౮౭. [illegible] ౨౦౦౧ Kc

[illegible] కృష్ణనాటకీ 19

(1-1

2) [illegible] సమఖ్యానాటి [illegible] (2)

109 132

3) [illegible]

(3 [illegible]

సంపూర్ణ

(4) [illegible]

72

೧ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ರಾಘವಾಂಕನ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆಯುದಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು ॥ ಪಲ್ಲವ ॥ ಶ್ರೀ ಪರಮ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಗಾಮುಂ [illegible] ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಂಪಾಪುರವರದೊಳು ಪಾಪನಾಶಂ [illegible] ವಿಶಂ ರಾಘವೇ
ಶಂ ಮೆರೆವನು ॥ ಜನರು ಮೆಚ್ಚೆ ॥ ವಾರ್ಧಕ ಷಟ್ಪದ ॥ ಶ್ರೀ ನಿಖಿಳ ಜೀವ [illegible] ಬ್ರಹ್ಮರನಾರಾಯಣ ವಿಗುರು ಸ್ತನಕುಂಕುಮಾಂಕಿತಾಮಲವಕ್ಷ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸಂ ತಾಳ್ದ ಯಶ [illegible] ತನ್ನ ನಾಹಂ ॥ ಸುಮೆಯ [illegible] ಶ್ರೀ [illegible]
[illegible] ಹರಿ [illegible] ಪತ್ನಿ ಸತ್ವ [illegible] ನಾಗಿ ಶಂಕರನಾನ [illegible] ಶಿವ [illegible] ಪ್ರಾಣಿ [illegible] ಸ್ತುತಿ [illegible] ಪಾಲಿಸುಗೆ [illegible] ॥ ೧ ॥ [illegible]
[illegible] ಶ್ರೀ [illegible] ಜನರು [illegible] ॥ ದಕ್ಷ [illegible] ಕೂಡಂಡಾಂಗ [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible] ॥ ನಿರುಪಮ [illegible] ॥ ವಿರುಪಾಕ್ಷ [illegible] ಶಂಕರ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ಶಿವ [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible]
[illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible]
[illegible] ॥ ವಿಮಲ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ಮಿತ್ರ [illegible] ॥ [illegible] ಶಿವ [illegible]
[illegible] ಶಿವಪಾದ [illegible] ಶಿವಶರಣ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]

ಂಸ್ರಾವಿಶ್ರುಮ ಜಶ್ರಾ ಖಪುರ ಶುವಾ ನಾವಿ॥ ವರನಾಶಿ ಕಾಲವನ ಚುರ ದಾ ತ್ರರವಿರ ಧನ। ಪುರದನುಃ ಕೋಟಿಶಿವನಿಂದರ ರುಂನಾ। ಶಿ। ಖಶಿಮುದ್ರಾ ದತ್ರಮಪಾ ವಿಲಾಗ ವಿರೆತ್ರ ಮಾತ್ರಿಮ ತ ತ್ರಿಗೆ ರಾಘಗಾ॥ ಗಾನಂಡಿನಾಥ ಸ್ವಂಗಿನಾ ಥಂವಿರ
ಶ್ರರಂ। ಸಂದಮಾರಾಶ್ವ ಸಂವಿಲ ಲಾ ವಿತ ನೀಲಕಂಧರಂ ಸಹನೆ ಶಗಗನೆ ಶನಂಗುಷ್ಟಗನಾನಾ ಥನಿ ಮ್ಮಾಯನಗಿ॥ ಬಿಂದು ದೇವಾಂಗ ಷಂಡಾಕನ ಶಂಕುಕರ್ಣಂ ರಧ ರುಕಂಕೆನಾಬಕಾದ್ಯ ಖಿಶ್ಗ ಗನಾವರ ಯುಬಂ ದೆಂ ನ
ಮನ ರದಮಾಂ ಯಾರ ದ ಮವನಿಂಮ ಕರು। ಗಾ ಜಲದಿಂ ತೊಳಿದುದು॥ ಗ॥ ಬಸವನಾಮಂ ದೊಷತಿಮಿರ ತುಂಗಾರ್ತ್ಯಮಂ। ಬಸವನಾಮಂ ದುರಿತ ವನದಾವ ನಾ ನಶಿಂ। ಬಸವನಾಮಂ ಕಾಲ ಗಾಹಾಲಂ ಭಾವ ಕದಳಿ ಮತ್ತೆ ನ
ಪರತತ್ವಮಾ। ಬಸವನಾಮಂ ಕಾಮಕಾಂತಾರ ಶ್ರುಗಂ ಮಗ್ಗಿ। ಬಸವನಾಮಂ ಶರಣಾಜನ ದಮನ ದ್ರುರಿ ರಾಮ। ಬಸವನಾಮಂ ವಮಂ ತ್ರಪುಜಲ ದಲ ಲಾಮವೆಂದದಾ ನು ಬಸವನಸ್ತು ತಿಸುವೆಂ॥ ೧೦॥ ಸಿದ್ದರಾಮನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾ ಶಿವ
ಕರಿವನಾ ನಮಸ್ತೆ। ರಾಮಿ ದೇವರ ಮರುಳು। ಸಿದ್ದನ ಮಹಾ ದೇವಿಯಕ್ಕ ನುರಿಮಡಿವಾಳನ ಕಿನ್ನರನ ಪಡಿಹಾರಿಯ॥ ಮುದ್ದಯ್ಯ ಷಷ್ಠಿ ವಾಳನ ಮೋಳಿಗಯ್ಯಗಳ। ಸಿದ್ದಬುದ್ಧನ ಸಾಷ್ಠ ಗಿನ್ನ ಲಲಾಚನೆ ಯುನಿರ್ಧರದ ತ್ರಿರಸರ ಶಾಂತರ ಶಿವ
ಕರರುವ ತ್ರುಮೂರ್ತಿ ರಕ್ಕತ್ರಿಪುರಿ॥ ೧೧॥ ಶಿವ ರತ್ನದನಾಗಿದಿ ವರಸುವಿರನಾರಾಯ್ಯನು। ವರ ಮ ಹಾಕಿನ್ನಾ ನಾಬಿ ಚಾಕ್ರಿ ಶ್ರಿಬತ ತಿಶ್ರಿ ರಮ ಕ್ಕ ರಾಜಕಂಪಿಜಕಂಮ ದಿಬ್ಬಿ ಮೊದಲ ಹಾವಿರಕ ಮಲಾ
॥ ಹರಸ್ಸಿದಿಂ ಪ್ರಾಜಿಸ್ಸಿ ಶಿವ ತಾಗಿಗನೆಯ ತೊಡಗಾ ರಗಿರುವ ಪ್ರಾಢನರಿಂ ಪ್ರನು ರುದ ದಂಡನಾಯಕಂ। ಹರಿದ್ರಾಕ್ಷಲತ್ತ ನಾವಗಿಸ್ತ್ರಿಮಸಿ ರ ತ್ರಿದ್ರಿಗೆವಿಮಲನ ವಿಶಾನಂದ ವಾ॥ ೧೨॥ ಹರಿದೇವ ಕೆರಿಯ
ದಿತ್ತರಸ ರಾಘವದೇವ। ವರಶತ್ತನಾ ಚಾ ಮ್ಮಗಿಚಾಮರಸ ಪ್ರಿಮರಸ। ಗುರುಮೊಗ್ಗೆಯಾಚಾರ್ಯ ಕೇಲ್ಲಮ ಚ ರೇದಾಚಾರ್ಯ ಸಿಂಗಿರಾ ಜಾಚಾರ್ಯರ॥ ಹರಮಪಾಲ್ಲು ರಿತ ಸೋಮಂಕಸು ದ
ಪ್ರನಾ। ಪ್ರರುಮಗ್ಗಾದೇವಯ್ಯ। ರಾನಿಪ ಪ್ರ ಗೌಪ್ತಂನಾ। ಜಿರವಾದಗಂನಾ ಘುಂನಾರ ಚರನಾಕೆಂ ನ ಪದಿ ಯನ್ನಿಸಿದು ಪಾದ ಮಕಗೆ ಯ್ಯೆಸಾ॥ ೧೩॥ ಬಾಗನರಿಬ ಂನನಜಿಯ ಕಾಲಿ ವೀ
ನಕಗಾ। ತ್ರಿಣಾನೊಳು ವ ಂಮ ಕಿಯ ರಾಜನತಿಮ ಂನನಚಿಯ। ಚಾ ನಾಮಲು ಹಗಾ ನ ಚ ಲು ಮಿ ಯ ಹಳ ಯುದ್ಧನ ಹರುಷ ವಸು ಜರನ ಷೆ ಜ್ಜಿಯಾ॥ ಕನ್ನ ನಬ್ಬಿ ತ್ರಿಪಾಜನೆ ಗೋಚಿಯ ದಂಡಿ ವಚನಕ। ಬ್ರಾನಾ ವಿಮ್ಮ
ರನ ಸುಮವಿವಿಕಿಯಂ ಶಿವ ಮಂತ್ರ। ವಾನಾಬಿಮೂ ವದಿಗ ನನು ಘುಂನಾ ವಂ ಯಿದಿಯೊಳಾದಗಿನಬ್ಬು ವಂ ತೊಡಗಿದೆ॥ ೧೪॥ ಕವಿಲ ಹದಯ ಶಿತಲ ತ್ರಿವಿಷ್ಣು ಪದಮ ನಿಯತ ಮಗಾ। ಕವಿನಾವರ। ಶರಧಿ ವರ್ಧನ ಲ್ಲ ಸುದಾಕರ
ಂ। ಕವಿರಾಜ ಕವಿಪಲ್ಲಲ ವಾಗ್ವನವ ಸಂತನಂ। ಪ್ರಚುರ ಕವಿಚಾರು ಕಾಮನಾವಿ॥ ಕವಿ ಕುಲ ನಿರನಾತ್ರಿ ವಕವಿಪಾದಮನನುನಯ। ಕವಿಶಾರ್ವಾರಿಯಂದ ನಿರಿಪ ಹಂಪೆಯ ಮಹಾ। ಕವಿರಾಘವಾಂಕನ ಸುಚಾರಿತ್ರ ಮಂಪಾಗ।
ಶಿಕವಿ ಸ್ವಸುವದದೆ ವೆನಗಿ॥ ೧೫॥ [illegible] ಪುತ್ರ ಜಯೊಳಿಸಂನ್ನ ಮಯ ಪ್ರ। ಜಾಲಮಂಗಲದ ಹಂಪೆಯ ಮಹಾಶ್ವರನ ಮಹೆ। ಬಾಲಕನೆನಿಪ್ಪ ತುರರಾಘವಾಂಕನ ಚರಿತಮಂ ಪಾಗಳಲಿಚ್ಛಾ ಶಿರಾ॥ ನಾಲಿಗೆ ಗಳಾಂಡಿದನ
ಶಾಶಿಕರಿ ದೆಂಗನಾ ಶಿಗೆಯನಾಂ ತನಗೆಂತು ಪವನಾಷ್ಟು ಶಿವ ವಿಲ ಪ್ರಸಾದಮುಮನುಂ ನಾಲಗಂದಮುದ ತಳೆಗಡಲಿ ಪಾಗನೆನೊಳಿದು॥ ೧೬॥ ರಯ ಂನಕ್ಕವಿವನ್ನಿಸುವ ದ್ರಿಮ ಪಾಲಕ ತಿಯ [illegible]

ಸರುಮೂರ್ತಿ॥ನಿನ್ನ ಸಂಚೆಶ್ವರರಾರಂಕಾಲಿತ್ರ ಷ್ಪರ ನಿಶಾಲ ಯುವ ಪದ್ಯ ದಿಣಿಂದ್ಯ ರಾಘವಾಂಕನ ಚರಿತವಾ॥ ಚರನಾನಿಪ್ಪಿಕಿಂವೊಡಾಂಬಿಳ್ಳಿವ ದಯಾಕ್ರರುಂ ಶಂಕನಡದ ಸಕ್ಕದದ ಮುಕುರ ಶಿವಶ್ಬರಗ [illegible] ಲಿಕ್ಕಾವು
ಪ್ರಾಂತ ದೆಶ್ವಿಯಪಿಸ್ತಾಕ್ಷಿಗಳ ಬ್ಬಿವಿದಿವ ತೆ॥೧೬॥ ಬಿಡದೆ ಕಾಡಲ್ಕಾಡ ಮಿರಮಾ [illegible] ರಬ್ಬಮಂ ಜಡಿದು ನಿಸರ್ಗ [illegible] ನಿಬುನ್ನಿ ಸುಖಮನೆ ಡವಿಜ್ಞಾ ನಾರ್ರಾ ನಾದ ಪ್ರಯದಿ [illegible] ಲಿತ್ತು ಕರುಬನುಕಿಪ್ಪ
ಶಿಸೊನಿಸುತೆ॥ ತಡೆದರುಕ್ತೆ ನವಿಮಚ್ಛರವು ನೊನಿವಿಪಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥ ಮುಡಿಗಾರರಿದೆಗೆಕ ಬಿಚ್ಚಿ ಶಿವಕವಿನಿಕರ ದಡಿವಿಡಿದು ನಡೆಸುವೆನು ಎಮ್ಮಡನೆಂಶೈಯಂತೆ ಡಿದ ರಾಘವಾಂಕನ ಚರಿತವಾ॥ ೧೮॥ [illegible] ನಿವಾಲಸಂ
ಯು ಬಂತಿಕೆಗತ್ತಿಗೆ ಸಂನಾಬಲುಕೆನವ ನಿಂತವೊ ಪುರಾಣಿಸುತಿಪ್ಪ ಮುಂನಾಲ್ಗವು ತಿರ್ಜಾಂಶ ಮಂಟಪೊಳಿಗ ಸಂಬಹಾಲ್ಲಿ ಕಂಗಸು ಕು ಡಿಗುಮಿ॥ ಮಂನಾತಿಂಬಿಡಿತವ ರಾಜಮಂಬಲ್ಪುದಿ ಮುಂಗ್ರ [illegible] ಸುಜಿಂ
ಪೆಯೊಳು ಶಿವಕಥಾ ಮೃತರಸವ ದೇಗಂನಾರಿಗತ್ತ ಗಿವಿ ಯಾಂಧ್ರ ನರರು ಶಿವಕಿಪರಮ ಸ್ತುತಿವಿ ಗಳ್ಳಿವಿಂದದಿ॥ ೧೯॥ ಯಿದು [illegible] ಶರರನಾಯನ ಕಬ್ಬಿಗರ ಹಬ್ಬ॥ ಯಿದು ಪ್ರಿಯವದಿ [illegible] ನದಕಪ್ಪಾಗ
೨ ವಿರಕ್ತಿಯಿದುವೆ ಸಾನಿಗರಿಜ್ಞಾನಗು ಹೊಡಿಥ ರಹೊರಲಹಾರಂಗಮಕಿಗ ಸುಗಮಕಲಾ॥ ನ್ನಾದುವೆನ್ನಾವದ ಪಕ್ಕೆ॥ ನ್ನಾದು ವಿನವರ ಸಡಿಪ್ಪೆ ನ್ನಾದು ಸದಾಚಾರ ಸುಖ ಸದನ ಮೋಹನದ ಧನ॥ ಯಿ
ಪನಿಂದಿಕೆ ವಿಲಾಸಿದರಾ ರ್ಥಕಿ ಯೊಗ॥ ಬಿ ವ್ಯಕಾವ್ಯ ಅಮೃತವ ನನ॥ ೨೦॥ ಪರಮ ಶಂಕರ ನ ಚರಿತ್ರೆ ತಾನಿವು [illegible] ದವಿ॥ ಗುರುಕಾಪ ದಲ್ಲಿ ದಂವ ದಾನಿಶ್ವರನಕರ ಸ್ತುತಿತಕು ರುವತ್ತಿನಂತೆ
ರವಕರತ ಮಲಸಿಂಪ್ರಿಪಂಹಾವಲ್ಲಿಯಾ॥ ಪ್ರರ ದಪಿಂವ್ಯಾಸ್ತ ನಾಥಿಪ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೆಶ ಚರನಾಶಿಕ ಪುತ್ರಮಧು ಕರರಚಿಕ ನಂಜೆಶ ವಿರ ಚಿಸಿದ ರಾಘವಾಂಕನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಶಿವನಾಕ ತತ್ತಿ
ಯಾಹನ ವಿಮಲಮತಿ ಯಾ॥ ೨೧॥ ಗುರುಪಂ ಚವಂನಾರಿಗೆಯುವಗ್ಗಾ ಬಚಂ ಪ್ರಶಂ॥ ಕರಪಾದರತಪ ತ್ರಪಿಬಚ ರಾರಂಬತಿವ ಶರನಾಜನ ನಿಂಸಾಶಿಜ ರಚತ್ರವತ್ತಿ ಹಾಶವಂತ
ವಿ ಶ್ರಾಂತ ಕತ್ತಿ॥ ವಿರನಿಮಯುಗಿವ ಪ್ರದಂ ದಮುತ್ತಿನ ಕಂಥಿಗು [illegible] ನಂಜೆಶನ ಮಲಕರ್ನವನ ಮಣಿ ವರಚಿಕನಂಜೆಶರಂ ಬಿಲ್ಲ ರಾಘವಾಂಕನ ಚರಿತವಾ [illegible] ॥ ೨೨॥
[illegible] ಮಹಾರಿಂಗ ನಿಲಾಡಿ ಪರ್ವಪ್ರಾಕ್ತಿ ನಾಮವಿರಚಿತಶು ಮೃ ದಾಂದಕೃಪ್ಪ ಗದಜ [illegible] ತಾರಂ ಸ್ಯಾಪ್ತವರ್ಗಿ ಪವಿಲಾವಿರಿಕ್ತಾಖ ತವಿರಾಹ ದ ಪರ್ವ॥ ಭ್ರಾಮಕ ವಿರಚಿತ ತತ್ತ್ವಾಪ [illegible]
ಪರ್ವ॥ ಸಾವುದ ವೃತ್ತಿಯುತತ್ವ ಪ್ರಸ್ತಯೊ॥ ಗಾಮಲಾದಿಗಳ ಪರ್ವಕಾಲವೆಕಾವಿಮರುಂ ಮುಕ್ತ ಉದ [illegible] ಪರ್ವ॥ ೩॥ ಉಪವಾನರಪಿತ ನಿವರ ರವಿಯೊತ್ತರನಾ ಗುರು [illegible] ಪದವಿ
ಪ್ರಾನಿ ಪರ್ವಂ ಪರಮಶಿ ವಮಂತ್ರಿಯ ಧಿಪದಿ ಶಿಗೆಶ್ವಿ ಕನ್ನ ಪರ್ವಂ ಲಜ್ಜಿನ ಮುಖ್ಯ ಲಹತ್ತು ಲ್ಲ ಪರ್ವ॥ ಕುಪತಗತಿ ವಾಂನ್ಯಮ ಥಕಾ ನಾವ್ಯನಿರ್ಕದ ನಟುತ್ತು ಸ್ಯಮ ಕಗಪಾಪ ವರ್ಯಿಂ ತೊಷ್ಪುಗು
ಂ ಸುಪಥ ಸುಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಕಾರಣಾಂದಶ ಪರ್ವವಿ ರಾಘವನಕ ತಿಯೊಗ॥ ೪॥ ಗುರು ತಂದೆತಾಯಿದಾಯಾ ದ್ವರುಗಳಿಂ ಹತ್ತಿ॥ ನರಕಕಾಂತಾರಮಂ ಪಾಕ್ಕವರಕ ಧೆಯ್ಯ॥ ಪಂನಿ
[illegible]

ತ್ರಿಯಂಬಕದೇವ ಶಿವಶರಣರಂ ನುತಿಸ್ಸ ಚಾದಂತ ಕವಿ ಯೆನಿಸುವಾ॥ ಅಶಿಬಿಶಿದಕತ್ತಿಶ್ರೀ ಪಾಲಯದ ದಮುಖವಸಂ। ತಿರುನಿಶ್ವರನಿಂದ ಕಲ್ಪಪದಕಮಂ ಪಡೆದು। ದುರುಳಕವಿಗಳ್ಗಮಾಗ ಕೊಯ್ಯು ಶಿವಪದವಡೆದ
ಗಾಹವನದ್ದತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಮಾ॥ ಅಭಿಮಾನೋತ್ಕೃಷ್ಟ॥ ರಸಕಥಾರಂಗಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ದಲಾಯ ಬಿನ್ನ್ಪ ರನ್ನ ಕಥಂ ವಕ್ತ್ರ ನಾನಿಕೆ ವಿಪಾತನಸ್ಥಿ ಕುಲಿ। ನೆಕ್ಕ ಶ್ರೀಕ್ತಿಯು ಪ್ಪು ಪ್ರಶಂಕಕೆ ಕ್ಷ ನಾಟಕಗಮ ನ್ತಂಬು ಪಾಠಂಗಳಿಂದಾ
॥ಪ್ರ ಕಟಾನೇಕರ ಸ್ತಂಗಳಿಂ ಕಸಗಳಿಂ। ನಾಕದತ್ತ ದ ಶಿವ್ವನಿವೇಶ್ವ ದಿಂ ಮೆರಳನಿ ಲಿಂ। ಪ್ರಸಾಕಾಂತೆಯೊಳಿದು ತಳ್ವಿದು ಬಿನಾವಿನಂತಿರ ತ್ಯಾಕರಂಕೆ ನಾನಿಸಿದುದಾ ॥೨॥ ಯಿಂತೆನೆ ವಶರದಿಯೊಳ್ಪ್ಪ
ರಾಖಿಕರನಾ ಸು। ಕಾಂತೆ ತ್ರಿಯನಂಗನೆಯ್ದು ಬಾಳಿರಲು ನಾಗವಳ್ಳಿಂಪ। ವಂತಪವನನಾಲಿ ಸರಸಿರುಹಂ ನಳನಳಿ ಬೆಳ್ದುಮಲ್ಲವಿಪದಂ ತೆ॥ ಕಾಂತ ಜಂಬೂನದ ಮವಿಧರಂ ಮೆರೆದುದತ್ಯಂತಸ್ಸಾ
ವಿಗಳಿಂಪ ಲಡೆಯರವಿ ಕೊಳಿ ಕಿರಣಂ ಗಳಂ ತೆಪವರುತಂ ಶ್ರೀವನಬಿಳ್ಳಿಂಬನ ತ್ತಿ ತ್ರೈ ವಾತ್ರೈ ವಿಸ್ಪುಗತ್ತೆ ಯಾಗಿ॥೩॥ ಕೆಲ ಗಳ್ಪುನಿಷ್ಟಂ ನಾಗ ಶಿವಕ್ರ ದೇವತೆಗಳಾವಿದು ಯೆಡೆಯಾಡು ಶಿಹ ಲಪಾ ಶಿ
ಪಾ ಸುಸುಕಲದ ಮಗಳ್ಗಿಬ್ರಜಂ ಮೂರು ನೆಲೆ ಯುಂ ಮ್ಮೊಲೆ। ಶಿ ರವನಖಂ ಪ್ರಾಸನದ ಸದನ ಕಿಷ್ಣಾ॥ ನೆರೆಯೊರ್ದ ಸಂಕರ್ಣ ಸಹರ್ಪ್ರಸು ಸ್ಪವಮುತ್ತಿನ ಲಲಿತಮಾಗೆಸಿಯಲ ವಿಶ್ವಕಸ್ಮ
ಂಮುದಂ ದೇವವಿ ಕ್ಷಿಖದ ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿದೆಂ ಬಂತೆಪ್ಪಜ್ಜಳಿಖದು ಪಸುರನಾಗಧ ಲರಂ॥೪॥ ಶ್ರೀಮ ಪಾಮಿರವಿ ಯದಕ್ಷಿನಾದ ಶ್ರಾಗದೊಸು ಪ್ರಿಮದಿಂ ಬರ್ಕಾ
ಸ್ತ್ರ ಶಾಂದಮೆ ನಿಶಿಪ್ಪು ರದಿಕ್ಷಾಮಮುಂ ನಾ ಶ್ರೈತ್ರನಿ ಚರ್ಯೆ ಇಂದಮನಂತ ವಿಮಲ ತಿತ್ಥಂಗಳಿಂದಾ॥ ರಾಮವಡೆದಿಹ ತ್ರಿ ಮುರಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಸಾಮದಿಂ ಫಲವಪ್ಪ
ಲವಂಗಳಿಂ ಬೊಳಿದಾಳ್ಗ। ಮಾನಿ ಪಾಲಕ ರಸಂ ದೊಹದಿಂ ಫಲ ತೆರದ ಜಾತಿಯುಂ ಫಡಸ್ಸಿ ಗದರೋಸಾ॥೬॥ ಲಿಂಗವಂ ಗಂತುಳ ಮರೆಯಾಳ್ವಾಳ್ಪಂ। ಬಂಗಾ
ಳಖ ರಮಗದವಾ ಮುಂಚಾಲಂ। ತೈಲುಂಗಹಂ ಮಾರಕಸ್ನಾಟಕಂ ಕಂನೊ ಜಮು ಖ ಜಪುದಶಂಗಳ್॥ ಮಂಗಳಮಹಾಸಾಗನೆ ವಿಧಿ ಮಹೊಂದು। ಕಬೆ ಡಂಗಾಂತು ಸಕಲಸಾರಂಸ್ತಾ
ದಿಂತೆಪ್ಪುದ ಶುಕ್ಲ ಶಿಂಗರಂಜ ತಾ ಪೆಲಿನವು ಲವ್ಪಿದಪ್ಪ ಕ್ಷಿ ದ್ರುಪ್ಪಂಗಕುಂತಳ ಲವಿಶ್ವರ॥೮॥ ಮೆಲ್ಲಿಸೊ ದಿದೊಡೆ ಶಿವಲಿಂಗಾಲಯಂ ಪ್ಪೆ ತ್ರ। ಮೆಲ್ಲಿಸಿ ದಿದೊಡೆ ಪಲ್ಲಲಕಟಾಕಂಶಾಲ್। ಮೆಲ್ಲಿಸೊ
ದಿದೊಡೆ ಶಿವಪ ತ್ರಶಿವಿವೆ। ರಸಕಂ ವಿಸುವಮ್ರ ತೊ ಲಪಾ॥ ಮೆಲ್ಲಿಸೊ ದಿದೊಡೆ ಫಲವೃಕ್ಷ ಬಾಲವಂನಂಗ। ಮೆಲ್ಲಿಸೊ ದಿದೊಡೆ ಮುನಿನ ಸ್ಥಳಂ ಮಾಮರಂ। ಮೆಲ್ಲಿಸೊ ದಿದೊಡೆ ಕಿರ್ತಿ ಚಂ
ಪಕವಾ ತಿಂಪುಲ ದೆಲ್ಲಾ ದೊಗ್ಗ॥೯॥ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ ಲಂದೂಗಗಳಿಂ। ವರಮ ಪ್ರಾಪಟ್ಟಣಗಳಿಂ ಲವಕಳ್ಪಳಿಗಳ। ನೆನೆ ಪಂಲಂದೂ ರುಗ್ಗೆಲ ತಪ್ಪು ದಿವಸನ ಪ। ಸ್ಪ
ತ್ರದಿಂ ಬಪ್ಪಿಗ ರವ್ವಾರ್ದಗಾಸು ಶಿವರ್ನಸುಖ್ಯತಳ್ಗ ದಕವಿರವಲಾವಂ ಸ್ತ್ರುಸರನ ಮೊಹನೆಯ ಶಿಂದೆಸಿ ವಗವ ಚಿಗೆಗಳಿಂ ಧುರ ರಯೊಪ್ಪುದು ದುಮಪಾ ದಿಪ್ರ ಕಪ್ಪನ ರಾಕ್ಷ

ಬಂದರು॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಾದಿಗಳ್ ಸಜ್ಜನರು। ಮೊಲಶರತ್ರಾ ಪ್ರವರ ಪದಾಂಬುಜ ಪೂಜಕರು। ಬಲಪ್ರರು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾ ಪ್ರಸ್ತಂಗಳ ... ವಿದರು ನಿ। ತಿಯುತರು॥ ಬಲ್ಲಿದರು ಮಹೋತ್ತಮರ್
ದರು ಶಿವನಾತ ... ಯತಿ ... ಜಗ ... ಶಾಮ ... ನಿಯಮ। ನಲ್ಲರುಂ ಚಲ್ಲದಾ ದೆಶದೊಳು ... ವಲ್ಲನೊಳ್ ... ವಿನ॥ ೩೩॥ ... ರಾಜನಂತ್ತ ... ಗಳು ... ಪರಮ ಶ್ರೀನಂತ
ಧನಪತಿಗಳ್ ... ರತಿಶಿತಿ। ಧ ರನತಿತಿರಾಂ ತಿಯುತರುಂ। ಸತಧಿ ... ಗಳ್ಸಿರರು ... ॥ ಧರೆಯಂ ತ್ತೆರ ತಿನಾಧನಂತ ... ರುಂ। ಸುರ ... ರಾಜ ... ಗಳ್
ಬುಹಸ್ಪತಿಯಂತೆ। ಯರರ ... ಚಾತುರ್ಯಯುತರುಂ ... ರುಗಳುಂ ಚದಮ ... ದೆಶದೊಳ್ ಗಿಲಸಿದ॥ ೩೪॥ ಸತಿಯರ್ ... ರುಪವಿ ಪ್ರತಿಯ ರ ... ಯು ... ರು। ಮತಿವಂತೆಯರು ...
ಶವಿಲ ... ನಯರುಮಪ್ರ। ಪತಿಯಂ ... ವಿಚಾರರಂ ... ನೆಯರು। ಚಾತುರ್ಯಯು ... ಯರು ಪೊಣಿನಿಯರು ... ರತಿನಾಥ ... ಸಂಪಂ ನೆಯರು ... ಯರು। ಮತಿಶಯದ ...
೨ ಯರು ಮಾದುರ್ಯ ... ಯರು। ಖತಿ ವರದ ಮಿತ್ರೆ ... ಮಾನಿನಿಯರುಂ ಚಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಮಸ್ತಿಯರತಿ॥ ೩೫॥ ವಾಚ್ಯಾರ ಕವ ... ಮನಾ। ...
... ಧಿಗಳ್ ... ರ ... ಜಯ ಮ ... ರದ ಪನಜಮ ... ದ ... ಧರಗ ... ॥ ಶ್ರೀ ... ಸಂ ... ತದ ...
... ಬಿಡ ದಿನ ... ಚಂಪ ... ವ ... ರಾದಿ ... ತಶಯ॥ ೩೬॥ ಸಂ ದನಿ ಜನ ... ಮಮಂ ... ರ ... ಮಂ ... ದಿ ... ದಂದ ... ದ ...
... ವಿಜಯ। ಶಿಗಂ ... ರವಾಂಬಿರ ... ತ ... ತಂ ... ದುಮ ... ತಿ ... ವೆಂ ದುನಿನದೂ॥ ಮಿಂದ ... ಗಿ ... ತು ... ದಪದಂಗಳ್ ... ತೆ।
... ದತು ... ಮಿಯನಾಂತು ... ದ ... । ನಂದದಿಂದಾ ದೆಶಿ ... ತುಂಗ ... ರ ... ದ ... ದಮು ... ॥ ೩೭॥ ಶ್ರೀ ತು ... ರ ... ಪ್ರತಿ ... ಕಾಂತಿ। ... ತ ... ದಿ ...
ಮುತ್ತಿ ... ಸಂ ... । ... ತ ... ತಿ ... ಯುಂದರ ... ಲು ... ಯಾ ... ಯಂದಾ॥ ಸಾತನ ... ರತ್ನಮಯ ... ಸುರ ... ಶಿ ... ವಿಧಿಗಳ್ ... ಡಯ ... ತಿ
... ಜ ... । ದಾತಿರ ... ಚಯದಿರಾಜ ... ಕುಮಾರನಿವ ... ಗ ... ಪಂ ... ರಂ॥ ೩೮॥ ... ರತ್ನ ... ತ ... ತುರುಗ ... ನವಿರಾ ... ದಿ
... ಯನೆ ... ಗ ... । ಪಿ ... ಪಂ ... ಗ ... ಕಾಂತಿಮ ... ಚಿತ ... ಜಯಂತಿ॥ ವರವಾ ... ಗನಾದ ... ದ ... ದುವವದ। ... ಸುರನಾಯಿಯರಗಾದಿಯ ...
... ದವಾತಿ ... । ಪ ... ತ ... ರಲುತ ... ರಂ ... ದಿತ ... ರವ। ನ ... ವಂ ... ಗಳ್ವಿತ್ತುದನೆ॥ ೩೯॥ ಯಂತಪ್ಪನಗ ... ಧಿನಾಥಪಂಪಾಂಬಿಕಾ। ರಾಂ ... ಪಂಚ ... ದಿ ... ಶ್ರೀ ...

ಶ್ರೀ [illegible] ಶಿವ [illegible] ರಸ॥ ತಂತಂಮ ಹೃದಿ ಭಡಿಗೆ ಸಕಲ [illegible] ವಾಂಛಿತ ಫಲ [illegible]
[illegible] ॥ ೪೦॥ [illegible] ಯಾಗ್ನಿಗೆ ನಾಬಿಯ ಖಿಳ। ಪರ [illegible] ಗದಿಂ [illegible] ಧನ ಧಿಕಿಂದ [illegible] ತಿರ್ಥಗಿ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ತ್ರಮದ [illegible] ಮರುತ ಬಾಂಧವನ [illegible] ರಾಜ್ಯ ವಾ [illegible] ಶಿವರಾಜೇಂದ್ರನ [illegible] ॥ [illegible]
ತ್ರಿಂದವನ [illegible] ಕಮಲದಿಂ। ಸರಬಿಯೆಂತಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗದಿಂದ್ಯೆ ಸುಲಂ। [illegible] ತೆರೆ [illegible] ಧರನಿಂ [illegible] ವದನವಿಂ [illegible] ದಿಂ॥ [illegible]
[illegible] ತಂದೆ। ಬರೆದಿವಸಿ [illegible] ತೆ ಶಿವರಾಜೇಂದ್ರನಿಂ। [illegible] ಪಾನಗರವ [illegible] ಸುಖತತಿಗಾಗರಾ॥ ೪೨॥ [illegible] ಶ್ರೀವಾಂಬುನಿಧಿ [illegible]
[illegible] ಯುತನು। ಶ್ರೀ ಪರಮ ಶಿವ [illegible] ತತ್ತ್ವ ಷೊವಿಧಂ ಪರಸಿವಯ [illegible] ಧರ್ಮ [illegible] ಮಂತಾ॥ ಪಾಪ ರವಿತಂ [illegible] ಂ ಧವಂ ಮುಂ [illegible] ರೂಪಂ ಶಿವ [illegible]
[illegible] ಶಿ ತಗೋದೂಮ [illegible] ಮಹಡಿವ [illegible] ॥ ೪೩॥ ಶಿವಾಲಯದಂ [illegible] ಸೋಸಿಮಪರ। ಶಿವ ಪದ ಧ್ಯಾನವಲ್ಲದೆ [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible] ತರಮತ [illegible] ಸ್ತ್ರಂಗ [illegible] ಮೆಯು ಮಿಸಿನ॥ ಶಿವನ [illegible] ಬಾಯೆ ಕೆಯ। ಶಿವನ [illegible]
[illegible] ಶಿವಮಂ [illegible] ಮನಲ್ಲದಂ [illegible] ಮೆಂ ತ್ರವ [illegible] ಪರಮ ಶಿವ [illegible] ನಾ॥ ೪೪॥ [illegible] ಸುಜ್ಞಾನಿ [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible] ಯ ಸಂಪ್ರತಿ ತೆ ಧರ್ಮ [illegible] ತತವಿತತಿ [illegible] ॥ [illegible] ನ ತವಾನಾಲಿ ಪರಮ [illegible] ಕಲ್ಯಾಣಾನಿ ಶಿವ। [illegible] ತತ್ತ್ವಾನು [illegible]
[illegible] ಯರು। [illegible] ಪಾಣಾಲಿ ಯಾ ವಿಮಲರು [illegible] ಯಾ॥ ೪೫॥ ಪರಸು ಪ್ರಸಾದ [illegible] ದರು। [illegible] ಯಂ ಬಂದ [illegible]
[illegible] ತವರುವಾಗಿ॥ ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಗತಾವವಾನಿಗಳು। ಗುರುಪದವ್ಯಾನಿಗಳು [illegible] ಗಳು। [illegible]

ಮಿಂಚಾದಂತೆ ಶಿಗಳ॥೪೬॥ ನಂತೆ ನಿವೆಗಳ್ತಿ ತೆತ್ತಿಂ ಮಹಿದೇವನಮನ ಪದವನ್ನು ಕ್ಷಂತಂತನಸ್ನಿತಿಗ ಶಿವಧರ್ಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ತ. ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದೊತ್ತಮತ್ತ್ರಿಂ ನಿತ್ಯಗಳಿಂಯೆನೆಕೆ ಮಾನಸ ದಿವ್ಯಚಿಂತೆ ಪೊಗ್ಗಿತೆ
ಕಾಂತೆ ಮತ್ರಶಿವಗಿಲ್ಲನಾ ವೆಂತು ಕ್ರಿಯಿಸಿದ ತಿಗೆಪಿನ್ನನುತ್ತೆ ಶಾ ತ್ರಾಂ ತೆಸುತನಂಪಡೆವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಪತಿ ಎಂಪ ಪದಕ್ಕೆರಗಿ ಬಿಂದಪಗೆಯ್ದು॥೪೭॥ ಯಾವ ಶಿವನ ಶರ ಪಾದವಿತೆ ಚಿಂತಿಸಿ
ಪಾ ಗುರು ಶಿಯಾಗಬ್ಬಿಡೆ. ಭಕ್ತ ಪುತ್ರ ಜನ ಬಂಧು ಶ್ರಂಗೆರನು ಕರುಣಾಂ ರೆಬಾಧಿವರ್ಧನ ನಿಮ ದಾಕರನು ಬಿಡುವರ ನಿಗ್ರಾಹದಯಂ॥ ಶರಣರು ರಥಸುತ ತತ್ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾದಪನು ಬಡೆ. ವರಕರವರಂ ಮೋಹಿಸಿ ಪರಮ
ಒಳ್ಳಿಯಮುತ್ತಿಗಳ ವರವಿ ರಗಪ್ರಾಪ್ತ ನಿದ್ದನುನ ಖಜಿನಿದಡೀ ಪನಿಷ್ಠಾತ್ರವಮ ಮನೆಂದನ॥೪೮॥ ಯೆನೆಪರು ಪವಲಿಂತಾಗ ಯೆನೆ ಬ್ರಿಯ್ಯಮುಂನಿತ್ರ. ನನುನಯದಿಪ್ಪ ಶಿಖಿಸು ಶರಂಪದ ಪತ್ರ
ಜನರ ಕಥೆಗಳ ಕೆ ನಿನ್ನಿಂಬ ಬ್ರಯಣ್ಣಿನ ವಾತಿ ನೋಡಿದಿಂ ತೆಂ ಪದ ಶಿವ॥ ಅನಘನೊಪ್ಪ ದೇವರಾಯಗ್ನುಮಿ ಶರ ಎಂತನುಜನಿ ಲಿಪಿ ದೇಶ ಒಸ್ಸುವಂಗ ಜಿಸಿಮಗ್ಗೆಯ ರಾಜನಪ ದೇವನಾತನ
೪ ಪಲ್ಲಪ ದೇಶವನೊರ್ವಮ ಶಿವಲೋಕಕೆ ಪೋ ಮತ್ತೆ॥೪೯॥ ವರಮುನಿ ಮ ಕಂಡು ತಪ್ಪು ಶಸ್ತ್ರಶಾಮ್ಯದಿಮಪ್ಪ ಸ್ವರಪದ ವಪಾಜಿ ಮೂತ್ರಂದೆಯ ನಂಪ ತೆಂಯ. ಶಿರದವಂಗ
ಹರನ ಮರೆಯೊ ಕುಬಿದಿಗೆಯ ಗೃಹವ ನಯಪಂಬ ಬಿದಿದನ॥ ಪರಮ ಪ್ರಮಥರೆಂದ್ರನಂಗ ಜಿನಿಮಂ ಡಿಗೆಯ ಮಾ. ದರ ನಾಂಕವಾಗ ಬಳಂಬಿಕೆಯ ರಮಲಬ. ದರ
ಪರಂಪದೆಯ ಉಮರೆ ನಿಮನಗ ಮಾ ತ್ರಿದು ಪ್ಪವಂ ಮೆರೆದು ಶಿವನ ಬೆರೆದಂ॥೫೦॥ ಕಡುತಪವನೆಸಗಿ ಪರಮೇಶನಿಂದೆ ಶಿಳಾದಪ ಡಿದನಂ ಶಿಶರನವಾತನು ಪ್ರತ ಪಸ್ಸು. ನೊಡಲಿ
ಚಿಯರ ದನೆಯಮ ವೆಶಾದಂ ಮತ್ತೆ. ಪ ದಕ್ಷ ವಂಪ ತಿಗಳ॥ ಜಡೆಯನೈನಾ ಶಿಯಸ್ತ್ರಾ ನಿಗಳುಸುತನ. ಪಡೆವೆನೆಂ ದಿಶ ನಂಬಿಜಿ ಸಿಪಾಂ ಧರನ ದಿನಿ. ಪ್ರಮಥಂಗ ಕೆ
ಪದಪ ಮಂಪದಿಸಿ ಕೈಲಸು ಖವಡ ದೇವ ಶಿವನ ಗಣಿಗದರ್ದನೆ॥೫೧॥ ಮನು ಮತ್ತಾ ಶಿಯಕ ಲಿತು ಪರ ದೇವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಪಗೆಯ್ಯು. ಪನ ಕಂಡನು ತ್ರಮಾರಂ ಪನಕ್ಷು ಜನಂ. ದನ ನಕೆ ಸುರು ಮೆಂಬ ಸುತ
ನೈವರಾದಿಯೋಗಪಡೆಯೆ ಮುನಿವರ ರಾದರಾ॥ ವ ನಜ ಸ್ತಾನ್ನಂ ಮಪ್ರಕ್ಕಾಮ್ಯದಿ ತಪಗೆಯ್ಯ. ಲನುನಯ ದಿನಿ ಶಂಸು ಮ ಶ್ರಿನಂಚು ದಿಸಾಂ ರೆಬನೆನ್ನ ತೆಗ ರಿಯುಕ ವಾದ ಪ್ಪಿಸರಂಕರದ ನಿದಕೆವ
ಲಿಶಿವಂ ಶಸಾಕ್ಷಿ॥೫೨॥ ಮತ್ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮನೆ ನಿಪ್ಪುಜೊಳ್ವಂ ಮಪ್ಪಿ. ದಾತತ ಲಿಪಿಗೆಯ ಲಿವಿವ ದಿಚೊಳ್ನಂಪಡೆದ. ಮತ್ತ ಪುತ್ರಿಯನೆಸು ವರುಪ್ತ ಮೊಳು ಕೊಂಡದಕ್ಕೆ ಶಿವನೊ ನಿಕಾರ್ತವಾದಂ. ಮ
ತ್ತೆಯ್ದುವ ರಪಾಂ ಕ್ಷ್ಯಂ ತಪವ ವಗದಿ ಕಂ. ಸ್ತೋತ್ರ ಮೊತ್ತ ಮೆಂತೆನಿಪ ಪ್ಪಾನಾಬಿಯಂ ಪ ಡೆದು. ಚಿತ್ರಜಾ ರಿಗೆಕೊಟ್ಟು ತಾ ಮೆ ವಸಗಿ ಶಿವಲೋಕಕೆಯ್ದಿ ದನೆಂದನು॥೫೩॥ ಯವರು ಮೊದಲಾದ ಕೆ
ವೆನಕ್ಕರುಂ ಪಾ ಪ್ರತಿ. ಧವನಂ ಪ್ರಿಯ ಂಗಜನಿ ಸುತರಂಪಡೆದ ರೆಂದು. ಯುವತಿಂಯೊಗ್ಪಚಿ ಕಳಸ ತಿಪರು ಪಮಂತ್ರಾಪ್ಪ ಪ ತಿಯ ಪದವತ್ತಿ ಬಿದ್ದು॥ ಲಿಖಿತ ಪರಶ್ರುಸ್ಮಾ ಗನಕ ಗಾಚರನ ಪ್ರ

ವರಾಗಮಪುರವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿಜಿನಿಮಿಗೆ। ತಮೆಸುತನಪಡೆವದುಜ್ಜನಿಸಿಂದು ಶ್ರೀನಮಂಗೆಯ್ದನಾರುದ್ರಾಣಿಯು॥೫೪॥ ಶ್ರೀಶಾಂಭವ್ಯ ಶಿವನಾಚಲದ್ವೈತಮರುಪುಶಿ। ದಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು
ಮಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚೌಕಮದ್ವ ಶಿನಿಂದಬಿಂಬವಂನಾಗಿಗೆ॥ ದನಂಜಿ ಶ್ರೀರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯಪದಪರಿಬವುಹಮಧುಪಚಿತ್ತ ನಂಬಾಚಾರ್ಯರ ಚಿತ್ತಪಹಪ ಂಪಿಯಮಹಿಶ್ವರತಿ। ವಾಚಾ
ರ್ಯಸುತರಾ ಘವನ ಕತಿಗೆ ಯೊಳು ಪ್ರಥಮಸಂಧಿಸುವ ಬೊಳು ಬಂಧಿ॥೫೫॥ ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಶ್ರೀ ವಿಮಲ ಹಂಪೆಯೊಳು ರಾಘವಾಂಕಂ ಮಹಾ। ದೇವರುದ್ರಾಣಿಯರ ಪುಣ್ಯ ಗರ್ಭದೊಳುದಿಸಿ। ಶ್ರೀವಿಮಲಹಂಪೆಯ ಪಂಪಾಪತಿನಿಂದು ಪಡೆ ಶಿವಪದವ ಪಡೆದ ನಿಜಗಣ ಶಿವದವು॥
ಪದ॥ ಸ್ವನಾಮದ ಧರಪ್ರಸಾದಯ ಕನ್ನಡ ಮೊನ್ನಷ ಪನ್ನಗವಾಳಿಗೆಂದ್ರವಿಮಾನ ವಜ್ರಪಾದಿ ಸುರರ್ವನಾದಿ ಯರ್ಗೆ ಘ್ರಾಯ ಯುಗನಿಮ್ಮಾಯ ನಿರ್ದೋಷ ಧ್ವನಿಸು ಸಾನೆನಿತ್ಯ ತ್ರುಪ್ತ॥ ಭವನಾಶಿವರ
ಮುಂಬಕಲಿತಾನ್ನವ ವಿಷ್ಣುಗಣಗಾಶ್ರಮ ನಾರೂರಸಾ ಶರ್ನಾರ ಶಿವರದೆ ಬಹು। ಶರ್ನಾ ದೇಪಿ ಪ್ರುತಳ ದಿನ್ನ ಮಗನುಳ ಹುಟ್ಟ ಪನ್ನಗಮೆಯನಂ ಜಿಕ್ಕಿಗ॥೧॥ ಪರುಗಣ ತ್ರಪೆಗಮ
ನಪ ತನೊಡನೆಕಾದಿದನ। ವಿರಿಯ ರನಾ ನಪ್ಪನಯ್ಯನನು ಪಂನೊಂದುವಾ। ಪರಶಿವಿನದನಸತಿಯ ಕ್ರತಿಗೆಯಮಗನ ಗ್ರತಿವನ ಹಾಧರತಿ ಷ್ಟನಿಂ॥ ವರವಿರತಿವಾಗವಾಚಾರ
ಮಂತ್ರಿಯ। ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿ ರನನಿಶಯ ಚರಿತನೆ ನಿಶ। ಪರಿಪೂರ್ಣನೆನಿಜಜಿತಮದನನಿಜನಿಂ ಯೊಗಿಮೆರದನ ದಿಗಾನಿತ ಸುವೆ॥೨॥ ಶ್ರೀಕರ್ನನೆತ್ರಿಶ ಶ್ರೀಧರಸಕಲವಿಜ
ತ್ರಿದಶ ಮುನಾಕಾರಕನೆ ಪಾಡಿಮಚಿಜವ ಶಿವನವರ। ಮೊಚನದವದನೆ ಶ್ರೀಫಲಪ ಯೊಧರಶಿಕರಬುಕ ಂಶಿಬಹುಪುರಾಗಾಧರೆ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಮಧ್ವಿ ಕಂಠೀರುಮಧ್ಯವ ಪ್ರುಂದೆ। ವಿ
ಕಮಂಧರಗಮನಕಾಪಹ್ಯಸುಜಂಘೆಮಿಗೆ। ಸ್ತನಕತ ತ್ರಾನಾತಿ ಕರೂಪ್ಯ ಪ್ರಪದಿರು ದ್ರಾಣಿಸುಖಮಿರಲೊಂದು ದಿವಸ॥೩॥ ಬಡ ವರ್ಣಾಗ್ರವಸ ಪಾಡಿವಡದವ ಉತ್ತ ಶಪ್ಪರ
ಡವಿಯಂ ರಾಗಿಮಧ್ಯರಮೂರ್ಧಪಂ ದ್ರನಂ। ಕಡಲುಕ ವಿಯಂಚಕ್ರಮಿ ಘನನಿರಶಿ ಯೊಂತವಪುಣ್ಯ ತನ ರಿವಾಶಿಯಂ॥ ಯಡವಿಡದೆಶ ಯಸುವಾ ಲುಸುತನವಯಸುತ್ತಿಪ್ಪಗಿವ ದುಬಮ
ಕಿರುದ್ರಾಣಿಪಶಿದುಕಾಲಂ ಫಲಂ। ತಡೆದಸು ರಲತೆಪೂತವಾಲು। ಪುಷ್ಪವತಿಯಾದ ಸಂಭ್ರಮವನೆನೆಂಬೆನೂ॥೪॥ ಚಾತುರ್ದಿನಂಗಳೆದು ಮಜ್ಜನಂ ಬಾಕ್ಕು ವೆರ। ನೂತನದೂಕೂಲವುಮನ
ಪುಮುತ್ತಿನಸರವ। ನೊತುಕೊರಲಾಳುಕಪ್ಪಿ ಸೂತಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಂಶಾಳ ತನ್ನದಶಿತ ದೂ॥ ಜಾತಿಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರಲ್ಪಂತುರು ಬಿನೊಳು ಪುರುಬಿ। ಪ್ರಿತನಪೂರ್ಮಹದೇವಬಟ್ಟನೊಡಗೊಂಡ ಬಿ
ಕೈಂತಾ ನಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯ ಕೆನಡೆತಂದ ನತಿಶಾಖಾ ನಿನಂದಾ॥೫॥ ಪಾರನ ಗೊಪುರವಪಾಗುವಾಗ ಶಂಕಧ್ವನಿಯು। ಪಿರಿಬಾಗೆ ಮೈಶಿಯಾರ್ರ ಡಿಸಿಕಪರೆಗಳ್ಗಾದರೆ। ಪರನಾದವಿಡೆಯಂತೆ

ಗಾವಣಂಠಾ ಸಾಕೆರ್ತವಿಟಕುಟಿಮಂತಾನರಾ ॥ ವಿರಚಿತಾಂಜಲ್ಯೆಯುಂರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂಬಂದುಬಂ। ಧುರತರಂಗಮಂ ಚಟವಪಾಕ್ಷನಿಗೆಡೆವೆಪ್ಪ। ಹರನಸಂನಿಧಿಗೆಯ್ದು ಪೂಜೆಯಂ ವಿರಚಿಸಿ ಬಳಿಕವಾ
ದರಾಸಕ್ತರಾ ॥ ಮಂದವಾಶಿಯುಂದಂ ಶ್ರಾಂತಿಗಂಧದಿಂದಾಯುಷ್ಯಪ್ರೈಗಳ ಕೆಡುಗುವ ಪ್ರತೆಯಿಂದಮುಟ್ಟುದಿರಂ। ಸಾರುಗುರು ಮಪ್ಪಿ ಶ್ರೀಯಂ ಧೂಪದಿಂದಾ ವಿಹರ ದಿಪದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮತ್ತು ನಾಶಾ ॥
ಶ್ರೀರಾಣವಿಂದ ಹಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ತಾಂಬೂಲದಿಂ। ದಾಶರಯ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಯ ಸುಲ್ಪಲ ಮಷ್ಟವಿಧದಿಂದ। ಮಾರಹರನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶಿಷ್ಟಾರ್ಥವಹುದೆಂ ಬಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ದುದಂಪತಿಗಳಾದಿ ದರಾ ॥ ೭ ॥ ಹರ ನಿವಿಶಿಷ್ಟ
ಂಗೆಯ್ಯ ಭಾರತಿಯು ಮಕ್ಕಳಂ ಬೊರೆಯ, ದಿಶಿಷ್ಟರ ಬಳಗವಿದ ಬಾಷ್ಪ ಲಮ್ಯಗ ಕೃಪಾದಮಂ। ಶಿರದೊಳಿಯ ದಿರಿಯ ಬದಿಗೆ ಉಪಲಾಪಿತ ದಲಿ ಗಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಯುವೊ ಕ್ಷಪಡೆದಾ ॥ ಹರನಿ ಕನಾಗ
ಖಾಗಿ ಲಡೆದರಪ್ಪ ದವ। ಸ ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ರಗಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದು। ತರುಲತಾ ಮದುರಾಟು ರದಪಾಚಳಿಯ ರಪ್ಪದವ ನಿನದು। ಶಿವಗೆಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕರದರಾ ॥ ೮ ॥ ಕುಸುಮ ಶಿರವಹರನಿಗೆ ಗಂಧವನ ಕ್ಷ್ಮಿಗಳ
೩ ತಿದು। ವಸುಧಾಗಿರಲ್ಲಂಧವಂ ಬೊರೆಯು। ದಿಕೆವಲಭಾಂದ। ವಿಸವಮುಂಗಯ್ಯ ತ್ರಿದಷ್ಟ್ರಬದಕೆಂದವರಪಾದಿಗಂಧವನೊಸೆದರಾ ॥ ನೊಸಲ ಲಕಂ ನಾನ ಘನಾತಿನಿ ವಿಂಚರಗ್ಗಾ ಕ್ಷ್ಮತೆಯ
ನಿಸಿದವನೆಮತ್ತಿ ಡಾಂಷ್ಟ್ರವದ್ದಣಗಿಸಿಂ ದಿಸದಿರಲುಮಸುಗಳಿದ ಕಾಲ ಚರಿಯರಂನೆಮ ಶಿವಗಕ್ಷ್ಮತೆಯ ನಿತ್ತರಾ ॥ ೯ ॥ ಪ್ರತಿಗೆಕರ್ತ್ರಿನಾಥಂಗೆ ಮರಚೆಯ ಪೂಪ್ಪನೊಪ್ಪಿದಿಂ
ದಷ್ಟಾನಸೆಮ ಲವಂತಿ ನಸಿಗೆ ರಯ್ಯಾಧಿ ಪ್ರಂನೆಗಸುಗಳಿದಕಲಿ ದಿವರಪದರಕ್ತ ಶಿವಂತಿಗೆಯಲಿ। ಕಪ್ಪುಗೊಳಲನ ಹಾಜಿಪ ನೆ ಮದಗಿ ಲಗಾಮಾಲಗಾ ಶಿಖಿ ಕಂನಾಗಿ ಪ್ರಕುಂದ
ಮರಳು ತೊಡದದಂ। ಪುಷ್ಪ ಗ್ರಂಥನಾಗಿ ತ್ರಚಿತರಿಯರಂನೆ ಲನಡು ಮುಷ್ಟಿವಂ ಶಿವಗಿತ್ತರಾ ॥ ೧೦ ॥ ಮಲಯಜ ವಿಷ್ಣುಾದಿಂದೆ ಪಾ ರಾಪ್ಪುಡಿಮೊ ಡಿಯಂಗೆ। ಎರೆದು ನಗೆ ವಿವರ್ಧಿ
ಮವಿಕಿಸಾಲ್ಯಯವಿ। ಗಸ್ತುಧೂಪಮಂ ಕಳ್ಳು ತನುವಿತ್ತ ಸೊಕ್ಕಿಲನನೆನ ಮಧೂಪವನಿತ್ತರಾ ॥ ಮಲ್ಲಹರಗೆಮುತ್ತಿನಾರತಿಯನೆತ್ತುವನೇಮ ವೆತನಗೆ ಬೊರೆಯ ದಿಕ್ಕ ತತಿಂಯ ಕಡಿವಾರತಿಂಯ। ದಿ ವಿತಿ
ಂನಾನಂದೆನದಲು ವಾರತಿಂಯ ವ್ಯಕ್ತಗೆತ್ತಿವದು ಮುದದಿಂ ॥ ೧೧ ॥ ಹರಗೆ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ವನಿಮ ತನಗಮಂ। ಬೊರಿಯ ದಿಕ್ಕ ಶಿರವಶಿದು ಕೊಂಡಬಾಂ ಮಯ್ಯಗ ಚತರನಾ ಮಾದಬ್ಯಾಂದವಿದಗಿ
ರವನೆಮತಿಷ್ಟ ತೆಂದ ವಗಳಿದಾ ॥ ಹರನ ಶಕ್ತಿ ದಿವಗಿಳದವ ಮಧುರವಮಂ। ಚಿರ ರದಂನವಿಾರಿಗಕ್ತುವನ್ನೈವ ಮದುಮಿಲ್ಲ। ದಿರಲಮಿವಗಳಿದ ನಾಗಯ್ಯ ಲಗಳನಿಕ ದಿವ್ಯಗಿತ್ತರು [illegible]
ರಶಿವಗೆ ಕಪ್ಪುರ ರವಿಳಿಯವ ಕೊದು ವನೆಮಮು। ತವೆ ತನಗೆ ಯಿರಲಾ ಮಿ ಬಾರಿಂಯ ದಿರಲ ॥ ನರಿಳಿದ। ಶಿವನ್ನಾಶನೆ ಲೆಚಯ್ಯ ಗವಸಾದಮಂ ನೆನ ಲಧ ಶಿವಗಿತ್ತರು ವಿವರಿಯ [illegible]
ಶ್ರೀ ಕಕ್ಕಿ ರನಾರಂನೆನ ಹತ್ತ ವಿಧ। ನವಶಿವಯ್ಯ ವನೆಸ ದ ಶ್ರೀ ಮರುಷಿ ಶಿವಪ್ರ ರು। ವಿವರಾನವ್ರಿ ದ್ಯನವಿ ಹಾಂ ಕ್ಕು ದಿ ಲಾ ಸಂದು ಕರವಂ ವಸಿ ದರಾ [illegible]

ಗಙು ತನಿತ್ತೆ। ಯಿನ್ತದೇವಮಾನಕಂಜರಗೆಮಗಳ್ಗಂ ಹೊಕ್ಕಿ। ಯಿಶಿದೇವವಿರಪಾಂಡ್ಯಂಗೆನ್ನು ತೆಯ ನಿತ್ತೆಯ್ಮುತ್ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳಗೆ॥ ಬಲವತ್ತನುತಯನಿತ್ತೆನ್ನಿಗಾದಿನಾಥಂಗೆ ಚೆಲುವಮಗನಂ ಕೊಟ್ಟಿನಮ

ಶಿವಸೂತ್ರ। ಶಂತಿಗಾರನಿಶಿಧ್ರಿರತಲೆದೋರ ದಕ್ಷದ ಕ್ಷವರಸನಿತುದೆಂದು ಲಿಸೂರ್ಧರು॥೧೪॥ ಚೋಳಂಗೆ ಸೂಳೆನಂಬಿಗೆನ್ನು ವರ್ನದಮನೆಯ। ನೆರೆದಿನ್ನೆ ಕೆವಿದಾನಿಗಳೆ ಕೆಯಸಿಂ ವಿತಿಯು।

ದಾನಂಗೆಬೆಕ್ಕನಿತಕಂಣ್ಣಾಡಿತೆ। ಶಪಾಬ್ದಿಯೆ॥ ಶೂಲಧರಶ್ಚಿತಮಾರ್ಕಂಡೆಯ್ಯನಿಗೆಯುಮಂ। ಘೂಳಿದೆ ನಿರಯಂಗಳಿನಿ ಪರಮಾಯುಮುಮನಿತ್ತೆ। ಬಾಳಿಯರ ಬಲ್ಪಹನೆಟ ತನ್ನತನನವಗಿ ಲಿಹರೆಂದು

ಬಿಂನಹಂಗೆ ಲಿಯಮರಗ॥೧೫॥ ವರತಾಕ್ಷ್ಯ। ಲಕ್ಷ್ಮನಾತುಳನೆ ತ್ರಿಪುಂ ಕೆಜ। ಚರನಾರುಷಕೆತುದೆ ಪ್ರಷ್ಮ। ಕ್ರಮ ದ್ವಜ। ಹರಿದಕ್ಷಹರಿ ಧೂಮವಿಂಗ್ರು ಕೆಸಾವ ರಜಾನು ಕದಪ್ಪು ವಿಥಂಸಿಕಾ॥

ರಮಿಕ್ಷಿಕಂಧರ। ಯಿಜಂಗಮುಗ್ಗಮನಮುಲಿಖಿ। ಸರಸಿಜ ಕ್ಷಮರವನ್ನುನಿರ್ಮಾಮಿದ್ರಕಾದಂಢ। ವರದ ಪ್ರತಿಗ್ರಾರೂಢಯಮಿಲಹನಿಲಯ ವಿರೂ। ಪಾಕ್ಷಕರು ಗಾರಿಮುದೆಂದರು॥೧೬॥ ಗೋತ್ರಿಮಿಗ

ಚತುಕ್ಕಾನ್ನು ಸಿಗರ್ವತ್ರಿಂದಾ ಕಕಾ। ಮಿತ್ರ ಮುಖ್ಯಮರಶ್ಶಾಮನಥಪದಪದ। ಗೋತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಾಶಿಶಂಗಿಗಪ್ಪಿಶಿಮತ್ತೆ ಶಿಲಪ್ಪಗ ರಾಜಸರ್ವಗ್ಗನಿ॥ ಧಾತ್ರಿಥರನಾಥಜಾವಳ್ಳಿದನೆ

ಗೋಕನ್ನ ಲಿ। ಸುತ್ರಮರುತಾಬ್ದಿಂದುವಿಷ್ಣುಪ ದಮಲಿಗಾರಿಮಂಜುನೆತ್ರನೆನ್ನಕೆಜನಬಂದುವೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ಪಾಲಿಸ್ಸಿಯೆನುತಿರ್ದರು ॥೧೭॥ ಷಡ ಲಿದನಖಿತಪ್ರಮಥಕುಲನಾ ಯಕ

ನೆದುರಾಗಾಹ್ವಾದ್ವಾಶಿಸಿಂಜಾತೆಮುತ್ರನು ಕನಿ ಖರಖಿಫ। ರಾಷ್ಟ್ರಹನಾಚಿಕತಪದದ್ವಯನೆಸುಖಮಯನೆಕ ದ್ವಿಗ್ಗನಗ ಜನಿಂಪ್ಪ ನೆ॥ ಟಿ ದ್ವನ್ನಮ ಯಮುಕಗಾತ್ರನೆಗೋಕನ್ನ ರಾದ್ವಿಲಯ

ಶತ್ರಿಕಳಾಬೂ ಡಗ್ರಾಶ್ರಿತನಾ। ರಾಟ್ಡಹಮು ದಿತಜಿಷ್ಣುನಂದನವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಾಲಿಸ್ಸಿಯೆನುತಿರ್ದರು॥ ೧೮॥ ನೋಡು ತಂ ಕಂಸಾ ಕೆತ್ರಿವನವಮೂರ್ತಿ ಲಯ ನೋಳಿದು। ಪಾಡುತಂಬ

ಶ್ರಿತರಂಗಗಂಗಳಿಂದೆ ಕಣಾಶಿ ಥಾಡುತಂಗಾ ಮತಶಿ ಗುಡಿಗಳ್ತಿಪರವತ್ರಾನಂದ ವಾರಾಬಿ ಯೊಳಗೆ॥ ಮೂಡಿಮುಳಿಗಾಡಿತೆಂಕಾಡುತ್ತೆ ನಿಕ್ಕೆಯೊಡ। ಗೂಡುತಂನ್ನಿ ಹಪಲಪಾ ಯಕೆಸಲಾ

ಲಲಿಂದಿ ಬಿ ಜುತಂ ಟು ತ್ರನಂದಂಪತಿಗಳ್ಳಿ ಕೆವಿ ರೂಪಾಕ್ಷ ನಾಸವಯ ಜಾತಕೆ॥೧೯॥ ಹಗುಷದಿಂದಾಳಿದಿ ವರಜಟರಕ್ಷೊ ಲಿಪಜನಿಶಿಂದು। ವರಕ್ಕಿರಿಟದಾನಿರ್ಧ ಶಿಕ್ಷಿಂಯನ ಟ್ಟಪತ್ರಿರಡಿ। ತ್ರಿರಪಿವ

ಶಿವಿಶಿವ್ರಿವ್ರಂತ್ರಿಯೊಂದಲನವರಮುಂ ದೆಸಿಗಿಕ್ಷನ್ನು॥ ವಿಶಿತೊಗುಪಕ್ಷದಂ ಕಂಡುಪಂಪತಿಗಳಾ। ಧರದಿಂದಬಂದಿತ್ತಿಕೊಂ ಲಿಡುತನೆಯೊಳಗಾಂತು। ಕರುಣಾವಕಕವಿರೂಪಾಕ್ಷಂಗೆ ಕ್ರಾನ್ನಿಂದು

ತಿರುನಿರದುತಂಮ ಕ್ರುಪಾಕೆ॥೨೦॥ ಶಿವನುತಂನಳಿದ್ವಜಮುಖಿಮರಾಘವ ಪರಾಘವವ ವೈರಾಗ್ಯದವಿವೆಕ। ರಾಘವವರ। ಘವವನವಗ್ಗತ್ತಿಯ ಸುಗುಣಾಶ್ರಿತ ರಾಘವನ। ತೆಸದು ಮುನಿ ಲಿಯವರಾಂ

ಶಿ॥ ದಿವನಯೊಳ್ಗಿನೆನ್ಮತವಾಸ್ಯರಾಘವ ಲಿವಂಶ। ವವಿರತಂದಿನಗಾಗಲೆಂದುನೆಮಿಸಿ ಲಿಲು ಲಿಶಾಂತವಗನಂರಾಘವಾಂಕನೆನುತ್ತೆ ವಿ ಲಿಸ್ಸ ವಿದ್ಯುಕರದಂತಿಸ್ಸಂ ನವಿತೊರ್ಧರು॥೨೧॥

ನಗಾಗತೆಂದು ಶಿಶ್ಚರಂ। ಪರಮಭಕ್ತಿ ಗ್ರಾಸಪ್ರಿಂಗ್ರ ಮಂಕೆಗಳು। ಪರಮಮಹಾವಿದ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿನಿ ಪರುದರಪ್ರಿಜನಿಸಿಂದಿನೆ॥ ಪರಮಮಹಾದಿವಸರಲಾ ಕದೊಘಜನಿಸನಿಂ। ಸುರುಮಹತ್ವವನೆಂತು ಕಾಸ್ಟೈನೆನೆನಿ

ಸಂಪ। ದಿರುನಿಜ್ಞಮ [illegible] ದುಗ್ಧಾಪವತವನ್ನಿ [illegible] ಂದು ಸಂಬುಗೆ ಯುತ ಬಿಜ್ಞಾ ಧ್ವಸಾ॥೨೨॥ ಹರನಿತ್ತನಿರವಿಸಲ್ಲತ್ತೆ ಮಹದಿವಸಂ। ತರಕಾಶ್ತ್ರಿರು [illegible] ನಿಯೊ ದಗೆಗೊಂಡು ಸಾಲಯಕೆ। ಬರಲವರ [illegible]

ತಿಕರಿಗೆಂಡಿತೆಂಬಂ ತ್ರಿಪಗಲುಕ ಡಗೆಂಡಿತಾಗಾ॥ ಸರಿದು ದಿನಕರನಾಪ [illegible] ಮಕಾ ತ್ತಲಿಯುಪಿರಿಯತು। ಜಾರಜಾರರಮನದ ಸಾಧ್ವಸಂ। ಪರಿದಾಯು ಕುಸುಮಶರನದಯುಜಾಂನೊದಲ [illegible]

ಲವ್ಪಂತ್ರಿಯುದದಾ [illegible] ॥೨೩॥ [illegible] ಮಯ ದಾಗೆದಂಪತಿಗಸುಂಶಂಕರನ। ಶ್ರೀಪ್ರ ಪ್ರಸಾದಮುಮನಂದು ಕಪ್ಪುರ [illegible] ವರಸಿ। ದಾಸುವಿಳೆಯಗಾಂಡು। ಪ್ರಕ್ಚಂದನಂಗಳಂಧ ಶಿಸಿ ಹಂಸಿಯಮಪ್ಪುಗಾ॥ ಪಾ

ಬನೆತ್ತಿ ಕುನಿವಂಚದ [illegible] ಹರು ಷದಿಂ। ದಾಸತಿ ಪ ತಿಗಳಂಗಳಿವ ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ಗದಿತಕ। ಲಾಸಕಲಬಂಧಂಗಳ [illegible] ಸುರತಾನು [illegible] ವವಡೆಂಯಲು॥೨೪॥ ಪಾ ಅತು ಭ್ರಮರತತ ಪ [illegible] ದಿಂ ವಿ

ರುಹಾಕ್ಷಿ। ಯಾರಿತ್ತು ಬಕ್ರತ್ತೆ ಜಾಂನವಕ್ಕೆ ಗಿದು ಗುದಪ್ಪಿ ಅತ್ತು ಯುಂದು ಕರ್ಣಿಜಾ ಅತ್ತು ಕುಮುದ [illegible] ತ್ತು ತಮಕ್ಕೆ ಕಿಡಗ॥ ಸಾ ಅ ತ್ತುಯು ದುಕಾಂತಿ ತಾರಿತ್ತುಕಮಲದೊಲ। ಮಿ ಅತ್ತು

ಮುಂಗಾ [illegible] ಅತ್ತು [illegible] ಯಲಂತ [illegible] ಂಪ। ಬಿರಿತ್ತುವುದು ಕಂಪಿರಿ ತ್ತು ಯುವನುದಿಸಲು ಜ್ಜ ಗೆಂಗೆಯ್ದಗಲು॥೨೫॥ [illegible] ಲ ದಾಳು ಶಿವ [illegible] ತ್ತಿಗೆಯು ತೆನ ತ್ರಿಕಂತಸಾಂಗೆ

ಘೂಜೆ ಯ [illegible] ದಂಪತಿಗ [illegible] ದಿಶರಲ್ಲ ಕಾಮಿನಿಗೆಗೆ [illegible] ಸಮಿಸಿದಂಕುರಿ ಖತು॥ ಉಕಾಂತದಿರಖ್ಖ ತ್ತು ಂ ನ ನಿಪ್ಪ ಂ [illegible] ತು ಕ್ಷ್ಮೆ [illegible] ದನೆ [illegible]

ತ್ರಿಪ್ಪಿನಿಂ। ದಾಕಾಂತೆ ಬಂಯುಭದ [illegible] [illegible] ರದನ [illegible] ತ್ತಿಪಿರಿದಾದು ದ॥೨೬॥ ತನುಜರಿತೆಂಬ ಪ್ರುದಯದಕ್ಕಂ [illegible] ದು ಕಂನಾತೆಯ। ಸನದಿಪಾರಮುಳು ದಾಳು ಜ್ಯಾತಿಚೆ

[illegible] ಗೆತತ್ತನು ವಿಮೊಘ [illegible] ವತಿಮಿ [illegible] ರೆಬಾ ಪ್ಪಗತವಗ ದು ಜನಿಕಪ್ಪಾಯು ಕುಟ ಚೂಟಕಂ॥ ಅನಘರಿ ಶುಮುಕ್ತಿ ಸತಿಗಳ ಮೊಹನದ [illegible] ಯು। ಯೆನು ತ್ತೆಸೂಬೆಸು ವಂತೆಕುಂ ತಪಂ। ಕವ [illegible]

ಯು। ಜನನೆಮರನಾ [illegible] ವಿರನಿತೆಂಯೆಂದು [illegible] ಪ್ಪಿಕಂತೆ [illegible] ವಳಿಯ ದಗ್ಗ ದವಾಕೆಯಾ॥೨೭॥ ಮಿಸುಪತಿ ಡಗಳತೊಡುವೆನೆಂ ಬಿಚ್ಚಿ ಮೊಗೆತೆ। [illegible] ಸುರುಪರಿದಾಗಿಸಪ್ಪ ಮೊಗಬೆಳ್ಳನಾಗೆನಿ। ಯುಸುರು [illegible]

[illegible] ಪ್ರಿಪಿಸಿ ರಿಗಳ್ಳಸು ದೊರೆ ರೆನದೆಯತಿ ಮಂದವಾ [illegible] ಗಿಕತ್ತಾ॥ [illegible] ತವಾಗಳಿನಲ್ಲು ದಿಮಿಲ್ಲನಾಗೆ ಶ್ರಾ। ವಿಸಿಮಹಾದಿವಸವನಿ [illegible] ಮುದ್ದಮಾ। ಗೆಸಿವಂತೆಮೂ [illegible] ಗಳಿ [illegible] ಸಾಬಿಯಾ

[illegible] ದರಾಜಿ [illegible] ಸುತಿ [illegible] ಾರು [illegible] ನಿಂಯು॥೨೮॥ ಯುರಿತುರು [illegible] ನಾಬಿಗ [illegible] ದಾ [illegible] ನವವಸ॥ ಮುಲ್ಯಾತಿವೆಸು ಗ್ರಹಸು ಹಾ ಅಕೆಸು ದಿನಾದಿಗಳ। ಸಂತತಿಯನಗೆ ಮುಂಚು ತನಗೆ ಮುಂಚೆ ೨

ನಮುದಯಸಮಯವಮಂಸಿದೆ ಸಾಧಿಸೆ। ಸಂತಾನಲತೆಯುಂಟೆ ಪಕ್ಷಫಲವಮುದೆಯಾದಿ। ಯಿಂತರುನಾತರನಾಣಿಂಯುದಯಿಸುವಂತೆ ಮುಂಗ್ರಾವ। ಚಿಂತಾವನಾಣಿಯ ಚಿಂನಾನುದಯವಾಗಲ್ಲು ಜ ನಿಜ
ದನಿರ್ಲಿಮುದವದಿಯಲೂ॥ ೯॥ ಮು ತ್ರಿಗಂಗಳ ನತಿಂಯರುಟಚಿನಿಸುತಿಹಸಮಯ। ದಣ್ಣಿಜನಿಸಿದನು ಸದ್ಭಕ್ತಿವನುತೆಯುಗರ್ವದಳಿ ಶಿವನು ಪ್ರಸಾದಂ ಜನಿಸಿತೆನೆ ಪರಮಸುಜ್ಞಾನಿ ಶಿಶು ಹೂಬಿರಿಗೆ॥ ಮುಲ್ಲಿ
ಶಿರಪನೊಲಶ್ರೀಯಾಗ್ಲಾನೊಮೆನ್ನಾಚಿ। ರವಲ್ಲಭನಿಗೆ ರಾಣಿನಾರಿಯನಲ್ಲನೊಯೆನುತಮಿಗೆ। ಘಲ್ಲವಾಧರಿ ಯಸ್ಥಾ ಶ್ರೀವತೆಜಾನಿಧಿ ಯನೊಡಿಸಿ ತುಕವಾಂತರೂ॥ ೧೦॥ ವರ ಭಿಕ್ಷಸಂಕುಳವ ವಿಡಿದುವು
ಸ್ತ್ರಾಂಗನೆ ಯು। ನೆರೆನವದ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಂಕೊಯ್ದಂತೆ ಪಾಕ್ಷರ೦। ಕೊರದು ಜನನದಬತ್ತೆ ಯಂವು ಜ್ಞವಂ ತಳಿನವನಿವಿದ್ಧಾಪ್ಪನ್ನಾರೆ॥ ವರತನುವನದರ್ಥವಾಗಪಂಕಮಂತೊಳಿ ವತೆರದೊಳು
ಉಹಾಪಾಕ್ಷನಮಲಪಾದೊದಕ ವಿನಿರದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಳನಂಗೆ ಯ್ದು। ಮಡಿಪಾ ದಿಕೆಯ ಬಿಪಾ ದಿಸಿದರ್ನ ಬಾಲಕರಂಗೆ॥ ೩೧॥ ಶಿರವ ಶಿವತಾಪ್ರಸಂಬಂನನುಧಿಸಿದನಿರವೆ। ಪರನಿವ ಯ ತೊಲಗಿ
ಯೆಂದು ಧಂಗಾಳವ। ನಿರದೆ ಪಾಂಯ್ದಂತೆ ಷ೦ ತ್ರೆಯಂಬಾಜಿಸುತತಂದು ಪರ್ಣ೦ಶದವಿ॥ ಪರುಷದುರು ಮುತ್ತಣಿಯಮಲಗಸು ವತೆರಡಿಪೆ। ಛಿಸಿ ತಿಂಯರು ನಲಿ ಯಲಾವ
ತೆಯಾಹದನ। ಬಿಕತಂದು ಮ ಪ್ಪದೆವನೆ ಡನುಸುರಲಾಭರನಾವ ಸ್ತುತತಿಗ ಂತನಾಬಿದಂ॥ ೩೨॥ ಪರವಿ ಹಪಾಕ್ಷವಾತಾ ಂಗವಿರಕ್ತಕಿಂ। ನರನಾಡಮಾನಾಬಿ ನಿಶ್ರಿ ಶ್ರಸಾ
ಮಿಕ್ಕಾ। ಸುರಜಂಗಮನಾಥನುದ್ವಿಪವಿ ರಖಪ್ರವೊಧಲಾದ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಗೆ॥ ಬಿಡಿದು ಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡಿಬಿದಾನ ಧರ್ಮ ಗ ನೆರೆಕೊಯ್ದು ಭಾವವೆ ವೊನ್ನಿರುತತಂವಯ
ವಂಚಾಗುರುಹರಿಶ್ರೀ ರಕೆನಿಸು ವಾಡಾಯ್ದ ರಂಬಳಿಬಿದಂ ಮಹಾದೇವನುತ್ತಾ॥ ೩೩॥ ಮಿಸುಪ ಜಡೆ ಮುಡಿಯುಂದೆಪ್ರಸಂಡ ಡಿಬಿರದಾ ನಿಸವಲಿಂಗ ದಿಯಸ್ತ ಸೂತ್ರ
ಡಿಂಕ ತ್ರೈವಿಸರಮಂ ತರಲಿವ ಯವಂಗಳ ಂಹಸಿತಾಂಗದಿಂದುಸು ಪ್ರತಿ ವಮಂತ್ರದಿಂ॥ ವನಿದು ಕ್ಕೆನೆಯ್ದ ಕ್ಷವಗಳೆ ಯುಂಟಾತ್ರತಾನಿಸುವಹಾಯ ಗಿಕಮಂಡಲಕೊಡೆ ಗ
ದೆರಂಜಿಸು ಶಿರಡನೆಯ ಶ್ರೀವನುಂಬಿಂಬಂ ತಿ ಹಾಸಿಹರಕೆಶ್ರರನತ್ತಿಗೆ ಯ್ದುಂದಸೂ॥ ೩೪॥ ಬಂದ ಹಾಸಿ ಹಾರದೆವನಿಂ ಬವಂ ಶ್ರಾಚಾರ್ಯ। ಗಂದುಗದು ಗೆಯುಕ್ಕಿಂಯಪ್ಪ ಪಾವ್ಯಂಗಾಯ್ದು। ವಂದಿಸು
ತಿಪೂಜಿಯಂಪರುಡವಿನಿತಿಸ್ರುವಮುದದಿಂದೆ ಪದಕೆಡೆಗೆ ಸಾ ಷ್ಟಿ॥ ತಂದೆಶರುನಾಬಿಮುದಯ್ಯನಿಂಮಕರುನಾಬಿದಯದ। ಕಂದ ಂಗೆ ಶ್ರೀಹಾಬದೆ ಶವಾ ವಣ್ಣ ಯ ಮತ। ಡಿಂಡೆನು
ತಿಮಹದೆವ ಬಳ್ಳಿಸಾಷ್ಟಾಂಗನತಿ ಗೆಯ್ಯೆಹಾಲಿ ಹರಕೆವಸೂ॥ ೩೫॥ ಹಸುಳನಂನೊಡು ತ್ತಿಹಾನಾಲೆ ಯಕ್ಷಿವಂತ್ರಯುತ। ವಿಬತಮಂ ಹರ ಯುಬಿಮಂತ್ರ ವೆದಾತ್ರಿಯಾಭ್ಯಸುದಿಕ್ಷೆಗಳವಾ ದಿ

ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವಹೆಪಾತ್ರೆಂದಾಗೆ ನಾಡುತ್ತೆ॥ ಅನಿಮ ಪ್ರಮಥಶ್ರೀಶನೊಳಗ ಮೊಳಿತ್ತುದೆ। ಪಿನಿ ರಿತಗೆಂದು ಸುಗ್ಗಾನದಿಂತಿಳಿದ। ಸಿಂತನಿದಿ ರಾಘವರಾಘವಾಂಕರಾಘವ ಹವಯೆಂದು ಹರಿದೇವಕರದಂ॥
॥ಇಟ್ಟಯಿಂತುದಿತ್ತ ಯಮ ಡಿಪಿತಿಹರಾಯ್ಯ ನಿಜನಿ। ಶಾಂತಕೈವ ದನಿತ್ತಂಡ್ಡಾದಶ್ರಾಹಾಂಗ। ನಂತರು ನಾಗಾನಿಪಾಂದಾಖಿಲನಮಚ್ಚಿನ ಸುಮಹೂರ್ತ ದೇವಾತ್ಕರಯಿಖಮೊತೆ॥ ಶಾಂತೆ
ಯರುಲಾಲಾಲಿಶಾಂ ತೆಯರುತಂದನಿನಾದಂತಿರ ಯರುಬೆರಮಾನು ರಾಗದಿಂದೆಯ್ದಂದು। ಕಂತುಮಥಮಥನವಿರೂಪಾಕ್ಷಜಯ ಜಯೆನು ತ। ತಿಶುವನಿತ್ತಿದರು ಮುದದಿಂ॥೩೨॥ ಯಿಂತಿವರಾ
ಕ್ಷೈಯರು। ಶಾಂತಿವೆನಾಲಿಯರು। ಚಂದಿರಾಸ್ಯೆಯರು ಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರೆಯರು। ಚಂದನಸುಗಂಧಿಯರು ಮಾದೂಯ್ಯನಾನಾಲಿಯರು ಶ್ರೀಫಲಬಯೊಧರೆಯರು॥ ಕಂದರ್ಪನಾಯಕಧಿಜಂಘೆಯರು
ಕುಂಚಾಸ್ಯ॥ ನಿಂದಿಹಮಧ್ಯಯರು ಸ್ನಿಸಿತ ರನಿತಂ ಬೆಯರು। ಚಂದದಿಂ ಪರುಷದುರುಮ ತ್ತಿಯಖಿಡಿ ವಂತೆ ರಕ್ಷಿತುವನಿತ್ತಿದರು ಮುದದಿಂ॥೩೩॥ ಪ್ರಮರಾಳಿಯಂ ಪರಿವತುಂತದ ದನಾಗಯುಸಿ
೭ ವಾತಮ ರಮುವನಿಳಿಸ್ಸು ರವನಿದಿ ರಮೊಗದ ಜನತರಳ। ಮುಮನ್ನೆನಿಕೆಯ್ಯಲಾಚೆ। ನದಕಪ್ಪಿನಬಿಲ್ಲಸ್ಕಾಳಿಸುವನಿ ದಿಲಾಪ್ಪಿನಾ॥ ಮರಕುಜ ನಾಖಿಯಂಮಿಗು ವನಳಿತೊಳ್ತನೆ
ದಪ್ರಮುತರನಿಹೂಗ್ಗಿ ವನುಕುಂಭಿಮಂಜ ಶಿವಕು ಬದಮಲನುರಲತೆಯನನಾಶಿಪದಿವ್ಯದಿವ್ಯಪದಮಾಲೆಯರು ಶಿಶುವಂಪಿದಿದ ರಹಾ॥೩೯॥ ಮುಖರಪಿಡಿಂದುವಿನಿಸಿದಿ ಯೆಗನ್ವ
ಮೊಗದವರ। ಮಖರಕಿತನತ್ತ್ರಮಿನಕ್ಕೆ ರವನಿಪ್ರಶ। ಚಕಿತನೆತ್ರೆಯರುಮೆಪ್ಪುಸ್ತಬ ರಕಮದನಕಂತುಕಪಿಮಕುಂಭಿಪಮ ॥ಪ್ರಕಟವ ಕ್ಕೊಜೆಯರು ವನುಲತಾಚಾರುಬಂ
ಪಿಕಧಾಮಚಂಚಲಾನಿಖಗಾತ್ರೆಯರ= ಕುಶಿಶುವ। ಮುಕುತಿನತಿಯರುವಕ। ಬ್ರಹ್ಮಮಂಖಿದಿವಂತಿಖಿದಿದುನಿಗವಿದರುಮು ದದಿಂ॥೪೦॥ ಹರಿನಾಶಿಶುನೆತ್ರೆಯರ್ ಹಂಸಗತಿ
ಚಿತ್ರಿಯರ್ ಹರಿನಿಶ್ಚಮಧ್ಯೆಯರ್ ನರಕಳಬಾಧೆಯರ್। ಹರಿನಾಂಕವದನೆಯರ್ ಕುಂಧಾಖಿರಧನೆಯರ್ ನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮನಾನಧನೆಯರ್॥ ಕರದಂಡಪಾಣಿಯರ್ ಕಮನಾಲಿಯ್ಯವಾನಾಲಿಯರ್। ಹರುಷ
ಕರಬಾಲನಂಹಾರಕ್ಕೆಶ್ರೀ ರಲನಂ। ಹರವಶಿಯ ರಮೊಹದಿಂ ನಂಭ್ರಮನಿಮೂಹದಿಂ ಖಿದಿದಿತ್ತಿದರುವರಸು ತೆ॥೪೧॥ ಕಸ್ತುರಿಕಾಶ್ರೀಪ್ರಕಾಶ್ರಿರಜಾಂಕಪಂ। ನನ ರವನಿರೆಯರು ಕೆಖಮಂಜ
ಪ್ಪರಖಿ। ವಿಸ್ತರಿಸು ತಿರತ್ತುಖಿ ಚಿತಪಾಂಡೊಪ್ರಿಲಾಪು ಶಿವರೂಪಿಶಿಶುವನೊಳಿದೂ॥ ನ್ಯಸ್ತವಂಮಾಡುತ್ತೆ ಜಾಪರಬ್ರಹ್ಮಜನ। ನಖಿತಿವಿಲ ಯಘೂರಘಾತಕತೆವು ಖರಗದ್ವಖಿ ಜಾಶಿವನಿಂದ
ಶಾರುನಾಧಾವಜಾಯೆಂ ದುಪಾದಿದರು ಮುದದಿಂ॥೪೨॥ ಜಾಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಾ ರನ್ನಾನಿಗವಾಧಿ ವಧಿಜಾ। ಜಾಸ್ಸಕಲಕವಿಕುಲಾಖರನಾಶಿವನಿಕಜಾ। ಜಾಶರನಾಶಿಶ್ರೀತಚಿದಾಕಾರಬರ
ವಚಿರ ಘನನಿದಾಚಾರಿಜಾಜಾ॥ ಜಾನಗುನಾನಿಗ್ಗುನಾನಿದಾನಂದವಿತ್ತ್ಯಜಾ। ಜಾನತ್ಯನಸ್ವತಶಿವಪದಸ್ಸರನಾಜಾ। ಜಾಶಾಖ್ಯನನ್ನಾಗ್ನಿನಿದ್ದಿ ಜಾತ್ರವರಾಘವಾಂಕಜಾಜಾ ಯೆಂದರಾ॥೪೩॥

ಯಿಂತು ಸತಿಯರುರತ್ನ ಖಚಿತ ಪಾಂಡ್ಯೊಕ್ಕಲಾಗಳ, ಗಂತರು ನಾನಂಪೆಟ್ಟಿ ಶಿಖರಾಭವಾಂ ಕೆಯ್ದು, ಯಿಂತು ಸದಿಚಾಗುಳ ವಂಚಾದಿವಿಗೆಯ ಸೊಂಡ್ಲುಬಿಸಿ ರಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ॥ ಮುಂತೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ
ದಮುಕ್ಕಿ ಕಾಂತಹಾರಿ ದೇವಂಗೆ ನಮಿಸ್ವಿಹಾಗಲು ನಲವಿನಿಂ ತರುಣಿ ನೆಡೆಗೆ ಬಂದಾಶ್ರಿಪ್ಪ ಚೆನ್ನಮನಿ, ತ್ತುಪದನಿನ ಬಂಗಾರಿಸುವೆ ನಾ॥ ೪೫॥ ಪರವಾದಿಗಳಗರ್ವ ಮಂ ಮುರಿದು ಶಿವಮತೋ, ದ್ಧರನಾಗಿರುತ್ತ
ಸುಮಹಿತ್ತ ಶ್ರಿಯುತನಾಗಿ, ಶರಣಾರಂನುತಿಗೆಯು ತ್ತ ತ್ಕ ತ್ತನಹುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಗೊಳು ಭವಿತವಿಲ್ಲ॥ ಪರುಷದಿಂ ಮಹಾದೇವ ರುದ್ರಾಣಿ ಯರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶರಮೊಳರವನಿತ್ತು ಹರಸುತ್ತ
ಬಂ, ದು ಜಾ ಶ್ರಮಕೆ ಹರಿದೇವನ ಡಿತರಲಿತ್ತ ದಂಪತಿ ಗಳ ತಿಮುದದಾ ಗಾ॥ ೪೬॥ ತರು ನಾಂಗೆ ಬಿಂದಿಲರ ರಿತಿಗೆಜ್ಜೆ ಹಾಗಾಯಿ, ಮುರುಪ ಪಾಂನ ಮಗುದಿದಾರ ತ್ತಿ
ವ ತಾತಿ, ಬೆರಲ ಮುದ್ರಿಕೆಯು ಘುಲಿಯುಗುರುಪಾಕ್ಷ ಘಂಟೆ ಮೊದಲಾದಮ ನಾಲಿದೊಡಗಳ॥ ಪರುಷದಿನ ಶಿ ಶಾಡುತ್ತ ಪರಸುತ್ತ, ಸುರಕುಜದಶಿಖಿ ಗೆಯ್ದಮತವನರದುನ
ಲಪ್ಪುವಾಲು, ಪರವಶಿಯವೊಪದಿಂಪಿ ಶಿದಾಗವಿ ಸುತ ಚಲಮು ಶಿರ್ದರುಪತ್ರನಂ॥ ೪೭॥ ನೆಳ್ಗುನೆಪರ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಂಘಡಿದು ಮಾಯೆಯಂ, ಕಚ್ಚು ಚಿರಿಮೊ ದೇವಂತೆ ಮಸ್ತ ಯುಗ್ಗ ವನೊಲಿದು
ಮುಕ್ಕಿಂಯಂವಾದಿನಿಲ್ಲಾ ದೆದುಸುರಜೆಷ್ಟ ವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದವಗೆ॥ ಯಲ್ಲದಿಪ್ಪಚ ತಿಮ್ಮಳಿದ ತ್ತಿಯನಲ್ಪ ಜ, ಬಿಜಬಿಯ ತಿಳಿಸ್ಸಿ ಯಾದಶಿವನಂನೊಳ, ದಿಪ್ಪವಶವಾಯ್ತೆ
ದು ನಗುವಂತೆಯಾದ ಗಸವ್ವನೊಡಿ ನಗುವರರಾಪ್ಪವಂ॥ ೪೮॥ ಜಿಡಿದಲೆಯಸೊವೆಲತ್ತೆ, ದಡ ದಡಿಸಿ ಡಿಪ ತ್ತಿ, ಡಿಗೆಗಂನಾನ್ನೊಯರಿ ಪೆಂಪದವಂಪದ
ದವರ ವಿಸುತ, ಬಡಮುಶಿದು ನೊಡು ತ್ತಿಬಡಿದಿತ್ತೆಗ ಪ್ರಗವಿಸ ತಾಡೆಯಮೆಲಾದದಾಡುತ್ತೆ॥ ನುಡಿಸ ಡಿಗೆತೊದಳ ದಪಿ ಮುದ್ದಾಗಿಸದಿಲತ್ತೆ, ಕಡುಮೊಹಮಂತಾಯಿ ತ
ಂದಿಗಳಿನಿಲತ್ತೆ, ಮುದ್ದರೂಪ ಕಾಪ ಚಿತ್ರರನೊಲಿದು ಶಿಶುವೆಪ್ಪದಿಂದ ದನೆನೆಂಬೆನು॥ ೪೯॥ ಹಾಂದರಲ್ಲ ನಾಕೆ ದಾ ಯೆಗರುಪ್ಪ ನಂದುದಾಗಳೆ ರಾಪ್ಪವಾಂ
ಕಂಗೆ ಮಿಗೆ ತಾ, ಯ್ಯಂದೆಗಳು ಮನದಿನನಾಲು ಗಂಗುಪ ಸಯನವ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುತೆ॥ ಯಿಂದುಧರಘ ಕ್ತರಂ ಶಿಶಿ ಹರಿದೇವರಂ, ತಂ ದುಗಾಯತ್ರಿಯು ಪದೆ ಶಿವಂ
ಮಾಡಿಸಿ ಮುದದಿಂದಲಿದು ಗಣನಿಕರ ಕಾರಾದನಿಯಮ ಮಾಡಲನುವಾದಮಹಾದೇವನಗ॥ ೫೦॥ ವಿವಿದಾ ಮ ತ್ತಾನ ದೆವ್ವಾನ ದಿವ್ವಾನ ದಿಂ, ನವಖಕ್ಷ ಗಳ ಬಹುಶ್ರಾಲ ಯುಶ್ರಾ
ಂಗಳಿಂ, ತವೆ ತ್ತು ಪ್ರಿವಡಿಸ್ವಕ್ಷಂದನ ವಕ್ಷ್ಯ ಸಪಿತವಿಶೆಗಳನಿತ್ತು॥ ಶಿವನ ತುಳಸು ಪ್ರಸಾದವ ನುಂಡು ಪರಿಕವೆತ್ತ ವರಕಾರುಂ ನ್ಯಮಂಪಡೆದು ಸಂತಸದಿಪಿ, ಮಪ್ಪನಾಪ್ರಿನಾ
ಳನಿತ್ತು ಶರಣರೆಂದು ಕರುಮತ್ತಿ ತದನಂತರಂ॥ ೫೧॥ ಯಿಂತಿತ್ತ ದಂಪತಿಗಳ ತಿಪರುಷದಿಂ ಸುತನ, ಗುರುಹರಿಶ್ಚರು ದಿಕೆರಗಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ, ಧರಣಿಯೊಳುಪಯುಕ್ತಿಯಾತರುಣಿಮ ತ್ರಿನ

ಟಿಕಾಶಾಸ್ತ್ರ ನಿವೇದಿಗಾ॥ ಯರಲಿತ್ತ ನುತಗಿಚತು ದರ್ಶ ಶ್ರುವಿದ್ಯ ಗತ್ಕವಳಿಖಿಪಾ ಋಷಿದೆಂಮಂ। ಕರುಣಾದಿಂದೆಂದು ಬಿಂನವಿಸಿ। ಪರುಷ್ಟದಿಂದಂತಾಗಲೆಂ ದು ಪಾಶಿಪರದೇವನವಗೆ ಪರಕೆಯ ವಿತ್ತನೂ॥ ಅ॥

ತುರು(ಬ್ರಾ)ಣಿವ ಪದೇವನಿತ್ತ ರಾಕ್ಷ। ವಂತಕ್ಕೆದು ಕೊ ಡೆ ದಿರ್ಮಂವಿದ್ರಾತಿ ಯಾಧಾರವುಂ ಶ್ರಾಂತಿಪರ ಜಲಕಮಂಡಲ ಪನತ್ರಿಶಕ್ತಿಯುಂ। ಪಾಶಿಪರ ಮಹಾಚಾರ್ಯಗಾ॥ ಬಂತಿಪೆದಾರ್ಥ ಮಂ ಬರೆದಿ

ತಿಯೊಡನೆ ಬಿ। ಪ್ರಣತೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯನು ಬಡದಿಪ ನಿಶಕ್ತಿಂ ಯಮಂತೆ ಥದ ಗಂನ್ನಾ ಮುಂನಾಲ್ಕು ಪ್ರವಕೆಸ್ಸ ಗಣ್ಣ ನವಂತನೊಳಿದ್ದಿತಂದನೂ॥ ಅ॥ ಬಂದು ಗುರುಸಿಹ ತಂವಿರೂತಾಚ್ಯ ಗಂನಮಿಸಿ। ನಂದು

(ತ್ರೈ)ಕಾಲದೊಳವರ ಶಿವಾಚನೆಗೆನಲು। ವಿ ರದಜಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪ್ರಸೂನ ನ್ನು ಧೂಪ ದೀಪ ಫಲ ತಾಂಬೂಲವಾ॥ ಕಂ ದಮೊಳು ಶಿ(ಶ್ರೂಷೆ)ಗೆ ಯ್ಯುತ್ತೆ ದಿವ್ಯ ಮತಿ। ಯಿಂದೆದಾ ಕರಂಗಳಿಂ ಶಿವರ

ಲಿಪದ ಯುವೆ। ನೆಂದು ಕೆಯ್ಯವಳಿಷ್ಟ ನಂಮೆಚ್ಚಿ ಪಾಶಿಪ, ರಂತಿತ್ತ ರೂಪವನು ಸುದ್ಧನೂ॥ ಅ॥ ಅಂಕ್ಕಿ॥ ಯಿದೆಮಗಿನ ರಾಘವೇಶ್ವರಕೆಡು ಯಿಲವಕ್ಷಿನೆ ಲಿಖಿತ ಶಿಖಿವಾಯು ಚಂದ್ರ ನಗಾರ್ತಿಗಳ

ಪಲವಿಲ್ಲ ದಂದು ನಿತ್ಯಂ ಪರಮ ನಿಶ್ಕಲನಿ ಡಾಲಂಬನಿಃ ಶೂನ್ಯನೂ॥ ವಾಶಿ ದೂತಾನೆನಿಷ್ಟ ನಿಪಕಂಗು ರುಶಿಷ್ಯ ಸತಿಕ(ತ್ರು)ಕ = ಭ್ರಮತ್ತ ತೈಚೆಕೆಂಬುದೆಚಿತು। ಲಲಿತವಾ ಚಿತ್ತಿ =

ತಾಚಿ ದಿಪ್ಯಷ ಬಿಂದು ಕಳೆಗೂಡಲಾ ರಕಾರ ಲಿಂಗಾ॥ ಅ॥ ಶ್ರೀಪ್ರನಾಮ ಪಂಚ ಪ್ರಕಾರವೆನಿಸಿರ್ಪ ಮ। ತಾಪ್ರನಾ ಪತ್ರೆ ರಚಾಕಾರ ದಂಡಕರಗಟ। ವಾಪ್ರನಾವಹ

ಂಡಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ತಿಯ ಧರ್ಮ ಚೆಂದ್ರಾಪದ ಪ್ರಣಾಪ್ರತಿವ ವಿದೂ॥ ಸುಪ್ರಕಾರಗಳೆ ಪಂಚ ಪ್ರನಾವವಾದ ವಿಧಿ। ಯ ಪ್ರತಿಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾದಯು ಕರಂಗಳಾ। ಸುಪ್ರತಿತ್ತ ಪಂ

ಚಾತ್ರುರಧಿನಿತಪಂ ಚಾದಶಿಷ್ಯರಾದ ಯವೆಂದನೂ॥ ಅ॥ ಅ॥ ದರಾಳಗೆ ಪ್ರವರ್ನ ಪ್ರ ಕ್ರತಿನವ ವರ್ನ। ಮದು ವಿಪ್ರ ತಿಗ್ರಾಡ ಪಂ ಸರಗ ನಿನ್ನ ದಳವ। ತ ದಳಗ ಮ

ಲಿಂಗವಾ॥ ಅಂ(ಕ್ಷ್ವ)ಲಿಂಗವಾರು ನಷಂ ಸಕವೆನಲುನಾಲ್ಗೂ॥ ಮುದದಿವಿಕಲಾಕ್ಷರಂ ಪಂಚಾ ತ್ತರತ್ತಿಂ ಕ್ರಿ। ವದ ಕ್ಕೆ ಸ್ವರಮೊ ದಗ್ನಿ ಕಲಾಕ್ಷರಾಂಪ್ಪ ಯಮತ್ತು। ಪ ಪದಿದಿ ಪುರ್ವತಿ ಪಂನೆರಡು ಪಂಶೊಂ

ರದು ಪುಂಸ್ತ್ರಿನಪುಂಸಕಲಿಂಗಂಗಳೂ॥ ಅ॥ ಗ್ಗಾಂನಿ ರವಿ ಚಾತ್ರೊಂದು ವರ್ನಂಗಳ ವರದೆಸಿ। ಗ್ಗಾಂನಿ ಕಿಲದೆಶ ನ್ಯಾ ಭಾಗದಿನಾಲ್ಗಾದ। ಸಂನು ತಸು ವಿದ್ಯರ ಗಳ ಸಕಲ ಮಂ(ತ್ರ)ಂಗಳು ದಿಶಿಪದ ವಿವ

ಚೆಬ್ಬರತಾ ದುಧೂ॥ ಬಾಂನೆಲದೊಳಿಕ್ಕೆನತ್ತ ಬಿಳ ರಿಕ್ಕಕ ಪ್ಪೆದಿ। ಕಾಂ ನತಸು ವಿದ್ಯಗಳು। ಮೊಮ್ಮೆ ಬಪ್ಪುರಂ ತಿಕರು। ನಾರಂನಿಮಿರೆಸು ಪ್ರಸಾ ದವನಿಕ್ಕಿ ರಾಘವನೆಬು ಧವರ ನಿನಿಸದನಿ

ಯೊಳೂ॥ ಅ॥ ಉ॥ ಸಕ್ಕ ದದಕಂನದದ ಗಾಚ। ಲಕ್ಷ ತ್ರದಿ। ಕ್ಷತ್ರೆತಾ ನಧಿಪತಿಯ ಲಂಕಶಿ ಗಳಿಗೆ ನಾಯ। ಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರನಾಕ್ಕೆ ಗಾನಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಸ ನಕೆನವರ ನಗಳಿಗೆ ರೆತಂನೊಳೂ॥ ಪಿಕ್ಕ ನಿಪಕ ವಿಯುಲ್ಪದಿ

ನೋಡಿ ಮತ್ತ ನೆಲಾನಕ್ಕೆ ವನೇಶ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೆರುಂಡನೆಂದು ಮಿಸ । ಶಶಿಶರದು ಮುದು ಶವಿನಿಶರ ವಾಹಶ್ವಿಶ್ವರನ ಶಬಿಯೊದವ ವನುಸುರಲಕಾವೆ ॥ ೫೮ ॥ ವಾಶಿಜಾಧ್ಯವನ ಮರಗುರು ವಾಣಿ ಫಣಿರಾಜ । ನಿರಾಘವನ
ತ ವಿಶ್ವಕೆ ಚತುರ ರತ್ನೆಯ । ಚಾರು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರಸ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹುವಿಧ ಧರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ನಾದಿ ದಂಡದಜ ಸ್ರೀವನಾ ಮುಮಂಸ್ವಗ್ರವುಂ । ಖರದಂಗಂಡನ ಮೊಗಂ ಬಾತ್ರ ಡಂಗಿದಸು । ಮಾರನ
ಕೆತವಶಿಶ್ರಿದನೆನಲು ವಿದುಬುಧಕುಲದ । ವಾರ್ತೆಯೆನಪ್ಪ ನೆರಮುಂದಿ ॥ ೫೯ ॥ ಯೆಂತೆಂತು ವಿಪ್ರಗಳನರಿದು ಶ್ರೀಗುರುಪಾದ । ಮಂ ತುತಿಸುತ್ತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮಹಾಮಹಿಮೆ । ಗಂ ತವರೆನಿಪ ಕ
ಲ್ಪ ವೆಸ ತಂಪ್ರವ ಧರಪದಾಂಬುಜವ ಕಿತ್ತಿಸುತ್ತ ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತನಿದನು ಶ್ರುತ ಶ್ರೀವಶಾಸ್ತ್ರಗೊಷ್ಟಿಯೊಳು ಯಸಂತಸದಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ರಾಘವೆಶ್ವರ ನಿರ್ದಗಾನಂತ್ರಿಮ ಮಹಾಕಥೆಯನು ಸುರ್ದಗೆ ಕೇಳ್ಗೆ ಗ್ಗೆತಿ
ವನಿಪ್ಪ ಸುಖ ವಿವಸಾ ॥ ೬೦ ॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾಬ್ಧಿ ತಿಮರುಘುಸಿ । ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ವರಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ಚೆ ಶಮ ದ್ಯದಿನಿಂದ ಪಂಚವಂ ನಾಲಿಗೆಸಿದ ನಂಜ ದಶ್ವರಾ ॥
ಷ್ಟಾಚಾರ್ಯ ಪದಸರಸಿರುಹಮಧು ಪಬಿ ಕನಂ । ಜಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತವಹಾಹಂಪಿಯ ಹರಿಶ್ವರಶಿ । ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತ ರಾಘವನ ವಾಂಶನ ಶತಿ ಯೊಗ್ಯಾಯುಕ್ತಿಯ
ಸಂಧಿಸು ಪಚೊನು ಬಂಧಿ ॥ ೬೧ ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶಕಂಪದ ಸಾಗಿ ಶಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ॥ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಪಲ್ಲವ ॥ ಧರನಾಶಿ ಶ್ರದ
ವರಾಜೆಂ ಶ್ರೀಮಾಚನಸಖಿಯ । ಹರನಬಿ ಷ ಬಿಂಪಾ ಕೃಪೊವಿಧರುತಲಿದಗೆ ಗುತಿ ರಿಪು ಶಿಶ್ರುಂದ್ರಶಾವ್ಯವ ಸುಸುದ್ಧನಾ ಷವಾಂಶಕ ವಿಕುಲ ತಿಲಕನೂ ॥ ಪದ ॥ ವಿಶ್ವಲಸಗಿ
ಷ್ನುಪಲಿಮ ಗೃನಿಜರೂಪತಿವ । ವಿಶ್ವಿಶ್ವವಾಪ್ಪ ವನಗಂ ರಿಪುಶಿಶ್ರುಂದ್ರಪ । ದಶ್ವದ ಮುನಃ ಬಹುಪ್ರರಾತ್ತಂಗ ಪವಶದ ಕೆಸಿಚಾಮಂಗದಪನಾ ॥ ಶಾಶ್ವತ ಮತಂಗಜ ವಿ
ರಾಡಿಶಾಲಾಪ್ರ ಮುಶ । ದಶ್ವಮಂದಾಕಿನಿ ಜಾಟ ಶಂಕರಗುಪ್ತ ಶೆಶ್ವರ ಸುಮಿತ್ರ ಸಾರಂಗ ಶ್ರೀಮಾಟನಾಶಿದನಂಜೆಶ್ವರ ಸಲಪೊಮನಗೂ ॥ ೧ ॥ ಮತ್ರಿಕಾಜ್ಞನಸಪ್ಪವ ತ್ತಸವಿತ ಜಾಂತಲಿಗೆ । ಯಲ್ಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಿನ
ಬಾಂದಕೆ ಮಗೂವೆನೆ । ಯೆಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಯೆದೆಯಗಡಿ । ಜಾಗಿಬಾಳಿ ಡೆ ಗಾಂಡತ್ತಿ ಹಲಾಹಲವಾ ॥ ಸಲ್ಲಿತಿತೆಸುಧಿಯೆನಿಸಿಯೆಕ್ಕೆ ವಿಂಡಿಂಗುನಾಲಿ ರಸಿ । ಕುಲಬಿಸಿ ಧರಮುರಿದು ಯಮಪುರವ ಪಾರ್ಶ್ವ ಡಿಸುಗಿ
ಲ್ಲ ಶರ ಸಂಗೆವಿ ದಶ್ವಧ್ರ ರ ಮಿಶ್ರನೆಮ ನಿತ್ಯಸಂಪದಿ ಯೂ ॥ ೨ ॥ ಯಿಂದುಮನಿಖರ ಸ್ರಾತ್ರರ ನ್ನಾವಗೊಷ್ಠಿಯೊಳು ಸಂದಿರು ತಲಾಂದು ವಾಸ್ತರದುದಯ ದೊಳಗಿದ್ದು । ಯೆಂದಿನಂದ ದಲಿಸು
ರುಹರಿಯ । ರಸರ ಡಿಗೆರನಿಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾ ॥ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಯುತನಾಗಿ । ಪಿಂದದಾನಂದ ದಿಂದಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆಯೊಳ । ಗೊಂದು ಕೊರತೆಯು ಮಿನಿಸದರ್ಚಿಸಯನಂ

ತರದಿಗಾ ಷಿ ವಿಶ್ರಂ ಸ್ತುತಿಸದಾ॥ ೩॥ ಅನಂತರ ಶತಪ ತ್ರಮಿತ್ರಮಾತವಪನೇತ್ರ। ಶ್ರೀನಾಭಿಧರಾತ್ಮಜೇಶ್ವರಶರಣಾಸುರಕ್ರಮಾಜ। ಭಾನಾಮಲಭಾನಾಮರ್ಲಯಸಾ ಸಾರಿ। ವಿಮಲಸತ್ತ್ವ ವಸೇಂದ್ರ ಧನಾಯ ಮಾ॥ ಮಾ
೨ ವಿ ವಾ ಜ್ಜಿ ಪುರ ಪೂತಮುಕ್ತಮರ। ಶ್ರೀನಾಭಿಮನಾಭಿ ಮಕುಟ ಷ್ಟಿ ಖಿತಾಂಘ್ರಿ ಪಂಕಜಪಂಜ। ಭಾನಾತನು ಕಲ್ಪ ಸಪ್ತಾರ್ಚ್ಚಿ ಪಂಪಾಪಹಾರ ದಿ ತ್ರಿಸಲ ಪಿಸತಿರ್ಥನಾ॥ ರಳ॥ ಜಯಶಿರಣಾಜನಶರಣಾ ಜಯ
೩ ಪರಚಿ ರಾಭಿರಣಾ। ಜಯದುರಿತ ಭಯಸಮನ। ಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತವರಗಮನ। ಜಯ ವಿಲಕ್ಷಿತನಮ ದಕ್ಷಿಣ ವಿಮಲತೇಜಾ ಮೂರ್ತಿ ದಿವ್ಯಕುಲಚಕ್ರವರ್ತಿ॥ ಜಯಪ್ರಭುಜಂಗಾಭರಣಾ। ಭವಸಾಗರೋತ್ತರ
೪ ಣಾ ಜಯಮೂರ್ತ್ಯ ಪರಿಮಿತ್ರ ಶಶಿನೇತ್ರ ಖತಗಾತ್ರ। ಜಯಸಪ್ತನಿ ಜನಿತ್ರ ಖಿನೆಗತಿಯಿಂದ ನಾನಾಷ ವಿಶಂಕವಿ ಕ್ರಂ॥ ೫॥ ಯೆಂದು ವಿವಿಧ ಪಿಮೆಗಳಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ। ಚಂದದಿಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ತಿಕಲ
೫ ಪನೆ ಪುರುಷಮ ಮ। ನೆಗಂದಿಭವಿ ಶೂಲಾದಿ ಲಲಿತ ದಕ್ಷಮುಜ ಪಂಚವಿಮುಖ ಶಿವೆಸ ಪಿತಮಾಗಿ॥ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಕೆಚಾನಾತ ಜಿಗೆರಗೆ ಕಂಡ ಬಾರಿಂದಷ್ಟು ಮುಂಡಾ ಖಿತ ಪೇದ ದೇವಿ। ಯಾ ದವಪ
೬ ರತ ಕುಂಡಲ ಕಿರಿಟ ಕರಾಂಗ ಧಂಗಳಿಂಕಣೋ ಷ್ಟುನವಿಳ॥ ೬॥ ಮುದದಿತಾಂಬೂಲ ಪ್ರಸಾದವಿತ್ತಿ ವಿ ಮಗನೆವ ದಗುವ ಲೂನಿನಗಿಸಕಲ ಭಿಷ್ಟವಸ್ತುಗಳು। ಯುದಕೆಸಂದೆಗಮ ಸಕಲಾರಾಧ್ಯ
೭ ಸವಿ ಶರಣಾರೆಂದು ಮದಂ ಮೀರದಿಹು ದಾ॥ ಪ್ರದ ಖಂಡೆಸ ಬಿದುವಿಲ್ಲಂ ಖಡ್ಗಿಯ ಮುಡಿ ವ್ರಿ। ಗಧಿಪನಪರಾಜ ಸಿದ್ದಿಗೆಂಟ್ಟಿಂ ದುಬೆ ಸಿಕಿ ಮಿಗೆ। ಮದನಾರಿಲಿಂಗದೊಳ್ ಡಂಗೆದಾ
೮ ಷವದೇವನ ತಿಂ ಗಪ ಕೆತ ನರ್ದನಾ॥ ೭॥ ತ ಪ್ರಸಾದದಸುಗಂ ಧಾ ಕ್ಷತೆಯ ಧ ಿ ಮಿಗೆ। ತ ಪ್ರಸಾದ ದಮುಷ್ಟು ಮಾತೆಯ ಂತಳೆದ ತಮ್ಮ। ತ ಪ್ರಸಾದಾಂ ಉಮತವನು ಂ
೯ ಪುವ ತ್ರಿ ಶರಣಾ ಮಾಷಿತ ಶರಿರನಾಗಿ ॥ ಸ್ವ ಭ್ರಾಂತಿಯು ವಿದ್ವಾಂಸ ರಾದವರಲು ಸಂ। ಸ ತ್ರಿ ತಿಚಿತ್ರಮಂ ನೆಗಳು ವಿನೆ ನುತ್ತೆರಾ। ಜ ಪ್ರ ಭಾವಿನೊಲಗ ಕೆಬಂದನಾ
೧೦ ರಾಷವಸ್ತು ಕವಿಕುಲ ಧಾವ ಧಾವಂ॥ ೮ ॥ ವರ ಶಬ್ದ ತಕ ವೆದಾಂತಮಿಮಾಂಸೆಗಳ್। ಸ ರತನಾಯಕ ರಸಾಲಂ ಕ್ರ ತಿ ಅಂದಗಳ್। ಸ್ತುನಿತ ಪೂದಂಗ ಪಾಳಿಪ ದಕ್ರಮಂ
೧೧ ದಿ ಸಂಯುತ ಚತುರ್ದಂಗಳ್॥ ಸರಸ ಕವಿತಾ ಪುರಾಣ ಸ್ತೃತಿ ಪಾಸಾರದಿಗಳ। ಪರಿಯ ಬಲ್ಲತುಳ ಬು ಧ ಶಿಲ್ಪ್ರ ನಾಪನ ಸ್ವಾತಿಯ। ನಿರದೆ ಪಾಕಂಸು ಕವಿ ವನಚ್ಚೆತ್ರ। ಕು ಕವಿ ತಿಮ ಶತ ಪ್ರತ್ರಸನ್ನಿ
೧೨ ತ್ರನಾ॥ ೯॥ ಕವಿಗಮಕಿವಾ ದಿವಾಗ್ಮಿಗಳ್ ಬಲ್ಲುಲಿಯೆ ನಿಂದೆ। ಲವನಿಶಿ ಪ್ರಸಾವಂತಮ ನೆಯರು ಬಾಂ। ಧವಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಲಿಕ। ಮಕುಟ ವರನರು ಯ ದಬಲ ದಾಳ್ಗಳ
೧೩ ಲೂ॥ ಸುವಿಖ್ಯಾಪವ ಖಿನರ್ತಸವವನೊ ಡುತ್ತಿ ದೆವ ರಾ। ಜವರಂಬ್ರ ರತ್ನ ಖಿತ ದೊಸು ಕುಳಿತಿರಲ ಮರ। ಧವನೆಪರಕೆಯನಿವಗಿ ಷ್ಟು ತಿಯತಿರ ದೊರ್ಭಾ। ಖಪ್ಪಾದವಂ ಮಾ ಖಿದಾ॥ ೧೦॥ ೧೦॥
ಮ ಷವಸ್ತ್ರರದ ಪದ॥ ಸರಬರು ಪನಯನ ಸುರವರನಮಿತ ಪದ ಯುಗಳ। ಮರು ದವನಿ ಶಶಿತರಣಿ ಶಿಖಿ ಕಜಲ ಗಗನ ತನು। ಗಿರಿಸುತೆಯ ಮುಖ ವದನ ಜಮ ಧ್ವಾರು। ಯೆತಿನಿಕರ ಮನ ಖನಕೊನೆ

೧೦ತೊಳ್ತು ಚಮೆ ಚೆಲ್ವಸುವಾ॥ ಪರಮತರ ಪರಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸುಸುಮತ್ರರದಪನಗಳಿಸ್ಸ ಗಜದನುಜಪುರಧನದಸ್ಸ ಖ ಜಗದರಸ ವರದಶರ ನಿರುಪಮ। ನನವರತಸ್ಸತಿ ಯುರಸ ನನು ನಿಲವುಗೆನುತಲಿ ಪರಶಿವಾ॥೧೧॥ ನಿ
೨ಲಗ ಸುವೆ ಯ ರಸ ನಮರಕಲಾಲಿನಿ। ವತಾಣಿ ಮರುದಾಪಿಂದು ಸುಗರಲಾಚನಶರನಾ। ಪಾಲಿನಗಧರ್ಮ ಸ್ತುಷ್ಟಿ ತಿಪ್ರಪರನಾವಿನೊದಿತಂಪ್ರಿವಪ್ರೂರುಪಂ॥ ಮೂಲಕುದಾಲಮುನಿ ಲಪಾದಿಪಡಿಸ್ತೊ
೩ವ। ನಿಲಲಾಪಿತನಿವರ್ಗ ಪೆಂಪಾವ ಧೂಜಿವಿ। ಲಾಲನುವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ನವರತನಿಂವಸಲವುಗೆಯೆನುತ ಪರಶಿ ಯುತ್ತಂ॥೧೨॥ ಈತೆರದೊ ರಸಗಾಳಿರ್ಪಜನಮುಮನಿತ್ತು। ಪುಗಿತಿಯಂಕೊಡತಿ ದ್ದುಪ್ಪಸಯ॥
೪ಸ್ತವನಾಂತು। ಪ್ರತಿಯಿಂಸ್ತ್ರೆ ಕಾಂಡುತ್ತರನಾಚಿಂದು ತ್ತೆಗಾಲ್ತು। ಲಾಂಸತ್ತಾಸನದಮಿತೆ॥ ವ್ಯಾತಿಕಳ್ಳಿಶಿವಿನಯೊಪಚಾರಾಚಿತದಿ। ಮಾತಾದಿ ಶಿವಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಕೆ ಸಂಪ್ರತಿಖಳಿದಾಯ್ಮೆ ನಗೆಪಿಳೆಂಬಲನಪ ನಳ್ಳಿಯ॥
೫ದುಸುದರ್ಶನಾರ್ಥಾಷವ ೦॥೧೩॥ ಶಿವವು ಪಾಂಧಿ ಯ್ಯವಂಶಧಾ ಮೂವರ್ಣಿಧಿಶುವಿ ತ್ರಾಲವಾಗಿ ವೇದಾಗವುಪುರಾಣಾಸ। ಸ್ಸ್ಮವಿಶೇಷಗಳಿನುಪಸ್ಯಾ ಸಚಾತುರ್ಯವೆಂಕೆಳು ಬುಧರಾನಂದಿ— ಸಿ॥೩
೬ವಿಗಳ ಚ್ಚೈಶಿದಳ್ಗೆಯೆ ವಾದಿಗಳು ಪ್ರತ್ಸುತ್ತರವ ನಿಂಮ್ಮಲಾರವಿ ಕೆಮೆಚಿ ಮೂಪಾಲಕಂಕವಿಶರಕಾಬಿರುಂಡದೆಂಬ ಪಾದದ ಪಿಂಡಿ ಯವನಿ ತ್ತುತದ ನಂತರಂ॥೧೪॥ ಧವಳ ಶೆ
೭೦ಶಿವ ಸ್ತುಗಂತು ಚಿತ್ರಗಳಬಾ ಮರವ। ನ ವರತ್ತಕಚಿತ ವಪ್ಪುಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ನಿಸ್ಸಾನ। ನವವಸ್ತು ತುರುಗಸ್ಸ ಕಂತವಾರಾಧಿನಾನಾ ರತ್ನ ಭೂಷಣಾಗಳ॥ ಭುವನೇಶನಿತ್ತು ನಾ ರಾ
೮ಪನಾಂಗೈಸಿಯು। ತ್ತವದ ಬಿಜೆಯಂಗೆ ಪುದೆಂ ದುಕನುಪುತ್ತಿರ। ರತ್ನವರ ಸಿಂಪಾಸನದೊಳಂದುಪಗಳೆಂದಿನಂದ ದೊಳ್ಳಾಲಗವನಿ ತ್ತಿರೆ॥೧೫॥ ಬಳಿಗಾಜಮಾಂಕ
ಪ್ರಾತ ಳಿವಿದ್ದಿಪ್ಪರಿನಂಪುಷನಳಧ ಮೃಕನ್ನವಿಕೆ ಮರುಮುಂತಾ ದದೊರೆ। ಗನಪರಾ ಕ್ರಮಮಂ ಪ್ರಭಾವಮಂ ಶಿಲವುಂಕೆತ್ತ್ರಿಗೆಂಭಿರಮುವುನಾ॥ ಧಲವಚೆ
೧ಲುವಂಚಿಬುಧ ಕೆಲ್ಲಚಿತ್ತಶಿಸುತಿರ। ಲ್ಲಾಲಿದು ಸ್ತು ಪಕ್ಕೆಸಂತೆ ಸವತ್ತುಸತ್ಯಕಿ। ನಿತೆಯುದರಾರು ಪಿಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಬ ಸ್ತುಪಗಿಂತೆಂದರಾಕವಿ ಗಳು॥೧೬॥ ತರಸಾವಂಶದಪಶಿಶಂ ಪ್ರಸ್ಸುತ್ತ
೧ದಾಗರವವ ಸಚ ಶಿತಮಂಕನಾಗ ಆಶ್ರಿಪಾಕ್ಷಿಯೊಪು। ಸರಸವು ಧೂಳಿಕೃಮಂಜುನಮಾಗೆ ರಾಷವಂವಿರ। ಬೆಸಲುಬಲ್ಲನಂತೆ॥ ಪಿರಾ ಖಿಯ ಕಿಸೆಬಿಗವಿ ಕರಸಕ್ಕೆ ಮುಗಿದು। ಪರ ಸಮವುರು ...
೧ಪ ನಿಪಾಶಿತ್ತಂಪ್ರಕ ಥೆಯಂನಾಡೆವಿರಚಿ ಸಿಂಮಗೊಡ ನಿನಿಂಮಂಪುಪ ದದಕಿ ಕೀರ್ತಿ ಗ್ರಾಮ ತಳದಳಿಖಿದಪ್ಪುದೂ॥೧೭॥ ಯ ಬಂದು ಸ್ತುಪತಿಯಾಪಿ ಕ್ಷೆಯಂಭಿಂನಪಂ ಲಗೆಯ್ಯು। ಬಿಂದುಶಿಖರಶರನಾರಾ
೧ವಿಶೆರಸ ಸುದರ್ಶನ ಧಶಿಗೆ ಪಾಸತಿನಲ್ಲು ಕನ್ನಾಟ ಭಾಷೆಯೊಳು। ಲಲಿತವಪ್ಪುಂತೆ ಸಾಗಸೂ॥ ಚಂ ದದಿಂ ಸಾಳಿದಲು ವಿಮಲಸತ ವಿವಂದ। ಪಿಂದ ದಾನಂದದಿಂತಳೆದಗೆ ಭೂಪಹರುಷಂದಳೆಂಯ॥
೪ಕೆಳ್ಳಸುಜನರ ಸ್ತುಕನ್ನೆ ಕಿನಿದಾಗೆನವರಸಂ ಪ್ರವಿ ತ್ರಮಾಗಿ॥೧೮॥ ಪ್ರತಿ ನಪತಿಕೆಳ್ಳಸ್ಸಗ್ಗದೊಳಿಂ ಪ್ರಸನ್ನೆಯಸ್ಸಿ। ನಲಿದು ಕಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಗುದಧಿಚಿ ಕಬಲಂತು ಕಂ। ಮುಲಪಂ ಮುಲಸ್ತ್ಯ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ೦॥

ನಾಗಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಶಿಕವಶಿಷ್ಟಾದಿಯರಾ॥ ಬಲವನ್ನು ನಿಂದ್ರ ಶಿರಲವ ರೆಂದ್ರಶ್ರೆ ಮುನಿಯ, ತಿಳಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಾಸು ಪಾತಾಳ ಮೊಳಸನಂನಿ, ನಿಳೆಗೆಯುಮೆ ಶಿವದಾವ ನೊಳು ಶಿವ ಬಿನು ನಿವೆನಗುಸು ಶಿರೆಯೆಂದೆನೆ॥ ಗಗಾಮಾ
ರು ರಿವಮಾತು ಹೊಡದೆ ಪುರುಷಗಸುಂಸುಂಮಧಿಶಿ, ವರಮುನಿವಶಿಷ್ಟ ರಿಸುಂಜಿನಲಾರುಸ ತೃದನ. ರರುಷಿಗೆ ನೆತ್ರಿ ಜಗದೊಳು ಪಾಶಿ ಶ್ಚಂದ್ರನೊರ್ವನೆ ನಂನಿ ದಿ ಕಾರನೆನಲು॥ ನಿಶೆ ಮಹಿಗ ವಿಸ್ಮಯೆ ಯೊಳವ
ನಬಿಸ್ನಗ್ಗಾನ ಬಮ್ನು ದೆ, ರಧರೆಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಸತ್ಯ ಯುತರೆನಿ ಜಿಂನ, ವರಶಿಷ್ಟನೆಂದು ರಿಕೊಂಡಾಡುತಿ ಹೆಮುಬಿಯೆಂ ಧುನು ಬಡಿದ ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರನ॥೨೦॥ ವೊದಲೆವಾ ಶಿಷ್ಟನೊಳು ಕೋಪಕಂಗುಸ
ಕಂಡು ಪ್ರಹೃದ, ಯದಲಿ ಕಿನಿಸಿಂ ರವೆನಲು, ವಾಶಿ ರಿಷ್ಟ ಮುನಿವರಂ, ಮುದದಿ ರಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮ ಕೆಪೋಗ, ಉಪಚಾರಗೆಯ್ದುವರ್ಗಿವ ಮತ್ತೆ॥ ಸದು ವಿನಯದಿಂದಾರುವರು ಷಡುಪಂಚಾಗಿ ಮದ್ದುರಿ
ಸೂಜಿಸಲ್ಲುದಿಯ ಕೊಂಡು ತಪಗೆಯ್ದು ದಕೆ, ವದಗಿದ ಫಲವನಿತ್ತು ಕರುಹಿದಂ ತಾಂ ಮಗುಳುಂ ವಶಿಷ್ಟನಾಶ್ರಮಕೆ॥೨೧॥ ಬರೆ ಕೌಶಿಕಂ ಸಾಮವಾರದವ ವಾಸಿಯೊಳು, ಹರನ ಸಾಂಗ ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ

೧೦ ತ್ರಯಮಾ ರಬಿದ ಫಲಂಗಳಾಗಿ ಗಿರದೆ ಮೂ
ಒಬಿದಬಿಯು, ಧರೆಯ ಚಿ ಕ್ಷಿಸದಿರೆ ಕೌಶಿಕ
ರಿಶಿಯೊಳವನವಗಾ, ತ ಡ ನಿ ಮುಬಿಯ=
ರಸ್ಸುರ ವಿರಾಧ ವಂಸುದಿವಿರೆ, ಕನೆನು ಡಿ
ಸುರ ಮುನಿಬಿ ಮೊದಿನಿನಗಿಂ ಪ್ರತಿಗ್ಗಿಯನ,

ವತ್ತು ದಿವಸ ದ ಫಲವನಿಯ್ಯಲಾನಿತ್ತು ದಿದಕಿದು ಕಿರಿದೆನೆ॥ ರಿಯರಡು ಬಿಚಿತು ಮೊಶಿರ್ವ
ಂಮುನಿದನ, ಮುನಿಯ ರಿಮೆರೆಲೊಮ ರಿಮ ಜಾ॥೨೨॥ ಮನ ಮೊಳಂದಿಂದವ್ರೆ ರ
ಮಾಡಿಮು ಖರ್ಗಂಗಮಂ ಮಾಳ್ಪಿನೆನು ತಂಮನ ದಿಯೆನು ದಿದನಿಂದ್ರಂ॥ ಘನರು ರಿಷ್ಟಗ
ವೊಲಾಹರಿ ಶ್ಚಂದ್ರನ ನ್ಯತ್ಯ ನಂಮಾಳ್ಪಿನೆನು ತಂನ ದಿ ಯೆ ಕೌಶಿಕಂ॥೨೩॥ ಪಾ
ಲಾಗಬ್ರಹ್ಮ ರುಷಿಕೌ ರಿಶಿಕನೊಡ ಬ್ಲಿನೆನು ದಿದನಾ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲನಾಗಿ ನಿಲಲು॥

ರಿತ್ತ ಫಲವಂಬರೆದು, ಶಿವಮಾಡಿತಾಗಲ್ಲತಿ ಸ್ಟ ಬರೆ
ವತೆಳೆದನಾವಶಿ, ಪುನಮೆತಿ ಕೌಶಿಕಂ ಸು ರಸ್ತ
ಗ ಬನಿವಿವ್ವ ರಿಂದು ದೆಜಗ, ಕನುವ ಮತ ಪ
ಗ ವನಪ್ಪು ಸ್ಸ ಲಾರದೊಡೆನಿನೆ ಸ್ವಾಪೆ, ಯಾಗರ್ಗ
ನಿಗುವಿಂ ಬಾಹ್ಮ ಮಂಗುಳಿಯಗದ್ದಿಗೆಯವಾ

ಗ ತು, ಪ್ರಾಗುವೆಂದಕ್ಷಿನ ಮುಖವಾಗಿ ಮುನಿ ದಿವಿಜ, ಶ್ರೈನಿದಕೆ ನಾ ಕ್ಷಿಗ ನುತ್ತಿಮಗುಳು ಮಗುಳುಂಗ ಕ್ಷಿ ಸ್ತು ತೆನು ದಿದನೂರ॥ ೨೪॥ ತೊರುವೆನ ಸತ್ಯ ಮಂನಿನೆಂದುದ ರಿಂನಿನಗೆ ಪ್ರಿನಿಸು ವೆನಾರದೊಗ
ರಿಡೆಯಂನಂತ ಪಂ ಫಲವ, ನಿರುಷಿಗಣಮರಶಿಯಲು ಸುಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿದಾ ಶ್ರಿದಮ ಕೆ ದಿಬಂದನಿತ್ತಂ॥ ಸಾರಸು ಖ ಬತಸುಸ ಗ ಯಾಗವ ರಿನ ವೊದ್ಯಯೊಳು, ಧಾರುನಾಪತಿ ಹರಿ ಶ್ಚಂದ್ರನ
ನಗುತ್ತಿರಲಿ ಕ್ಷೂರ ಹದಯಂ ಕೌಶಿಕಂ ಬಂಧನೆಂದು ದಂಡೆವಸ್ತು ಜೆಯೊಳು ವಿನಿಸ॥೨೫॥ ಕೊಂದಿದಿವ್ಯಂದುನಲವಿಂದ ಪರಕೆಯ ಕೊಂಡು, ವಂ ದಿಸಿ ಬಿ ನಯವಚನದಿಂದೆ ನುಡಿದ
ಕಂನಿನಗೆ, ತಂದಿಬೆಹನಿತು ಧನವಂ ಕಡು ವಿನೆನೆಗಜವನ್ಯೆಶಿಕವ ಡೆಯನುವಿ ದಿಯೆ॥ ತಾಂದಿ ವಸ್ತನಿತು ದ್ರವ್ಯಾಶಿ ದಮು ದನಿತು ದ್ದ, ಮಾಂಧನವನಿಯ್ಯನೆ ಹಸಾದವೆನುತಿಯ್ಯೆ ಮನ, ಬಂಧಂದಿಗಾ

ಪ್ಪೆನಿದು ನಂನ ಧನವೆನುತ್ತೆ ಮುನಿಸಿವಿದನಾ(ಶ್ರ)ದ ಮತ್ತೆ॥ ೨೭॥ [illegible]
ಗೆ॥ ಸಕಲ (ಮು)ಗಗ[illegible] ಜೆಗಳಂ ಬಾಜಿಡಿಸುತ್ತೆ [illegible]
[illegible] ದೊಸು ವಾ[illegible] [illegible] ರುವ ಕಂಡು [illegible]
[illegible] ಗದ ಬೆಂಡಿಯಾತುರದಿನಡೆದನು [illegible]
[illegible]

...ಲರಿಪಾಪುರ॥ ಶಿವಕವಿತ್ವರಜ್ಞಾನಯ. ಕವಿಕ್ರರವ ಭೇರುಂಡ. ಕವಿರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತಜಯ ಜಂಗಮಯೆನುತಿತವೆಪಾಗಸ್ತುತಿದ್ದರತ್ತಿ ಮುದದಿಂದರಾಘವೇಶ್ವರನಿದ್ದನಂತ [illegible]॥ ೩೩॥ ಶ್ರೀ ವಾಂ[illegible]
ಶಿವನಾಬದಿ ಶಮರು [illegible] ದ್ಧಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿದೇವಾಚಾರ್ಯಗುರು ಪಂಡಿ. ತಾ ಚಾರ್ಯ ಚಾರ್ಕವಮದ್ಯ ದಿನಿಂದಪಂ ಚಿವರ [illegible] ಸಂಜೀಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ [illegible] ರವಿ ರಹಪಮ [illegible]
[illegible] ಚಾರ್ಯ ರಚಿತವ ಹೇ ಹಂಪೆ ಯಾಪಾರಿಶ್ವರತಿ. ವಾ ಚಾರ್ಯಸುತರಾಘವಾಂಕನ ಲಕ್ಷತಿ ಯೋರು ಶ್ರುತಯ ಸಂದಿಸುವ ಬಾನು ಬಂಧಿ॥ ೩೪॥ ಅಂತು ಸಂದಿ ಶಿಕ್ಷಂ ಬದನಾಗ [illegible]
ಂಮಂಗಳಮ [illegible]॥ ॥ಂ॥ ॥ಂ॥ ॥ಂ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಕೆರೆದಿರೆತರನವಾಕ್ಯವಸು ಚಿತ್ತವಂ ಸಡಿಮ. ಬಿಸುಗೆ [illegible] ಕೊಂಡು ಪಲ್ಲಂಗುರು [illegible] ಭಾಗಲಾಶವ [illegible]
[illegible] ಮರಳಿ ಪಡೆದಂ ರಾಘವಾಂಕನುಜ ವಿನಿರ್ಲ್ಗ ಘವಂ॥ ಪದ॥ ಘಮ್ರ್ಗಂಶುಶ ಶ್ರೀಧಪದ್ದ ವಗ ಸ್ತುವಸುಗಾತ್ರ. ಧರ್ಮಗ ಕೆಗಾ ಕ್ರಮದವ ತ್ರಿದ್ರಿನಿದ್ರಿತ್ಯ ಪತಿ. ಚಮ್ರೋ [illegible] ವನಮುತ್ತು [illegible]
ಶ್ರೀಧರ್ಮಮರಳಿ ಪಡೆಂ ಪಕಾ॥ ಧರ್ಮಜಾನುಜ ವರದ ಶ್ರೀಲಲಿತ ಶಂಭು ಮಧರ್ಮ ಸಂಹಾರ ಶಾರ್ಜ್ಜ ಮೆ ಘವಾಹನ ವಿಶ್ವ. ಕರ್ಮದ ರ್ಜ ಶ್ರೀ ಯುಗ ನಿದ್ದನಂ ಜೀಶ್ವಗೆ ವ ಗನಿಮ್ಮ
ಲವ. ಶಿ [illegible]॥ ಶ್ರೀಬಲ್ಲಮಹಾಬಲ್ಲದವಾ ಬಳ್ಳಿಶ್ವರನಿಂದ. ನುತಮಾಪ್ರೆಯಂ ಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣಾ ಯನನಾಣಿ. ಸತಿಯಸಿರಗಂ ಚಿಕ್ಕ ಕಿರಿಯೊತ್ತಗೆ ಪಾ ದಕೊ ದನಂ ಭಳಿಸಿ ಪಾರ್ಶ್ವರ
ದಿ॥ ಶ್ರೀತಿನ್ನಾತ್ರೆಯಂ ನಸು ದೇವತೆಯಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಂದಂ ಮತವನುರಿ. ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿಸವಿದು ಪಶ್ಚುಲವ. ಕ್ಷಿತಿತಳದೊಳು ಯಾವ ದಿದಕಾ ಂಯುದಾಯ ಶಿವಶಿಸಿದ ಲಿಂಗ ಸಲಹಾ॥ ಯಿಂತ
ರಾಘವ ಪತಿ ಶ್ರುತಪಾಶಂತ ಕಾವ್ಯ ಸಂ ಕಾಂತಗತಿ ಸಾಗಸಾಗಿ ಮಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವದಿಂ ಧಿದೆ. ತಾಂತ ಶಿಯ ದಿಗೂ ವಿದು ಶತ್ರು ರದ ಶಿಮಿರಸ ಚಿಕಿಂದು ಸ ತಿಚಿವಂಗು ಸುರಲು॥ ಸಂತಸ
... ದಿಪಾಪುನಗುರಿಯ ದ್ವಿ ಫಿಬಂಗಳ ವನಾಂತು ವಾಗಿ ಪದಮರಾವ ತಿಂಯ ನಕ್ಷತ್ರೆಯ. ಕಾಂತಿಯಿಂ ಚೆಲ್ಲಿಂದೆ ಮಿಗು ತೆಸಕಲರದ್ದಿ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಛರಿಂಯ ನಿವದಿತ್ತುದಗ॥ ೩॥ ಮೆನಿಬಿ ಮಾ [illegible]
... ತರದಿಪಿ ದಿನಗಳ ಭಾಗ ನಾಲತಿತಮ ಸಾಬಿಗದ ದಪ ಧವಸದಗ ಶಿಖ. ನಿಲಗಳನಪಜಂ ಬು ನಾಥ ವಿಧಿಯ ನೊಪ್ಪ ವಿದಿಸಾ ವು ನಾಥನೆದೆಗೆ॥ ವಿತಿಯಿಂ ಪಾ ಪ ಬ ಕ್ಷಿಯ ಬಂಗಾ ವಿದಿಂ ತೋವಿದು. ಶಾಲಧರ [illegible]
... ಂನ ಕಿಶ್ವರನ ರಾಬಿಯನ ನೊಪ್ಪ ಪಾಲಪ್ಪ ಲಿದ್ದು ಮಾ ದಿಂಬ ಕಳಶ ಪೆಸದು ವಾ ಪುರದವ ದ್ಯ ದಲಿ॥ ೪॥ ಪಂಡಿರಲಾ ವಂನದೆಸವ ಚಲ್ಲಿಯ ಂಮ ಗಮ. ದೊಂನತದಸಾ ರ ಬಾಬಿಯು ಕುಂದು ಮದ ಕಾರ ರ ಬಾಬಿಯ [illegible]
... ಂನದಿಯ ತೀರಸಾಂತ್ಯಕಿಗೆ ದೂರ ಲ್ನಾ ವೃಕ್ಷ ಮಕರ ತೋರ ನಾವೊಪ್ಪುವಾ॥ ಚಿಂನೆಸಿವಕಲ್ಪ ಉನ್ನಗಳ ಪವಿಪಕಿಯ ಜ್ಞಾಗುಣಿಗಳುಂ ನವ್ಯ ವಪ ವ ತಾಕಾ ಕೊಂಡು ಕುರುಜ ಗಳು. ಸಾಂನ ಪಂದಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪು ವಿ [illegible]
ಧಾ ಪ್ರಾರದಿಗ್ವಿನೆಂ ಕೆಂಬಿನಾ॥ ಅ॥ ಪ್ರು ರವಿಂತು ಬಿದಗಲಿ ಪ್ರಪವ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವದಿಂದೆ. ಕಲಿಫ ವಿಪದಾಪಿ ಪಾಯಾರಥಗಳ ಂಬಂ ಲಿಗಬಿ. ಬಿಬರ ವೈಕಿ ಬಂದು ದೆ ಸ್ವಾ ಬಿಂಯುಬಿಸಲಾದು ದೆಂ ಬಂತೆ ಬಾವ ಕ

ಇದಿರಿಗೆ॥ ಚಲು ತತ್ತ್ವ ಮಂಡಲಾಂತರಿಯ [illegible] ವಿಕ್ಷೇಪ [illegible] ದಮತಿ [illegible] ವಿಚಿತ್ರಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ॥ [illegible] ಬರೆಬರೆದ ಚಿತ್ರ [illegible]
[illegible] ಗೆಯತಂಬ [illegible] ಶೋಭಾವಾಯ ಮರುವೆ [illegible] ಕಂಚಂ [illegible] ದಿಮದ್ದಳೆಯ ಕೋಂಬು ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ವಾ॥ ನೆರವಿಯೊಳು ನರ್ತಿಸುವ ಪಾತ್ರ [illegible]
[illegible] ಂದಗಳಿಂದ [illegible] ಶಂಬರು ತಿದ್ದ ದೇವನೆ [illegible] ತಾಳದ [illegible] ಮೊತ್ತ [illegible]
[illegible] ಭಕ್ತರು [illegible] ದಿಬ್ಬಣ ಬರುವಾ॥ ಮತ್ತ [illegible] ಕಾವ್ಯರತ್ನಮಂ ಚಿತ್ರ ರಂಗಿಗೆಯ್ದ [illegible] ಘಾವನನು [illegible] ಮುತ್ತಿನಾರತಿ [illegible]
[illegible] ರೂಪಾಂತರದಿಂ ಬಂದ ದಿ॥ ೫॥ ಜಗಶಿವನ ದರ್ಶನ [illegible] ನಾರಿ [illegible] ಸಾಗಿ [illegible] ವಾದ್ಯಗಳ [illegible] ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳಿ॥ [illegible]

[illegible] ಕಾಲದಂತೆ [illegible]
[illegible] ಸುರವೃಕ್ಷ [illegible]
[illegible] ರತ್ನ [illegible]
[illegible] ಕಂತು [illegible] ಶ್ವರಗೆವ
[illegible] ಮುಂ

ಮಿಕಿದು ಬರು [illegible] ರಾಗ [illegible] ಜನ [illegible]
[illegible] ನೆರನೆರದು [illegible] ದಂತಿ [illegible]
[illegible] ಮಾಡಗಳ [illegible]
[illegible] ಮುಂದೆ [illegible] ಜಂಬುನಾಥನ [illegible] ಸಾಷ್ಟಾಂಗ [illegible]
[illegible] ವನಾಂತರ॥ ೧೧॥ ಬಂದ [illegible]

[illegible] ಸಗು [illegible]
[illegible] ನಯರು [illegible] ನೇತ್ರ [illegible]
[illegible] ೧೦॥ ೧೦॥ [illegible] ನಾ [illegible]
[illegible] ಮನ [illegible]
[illegible]

[illegible] ಬಂದಂ ಶ್ರೀ [illegible] ಯವಾಡಿ [illegible] ದನ [illegible] ನಾರಂಬ [illegible] ದಶ [illegible] ಗಣಾ [illegible]
[illegible] ಚರ [illegible] ಕಂಡ [illegible] ಯುಕ್ತಿ [illegible] ಯುಂದೊಳಿದು [illegible] ದವನಾಂತ [illegible] ಸಂದ [illegible]
[illegible] ಗಣಾ॥ ತಂದ [illegible] ಗನಾದ [illegible] ನಾಮ [illegible] ಸಾಂನವರಿಯ [illegible] ಮುಂ [illegible]
[illegible] ಮಾತನಾ [illegible] ವಡಿಲ [illegible] ಗೆ [illegible]

೨೨

ಥಕಥಾಕಥನಕಲ್ಪದೆರಾಜಕಥೆ ಸೊಡೆಂ। ಬಡದೆಂ ಮಮಮನಮಿಳ್ಳಿಗೆಸೆತಬಿಸ್ಲೆ ಕುಜನ। ಶಿದಿಗ ಅಯ್ಯಕೆಳ್ವಿದೊಡವರುನಿಜಮನಕ್ಕೆ ಮುದವನಿತ್ತಪರಿಂದನಾ॥೧೪॥ ನೊಂದು ಪೂರ್ವಹಾರನನುಡಿಗೆಳ್ವಿ ರಾಘವಮನದಿ।
ಸುಂದರಾಜ್ಯವ ಜಾನಕಿಯ ಪ್ರಸೂತದಿನದಶಕ್ಕೆ। ಸುಂದವರಶ ಕಥೆಯಿಸ್ತ್ರುಜಾಗಿ ಸತಿಯಸುತ ರಂರಾಜ್ಯವಂತಂನ ರವಂ॥ ಕುಂದದಿಶನನು ಸೊಳಿಪವನಕಥೆಯನೆ। ನೆಂದು ಜರವಿರಿಗುರುವಲ್ಲಾ
ವಾದಿಸಿಟ್ಟರ। ದಿಂದಾದಿತೊರುವೆನುಬಾಳ್ಳೆದಿಗಳ ಕಥೆಯನೆ ಚೆಪ್ಪಿರಿ ರಿಯಂದನಾ॥೧೫॥ ತರಳನಿ ನರಿಯೆಶಿವನೊಳಿದಾಗಕ್ಕೆ ವಾಳ್ಪ। ದಿರವಿ ರಾಮನವಿಂಪ್ಯ ದಿರಲವರಹಾಗಳ್ವಿವೆ। ನರಪತಿಪರಿಕ್ಷೆ
ಂದ್ರರಂಭವನೊಳಿಸ ಪಾಪಿ ಕೊಳ್ಗಪ್ಪತದ್ದಾಜ್ಯ ದಾ॥ ಶಿರಿಯಂಪದೆ ಡೆದನವಂಖಕ್ಕ ರಾಳ್ಗಗಳ್ವೆನಲು। ಗುರುವಶಿರಿಯರುಹಾರಿಶ್ರಂ ದ ಗಿಂದ ವರೆನಲು। ತ ರಹಾರಿಸದಿದೆಪಾ ಯಗೆಂಬೊಳು ರಾಘ
ವನಮುಂಬಲ್ಲಕಚಿಧರಿಸುರುಳ್ದಿಲಾ॥೧೬॥ ಶರ ನಾನಿಂದಾಪರನಮೊಗನೊಡಲಾಗದೆಂದಿರ ದೆದ್ದು ಕರನಾತತಿಕಲಂಕಿ ಮರುಗುತ್ತ ಹಾ। ಸುರತು ಂಗವ ಪ್ರಾನಥಿಮದ್ಯದಳ್ಪಿಸೂಸ ಲಸವಮಾಳ ನನಾಗಿಕೆಳ್ವಿ
॥ ಪರವರವಿರಾಹಾತ್ಕ್ರ। ಶಿವ ದನಿಂದೆಗೆ ಶಿನಿ। ಪರನಾಂಗಳ್ವೆವೆನೆನು ತ್ತುಜ್ಜನಿಸಿ ಸ್ಥಿ। ಸಿಂಬುರು ನಿನದವಾಗಸಪಿರೊಳ್ಗಾಗಿ ಶ ಜ್ಞಮದೆನೊ ಪ್ರಾ ವಿ ಸು। ವೆನೆ ನುತ್ತಿರ್ದನಾ॥೧೭॥
ನಿಂದಿಯಂಪ್ಸಿ ರಿಸದಿಪರಿಹಾರಂಪಾದನಿ। ಶಿಂ ದಿಶಿರದೆಗುರುವಾ ಸ್ಥಿಗೆಪ್ಪುಪಡಿನುದಿದ ತಪ್ಪಾಂದುಸಪ್ಪಕ್ಕಮೂಳ್ಗಾದೊಳುವಿರಡಿತನ ಂನೊಡು ತಿಳ್ವಿನಾಲಾ॥ ನಿಂದಿರಲ್ಪಾರದೆನುತ್ತಂ ಶಿವಕಥಾ
ಶ್ರವಣಾಮು ಂದಗರವಾಡುವೆನುತ್ತಂತ ಳ ತವಗೆಶರನಾ। ಪ್ರಂ ದಂಜ್ಜುರಿದುರಾಘವನಮೂರ್ಖತೆಗೆ ಮನಂ ನೊಂದುವಮರುಗಿಂತೆಂ ದರಾ॥೧೮॥ ಕದು ರಾಮುವಿಶ್ವಿ ಯವನಪರಾಶ್ರವತೆ
ಪಸುಪಾಡವಿಯೊಡೆತನಪರಮಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಥ ವೆಸನ। ಬಿಡಿಯುವರಾಳ್ಗಾಂದುದೊರಶೊಳ್ಗೆಗುರುವಿನಾ ಕ್ಷಿ। ಸೊಳ್ಗಾಗಗಫಲವಿವನೊಳ್ಗಿಹಾ॥ ನುಡಿಯದಿಹನೆಗುರುವದಿಕ ವಿಪಿ ಪಾಪದಿಂ ಕೆಡಮೀಶ
ಂಢಂಬಲ್ಗಳ್ವಂಶರಂಭಾನಿ ಪ್ರುತಿಯ। ಸೊ ಡರಿಚಿದರಿಂತುಕೆಳ್ವರನ್ನೆಕರಾಳ್ಗರಿನು। ತೆನ್ನುಡಿದರವ ರೂಮೆಂತೆನೆ॥೧೯॥ ದುಷ್ಟದಕ್ಷನಸ್ಸಿಶಿಗೆ ಬಂದವಾನಾಂತುಮೂಗು। ವೊಯ್ಯಾಂತು ಹರಿಾಯಸಬಚಿಕ್ಕಿತ್ತು ಂಬ
ಂಡ್ರಮ ಜ। ಕೆತ್ತಿತ್ತು ಶಿಖಿರಸನೆ ಧಿವವಡೆಮದುಪತ್ತಿ ಯ ಪ್ರಿಶ ಸಿಮುನಿನಿಶರಲಾ॥ ಕಲ್ಪನಾಕಹೊಳ್ಗಾಯ್ತು। ರವಿರಥ ನಲು ದಿರಿದಮು। ಸುಟ್ಟಿತ್ತು ದಕ್ಷನ ಶಿರಂ ವಿತನ್ನ ಪ್ರನಂದಿತ್ತುಗಿ। ಡಿಯನೋ। ಯತಕ್ಕೆ ರಾ
ನಿಂದೆ ಯಿಂರಾಘ ವಂಗಾಯ್ತು ಕೆಡಾ॥೨೦॥ ಬಾದರಾಯನಾಸುಜಾ ತ್ಪುದನ ವಪಾಂಯ್ತುದಾ। ವ್ಯಾದ ದಿವಿಧಿವುದ್ಯಮ ಶಿರಂ ಕಡವಡೆದುದುಗಿರಿ। ಜಾಧವನನಿಂದೆಯಿಂ ಶಿವಸ್ತ್ರತ್ತನಿಂದೆಯಿಂ ಸಮಗ ಸತ್ತತಿ
ಗೆ। ವೊದೆವಿತನುವಕಳ್ವೆದಪುದಕ್ಷಯಾಗದಲಿ। ಪಾದನದರಿಂಮುಂನೆ ಕೆಳ್ವರದೆನಂದಿ। ಮೊದಲಿಸಶಾಪಮಂ ಕೊಟ್ಟಂ ದಧಿಚಿ। ಮುಖಿಮಂಸಾರ್ದ್ದನಕಲಸ್ಸಿಗೆ॥೨೧॥ ಬಿನದದಿಂದಿಕ್ಕರಂಪಾರ್ವತಿಯವೂಗಿನೊ

ಳು। ಮನಸುಗ। ತನ್ನವಸ್ತುವಿ ಯಮುತ್ತವಿಖ್ಯಾತವಂಶನಕ್ಕ ಮಯದುಂ ಮಾಡಿ ತೊಗಲು ಡಿಗೆಯಲು ಮಾಲಿಯ ಲರುನಾವಿದೊಡಗಿ ಮೈಯ್ಯೊಳ್॥ ಮನಸಿಜನ ಬಾಡಿಯಾಲಿ ಕ್ರುತಿ ಶ್ರೀಯಂ ತೊಡ...
ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣವಂ ಗೆಯ್ವುತಿಕೆ। ವನಜನಾಭನಂ ಕ್ಕೆವೆಳಾ। ಬಿಂದೆಶಿರವ ಶಿಡು ಕೊಂಡನೆಂದ ರವಿಗವ ಹಾ॥ ೧೩॥ ಲಿಲಕಂ ತನಪನ್ಗೆದು ವಿ ಲ್ಲ ಲೆಹಂ ಬನವಿಂದು। ಕಾವ್ಯಗೆದದ...
ಂದಮೋಕ್ಷಲಿಗನೆಸ್ವತಂಪಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಪತಿತನೆಶಿನ್ವ ಪ್ರುಪನಾ॥ ಬಿಳ್ದಲಿಶಿದಂಶೆಚಿದೆವಯ್ಯ ದೆವಯ್ಯ ಕೆಶವನ ಕಾಲಿಲಾಗೆದು ದುಗಂತೆರಿಯುಂದವನಾಲಿಗೆಯ। ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಗಿರಿದಲ...
ಚಾಯಸ್ಸರಿಸುರುತಿತ ರಾ॥ ೧೪॥ ಪ್ರಮುಥನವೆಶ್ರವತಾಳಿಬರದ್ದರಾಶಿ ಲಯಸು ತನ। ಮದದಿಕಾಲ್ದಾಳಿ ಲುತ್ತ ತೊಗಣೊದಿ ಬಿಂದಿ ಸಲು। ಕಡಿದು ಬಸು ಲಲಕರವ ಕಲಕಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಮಾಸಲ ಸುತ್ತಿ...
ಶ್ರೀ ಪ್ರಲಸೂ॥ ಮಡಿಯನು ಚಿತವೃಣಜನಾವಸ್ಸರ ದಾಳು ಕೆಳಿ। ಮದುವಾದನವನ ತಪ್ಪುಣದೊಳಗಿ ಯಮರಾಜ। ಬದುಟ ಬಾಡಿನ ಬಂದಿ ಬಲರವಿಂದನನ ಕೆ ... ನ್ನಭಿಯಪ್ರಾಪ್ತ ಸೂ॥ ೧೫॥ ಯಂತ ತವ
ಶಕ್ತರುಂತಿವನಂದೆಯುಂ ಕೆಳ್ಗಾಡಂತನುವ ಕನೆವಕಲಿಂದೆಶಿವಿಗಸ್ತಮುಷು। ತಂತನ್ನವಸಾಯಕದೆನಿಕಾಪಮುಂ ಕೊಡುವ್ವರಾಬಿ ಬರ ... ಂಡಿನಿಬರು॥ ತಂದ ತಂ ಮೊಗಂ ಪ್ರಕ ಗಿತಿ
ತಕನಾಶ್ರಿಯ। ಬಿಂತೆಗಲಗಿಜಾರಿದು ಮುಲ್ಗಿಹ ಕೈರಾಷ್ಟ್ರವನದಿಕ। ಚಿಂತೆಯು ರಾಂತ್ರಿಯರವಿಂದದಾ ಪೃಗಲಶಿರಿಯಂತಿ ಮುಖಕಂ ಡಿಕುಂದಿ॥ ೧೬॥ ಬಿಡು ನೊಟಿ ಸಾನಿ...
ಚೆಂದು ಮಾವರವಿರಹ ಪಾಪ್ಪಬಿಂ ಟಲ್ಲಟ ರಿಶ್ವವನಿಂದು। ಪ್ರರ ದವಿಷ್ಪ ಸು ತಂ ಬಂದು ವಂ ಪಾರಮಸಾ ದುರಿತಗಳ ಪ್ರುಗರಾಜ ನೆ॥ ಕರುಣಿಗನ ದೆವ ಶಂಕರಪ್ರಾಂತ ...
ರಥಪ್ಪರಾವಿಲಾಂಧನಪ್ಪಕವಪ್ಪಲನಿ। ಶರ ನಾಸುರದಿನುನತಕಲ್ಪ ಸಾಲ್ದಿ ದಪ್ಪ ಶಿವನೆಶರನಾಗು ಯಿಮನಪ್ಪೆರಗಿದಾ॥ ೧೭॥ ಪದ್ಮ ತಮ ನಾ ಡೆಳಿತಪಾಳಲಾ ಚನತು ವಿನ ...
ಬಲತ್ತೆ ರನಿರಿಯ ಜವಮಾನಜೀವನ ಮರುತ್ತನ ಂ ಜಯಗಾತ್ರಶಿತ ಚಿತ್ರನೆತ್ರ ಮಾಜಿತಪಾದದಿಂ ಕೆಳನೆ। ಶುದ್ಧಸ್ಫುಟಿಕವರ್ಣ ಗಾಲಿಕಡ್ಗ ರಸುಕಿದ್ದ ರಾಂತಕ ...
ರುದ್ರ ಶಿ ಪ್ರುಶಪ್ಪ ಸಿ ಹಾ ಬಿಂ ಪಾ ರಾದ್ರಿಶಿ। ಸಲಹೆನ್ನ ಶಿವ ಸಾ॥ ೧೮॥ ಲಿಲಲಾ ವಿತ್ತ್ವಗ್ರ ಸುಮನಶರನ್ನ ತೊ ದುಗ್ಗಿತಾಂ ಗಾ ...
ರಹಾ ಧನಮಿತ ಬದ್ಧಂ ಕೆ ಲ್ಲಿನಿ। ಬಲಕರ್ತಾ ಬ ಖವಿ ದಿತ್ತ್ವನಾದೆರಿಂದು। ಮಾಲಿ ಶ್ರೀಶಿಗಿ ವಿಮವದ್ದರಿವ ಶ್ರೀ ಬರವರ। ಕಾಳ ವಿದ್ಧನ ಜ ಬರ ... ತ್ರಾಣ ನಿಗರಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ...
ಲಿ ... ರ ... ನ। ತೊ ... ತಿ ಸದ್ದೆವನಿ। ಕೆ ... ಧಿ ... ಮೊಗಂ ... ವಿಲಾಶಿ ವಿವಗನೆ ಬಂದ। ಬಲಿ ಯಮನೆ ನುತ ಕೆಳ್ವ ಶಿವನ ಸ್ಥಲಪ್ರಕ್ತ ಬಿಂ ತೆ ... ಸಾ॥ ೧೯॥ ...
ತೆಲ್ಲಿ ಬಿ ಹಿ। ಸ ಶಿವ ಪಂ ಬಂದು ಡಿದ। ಬ ... ಶಿ ಶಿಡಿ ಸರವು ಲೈನನಿ ನೆಗತಿ। ತೆರ್ವನಪರಾಧವಂ ಸ್ಮರಿಶಿ ಹಿನ ತ್ರೈಹಾರಕಶಿಕರರದತ್ತ ಸಾ॥ ೨೦॥ ಯಿಂದು ಪಲ ತಿ ರಬಿಂ ಲು ಬಿ ...

೧ ದಂತಕಾಂತತಕನಿರಿಶ್ರಿಕಿರವೆಕೆಂದು ಕಿರಾ। ಲಿಂಗವಿದು ಶೋಧ ದುಜ್ಜ ನಿಶಿಪ್ರಾಪ್ತಾನಿತ್ತೆನುತ್ತ ಲಾಕಾಶ್ರವ್ಯಾನು॥ ಪ್ರಾಂತನೆನಿ ಶ್ರಾಘವಾಪರಂಕಾರಯಲರಂ ತಪ್ಪಿದನ ಗುರುವಿ। ನಡೆಗೆಂಬತಿವಾಕ್ಯ। ಮಂತ್ರಿದು ಬತ್ತಿ।
೨ ತತ್ತರು ನಾಮಂತಿಳುವದಿ। ಪಡೆಂಸು ಪಾಗೆಂದು ಸುದು ನ ದಗಾ॥೩೦॥ ಗುರುವಿ। ಶನಶ್ರಿರಕ್ಕೆ ತೆಂನತಲೆಯ ನಕಾರಯ್ಯ। ಪಾರುಷದಿಂದುತ್ತಿಸುವೆನೆಂಬನ ನಯ ಸೂಗು। ಸುರಪಥಂದನಿದಾನಿಚ ಲಿಂತೆಪಾವಿಪರದೆ।
೩ ವರೆಕ್ಕವಂಕಿಗ ಡುವಾಗಲೂ॥ ವುರುತಕರನಾನಿ ದಯುವಿದಿದಂತೆವಿ ಪಿಬದಾಗ। ಪರಮಶಿವ ರೆಬಸವೆಶನೊಡನೆನ ಖಮುಸು ತಗರಾತೆ। ವರಕುಲಶ್ರೀನಿಯ ಗಾಸುಲಿತ್ತಾಲವಂ ಕಿತ್ತೆಂದು ಬಯಲು ನುಡಿದಂತುಸುತು।
೪ ದ॥ ೩೧॥ ಯಂದರಸುಡಿಗಚ್ಚಿದಲ್ಲಿದುರಾಷ್ಟವಾಸತ್ತಿ। ವೆಂದುನಿಶ್ಚೈ ಶಿಶಿವನಿಂದೆಚ್ಛಿಗ್ಗಾಂದುಬಳಿ। ಸಂದರನಿಬರುತಿತರಿನೋಡುರಾಘವಂಪಾರಿ। ಶ್ವಂ ದಪ್ರತಿಯನದಿತಕೆ॥ ಮುಂದಿಶ್ಚೈನೋ ಕಿರಿಚಿನೆಸುಂದು
೫ ನಿತವಿ ತ್ತುಲಿನಿಂದೆಪ್ರತ್ರುತ್ತರ ವನಿ ಕಿಕ್ಕಿಗೊಡ್ಡಿನೋಯಿ ಲಿನುತೆ। ಯೋಲಿಂದ್ಗೊಂದಮನ ರದೊಳಿ ನುಸುತೆಬಂದುಗುರುವ। ಕರದತಿಶ್ರಿಯಾತು ರನಾಗುತೆ॥ ೩೨॥ ಯರದಿಸಾಪ್ಪಾಂಗ ದಿಂಗುರುವಿಮದು
೬ ರುವೆ। ಸದುರುವೆ ಲಿಚ್ಚಿಥುರುವೆವರ। ಗು ರುವೆಪರತರಗುರುವಿ। ತರತ್ತನ ದಿಂದಾನು ಮಾಡಿದಪರಾಧ ಕೊಟಿಗಳನ್ನಿತ್ರುಮಿಸು ತ್ತುಮಿಸೂ॥ ಕರುನಾನಿ ಸುದರಿಸುಪಾಲಿಸೂ ಯ
೭ ವಮುಂ। ದಶಿವದಥಮನ ಗಾವಿಲನಪಾತಕ ನಬಾಲ್ಯದಿರವಾದ ಮೂಳ್ಗ ನನಿಸು ತ್ತಿಕಡುದ್ರೋಹ ವಡಿಗಡಿಗೆ ಪಿಚ್ಚಾ। ಬಿರನಪ ಗೆಂದ ನೂ॥ ೩೩॥ ತ್ರಾಪಿಕರುನಾ ಕರನೆಯಪರಶಿ ಶಿ
೮ ಖರನೆ। ತ್ರಾಪಿಪಾವನರೂಪ ಕರುನಾನಿಗಳು ತ್ರು ದ್ದಿಪ ಲಿ। ತ್ರಾಪಿಲಾಪ ತಲಿರಾನ್ತಜನಸಾತ್ರಿಗ್ಸ ಲಿ ದುನಾಕಿತ್ರಿಯೂ ಥಗುರುಬಚ ತ್ರಚ್ಚಿ ತ್ತಿಗ॥ ತ್ರಾಪಿಜಗದಾಧಾರ ಪರವುಶಿವಸುಖಸಾ
೯ ರ। ತ್ರಾಪಿದುರಿತಾಪಹರನವರಜನಿಗಳು ಕ ರ। ತ್ರಾಪಿಪರಿಪರದೆವ ತ್ರಾಪಿಮದ್ದುರುದೆವ ತ್ರಾಪಿಶಿವಶರನಾಜವಾ॥ ೩೪॥ ಗುರುವೆ ಸುಖಸಾಗರವೆಶರನಾಜನಸುರತರುವೆ। ಗುರುವೆ ಸ
೧೦ ದ್ವಾಸ್ತುಕೈಯುರವೆಥಮ್ಮಾತ್ರುತ್ತಿ ವುದ್ದುಗರು ವೆಬಕಿಗ್ಗಾನವೆರಾಗ್ಯದಾಗರವೆಪಾಪಿ ಮಾಂಪರಮಗುರುವೆ। ಗುರುವೆಪರಪರತರ ವೆಗುರುವೆಪರುಷದಕರುವೆ। ಗುರುವೆತ್ತುಫಲ।
೧೧ ಲಿಬಕವೆಮೊಕ್ಷಬಿಜ್ಜ ಮಪಾಕರನೆ। ಗುರುವೆ ಮದ್ದುರುವೆ ತ್ರಾಪಿ ಪಾರಿ ಪರಗುರುವೆ। ಕೃಪೆಮಾಡಿಸಲಹುಗುರುವೆ॥ ೩೫॥ ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಯಾಗಿಂನಿಂತಾಯ್ಯದೆನೆಕಿಲು। ತೂರ್ಪಶಿಯೊಳ ಖಿನ ಸ್ತುತಿಯ ಗ
೧೨ ಂಡುಖಿನಗಿಳ। ಸರ್ವಪಂಬಿಸುಡೆನಿಂಸಂಧಿಗರುನಗರಬಲವಿ ಕಿಯಂಪೆರೆಯದಿಂತಾ॥ ಕಿಗ ಗಿಡುವರೆವಾಧಿಸುವಬುದ್ಧಿಯೆನಾಯ್ಯ। ವಿರ್ರವಿಶಕಿತವಿದವೆಪ್ಪುತ್ತಿಗ್ಗಿ ಪಾ। ಸಾಚರದಾವಾನ್ನಿನ ಗಿನುತ್ತೆ ಪ್ರ
೧೩ ರನಾ ಕಿಗ ಲಿಬಾಡಿಕಾಡುತ್ತಿದ್ದನೂ॥ ೩೬॥ ಮೊದಲಲಿ ಲಿಯು ಧಾಂಗರಪಿಪಲ್ಲಿದವೆಂನುಗ್ಗ। ಪಿದೊಡೆಬಾಯಿಂಪುದು। ಗಳುದು ರದಿಪವೆತಂದೆ। ಕಿರಿವಾಡೆನಾಲಿಯುದರತಿ ಪ್ಪೆಯಂವುಡಿವರವ ಬೆರುಕಾನಿ
ಮುಡದೆಂನಗೆ। ನಮಗುನಾಮದುಂತೆಯುದ್ದಿಲಾಗು ಬೆರವ್ವಗೊನಾಮ ರಬಿದ ಸುವಶಿನಿಗಂಡಮುಂನಾಂಕರಂಬಿಯುರದಖಿ। ಸದಿರುಪಾಲಿಸುರಕ್ಷಿಸಾ ಲಕಾಂಡನೆಪರಿಪರಾವ್ಯ ಸ್ತುತ್ತಿಂತೆಂದನೂ॥ ೩೭॥ ಕರನಾನ

ಕ್ಕೆ ಪ್ರವಿಶಿಸೆಂನಾಸೆಂಪಿರಿದು। ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೋಳಿಪಿವಿರಿ ಬಂದು ದೆಸ್ತಾಂತಿನಿನಸಹಿ॥ ... ಸುತರ ಕಾರಣಂ ನಿಂಬಿಸಿದ ಪಾಪ ಬಿಡಿ ಸೆಯ ತ್ರಬಿದ್ದೂ॥ ನರನಾಡಿಗೊಳ್ ಅರುದನಾಂ ... ಯಂದುರುಳನಾಂ ಮರು ... ನಿನಾ
ರು। ಹರು ... ವಂನಿಂಸು ... ಗುನಾದು ಸ್ವಗ್ಗ ... ವಿದ ... ಶಿಪಾಶಿಸೂ॥ ... ಲವಿಧಿಸ್ವಮದ ದಿಸಾಕ್ಕೆ ನೆರದೂ ... ರು ... ಗರು। ಬಲ್ಲವ ನೆಸಲ್ಲ ದಿಪುದೆಂದು ಶಿವದೂಪನಾಟ। ಸಾಶ್ರಿಬಿದೆ ... ಬಲ್ಲ ... ತ್ರಪಾ
ಸುನಿನೆಂಬಿಡಿಯೋಳಿರತ ಕ್ಕೆ ನಲ್ಲವಿನಲು॥ ಯಲ್ಲತೆ ರದಿಂಬಿಂನವಿಶಿದೆನಾಂದೆಪಾಂತ್ಯ। ಪಲ್ಲದಿಂ ... ಯಂದುಗತಿ। ... ಲ್ಲತಿರುಗುನಾಬಿ ಮಡು ... ವಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳುದಕೆ ಯಪ್ಪುನಾತೆಯ ಯೆಸುತ್ತ ... ಬಿಡ್ಡಿ ... ಮಗನ ನಾ
ದಿ॥ ... ॥ ಕರನಾಂ ಕಲಂ ... ಕಂಗಳ್ಗಾಶ್ರು ಸುಶಿಪತಿರೆಬಿರಿಯಕರುನಾ ... ದ ... ಡೆಗಾಡಿಯಂ ಬಂಶೆತರ। ... ಸದಾತ್ತ್ವ ನಾಡೆಗಳಿದ್ದು ... ಬಿಗಿಬಯಪ್ಪಿತ ಕೆದಡ ಪುತ್ತೆ ಮೊಗ ... ದಪುತೆ॥ ಪರ
ಪುರನರಸ್ಕು ಶಿಯದೆಸಿಯುಂದ ಲಿಂತೆಪ್ಪು। ಪಶಿನ್ರವಂ ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ಪದೊಗಾದೊಡಿಂನು ಶಂ। ಕರನ ತತ್ರ್ವಮತರ ಮುರಾ ತನರ ನಲ್ಲ ಬಿತರರ ರತು ... ಬಿಡೆಂದವನಗ॥ ೪೦॥ ... ಗುರು ವರಗುರೂತ್ತಮ ಗುರು ಪ್ರವರ
ಗುರುಪರಾ। ಸ್ವರಗ। ತು ... ರಾದ ... ಯ ಗು ... ಪ್ರಮವಿ ಗುರುನಾಥ। ಗುರುರಾಯ ಯೆನುತೆ ನೆರೆಗಳಿಗಿದು ... ಕೊರಲ। ತುತಿಗೆಯ್ಯಲು ... ಮರ್ತ್ಯ ... ಗ॥ ಸ್ವುಶಿಬಿದಮನು ಥೆಯಸಿ ಖದಿ ವಿ
ಕಾಶಿಮನಾಂತ। ಸುರತರು ದಿನಂಶುರಬಿವೆಂ ಬಂತೆ ರಾತ್ರಿವನಪಾರುಪಾಬಿ ಮಿಗೆ ಮಿಳಿದ ಸಂ ... ಬಿಮುವಾ। ಬಂನಾಬಿಸಿ ಬಲ್ಲಕವಿ ... ವನಾ॥ ೪೧॥ ಬಂದು ಶಿವಭಕ್ತರತಿವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟು
ಸುರು। ವಿಂದಧಿಕ ಮಿತ್ತೆಂಬ ... ತಿತತ ವೆ ... ಂಡುನಲು ವಿಂದಪಾಶಿಪರ ದೆವನಂಪಾಗಳು ತಿರೆರಾಪುವಂನಮಿಸಿದಿ ... ಶಿಸಲು॥ ಬಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಿಲ್ಲ ಮಿದು। ಕ್ಕೆಂ
ದುಗತಿ ದೆಸ್ಕುಲತೆ ... ಮಗನ ಶಿವ ... ರ ... ನಾಲವಂಧ ಮಹಿಮೆಗಳ್ವಿ ... ದಶಿಂದೆಸ್ಸಿ ಪಕ್ಕೆನುತ್ತೆ ಮತ್ತಂತೆಂದವನಗ॥ ೪೨॥ ಬಂದಿ ತಾರಾದ್ವುಗು ... ರುವಾದ ... ದಿಂ ... ಕಲ ಮದರೆ। ಕ
ಂಡ ನಂಗೆದಯ್ಯುತವೆಬಾವ ... ದೊರಾದ ... ಖಂಡಕ ಶಿಶಿಖರನನಿಂ ದೆಸೆಗ ... ಕರ ... ಲನಾಡಬಾಳ ... ನಪನಾ॥ ಖಂಡಿಬಿದದೊಪ್ಪ ಕ್ಕೆಸ ಪತ್ರಗ ... ನಾನಾಮವನ। ಖಂಡರಿ ಶಕ್ತಿಯೊಳುರ
ಚಿಯು ಶಿದನದ ... ಸುಸುದ್ದ ... ಗೆ ... ಪ್ರಗೆ ... ಕ್ಕೊಂಡಾಡುವಗ್ಗೆ ಪಶಿಪಗ್ಗೆ ಶ್ರುತ್ರುಕರಮಾದಯ್ಯ ಕೆಲ ಶರನಾರಚರಿತವಾ॥ ೪೩॥ ಶ್ರೀಬಾಯ್ಯಕರೆ ... ವನಾ। ಬಿದೆ ಶ್ರಮರು ಗುಸಿ। ದ್ರಾಬಾಯ್ಯ ... ರಾಮಿದ
ಪಾಬಾಯ್ಯ ವರಪ ... ದಿಂ ... ಡಿ। ತ್ರಾಬಾಯ್ಯ ಚಿತ್ರಾಕಮದ ದಿನಿಂ ದಪಂಚವಂನಾಬಿಗೆಸಿ ದ್ದನಂ ಜೆಶ್ವರಾ॥ ಸಾಬಾಯ್ಯ ಪದಸರಬಿರು ... ಪಮದುಪಚಿ ... ಕ್ಕನಂ। ಬಾಬಾರ್ಯ ... ಬಿ ... ತವಪಹಂ
ಬಿಯಪಾಶಿ ... ಶ್ರರಶ್ರಿ। ವಾಬಾಯ್ಯ ಸುತರಾ ... ಪುವಾಂಕ ... ಶತಿಯೊಳುನಾಲ್ಲುಸಂಧಿ ... ಮವ ... ಬೆಗಸ ಬಂಧಿ॥ ೪೪॥ ಅಂತು ಸಂಧಿನಾಲ ... ಕಂಪದನಾರಿಗಗ ... ಕಂ ಮಂ ... ಗ ... ಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
... ॥ ಶ್ರೀಗುರು ... ವ್ಯಸನವ ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಪರಮಶಿವ ... ಭಕ್ತರು ಗಳ ... ತೆ ... ನು। ಪರಮಮಯ। ವಾರ್ದ್ಧಿ ... ವರ್ದ್ಧನ ... ಪುನ್ನ ... ಮಕರ ... ಪಾರಿದೆವ ... ಸುಸುದ್ದ ನಾರಾ

ಷಿವೆನಿಗೆಸ್ವದೆ। ನಾಪ್ಪುದಪರಮ ಶಿವಲ್ದಿಗಕರೂ॥ಪದ॥ ತತ್ಕರಕ್ಷನಪದ॥ಗುರುದ್ಧಪದನರಸು। ರವರನತಪದಸರಸಂತು ತೇ। ನುರುಗದರಮ ಕರಪದ। ತನು ತನು ಗಹನದಸ್ಸನ। ಮರು ತ್ರಿದನೆಗರಹಾರದಂಡವೆನಮಡು

ಶಿವ. ಸ್ವಾದ। ತಪನಮ ತವಕನನಂತುನಾ॥ವರದ ಕರಕ ಸಕನಗಭಿವನ ಭಾವಭಯು ದಳನ। ಗುರುನದಯ ತರಮಮುರಸುರಪಸುತವರದಪುರ। ತರಶ್ರಿರದಗಳಗಳನ ತತನತಚಯ ಶುಭದ। ವರ [illegible]

ವಕುಸು ಕುಡೂ॥೧॥ ಆದಿಯಲಿ ಶಿವಮು ತ್ರಸಾದಗು ಹಾನೆಶಿವಮ। ತೊದಂಶೊದರನಾಕೈಜನಿಪರವಾದಿಗಳ। ವಾದದಿಂಗೆದು ತೂಲದೊಳು ಪಾಯ್ಪುಶಿಗ್ಸ್ವಾನಸಂಬಂಧಿನಾಮಪಾಂತೂ॥ಮಾದಿವನಪರಾವಪಾರಕನೆ

ಯ್ಯುಗಳಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪೊಗೆದು ಷ್ಟುಲವನರಿಪ್ರಮ ಧರ್ಗೆ ಬಾಧಿಸದಪರಮತ್ರಿವಿ ಕ್ಷರಶ್ರಿವಾಚಾಯ್ಯಗಚಂನಬ್ಬಸವಿ ಶ್ರಿಸಲಹಾ॥೨॥೧೦ಕ್ಕೆ೦ ಗೆ॥ ಪ್ರವಿ ಮೈಕವಿದಿಧುಕಿಗ್ರಾರಾಛವಾ ಶಿವಗೆ। ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ರಿ

ಕರಕಿನತುಮಿಲ್ಲವಾ। ಶಿವನಂಗ ಧಿವೆಭಕ್ತ ಭಕ್ತರ ಸಪೆಶಿವಂ ಶಿವಭಕ್ತರಾಗ ಗಿಪ್ಪೊರರ್ಗೆ॥ ಶಿವನಿಪ್ಪ ನಿಮತತ್ವ ವಿವಕಿಸಾ ಕ್ಷಿಗಳುವೆ। ದಯಪರಾನಾಗಮಂಗಳು ಸಕಲರಾಗ ಪೂಜ್ಯನವನೆಸಚೆ ಪೂಜ್ಯ ಗ

ಯ ತ್ರಾಂಣ ಹಂಯಬ ಶಿವವಚನಮು | ಂಡದುಕ್ಕಾರ್ರನಾರ॥೩॥ ಶಿವಗೆ ನೆಲನಿರುಮರುತಂಗ ಗಗನಶಿಖಿಶ್ರಶಿಯಾತ್ಮ। ರವಿಂಚೆಂ | ಬವೆಂಯಂಗವಹಯಾತ್ಮ ಲಿಂಗೆಗುರು। ಭಾವವಿ

ಮೊಚನಲಿಂಗ ಕರಭಾಶಿಸು ಪ್ರಾಕ್ತೆ ಶಿವ | ಪಂಚ ಪ್ರಶಪಾ ಮೊದಕಾ॥ ತವಿಸು ಪ್ರಸಾದವಷ್ಟಾವರನಾವಷ್ಟಾಂಗ। ವಿವರಿಂ ಪ್ರಪಂಚಮ | ಂಪಿಷ್ಟಿಸುವನಾ ಶಿವಂ। ಶಿವನಭಾಕ್ತ ರಪ್ರಪಂಚಾವ

ಮನರಹಂಕಾರತ್ವನ ಧಿಕರಮ ಪಿಶವಿಂದಾ॥೪॥ | ಯನಲಾದಂ ಗುರುವಿಂಯಷ್ಟಾವರನಾಮವಿಡಿಮೆಸ। ಪ್ರ ನವೆಂತು ಉಚ್ಚಿಗೆನನಿತ್ತವ | ಯಮವವಿಂದ। ಮನಬಿಳವ ಡಿದಿದರ್ಗಾಶಿಸಮಸ್ತ ವ

ಶಿಂತುಂಬ ರಾಷ್ಟವನನುಡಿನಿ॥ ಲಿವಷ ಷಾಶಿಷ | ರದೆವನಿಂತೆಂದ। ನಿಪ್ರಶ್ನೆ। ಯನುವಾಯ್ತುಮಗ ನಿಯೊಂದೊಂದನಶಿವನಿಗೆಸಾವ। | ದನಲಸುತಗಳವಲ್ಲಮಿಕ್ಕಿನಗ್ಗಳವಿಬಲ್ಲನಿತನಾಂ

ಕೆನಿಷ್ಠ [illegible] ಗುರುವೆನಲು ಸಂಸಾರಬಂಧನವಿಮೋಚನಂ। ಗುರುವೆನಲು ಧಾಶಿಪ್ರಪಂಚನಂ ಗಗಪರ। ಗುರುವೆನಲು ಭಕ್ತಿಸುಗ್ನಾನಪ್ರಿರಾಗ್ಯಸಂಬಧಿಕರನನು ಪಿಮತರಂ॥ ಗುರುವೆನಲ್ಪ ಸಂದಿಪಾತ್ಮ

[illegible] ಕಾರಣಂ। ಗುರುವೆನಲು ಶಿಷ್ಯಭಾವ ಪಾಶವಿಚ್ಛಿತ್ತಿದನಂ। ಗುರುವೆನಲು ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನಮ ಗುರುಮಹಿಮೆಯಂ ಕೇಳ್ವುದು ಮೂರ್ತಿ ವಿಡಿ। ದೀ॥೬॥ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಧ್ಯಾನಮೂಲತರವಾಗಿ

ಮು। ಗುರುವೆ ಪಾದಂ ಪೂಜೆ ಪೂಜಾ ಮೂಲವಾಗಿ ಕೃ ಗುರುವಾಕ್ಯವೆ ಮಂತ್ರಮೂಲ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯೆ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲವೆನಿಸುಧಿಂ॥ ಗುರುಮಾತೆ ಗುರುಪಿತಂ ಗುರುಬಂಧು ಗುರುವಿಭಂ। ಪರತಾಂ

ದಧಿಕದೈವವಿಲ್ಲೆಂದು ಗಿಶಿಜೆ ಂದೊಳು ಹರನು ಸು ಕ್ತಿಗಾದನಳಿದು ರ। ಗುರುವಸಿಷ್ಟಾವಷ್ಟಿಗಳಾಗು ಮರೆಯದೆ ಜಾನಿಸಾ॥೭॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಧ್ಯಾನಮೂಲಂ ಗುರೋರ್ಮೂರ್ತಿಃ ಪೂಜಾಮೂಲಂ ಗುರೋಃ ಪದಂ। ಮಂ

...ಶಾ ...ವಾರ್ತ್ಯಕೃಂ। ಮುಕ್ತಿಮೂಲಂ ಗುರೋಃ ಕೃಪಾ॥ ಗುರುಃ ಪಿತಾ ಗುರುರ್ಮಾತಾ। ಗುರುಶ್ಶಿವಃ ಗುರುರ್ಬಾಂಧವಃ॥ ಗುರೋರ್ದೈವಂ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ। ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ॥ ಪದ॥ ಇಂತಿಯಿಂದಲಧಿಕನಾಗಲಿ ತಪ...
ಶ್ರುತಿ... ಧರೆಯ ...ನಾಗಲಿ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದನಾಗಲಿ ಗುರುಸತ್ಕುಲಾಢ್ಯವನು ಮಾಗಲತಿ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಗುರುಸಂನಿಧಿಯೊಳು॥ ಧರಣಿಯೊಳು ಧೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣತಿಗೆಯ್ಯದೆ ದುರುವಂಕದಿಸು...
ವಿಲಾಸ ಮಿತ್ರ ದಾತ್ರೆಯ ಸಾರ। ವರಿಣಾಚಾರಿಸು ರಾಘವಾಂಕರನ್ನ ಕರ್ತಾರೆ ರತಿಯುದೆ... ಶ್ರಾವಿಸಿ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ...ಮಾ... ನ...ಪಾವೆಶಿ। ಶಾಸ್ತ್ರ... ಕುಲಶ್ರೋಚವಾನ ಸರ್ವ ದಂಡನಮ...
...ತಂ। ...ಜ್ಞಾ ಗುರುಸಂನಿಧಾ॥ ಪದ॥ ಗುರುವ ದಾಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಯುಷ್ಠಾ ಷಷ್ಠಿ। ವರತೀರ್ಥ ಸಪ್ತಸಾಗರವಾಮೆಗಾಲಲಿ। ಯುರುತರ ಪ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ವರ್ಧಮಾನ ಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗ್ರಹನಿಕರವೂ॥ ...ಧಾರ...
ಶ್ರೀ ...ತತ್ವರಗಳು ...ಯತಿ। ಹರುಷದಿಂದನವರತಸ್ಥಿತಿ ...ವ ...ಮಲ ...ರುಮಹಾಮಹಿಯಂತಿಕ್ಕ ಮೆಂದುಪಿ ...ಸುದು ಶಿವರ ...ವಿತಿಮಗ ನಿತ್ಯಿಯೂ॥ ...ಗ್ರಂಥ॥ ...ಗುಷ್ಠಾಗ್ರ ...
...ಮಿ ತ್ರಿಶ್ರಾ... ಬಂತಿ ...ಗರಾಪಿಪ್ತ ಪಾ ...ಧೈ। ತದಾಕ್ಷಿ ...ತಃ॥ ನಕ್ಷತ್ರ ಗ್ರಹ ಪ್ರಹರಣಾನಿ। ಸುಪ್ತೈ ತಸ್ಯ ವಸಿ ...ತಿಪೆ ॥ ಜಂಘಾಯೊರ್ವ ...ತಿನಿತ್ಯಂ ...ತ್ರಿಂ ...ತ
...ರುಪಿತಂ॥ ಪದ॥ ...ವನಾನೊ ವ್ರಗು ...ರುವಂ ಕಂದುದಾಶಿನ। ಶ್ರಾವದಿಂದಿಪ್ಪ ತ್ರಿಪ್ಪಂನೊಡೆಸಿ ತಿಪಾಪಿ। ಶ್ರಾ ...ವಿಸಲಾದಂ = ...ರನರಕ ಮೊಗ್ಗು ಬಿಗನೆಂ ...ದು ದು ...ಯಸಾ
...ಮತೆ॥ ಶ್ರೀ ವಿಮಲಗುರುವದಾರ ಮೊಗ್ಗು ನಿಕ್ಷಿ ...ಶಾನಾಬಿ। ನಾವಿಬುವನೆನು ತ್ರಿಮ್ಮಾರೆಯೊಳು ...ಪವಂಶು ನಶ। ನಿವಿತೆನೂರು ಸೂಳಪ್ಪನಂತ್ರ ...ಗ್ರಹವಶಾ ಯ್ಯುಪ್ಪ ...ದು ನಿತ್ಯಯೂ॥ ೧೦॥ ...
...ಂಥ॥ ಯೋ ವಿಕ್ಷತೆ ಗುರು ಶಿಷ್ಯಃ ಮುದಾ ...ಬಿನ = ಮವಿಷಯೂ। ಸಪಾಪಾತ್ಮ ಮಹಾ ...ಸಿ। ನರಕೆಪರಿವರ್ತನೆ॥ ದೂರತೋ ಯೋ ಗುರುಂ ...ಪ್ರಷ್ಠಾ। ಮುದಾ ಬನೆಮ ನಪ್ರ ಜತೆ॥ ಶುನಿಯೊ ನಿ
...ಶ್ರೀ ತಂಗತ್ವಾ। ...ವೆ ಚಂಡಾ...ಲವೆಶ್ರನಿ॥ ಪದ॥ ಶಿವಲಿಂಗವಿಧಿ ದೆಸೆಗೆ ...ಜಕಂ ಮಾಡು। ವಾಲು ಸುರುವಿಕ್ಷ ...ಗವಮಂಸಾ ಮರ್ಗನಕ್ತಿಯಿಂ। ತಪಶದಿಂ ದಂಡವಂನತಿಗೆಯ್ಯು ...ಮಿ ಯೊಗ...
॥೧॥ ...ತವನಿಮತ್ತಿ॥ ಸ ...ಯ। ದಾನಂ ದದಿಂ ದಷ್ಟವಿಧ ದರ್ಚನೆಯು। ನವ ...ರತುಷ್ಟವನ್ನಾಡಿ ತಿ ಶ್ರೀಮೂಬಿಗೆಯ್ಯು ಶಿ। ಪ್ರವರಂಗೆ ಧರಣಿಯೊಳ್ ಸಾ...ದ್ಯಮಾಡುದು ರಾಘವಾಂಕನಿನಿದನೆತ್ತಿಯೂ॥ ೧೧॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಪ್ರ...ರದ್ಯು
...ದಂದವರ್ಧಾಮಾ। ...ಮಂತ್ರಾ ...ಂಯೆ। ...ಸುರೋಃ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮ ...ಂಚ। ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾ ...॥ ಪದ॥ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಡಿಗೆ ತನು ...ವಂಧನ ...ಪ್ರಾಸಾದಮಂ। ರಾಗದಿಂದಂ ಸಮರ್ಪಿಸುತೆ ಶ್ರೀಕರದ...
...ಶ್ರಾ ...। ...ಸಿ ಸಕ್ತೆ ...ವಾಂಚಲ್ಯದಿಶಿ ಶ್ರೀಮೂಬಿಗೆಯ್ಯು ಶಿಷ್ಯನೆ ಮುಕ್ತನಾ॥ ಹೀಗದೆಲು ಪಾಯದಿಂ ಪಾತ್ರನಲವಿಂಬಿಜಿಬಿ। ಶ್ರೀಗುರುವನು ಯು ಮೋಕ್ಷ ವಂಪಡೆದರತಿ ಪಾಸ। ವಿಾಗಪಿತ್ರಿಯ ...ಗುರಾಘವಾಂಕ ...
...ಯಂ ...ಲ್ಯನಾ ...ನಾದಿ ...॥ ೧೨॥ ಚಸವಿತರಣಂ ...ವಿತ್ತಮಡಿತವಿವಿ। ಮುಸುಪಿಣಾಕ್ಷತೆಂ ನರ ಬ್ರಹ್ಮಪಡಿವಾರಿ। ಬಸವಂನಾಬಾಚರಸ ಮೊಳಿಗಯ್ಯ ...ಬಿಯ ಪೊಂನಯ್ಯ। ಮುಖ್ಯದಾ॥ ...ಮಗನಾರು ನಿಪಮತಿವಾ...

೧ ನಂದದಂತೊಪ್ಪಂಯೊನ್ನು ವಸಿದಪ್ಪಿ ಮರಾಯದೊಳು ಸಂನ್ನಿಯ್ಯನಗಮುಖ್ಯದಿಷ್ಟ ಮಹಾವಿಭಿದಗುರುಯುಗ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬರಲಾಗ ಬಸವೇಶ್ವರ ಸೋಲಿದೂ ॥ ೧೩ ॥ ದಿಮ ನಿದ್ದ ವಗೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಯೆವಗುರುಸಂ ಬಸವ ಸಂಮ್ಮತದ ಪದಪದ್ದತಿಗೆ
೨ ರಗತದ ನಿಕರ ಸಂಪಂಪಾದಿನವರಾರು ಯನು ಲ್ತಿ ಲಯೊಚುತ್ತ ವರ ವೊಗವ ಂನಿರಿಕ್ಷಿ ಸುತಿರೆ ॥ ಹಂಪಯು ಬಿಂಮನಿದ ಬಸವೇಶ್ವರಂಗೆ ಬಂನಬುಸಿ ವಂ ದ್ದು ಸಾರಿದ ಕೆಲನಿವ ಕರದರ ವಿಮರಾ ತನರ ಗಂ ನುಮ ಪಾ
೩ ತ್ತುಯ್ಯವಾಗಿದಿ ಕ್ರುಷ್ಟತನುಗಾರವ ಕ್ರುನಿಯ್ಯಯ್ಯನತ್ತಿ ॥ ೧೪ ॥ ವರಸುವನ್ನಾರಗಣಿತಂ ಕ್ರುಷ್ಣ ಮಸ್ತಕಂ । ತರಡು ದೆಪಂ ಗಾಂದರಾಳ್ಪಿಪ್ಪರಾಗೆ ಯವರ । ಚರಣಂಗೆಸಪಾಜ ವಿವರಾದ ಧ್ಯಾಂತ ಮಂತಿರುಬಿತ್ತರನಾ । ಪ್ರತ್ತಣಂದೆಹೊವ
೪ ೦ ॥ ವಿಶಿಪಾರುಪಿಡಿದೆನೆ ಚಂನಬಸವಂಗಿ ಪಿಸನಾಗು ರು ಬಸವನಿಂತೆಂದು ರಗಣಾಂಗರೆನೊಡು । ವಶಿಮುದದಿಸುಗ್ಗ್ಯಾನಿಗುರು ವುದಡಿ ಬರುತಿರಲಾಂದಘೋರ ವಿಭಿನ್ನಾಂತರ ದಾಳು ॥ ೧೫ ॥ ಬಿಡಿಕೊಳು ಶಾ ಯುಲಂಗನ
೫ ಶಿದಿರಬಿದ್ದರಿಬು । ನಡುವಿನಕತಾರಿಯುದಂತಲೆ ಗೆಸುತ್ತಿದ ತಳಿರುಯು ಡಿದಕಾವಳವ ಕಜ್ಜಳವಗೆ ಲುವದಿಪರುಚಿ ಕೆಂಮಿಗಿಸಿ ಪೋದರುಗಡ್ಡಾ ॥ ಕಡುಕೆಂಪನಾಂತ ಶಂಗನ್ನು ರಾ ಬಿಸ ಯುಪಿದ । ಕೊಡೆಯ
೧೬ ॥ ಶಿಸಾ ಕಿ ರಗಂ ಮಾತಾಂಗತಮ ನುವಿ । ರದವಿಯೆಗ ಸುಸುಗ್ಗ್ಯಾನಿಗರು ಬಪ್ಪುನ ಪಥದೊಳ್ ತಿಬಿ ಕರದಿನಂಡಿದ್ದನೂ ॥ ೧೬ ॥ ಶ್ರೀವರಕಾ ನಾತ್ತೆಕದಿ ಕೊಳ್ಳು ನಿಳಿಸುತಿಮ ಗೆ । ಯವಗಡಿ ಬರಲವರುಪಿದ
೭ ಶಿಗಪ್ಪನೆಪಾರಿ । ಶ್ರೀವತಿ ಸಿದುಮ್ಮ ದನಬಾಧೆಂರೆಗ ರಗ ದನೆಂಬನಿ ತರಾಳ ಗವ ಗೆಕರುಸಾ ॥ ತವೆಬಿಚಿ ಹೃದಯದೊಳ್ ನ್ನಿಬಗಾತ ನಾ ವ ನೊ । ಯುವನನುಬಿಸು ವಿಯುದು ದಂಕೆಂಗಾಂಡು ಶಿವ
ದಾ ನವನಿತ್ಯ ಕರ್ತಮುವಿನೆನ ತ್ತೆ ಸುಗ್ಗ್ಯಾನಿಗಳಪಾ ದನಿ ಬೆಗೆಕರದೊಂಯ್ಯನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಬಿಡಿಸಿ ಪಿಗಲಪಸುಂ ರಬಿಯಂತಿವಾ ಜಗಗುರುವ । ಕೊ ಡೆಬಿಚ್ಚನ ಬಿಗೆಯಳ್ ದಿ ಪಾದ್ಯಾದಿ ಪಾತ್ರ
ಗತರನಾಮಂ ತೆಸಮಕೊಂಡುಶ್ರಿ ಲಿಷ್ಟಾಂಗ ನ್ನಾಮಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತರ ನಂಪಾಡಿತ್ತಾ ॥ ಲ ಮದಲಿಂಗಮಂ ಕಂಡಿದಿ ನಿ ನ್ನುರಾ ಸುರರು । ಜತ ಜನ್ನಾರಣ ಮುಖ್ಯರಡಿ ಲಿಂಗ ಮಹಾ ಲಿಬಿಯ
೧೦ ಕೆದರಿಲಾರದೊಳು ನರರುರುವ್ಹಿಜಿನ್ನಿಪೆಗ ಲಿಡಾಗ್ಗದಬ ಯಕ್ಕೆಯುತ್ತೆಂದನಗ ॥ ರಿಂಗಾಲ್ಲಿದಡಿದಿಕಾ ಕೆನುತ್ತಿಲವಂಕುಡಿಮಂಡ್ರ । ನಾ ದಿಗುರು ವಿಶ್ವಂದಿ ವರತ್ತಿರನರಿಯದಿನೆ ಸದ ನಿವಿಪ ವೆನಲು ಹಿದರಿ ಬ
೧೧ ॥ ಹೂ ತನಂತೋರೆ ನಲು ತಾವಿಕರಕಥೆಸಗ್ರಾ ॥ ಬಾಧಿಸುಗ ಂಗಳ್ಳಂ ರೆಪ್ಪೆದಾಗಮಂಡಿಗಳಿಂ । ಶಿವಾಡಿಶ್ಯ ಮಂತ್ರಿಸುಪಿ ಪ್ರ ದಯನಿಶ್ಚಲವಾದ । ಪಾಡಿಯನಿ ಲಿಂಗ ಧಾರನಾಂಗೆಯದಾ ಸುಗ್ಗ್ಯಾನಿಗುರುರಾ ರಾಯನಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಲ ಕ ಪಿವಡಿದ ಬಿಹಿವೆ ನ ಯುಬಿಂಪ ಡಿಯನಗಶಿ ಬಾ
೧೨ ಪದೆಶವಿತ ಬಸ್ಸಿ ಕೆಲೆವಗನೆ ನಾ ವಾ । ದಬಿಲುವಿವೆತ್ತ ಪಾದಬಿಕಿ ಲ್ಯಾನಾದೊಳು ಸುಮುರಾತ ಲಿನರು ವಿಪ್ಪ ಕವರ ಪದಸಂ ಶ ದಕನಂಗೆಯ್ದು ತದನಂತರಂ ॥ ಲ ಕ ಪಿವಡಿದ ಬಿಹಿವಿ ನ ಯುಬಿಂಪ ಡಿಯನಗತಿ ಬಾ
೧೩ ಸ್ಕಾಬಿನೆ ಕ್ರಮ ಕರುಣಾರಂ ತೋ್ಯಾರಿಯನೆಬಾರಿಂದು । ವಿಪಿ ನದೊಳು ಗು ರು ಶಿಷ್ಯ ಶಿವ್ವರುಂ ಬರುತಿರಲು ಮುಂದೊರಡು ತಾನಾವಳ್ಳಿ ॥ ೨೦ ॥ ತಳ್ಳಿರಿದಿದಕಂ ನಾಲ್ಕಲ ಮರನ ದಿಂಯೊಳ್ದಿಶ್ರು ಫಲಜಲಮಂ ಪಿಬಲು ಲ ತ್ತೆ ಶಿಯನ

ಏ ಜನಿಸೊಡೆತಪಿನೆಂದು। ತನರ್ದಸಾತ್ಯ ತ್ರಾನ ಪುಣ್ಯ ತ್ರಾತನ ಖರವಶಿಮೊಯ್ಯಕೆಯು ಕಂಡೂ॥ ತಲೆಯ ತಾನ ಕಿಡು ಹೊಕ್ಕಲು ಜ್ಞಾನಿಸಲಾಗಿಸದ। ಬಲು ಚರಂ ಪ್ರಮುತ್ತಿರವಪ್ರತ್ತಿನಿನಲಂತುಗೆ। ಯ್ಯಬುಡದವತಾವವರನೆವ
ಗುಪಚರಿಸಿಗುರು ಸವಿತ ಘುಂದಾಂದು ಮುಕ್ತಿಕೆ॥೨೧॥ ಗಮ್ಮುಳ ಶಿವ ಹೊತ್ತದಿ ಗೆಪದೊಳು ಗುರುವನಿಟ್ಟು ಕುಸು। ವ ಪನಸು ದು ಕವ್ಯಂತರಲ್ಲಾಗಿ ನಗರ ದತಲ್ಲಾ। ತಮನಡಬ್ದು ಪ್ರಕ್ರತದೆ ಗನಗಿರ್ದ ಗುರು
ಶ್ರಿರವನ್ನೊ ಡಿಮುಂನಿನೆಗಲು ತರನಾ॥ ಧಮ್ಮಿಳ ಕೊಕ್ಕಲು ಜ್ಞಾನಿಸಿ। ಶಂಕರತ್ವಂವೆ ಚೆಬ್ಬಿ। ದುಷ್ಪವಿರಚಿ ಉಮೆ ತನುಗಿತತಿಪತ್ತಿ ನಿನಲಂತು। ಸಮ ಕಚ್ಚಿ ಜೀವಂ ಬಡೆದು ತನುಗು ರುಚಿನಿತೆ ಶೈವ ಭಕ್ತ ಗುರುವ
ತಂದವನಾ॥೨೨॥ ಶ್ರೀಸುನಯು ಬಿನಂನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂ ಪ್ರತಿ ಗಾಳಿಬಿಜಿ। ವನಮಾಂ ಉದತನು ವೆರಡ ರಾಕಗಿ ಜ್ಞಾನಿ ಮೆಪಾ। ತನು ನಿಂಮುವನೆ ನೋಡಲೆಂದಿವ ಸುರತಿ ಪ್ರಾಷೆಯನೆ ಮಾಡುತಿ ಕಲು ಕಕೆ। ಮನಹಾರಿದು ಬಂದದನಿ
ವನಾವಿಸಾಚತಂಸ ಬಸಿ। ವನೆಯಿನೆಮು ಲಕ್ಷ ತನರು ಬೆರಗಾಗೆನಂಸ್ವೆಯ್ಯ ನೆನುತ್ತೆ ಬಸವಂ ಕರದು ತತ್ತಿ ಪ್ರಸನ್ನಮಂನಿಸುತ್ತ ಮಿರಲನಿತ ರಾಕಗೆ॥೨೩॥ ಶಿವನನೆಮಧಿನ ಶ್ರೀಗಾಗಳಂತೆ ಬಂದು
ನವರತ್ನಮಯವಿವಗೂನ ದೊರುವನಾವರಸ ಬಸಿ। ವವರಾಯ್ದು ಲ್ನಿ ಲಯ್ಯ ಕೆಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರುವಿದನು ಪಿಲ ಲಕ್ಷಿ। ಉಪ್ಪಿಯೆನೆಸಕ ಲರಾ॥ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂಮಿ ಗವುಡನುರು ಚತರಾ
ಶಾಕ್ತಿ। ಸುವನ ಹೊಳುಗುರು ಪ್ರಕಸನಂಬೆ ಉವವಶಿಲ್ಲ। ವಿವರಿಸು ಬೆನಿಂ ಲಸೊ ಕ್ಕಿ ದುಕ ಥಿಯನೆತೆ। ರಾಪ್ಪವಾ ಯ್ಯೋಕವನ ನಾಗಿಕೆಲ್ಲಾ॥೨೪॥ ಉಕ್ಕಿ॥ ಗುರುಪ್ರಭಾವಸಂಯು
ಕೈಸುರ। ಪದಶಿಕ್ತ। ಗುರುವಾ ಪಶಿತ್ರ ನಾರಂ ಪ್ರವಪರನಿ ದಗಂಶ। ಗುರು ಪಾದಪೂಜಿ ನೊವೆಂದ್ಯಾಗಿ ಗುರು ಚರಣಾವಿಯೊಗಿ ಶ್ರೀಪಾಮರ್ದಾನ॥ ಗುರುಪಾದಶಿತತ ಲತ್ರ ಲಕ್ಷಂ
ಗಸಜ್ಜನ ಸಿಂಗ। ಗುರುಪಾದನಿಂದ ಕಾರುಣ್ಯ ಸುಚಿಲಕ್ಕ ತಮುದನ್ನು ಗುರುಪಾದಸಕ್ತ ಗುರುಪ್ರಕ್ರತಂಡ ಲಕೆ ನಿಟಿ ಕಾಗ। ಪ್ರಾತಮಂಸು ಲಕ್ಷಿಮಿದು ತಿರೆ॥೨೫॥ ಪಾರಿದು ಬಿನರಿತನಗ
ರತಧಿಗಲಾಂದ್ಯೊಕೆಗ। ಶಿಂದೆ ಶಿವಡಿಮುವಲ್ಲ ಪ್ರಾಶಿಯಂಪಾಗಿ ಲಬ್ಬಪ್ಪಂದರವಂಪರಿಜನಂ ಪುರಜನಂ ನೊಡುತಿರೆ ವಾರನಾಶಿ ಯರನಡುವೆ॥ ತಂದರಾನನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಂಗ ನಿತ್ತಿಪವ್ರನಾಬಿ
ರ ಕಾರ। ಮುಂದಿ। ಶಿವಕನ ಗಂಯುಗೆಸುವ್ವು ದಧ ಕನೆತ್ರ। ಲಮಂಡದಗತಿ ಪ್ರಾದ ವತಿ ನೊಡುತಿರೆ — ದ್ರುಪಕಂಡು ಪ್ರಾಂತವಾನಸ್ಸನಾದನೂ॥೨೬॥ ಪ್ರಾಣಮಂಬಂಚಭಾನನ ಭಾನಾವನಿಗತು। ಕೆಲ್ಲನಾವಿಲ
ಂಸಜಿವಸಕ್ಕ ಕರದವಕಿಡಿಗೆ ಕಪುಚಿ। ಮೆನಾಲಾಬನತ್ತಿ ಪನೆಂತೆನ ಪ್ಪುದಾಯೆಂದು ಷಿದಶಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ಪೂನಾಲಿಸುಧಿಯ ಂತಂನ ನೊತೆನಾಂ ಶಿವಭಕ್ತ। ರಾನಾಶಂತೆ ನಿಮವನಿಗಿತಾನೆ ಲಸವ ಬಕ್ಕದು ನೀವಾಗ
ನಾಡಿಸ್ತ್ರಿಯ ಕೊಂ ಡಿಯೊ ಪತ್ರೆ ನೆಂಬಬಗೆಂತೆನೆಂದನಾಕೆ ಯೊಡನೆ॥೨೭॥ ಅರಸನಲ್ಲಾ ಹಾಗ್ಯವಂತನಲ್ಲಾನಿನಗೆ। ದೊರೆಯಾದವಿ ಲಕ್ಷನಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ವನಲ್ಲಾ। ನಿಕೆ ಪ್ರಾಥನಲ್ಲ ಬಾಧಾತನಲ್ಲ ಪಾನಿ ಸನಸಗ
ತಿಯಪ್ಪ ಬಾ ಪಾವಿಶ್ರೀ॥ ತಗಕಾಲ ಕ್ರಿನಿನೊತ್ತೆ ನೆಂಬ ನುಡಿಸಲ್ಲ ವಸು। ತಕಪಾಶಿಸವೆನೆಪೂ ಪ್ರಕಥಿ ಲಗಳಂಫಲ ಕೆಲವ। ನೊಲಿಕೆಯೊಲಾ ಶಿ ಪ್ರಾತ್ತ। ದಿಂದವಿ ಚ್ಚೆಪರಂದಣಿ ನಿರಪವ ಲತ್ತದಿಕವಾ ಪಡಾನಾ॥೨೮॥

ಬಿಡಿಬೆಳ್ಗವ ಬಿಸಿಂದ ಪ್ರತಿತ್ರಸಿ ಪರಿಹರ ತೆರನ। ಸ ಬಿಡಬ್ಲಿತಂ ಸಾವನಾಂಸು ರಮಣಿಕೆ ಹಾಗ ಬಿಡನೊ ಡಂಬ ಲ್ಪಿಪ ಕೆಲನ ಪಣ ಪರಸ್ವಾರಗೊಂಬ ಪಾಪ್ಪ ಪಿಶದಶ್ರಿಸುತ್ತೆ॥ ಮ ಡದಿಯೊಬೆ ಶಿವ ಬಿಡಿಯ ಬಿರು ವಮ
ಪುಟಿ ಬ್ಬೆಸಾಂ। ಬಿಡುಬಿಡುನ್ನವದುರುವ ನೋಲೈಶದ ವಲ್ಗೆಂಬು। ಸ ಬಿಕಾದಸಿರಲ ಕಿವಿಯೊಳು ಬರ್ಚಿ ದಂತಾಗೆ। ಬಿಟ್ಟ ನವಳಂ ಪ್ಪನಾಮೊಸ್ಸು॥ ೧ ॥ ಕೆ ಶ್ಚಿನ ಯ್ಯೋಗುರು ವೆಗುರು ವೆಯೆನುತಿರಪೆದ್ದು। ನಲ್ಲ
ರಡವಿ ಯಂ ಸಾರ್ದು ಸಾಶದರ ಸ್ಸಿನಿಯಕ ಲಂಡ। ಬಿಸ್ಲಿಯಂಕೆಲ್ಲ ಕಿವಿಯಂ ನಡದ ಬಿಯನಿರ ದೆ ಪಾಕೈಳ ದಂಗಂ ಗಣಂ॥ ಕಂಡ್ರಿತರಿ ದೊಯ್ದುತಿರ ಲಸವ ರಿಪ್ಪೊಹೊಯೆಂದು ನೆಲ್ಲನಿಮ ಗಡೆಗಳ
ಬೆಳಗುವವಿವಗನ ದೊಳಗಿಲ್ಲು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನಾವಿ ರರೂಪಾಕ್ಷನಾಥಿಸುರಾಘವಾ॥೩೦॥ ಶ್ರೀ॥ ಪರಮಗುರು ಪದಭಕ್ತ ಶಿವಸಿಮ ರುವಾರ್ಡಿ ಶಶಧರನೆನಿಪ ವಿಲ್ಲಕೊಂಡೆಯ ಮಹಾದೇವಯ್ಯ। ನಿರು
ತೊಂದು। ದಿವಸ ಬೆಳಗ ಮ್ಮಾಸಾ ಡ ವದಿಗೈದು। ಗುರು ವಿನ ಲಿಂಗಮೂಜೆಗೊಳಿದಾ॥ ವರಕು ಸುಮಮಂ ತರಲ್ಪುಪ ಸಂ ಕ್ರಮದಿ ನಿಜ ಗುರು ಪಾದುಕೆಯ ಚರನಾವಂತಿದೆಗೆ ದಲತ್ರಿಬಿಸಿ। ಗುರುವೆಂಕ್ಷಿ ಪ್ರಾಪಿಗ
ದೆಂಗಸೆಯ ತೋ ಡದು ಪದವಿತ್ತನ ಶಿವ ಸೊ ರ್ತಿ ತಿರಾಘವಾ॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಗುರುಭಕ್ತನ ತಿಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಮಂ ಶಿಷ್ಯ ಪರಿಕರ ಕೆ ತೋರವೆನೆಂದು ಗು ರುಮಂಚವಮಂ। ಪಿಶಿದಲಂಕಾಳಿತಾಂ ನೆಲ ಮೊಗ್ಗಾ
೧೬ ಬ್ರಸಾನಾಥದ್ದ ನಮಿ ಸುವಶಿಷ್ಯರಾ॥ ಶರಕರದಿ ಪರವೆ ರಿಕುಳಿರಿಯನೆಲ್ಲವರು ನರರ ಬೆ ದರಿಯಗಾವಂ ಮಿವೆನ ಲಿಗುರುಭಕ್ತ ನಂಗ್ಲೆ ಕ್ಕರದು ನಿಾಚುಳಿಶೆನೆಪಾಯಿ ಶೆಹಸಾದ ಮಂ ಸಲ್ಲಿ ರಲುತಿ ಪ್ಪ
ಕುಲಲಿಯಾ॥ ೩೨॥ ವಿಷಮಂ ಲಿ ಮಾಡಿಸುರುವರ ನದಂತಿರಿದೆಗೆಂ ಮೆ। ಖಸೆಸುರಾಗಿಯ ನದು ವೆತ್ರಾಲಮಂ ನಡಿಸಿವನ। ವಾಸಳಿಸದಿ ದಸ್ಯಾಳಿ ಪ್ಪಿರಿ ಕೆಯೆನೆಶ ಚುಕಿಯಿಂದ ವವರು ದೇವ ಮುಂನಾ॥
ಪಾ ಸುಮಂಬ ವೆಸ್ಸಿರಿದಾ ತನೆವ್ವ ನಂ ಮೆ। ವಾರಿಪ್ಪ ನಂತರಯಿಶನೆಕರದು ಸುಳ್ಳಿರಿಸ। ರಿಶಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ನೆಯ್ದು ಕೈಲಾಸ ಪದವಿತ್ತನಾ ರ್ರಿ ಸುರಾಘವಾ॥ ೩೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಸತಿ ರೆಯಿಂಕೆಸುಮಕ್ಕೆ
ಗಂ ಪ್ಪಗೆ ಸುಭಕ್ತ ಬಿಲ್ಲಮನಿನಿಪ ಶಿವಪಾಲಕ ಂಸು ಬಿಮಿರಲು ನ್ನೊಲ್ಲ ಕುಗರಂ ಗನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂನಯ ದುರು ಬಯೆತಿವ ಗರ್ಗ ಚೂರನಾ ದಿ॥ ಮುಲ್ಲ ಪರತಾಪ ದಿಂದವಳ್ಳಾದನೆ ಹಾಗಿ ಶಿವಪಲ್ಲ
ಗ ಬೆರಂಬ ಸಿದಂದು ಪಾ ಗಿ ಪ್ರಸಾಮಿತನಾಗಿ। ನಲ್ಲಳ್ಳಾದವಾಥನು ಬಿಂಬಲಿಯ ನುನಾಳಿ ವಂಕೆಲಸ ಪುರಶಿಕ ರಯನ ಗ॥ ೩೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಕೆಸು ಮಶೊಂ ದಡಿಕ ಮಂ ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತ। ಉಾಲನ ಪ್ಪುಗ ತಿಗಳು ತಂನ ಗುರು
ಗ್ವಾಗ್ನಿ ಶ್ರಿನಾ ರಾಪ್ಪನೆಂದರಿದು ಸೆಂಗಿತವ ರಪಾ ಡಿ ಜಂಗವಮಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದುತೆ॥ ರಿರೆಯಿಂಡ ರೆಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬಾ। ಕೈಲಾಸಕೆನೆ ಗುರು ವಿನಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಾವದಿ। ಅಲಾ ಕವೆನಗೆಕೆ ನೆನಾಂಚಿ ಮಿರ್ತಿ ಶಿವ ಮರಳವಾಗಿ
ಗಶ್ರನಾದಿ॥ ೩೫॥ ಬಿಂ ದುರ್ಪಂನಾಂ ಬಲಕೆಬಾರೆನಲು ಹರಪದಾ ದ। ವಿಂ ದಬರಕೈಲಾಸ ಪಾಚಿದಂಬರ ವಾಗಿ। ಸಂ ಲವಪ್ರಮಥರುತ ಪ್ಪುರದರ್ಶನ ರಾಗಿ। ಶಿವನಾತಾಂಡವ ಶಿವನಾಗಿ॥ ಚಂದದಿಂದಪ್ಪ್ರಗತಿಗ
ನೆರು ಭಕ್ತಿ ಸಾಮಾತ್ಯಸಕಂ ದಿವರಾಯನೊಲಿದಂ ರಾಘವಾಂಕ ಕೆಂದು ಹರಿಹರದೆ ವನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ್ಯಂಗಿಮ। ತೊಂದು ಕಥೆ ವಿಸ್ತಾರ॥ ೩೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಗುನ। ಗರಗ ಪಮಂಬಿಗಿರ ಡಿಕೆ ಗುರುಭಕ್ತ। ನಾಗು ವರಂ

ತದೆ॥ ವನಗಳ ವಿನೋದಮಂ ಸುನೆರೆಯುತ್ತೋರಿಯುದನಾನೆಂದು ತ್ರಾವಿಬಿಸು ತತ್ತಪಾಗತಿ ತ್ತಲು॥ ಗುಗೆಯುಂ ಗುರುರೂಪವಾಗಿರ್ಪ್ಪಾ ವಿಶ್ವನೆಮನೆ। ಸುಗಿತೆ ಚ್ಛೋಪವಾದುದು ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂ (ತ) ಗುರುಪ್ಪಚಿತರಂತಿದ
೨ ಪ್ಪರಿಕರೆಗೆಸುಬಗದೊಳ್ಳಿಗಿಲ್ಲ ಪವಿತ್ರರಾಘವಾ॥ ೩೭॥ ಯಿಂತು ಪರಮಾಧಿಕಂ ಗುರು ಮಹಿಪತ್ತಂ ಮಗನೆ। ಬಂತು ಗುರುಭಕ್ತಿ ನೆಯ್ದರು ಶಿವನನೆಯ್ದುದರು। ಗ್ರಂಥಪ್ಪು ಸಿದ್ಧರು ವಿನಿಂ ಲಿಂಗಮ ಪಡೆದಮ ಲಿಂಗಮೊಪ್ಪೆ ಭೋಗ
೨॥ ೩೮॥ ಅಂತೆಂತಸಿಂ ದ ರ್ಪ್ಪವಿಧ ಶಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಂ ತಾಂತಪ್ಪಿದನಿ ಕ್ಷಿಂತನಾಗ್ರೆ ವಿಶೇಷ ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತೋರದ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತರಮ ವಿಮೆಯಂ ಕೇಸುರಾಘವಾಯೆಂದವನಾಯ್ಯಗೆ॥ ೩೯॥ ಗ್ರಾ ಸ್ರೀ ಚಾರ್ಯನೆ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿ
ಕ್ಷಮರು ಪಸಿ॥ ಪಾಚಾರ್ಯರಾಮಿ ಡಿವಾಚಾರ್ಯ ರ ಗುರು ಪ್ಪಂಡಿ। ಶ್ರೀ ತಾ ಚಾರ್ಯ ಚಾ ಕಮದ್ಯದಿನಿಂದ ಪಂಚವಂಬಾಗಿಳಿದನಂ ಜೆಶ್ರರಾ। ಸ್ರೀ ಚಾರ್ಯ ಪೆದಸ ಶಿವರುಪಮ ಮಧುಪಂಚಿ ತ್ತಸಂ। ಚಾ ಚಾ

ಗಿಯ್ಯರ ರಚಿತ ವಪಾಪಂಪಿ ಯ ಹರಿತ್ರಿಕರಿತ್ರಿ।
೧೦ ಗತಮಸು॥ (ಶ) ( ) (ಶ) (ಶ)
ವರವ ಪುರಮಂಸಾರ್ಥನಿಷ್ಠಕ ಕ ಕಡಿಗಣಂ
ಕ್ಷಮಲಾಕ್ಷನೆತ್ರಪದ ದಿಶತ ಚ ತ್ರಿಪತ ಗಾ
ಸುಂದರಿಂಂ ಶಾಶಕಿನಾಶಮದನಾಶಗಿದನಂ
ಸುತ್ತೆ ಧಂಗುರ ವಾಯ್ಯು ಬಸವಮಿದ ರಕನೆ

ವಾಚಾರ್ಯಗೆ ಸುತರಾ ಶ್ಲಘವಾಂತರ ತ್ತು ತಿಯೆಗ್ಗಳ ಸ್ತ್ರೆದುಸಂದಿಸುವ ಚೋನ ಬಂಧಿ॥ ೩೧॥
॥ ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುನ್ನಾಂನಮಕ್ಕ॥ ಬಲ್ಪವ॥ ಗುರುಕರು ನಾದಿಂ ಲಿಂಗಮಂ ಪಡೆದು ಲಿಂಗ=
ಪ್ಪಿಳೆನಾಶಿಸು ರಾಘವಾ॥ ಪದ॥ ಭ್ರಾಮರಗುನಾದುಷ್ಟಮದನಾಶ। ಸುರಪಥಕೆಶಲಾವಿ
ಕ್ಷ್ರಿನವವಿಬನಮಿತಿಪೊ ತ್ರಾ॥ ಅಮರತತಿನಿಜ ಲಾಂಚಿತಪಾಳಿವ ಪಾಳಿ।
ಜಿತ ಸಲವಾ॥ ೧॥ ಶಕ್ತಿ ದಶಿ ನೊಳು ಬನಾಗು ಪ್ಪೆ ಪ್ಪವಂಬರ ಲಿಶಿದ। ಪಟ್ಟ ದಾನೆಯ ಕೆಂಗಿಂದು
ತರಾ॥ ನಿತ್ಯನಸುವಂ ಪಡೆದು ಪದಜಲ ಲಿಪ್ಪವನಾಲಿರಾಶಿ। ಪಾಷ್ಟಲಂರಚಿನಿಬ ಸವರಸರಂ ಮನಾಲಿನಿದತಿ। ಧಿಷ್ಟಮತಿವಶವಾಚಿ ದೆವನೆಮ ನಿಷ್ಟನಿ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಅಚ್ಚಂಮೆ ರವದಸಾ ತ್ರಿಳಕಂವ।
ಪೊ। ಶ್ರೀರೆನ ಪ್ಪವಿ ಶ್ರಾಸದಿಂ ಪಾಬಿನಿರಿಸು ರತಾ।
ಯ ವಾಗ ನಸ ಪುದಂಬುದಿ ಚಂ ದ್ರವಿಕ್ರಂತ
ಥಮುನಃ ಪತಂಗಶತಧರನೆತ್ರ। ಭಿಸಾನಿಸುತ್ರ ವಿವ
ಸುಪನೆಮರೆಲಾಗಲಸುವ। ಕೊಲ್ಪು ಶಿವನಂಬಾರಗೆ

ನಿತ್ಯಯಂಸಂತಸಿದೊ ರೂಪು॥ ಲಿಂಗವಿನಿನಿಷ್ಠಲನಿರಾಲಂಬನಿಕ್ಷೂನ್ಯ। ಲಿಂಗವಿನೆನಿರ್ವ್ವರಾರ್ದ್ದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಘನ। ಲಿಂಗವಿನೆನಾ ದಬಿಂದುಕಳಾತ್ಮತಿತಲಿಂಗವಿನೆತೇಜಃಮರಿಜಪೂ॥ ಲಿಂಗವೆಂದೆನೆ ಶಾಶ್ವತಂ ಚಿ
ಶ್ರೀನಾದಮೂರ್ತಿಯು। ಲಿಂಗವಿನೆ ನಿಮಂಗಲ್ಯರಿನಿಲಯಂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ। ಸಾಂಗವಾದ ತುಳ ಲಿಂಗದಮ ಪಾಮೆಯಂಕೆಳು ರಾಘವಾ ರಾಯೆಂದ ನಾಯ್ಯಗೆ॥ ೩॥ ಶಿವಲಿಂಗಮದ್ವವಲಿಸಕಲಸಚರಾ ಚರಂ ಪ್ರ
೨ ಪಿಪ್ಪಾಗನಮವನ ತ್ರಯಂ ನೆಲಸಿತಾಂ ರಾಜಿಸು ಪದುವೆ ರತನಾಬವಾತ್ರವಿಲ್ಲಮ ತ್ರೀಂರೆಸುಪಂ ಲಿಂಗ ಬಾಪ್ಯ ಪಾನಿ॥ ಅವಿನಾಶವವಿಕಾರಮನುಪಮವಹೆ ದ್ವರೂಪಪ ಲಿಂಗವಿದರತು ದಿವೊಡಲಿವ
ದೆಕಮಲ। ನವವಿಷ್ಣುಗಳ್ಳಳವಿ ಮದುಕಾರನಾಂ ಲಿಂಗವಧಿಕತರವೆಂದು ಶ್ರೀಯಗ॥ ೪॥ ಲಿಂಗಮಂ ಮಾಡಿಸುಡಿಗ ಲಿಕ್ತಿ ನಿಜಿಸುವ ಬಾಲಕಂಗೆ ಕ್ರಿಡೆಯೊಳು ಶಿವಲಾಕಮದಾಯ್ಯು ಪಾಂಪು। ಲಿಂಗಮಂ ಮಾಡಿ=

ಪ್ರಾಣಿಸ್ವ ಲಾಲಂತಕ ಶಿವಾಂತ ದೆಸೆ । ಧ್ಯಾನಂತಕವಪ್ಪ ॥ ಲಿಂಗಪ್ರಿಯ ಶಿವಯೋಗಿ ಪ್ರಾಂಬಡೆದ ದೇವನ ಪಾದಜನ । ಸಂಗಳ್ಗಾಪ್ಪುದು ಮಲ್ಲಿನಮನು ಪ್ರಜನ್ಮಂ ಬಡೆದು । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡದವನೆ ನರಕಗಾಮಿ ನಿವಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ

ರ್ತ್ಯಾ ॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಮಾನಿ । ಬಿಂಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಗಳ ಧ್ಯಾಲಯಾ ಶಿವಾ ಲಯಂ ॥ ರು ಭದ್ರಲೋಕೆಗಿರ್ದ ವಿತಸ್ಥ । ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯ ವಂಶ ನಕ್ಷತ್ರಾಂತ್ಯ ತಾ ॥ ಪಾಂಶ್ರುನಾಕ್ಷಿ ದವ । ಸೊಬಿ । ಲಿಂಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತುನ್ಯಿ ನರಕ ॥ ಭಕ್ತಿ ಸ್ತ್ಯಾಂತೆನವ

ತಿರ್ಥವ ಸ್ಥಂ । ಸು ಬಂಬಿಂನವ । ಕಂಚಿಕ ಲಂ ॥ ಮುಳ್ಳಬಂ ಪ್ರಾಪ್ತವನು ಪ್ರಾಂಜನ ನಾಂನಿಂಯು ತ್ರಿಲರಪ ಕ ॥ ನಾ ಚರ್ಯದಿಂ ಶಿವಯೆ ಲಿಂಗಂ । ಸ್ತ್ರೀ ಯನ್ನು ನರರಾ ಸನ್ಯಾ ॥ ಪದ ॥ ಮಳಲಾಗಂ ಮ ಂಣಾಗ

ದೇವಿಕೆ ಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿ । ಯಿನಿವಶ್ರ ರಾಮ । ರತ್ನ । ನಿರ್ಮ ಪರವ ರುಜನಾ ರಾಮಕತ್ತೆ । ತೃಗರ ದೆಗಪುಗತಿ ಮನನಿನ್ನಲಿಮ ತಂ । ಫಲಿಸುಗಿ ಅತಲಿ ಶಂಕರನ ॥ ಸುಲಭನ ಶಿವನೆ ಶಬ್ದರ ನರರು ಬರಿಯನಿ

ಶರ್ಮ ಶಜಲ ದಾನಿರಲಿ ವಾಗಂತ ಪ್ರ ರ್ಥನಂತ ಮುದ । ದೊಳು ತುಷ್ಟನಾಗಿ ಶಿಯಾವನೆ ನಿಶಿವ ಪೂಜೆಗೆ ನಿತ್ಯ ಧವನಧ ಮನತ್ತೆ ॥ ೬೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋನಿಶಿ ಣಾಂಯತ್ರ । ಲಿಂಗಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಯಜಂ ಶಿಯೆ । ಸ್ತ್ರೀಕತ

೬೦ ಪ್ರಮುಸ್ನಾನಂ ಗೃ ವಾಚಿ । ತೀರ್ಥವಂತ್ಯ ವ ಶಿಗಾಮುಜಃ ॥ ಕ್ಷಿತ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಗತಿ ಪ್ರಗ್ರಿರ ತಿವರ್ಮ ನಭಜಾ ಲತ್ತಮಾ ॥ ಯತಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಉತ್ತರ ಪ್ರ ಸ್ನಾನಂ । ಶಿವಕಸ್ತಾ ನ್ನಪೂಜ್ಯತೆ ॥ ಕೆವಲೆನಾಂ ಬುನಾ

೬೧ ಶಿರೋಪತ್ರ । ತಪ್ರಾ ತುರಯು ಶಿರಃ ॥ ತು ಲಿಷ್ಟ ತ್ರಿಕರ್ಮ ದಃ ತುಷ್ಟ । ಸಕಸ್ಥಾ ನಾಚರ್ಯತೆ ಪ್ರ ಶಿಃ ॥ ಪದ ॥ ಅರಿದು ಮರದಾ ಕೊಡಂ ಪ್ರಮುಖನ್ನಾಂಯದೊಳಗಾದ ದಲ್ಲಂ । ಬರಿದು ದೂಳುಗಳಿಂ

ದೇಲಾದೊದಂ ಶಂಕರನ । ಮರುಪ ದಿಂಮ ಲದಿನ ಲಯದಿಂ ಪೇಪವೆ ನೊಂದು ವಂಶಚಿಸಿ ಸುಮನ್ನಕ್ತಿಯಿಂದಾ ॥ ಪಶಿಚಯ್ಯನು ದಮಾ ಬಾಲಕರು ಶ್ರೀ ರುದ್ರ ನುರುಪದ ವಪಿ ಡಿ

ದಿಪ್ಪ । ಕೆಂದು ತ್ರೆಂಸ್ತ ಪುರಾಣ ವರದ ವಚ ನವನ ಶಿವು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಸು ಕಿ ಯಾಗು ರಾಘವಾಂಕಾ ॥ ೬೫ ॥ ಭ್ರ ॥ ಬಾ ಲಶ್ರೀ ಮೊಹಿಪನ ಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾ । ಮದಾ ಪಿವಾಪಾ

೬೬ ಪುಲಿರಾದಿ ಲಿಂವಂ ॥ ಗುಪಂಚ ಶಾಂ ದುಃಗಿನ ಮಹ್ಯ ತ್ರಂಪಿಗಾ । ಸಂಪೂಜ್ಯ ರುದ್ರತ್ವ ಮವಾ ಪ್ನುಯ ತ್ಸಃ ॥ ಪದ ॥ ಸ ತೆಯ ಲದಲಾ ದೊಡಂ ದಿ ತದಿಂದಲಾದೊಡಂ । ಕುಟಿಲ ಕುಪಾ ಕಪ್ರಿಮ

೬೭ ದಿಂದಾದೊಡಂ ಮಿಗೆ । ಕಪ್ಪ ಟದಿಂದಾದೊ ಪಂಬಿರಯದಿಂದ ಮಾದಾಲಿಡಂ ಲಾಭ ದಿಂದಾಲಿದಾ ಡೊಲವಿಂ ॥ ನಿಖಿಲಾಕ್ಷ ನಂಭಜಿಪ ಮಾನವಂ ಪಾಪಿ । ಸ್ವಯುವೆಂದು ವಂದನ್ಯನೆಂದು ಶಿವಧರ್ಮಗಸು ಸ್ತ್ರು

೬೮ ಪಪಚನವಂ ಕೆಳು ಶಿವನ ಮರೆಲಾ ಘ ದವಂ ಗಾವಿಲ ದ್ದಿಗನತ್ತೆ ॥ ೬೬ ಶ್ರಾ ॥ ಕ್ರಿ ಡಾಲಾಭ ಪ್ಪಿಯನ್ನೊಪಾ । ದಂಭಿನಕ ಚತ್ತಿನವಾ ॥ ವಿನಕೆ ನಪ್ರತ್ಯಾಶಿನಾ । ಧನ್ಯಃ ಪೂಜಯತೆ ಶಿವಂ ॥ ಪದ ॥ ಯೆಲ್ಲಿಪರ್ಯಂ

೬೯ ತರಂಮರನಾ ವಾಗದಿಪುದುಮಾ । ತ್ರೈಶಿ ಪರ್ಯಂತರತ್ನಾಶಿದೆಯ ಲ್ಲಮಾ । ತ್ರೈಶಿ ಪರ್ಯಂತಮಿಂದ್ರಿಯ ವಿಕಲವಿಲ್ಲ ಮ । ತ್ತಶಿವ ಪರ್ಯಂತಮನಿಶಂ ॥ ಮುಲ್ಲಶರವೈರಿಯ ಪದಾಂಬುಜಮಂ ಭಕ್ತಿ

೭೦ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಪುದೆಂದು ಶಿವಧರ್ಮ ವಚನಮುಂ ಪೇಳ್ವರಾಳ್ಪು ವಂಪಾವಿರೂ ಪಾಕ್ಷನಂಭಜಿಸು ವವತ್ತಿಂ ಸ್ವನಿತೆ ರಾಘವಾ ॥ ೬೭ ಶ್ರೀ ॥ ಯಾವಂ ನಾ ಶಿಮರಣಾಂಚ । ಯಾವಂ ನಾ

ಮತೆಜಂಗಾ। ಯಾವಂನೆಂದ್ರಿಯಸ್ತಿತಿಲ್ಲ। ತಾವತ್ಪೂಜಯತ್ಶಂಕರಂ॥ ವೇದ॥ ಯಿಂತಬಿಕ್ಕ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳು ಅಂತಡೆಯ ದುಸುರುತ್ತಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯುನ। ನಂತಾದಿಸಬಿತ್ತಿದಾನಂ
ದುಸ್ಸ್ವಾಲಿಂಗಮಂಭಜಿಸ್ಪನತಿಸಿ ಲಸುತ್ತಿಸಿ॥ ಪ್ರಾಂತದಿಂಜಾನಿಸಿಮಹಾಭಾಗಮೋಕ್ಷಂಗಳ। ಅಂತ ವೇಪಡೆದು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಸಮೆತನಿ ಭ್ರಾಂತಶ್ರೀವತ್ಸಕ ಶಿತಿಪಾಸವಂಮನವಾಳಿದು ಕೆಸುರಾಘ ಭವಯ
ಂದವಗ॥೧೦॥ ಕಾದವೆಯಬಲ್ಲ ಹೊತೆಯಂ ಶಂಡು ಭಾವಹೊಳು। ಮಾದೆವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸಲು ಮೆಚ್ಚಿ। ಮೂಡದೆವರಾಜ್ಞಾನಾಗಳೆನಂದಿಯುಂ ಡಿಗೆಯ ಪಾಂಗಳಂತದರೊಳಿದ್ದೂಗ॥ ಮೊದವಾ
ಗಲ। ಕಾಂತೆಗೆ ತ್ತ್ಪ ಹದಪಂಬಾತ್ತ। ನಾದವಗಾನಿಧಿ ಸಾಂಧರಂಗೆಸಂತಸ್ಸದೊಳೆಂ। ದೊದು ತಿಪರಮಳ ಶ್ರೀವಾಗ ಮಾಚಾರ್ಯ ಕೆಂದು ಸುದ್ಧ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ೧೧॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮಳಲಿನಿಂ ಬಿಕೆಯಿಂ ಲಿಂಗ
ಗಮಂರಚಿಸಿನಿ ಮೃಗಪಾಲನೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಾಲಿನಬಿಷ್ಟವಂಗೆಮ್ಮೆಕಂ। ಡೊಗಳರುತ್ತೆ ಬಂದೊ ದೆವತಂ ವೆಗಳ ಪದವ ಸ್ವಕಗಳ ನಾಲ್ವಂವೆತಶಿದಾ॥ ಬಲವದುರುಚಂಡೆ ಶಿಭಕ್ತಿಗಾ
ಭಾಳಶಿಗೆ। ಮಳಲ ಬಿಕೆಯ ಲಿಂಗದಾಳುತಿ ವಂಸಿಜಂದೊತಿ। ನಲಿದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಾಂಡೊಯ್ದಕೆಳಗನೆಯುಂದನಾಹಳಿದೆವನು॥ ೧೨॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮುಳಿಶರಹರಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಯಷ್ಟಾಯ್ದಳ
ಕೆಮ್ಮಾಲಾಲಿಸುನ್ನೆಮಗೆದೊಳು ತನಗೆಕಂನ್ನಾಲ್ವೆ ನೆಬರೆ। ಸುಲ್ಲಕೆಲರು ಶಿರಮ ಲಿಂಗವಿತ್ತಿ ರೆಪ್ಪುರ ದೆಂದಾಂ ದು ಬಳವಸುಮಗುಚಿ। ಮಾತ್ರಕ ಕ್ಷಿಗಿಲಿಂಗವೆಂದು ... ಯುನ। ಲೆಳಕು
ಗೆ ಡಿವ್ಯ ಲಿಂಗಮಂ ಮಾಡಿತ್ತಿವನತಿ ಬರೆದಿ ಪೂರ್ವಕುಂ ಗಳಕರಾಘವಾಕೆನು ಲಮಣಾಂದು ಕಥಿಂಯಗ॥ ೧೩॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮಗಲಲಿ ಬೆಂಕ್ಕೆ ಲದಾ ಕಸದ್ಯೋಡೆ ಶಿವಾಲಯರ। ನಗವರಾತ್ರೆಯಳೆಸುಕಂ
ಕಿಡಿಯ ದಪ ತ್ರವಂ। ತಗದುಬಿ ಲಸುಡುತ್ತುವ ಕ। ನಕ್ರಿಯುದ ಕಂಪನಿ ತೊ ಸರಿಜಾಗರುಕನಾಗಿ॥ ಮಗಪಿಂಬಿಗಡ್ಡಿ ರುಳ್ಳಶಿವರಾತ್ರಿ ಯಾಯ್ದುತಂ। ನಗದಡಿಯೊಳಿರ್ದಲಿಂಗಪತ್ರೆಜಲ
೧೦ ಲು ಪು॥ ಚೆಗೆನಿಂದು ದಾಗೆ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯಮಂ ಪಡೆದದಾಕಿರಾತಂರಾಘವಾ॥ ೧೪॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮತ್ತೊರ್ವ ಲುಬ್ಧಕಂ ನ ಪನೊ ಡನೆಬೆಂಕ್ಕಿಯಗ। ಡುತ್ತ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು ಲಿಂಗವಿದೆಯ ನಲಪ್ಪಿ। ತತ್ತಕಜ ಕಿಯೊ
೧೧ ಕೆಚಿತ್ತಿ ತಸತದಿಂದ ಚಿನೆನ್ಸ್ತ್ರವೆಂದಂತು ಗೆಯ್ದೂ॥ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯ ಚನಾ ದ್ರತವಾಗೆಶಂಭುಮತ। ಚಿತ್ತ ಮಂಪ ದಿಶಿಸಿಚಿವಾ ಭಸ್ಮರಹಿತಂಜ। ಗತ್ತೆ ನಿಬದಂಚಿಂತೆಯುಂದಾತ ತ್ತಾಂತೆಂತೊಡನು ಸುರಲವಲಿಂತೆ
೧ ದಳಗ॥ ೧೫॥ ಯಂ ಸುವಂಸ ಯತ್ತ ತಪ್ತ ಸತದಿ ಭ್ರು ತ ಭ್ರ ತವ। ನಿಂನಡನಿಸುತೆಮನೆಯ ಪಾಕ್ಷು ಪಾತ್ತಿಸಿಕಿಚ। ತಂನಾ ಲಿಂಯುಂದಪಾಸತಾಂ ಭಸ್ಮದಿಂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಎಂಬಿನರೆತಿ॥ ತಂನಸತಿಗೆಂದು ಭಸ್ಮ ಪ್ರಸಾ
ಸಹಪತರಲು। ಮುಂನಿಸೊಲುವ ನೆಯಿದ್ದುದಾ ಕಿಸ್ಸರ ಲಿಬಿದಳು। ಪಂನಗಧರಂಮೆಚ್ಚಿ ತದ್ದಂಪ ಶಿತಿಗ ನಿಜಪಿ ರವರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದನು॥ ೧೬॥ ವೃತ್ತಂ॥ ಮತ್ತೊರ್ವ ಲುಬ್ಧ ಕಂಕಂನಾಪ್ಪುತಿವನನಲ। ವೆತ್ತ ಮುಂ
...ಯುಂಕೆರಪುಗಾಲಿಂದೆಕೆಡು। ಪೂತ್ತ ಮುಖಜ ಲದಿಮಜ್ಜನ ಕಿರಮಸವಿಸಿವಿದ ಯ ಪಗನ್ನೆ ವಿದ್ಯವಿತ್ತು॥ ನೆತ್ತಿಯಲರಂಸಮ ದಿಪ್ಪುರ ಕಾಲ ಪೂಸ್ಸಿಯೊ ಪು। ದಾತ್ತ ನಿಷ್ಕೆಂಯೊಳು ನಜಿಸು ಶಿಶೆ ಪಗಜ ಕೆನ ದಾ

ವ ತ್ತೆ ಮಾಡಿ॥ ತಿರೆಯ ಕಾರ್ಯಹಾಚ್ಚ ಶಿವಿ ವ್ವ ಕವ ನವನೊಡಲೆಂದಗ॥ ೧೭॥ ಬಾಂದು ದಿನದ ಚಕ್ರ ಕಂಪುಗೆದ್ದೇಗುಲಂ ಬ್ರಿಸು ವಂದಗೆಂಯ್ಯಲಾ ಷಿದಂಕಂ ನಾವಿಂಗುಡಿಗೆ ಬಂದಿಗಡಂತೆ ಸಗೆ ಲಿಂಗದ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ರ್ದ ನೊಂದ್ದವ

ಶಾಲಿಗಾ॥ ಶಿಶಾ॥ ಬಂಧತಾ ಟಿಶ ಕೆಗ ಜಿದಂ ಕಂ ನಾಭಿತ್ತ ನಾ ನಂಚ ದಿಂಕಂ ನಾಪ್ಪು ದಿಪಂ ಗೆ ಕಂ ನಾಶಿತ್ತು ತಂದವ ಪ್ಪುಕವನ್ನೆ ರಿಶ ಧ್ರ ರಜ ಮೆ ರಕೆ ಕೆಂಡಿಗೆಯ ನಗ ಜಾರಮ ನಾ ನಗ॥ ೧೮॥ ಂಕೋ॥ ವ ರಗನಾಕೆ

ತುಕೆಂ ಶಾ ಶ ಪೂಜಿ ಶರನ ಚರನಾ ಮಂತ್ರಾ ಜಿಶ ಶಾ ಶ್ರ ತ ಟ ದವ ಷ ಡಿ ದವಾ ಕರಿಯಮಾರ್ಗ ನಾಲ್ಕು ತಲ್ಲಿಂಗವು ಂತ್ರಾಜಿ ಬತ್ತೈಲಾಸವಾ ಶಗ ಕ್ರಾದವಗ ರೆ॥ ಟರಮಾನು ರಾಗ ದಿಂಕಾ ಪು ಕಾಂಚಿ ಯ ಲಿಕಂ ಕರನ ಪೂಜೆ ಯ

ಮಾಡಿನೆ ಗಾರಿ ರಗದಪು ಚಾಳು ಧರನ ಚಿತ್ರ ಲಿಂಗವು ಂತ್ರಾಜಿಸಿ ತ್ರಿವಾಲ್ಯ ಮಂಪ ಡಿದನೆಂದ ರಂಪಾತ್ರಿ ಕ್ರಂ॥ ೧೯॥ ೦॥ ಂಕೋ॥ ರಾಗ ಗಾನಗಾನ ಕೈಲಿಂಗ ದೇವಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾಗಿರಲುರು ಜಗಿಯೆನೆಂದು ಚಾಕಂಕರನ ವಾ

ಗಮಿ ಕರಂ ಕ್ಕೆ ತಿವಿ ತ್ತ ದೊಂಕ ತಿದು ವನೆನ ತೆಬಂದಗ॥ ಆಗ ಕೊಂಗುಳಿ ಕಲಿಯ ನಾರು ಗುಗ್ಗುಳ ಕಪಾ ನಾಗ ಚೆಕನು ತೆಬ ರಪಾದನವಕ್ಕೆ ಕೆಂಡು ನಲ ವಾಗಿ ಗುಡಿಯೊಕ್ಕು ಲಿಂಗದ ಬೆಂಗಡೆಯೊ

ರ್ವ ಮಂಡಿಯ ಪಾಗಡಿಕು ತ್ತಿತು ಚೆ ಗಾ॥ ೨೦॥ ತ ರಂನ ಕೊರತೆ ಹೂಡಿ ದಗಂ ಡುಗತ್ತ ಲಿಯಾತಂನ ನೆನಾಂ ಲಿಂಗ ಮೆ ಧೃಕೆ ಬಿಗಿದು ಪ್ರೆಂತ್ರೊ ಂನತಂ ತಾಂಡ ಕೆ ಬಾಗಿ ರಿಸಿದ ರೊಡೆಲಿದ್ದಾ ವಾಕ್ಕು

ನಾಂ ಕಂನ ತಾನೆ॥ ವ ಬಂ ಶಿ ಸೊಲುರು ಜಾವಾಗೆ ಜೊತಾ ದಿಗಳು ನೊಡು ವಂ ನಮೆ ಲ್ಲ ದನುಕ್ಕೆ ಲೇಸಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಂ ಶಿಪಂನರ ಮ ಹತ್ತ ಮುಂತಿ ರಿವ ಶಿ ತಂಗಾಗ ದುಳಿ ದವ ರಕ್ಕ ವೆ

ರಾ ಷ ವಾ॥ ೨೧॥ ೦॥ ಂಕೋ॥ ಪಿಗ ದ್ವವಿಯ ವಿ ಪನಿದ ಗುಳದ ಲಿಂಗ ಕೈ ವೈ ರಿ ತಯು ವಹು ದೆಂದು ರಾಜಾ ರೆಪ್ಪ ಚಾರ ದಿಕ್ಕ ದಾ ರಾಥ ನೆಂದಾವಗ ಡಿಚಪು ವರ್ಣ ರಂಗ ನಿ ದಿರು ಪಿ ಜ್ಞಾ ಡರಕವ ಕೆ

ಚಿತೆನು ದಿ ಳ ದಿರ ಲಗ ದಿಪ ದಕಲಿ ಲಯನಾ ರು ತ ವೆನ ವಿರ ಶ ಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾ ಡರಪ ತ್ರಿಶಿ ಶಿವನ ಗಾರ ಕೈ ಗಾ ಪುರ ಪ್ರಸಾದ ವೆರಸಿ ಲಿಂ ಗವನೊಯ್ದ ನೆ ತೆರಾ ಷ ವಾ॥ ೨೨॥ ೦॥ ಂಕೋ॥ ಕೆಗೆ

ರ ಶಿ ಸೊದ ಗಗ ಸುವಿತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಾ ವಿರ ದುಬರು ತಿರಲವ ರ್ಗ ಪ್ರಸಂಗ ತಂದು ಮೆಲ್ಲಿ ರಯ ದುಂಚಿಸಲು ಲಿಂಗಗರ್ವ ದೊ ಡಕ ಪಾದ ತೈ ಸೊ ದಲಾ॥ ಸೂ ರಿ

ಷ್ಪಿಂನ ಕಾಜ ಕಾರದ ಪಕ್ಕ ಬೆಂ ಗನ ಮೆ ತಿವೊ ತೆ ಯಾ ವಿರಲು ಲಿಂಗವು ರಂ ತು ತಿಗೆಯು ಕ್ಕೈ ಲಾಸ ಕವ ನವ ನ್ವಿಯಂತ್ರು ಕವ ನೊಯ್ದಂ ಕೆಯ ರಾ ಷ ವಾಂ ಕಾ॥ ೨೩॥ ಂಕೋ॥ ದಂ ಪ ತಿಗ ಕ್ಕಿ ಶನಂ

ನಜಿಸಿ ತಿಕೆ ಜಿದ ಮ ಗ ತಂ ಪರಿಂತೆ ಲಿಂಗದ ದ್ರ ದಾ ಪು ತಾ ಬಿ ರಿದ ಸತಿ ಯಂ ಪಾ ಬ್ಬಿಯ ದಿ ಲಿಂದ ಪ್ರ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ ಕಾ ಪ ರಿದ ಡೆಂಯ ಗ ಶ ನಿ ಪ್ರಿಭಿ॥ ಕಂಬಿಸು ಕ ಕಾ ಲಿ ಜಿ ಮೆ ಕರದು ತಂ ದಾ ಕೆಯಂ

ದಂಪು ಗು ಶ ಡಗ ಮಾಲು ತಗ ವಿ ರಿ ಶ ತಿ ವ ಲ ಕ ಮ ಪೆಂ ಡ ತಿರಯ ತಾನು ಚಾ ಳ ಕ್ಕೆ ನಾ ಕೆಯ್ಯು ಸು ಡ ಖ ವಿ ರ್ದ್ದ ನೆ ತೆ ರಾ ಷ ವಾ॥ ೨೪॥ ಅಮ ರಲಾ ಕ ಪೊ ಳ್ಳು ರಂತ್ರಾ ಕೆಂಯ ರ್ಗ ದೆ ಯಂ ಸು ಗಾ ತ್ತ ಮ ನ ಬಾ ಡಿ

ತಿರಯ ಪಾ ಕ ದಿಂದೆ ಳ ತಿಮ ಯ ಮನ ಕ್ರಾ ಲ ದಿ ವಿ ದ ತ್ರೈ ತಂಗೆ ಗನಾ ಪ ದ ರ ಲ ವನಿತ್ತ ದಿ ವ್ಯ ಕಂ ರಾ ಷ ವಾ॥ ಶ ಮಿ ಶ ಶ ವ ನ ನ ಮ ತಂದು ಸು ತಂ ಗೆ ದಿ ಘಾ ಯ ಪ ಮ ನಿತ್ತ ನಾ ಲ್ಕಿ ರು ವಿ ಗೆ ವೆ

ಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮುಮನಿತು ಬಲವಿದಂತಿವಪ್ಪಾಜಿಂಯೆಕ್ಕ ಕಲ್ಲಸುಖ ಸಾಧನಂರಾಘವಾ ॥೨॥ ವೃತ್ತಂ ॥ ಜನನಿತ ಕೂಟ್ಟಿತನುವಪ್ಪಗುಂಮಳುಂಮಹಿ । ಶ್ರನಗುಡಿಯ ಸಾನೆಯ ಕ್ಷಿಮೊಡೆ ಮುಗುತ್ತ ಕೆವಾ । ಅಖಿಳ ವಿಶ್ವಧರ್ಮಾ
ರವನೆ ದವಿಯಧ್ವಬದ್ದಿಕೆರಜಂಬಾರದ ಪ್ರಸಾದಯಂ । ಅನುವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಳಿಂಯಲು ತಂನದು ಮ್ಮೊಗ್ಗ । ವನುಬಿಸುಯು । ಯದೇನೆಂದು ವಕಾಳಿಯುತ್ತಾಂತ ಶುದ್ಧನೆಯೆನೆ ತೆಸ್ತುತಿಗೆರಡು ಕೈಹಿ
ಮಂಗಾನೆ ನೆತ್ತಿರಾಘ್ಪ ಹೊಂಕಕೆಳ್ಳಾ ॥೨॥ ವೃತ್ತಂ ॥ ಚರಮ ಶಿವಪ್ಪಾರೆ ತ್ತಕಾಕ್ಷರ ಬಾಬಕಸ್ಸ ನ । ಶ್ರೀ ನನಾಕೊಟ್ಟಾರಮೊಗ್ಗು ತೋಅಬದಂ ಪ್ರಸುಭಗೆ । ವರಬಸ ವದಂಡೆನ ಕುಷ್ಠಾಂ ಡಲದಾಳ್ಗು
ಲಿಂಗಮಂತಿಗಿರಿದಂ । ಸ್ವನಾಧಿಗೆಗಾ ॥ ಪರಸುಕೆ ಶನಬೆನೆಂಬಡಿದು ವಾರಾ ಸಾಖ । ಮುರವಗೆ ಗುಂಬಾಳಕ್ಕರಿಂ ಜಗವುಂ ಸವಜಿಸಿವಾ । ಸರವವಂಸ್ವತ್ರರು ಜಿಂತುಂಕಳೆದು ತ್ರಿಪುದಾಂಗನಾದನೆಲೆರಾಘ
ವಾ ॥೩॥ ವೃತ್ತಂ ॥ ಚತತ್ರದಾನವಾ ಚ್ಛ್ವಕ್ಷ್ಯ ಮುರ ಪೂತಮಯ್ಯಾದಿ । ಕ್ಷತಿಗಳುಂಗವಿವು ಬನವಗ್ರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತ್ರಿತಿವುಂ । ನ್ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಖಿಳಲಿಂಗಪೂಜೆಯವೊಡಿವಡಿದರ ಖಿಲ್ಲಾಳಿಮಥಮಂ
॥ ನುತಲಿಂಗಮಜ್ಜನಮಸಾಚರಿಶಿ ಕೊ ಕಾ ಂಸು । ಗತಿ ಲೆಯುಂಪ ಡಿದು ಲಿಂಗಂಗಳ ತ್ರಿಕಾಲ ಜಿಂಯುಂ । ಕ್ಷ್ವತಿಯೊಸು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಿ । ಸ ಮತ್ಸ್ಯವಿಜಯಗಳನೆಲೆವನೆಯಾದನೆಲೆರಾಘವಾ
॥೪॥ ವೃತ್ತಂ ॥ ಪರಮ ತ್ಸ ಕಾಮ ಸಿಡಿಸರ ಖಂಪ್ಪವಾಮನಸ್ಸು । ಪರಶುರಾಮ ರಘು । ಪ್ರವಕ ಕಾಮ ಯದುರಾಮ । ಗುರುಧರ್ಮ ಶ್ರಾದ್ಧ ಬುದ್ಧಾವತಾರಂಗಳೆಂಬಿವ ನಾಂತಿಪ್ಪ ಸಾರಾ
ದಮು ॥೫॥ ಯರಗಿ ತೆಂಕಿಯೊಸುಮತ್ತೆಕ್ಕ ಸಂಪ್ಪಾರಕಾ । ಪುರಿ ಯುಳ್ಳಿ ಕಗಮ್ಯ ತ್ರಿಸಂಪ್ರುಂದಗಿರಿಯಲ್ಲಿ । ಪುರವರಾ ಪತಿನಸ್ನ ಪಾಬಕದಾಕ್ಕಂತುಗಸಾರಖಿಂ ಪ್ರಸ್ವರನನಾ ॥೬॥
ವಾತನಾಕ್ಷಿ ಕ್ಷರ ಮಹಾತಿತ್ಥ ವಲಿಪ್ಪ ರಸು । ರಾಮ ಲಿಂಗಂ ಕಬಿಲತಿ ರ್ಥ ವೆಲಿರಾಮೇಶ । ನಾಮ ಪಾನಿ ತುಬಂದರಥ ವಿಮೂಚ ಲದಕ್ಷ್ಮಿಲಕ್ಕ ಸ್ಪಲಿಂಗಂ ಪ್ರಾವಿಸಿ ॥ ಪ್ರೇಮ ಬಿಂರಾ
ಜಿಂತೊಳು ಲೆ ಶುದ್ಧ ಲಿಂಗಮಿಮೆಂಮ । ತಾ ಮರಸಲಾಚನದಶ್ರಾವತಾರ ಮೊಗ್ಗುತ । ನ್ನಾಮ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ನಿಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿಮನೊ ರಥವಡೆ ದನೆಲೆರಾಘವಾ ॥೭॥ ವೃತ್ತಂ ॥ ವ
ರವಿನಿಂ ಪೊಂದುಟಿ ತ್ರಿಥಿಯ ನೆಲೆರಾಘವಾ । ಪರುಷ ಬಿಂಕೆಳ್ಳು ಪ್ರೊನಾಂತ ಶ್ರಮುಖದಿಂದ । ಪರನಾಂಗಳೆಂಮೆ ಶಸ್ತ್ರ ತಂನಾ ॥ ನಂಯಗಿರಿಯ ಶ್ರಧಾಮ ಷ್ಯಾಗಲಾಢನೆ ॥ ವರಬಾದರಾಯನಾಂಕಂಡಿವೆನೆಂದೆನಲು । ಗುರು
ವೆಳೆಸ್ಥ ಮಹಾಷ್ಪಾವಿನಾನಿರೊ ಬಲನವೆತದಿಂ । ನರಪ್ರುಷ್ಟರಂ ದವಿಸು ಗೆಂಮನಾರಾಯಣಾ ಪ್ರವಪ್ರುವೆಗೆನಿಳ ವೆನೆಂದಂ ॥೧೧॥ ವನೆಲ್ಲನಾ ಕುಷ್ಠಾ ರ್ಜುನರು ಸತ ತೆಂದುಭಿ । ಭಿತ್ತು ಪಾಂಡವರ ಪತಿರಲ್ಲ ವಹಿಶ ರತ್ನಾಗಿ । ನು
ತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಾನಿಬಲವಪ್ರ ಸಾಪ್ರವಜರವುತ ಪ್ರಸ್ತ ನರಾಜ್ಯ ಸಬಿಂದಾ ॥ ನಪ್ರದವಿಜಗೆತೆಳ ದ್ದುನಿಂಮಕಂಡೆನೆನತ್ತಿ । ಕೊಟ್ಟನು ತ್ತರವನಾ ಕುಷ್ಠಾರ್ಜ್ಜನರುನಿಂದ । ದಿಕ್ಕಿಗಳ್ಳರಕೆಸುವುಂನತಿ ರವಪ್ರುಬಿವಡೆದಸಾನು
ತ್ರ ಯೊತರೆನುತಲಿ ॥ ಖಾನಸ್ಯನಾರಗಿರಿಯೆ । ಕರುವ ತಾರುಸಾಳಿ ರೆದ । ವಗನಬರಿನರಗಳಾಳ ಗೂಢ್ಯನು ರಜನಾಗಿ ತೆ । ಜಾನವ ಬಿದಗಿನಾಶಾನಿ ಯನೆ ನಂದು ನಾರಾಯಣಾಂಭೋರಶವುಂ ॥ ವಾ

ನಿನಗ ತಪದಿಜನಿಬದಂತರನೆಂಬ। ಮಹಾನಿಯಾಪ್ತರ ತಪ ನಿಷ್ಠಸುರೆಮಿಚು ತ್ರಿರ। ವಾಣಿಧವಂ ಮುಂದೆನಿಂದ ಧನಪ್ರಯಂನಿಷ್ಠಸುತೆತೆ ತ್ರ್ಯನಾಥನಾಥಾ॥ ೨೩॥ ಶರಯಶಂದ ನಿಶ್ಚಾಸಿ ಇಂದ ವಾಖ್ಯ ದಿನತಿ। ಪ್ರಯ ದಿಂ
ದೆಮನದಿಂದ ತ್ರಿಗಾಚಗಳಿಂದ। ನಯವಿನಯ ಸ್ಥಿರ ದಿಂದ। ಧೃತಿ ಮಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಸೌಖ್ಯಾಂಗನತಿ ನಿತತಿಯಂ॥ ಜಯ ಜಯಮೆ ನುತ್ರರಜ ಸುತ ನು ತಸುತಿ ಹರವ। ದಯಿತ ನಂನೆಗಡು ತೆವರಂ ಪ್ರ[illegible] ವರಲ
[illegible] ಉದಿಯನರ ನಾರಾಯಣಾ। ಮಗ ಘಂನಮಿಸು ದಿಂತೆಂದರ॥ ೨೪॥ ಯಮಗನಿಂದ್ರವ ಯ್ಯನಕ್ಕಿ ದಿಯೆ ಬಿಹ ವರವ ನತ್ತಿಮ। ಹಿತ ನೆಂದನಿನ ಗಾಣ್ಮ ಸಂಗ್ರಾಹರುಂ। ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ತ್ತಾರುಂ ಯಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರತ್ರಪ್ರ
ಗಳಿಂ ತಲ್ಲಳಿಂಶಾಷ್ಟದಿ॥ ಶಿವ ದಿಂದೆಬೆಂಕಿಂಬಂ ಪಸ್ಲ ದ ದಿಂಪಾದದಿಂದ ಮಿತಹನ ನೋಪಾಯದಿಂ ನೆಗಯಿಸುವರಿಲ್ಲ। ವಮರದು [illegible] ಸಮಸ್ತ ದಿಗ[illegible]॥ ೨೫॥ [illegible] ಗ ಕಿ

೧೯ ಶಿಶಾಗಿ ಯಂನನಾದಿಗಡೆ ಗೆಲುವ। ರಿ ಸಾಯ್ಯ ಹನಿ
ದಿತ್ರಿ ತೆಳಿಸು ತೆತ್ರಿ ವಕ್ಕಳಿ। ಶಾಧನಿವರಂಸುದು
ಶಿಡಿಗಳ ತಪದಲ್ಲಿನಿತ್ತ ಭವಶಿತ್ತ। ಮನ ಜಾಣಿಯ
[illegible] ದಿನಿ। ಸದಿಂ ಸುಬದ್ಧಿನಿಂ
[illegible] ವಿಶದ ವ್ಯಾಸನ ಪಲಿಂಶಲಿಂಗ [illegible]
[illegible] ಸಂಗೆ [illegible] ಯೆಂದನ॥ ೨೮॥

ಮಗೆಸುವ। ನಮುದು ಬಗೆ ಬಂತು ನ। ಲಾಲುನುದಿ ಈ ರಹಿ [illegible] ಗಸುನಿಮಗೆ ನಿಂಬ ಕ್ಕೆಸುವ
ಬಿಲ್ಲಾಚಿ [illegible] ಯಿನೆ [illegible] ಬಿನಾನಲ್ಲ [illegible] ವಿಶ್ರಿವಾ ಜ್ಞ ಕನೆ ದಂದನು॥ ೨೬॥ ನಿ [illegible] ನೆಯೋಗ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂ ಜ್ಞಿಸದರ್ಶ ತ್ರುಷ್ಟಾ ಜ್ಞ ನರು [illegible] ವಿನಿ॥ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿಮಾ [illegible]
ಪುಗೆಲು [illegible] ತಪ್ಪಿನಿಂ [illegible] ಷವವಗ್ಗಗ॥ ೨೭॥ ಯೆಸು ತಿ ಲಿತ್ತ ಭಾಮ ಸಂಬಾಗ [illegible]
ವಿಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ದಿಶಲು॥ ಮನುಜಾ ಇಪರನ ಖಿ ರರಂ। ತಷ್ಟಿ ಬಿತ್ತಿಗೆ [illegible] ಯು ನಿ ಮಿತ್ರೆ [illegible]
ಗುರುಪಿತ [illegible] ಬಂಧು ಗಾತ್ರವರ್ಗ ವಶಿಗೊಂದು। ದುರಿತವ [illegible]

ನಗವಗಿ [illegible] ವತ್ರಶರಂ ತೆರದಯೊ ಗತಿ [illegible] ಜನ ನ
ವ ತಂಶಿ [illegible] ದನಿಂ [illegible]
ತ್ತೆಸುಯೊ। ಧನನಲಿ ಗಪ್ಪುದಂತ [illegible] ದೆತನಿ [illegible]
ತಹುಬಲ್ಲು ಶಿವದಿಂ ಗಹು। ಜನಿಯು ಂದೆಶರಿ ಕಾಲಬ
ಜಂಭುವ [illegible] ರಿಂದೆ [illegible] ವಿತ್ತದ [illegible]

[illegible] ನಿಸಂಗ [illegible] ವದಿ॥ ವರಸಿಂಗವದಿಗು ತಾಂ ಸಂಗಮಿತ್ರ [illegible] ಧರರು ನಿಜನಾಮಿತ್ರ ಲಿಂಗಂ ಗಳಂ [illegible] ಮೂಜ ನ ಪ್ರ [illegible] ರಗ ಮಿತ್ರ ಕರ ಮಾದುದ॥ ೨೯॥ [illegible]
[illegible] ತ್ರಿತನಿ। ವ್ಯ [illegible] ಶಿವ ಲಿಂಗಾ [illegible] ಮಾರ್ಗವಾ ಲಿಂಗಮು [illegible] ದಿ ಲಿಂಗ ಶಿ ಸಂಗದ [illegible]
[illegible] ಮಗ [illegible] ಪ್ರಯ [illegible] ತಗತಮು [illegible] ಯಂ [illegible] ರಿದಾ॥ ೪೦॥ [illegible] ಲಿಂಗ ಪ್ರಷ್ಟಿ ಯ ನಲ್ಲ ಮಂಮು [illegible] ಲಿಂಗಾ ಲಿಂಗ
[illegible] ಯೊಗ್ಗನ ಮಂ [illegible] ವಾ ಧೆಂ [illegible] ನಾ ದಮತ್ತಿ॥ [illegible] ಲಿಂಗಾ ಜ್ಞನೆ ಯುಮಗಿ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ಬಂಕಿ ನಿವಯ

ಸ॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀವಿರಕ್ತ ಮಹಾಮಹಿಮ ಘಟ್ಟಿವಾಳಯ್ಯಗಳ. ಶಿವಲಿಂಗವನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಯಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿಕೆ. ತವ ದಿಗ್ಗುಂಡದಂತಿರ್ದ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ಪಾಶದಿ ಬಿಗಿದು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ॥ ೩೨॥ ಆವರು ಬಹ ಪಾಪ ಬಸವೇಶನ ಮನೆಗೆ

ಯಕ್ಕಣ್ಣವಾ. ಶಿವಬಂಧಿಸಿ ದೊರೆ ತಂದಿಳಿ ಲಿಂಗ ಮಂಡಲಿಗಿಡವೆಲ್ಲ. ಹವಿಲಾಕಿಸಿಲ್ಲ ವರ್ಣ ತ್ರಾಸು ಉಂಡದ ನಡ ನೀಡಿದನಿಂತವಾಸ ಮರ್ತ್ಯರು ಅಂತ್ಯಜ॥ ೩೩॥ ಮುಂನ್ನಾಸ್ತಿ ಕೂಪಿ ಪರಿಭ್ರಮಿತ ಪಾಪಿ. ಯತುಳ. ಆವಂನ್ನಾ ಬಿತ್ರ ನಾವಾಂ

ನೀ ಪರಮಶಿವಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಶಿವಮಂತ್ರಾದಿ ದೇವತೆಯು ಬಸವರಾಜನ ಭಕ್ತಿ ಲಲಿತಾಂಗಿಯು॥ ಮುಂನ್ನ ಶ್ರಮ ತಫಲ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕಿಯು ಸದ್ಗುಣಾ. ಶ್ರೀನ್ನ ಮತಲಿಂಗವಿಷ್ಟ ಶಿವ ರಣಾಸಾ

ಚಂದ್ರಕಾರು ನಾ ನಿಧಿ ಬತ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಜಿ ಶಿವನೆನುಮು ಖಿನಿಲಲಾಚನೆಯು ಸುಖಮಿರುತಿರೆ॥ ೩೪॥ ಬಸವರಾಜೇಂದ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರನೊ ಪ್ಪಿರದ ಕವಾಗವಿದೆರಿಂದು ಹೊರಿದು ಬರವೆಳೆದು ಸಭನೆ ಯಪ್ಪಣ್ಣಗಳನು

ಗಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಯಕರದೊಳು ॥ವಸವಾಗಿಪನು ಬಪ್ಪುದೆನಗೆ ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಸುದ್ದು ಬಸವಣ್ಣನ ಮುಲಿಂಗವ ಕಂಕರದೊಳಿ. ಜಸಮತತ್ತ್ವನೆಯಾಗ್ರಿ ಶನಂ ಬಾದರ್ಶವೆ

ಲೋಚನೆ ರಾಘವಾ॥ ೩೫॥ ಪಂಕ್ತಿ॥ ಬಸವರಾಜನ ಕೈಯ್ಯ ಲಿಂಗಮಂಕಾಕ್ಷಿಗೊಳಿದು. ಬಿಸ್ವಜಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಸತ್ಯಂನಾಸುಖ ಮಿರುತಿರಲು. ಅಸಮಗಣ್ಣವರಕಿ ದರಶಿವ ಬಸವ. ಲಿಂಗವಂಬಿ

ಭಕ್ತರಗೆ ಸು ಖ ದಾಂಪ್ರ್ಯದಾ॥ ಶಕ್ತಿ ಧರನ ಭಕ್ತರಾ ಲ್ಪಿ ರ ನಾನಿಂತಮೆ ಡಸ್ಸಿ ಬಸವನೊಸಿದು ಲಿಂಗಾಪ್ಪಿ ತವ ನು ನಿದು. ಬರೆಯು ಒನವ ಂ. ಸಕಿನೆಸತ ಂನಾಂಗೆಕನು ಪಾಲಿಂಗಾಪ್ಪಿ ತನುದ

ಶ್ರೀಂದು ಬಸವನೆಡೆಗೆ॥ ೩೬॥ ತಿರುಗಿ ಕನು ಹ ಲು ಪ್ರಮ ಥಕೆಲ್ಲ ಕತ್ತಿ ಸು ತಸುಖ. ಮಿರುತಿರಲು ವರಾಂಗನೊಂದಿಯು ಮಾರಗೊಂಡನೆ ಂ. ಬುರುವ ಶಿವನಾತ ದಂಟ ತಿಗಳ್ಳಿ [illegible]

ಕೈಲ ಪ್ರಮಥ ಭಾಳ್ವಿಸವಿತಾ॥ ಪಾರಬಸವನೆ ಳ್ಳ ಯವಕೆ ಟು ನೆಲೆದ ಪಿ ದವಂ. ಶರಣಾಸತ್ಯಂನಾಗಳ ಕೆಕಿ ಕಾಂತೆಯು ಲಿಂಗ. ಪು ರುಟನಂ ಪತಿ ಲಿಂಗಕೆ ವಾಕೆಂಯುಂ ಸಾತ್ವ ಡನ

ಗಂರ ಸು ಗಳಿ ದಕೆಂದು ಸು ದ್ದ ನೆಗ॥ ೩೭॥ ಪುರಿ ತಂದು ಪಡಿವಾರಿಯು ಹದನ ಪಿಳಿ ಪ್ರಮಥರು ಮವರವಗ ವರ ಲಿಂಗಂಗಳ ಗಂಥ ರಿಸಿ. ಹರಣವಾಗಳಿ ಬಂದು ದೆಲ್ಲ ಶರಣರು [illegible]

ನಾರಸನೊಡುವನೆಂದರೆ॥ ಕರಸಿ ಬಂದಿ ಪ್ಪಲಿಂಗ ಪಚೆಡಿಯಾ ಲಿಂಗ. ದುರುಗ ರ್ದಾಳು ಪಾತ್ರೆ ನಾ ಲಿಂಗ ವಾ ಬಸವ. ಗುರು ವರನ ಕರದೊಳದಂಗಿ ದುದು ಶರಣರು ಘಿ ಲು ಘಿ ಂತೆ ನೆಂತಿರಲು ರಾ [illegible]

ಗ॥ ೩೮॥ ಪಂಕ್ತಿ॥ ಧಾರುಣಾಂವ ಳಯ ದೊಳಗಳಿ ದಾ ಧರಧಿ ಂದಂ ಕು. ವಾರರಾಘವ ಕೆಸು ಕಲ್ಲ್ಯಾಣಪುರ ದೊಳಗೆ. ಮಾರನಚ್ಚಿಸು ವ ತ್ರಿಮಂತ್ರ ದೇವತೆಗಳ ಕೆಳ ಕಳೆಗಸು ದ್ದುವ ದಂನಾಭಿಗ॥ ವಾರನಾರಿಯು ರ ಸ್ತ್ರೀ ವಂ ತವನಾಬಿಯ

ಬತುಳಗಳು. ಶಿ ಕೆ ಸು ನತವ ಜನೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಮು ಕಗವ ವನೆ. ವಾರಿಜದಳಾಕ್ಷಿಗೆ ಜಗಮ ನೆ ನಿಂಬಾದಿವಿ ಸುಖ ಮಿರಲ್ಲಾಂದು ದಿವಸಾ॥ ೩೯॥ ಶಂಭು ಲಿಂಗ ವನಂನ ನಳಿ ಗುರು ಮುಖ ದಿಂದ. ನಂಬಿ ಧರಿಸುವನಾ ವ ಪಾತಿ= ೧೪

೭

ಯವನಾರೊಡಂ। ಕ್ರಮದಿಂ ತಾನೆಹನವಂ ಮುಕ್ತಿವರನೆನಿಸುವಂ ಲಿಂಗವಂಗ ದೊಳಿಲ್ಲದಾ॥ ಯಿಂಬುಳ್ಳ ಕುಲವಂತನಾದೊಡಂ ನಾರಕವ ನುಂಬುವಂ ಲೋಕದೊಳ್ ಪುರಾವಿಜನವೆಕಷ್ಟ। ವೆಂಬುದಂ ಬುಧರಾದು ತಿಳಿಕೆಲೆ
ಭವಿಯಿಂ ಬೆಸದ್ದು ನಾಕದಂಬೆ॥ ಕನಾಕೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ದಲ್ಲದು ನಾಲಾತ್ಮನೆಂ। ದಾಲಯದೊಳಿರೆ ಮಿಂಡ ನಾಸ್ತಿಯೆನೆಂದೆಂಬು। ಲಾಲಜಂಗಮ ಮಬರಲುತ್ತರನಾನೆಂದು ಲಿಂಗವೆಮಗಿಯ್ಯ ಬೆಕೆನಲಾತನಗೆ॥ ಲಿರೆಯಿಂದ
ದ್ರಾತೆಮೆಚ್ಚಿಮಂ ಕೊಡಲವನು। ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮನೆಂದಬ್ಬೆ ನೀ ಮಿತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗರನ। ವಾಲಗಕೆ ಪೋಗತಾ ಕೀಲನ ರೂಪ ಕ್ಷೀಕರಲದೆನೆ ಚರರು ಬಂದಿಂತೆಂದರು॥ ೫೦॥ ಶಿವನಿವಂ ಲಿಂಗಲಗಕ್ಕೆ ಬರವೆಳ್ಳನೆನೆ। ನಿನ್ನ ಲಿಂಗೊಲ
ಗೆಕ್ಕೆ ಬೊಕೆನೆನಲವರು ನುಡಿಗುಸುರೆ। ವಿವರಿಸು ಬವಾರನಾ ಶಿಯರಳಿಶಿ ವನಕ್ತಿಯುಂ ತೊಪೆಳೆಂದು ನಾಪಂ॥ ಶಿವನಿಕ್ತ ಬಸವೆಶನಂ ಕೆಳ್ದು ಯಿಂತ್ತೆಂದು। ವಿವರಿಸಲು ನೋಡುವೆಂ ಕರರಯಿಸಿನಲಾಕ್ತ್ನನಾಂದ ತವಕ ದಿಂ ಬರರ
ಯ್ಲು ಬಸವೆಶ ಬರವೆಳ್ಳನೆ ನಿಬಂದಳ್ತಿ ಮುದಪೊ ಕ್ಷೊ॥ ೫೧॥ ಬಂದು ಬಸವೆಶ್ವರನ ಪದಕೆರಗಿ ಪ್ರವಥಗ್ಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತ್ತೆ ಬಸವೆಶ ಪಾದಾರ। ವಿಂದದೊಳ್ ಪ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿರಲು ಬಚ್ಚಳ್ ಬಸವ
೨೦ ನೋಡಲಿಂತೆಂದ ದೀನ॥ ಸಂದ ಭಕ್ತರು ಲಿಂಗ ಮಂತ್ರ ಚಿಸು ವರವಿರ ತು। ವಂದನೆ ನಾದೊಡಂ ಪ್ರಜೆಸುವರು ನಾತ್ಕರಾ। ಯೆಂದೆನಲು ಲಿಂಗವಲ್ಲ ದೆನಿತ್ಕರೆನು ವಂಪ್ರಾಜಿಸ ರೆನೆಲೆನವನೆಂದ
ನಾ॥ ೫೨॥ ವಸುತೆಕ್ಷಾಜಿಸು ಯದು ಲಿಂಗವೆಯ= ಮುದುತೋರಾದೊ। ಡೆನಲವ್ವ ಸಂದಿ ಧಿಗೆಕರದು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನನು ವಗನವಂ ಪರಿಪ ರಿಸುಕರರಡಿಗೆ ಯೋರ್ಧ್ವ ಲಿಂಗಮಂ ತೊರಿಯೆನು
ತೆ॥ ಘನಬಸವನು ಸುರಲದು ಪಾಂಗರಡಿಗೆಯ ಮಾಯ್ಯು। ಮಿನುಗುತಿರೆ ಲಿಂಗವದ ಕೊಳುಕಂಡು ಬಿಜ್ಜಳನ। ಮನದೊಳ್ ಕ್ಷಿದಷ್ಟುನಮಿ ಪಕನು ವಿದನಾಕೆ ಯಂರಾಪವಾಂಕನೆಳ್ದಾ॥
॥ ೫೩॥ ಒಂ॥ ಮತ್ತೊಂದ ಧಿಕಮಪ್ಪ ಕಥೆಗೆಳು ರಾಘವಾ। ಉತ್ತಮವೆನಿಪ್ಪ ಕ್ಷೇಲಾಸಮೊಳು ಕಪವರಂ। ಚಿತ್ತಜಾರಿಗೆನ ತ್ರ್ಯಸಂಗಿತ ಮಂಕೆಳ್ದ ಸುತ್ತಿರಲು ವಾಂದು ದಿವಸ॥ ಲಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಾಸಂ ವಿಮಲನಂಗ್ರಿ
ತರಸ ಕೊಳ್ಳು। ಮತ್ತೆ ಪಾಡ್ವಿಯನಲು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ। ಪಾತ್ರಾದುದುಂ ಪಾಚಿನೆನಲ ಶಿನಿಂ ಪೂಜಿಸಲು ಪೂಜ್ಯನಾನೆಯ ತೆ॥ ೫೪॥ ಲಿಂಗವಾದಾಕನುಂ ನಾನೆಯುಶಿಯೆ ಯೆನಗೆ। ಮಂಗಲಸ್ವರದಿಂದ॥ ಜಯ
ಂವೂಡಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವರ ಯಿನಲು ಯೆಲಿ ದೆವನ್ಸ ತ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಲಿಂಗನಾಮು ಖದ ಬಂದಲಿ॥ ಸಾಂಗಯ ಜನಂಗೆಯ್ದನೆಮ ಮುಂಚಿಪೊಡುವ। ಲಿಂಗದಲಕರದನಂತಳೆದಮಾದಿವ ಯೆನೆ। ಲಿಂಗಳ ಜ
ಶಿರಂ ಮಂದವಾನಾನ್ನ ದಿಂ ಪಿಬಿಲ್ಲಾದಲು ಪಾನುವ ಮಂತನಾ॥ ೫೫॥ ಬಂದು ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ದ್ರಾತಾಂಬರವ ಪಾದಿದು। ಚಂದದಿ ಕಂಜಲ ಪತ್ರ ಫಲಗಳಂ ತಂದು ಸಾ। ನಂದದಿಂ ಬದ್ದಾಸನದಿ ಕುಳಿತು
ಶಿವಬತರು ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ್ವಮ ಂತ್ರ ಸಹಿತಾ॥ ಯೆಂ ದಾಗಮಸ್ತಾನದೊಳು ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವೆನೆಂದು ಶಿವನಿಚ್ಛೆಕೆಗೆಕಯಿಡಲು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಚೈವನುರೆ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ಬಯಲಾಗಿ ಪೊತಶಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಪಾ

ನಸುವ ನಗಾ॥ ೫೭॥ ಸಂತು ಪ್ರಮುದಿತನಾಗಿ ಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂ ಕಾರಣಾಂ। ಬಯಲಾದುದೊಂದೆನುತ। ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ತಿಂಥು। ನಂಮದಿಂದ ಮಾಡಲೈಶರಣಂ ಮೊಗಂದೊರಿನಿಂನಿಷ್ಟ ಮುಮನು ಸುಕೆನೆ॥ ಬಿಯಾಧಾಗಾ ಪ್ರಾ
೨ ಚಕರುಸ್ಸಾಂಬುನಿಧಿ ಚಿತೆ ಶ್ರೆಯೆ ಮಾಡಿ ಉಂಡಿಯಾಂನಿಷ್ಟಲಿಂಗಪೂಜಾ ಸ। ಮರು ದೊರೆ ಡಗದು ದಿದಂನಿನಗ ರುಚಿ ದೆಂ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಬಿಡು ವೆನಾನೆಂದನೂ॥ ೫೮॥ ಯನೆ ಸಂಜ ದಿರು ನಿನಗೆ ನಿಂನಲಿಂಗವನಿವೆ ನೆನೆ ೧
೩ ನಿತ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀವೀರಶೈವ ಶ್ರೇಶ। ಪಸುವಂತೆ ಸಗ್ಗಯ ಮುಮಾನಿತ್ಯ ತಂನ ಯತ್ರಾ ಳುಪಸನಾಗ್ನಿಯ ಶರದಮ॥ ಅಸಲಂ ಬಿಡು ಗಿಲ್ಪುಗಿಲ್ಪಿ ಗಿಲ್ಪೆನು ತಮುಂದೆನಿತೆ। ವನಚರಶ್ರೀ ಸನಲಿಂಗ ವೀರೇಶ, ಲಾಕಂಗೌ ನುತಿಸೆ
೪ ರುಗ ಯೆಲ್ಲಿ ಮೊದರಬ ತಂದಿಡುದೆನ। ಲಾಗಳಂ ತೆಪ್ಪಾದು ದೂ॥ ಅಗಾವಿರ ವಿಧ್ರನನೆಮವಿಡಿದ ರಜ ಬರುತಿಪಸ। ಮಿರಸಖನಿಧಿಗಳಾಂಪವರಿಲ್ಲ ದಿರೆದವಿಸು। ಶ್ರೀರೆಗುಲಾಕಂಗ ಳಂನಾಡೆಯುತಗಾ ದಿಮಾ

೫ ಷ್ಯಾಂತ ದಿಲಾಕದವರೂ॥ ಇಕ್ಕೊ ಶಿದರುಶ
೬ ವಿಸರೆಯುದು ತೆಶ್ರಂಕರನ ಮರೆಯು ಬಿಧ್ದ
೭ ಪಾರೆಪೂದಿ ಯಗದ ನಿಶ್ಯಾನದ ಮುಂ
೮॥ ೬೦॥ ಯೆಲ್ಲಿ ಮಾದು ನಂದಿಶಿಯಾ ಪ್ರಳಯ
೯ ಸಕಂ॥ ಯೆಂಬಿಯು ನಿಡನೆ ತಚಾರ ಚೆಸನಂ

ತ್ರಿಂಗವಂಚಿದಿಗೆ ಯಾತನಾ। ರಾಯುಣಾಂಗೆಲ್ಲರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡವಂ। ಮಾರೆಪರದಿಪ್ಪ ಉಗ್ರೈಗಸಕೈನದಿತಂದ ಚಾಲಳಯುವಾಮದೆಂದೂ॥ ೫೯॥
ತಿದೆವ। ಖಿಳಿದವ ದಿಪ್ರಳಯ। ಕಾಲಕ್ಕಿಂನು ವಮುಂದೆರಲು। ಹರಿಯ ತಿದೆ ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಿದಿ
ನವೆ ಚರಾ। ಚರಜೀವ ಜಾಳಮಂ ಶರನಾಗತ ತ್ರಾಣಾ। ಕರುನಾಬ್ಧಿಯನಲ್ಲದ
ವನ್ನಿತಾ। ನೆಲಿಯದು ಪ್ರಯಂಗಿ ಶರ್ಶ ತಿಪ್ಪಪಾವಕಂ। ಯೆಲ್ಲಿಯು ದಿಸ್ಕಂದ=
ಪಡಿದು। ಚೊಲ್ಪುತಿದೆ ಯೆನೆನಂದಿ। ಮು ಖ್ಯರು ಸೂರ್ಯರು ವಿನ್ರಿ ರಗನಲ್ಲಿಮ ತ್ರಿದಮ

ಂಮುಬೆಸನೊತಂನ ಬಲು ಹೊನಾವರಿ ಯೆನಲ್॥
ವಬಿರಗಾಗಿ ಯುವಟಸಂಕ್ಲೆಸುತ್ತೆಯಂತೆಂದೆನಾ
ಯುಧೀರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಮಥರಿಶ ಯುಡುಸ್ವಕಾಲ
ಪಾನಿಲವಿಂ ಶ್ರಯಾಧಸುರೆಸಕಲಸುರನಿಕರ

೧೦ ರಗಳ॥ ೬೧॥ ಶಂಕರಂಬ್ರಿರಖಿ ಧ್ರನನೆನೆಯೆ ಬಂದಡಿಗಳ್ ಂಕಂಡು ನಮಿಖಿ ನಿನೆಂಚಾರ ನಿಕ್ಕಿ। ನಿ ಲಂಕಿಗೆ ಲಿಲ್ಲು ಯುಖಿತೆ ಮೂಜಗವನೆನೆಸ್ತಾಮಿ ಬಿಂನಪವನವ ಧರಿಸು ದಗಾ॥ ಚೆಂಕಿಗೆ ಲಿಯನೆ
೧೧ ಸು ತಂತಂನಿಷ್ಟಲಿಂಗ ದಿಶ। ವಂಕಾನಾದಂಗ ಫೊಲು ಸಾವ ದುಜ್ಜು ನಿಖಿಯಂ ನಂಕ್ಷಿತ್ರಿಂಖಿದೊಡೆ ಪಾಯವಿತ್ತರಖಿ ತಪಡೆ ಚಿಸನಿತ್ತೆನಲ್ಕಾ ನಿಗೆ ಂದೂ॥ ೬೨॥ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಯೆಂತಾನೆಂಕಾರ ದರಕ
೧೨। ಶಂಗಗಂ ಕೆಡಿಸುವಶೆ ನಿಷ್ಠುರುನಾ ದಿಂಹನುಮ। ಸಂಗವನುವಿ ಜ್ಞನಿಸುಮಸ್ಸ ಜಿವೆಂಗಳಂ। ಲಹದಾತ್ಸ್ಯ ಯೆಂದೆನೆ॥ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಯೆಂತೊನಿಸಸ ತ್ರೈಖಿಳ ಪಿದಾನ। ಮ ಯೆಳಂ ಬಿಳ್ಕೆನಿಂನ ಸಪಟನ ಶೆಂಗಳ್ಳಿ
೧೩ ದಾಂಗನಾಬಿಖಿಯುಂ ಪಾಗೆ ರಿಪ್ಪಿಂ ಸಪ್ಪು ಪಾರಿಬು ವಡೆನಿನಗಾಗ ದಪ್ಪವಕೆಳಾ॥ ೬೩॥ ಪುರಸ್ಸತ್ತನಂ ಗ ಮೊಳಗೆ ಸವಗಾಮ ನಕ್ಕಿಳ। ಸೆಕೆ ಲಿಂಗವಾ ಲಿಂಗದೊಡಲಾಳಗೆಸಂ ತನದಿ। ಸರನಿಜ ಪಾಂ

ಡವಗನಾಲಿತವಾಂದ ಜಾಂಡದೊಳ್ ಗ್ರೈಕೆಗಳ್ಲಾಕೆ ಂಗಳ್ಗ॥ ತೆರವಿಲ್ಲದಿಕ್ಕು ಮದರಿಂಮ್ಹಾತ್ಮನಧಿಕ್ಕ ನೆನೆ. ನೆರೆಮೆಚ್ಚಿಮ್ಯೆ ರಚನಾಪ್ರನನು ಡಿಗೆಹನುಮ ನನ್ನಶಿಸಿಬಂದ ಡಿಗೆಶಗಿದನನೆತ್ತಿ ತಲೆದಡವಿ. ಕರು
ನಾದಿಂದಿಂತೆಂದನು॥ ೬॥ ಯೆ ಶಿಷ್ಯಗನೆ ನಿಂನಿಷ್ಟಾಪ್ರಕರು ಷುವನೊಂದ. ರಿಲಲ್ಟ ಪ್ರಾವದಿಷ್ಟಲಿಂಗವನಡಗಬದಿಸು ನಿ. ಶೈಲಲಿಂಗವೊಪಾಲಿಂಗಪ್ರಾಣಾಲಿ ಶಿಲಲಿಯೆನುತಂ ಲಿಂಗವಾಹನುವುಗೆ॥ ಜಲಜ
ಸುಖಮೈನಾಗ್ನಿ ನೇತ್ರಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ. ನಲಿದಿತ್ತು ನಮ ತೆಪ್ರಮಥರುನೋಡಿ ಕೆಳಿಂದು. ಸುಲ್ಗನ ಹರಿಹರದೇವ ಬಿಳ್ದ ನಾರಾಘವಗೆನ್ನಗಸು ಪರಶಲಿಸು ತಿರಲು॥ ೬॥ ಶ್ರೀ ಚಾರ್ಯ ರೆವಣಾಚಿದ್ದೆ ಶ್ರವು
ರುಳು॥ ವಾಚಾರ್ಯರಾಮಿದೆ ವಾಚಾರ್ಯನು ರುಪಂಡಿ. ತಾಚಾರ್ಯ ಚೌಶಮದ್ಯದಿಂದಪಂಚವಂ ದನಾಲಿಗೆಬದ್ದನಂಜೆಕ್ಷರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದ ಸಕಲರುಪ ಮಧ್ಯ ಪಚಿಕ್ರನಂದಿ ಜಾಚಾ
ರ್ಯರ ಚಿತವ ಪಾಪಂಬಿಯಪರಿ ಶ್ವರಶಿ. ವಾ ಚಾರ್ಯರ ಸುತರಾಘವಾಂಕ ಶ್ರುತಿಯೊಳ ಗ್ಗಾರು ಸಂದಿಸು ವಚೋ ನುಬಂಧಿ॥ ೬॥ ಶ್ರೀಂತುಸಂಧಿ ೬ ಕಂಪ್ಪದ
ನಗ ೩೦೦ ಕಂಮಂಗಳವು ಸ್ತು॥ ॥ ೦೩೦॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ವಿರಕ್ತಿ ವಾಚಾರಸಾ ರತ್ವಸಂಚಾರಿ. ಚಾರಗಾರವಣಕ್ಕ ರಿಯುಕ್ತಿ
೨೧ ಯಪಶಿವಪ್ರಯ. ಚಾರುಸಲಿಂಗನಿ ಷಿಯ ಶಿವಂ ವಿತರೂಪ ದಿಂನೊಡ್ಡಮ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಿರ ದಂ॥ ಪ ದ. ಚಿತ್ರಲಾರೂ ಪತಿಂಕರಶಾಂತಮೆಡಿನಿ. ಗ್ರುತ್ತುವೂಲಿಯರ
ವನಾಮರು ತೆಬಾಂಧವ ತುಪಿನ ಕೃತ ರಜಮಿತ್ರ ಲವಗ್ಗ ರಪ್ಪರಕರನಸ್ಕಾರ. ಪತ್ತು ಶದಿವಡಖಾನಗಾ॥ ಸಿತನರ ಗರ್ಭ ಚು ತೆಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆಸ್ಸಿಂ. ಪತಿರುನಾಗೆಯ್ದನ
ವತಿಗಗ್ರಾಹಿಪ್ರಾರೂಢ. ಮತ್ತು ಮತಿತಿರೆ ಬಿರತ್ನಾನ್ನರಬದ ಸಂಜೆಶಸತ್ತ ಶಿಸುಶಕ್ತಿ ಯುಂತಗಾ॥ ೧॥ ಪರಲಾಕ ವಳಿಗಿಲಿ ಜೆಯ ಬಶ್ವಿ ಷೈಛಿ ಶಿಡಿಕ್ಕಿ ಧರೆಯ ರೆಚ್ಚಿವಗಾಯ ದ್ವಜ
ಯರಗೆಯ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯನೆವ ರಮುಕ್ತಿಯಂ ಕ್ಕಾಚುಬದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂ ಗಿವಿ ರಶ್ರಿವವ ಬಾಧಿಳ॥ ತೆರಳೆಮ ಪಾದವಿಯ ಶಿಗ್ಗಿ ಶ್ವಪದವಿತ್ತು ಬಸಿ. ವರಸಿ ಶಿಷ್ಯವಸಿ ಲಿಖಗಾರಕ್ಷ್ಯನಂ ರಲಿಂಗ. ಧರನೆ ನಿಜವೊ ಪ್ರಷ್ಟ
ಥರಂಪಾ ಕಿಡು ಬಿಯ ಲಾಲಡಗಿದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಸ್ಸ ಡಲಧಪಾ॥ ತತ್ವಲಂ॥ ೨॥ ಯಲಂನೊಂದಧಿಕಮಪ್ಪುಕ ಥಿಗೆ ರಾಘವಾ. ಮುಂನಕೈಲಾಸದೊಳು ಶಿವನೊಲಗವೊಕ್ಕೆಶಿವ. ಮುಂನನಾಲೆಂಯ ವಿಷ್ಣು ದಶಕೋಟಿಗಳು
ಸವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ವನಂತಕೋಟಿ॥ ಘನ್ನಗಪಷ್ಟಿಗಳು ಪ್ರಾವಪ್ರಾದಿತ್ಯರುಂ. ಕಿನ್ನರರುಗರುಡಗಂಧರ್ವರುಂ. ಸಿದ್ಧರುಂ. ಪಂನಗರು ಲಮಹತ್ವ ಮಿದ್ಯಾಧರಾಮರರು ಸುರಕಿಡಬಲದೊಳಾತ್ರಿ ಸಲು॥ ೩॥ ಮುರವ
ರಂಬಂಪ ಪ್ರಿತೆ ದೊಳಿಗಲು ಪ್ರಮಥಗಣಾವಳಿ ವೆಷ್ಟಿಸಿ ರಸಾರ ದಂ ಶಿವನಸಂನಿಧಿಗೆ. ಪಾರುಪ ದಿಂಬಂದವೆಯ್ದಿಯುಕ್ತಿ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಶಾಸ್ತ್ರತಮಪಿಮನೆ॥ ಗಿರಿಶಗಾರಿಶ ರಾಲಾಂತಕಮಿರಾ

ಪೌಷ್ಕ॥ ಶರನಾಸುರಧೆನಾಸುಧಾಕ ವಕ್ತ್ರಲಚರದ್ರ। ಧರಕಮಲಲಾಚನಾಚಿತ್ರಪಾದಪಂಕಜ। ಯೆಂದ್ಯುಮುನಿವರಮತಿ ಬಿದಾ॥೪॥ ಪ್ರದುನಿ ತರಳವಿಚಿತ್ರ ರಾಜಿತ ವತಾಳಿ। ನಿರ್ದೂತ್‌ಸಂಪ್ರತಿಮ ಪಾದಪ

ವಿದುಕಲಸ। ವಾದ್ರಿಬಿಂದು ಷಿಂಧ್ರರದನಿಮಂದಾರಾಕ್ಷ ಪತ್ರವರಗ ಚೊಡಿಯಂ। ಪ್ರದಿಗೆ ಪವಿತ ದಿವ್ಯತನು ಲಕ್ಷಣ ವಿಬುಜಗಾಂಕ। ಪಾದ್ಯನಾವಳಿ ಪ್ರತ್ತುಕಂ ಕುಸುಕರಗಲ್ ಕರ। ದುದ್ದ [illegible] ತ

ಸತಿವಾಮದಿತ ದ್ವಿಚಿತಸನೆ। ಜಯ ಧ್ಯಾಂದನಾ ಮುನಿಪಸನಾ॥೫॥ ನುತಿಸು ವಮು ನಿಶ್ಚಿರ ನಕರದ ಕಳಂವಿಲ್ಲ। ಪತಿಬಂಧು ವನೆಳಿಗೆಯ್ದುದೆ ಯೆನೆ ದೇವ ಪ್ರತಿಕೆವ ಕೈಲಾಸವ ಮಲಯ ಮುಕ್ತಿಯಬ್ಬಿನು

ಪರಮಮಹತ್ವದಮುಂಜಯಾ॥ ಶ್ರೀ ತಿಶ್ರಯಾನಂದಕರ ಸದ್ಭಕ್ತಿಸುಗ್ನಾನ। ವಿತತ ವೈರಾಗ್ಯ ಗರಂತವರನಿಪ ಕಲ್ಯಾಣ। ಸತತ ಕಲ್ಯಾಣ [illegible] ಮಂ ಬಿರುತಿಸು ದದ [illegible] ವಿಯಕಳೆಂದನಾ॥೬॥ ಕಮಲದ

ಗಳಲಾಲಯ ಹಾಕ್ಷಿಕಮಲಮುಬಿವನು। ಕಮ ಶುದ್ಧ ಶಪ್ರಾನ [illegible] ಯುಗಳಿ। ಕಮಲಗುನಾ ಮದ್ವಿಕಮಲಾರುನಾಚರನಬಿ ಕಮಲಗ [illegible] ಕಮಲಾಂಗಿಯೆಸಿವಾ॥ ಕವ

ಲಾಯುಯೆಂದೆಂಬ ವಾರವದುವಾಪ್ಪುವನು ಕಮಲ ಷಾಂಡದಮೊಳವಸು ಪವಿತ್ರ ಚಾರಿತ್ರ। ಶ್ರೀ ವಾ [illegible] ಜಾಣ್ಕಬಿಳದ ವಿದವ್ಯ ಶತಪತ್ರ ಮುಕ್ತಂಗೆಂದನಾ॥೭॥

ವಾರವಧು ವೀರಶ್ರೀವಸಂಪಂನೆ ಸುಜ। ಗಾವ ಶಿಯನೆರವ। ಕಾಲದಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ। ಭಾವಿಪರ್ವ್ಯಂ ಕಚರನಾ ಮೊಗಿತ್ತಿ ಮೇಲ್‌ ದುಕ [illegible] ಕಳ್ಳುಸಂತಕ ದೊಳ್ಳಾ॥ [illegible]

ಲಾಪದಿನೆರವಳೆ ಂದೆಂಬ ವಾತ್ತೆ ಮುರವಾ ವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪು ಚೆಲಿದೇವ ಚಿತ್ತಯುಸು। ಕೊವಿದಳ ಸುಗ್ನಾನದಂತ ಸ್ಸವರಿಯೆ ಬಿರಸ್ಥ [illegible] ವಲ್ಲದನಿವಲ್ಲದೆ॥ [illegible] ಯನಲಂಬಿ

ವರಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳ ಧ್ಯಾಗಿನು ತೆಬಿಳ್ಳಾದು ಶ್ರೀ [illegible] ದಿದಿಷ್ಟ ರರಕಂ। ಗಾಬಿನ ಸಂನೆಯುಂ ಕಳು ಬಿಮನುಗಳ ೦ ವರದೆವಯೊಗಿಗಳ ನಿಜ [illegible] ಹಕ್ತೆ॥ ಶ್ರೀ ಮುತರರಮುಬದಿನ

[illegible] ಪ್ರಮಾಣೆಯು ತ್ತಸಂತಸದಿ। ಘನಪಂಪ್ಪಬಿರ [illegible] ಬಿಂದೆದ್ದು ಶಂಕರ ಶ್ರಾಂತ। ನನು ಪಮಂಬಿ ತರೂಪಮಂ ತ್ತಾಳನೆ ನೆಂಬಿ ವನ್ನಿಸುವ ಡಳಿದು ನೋಡಾ॥ ಗಾ [illegible] ದಡಚ [illegible] ಡೂಕೂಲವಾಗಲು ತೋ

[illegible] ಡಿದ। ವ [illegible] ಡನವಳತವೆಯೆನಿ ವ್ಯ ಶ್ರೀಗಂಧವಾಗೆ [illegible] ಪುಷ್ಪಗಳು। ಮುದದಿರತ್ನಾ ಕಲಿತ ದಾರಿರನಾವಾಗೆ ಯೆದಲು ವಾತೆಸು ಮವಾತಿಯಾಗೆ॥ ಪದವಿ ನಿಂತ [illegible] ಗಳ ವಿಕತ್ತ [illegible] ಯು ವಾನೆ। ಮದಿನ [illegible]

[illegible] ದೆಸು ತ್ರಿಚಿಂಮು ವಿಚಿಂದಿಂದಾಗೆಂಯೋ। ಪುದನು ವಿತರಾಯ ಚಿಂ ಪ್ರಾಂತ ನೊಳಿಸಿಯೆ ಕಲ್ಯಾಣಗಮನಾಶಕ್ತ ನಾ॥೧೦॥ ಪಿರನೊಳಲಾಳೆ ಸಿವಲಾಬನವಿ ಕುಂಕುಮದ ಬಾ। [illegible] ಕೆಂನೆಯೆದೆಗೆ [illegible]

[illegible] ದನೆ ಯು ವಾಗೆ ಶ್ರೀವರ ಕಂಬಳಾನ್ನ। ತರವಾಗೆ ನಾಗರಕಡುಸುಮು ತ್ತಿನ ಸುರಾಯವಾಗೆ॥ ವೆನವತಾರಾವಿಕರವಾ ದಿಕೂಮ್ಮನ ಬೆಂನು। ಪರಿಶಾಖಿಸು ವಪದಕವಾಗೆವಿ [illegible] ಮಂ। ಧ ಶಿಖಮ [illegible]

ರಾಯ ಮನ್ನದಿಷ್ಟವಿ ವಕ್ಕಿಯುಂ ಪಾ ವೃಸ್ತರಮನಾನಿಸ್ತಿ ದಂ॥೧೧॥ ಚಿಂನದುಬಿದ್ದಾರಲಿ ವಳತಾತಿ ಚೆರನಾನೆಂಳ್ಗ ಗಂನಲಿವ ಮಾಕ್ಕಿನೆ ದಪಿಂಡೆಂಯುಂ ಕಾಬರ ದಿಂನಸುಂಮ ವೆತ್ತ ತನು ತಾವತಿಯ ಚಲ್ವನಂ ಪೊಂಬ
ರಹಬಿತ್ತಿಯೆಗ ತ್ರಿ॥ ಚೆಂಪಾಗಿ॥ ಶ್ರೀಪ್ರಾವವೆಂಪ್ರ ಜಿನಿನಾರದಂ। ತಂನಪಾಡ ಬಿಗನಾಗಿ ನಂದಿತ್ರನೊಡವರಲು। ಮುಂನ ಪಾರುದ ತ್ರನ ಮುನಿವಧ ಯ ರಮೊವಿಬದಚೆಲುವಂ ತಳೆದನರ॥೧೨॥ನಂದಿ
ತನಿಪ ತಾಂಬುಗಲ ಚವರ ನಾಗಿ ದ್ದು ತಂದೆವ ಮುನಿ ಮುಂದೆತ್ರಿ ದಂಡೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ। ಯಿಂದು ಕಮಳಾಯ ಮನಮಂ ನೊಳ್ಳಿನೆ ಲಿಂದು ಕಲ್ಯಾಣಾಮಂ ಪಾತ್ರುತಂನಾ॥ ಚಾಂಧಯ್ಯ ಮಂ ನೊಡಿ ಕಾಮಿನಿಜ
ನಂ ಚೆಂಡಿನಿ। ಯ್ಯಾಂದಿಮದನಾಪ್ರ ತೈಗನ ತಿಂರಾಗಿ ಬರೆನವ ರ್ಮ। ಬಂದನಾಮು ರವಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಬಪೂ ವಿತರುತಲೆದೂಗಿ ಬಿರಗಾಗುತಿ ರಲು॥೧೩॥ ಬಸ್ವವ ವಿನ್ನುತ್ತಾ ದಶ ಲಿನಪ್ರ ವಿಟಜಂಗವಾಕೆ
ನನು ನುವನ ಪಿಗರ ತಾಂಬೂಲ ಗಂಧನಗ ವಸ್ತ್ರ। ಮಿನುನಿ ದೊಡಗಳ ಪಾಂಗ ಗಳಕೆಗೊಟ್ಟು ಶರಣಾರೆಂದು ಕಳ್ವ ಹುತಿಕೊವುಂ ಡಯಕೆ॥ ನ ಸುನಗೆಯು ನರಿನೊಡು ಡಿಂವೊಡನ ವಪಿಚ್ಚಿ ಳ್ನನೊ
ಮೆನೆನುವ್ವನಿಗಡಕ ತಿಗಾನಿಸು ತಬುಂ। ದನಿಮ ನಂಮನ ನಕಂಡು। ಪ್ರಕಟಿಸುವೆಚಿಪವಸ್ತು ಗಳಿತ್ತು ಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೪॥ ಹಾರಬಿಬಸವ ರ ನುಸೂಕಿ ಗೊಳಿಂಯೊಳುನಡಿತರು। ತ್ರಿಶರ ಂಡುಗನ
ಗಿಡ ಯುತ್ತ ನನುಳಿದು। ಬಿತಂದು ನಾನಾಬಾನ ದ್ರತ್ಮೆಲುಗಂನಾಬಿಂನೊಡು ತಾಗಳ್ವಂ ತೆತಂ ರಮಯಾ॥ ವರತನುವಮು ರಡಿರಲ್ಲಾನಮಯ ದೊಳ್ದ ದಿವಾ। ರನಲಿ ವಿತರಾ
ಪನಂ ನಂದೆಂಫ ನಾ। ಧರಲ್ಲಾರ ದಿಗ್ಗಮ ಪ್ರಮತ್ರನರ ತಿವನ ಕಾನಾಬ್ಬಿನೆಂದಿಳಿದನಂಬಾನಿಧಿಯೊಳು॥೧೫॥ಕ್ಕಿಂ॥ ಬಿಳ್ಳಿಯುಪಾ ದಗಂಕ ಮಳ್ಳಿಯೆನಿಪ ಗನಾಲಿಕೆಗೆತ್ತಾಲುಯಳಿದು
ವಿಮಕುವರಾತಿಯ ವಕ್ಕಿ ಯುಂಪಾಡೆ। ಯಳ್ಳಿರಪ್ಪತಿರಿಯು॥ ಗಿದಿದ ಮರಾ ಪಿಗಾಬಾಳಿನೆಂದೆ ನುತಿಮ್ಮೆನಾ ಕನೊ ದನೆ॥ ತಿಪು ದ್ವೆವತಿಬಿಗೆ ದಿಂವಸ್ತ್ರ ನಿರಿಮಸ್ತಕದಿ ವಿಳಿದು
ಮುಂನ್ವರನ ಗಾಗು ರವಂತೆ ಬಾವ ಶಿಯಕೆಳ್ಳಿಯನ ಪಿ ರಾಂಬಾಧಿಯುಂ ಪ್ರವಿತ್ರಿತಿದ ನಾಜಾಂನ ವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಯ ಲು॥೧೬॥ ಬರಚಲಿನ ಬಾ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಮಬ್ಬಿನ ನಗುಬ್ಬಿನ ಬಿತಿದಾ ಮ ದು ದು ಗಳ
ಮನಿನಿತು ಭ್ರಮರಗಮ್ಮ। ನೆರೆ ದವಯಿಬಿ ಗಳ್ಳ ದಳ್ಳಿ ಖಗ ಚಯಪಾ ವರಿ ದಳ ಕುಲಾಯಗಳ ನಾಗಾ॥ ಸರಸಿ ಜಂ ಮುಗುಳ್ಳಾಯಿತ್ತು ಕೊಕವಳವಳಿಯುತ್ತು। ಪರುಪ್ತಾದು ದು ಚಕೋರಂಗೆ। ವಿಗೆಸುಮುದ ರ
ನ್ನತಿ। ಯಮುದಮನಿನಿ ದು ದು ನೆಸುಲವಲೆ ವೊಳ ಗನಿಮ ದಿಂದು। ಮಗಿದದಿನಿ ಯೊಳು ಮೂಡಿದ ದಂ॥೧೭॥ ಕಂದುಗೊರಲಂತೆಂನಬೆಲುವ ನಿಳ್ಳಿ ಬುವ ಬೆಪು। ರಂದರಂಬಿತಿದ ಪೂ। ನಾಲ್ಕ ನಗಂನ ಧಿಂಹೊ ಪ್ರಾಚಿ।
ನಾಲ್ಕಿಂದಿಂಬ ಬಿಂಗ ಬ್ಬಿತತಿವಸಾಲಯಮೆ। ಸುರಗಜದ ತಲೆಗೆ ಪೂಸಲುಕಲಸಿ ದಾ॥ ಸಂಧ್ಯಾರಚಿತ ದವಾ ಚತ್ರಯುಗ ವಿರಪಾಗ್ಗಿ। ಯೊಂ ಸುರುಳಿಯೊಪ್ಪ ರನ ಕೆಂಬರಲಿಕೆ ಯತೊತಾ। ನೆಂದೆಂಬ ೧೨ ಪ್ರ

೧ ಗಂತು ಮಂಚ್ಯಾರಿದುದು ಚಂದ್ರಬಿಂಬಬಳದಯ್ಯಾಚಲ ಮೊಹಾ॥ ೧೫॥ ಯಕ್ಷಿ ಮೊಲಪುತ್ತಾಲವೆಂದು ಪ್ರಾತಿಯಕರ ಸುರದೊಳಾಪ್ಪುವ ಕಳಂಕತ್ತೆ ಬೆಸರಿಡುವರಂ ತಿರವಿವಿಭ್ರಮಂಗಾರ ಮುಖಮುಖ ರವಿ
೨ ನಿಸುವರಾವಿನಾಬಿಯ ಭ್ರುಧಾವಿಂಗನವನು॥ ವಿರಚಿಸಿಲುಪತ್ತಿದ್ದ ತತುಚ ದ್ವಯದಕತ್ತ ಶಿವಿರಖದ್ರನೆಲದೊಳುಕೆ ಡವಿಯುಂಗುರುದಿ ಸೊರಿಸಿಲ ಭ್ರುಮುತಾಂಗವಂಟತ್ತಿಕೆ॥ ಶಾದಗ್ರಹರಜವೆಂದಿಕೆವಿಗ
೩ ಳೂ॥೧೯॥ ಕಶಿಮುಖಂದಂತದಿಂದಿದಲುರಂತಯ್ಯುಚ್ಚಿ ಷಿರಿಯ ರೆಬಾದ್ದವಾಗಲದರಿಂದೆ ಪಾರವೊಯ್ಯು ಮಿರವಾಗಸಬಾಜಂನುನಾಬಿಗಣೆಯುತೆಯನತಿನೆಪದಿಂ ವರುಣಾಸ್ತೂಯಕೆಂದೂ॥ ಅರಗಿನುರು
೪ ಮುದ್ರೆಯುಜ್ಞನಿಲನಕರದಿಂಕೊಡ್ಡು ತ್ರಿಶಿವದಿ ಂಕಲುಹುವಸುಧಾಸುಖಂಡಬಾಂಯನಲ್ಪುಶಿರಾಜಿಸಿ ತ್ತುಕಯುತೆಯುಂವಿಜೃಂಭಿಸು ವದಶಿಂದೆನೆಯುತಿವೆಯುತಿವಿಜತ್ರಸ್ಯಬಿಯಲ್ಲಿ॥೨೦॥ ಕ್ಷಿರ್ರಾಂ
೫ ಬುನಿಧಿಯ ತಿಶಿವಗಿಶಿಯಂಥ ದಿಕ್ಕಂಸ್ನಾನೆ ಚಾರುಶರವಪ್ಪು ತಿಳಿಜ್ಞಾಂಗ್ರವಾವರಿಸಿವು ದನಾರಿನಾರಿಯರವಿಗತ್ತಂಸುತ ಮೆತ್ತೆತ್ತ ವುತ್ತಿಬರುತಿರೆಲಿವೆಯುಂ॥ ನಾರದ್ವನಂದಿಕೆಂತ್ರನನೋದಿನಗು
೬ ತಿತ॥ ದ್ವಾರಕಾಂತಾವಿಧಿಮದ್ಯಮಂಸಾ ರ್ಧ ಸೊಲ॥ ವರಿನಲವಿಂ ಪಾವಧಾವವಿಭ್ರಮವಿಲಗನಾಂಗಿಯರ ನೆದೆಗೆಡಿಸುತಾ ೨೧॥ ರಂನಮುಪ್ಪುರಿಗೆಪಾಂಬಿತ್ತಿಮಿಸುನಿಯ
೭ ಜಗರಿ॥ ಯುಂನತದಚಿತ್ರಮ ಂಯುತು ಸುರಿನೆಲನದಿಂ॥ ಚೆಂನೆನಿವದ್ವಾರಂಗಳಂಚೆಳಗಪ್ಪುರಿಸುವವಭ್ರದಕವಾಟಂಗಳು ೦॥ ರಂನದಿಂರುಗರುಗಿಸುತಿಪ್ಪುದಿಪಾಂಗಳ್ನ
೮ ಗಳು॥ ಚಿಂನದಿಂಸವೆದನವಿಬಯ್ಯತಿಗ= ಳಾಪ್ಪುತಿಪಳಂನೆಯರಸುಗುಸನಾಸಂಪಂನೆಯರವೊಪಸೊ॥ ತ್ರ್ಯಂನೆಂಯರಕೆರಿ= ಯೆಸಿಂಯೆ॥೨೨॥ ಯೆನಿವಪುಪ್ಪುರಿಗ್ಯಾಪುದಿಸು
೯ ಮುಖವೆನಾನಿಮೊ॥ ನಿಸುವಸ್ಪುರಮಂಥ ಲಂಪು ಮುಕುವಾಳಜಚೆಂಗು ದಶಿಲವನಪ್ಪುಕಿಂನಶಿಂಯುಪಾಂಗಂತಿತ್ತಿ ಮಾದ್ದಕಿಯುವೊಂದಲಾದಲು ॥ ಯೆನಿಯೆಶ್ರುತಿತಾರ್ಲಯ ವಾನಂದದಿಂಚೆಬಾ
೧೦ ಂಜಿಸುವನರಿದ್ದೊರುವವಿಶ್ವಾಬನಿಜನದಿನವ॥ ರಸಿದುದಯುಮಂತ್ರರೈದುಸೂಳ್ಗೆಗೆರಿಯಶರಿಕೆರಿಗಳುಕಂಗೆಸದಲಾ॥೨೩॥ ಯರತಿಸುಖವಿಕಪಂನಿ ಸಿಗನೆನವಿಲ್ಲರ ಶಾಂತಿ॥ ತರುನಾರಿಯರಕು ದಿನೊಳತನುದಿಯುಂತರಸು
೧೧ ಗತಿ॥ ಸ್ಸುರಿತನತನಕೆ ಮಿಗಿಸಾಲವದೆಯುಳ್ಳವಂಸಿರಿಗೆಂಯರಿನೆಬಾಗಿಲಾ॥ ಪಾರಜಾವದಿಂಯೆಗೊಳಿಪ್ಪು ಸುಮಶರನೆವರಾಸುವು॥ ಚರಿಪಜತಿಗಳಕಕೈದಿರ್ದೆಯತ ಯುಗಿಂಯುತೆಸಿವ॥ ದಿರವವಿದೆಯೆಂದುಕಾಂಯುಪ್ಪುವೆಶ್ಯಾ
೧೨ ರಿವಾಯು ಪಾನಚೆಲದಿತ್ತೆಯೆನಿಗುಂ॥೨೪॥ ಪುಡಿರುನಿಡಿ ಗಿಂನಗದಕವಪತ್ತೆನೆಯುತೆಚ್ಚೆತ॥ ವದಬಿಯುಚತುಶಿನಾಗರಬೆಳದಗಾತ್ತ್ರ ತೊಯ॥ ಪರ ಮೊಪದಾಲ ಯಂಬೆದಗಿನಾಡುಂಬಾಲಂಬಿನದಗ ಕೈನೆಲೆಯ
೧೩ ಭ್ರಮತದಾ॥ ಸದನಸ್ಪ ರಸರಸ್ಯ ಮೆನಂಗರದವಾ ಕುಪು॥ ಕದಪುತುಕು ಕ್ಕಿಲದ ವೆಶ್ರಾಗದ್ವಾಸಾಮಿ॥ ಯುದೆಯಳ್ಗದಿಕ್ಕೆಂಬೆಬಿಂಬಿಗಾಪ್ಪುದವಾದುದಾಕೆ ರಿಕೆರಿಯಳ್ಗಾ॥೨೫॥ ಬಸುವ್ವತ್ತಯೆಯುಂಭ್ರಾರಂಭವಿಸುದಿಗೆ

ಯುಹೊರಲಾತ್ಗೆ ಸಮತ್ತಿಗೆಯ ಸರಲವಾತೆಕಂತದಮನಿಯು। ಬಿಗಸಕನ್ನೆಕಾರನ್ಪಡಲಿಗೆಯುಚಂದಾವರೆಯೆದಿವಜಿಗೆಯಾಗಿಮೆಯಯೆ॥ ಮಿಸುಪಕಂಕುಮ ರಜಮಿನಿಪ್ತುರಿಜನವಚೆಲ್ವು। ತಸವಾಸ್ತ್ರನಂಗನೆಯಸಾ

ರಾಧಿಸುವವಂಗ್ನಾಬಿ ಸ್ನಜಾತ್ರಿಯರಕಂನಾ ಮುಂನ್ನವೆಟಂನಾಬೊಲುವವನಡಿತರುತಿರ್ದನಾ॥೧೬॥ ಮುಂದಶಿಶಾಸ್ಪದರವಿಂದದಳಲೋಚನವ। ಕಂಡೆರಡುನಿಜಲದಿಂದಿಂದಿರಚಲಾಗ್ಕ ರಕೆದ। ತೊಂಡಿವನ್ನಾಬಿದ್ಯುತು

ರುಗಿವೆಯನಲ್ಲಿ ತೆಳ್ಗವೆಳ್ಗಸುರೆನಿವಚಿತ್ರಮೊವೆ ಯಾ॥ ಮುಂದಿ — ಯರುತಂ ಮಬಾಗಿಲಪೊಂಜಗುಳಿಗಳಾಳು। ತಂಡತಂಡದಲಿನಿಂದಿರ್ದರುರೆ ಕುಸುಮಕೊ। ದಂಡನದಟಿನಮಂತ್ರದಿವ ಶೆಗಳಿನೆವಾ

ತ್ತಿಸೋಗತೆಂ ಮವಿಟರಬ ಯುಬ॥೧೭॥ ಜಲಜಲವ ನ ಭ್ರಂಗಿನಿಳ್ಗಾಳ್ಕವಬೆದರಿ। ವೆಳ್ಗಿತಿಗಂನಾಬಿಂಬಾಫ್ಲ ಪ್ರಮತ್ತಸನದ। ತಿಲಕುಸುಮ ನಾಸಿಕೆಯಬಡನಡಬಿನರಕ್ಕೆಲೆಯಂದವಪ್ಪಮದನಗ್ರಹಾ

ಪಾ॥ ಕಳಹಂಸಗತಿಯುಬತವಸ್ತ್ರ ಬಾಗಿಸ್ಸನಾ | ದಕೊ। ಕ್ಕೊರವದಘನನಿತಂಬ ದಜಲಜಗಂ ಧಾಂಗಿ। ದಲಘುಲಜ್ಜೆಯ ಪದಿನಿಸ ತಿಯರಿನಿದರಾ। ಭ್ರಮರ್ಘ ಪ್ರವರ್ಘದಮುಂಬಳ್ತಿ॥೧೮॥

ಅಬದಪೊಂದದಬಿನ್ನಾನಾ ರ್ಸ್ಬಿದ | ಲಮಿಂಗೆ। ಮಿಸುಪಕಿರುನವಿರಸುಂನಾದಕಂಪನಾಂತಂಗ। ದೆಸಿವಕಲಕಿರವಾನಾರಿಯ | ಬಹುನಕಕ್ಷತವಸ್ಸ್ವ। ರಿಸುವಕುಂಗ್ನಾಕುಚ

೨೩ ದಾ॥ ಸುಬಿಲಾಳ್ಗುದ್ರ ವಿದಬಿರಿ ದಮಗುವ | ಘೃಷ್ಣಪಲ। ವಸವಸಿರಫುಲಲಾಸಿಯಾಕಿಗವೃಮೈಯ್ಯ। ಶಂಕಿನಿ। ಬಿಸಜಮುಖಿಯ | ಕುರಕ್ತವಗಾಳ್ಗರ ಚಿರಕ್ಯಾಂಬರಾಲಂಕೃ

ತಿಯರಿಸ್ಪ್ರಿರ್ದರು॥೧೯॥ ತೊರವಾರಿಯ | ಗಲಪೊರವಾರಬಿನಯನ ಡುವಿನಸು। ಚಾರು ತರಮ ಮುಪದದಹಂಸಗತಿ | ಬಹುವಾಗಿ ತೊರಮ ಬ್ನಸುರತಮೊಳ್ಗುಚೆ

ಗ ಭ್ರಮಿಸುವ ಮದನಗ್ರಹಾದತನುರಾಮ | ದಾ॥ ಮಾರಯುದ್ಧವಮೆತಿಮೆತಿಬಯಸುವಸುಜಿಯನೊರೆನೊಜವಸ್ಯಾಗೆಗಂ | ನಾವಿನಸ್ಬ್ರಿದತುಜಿಯ ಶಾರು ಸ್ವಪ್ಪಾಲುಪದ

ಚಿತ್ರಾಂಬರದಚಿತ್ರಿನಿಯರಂದದೊಳಿರ್ದರಾ॥೨೦॥ ಮದಕುಂಬಿಕುಂಬಸ್ತನದಗಜಮದದಮೈಯ್ಯ। ಮದಗಜಧ್ವನಿಯ ಮದಹಸ್ತಿ ಪೊಸ್ತಾರುಗವ್ಗ। ಮದವಾರಣಾದವುಂದ ಗತಿಯಬ

ವರಾಮ ವಿಸ್ತಾರತೆರನಿವ್ಯರಗದಾ॥ ವಿದುಕೆಂಪ್ಪಿಬಿದಳತೆನವಿರ ಕಿರುಗಂನಾಕಾ। ಬ್ಬಿದಕಾಯದ ರುದ್ರ ಯುಜ್ಞ ಯಬ್ಬಿರುನ ಬಿಯುಗತಿಗೆ ತನಾಯ ದಶಾಢನದ ಪ್ರಿಯದಪಿತಾಂಬರದಪಾಳಿನಿ

ಯರಾಪ್ನನೆ ರದಿರ್ದ ರಾ॥೨೧॥ ಪಾಂಬರಲಿ ದೊಳೆತೆಳ್ಗತೆಳ್ಗೆಸುಳ್ಗಸುರುಳ್ಗನಾರಿ ಯೊ। ಕುಂಬ್ಯಾದಿವಲಿದಾಡಿ ಬಲ್ಜಮೊಡೆಕನಾಲಿದಾಡೆ। ಕುಂಬಕುಚವಲುಗಾಡೆಹಾರವೊಲದಾಡೆನೆರೆಬೆಂಗ ದೆ

ಮಬಿನಾಲು ಮಿಕದೆ॥ ಪೀತಾಂಬರವಚುಂಬಪಾಲುನಿಸದ್ಧನೆಟ್ಟನೆನಿಲ್ಕೆ। ಚಿ ಪೀಂಬಾಂಡನಮಿನ್ನಾನಿದಿಮರಸ್ತವನಾರಿ ಯುಂದ್ಯತೆಯೊ। ಕುಂಬುಜಾನನೆಯರಂಗಜನಂಕವಾತೆಯಂಪಾಡುತಾದು

ತ್ರಿದ್ಧರಗ॥ ೩೨॥ ಬೆಚ್ಚಿದೆ ಕೆಲ್ವತ್ತೆಗಂ ನಾಲ್ಕು ರೆಯೆ ಸುನ್ನು ತುಗಳ್ ನ್ನಾಚರಂಕುಚದಿಟ್ಟಡಿಗಳಾಳಿಕೃನಾಲಿಸುತರ, ಲಜ್ಜ ಪಾಂಬರಪದನಿರಂಗೆಳ್ದಲುಗುತ್ತಿಗ, ಲಂದುಗೆಗಲಫಲರೆನೆ॥ ನಚ್ಚನಾಬಿಸಮುಡಿಬೆಂಸಿಗ್ಗು
೧ ದಿಸಿಕಂಕನಾಬಿನದ, ಚ್ಛಪಾಚ್ಛ ಪಾನಿಜ ವ್ಹನೆಯ ರಾಡಿದರುಪ್ಪಿಡೆ ಬೆಜ್ಜೆಂಡ, ನಿಚ್ಚ ದನಾಬಿಯ ದಿನೊಳ್ವಿಟರೆ ದೇಯೊಳಲರಂಬು, ತಳ್ತುಚ್ಚುವಂ ತೆಸೂರ್ಯಾಗಂ॥ ೩೩॥ ಮೊಳಬಮೆ ಪನದಬಿಜವನಸೊಡು
೨ ದೊಗುಮಿಗೆ, ಯೆಲೆಸೊಳ್ಗಿ ಬೆಟದೊಗುಲತ್ತೆಸುದಿಯಿಂದ ಸೆಲೆ, ಚಲುವಾಗಿಪಲ್ಲವಿ ಸ್ಪಶಿರಂ ಖನಾದ್ಗೊಳ್ಳಾಳಿದುಪೂತುಕಾಯ್ದುಡಿದು ಪಂಸಾ॥ ಫಲಿತವಾಗಿ ಝುಂಬನದಿರಂತಾಂತ ದಮ್ಮು, ಚೈಗಳ್ ಲೆಸವಿಶಲೆ
೪ ಗೆರಿಸು ವಸತಿಯ ಮಚು, ಜಾವಳ್ಗೆಗಂತು ಮೊರಕುವದು ಮುಂನ್ವಾಶನಂ ಖಜ್ಜಿವಂಗಳ್ದೆಂದನೊವ್ಹರಂ॥ ೩೪॥ ಕಂನ್ನೆದಿಸೆಸೆಳ್ಗಂ ನಾಸಂನೆಯುಂ ಕರದುನಲವಿಂನೆಲೆಯ ಕರುವಾಡದೆಡೆಗೊ ಯ್ದುಬಿಗಿಯ
೧ ಪ್ಪು, ತಂನೆವೆಯ ಮೊಳೆ ಯ್ಮತುದಿಸ, ಗುರ ... ವತಟು ಚ್ಚಿಬೆಂಸೊರ್ಳ್ದುವಂತದರವಾ॥ ತಂನಸವಿಸುಲೆತ್ತಿಸು ಗಧೆಯಂಸೆಯುವಾಲ ಖಿಳಬಂ, ದೊಂನತಿಗಳಿಂನೆರದುಮನಕೆಸಂ ತೆಸವಿವ
೬ ರಂನೆರದು ಪರಿನಾವು ಕಿಂಬಾದವಿಟನತೆ ... ಧನ್ಯಿನಿ ಮ್ಮೂಜಗದೂಹೂ॥ ೩೫॥ ತಾಲಂಗಿಸಿಲು ಚಕ್ರವಾಕಮಂ ಮರಸುವಳು, ಬಾಲೆಚು ... ಂಬಿಸಿ ಮೊಡರಗಿಳಿಯ ಮುದನಾಬವಕ್ಕು, ಸೊಲವಂ
೭ ಪಡೆಸಪಾರವದಕೆಗೊರಲುಲಿ ಕಾಂತೆಗಳ್ ... ರಲಿವವನ್ನಿಸಗುವಾಗಲೆ॥ ಪಿಳಲೆಂಸುಸಿಲ್ಗೆ ಯ್ಯೆ ಕಶಿಕರನಾಳಿಗಳ್ಕೂಡು, ಪೆಳಿಲವೆನಿಸು ... ವಳಿಂದಾತ್ಮಸಬವಿಟರಾಡನೆ, ಯಗೂಳಿಯರಾ
೮ ಡನೆ ತಂನಿನಿಯಳ್ಚತುರಂಬಂನಾಲಿನಿ ದ ... ಸೊವ್ಹಜಪ್ಪನಿಗಸೂ॥ ೩೬॥ ವಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬುರತೆಲಿಯುನೊಡುದಿಂನೊಡುತ್ತೈ, ವಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬುರ ... ಸಿಕ್ರೃತಿಗೆ ಗುದಿಸಿಚುಂಬಿಸುತೆ, ವಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬು
೯ ರಸಿ ಖಾಲಕಾಕಪ್ಪೆಗಂಗೆರ್ಮತಾಡನ ... ದಶಾದರಂಗಳಿಂ॥ ವಾಬ್ಬುರಾ ಬ್ಬುರ ಮೂದಲೆಗಳಿಂ ವಿಜೃಂಬಿಸುತೆ, ವಾಬ್ಬುರಾಬ್ಬುರ ... ಮುಸೊಪ್ಪುದಿಂತಿಳಿಟುತ್ತೆ, ಸಬ್ಬುಸಾರದಿಂ
೧೦ ವಿಟಿವಿಟರುಸರಸವನಾಡು ದತುಪ್ಪುರಿಸಿಯೊಳಗಿರ್ದರೂ॥ ೩೭ ದ॥ ನಾರಿಕೆಳಿನೆ ಯನೊ ಗುಪುಧುವಾಗ ನಿನೆಬಂದದೊರೆನೋಡುಂ ಮುಂ ದ್ವವರಿಗುವೊಗ ದೊಳಿಚು, ತೊರುವನೆಸಲ್ಗಾಗಂ ತೈಕೊಳ್ಗ
೧೧ ವದನೊಲ್ಗುಮಾತಾಡನೆನೆನಾಲಗೆ॥ ವಿಗಳಿಸು ಡಿಖ ದುತಪ್ಪುಗಳ್ ನೆನಾಬನಿವ ದಿಂದೆ, ಸಿರಿಕಾಳಿಡಿದ ಡೊಳಗಾನಾನೆನೆಚಿತವಾ, ಕಾಳಿಯವಮಾಡಲು ಜ್ಜುಗಿಪದಿಂನೆ ನಿದ್ದೆ ನಂದೊಪ್ಪ ಸುಸುಪ್ತ ... ಸಖಿ
೧೨ ಯೊಳಗ ದ॥ ೩೮॥ ಕತ್ತಕತ್ತರಿಂಸು ಸಿಲ್ಗಬೆಯ ಮ್ಮೂಚ್ಚಿರ್ದುತಿಳಿದ, ಬಟ್ಟಬೊಡೆಯಳ್ಕರ್ಣಾಸ್ಪಂನಿರ, ನಾತ್ತಿಮುಡಿ, ಗಜ್ಜುಪರದಿರ್ದಮುಂಗುರುಳ್ದಿ, ತಳ್ಳಂಕವಡಿದ ಬಿರುರ ಪದಡಾವಿ॥ ವಾಷ್ಟಕ
ಪ್ಪರ ಬಹುದಿಂಯನಿಸೆ ಬಿಬಿ ಬೊಚ್ಚರವ, ನಿಟ್ಟುವೆಗೊಲೆಗಳ್ ಮೆಲೆಬೆಮ ರಸಾರಿಸುತೆಮುದೆ, ವಟ್ಟರಸವಂಬುಲವನಗೆ ಡಿವಿಟಸೆಂಗನೆಯ ಸುರತಶ್ರಮವಕಳಿದನೂ॥ ೩೯॥ ಕೊಂಕುಗುರು ಯ

ಗಳು। ಪಡಸಾಲಿಯ ದೇವಿಯಳಾದೇವಿಗೆ। ಎಂಟಿರ್ದಬತ್ರು ಮೊತೆನ ಚಿತ್ರಸಾಲಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಮುಡಿ। ಯುಂತ್ತುಮುಸೂ ಶಿಕುಧಿಮಿಂಚನ್ನೊಳಿಪ ಕನಾಣ್ಯನಪ್ಪ। ತ್ರಿವಿಧಾಳಿಯಿಬೆಮಳಿಂ॥ ಸುಂಕುಮದ ತಿಲಕಂ ಕಲಂ
ಂನೆಹೊತೆಯೆ। ಕಂಕಣಾ ಜನಾರಿನಲು ಪಕಿಸ್ಸಿ। ರತವುಂ ಬತ್ತಿಚ್ಚಿ। ತೆಂಕಗಾಳಿ ಗೆಯೊಡಲನಿತ್ತುಬಳಲಿಕೆ ಗೆಳೆದ ಪ್ರಾಂದೆನೆಂಗೆ ಬಾವ್ವೆನ್ವಿರೆ॥ ೪೦॥ ಪ್ರಮರತಪಂತ ನೈಚಂದ್ರಮ ಪನೆಬಂಬಾ
ಪುಮುದ ಪತ್ತನೆತ್ರೆವಿಟು ಕ್ರಸಕ ಚೆಕವಪಂ। ಗಮನೆಂಯ ತಿಚಿದು ಕಮೊ ವೃಕ್ಷಲೆತಂನಿನೆಯಂತಡದನೆಂದಬಾಗಿಲಾಳಗೆ॥ ಪ್ರಮೆಗೊಂಡುನಿಂದುನೊ ಕ್ಷನಿತರಾಸ್ಕಾಚರೆಸಲ್ಪ। ನಮರ್ದ್ದ ಪ್ರಿಧಪತಸುವೆ ಡದಬೆ
ಚ್ಚಸೆನಹ ಬಾ। ಪ್ರಮರಮಂಬಿಗೆದುಬೆಂನೆಗೆನುಮೂಡಿತ್ತಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದುಕ್ಕೆ ಪಳಿಕಿಪಂತೆ॥ ೪೧॥ ಪಾಂದೊಡಮೊತೆಯ ಮಿತೆನು ಣ್ಣದಮುಗಪ್ಪಾಳು ಮಳಿದಿಂ ಗಮುಂತ್ತೆಸವ ನಶಾರ ಸ್ತ ತಂಗಳ್ತರಚಿಸ್ಸಿ ಮುಂಗು
ಗಮುಳ್ಳಿದುಕಪ್ಪ। ಕರದಂಬುಲವಣಿತ್ತುಪಾಂಗೆಚೆ
ತ್ತೆ ಬಯು ಚೆಲ್ಲಿಗಸ್ತಂಕಾಯ್ತನೆಗೆ ಪ್ಪೆನಿರಂ॥ ೪೨॥
೨೪ ಬಸುತಲೆಡಿ ದಿನೆ ಸಾಚುತೆ॥ ಸುರಿವಪ್ರಮಂಡೆ
ಡೆಸಿದುಳಿದ ನ್ನದೆವ ಸ್ತೂ॥ ೪೩॥ ನೆಲಮೊಳಗ
ಸುತ್ತ। ತುಳ್ಳ ಚಾಪಾಯ್ತ ಯುತನೆಸು ವಾ
ಂದುಪೆಂಯಲಕ್ಷ್ಮದಾಗ॥ ಯುಂಗಿತವಳಿದುನೆಮತಾನಾಂಗಸ್ತಂ ತುಡುಕಿಯ್ಯಂಗಜಾ। ಪುವದಿಮ ಬ್ಬಿಚಮಚ್ಛೇಗೊಳಿಸಿತಂ। ನ್ನಂಗಿಯ ಚರಮೊಲಂಗಸಾ
॥ ಬರವಸಗಜಿ ಶ್ವಿಬಾರದಿಕೆ ವಿಟಂಮುಂಟು ದಿಗೆ। ನೆಟಿತೆನೆಂ ಮಿನಿಂದುಗಲ್ಲಕೆಕ್ಕೆ ರ್ಯ್ಯನಿತ್ತು
ತೊಪ್ಪು ನೆತೆಗೊಂಯುವಿರವಾಗ್ರಿ ಕರಿಕು ಗೆಯೆ ದೇಗಿಯ ಬಲ್ಲುಂಕೆಡಿಸಿಪ್ಪೆ ಮರ ಯ।
ಂಗಜಾ। ಪ್ರವ ದ್ವಿಜಿಸಿಗಾಡಿಯ। ಶಿಬೆ ಟೆಡೆಗೊಳು ಮಡನಾಗ್ರಿಯ ಂ ಬೆಳ್ಳಿ ಜಾನಗೆ
॥ ಪಾ ಅನವದನಂಕದಲಿ ಸಾಗಪು ತೊರಿ ಪುಸಿ। ತೆಗ ಜಿಯಂಕೆನ್ನ ಕಿಕಾಣಿಸಿಪಾ ದನೆಂತಿಳಿ ದಪ್ಪು। ಚಾ। ಯು ಪಚನ ದಸಿ ತಿಗೆಮುಚ್ಚ ದಿಪವಿಡೆಳಿದ್ವವೆಂದ
ಪಾ। ಪರಬಪ್ಪುರ ರಂ ನಲ್ಲತಡದ ರಾನುಳ್ಳಿವೆನೆಂಯೆ
ತರಗಳಿಗೆಚ ತ್ತೆಸಿಬಿ ಯರುಪಚರಿ ಸಲಾಂದೆ
ಯ ಸವ। ಶ್ಯಾಮಿಕೆಯ ಮಾತಿನಲಿಬೆಗಡಸಿಗೊಳಿ
ಗ ಪ್ಪೆನ ಗೃ ತ ಸಾಜೆಗೆ॥ ೪೪॥ ನೆಗಲ ಭೆಮ ರ್ವನಿಯ ತೊಡಲುತ್ತ ಕಲ್ಲುನಿದು ಲಂ। ಬಿ ಸುವಮುಡಿಯ ಡಗಯ್ಯಾ ಕ್ರಾಂತಾಗಪು ಪ್ಪನವ। ವಸನವಂಗವಪತ್ರಿಕಂನ್ನಾ ಳಾಳಕೆಂಪಿನಿಂಮೆ ರಾಮತತಿ ಗು ದಿಗಳ್ಳಿ ಲು॥ ಮು
ಗ ಶಾ। ಟವೆಗಳ್ಳಿಸಿ ಕ್ಷಿಸಾಂಬುನಿಧಿಯ ನಗಲೆ ಬಸಿ ಜಾ ಕ್ಷನರಬಿಯೆಗೆಪ್ಪುರ ತಾಂಬುನಿಧಿಯ ಗಲ್ಲು। ನಿವದ ನೆಯೆಗಪ್ಪೆಸ್ಯಾದಳಿತ್ತು ಜಾಂನಕಿ ದ್ವಾರವದ್ದುದೊ ಪುನಿಂದಿರ್ದ್ದಪ್ಪೊ॥ ೪೫॥ ಯುದು ಕಿರಿದ ಖುವರಸ ನ
ಗ ಯುಗಳ ಪೆ ಪ್ಪೆ ವದು। ನದು। ಚಿತ್ತವು ತ್ತಿನೆಗೆ ಪ್ಪೆ ರಗಂತೆಯಾ। ಲುತಿ। ದದ್ದಗ ಬಡಸ್ಸಾನಿ। ಯೊಜ ಗನೆಗಂಸಮಡೊತೆ ಶಿಯ ತಿರೆ। ನವಗ ಶಿ ನಾರಿತಮ ನಾನಾ॥ ಬಡಗರದಿ ಸ್ನಾನವುಂ ಮಾಡಿದಪನೆಂಬುಪ ಮೆಗೆದೆ

ಧರಾತಳಾಮಂ ಪೊಱಸರಿಯೆಂಬ ಸಿರಿಯ ನುಡಿ ಗೆ ನಾಚಿ ನಾಚಿ ಕಡೆಗೆ ಬಿದನೊಪ್ಪಂ॥ ೫೩॥ ಪಾದೆ ದೊಂದ ಚಿತ್ರಾಂಬರಂ ನೆಷಗಳಿಂ। ಬಹುಜನ ಪತಿರ ವಿಪ್ರ ಕುಸುಮಂ ವನೆ ಕಂಡು। ಚದುರಿಂದ
ಲರಗಳಿಂಯು ಪ್ಪಿ ಕಳದಾ ಬಿರಲು ದಿವಿಗೆಯ ನಾಗತಂನಾ॥ ಮಿಡುಕಿ ವನಲ್ಲ ಚೆಮರಿಗೆಯ್ಯ ವಿಶ್ರಾಪ್ತ। ಮೊದವ ಬಂನಾಲಿಸು ತಕ್ಕಿರವನಪ್ಪಿ ಮದ ನಾಹವ ದೊಳು। ಸಂದರೆಂದೊವರ್ಣ ಬಿಮ ತೊವರ್ಣ
ಪ್ರಾದ ... ದೆ ದೊಂದಿಡೆಯೊಳಗಾ॥ ೫೪॥ ಸೂಮ ನೊಡಲಾಳುಕಂ। ಕನಾಂತಂ ಬಿಚಂಪ ಕದ। ಭಿಮೆಯೊಳು ಮಂದಿಮರು ಕಂ ಮೆರಿಮಿಗೊಳಿಮು। ಕ್ರಾಮ ನಾಲಿಯ ನಾಗಿ ಸುತೆಪವ ಳಮುಂತುಂಬಿಗ
ಳನಪ್ಪತಿ ಯೊಲಗಕ್ಕೆ॥ ನೆಮಿಬಿಮನೊ ಜಾಪ್ರ್ರಗ ಕನಲ ತಿಗೆಯೊಳ ದಿ। ವಾ ಮೆಯಂರಿವರ ಪಳಿದ ಮಿಂಚ ನವಿಳಿಂಮು ಸುಖಿ। ಪ್ರಿಮ ದಿಂಡ್ಲಾ ರಾಗ್ರ ವಸು ವಿತ್ತ ತ್ರಿದೊಳಿದು ಕ್ಷಂಗೆಕಲ ತುಕವಿ
ಹತ್ತಿ ಸೊ॥ ೫೫॥ ಸರ ಬಿಚಾನ ನಿಯಂನ್ನ ಮು ಹುಪನೊ ದಿಪುವಗಾಡು। ತಿರಲವಳ ನಲ್ಲಕಾನಾ ತಮುನಿ ದುಕನಕಮ ಯಕರ ಬಿದಿಗೆ ಯೊಳಂಬಿಮವ ತುಂಬಿ ದಿಮ ತೆಂಯು ಕಂದ್ಯ ಲ
ತ್ತಲಲವಳಿಗಿ ಯ್ಯೊ॥ ಕರಗಾಕ್ಕಿ ಲದ ಬಿದು ಪಕಾಕ್ಕಿ ಕವನದ ಹೊಳ ಗಿಯ್ಯು। ಮರಳಿತ ದ್ವಿಜನೆ ಡೆಗೆ ಕಳಹ ಲವಳಿ ಯ್ಯಂ ದು। ಹರುಷದಿಂ ಕೊಡೆಮುಳಿಸ ನುಳಿದೆ ದ
೫೬ ... ಂಧವಳನಪ್ಪಿ ॥ ಖಂದಿರ್ದ್ದ ಕೂ ॥೫೭॥ ಸಗ್ಗದಮರ್ದ್ದಂ ಪಳಿ ವಸ್ಸವಿಯು ಳ ತಾ ವರಿಯ। ಪೊಗೆ ವೊಲೆಯ ರಚೆಂದು ಶಿಂಯ ನುಂಡು ಸುಖರಸದ। ಸುಗಿ
... ಲಾಡಿ ಯೂ। ಸರಸ ನಿಪ ನೆ ಪ ನಕಗದೊಳು ಕವಿ ಯೆನಿಸದಾ॥ ಅಗ್ಗಳಿಯ ಕವಿವರರು ಪಿಳ ಕ್ರುತಿ ರಸಗಳಿ। ಪಿಗಿಪಿಗಾ ಖಿಡೆಯೊರುವಾನಂದದನು ಸಿವರ್ದ್ದ
... । ಸಗ್ಗ ನೆ ಂ(ಪ್ರಿಯ ಬಿಜಿಬ ದವಗ್ಗ ಲ್ಪದುಳಿದನೆ ನಪ್ಪನಿ ಮುದೆಯಂದನೊಪ್ಪಂ॥ ೫೮॥ ಖಂಡಿಂದು ನಿಖರ ದಿಂ ನಂದಿನಾ ಕರಕನೊ ಡ। ಗೊಂಡಿಂತು ಸಕಲ ಸಾಗ್ರಗಿಂ ಕೆನಿವರ್
... ಸುಮ ಕೊ। ದಂಡನವಪಾನಾಂಳ್ಯ ಸಾಲಿ ಯ ನಿಸುಬ ವಿಪ್ಪನಾಲಿಯೊಳು ಚಲಿ ಸುತದರ ಶಾಂಪ॥ ಕೊಂಡು ಸುರು ತಿ ಮುಂದೆ ಬರವ ಕಲು ಂಯುವ ತಿಯರ। ತಂದವಿತನಕಂ ಡು ಮ
... ನ್ನ ತನ ಸರಲ ಮಬಿ। ಗಂಡು ತಂ ರಿಮಂ ಮಸೆದು। ಕರು ವಿಬಿರದ ಪಾಂ ನ ಮುತ ನಿಯಗಳಂ ತಿವರ್ ಕೂ॥ ೫೯॥ ಯಾತನಂ ನಿರುತೆವೆಯು ಡುಮರದ ಮಚ್ಚಿಗಳು। ಯಾತನಂ ಪಾತ್ತುತನಾಲಿ
... ಬೆಂಪ ಡೆಯ ದಾ ಯ್ಯುಬ ಗೆಂಯಾ ತನಂಗ ಜ ಕೊ ಟಿಲಾವಂ ... ಪಂಬಂನಾ ಸುವ ನಾಲದಿ॥ ಮಾತುವಿ ರ ನೆಸ್ಸವಚನಕ್ಕೆ ನ್ನಿ ಬಿಸಿದು। ಯಾತರು ನಾ ವಿದು ನ್ನಿ ಬಿಸು ವನ

ನಾ ತನನ್ತೆಂದು ನಿಂತೆಂತ್ತೆಂಬತ್ತೆ ನಿನಗಳಾ ಡಿದು ನಾವು ಮುಂಚಮು ತಾಮುಂಚೆನುತ್ತೆ ಬಂದರು॥ ೫೧॥ ಯಾತನಿಂನೆಂತಪ್ಪು ಪುಂಣ್ಯಸ್ತ್ರೀ ನಾವಿಸಲು। ಸ್ವಾತಕ್ಕೆ ದೊಳ್ಳಿತೆ ಗನಾಣೆಯು ದವಿಲಿಂ
ಶಿಷ್ಯರು ಭಕ್ತರು ಪುಣ್ಯ ಕಾಲಿಕೆಂದಪ್ಪುರಂಪಳಿಯದಿ ದೆಚೆಲುವಿಕೆಯ ಚಾತುರ್ಯ ಲಾ॥ ಘಾತಕಂ ಜನ್ನಿನಾಳಿ ದರುಷನ ಮನನಿ ದು ಪ್ರ। (ಸ್ವಾತವನಿವ ಸನ್ನೊಡುವಡೆಕುಡದೆನೆ ತ್ರಯು)
ಗನೆ। ದಾತರು ನಾಲಿ ರಯರನಾಗಿಯದನೆಂದು ಬಿಡದ ಯು ಬೆಂದ್ರಯ್ಯುತೆ ಚೆಂನೆಗೆಳ್ಳೆಯ್ಯಂದರು॥ ೬೦॥ ನೋಡಿದೊಳ್ಳಿ ಪಲಕೆಲರ ಮೂರ್ಚೆ ಯೊಗಿಸಿದೆನ ಗೆ। ದಾಯದೊಳ್ಳಿ ಪಲಕೆಲರ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯೊ
ನಿಸಿದೆನುದಿ ವಿಯಿದೊಳ್ಳಿ ಫಲ ಕೆಲರ ವು ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯೊಗಿಸಿ ಲ್ಪವೆ ಶ್ರಾಷು ಶಿಖಾಷು ಖಲಶಿ ಮರುಪುರೆ॥ ಶೂಲದೊಳ್ಳಿರತಿ ಕಳ್ಳಾತಾನಾ ಮಂತ್ರಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಸಾಪಿನ ರತಾಂತ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯನಿ ಡದರಿರ
ಗದೆಂದ್ರು। ಶೊಡಿವಿ ಲಿಶಿವಿ। ಯಂ ಮರ ದುತಮ ತಮಗೆ ಪಾಗಳು ತ್ತ್ರೊಡನೆ ನಡೆತಂದರು॥ ೬೧॥ ಮುಂನ್ನಿಶರುಷ ಸತಿಯ ರಂ ದಿವ್ಯರೂಪಿಂದ। ಬಂನಬದಿ ದನೆಂದು ಮತ್ತೊಗ
ಎನೆ ದ್ವಾರಕಿ ವಿನೋಪುಂನಾಗ ನ್ನಿತು ಗವು ನ ನರಸಿಯರ ಭ್ರಮೆ ನ್ನಿಸಿ ದನೆನುತ ಮರಲಾ ಕದಾ॥ ಚೆಂನೆಯರು ಮೊಪಿ ದವನೆಂಬಕ ತಿರಕ ಮಾತ। ನಂನಿಯಂ ವೊ
ಲ್ಲಿ ದ್ವಿ ಕಲ್ಪ। ನಾಕಿ ಯ್ಯಂದು ನಿಂಸ ಡು ಖಿಯಾ ತ್ರೆಂದು ತಂಮ ತೆ ಲವೊಳ್ಳು ರಗಮ ಜಿ ಬಿಯರು ನುದಿನ ದಿದರು॥ ೬೨॥ ಕಾವನ ತಕ್ಕೈನ ದಾನ ತೆಯ ತೊಸು ಪತಿದೊಳ್ಳಯ
ವನಸಕೆಂಬ ದ್ರೈ ತಿರಿ ಗಿದ ಸಗ ದವಳ್ಳುಧರ ಸುವದ ದರವಿ ಲವನ ನೊಡದ ದರಂ ನಾಬಿ ಶಿರಿ ರಂನಾಳಿ ವನಗ ದಿಕೆ ನೆಕರಗ ದಾ॥ ಯುವತಿಯರ ಯಿವೆದೆ ಲ್ಯಯು ಕಳ್ಳಿ ದಿಂದಯು ವಿವನಸು ನಾರಿ
ನಿನ ವಕದ ಕತಕ್ಕೆನು ಶಿಂರಾಗದಪಿ ತಿಯ ವೊ ತೆಯು। ಸಾಮುವಿಂಯೊಳ್ಳ ಗಜದ ಕೊರಲವೊಳ್ಳೆಂಯಿಂದು ಸಖಿಂತು ದಾದ ನೊರ್ಪನಾ ಯಕಿ ಸುದಿದರು॥ ೬೩॥ ವರುಷದಿಂ ತೆನೆ
ರಿದಯಾವಿಂಗನವ ಮಾಡಿ। ನಿರಿಗ ಸಡಿಲಿದು ಚುಂಬಿ ಕವನಲುಗಿ ವುದುಗೆ। ದು ರತಾ ದನ ದಿಚುಂಬನ ದಿನ್ನಿತ ನೊಳ್ಳು ಸುಖವ ಪಡೆ ದವಾನಿನಿ ನಾವಿನಿ॥ ಇತಿಗೆ ಪ್ರಾಗ್ಯವನು ಸುರತಿ ತಿಗೆ ವಾಳ್ಳ ತುರತೆ ಯು
ನಾ। ಸುರತ ನರ ಕಳಿಗೆ ನಾಗವುಂ ಕೊಡುವ ದೇವತೆಗೆ। ವಶೆಂನಗ ಕೆಳ್ಳಾತಳ್ಳದ ದ್ಯುತಿಯ ಕೆನಾಯುದೆ ಪಾಪವೆಂದಳ್ಳಾ ಪ್ರ ಧುಸ ಖಯಗಳು॥ ೬೪॥ ನೊಡೆದಾಕ್ಷ ನಾವೆಬತಿಯ ದೆವ್ರ ಯಿಗಳ್ಳಂ ಗಾಡನಂ ಬು। ಮೂಢ
ನ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯ ಮರವೆಯೊಳ್ಗಾತನೆ ಬಂದು। ಕೂಡು ವಂತಾಗೆ ತಂ ನಂ ತಾನೆ ತಕ್ಕೈ ಸಿ ಬಂಯಲ ಚುಂಬ ನ ಗೆ ಯ್ಯುತೆ॥ ಕೂಡಿದಂ ಚ್ಛ ರು ತೆ ವಿಲಿ ಸಿಲ್ಲಿ ದಿರೆತಲಿಸುತ್ತಿ। ಗಿಡಾಗಿ ಕಾಂತೆಯ ನೆಗೆ ಮು ಸುರ

ನಮುತವಿಷ। ನಾಡಿಕಾಡಿ ನಿಯ ಭ್ರಮೆಗೆ ಸಂಧಿನಾಶದರಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುವ ಮನಸು ತಿದ್ದನಗ॥ ೬೫॥ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ॥ ಯುಗ ತುಷ್ಟಾತ್ಮ ಸಂತಸ್ಥೆ ದು। ಆನಿವರಲ ನಾಶದ ೦। ಶಂಭುವು ದೇವಕೆ ಚಿತ್ತೆಸು ನಿಂತಿಂಯ ಹುಂಗ ನಿಂದ
೧ ಸ್ಥಿತ ನ್ಯತಜಿಸಿ ಬಸವರಸ ತಿಂಬ ಜ್ಞಗೆ ಲಿಂಗವುಂಪವ ಬಿ ಲತೆಗಳಿ॥ ಪ್ರಾಣವಳಿಧು ಶರಣಾಗದವಶೆ ದನಿ ೦ಬಿಯುವಕನಿ। ಶಾಂತ ದುಷ್ಟು ಳಿಗೆ ಪ್ರಾಂಬೆಪ್ಪ ನಿಟ್ಟು ಕೆಮು। ದಿಯ್ಯಾಂ ಲತುರಾಜಸು ಕೆ ಪ್ರ ದಿವಸ
೨ ಶಿವಯೆಸುತೆ ಬಿಂಪಬಿಸಿದಂವಮು ದವಿಂಗಳ॥ ೬೬॥ ವಮುಗ ಲಿಂಗಯ್ಯ ಸ್ಥಲಶವು ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ। ದುಗ ವಾರಾಳಿಯಂಬಿ ಚಿತ್ತುಸುವ ವಿಧು। ವಮು ಖಿವಿ। ದಗೆ ಸ್ಥು ವಿಚಾರಕನಾ ಲಿಂಯ ಪ್ರಿಜಯಂತಿ ಯು ದು ವಿಸ್ತ್ರ
೩ ವತ್ತೆ ಮುಪ್ಪು॥ ಪ್ರಗಮ್ಯ ನಚ್ಚುಗುವ। ಮಂತ್ರ ದಿವ ದಿತೆದವ ಳು। ಪ್ರಸ್ತನಾ ಖ್ಯಾತಿ ನಾಶನಾ ಕುತ್ತ್ರ ಲದಿಂವಾಯು। ಖು ಗ್ರ ಗರಸಪ್ರಿಸಕ್ತಸತ್ಯ ೦ಗಾಗಳ ದಿ ಸೊರಿಖದ ಸುಗಂಧಿಯರ ಲವ ನಿಂದುದಿಂದರಿ
೪ ಮಿಂದುಕು ಸ್ವಾಧಿಸು ವೆ ಆಯೆಂಬನಿತರಾ ಳಗೆ ಯರ। ದಿವಿಂ ಲವಸ ಖನಸ್ತುವಿ ಸು ತಿರೆಬಸವಪದದಾ ದಿನಾತೆ। ಯೆ ಲಿಂದುಸಗ ಯ್ಯನಸಳಿಸಿ ಕುಂತಸ್ಥ ಭ್ರಮಂಗೆಡಿಖಿ ಬ್ಬಸಕ
೨೭ ೬ ಕ್ಷಾದಿ ವಿರಿ॥ ೧೧೦ ದಿ ಹೊಡದಾನಾತಿಯಂ ೦ಯನ ನಚಿಳ್ಗಾ ಲ್ಲ। ಪೂನ್ನೆ ರಿದು ವಮುಖಿವಾ ದೆವಿಯು ಪ್ಪುಳಿಗೆ ಶಶಿಕಾಂತ। ದಿಂದೆಸವೆದುದ ಳಿಂದತೆ ತಿಳಿಜಾಂನ ಸಾಂದಿ ಜಲಮುಂದು ಬಾ
೭ ದೆಂದವು ನಿತಿಂ॥ ೬೮॥ ಶಿವನಾಖದ ಶಸಿಂ ಕಂಬರಿಯಂಭ್ರಾ ಶಿಸಿ। ಯಾವಿಮಲವು ವಾವು ನಿಂಪರು ಷ ಲಿಂಗವಧನವ। ತಿವಿಪಡ ದನಿತೆವಾಂತೆ ವಿಯ ರವ ಮ್ಯ ದು ಬ ಳಿಗಾ ವಿ
೮ ಸಿನು ತಿವುತ್ತೆ॥ ಶಾವಜಕಲಾಕುಶ ತಿಲಿಂಗ ಸುಖವಿಜಂಗ। ಮಾವ್ಯಳಿ ಪ್ರಾರ್ಚನಾ ಜೀವನೆಂಯು ಪಾಂಗ ದಿಂದಾವಾಗ ಲಿಂಗ ಮ ರಸ ಳಿಪ ಘ್ರಾಂತಾ ದೆವಿಯರ ರಪ ಲ ಮ್ಯ ವಿದೆಯಂದ
೯ ನಾ॥ ೬೯॥ ಶ್ರಾಗ್ತ ಕಿ ಡಿಗೆಂಬ್ಲನವಿಸಿನಿಚನಾ ೦ಯ್ಯ ಮಂ। ಕೆಳ್ಪಸುವ ವಾಗದಿವಿ ಬಿಯ ರಸ ಜ್ಞೆಯ್ಯದು ಚೆಂಗ। ಕೆಳ್ಪಿಸ ಶಿವ ನಿ ಪ್ರ ಪಡೆದ ಲಿಂಗಾದೆವಿಯು ಪ್ಪ ಮನೆಯುದು ಲವ ಪಿಸ॥ ಬ
೧೦ ಲಶಶಿಭಶಖವ ಗೆಸಂದಿಯ್ಯೆ ಬಿಯು ವು ದ್ದೆಳಿರಯ। ಕೆಳ್ಪಿಸಿ ಮನಕ್ಕೆ ಲಂತಸವಿ ವೆ ಬಾಚವೆವಿ। ಶಾಲಸು ಖವಂಟು ದೆವ ಶ್ರಾವಿ ನೊಡೆಂದು ಮುನಿಪುಂಬಿರಸವಿ ಸುತ್ತಿದ್ದನಸೊ॥ ೭೦॥ ಖಂಡೆಂದ್ರು ಧರನಿಂದು ನಿತ್ಯವಾಳ್ಗಿ
೧೧ ಸುತ್ತಿಪ। ದಂದಿಸೆಯು ಪ್ರಾತಕೆಯ ಸ್ಥಾಧವಿದು ಹೊದ ಕಲಾ। ಖಂಡಲನವೈಜಯಂತಿಯು ಪ್ರಳಿಲಾತಿ ದೆದೆವಚಿತ್ತೈಮು ದೆನುತೆವುತ್ತೆ॥ ಕುಂಡಲಿಪಕುಂಡ ಲವೆನಗಳಂದು ತಾಳಗೆ। ತಂದವಲಯ ಲಂಗಿ
೧೨ ಪದಿಕೆಳಿಸುವಗನಾಶಿಕೆಯರ। ವಂದೆವು ನಾಶಿಸದಾ ಯಮನೆಯು ದಳ್ಳಕಾಮು ಲಶವಟು ಪ್ರಕವನಿ ಳಗೆಯ್ಯದಾ॥ ೭೧॥ ರಂನಗಂನ ದಿ ವೊಗ ದಬತು ಕೆಲಾವಂನ್ಯಾಸಂ। ಪಂಕಿಯಾವಾಗ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಂತವ
೧೩ ದಿ। ಕಂನ ದಿಯ ತೊಪ್ಪ ಕೆಮುಲದೆವಿಯರನಿಳೆದ ಯವಿದು ಚಿತ್ತೈಸು ಶಂಖುವಿ॥ ಪಂನಗಾಭರಣನಿ ದಿರಲಿ ನಿಂದುಯಗ್ಗ ಡಿಪ। ಕಂನೆವ್ರಿಶಾಕೆವಿಯ ರಳ್ಪ ವಿಗೆಯು ದಳಿ। ವೆಂಸಿಮೊಗವಾ ದವಡೆ

ಲನು ದೇವಿಯರ ಸಮಸ್ತವಿದು ನೋಡೆಂದವನು॥ ೭೩॥ ಪಾರನೋಲಗದಲಿ ಶಪ್ತಗೆವಿಡಿದು ನಿಂದಿಪ್ಪ। ತರುಣಿ ಬಿಗಿರಾ ದೇವಿಯರ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿದಂ। ಪರುಷದಿಂ ಲಿಂಗವಸ್ತ್ರವ ತೋರ್ಪ ವಕಾಚಲಸುರ ದೇವಿಯ ರಮನೆಯಿದೆ

ಂದಂ॥ ಪರಮಾನು ಭೋಗಾಗಿ ತೊಂಗಿನ ಮಾಯಿ ದೇವಿಯರ। ವರಗ್ರಸಪವಿದಂ ಶ್ರೀವ ಕುಲತಿಲಕ ವಿಮಲ ಘನ। ಚೆಲಿತೆವಿರಾ ದೇವಿಯರ ನಿಳಯ ವಿದು ನೋಡು ಸುಗಮ ಧರೆಯೆಂದಮುನಿಪಂ॥ ೭೪॥ ಲಿಂಗಜನ

ಮದಮದನಾಲಯ ಮೊಳ್ಗಿದು ಮಿಗೆ। ರಂಗವಾತೆಯ ತುಂಬುವತಿಸಾ ಯ ದೇವಿಯರ। ಪಾಂಗಳಸಿದುಪ್ಪರಿಗೆಯಿದು ಪಂಚರತ್ನಾ ಕ್ಷತೆಯ ಲಿಂಗ ಕೊಳಿದು ಯಿದು ವಾ॥ ಲಿಂಗನಿಶ್ಚರ ವನಿಕಾಚರ

ತೆಯ ಮನೆಯಿದು ಮೊಹ। ನಂಗೊಡು ತಿಮು ದಧವಳಾರಮಂಪಾಡುವರು। ಮಾಂಗಲ್ಯ ಪಾರ್ವತಿಯ ಹಮ್ಯ। ವಿದು ನೋಡೆಂದು ಬಿಂನವಿಸಿದಂ ಮುನಿಪನು॥ ೭೫॥ ಶಿವಮು ಕಾನಾದ ಕಥೆಯ ವಿಳ್ಯಾ

ಷ್ಟ್ರೆವಿಯರ। ಭುವನವಿಂ ತಿದು ಷ। ರಾತನರ ಕಥೆಯಂ ವಿಳ್ಯಯುವ ತಿಶಿ ಲ್ನಾ ದೇವಿಯರನಿಳ ಯ ವಿದು ಪರಮ ಸುಗ್ಲಾನ ದಿಪ್ತೆ ಗಳನು॥ ಶಿವಶಕ್ತಿಯಗ್ಗಿ ಸೊಡು ವವಿಮು ಭಾವೆ ವಿ

ಶವೆಯೆ। ಲಿದು ಮಾಡಿಸಿದ ಪುಜೆ ವನೆಯಿದು ಕಿವಿನೆ। ನವಿ ಯ ಸಿಶಾನಿವಾನ ಗಳಿಸು ವಮುದಾಯ ನವಸಾಂಧಯ ದಯ ಂದನು॥ ೭೬॥ ಗಂಧಮಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿಪ್ತ ತಿಳಿಸುವ

ನಾ। ಗರ್ಧಿವಿಗಳಜೊಲ ದೇವಿಯರ ಸಾಧವಿ ದುನೋಡು। ಚಂದದಿಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧೂಪ ವಪ್ಪಿಸುವ ಶಿವ ದೇವಿಯರ ಮಂದಿರವಿದು॥ ಕುಂದದಕ್ಷಿ ಶಿಕವಮಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾ ಡು॥

ರ್ಪೆರಂದು ವಮ ಲಿಚೆಕ ತೆಯ ಬೆಳ್ಳುಪ್ಪರಿಗೆ ಯಿದಂ। ಕಂದರ್ಪ ಮದ ಮ ಥನನೋಡು ಕಾರುಂಣ್ಯಾಕರ ಯೆಂದನಾ ಮುನಿನಾಥ ನು॥ ೭೭॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೆಂಪುಸಿ ರ ವಂತಿ ಯರಲ

ಂ ತಂದು। ಲಿಂಗದ ರ್ಲಿಕ್ಕಿಸುವ ಬಿಳಿಚಲದ ವಿಯರ ಲಗ ಹಂ ಕಂಗೊಳಿಸು ತಿದೆ ನೋಡು ಕಪ್ಪುರ ರಶದ ವಿಡಿಕೆಯ ನಾವಾಗತಿಂ ಗಕ್ಕಿವಾ॥ ಗಂ ಗಾಸುರ। ದಿಯ ರತ್ನ ಮ

ನಿಳಯ ವಿದು। ತಂಗ ಇರದ ವೆಂದಂಗೆ ತೈರಸ ಲಿಗೆಂಪನ್ನಾವ। ಮಂಗಳಮ ಯಗ್ಗಿಂಗಿಸಾ ವರಬಿಯರ ಧವಳಾರವಿದು ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ದಲಿವಾ॥ ೭೮॥ ಕ್ಕಿಂ॥ ನಾಂತು ಕಲ್ಯಾಣ ಪುರವರದೊಳ ಗಿಲ್ಲ

ಗಸುವ। ಕರತುಮದ ಮರ್ದನನ ಭಕ್ತಿಂಯ ಲಿವಗ ಸುಬಿರಾನಿ। ಶ್ರಾಂತಗೆಳ್ಗಳಾಂದೊಂದರ ಶರ್ಕು ಪುಸ್ತು ವಿರತೂಪ ಶಿವಗೆತೋರುತ್ತ ಮುನಿಪಂ॥ ಸಂತಸದಿ ಬರುತಿರಲು ಪಾಲ್ಗಡಲ ಕಂಡೆ ದು। ಲ

ಅಂತರಕ್ಕಿಳಿಸಿ ವಾಯುದೇವ ನೋಪ್ಪಿ ಚಿತ್ತ। ನಂತ ಘಮ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಮಲ್ಗಾಯ ಸಿ ಜ್ಜೆ ವನೆಯ ಂಶಿವಂ ನಿಲಿಸಿದನು॥ ೭೯॥ ಪರನಿತಂಬಗಳಾ ರಜತಾಚಲದ ಪಾಲ್ಗಡಲು। ಸಾರಿಗಳಾ ಲಿ

ನ್ನು ಗೆಳ್ಗುವಳ್ಳವಿಶದ ಮಾ। ಸಿದ ತಾಂಗಿರಾ ಜ್ಕ್ಕಿರ ಕಿತ್ತಿರಾಬಿಗಳ್ಗಾ। ಕಪ್ಪುರ ರದನಿಂದಾರಂಗಳ್ಗಾ॥ ಪರಮಮುನಿಪನೊಡಿದಪ್ಪ ಜಿ ಕೆವಂಯ ಬಿತ್ತಿ ಯೊಳು ಸ್ಥ ಶಿಸು ತೊಲು ವು

ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಗಳನೆಂದು। ಕರಮತ್ತಜಂಬುದ್ವೀಪಾವಪಾರಾಂಗನೆಯ। ಮನೆಯೊಳ್ಮನ ತುಹುರ್ದನಾ॥ ಅಂತಾ॥ ಯೆನೆವಿಶ್ರೀರಕ್ಕೆ ವಸಂತಂಪಂನೆಸಜ್ಜನೆವಾರಾ। ವನುತೆ ಯುರಕ್ಷ ಮಂತಮ ನಾಬಿಯ ಸಾಧನೆಜಗ। ದ್ವಿಸುತೆ ಘನಗ
ತಂಗ। ನಿಷ್ಕಾರಕಿತೆ ಭಕ್ತಸು ರತ್ನಾನ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಂಗಳು॥ ಜನನವೃಬಿನಿಯ ತುಳ ಕ್ರಮಂ ಗೋಪುರವಾರಾಸಿ। ಯುನವೆಲೆ ನಿವಕಮಗ್ರಾಯ ವಿಳಯವಿದುತ್ತಾನಿಗ। ಲನುನ ಯಡಿನಂನವಿಶ್ವಾಷ್ಟ ತೆಗೆಪ್ಪಲ ವಿದೆಂಬಂ ೧
ತೆರಾಳಿಸ್ತುದು ನೋಡಾ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸೋಡುವೆ ನಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಸಾವಿರವನಿ ವಮಾ। ತಾಡುವೆನೆನಲ ಲಕ್ಷ್ಮ ದಿವಸುಪ್ಪುರವೆತ್ತಿ। ಪಾಡುವೆನೆನಲ್ಲೆ ದಶಲಕ್ಷಮಂಕುಡುವ ನಾಲ್ಕುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಸಂತ್ರಿಗಾಗಮಂ॥ ಮಾಡುವೆನೆನಲ ಕ್ಷಾತಿಯಾ
ವಯುವರತ್ನದವಪಾ। ದಂಬರದವಿದೂಷಕರು ವಿ ಚರುಂಕಳಾ। ಪ್ರಾಥರಪಾಠ ತವರ್ದನನಾಗಶ್ರೀಕಶಿಪಾರಿವಸ್ತ್ರಮ ನೆಬೂಗಿಲಾಕ್ಕಗೆ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯೆಂದು ನಾರದ ಕಮುನಿಪತಿ ಗೊರೆಶಂಕರಸೊಲಿದು। ನಂದಿಕ್ಷೆದಂಡೆಗಾಳ
ತೆನದೆದು ಸಂತೆಸವಾಂತು। ವಿಂದುಕೆಲಬ= ರ॥ ನಿಕ್ಷಿಸುತಮ ನಾಬಿಮಯಗೋಪುರದಪಾ। ಕ್ತದರಚಿತ್ರದಾ॥ ಚಂದಮಂಬಂನಾಬಿಸುತೆ ಬರಲು ಶ್ರೀಕಾಂತಶಿತೆ। ಯುಂದಸವಿಮೊಪ್ಪು ತಿಪಾಲ೪
ಟಗದಚಾವದಿಯೊ। ಶಂತುಕಮಗ್ರಾದೆವಿಯೊ= ಲಗಂಶ್ರಾಖಿಪದುದೆನೆಂಬನತಿಚಿತ್ರಮಂ॥ ಶ್ಲೋ॥ ವಿಸ್ತಾರವಪತ್ತಾಮಿನಿಜನಂದಶಲಪ ನಾಪಾನಾಬಿಪಾನಾಬಿಯರೊಗ್ಗುಪಾಂದಂಡಿಗೆಸಳತ೬
೨೭ ಒಳಿವೆಸಾಕ್ಷಿಯರಸಾಲುಮದ್ದಳೆಯವಾನಿನಿ ತತಿಕಿಂನರಿಯಮದುರಾ॥ ವಾನಾಬಿಯರಸಿಮದಾಯತಾ ಕೃಂಗಳ್ವಂ ಖಿಡಿದಜಾ ನಾಬೆಯರಬಿರುವಿಯು। ಚೆಂಗಬಾಜಿಸು ವಳನಾಬಿ೭
ವಿತೆನಾಬಿಯರತತಿನರ್ತಕಿ ಪ್ರಂದವಂದ್ರೈಪ ಸಾಗಬತ್ತ ರಾಲಗದೊಳಗಾ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪುಂನಿರಗಿಂಡಿಕುದಿನಿರಘಾಂಗರ ಗೆಪ ಳಿರಂನಗಂನ ದಿನಿರ್ಗ್ರವಬಾಚನಾಬಿಗೆಯುಕಿಸು। ಪಾಂನಬಿಜ್ಜ೮
ಸಾಪಡಪಕಾಳಂಜಿಬಪುವಿಧಾನಿರ ನಾ ವಿತತಿಗಳನಾಂತಾ॥ ಕರೆನೆಯರುವಿಚಮೊಪಿನಿಯರತುಳಸುಗುನಾ ಸಂ। ಪಂನೆಯ ರುಚಿ ಂದುಷಿಯ ಚೆಂನೆಯರುಮೊಪನೆ। ತ್ರೈ
೧೦ ಂನೆಯರುನೆರಡಿದ್ದರಾವಿಮಳಕಮಗ್ರಾಯನಂನಿಯುಂದೊತ್ತಿಸುತೆ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಕರಿಗಮನೆಯರುಕಂಜದಳಲಾಚನೆಯರುಬಂ। ದುಕಕನಕಕುಂಭಕುಚೆಯರುಕಂಬುಕಂಠೆಯರು। ಸ್ವರಚಾಪವಿಭ್ರಮ
೧೧ ಭ್ರೂಲತೆಯರಳಿನಿಲಕುಂತಳವಿರಾಜಿತೆಯರು॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಲಪೆಂಗಳರಸಿಯರು ಪೊಂನೆಳೆವಾಳೆಗೊರೆಯಾದನುನಾಡಿಯವಾನಿನಿಯದಿಕ್ಕೆಲದಿ। ತರತರದೊಳಾಲಗಗಾಯ್ತುನಿಂದಿರಲು ಕಮಗ್ರಾಯ
೧೨ ಕಡುಪಾಗಯುಟದಳಾ॥ ಶ್ಲೋ॥ ತೊಳಪಮನಾಬಿಮಯಮಂಚದೊಳು ಪಾಬದಂಚಿದು। ಪ್ಪುಳು ವಾಬಿ ನೊಳು ಕನಕಲತೆಯಂತೆಮಿ ರುಪಮಂ। ಜುಳಚಂ ಪಕಪ್ರಸವದಾಮದಂತೆಬಾಲ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೆಂಬ
೧೩ ಂದದಿ॥ ಚೆಳುವಮುಗಿಲನಡುವೆಪಜ್ವಲಿಸಿ ಧಳಧಳಿಸುತಿ। ಪ್ಪಿನಿವೆರೆಯೊಲು ಕಮಗ್ರಾಯ ಕಂನಾಗ್ಲಪ್ಪುತಿ। ದ್ದನುಸದಾ ಶಿವನರಾಂಬುವನ ಕಂಟಬರನಳಿಯಬೆಳದವಳಬೆಳಜನಂತೆ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬ್ರಮರಾಳಿತುಪಾನಕ

ಗರಖಂಡಕೊಂದಂದೆನಿತೆ। ಕುಮುದ ಚಂಪಕ ಪದ್ಮ ಪಲ್ಲವಾಸನಿಕೆಂಬು। ಸುಮಮಾಲೆಗಳು ಮುಳೆ ಮಗಿ ತೆಗೆ ಮಕುಂಭಕಾಳ್ಗಾರ ಗಂಬಿಂಪ್ಪ ಮೆನಲು॥ ನಮಗಾಯಕುಂತಳಂ ನೊಸಲು ನಿಟಿಲಾರ್ಧಚಂದ್ರ
೧ ಬಗಾಬತೆ ಮುಖಾಧರ ರದನ ನಗಕ್ಕೆ ನೋರು। ಶಮನಾಬಿಯ ವಾದ ಕುಚರಾಮಾಳಿ ಮಧ್ಯಮುಂ। ಶಿವನ ಕಂಣಾನೆ ನಿದಿರ್ದ್ದವು॥ ೧೪ ಜ್ವಾಲಾಮುನಿ ಪ್ರಾಮಕರ ಮಥನಿ ಶತಪತ್ರಗಂಧಿಯಾ। ಕನ್ನಾಯುತಾಕ್ಷಿಮ ಧು ಪಾನಿ
ವಜಾ ಕ್ಷಫಲ। ವನ್ನಲಲಿತೊಳ್ಪಿಕೆಂಬು ಗಿನಿ ಬಚ್ಚ ಮಂದ್ರದ ದನಸು ಲಾಲ್ ಕ್ರು ಷ್ಟತರಗಾ। ಕರ್ನ ವೆಸಾಳಿ ಗಳಿರಸಾಳಿ ಕ್ರುಸಮಧ್ಯಸೌ। ವರ್ಣ ಕುಂಭಾಲ್ಯಾಜೆ ಲಪ್ಪ ಭುಜಗನೆವಿಟನಿಕರ। ವರ್ನ್ನ
ವಿಲಾಸ ಯುತಿಕಮಗ್ರಾಯ ಬೆಳ್ಳುಶಿವನ ಬ್ಬಿಗಬ್ಬರಿಯುತ್ತದೂ॥ ೧೫॥ ಸರಬಿಜೆ ಕ್ಷನಾನೆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಮತ್ತಗಜಗಮನೆ। ಹರಿಮಧ್ಯಪಲ್ಲವಾಧರೆ ಕೋಕಿಲರವಾ ನಾಬಿಪುಸು। ಗಿರಿಜಗನೆ ಶಿತಕೊಮ್ಮಿರದನೆ ಚಂ
ಸ್ಪರ್ಶಗಂಧಿಲ್ಪಿಂ ಗಾಳಿನಿಲಾಳಕೆ॥ ತರುಣ ಕಾಳಾರಗಾಪಮಗಾಮಪ್ಪಜ್ಜಿ ಬಂ। ದುರಮ ಯಾರಕಬರಿಯುಯಜ್ಞ ಪವಿ ರುದ್ಧಾಕಾರೆ। ಬರಮಗಂಭಿರಯಯತೆಕಮಗ್ರಾಯ ಜೆ ಬ್ಬುಗಂಡಲು
೬ ನವಿಷ್ಟಯಬತಸು॥ ೧೬॥ ಕಂಡು ಕಡುಮ ಳಕದಿಂದೊಳ್ಳಾಕು ವಿಡುರೂಪು। ಖಂಡೆಂದು ನಿಖರಂನೋಡು। ತಿರೆಕಮಗ್ರಾಯಿ। ಕಂ ಡು ಕಾಳ್ಗೆಗಗಿಮನಾಬಿಮಂಚ ದೊಳು ಳಿಶಿಸನಪ್ಪದಿಂದೆ
೭ ಕಾಲ್ಗಳಿಲು ತೆ। ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ ಶಯನ ನಿ ಳಯವರ್ಶಿಕುನಿವ್ರಂಚದೊಳು। ಮುಂದೆ ಶಿಕಾಕ್ಷಿಕುಳಿ ಶಿಸುಕಬಕಜಾಗೆ। ಬಂದುಂಬ ತುಂಬಿ ಕೊಳಲ್ವರ್ಕ್ಕ ಪಾಳವಹ ರಂಸ್ಸಿ ಗರವಂದ
೮ ಶ್ರಾಳಿ ಶಿದಪ॥ ೧೭॥ ಪಾಸಮು ಸುಗುಪಚ್ಚೆ ಕಪ್ಪುರ ರವಿರದಪಲಿಖಂಡ। ದಿನಿವಸಾರನ್ನಾಲಿ ಯುರದ ಕುಂಕುಮದ ಕಳಪಕೆ। ವಿ ಸುಪಕತುರಿಯ ಕಾರ್ಸನಬಿಯಾಂತ ಭಿತ್ತಿಯ
೯ ಂಶಿವಪುರಾತನರಸುಖಧಾ॥ ವಿಸರಮ ಂಚಿಂನ ವೆಳ್ಳಿಯಿಂಸ ವೆದಸೂರ್ಯ್ಯಗಮು ಟ। ದಸದ್ರು ಸ್ರುತಿಮಾವಿರಾಜಿಯ ಉಪಮೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ನೆಸಿಕದಿಂ ಖಳಿದೊಸಗೆಯಂಶ್ರೀವನಬಗೆ
೧೦ ಗಿತ್ತು ತತ್ತ್ವಯನಗ್ರುಪಮೆಪಿದುದೂ॥ ೧೮॥ ಹರನಿಂತು ಸಾಜಿಗಂಬಡುತೆಕುಳಿತಿರಲು। ತ ರಕಾಕ್ಷಿ ಕಮಗ್ರಾಯನವ ವಸ್ತ್ರ ಮಂತಂದು। ಖಿಡಲಂ ಕರಾಳ ಶ್ರೀಖಂಡ ಮುಗನಾಭಿ ಕಾಚ್ಛರ ಜವನಂಗಗಂ
೧೧ ದಳಿ॥ ಹರುಷದಿಂದನುಲೆಪನವಮಾಡಿಚೂಸರವ। ಕೊರಳಾಳಗಲಂಕರಿನಿಯುಂಡೆಯಂಶ್ರಿಗತ್ತುಪರಿಮಳಿಪ ಕಪ್ಪುರ ರವಿಳಿಯವನಿತ್ತು। ಬರಿಚರರಮಣ್ಣಿಸಿ ಮುದದೊಳು॥ ೧೯॥ ಮುಂದೊಂದರಿಕಾಕ್ಷಿ
೧೨ ಕಮಗ್ರಾಯಿಸಂತಸದಿಂದೆ। ದಂಡಿಗೆಯ ಸುಚ್ಚ್ರಿಯಂಕರಚಿಚೆಂಗಸುಡಿಪುಪು। ಚೆಂದು ಪೊಳೆಚೆಂನೆಯಂಬರಿಸಿಪಾಂದಾಳದಮನೊಳು ಬಿಳೆಯ ನುಕರದೂ॥ ಖಂಡಶಶಿ ನಿಟಿಲೆಮಧ್ಯಳಿಯಪದ್ಮಿನಿಯ ೧
೧೩ ಬರಿಸಿ। ತೊಂಡುರುಬಿರಾಗಕರಚಿತ್ರಕಿಬಿಯಕರ ಬಿ। ಖಂಡೆಜವ್ವನೆಯು ಪಾಂಗದಸುಮನೆಯಂಕರದು ಮೆಲ್ಲಿಬಿದಸುಮೊಳವಾ॥ ೨೦॥ ಚೆಂಗನ ನುಗೊಳಿಸಿ ದಂಡಿಗೆಯ ಪದಗೊಳಿಸುತ್ತು। ಪಾಂಗಮಂ ಪೈರಸು ೧೪

ದ ಮಂವಾಡಿ। ತಾಳ್ದಾಲು ಜಂಗಣಂ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಸು ಪಮದ್ದಳಿಯ ಶ್ರುತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಮುಖ್ಯಾ॥ ಮಂಗಳ ಗ್ರಾಮ ಂಗಳಾಳ್ವಲಲ ಗಹಿಗಳೆ। ಡಂಗಾಗೆ ರಾಗರಸಲ ಹರಿಯುಸು ಚಿತ್ತ ಮೋಹ। ನಂಗು ದೇಶಿಪಗೆ
ಜಾಣಬೆಕಮಳ್ರಾಯನತ್ರಿಸಿದನ ಚರಣ ರುಸಾಲಲಾ॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀ ರವಿಂ ದಕುಷ್ಮನಸ್ನನಯುಗ ಲಿಶಮಳೆ ಬಂ। ದುರುತಿರು ವಿಪ್ರಚತಿನೆರು ಬಿಚಿಂದುಜ ಕ್ಷ ಡಿಗಳಿಂ। ಪರಿನರ್ತನಂಗೆಯ್ಯೆ। ನಂದಿಯಾನಂದ
ಬಡೆನಾರದಂತಲೆದೂಗಲಾ॥ ಷ ಶಮಿತ್ರಪರಿತೋಷವಜ್ಜು ದಕ್ಷಿಣ ಜಪಂಚ। ವರಲಪನಮಂ ತೋಷ್ಪಿ ನೆಂಬ ತವಕಂ ಪಾನಾತ್ತೆ। ತರಳನೇತ್ರೆಯ ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ನೋಡೆವೆಳೆಂದುಸು ಲಮನೆಯುದ್ದನಾ॥
॥೧೫॥ ಯಿಂತುಕಮಳ್ರಾಯ ವಿಶರೂಪ ಶಿಂಶರಗೆ ನಲಿ। ವಿಂತಂನಪಾವನಾವ ವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮಕ್ರಾಂತಲಾಸ್ಯಾಳಿನಯದಿಂದ ಮಹೋತ್ಸವ ಮ ಸ್ಥಳಿಕಲೆಯ ರಾಜಾನಾತ್ತೆಯಿಂ॥ ಶಂತು ಕೆಳಿಯೊಳ
ತೆನೊಲಪ್ಪದಿದ ಪಿನೆಂಬ। ಳಂತಸ್ಸವರಿದು ಮುನಿನಂದಿಗಳ್ವಾರಮೊಡಲು। ಕಾಂತೆಯರು ತಪ್ಪಮಂಯ ಯೋಗ್ಯವಸ್ತುವನೆರಿಪಿ। ಪು ಬ್ಬಿಪಿವಿಡಿದು ಪಾಗಿ॥ ೧೬॥ ಪರಿನಾರಿಕು ನೇತ್ರ
ಲಮದುವ ಚನೆಕಮಳ್ರಾಯ ಬಂ। ಧುರಮಹಾ ತ್ಸವದಿಂದನ ವರತ್ನ ಖಚಿತದಾ ಖರನಾಮಂತೆಗದು ರತ್ನಾವಳಿತಕಾಂಚನದ ಖರನಾರಿಯೊಳ್ಪು ತುಂಬಿರಿಸುತೆ॥ ಪರಮಚಿದ್ಘನ
ನಿತ್ಯಲಿಂಗವಿಹಿತಂನುರದ। ಶರಡಿಗೆಯತೆ ಗದುಮಂಚದಕಾಳಿನೊಳಗಿಕ್ಕಿ। ಶರತ್ಕಳವಮೆಲಿದ್ದು ವಿತರಾ ಪಶಿಂಕರನ ಸಂಮು ಖದಿಸಂತಸ ದೊಳು॥ ೧೭॥ ತರಳಾಕ್ಷಿ ಕ ಪ್ರಾ
ಯಿಲಯ್ಯಗಂಕ ತಳ್ತುದೊಳು। ಪರುಷದಿಂಕು ಳಿತುಸವಿ ವಾತುಗಳ ರಚಿಸಿಚ ರಿಂ। ದುರ ಪರಿಮಳಂಗಳನು ಲ್ಪೆಪನಂಗೆಯ್ಯುಕ। ಪ್ಪುಸ ದವಿಡಿಕೆಯನಿತ್ತು॥ ಬಿರಿದಾದನೆಪದಿಂ ಪ್ರಚಂಡ
ನವನುವಿ ಯು। ಮು ರುಪನಿಂತಾನಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡತಿಮೋಹ। ವರದಗಾಢಾಲಿಂಗ। ನವಮಾಡಿ ಕಂದಪ್ಪೆನಾಹವಕ್ಕೆ ನು ವಾದ ಳಾ॥ ೧೮॥ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಕುಂಕುಮದ್ರವದಿ ನ
ಂಗುರಿಂದ। ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮಕರಿಕೆಯ ಗಂಡದಕುಚತಟದೊಳಂ। ಹಸ್ತದಿಂ ಕರ್ಣರಿಯಮಂ ಪಿಡಿದು ಚಂದುಳಿಯ ಪಿಯ್ಯೂಷಮಂ ಪಿಡಿದು ಶ ಮುದದಿ॥ ಮಸ್ತಕಾದಿ ಪದಾಂತ ಪಾದಾದಿ ಮಸ್ತಾಂತ। ಹೊಸ್ತು ಬಿಜ ಕ
ಳಿಗರ್ವಾರಾಪಾವರಾಪಗ। ತಾಸ್ತಾಕನೆ ನೆಮು ಪ್ರಿಫಲತೆರದಬಂಧಂಗಳಿಂ ರಮಿಸಿದಂವ ಹಿರಿ॥ ೧೯॥ ಹುಬ್ಬಿನಿಂ ಜಯ ದ್ದಿತ್ತೆ ಮಿರಿದನಖಕ್ಷತಗೆ। ಲಬ್ಬಿತೋರಿದದರ ಕ್ಷತಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತ। ತಬ್ಬಿನುಬ್ಬ
ರದತವಕಕ್ಕೆ ಸ್ತಾಲಂದ ಕೈದು। ತೆಲುನೋಯದಿ ನೋದುತೆ॥ ತಬ್ಬುಬ್ಬಿನುಡಿಯೆ ಕೊರಲಿಂ ಪಾರವತದ। ನಬ್ಬರ ವಮಿಗುತ್ತಿಸ್ಸಿದವೆಣಮಪರುಷನಾದ। ಕೊ ಬ್ಬಿನಿಂಮರಹಾ ದಲಸ್ಸ ಕಬ್ಬುಸಾಕವಾ ದನೆಸು
ಬ್ಬುಲ ಪುರಕೆಯಾಗಿ ದ್ದನ್ನು॥ ೧೦೦॥ ಸುಕತಶ್ರಮದಬಿರುಪ್ರೆಲನಿಯ್ಯ ಸುಗಂಧ। ನರುನಾಧರಾಸ್ವಾದನಜನಿತಸುಂಧಾರಸಿ। ಪರಿಗತನಿಮಿತ್ರವಿಕ್ಷತಮುಖವಿಲಾಸಮುಂ ಚೆಟ್ಟುಚೆಳ್ಳದಂತೆ॥ ಪರಿರಂಭನಾ

ಗ(ಪ್ರೆ)ಮ ಸಂ(ಭ್ರ)ಮದವರತಿಕೆರೆಯು ವೆರಪ ಸಿಶಿಮವನಲ್ಲುದಿಗಳ ನಾಗಸುಮನಿವರ, ಪರಿನಾಮ ಮಂಪನ್ನಾಶ್ಚ ಕದಿಲಿಂಗಪ ಲ್ಲುಕ ಬ್ಬ ನಿಕಮಳಿಮುದವಾಂತಳಗ॥೧೦೧॥ ವಸ ವ್ವ ಗಮ್ಯಾಂಬು ಮಜ್ಜನ ದಿಕೆ ಂದೆ ದಿ
೭ ಂಬಳ್ಕೆ ಬ್ಬಾಂತು ಶ್ರುತ್ತದ ಮಬಟಾದಮುಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರ (ಪ್ರ)ಸರದಿಂದುದುವ್ವ ಮುದಿಯುಲರಿಂದೆ ನಿಟು ಸುರಧೂಪದಿ ರೆಂನ ಕ್ಷು ದಿಜ್ಜ॥ ಶಿವದಿವದಿವ್ಯ ವಧರಸುಧಾನ್ನ ವೆದ್ಯ ದಿಸಕದಿಂ, ದಸನು ರಾಗ
೨ ವಿಡಿ ಯುನು ಪಶ್ಚಿತ ದಿಂ ಸಮ್ಯ ವಿಧಯೊಜೆಯ ನಲಿದ ದಳು, ಗಳರವದ ಶಂಖನಾದವೆರಸಿ॥೧೦೨॥ ತುರು ಬಿದರು ಡು ದಗಬಿಡು ಮುದಿಯ ಮುಂಗುರುಳು ಬ್ಬಿವ ರವಿಂದವದನ ವಕೆಮುಗಿದದಿ
೪ ಪ ವಿಶಾಲ ತರ ನೇತ್ರ ಮುದಯು ತಮ್ಮ ಮ್ಯಾಂಬು ಕನಾವಿಗುದ್ಧ ಮ್ಮೆನವಿರುತಕ್ಕೆ ಯಿಂದಂ॥ ಕಿರ ದಾಗಿ ಬಿಗುಪಾಳಿ ದವಿಮೋ ತೆತ್ತೊಲನಿದಂಕ್ಕಾರ ಧಿರಾಜಿಸಿ ಸಿಲ್ಲಡಿಯ ಮೊಚ್ಚೆಗೆ ಸಂದು ಮರದೊರಗಿದ ಳುಕಮಳಿ
೫ ಸದ್ದು ನಾವಿಮಳಿ ಮೊಪನದಬೆಳಬಿನವೊಳ್॥೧೦೩ ॥ ಪಾದ್ಯಸ್ನಾನವು ಮಯದೊಳು ಶಿವಸೂತ್ರ ದೆ ಡೆ ನಿಲ್ಲ, ಕ್ಷಂದ್ಯ ನನ್ನವಂತೆಗದು ಸತಿಯ ಲಿಂಗವ ತಂನ, ಕ್ಷ ಮ್ಯ ಳ್ವ ವದಿಸಿ ತಲಿಂಗ ದೊಳಗಾಕೆಯ
೬ ಸು ಪಾತ್ರ ದಳಿರ ಬಳ ಸುರರಾ॥ ಅಮೃನಾನಂ ದಿನಾರ ಉದರ ನೊಡಗೊಂಡೊಡನೆ, ಮುಯ್ಯಚೆ ಗಂತಂನೊಳಗೆ ತಾನೆಮಚ್ಚು ತ್ತೆ, ಶಯ್ಯ ಮಂಬಿಟ್ಟ ವಳ ಮೆರವೆನೆಂದು ಜ್ಜ
೭ ನಿಜ ರಮ ಬಂದನಾಗಾ॥೧೦೪॥ ಪ್ರ ರಹರಂಕ ಮಳ್ಯಾಂವ ಪರನಾಮಂ ಲಿಂಗ ಬೊಡನಿರದೊಯ್ಯನೆಂದು ಸಾರು ಬಾ ಬುಡುಕೊಳ್ಳಿ ಸಿರೆಯು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಮ
೮ ರತಳಿಯ ತಾ ನಕೆಗಳ್ಪ ನ್ನ ನಾದುದು ಕಾ ರಗೆ॥ ವಿರ ಪನೆರಳಿ ದುದು ರಥಾಂಗಕ್ಕೆ ದೆಸುಲದಾ, ಗುರು ಶಂ ಕಂತ್ರೆ ರಿರವಂ ಪೊನ್ನಿ ದುದು ಕಮಳೆ, ಧುರ ಗನ್ನೂ ಪನಾನೊಲವಪದರ
೯ ತಿಂದೆಸಿ ಡಂಸುರವಾ ಮತೆರದೊಳಾಗಾ॥ ೧೦೫॥ ಶಿವನು ಕಮಳ್ಯಾಂಯ ಲಿಂಗವ ನ್ನು ವನೊಯ್ಯುವಕೆ, ಶಿವಶರ ನಾಡಗೊಂಡು ಬಸವೆಶ್ವಬಂದವಂ, ತವಕದಿಂ ನೊಡವೆನ್ನೆಂದು ಬಪ್ಪ
೧೦ ತೆರವಿ ಪೂಪ್ಪ (ಪ್ರ)ಂಪತಿಗೆ ಬಂದರ॥ ಯು ವತಿ ಕವ ನಾಂಯನ್ನ ಖಿಂಯುರುಗಳ್ಸನು ಯವದೊಳು ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ದಿವಾಡಿ ಪೆಳ್ಳನಾರೈದು ಪಾಂ, ಜವನಿಕೆಂಯ ತೆಗ ದಿಪ್ಪಿ ಸಲು ಶಕುನಿ ಮಂಚದೊಳು, ರಿ ಯ ಶಬ
೧೧ ಬಿತ್ತ ದುತಿರೆ॥೧೦೬॥ ಕಂಡು ಕಡು ಪಿದ ಶಿಕ್ಷೆ ವೆರಲಮು ಶಿವಾತೆ ಲಿತಿಗೊಂ ಡು ಶರಚರನಾದೊಳು ನಾ ಡಿಂಯಂ ಮೂಗಿದಿರ್ದ, ಸು ಲಿಂಗ ಡಿಗೆಂಡೊಳು ಸುರ ನಲು ಕವಕಾನಾದಳ ವಳಿದು, ಬೆರಗೆಂ ತತ್ತು ನು ನನಾ॥ ಮು
೧೨ ಡಾ ಡಿ ಬಲ್ಲರ ದಿ ನವ ನ ಡು ನಾಗನ್ನಂ, ತೆಗಂ ದಾಡಿಸರ ನಾಂಕಲಂಕಿ ವಿನ್ನರ ಬಸನ, ತಂಡವ ಮಂ ಬಿತ್ತಿಗಳ ಪಾಂಯ, ವರುತ್ತೆ ಶ್ಯಾಕಂದಳ್ಳಿದರಾ ಸಿಖಿಯ ರೂ॥೧೦೭॥ ತಂಗ ದಿರ ಮೊಗದ ಕಿರಿಂಯ ಶಿವ ದುಃ ಖದಿಂ, ಸುಂ
ಪು ದು ತಿ ತೆ ಮ ಳ್ಯಾಯ ತಿನಸು ಬಿಂಯ ಪ್ರಾ ತ್ಸಂಗೆಯ್ದ ತೆಗೆಕಮ ಕೆಪ್ಪಕನ ಳ್ಯಾಯು ಶಿವ ಪೂಜಾ ನ ಯವಿದಾ ದು ದು॥ ತಂಗವಾತೆ ಸುಂಬಿ ದಿವಮಂ ಚೆಳನಿ ಬೊಸಿ, ಪಾಂಗಳ ದಳ್ಳಿಪ ಕ್ಕಿರು ತಿವಿ ತೆಗಂಧ

ಮಂಗಳಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪ ಫಲ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಿಂದೆ ಪೂಜಿಸುವೆ ॥ ೧೦೮ ॥ ಶಿವಪೂಜಿಸುವ ಮಳಿದು ಸುಂಮನಿಕ್ಕಿ ಪೆಯವೃ । ಶಿವಮಂತ್ರವಂ ಮರದು ಮೌನದಿ ನಿಹರೆಯವೃ । ಶಿವನ ನೋಡುವ ದೂಳಿಯು ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚ
ವರೆಪಾವಿ ಮಳ್ಳ ಮಳೆಯ ಕಟಾ ॥ ಶಿವನ ಪೂಜಾ ಕಾಲವಿದನತಿಕ್ರಮಿಸುವರೆ । ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಡಿಮಾಡವೆಳ್ದಾಡಾ ಪಲಬಿಡೆವೆ । ಶಿವ ಶಿವ ಮುನಿದತೆರನನುಸುರದಿರಲಾ ವೆಂತು ಬಾಳ್ವೆವ ಕಲಿ ಕಟಾ ॥ ೧೦೯ ॥
ಚೆಂನೆಕ ಮಳ ಪ್ರಪಾ (ಶಿ) ಮಿರತ್ರೆವೆಸಂ । ಚಂನೆಕ ಮಹಾಯಿ ಪಾ ಜಂಗಮ ಪ್ರಿಮಿಪಾ । ನಂನಿವಂತೆಯಿಯದಂ ಮಹಾ ಗ್ರದುಂನ್ನತಿಯಾಂನ ಪುತ್ರಳಿಂಬೆ ಕಮಳೆಪಾಪಾ ॥ ಕಂ ಪನಗಣ ವಿಯ ನೋಡೆಳವೃ ಮುಖ್ಯ
ವಡ । ಕಂನ್ನಾಶಿಯರು । ನಲಿದು ಪಾಡುತ ಪಾಡೆಳವೃ । ಮಂನನಾನೆಯ ಪಾರನಾಶಿಯರ ಪ್ರಾಮಂತ ಮನಾಗಿ । ಮೌನ ವೆಕೆಂಮ ಕೂಡೆ ॥ ೧೧೦ ॥ ಮರದು ಪ್ರನದಲಿ ಶಿವಸಂಗ ಪಾಂಬುತ್ತಿಂದು । ತುಂಬಿದೆರೊ ಪ್ರಾಣ ಮಂಕ
ಕೂಡಿದೊಳಗಾದಗಿ ದತಿ । ಪಶಿಪಾಮುಶಿದ ಮಂಲಿಂಗಂಗಳುಮುಖವಶಿದು ಕುಡದೆ ಸುಖಿಸಿದೆನೆನುತ್ತಂ ॥ ಹರನಾಮಂ ನಿಗಿದೆಯೊಯುತ್ತ ಲಿಂಗಾಳ್ಪು ತಗಸಾಂನಮಂ ಸವಿದು ನೆಮವಳಿಯುತ್ತೆನುತ್ತಿರದು ಸು
ರಗಳೆಡೆ ಯೊಮೊನ ವಿಡಿದಂ ಶಿಸ್ತ ಮ್ಯೆನುಕಮಳ ಪ್ರಪಾಪಾ ॥ ೧೧೧ ॥ ಶ್ರೀ ಕಟಕ ಬದಿಕ್ಕು ಗೆದಿಗಳ ಮಾಡಿನಿ । ನೊಕಲಿತು ವಶಿ ಶಿವಲಾಕಕ್ಕೆ ಕಮ ಳಪ್ವರ ಕ್ಷಿ ಸುವರಾರು ನಂಮನು ದುಃಖದಿಕ್ಕಿ ಲಿಗೆ ವೆಶಿವವ
ಡು ವರೆಪಾಪಾ ॥ ಮುಕ್ಕಂನಾ ಮಾ ಕಿಯೊ ಕಂಕ ರಮೊ ಬಿಚೆಂ ಹೊ ಮೂಗ ಖುಲಿ । ಕಕ್ಕಿ ಬಿಚೆಯ ಮೊರೆ ಯೊಕಮಳ ಕನಂಪಾ ಯ್ಯೆಂಮ । ಶಿಕ್ಕಿ ಸವೆನಿನಿಂತು ಬೆಗೆಂಯ ನೆಯುಕ್ಷುವಶೆ ಯೆಂದಳಿದರು
ಸಿಬಿಯರಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ವಿ ಪಶಿಸುವ ಡೆಂಮುಂದನ ಲ್ಪುಪಾತಕರುಂಟೆ । ಖುಬಿಯೊಳಿಂ ಮಿಂದಕೆಡುಗಳ ಮೊದಲಿಗರುಂಟೆ । ಶಿವನ ನ್ನಿಕೆಕೆಮ ಗಾಯಿತಾ ಯೆನಿನಗಳೆಜ್ಜಿ ಪಸಲಾಪಿ ವೆಯೆನುತ್ತೆ ॥ ತ
ಮತಮಗೆಯೆದೆ ಪಾಂಗ್ಗಳಂ ಪಾಯಬ್ದಕೆಂ ಡಗುವ । ಯುವತಿಯರು ದ್ದಾತ್ತರವ ವೆನ್ನುಶಿಗಳವನಿಮ । ಪ್ರಿವತ್ರಿ ವಿಸಕಲಕಂ ಕಾಕಾ ಬಿಯೊಳ್ದು ಳುಂಗಿಪವೃ ಪರಕಲಿಖತಾ ॥ ೧೧೩ ॥ ನೆರಸ
ರದುನ್ನವಕ್ಕ ತತಿಸಿಖಿಂಯ ಶಿಂಕಮಳಾ ಯ । ಮರನಾದಿ ರವಂ ಕೆಳ ತಚ್ಚ ಶಿಗ ಡಲಾಳ್ಗಾಳು ತಿರೆ ಮಿಂಡಜಂ ಗಮಾವಳಿ ಬಂದು ಸೊ ಪುತೆಂ ಮಿಪ್ಪುಸು ಖವಂಸಲಿಸುವಾ ದ ॥ ಸುರಲತೆ ಯೊನಾಗಿ ಪಾದು ದಿಕ್ಷುನಾ ವೆನಾಬೆ
ವರಸವಂಕರ ತಂದೊಡಲ್ದ ದಾಗ ದೆನುತ್ತೆ । ತರಹಾಸಿ ಸಿಡೆಯ್ದು ಬಸವಂ ಗುಸುದೊರೆ ಡಂಗಾಂಡು ಬಂದರಾಕಮಳೆ ಪೊಡೆಯಿ ಡೆಗೆ ॥ ೧೧೪ ॥ ಮಡಿವಳಯ್ಯಂ ಕಿಂನರಯ್ಯಂ ಬಾಚರಸರುಂ । ಹಡಪದಪ್ಪಂನಾನಗ್ಗ
ಪೊಂನಿತಂದೆಗಳು । ಪ ಡಿಪಾ ಶಿ ವುತ್ತಂನಾ ಕೊಲ ಶಾಂತಯ್ಯ ಮಿದರಕೈತಚಂನ್ನಬಸವಾ ॥ ಯೆಡೆಮತ ದನಾಗಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಸ ಬಲದೇವ ಪಡಿಪಾ ಶಿಬಸವಯ್ಯ ನಾಚಯ್ಯ ಸಾಡ್ಡಳಂ । ಪ್ರೊಡೆಮುಲ್ದ ಬಂಕಯ್ಯ
ಶಿಗೆಯ । ಮಾರಯ್ಯ ಮಿಂದನಾ ನಯ್ಯಂಗಳೂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಹರಶರಣಾ ಶಿವರುಮುಂತಾದವರು ಕಡು ವಿಗ । ನೆರದು ನಾ ನಾ ಸಂಭ್ರಮವ ವೆನ್ನುಸು ವಿರಲಿತ್ತ । ಧರ ನಾಸುರಂ ಮ ಂ ಬರಸಕೆಳ್ದು ಜವದೆ

ಯ್ಯಂತೆಂದ ಬಿಜ್ಜಳ ನೊಳಗಾ॥ ವರನಾಥ ಬಂದ ನವ ಚಿತ್ರ ಮ ದಿಳಿಯೊಳಚ್ಚ ರಿಯ ಮಲಾನಿಂ ವೆಸು ಖ ಮಿರ್ದ ಕಮಳಾಯಿ ಯಿಂದು, ಮರನಾವಿಪ್ಪ ದಳಿಂದು ಚರಣಿ ನವ ಕಂ ಕೊಲಿಬ ಬಸವೆ ಶತಾನೆ ಬಂಧು॥೧೧೬॥ ಬಳಿಯ

ಮೆಲಾ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಯಿಂದೆ ಫಲ ತೆರ ನೊಸುವ। ಬಸವ ಅಂತೆ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂ. ಬಿರ್ದ ವೆನೆನವೆ ಹ್ನಮಾವ ಕನು ರಿದು ಹೊವ ವಿಗಳಿಸಿ ಚರರಾದ ಗಂಡು ಬಂದ ಕಮಳಾಯಿ ಯಳಿದಾ। ಸುರಿ ಯಿನು ಕುತ್ತವ ದಣಿ ತೊಗರ ಹಾ

ದರ ತೋ। ಮರುಗ ವ ಮುಕ್ತಿ ತೊವೈ ನಿಗ ಸಕೊಂದ ಹೊಮೆಂಬ। ಬರಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸ ದೆನೆರದಿಪ್ಪುದ ದೆನೆಂದು ಬಸವ ನೋಡ ನೆಂದ ನರಸಿ॥೧೧೭॥ ಯು ನಲಿಮ ವಾಚರ ಮು ವಿರಕ್ತಿ ವಾಚಾರ। ವನ ದಿಮಿ ವನ ಸು ರಾ

ದವಿ ವೇರಮಂ ಸತ್ಯಂ ಸ ನಾ। ಧನ ಕೆಳ ವೆಳೆಂದು। ಬಸವರಾಜ ರುದ್ರ ನನೆ ಬಿಜ್ಜಳ ಮ ಹಿಶನ ದಕೆ॥ ಬಿನಯ ದಿಂ ನುಡಿದ ನಾ ತನ ಕರಯಿಸಿ ನೆಬಾರ। ನನುವ ಚಿಳ ಪನೆಂದು ಹರಬದಪ್ಪುಂ॥ ನಂ। ಘ ವಸತ್ಯನಿ

ಥಿಸತ್ಯ ನಾಥನ ಡಿಗಂ ಕಸು ಹೆಬಂದು ಬಿ ರನಟ ಗೆಯ್ದ ನೂ॥೧೧೮॥ ಶರ ಣಾರ್ತಿ ಚಿತ್ತ ಲ ಹಮೂರ್ತಿ ರಾಕಿ ಗ್ಯಾನ। ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಾಬ್ಧಿ ವರ್ಧನ ಸುಧಾಕರನ। ವರ ವಿರಕ್ತಿ ವನಂ ಪಂನ್ನ ಕಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠ ಯು

ತಮ ಹಾಮ ವಿವನ॥ ಚರಲಿಂಗ ಲಿಂಗಿಗಳ ಮುಜ್ಯಾತಿಸತ್ಯಂ ನಾ। ಶರಣಾ ದಿನಾಂ ಮ ವವಪಿದ ಯುಗ ಂಗಳಿಗೆ ತ ರಿಗ ಸ್ನೆ ಕಮ ರಾಯ ಪರನಾ ಗಳೆದ ಸುಮ ದರಸಿತಿ ಯು ನಿಂ

ವಾಂ ಭ್ರ ಯುಗಳೆ॥೧೧೯॥ ಪರ ಶರಣಾಗನಾಬ ವಿಜಯ ಮನು ಬಸವ ಮೊದಲಾದ ದಿವರ ಮುರಾತನ ರೆಂನ ನಿಮಗರು ಹೆನುತ್ತ ಬ್ಜಿ ದರುಬ ರ ವಿದೆ ಯು ನಲು ಸತ್ಯಂ ನಪ್ಪಂ ನಾನಂ ನೋಡಿ ನಸು

ತೆಂದ ನೂ॥ ಪರನೆಯ್ದು ನಂದಿ ನಾರದ ರಾಡನೆ ಕಮಳಾಯ। ಸುರತ ದೊಳ ನಿರುಳಿದ್ದು ಕದ್ದು ಲಿಂಗವ ತಿಟುರ। ಪರನಾಲಯ ಹೊಳಿಪ್ಪು ನಾ ತನಾ ಕೆಯ ಬಳಿ ಗಿ ಬರೆ ಬಪ್ಪು ದ ನು ವೆಂದ ನೂ

॥೧೨೦॥ ಮಂದಬ್ಧಿ ತಾನ ನ ದೊಳೆಂದ ಸತ್ಯಂ ನಾಂಗೆ ವಂದಿಸು ತೆಬಿಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಸವಾದಿಗನಾ। ಪ್ರಂದ ಕೈ ಪಿಳಲ ವರ ತಿಸಂ ಭ್ರಮ ದಿಪಾ ಗಿ ಶರಣನೆಂದು ಕರದು ತರಲು॥ ನ್ನಾದು ಯು ಜಿತೆ

ಮಹಾ ಯತನು ವಿನೊಥ ಲಿಂಗ ಮಂಟಪ ದುಗೊರಲಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿ ಸಲಕ್ಷ್ಣ ನಾದೊಳ ರಸು। ಬಂದು ದಾಕಮಳಿ ಬಸವಾದ್ಯ ಖಿಳ ಶಿವಗನಾ ಕೆಮ್ಮಿಯು ಕ್ತಿನಿಂದಿರ್ದ್ದ॥೧೨೧॥ ಶರಣಾಸ್ತ ತಿಲಿಂಗ ಬತಿ ಯೆಂಬನಿಗ ವರ

ರ್ಧ ಮಂ। ಚರಲಿಂಗ ಭಾಗೆ ಪಿ ಭಾಗಿ ಯೆಂಬಾಗ ವೂ। ಚರನಾಸಿಯು ಮನಂಗ ಚ್ಚ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೆಂದೆಂಬ ವಚನವ ವಲಂನಿನೊಳಗೂ॥ ರಕೊಳಿ ಹೊ ಷ್ಟ ಪಿರಿ ಪ ಪ್ಛ ಫಳ ಮಂಟ ವಿದು ಚರಿ ತ್ರಾರ್ತಿ ರಾಮೂದ ಕಮ

ಜೈ ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು। ವರ ಬಸವ ದಂಡೇಶ ಮೊದಲಾದ ನ್ನಾಕ್ತತತಿ ಹೊಗ ಗ್ದು ದಚ್ಚ ರಿವದು ತ್ತೆ॥೧೨೨॥ ತರ ತ್ರೈದು ತೊಳ್ತಿ ದುವೊಗ ಲಿಚಿ ಡೆ ಮು ದಿಗಂಗೆ ಮೂರ್ತ್ರೈದು ಕಂ. ನಾಲಿರು ನಾರಿಗಳ ಪಲತಿ ರದೊಡಲು।

೧ ರಾ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸನಕ್ಕೆ ಪವಣ ಬಿಗೆಯಸ್ಥಲಪ್ರಸಾದ ನಸುತ್ತು ಬೂದಿ ಬಿಡಿಗುರೂ॥ ಸಾರಿಯ ಡ ತೊಡೆಯ ಶ್ರೀ ಹರಿವೆಯ್ಯ ಮಗನೈಸ್ತವ, ಮಿಗಿಲ ಯರುಳೆನಿಸುದುಗಳಂ ವೇಗವಮೆ ಯ್ಯನು ಅವೆ, ತೋರಿದಂ ಕಮಗ್ರಾಂತ್ಯೋ, ತಿಮ್ಮಳಿವೆಯುಂ ಬಿಸರು

೨ ಸುರಿದು ರಿ ಕಡುನೆನವೆರಜ॥ ೧೨೪॥ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಭುಗಳಾದನೆ ದುಂದು ಬಿಗಳು ಶಿವೆರಸಿ, ಬಸವಾ ದಿಗನಾ ತತಿಯ ಘಿಯ ಘಿಯೆಂ ದುಷ್ಟ, ಶಿಸುವಜಯ ಪ್ರಭಾಷ್ಟವಂ ಬಿರವಚತುಂ ಬಿಸಿ ಪ್ರ ಕರಂಣ್ಯಾದಿ ಸತ್ಪದ

೩ ದಪಾ॥ ತಿಸುಳಿ ಕಮಗ್ರಾಯ ಗ್ರೀವ ದಿ ಕೋಟಿ ಶಶಿ ರುಚಿಯು ನೆಸವಮು ಷ್ಟಿ ಕಮೋಳಾಂತ್ಯನು ತಂನಮು ರಿಗಿ ದಂ, ರಸಿಯರು ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕಂಡು ಬಸವಂಗೆ ರಗಿದಂ, ತಪ್ಪು ವಂ ನಿಸಿಂದರಾ॥ ೧೨೫॥ ಯುಂ ತಿ ಲ್ಲ ರಿ ರಂ

೪ ಗನಿಷ್ಟಾಂ ವರಿತೆ ಕಮಗ್ರಾಯಗೆ, ಕಂತುಮರ್ದನ ಬಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲಿದಂ ಕೇಳು, ಸಂತಸದಿ ರಾಘವಾಯೆಂದು ಹರಿಹರದೇವ ಬಿಳಿವಗುಳ್ಳಿಂ ತೆಂದನು॥ ಅಂತಿರ್ಕ್ಕು ಗುರು ಭಕ್ತಿಯಾಗುರು ವಿನಿಂ ಲಿಂಗ ವಂ ತಂದು

೫ ಭಜಿಸಿ ಧರಮ ಬಿಮೆ ತಾನಿಂತಿರ್ಕ್ಕು ವುಂತೆ ಯಾಗುರು ಲಿಂಗವ ಮನ್ನಣೆ ಜಿಸಿ ಚರ ಪೂಜೆಯಿಂ ಮುಕ್ತಿ ವಡೆದು ದುಸು ದಿವ್ಯ॥ ೧೨೬॥ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿವಸಾಳದೆ ಶ್ರಮರು ಸುಖ, ವಾಚಾರ್ಯ

೩೦ ೬ ಮಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು ಬಂದಿ, ತಾ ಚಾರ್ಯ ಚಾ ಕಮ ದ್ಯುದಿನಿಂದ ಪಂಚ ವಂ ಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧನಂ ಜೆ ಶ್ರರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಗಟಧಸರಣ ರುಹಮದು ಪಚಿತ್ತನಂ, ಜಾಚಾರ್ಯ

೭ ಚಿತವದಹಂ ಬಿಯ ಪರಿಶ್ರರ ಶ್ರೀ ವಾ ಚಾರ್ಯ ಸುತರಾಘವಾಂಕ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳ ಗೆಸು ಬಂದಿ ಸುವ ಚಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೨೭॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ಉಕ್ತಂ ಪದ ನಾಶ್ರೀ

ಜಂಗಮ ೮ ಕ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥ ಅಕ್ಕಿಂ॥ ಶ್ರೀಗುರು ಲಿಂಗನ್ನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುಕರುಣಾದಿಂ ಲಿಂಗವ ಪಡೆದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ, ಚರವ ಮೂರ್ತಿಗಳ ರವಜಿಸಿ ಬೆದಿದು

ದಾಸೋಹ ೯ ಗಳು ನಿತ್ಯ ಶಂ, ಚರನ ಸೊಡವೆರದ ಶಿವಭಕ್ತಮಹಿಮೆ ಯಬಿಳ ನಾರಾಘವಗೆ ಹರಿಹರಂ॥ ಪದ॥ ಬಿಗ್ಗ ಸನಮ ಪ್ಪುರ ಸರಿಜ್ಞಾತ ಗೂಡಪದ, ಬಿಮಗ್ಗಾಪ ನಾ ಪ್ರಮು ತಾಶನವರಾಚ್ಚಿತ ಪಾದ, ವಾಗ್ಗರಾಂಡಾಯ

ಶೀಲ ೧೦ ತ್ಸಹ ಪ್ರಪಂಗಿಶಿವ ಕಮ ಕ್ಷಿ, ಸಕಲರಕ್ಷಾವಿನೊದಿ॥ ಪ್ರಗರದ ಶ್ರವಣಾ ಶ್ರವಣಾ ಭೂಷಣ ಶಶಿಹವಿ, ಭಿಮಗ್ಗಾಸ ಶೆನಾ ಕ್ಷಗಿರಿಜೆ ಶ್ರತಾರಕಾ, ಪ್ರಗಿರಾಜಿತಮಾಲಿ ಜ ಷ್ಟ ಕೇತುಹರಸಿದ್ಧನಂ ಜೆಶ್ರಬಲಹು ಸತತಂ॥ ೧॥ ೧

೧೧ ಜಿವಿಪು ದು ತಾದಶ್ರಾಬ್ದವೆನುತೆ ಜನನಿಬತಂ, ತಿವಿ ದಳಲಾ ಕ್ಷ ಗಿರಿಕೆಂಡು ಶ್ರಿವ ಭಿತಜನ, ಭಿರಾ ವದಿಂಶತವ ತ್ತರಾಂಯು ವಂಟದ ದು ನಿ ಜ ದಿ ಶಸ್ತ ನಾನಾವಿಧಾ॥ ಜಿವಿಗ ರನ ಭಿತವ ಪದ ದ್ಯಾನಯುತರಂ

೧೨ ಮಾದಿಸ್ವಾವನಿ ಯನೆ ಭ್ರಮಂ ಕ್ಷೆ ಯುಲಾ ಸಪು ರಿಗೊ ಯ್ದು, ದೇವರಾಜನತನು ಜ ಮಳೆಯ ರಾಜ ಮಹೇಶ, ನೊಲಿದೆಂಮ ಸುಧ್ಧರಿಸುಗೆ, ೨, ಸ್ವರಿಸಿ ಬೊಡೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಂಗಳಂ, ಬಿರಿ ಹರಿಸುವ ಸಹಸ್ರ ಗೋ

ದಾನ ಪ್ರಸಾದಾನ. ತುರುಗಳಂ ದಾನ ಧನರತ್ನದಾನ. ಇಂತಪ್ಪುವ ಪರಮೇಶ್ವರರ್ಗೆ ಮೆಂ॥ ವರುಷ ನವ ಮೂಬಿದಾಕ್ಷ್ಣಾ ಪಶ್ಚಿಮೋದು ವಶಂಕರನ ನಿಜರೂಪ ಸ್ಪರ್ಶ ವಿರಹ ಮಾಹೇಶ್ವರರ. ಪರಮ ಪಾಪ ಯುಂ ...

ರಕಾಯೆನುತೆ ಬಿಲ್ಲ ನಾಮ ಪಶುಪರ್ಯಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಅಕಾರಮುಂ ನಿರಾಕಾರಮುಂ ತನಗಿಲ್ಲ. ಬೆಕಾದಕಾ ಮನಿಃ ಕಾಮಮೆಂಬುದುಮಿಲ್ಲ. ಆಕಮೋಹ ನಿರ್ಮೋಹ ತಾನಲ್ಲ ನಿರ್ಮಾಯ ಸತ್ಯಜಂಗಮ ಲಿಂ

ಗಮೂ॥ ಪ್ರಾಕಲ್ಪಾ ಚಾಣಿಯ ಮನಾಚಾರಿ ತಾನಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕುಲ ಬಳಿಮೆ ನಿಷ್ಟೆಯೆಂಬುದುಮಿಲ್ಲ. ಸ್ತುತ ಗಮನಾಗಮನ ಮತ್ತೆಂದು ಶಿವರೂಪಸ್ವಪದ ಶಕ್ತಿ ಸಾರುತಿಪ್ಪುದಂ॥ ಶ್ಲೋ॥ ರೂಪಾರೂಪ

ನಿರಾಮಿತ್ರಂ. ಕಾಮ ನಿಃಕಾಮ ವರ್ಜಿತಂ. ಮಾಯಾನಿರ್ಮಾಯ ರಾಹಿತ್ಯ ಮೇತ ಜಂಗಮ ಲಕ್ಷಣಂ॥ ನಾಚಾರಂ ನಾಪ್ಯನಾಚಾರಂ ನಿಮನಿರ್ಬಾಧ ವರ್ಜಿತಂ॥ ಗಮನಾಗಮ ವಂ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್

ಂಗಜಂಗಮಂ॥ ಪದ॥ ನಾದಕ್ಕೆ ಬಿಂದುವಿ ಗೆ ಕಳೆಗೆ ಗತಿ ತಮೆ ನಿಸುತೆ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಯ ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವರ್ತಿಸಿ. ಪ್ರಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದಿಹ ಪರಮನಿತ್ಯಾನಂದರೂಪಿಂದ

ಜಂ॥ ಆಧಶಿಖ ಚರವಾತನಂ ನಕ್ಷತ್ರಸುಚಿ ಯಾಗಿ. ಮೊದಲಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನಿ. ವಿದಿಸಿ ಪ್ರಸಾದಮುಮನಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿ ... ಸುವ ದುಮುಕ್ತಿ॥ ಶ್ಲೋ॥

ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತಂ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತಿವ ರ್ತನಂ. ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತರಹಿತಂ. ನಿತ್ಯಾನಂದಾತ್ಮಕಂ ನಿಜಂ॥ ಸುಚಿರ್ಭೂತ್ವಾ ವಿಧಾನೇನ ಚರಲಿಂಗಂತು ಪೂಜಯೇತ್॥

ನಿಖಿಲಾನಿ ಪದಾರ್ಥಾನಿ ಸಮರ್ಪ್ಯ ತದ ನಂತರಂ॥ ಮಮಾಪಿ ತತ್ಪ್ರಸಾದಂ ಚ ದತ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ಚ ಶಿವಮೇತ್॥ ಪದ॥ ಧ ರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳುಂ ಬ್ರಹ್ಮನಾರಾಯಣರು ಧ

ರೆಗೆ ರುದ್ರರ್ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ್ ತ್ರಿಣೆಯ ಸುರರು ರುದ್ರರೊಳಗೆಂತು ರುದ್ರನಧಿಕನು ಮತ್ತೆ ಜಜಂಗಮ ತ್ರಯಂಗಳೊಳಗೆ॥ ಚರಮೂರ್ತಿ ಘನಮುಮಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ. ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತಾ

ರು ಕೋ॥ ಯುಕ್ತವೆಂದು ಮಿಗೆ. ಬಿರಿದು ಸ್ತುಕ್ತಿಯಿ ನುಸುರುತಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಮುಕ್ತ ನಾವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ತಾಪ ವಾಕ್ಯ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯಥಾ ಸುರಾಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ರುದ್ರ ಜಂಗಮಸ್ತಥಾ॥ ಸುರರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ...

ಶ್ರೀ॥ ರುದ್ರತ್ವೇ ... ವಿತಿಷ್ಟತಿ॥ ಪದ॥ ಶಿವಭಕ್ತನಂಗವಾ ಚಾರ ರಹಸ್ಯ ತ್ರಿಪುರ ದುರ್ವಿವರ ... ಸದಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣವೃತ್ತಿ ಪುರ ಶಿವಲಿಂಗ ... ಮುಮನು ... ಪ್ರಾಣ ... ಜಂಗಮ ... ಲಿಂಗ ...

ಶ್ರೀ॥ ಅವಿರತಮೆ ಯುಕ್ತ ... ಲಿಂಗ ಕ್ರಿಯಾಂಗಂ ಚರವಿಚಿದಂಗ ... ಮು ಪಾದಿ ಲಿಂಗ ನಿರುಪಾದಿ ಚರ. ವಿಭುವಾಕ್ಯ ... ನುವಿನೋದ ... ಜಂಗಮ ... ನೆಂದಿಪ್ಪ ... ಲಿಂಗ ...

... ಚಾರ ... ಶ್ರೀ ... ಚಾರಂ ಪ್ರಾಣ ವಂತ್ರಿ ಕೃಂ. ತತ್ಪ್ರಾಣವಂ ತ್ರಿ ತಂ ಲಿಂಗಂ. ತತ್ಲಿಂಗಂ ಜಂಗಮಾತ್ರಿ ಕೃಂ. ಜಂಗಮಸ್ಥಾನ ರೂಪಂ ಚ. ಉಪಾಧಿ ನಿರುಪಾ ಧಿಕಂ॥ ... ಪ್ರಾಣ ... ತಂ. ... ತ್ರಿ ...

ಜಂಗಮಂ॥ ಶಿವ॥ ಸಕಲ ವ್ರತಂಗಳಾಪ ಮಧ್ಯೆ ಕ ವ್ರತಂ ಸೊಡೆ। ಯುಕಳಂಕ ಸ್ವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವ್ರತಂತಾನೆ। ಮುಕುತಿ ಪದ ತ(ಪ್ರ)ತಂ ಪ್ರಾ। ವಿಪಾಡೆ ಯನೆ ಗಂಶಿಶಿರವಮಾಗಿ ಪ್ಪುದುದೊಲಿವೊ॥ ಪ್ರಕಟ ವಹ ಜಂಗಮವ ದೆಂದಮು
ಶಿವತ್ತರಂ। ಮುಖರ ಪ್ರಪಾಶಿಬಿಳ್ದನ ಪ್ರಪಾಂಡನಾ। ಮಕ ಮರಾನಾದೊ ಗದ ಶಿ ಂಡೆ। ಜಂಗಮ ವಿಟುರತರ ರಾಘವಾಂ ಕತಿಥಿ ಯಗ॥ ಗಾ ಶ್ರಾ॥ ಸ್ವರ್ಪ್ರ ದ್ರತಾನಾ ಮಾದಿಕಂ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವ್ರತಂ ಮಹತ್॥ ತದ್ವ್ರತಂ ಮಮ ದೇಹಿ
ಸಿಂತಮ್ ಮನ್ನಕಂಜ ಂಗಮಂ ನಿವೆತ॥ ಟಿದ॥ ವರಧನ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂಗಳಂ ನಾಡೆ। ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪ್ಪುಸುವನೆ ಶಿವಕ। ಪರಮರಸ ಕ್ಕೊಮ್ಮತ್ತ ನಾ ಶಿತ್ತ ನೆಂದು ಹೂಮ್ಮ ವಿರಾನಾ ವಾಳಿದು ಸುರ್ದ್ದ ದ॥ ಹರಿವಿಧಿಮ್ಮ
ಸಾಶ್ವರ ವ ಸೊತ್ತು ತ್ರಿಲಯ ಕಾಯ್ಯ ಕರಶಿಂತು ಪ್ರಾಕಾಶ ರ ನಿತ್ತ ಸಜನನ ವೆಸ। ಸದ್ಗುರು ವಿನೊಳ್ಳು ತಿ ಜಂಗ ಮ ದೊಳ್ಳು ಲಿಂಗ ದೊಳ್ಳುಲ ಯವೆಂ ದರಿ ಪಡೆ ಲಿ ರಾಘ ವಾ॥ ಗಾ॥ ಶ್ರಾ॥ ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾನಿ ಮನಾಂಶ್ಚ ಗುರು ಲಿಂಗ
ಚರಾಧಿಷು। ಯಃ ಸಮರ್ಪ್ಯ ಮಾತೆ ಭಕ್ತಾ॥ ಸದ್ವೃತ್ತ ಯುತಿಕ ಧೃತಿಲ ತ್ರೈ ತ್ರ್ಯ ದ್ರುವ ವಿನಾ ಕೃತ್ತಾಃ। ಕ್ಷತ ಕೆಕ ತ್ತಾಚ ಕರಶಿವ ಕಿ। ನಾಶ ಸ್ವ ತೆರು ದ್ರ ಕಶ ತ್ತಾ ಚಃ। ಯಥಾ ಲಾಕ ಸಿ ತ್ತಿ
ದಾ॥ ತಥೈ ವಶಿವ ಶಕ್ತಸ್ಯ। ಜನನಂ ಗುರುಲಿ ಂಗಕೆ॥ ಚರಲಿಂಗ ವಿಪಾರಶ್ಚ। ವಿನಾ ಶಿ ಶಿವ ಲಿಂಗಕೆ। ತಸ್ತ್ರ ತ್ರ್ವರ್ಪ್ರಯ ತ್ನೆನ। ಚರ ಲಿಂಗೇಷು ಮರ್ಪ್ಯ ಯಾತ್॥ ಟ॥ ಅದು ಕಾರ ಣಮ್ಮ
೩೧ ಮಾವತ್ತೆ ರಡಿನಾಡೊ ಡಿಸಲಿದು। ಸದಮಾ ಲಾತ್ಮಕ ಜಂಗಮವ ವರ್ಜಿಸು ಪಂತಾನೆ। ಸದು ರ್ಶಕ ನಿಪಲಾಕ ಪರಲಾಕಾಂ ದೆಯ್ಯವ ನಿರ್ದ್ದ ಬೆಕ್ಕೈಲಾ ಸಲಾ॥ ಅದನರಿದು ಬಿಮಲ ಜಂಗಮ
ವನನವರತವುಂ। ಪದದು ವುದ ದಿಂ ಶಿವ ಜಿಳ ವುತ್ತರಾದರಕ ಥೆಯ। ಪದುಳ ದಿಂ ಕೆಳುರಾಘ ವ ಪಂಡಿತಾ ರೊಂದು ಪೆಳನಾಪ ರಿವೆ ವನಾ॥ ಗ೦॥ ಟಿಕೆ॥ ಪಾತಶರ ಗಾರಿಚ್ಚಾಪದಾರ್ಥ
ಮಿಂಪಾರಿಂಮನ್ನಿಂದು। ಸುರಿಯ ಲಿರೆಶ್ವಗಲಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ಕಿ ಪಾಟ್ಟದ ತಿ। ವರನೆ ಜಂಗಮರೂ ಪದಿಂ ಬಂದು ನರವಾಂಸ ಮಂಚಿಡೆದ ದಂಚತಿಗಳಾ॥ ಹರುಷದಿಂ ಮಗನ ಕೊಂ ಡಿಕ್ಕಲಾತ ಜಿಲಿದರ ಮನೆಯೊ
ಗ೦ ನಾತಿನೆಸಿ ಪುತ್ರಸಂಕರ ಮತರಿ। ಬರಿ ರುಳ್ ಚಂಗಳಿಂ ಯರಂಕೆ ರಿಯೆ ರ ತ್ವಚೈಲಾಸ ಪುರಕೊಯ್ದನಾ॥ ಗಗ॥ ಟಿಕೆ॥ ಜಂಗಮ ಕಿವಗ ಶಿದಂನವ ಪುತ್ರ ಸನಾ ತಿರಯ। ಬಂಗದ ವನಂ ಹೊಂ ರದು ಮ ಚ್ಚಿಪಾಸ ನಿಖಾನ ಮಂ
ಗಗ। ಸಾಂಗವಾಗಿಯಿ ವಾದಿತ ಜ್ಜಂಗಮ ಕೆನಿಡೆ। ಸು ತಳಿಲ್ದ ದರ (ಗು) ಪಾದೆಗಳ॥ ಲಿಂ ಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಳ್ಪುದಿ ತೆಪಲು ಮು ಸುಲದಿಂ। ಪಂಗಶು ಚಿತ ಪಾಂಡ್ಯ ವಿನೆನ ಲ। ಶಿವಂಕೈಲಾಸ ಮಂಗಗಾಸ ತಿ ರಿವಸವ ಡ್ರಾ ಂತ ಸರ್ವರಂಡ
೧) ದ್ವಿಜ ಬದನೆ ಲಿ ರಾಘ ವ॥ ಗ೨॥ ಟಿಕೆ॥ ಸುಶಿವ ಪಾಂಮ ಳಯೊಳಗೆ ಪರನ ಮಾರಿಗೆಳುತ್ತೆ। ಪರಿಪ್ಪೆ ಡಿಯಾ ತ ನಂ ರದು ತಂದಾ ಶ್ರೈದು। ಧರೆಯೊಳ್ಗೆ ಚಿತ್ತಿ ದ್ಧ ನೆ। ತಿ ಚಿತ್ತ ತಂ ಬೆಂಗರವ ವಾ ದಿ ನಿ ದೆಸ ತ್ತಾ ॥ ಬಳಿಯ ಮನ

ಂಕರದು ತಂದು ತೆರೆದು ಭಾಜನಂಗಳ್ಳಿಯ॥ ಹರನಂಕಿತ ಕ್ಲೆಗಳ ಮಂಪಡಿದ ಶಿವಭಕ್ತ। ವರನನಿಟು ವಿಕ್ಕೆಯೊಂದ ಗುಡಿ ವಾರನ ಚಕ್ರ ಚರ। ಭಕ್ತಿಯಾಗ್ರಕ್ಕೆ ವಿಪ್ಪದು॥ ೧೩॥ ಪಕ್ಷಿ॥ ಬಿತಿಚಾ ತಪ್ಪಲ ವಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಿಯ್ಯಲಿ ಶಿ
ದು ಮಾಡಿ ಶಿ ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂ ಬಂದು ಬೇಡಲಿತ್ತ ತಿರೆ ಯಾನಂದ ಪೊಳಗಿರಲು ತಂನರಸನಂ। ತತ್ಪುರವ ಬಿಡಲಿಯ್ಯೆ॥ ಹುತವಹ ಗ್ಗಿನೆತ್ರ ನೊಳಿದಂಕಾಲ ಪ್ಲೈಗತ ಮಧ್ವರ ಭಕ್ತಿ ಮತೊ ವ್ರತಸ್ತ ಗತ ತ ಮುನಿಪ
ತ ತಿಗಂಮಾಡಿದಂತವ ಜಂಗಮ ಕೆನಿಡಿ। ತಂನಪತಿ ಕಂಡು ಕೊಲಲು॥ ೧೪॥ ಆಕಾಶಿಯು ಜಿನವಮುನಿಗಳಂಗ ದೊಳು ಬಿ। ರಿಕಂಡಾಕೆಯಂ ಬಿಡಲು ಶಿವನೆಂದು ಜಿನನಂ ಪರಾಯೆ। ಪೈಶುಂತ ರುಪ್ಪದಂ ಭಿತ್ಯಕ್ತವಾದನಾಶ್ರಿ
ಬೈಗಂಡಾಳ್ವಾ। ಸೊಕರ್ನ ಭೂಪ ಪನಂಕ ಪ್ಪುವ ಕೆಯು ಗೆಕು ದದಿ। ಯಾಕರ್ತವ ಪಾತ್ರ ಶೂಲವ ಬಿಗು ರತಿ ಶಿ ಮಿಗೆ। ಶ್ರೀಕಂಠ ನೊಲವ ಪಡೆ ದಂಬಸವನೆ ಡೆಗೆಯ್ದು ಶೂಲದಬ್ರಹ್ಮ ಯ್ಯನ॥ ೧೫॥ ಪುರಮ ನಿಯೊಳ್ಳಿಕ್ಷೆ
ರಂಕಪ್ಪುವ ಕೆಯು ಕೆಕುಡಿದೆ। ಸುಶಿಂತಾಗಿ ತತ್ಪ ಒಗೆತಾವ ಶೂಲವನ್ನೆರಿ। ಹರಳಾಕ ಶಂಪಾದ ರಾಗುಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳು। ಗೊಡೆಯುಕ್ತವಾಗಾ॥ ಅರಬನೊಡ ವಿಯ ಕಳಲು ಚರರು ಬಂನತ್ರಿಬ ದೆ।
ಮಹಿಯೊಕ್ಕ ಚರ ಕ ತಂನೊಡಲ ಬಗಿ ದೊರ ಭಾಗಿ ಭ। ಯರಸಾಳ್ವಂ ಕಳು ವಿಶಿವಮು ಶಿನಿಪ್ಪಾದನಾತ್ಮೈಪೂರಿ ಚಾಮಯ್ಯನಾ॥ ೧೬॥ ಚತ ತುರಂಗ ಬಿನಾ ವಿತಾನ ದೊಡ ಗೊಂಡು ಬ ಕಲ ತಿಕ
ಯಾನಂ ದಡಿಂ ಬರುತಿರಲು ಬತ್ತಿ ತೊಪ್ಪು॥ ತಿಶಂತನ ಬಿಕಾವ ತಾರ ಜಂಗಮವ ಮೂರ್ತಿಯ ಕುತಿರಲ ಕೆಳಲಾಪ್ಪಾ॥ ೧೭॥ ಸು ತಥಾ ದಿಶಿ ಯ ಕಂಡು ಕಾಮತಾ ಪ ಕೆ ಸಿಂದು ಹ ತವಾಸು ಶಿವಿ
ನೆನಲ ಕವನ್ನ ದಾಕಿಯನೆರದು। ಶ್ರೀಶಿಂಯ ಬಿ ಯಂಕೊಯ್ದು ತಾ ದಾಸನಾಗೆ ಮೊನೆಧರ ನೊಳಿದನು ಮೆ ಯಾಣ್ಣನ॥ ೧೮॥ ಶೂಲಭಕ್ತ ಮಂಲಿಂ ಗಮಂತಳಿದ ಶಿವನಂತ್ಯ ಜನೊ॥ ಲಾಪ ದೆಯ್ದೆ ಭಜಿಸು ತಿ
ಕೆನರ ತಂಗೆ ಚಾ ತಿ ವಿ ಕೃಮ ರಂದ ರಡಿ ಪಾರೆಯ ತಾ ಬಿ ಪ್ರಮಾದಪಾ ಕವ ಬಿಶಿ ಮಾರ ಲಿಂಗಂಗಳ॥ ಬಸುಡು ಬೆಸುಲಗಳಂ ತಂನೊಡ ನೆ ಬರೆ ಸಾಯದಿ। ಸುಕರರಸನ ಮನಿ ಲಿಂಗ ತಶಿಯು ತನಾಗಿ। ಪಟು ಬೊರಾನೆಮ
ರ ವಂಪಾಕ್ಷ ಭಿಸಾ ನಸ ಮ ಲಿಂಗತ್ಯನಾದಂ॥ ೧೯॥ ಸಾರ ಸಾಶಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಿಶಿಯು ಬಾಕರ ತೆರೆ ಡಿ। ವಾರಾತಿ ಬರೆ ಕಂಡು ದಂಡ ಪಂನ ತಿಗೆಯು। ಸಾರ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಪೂಜಿಸು ತಿರೆ ಪುರರ ಪ ದ್ವಿಜರು ನೆರದು॥ ಧಾರ ಬಾಗಿಲ ಶಿ
ತಭಕ್ತಿ ವಜ್ರ ಮಿಡಿದರು। ಸಾರ ನಿಯ ಮನೆಯ ಪಾಕ್ಷರ ಸು ತಿರಲಾಗ। ಚಾರು ಲಿಂಗವ ಪಾಬಿ ತೊಲಲಿ ಮರಡಾಕೆಗೆ ಶಿವಂ ಪ್ರೇಮ ಧುರದ ಚಿತ್ತನ॥ ೨೦॥ ಯಾಗಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಚಾಂಡಾಲನಾಗಿ ದ್ವಿಜರಾ ಸೊಡಿ ಪಾಗೆ ಮುಂಬು
ಬಿಗಂಡಿ ಕೆ ಪಾವಿ। ಭಾಗ ಮಂಕುಡಿ ಬಿಪ ಶಿ ಮುಖ್ಯಗ್ನಿ ಪಾವ ಬಿವಾರರಂ ಮೆರದ ನಿಶಂ॥ ಬೆಗದಿಂ ಪ್ರಿಭುಕ ಕೆಕ್ಷ ನಾಂತ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತನಾಗಿ ಬಂದಾರ್ಚನೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಜ ಮುಕ್ತನಾಗೆಪ್ಪ ತಿ ಶ। ಮುರವೈರಿ ಬಿತ್ತ್ರಿ ಲಾಸತ್ತೈಸಾಮವೆ ತಿಯ

ನಿಗಂಧ್ವನಾ॥೨೧॥ ಆಪವದೊಳ್ಗಾ ತಪ್ರರಚರಿದು ತೆಪತಪೆಗಳ್ಗಳು ಮಹೇಶ್ವರನ ತೇಗೃಟ ಜಡೆದಲೆಯ ಮತರೆಶಾಣು। ತಾಹಪಾಯೆನುತೆ ತ್ರಿಶಕಕೆ ಸದ್ರುಶಮು ಮಾಗೆ ಶಂನಮಸ್ತಕವ ತರಿದೂ॥ ಹೊಹೊಹೊ ನಿಲ್ಲುನಿಲೆನುತೆ ಶಿವನಂನು ಡಿಚಿ
ಹೊ ಹರಪಿ ತಂಪಗಳಾ ಶ್ರೈಲಾಸದಿಗೆ ಚಿಪದದಮಂಪದೆ ದನದು ಕಾರುಣಾಂಚೆ ರಾಜ್ಯ ನೆಯಿಂದ ಬಿರಿದಾಲದೂ॥೨೧॥ ಯಾಶ ಚರರೂಬನಿಂಬಂದು ಪಾ ದೆಯ್ಯಲ್ಲುವಿ। ಪಾಗ ಸಮಂಬಿದೆ ತಿಯುಳ್ಳರು ವಿ ಯಂ ಮಡಲಿ। ದಿಶ್ರಿ
ಶಕಸಾಲದೆನೆ ಕಚ್ಚುಳು ವ್ರ ನಿತ್ಯ ನೈಸ ಸ್ಸ। ಮುತ್ತನಾದಂ॥ ಲೆಸಾಗಿ ನೆಯಿ ದಿರ್ದ ವಸ್ತ್ರ ವಂ ಶಿವನಚರ। ವಿಶದಿಂಬಿದೆ ಕೆ ದುಬ್ಬವನಿಉಮ್ಯಾಶಿ। ಶೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನಾದಾಬಮ್ಮಿಯ್ಯನಂ ಕೆಳುರಾಷ್ಟ ವಪಂದಿತಾ॥೨೨॥ ಚರವೆಶಿದಿ
ಶಂನಿಸುಬಂದು ಪಾದಪಂಬೆ ದಿ। ತರಕ್ಷಾಸ್ತಿಯು ಪ್ಪರುವೆಯಂಕು ದಲುಸಾಲಕೆನೆ। ಹರುಷದಿಂತಂನ ಚೊವಗಾ ಬಿಯ್ಯ ನಿಲ್ಲ ಸ್ಮಶಿಂತ ಗ್ರನವನೆಗಳಿದನೂ॥ ಪಾ ಜಂಗವಾಕಾರದಿಂಬಂದು ಕೊಬನ। ಬಿಶಿಬತ್ತಾ
ನೆಯ ದಂಗಿಬ ಮನಗುಳ್ಳಂಬೆದು। ತಿರಲದಕಮರ ನಿಶಿಸಿ ತಿಸು ತರತಗಿ ತ್ತು ಶಿವಲೋಕವ ಮಂಟದೆದನೂ॥೨೩॥ ಯಿಂದುಧರ ಜಂಗಮರೂಬನಿಂಬಂದು ಪತ್ಕಾ। ದಿಂದುಮು ಖಿಯಂಬಿದೆ ನಿತ್ತಿ ಪ್ರರು ಮ। ನೊಂದು
ಮಂದಿರವ ಪಾಗಿಬ ತಾಂಕಾಯ್ಲು ಶಿವ ನಿಂಧು ಬಳ್ಳಾರ್ಗ ಮಾಪಂಗೊಳಿದನೂ॥ ಪಾರದು ದಿನ ಚರರೂಪಿನಲ್ಲಿಸ ತಿಂಯಂಬಿದೆ ಕುಂದದಿ ಯ್ಯಲ್ಲೆ ದ ಬಿಲು ನಿಂನ್ನವರೆಂಮ। ಕೊಂದ ಪ ಕೆನಲ್ಲಂನ ಸೆಲದಾ
೨೨ ಂಹ್ನ ಚಿಚ ಪ್ಪ ಗೆಂಯಾಂಡ ಗಸ್ತವನೊಳಿದಂ॥೨೪॥ ಶ ರಾರಾದನೆಗೆ ಧನವಿತ್ತು ಶೈವಾಲ್ಯ। ಸುಯಿಪಿ ಡತಿ ಯೊಳ್ಳುಸುದ್ದ ಶ್ರಾ ಪ್ರ ದಿಂದಂದಿತ್ತು। ಪರಪ್ರಸೂಪಾಲರವಿ ಲೆಪಾಗಿ ಮೂರಂಬರಿ
ಸ್ಮಮಿರಲಿತ್ತ ದೆಶಕೆಳ॥ ಖರಿದು ಬರನಾಗೆ ನಿಜಬಂ ಘಗಳ ಪಾರಿದು ಖ। ಕರನೆಲ್ಲ ವೆಲಿಂ ನಾಂಕಶಿರಿವಂತರಕ್ಷಿಸಲು। ಮರಳಿಬಂದವರ್ಲ ಸಂಪ ಶಿಬಶಿ ಶಿವಂತಂಗೆ ಯಾಗಾಗಲಿ ಶಸೊಳಿದಂ॥೨೫॥
ಹರಶರ ಸಾಖನ ಗ ಡ ಶಿ ಶಾಂತಯುತನ ಗ ಡ। ಪರಸಮಯ ಶಳಿ ವ ತನಂನೊಡವಿಶಿಂದು। ದುರುಳ್ಗ ನಹವೊ ಳುಮಲ್ಲನ ಜಂಗವಾ ಕಾರದಿಂ ಕಳಪಾಲವನೆಬಂದೂ॥ ಶರದಿ ಶಂನಯವೊ
ಅ ಗಯಿಂದೆ ತೆಲೆಯೊಡೆಯಲಿಶಿವ ತಿರಿದಬಿಶಿದೆವಯ್ಯ ಚರಮೂರ್ತಿಯಾ। ಕರನೊಂದವೆಂದೊತ್ತಿ ಹಾಸವ ಗೆಂಬಿಸುಶಿಶಿ ಮೊದಗ ಜಾರಮ ನಾನೊಳಿದನೂ॥೨೬॥ ಅತಿತ ಚತುರ್ಯುಗಂಗಳೊಳು ಬಸವನೆ ಖ್ಯಾತ। ನಾತನೆ ಶಿಯ
ಲಿ। ನಿಶ್ಚಿವಿ ತಕಾರಣಂ। ಖ್ಯಾತರಪವಂ ದಗಿಯವಾ ದರ ವಾ ದಲುಂಬಿ ಕೆಯರಸುಗರ್ವ ದತಿ॥ ಪಾತೊಗೆದು ಸಂಗಮೆಶ್ವರನ ಪ್ರಿಮೊತೆಯ। ಗ್ಗ್ಯಾತವಾಗಿರಲಾದಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮುಂದೆಮ। ತ್ತಾತಂಗೆ ಯರುವತ್ತು ಕೊಲಿದ
ನ ವಂತೆಗ ಶಿಸು ಪ್ರಧಾನ ಪ್ಪವ ಡೆದೂ॥೨೭॥ ಶಿವಮ ತೊದ್ಧಾರನೆನೆ ಲೆಸ್ಸೂರಯ್ಯ ಪುತ್ತು। ವಿವಿಧ ಗಣಮುಖ್ಯರ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕನೆನಿಶಿ। ಅ ವಿ ರತಂಗುರುವಿಂಗಜಂಗಮಾವಳಿಗೆ ತನುವಂ ಮನವ ಧನವನಿತೂ॥ ಅ
ರ ಶಾನಂದಮಯ ನಾಗುತ್ತ ಬಸವನು ಚ್ಚ ವದಿಲಕ್ಷ ದಪ ಪ್ಪ ವತಿ॥ ಪ ಪ್ರ ಚೆರಗ್ಗ ತೆ। ವಿಮಲಪಾದಾಂಬು ಪ್ರಸಾ ದಮು ಮನು ಪ ಶ್ರ್ಯಾಗಿ ಸುತ್ತೆ ಬಸವೆಶ್ವರಯಾ॥೨೮॥ ವರಲಿಂಗಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡ್ದು ಜಂಗ

ಸ್ಯ ಯಶಿದವರನೆಮಗಳ್ ಹತ್ತುಹತ್ತು ಹನೆಂತೆನಲು। ನೊರೆವಾಲನೆಮದಪಹನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಪಾಲಿನೆಯನೆಮವಿದಿದಾ॥ ಚರರುಹನೆರಡುಸಾಖಿರರು ಘೃತವಾಲನು। ಚರುಗಳಿರಾರುಸಾಖಿರರು ಪಂಚಾಮೃತವೆಹರೆಗಳ್ಗೆ

ಹು ವರು ಹನೆರಡುಸಾಖಿರ ಘೃತ। ಮಿಸುರುಂಬನೆಮದವರು॥ ಹನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಕೆನೆಮೊಸರನೈಮದ ಹನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಘೃತದುಪ್ಪಿದ ನೆಮ। ಪಂಚದ ವರು ಪಂನೆರಡುಸಾಖಿರಮೆನೆವತ್ತಿದುಪ್ಪನೆಮದ

ವರು॥ ಪನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಚೆಲುಮೆಯನಿರನೆಮದ ಪ್ಪಂನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಪರಡಿಸಜ್ಜಿಗೆನೆಮ। ದಿಂನದವರಿರಾರುಸಾಖಿರಂ ಗೆಕಳ್ಳುಮಂಡಗೆಯನೆಮದವರು॥ ೩೦॥ ಯಾರಾರುಸಾಖಿರುಮು ಮೊನಾಗಿಗೆಯ

ನೆಮ। ಧಾಳಿಗಳುಮನಿತನಿತು ಪಾಡಿಗಾಳಿಗೆಯನೈಮ ಧಾಳಿಗಳ್ಪ್ಪಯುಂಡೆಲಡ್ಡಗೆಯನೈಮ ಧಾಳಿಗಳು ಪಂನಿಚ್ಛಾಖಿರಾ॥ ಚೆರೆತವರಾಜನಖಿರೆಯನೆಮ ಗಳುಮಿಗೆ। ಯಾರಾರುಸಾಖಿರಂ ಮಡುರನದ್ರವ್ಯದವ। ಶಿರಾರುಸಾಖಿರಂ ಪ್ರಾಕ್ಷ

ಅಜ್ಞರಾಮ್ರ ಫಲನದಾಡಿಮಫಲಗಳ್॥ ೩೧॥ ಯ ಕ್ಷುಕ ದ್ರಳಿಫಲಾದಿ ಯನೆಮಮುಕ್ತ್ರಪಮು। ಮೂಕ್ಷುಗಳು ದ್ರಾಕ್ಷಿಸ ಪೃಸ್ಸಪ್ಪಿಯನೈಮ। ರಕ್ಷ್ಮಕರುಹನೆರಡುಸಾಖಿರಂ ಸಕಲಸು ದ್ರವ್ಯಗಳನೆಮವಿದಿದಾ॥ ೩೨ ಕ್ಷ್ಮ

ವರಶಿರಾರುಸಾಖಿರಮಹಿಕ್ಷಿಮ। ಸುಕ್ಷ್ಮ ನಾಂಶಿಂ ಗಾಚಿನಾತಾಶಲಂ ಚತುತ್ರೈಕ್ಷಾಪರಾಂಗಬನವಿತನೆಂತಃ ಪುರದೊಳಿಪ್ಪುದಾನಂದದಿಂದಾ ॥೩೩॥ ತ್ರಿಶೈಯ್ಯೆಮತ್ತೆಲಕ್ಷ ದಮೆತೆತೊಂಬತ್ತ। ರಾರು

ಸಾಖಿರವ ಮಳಜಂಗಮ ಪ್ರತಿಕಲವದು। ಚೆರೆಮೂ ವತ್ತಾರುಸಾಖಿರಂ ಬನವನ್ನ ಮಯಾಚಾರದಶಿಪ್ಪುದು॥ ದಿರಮಾಹೇಶ್ವರರು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದಮೆ ಲೆ। ಮೂರು ವ ರುವತ್ತುಸಾಖಿರಮಿಂತುಗಣಾನೆನಂ। ಮೆರೆ

ಯುಳ್ಳದೆ ಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಪಾಳ್ಯ ಜಂಗಮ ವನೆನ್ನಂ ನಾಲಿಪಿ॥ ೩೪॥ ಸಂತತಂ ಬನವೆಶನವ ರವರನೆಮಂದ। ಗಂತ ವಿನ್ನಗುಡ ದಿಯ ——— ವರಿಚ್ಛಾಳು ದಾರ್ಥಂಗ। ಗಂತಂತು ನ್ಯಾಡಿ ತಜ್ಜಂಗಮಾ

ವಶ್ರ ಗಳಂ ನಂತು ಪ್ರವಡಿಕ್ಷ ಮುದವು ॥ ೩೫ ॥ ತೆಳಿದಪುಳಕಮುಂಗವಬನವರಾಜೇಂದ್ರ। ನಿಂತು ಜನ್ನವೆತ್ತ ತತ್ತಲ್ಲಾನ ಮುರದಶಿಕಂ ಪುಪಾರನಮಳ ನಿಜರೂಪ ಜಂಗಮದೊಲವಪ್ಪ ಡಮ ಮತ್ತಾಶಿರನಾರಾ॥ ೩೬॥

ವಿಮಲಪಾದಾಂಬುಪ್ರಸಾದಾಂನಮಂನವಿದು। ನಮು ಚಿತ್ತಾನಂದರಸದೊ ಳಗಾಳ್ಪವಿಮಿತ। ಪ್ರಮಥರಾಳುನುಬಂಕಥಾ ವಿನೋದದಿ ಭಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮು ಮನಾಳುತೆ॥ ಶಮನಶಿಮು ಭಕ್ತ ಕುಲತಿಲ ಕಶಿವಧರ್ಮಪಥ

ಕುಮುದನೆಮುದಯವಿಧು ಚರಪ್ರಾಣಿಬನವನೆರ। ನಮಯಗಳ ಶಿಂಪಾನೆಂಬುದು ಪುರಾತನನಾಕ್ಕಮತೆ ಕೆಳೆತೆರಾಪ॥ ೩೭॥ ಪಗರಣಿಗರುಂ ರಜ್ಜಮುರು ಪನಂಚೆಲ್ಲುಳ್ಳ ಉಮಗವೆದ್ರೆಯರುಕಾಷ್ಠ ಮುತ್ತಿ ಕ್ರೆಯುಬ್ಬಿ

ತಿರುಯೋಲ್ಗ ನಾಗಯಿನುವಚಿತ್ರ ವಮುಂಚಾರರುಂ ಜಯಿನರುಂ ಜಂಗಮಾಚಾರಮುಪಕ್ಷದೆ॥ ಬಗಿಗೊಂಡು ತೊರುತಿರಲವರನಿಜಚರ ವೆಂದು ಜಗವೊಗ ಳುವಂತೆ ಧನ್ಯರಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದ। ನೊಗುಮಿಗೆ ಯುಭಕ್ತಿಯುಂ ನಗ

ನಾನಿಸ್ಥುಗಳಬನವದಂಡಿ ಶ್ವನಿತೆರಾ ಘವಾ॥ ೩೮॥ ಗಂಧರ್ವಂ ವಿಜಚರಲು ಶಂನರಬ ಯಂಕೊಂಡಿನಿ। ಪಾದರವವಿತ್ತುಮಗುಳ್ದುಂ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತನಪ್ಪ ಗ್ಗಾರದಂ ದ ನಾಯಕಂ ಥರಣಿಪವತೆಚಿಯು ಭಜಂಗಮಲುಬೆದ

ಲಿಹೊ॥ ಮೊದಲ ನಿಪತಿಗೆ ತೋರಿದಶ್ರೀ ಮಂಬಸವ ಮಾಡಿದ ವಲಾಂಚನಕ್ಕೆ ರಾಜಧನವಿತ್ತುಮ। ತ್ತಾ ಧರ್ಮ್ಮರೂಪ ಬಸವಂ ಬಿಜ್ಜಳಂಗೆ ತೋರಿದ ಸಾಧನವಲ್ಲಾ॥ ೩ ೫॥ ನೆಲದೊಳಿಯ ಮೊದನೆ ಬಸವೇಶ ಬೆಂಡು ಯಪಾಸೆ। ಮಲಪಾಗ
ತನ ರೂಪ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದು ಮಿಗೆ। ಮಲಿ ರೂಪಾ ಲಿಮಗೆ ಬೆಕೆನಲು ಗವಿಯೊಳಗದ್ದ ಯಾದಪಾ ಸುಲಿಯ ಕರದಾ॥ ನೆಲವಿಂದೆರದು ನಲಿಸಿದಂ ಬಿಜ್ಜಳಂ ನೆರವ। ಲಲನೆಂಯರ ಜಂಗಮಕೆ ಕಾಯ್ದು ಭೂಪಂಗೆ ಪ್ರತಿ। ೧
ಇಲಲನೆಂಯರ ತೋರ್ದ ನಾ ಬಸವರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಶ್ಲಾಘವಾಯೆಂದ ನಾಯ್ಯ॥ ೫೦॥ ಇಗಾ ಚರಯ ಗಾಸ್ತ್ರರಮಂ ಬಿಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಯೆತ್ತ। ಬರಡು ಗವಿತೆಯ ಕರದು ಸಲಿಸಿದಂ ಚರರಗಾಬ। ಧರನಾಗಿ ಪಟ್ಟಧರ ಬಿಯ ಬೆಡಲಿಶಂಗೆ ಸೊ ೨
ಲ್ವಾಗಾನಂದ ಬಿಂದಾ॥ ಚರಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಂ ಫಲಸುವ ಒನಾಬಿಜಿಜ ಮೊದೆ ಡಬಿ। ತರಚಿತ್ರಮ ಪಾಜ ದೊಳ್ಪು ಪ್ಪಿಸುಮಪ್ಪುದಿದ। ಸುರುಗನಘ ಸಾಮನಾರಿಯ ಗಜಮ ಸ್ಸಕದ ಮುತ್ತ। ಚರಕೆ ಬಸವೇಶನಿತ೦॥ ೩ ನಾ ಸಿಂಗಳ

೩೩ ಸವ ಬಸವನ ಪದ್ದ ದರಾನು ನಿಲಂಮ। ನರಗವ ಸ್ತ್ರವ
ಕರಂಗೆ ಶಿವ ಕರಗಳ ಪರಿಮಿತಘು ದಿ ಸ್ನಿ। ಜಂಗ
ಒ ನು ಡಿಯ ತೆರಳಮ ದೆಂದು। ಶಿವನಾಗಮ್ಮಯ್ಯ
ನಿ ಯ್ಯನೆಲು ತಾಳಿಯಾ। ಗಿವಿರಾಜಿಸು ವ ಜ್ವಾ
ಪಗ ತಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ತನು ಮನೋಧನವವ

ಸೂಳೆಬ ಯ್ಯಬಿಡಿ ದೊಡೆ ವಿಡು। ಜಂಗಮಂ ಬಂ ದರುಪಿ। ಕರಬನಲ್ಲ ಕೆಕ್ಕರಗ ವಿಡಿದೆಳಲು ತಿರಲು॥ ಅಂಗಸ್ಸವ ಸನವುಂ ತಿದ್ದು ದವರಾ ಕ್ಕೊಂಡೆ। ರಂಗ
ಮಾವಳಿಧನಾರಿಯ ಲಿತ್ತು ಮೆರದಂ ಬಸವನಿಳೆಯೆಮ್ಮೆಚಿರ ಗಾಗಲು॥ ೪೦॥ ಶಿವನಾಗಮ್ಮೆ
ಗಳ। ಕರದಳಿಸು ಧಿಯ ಂಕರದು ತೋರಿದಂ ಬಸವನು॥ ಅವಿರಳ ಶಕ ಜಂಗಮಂ ಬ
ಳ ಮಂ ಮುಂತು ಮಾಡಿತ್ತ ನಾ ಬಸವದಂಡೆಶನು॥ ೪೧॥ ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀಸನಂ ಬರೆ ಬಯಸಿ

ಯ್ಯನಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮೆಂ। ದವ ನಿಶ್ರಮು ಬ್ಬುರ
ಂ ದು ವೂಗಂದು। ಘ ವನು ಬಿಡು ಮುತ್ತುಗ ೨
ಬೆಳ್ಳಿ ಸಕ। ಅ ತಿಶಯ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಯತ್ತಿ ತ್ರಿ ಜಗಮಂ

ರಚಿಸಿದಜ ಸವೆತ್ತೆ ಡೆಯೊಳು॥ ಪಾತಾಳ ಮುಖ್ಯ ಸಪ್ತಾಂತ ದೊಳು ತಿವಿಚಂದ್ರಾ ತಪವದಿ ಕ್ಕಶಿಸು ತಿರೆ। ಜಂ ಗಮ ಪ್ರಾಣಾಲಿ। ಯಾತ ನೆಂಬುದ ಪ್ರಶಕಿಸು ವ
೧೬ ಬಯಕೆಯುಂ ದಿಶೆ ಸ್ನೊಂದು ಕಾಶಲವನೆನ ದಾ॥ ೪೨॥ ಕಿಂನರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನಸು ವ ಸೊಯ್ಯ ಲು ಬಸವ। ನುಂನತ ಪದ ಶೋಧ ನಮೊಳಿರಲು ಮ ಡಿವಳನಾಗ। ನನ್ನಿ ಪಾಶ ತು ಬಸವ ನೆಡೆರ ಗೆ ಲ್ಲೆನೆನೆ ಕೆಸು ಬಸವ ಮ್ಮಡಿವಗೆಂ
೧೭ ಳನ ಮೊಗಳ॥ ತೆಂನೆ ಸುವ ಕಿಂನರನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು ನಲಿವ ತ ಂನು ತಿಸು ತಂಬ ಂದು ನಾ ಬಿಪ್ಪರ ಸುವನಿ। ತಂನೆಲಂ ಚೆರಗಾಗೆ। ಸಕಲ ಪ್ರಸತ್ತ್ರಾಳಿ ಜಯ ಜಯಯೆಂದು ಪೊಗಳುತಿರೆ ದ್ದಿಯು॥ ೪೩॥ ಮತ್ತೊಂ
೧೮ ಮೆಶರನಾ ಮೆದರ ಕೆತನ ಸುವನಾ। ಚಿತ್ತಜ ರಿದವ ನೊಯ್ದ ಬಸವೇಶ್ವರ ದಿರಲು। ಉತ್ತ ಪಾದುದು ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಾ ತೊನೆಂಬ ಶ್ರಾಷಿಯಂ ಬಾಮ ಡಿವಳ೦॥ ಚಿತ್ರ ಶಿವ ಬಸವ ನಸುಗಳೆ ಯೆ ಶಾಕ್ತರು ಪಾಶಿ ಸುತ್ತಿ ೧೨
ಕೆಲು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯವ ಪತ್ತಿ ಖತಿ। ವಿತ್ತು ಶಂಭು ವ ರಗೆ ಸುತ್ತೆ ದಂಗುರ ವಾಯ್ದು ಯಾಪ್ಪ ರಸು ವಂಪದೆ ದನ॥ ೪೪॥ ಬಸವೇಶ ಶಿವಂ ಕೊಗ ಮುದ್ರೆಂ ತೋಳ ನಿರ ಲಿಪ್ಪ ರಸ ಮಹಾ ಹಿಕ್ಷರರು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬರೆ ೧೩

ಗಿದ್ದಾರಕ್ಷರು ಸುರರಿದ್ದುದು ಮಾಯವಕ್ಕೆಂದು ಕೆಳುತ ಮಕ್ಕಳು ಪೋಗಲವರೊಡನೆ ವಸುಧೆಯೊಳ್ ॥ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಸುಚಿಯೆಯ್ದೆ ಪ್ರಮಥಸಂಕುಲಂ ಪೊಗಿ । ವಸುಗೆಯ ಶಂಕರ ತತ್ತರಲವ ಹೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಮುಂ ಪರಿಶಿವದ ದಾ ಬಸವನೊಡ

ನಲಿ ಶರಣಾತ ಶಿವನಲಿದು ಜಯ ಜಯೆನೆ ಕ್ಕಾಛವಾ ॥ ೫೩ ॥ ಪರಶ್ಶರಣಾ ಬಾಂಮಯ್ಯನೆಂಬಾತ ತಂನಮಲ । ಕರತಳದೊಳಿಹ ಲಿಂಗವಾರ್ತಾದೊಡಂ ಮುರಿತ್ತು । ಧರೆಯಂನ ಪ್ರಾಣವಳಿದಪೆನೆಂಬನೇಮವಿರೆ ಮ

ಹಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಾಂಮಯ್ಯನು ॥ ಶರಣಾರಾರಾದೊಡಂ ಕರದಳಿ ಪೂಜಿಸುವ । ವರಲಿಂಗಮಂ ಮುರಿತ್ತು । ನತಿಗೆಯ್ದು ಭೋಜನವ ಪರುಚಿದಿಂ ಮೊಳ್ಳನೇಮಮುವಾಗಲಿರ್ದರುಂ ಒಂತಪ್ಪ ದೊಳ್ಳಾಂದು ದಿವಸಾ ॥ ೫೪ ॥

ಕ ಬಸವರಾಜನಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶರಣಾರಪಾದ । ಬಸವರಾಜ ಕೈನಮಸ್ತ ಶಿಖಿ । ಶುಳ್ಳಿರಲು ಬಸವೇಶ್ವರ । ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯನೆಯ ಮಾಡಲೆಂದು ಖಂಡಿತಗೊಡೆ ಕರತಳ ದಲಿಂಗಮುಮನು ॥ ಹಾಸದಾರ ಸಬಂಧಮುರಿತ್ತು

ಗಳಿಯ್ಯದಿವ ಬಾಂಮಯ್ಯ । ನಸಮಾಕ್ಷಪೂ
ಜದಲಿಂಗ ಪೂಜಕ ಬಾಂಮಯ್ಯ । ತಂದೆತಂನ
ಲಿಂಗಮ ಪ್ರಾಣಾದಿ ಬಸವೇಶ । ಭಾಂದೆತಂನಯ
ಕೈಗೊರಳಿಗೆ ಸಾಚ್ಚಿಗೊಂಡು ಮಿಗೆ । ಘರಿಘರಿ
ಗಾರಸುವಿಲಿಡೆಂದೆನಲು । ಪರನವನನಪ್ಪಿ=
೧೦ ಕಿರುಪೆಯನಲು ಖಚರರು ಪೂಮಳೆಯ

ಚೈಯಂ ಮಾಡು ತಿಶಿತಲ್ಲಿಂಗ । ವನಮ ಶರಣಾ ಕರದಲಿಂ ಗಮಂ ಮುರಿತ್ತಿರಗುವಾ ಬಾಂಮಿತಂದೆ ಮುರಿತ್ತು ॥ ೫೫ ॥ ಬಾಂದಿಸಲು ಕರವಳಿ
ಯನೆಮತಪ್ಪಿತೆಂದಸುಗಳಿಂದೆ । ಬ್ರಾಂಮುಖಿ ಖರಖಕ ನೆಂನಿಂದಲಳಿದನೆಂದು ಬಾ
ಪ್ರಾಣಾಮಂ ಬಿಡಲು ಶಿವಶ್ರೀವಾ । ಕಂದು ಗೊರಲಂಗಿನಿತು ಕರುನಾಮಿಲ್ಲ ಕಡೆಂದು ವಿ
ಲನರಿದು ಕೈಗೊಳುತಿರಲು ಶಂಕರಮೆಚ್ಚಿ । ಗಿರಿಜೆ ಗುಹ ನಂದಿಗಣಾಕುಲ ವೀರನಿ ಪ್ರತ್ಯ
ಯಾಪ್ಪಗಗ ಸುವನಿಯೆ ಬಂ । ಮರ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿ ಬಸವರಾಜನ ಪಾರನಾ
ಸುರಿಯೆ ಮಂಮುಳಿ ಲವಾಕ್ಷ ಮೊಗಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೊಡಿ । ಕಿರಣಾಮಂ ಕಿಳ್ಳ ದಿವಮಿಮಲ ಮುಷ್ಟಿ ಕಮೊಳ ಗೆಬಾ ಲಿಂಮಯ್ಯಗನ್ನಿವ್ವರಂ ॥ ಚರರಿತ್ತ

ಂಮಿತಂದೆಯ ಸುವಾ ॥ ಅಂದುಕಳಿಯಲು ಜ
ಕಬಂಕಯ್ಯತಂನಾ ॥ ೫೬ ॥ ಸುರನಿಯಂತೆ ಗಮ
ಕ್ಷಮಾಗಿ ಬಂಕಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳ ॥ ವರವಾಮದೇವರ
ವಾಕ್ಷನಾದೊಳ್ ತಂದು ಪದು ॥ ೫೭ ॥ ಪರಶಿರನಾ

೧೧ ವಿರಬಂಕಯ್ಯನಂ ಕುನ್ನಿಶಿ ವಿರ ವರಜತಾಬಲ ಕೆಕೊಂಡೊಯ್ಯು ಪ್ರಮಥರಿಂದ್ರ । ಪಂ ರಮಪದವಿತ್ತನಾ ಬಸವರಾಜನ ಶರಣಾಕುಲವೆ ಯಿದ್ದಿಕಿತ್ತಿನಿದರೂ ॥ ೫೮ ॥ ಬಸವರಾಜನ ವಿಮಲ ಮೂ ೧೧

೧೨ ರ್ತಿಯಂ ಕರಿ ಪುಯಂ ಬಸವರಾಜನ ಬಹುತ್ಯಾಗಮಂ ಭೋಗಮಂ । ಬಸವರಾಜನ ಚರಿತ್ರ ಪಮಂ ಸ್ವ ಪಮಂ । ಪರಮದಾಸೋಹಮುಮನು ॥ ಬಸವದಂಡಾಧಿಪನವಾಸಿಯಂ ಪ್ರಾಚಿಯಂ ಬಸವ ೧೨

೧೩ ರಾಜನ ಶಿವಮಂತ್ರನಂ ಮಿತ್ರನಂ । ಬಸವ ಗುರುವರನ ತುಂನಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಚೈತ್ಯಮಂಕಿತ್ತಿಸುವವನೆ ಮುಕ್ತನು ॥ ೫೯ ॥ ಬಸವಯೆನಲಾಕ್ಷನಾವಿಲ ಶಿಗೆಂಡ ಶಿಶಿಖಂಡ । ಬಸವಯೆಂದು ೧೩

ಗಸ್ಸು ಶಿಬೊಕೆಬಿ ಪಾರ್ಯ ನಿವಾರ್ಯ। ಬಸವಯೆನೆಮುಖ ನಿಜುವಕೆಡಲಶಲನು ಬಿಲುಬೆಟ್ಟು ವಸೂಜಿಮ ಗುಳಜಾಜಿ। ಬಸವಯೆನಲಶ ಪ್ರಶ್ನಾ ಮಿತ್ರರುಂ ಮಿತ್ರ ರುಂ। ಬಸವಯೆನೆಕಡಿಯೆ ಕೊಲ್ಲುವವಿಟುಂನವ ಪುತ್ರಂ॥
೨ ಬಸವನನೆನೆ ಕೊಲ್ಲಪಶಿಪು ತೈವಶಿಯ ಪುಷ್ಪು ದೆಂದಶಿ ದು ಬಸವನನೆನೆಯಮಾ॥ ೫೨॥ ವ ಕಬತಂನ ಬಸವ ದಮ ದಿವ್ಯ ಕಿಂನರ ಪುಷ್ಪ। ಕರಮೆ ನಿವಕೊಲತ್ತಾಂತ ಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಖಿಲ। ಶರನಾಜನವಿಂತೆಂದು
೩ ಪಾಸಗೂತಿರೆ ಬಸವದ ರಂಡಾದಿ ಶ್ರಾವಕ್ತಿಯುಂ ದಾ॥ ಪರಮಕ್ತತವಿಯ ಲಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಮಾಂಗಲಿಸುತ್ತೆ ಚಿರಸುಖಾನಂ ದದೊಳ್ ಸೋಲ ಡುಶಿರ್ದನೆಂ। ದೊರೆದ ನಪ್ರತಿಮ ಗುರುರಾಯ ಪಾಶಿಯರಸುನಾರಾ
೪ ಪುವೆ ಶ್ರೀರನೊಳ್ ಲಿದಾ॥ ೫೩॥ ಯಾತೆರದಿ ಬಸವಮ [illegible] ಕೆಪುರಾತನರು। ಪ್ರತಿ ಯುಂ ಜಂಗಮವಪ್ರಾಜಿಸಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿತತ್ತಾದರು ರಾಘ ಪಾಕೆಯು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಮ ಮಹಿಮೆಯುಂತೂ॥ ಸಾತಿಶಯ
೫ ಮಿಳಿ ಗೆಸಲು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ। ಪ್ರಾತ ಭಕ್ತಾಂಗದಿವ್ಯಾಭರಣಮಾಗಿಪ್ಪ। ಪುರಾತರು ಪ್ರಾಪ್ತೆಗಳ್ ಮಹಿಮೆಯಂ ಸಂತಸದೊಳು ಸುಪ್ಪೆನೆಂದಂಪ ಶಿಶಂ॥ ೫೪॥ ಶ್ರೀಚಾ ಯ್ಯ ಶಿವ
೬ ನಾಖಿದೆ ತಮರುಖ। ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚೋಕಮದ್ಯದಿ ನಿಂದಪಂನಾಲಿಗೆಳ ದನಂಜೆಶ್ವರ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದಸರಳ ಪಾಮ
೧೪ ೭ ದುವಿ ಚಿತ್ತನರಂ। ಜಾ ಚಾರ್ಯ ರಚಿ ತವ ಪಾಪಂ ಪಿಯ ಪಾಶಿಕ್ಷರತಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತರಾ ಘುವಾಂಕ ಪ್ರತಿಯೊ ಗೆಂ ಯುಸಂಧಿಸುವಚಾ ನುಬಂಧಿ॥ ೫೫॥ ೨
೮ ಂತಪಂದಿ [illegible] ಕಂಪದನಾ॥ ೪ ಗಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ॥ಒಕ್ಕಿಂ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ವರಬಸವ ತರು ಪ್ರಾಪ್ತೆಗಳನಾಗಮ ಸಾನ। ವಶಿದು ಧಶಿ
[illegible] ಸುವತೆರನತ [illegible] ಲವಧಾರನಾ। ಕರನಾರಚ ರಿತಮಂ ರಾಘವಂಗೆ ಬಾಧಿಬದನಗಾಲಿ। ದಾಪಂಪಿ ಪಶಿಪರಾಯ ॥ ಪದ॥ ವನನಿಕರಾಧಾರ ಮಂಕಾಮು [illegible]
ಗಂ ವನ [illegible] ಪ್ಪನಾಗನಾವವೆವೆನೆ ಯುಪಾಶಿಶರವೆ। ನುವನ ಪ್ರಾಪ್ತ ತಪುರಗಳಂದ ಪಾಶಿಸಗಿಗರಪಾ ಅತೆದು ಶಿವಭಕ್ತಜನ ದಾ॥ ದಿವಿಜ ಪಾದಪ ಲಾಕನಂಯನವಿದು ಕೃಷ್ಣನಾನೆ। ನುವನ ಜಜ ಕಂಶಿಕಲಧ
ಗಾರಪನ ಯುಗಶಿ। ಖ। ವನಪ ತಿಜಿದ್ಧನಂಜೆ ಶಿಶಿರಪಾಗೆಮ ಗೆಕರು ನಾದಿಂ ಪ್ರಮುವೆವಿ ಖುವೆ॥ ೧॥ ಶಂಕರನ ನೊಳಿಸಿ ಯಷ್ಟುಯ ನಿಧಾನವಪದದು। ಪಂಕಜ ಕೆಂಗಕಕುಚ ದಾಪುಪುಗು ಪ್ಪಿಯೊಳು। ತಾಂಡಾ
ಗ ವಾಲಿ ತಿತನಂ ಪರನಪದಪಂ ಬಾಶಿ। ಚಾರಮಗೆ ಶಿವ ಸತ್ಯದಾ॥ ಮಂಕೊಪ್ಪುಗಳ ತೊಶಿ ಮೊಸಳಿಸುಂ ಕನಿದಮು ತ್ರಿ। ನಂಕೊಯು ಶಾಮ ಶಿವರ್ಗೆ ಶಿವನೊಲವ। ನಿಶ್ಚಂ ಕೆಯುಂದಿ ತ್ತನಂಬ್ಬ ಂಗಾ ದೇವಂ
[illegible] ಮನ್ನನದನಂತೆಗ ಪಮಂ॥ ೨॥ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಳ ಪರಮತೆಜ ದೊ ಬ್ಬುಳಿವ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರಣಾಮಪ್ಪ ವಾಯಾತಮವನಳಿದ। ಪ್ರಸಿದ್ಧಯಮ ಶ್ರೀಪಾದಪಪರಮ ಪ್ಪಾದಾತ್ರು ಲಿಖಿತ ದುರಕ್ಷರವನೊ ಕೆ

ಕಸುವಾ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಧರಿಸಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕರಮಪ್ಪ॥ ಬಿಡಿಯೆಂದು ಕೊಯ್ದು ಶಿವನ ತೋರುವ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದಿಯಂ ಪಾಲ್ಗ ಶ್ರೀ ಪಶಿತ ದರಮ ಪತ್ನ ಮಂಕೆ ಸುರಾಘವಯೆಂದನು॥ ೩॥ ಆದಿಪ ಶಿವನ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖ
೭ ದಿಂದಾಲಾದ ದುಧರಣಿಯದರ ಘದಿಸಿ ಪನಿ ಶ್ರುತಿಕರೆ॥ ಯಾ ದಿವ್ಯ ಕಳೆಯೊಳ್ ದಿಬಿತು ಕಬಿಲ ವಸ್ಥ ವಪನ ದದೆಯೆಂದೆಂಬ ಧೇನು॥ ಆ ಧೇನು ಗೋಮಯ ದಿನಖಿಳಭುವನ ಖ್ಯಾತ ಮಾದ ಭೂತಿ
ಯು ಜನಿಸಿದುದು ಮದಂ ಧರಿಸಿದಮ॥ ಪಾದ ದಂತ ನಂ ಪಾಡಿ ಬಿಡದು ಪರ ಮೈಶ್ವರ್ಯ ಮಿದ ಕೆಸಿಂದೆಪ ಮಿಲ್ಲಾ॥ ೪॥ ಶ್ರು॥ ಸದ್ಯೋಜಾತಾ ಪ್ರಕೃತಿ ತಸ್ಯಾ ನಿವೃತ್ತಿಃ ತಸ್ಯಾಃ ಕಪಿಲವರ್ಣಾ ನಂದಾ॥ ತಸ್ಯಾ ಗೋಮಯೇ
೪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಜಾತಾ॥ ಪದ॥ ವಾಮದೇವಾನನ ದೊಳು ದೆಕಮು ದಿಸಿದುದ ದಬಿಲಾ॥ ದಾಮ ವಾಪು ತದಿಂದು ದಿಸಿ ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಕ ತೆ ಯಾ ಮಂಜಿಕ ಳೆಯಿಂದೆ ಜನನ ವಾದುದು ಕೃಷ್ಣವ
ಸ್ನಾನದ ಘುಶ ದ್ರೆಯೆಂ ಬಾಸ್ನಾಮ ವಾಂತಿಪ ಧೇನು॥ ವಾ ಧೇನು ವಿನ ದಿವ್ಯ ಗೋಮಯದಿ ಜನಿತ ವಾದು ದುಮದಂ ಧರಿಸಿ ರವಿ॥ ಧಾಮ ಮಂಗಲು ವತೆಜಸ್ಸು ಹುದೆನಸತ್ತೆ ಬಾಧಿಸದು ದಾಮ್ನಾಯ
ಪಾ ಕ್ಷಂ॥ ಶ್ರುತಿ॥ ವಾಮದೇವಾ ದುದಕ ಂತಸ್ಯಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತೆ ಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಾ ಭದ್ರಾ ತಸ್ಯಾ ಗೋಮಯೆ ಜನಿತಂ ಪಾತಂ॥ ಪದ॥ ಹುದಯ ವಾದು ದ ಘೋರಮುಖ ದಿ
ಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಶಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾ ಕಳ ಜನನ ವಾದು ದಂ ತದರಿ ಂದೆ ರಕ್ತವರ್ಣ ಮಿನಾಂ ತಸ್ಸು ರಭಿ ಮುದಿಸಿ ತ್ತದರ ಗೋಮಯದೆಂ ಭೂ॥ ಯುದಿಸಿತು ಭಸ್ಮ ವದನ ಧೂಳಿ
ಸು ವಧರಿಸು॥ ವಧಿಕಂಗೆ ಕಲಾಪ ಪಾ ತ ಕವು ಪಾ ಪಾಪ ವದಿ ದೆಂದ ದೆಳೆಸುದು ರಾಘವಾಂಕ ಕೇಳಿದ ಕಸಿಂದೆಪ ಮಿಲ್ಲಾ॥ ೬॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಅಘೋರಾದ್ವಹ್ನಿಃ ತಸ್ಮಾತ್ ವಿದ್ಯಾ ತಸ್ಯಾಃ
ರಕ್ತವರ್ಣಾ ಸುರಭಿಸ್ತಸ್ಯಾ ಗೋಮಯೆ ಭಸ್ಮ॥ ಜಾತಂ॥ ಪದ॥ ಶಿವನ ತತ್ಪುರುಷಾನನ ದಲಿ ಜನಿಸಿತು॥ ಪವನ ವದರಲಿ ಮುಜ್ಜಿತು ಶಾಂತಿ ಕಳೆಯು ಸಂಭವವಾದುದ ಕದ ಶಿವತತ
೧೦ ಳೆಯಲ್ಲಿ ಧವಳತರದ ವರ್ಣ ಸುರಭಿ ಮಾಡಾ॥ ತ ವೆಸು ಶಿಲಾ ವಿಧಾನ ದಧೆನು ವಂತದರ॥ ನವ ಗೋಮಯ ದಿಂದು ದಾರು ಜನಿಸಿತು ಕ್ಷಾರವದ ನಾಗ॥ ಮವಿಧಾನ ದಿಂದ ಧರಿಸಲು ಲಮತನು ಮುಖ್ಯ ವಿರ ಪ
೧೧ ದಾಳಿ ಶಿವ ಕರಮ ಪ್ಪುದೂ॥ ೭॥ ಶ್ರುತಿ॥ ತತ್ಪುರುಷಾದ್ವಾಯುಸ್ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಂತಿ ತಸ್ಯಾಃ ಶ್ವೇತವರ್ಣಾ ಸುಶೀಲಾ ತಸ್ಯಾ ಗೋಮಯೆ ಕ್ಷಾರ ಜಾತಂ॥ ಪದ॥ ಯಾಶಾನ್ಯ ಮುಖದಿಸು ರವತ ಜನಿಸಿ
ತ್ತ ದಶಿ॥ ನಾ ಶಾಂತ ತಿತೆ ಕಳೆ ಮುಟ್ಟಿದುದು ಬಹು ವರ್ಣ ದಾ ಸುಮನೆಂಬೆಂದೆಂಬ ಧೆ ಸುಜನಿಸಿತ್ತ ತತ್ಕಳೆಯ ಲಿತ ಧ್ಗೊ ವಿನಾ॥ ಪಾ ಸುರ ದ ಗೋಮಯ ಮೊಗಾಯಿತು ರಕ್ಷೆ ಬಿ॥ ಶ್ರು ಸಹೊ

ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡಬೇಕು ತನ್ನ ತನುವ ಮೃತ್ಯುವ [illegible] ಕೃಷ್ಣ ಚರಕಪ್ಪುಮು ಖಾಕಿಲರಾಯ ವೆನವ ಪೆಳಿಬವೋಳು ದೂ॥೧॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಈಶಾನಾದ್ಯಾ ಕಾಶ್ಯಸ್ಯ ಸ್ವಾತ್ಮಾಂತ್ಯ ತಿತಾತಸ್ಯ ಶ್ರುತಿ ವೇದಾನ್ ಸುಮನಾ । ತ
[illegible] ಮಯೆ [illegible] ಸ್ವಬಾತಾ॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಶ್ರುತ್ಯಂಗ [illegible] ಶನಗರ ನಾತಿ ಸಾ ದ್ಯುಸತಿ॥ ಪ್ರಾಣ ನಾದ್ಯುಸತ ಂನವ॥ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಸನ್ನಾದ್ಯಸ್ಯ [illegible] ರನಾತ [illegible] ಸ್ವಾರಃ॥ [illegible]
ಬಚರೆ । ಬ್ರಹ್ಮರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ವಾಚ ಸ್ವಾರ ಖವಳಿ ತಿ ಖ್ಯಾ [illegible] ಖಿರ ಪ್ರಸಾ ದ್ರ ಕ್ಷೈತಿ॥ ಪದ॥ ಯಂತಾ ದಿಯುಂ ದ್ವಾದಬಡ್ಡುಖತ ಮಂಧರಿ [illegible] ॥ಸಂಕ್ರಸಡ್ಡಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಕಾಶ್ಯ [illegible] ಪಾಗಸ್ತ್ಯಗರ್ಗ ಮುಂತೆ
ಸುರಸಂಕುಲ [illegible] ಮೂವೆಳಿಯ ಖಿಸ್ವರವಾಯು [illegible] ಮುಮನೊಳಿದಿ ತ್ತ ದೂ॥ ಯಿಂತೆನುತಾ ವ್ಯಾಯವಚನಮು ವ್ಯಾಖ್ಯಸಿದು । ದಂತು ಖ್ಯಾತ್ರ ನವ ಮದಿ ತವ್ಯ ಮಿಂ [illegible] ದುವಿ ದ [illegible] ಸಿ ನಿಸದುದರಿ
ಶರಿರಾ ಘವಾ॥೯॥ ಪಾಮಕರದೊಳ್ ಸತವಿಜ್ಞದಕೆಬಲಗ್ರಿದ್ಯ॥ ನಮುಚ್ಚಿವಮೂಲಮಂತ್ರ [illegible] ವಜಪಿಸ್ಸದ್ಯಸ್ಸು । ವಾಮದೇವಾಘೋರತತ್ಪುರುಷ್ಯ ಶಾನದಿ
ಬಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಧರಿಸಿ ಶ್ರುತಿ ಶ್ರುತ್ಯ ರಹ [illegible] ತ್ರಿಯಂಗ ಯುಗಳಿಂದ ಲಬಿ । ರಾಮ [illegible] ನಮಂ ತ್ರಿ ಶಲ ಲಾಟಾದಿ ಗಳೊಳು ತನೆ । ವಾಮತ್ರ [illegible] ನಮುಕ್ತನಪನೆಂದು ವಿಸ್ತುತಿ ಪವಖಾಗಮ ಶ್ರುತಿ ಸರ್ಗ
ಂದೆವಸ ಸ್ಪಾಶದಿಂ॥ ಶ್ರಿಮದಿತಿಯಂ [illegible] ಬಕ [illegible] ಯರದುವೆಗಳಕ್ಕೆ ಯಲಿ ಚಮಂಗ್ರಿಯ್ಯಳಿಬಂ । ದುರ ಪ್ರಾದಯ ನಾಖಿಪಾಶ್ವಾ ಸಾನ [illegible] ಮುಖ್ಯನಾಳಗಿಂತೆಂದು ತಾನಾದಳಿ॥ ಪರುಷದಿಂದಲಾಪ್ಪಿ
೩೧॥ ೧೦॥ ಖರಕ ಶಿಖಾತೆ ಯಲಿ ಶೊರಳಗ್ಗಿವ ಜಗಳ್ಳಾವು [illegible] ವಿಸ್ಯ ಮಂಧರಿಸಿ [illegible] ದು ವರವ [illegible] ವಚ [illegible] ನಂಗಳುಂ ಯುರಾಘ ವಪಂ ಡಿತಾ । ಧರಿಸಿ ತತ್ತು ದ [illegible] ನಿ ಶಂ॥೧೧॥ ಶ್ರು॥ ಶಿಷ್ಯ ಕೆ ಚಲಿಯಿಚ । ಕ ರಂತೆ
ವಡಿದೆವತೆ [illegible] ನಾದ ರದಿಂ [illegible] ದಜಪಿಸ್ಸ ತ್ರಿ [illegible] ಚ [illegible] ಪ್ರದಯೆನಾಖಿಪಾಶ್ವಕೆ । ಪ್ರಷ್ಟ ಚಿವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಾಂ । ಜಪಿತ ತ್ರಾದಿ ದೇವತಾ॥ ಪದ [illegible] ॥ ನಲಿರುಮಸ್ಯ ಕರ್ಣಾಕ ಕರ್ಣಯುಗಸಾ ಶಿಕಂ । ಳಲಿತ
ಬಾಂ ಹೃದಯೆ ಖಚ ಕರಪ್ಪು ರೆಮನಾಖಿಬಂದ
೧॥ ರಾಮ ಪಂದ್ರ ಪ್ರದಯವಮುಂನಾಖಿಯಂ । ವಿಲಸಿ ತೊರುದ್ವಯಂ ಜಾನುಗಳುಪದ ಯುಗಳ ಪ್ರಷ್ಟವಿಂತಿ ಪಾ ದಶಾ॥ ಸಲಗಳಲಿ ಜಮಂತ್ರ ದಿಂದಲಧಿದೆವತೆಗಳಾಲವಶಿದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ನ್ಯಸ್ಯಮಂಧರಿಸಿ ಜಾ । ವ [illegible]
೧ ನಳಮು ಕನೆಸುತಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಾಬಾಲಸೂಕ್ತಿ ಸಾರುತ್ತಿ ದು [illegible] ದೂ॥೧॥ ಶ್ರು॥ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಧ್ನ [illegible] ಕೆಚ । ಕನಾನ ಯೋಃ ಶ್ರೀ ನಿ ತತಾ । ಬಾಹುದ್ವಯೆಚ ಪ್ರದಯೆ । ನಾಖ್ಯಾಮೂ [illegible] ರ್ವ ಯೆ । ತತಾ । ಜಾನುದ್ವ =
೧೯ ಯಚಪ್ಪದಯೋಃ । ಪ್ರಷ್ಟ ಭಾಗೆಚ ಷೋಡಶ॥ ಪ॥ ಶಿರ ಫಾಳ ಕರ್ಣಯುಗಳಾಕ್ಷಿ ನಾಸಾ ಮು [illegible] ಗ । ಶಿರಡೆರಡು ಮುಖ ಕಂಠ ಭುಜಗಳುಂ ಮೊಳಕೈಗ । ಳೆರಡು ಮುಂಗೈ [illegible] ಯದ [illegible] ಮುಪಾಶ್ವದ್ವಯಂ ನಾಖಿಸು
೧೨ ಧಗುಪ್ಸ ಮೂರ ಷ್ಟಯಂ॥ ಕರಮಿಶಿವಪ್ಪು ಷ್ಟಿಂ ಬಯುಗ್ಮ ಜಾನುದ್ವಂದ್ವ । ವರ ಜಂಘೆಯೆರಡು ಚರಣಾಗಳಿಂಬಮೂವತ್ತ । ರೆರಡು ತಾನಾಂಗ ಗಳೊಳು ಮೂಲಮಂತ್ರ ನಮಿತ ಖಚಿತ ಧಾರಣಾಮುತ್ತಮಂ॥
॥೧೪॥

ಶ್ರುತಿ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗೆಲಲಾಟೇ ಚೆ। ಕರ್ಣಯೋರ್ನೇತ್ರಯೋಸ್ತಥಾ। ನಾಸಾಪುತ್ರಗಳ ತೈವ। ವಂಸಯೋಶ್ಚಢ ಯೋರಪಿ। ಕೂರ್ಪ್ಪರೇ ಶಿವನಾನಿಬಂದೇಚೆ। ಲಪೃದಯೆ ಪಾರ್ಶ್ವಯೋರ್ದ್ವಯೋಃ। ನಾಭೌ ಗುಹ್ಯದ್ವಯೆ ಚೈವ। ಮೂ
೨ ರ್ಧ್ನಿ ಸ್ಥಾನಂಬ ಜಾನುಷು। ಜಂಘಾದ್ವಯೆ ಚಪದಯೋ। ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ ಸ್ಥಾನಮುತ್ತಮಂ॥ ಟೀ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗಂ ಬಾಹುಯೆರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳು। ಗುತ್ತಮವಿಪ್ಪೆದರಾ ಸ್ಥಾನಧಾರಣಾತ್ತಿ ಲ ಯ। ಲಮತ್ತೆ ತ
೩ ಲೆಪ್ಪನೇಕವಿಗಸ್ಥಂಕೋರಲು ಮಜಗಳ್ದ್ವೆ ನಾಭಿ ಮುಷ್ಟಂ ಬಾಹುಗಳ॥ ಇಬಿತರ ದೇಶಕುದಮಂ ಮನಾಭಿ ಬಂದಯುಗಳವುವು। ದಾರ್ತ್ರ ವಹವ ಬಿನ್ನೆದಲ ತಾನಾಮೋ ಕ್ಷಮಂತ್ರದಿಂ। ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ದಿವಿಸ್ಥಾ
೪ ತಿತ್ರಿಮುಂಡ್ರಂಗೆಯ್ಯ ತಕ್ಕುದೆಂದ ಋಷಿರಾಘವಾ॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗೆಲಲಾಟೇ ಚ। ಶ್ರವಣಾದ್ವಿತಯೆ ತಥಾಂಗಳೆ ಋಜದ್ವಯೆ ಚೈವ ಲಾಪಾದಿ। ನಾಭಿ ಪಾರ್ಶ್ವೆ ಚ ಪೃಷ್ಟಕೆ॥ ಬಾ ಹುಯುಗೆಕಕುದ್ದಿಶೇ। ಮಣಿಬಂಧೆದ
೫ ಯೆ ತಥಾ॥ ತ್ರಿಮು ಲ ಂ ಕದ್ಧಂ ಕ್ಷ್ಮಾನಾದಾರ್ಯ ೦। ಮೂಲವಮಂ ತ್ರಿನಾಸಾಧಶ್ಚೈಃ॥ ಪದ॥ ಜಲದಿಂದೆ ಗಾದೂಳಿಯಂಸಾಲ ತಪವುಮಾಡ। ಮಲೆಯಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮತದಿಂ ವಾಲು ನಾಂ ವಾಯಾವ್ಯಲತಿತದಿ
೬ ಪ್ರಾಕ್ತೆಯ ಮೆಂದುನಾಶಿರಸ ಕುಸ್ನಾನಂ ಲ ಗಳಾಗ್ನೆಯವೆ॥ ಅಲಘು ಲ ಸ್ಥಾಗಾ ಮುತದವಖಿಳತಿ ತ್ಥ ಸ್ನಾನ। ಫಲಕನಾನಾ ಯ ಗ ಫಲಕಧಿಕ ಕೋಟಿಗುಣಾ। ಫಲಲುರ್ನ್ನ ಲ ಸ್ನಾ ಸ್ನಾ
೭ ಸ್ನಲೆ ಬಿಂದಮುದುಕ್ಕೆಂದು ರಪ್ಪಿ ಕ ಸಾಪ ಶಿದೆವನಗ॥ ೧೫॥ ಶ್ರೀ॥ ವಾರುಣಾಂ ವಾಶಿನಾಸ್ನಾನಂ। ವಾಯಾವ್ಯಂ ರಜಸಾ ಗವಾಂ ॥ ಪ್ರಪೃಸ್ಥಾಸಾತಾಪಯಾದಿವ್ಯ। ಮೋಗ್ನೆ ಯಿಯಕ
೮ ಭಸ್ಮನಾ ಪ್ರುತಂ॥ ಸ್ನೆವ್ವ ಶಿತ್ತೆಸಾಯದಿತ್ತುಂ ಸ್ನಾಂ। ಸವರ್ಣ ಯೆ ಲಗ್ನಿ ಷ್ಟುಯ ತ್ಪಲಂ। ತತ್ಪಲಂ ಕೋಟಿಗುಣಾತಲಂ। ಭಸ್ಮಾಸ್ನಾನ ಸ್ನಂಸ್ನದ ಲ ಯಃ॥ ಪದ್ಯ॥ ಧಶಿ ಲ್ಪ ದಿ ವಿಲ್ವಾಮಾತಿಯ
೯ ೦ ಮುಕ್ತಿಯಮಂ ನಿರಮಸ್ಥಿ ವಂ। ಗಳಲ ವಂ ಲ ಕುಡಿದಲ್ಲಿ ಯಿನೆಲಂಬಮ ಛನುಮವಂ। ವರಮಂ ತ್ರದಿಕ್ಪಾಗ ಮೊಗ್ಗಾನಮ ಖತಪಾದೆವವಿದ್ದಗಳಂಬಿಲಗ॥ ನೆಟ್ಟಿನಿಗಾಜಿಸು
೧೦ ವಂಗಿನ್ನೆ ಸ್ಥವಿರಚಿತಫಲ। ಕರಸವು ತ್ಗಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ ತಿಯಂನಿಂದಿಸು ವ। ನರನೆ ಶಿವನಿಂ ದಕಂ ಭೂನತಮಂಥ ಶಿಖದವನೆ ಶಿವನ ಧರಿಸ್ನದವಲ ನಗ॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ॥ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ಧಾರ ಲ ರನಾಂ ವಯುಕ್ತಾ। ಮುಕ್ತಿಮಿಚ್ಛ್ರ
೧೧ ತಿಯಃ॥ ಸ್ಪೃಹಾಸ್ತಾ ವಿಷ್ಟಪಾನೆನನಿ ಧಿತ್ರ ಲ ತ್ರಂ। ಕುರುತೆಸ್ತಾತ್ತನೋಹಿನಾ॥ ನಧಿಷ್ಟಾನತಪಾಮಂತ್ರಾ। ನಯಜ್ಞಾ ದೇವತಾನಚೆ॥ ವಿದ್ಯಾನಿದಾ ಲಗವುಗ್ನಾನಂ। ಭಸ್ಮಮಾಹಾತ್ಮೆ ನರವಜ್ಜಿತಂ॥ ಶ್ರೀ ೧೧
೧೨ ॥ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಯೆ ವಂದಶಿ। ನಿಂದಂಲಶಿತಿ ಪಚಿವತಿ॥ ಧಾರಯಂತಿ ಚ ಯೆ ಭಸ್ಮ। ಧಾರಯೆಂತಿತಮೆವತೆ॥ ಪದ॥ ಶಿವನಾಮವ ಲ ಷಟರಂ ಜ್ಯಾತ್ರೆ ನಿತ್ಯಸತಂ ನಿಷ್ಠ। ಮಲಜಲಸ್ನಾನದಿಂ ದೇ
೨ ಸ್ನಿ ಸೆಲಗ್ವೆಲ್ಲದಫ। ಲಲ ವಿಭಾತಿಸ್ನಾನ ದಿಂದಪುದು ಧಾರಣಾವನುಳಿದು ಭಸ್ಮ ಸ್ನಾನೆ ಲ ಮಂ॥ ತವೆವಾಣ್ಗರಧಿಕ ಸು ಪ್ರುತಿಗಳು। ಶಿವಾಲಯವಿರಹಿತ ಲ ವಹಟುರವಂತಿ ವಾ ಶ್ರಯರಹಿತವಿದ್ಯೆಯಂ।

ಶಿವಸ್ವರದ ಜನ್ನ ವಪ್ರಾಗ ತಿಲವಿತಾ ಕವಿ॥ ಮದವೆಗ ದಷ್ಷವಪ್ಪು ಡಿಮಾ॥ ೧೮॥ ಶ್ಲೋ॥ ವಾಸ್ತು ಜಾತಿಸರ್ಗೆ ಪತ್ರಿವಂ। ಶಿವಾಖ್ಯಂ ನವಿ ಸಂತ್ರೆಯಕಃ॥ ಜಾಬಾಲ ಏನಿ ಕೃಷ್ಟಕಂ। ಪ್ರೋಷಿ ಕಂಪ್ಯೇ ಯಾಮುಧಾ॥ ಶಿವಸ್ಯ
ಸಂಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವನಾ ದಸಂ ಖ್ಯಾಯ ಗುಣಾ ದಿಶಂ। ತಸ್ಯ ಪಾರುಣಾ ಪ್ರಮು ತ್ರಮು ಜ್ಯಾ ನ್ಯ ನವಗ್ಲ್ಯೆ ಯಸ್ಯ ಮಾಚ ಕೆಲ॥ ದಿಗ್ಯ ಸರವಿತಂ ಭಾಗ್ಯಂ। ದಿಗ್ರಾ ಮವ್ಯ ಶಿವಾಲಯಂ। ದಿಗನಿಶಾ ಜ್ಞಾ ನಾಚನಂ। ದಿಗ್ಗ
ದಾತ್ರೆ ಮತಿವಾ ಪ್ರಯಂ॥ ಟೀ॥ ಪ್ರಾಣತವುಂ ಬಿಟ್ಟು ಗಾಷ್ಟಿಯಬಂಧನವ ನಿಲ್ಲು ಶಶಿಧರನವು ಚಕ್ರಿ ಕದ್ದಿ ಜ ನಮಿಕ ವಿಂಶ ಜ್ಞಂಶ ಮಿತವ ಕೃಯ ನ ರ ಕವನೆಯಲ್ಲುವನೆಂದು ಗಾರು ದವ ಚನ ಮು ಸು ಮ್ಮ
ದು॥ ಪ್ರಾಣತ ತ್ರಿಪುಂ ಪ್ರಮುಮನ ಧೂಳ ನಮನಾ ಚರಿ ಸುವವಿಶ್ರಾ ವಿಲದ ವಂಸೆ ಜಲ್ಲಲ। ಸ್ವಶಿತಂ ಗಳಾಭು ಮೋಕ್ಷ ವಿಲೆಂದು ಮಿದನಾ ಚರಿಸಿದ ವಪಾ ಖಯತ್ತೆ॥ ಗೀ॥ ಗಂಥ॥ ಗಾಖ ಮುಶಿನ ಧಾರಿಚ। ಶಿವಂ ಸ್ವ
ಷತಿಂಯೋ ದ್ವಿಜಾ॥ ಶಕ್ಷ ಯೆ ಕವಿಂಶ ತ್ರಿಲಂ। ಜಾಸ್ಯ ಯನರಕ ಪ್ರಜೆಗೆ ಪಿದ॥ ವಾಚಾರ್ಯಕತ್ವದಿಂ ಸ್ವಧಾರಿಯ ಕಂಡು। ಬಿಚಾತಂ ಬಂದಿಸುವವಂ ಶೂದ್ರಗಾನೆ ದನೆಂ। ದೆಚತುರಕಾಣಿ ಮುದು ಸ್ವಧಾರಿಯ
೩೬ ಕಂಡು ತಾಡನಂಗೆಯ ಮನುಜಂ॥ ನಿಚಜಾ ಂಡಾಲಜಂ ನಿಚತ್ವಾತ ದೋಳ್ತುಕ್ಕ। ಶ್ರೀ ಚಯುತನೆಂ ಕಂಡು ಕೊಬ್ಬು ವನಂ ಬುಧರು। ಯೊ ಚಿವರುಬ ಪು ಜಾತಿ ಜಾತನೆಂದಾ ಬ್ರ ಹ್ಮ ಬಾಲ
ವಚನವಶಿದಾ॥ ೧೯॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯೆ ಸ್ವಧಾರಿಣಾಂ ಪ್ರಷ್ಟಾ। ವಾಚಾರ್ಯಂದಂ ಶಿವಾ ನವಃ। ತೆಷಾಂ ಶೂದ್ರೆಣ ಸಂಯಾತಿ। ರನು ಮೆ ಯಾ ವಿಪಕ್ಷಿ ತಾ॥ ಯೆ ಸ್ವಧಾರಿಣಾಂ ಪ್ರಷ್ಟಾ। ನರಾಃ ಕು ರ್ವಂತಿ
ತಾಡನಂ। ತೆಷಾಂ ಚಾಂಡಾಲ ಮೊಜನಂ। ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಾ ಹ್ಯಂ ವಿಪಕ್ಷಿತಾ॥ ಯೆಷಾಂ ಕಾಷಾ ಖವೆ ಪ್ರಭ್ರಷ್ಟಾ ಲಲಾಟೆ ಸ್ವದರ್ಶನಾತ್। ತೆಷಾ ಮುತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಂಸ ಯೆ ನು ಮೆ ಯಂ ವಿಚಕ್ಷಿತಾ
॥ ಟೀ॥ ತ್ರಿಗುಣಾ ಕಾರಾಧಾರನಪ ತತ್ವನೆನಿಸುವ ತ್ರಿ ಮೂ। ತ್ರಿಗ ಕ್ಷಂದೆಯೆ ನಿಪ ಶಿವನಜಾನಿಸುತೆ ಮಂತ್ರಗಳ್ವಪತಿಯಪ್ಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ದಿನ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಿಸುತೆ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಘನಾಶೆಯೊ ಳೂ
॥ ಮಿಳೆಧರಿಸುವಂ ಮುಕ್ತ ನಿಷ್ಟ ಖತವಿಶ್ರಾಸ। ವಗಲ ದೆಸ ವ್ಯನಿಷ್ಟಮಂ ಪಡೆದ ರಿತಿವಾಸ। ವಗನಾಶಿತಂ ಪಿಕ್ಕಡ ಕವಲ್ಲ ಸಂಶ್ಲೇಷದಿಂ ಪೆಕ್ಕಿನಾನೆ ಪೆರಾ ಘವಾ॥ ೨೦॥ ಶ್ಲೋ॥ ತ್ರಿಣೆತ್ರಂ ತ್ರಿಗುಣಾಧಾರಂ। ತ್ರಯಾಣಾಂ ಜನಕಂ ವಿ
ಭುಂ॥ ಸ್ಮರನ್ನಮಃ ಶಿವಾಯೆತಿ॥ ಲಲಾಟೆ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಕಂ॥ ಟೀ॥ ಬಂದುಗ ಳೆತಮ ಮುನಿಯ ಮದುವಿ ರಸ್ಯ ಮಸ್ತಸುರ। ಪಂದವನು ಪವನಾಂಧ ಕಾಂಗಿಯವ ಪತೆಂಯಂ। ಕುಂದದಕ್ಷ ಶಿ ಪ್ರಾಂತಿಗಾ
ಂ ಡುಮುನಿ ಶ್ರಾವದಿಂ ತಂಮ ಸುಗ್ರಾನವೆಲ್ಲಾ॥ ಚೆಂದುಗಾಗಲು ಮನಂ। ಸುಂಧಿ ದಾಪ್ರಾನನೆಡೆ। ಗಂಧಿ ವಿಜರೆಲ್ಲನಡೆ ತಂಮ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನತಿ। ಯಿಂದಮತಿಸಲು ನಿಲಬಂದಪದ ರನೆನೆನಲು ತನೊ ದವಿಂ ತೆಂದರಾ॥ ೨೧॥
ಮುನಿಂಪಮ ಮವಗೆಪಾ ನಿತಿಗೆ ಪ್ರವ ಚಿನೆ ಗೊಂಡಿವದ। ನಿನಂತಾದು ದಗ್ಸ್ವಾನ ವೆಮಗೆ ನಿಂಮಂ ಕಂಡೆ। ವನಷ ಸುಗ್ರಾನ ಮಂಕೊಯ್ದು ರಕ್ಷಿ ಮುದೆನಲು ೨೨ ತಿಬಿದಂಪುನೆಯ್ದೆ॥ ಯೆನೆ ತೆ ಸ್ವಾಧಾರ ದೊಷು ನಾ

ಜಿಮಮಂತೆಗಮ। ನೆನೆದುಶ್ರುತರುದ್ರಿಯ್ಯಮಂಟಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ಮನುವಿನನ್ನಿಮಂತ್ರಿಸಿ॥ ಮಸ್ತರುಂಧ್ರಾ ರಕರತತೆಗಳಾನು ತಳೆದೊಡವರೂ॥೨೦॥ ಸ್ನಾನಯುತರಾಗಿ ನಿಶತವನಂತುಮಂತ್ರಿಸಿ ಮ। ಹಾಸುತಾ
ನಮುಮಗಾಂತುದೂಳನಂಗೆ ದು। ನಾನಾಂಗಹೊಳು ತ್ರಿಮಂಡ್ರವತಳೆದುಮುನಿಗೆರಗಿ ಬಂನ್ನೆಸಿದರುಹಾ ಪರಿಶಿ ಹಾನಿಯಾದುದುಮ ಪ್ರಾದಸುಸ್ನಾನನೆರೆಗೊಂಡು। ದಿನರೂಪವಮಶಿಯೆನೆಂದುಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆದೇವ। =
ಯಾನವನದುರ್ಗಾದ […] ರು। ಖ್ಯಾಪಮಹಿಮೆಗೆ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂಬಡುತ್ತೆ॥ […]॥ ಶಿವನೆಗ್ಮೆ ತಂನೆದ್ದಿಯೊಳಿಪ್ಪ […] ಕೊಳುತೆ। ಶಿವನು ಸುಶಿನಿಂದೆಗಮುಗಾಯ್ತ್ರಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ। ರವನು ಶಿತರು ತ್ರಿಯ್ಯ
ಮಂಜಳಿಸಿ ಮೊತ್ತೆ॥ ತ್ರೆತಂದಹಾರಿಯೆಕರದೂ॥ ಅವನವಸ್ತು ಕಮುಖಾಗಾತ್ರಂಗಳಾನು ತಳೆದು। ತಪೆಶಾನಿಸುತ್ತಂತರಂಗದೊಳೆನಲು ಜಾನಿಸುತ್ತವಿಕಲಾತ್ತದೊಳು ದಿವವಕಂಡೆನೆಂದುಪಿನ್ನೆ ರಣಿದಂಪಶಿಶಿವಂಗೆ […]
ತದನಂತರಂಹಾ […] ಮಂಗಾಕ್ಷಿಸಿಂದುಪಿ। ಳಿ ಹೋಡಿಪಾಯು ಹಸಾದಮಂಸ್ನಾನಮಂಮಾಡಿ। ಮುದದಿಂದ ದಂಶಿಸ್ಸಿ ಸುಪೆನಂದುಬಿಂನವಿಸಲಂತುಮನೆಯ್ಯೆಂದುಸುದೆರಳು॥ ಸದಮಲಶಿವದ್ಯಾನ
ಮಾವ್ಯಾಕದಿನಿಂದೆ ಖಾಸ್ತ್ರದಮಂತ್ರಗಳ ಜಿಟಿಸಿ ತದಪ್ರಸ್ತಮಂ ಕ್ಷಾಕ್ಷಿಸಿದನಚ್ಚುತಂ ಶಿವನಸ್ನೊಗೆಪ್ರಶವಾಶ್ರಯ್ಯವಾದನಾಸಮಯದ ಶಿ॥ […]॥ ಶಿಪಕ್ಷಬಿಂಬಛಳ ನಿವರವನ್ಯಾ […] ಸಿ
ಯಮ। ಹಶಿತುಪ್ಪದುಮುಕ್ತಾಫಳಾಕ್ಷಿನಾಗುತೆ ಮ ಹ। ಶ್ರೀಶಪರಂಜ್ಯೋತಿನ […] ಮಸ್ತಿನವುಸ್ತಿನವುಸ್ತಿಯೆ ಸ್ಸು ತಲೆಂದನೂ॥ ಅ ಶಿವರಾ ಸ್ಥಿರಂನವ ಮಹಿಮೆಯನೆನೆಹುತ್ತ ಹಿತ। ಕರಮಾಗಿ ವಿಸ್ತ
ಶಿಜಕರುಣಾದಿಂ ದಿಂನನಿ। ಟಿಶಿಯಲ್ಲಿಪಶಿಶುದ ನಂಮಾಡಿದೆಂದುಪ […] ಶಿಹರಾ ರಾಘವಂಗುಸು ದ್ಗನಗ॥೨೭॥ ವರವಶಿಷ್ಟಾನಯನವ ಧನಂಜಯನಗೆಬಿಂಡಿರುಮಲತ್ರಾಣ್ಯಶಿತೆಯ ರಾಂದು
ಸೂಡಕಳಾಕನೆ। ಶಿಶಿಯ ಪಿಂದಶಿ ಯತನೆ ಜಂಕರುಣಾನೆಂಬವನವಂಗೆ ಶಾಂಮ್ಯೆಸುಚಿಕ್ಕೆ॥ ತಿರಿದುಕಾಲಂ […] ಸರನಾಸು ಖಮನನುಪವಿಸುತಿರಲುಬಲ ದಾಯ ಮಕ್ಕಳು
ಪ್ರಿಯವಂಪಡಿದು। ತರಕರಿಸುತಿರೆ ತಾಳಾರದವರಂ ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರಂಗೆಯ್ದುತೆ॥೨೮॥ ಅವನಾಶಿಕಕೆ ತಪೆ ದೊಳಿಪ್ಪ ಹಾ ಬನ್ನಸಿಂ। ಪ್ರವಸತಿಗೆಬಂದುತತ್ತ ಧರ್ಮಿಂದುಲಿಂಗವನೊಡಿನಮಿಸನಾರೆ
ಸಂಮ್ರಸನಂಮೊಳ್ಳೆ ಶೆ। ತಪ್ಪಾಗಮತ್ತೆ ವೃನನೂ॥ ತಪೆಸಮ ಪ್ರಣಿದಜಂಶಿರಘ್ಗವಮಂ ಕಂಡು ಅವಿವೆಕದಿಂತಾನೆ ತೆಗಮಕೊಳಲ್ಲಿ ಹಮುನಿವರಶಿತ ರುಂಶಾಪಮಂ ಮ್ಮ ಕ್ಷಕನುವಾಗೆನುತ್ತೆ ಕೆ ಕೊಂಡಾಕ್ಷ
ನಾಂ। ಪ್ರಾಗ್ರ […] ಶಿವಿಧತಿಸು ಜಾಶ್ವ ತೆಂಯಿಡಗೆಬಂದವಳೆ। ಮುಂನಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಾಂತಮಂಪಿಳು ನೊನಾನಾಗು। ತೆಂನಕ್ಷಿ ಪದೆಂದು ಪ್ರಾ ತ್ರಗೆಳ ವನಿಯುಂದತೆ ತ್ಸನಾದೊಳಂತಾರದನೆ॥ ಬಂನವಿಸಿ
ಯವನರುಂದಶಿನಿನೆ ಕಿಂ ಪ್ರಿಯರಗಳಂ ಮೊನಾನಮಲಿ ಜ್ಞುಕಾಂಯ್ಯುತಿರಲಹಾ ತ್ತಿಗ। ಯದಂನಿಕ್ಷ್ಯೆ ನಿಪಡಿದವಂತ್ರೈಲ ದೊಳು ಹಾಯ್ಯು ಕೊಂದರಾ ದಾಂಯಾದ್ಯರೂ॥ ೨೯॥ ನಾನುವರುದಿಂಬರಂನಿ

ಸಾಸಾ ಗೆನುತ್ತೆ ಇನಿ। ಗ್ಗಾರುವ್ವಿಗಳಿತ್ತಶಾಟ ದೊಸು ವಶಿಪಾ ಯನರಿ। ಪೂಶ್ಶಿಸಿಲ್ಲವಳಿದಾಯೆಂದು ಪಲುಖುತ್ತೆ ಮುತಪುತಿಯ ಶ್ರೀಮೊಳ್ಳಾಂತೂ॥ ಜಾರುತ್ತೆಬು ಸುರಬಾಯಂಪಾಯ್ಯುಹೊರುತೆ ಶಿ। ಪ್ರಾರವದ್ದಿರದ ರುಂದತಿಯೆ
ದೆಗೆಬಂದದಂ। ತೊಕೆಯಂಜದಿರಾಸು ಚಿಸ್ಥಿತಿಯೆನ್ನೂ ತಿಸಾಮಾತ್ರ ದಿಂದಾನಿಗಳ್ಗೆ॥೩೦॥ ನಿಂನಪತಿಯಂಪದವೆನೆ ಪ್ರವಿಎಯ ಬಿತ್ತಾಕೆ ಯಿಂನಿತ್ತು ದಾಶನಾಕೆಂ ದುಃಸಂಪಾದಿಸಿದ ತಂನೆರೆಯನ ವಿಸಿಕಾಗ
ಯಂತಶಿಸಿಯ ದಸ್ತ್ರೆಯೊಳ್ಳಿ ಶ್ರುಬಲಗ್ನೆಂಷ್ಟ್ರಮುಚ್ಚಿ॥ ಚೆಂನಾಗಿ ಪಂಚಾಶ್ತ್ರಶಿಯಜ ಪಿಸಿ ಸಾಂಬಶಿವ। ನಂನೆನದದರಮಿಲಿತ ಶಿಂಮೋಜಿವಂಬಂದು। ಮುಂದಿನಂದದಿ ಪಾರಲಾಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಬದುತ್ತಾ ಸುಚಿಸ್ಥಿತಿನ ಶಿವಕ್ಕೆ
॥೩೧॥ ಲಲಿತಾಂಗಿ ಯಗಮ ಷ್ಟುಶಂನಿ ದಡಿಯನಶಿದು। ನಿಲುತೆತಳ ದೊರೆ ಬೆಬಂತೆ ತಳರುತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಗೆಲ್ಲ ಲಸೆದೆಪತಿಯರಕ್ಷ್ನಾವೆಜಿವಮಾಗಿ ಕಲುಮಗುಳು ವಾದಾಯಾದ್ವರು॥ ಅಲದಿಕಿಗೊಳಿಪತಿಯ ಕರ ದೊಸು ತಪ್ಪೆ
ವರುಂದತಿಯ। ಬಳಿಗಳುತಿಬಂದತ್ತಾ ಸಿಮ ಯದಾಸು ಷ್ಣುಪನನೊಡಿ। ದಲಘುವಿಸ್ತಾತ್ತತಿಯ ಸಂಗುಯ ದೊಳ ಚಪ್ಪು ತಗೆ ತೊಶಿದದ ದಧಿ ಚಿಬಂದ ದಂ॥೩೨॥ ಅನುತಿಪ ಸುಚಿಸ್ಥಿತಿಯ ಶಿಶಿ
ದಿಪ್ತರಂದುಪದ। ಮೊಸುಬಿದುಪನ ಸಾಶಿಕೆ ಕರದುತಂದುವೆ। ತ್ರಿಲಲಿತಾಸನ ವಳಿಕುಳ್ಳಿಶಿಯತಿಧಿ ಸ್ತಾರದಿಂ ತಷ್ಪವ ಡಿಸಿ॥ ಅನುವಳಿಕಿಸ್ತಿಯನಲು ನಿಗೆಬಂನವಿಸಿ। ದಸುಸ್ಪವ
ಉತ್ತಾಂತ ದೊಳಗೊಂದು ಪ್ರಿಯೆ ಧಂತೆ। ಅ ಳಲೆಕಿವನಂತಿರಳಿ ದುವಿಸಿತಸಾಮಗ್ರ ಶಿಂಯೊಳ್ಳುಳಿದವರಶಿಪ್ತಿಕೆಂ॥೩೩॥ ಸುರತತಿಗೆ ತ್ರಾಯ ಯುಷ್ಪವಗಸ್ಸ್ನಂಗೆ ತ್ರಾಯ ಯುಷ್ಪವ। ವರಕ್ಸ್ಸ
ಪಂಗೆಜಮ ಧರಿಗಂತ್ರಾ ಯುಪವ। ವಿರಚಿ ಸಿದರಿಪ್ಪ್ವೆಂನಲಿಪ। ದಿವರಬಲದಿನು ಜ್ಜಿವಿಸು ವೆನಸುತ್ತೆ॥ ಪರನಜಾನಿಸಿ ತ್ರಿಯಂ ಬ ಕಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ಪರಮತ್ರತರು ದ್ರಿ
ಯ ಮಂತ್ರವೆಂಗಾ ಯತ್ರಿ। ಯುರುತ ರಪ್ರನಾವಮು ಮನೆಕ್ಕಾಗಚಿತ್ರ ದಿಂನಾಲಗೆಗೆತಂದು ಮುನಿಪಂ॥೩೪॥ ತಂನವಿಸ್ತಾ ಧಾರಮಂಗದು ನೆಯೊಳಿಯ್ದು। ತಾಂನಮಿಸಿನೂಕಿ
ಂಯು ಸೂಳಸೊಂದೊಂದಶಿಂ। ದಂನೆಮದಿನ್ರಿಶಿಯ ತ್ರಿಸಿ ಸುಚಿಸ್ಥಿತಿಯನಂಡನಮಿಲಿತಳಿಪ ತಿರಲೂ॥ ಮುಂನಿಧರ್ಮ ಕ್ಷ್ಯಾತಿಪಾ ನಿರುಪರೂಪದಿಂ। ದಂನಮಿಸು ತಿಪ್ಪ ಕರುನಾನನೊಡಿ ಕರುನಾದಿಂ। ದಿಂನುದಾ
ಯಾದ್ರ ಶಿಂನೆಂತಪ್ಪ ಶಿವ ಯವಿಶೆಂದನ್ರಾಯವಿತ್ತು ಮಂನಿಸಿದನಾ॥೩೫॥ ಪತಿಬಿಶ್ರೆಯನು ಪಾಲಿಸಿದ ಕೆನುತ್ತಾಸು ಚಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ನುತಿಸನತಿಸಿ ದಳರುಂದತಿ ಮದನ್ರಯೊ ಸ್ತತಿಗೆಯ್ಯುಕೆಂದು ಮುನಿಪರಾತಿಥ್ಯ ಮುಖದಿಂದೆ ತ್ರತ
ತೆಂ ಸ್ನನವ ಮಾಡಲೂ॥೦ಯ ತ್ರಿವರದ ಧಿಚಿತಿಂನಾ ತ್ರಿಪ। ಕಿಪಾದನಿತ್ರ ತಿಪರು ಷ್ಟದಿಂ ತ್ರಿಮುಂಡಿಗೊದ್ವಗಳನಗಳಿಗೆ ನಿಳಿತ್ತೆಸು ಸಂಪಾದ ನಾವ್ಯಾಪಾರನಾ ದನಾ ಕರುನಾನೆಲೆರಾಷೆ ವಾಂಶಾ॥ ೩೬॥ ಪತ್ತಿಕೆ
ತಾವ್ಯಾಪ್ರಪಾದನೆನಿಸು ವತಾಪ। ಸಾತ್ರವು ನಪುತ್ರನು ಪವಸ್ತು ಪಂಚಾಬ್ದ ಕೆಗಳು। ಪಾತ್ರವೈಂಬಂ। ನಾನಾ ಇಂಗೆಯ್ದಲಾಮಾವ ಪಾಲ್ಲುಬಿಸಿಲವನ ಸ್ತತಿಯಾ॥ ಕತ್ತರಳಿಯಾಗೆಸಾದ ಶಿಂಯಕೆನು ಜನಸಾಕೆ। ಯೆಂತಿ

ನಿಕ್ಕೆಸಲವರೆಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿರದಪಾಲಿ। ವಿತ್ತೋಯಿದೆಂದು ಗಾಡಿಸುತ್ತೆ ಫಲವಂ ಒಧಿಯಂ ಜಡಿದುಮಾತೆಯ ಕಾಡಲೂ॥ ೩೨॥ ಯಿಲ ಧಿಷಪಾಲವಿಷ್ಣು। ದಿರಿನೆ ಪಾಲವ। ಗ್ಗೆ ತ್ತಿಯಯ ಶಿವನಿತ್ತ ನೆಮಗೆ ಚುರ ನೀಕ್ಕೆ ಬಿ। ಪ್ಪೃ ಲ್ಲಿ ಬಿಗಾಡಿಸಿ ಗ

ಪಡೆದುದಿಲ್ಲ ಮಗಜ ಬದೊತ್ತಿ ವನ್ನೆ ಯಾವಿದು ನಂಬಿಯೆ॥ ಯಲ್ಲರಶಿಯಲು ನಂಬಿ ಯುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿತಪ। ದಲ್ಲಿ ಶಿವನಂ ಮುಟ್ಟಿ ಸುವೆನೆನಲು ಪರಿಕ್ಕಿವಿ। ಯುಕ್ತಿ ಮಂತ್ರ ಅಂಗಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಯೆ ಯುಪದೆಶಿಸು ತ್ತೆ ಬಳ್ಳಾಳ್ದ

ಘ॥ ೩೩॥ ಬಂದು ಪಾಮಗಳ ತಿಳಿಕೆಯೆಂ ಬಿಟ್ಟ ನೆಗಳಿಂದ। ಬಾಂದು ಶಿವನಿಕ್ಕಂತು ಮಂರಚಿಸಿ ಲಿಂಗ ವನದಣ। ರದವಡೆಯಲು ನಿಲಿಸಿ ತಲ್ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಜನೆಯಿಂ ದಿಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ॥ ಯಿಂದು ಶ್ರೀಖರನ ಪ್ರುರೆ ತನ

ಕ್ಕಾಕುಹರ ದೆಸ್ಸೆ। ಗಂಧ ಶಿಪಿಬತ ಧೂಪ। ತನಾಗಿ ಮನಪವನ। ಮೊಂದಾಗಿ ಬಪಿರಂಗ ವರತೊಗೆ ಯ ಅಖಿಲ ಬಲಿದ ಶಿಸಂಜಾನಿಸುತಿರೆ॥ ೩ಗ॥ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಕ್ರನನೆಮ ದಿಂ ಪಿತ್ತಾ ಚಾತ್ರಿ ಫಲ। ವಂದದಿಂ ದಂಡಿ ಸುತ್ತೆ

ಶರೆ ಬಾಲನತುನ ಚಿದಿಗಂ ದುಪಂಬಾಷ್ಪಶಿಯತ್ತ ಂದು ಶಿವ್ರಾರಾವ ದಿಂದು ಚಕ್ಷು ತಿರಲ್ಕೆ॥ ಬಂದು ದುಬತ್ರಾಚತನುವಂಬಿಸುಯು ದಿವ್ಯತನು। ವಂಥಿಶಿ ಶಿವಪು ಶಿನಿವಾತ ರಕ್ತಾಯಕ್ತ ಬಂದೊ ಪಾಭಿ ತಾರ

ತತಿಯಂತು ಗೆಲ್ದಂತು ಮೊಕ್ಷಪದವಂ ಪಡೆ ದುದೂ॥ ೩೦॥ ನೆಪ್ರನೆಶಿವಸ್ಯರನಾವ ತ್ತಿದು ತಪ್ಪದು ಗ್ರಬಿ। ಯುಕ್ತ ನಾಲಿಸಿ ತ್ರಿ ವಿಪ್ರ ರಿದೆ ಯು ತೆನ್ನೆ ಶಿಗತ್ತಾ। ಕಪ್ಪಿಡೆಯ ಗಾಡಿದರು ಕೆಡಿಸಿ

ಕುದಿದಪಾಂತರುಗಳಿಗಳುಶಿದು ಪೋಗೆ॥ ಬಿಟ್ಟ ತಬ್ಬಾಷ್ಪನಜನೆ ದೇವಿಯ ಪ್ರೇಮ್ಯ ದಬೆಸುಗೆ। ಮುಕ್ತಿತಗ ಜಾವರನಪದವನವರಾದನೆ ಬಾ। ಬ್ಬಿಯು ಫಾಲಿ ಉದುತ್ತೆಬಹಸಕಲ ದಿವಿ ಜಾ

ಸುರರೆ ಪಾಗಳ ಪಾಪಾರಾವಳ॥ ೩ಗ॥ ಕೆಲ್ಲಿ ಕರುನಾಳುವ ದೇವಗ್ಗ ಲ್ಲಿ ಲಿಯ ವಿತ್ತಾಕ್ಷನಾ ವೆ। ತಾಳಿ ಶತ್ರನರೂಪನು ಮೆಂಬಿ ಸ ಚಿಯಗಾಗೆ ಪ್ರೇಮ। ಥಾಳಿಸುರರಾಗೆಯೆ ಶಿದ ಪ್ರಪ

ಸೂರರಾಜನ್ನೆರಾವತಂತಾನಾಗಲೂ॥ ಬಾಲ ಸ ಡಿಗೆ ಯುತ್ತಂ ಮುನಿನಾಲ್ಪ ಥು ಕರತ್ತ ತಪ। ಸಾಲುವರಂ ಪ್ರಾನಾಳಿಸಿನೆ ಕಸ್ಸರೆರಮನೊ ಡಿ। ಪೆಶಬಾರದ ಕಾಪವಂತವದು ಬಂಪುವಂ ಬಯ

ಶಿನಶಿಬ ಬಂದು ದೆಂದಂ॥ ೩೨॥ ಶಿಶುವೆಬಳ್ಳಯವಿಯೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗೆನಿಂ। ದಿಸುವಶಿಬಯಕೆಂದಂ ಕಡಲಾಶಿನೆಯಾವ। ಪ್ರೆಸ ದೇರವನನ್ನಾ ಜಿಪ್ಪಿ ಯುವನೆಂ ನಿಂಸಿಮಥನೆಕಾಸ್ಸಿನಾನವ ನೆತ್ತೆರನಾ॥ ಗ

ಯುಸುರುಸುರೆನಲ್ ಕಾಪವೆ ಪಡಿಸ ಬೆಳ್ದು ದಿ। ರೆನವಿನಿ ನಗುಡು ಗುಡುಗುನಿಂನಪಡದವನಪು। ಜ್ವಿಳದನಂ ಮುಂನ ಪುತ್ರಿಸಿದ ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಪ್ಪನಿ ತರರಂಬಗೆಗೊಂಬೆನೆ॥ ೩೩॥ ಬನೆ ಬಗಪಗಪಿಸನಗುತ್ತಿಮ ಗ

ಗುಪುಂಕೆರಿದವಿ। ನಿಲಸುತ್ತೆ ಪಾತಿರವನಂಬಿಸು। ದಂ ಬಿಲವನೆರವ। ವನಬಯಸಿದಂ ತಾಯುಲಗ ನಿಂನಬುದ್ದಿ ಚಿಕ್ಕವನೆಯುವನೆನನಿಧಂ॥ ನಿನಗೆಮರುಕ್ಕಾಗಿನಾಂ ಕದಿರಿಂನಬಿಕ್ಕೆಡು ನಿಂ। ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಕು ಗ

ಡು ವಿಸಾಂಗ ಬದವನಿಂದ ಪ್ಪ। ಪನಮದಿಸಂತಿ ವರನಿಲ್ಲರಂ ಕೆಡಿಸು ತುಚ್ಛ ಗಾಳವನನಿನೆ ಆಲಿತುಚ್ಛನಾ॥ ೩೪॥ ಬಿಂಬಿ ಶ್ರೀ ದುಕ್ಕವನೆ ನಿಂನನಾ ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನುಡಿ। ಗಳನುಡಿಗೆ ದೆಪಾಳಿ ಕೆಳ್ ಶಿವನಾಜ್ಞೆ ಯಿಂಪಕ್ಕಿ ಗ

೧. ಮುರುಹಾಗೆನಲ್ಲಸ್ತ್ರೀ ನೆಲಹಾನಿನಿವಮೂರುಂ ಜಗಂ ತ್ರುಣಾಕೆಕಡಿಯೂ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷ ಜಲಜನಿವಹಂ ಧ್ವಂತಮಂಕಾಣದಳಲಿ ಗವಜೆ ವನೆನೀಡಿದು ಸಂಸ್ತುತಿ ಖತ್ರಿ ಲಾಕ್ಷ. ಗಜಮುಜ ಪರಶ್ಲಿಸುವ ಪವವಡೆದರೆನೆಂಗ
೨ ವಪಾಡಿನ ಸುಮಲ್ಲಕ್ಕಿಗಾ॥ ೪೫॥ ಪಸುಳಬಿರುವ ಡಿಯಾಕೆ ದಂಡಿಸುವೆನಾ ನಿಂನ ಮನನಾವನೆ ಯಮಂಕಾಯ ಲಾಟನೆಂಬೆನೆ ಡ್ವಿಪಾ. ತ್ರಿಭುವನಶಂಕರ ರ ನಪರಿಯಂತವೆಕಾನೆನಿಂನಿ ವೃಕ್ಷಮಂನಿಂ
೩ ಸುವಂ॥ ಮಖಿಗೆಂಬೈನೆವಿಷಾಚಾವನಿತರಾಳಿಗಿಸ್ವನಿಂ. ದಿಖಿದೆಯಾ ಮಾಧಿಯ ಚರಿನೆಕ ಪಖರಾವಾಸವಂ. ನಸುನಗುತ್ತೊಳಗಾಳ ಗೆಮಚ್ಚುತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಂನಂತಾನೆನಿಂದಿಖಿದನು॥ ೪೬॥ ಕೆಳೆಶಿವ ರ್ಹಾಮಿಶಿಶುವೆ
೪ ಂದು. ಪಿಕ್ಕಿಖಿದೆ. ತಾಲರಾಖಿಯ ಸುದಲು ಪ್ರತಿಮಾಗ್ಗಿ ಯಾಕೆಕೆದಿ. ಸಾಲದೆನಿಂ ಖಿದಫಲವನಿಂನುಂನಾವೆನುತೆಖಿಸ್ವಮಂ ಮುಗ್ಧ ಮಲಿ॥ ಮಿಲಘೋರಾ ಗ್ರಮಂಸ್ಮರಿಖಿದಿದಾ ಗ್ರಹ. ಡಿ. ಕೆಳಕೆಡಿಕೆಡೆ
೫ ಬೂಧಿದಾಗೆನುತೆಚಾಲುತ್ತೆ. ಕಳಿದ ಘವಳಿಗೆ ಂದುಪಾಸುಪತದಿಂ ತಂನ ಮೆಲೆ ತಳಿದು ಕೊಳುತ್ತಿರೆ॥ ೪೭॥ ಲಾಪಮ ಸ್ವಭೂದಿಯ ಪನೆಂದೆಂಬ ಕ್ರಿತಿಯುಂ. ದುಟಸಂಹಾರಿಖಿದನೆರ ದಾಸ್ರಮ
೬ ೦ತಂನೊಳಗೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ದೆಖಿದಿದೆ ತ್ತಿಬಿ ಗಿಯಪ್ಪಿಕಂಡನೊಡಾ. ಪುರಂಧರನೆನಾ ನಾ॥ ವಿಷ್ಣುಸ ಭನಾವನೊ ಡುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನೆ. ನೃಪರಾಧಮಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನುತ್ತೆ ನಿಜರೂಪಮ
೨೦ ೭೦. ಚಟಿಳದಿಂ ತೋರಿಸಾಪಾಂಗನತಿಗೆಯ್ದುತ್ತೆ ತಂನಮ್ಮಿ ಮರದನಾಗಂ॥ ೪೮॥ ಪಾಗುವ ಶ್ರುಮಂನೆಗವ ರಾಮಾಂಚಮಂಸ್ವಿದ. ದುಗು ಮಿಗೆಯ ನರಿಯದೆತ್ತಾನುಪೆಳ ತ್ತಮುಂ. ನಗನಾಥ
೮ ಸದೆಚ್ಚಿ ಕನಕ ಪ್ರಾಪಾ ಖಂಡನೆಂದು ತಂ ನನೆಜ ರಿದು ಕೊಳುತಿರೆ॥ ಮುಗಧರಧರಂನಗ್ಗತೆನು ದಿದನೆಳೆತ ವತ್ಸವೆ. ದಗಳ ನುತಿನಿಂನಚ್ಚಿಗಳ್ಗೆನಗಳಿತ ವನಿವ. ವೆಗಡೆಯ
೯ ೦ಜಿಂಚಬ್ಬಿದೆಬದುರಂಕೆನೆಯೆನುತಿತ ಲೆದಡವಿಬಾಳಿಖದಂ॥ ೪೯॥ ಸವೆಯದಾನಂದವೆಗ್ಗಳಿಖಮಗುಳ್ವಂ ನುತಿಸು. ವವನಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನೆಂದಬೆಡಿದಿ. ಪುವನಿವೆನೆಪಾಲ
೧೦ ನಿಂದು ಬಿಂನವಿಸಿನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳಿಲ್ಲದುಗಾ॥ ಭವನಿಧಿಯ ಜಾಖಿಪಾಯ ಖದರಾಖಿಯೊ. ಪ್ಪುವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಯಬೆಟ್ಟು ಗನನೆಲಸು ವಹಮೋನ. ಕುಲದಬಂದುಗಳ ಸ್ವಿಂದಳವೆರ
೧೧ ಜನಲಿಂಗೆಯ್ದು ದೆಂದೆಂತಂ ದವನಾ॥ ೫೦॥ ಧಿಯೆಂದಾ ನಾಟಿಯಂನಮುದ್ದು ಗವರವಚ್ಚಿಡುಬ್ಬಿ. ಡಿಂನೊಂದನನೆನಿನ್ನನಿಕ್ಕಿಯೆಂ ನಸು. ಮಮುಳ್ಳಂ ನಿಗಂ ನೆಲಖಿಕೈಯನಳಿಶಿನೆಂದ ನಿಂನೊಳುಂಟೆ ವಗ
ವರವೆ॥ ಯುಂ ನೊಂದಬೆಡೆನಲ್ಲಿ ದುವರುಷದ ಪರಿಯು. ವೆಂನೊಳ್ಳಿಂದೆಂ ದಿರಲಿಸಮಯವಿದಸಮಂ ಮವೆಂ. ದೆಂನದಂತೆ: ಮರದದಾವಾರಿಕ ತ್ತ ಡೆಯದಿರಲಿದೆ ವರವೆಂದನಾ॥ ೫೧॥ ಗುಪ
೧೩ ಗನಾಬಿಕಗ್ಗೆ ತದೆಯಾದಾಗ ದಂಖಿನನಿತಡೆ. ಯಹು ದಿನೈಪದಚಿಂನಾ ಬಾರಿಸು ತೆಗಿಖಿ ಜಾತೆ. ಬಹುವಿಧ ದಿಪಾಗಪ್ಪುತ್ತೆ ತೆಗದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುವ ಮೂರ್ದ್ಧ ಪ್ರಾಣಾಮಂವಾಡುತೆ॥ ಯುಹುದಿಕ್ಕಿ ವಿಧಿಯ

॥ ಮುಕ್ತಿಮರರುತವಶಿಷ್ಯ। ರಪರುಶಿವಧರ್ಮ್ಮಮಂಬಾದಿಸುಖದಿಂದು ಶಿವಸನ್ನಿಹಿತವಾಕೈಲಾಸಗಿರಿಯನೆಯ್ದುದನು। ಚೆಲ್ವಿರಾಘವಾಂಕನೆಸಗಿರಿ॥ ಅ॥ ಕಂದಂ॥ ಕಥೆ ಖಿಂಕರದಿವ ಡೆದುಘಾಸುಕರಂ ವೆಸನವತಿ
೨ ಗೆ। ಯಶಿಬಿದ್ದಸುಗಳ್ ವಕಾಲದೊಳ್ ಶ್ರುತಿಬೂದಿ। ಯಶಿಪಟ್ಟಿದ್ದುಬಂದವನಘನಾಡಿ ಯಂವೆಟ್ಟಳಬೂದಿ ಘನಿಬಿಯೊಳಿರಲ್॥ ಸೊಲ್ಲತ್ತಿತಂದೆಯ ಪದಾತರವನಂನೊಡಿ। ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲುಶಿ
೩ ವಧೂತರುವಿಮಾನದೊಳು। ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟಂಗೊಯ್ದುನಿತ್ಯಪದವಿತ್ತರಂದುಸುರ್ದ್ದನಾಹರಿದೇವನಗು॥ ಅ॥ ಕಂದಂ॥ ಪರವನಿವರ್ಗ್ಗಮಂಧಶ್ರೀಪದವಿ ಗಾತಿಯಂಪರುಷದಿಂನಿತ್ಯಶಿವನಿಗೆ ಯ್ದುತಿರುತೊಂ
೪ ಮೆ। ಪರಮಂಗೆಸುಗಳದಶಂಬಿ ಯಂತರುತಿರಲುಚ ರನಾಮಂಬಶಿತಾಗಲು॥ ಪರಶಿವರವಶದಿಂಬಂದುಬಬಯಂಕಿ ಳ್ಳೆ। ವರಖನಿತಗಾ। ಯದಿಂಸೂಸುತಿರಲಾವಿದನು ರುದ್ರನಿಪ್ಪನಮುದಿಂದಾವಿ
೫ ಲನಹಾಗಳ್ ಕೈಲಾಸ ಪುರಿಗೊಯ್ದನಗ॥ ೫೪॥ ॥ ಕಂದಂ॥ ಘಕನತ್ತಿಪೆಮ್ಮಂಶಿಡಿವಿಚೆಂದೆಯುದಿರಂಬಿನೆ। ಆಶೆನಿಕ್ಕದವನುನಿರ್ಮ್ಮಾಣಯಗಿರಲವನು ಸ್ವಕಳೆವರವಬಗಿದು ತಾ ಖಿಪಾಲ್ಲುಖಿಯೆ
೬ ಚಿದ್ಧವಿ ದಗಶಿರವಾ॥ ಧ್ರುಕಯಿದಿ ಂನೊಡೆನುತಿಬಗಿದುತೊರಲುಶಿವಶಿತ। ವೈಕರಮುಮಧ್ರ್ರ ದೆನಮಿಶಿಪಾದಲ್ಲಿಂ ಧ್ರನಬಳಿಗೆ। ಯಕುಖಿಲನೆ ವನ್ನಶಿಖರಮವಿಮೆಗ್ಗ
೭ ಂತೆಸುತ್ತುಸುರ್ದ್ದನಾಹರಿಹರಾರ್ಯನ್॥ ॥ ಅ॥ ಕಿಂನರಯ್ಯಗಕ್ಕಮವಹದೆವಿಖ್ಯಾತಿಯಂ ತಂನಗುಪ್ಪದೊಳುತೊರಿದಳ್ ಶಿವಿಪ್ಪಕೆ। ಪಂನೆಗಾಶಿದ್ಧಜನಿಳಯಕೈವಾಗಿನಿ
೮ ಮಿವಿನೆಂದುಲಿ ನಲ್ಲೈಳಯಂ॥ ತಂ ನಘನಾಬಿಯೊಡೆದಿ ವಿದುವಿಧಿಕಪಾಲಕೆರಳು। ತಂನಿಲಲ ರದಿಕೆಡದುವ್ಯು ಚಿಗೊ ಳದಪನ। ವಂನೆತ್ರಿಗಾಯಕ್ಕೆ ತೊಡ
೯ ಮರ್ಗ್ಗತಮಂಪ ಶಿಯನಜ್ಜೆವಿಶಿದನಂ ದನ್ನು॥ ೫೬॥ ಸುರಿಯಜ್ಞಾಂಡಕ್ಕೆಮುಶಿವಿರಿದನ್ನೂದಿ ಯನಿಕ್ಕಿ। ಶರಬಪುದೆಯುಖಿಂಪೆಂಬ ಸಂಗಿಬಸವೇಶ। ನೊರೆದನ ಮನ್ಸುಧೆಯ। ಹ
೧೦ ರವಿಯೆನುತ್ತೆ ಪ್ರಪತಶಿಬನೊ ದಲಪ್ರಮುತವೆಂಯ್ಯದುದ॥ ವೈರಿಯೆಕಂನಡಗವಿ ತೆಯಂ ರೆಬ್ಸವರಾಜನಾ। ದರದಿಪಂ ಡಿತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರಾಧ್ಯಗೆ ಬರಶಿಂದೆಪ್ಪಳತಮಂ ಕಳಹಿಕಂನಡವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಕಿಲ್ದಾರನಾದಿಬಂದುದ॥ ಅ॥ ಕಂದಂ॥ ಯಶಶಿತ್ತವಿಗ್ಯಾತಿಯಂಡದಕ್ಷಯನಿಧಾನ। ವಾಸ್ಯಾಂಧರಂಗೆವಶವಾಯ್ತು ಪ್ರಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮು। ನೀಶ ಶಿಷ್ಯಂ ಧರಿಪಿನೆಂದು ಪನ್ನಿದೊಳ್ಲಿಯ್ದು ನಿಖಿತಮಂತ್ರಿದೆ
ಪವನಂ॥ ಸೂಸುಬಾಲ್ವಗದಿಬೆನದಿತರ್ಕರುತಿರಲುವಿಡಿದಾ ಸ್ವಖಿರರನುಂಗಿದಾಡೆನಿಂಧನಕಾರ। ವಾಸದತ್ತ ನನುತಿನಿ ಸುಧದಿಂಪಾರನೆ ಬಿಟ್ಟನೆಂದುಸುರ್ದ್ದನಾಹರಿ ಶಂ॥ ಅ॥ ಯದು

॥ವಿನಾಗಳಿಯ ಮಹಾತ್ಮದ ಪಿಂಪಿಲೆತೆ ಕುಮಾರ. ಸದಮಳಿನ ಸತ್ಕಂಗೆ ಮೋಹನಾವಿನಿಪ ವಿದ. ವಿಧಿ ತರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮ ವಿವಿ ಯಂಕೆಳಿಂನು ನೋಡಿ ದೊಡೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದ ದಿಯೂ॥ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಂಗಳಂ ಕಳಿವನೆ ಕೃ

ದೊಡವಿತ್ತ ಧರಿಣಿ ದಾದೆರು ಬ್ರಹ್ಮಮಂಕೊಗಳು. ಪದುಳ ದಿಂ ಪಾಲಿಪು ದದರ ಜನನಮಂ ಪಿಳ್ಳೆ ನಿಂದನಾ ಹರಿ ಪರಾಯ್ಯಗ॥ ಅಹಾ॥ ಪರ ಮುಂನ ತ್ರಿಪುರ ಪೊ ೧. ಸಂಪ ಳಿಬಿನಿಂದು ಕ. ನಾರದ ವಿಷ್ಣು ನಿ ಇಷ್ಟ ನಿಗ ದೆನ್ನ

ದುರ್ವ ದಳಿಂದೆ. ತರುಗಳು ಪೃಥ್ವಿ ನಿರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಮ ವ ಧರಿಣಿ ದಲು ಜಗ ದಿತ ಮೂಮಾಗಿ॥ ನರನವಂಬಿಸ ನಾ ಲ್ಲ ಲಕ್ಷ ಗಾ ಧಾನ ಫಲ. ವಿರದಿ ನಿಷ್ಟಿ ನಿತ ದ್ವಿಗುನಾ ಫಲಂತ ತ್ರಿಗುನ. ವರ ಫಲಂ ಮು ತ್ರಿದಿ

ಯು ದಿ ಕಿಂದ ಮೆಲಿ ಪಿಳ್ಳೆರಿ ಶ್ರವಲ ಕುವರಾ॥೬೦॥ ಶ್ರು॥ ಮುರಾ ತ್ರಿಪುರ ದಾ ಯೊನ್ನಿ ರಿತಾ ಕ್ಷೇಪಂ. ತಲಿಗಾ ಜಲಬಿಂದವಾ. ನಾವತಾ ಪ್ರತಿ ತಾ. ನಿರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಾ ಸ್ಸರ್ವ ನ ಗದಾ

ತ್ರಾಣಯ. ತೆಷಾಂ ನವಿ ರ ಚಾತ್ವರ ನಾನಿ ನ ದಶಿಶಿತ ಗಾಧಾನ ಫಲಂ ನವತಿ. ದ ರು ಪುನಸ್ಸುರು ಪನಾ ನ್ಯಾಂತ ದಿಗು ನಾಂ ತ್ರಿಗುನಾ ಫಲಂ ನವತಿ॥ ಅ ತಹೂರ್ಧ್ವ ವ ಕುಂನ

ತ್ರಿ ಕೃತಿ ಕುಮಾರ ಜಪಿನ ವ. ಂತ್ರ ಕ ಧಾ ರ ನಾವಿಧಿಂಕ ಧರ್ಮಾ ಮಿ॥ ಪ॥ ಧರಿಣಿ ದೊಡೆರು ಬ್ರ ನಪ್ಪು ಮತ ಪ್ಪು ದೆಂದು ಶಂ. ಕರ ನಾ ನ ನು ತ್ರ ಮಾರ ನೊಳು ಕಾ ತ್ರಯ ನನ. ಧ್ವರು ತಾ

ಯ ಯಲಿ ಪಿಳ್ಳೆ ದನ ದಳಿನಿಂದಂ ವಿರಾಗಿರು = ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗನೂ॥ ಧರಿಣಿ ದಸ್ಸಾನದಿಂ ಶ್ರೋತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ. ಧ ರೆಖಾಧಿ ಯೊಳು ಬಿ ಕೃಪವಿ ರಿಯಂತಿ ತ ಪ್ಪಲಂ. ದೊರ ಕೊಳ ದುವಿ

ಯ ಲಿ ಪಿಳ್ಳಿ ದೆಂದು ಪರಿಹರನುಸು ದೆಗ ನಾ ರಾಘವಂಗೆ॥೬೧॥ ಸ್ವಾನ ಮೊಹು ಪ್ರೀತಿ ದೆವ ರಾಗು ಹೊಮಂಗಳಾಗು. ಧಾ ನಜಪ ರ ಗಳಾಗು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿ ತ್ತ ಗಳಾಗುನು. ದಾನ ಸುರಮೂ

ತ್ರೆ ವ ಪ್ಪು ದೆಂದು ಪರಿಹರನುಸು ದೆಗನಾ ಮೊಹು ಪ್ರೀ ನಾಂ ವಿಧಿ ವಿ. ಧಾನ ದಿಂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗಳ ಧರಿಣಿ ಮಾಡ ದೊಡೆ. ಪಾನಿಯಪ್ಪು ದು ನ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮ ಫಲವಿದ

ಜಿಯೊಳು ದಿತ್ವಾನಮಂ ಯದಲಿ ಶ್ರಾದಮು ಖ್ಯಾಂಗಳಾದಾ॥ ನಾನಾ ಪ್ಪು ಕರ್ಮ ದಾಗು ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಂ ವಿಧಿ ವಿ. ಧಾನ ದಿಂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗಳ ಧರಿಣಿ ಮಾಡ ದೊಡೆ. ಪಾನಿಯಪ್ಪು ದು ನ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮ ಫಲವಿದ

॥ ಕೆಸಂ ಶಯ ಮಿಲ್ಲ ವೆಂದ ನಾರಯ್ಯಗ॥೬೨॥ ಶ್ರು॥ ಸ್ನಾನೆ ದಾನೆ ಜಪೆ ಹೋಮೆ. ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ದೆವ ಸುರಾರ್ಚನೆ. ಪ್ರಾಯ ಶ್ಚಿಂತೆ ತಥಾ ಶ್ರಾದ್ಧೆ. ದಿಸ್ಥಾ ಕಾಲೆ ವಿಶಿಷ್ಟತಃ॥ ಅರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರಾಮಹಾತ್ಮಾ. ಯತ್ರಿಂಚಿ ತ್ಕರ್ಮ

ಗಾ ಪ್ರಿ ಧಿಕಂ. ಕಾ ರ್ಯ್ಯ ತ್ರಿ ಪ್ರ ನ ಯೊ ಮೊಹಾ. ಸ್ನಾನ ವಾ ಪ್ನೋ ತಿ ತ ತ್ಫಲಂ॥ ಪ॥ ಧರಿಣಿ ದುದ ಕಿಂದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಂ ಶ್ರುತಿ ಗನುಂ. ಧರಿಣಿ ದರು ಸಕಲಾ ಮರರ ನರಕದಂ ಕಿಳ್ಳರು. ಧರಿಣಿನ ದಯತ್ತೆ ನಿಂದಿ ರು

ಲತೆ ಮಲಗು ತ್ತ ನಾ ಪೈಕು ಳ್ಳಿರು ತೆ ಕನ್ನು ಚ್ಚುತಿ॥ ತೆರಹುತ್ತೆ ಯಲ್ಲ ವನ್ನು ಗಳಾಳವನೆ ಜಗಕೆ. ಪರಮ ಪಾವನ ನಾಗಿ ಸಕಲ ಪಾಪ ಗಳ ನಂ. ಹರಿಸು ವಂರು ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂಧಿಯಾನಿಂಯೆ ರು ಬ್ರ ನಪ್ಪು ನಂತ್ರ ದಾ ನಿಂದನಾ॥೬೩॥

ಸ್ಮೃ॥ ತಾನಿಪೇ ವಾಯೇತಾನಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಣಿ, ಯತ್ರ ಕುತ್ರಾಪಿ ವಾ ಧಾರಯೇಂತಿ, ತಸ್ಮಾದ್ದೈವ ಧಾರಯಂತಿ। ತಸ್ಮಾನ್ನಿಧಾರಯನ್, ನಚೈನ್, ತಿಷ್ಠನ್ ಸ್ವಪನ್ ಕ್ಷಿಪನ್ನಿ ಮಿಷನ್ ವನ್ ಸ್ವಾನ್ ಸಾಷ್ಟಸಾಂ ಶತಕೋಟಿರು

ದ್ರ ಜಪ ಫಲಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ವತಿ॥ ಪ॥ ನುರಿಗು ಡಿಯಾದೊಡಂ ಪಾತಾಂಗ ಕಾಂತೆಯ ಕೆಂಸು ರತಲಾಲುವನಾದೊಡಂ ಫಲಲ ಶಿಲಾ ಜನಾತುರ ನಾದಾದೊಡಂ ಮಂಡೆಯ ತ್ರಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಂ ಹೊಂದಿರೆ ಲಿಂಗಯೆಂಪ ವಿಚಿತ್ರ ನವ

ನಗು॥ ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಳ್ಳದೊಡೆ ಆಮ್ನಾಯ ಮನಾನಿಂತು ವಿರಚಿಸೆ ನರರ ಪಾಪ ಸಂಚಯವ ಕಳೆದು ಶಿವ ಪುರವನೈದುವ ಕೇಳಿ ಮರಾಘವಾಂಕ ಗೇಹ॥ ವರದೇವ ಸಮುದ್ರ ಸೊಲಿದು॥ ಟೀ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸಾದಸ್ವಾಂ

ಸ್ಸಂಶುಬನ ದೃಷ್ಟಂ ಸಂಗ ಚೈತ ಸ್ವಂತ್ರ ಜಾತಿ ಸೀ॥ ಸಮ್ಯೋ ಭವತಿ ಪೂತಾತ್ಮಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷೇ ಶರಚಸ್ಯತೆ॥ ಆಮ್ನಾಯಂ ಚಾ ಖಿರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ। ಏಕತ್ರಾಯ ಕ್ಷೈನ ಧಾರಯಾ [illegible] ರುದ್ರ [illegible] ಶತಕಮೂಸಾ।

ನಕ್ಷೈ ಯಾಗಂತಿ ಪುರವಾಂಗ ಶಿರೆ॥ ಪ॥ ದು
ಟೀ॥ ಶ್ರುತ ಪಾ ನಿರುದ್ರ ತ್ವಮಂಪಡೆದು
ಶ್ರಮಣ್ಯ ತರವರ ಲೋಕ ಪಾವನರು ಕೇಳಾ॥
ಸ್ವಮಾ ಶ್ರೀ ಶೈ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬಿವಾ ಮಿಂಯತೆಯದಿ॥

ರತಮಂಮೂಡುತ್ತಮಿರುತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ। ಧರಿಸಿ ಸಕಲ ಪಾಪ ಸಂಚಯವ ನೊ
ವೆನಲೂ॥ ಧರಿಸಿನರರನೆಂಪ್ಪುನೆ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಮನ್ನಕದೊಳುರ ದೊಳು ಕರಂಗಳ ಪುನ
ಟೀ॥ ಶ್ಲೋ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯನ್ ಪಾಪಂ। ಶುಷ್ಕಂ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಮಾನುವಃ। ನಷ್ಟಂ ಅತ ರತಿಪಾ

ರಸುವನವಂ। ಸೂರಲಾ ದೇಗವಂತಳೆದು ನಾ
ಸ್ವರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ। ಧರಿಸು ವಮುರುಷರ ಶಿವಾ
ಸೈನ್ಯಂ। ಜಾಬಾಲ ಶ್ರುತಿ ತಾಹಮೇ॥ ತಂತೆರು ರುದ್ರಾ

ಜಾಬಾಲ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಪ್ರಾಹ। ಕಿಂ ಮುನ ಮಾನುಷಾ ದಯಃ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾಂ ಪಾಸಿ। ವನ್ನಸ್ಸ್ಯಪಿ ಚಮನೈಕೆ। ಚಿಹ್ನಂ ಶಿವಾಶ್ರಯಾನ್ನಾಂ। ನಿನ್ನನಾ ಕಾ

ತ್ರಿಸಂದ್ರಕ್ಷು ಟೀ॥ ಪ॥ ಯನಲಾಭನದಕವಿಲವನ್ನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಜನ್ಮ ದೂಪಿಂನೆರದು। ತೆರೆದಿಪದಿನ್ನಾ ತೆರೆದಿ। ಜನನವಿದು ನೇತ್ರದಿಂ ಶ್ವೇತಮನಾಗಿ ಶುಕ್ಲ ಮನಾಗಿ ರಕ್ತನಾದವಶಳಿದಹೂ॥ ಅನುವಾಸ ತ್ರಿಂಶತ

ಯಿದಂ ಗಸ್ವವಳ್ಳ ಗೇಕನಕವನ್ನ ಗಳನ್ನು ಮತ್ತಂಗ ರುದ್ರ। ಮನಿಷರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರಿಸ್ಸ ಶಿವನತ್ತನಿಳೆ ಗೇತಾನೆರು ಪ್ರಸಂ॥ ಟೀ॥ ಶ್ಲೋ॥ ರುದ್ರನೇತ್ರ ಸಮುತ್ಪನ್ನಂ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಲೋಕಪಾವನಾಃ। ಶ್ವೇತ ರಕ್ತಂ ಶ

ಪ್ರಸಿದ್ಧೇ ನ। [illegible] ತ್ರಿ ವಿದಃ ಪ॥ ನೇತ್ರಾ [illegible] ಕಪಿಲಾ [illegible] ದಿತ್ವಾದಿನಾಃ॥ ಶ್ವೇತಾಃ ಷಾಡಶ [illegible] ಸ್ಸಮಮೂಪಾ ದ್ವಿಲಾಜನಾಂ। ಶುಕ್ಲ ದಶ ವಿದಾ ಜಾತಾ। ವಸಿಷ್ಠಾ

ಪಾದ್ವಿಲಾಜನಾ [illegible] ಭವ [illegible] ಮುಕ್ತಿ [illegible] ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಬಹುದಾ [illegible] ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ತನತ ಪ್ರಭ್ಯಂ। ಶ್ರೀನಸ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮುತ್ತಮಂ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೇ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ। ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಾಂ

ಶ್ರೀ ನವಸ್ತ್ರಂ ಯೋಗವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದೆ। ಮಾನವನಿಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಬಹುದನು। ಮಾನಪದಪಕ್ಷದ್ವಿಬುದು ಶಿಖಿಯೊಳ್ ಕಾಸ್ಸ್ಯವಾಂ ದೇಹಿ ಯದ್ ಧರಿಸಿದೊಡೆ ಹೂ॥ ಶ್ರವಣಗಳಿರದು ಮನ್ತ್ರಾಂ ... ಮುಕ್ತ
ವರು ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮೂರಂ ಶಿರದೊಳ್ ಕಾದಿ ಶಾ ನಾದ ಷಂ ತ್ರಿಂಶ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮನೆ ಕವಲಿ ಧರಿಸುವದೆಂದನು॥ ೭॥ ದಶ ... ಪಂಚವಕ್ತ್ರಗಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ್ ನೆ ... ದಿರದು ಕಿವಿಯೊಳ್
ರಾತ ಸಂಕಿರಳಿಸಿ ... ಮುನಿ ದನಾ ಅರಿಂದು ತಿದ್ದಾ ತ್ರಿಂಶರು ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನುರದಾಳಿ ವತ್ತನು॥ ಯೆಸವ ಚತುರಾನನದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತ್ರಯೋದಶ ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನುಷ। ದಶ ವ
... ಶತಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ... ನವಮುಖ ಮಣಿಯಂ ಮಣಿಬಂಧದೊಳು ಧರಿಸುವದು॥ ಆ ಏಡಿನಾಲ್ಕು ಮುಖದನಾರಿಂಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ್। ಮುದದಿ ಯಜ್ಞ ಪವಿತ್ರವ ಮಾಡಿ ಧರಿಸುವುದು। ವಧಿ ದೆಂ
... ನವೆಲ್ಲವ ಮಯ ದಶಿಶಿವ ... ಪ್ರಕಾರದಿ ಧರಿಸುತೆ॥ ಪದುಮ ದಿನಾವರ್ಕಾಲಂ ವತ್ರಿಸುವ ... ಪದನುಬಂಧವಿಲ್ಲವಂ ಮೂಧನಾಗಲಿನಾದೆ। ಯಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಲೆ ರಾಘವೇಶ ...

... ದರನಾಹ ಶಿವ ವನ॥ ... ಶ್ಲೋ॥ ಯಥಾ ಸ್ನಾನಂ ಯಥಾವಸ್ತ್ರಂ। ಯಥಾ ಯೋಗಂ ಯಥಾವಿಧಿ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ। ರುದ್ರಪ್ರಸಾದ ... ಯಶ್ಚಾ ಶಿಖಾಯ ...
... ಮೇಕಾಸ್ಯಂ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೇತ್ ... ದ್ರಾಕ್ಷ। ತ್ರಿದ್ವಿತ್ರಾದ ಶಿವವಕ್ತ್ರಾಣಿ। ಶಿಖತ್ರಿಣಿ ಧಾರಯೇತ್॥ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶ ಧಾರಯೇ ... ನ್ಯದ್ವಿನಾನಿತ್ಯ ಮೇಕಾದಶಾನನಾನ್॥ ದಶ ...
... ಪಂಚವಕ್ತ್ರಾನ್ ... ಯೇವ ಪಠೇತ್॥ ಷಟ್ಪದ ನಾನ್ ಕಂಠೇ। ದ್ವಾತ್ರಿಂಶ ಧಾರಯೇ ತ್ಸದಾ॥ ಪ ... ದ್ವಾರ ... ಮಾನ್। ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ವಕ್ಷ
... ತ್ರಯೋದಶ ಮುಖಾನ್। ಬಾಹ್ವೋ। ದಶ ... ದಶ। ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ। ದ್ವಾದಶ ... ವಾಸ್ಯಾನ್ಯಾನಿ ಬಂಧಯೋಃ॥ ಚತುರ್ದಶಮುಖಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ। ಧಾರಯೇ
... ಕಾಲಂತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ। ಶಿವಪೂಜಕಃ। ಯೇ ವರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಿಣಃ। ಸಾರ್ವಕಾಲಂತು ... ವರ್ತತೇ। ತಸ್ಯ ಪಾಪ ಕಥಂ ನಾಸ್ತಿ। ಮೂಢ ... ಸ್ನಾನಂ ತ್ಯಾಯಃ॥ ಟ॥ ಸುರಿಗು
... ದಿಯು ಬಹುಘೋರತಕ ... ಸುವನ ... ಪರಗುರುತಲ್ಪಗಂ ವಾ ... ಶಿಶುಗಳ ಕೊಂದ। ವರು ... ತಸ್ಕರುನಾದೊಡೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ। ಸರ್ವಪಾಪಂಬಿಡುವುದು॥ ... ರೆನೋಡೆ ಮುಕ್ತಿದಾ
... ದಿನೆನ್ನೆಯ ... ಜಿಸ್ಯದೊಡಂ। ನರರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಶಿವರತ್ನಂ। ದುರಿತ ನಿಕರವ ನೂರಿ ಕೋಟಿ ಗೋದಾನ ಫಲವಂ ಪಡೆವ ನೆರೆ ರಾಘವಾ॥ ೭೦॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಮದ್ಯಪಾಯಿ ಚಾಸ್ತೇನ ...
... ದುರು ... ಗಃ। ಮಾತೃ ... ಷ್ಟ್ರಾ। ಬ್ರೂ ... ಹಾಲ ... ಘಾತಕಃ॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾದೇವಾ। ಮುಚ್ಯತೇ॥ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ॥ ದಶನಾ ... ವೀರು ... ವಾ। ಸ್ಮರಣಾ ದಪಿ ...

ಜನಾತ್॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾಲ್ಲೋಕೇ। ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾತಕೈರ್ಜನಾಃ॥ ಗವಾಂ ಕೋಟಿ ಪ್ರದಾನಸ್ಯ। ಯತ್ಫಲಂ ಸವಿಲಭ್ಯತೇ॥ ತತ್ಫಲಂ ಲಭತೇ ಮರ್ತ್ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾತ್॥ ಪದ॥ ಧರಿಸಿ ಸುರನಾ
ದಾಡಂ ತ್ರಜನಾದಾಡಿಯು ಮಾಲ್ಕೆ। ಶಿವ ಸುಬುಧ [illegible] ನಾದಡಿಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ದುರಿತಹರ ಪತಿವಾ [illegible] ಗರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತೆಯ್ದು [illegible] ಶಿವನ ನೆನೆಯೆ॥ ಹರಮುರವಸವನೆಯ್ದುವಂ
ಸರ್ವತ [illegible] ವಿನೋದ। ವರಸುಖ [illegible] ನಂಗೆಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಧರಣಾದಮಹಾತರವ ಶಿವ ರುದ್ರ ಶಿವದ ಕೈಸಂತೆ ಯಮಿಲ್ಲಮೆಲಿಗಾಘವಾ॥ ಉಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಬ್ರಹ್ಮಣಾನಾಂ ವಂಶ್ಯ ಜಾವಾಪಿ। ಮೂರ್ಖಾ ವವೆಂದಿ [illegible]
ಶಿವಾ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾದೇವಾ। ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವ ಪಾತಕೈಃ॥ ಉಮ ಶ್ರುತಾ ಶಿವರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ। ನಿಷ್ಪೃಹ ಸಹವಾಸಿನಾ। ಯಕ್ಷಿ ಬಚಿ ಚಿಂತ ಲಯೆದ್ರು [illegible] ರುದ್ರ [illegible] ಸಗಚ್ಛತಿ। ಪಾಪ್ನೆ ದೂಷಿತ ಸವಾಂ
ಗಂ। ಉದತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಿಕಾಃ। ಯೋನ [illegible] ಶಿವ ಮಹಾತತ್ವನಾ। ಸ್ವರು ರುದ್ರಂ ನಾತ್ರ [illegible] ಶಯಃ॥ ಪದ॥ ಸತಿ ನಿತ್ಯಕಾಮ್ಯ [illegible] ನಿಮಿತ್ಯ ಪಾಡಿಯು ಮಾಡ। ವಿಲಸಿತ [illegible] ಸಕಲ [illegible] ಕಮ್ಮಗ [illegible]
ನರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಗಳ ನುಳಿದು ಮಾಡಿದಾಡಿ ಜಗಕೆ ರಫಲವಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೂ॥ ಪಾಲಿದು ಧರಿಸು ವರ ಖಿಳ ವನಾಶ್ರಮ ಶ್ರಿ [illegible] ಶ್ರೀ। ರಾಘು ಸದಾಚಾರಪರರಾಘುಮಾ [illegible]
ದು ಮಿಗೆ। ನಲವಿಂ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂ ಬಾರ್ದ ಮಾನಂ ಸಮಾನಂ ಜಗತ್ರಯ ದೊಳು॥ ಉಪ॥ ಉಮ॥ ವಿತ್ತ್ಯಾ ನಿಶಮ್ಯ ನಿನಿಮಿತ್ಯಜಾ ನಿ। ಕರ್ಮ ನಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸದಾಚಿಕ [illegible]
ಯೋ ನರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರಾ ಯದ [illegible] ದ್ವಿಜಾನತಸ್ವಾಸ್ಥ ಫಲಾಪ ಪತ್ತಿಃ॥ ಸರ್ವೇಷು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ [illegible] ಗತೇಷು। ನಿತ್ಯಂ [illegible] ದಾಚಾರಪರಾಯನಾನಿ [illegible] ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ
ರ್ಯಾ ಮೆಹಬಾದ್ಯವಗನಾ। ವಿಭಾಗ ತಿ ರುದ್ರಾ ಕ್ಷ ಉದತಿಸ್ನ ಮಾನಾ॥ ಪದ॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆ ಗಿರಾ ಘವಾಂಕನ ವಿದ್ಯೆ ಕಮುಖ [illegible] ಪತ್ತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಾನೆ ಶಿವಂ ಶ್ರಿಖಿಯೊಳ್ಗಂ ಚಿತ್ತ [illegible] ರುದ್ರ
ದಿ ಧರಿಸಿ ಭಂ [illegible] ಮಿಯಾಗುಳು ಶಿವನಂತೆ ನಿಶ್ಚಾರ್ಥ ಯಿಂಚರಿಸುವಂ॥ ಮತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರವವನಿರ್ದವನಿ ಮಾಶಿಯುಮು। ದಾತ್ತರಾಕ್ಷ ಸಾಲ ಯಂಪಾದ್ಧಲಿಯ್ಯ ದು ನೋಡಿ। ದತ್ತನಾಲಿಂ ಖಡಿ ದತ್ತನಾಲಿಂ ಬ್ರ
ಕ್ಷ ವಧ ಹರಂ। ದೇಹಾಂತ್ಯದೆಂಗಳ ಶಿವನ ಹಂ॥ ಉಪ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶಿವಸ್ಸಿಕಮು ಖಂ ಸಾಕ್ಷಾ। ತ್ರಿ ಖಾ ಯಾಂತ ಥಾ [illegible] ದ್ವಿ ಧಾರಯೇತ್॥ ಶಿವ ವದ್ವಿ ಚರೆ ದ್ಭೂ ಮತಾ। ಸರ್ವ ಬಾಧ ವಿವರ್ಜಿತಾ॥ ದೇಹಾಂತೇ ಶಾ
ಂಕರಂ ಸ್ಥಾನಂ। ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಮುನಿಸತ್ತಮ॥ ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ ನರಃ। ಪುಂಸಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತದುತ್ತಮಂ॥ ನತತ್ರವಿಸತೆ ಮಾರಿ। ನಚ ರಕ್ಷೋ ಭಯಂ ತಥಾ॥ ದರ್ಶನಾತ್ ಸ್ಪರ್ಶನಾತ್ತಸ್ಯ। ಬ್ರಹ್ಮಹ

ತ್ತು ಶ್ರೀ ಸ್ತುತಿಃ॥ ಪ॥ ಯರಡುಮುಖದುಳ್ಳರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯುಮಾಮಹಿ। ಶ್ರೀ ಸನದಂಧರಿಸಿ। ತ್ರಿ ಶಾಭಿನಾಗ್ನವಪು ದಹವನೊರಳಿ ದೇವಾಂತ್ರುಜೊಸನರನ್ನಾವಪದವಡಿವಂ ತ್ರಿಮುಖದರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೂ॥ ವರಸ್ವ
ರೂಪನದಂಧರಿಸೆ ಸರ್ವಯಜ್ಞನದ ಫಲಂ। ದೊರಕುವಮನರಂ ಗೆ ಚತುರಾನನದರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಸಕಲಜಾಪ್ಯವನದಂಧರಿಸಿ ವಿಮುಖಿಗೆ ಆಗು ವನಪಕುಲವದಾಂತಿ॥ ೭೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಪಂಚಮುಖದ ಪಿಕ್ಷ
ರಂ ಹೂವಿಂ। ಕೈಮುಖಂ ಮೂರಿ ಸತ್ತ ಮಾ॥ ಧಾರಣಾ ತ್ರ ಸ್ವಮನ ಜಾ। ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಾಭಾಗ್ಯ। ಮಾಪ್ಯುಂ ಹೊಳ್॥ ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಃ। ಪ್ರಥವಗಪ್ಪ ತಿರಾಂಕರಂ॥ ತ್ರಿಮುಖಂ ಜ್ವಲನಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಧಾರಣಾ ದ್ರಾ
ನಿಸಾಂವರಃ॥ ಪ್ರಾಣಾತಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಸ್ಯ ಫಲಂತನ್ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ। ಚತು ರ್ಮುಖಂ ಸ್ವಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ। ಶ್ರೀರುದ್ರಾಕ್ಷವನುತ್ತಮಂ। ಧಾರಯೇತ್ತದಾ ವಿಪ್ರಾ। ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮು
ಚ್ಯತೆ॥ ರುದ್ರಲೋಕವವಾಪ್ನೋತಿ ದೇವಾ ಂತೆಮುನಿಸತ್ತಮ॥ ಪ॥ ಐದು ವೈದು ಮೊಗದಮಣಿ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯನದ। ಸೊಸಿದು ಧರಿಸಿ ದೊಡಧಿಕಫಲವಾಗ ಮನಾಗಮದ। ದಶಮುಖಾ
೮೧ ರ್ಸ್ಪಂಕು ದಿಂಯದು ದಕು ದಿ ದುತಿನ ಬಾರದು ಚತಿಂದ ಮೊಹವಳಿಗುಂ॥ ವ ಸುರಾವಂಚನ್ನು ಖದಮಣಿಯವಂ ಕೊರಲಾಧುಧ। ರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಹದಮಧ್ಯಪಾನಗುರುತಲ್ಪಗಾ। ಷ
ಸಮೂಹಪರವಿನಲು ಪಾಪಾತಕಂಗಳೆಸೆಂಡಿ ಯಂತ್ರದೆ ಮಹಶಿವನಪ್ಪನಗು॥ ೭೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಸದಾಖ್ಯಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರನ್ನು ದಾರಣಾ ಚ ಮಹಾಪ ಲಂ। ತ್ರಿಗೆಂವ್ಯಗಮ ನಾದಾಷಾ। ದಹಸ್ಸ್ಪಚ
ತ್ವನಾತ್ರಿಯಾ ಪಾನಾತ್ತ್ವರಲು। ದೆನ ಸ್ಥಾಯ ಂವಿಮುಚ್ಯತೆ॥ ಷಣ್ಮುಖಂ ಶಿವಸಾನ್ನಂದಃ। ಸದಾಕಂತೆ ತಧಾ ರಯೇತ್। ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ನಷ್ಟ ಪಾನಾ ತ್ರೇವಗಾ ದ್ವ ವಂ
ಗನಾಗಮಾತ್ರಿ ತೆಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯಂತೆ। ಶಿಂ ಪ್ಪನತಿಹ ಪಾತಕೈಶ್ಚ॥ ದೆವಾಂತೆ ಶಿವತ್ವಂ ಸ್ವಾನಂ। ಯುತ್ರವೆದ್ಯಾಮಪಿತ್ಸರಃ॥ ಪ॥ ಯಿಸುವೆಗೆವಾಂತರ। ದ್ರಾಕ್ಷವಾಸು ಗಿತಾನೆ। ತೊರಿತೊ
ಂ ಧರಿಪನರನಂಗ ಕ್ಕೆವಿಷಂ। ವೆ ಷ್ಟಕವಮುಮೆ ಪ್ರಮುಖದಮ ಸಾವಿಂಯುಚ ರಚರ ಶ್ರುತಿಮ ದೆ ಶಿವರಲು॥ ಮಿಸ್ತಲೆನವನುದುಕಡಿಂ ತೊಳ್ದಮ ಕುಡಿಯೆ। ವಿ। ಪ್ರಾಶಿಪರ। ನವಮುಖದಮಣಿಗಳಾಧಿ
ಪನವಮತಾಳಿದನರಂಗ ಖರ। ಖಡಿಗೆ ಧು ಖಡಿಪುಮ ಸತ್ಯಮೆತಿರಾಪಿವಾಂಶಾ॥ ೭೭॥ ಶ್ರೀ॥ ಸಪ್ತಸ್ಯಂವಾಸು ಕೆಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್। ಬಾಹ್ಯೊಯೆರ್ ಧಾರಯೆನ್ನನಿ। ನವಿಷಂ ತ್ರಮೆ ತೆ ತಸ್ಯ ಕರಿರೆಮುನಿ ಸತ್ತಮ॥ ಅಷ್ಟ
ಸ್ಯಂ ವಮುನಿಶಾರ್ದೂಲ। ನಾಗಾದ್ಯಷ್ಟ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾ॥ ಸ್ಥಾವರಂ ಜಂಗಮಂ ಚೈವ। ಲಕ್ಷ ತ್ರಿ ಪಂಚಮಹಾವಿಷಂ। ನಶ್ಯಂತಿ ಜಲಪಾನೆನ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಸ್ಯಾಭಿಷೆನಚ। ನವಾಸ್ಯಂ ಗಣನಾಧಸ್ಯ

ದೆಂದೆಂದು ಧಾರೆಯೆತ್ತಪಾ॥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮುವಾಹ್ನತಿ। ಸವಿಘ್ನ ನಾಶನಿ ಮಾಗಯತೆ॥ ಪ॥ ಧಶಮುಖದರು ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಯು। ಮೊನೆದು ಧಶಿಖದನರಂ ವಿವಿಧ [illegible] ಗೆ ಸಂತಸಿದ ವಡಿ ದಖಿಕ ಪ ಚುಂಗಳ

ನಾಂದಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ಪದ ವಪ್ಪ ಡಿವಂ॥ ವಿಷ್ಣುಗುವಿ ಕಾದಶಾನನ ಯುತಂರು ದ್ರಗನಾ। ದೆಸೆವ ಕಾಂತಿಗ ಳಿವಂ ಕಂಠದೊಳು ಧರಿಸಿಪ। ನಿಜನ್ನೆ ದುವಂರು ದ್ರ ಲೋಕವಮಂಡೆವಾಂತ್ಯ ದಾನು ಪೆಸರಾ

ವಾಂಕಾ॥ ೭೭॥ ಶ್ರಾ ಪ। ದಶಾಸ್ಯಂ ಪಾರ್ವ್ವತಿ ದೇವಿ। ಧಾರೆಯೆತ್ತ ಪ್ರಯತ್ತತಃ॥ ಧಾರಯತ್ಯ ಖಿಲಾಭಿದಿಃ। ಮುರುಷಾನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ। ಸರ್ವ್ವಪಾಪವಿನಿಮುರ್ಕ್ತಂ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ವಾಗ್ನುಯಾತ್॥ ಯಶಾ

ದಶಾಸ್ಯರುದ್ರಾ ಸ್ಪನಾಂ। ಕಾ ಪಂತಯಃ ಪಿಶೆಕ್ತ್ರಿತಾಃ। ಯೆಕಾದಶಾಸ್ಯಂ ಯಃ ಕಂಠೆ ಧಾರಯೆದ್ವಃ ಪ್ರಯತ್ತತಃ। ನಾಸಾಲಿಪ್ಯತಿ ಪಾಪಿನ। ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಮಾನವಃ। ರು ದ್ರಲೋಕ ಮವಾಪ್ನೋತಿ ದಿವ್ಯಾ

ಶಂತೆ ಮುನಿಸತ್ತಮಾರೆ॥ ಪ॥ ಓಂನೆರಡುಮು ಖದಮನಾಬಿದ್ದಾ ದಶಾಧಿತ್ಯರುನ। ಕಂನ [illegible] ದು ಧರಿಸಲುಂವ್ಯಾದಿಪರ ಪ್ರಾಣಾಮು। ಕ್ಷಂನೆ ಬರದೆಪಾಂತ್ರ ದಶಿಶಿವಟ ದವ ಡೆವನಿದಕ್ಕೆಸಂಶಯ

ವಿಲ್ಲಮಾ॥ ಚಂ ನೆಸಿವಪಿದಿಮೂರುಮು ಖ ದಮನಾಬಿಶ್ವಾರತಿಯ। ಧರನಕಂ ಧರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿ ಕಲು। ಪಾಂನತಿಗ ರಂಕೆ ಡಿಸ ಶಿವಪದ ವಂಪ್ಪ ಡಿವನಿರುನಂನಿ ರಾಪ ವಾಂಕಾ

॥ ೭೮॥ ಶ್ರಾ॥ ತ್ರಿದಶಾಸ್ಯಾದಶಾಸ್ಯಂತ ಧಾರಯೆದ್ಯಸ್ತುಮಾನವಾಃ॥ ವ್ಯಾದಿಭಿನಾರ್ಶಿ ಸಾಗಯೆತಂ ಯಾವಜ್ಜೀವಂ ನಸಂಶ ಯಃ। ಮಾಹೆಶಂ ಪದಮಾಪ್ನೋತಿ ದೆಹಾಂತೆ ನಾ

ತ್ರಿಸಂಶಯಃ॥ ತ್ರಿಯೊದಶಾಸ್ಯಂ ಧಿರದಾ। ಶಾರತಿಪಶಿಕಿತ್ರಿ ಆತಾ। ಧಾರಯೆದ್ವಃ ಪ್ರಯತ್ನೆನ। ಮೆದಾವಿಶಾಚಿ ರಾಧ್ರುವೆತ್॥ ಸರ್ವ್ವಪಾಪವಿನಿಮುರ್ಕ್ತಃ ಶ್ರೀದಂಪ

ದಮಾಪ್ನುಯಾತ್॥ ಪ॥ ಯಿಾರೆಳುಮೊ ಗ ದಮನಾಬಿಕಲ್ಪಾಂತ ಖೈರವಂ। ಧಾರನಾಂಗೆಮ್ಮೆಯ ಜಡೆಗಳು ರಸರಸಾಯನಂ। ಜ್ಞಾ ನಿಭದ್ರನಿ ದಾನಕಿಲ ಸಾದಸ್ವ ಲಂತ್ರವ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಕನಾಡಿನಾ॥ ಶ್ರೀಶೈಯ್ಯಲೋಕ ಪರ್ಣನಾದಿಫಲಸಿದ್ಧಿ ಪಯ। ಧಾರುಣಿ ಸುರವಧ್ಯ ಖಿಲಪಾಪ ಕ್ಷಯಂ। ವೂರಪರಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಪ್ಪಡೆವನಂತ್ಯದೊಳು ಕೆಸುಕಾಭವಬಂ [illegible] ದಿತಾ॥

॥ ೭೯॥ ಶ್ರಾ॥ ಚತುರ್ದ್ದಶಾಸ್ಯಂ ಭಗವಾನ್। ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲ್ಪುರತಖೈರವಃ। ಧಾರಯೆತ್ಸಂದವೆಸಿತು। ಫಲಂತಸ್ಯವದಾಮಿಯತ್। ನಸಂ ರಸಾಯನಂಖ ಡ್ಡ। ನಿಧಾನ ಸ್ಖಿಲಸಾಧನಂ॥ ಮಾರನಾಂದ

ಮನಸ್ಸ ರಂಭಂ। ವ ಸ್ವಮಾ ಕಷ್ಟನಾಂತತಾಃ। ವಿಲಾ ಕಯಾಧಾ ರಯೆನ್ನತ್ಯ ಕಾಃ ಫ ಲಂತಸ್ಯಂ ಚ ಧಾರ ನಾತ್। ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಪಾಪೈಸ್ತು॥ ನಲಿಪ್ಯತೆ ಕದಾಚನ। ದೆಹಾಂತೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ

೦॥ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿಮುನಿ ಸತ್ತಮಾ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಸ್ಯ ಫಲಂ ಪ್ರೋಕ್ತ। ಮೆಕೈಕಸ್ಯ ಲಪ ಥು ಕಲಪ ಥು ಕ॥ ಪ॥ ವಾಂಡುವೊಗಮೊದಲು ಪದಿನಾಲ್ಕುಮೊ ಗಕ ಡೆಮನಾಯ। ಗಾಂಧರ್ವ ಗನ್ನ ಮುಪ್ಪ ಕ್ಕುಂಬ

ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂದು ಸಾಬರವ ಬಿಡದೊಂದುವ ರುದ್ರ ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ತನರನಿಗಹುದು॥ ಸಂಬದಿ ಜ್ಞಾನಿರವ ಧರಿಸಿ ಶಿವಪದ ಪೂಜೆಗೆ। ಇಂದರಕ್ಷ ಸವನಿಬ್ಬರು ಮುಚ್ಚು ತೀರವ ಸಲ। ಇಂದ ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಿ
ವನಜ್ಞಾನ ಶಕ್ಷಿಂದು ವಜವಿಬ ಜನಿಸಂರಾ ಫವಾ॥ ಬಶ॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರ ... ಬ್ರಹ್ಮ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರಿಸಿ ...
ತ್ರಿಸಾವರು ಷಾಶ್ರಿ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧರಿಸಿ। ಸದ್ಯಾಶಿವತ್ವಂ ಬಗೆ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷ ... ॥ ಶ್ಲೋ॥ ... ತ್ರಿ ...
ಂದ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಮಪ್ಪನ। ಮಂತವಿಪರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾಮನಾಂತು ... ಸಾರಸಾಗರಮದಾಂಶಿ॥ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷ ... ಧರಿಸಿ ...

ಶಿವ ಮನುಷ್ಯರ್ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟನ
... ಶಿವ ... ಶಿವಪಿಂ ... ॥ ಬಸಣ
... ದಿನಗ ... ಯುದಿನಕುಡಮ
... ಯಂದರ ಸಂ ... ದಯೆಂ ಬ
... ಧರೆಯ ಶಿವ

ರುಚಿ ... ತ್ರಿಗ ... ರಾಜ ... ರುದ್ರ ...
ಗದೆ ... ಮಂ ... ಲೋಕ ...
ಧರಭಾ ... ರುದ್ರ ... ಶಿವ ... ಬಂದು
... ದಯೆನ ... ॥ ದಿಂದಿರ್ದ =
... ಲೋಕ ...

... ರುದ್ರ ...
ಭಗವ ... ಗಿಯ್ಯ ...
... ದಿನ ...
... ರುದ್ರ ... ಫಲವಾಯ್ತು
... ನರಕ ... ಫಲ ...

ಶಿವ ... ರುದ್ರ ... ॥ ... ಶಿವ ...
... ಶಿವ ... ॥ ಮಾರ ... ॥ ದಾರು ...
... ಶಿವ ... ॥ ... ರುದ್ರಾಕ್ಷ ...
... ರುದ್ರ ... ಶಿವಲೋಕ ... ॥ ... ರುದ್ರ ... ಬಿಡ ...

ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಿರೆಶಿ ನಾಶಿ। ದೇವ ನಾಯಕಶೂಲಲಿಳಿ ಮುಖ್ಯಾಂಯು ದಂಗಳಿಂದ್ದು ಡಿಳುತ್ತಲಿ ದಿವ್ಯರುತ್ತಿ॥ ಆಬಲುಗೊಪ ದಿಂದ ವರು ಮುಶಿಯಲಿರಿ ದೆಂವ ಸುಂ। ಶಲ ದೋಳವ ನಂರುದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ। ಶಿವ ದೇವ ವಿ
ತ್ರಿಸುಯದ ಕಮಶಿ ಮಿಯನಿಂ ವೊಕ್ಕಾಂಪಿಕಬಂದನೆ ನೆಲು॥ ನಲಿ ಮಹಾನ್ಯನಾಶ್ರಮರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಗಳಗೆರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆ ಯಥ್ಥುತಪವದಕೆ। ಫಲವಲಾನಿಂತ ನುಡಿಯವನ್ನಿರಿದಾಡೆಯ್ಯತೋರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂ
ತಮಂಕಾಂಬಿಲಾ॥ ಆ ಯೆಂದೆನಲು ತತ್ರ ತ್ರಮುವ ಸುತನ ನಾಯಕನ ಬಂದತಿಗಡಾಂತೊಪ್ಪಿಬತ್ತಿ ಪು ದೆನೆತ್ತು। ವಂದವಂತ ದೂತ ನೊಡಗೊಂಡು ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯೊಳ್ಗಂತ್ಯ ಜರಕಶಿಗೆ॥ ಬಂದು ಗುಡಿಲಂ
ಕಾಕ್ಷರವ ಸುಬದ್ಧರಿದೆಡೆಗೆ। ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತಾ ದೂತನ ಕೆಶ್ವರಿಮನಾಳಿಂಯೊಂದ ತೊಳಿಬದ ನಂಜನಳದ ಗುಪ್ತ ಧನ ವಂ ತೊರಿಪಂ ತೆಮಿತಿಗೆ॥ ಆ॥ ಕಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂತವ ದೂಗಿ ದೂತನಂ। ಕೊಂಡಾಡ

ಗಲ ವವ ದಂ ಮುಂದಿಜ್ಜುನಾಂಧಶಿಶಿ। ಕೊಂ
ವಿಜಮಿಶಿಗೆ। ದಂಡಧರದೂತನೆಯ್ದುದನತ್ತಲಿತ್ತ
ಇಪಡಿದಂ ಸುಧಾಮನೆನಿಪಾತ್ತಜನನಾರಾಜ
ಕಿತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರರಾಗಿಪ್ಪ ರೂ॥ ಗ॥ ಅತ
ವಿಸ್ತರ್ಯ್ಯಬಡುತಿಶಿ॥ ವಿಲಳತಪಕಾಶರಮತಾ

ದ ಡಡೆಂನಂಸಾಂ ಕಿದದ ಮಗ್ಗಿ ಪಾಪ ಬಿಲಿದು ನಿಮಗೆ ಸಲಲೆಂದೊಡೆ॥ ಕೊಂಡು ಸುಗ್ರಾನಾಶ್ರಮರು ಮಂಡೆಯೊಳ್ಳಿಶಿ ಕೊಂಡವಗಣನಮಿಸಿ ಬಿಲ್ಲಂದು
ಯಿತಿಪತಿಕಾಖಯಂಖಾಕ್ಕನು॥ ಗ॥ ಯುಂನೊಂದುಕಥೆಯನೊಲವಿಂರಾಘವಾಂಕ
ಮಂತ್ರಿಪಡಿದಂ॥ ಸಂನುತೊತ್ತಮ ತಾರಕಾಪುರಯ ನನಾಮುತ್ತ್ರ। ರುಂನಾಡೆ ಮಿತ್ರ ಭಾವಂ
ಮವಲ್ಲ ಸುದಗಂವ ಸುಯಕಂತಾಕ್ಷರನಾಗಳನುರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ಳಿಚಿಬರತ್ನಾಭರಣ
ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರನಲ್ಲಿಗೋಳಿದು ಬರೆ ಪ್ರಶ್ನನಂ ನಮಿಸಿ ವಿನಯೋಕ್ತಿ। ಗಳತಿತತ್ರಾಲಾಪಚಾರ

ಮಿ। ಕ್ರಿಂನಿನ ಗಿಕಾಲ್ಪದಕೆಶಿಪತಿ ಸ್ವಪ್ರಸಿ। ನಂನಯ
ಬಲಿದು ಮಿವ್ವಕುಂ। ಪಂನಗಧರನ ಭಕ್ತಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸೆ
ಗಳನುಳ್ಳಿದು ಧರಿಶಿಕೊಂಡಿರಲವರ ಬಾಪ್ಪುರುಂಕಂಡು
ದಿಂದ ವರಸಂತುಷ್ಟವಡಿಸುತ್ತೆ ಬಳಿಕಂ॥ ಗ॥ ದೇವತಿ

ತ್ರಿಮೆತ್ರಿಶಿರವಂಸುರ। ತ್ರಾವಳಿಗಳಿಂ ರಚಿಸಿದಾಭರಣಗಳನುಳಿದು। ಮಾಘಗಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೊತ್ತು ಧರಿಶಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಕಾರಾದ್ವರಿಂದಾ॥ ತಾವತಿಶಿ ದವರಲ್ಲಮಿ ವರಮವಿ ಮಿಗಲಂಪ್ಪ। ಭಾವಸ್ಸಂಜನಿತಮಿಬು
ರ್ಮಿಮಯಮಿತ್ರಶಿಕ್ಷೆಂ। ತಾವಿಶ್ವಬಿಶದು ದ್ವಿಕಾರಣವನೆಮ್ಮಗೆ ನಿಶವಿಷು ಪೇನಲು ಮಿಂತೆಂದ ನಾ॥ ಕಾ॥ ಜನಪನಂದಿಗ್ರಾಮದೊಳು ವಮಹಾನಂದಿಯೆ। ರೆ ದೆನಿ ಬ ವಾರಾಂಗನಾ ಮನಾಶಿ ಸುಖದಕ ನಾಶಿ ಮಸ್ತ। ಧನ
ಮದಿಬದ ಶಿಸ್ತದನಾಶಿ ಸದುನಾಗನಾದ ಸರನಾಶಿ ಶಕ್ತಿನಳಿ ನಿರವಿಲ್ಲಪ ನಾಶಿ॥ ಧನುಜಮನುಜಾಮರರು ಶೋಭಿಸು ವರೂಪವತಿ। ಘನಸ್ತ್ಸುಸಂಯುಕ್ತೆ ಯೆನಿಸಿರುತೆ ಲಾಕನಾರಿ। ವನಚರಕೆ ತಾಂ ಬ್ರಚೂದಕೆ ಮುಕದಿ ರುದ್ರಾ
ಕ್ಷಿಯಮಾಶರನಾಗಳನು ಧರಿಶಿ॥ ಗ॥ ವಿವಿಧಾನುರಾಗದಿಂ ತಂನಲಾಸ್ಯದಮನೆಯೊಳವನು ಕುನಾಶಿಯುಸುತೆ ತಂನಯಸುಖಿ ಜನ ಚೊದನೆ। ತವಿಯ ಜೃಪಾಸು ದಿಂ ಕ್ರೈಯ್ಯ ವ್ಯದನಲಿಯ ಶಿರಲಾಂದು ಪಗಲು ಮೆ

ಯರನಿನಗು॥ ಅವನವಸವಂನೊಡಲೆನು ತಂವನೊಳಿದ್ದು ತವನಾಂತುಮಾಳಿರೆ ಕಲಿತನಾಗಷ್ಟಾ ಪ್ರವರಮಂ ಪೋಯ್ತು ಬರಲಾತನಂನೊಡಿಯಾವನು ತಿಮು ದವಂತಾಳ್ದಗು॥ ದೃಷ್ಟಾ॥ ಸ್ಥಿತಿತ ಪ್ರಕೊಪ ಗತ ಪ್ರನಾಳಿ
ಕಂಕನಾಂ ಪ್ರದಾ ಕರುಷ್ಣನಾಂ ಗೆಯ್ಯುತಿತಿ ವಿಪ್ರಸ್ತ ರ ರಸ್ತತವ। ಶರಶಂಕನಾ ಕ್ಷಮನವೆಸಬ ತನಗಿಯ್ಯನಲುನಿ ಸು ನಗುತಲಿಂತೆಂದನು॥ ತರಳ॥ ಕ್ಷಿಬ್ರಯಬದೊ ದಪವಿತ್ರಬಿಂ ಯಾನನಿಂ। ಪರಿಶಿದವಿಯ
ಯಿನಲುವಾರನಾಶಿಂಯುಶುಫಲ। ಬರಲವಳಿ ರಸುವ ದುಮವರಶುಲ ಧರ್ಮ್ಮನಿ ರಿಸಗೊವ ಗಾನಿಂ ಲತುಸತಿಯ ಪ್ರಿನಗು॥ ದಾಷ್ಟು॥ ಪುಳ ವಾತಿನಿಂಟಲ ವದಿ ಸುಂಯುನಿನಗೆಸ್ತು। ತಸುದಿವ ಸ್ತ್ರಯುಂಬ ಕ್ಷಿಪ್ರಸದ
ಚಿನವಿ। ನೊಳಿದು ಪಿದಿರಾಚರ ನಾರಿಂಯಂಬಿ ದಿವೆ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಬಿ ದುಬಿಪ್ಪನ ಮಚನಡವೆ॥ ಕ ನುಸು ಳಿನೆನಲಂತಾಗಲಿದ ಕೆಸಾಕ್ಷಿಗಳಾರು। ಪುಳ ರವಿಗಳಿಸಾ ಕ್ಷಿಂಯಂನ ಪ್ರುದಯವ ಮುಯ್ಯುಬಿಸಜಾ ಕ್ಷಿಯನೊಡದ
ಂಬಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಸ್ತಾವಳಿತ ನಾಕರಶನಾವನಗು॥ ದೃಷ್ಟಾ॥ ವಸ್ತ್ರ ರತ್ನಲಿಂಗವಿದು ಪೂಜಿಸು ಬವಿನಾನಿದೆ। ಹರನಾ ಶಿನಗಿದಕೆ ಕೆಡಾಗಿಸಾಲು ದಿಸತ್ತು। ತರುನಾರಿಯೊಳಿಂ ಗೆಮಂ ಪ್ರಾನಾಟದವಾಗಿಸಾ ಬಿಸುಪು ಬೆಂದಿತ್ತ ನ॥
೫೩ ದನೊ॥ ಕರದ ರ್ರಿ ರಿವಕ್ಷಿಯುಂಬಿ ಬಿದುನಾಂ ಚಿತ್ರಾಲುಮಕೆಗು। ರಿಶಿಪಾಂಮನಾರಿಯಲಿತ್ತಾವಿವರ್ರುಮುಷ್ಟು। ಶರಶರತಿ ಲಗಳಂ ಮಿಗುಸಿ ನಾನಾವಿಧರ್ರ್ಶಿದೆ ರಿಯಲಿಸುಬು ವಿರಲಾಗಳೆ॥
ದು॥ ವಿನುಸಿಂ ಸೆನು ತಾನಾಯ್ತು ಗ್ರುಹಕೆಮ ಮಲದಸಿಚ್ಛ। ನಿಗಿಬಿಸು ರತಾಂತಮೂರ್ಚೆತಿಯನೆಚ್ಚಿ ನೆನು। ತೊಗುಮಿಗಿಯತವ ಕದಿಂಕುಕುಜನಮರ್ಕ್ಕ ರ್ರುನಬಿದುವನಿತರಾ
ಳಗಿವಸ್ಥಿನೆಗಿವಿರಸಿವುನು ಲಕ್ಷಿವಿಟನುಂ ತಾನುವಗ ಕ್ಷ್ಣಾದೊಳ್ಗುಳಿಯಂತೆರ ದುಪಾರ ಮೊದಲಾದನೆಬಿಟ್ಟು। ಜಿವಿಗಳಾ ಬಿಕವಿಗೆ ಪಾದವು ನಿಮಿಷ್ಟ ಕಿಬೂವಿಯಾದುದಾ
ಸಾಯ್ತಿನಿಕಯಂ॥ ದಾ॥ ಕರುನಾಲಿಂಗವಕಿಗ ಂದುಬಂದಿಯಾಂತೆ ನೆಬರಲ। ಮುಶಿಪ ತಿಪ್ಪೆಂದು ತಳ್ಪಂಕದಿಂನುಡಿಯೆ ಕಿಂಕರ ಸಹಪ್ರದಿನುದು ಕವಮಂಪೋಯ್ತು ಪಾಕ್ಷರಸುತಿರಲಿ
ಸಾಯ್ತನಿಕಯಂ॥ ದಾ॥ ನಿಜವಿಷಲಯತಂಡಾಗಿಬಡಿರಲವಂವಿಜಂ। ಕರದಲ್ಲಿತಳೆದು ಲಿಂಗವನಗತಿಜಿ ಲವಿಸು ದು। ಪರಮಪಾತಕವಿಂ ದುಬೆಳಿಯನೊಳಿಪ್ಪ ಬೆಂಕಿಗೊ। ಧವಿತುದಗನಾದಂ॥ ದೃಷ್ಟಾ॥ ಯಿ
ವ್ಯರ ಕ್ರಾಮನೆಯೊಳಗು॥ ನೆಲೆಯ ಕವಿತ್ಯಯಗಡೆ। ಯಾಕಿಸು ಕ್ಷುದು ಲಿಂಗವೆಕಳಿದ ನಿ ಭಾಜನಿ ಶಂಕನಾವಿಪಲಟ ಕೆಡಿಂಗೆಮೂಲವಾದುದುವೆಂನೊಳಿರದುಪಗಟು॥ ಪೊಕಿಲ್ಲದನು ಶಿವ ದಿವಮೊಳಿರ್ದ್ದ ಸಿಸಂ ಧ
ಕಬಂದಂವ್ರಿಕ್ಷನ ಕಿಬಿಂದಲಿಯಗಡೆ। ಜಾಶಂ ತವಾಯಿನುತಿ ಬಂಧುಗಳಕರಸಿವಾ ಬಿದವ್ರಾಷ್ಠಿಯಂಬಿ ಳಗು॥ ೧೦೦॥ ಸುನಿಯೊದನರಗಳಿಗೆ ಯುದ್ದಿಂಗ ಬಿತ್ತೊ ದವೆಯಾದಿಂ ಕೆಳಗಾ
ಳಿದಾ। ದಾ ಕಾಂತನೆಗಿದನಳಿವಸ್ಥಿಪಾದು ದಿಲ್ಲಗಿ ಲಿ। ಜಾಕಂ ತವಾಯಿನುತಿಬಂಧುಗಳಕರಸಿವಾ
ರನಾವಿಲ್ಲ ಸುಂವನಿನೆನಲುಜಕೆದು। ಲವಿತಿಸಿ ರ್ವ್ವ ಸ್ಪವಂಸಜ್ಜೆ ನಸಿದಾ ಚಾರಶಿಲಯುತಪ್ಪಿಕ್ಕ ತತಿಗೆ॥ ಅದೆಯುಂ ಕೊಯ್ದು ವಿದನ ಖಾಗವನಿಗೆ ಜನಾನಾಳಿಯೆನಿವಾ ಬೊದನಿ ತಂಬಳ್ಕೈನುತ್ತ ಪ್ರ ತಿ

ದಾಳಿಸಿವಿಪಂಡದಮಂಬಲವೆಂದು ಬಿಳಲು ಸಮಯದೊಳ್ ಪರಮೇಶ್ವರನು ॥ ೧೦೧ ॥ ಧೆವಗಣಾರುದ್ರಗಣಾಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳೆರಸು ಕೆರು। ನಾವಳಾಚನಡೆ ನಿಶ್ಚಿಬ ಬಾರೆನಲುಮುದಿದ। ಬೂವಿನಿತು ಬಾರಕ್ಕೈತಂದುಸಾ
ಕ್ಷಾಂಗನನಿರೆಯ್ದೆ ಪಿಂತೆಸಿದನಿಂದಾ ॥ ಪ್ರಾವೃಷಮಂ ಪರಿಕಿಪಾ ದಿವಿಜನಾಗಿ ಬಂದು ಸೃವ। ದಾವಾನ ದಾಳುಕಿಚ್ಚು ಮುತ್ತಿ ಪಿಮವಾಲಿಂಗ। ದೆವನೊಡನಳಿ ದಾತನುಂನಾನೆ ಬಯಸಿ ಬೆಡ್ಡೆನನಾಡೊಡೆ ಕೊಡು ವಿನು ॥ ೧೦೨ ॥
ಯನಲಾಮುವಾ ಗಂಡಿ ಮಗುಳುಂ ನಮಿಸ್ಟಿನಿಗೆ ಮುಚಿದೆ ನನ್ನ ವಂಬಂಯಸಿಲಪ್ಪಿನೆ। ಯನಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪಿತ್ರೆರ್ನಬಾಂಧವ ಬಯಕೆಗನಾಪ ದೆವನಿ ಲಾದೆನಲು ॥ ವನಿತೆಯ ಉದಂತೆಪಾಶಿಷದಪ ಶಿವಿಧಿ ಶತ್ರ। ಮ
ನುಮುನಿಗಳ್ಸೆ ಶಿಯೊಳ್ಸಾನ್ವಿಮೆ ಕಿಯನಿತ್ತ ನನಘೆ ಕುಕ್ಕುಟ ಮರ್ಕಟ ಬೆಂಗಳುಂ ಬಿದಿರು ಪಾಗಿ ಕಾಲಾಂತರ ದಾಳು ನಿತ್ತು ॥ ೧೦೩ ॥ ನಿನಗಾದಮುತನು ಮರ್ಕಟನು ನಿಂನಯ ವಂತ್ರಿ। ತನುಜನೆ ಕುಕ್ಕುಟನು ಮಿಪ್ಪ ಗಾರು
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸುವರ್ಣದ ಪರತಂಬಗೆಯ ದಸ ಕೃತ್ರಿ ಶಾವ ದೊಳಿಪ್ಪ ದಿವಗ್ಗೆ ನಂದಿ ॥ ಘನಸಾಜ್ಯ ಪಿದವಾನಿ ಶ್ರವ ವತ್ತುರಂ ಬಾಳು। ತನುವಿ ನಂತ್ಯ ಬಾಳು ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ಪೆ ದವ। ರಿಸು ತೆಪಾ
ಶರಂಶ್ರಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ನಂದೊರಿದನ ಶಿರಾಷ್ಟಾಂಕ ಕ್ಷೆತ್ರಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಒಕ್ಕಲು ॥ ಪರಮ ಪಿಂಡಾಪರನಾಕ ತೃಸಂಚಯ ಯಶರ। ಪರದ್ದಾರಗಮನಾ ದಿಪಾಪಯು ತನಹರನವನೆ। ಚರಸೊರ್ವನೆದ್ದಾಗಳು
ಬರುತಿರಲ್ಕಾಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಬಿದಿ ರಿಕಾಲು ತೆ ॥ ಮರದ ಮನಾಬಿಯೆಂದ ದಂತರನ ಕೊರಲ ಕ್ಕಿಶ। ತಿರುತವಂ ಸಾಯೆ ಯಮ ದೂ ತರಾಯ್ದುಳು ಧಂಡ। ಧರನವನ ಬಗೆಗೆಳೆತರಸಾಬೆ
ಂದುರು ಶ್ರೆಲಾಕಕ್ಕೆ ಶಿವನಿರ ಸೆಂದದನ ॥ ೧೦೫ ॥ ಒಕ್ಕಲು ॥ ಪೂರದ ಸೊರ್ವ ಬರದ ಮೆತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ। ಪಿಶಿ ಪಾಗಿ ಪ್ಯಾಣಿ ಕೊಂಡೊ ಯ್ಯುತಿ ಶಿಪಾರಲಾರ ದಿಪವಿ ಕಳಬಿ ದ್ದಿಯಲ
ದಶಿದಿಗೆ ಶಿವಪುರಕ್ಕೆ ತಂದು ಮುದದಿ ॥ ಪರನಿದಿಗೆ ಕಾಂಡೊಯ್ದುದು ರುದ್ರ ತಮಂ ಕೊಟ್ಟು। ಪಾರಿದನ ದಶಿಂದೆರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಣಾಡಿಂದ। ಪರಮವಿಶ್ರೆಯು। ಮನ್ನಿ ಪದೊಂದುಂಡಿಕೆ ನೆಂದನಾಪ ಶಿಪರಾಯಣ ॥
॥ ೧೦೬ ॥ ಒಕ್ಕಲು ॥ ಜಾವೀ ವಿಸೊರ್ವನು ತಂನನ [illegible] ಗಿದ್ದವ। ಜಾ ರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ। ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲಾ ಪರ್ವ ಜಾ ಬಿನವಳಂಗ ಸಂಗದೊಳಿರಲ್ಕಿ ಪ್ರಗ್ಗೆ ಸುರತಾಂತ ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿ ॥ ಧರಪತಿ ತಂದಪ್ಪಿಗೆ ದ
ದಂಡಿಶಿಂಯಲವರ ॥ ನಾರಿಮ ಕನಾವರು ದ್ರಲಾಕವಂ। ಪಡೆದರೆನೆ। ಪಿರವ ಪಾಶ್ರರು ಧರಿಸಲಪ ಬಿಡೆ ಸುಸು ಪಬಿಸಿಬ ಪಾದಿಗ್ಗಾ ಪಾಂ ರಾ ॥ ೧೦೭ ॥ ಕೆರಳ್ಳಾದಿ ಪನ ಪ್ರೆಷ್ಟದರಾ। ನಾಬಿಸುರು ಮುಖ [illegible]
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ನಕ್ಕುಮವಿಡೆಯಂ ನರಿಕೆಲ್ಪ। ಧಾರಣಾಂಗಿ ಯಿಲ್ಗೆ ತಂನನ ರಸಕಂಡೊಡೆ ಕೊಬಸು ವನೆಂದು ವಂದು ಮನಾಬಿಯ ॥ ನಾಡಿತಂನಯ ಕೊಳ್ಳಿ ಬೆವ್ವ ರದಮರೆಯೊ। ಧಾರು ತಿಳಿಯದ ತೆರಡಿ ಧರಿಸಿ

ಂದಿರಲಾಗಿ। ಪಗರಕೆಲ್ಲಯೋಗ್ಯಂದುಡಿವಸತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಕಂಡಿದೆನೆಂದು ಕೆಲಂ॥೧೦॥ ನಾನಳಿಯೆ ಪಸು ಕ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಂದು ಮೊದಲುಂತೆ। ಪೆಸರುಂಬುದಂ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದ ನೆಯೆನೆಲಾಡೆಂ। ಪ್ರಮಾಸಾಧನಾಪದಗ
ಕ್ಕಂತರಿಸಿ ತೊಡಿಯೆ ಕರಗದು ಶಿವ್ಪ್ರದಿರೆಂ ಕೈಮೂ॥ ಯೆನುಂಪರಿಯದಿರಲುಕ್ತ ತಿಮವೆನುತ್ತಿರಿದು। ಮಾನು ನಿಯತಿಯಿಂ ನೊಳ್ಳಿನಿತುಮಂ ಮಾಜಬೆಡಂ। ದಾನರಪನಾಗ್ರಪಾನಿಬಳಿದು ಕಳುವಿದ
ಲರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಸುರ್ದ॥೧೦೫॥ ತೆಗೆತೆಗೆಯುದಂ ನೋಳ್ಪಿನೆನಲು ಸಾಬತವತೊಡೆದು। ತೆಗದು ತೊರಲ್ವದಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಬಡು। ತ್ತಗನನಿತಾಮ್ನಾಯ ಶ್ರುತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾರಾಣಾಗಮಗಳುವರಮತಿಮಿ
ಗಳನಾ॥ ಮಗನೆತ್ರಿಯುಂ ಕೆಲತಂನಮತವಂಬಿಟ್ಟು। ಜಗಮೊಗ್ಗೆ ಶಿವಸಾತ್ವನಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ। ಬಗೆ ರವಿಚ್ಚಿತಂನ ಚತುರಂಗಬಲನಾನಿಕಾಯ। ಕೈಲ ಪಾದಗಳವಾದಿ॥೧೧೦॥ ಸಾಂಧರಂಶಿವ
ಮಿರಿಗೆಪಾಲ್ದುದಂ ಕೇಳಿ ಬಳಿ। ಸಂದು ಬಲವೆರಸಿ ನಾನಾವಾದ್ಯಗಳ ನಾದದಿಂ। ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗೆ ಭೂಮಳಿಗರಿಯೆ ಸುರನಿಕರನಲಿದು ಜಯಜಯ ಯೆನುತಿರೆ॥ ಚಂದದಿಂ ರಜತಶೈಲವ
ನರದ್ವಾರ ಮಾಯುದುತೆ। ನಂದಿಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲಂ ಪಾಕ್ತು ಶಿವನಬಳಿ। ವಂದು ರುದ್ರಪ್ಪಮಂ ಪಡೆದನೆತೆರಾಘವಾಯಂದನಾ ಹರಿ ಶಿವನ॥೧೧೧॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪಾದ
ದಯೆತಪ್ಪಲವ। ನೊರೆ ಬೆನಂತರ ಮಿವಿ ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯ॥ ಸುರವಿಧಿಯ ತದ್ಧಾರಣಾದಿ ಫಲವಂ ಪೇಳ್ದಿನಿನ ಹಲಿಯ ತಕ್ಕುದಿವ ನಾ॥ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಮೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿಸುವ ಭಕ್ತಿ
ಕರಸ್ಥಿರ ಮಲ್ಲಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಮು ರ ಶರಣಾಸಂ ಸುರನಾಕರಸಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಫಲವು ನಿನಗೆಂದನಾ ಧಿಪ ಶಿವ ಹರಿಶಂ॥೧೧೨॥ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾಳ್ದ ಶಿವಮರುಪಳಿ ದ್ಧಾಚಾರ್ಯ
ರ್ರಾಜದೇವಾಚಾರ್ಯಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯಾಚಾರ ಕ್ಷಮ ಧೃತಿಯಿಂದ ಪಂಚವಂನಾಳಿಗೆ ಸಿದ್ದನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ವಿದಸ ರಸ್ಥಿರು ಮಹಮದುವ ಚಿ ಕನಂ। ಪಾಚಾರ್ಯ
೧೦ ಕಬಿತವಪಂಮಿಪ್ಪ ಬಯಪಶಿವರಕೆ। ವಾಚಾಯ್ಯ ಸೂತರಾ ಯಪ್ಪಾಂಕರುತ್ತಿ ಯಪ್ಪುನವಮ ಸಂಧಿ ಸುವ ಚಾಸುಬಂಧಿ॥೧೧೩॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ಕ್ಕಂ ಸ್ವದನೂಜ್ಞಾಕ್ಷಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
[illegible] ॥ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಶಿವನಿಂದ ಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯನದಂ ಶಿಖ। ಶಿವನೋಡ ವಿರದ ಸ್ಪುತ್ರರ ಪುಪಲ್ಲೆಮ। ಕೊವಿದಂ ಹರಿ ಪ್ರತಿಶ್ರೀ ರಸು ಸುದ್ದನಾ [illegible]
ಗಿಕೆಯ ದುಶ್ಚರನಾ॥ ದ॥ ಜಲಧರಾಂ ಜನ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಪ್ರದ ತವಮೊ। ಬಜರಿದ ಪಾತ್ರಯಮು ನಾಜಲ್ಲಾವಿ ವಿಷ್ಣು ಶಂತಾಯು। ಬಲ ಭೀದನಾತ್ಮ ಭಾವ ಪರ ಪಾಯ ಶಕ್ತಿ ಕಲಾತಂ ಸಾಯುಸ [illegible]
ದಾ ತಮಿಗಿವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ಥಾಯ ಮಪ್ಪ ಭಾವ। ಜಲಧಿ ಪಾತನಾ ಬಾಧ ಬಾಯಮು ನಿವಂದ್ಯಾಯ। ಕಲಹಂಸಗಮನ ಕಂ ಠದನೆಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರನ ಮಾನ ಮಹಿ॥೧॥ ಹಾತ್ರ ಮೊಳ್ಗ [illegible]

ಮೊತ್ತಂ॥ ಪತನಸ್ಥಿತಿಯತ್ತಿಗೆಯಮ ಗನಲ್ಕೆ ಬಿ.ತ್ತೆ ತತ್ತ್ವಪ್ರಣಿಂಪಾತ್ರಾದಲಿಪ್ತ ನಾ ಬಿಪನ ಜನಕನನು ತ್ರನಾ॥ ಪಿತ್ತಪ್ರೆಯಾತ್ತಜೆಯ ಸುತನಿಂದೆಕಲ್ಪಂನಾ ತತ್ತಕಾಯ್ದ್ಯಕ್ಷೆಪೊಳಭದ ಸಂಗನೆಂಯನೊಯ್ದು ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜ
ಳಿಪದಗೆ ಲಕ್ಷಿಯಾದನಾ ತಜ ನಕ್ಷತ್ರಗಿಂತ ಂಗಿಕಸುವಿ॥ ರ ಲ॥ ಪಂಚತತ್ತ್ವದ ಬೀಜಪರಮಪಾವನತೆಜ ಪಂಚತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ವರೂಪ ಮುನಿ ಲಪ್ತ ದ್ವಿಪ ಪಂಚಪ್ರಪ ಲ ತ್ತ್ವಾಧಿಶ್ರಿ ಬಿಗತ ಸಂ ಸ ತಿ ದಾಳ ಪಂಚಸಾ
ದಾಖ್ಯವಾಸಾ॥ ಪಂಚವಿಷ್ಣಯಾಂಲ್ಕಾಗ ಜಚಯತಾರಕರಾಜ। ಪಂಚಪ್ರಸಾವಜಾತ ನಿಗಮಾಗಮಾಗ್ರಾ ತ। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯತನ್ನಪ ತ್ತಸಾಮತ್ರ್ಯಮಂಕೆಸು ರಾಘವಯೆಂದನೂ॥೩॥ ಪ್ರಸೂತರಾ ಕ್ಷ
ಸ ಲ ಬಿಶ್ರಾ ಚಾಚ್ಛ್ರುಟನದ ಮಂತ್ರ ಪಾತಕಪ್ರದಹ ದಶಿವರ್ಗ್ಗ ಮಾರನಾಮಂತ್ರ ಚೆತೋವಿಲಾಸದಿಂ ಮುಕ್ತಿಸತಿಮೊವಿಸು ವದಿವ್ಯಮೋಹ ಸದಮ ಲಂತ್ರಾ॥ ಶ್ರೋತ್ರತೆಂದ್ರಿಯವಾಯುಗಳಗೆ ಸ್ಥಂಭನಸವಂ
ತ್ರಿಶಿನ್ಯವೆಸುಗ್ರಾನಕಾಂತಾವಸ್ಸುಕರಮರತ್ತೆ। ಪಾತುಶಿವನಂಹೊರುವಾಕರುಷ ನಾದಮಂತ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರ ಲೂ॥೪॥ ನರಪಯಾಗ ಚಾರ್ದಾರಾಗ್ನಿಗೆದಗರನಾಗಿ ದರ್ಗ। ದುರುಳನಪ್ರತಿನಕ
ನಾ ಲನಕ್ಷೆ ಲಕಲಘಂಟೆ ಲಯುಬಿ ಪ್ರವಿತೆ ಇಂಕಿವಿಂಯಳಿಪಾಗದಮುಂನವೆ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಾ ಮುತವನೂ॥ ನರಸವಿದುಸವಿ ದು ನಿಂತನಾಳಿಯದೊಡೆ ನಗಿಬೆಗ। ದಾ ರತದು
ರಬ್ರಹ್ಮವಿಚರಿಯೆಸುತ್ತೆಚಿ। ತ್ತರಸನಸಂಪಾ ದಮೆಸಿಲು ಲದಾ ಶಿವಧರ್ಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು ರಾಘವಾಂಕಾ॥ ಬಿ॥ ಶಿಕರನಾಳಿಪ್ರತಂ ॥ ದುರಾಶಾ ದೂರಸ್ತಾ ಕ್ಷಿತಿಪತಿಪ್ರಪಂಕಾ
ರಸು ಧಾ। ರಸ ಪ್ರಪಂಪೆ ಜಿಂಪೆ ಟರಚನುಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಳಿಪದಂ॥ ಶಿವಗ್ಲ್ಯಾ ಸಂಜ್ಞಾಯಾನಿವಸತಿನಯಾವ ಲಷ್ಟ್ರತಿಪುಷ್ಟಿವಿಲುರಿತೆ ಕಾಮೊಯಂಯಮಮತಿ ಷಘಂಟಾಘಸಾಘನ
॥ಪ॥ ಸ್ನೆಸವದು ಚಕಿಸುವ ದಶಿಕೃವಪಮಾನಸ ವ। ಚನಕಾಯಕರ್ಮ್ಮಂ ಲ ಗಳಿಂಪಾಪ್ಪಗಳಮಾಡಿದನು ಮುರುಲಕ್ಷ ತಪ್ಪನತಿನಿರ್ದ್ದಯಂಲಾಖಿ ವಕ್ರಮನಳುಕಳನೆನಿಸುವಾ॥ ಮನುಜಸೋಲಬಿಂದೆರನ
ಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಲವಿದ್ಯ॥ ಯನುಲಜ್ಞಿವಮಾಗಿಜಪಿಸಿ ದೊಡ್ಡೆಸಂಸಾರಖಯತಾ ಶಿವನನಿಧಿಯಂದಾಂಟಿಸುವನಿನುತೆಷ್ಟಾಂತ್ಯವೃ ಸಂಪಿತ್ತಿಪಿತೆವನು ಬಿದುಳಿರಿಗೆ॥ ಬಿ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಮನೊವಕ್ಕಾಯಜ್ಞಿ ದೊಂಸ್ಥಿ
ವಸ್ತಂ ಸತ್ವಮ ಲಗಾಚತ್ತೆ॥ ದಗಪ ತಾನಾಂ ಕ್ರುತಘ್ನಾನಾಂ। ನಿರ್ದ್ದಯಾನಾಂ ಖಲಾತ್ಮನಾಂ॥ ಲುಬ್ಧ ನಾಂ ವಕ್ರಮನ ಲಸಾ। ಮಪ್ಪಿದು ಪ್ರವ ಸಾ ತನಾಂ॥ ಮಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ವಿ ರದ್ಯಾ। ಸಂಸಾ
ರಖಯ ವಾಶಿನಾ॥ಪ॥ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತಿಗೊಂನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವಚಿತ್ತ। ದೊಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಂಗೆಯ್ದುನರರನವನಿಂದೆಸಕಲಮಂ। ತಿಳಿಯಲೆಕ್ಕೆ ಮಸಿವ ಮಂಮಾಡತಕ್ಕುದೆಂದರಿದುಸ ಧ್ಯಕ್ಷಿಯುಂದೆ॥ ಸ
ತಿಮು ಖನಾನೆಯಂತ್ಯ ಜನಾಗಲದಮನಾ। ಗರಿಬಿ ಬುಧನಾಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪನಿಷ್ಟೆ। ರತೆಯದುಂ ಪಾಪಾಳಿ ಸಕಲಸು ಖಪಿಕ್ಷೆಯಕ್ಕೆಂ ದುಸುದ್ಧ ಸಾ ಪರಿತಂ॥ ಬಿ॥ ಗ್ರಂಥ॥ ಯಶ್ನಾಂನಮಃ

ಪಾಯೆತಿ । ಮಂತ್ರೋದಯಂ ಪ್ರಮುದಯಶ್ಚತಾ ॥ ತೇನಾಧಿತಂ ಲಕ್ಷ ತಂ ತೇನ । ತೇನಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯಮನುಕ್ಷತಂ ॥ ಅಂತ್ಯಜಾವಾಧಮೋವಾಪಿ । ಮೂರ್ಖೋವಾ ಪಂಡಿತೋಪಿವಾ ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾಜಪೀನಿಷ್ಠೋ । ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾಪ
ಂಧನಾತ್ ॥ ಟ ॥ ಸವರ್ಣವದೊಳುಂ ಮಾಡಿ ಧವಿಕಪಾ ಪಕ್ಷಯಂ । ಶಿವಮಂತ್ರಜಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಾದಿಗಳ । ಜಪದಿ ಜಯ ಬಯೆ ಸಕಲ ಭಕ್ತಿಯಂ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದ ಸ್ಯಾ ॥
ತನೆಯಕ್ಷರಕ್ಷಃ ಬಿಶಾಚ ಗ್ರಹ ಗ್ರಹ । ಪ್ರಯಮುಖ್ಯವಾದ ಜಿವಿಗಳಿಂದಲು ಭಯಂ । ವಿವರಿಸಲು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪಂಗೆಯ್ಯ ಸಂಪಾರ್ದವೆ ತಿರಾಷವಾಂಚಾ ॥ ಗಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಜಪಿನ ಪಾಪಂ ಕ್ಷಪಯೆ ದಕ್ಷಿಣ ।
ಯತ್ರ ತಂ ಜನ ಪರಂ ಪಶಾಸಾ ॥ ಜಪಿನಗಾಗಾ ತ್ಸಯತೆಚ ಮುಕ್ತಸಂ । ಜಪಿನ ಬದ್ಧಿಂ ಲಘತೆಚ ಮೋಕ್ಷಂ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ಷಪಿ ಕ್ರಾ ಚಾಕ್ಷ । ಗ್ರಹಾಸ ಪ್ರಾದಿಲಿಪ್ತಃ ॥ ಜಾ ಬನಂ ನೇಗ ಸಮಸ್ತ
ಂ ತೇನ ಯನ್ನಿ ತ್ರಾಸ್ತಮಂ ತತಃ ॥ ಟ ॥ ಮ ರುತಾಂಬು ಪಸ್ನಾನ ಶ್ರನಾದಿ ವ್ರತಂಗಳಿಂ । ನೆರೆ ತನುವ ದಂಡಿಪದಾ ದೆಂಸಲಾಕ ವಸೆಯ್ದ । ಲವಿಯನಾ ವ್ರತಗಳಿಂ ವಿಮಲ ಸ್ವ ಶುದ್ಧಿಯಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷ
ಶಿಮು ಲ್ರೀಶಿಂ ॥ ಪರಮಾನು ರಾಗದಿಂ ದೆಂ ನ ನಚ್ಚಿ ಸ್ಪದಂಗೆ । ದೆಗೆ ಕೊಳು ಮೆಂನ ಸ್ಥಂಸ್ತಾನಮಂತ ನ್ನಂತ್ರ । ದುರುಮವಿ ಮೆಯತ್ತ ನಿಂದೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡನಿತ್ತಸುಸು ಧರಂರಾ
ಪ್ಪಾ ॥ ಗಾ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ ಅವಶ್ಯವಾಯು ಖ ಕ್ಷಾ ಸ್ರಾ । ಯೆಚ ಸ್ವೈವ್ರತಕ ಶ್ರೀತಾ । ತಿಷಾ ಮೆತ್ರಿವ ತ್ರಿನಾಸ್ತ । ಮಮಲಾಕ ಸ್ವಮಾಗ ಮತ ॥ ಖತ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರೆನಾತ್ರಿವ । ಯೊಪಿ ಮಾಂ
ಲ ತದ ಚರ್ಯೆ ಯೆನ್ ॥ ಸಾಪಿಗ ಚ ನಮಾಸ್ತನ ಂ । ಮಂತ್ರಸ್ಯಾ ಸ್ವವಗಾರವಾತ್ ॥ ಟ ॥ ಅ ಸ್ವಮ ಲತಪವ್ರತಯಸ್ಥ ನಿಯಮಾರಿ ಗಳುನಾಡೆ ಲ । ಯುಸ್ವವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಕೊಡು
ಂ ಕ್ಷದೊಂದು ಗೊಂದು । ರಸಮಕೆಳ ಕೆಲವಿಯ ಯಂಪತಿತಕ್ಷುಲ್ವ ಗುರುಮಶುದ್ಧರುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂದ ॥ ವಾಸ್ನಿ ಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ದಿಂಗಾಜಿ ಸುವರುವಸು ಧಿಗತ್ಯ ತ್ರಮರವರೆ
ಪ್ರರವ ಸ್ತುತ । ಸುಸುರವ ಕೆಲವಲ್ವಾಲಿಂ ಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮವಿ ಮೆಯಂಕೆ ಗುರಾಘವಾಕ್ಕಾ ॥ ೧೦ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ ತನ್ನ ತ್ರಪಾಂಶಿ ಯಜ್ಞಾತ್ರ । ಪ್ರತಾನಿ ನಿಯಮಸ್ವಾತ್ರ । ಪಂಚಾಕ್ಷರಾಜ ನಸ್ಯತೆ । ಶೊಧ್ಯಂಗ
ತೆನಾಪಿ ಸೊಮಗಃ ॥ ಅಶುದ್ಧಾವಾ ಬಕ್ಷುಮೋವಾ । ಸಲಕ್ಷ ಪಂಚಾಕ್ಷರೆನಾಯ ಕಿ ॥ ಮೂಜಯೆಶ್ರತಿತೋವಾಪಿ । ಮಂತ್ರೇನಾ ನೆನ ಪೂಜಯೆತ್ ॥ ಟ ॥ ಬಕೆಯನೆಲದಕ್ಷ ಶಯನಾಸನದ ಲಿನದ ಕ್ಷತ್ರಿ । ಲ್ವಿಪಿನಿ ವೆ ಲಕ್ಷ
ಬಿಕತ್ರ ಕಾದಬಿಕೆಯದ್ದ ಮಲಗಿರುತ ಧ್ಯಾನಿಯಂ ಕತ ಪವಿಮಲ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸಲಾಗದು ಜಾಪಕಂ ॥ ವರ ಶಿವಸ್ಥಾನಿಂ ಯಾದವಕ್ಕಾ ಷ್ಟಮಾನವಾ । ಚಕಿಸುತ್ತ ತಿನುವ ಮನುಷ್ಯಿಯ ದೆಮಂತ್ರವೆ
ತ್ರರ ಲ್ರಾದರ ನಾ ತಶ್ರೀ ಸ ಜಪಕಾಲದೊಳ್ ಗೆಂದು ಸುಧಿನಾಹಾಕಿತಂ ॥ ೧೧ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ ಆನಸನೆ ಶಯಾನೆವ । ರಥ್ಯಾಯಾಂ ಶೂದ್ರಸನ್ನಿಧೌ । ಶಿತ್ರಾ ಮನುಷ್ಯಂ ನ ಮತ್ಸ್ಯಾಯಾಂ । ನಜಪಿಚ್ಛಾ ಸ್ವಶಕ

॥ಪ॥ ಶಿವಲಿಂಗದತ್ತಿ ಮುಳ್ಳುಗಳ ದ್ರುಷ್ಟಿಯುಳ್ಳನಂ। ಶಿವಯೋಗದೊಳ್ ನೆರೆಕವಾದ ಮನಮುಳ್ಳನಂ। ಶಿವಮಂತ್ರಜಪಗೆಯ್ವ ಸದ್ಭಕ್ತನಂ ಪಾನಾಡೆ ನಸಿ ಡಿಸಿ ಹಾಗದು ವಿಬುಧರ್ಕಳೂ॥ ಶಿವಮಂತ್ರಜಪಗೆಯ್ವ ಕಾಲದೊಳು
ಬಲ್ಲನಿನಿಂ। ತವೆ ನುಡಿಸುವರಿಗೆ ಮಾದುವೆ ಡೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ। ಪವನಿಂಯೋಳಗಿಳ್ವ ಶತವರು ಲಿಂಗಳಿಂತೆಂದನಾ ಪರಿಹರಾ ಯ್ಯನೂ॥೧೨॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶಿವಲಿಂಗೆಮಸ್ತ ದ್ರುಷ್ಟಿಂ। ಶಿವಯೋಗಾತ್ತ ಮಾನಸಂ। ಶಿವಮ
ಂತ್ರಸ್ಮೃತಿಳಕ ತಂ॥ ಶಿವಜ್ಞಾನಿನವಾಚಯೇತ್॥ ಜಟಕಾಲೆ ಭಜಪನಂ। ಯೋ ವಾಚಯೆತಿ ಮೋಹತಃ। ನತಶ್ಶಂನಿಷ್ಕೃತಿಃ ಶಕ್ಯಾ। ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ಶತೈರಪಿ॥ ಪ॥ ಯಂತ ಖಿಳವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಂ
ಗಳಿಂ ತುತಿಗೆ ಸಂಧಪಂ ಚಾಕ್ಷರ ಶಿವಮಂತ್ರ ಜಪ। ದಿಂ ತರುಣಾ ಶಶಿಧರನ ಪಶ್ಚಿಮ ಮೋಕ್ಷ ಭೋಗವ ಮೋಕ್ಷಮುಂ ಪಡೆದರಿತಿ ಉಪಾಸಮಂ॥ ಶ್ರೀಂತ್ರಯ ಪಿಡಿನೋಲವಿಂ ಬನಗೆ ನಿಶ್ಚಲ। ಸಾಂತದಿಂ ಕೆಲ್ದಿಂದು
ಭವಕುಂಭಿಪಸಂತನ। ಶಾಂತಕಂತು ಧಗಂ ತರಂಗನಾ ಹರಿಹರಂರಾ ಘವಾಂಕನೊಳಪಸುರ್ದ ನೂ॥೧೩॥ ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ನಾಗ್ರಶಾಲಿ॥ ತಿ ಪತ್ರಿನಯುತ। ಮದಕಸಾ ಪುರಾವತಾರಂಸಾ
ಸಿಮುದಾರ। ನಧಿಕ ಬಲವಂತ ದಾನಾರ್ಗ ನೆಂದೆಂಬ ಕಿಯುವರಿಯದವನಿ ನಾಥನೂ॥ ಮದು ಕಿಯೆಂದೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿಸುಖವಡೆ ದಿರ್ದ। ಮದರಿಕಾಳಿರಾಜನಾತ್ಮಜೆ ಕನ್ಯಾವತಿ
ಯು। ಮದುವೆಯಾದಂ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳು ರು। ನಾಡೆ ಖ್ಯಾತಳಂ ಚೆರಗಾಗಲೂ॥೧೪॥ ವಿವಿಧಾನುರಾಗದಿಂ ಸಕಲಸಾರ ರಂಪದಿಂ ದೆವನಿಶರಾತ್ರಿಯೊಳು ತನ್ನಂಗನೆಯುಂ ಕರೆಯು।
ಲವನು ಬಾರದೆಸುಂಮನಿರಲು ಕಾಮೋದ್ರೆಕದಿಂ ಪಿಡಿಯ ವೋಳಲಾಡನೆ॥ ತವಕಿಸದಿರಾಲನ ಪತಿನ್ನಿತಿ ರಿಪಾಚ್ಛಾದರಾಳು। ವಿವರಿಸಿ ಲಿದನ್ನಾನಗುಣಾವಳಯನಗೊಂಡು। ಮವಿರಳ ಪ್ರ
ತಮುಂಡು ಬಳ್ಳಿನಿಂ ಸಂಗಕೆಳಸ ದೆಡಪ್ಪು ಸುಖ ಮಪುಂಡೆ॥೧೫॥ ಮನದೊಳ್ ಸಂಪ್ರತಿಯುಲ್ಲದರ್ಳಾಗಿನಾಬ ಮಾದವನಿತೆಯಂ ಗರ್ಭವತಿಯಂ ಲಾದತ್ತ ವ್ರತದಮಾನಿನಿಯುಮು ಪ್ಪಿತೆಯ
ನಕಾಮಿಯಂ ಪಾರ್ಲಾಗದು ಬಳ್ಳಿ ನಿಂಪುಕುಷ್ಪ ಹೂ॥ ವಿನಯಮುಂ ಪ್ರತಿಯುಂ ರುಜುತ್ವಾವಮಯ್ಯಂ ಸುವ। ದರ್ಸವ್ವ ವ್ಪದರ್ಪವದಯ ಯಂ ಲಾಲನಗಳ್ಸು ಬ। ವೆನುಜಯಸು ಪಾತನಾರಿಯರ ಲಿಪು
ಪ್ಪುಮಚಯದಲ್ಲಿಯಗ ಡಲು ತನು ದೂ॥೧೬॥ ಯುಂದುವು ಖಿಫಲವ ಬಾಧಿಸಲು ಕಾಮೋದ್ರೆಕ। ದಿಂದೆ ನಿಳ್ದಿದಪ್ಪು ಮೊಡೆ ತಪ್ಪಲಾಪದ ಬಾಂಚೆ। ಯಂ ದದಿಂತನು ವಸುದೆನ್ನಯ ದಿಂದೆ ಕಡೆಸಾದುರ್ಗಕೈಲ್ಪ
ನೆಲೆನಿಕೆನಿಂ ರನಾಸುಂಧ ಗರಾಂಗಂಪ್ಪಲನ ಮಯವಾದುದೆತ್ತ ಕೆನ। ಲೆಂದೆಳಲೆ ಶ್ರಾಪ ಬಾಲ್ಪದೊ ಳಂ ಪಮನೆಗೆನಲು। ವಿಂದ ಮಾರ್ಗಸಮುನಿ ಬಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ದಿ ವಿತ್ತಂ॥
॥೧೭॥ ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರವೆಂನೆಂನ ಡೊಳು ಬತಿ ಪ್ರಕಲ್ಪ ಪು। ಸ್ತ್ರಾ ಮಗಳ್ ಶಿಖಿ ವಿಸ್ಮಿಗಾವ ಮಾಡಿದು ದೆಡ್ಡೆ। ಕಾಮದಿಂ ಮಂತ್ರ ರಪತರು ನೊಂಕಳೊಗದು ಬಳಾತ್ಕ ರಿಸಲಿಂತೆನಕೈ॥ ಕಾಮೆಯನನೊವಿಡುವಂ

೪೬

ಶ್ರೀಪದೇಶವನೊರೆದು। ಪಾದೋದಕದಿಂದೆ ನಲಿವರಿಗೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಪದಸು। ಶ್ರಾವೆ ಗುರು ಪಾದಗಳಾರದು ಪತಿಗೆ ಪಾವನ ದೇಗ ಗ್ರಮುನಿವರರ ಬಳಿಗೆ॥ ೧೮॥ ಯೆಂದು ಸತಿಪತಿಗಳುಂ ಗಾಗ್ರ್ಯಮುನಿವರನೆಡೆಗೆ ಬ
ಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನತಿಗೆಯ್ದು ಅವರು ಪಾದಾರ। ಬಿಂದದಮಂ ಮಸ್ತಕದಿ ಧರಿಸಿ ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದವರ ತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ॥ ತಂದೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರಲಸಿತಮಪ್ಪ ದೇಶಮಂ ದಯದೊಳಿತ್ತೆಂ ನೆ
ಪಾವನಲ ಮಂತವರಿ ಬಿಂದು। ದಾಸಾಪರ್ಷಮಾನಾಥಮಗುರೆರಗಲಾ ಗಾಗ್ರ್ಯಮುನಿ ಶಾರ್ದೂಲನು॥ ೧೯॥ ಕಾಳಿಂದಿ ಕಾತಲದೊಳಿ ಶಿವಪುಂ ನಾಮ ಬೀಜ। ಮೂಲದಾರು ಕುಳಿತು ಪರಿತು ದನಂಪೂ
ರಿಮಿಗೆ। ಪ್ರಾಳನೇತ್ರನ ಪ್ರುದಯ ಕಮಲದೊಳು ನೆಲೆಗಾಳಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿಯ್ದು॥ ಪೊರಿ ಡು ತಪಕ್ಕಮೆಲ್ಲರಿ ಬೆಂದು ಕೊಳ್ಳಿಯ। ಪಾಶಹೊಬಲೆಗಳ್ಗಾಸ್ತ್ರಿಂದಿಂ ಪೂರದ ಮಧುತಿ ನೆಲಕೆ। ಬಿಡುತರಿ
ಅತ್ತಿರಲ್ಲವರ ಅವ ತ್ತ್ರಾಂತಮಂಕೆರನದಿ ನೆರಗಿ ಮುನಿಯಾ॥ ೨೦॥ ಲಯವೆಲ್ಲ ನಪತ್ತಿನಿಗೆ ಸು ಪ್ರವನ್ನು ವದರಿ ವೊಂದಿದ ಗಗ್ಗಳಪಾ ಪಸಂತುಳಂ ಗೆಬಿಂದು ಗರ್ಭಾನಿ। ಯಾಲಘು ಪಂಚಾ
ಕ್ಷರಾ ರೆನಲ ಕಿಲವಾವಶಿಷಿಪಾರಮಜ್ಜ ವಿರಲಾರದೆ॥ ಸತಿಸುನಿರ್ಮಲನಾದೆನಿಂನಂಗದೊಷಮಂತ್ರ। ನಲೆಗೊಂಡು ದಿನೆದಂಬ ತಿಗಳು ಬಿಸ್ಸಿಯದಿ ಮುನಿ। ತಿಲಕಂಗೆನಮಿಸಿ ಬೆಳ್ಳ
ಂದು ನಿಜಪಿಷ್ಟನಾಕೆಬಂದದ ತಾನಂದದಿ ಂ ದಾ॥ ೨೧॥ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂ ತಪ್ಪನಿತಿಯಂ ಕುಸುಮ ತರಕಳಿಗೆಳಿಗ ದ್ವಾಲಿಂಗ ನಂಗೆಯ್ದು। ನಾಪಗೆ ತದ್ವಾಲಿಂಗನಂ ಸ್ವಾತ್ರಲ
ವೆನ ಮೊಲ್ಲಿಂ ಮುತ್ತಂಪುಗಳನೆ ಪಗೆ॥ ತರು ನಿಯುಂತಾನು ಮಾದರದಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನಿಯುಪಗಳುಂ ಜಪಿಸುತ ಶಿವಧಿ ವದೊಳಿ ಲದುರ್ಗಾ ಚಿರಕಾಲಮಿತ್ತಸಯೊಜ್ಜ
ಮಂಚಿದ ರವರವೆರಾಷ್ಟ್ರವಾಂಕ್ಕರೆ ॥ ೨೨॥ ೦೦॥ ಚರಮೂಜಿನಿಯ್ದ ಧನಮಂ ಮರಗುದುಕಗಿತು। ಪಾಪನಾಮಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬಲದಿನದನೇ। ಖಿಲಯರಿಗಳಂ ಜಂಮ ಬ
ಬರುತಾಂಡುದಿನಪನಾವಿತ್ತ ರವಸರಕೆ ಮಂತ್ರ ಜಪದಿ॥ ಪಾರನಾಂತದಕ್ಷಿಕೆ ಬಾರದಿರೆ ಲತಂನಸುಗೆ। ಪಾರುಗಾನಾಪೆ ಪಾರನೆ ಗಿಳಿಯೆ ಯೆಂದಿ ನೊಳು ಜಯಪತರ। ಕರನ ಪ್ರಮ ಧರ್ಮಪುಗೊದಲ ಮರಿಪೆವಂಗೆ
ಪಟ್ಟಿವಾದುದು ರಾಷ್ಟ್ರವಾ॥ ೨೩॥ ೦೦॥ ಶ್ರೀ ಸಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಕಾಲದ ದೊಳಿರತ। ನುಸುರದಿಪನೆಮದೊಳುವೆಗಳ ವದಮಾರಂನು॥ ಜಸವಡೆದು ಮತ್ತಾಂದುವಗಲುಮಂತ್ರ ಸರ। ಮಪ್ಪಾಗಪದ
ನ ಡಿದೂ॥ ಶ್ರೀ ಸುಗಳೆಯ ತೆರೆತಿವಂ ಪ್ರತ್ತಿಷ್ಠ ಪಾಗಿಪಾ। ಶಿವದನಾತಂಗೆಗನಾ ಪಪಜ್ಜಮಂಕೆಳೆಂದು। ಸಿನೆಪಂ ಪಾ ತಿರುಪಾಕ್ಷ ಲಪ್ರಸಾದ ಯುತ ಪಾರಿಪರೆಕ್ಕರನು ಸುದ್ಧ ಸಾ॥ ೨೪॥ ಚತೆ ತನಕ ಚೆ
ತ ನವ ಚೆತನಕೆ। ಚೆತನವನೊತುಪಂ ಲಬಾಸ್ತ್ರಿಯೆ ನಡುಗೆಂದು ತಿರುಚಿರ್ದ। ನಾತುಂಯಲಾದ ನುಸುಕಿ ಪ್ರಷ್ಟಮಂ ತೊರೆಂದಾದಿಳೆಲಪ್ಪ ಜಪಿಸಿ ಪಾಯ್ತು॥ ೨೫॥ ೦೦॥ ಪಸುಮಿಸು ಕದಿರೆಲ ಚೆತನ

ಶೋಭಿತರೆನಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತನಂಗೆ ಪೇಳಿಯು ಬಿಡೊ। ದಾಂ ಶ್ರುತಿಸಾರಮನರಿದಗೆಯ್ದು ಪರಸಮಯಿಗಳು ನಮಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಿದನೆಲೆ ರಾಘವಾಂಕಾ॥ ೨೫॥ ಬರೆದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ತನ್ನೆಯೊಳ್ ಪ್ರಾಶಿಸಿ ಪರಸಂಗ ಕರ
ನಾಳಿಕೆರಸ್ನಂ ಬಿಡಿಸಿ ಶಿಶಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರಸುರಿಯೂರಿ ಪಿಲ್ಲದಂತಾದ್ದರಂ ಶಿವಲಿಂಗವಂ ಮಂತ್ರವಂ ತಂನೊಳಳ್ಳು॥ ಪೊರ ಸೂಸದಂಥ ಡಕೆಗೆಯ್ದುರು ತೊಂದು ದಿನ ಬಿಡದೆ ಕೆಳಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರವಂ ಸುರಿದು
ಶಂಕರನೆನ್ನಾ ಸ್ಮರಾದೊ ಕ್ರೀ ಶಿವರದನ ಜಗಂನಾನರಿದು ದುಸುದರ್ಗನಾಪಹರಿಪರಶಿವಂ॥ ೨೬॥ ಕಂ॥ ಸಾನಂದನು ಶಿನಾರಕರಭ್ಯಾಸಮಂ ಕೆಳಿಸು। ತಾನರಕಿಗಳ ಮೆಲೆಲ್ಲ ಪಿಹುಟ್ಟಿ ತೆಗೆವಿನೆಂದು ಬಿದ್ದು ನಿನಗರುವ
ತ್ತು ಶೊಕೆಳಿಯಸಾದ್ಧರ ವಾರಹರನಮಃ ಶಿವಾಯ॥ ತಾನೊಲಿದು ಶಿವಶಿವನನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂದುರು। ದಾನದಿಂ ಮುಚ್ಚಲಿ ಬಿತತ್ತಸ್ಸನಾದೊಳ್ ಶಿನಗ। ಶ್ಯಾನಿವಾಸವನಿತ್ತ ನೆಲಗೆ ನಿಸ್ತುಲ ಸುದರ್ಗನ ಪ್ರತಿಕ
ತಿಗೆ ಶಿರಾಯನಗ॥ ೨೭॥ ನವಿದೊಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸು। ತಲೆಸದನಮಃ ಶಿವಾಯಿಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ವಿಲಸ ತಜಟಿವಮರದು ಪೆಂ ಪು ಪ್ರಾಣಾಕ ಮುನಿದು ಶಂ
ಕರಸೊರಿಕೆ ವಾದಂ॥ ಶೊರಲಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಸಾದಿ ಮೆಯ್ಯು ಮೊಗನ। ತಲೆಮೂರಿಸುತ್ತೆ ಸಾಯುಜ್ಯಪದಮಂ ಪಡೆದ। ನಿಳಿಪಾ ಗಳೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮುರುಪು ನಿಂದು ಸುದರ್ಗನಾಪಹರಿ
ಶಂಮುದದೊಳು ನಾಗ ಅರಮ ಶಿವಮಂತ್ರ ಜಿವನವಾಗಿಯೊಪ್ಪುತಿಪ। ಶರಣಾಜಿವನಮಂತ್ರಿ ಯಂನ್ನಾಪತಲೆಗಡಿಸಿ। ತಿರಲುಪಾಯ್ದು ಬಗಳೆಲ್ಲರ ಲಸರದಂತಾಗೆ ನಿಜವ
ವಂಗಿತ್ತ ಸ್ನಾವಂ॥ ಶರವಮೂರ್ತಿ ಮಹ್ಯಾತ್ಮ ದಲ್ಲಿಪಾಲ್ವಿಕೆನಲು। ಕರುವಿಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿಪಾಲ್ಗರದು। ಮಿರವನಾಬ ಂಶ್ರೆಯನೆಂದುಸು ದರ್ಗನಾರಾಘವಾಂಕಂಗೆ
ಪರಿದಿವಸಪ್ಪ ॥ ೨೮॥ ಶಿವಮಂತ್ರವ ಶಿರ ಶ್ರೀಶಂಕರನತಲೆ ಗಿನುಬೆಯಾಗೆ। ತವೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನು ಮತುಸ್ವಸಂದಾಯಿ। ಯುವತಿ ತಿರುಕೆನ್ನನಾಚಿ ಭ್ಯೂಪಮಿತ ವಚನರುಂ। ತಂಮತಲೆ ಗ
ಶವ ಕರಿದು॥ ೨೯॥ ಶಿವನಿಯೊಳ್ ಪಡಿಸು ಪಲ್ಲೆ ಸ್ಥಿತಂ ಪ್ರಚೊಳ್ಳಿಸು। ಧವನವರಸುತಿಯಮುಸ್ತನಾಚಿ ತಂನಯತಲೆಯ। ನವರಂತೆ ಕುಡೆ ಶಿವಂ ಶ್ರೈಲಾಸ ಕೆಸ್ಸುರಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆ ರಾಘವಾ॥ ೩೦॥ ಕಂ॥
ಪರು ಪಿರಿದಿಂ ಕಿಳ್ದೆ ಕಚಿತ್ತರದಿಂ ರಾ ಘವೆ। ಶರನರಸುರರಗಾರ್ವ ಖಿಲ ಮುನಿಗಣಾಶಿಷ್ಟ ಶರಮಪ್ಪುಗಾ ಕನ್ನ ಪಾಮ ಪಬಳ ಲಿಂಗಮಂ ಗೌಜಿಸಗಾತಮ ಮುನಿ॥ ಬರುತಿರಲ್ ಮುಂದೊಂದು ವ
ಪ್ರತ್ಯಸಂನಿಧಿ ಯೊಳ್ ಪಾತಕಿಯುಮ ಪ್ಪುಗುರುಬಿವಿಸ್ಸು ಶತದೊಡ। ವೆರ ಪದಪಸ್ಥಾಂಗಿ ಯತಿ ಲಪ್ಪ ಧ್ವೆಯಪಚಾಂಡಾಳಿ ಬಿದ್ದಸು ವಗಳೆ ಯತಿರಲು॥ ೩೧॥ ಕಂದ। ಮುನಿಕೊತ್ತ

ಚಿತ್ತವೊಸ ವಿಷ್ಣುಯಂ। ಸೊಂಡಿ ವರ್ಗ ಸಾವನ್ನಿ ... ವನೆನುತಮರ। ದಂಡಿಯೊಳು ನಿಲಲಾದನೆ ಸೂರ್ಯ। ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಣಾಮ ಯದಿಷ್ಟ ಮುಕ್ತ್ಯ ಕವನು॥ ಕೊಂಡುನನ್ನವರತ್ತ ನಾಂದಿ ಶಿವ ಶಿವ ಕಿಂಕರರು ಕ
ಂಡುನನಿದಿದಿಷ್ಟ ನುಡಿ ಕರ ಕಮಲವ ಮುಗಿದು। ಕೊಂಡಾಡಿನಿವಾವ ಕಡೆಗಾರ ಮಿಲನಾತಿ ಪುಷ್ಪಿಯಿಂದ ಬಂದಿ ಕೆಂಡಂ॥ ೩೧॥ ಯನಲಾಡಂ ಶಿವ ಭ್ರಷ್ಟ ರತಿಯು ದಂಡ ... ಚೆಲಿಲೆ। ಮುನಿಪ ಕೇಳ್
ಗಳೆಸು ಗಳಿವ ಚಂಡಾಲಿಯಂ। ವಿನುತ ಶಿವ ಪುರಿಗೆ ಶಂಕರ ನೊಲ್ದು ತರವೇಳೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ ಬಂದೆವೆನಲು॥ ಮನದೊಳಾತಂ ವಿಸ್ಮಿತನುವಾಗಿ ಯಗ್ಗ...ನ। ದನೆ ಪಾಪ ವಿರೂಪ ವೇಶಯಾ ಚಾಂಡಾ
ಲಿ। ವನಿತೆಗಿ ಶ್ರಯಂಗಿ ದಾನವೆಂತಾಯಿತೆನೆ। ಪ್ರಿಯ ರಾಜಾನು ಚರರು॥ ೩೩॥ ಯೆ ... ಮುನಿಪ ಕೇಳು ಕೇಕಯ ದೇಶದೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮ ಜಲಜಮುಖಿ ನಮಗನು ಸಾಮನಿಯು ಪೆಂದೆಂಬ। ಲಲನೆಗತಿ

ಯವ್ವನಂಗ ... ಪ್ರಿಯ ವರ ಪತಿ ನಾಕಲಾಕ ಸ್ತನಾಗೆ॥ ಜಲಜ ಶರ ತಾಪವಂ ನಿಲಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು। ಗಸು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಾದರಿ ... ಸುತದ ಕ ಮೊಳಿ ರಲು। ಫಲದಿನದ ಮಿಲಿಗ ... ಸಾಬಿ

೪೭ ಯಾಗಿ। ಬರಗ ವೆಳ್ಪಂ ... ಕಂಡು ಪಾರಮ ಬಿಸ ಲು॥ ೩೪॥ ... ಸಮ ಪಾತಕ ನಾದ ಶೂದ್ರಂಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ। ಬಿಸತಮಂ ತಿನುತೆ ಸುರಿ ಗುಡಿಯ ತ್ತವಂ ಸೊಂದು। ಶಿಸುವ ಪ್ರದೆದ ಪನಿಲ್ಲದಾ

ಗಸು ಕೆಗು ಬಿಡು ... ಘೂಮ್ಮಿಗಸುತ ಮಾಂಸವ ನುಬಯಸಿ॥ ನಿಬಯಲಿ ಮಿಶ ಬುದ್ಧಿ ಯಲಿ ಯಾವಿನ ಕರುವ। ನಸಿಯಿಂದ ಕೊರಲ ಂ ಕೊಕೆ ಪುಬಳಿ ಕಂತಿರಿದು। ಪಶು ಪತ್ಸ್ಯ ... ವ

ನಿಬಿಡು ಪೆಂದ ಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ಮನ ಪೊಳಗೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ಳವಳು॥ ೩೫॥ ಕ ರವಿನ ... ಡಗಂ ಕುಡಿಸಿ ಕಿಂದು ಲಿಪ ದೇಹ ಮಂ। ಪಾ ರಯಿಂ ಕೆಬಿಸು ಲು। ಕರುವಂ ... ಗತಿಂ

ದು ಡಿಂ। ದರು ಚೆ ಬಂಧುಗಳು ನೆರದದು ಸತ್ತ ಮೆಂದು ಮಲಮಲ ಮರುಗಿ ಮನೆಯೊಳ್ ಕರು॥ ದುರು ಳಿಯಾತೆ ರದಿಂದ ಫಲ ಕೆಲದಿನಂ ಬಾಳು। ಮರನಾವಾಗಲುಯ ... ಮನೆ

ಬಳಿಗೊಯ್ಯಲವಳಿನೆ। ಡಿರವಿಂಗೆ ಕೊಪವೆಗ್ಗಳಿ ... ವಂ ಕೊಂಡು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದವಳೆನಲು॥ ೩೬॥ ಮ ಶಿವ ಪಾವಾನಳನ ಮಿಲೆ ಸಾಗರ ಮೆಲು। ವಾರಿವಟ ಂತೆ ಕಮನ ಕೊಪಂ ಶಮನವೆ
ಬ್ದೆಬಂ। ... ದು ... ರು ಶಿವನ ನಾಮ ಮರೆನೆನದ ಮಿರಿಪಾನ್ನ ಮಾಡಿದ ಘನಂ ಕುಳವನು॥ ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯನುಭವಿಸಿ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು। ನಿಶ್ಚಿಪುದ ಕಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜಾಫಲಂ। ದೊರ
ಕೊಳ್ಳೆಯನಲು ಚಂಡಾಲ ಜನ್ಮ ದೊಳು ದಿನದಳು ಮುಟ್ಟುಗುರು ಡಿಯಾಗಿ॥ ೩೭॥ ಜನನಿ ಜನಕರು ಕುಡಿಯೆ ಬೈರದು ವಕು ಡಿಸಿ। ತಿನಬಾರದು ವ ತಿಂಸಿ ಬೆಳೆಯೆ ಬಾಲ್ಯದೊಳವಳಿ ತನುವಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆಂ

ಗದಿಶಿಂಯಮುಕ್ಕಳು ಬಿಯಕೆವಾಯು ತಂದೆಗಳ್ಳದರೂ॥ ಘನಪಾತಕಿಯು ಕೊಡಿಯೆಂದವರ್ಗೆಶಾಧರರು। ಮನೆಯ ಪಾರಮಡಿಬಿಪಾ ತಿಗ್ಗೆ ಬಿಯೊಳು ತಿರಿದೆಂಜುಲನೆತಿಂದು ಪಳಿಯರುವೆಯುಟ್ಟು।
ತೊಂಬತ್ತು ಬರಿ ಹುಂಬಂನಬಡುತಿರ್ದರೂ॥ ೩೯॥ ಯಾತೆರ ದೊರಿರುತಿರಲು ಬಹುವಾದ್ಯ ನಿನದದಿಂ ದ್ರಾತಪತ್ರ ಚಾಮರದಿಂ ಹಯ ಚಯದಿ ಘುಟ್ಟಿ। ಚೆತನಗಳಿಂ ನಾಗರಿಸಂಭ್ರಮದಿ ಗೊಡವ
ನ್ನ ಕೊಂದ ಬಿಳಪರುಷಿನಡೆದೂ॥ ನಾತಳಂಪೋಡೆಗೆಡೆವಾ ತಿದ್ದೆ ವಸನಾಶಿನ। ಪ್ರತಿರೆಯಿಂದವರ್ಗದನೆಪೂರ್ವಸು ಖ್ಯಾತದಬಲದಿ। ಮಾತಾಂಗಿಯೊಪ್ಪದಾಧಾರವಾಗಲು ನಡದುಗಾಕನ್ನಮಂ
ಶಪ್ತ ದ್ದರೂ॥ ೪೯॥ ಯೆಲ್ಲರುಂ ನಾನಕಿಜ್ಯಾನಿಬರು ತಿಪಬಟ್ಟ। ಯಲ್ಲಿ ನಡೆವ ಕಲು ಬಿಸಿಲಾಲಾಘ ಕುಳಿತು ಪೂರ್ವನಾವ। ದಳಿಕಡು ಪಾಟಿಯಾಂ ಪಾಸು ದೆನಂನವನಿ ಡಿರೆಯು ಡುವರರು ವೆಯು
ಗತ್ತೂ॥ ಯುರಿಯುಂನ್ನು ರವಪದಯು ಗರಿಮೆ | ರಬ ಮಾತುಕ್ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿಕಲು ನೋಡಿಪೋಲ ತಿಯೆ ಸುತಲು ರಪ್ಪಿಶ್ರೆ। ಯೆಲ್ಲಿಬಗೆಂಯ ದೆಪಾರ। ಕವಳ ಹುಂನ್ನಾ ದಿನೋಪ್ಪಸಹುಂನ್ನಾತ್ರೆ
ಕರುನಾ ಪುತ್ರಿ ॥೪೦॥ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ೦ | ದೊಯ ಬಿಲ್ಲಪತ್ರಿ ರಮೊಳಿನಿತ। ನವಕಶ್ಯೆಯೊಳುಬಿಸುಟ। ಮೆಲುವ ದಳೆರಂದು | ಶೊ। ಪವನಾಂತುರಿದೂ ರಮೊಳ್ಳಿಸು ರಿಡಲೆ
ದುತ್ಪಾನ್ನಗ್ರಹ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಸ್ತಕ ದೊಳು | ॥ತ ಪಚಿಬಿದು ದಾದಿನಂತ್ರಿವರಾತ್ರಿ ರಯುರಿ ಪವಾಸಿ। ಸವನಿಶದುದುರದರಾತ್ರಿ | ವಿಗಳಿಬನಿದ್ರೆಗೆಡ। ಲವಳಿಯುಂ ಬಹುತ್ರಿಸೊ
ಕುತ್ರಿ ರವತ್ರಿವಾ ಯೆಂದಫಲದಿಂಬಿದ್ದಿಬ | ತುಸ್ಪದರ ವೆ॥೪೧॥ ಮರುದಿವಸ ವವಳಂನವಂನಿಶ್ಚಿಡಿಶಿ ಡ। ಡಿರೆಕರದು ತ್ರೆ | ಂದಚಂಡಾಲಿಯುಂ ನವೆಸ್ಸಿರಿಯೆ। ಪ್ರಿ
ವಾಗಲಾಯಾಸತರಕುತೆತಹುತ್ರಿ ದ್ವಿಬಿ | ಸುತೆನಡವನಿತನಡೆದೂ॥ ಸಾರಗನ ಡಿಗೆಲ್ಲು ಪೊರಗುತ್ರಿಲಿಪರಿಯಾಂತ। ಪ | ರಣಮಂಬಡಿಯ ಬಂದಿಲೆ ಮುನಿಪನಿಂಸೊ
ದು। ತಿರಿತನುವಬಿಸು ಚಳಾದನೊಯ್ದಪೆ ವೆಸುತ್ತಾಗ ಶಿವತನುವವಳಿ ತ್ತರೂ॥೪೨॥ ಯ್ಯೊರಿಶಿವ ಪೂನಮಂಡೆ ರವದುಂದು ಬಿಗಳು ವಿ। ಪೂಗಿಶಿ। ತಿನ್ನುಬೆಶಿಯೊಳ್ಳಿ ಶನಿಡಿಗೊಯ್ದ ಕಿಂ
॥ದಾರುಷಿಪ ಕಲ್ಲುಸಹಾದಂಗೆಪಿನ್ನ ಬಿದುಸ್ತಂ ದದೊಹು ರಸುಪ್ರಶ ದ್ದಂ॥ ತ್ರಾರಶಿವ ಶ್ರಿಶಿಮವಿಮೆಯನೊಂಮೆ ಶಿವಾಯೆನೆ ಪು। ರಾಳಿಯ ರಿಸಿರಿಶಿ ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮ
೨೦ ತ್ರಾ। ಧಾರಕಂಗಪ್ಪುತಪ್ಪಲವ ದನುಪಮಿಸಿಗಿಬಹು ದಿವ್ಯಾದಿ ದಿವಿಜತತಿಗೆ॥೪೩॥ ೨೦॥ ಮತ್ತೊಂದಧಿಕಕಥೆಯ ನುಸುರ್ದ ಬಿಂಕೆರಿಕ। ಚಿತ್ತದಿಂದೆಲೆ ರಾಘವೇಶ ಪೂವಳಲೆಂಬು। ದಾತ್ತ

ಮಾರದೊಳ್ ರತ್ನಸಾಗರನೆನಿಪ ಮಿತ್ರವಳ್ಳಿವನ ಸತಿ ಪದ್ಮಿನಿ॥ ಮತ್ತವಳ್ ತಂಮತಂನಯವಂಶವೆಲ್ಲಿಯೊ। ವಿತ್ತಸಹಿತಮುಮಗ್ರಜೆಯ ಮನೆಯೊಳಿರೆನಿರ್ಗ। ಮಿತ್ತದಿನವನ ಕೊಂಡು ಧ್ರುವಮ
೨ ಂಕೊಂಡ ಲೆಸ್ಸಿ ದಂಪತಿಗಳು ಲಿಬ್ಜುಗಸುತಿ॥೪೪॥ ಯಿರುನೆ ಪರಿಯಂಕವಿನಿಮಯದಿರ ಮಲಗಿ ಶಿವಗನ। ಕುರುಹನರಿಯದೆ ಮೈದುನನೆಸುತ್ತ ತಲೆಯಲ್ಲಿ। ಖರಿಯಗುಂಡಂ ರ್ತಾ
೩ ಯ್ತೆ ಸುತ್ತನಲ್ಲಿಯಂಥನವ ಕಾಂಡುತಾಜನಿಶಿವಾದಂ॥ ಶಿರಸನಾಗ್ರಹದಿಮನೆಮುತ್ತುಗೊಳ್ಳಂ ಕೊಂಡು। ಸುರುಪಾಪಿಯೆಂದು ಬಂಧುಗಳು ಹೊರವಾಯ್ದರು। ಮರುಗುತಪಿ ಶಿ
೪ ಶ್ರೀ ಸಾಜನರಾಗಿತಮಗೆಸಾವಂಬಯ ಸುತಿರ್ದರವರು॥೪೫॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮಮಂ ಮಾಳ್ಪವರವರ ಬಿಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಂತ್ರಜಪಪಾದಾಂಬು। ಪರ
೫ ಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಪರರಮಾತ್ರ ಬಿತ್ತು ಶಿವಸಿಪಾ ಧರಪತ್ರಯ॥ ವಿರಚಿಸಿದವರ ವಿಂಸಿಗೊಪ್ಪುದರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮರದಾವೊಡಂ ಶಿಕ್ಷ್ಯಗಾಂಡೊದಘಾವಕ್ಕೆಂದು। ಪುರಗ
೪೮ ೬ ವಿಥಿಗಳಲಿ ಶಿವಧರ್ಮ್ಮಯತಿಯುಚರಿ ಸು। ತವರಕೆರಿಯ ಲೆಪಾಕನ॥೪೬॥ ಕುವಿಷಮೈನಸ್ವಮ ಕುದಯರವಿಬಿಪ್ಪ ಂತೆ। ಶಿವಧರ್ಮ್ಮಯೊನಿಂದ್ರವಿ ಸ್ತ್ರಯಂಬೆಡು
೭ ಳ್ಳಿರೆ। ಶಿವಭಕ್ತಯುವತಿಯರುಬಿಸ್ತ್ರ ಯರಂಮಂನಿಡುತಿರೆ। ರತ್ನಸಾಗರನ ಪತ್ನಿ॥ ತವಕದಿಂ ಶ್ರೆಯಂತರಶಿ ಮಗನ ಕೊಂದವಳಾಶಿವೆನೆನೆಡುಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
೮ ವೆರಗಿಪಾಪವನುತ್ತರಿಪಿವೆಂತೆನುತ್ತಿರೆ ಂನ್ನವನು ಡಿವವಗ್ಗೆಮು ನಿಂಯುಂತೆಂ ವೆನೂ॥೪೭॥ ಚಿರಕಾಲಕಿಯಾಗ್ಗೆಬಿ ತ್ತವತಿಯೆಂಬ ಡೊಂಬರನಾಕಿತಿಯ ಬ
೯ ರಮುಸಿಮನಿಮು ದವಳ್ಬಳಿಯೊಳ್। ಶಿರುತಿಪಂ ಲತಂನನಿಜಮಂ ಮಾಜಿಸಿವೆಗೆಂಯ್ತು ತ್ತೊರ್ಪ್ಪ ಶಿವಯೊನಿಯೂ॥ ಪಶಿಪಶಿಮುದಿಪಾಪ। ವಾತನೆಯ್ದುಂದು ಶಂಕರಮೂಜೆಗೆಯ್ದು
೧೦ ಶಿಂಮಯಮನೆಯೊಳ್ಗಂಡೊಡೆನೆ। ಪಿಶಿದುವಿಸ್ತರಾ ನಿತ್ಯಾಚೆಯಂ ರಾಜಿಪನ್ಯೆಕಾ ಮುರುಷ। ನುಸುಕೆಂದರಗ॥೪೮॥ ಕೆಥುಶಿವಜಾತನೆಂದೆಂಬ ಮುನಿಪನಶಿಷ್ಯ। ನಾಲತಿತಮು
೧೧ ಜಾತಂನ್ನಿವೆಗೆಯ್ದುತ್ತೆ। ಬಾಲನಾದಂದುಮೊದಲ್ ಖಿತ್ರವಿದ್ಯಾ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿಮೂನ್ನಗಾಗಿ॥ ಮೆಯ್ಯ್ ದುಪವಿಸ್ತೃತವವಿನಯುಪಾಪನಂ। ದೊಡೈಸಿಕೊಳ್ಳಲೆನ್ನ ಲೆತನಗಳಿವ
ಪಾ। ಕಾಲದೊಳು ಶಿವಮಂತ್ರಮಂಪೇಳ್ವನೆಂದಿನಾಬಳಿಸಿ ಲೆಸ್ತಮಗನೆಕಿಶುನಿನಗೆ॥೪೯॥ ವರಮಮಾರ ಥಟಿಕ್ಕಿಕರವಿದ್ಯಾಯಾವೆಲಿನಗೊರದಬಿ ಲತವಕಬಿ ಡೆನೆನಂಬಿಯ

...ನಮಸ್ವಪ್ನವಮಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಿಂತಲಂಗೆಯ್ದು ತಾ ಗುರುವಿನೊಡನೆ॥ ಜಠರಯದಶಿಮದಳಿಂದೆನೆಡೆಗೆಡಲರಂಗ್ಯಾಮೊಳು। ತರುಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಫಲಜಲವ ತಂದುರುಪಥಶ್ರಮವ ತೆರವಿಸುವ
ನೆಂದು ಬಿಳ್ದಾಂ ದುಃಖದಿಂ ಪಾದನವಸತ್ತ ಮಿತ್ರಾ॥ ಅಲ್ಲಿ ಗುರು ಶಿವಧ್ಯಾನದೊಳ್ ಬಲಿದು ಮನಮಂ ತಂನ। ಪರನಾವಿರ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ನಂಬಿದ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ವರಮಂತ್ರಮಂ ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕ ಉಪದೇಶವ
ಶಿಶಮಿಲ್ಲದೆ ಗೈದು ದುರ್॥ ಪರೆ ಪರಾಬಂದದವನೆ ನಿತು ನೋವನೋ ಯೆನುತ। ಬರದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿ ದ್ವನಿಮಧವಿ... ಲದಿರದೆಯಿಂದಾ ಶಿಷ್ಯನಂ ಪರಶಿವಜಾತ ... ಮಾ
ಕರಮರಿಂ ಸಾರ್ಥಕನ॥ ೯೦॥ ಜ್ಞಾನಮಯದಲ್ಲಿಗ ನಾನೆಮಿ ನಾನಿ ದೊಷ್ಟು ಚಾಪಿಕೆ ಪನ್ನಾಸಮಿತಿ ಬಲಿಯು ಮೊದಲಾದ ನಿಜಸಾಧನವ ಗಾಸ ಸಂಗಳ ಮೆಲಿಪ್ಪೆ ರಿಪಾಗಲಾಗ್ಯಾತ್ತು ಮುಂದೆ ದೊಂಬರ ದಿಂ

ಖಂದಲಾ। ತೊಷದಿಂತಗ್ಯದ್ವರ ದಧಿರ
ಟ್ರಶಿತಂನಾ॥ ೯೧॥ ನಾಯೊ ಕೆಶಿಖಬಿಪ್ಪಿ
ಶಿಯ ಬಿನಮಸ್ತಶಿವದೆ॥ ನಾ ಶಿಬಂದ
ನಾಶರನಾನಿಂದು ಶಾದಕತ್ತಾ॥ ಅಷ್ಟ॥ ೯೩

ಂಪಿಂ ತೆಮುಷ್ಟ್ರವಿಶ್ರಿ। ಖಾಸನಂ ಲಾಕವೊಹನವನೆಸಗುವಡಿವಿ। ಲಾಜನಿಯಪದದ
ಕಿವೆಂಗಳಿತ್ತ ರ ದೊ। ಗಾರನಾಂಬಡೆಯೆಪಾಗು ತೆಸಮಿಪದೊಳ್ಗಾಂದು। ನಾ
ಶಿದವಂ ಮುರಬರದು ದಿಲ್ಲ ವೊಲಪ್ಪೆ ಶಿತಾನೆ ಬರದು ಕೊಂಡು ನಿಲದಕ್ಕರವ।
ತ್ತ ಶಿಶ್ರುಂ ಫಲಜಲಂಗಳಂ ತಿರಿದು ಕೊಂಡಾತ್ತ ಸಪ್ರಕೃತಿಯುಂಚಶಿತಂನಗು

ನೆನೆಚಿತ್ರವತಿಯ ವರಾಡತಿ। ಯಂದದ್ಯವನೆ
ರುಪವನೆಂ ಬಿದ್ದ ಮುನಿಯ ಕಂಡಳಿದುನೆಂದ್ದೆ
ನಾರಾದೊಡಂ ಕಾನ್ಬರೆಂದು ದೊಡದಾನಿಸೆ
ರುವಿನಸು। ಚಿತ್ರ ಜಾ ಶಿಯೊಕ್ಕೆ ಕ್ರವಾನಿದ್ದುದ

ನಂಕಂದುನನಶಿಕಂಪಿಸಿ ವಿಸ್ಪತಾ॥ ಚಿತ್ತನಾ ಗುತೆನಿಂದು ಮುಂನೆಲ ವೊಳಕಿ ದೊಡದು। ಮತ್ತೆ ಶಿವಡದಲಿಬಿಗೆ ಮನನೊಂದು ಬರಕೊಂಡ। ಕಿತ್ತ ಬೂದಲಾ ಯೆನುತೆಗು ಲಿ ರುತನ ಮೂರ್
॥ ಪೆಂಗೊಳಿತ್ತುನುಯ ಥಾ ಶಾ ತ್ರೈಮಾಗಿ॥ ೯೪॥ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಶಾಕಾರದಿಂ ದಿಶರಂಸು ಳಿಂಯು। ಮೆಲ್ಲನಾ ಥನಬಳಿಯನೆಯು ನಿನಾಲಾಲರಾಯು ಕ್ಷಿಮೆಬೂಳಿನಿಂದಿಪ್ಪ ಯೆನೆಯಾ ಪಳ್ಳಿಯುಂಬಂದ
ನಸುದಯ ಮೊದಲ॥ ಯಿಲ್ಲಿ ಯೆಯು ರ್ದ ಪಿಸ ಮತಾರುಬಂದಿರ್ದ। ರುಷ್ಟದುಸು ರಿನಲಪ್ಪ ದೊಂಚಿತಿಯು ಬಳಗಸಪ। ಪಲ್ಲಿ ತೆಯುಂ ಬೂಗುತಾಮನದಕೆಳಗಿರ್ದ ಮುನಿಯ
ದಡಿಗೆ ನೆರೆ ನಿಂದವು॥ ೯೫॥ ಬರೆದಿರ್ದ್ದ ದುಃಖವಾರೆಯೊಳ ವಳಮುನಿಪಂಗೆ। ಮರಳಿ ನತಿ ಗೆಂಯ್ದುಬೊಂನಂ ದೆಳವನಡ ಸ್ತುತಿ। ತ್ಪರಿಜನಂ ಬೂಗಳ್ದು ದೆಸೆಗೆ ಬೂದನು ೨

ನಾಡೆಯೊಳ್ ಧರೆಯೊಳಿದಾ॥ ಪರಿಯೆನಲ್ಪವ ತಿರಿದು ಕೊಳ್ಳೆನಲು ಮುನಿ ಶಿಷ್ಯ। ಸರನಾಯಿಡಿದಾ ಚಿತ್ರವತಿ ಮ್ಯೋರ ಪಚ್ಚೆ ಗಿಳಿ। ರುಸುವನಾರಿ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮುಂದಣಾಗಿರ ನಮುಂದೆ ಕಂದನಾ
ಕೊಳಬಿಗ ಪಂ॥೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ ವರಕಾನಾಯಿತೆ ಶ್ರೀ ಪಚಿತರು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ। ಶಿವಲಿಂಗಮುಮನದಕರೆಗೆಂದು ಸುತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳಬಿಗೆ। ದವನಂ ತೆಂದಾ ಡೊಂಬ ಕೊಡತಿ ಯಪ ಚಿತ್ರವತಿ ಯೆಂಬಳಿದ
ಸಿತ್ತಿ ವಿಚಿಂದು॥ ಶ್ರೀ ವರಕಾನಾಯಿತೆ ಶರಣಗೆ ಮುನಿಂ ನಣ್ಣಾರ್ದ್ದು। ತವೆ ನಾಂ ಬಯ್ದು ಸುವೆನೆ ನಲ್ಲೆಂದು ಪೊರಡಿದನು। ಸಿವಿಯಗೆ ಪಾಡಬಲ್ಲೆ ಯೆನಲಿ ಸಬಲ್ಲೆ ಯೆ ಮಿನಾಗಿ ಯು ವಿಲತಾ ಚಿತ್ರದಿಂ
॥೬॥ ಪರಿಸರಸಾಸ್ತ್ರವ ಬಲ್ಲೆಯೊ ಕುಲವಿದ್ಯೆಗಳ। ನಿಗಬ ಲ್ಲೆಯೊ ಬಾಗುಸಂಚುಗಳ ಬಲ್ಲೆಯೊ। ಮಿಸುಪ ಗಾನೆಯಾರ ಬಲ್ಲೆಯೊ ಪೇಳಗಳ ಬಲ್ಲೆಯೊ ನಿಂ ಮಾರ್ಗ್ಯದ ಪೇಳೆನಾ॥ ಉಪರಿಂದು ಶಿವರ
ಶಿನಿಸಾದ ಅಶಿ ಡುನಿ। ನಿ ಗೆಂಬಂದಿಂ ಪ್ರತಿ ದ ವೆಯುಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆನೆ। ನಿಶಿ ದುಪ ಸ್ನಂಕತ್ತಿಗಾ ಯುದ್ಧತಾ ಬಯುರುಳ್ಳಿಂ ನಕಾಲನೋತ್ತು ತೆಬಾಳುದು॥೩॥ ಯೆಂದವ
ಪುನಿಸನಸು ತಿಸ ಡಿಂಯ ಪ್ರ ಕೊಂಡು ನಲ ಬಿಂದೆ ರಡು ನಿವೆ ಗಳ ನ ಲ ಸ ದಿ ಖುಷ್ಪಂ ತಗಯು। ಹಾಂ ದಾ ಡಿಗೊ ಡುಳ್ಳಿ ಬಿನಂ ಬಾರ ಪಾಲು ಮಾದು ತ್ತ ವಿಕ ಲು ಪಂ ನೆ ಕಡು
ಶಿಷ್ಯ॥ ಸಿ ಕಡಾ ತೆ ಲ ಮುಕ್ತ ನ ಪ ನಿ ಪ್ರಕ ಪವ ಡಿಯುಂ। ನಾಂ ದುಪ ಪ್ರಂ ನಿಂ ಮು ಪುರಿ ನಿಷ್ಟ ರಾಳಿಚ ಪ್ರ। ನೆಂ ದೆನಲು ಕುರುಪ ರಿಂಯ ಯ ನಾಬ ಪ್ರ ನೆಂ ಡುರಿ ರ ದಿ
ವ ಯಿನ ಲೆಂ ದನು॥೩॥ ಶ್ರೀ ವರ ದೆ ರಬಿರು ನಿಲು ಕೊಮಟಿಗರೆಂಬ ಪ್ರಾವ ವನು ಳಿ ದುಪಿಂ ನಾಂ ಡು। ಪಿರಿದು ಕಿರಿ ಡಿಂದು ನೆ। ಧವನೆ ಗ ದ ಬೆಲ್ಲ ಗ ಹಾಂ ದವೆಯ
ವಾಗಿ ವಿಪಿತವನೆ ಸ್ವಿ ಕೊಳಿಸಿ ನಿಂವಾ॥೨॥ ವನಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಬಾಳ್ವಡೆ ರಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಡೆವಾ ಡಿ ವಿವಿದಾಂ ನಪಾನ ಡಿಂ। ದವರ ಸಂತುಷ್ಟ ವಡಿಬ ದೊ ದಪ್ಪ ವಿ ಮಿ ಸ್ತು ಬಿ ನಾ ರಸ
॥ವ ಕೆನ್ನಿ ಕೆ॥೩॥ ಮ ಶಿವ ರಕ್ತ ನಿ ಪ ಶ್ರೆ ತ್ರ ಪಾನವಿ ಮು ನ್ನ। ಕೊರೆಯ ಕ್ಷ ವಾತ ನೊ ರನಿ ಪ ನರ ರು ಪರಿಪೂಜ್ಯ। ಕರ ರಪು ದು ಸಂ ಶಯವ ಬಿಟ್ಟು ನ ಜೆ ಸಿರೆ ನೆ ತ್ತೆ ಶಿವ ರ ಪ್ರ ಪಾ
॥ಮಿಶ್ರ ರಸ॥ ಪರುಷದಿಂ ಚಿತ್ರವತಿ ಬಪ್ಪು ಬಿರ ವಂ ಧಾರು। ತಿ ರೆ ತರ ಫಲ ತ ನಾಕೆ ದ್ರಾವಾ ನ್ನಿ ಬಪ್ಪಂ ತೆ ಡಿಗೊಂ। ಬ ರಬಿಂದ ರತ್ನಸಾಗರನಿ ಪ್ಪ ಪುರ ವ ತ್ತ ಬಂದು ದ ದನಿ ನೆಂ ಬೆನು॥
ಬಂ ದು ಪೊ ಪ ಳ ಮುಂಗ ದೆಂ ಯ ಕಿ ಕೊಳ್ಳದಿಗ ರೆಂ ದು ಗುಡಿ ಲು ಗಳ। ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕ್ಕಿ ಡೊಳ್ಳು ಬಡಿ। ವಂದವಂ ರತ್ನಸಾಗರ ಕೆಲ್ಲು ಪರುಷಮಂ ತಾಳ್ದು ಪಾಕ ದ್ರವ್ಯವಾ॥ ತಂ ದಿತ್ತು ಸಿ ತಿ

ಗಬಾನವರಂ ಮಾಡಿಸುತ। ವಂದಿರಧಿಕರವ ಪುಜ್ಜುಗಿಸುವನಿತರಾಳು ನವೆ। ಮಂದಿರಕೆ ಪೊಗಿ ಚಿತ್ರವತಿ ಬಹುವಿಧ್ಯಗಳನಾಡಿ ಹೊರೆಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ॥ ೬೨॥ ನುಡಿದಿಂದೆ ಸಕಲ ಶ್ರೇಜವ
ಪಡೆದು ಮರುಳಿತಂ। ನುಡಿವಬಿತ ದೊಳಿ ಚಿತ್ರವತಿಯು ರಲ್ಲಾಗ। ಬಿಗದಿ ಮೂರ್ತಿಯಂ ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮಿಸ್ಬ ನಿಂನಯ ಬಿಂದವೆಲ್ಲವಿರ ಬ್ಬ॥ ಪಡೆದೆಂಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂ
ಜೆಗೆಯ್ದು ಮಾ। ಡಿದ ಕಬ್ಬುಳಿಗೆಯ ನುಂಣ್ಣಾಲೈಸು ಮೆಂದು ಕಪಿ। ಳಿ ದೊಡವಳು ಬೆರಗಾಗಿಸುಂಮನಿ ಶಿವರಳಿ ವಂದಿಸಿ ಹೋಹನಡೆಯಂ ದನೂ॥ ೬೩॥ ಶಿವರಾನುಡಿಗೆ ಬೆದರಿ ಕುಪ್ಪ
ಕಿಯೆ ನಿಂಯು ವಲ್ಲೆ। ವವಿವೆಕಿಯೆ ಜಾ ರಿ ಕ್ಯನೆಲದೊಳಿವನ ಬ್ರ್ಯಾ। ಉವ ಕಿಲ ಕೊಮಟಿಗ ಜಾತಿಯಂ ಮಂಕರೆಯಸಲ್ಲ ಲೂಟಕ್ಕೆ ಕರೆವಾ॥ ನಿವನೆನ್ನೊ ತಾನೆ ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತೆ ಸತ್ಯಲಾ। ಧ್ಯವ
ರು ನಿವಾವೆ ಮೃಕ್ಕುಲಜನಿತೆ ಕೆಬ। ಪ್ರಿ ಮಬದುರ್ಗಂಕಿ ದಿವೆನು ತ್ರಾ ತುನಾ। ಕೊದೆಂಬ ಜ್ವಲ್ಗಾ ಚಿತ್ರವತಿ ಗುನ್ನಾ ಶವತಿ॥ ೬೪॥ ಮನೆಗೆ ಪೊಗೆಲ್ಲವ ಂಸಮೆಕಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಬ
೬॥ ದಸುನಯದಿ ಚಿತ್ರವತಿಯೊಡನೆ ಲರಂತಳರಿಸಿನೆಬಿಂದ ವೆರಸ್ವಶ್ರಿನವು ನೆಗೆಬಂದುಕ್ಕಾಲಾಳದು ಕೊಳ್ಳಲಾಳಗೆ ಪ್ಪಿಗರಗೆ॥ ೬೫॥ ನಬರಂಕ್ಕುಳಿ
ಕಿ ಶಿವನಪೂಜಾ ಫಲ। ಧನಗಳಂ ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಲ್ವೆಲ್ಗೆ ತ। ದಲ್ಲಿನಿತ್ತಪ ತ್ರಾವಳಿಯೊಳಿಡೆ ವಾಡೆ ನತ್ತೆ ಮಿಶ್ರ ನೊಳು ಸುದ್ರ್ಯತಾನೆಳು ತೆ
ತಂನವಗ್ರೆ ವರಿಸೆ ಚಿಕಿಚಿರೆಸಿ। ಮೈಂ ನವಾತಂಕಲಿ ಯಾನೆ ಂತಿವ ರಮನೆಯೊ। ಳಂನಿಯಮ ಮಂಮಾಳ್ವಿವಂ ತುಗೆ ಯುದ್ದನ್ನಾ ದಿನಲವರಂ ತುಗೆಯ್ದ
ವೆಂದೂ॥ ತಂನನೋಡುತ್ತಿರಲು ಭಕ್ತಮಂಥರಿಸಿ ಕಾಂ। ದಂನವಕೆಲವಾಳಿದ್ರ ಶಾಕಮಂ ಮತ್ತೊಂದು। ಪೊಂನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವೆನುತ್ತೆ ಭಾವಿಸುತ ಷ್ಟವಿಧ ದರ್ಚನೆಗಳಾ॥ ೬೬॥ ಬ
ಂರಚಿಸಿ। ತಿತಂನಮುಂದಿರ್ದೆಡೆಯನಪ್ಪುಸು। ತ್ತಿರಲಿತ ರಚಿಂತೆಯಂ ಮರದವರು ನೋಡುತಾ। ತೆರದಿ ಸಕಲರು ರಚಿಸಲು ನಾನೆ ಭೂತಾನುಂಡು ಕ್ಕೈದೊಳಗದು ವಿಚಿಗಾಂದೂ॥ ಶರಣಾಚೆನಲ್ತಿರ
ಗಿಬಿಗಾಂ ಬಾಗಪುಂಡೆಾದಿ। ವರುವೊವ್ರರುಳಿಯದುಂಡರೆಯನಲು ಕತ್ತೆಗಾ। ವ್ಯಕೆಪೊದನು ನಾಳಿಲ್ಲವಾ ತನಂ ಕಷವಿದಪಿನೆ ಂದಾಕೆ ನುಡಿ ಯಲಾಗಾ॥ ೬೭॥ ಪರನಾನುನೆಯಲ್ಲ ದೆ
ನವ ರ್ವಪೆಂದು ಬಿಳ್ಳು ಟ್ಟು। ನುರುತೋಪದಿಂ ಚಿತ್ರವತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದುನ್ನಿರ। ಶರನಸ್ತು ಮಯನೆ ಮಯ ವಾಗೆ ಭರತತಿಯ ಪೊಡತಂದವಂಕಲ್ಲಲಾಕೆ॥ ಕರದೆಲ್ಲಾ ರತ್ನ ನಾಗಕ ಸಾ

ತನಾಕಲ್ಪಿಗಳು । ಪರುಷದಿಂದೆ ಸಲ್ಲಿನಿತ ಮೋಕ್ಷಬಂದುದು । ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ । ಕರದೊಳು ವ್ಯಾಲಾವನಾಗಿ ಗರನ ಮನೆಗೆ ಐದ್ದು । ಚರಣಾವ ತಿಳಿದು ದಂಪತಿಗಳು ॥ ೬೫ ॥ ತಮ್ಮ ಮನೆಂಗಳೊಳಯು ಕೈಕರ ದೊ
ಯತ್ತು ಗೊಮಯದಿ । ಸಂಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿ ರಂಗವಲಿ ಯಿಕ್ಕಿ ಪೂಡರಂ ಮುಕ್ತಿ ನಿಶ್ಚಮೂಲಾಸಾ ಧನ ದ್ರವ್ಯಗಳ ನೆರಪಿವಿ ಕ್ರಾಸನಂ ॥ ತಾಂ ಮೆರವ ವಿದಿಕೆ ಯಮೆಸಗೆ
ಸಿ ಕೆರೆ । ಪಂಮುನಿದುರಿ ಪೆಟ್ಟಾ ಜೆಯಂಮಾಡೆನುತೆಬಿಂನ । ಪಂಮಾಡಲಾ ಮಂತ್ರ ಜಾತನತ್ತಾನಂದದಿಂ ಅದವಂ ತಾಗಲೆಂದರು ॥ ೬೬ ॥ ಸ್ನಾನವಿಧಿಯುಂದೆ ಪಾಸ್ನಸ್ನಾನ
ಯಂಮಾಡಿ ಸ್ನಾನುಖವದಿಂದಂ ತ್ರಿಮಂದ್ರಮು ಮನಾಗಮ । ಸ್ನಾನಂಗಳೊಳ್ಳವಂ ತ್ರಕಮಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಯಮಲಿಕ್ಕೆ ದಳಿಪ ಲಿಂಗಮಂ ॥ ತಾನೊಲಿದು ಕರಪೀಠದೊಳಿಗಿಟ್ಟು ಪನಿಕೂದ
ಪಾವಿಂಪ್ಪದಿಂದೆ ಪಂಚಾಮೃತ ಸಿ ಮೆ ತದಿಂ । ಸ್ನಾನವಿಧಿ ಗೆಯ್ದು ತಾಷ್ಟೋಧಕವನೆರದು ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದಕವ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ॥ ೬೭ ॥ ಪಾಪತ ಮಂಗಂ ಧಮು ಮನಕ್ಕೆ
ಯಮಿ ಲಿಪ್ತಮಂ । ಸುಗಂಧ ಧೂಪ ಮಂದಿ ಪ್ತಮಂತನಂತ್ರ । ವಿಸ್ತರದಿಂ ಸ್ಥಾನಮನಾವಾಗ ಗದಂತ ಪ್ಪೆ ಸುತ್ತಿರೆ ನಿಶ್ಚಿತವು ಮಾಗಲು ॥ ಶಿವದನೆ
೯೦ ಬಿತ್ರವತಿ ಖರಪಾಲ ಕಂಬಾರ । ಬಿನ ನಪೆನೆಂದು ತಿಳಿವ ಡಿಸ್ಸಖಿಯ ರಂಕಳು ಪಿ । ಸಖನೆಮ್ಮ ಗರದವರು ಕ ಂಡರಿದನೆಲ್ಲವಂ ನಿಬ್ಬೆರಗುವಟ್ಟು ನಯದಿ
೬೮ ॥ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆಲ್ಲವನವ ಭೋರಿಸೆ ನಪೆಗೆಂ । ದುರುಪಾಪವತಿಯಾದೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸು ತಲಾ । ತರುಣಿಯ ಪೆರಸ್ಸತ ದ್ರುಮ ಶಯ್ದಮಾರುದ್ರನಂ
ತಿರಲು ವನನೋಡಿ ॥ ಪರಪರ ಯೆನುತೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ತಿರುಗಿನಖಿ । ಯರಾಳು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿಂತ ತನಗಾವ ದೊಂಮೆನುತೆ ಸುರಚಿರನ್ನ ಪೆರಡೊಸು ಮಾತ್ಕಳಿ ತಾಮಂತ್ರ ಜಾ
ತಂಗೆ ದಂಪತಿಗನೂ ॥ ೬೯ ॥ ಮಿಗೆ ನಿಲಾಗೆನೆ ಚಸಮಸಪ ಡಿ ದಾಪಾರಗಳ । ನಾಸುವಿಂಮಾ ಡಿ ಷೋಸಪರಿಯಾನಾ ದೊಳುತಿವಿ । ಈ ಶ್ರನಪರಾವ ತಾರನೆಲಿ ಂಗಕೆ ಪ್ಪುಗಸುವ ಧನು
ತಪ್ಪಾಂಗನತಿಗೆಯ್ಯಲೂ ॥ ಶ್ರೀ ತ್ರುರುಷನವರ ನಕ್ಕಿ ಗೆಂಮೆಚ್ಚಿಪರೆ । ಮೆಕ್ಷಿಪವನುಂಡುತಿರಿದಂಪಾಪತತಿನಾಕರವಾಯ್ತೆಂ ಮನಾರುಬಾಲು ವಿಳೆಂಮವನಿ ಶ್ರಾಪ್ಪನಾಂಗೆ
ಯ್ದನೂ ॥ ೭೦ ॥ ಪಕೆಯಂತೆ ತಂನ ವಿಷವ ನಾಂತು ದಿವ್ಯಮಂ । ಗಳರ ತ್ತಮನಿಯ ಪಾವದವ ಮರೆಗೊಂಡು ಧನಿ । ಬಳಿಸಂದು ಬಪ ದಂಪತಿಗಳಲಿ ಷ್ಟವನಿತ್ತು ಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ತ

ತಿಯಂ॥ ಶಿಕ್ಷೆಗಾಗದ ಮುಂದವನು ಪಂಚಮಮನಿಳಿಪುತ್ತಿ। ಗಳಮುನಿದು ತಪ್ಪಿಂನ ದಿವೆ ದಿವಸವಿಗೊಂಡಲ ಘೋ ಪಾಪಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ। ಮಂಪಿಲ್ಲ ದೊಂದು ಬಿಂನವಿಸಿದ ಮಗನು॥ ೨೬॥
ನಿನಗೆನ್ನಿಷ್ಟವೆಂನೊಳ್ ನಿರಲು ಮಾರವನ್ನಿ। ಯನುನಾವಿಷ್ಟಲ್ಲಿ ನಿ ಚನಿವೆಗೆ ತಾನಾ ಚಾಡಿಪ್ರಿಳಿನಿತು ಮಾಜದೆಕು ಡುವಿ ನರೆಸುವಾ ದೊಡ್ಡಂನನ್ನ ಯನಗೆ ಸ್ವಧರ್ಮಿಯನಿವಾ ದ॥ ಮನ
ವಾಗೆ ನಲು ನಂಬಿ ತನಂಬು ಪಿಳಿಸು। ಯನುಮಾನಿಸಿ ದೆಪ್ಪಿಳುದನ್ನ ಯಾದೆನೆ ನತ್ತೆ ಮುನಿವರಂ ಪಂನೆರಳ್ಳ ಇಸಿಕೆ ಶಿವನ ಕ್ರುಪೆಯಿಂ ದಗಿತೆನುತಿರ್ತೆಂದನು॥ ೨೭॥ ನಿನ್ನೆಂದವಾಳಿಯ್ದ ದಿ
ವಸೆಚ್ಚೆಗ್ಗದ ವಿಯು। ಧ್ವಾನದಿಗಳು ಬರುತೆ। ಮತಪಾದು ದಲ್ಲಿಯ ದೆಸೆ ನಸು ವತಾನಿಯಂ ಬದೆನೆ ಮಿಸ ಘೋನಿ ಮುಂನೆಲ ದೊಳೆನಗಾನಿ ಬರದಿರ್ದ ಲಿಪಿಯಾ॥ ನಿನ್ನೋ
ದಿಬರದು ಕೊಂಡದತೆಗೆ ದದು ಬಂ ದಿತವ। ಸೂನುಗೆನಗಾಲೆ ಇನವ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಿನ। ಲಿನಿ ಮಿತ್ರ ವಿಪಂನೆರಳ್ಳ ಇಸವೆಂನನೊತ್ತಿಪ್ಪ ದಿ ಹುಲಗಯಂದಳ್ಗ॥
೨೮॥ ನಿನಾತಗೆನಪ್ಪಿ ಮರನಾವ ಹ ಸಮಯದೊಳ್। ಧ್ಯೇನ ಕಜ್ಜ ಕೆಮ್ಮೋದೆ ಮುಂಪೆಳದೆಕಿ ದ್ದನಿನಿ ಲದಾನವ ಬ ನೆಂನೊಳುಸುಲೆ ಕೆನಲ್ಲ ಮಂತ್ರ। ಜಾತನ
ವಳಿಂತೆಂದನು॥ ಶ್ರೀನಳಿಳವಿ ಧ್ಯ ಗಳಬಾಲ್ಯ ದೊಳೆಂಯಲಿದು ಸಿ। ವಾನಿರೂಢಿಯೊಳು ಚಿತ್ತವನಲಚ್ಚರ್ತಿ ಕೆನಿನ। ಗಾನೊರದ್ದ ರಿಪಿಂ ಮುಕ್ತಿಯ ಹ
ತ್ತೆ ರವನನೆನೆತಂನ ತಾನೆ। ತಿಳಿ ದುಸು ಲ್ವರ್ನೆಂದು॥ ೨೯॥ ಫಲದಿನಂದೆ ಶಾಂತರಂ ಗಳಳು ಬಲಿ ಸಂದು। ಬಳ್ಳಲದಂತಾನೊಳು ತಿರ್ದನಂ
ದಿನಬಿಸಲು। ರುಳ್ತಾಗಿಪ ದಕಮಂತರ ಪಿಳಿಕುಳ್ಳಿ ಇನಿಮ್ಮೋಗ್ಗಿ। ದೂರದೊಳು ದಕದಾ॥ ನಲೆಗಾನಾದಲ್ಲಿ ತೋಳಲಿತಪ್ಪನಿತ ರಾಘು। ಕಳಿದನ ಸುವಂಬಂದು ನಿರುಪ। ಮಿತ
ಚಿಂತೆಯಂ। ತಳಿದಾತನಂ ಸಮಾಧಿಸನಂ। ಮಾ ಡಿಯಕೆ ಡೊಡೆ ದಳಿಖಯಂ ಕಂಡೆನು॥ ೩೦॥ ಯೆನಗಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಕರಘ ನಮಂ ತ್ರಮಂ ಬರದು। ತನುವಬಿಸು ಚಿಂ
ಮಂತರ್ರಾಗ್ಗ ಕೆಂನಿಂದುಂತೆ ಯೆನು ತೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ಲ ಸಮಯದೊಳ್ ಗೊರ್ವ ಶಿವರನರು ಪಿಡೊಡೆ ಬಂದು॥ ನಿ ನೆ ಮನವಿ ಡಿದುನಿವೆಂಯ ಮಾಡಿದೆಂನಿ। ಲಿಖಿತವ
ನ ತೋರಿನ ಲ್ಲಾ ಕಿಕ್ಕಿ ನಿತ್ತಲಾ ದುತೋ ಯ್ಯನೆ ಪಾದ್ದಿ ಕೆ ಂಡಕಪ್ಪುರ ದಂತೆ ತನು ನೊಡೆನೊಡೆ ಬಯಲಾಗುತಿಪ್ಪ॥ ೩೧॥ ಸಮಯದೊಳುಯನಗಿತ್ತ ನಂಬುಗೆಯ

ಮರೆಯಾ। ಸುಮುನಿಪಯನಲು ಮಂತ್ರಮೊಳಡಗುವ ದುನೊ ಡು॥ ಸಮನಂತರ ರದೊಳು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪೆಯೆನುತೆ ಸೂರ್ಯ್ಯಸೊಳಗಡಕ ಮಪ್ಪ॥ ಮಿಮಲ ದಿತಿತ್ತಿಯನಲು ಕಡಲಾಗಾ
೧ ಂದುವಳಿಕ। ಕಮಿನ ಮೆನತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿಯನವತುಂಬಿ। ರುಗರುಗಿಸುವಮಲಪಂ ಲಿಚಾರಗಸ್ಪರಿ ಮಂತ್ರಮೊಳಡ ಲಿಕವಾದನೆಲ್ಲರುಂಬೆ ರಗಾಗಲು॥ ಪ॥ ಮಂತ್ರಜಾತನಮಂ
ತ್ರಶಕ್ತಿಯಂತು ತೊಯಾ ಶಕ್ಕೆ। ಯಂತ್ರಯೊನು ತಶಿವನನೆಮದಿಂವರಮುಷ್ಟ। ಕಂತ್ರಿದಶತೂ ಯ್ಯರ್ಂಗಳಾದನಿಳಿಯತಾ ರಾಪನಾರಗೆ ಯ್ಗಗನಕದದ್ದೂ॥ ತಾಂತ್ರಿ ಮರಪಾರನಶ್ವೆಲ
ಸ್ವಮಂ ಮಿದ್ದಿಗಳತಿ। ದಂತ್ರಿಶರನಾತಿ ಶುದ್ಧಿಯು ನೊಲಿದು ಬಿಳಿನೆಂದಂತ್ರಿನಾಲಿಂಯನಾಪರ ಶಿರಪರಿಲಿಪರ ದಿವನಾರಾಷವಾಂಕನೊಡನೆ॥ ಪ॥ ವಿವ ದ್ರೀಸಲುಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮ
ದೆಗಜಿಸಿ ನಿಸಿ। ತವಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಯಂ ದತೊಯ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಜಪಿಸುವತು ಳಶಿವನುಕ್ತನಾದರದಿಪಾದೊದಕಪ್ರಸಾದನಪ್ಪನೂ॥ ಸವಿಯದ್ದಾನಂದದಿಂ ವಾಡಿಸದ
೩೧೧ ರತಿಯನಿಂಯ್ಯವಬಿಶಿಕರಿನಗೆವುಂ ದುಸುಪ್ಪಿನೆಂ ದುದಿ। ವವರಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ರಸಾದಿಪರಿಪರಸುಧಿವ ರನೆಂದನೂ॥ ಪ॥ ಂ೬೦॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾ
ಸಿತ್ತಿರಮ ಸುಳ್ಳುರಿ ಭಾಚಾರ್ಯ್ಯರಾ ಮಿದಿಪಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಚತೊಕಮಧ್ಯದಿನಿಂದಪಂಚ ವಂನಾಲಿಗೆಬಿದ್ಧನಂಜೆಶಿರಾ॥ ಸ್ವಾಲಿಚಾರ್ಯ್ಯ
ಶಿಥಿಕ ಪ್ರದಸ್ರಸರುಪಾಮ ಧುಪಚೆ ಲಿಕನ ೦।ಪಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಲಿಸುತರಾಘವಾಂಕಶ್ರುತಿ ಲಿಯೊಗದಶ ಲಿವುಸಂಧಿ ಸುವಚೊ ನುಬಂಧಿ॥ ಪ॥ ಶ್ರೀಕತುಸಂಧಿ ಂಕಂ
ಪಂ೧ಂಡಿ ಪ್ರದನೂ ೭೭೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಂಪಾದಿಪಾಯನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂ ಗಮದಚರನಾತಿತ್ಪರವೆಂಬಕ್ಕಿ। ಪರ ತ್ರ
ಸಾಧಿಪತಿಶರ ನೊಳ್ಳೆತ್ವವನೆಯ್ದು। ದುರುಮರಾತನರಕಥೆಗಳ ಸುರಾಘವಗೆ ತಿಳುಪಿದನೊಲಿದುಪಾಶಿಪರಿಶಂ॥ ಪದ। ಬ್ರಾಷಾದಿಪತಿಜನಕವೊಷಾಕರಕಪ್ಪ ದ್ರ। ಶೆಷಾದಿಪ್ಪನಾಲಿ ಚ
ಪ್ರತತ್ತಾರಾಷಾಲಿ ಬಿಧಲಿ ಲಿಕುಸ। ವೆಷಾತ್ರಮುನಿವರಮನಿಷಾ ಸದಗ್ಗ್ಯತ। ಮೂಷಾಗ್ಗಿಚಂ ದ್ರನಂಯನಾ॥ ರಾಷಾಪಂಪ್ರತಜಗದ್ದೆಷಾದ್ಯದ್ರಿ। ತ್ರಚಯ। ತ್ರಿಮೊಷೆ ತಿಪೂರ್ವಾಲಿ
ಗ್ನಿ ಭಯಾಗನಾಪ। ಮೊಷಾಯನಂಗಜನಕಶಿಷಾನವೈಕ್ಷನಾವ್ರಿಶೆಷಾ ವಳದ್ಧನಂಜಾ॥ ೧॥ ಧರಿಯೊಳಗೆಸ್ಸುರುಬಿರಿಪಂಬರಂದಿಪೂರ್ಯ್ಯ ಪರ ಸಬಾಸುತೆವಿನಾರಿನ್ನಂಬೆರದಿರಂತ

ರವ, ಪರಿತೆ, ಪ್ರವಿಶಿಲಿಂಗಾರ್ಚನಾವಿಧಿಗಿಸಿರಿಯಾದಮಗಳಂಬಿಡಿಸುತ್ತೆ॥ ಶಿರಿಗಿರಿಯನೆಂಟ್ಟುಸುರುವಾಗ್ನಿಯಂ। ಬಸವನಲಿರುತ ಸುಗಳಿದಚಿಕ್ಕಮಾದನಬಧುಂಕಿಸಿ। ಕ್ಷಿ
ರನ್ನೋಳಿಸಿ ಕರಿಸಿದನಘೃಷನಳಿ ಶ್ರಮಾದರಸ ದಿನೆಂಮಸಲಪಾ॥೯॥ ಸ್ಮಿಗಂಗಿ ಡೊದೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಸಕಲಾಘನಿ ಹ್ನೆರಂಕೆಡಿಗುಳ್ಳರದಲಿಧಳಿ ಸಸಹ್ಸಾರತ್ರಾಪ್ತ। ವಂಕುಳಿಸಿದಾ
ದರದಿರಿನಿಂದೆಸಿದ್ಧ್ಯಸ್ಮಕ್ಕಿ ಬೋರಕುವದು ಸಂತಸಬೋಳಗಾ॥ ಶಂಕರನವಿಮಲಪಾದಾಂ ಬುಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ। ಮಂಕುಡುಳುದಿದರ ಮವಿಮಾತಿಶಯಮಂರಾಘ। ವಾಂಕೆ
ಪಂಡಿತಕೆಳು ರಕ್ಕೈ ಯುಂಬೆಂದನಾಹರಿದೇವನನುವಶ್ಹಾವಾ॥೩॥ ಗಾಶ್ರಿಪಾದಾಬ್ಜಮಂತೋ ಳ್ದು ಶಂಖದೊಳು। ಪೂರಿಸುಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದೆಮನ। ವಾರೆ
ಪೂಜಿಸಿಯುಮಂಮೆಗಂಗೆಂಬೆಂಬ ಮಂತ್ರದಿಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೆ ಸಹ್ಸಾಸ॥ ವೈರುತ್ರಯಿಂದುಕದ್ರುದ್ರಾಯಯೆಂದುನಿನ। ದಾರು ತಂಸತ್ಯಂಪರಬ್ರಹ್ಮಯೆಂ
ಬುಮಂ। ತ್ರಾಕ್ಷಧಳಿಂದ್ರಾಸನಂಗೆ ಯ್ಯುಮನಜನೆಮೂರುದ್ರನಾಗಿತಂಸಾ॥೪॥ ದಶಮೂರ್ವಕಂ ದಶಾಪರ ರಶಂಕರಪುರದೊಳ್ಸಿವಂ ತ್ತೆಮಾಡು
ವನೆಸತ್ತೆಬಾದಾಂಯನಪ। ಮುಸು ರ್ಣಶ್ಹಾಖೆಂಶೊಳದುವೆಸುಪ್ರಶ್ನದಮುಮಾಯುಮರಹರನವಿಮಲಚರ ನಾ॥ ಬಿಸರುಹಾಂಬುವನುಪ್ರಮಧತ್ರಿ
ಪುರಾದಿರವೆ। ರಸಪಾಶಜಾಲಹರ ವೆಂದುತಂಮಯಕ್ಷೈಬಾಗಸಿಗೆಂದಯಥೆಷ್ಟಮಾಗಿಪಾನಂಗೆಯ್ದರೆ ಂದುದುಶಿವಾಗಮೊಕ್ತಿ॥೫॥ ಶ್ರು॥ ಬಗವ
ತ್ತೆವೆ। ವಂ। ಮಹಾದೇವಂ। ತ್ತಾಪಯುತ್ತಾಸಹ್ಸಾಸವೈರುದ್ರವಿತಿ ಪ್ರಾಕ್ಕಾ ಲಂಸರುತಂ ಸತ್ಯಂಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮೈತಿ। ಪ್ರಾಶಯೆತ್॥ ಲಿತಿ ಬಗವತಃ ಪಾದಾ ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ಶಂಖಂ ಪ್ರ
ಪೂರ್ಯಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಬಿರಭ್ಯರ್ಚರುವಿ ವೈಧಯುಮಂಮೆಗಂ ಗೆಯಮು ನಿತ್ಯಬಿಮಂತ್ರ್ಯ ಕದ್ರುದ್ರಾಯೆತಿ ಪ್ರಾಗ್ಹ್ಯಾಂಸಂಮಾರ್ಜನಂ ಕೃತ್ವಾ
ರು ತಂಪರಬ್ರಹ್ಮೈತಿಪ್ರಾಶಯೆದ್ಯಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಕುಯ್ಯಸ್ಸೆ ಲಜಾಸ್ವಪ್ರಮೂರ್ವಾಂ ದಶಾಪರಾನ್ ತ್ತಾನಂಬ — ತಾರಯೆತ್॥ ಪಾದೋದಕಂ ಪುರಾರಿ ದಃ।
ಪಾಶಜಾಲಹರಂ ಪರಂ। ಪಾನಾನಿಸುತ್ತೆ ಬಿರಾದಾ ಯು। ಪಮುಃಕಾಮಂಗನುಬೆಶ್ರುತಾ॥ ಪ॥ ಪರಮಸುಗ್ಗ್ಯಾ ನೆಕರಪಾರಾರ ಸ್ವರ್ಗಘ। ಹರಕರಂ ದೊರಾ ರಮಸ್ಮಜನ

ಗಪಂಗನಂ। ತರಿತ ಶಿಂದವಿಸುಗು ಪಕ್ಕಾರಂತ ಕಾರವುಂ ಶಮ್ಯಗಳಂ ಕೆಡಿಸುದು॥ ವರಪಂಚವು ಬ್ರಾಂಕಿತಾಂಗಂಪವಿತ್ರನಪ। ಚೆರವರನಪಾದತೀರ್ಥದಿನಿಪ್ಪತಿರೆಗಪ್ಪ ಪಾಪ
೨ ಶಿಂಗ್ಗಾನಮಂ ಮಾಡುವವನಿಗ್ರತ್ತನಂದನಾ ಪರಿಪರೆಶಂ॥ ಗ್ರಂ ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಾಕಾರಂ ಪರಮಗ್ನ್ಯಾನ ವ। ದಾಕಾರಂ ದೋಷನಾಶನಂ। ದಾಕಾರಂ ಧ್ವಪ್ತತೆಜನಂ ಧೀರತಾ ತ್ರಯಮುಚ್ಯತೆ
೩ ತಿತ॥ ಪಂಚವು ಬ್ರಾಂಕಿತಾಂಗಸ್ಯಾಪವಿತ್ರಸ್ಯಚರಸ್ಯಚ। ಪಾದೊದಕೆನಯತ್ಪಾಪ ನಾಂ ತುಯ್ಯಪಿಷಸ್ಯ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಗಾಪ॥ ವಿವಿಧ ವಿಧ ಚಾರರವಿತ ರನಾಗಲಿವ
೪ ರನಾ। ಸವನಿಪ್ಪದಕಾಲ ದಕ್ಷಿತ್ರಿಪಾದ ದಕ ವತವೆಪ್ಪ ವಿಪ ಮೊಡೆಪದತಿಯನೆಯ್ದು ವನಖಿಳಪಾಪನಿಪ್ಪದಿಯಪ ಸು॥ ಶಿವನಪಾದಾಂ ಬುಸ್ಪರ್ಶನಮಾಥ ವವಿರ
೫ ಬ್ಬಿಪುವನು ಮಾಪಿತನಾದಿಗಡೆಯುಮ ವನೆಶುದ್ಧಾತ್ಮನವನೆ ಮುಕ್ತಂ ಶಿವಪಾದಾಂಬು ಮಹಿಮೆಯಪಿಳಲಿಯು ದುರಾಘ ವಪಂಡಿತಾ॥ ಬುತ್ತೋಕ॥ ಲಿಂತ್ಸ್ಯಾತಿಪಿಯತ್ರಿವ
೬ ದ್ರಿಯಶಿಪಾಥಯೊಜ್ಜಲಂ। ಸೂಪಿ ಸದಶಿಮೊ ಪ್ಲಾತಿ। ವಿದ್ಯಾಚಾರಪವಿಸ್ಕತ೪॥ ಶಿವಪಾದಾಂಬು ಸಂ ಸ್ಪರ್ಶಗ್ರತ್ಸ್ವಪಾಪಂ ಪ್ರಸಾನ್ಯತಿ। ಶ್ರೀಮಾ
೭ ಪದತ್ತಾಪಿಪಾದಾಂಬು। ಬಿಬ್ರಾ ನಾತ್ ಶುದ್ಧಿಮಾಪ್ಯುಯಾತ್॥ ಪ॥ ಸಕಲತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಲ್ಲಿಪ್ಪಶುದ್ಧಿ। ಮ ಕಳಂಕಗುರುಪಾದಜಲವಸಂತ ಪ್ರಿದಿಮು
೮ ಸ್ನಾತ ದಲ್ಲಿಧಲಿಸಲಪ್ಪುದು ಸ ಪ ಪಾರಾಶಿಪರ್ಯಂತತಿತ್ಥಗಳೊಳು॥ ನಾ ಕತ್ತಿಯುಂ ಸ್ನಾನಗಿಯ್ದತು ಪಲಗುರುಪದೊ। ದಕಬಿಂದುವಿನಪ
೯ ಸ್ರಾಂಶದಾಂ ದಾರಿ ಯಾಟು। ಲಿಕೆಗೆ ಬಾರದು ಪರವು ಸುಗ್ನ್ಯಾನ ಶರಮ ಪುಂಯೆಂದನಾಪರಿವಿವಸು॥ ಗ್ರಂ ಶ್ಲೋ॥ ಸರ್ವತೀರ್ಥಾಭಿಷೆಕೆಯು। ಶುದ್ಧಿಮನ್ಪಜಾಂಶುತೆ। ಗುರಾರಂಘ್ರಿ
೧೦ ಪ್ರಶಜಲಂ। ಶಿರಸಾಧಾರಯೆತ್ಸ್ಪಕ॥ ಸಪ್ತಸಾಗರಪರ್ಯಂತ। ತಿರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಂ ಸಧಾ॥ ಸುಗಾರಂಘ್ರಿ ಜಲ ಬಿಂದೊ॥ ಸಹಸ್ರಾಂಶೆನಮಾ ರಯಾತ್॥ ಪ॥ ಶಿವಲಿಂಗವಪ್ಪ
೧೧ ದಕವಿತಿಂಗೆ ದಕಂ। ಶಿವಲಿಂಗಶರಣಾಗತರದನಿಪ್ಪವಿಪ ಚಿಶು। ವಿವರ ಪ್ಸಂನೊ ವಕವಮುರ್ಬ್ಬಲಾಗದು ಮುದ್ದ್ಯಾ ಮಾಂಸಕ್ಕೆಸಾ ಟಿಯೆಂದ॥ ಶಿವಲಿಂಗಸುಪ್ರಸಾದೊದಕವಲಿಂಗೆ ದ
೧೨ ಲಿ। ಕವನಿಪ್ಪವಿಪತಕ್ಷದಂಸ್ಯೊದಕವನ್ನಾವಿ। ಸುಮದುಮಧ್ಯಶೆ ಶುರಿಯುವು। ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮವೆಂದು। ಲಿಂಗಶರಣಾರು ಸಂತತಂ॥ ಗ್ರಂ ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಂಗಾಭಿಷೆಕಜಲಂ ತೊಯಂ। ಯ। ತ್ರಲಿಂಗೆ ದಕಂ

೭೨

ಾವತೆ॥ ತತ್ರ ಬೆಲಿಂಗೇಶ್ವರನಾಥಾನಸ್ತು ಜ್ಞಿನ ಪ್ರಮಾಣನ ಸತ್ತ ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ ಬಿದ್ಯಾ। ಲಿಂಗಸ್ನಾಂತ ತಂ ಲಿಂಗ ಶೋಧಿಸಂಭವತಾ ಪತಂ ತತ್ಸವಚೆ। ತತ್ರ ಬಿಲಿಂಗಶರಣಾ। ಶಾಂಭನ ನವ ಪ್ರಷ್ಠ
ಮೂತ್ರವತ್ತ॥ ಪ॥ ಪ್ರಿತ ಸಮಾತ ಪ್ರಿಶಾ ಚೆ ಲ್ದಾ ಕನಿಜಯ ಮಿಳ್ಳಿ। ಪಾತ ತಜ ಲಾ ನಾಮಾಧಿಯ ವಾನ ಗ್ರಾಂತಿಕೊಯಲ್ಲಂಪಾಲತಖತ್ತರ ಪ ಳ್ಳಂ ಜಾತ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ಥಾ ಪರಿಹರಂ॥ ಪಾತಾಶಿ ಚಾರಾಪ ಪ್ರಮುತ್ತುಖಯ ಮಿಳ್ಳಿನಾದಾಂತಿಶಾ ದೂ ಲಾದಿ ಸಕಲ ಪ್ರಮುಗ ತ್ರಾಯ ಮಿಳ್ಳಾ ಪ್ರತಿಯ ಂದ್ರಿಶ ಪ್ರಸಾದೋದಕವನಿಖ್ಖಿಳದನರವರ ಜೀಣಿ ಲ್ಲ
೦ದಸಾಯ್ಯ॥ ೧೦॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸಮಾತಪ್ರಿತಪ್ರಿಶಾಚಾನಾ ಮಡಾಕನಿನಾಂ ವಿನಾಶನಂ। ಜರಾವ್ಯಾಪ್ರತ್ರಿರಾನಾರ, ರಾಗರ್ತಾಂತಶ್ಚಿಶಿನಾಂ, ರಾಗಾರಾ ಪ್ರತದೇಹಾನಾಂ। ವಿ
ಹಶಕ್ತ್ರಹ ಲ್ತಾ ತ್ಸನಾ ೦। ಪಾತಪತ್ತ — ಕಹಾ ದ್ರುಗತಿ ಸಪ್ತಪ್ರ ವ್ಯಾಧಿವಿನಾಶನಂ॥ ಶಿ ಲ್ಲಿಚ್ಚೋರಾಖಂಯಂ ಮು ತ್ರಾ। ಮುರುಷಷ್ಟ್ರನವಿದ್ಯತೆ। ಲಿಪ್ರಟಪ್ರಮುತ್ತ ಖಯಂನಾಖಿ।
ಶಿ೦ಹ್ಯಾ ಪ್ರ ಪ್ರ ತಂತಥಾ। ತನ್ಸ — ಪ್ರಭಯಂನಾ। ಪ್ರ ಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದೋದಕದ ಶ್ರನಾ ತೆ॥ ಪ॥ ಶಿವಪಾದತೀರ್ಥವ — ಲ್ಪಾಮಿ ಲ್ಯಪತಿಸುವನು ಲ್ಕತ್ತಿಸುವನು ಕೆ
ಥುವಸು ಲ್ಹಿಖಿಸುವವಂ ಪಾಪಹ ಲ್ರ, — ಪ್ರಪದವಪ್ರಡಿವನನ್ನಿಷ್ಟಾಮತತಿಗಾಸಪಷ್ಟ್ರವಾನಾ॥ ತ ಥಿ ಪಿಪಾ — ಂಡಕಿಂಕನರಮೆದಮುಂರಾಜಸೂ। ಯಹ
ಬಹುಪ್ನ ನಯೋಗಳುವಾ ಜಪಿಯಮಖ — ನಾವಮಾಡಿಗನಾಪ್ರದವಪ್ರಡಿವ — ೦॥ ೧೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸಮುಕ್ತ ಸಪ್ತ ಪಾಪಿ ಶ್ರಾ॥
। ನಿವಹಾಗಳ್ಪಲ ವಪಡಿವಂ ಶಿವಪ್ರದಾಂಬುವಂ ಮನ್ನ ಕದೋತ್ರಾಂತಮನು
ಶಿವಲಾಕಮವೀಯತೆ। ಪಾದೋದಕಾದಿವಾ ಹತ್ಸ೦ ನತತಮೆತ್ತ ಲೆನರಃ। ಕಿತ್ರ ಯಿ ತ್ರಾವಯದೃಸ್ತು। ಮುಚ್ಯತೆಸಪ್ತ ಕಿಲ್ಬಿಷೈಃ। ಶ್ರುತ್ವಾಪಾಪಾ ನಿಸಂತ್ಯಜ್ಯ। ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾದ್ವಾ
ಮಹಾಫಲಂ। ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮಾ ದ್ಯಾಸಹಸ್ರಾ। ಪ್ತುಂ ಲ್ಡಿಶಿನಾನ್ಹಾ ಮುನಿ। ವಾಜಪೆಯಾ ದ್ರಾಜಸೂಯಾ। ನ್ನರ ಮೆದಾಚ್ಚ ಯತ್ಫಲಂ। ತಥಾ ಬಹುಸು ವ ನಾಗನ್ನ। ಸಪ್ತಮೆದ
ಸ್ಪ್ರಯತ್ಫಲಂ। ತತ್ಫಲಂ ಲಭತೆ ಸದ್ಯೋ। ಮಾದ್ಧಿನಾ ದಾಂಬುಧಾರಣಾತ್॥ ಪ॥ ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ದೊಳು ನೈಮಿಸದಾಳು೦ ಸಕಲ। ಧರೆಯಲ್ಲಿಯ ಖಳಸುವವಿಪತಿಪ್ಪತಿತ್ರಗಳ
। ಪರಿಭಾವಿಸಲ್ಕಿ ಶಂಕರಪಾದಜಲಮೊದಶಾಂಶಿ ದೊಳಗೊಂದಂಶಕೆ। ಸರಿಯಲ್ಲ ಶಿವಪಾದಜಲವನಿಮ್ಮ ಲ್ಹ್ರಮಂ। ಪರುಷದಿಂ ಪಿವಿಸ ಲು ಶ್ಲಯ ಕಷ್ಟದುರ್ಗ್ಗರ। ಪ್ಪರಕಿಲ್ಬಿಷ ಶ್ರಾಸಮು

ಬಿಮವಂಯವಿನಾಶಮಪ್ಪುದಿತೆರಾಘವಾಂಕಾ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಪುರುಕ್ಷೇತ್ರನ್ನೈಮಿಶಿಚ । ಭೂಮಿ ನಿಗಾಗಣಯಿಸುವ । ಸರ್ವತೀರ್ಥಂದಕಸ್ಸ್ಯತಿ । ಕಲಾನಾಪಾರ್ವತಿಪೂಡಶಿಂ । ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂ

ಪ್ರಾಪ್ಯ । ದಿವದಿವಸ್ಸ ಶಾವಿನಶಿ ॥ ಸ್ಥಯಮಪಜ್ಞ ಕೈಶಾ ತ್ವ ಮುರ್ಚ್ಛತ್ತ ಕಿಲ್ಬಿಷ್ಟಿ ರಭಿ ॥ ಪ ॥ ಪರಮಲಿಂಗನೋದಕಂ ಪಾದಾ ದಕಂ ಪ್ರಸಾದ । ದರುಚಿರಜಲಂ ನಮನಾಯ ಮುಂಮ

ಂಡೆ ಂಯೋ । ಭಕ್ತ ಸತ್ವದುಪಿಯಮಪ್ಪುದಿ ಶ್ರೀರಣ ಸದ್ಭಕ್ತ ಂದನಿ ಶ್ರೀಬಿಡದಿ ॥ ಪರಪಾದಜಲವನಿಕ್ಕೆ ಯಿಂದೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಣವ । ವಿರಚಿಪ ದುಮಾತೆರ ರವೆ ಗುರುವರನ ಂ

ಗಮದ । ಚರಣಾಂಬು ಮಂಧರಿಸಿತ ಕ್ಷದಿ ರಾಘವಾಯೆಂದನಾಹರಿಪ್ಪಗಾರ್ಥಂ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಲಿಂಗೋದಕಂ ಚಪಾದಾಂ ಬು ಪ್ರಸಾದಾಂ ಬಿತಿ ತತ್ರಿದಾ । ನಮಸ್ತಾಯ ಂಪಿ ಶಿ

ಕಸ್ತಾದಾಯ್ಯಂ ಪಿಯಂ ಶಿವಾತ್ರಿಃ । ಪಾದಾಪ್ರಸ್ವಾಲ್ಲಡಿವಸ್ಥ ॥ ಕ ರಾಜ್ಯಂ ಕವಲೆಕ್ಷ್ಮ । ಅರ್ಷೈ ದಾತ್ಸನೋ ಮೂರ್ಥ । ಪ್ರತಿಧೀಶಿಗುಣನ ತಃ ॥ ಪ ॥ ಸರ್ವ ಪಾತಕ

ಹರಂ । ಸದೋ ಶಿಮತಕರಂ । ಸರ್ವಪಾ ವನಪಾವನಂ ಸರ್ವಮಂಗಲಕರ್ಗ ವಿಯೋಗವಾಂಗಲ್ಯವಿರುದ್ಧ ಗ್ರಹೋಚ ಶಮನಂ ಸರ್ವ ದುಃಖಾಪಹರಂ ॥ ಸರ್ವಮಾ

ಯಾಪಹರಂ ಸರ್ವ ಪಾಪಕ್ಷಯಂ । ಸ ರ್ವಮಂಗಲಕರಂ ಸರ್ವಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಂ । ಸರ್ವದೋಷಾ ಪಹರಂ ಸರ್ವ ತೀರ್ಥಾ ದಿಕವುಮತ್ತೈ ಶಪಾದೋದಕಂ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ೭

ಸದ್ಯಃ ಫಲಪ್ರದಂ ಪುಂಸ್ವಾಂ । ಸರ್ವ ಪಾತ ಕನಾಶನಂ । ಸರ್ವಮಂಗಲವಾಂಗಲ್ಯಂ । ಸರ್ವಪಾವನಪಾವನಂ । ದುಷ್ಟಗ್ರಹೋ ಪಶಮನಂ । ಮಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಾಯಕಂ । ಸರ್ವ

ದುಃಖ ಪ್ರಶಮನಂ । ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿ ವಿನಾಶನಂ । ಸರ್ವಾರ್ಥತ್ಪ್ರಾಪ್ತ ಪ್ರಶಮನಂ । ಸರ್ವರಾಗ ಪ್ರಭೇದನಂ । ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣ ಕೃತ್ರಿಯಂ । ಸರ್ವಕಾಮಫಲ ಪ್ರದಂ । ಸರ್ವಬುದ್ಧಿ ಪ್ರದಂ । ಸದ್ಯ

೧೦ ಕ್ಷಿ । ಸರ್ವೈಶ್ವಾಂ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಂ । ಪುಣ್ಯಾಂ ಪುಣ್ಯತಮಂ ಶ್ರೀವಂ । ಸರ್ವದೋಷನಿವಾರಣಂ । ಸರ್ವ ತೀರ್ಥಫಲಂ ಸರ್ವಂ । ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾತ್ಸ್ವಧಿಧಾರಣಾತ್ ॥ ಪ ॥ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮ

೧೧ ದಚರಣಾ ಂದೋಗೆ ಚಮಲ । ಚರುಣಾವಿನ ಯಜ ಸವ ತ್ರಾಜಲಮ ಮಿವಂ । ಧರಿಸಿ ಮೊ ಧಿಸಿ ಂಚಿ ತಪ್ರಶ ರಬ ಕಾಗಾಮಿ ಕರ್ಮನಿಮ್ಮ ಲವನು ॥ ನೆರೆಮಾಲ್ಪ ವಿಮಹಾತ್ರಿ ವಿಧ

೧೨ ಪಾದೋದಕದ । ಪರಿಯನಾ ಪ್ರಮಥರೆ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ ಮರ್ತ್ಯದ । ನರತತಿಗಸಾಧ್ಯಮಕ್ಕು ಪ್ರಮಥಮಹಿಮೆಯಂ ಶಿವರಾಘವಪಂಡಿತಾ ॥ ೧೫ ॥ ವೆರವೆನಾಂ ಸ್ವಕ್ಕೆ ಧಿ ಯನಿಂತೆಮರಾಘವಾ ॥

ಕೆರೆಸಸುವಂಶಜಸಗರಚಕ್ರಿಶವಿಭವದಿಂ। ತುರುಗಮದಗಳ ತೆಗೆಂಬತ್ತರಾಂಬತ್ತವಿರಚಿಬಸಾಶನೆಂದು ಯಜ್ಞವಾ॥ ಪುರುಷವಿನುತಕ್ರಮದಿಪವವಾತಿಕೆ ಸಗರನರಂ। ತುರಗಮಂ ಕಳ್ದ

ವನಿಂತಿಗಮಹಾತಾಳದೊಳು। ವರಸಾಗರತಿಯ ತೀರದೊಳು ಕಪಿಲಮುನಿಂದ್ರನಿ ಕಪರಮಕಾಷ್ಟಿಯಿಂದಾ॥ ೧೬॥ ಅವನಪಿಂಗಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ಬೋಗಲಿ। ತ್ರವಸ್ತ್ರಿತಸಗರನಾತ್ಮಜ ಕೆ

ಲ್ಪಸ್ತಗಮತ್ತವಿಭಾಗಶಕಶಾನಾ ಡಿಳಿಯಂ ಬನಿದೆಯ್ದುವಪ್ಪನಿವರನಪಿಂ— ದಿರ್ದಶೈವಾ॥ ತವೆಕಂಡು ಕರ್ಣನೆಂದಾ ಮುನಿಯ ಕಾಡಲಾಡನ ವರಲ್ಪರಂ ಕೋಪಶ್ರಿಖಿಯಿಂ ದೆದಹಿ

ಸಿನಿಸ್ತವ ಮಾಡಿಶ್ಯ ತಂಗಳಾನಿ। ಚಿರಕಾಲಮಳ್ಳಿಂಯ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರ್ದರು॥ ೧೭॥ ಅವರವಂಶದೊಳ್ ಭಗೀರಥನ್ ಸ್ವನಾಗಿಯುಳ್ಳಿ। ದವನಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ ತತ್ಪಿತಾಮಹರ

ನಿವ ಹಿಭೋಳಿದಳಾಗಿ ಹೊಮಲಗಿದಾ ಗಂಬುಧರಿನವರಪತಿಯಂ ಕೆಳುತೆ॥ ಅವರಗ ದೃಗಲಾಕಮುಮನೆಂತ್ರೆಯ್ದುವರು ಮದಂ। ದಿವಶಿಖರಿನತ್ತಿ ಬಾಂಬಾಗಿಯನವರುಶಿದು

ಪಾದವನಿಯೊಳ್ ಗಭಿಶಕರ್ಣರಗಳು ಂಟವರ ಮಲ್ಲಶಿಖದೊ ಡೆವೊಕ್ಷವಪುದಾ॥ ೧೮॥ ಯೆಂದು ವಿಬುಧರುಪಿಳ ಲಾಪ್ರಪಂಚವರದಿ ವಿಧಿಯಂ ಕಾತ್ರೆಂದವಿ

ಂತಪಂಗಿಯ್ದಾ ಕಶಿರಮನಾನಲ ,ವಿಂದಮುಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವರವಂಬಿಡುಬಿಡಿನಲುಗಗನನತಿಯಾ॥ ಪು ಂದದಿತ್ತೆಂನಕುಲಕೊಟಿಯಂಬೊಶಿವದೆನೆ। ಬಾ

ಂದೊಳ್ಗೆ ಲಿಂಯುಬಿಳಿಯುವನಂತಾ ಳಲಾರಡಿದ। ನಿಂದುಧರನಿಂಪಡೆಯ ದಾವಶಿರದಿಂದದರ್ಖರವತಾರಿ ಳಿಗಿಳುಹಲು॥ ೧೯॥ ಮಿಳಿತನಳಿಳಿಯೊಳ್ ಸಂಪ

ಶಿವತ್ತೆನಿಂನಮನವಳಿ ಕಹಾಲವಿತ್ತು ಬೂರಿಮ ಬಿಮಕರ್ಯೆಗೊರಲು। ನಲ್ಲದೆಂದಿಂದಾಗದೆನಲಲ್ಲು ಶೈವಗಳ್ ವಜಿಸುವವನೆ ಗ್ಗನತ್ತೆದ॥ ಯೆಲ್ಲ ಶೈವಗಳೆರೆಯ ಶಂಕರಂ ನೆಲ್ಲನಿರೆ। ಬುಳ್ಳ ಶೈವ

ವರ್ಜಿಸಲಕ್ಷ್ಮ ಪೃಥ್ವಿವಮುಂಟಿಧರ್ಕೆ। ಯಶ್ರಿ ನಾಂಮುಂನರಿಯದಾ ದಿನಕಲಾಯೆಂದು ತ್ರಿ ಪನಮರೆಯೊತ್ತನವನಾ॥ ೨೦॥ ಧರೆಯ ಮೆಲುಂಗುಲಾಗ್ರವನಾ ಖಿನಿಳಶಿ। ಕರಯು

ಗವಶಂಕರನ ಪ್ರಮಥಯ ಮೊಗಸಿಳಿಸೊಳಿಸಿ। ಪರಮಕಾಷ್ಟಿಯನೆಯ್ದುತಪವನಾಚರಿ ಸುತಿರಲಾಂದು ಬರಿಸಕ್ತಿಯದುವಂ॥ ಸುರನಿಕಾಯಂಬೆರಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲದಿ। ರನಿರನಿದರ್ಶನ

ನ। ತವೆದರನಿ ಶಿಂನಿಸ್ತೆಮಂ। ಕ್ಷರತದಿಂಕುಡು ವೆನುಸುರೆನೆ ದೇವ। ನಿನೊಳಿಚೆಂದಾಗದಿಪವರವದುಂತಿ॥ ೨೧॥ ರಿಯಂನಯಪಿತಾಮಹರು ಕಪಿಲಮುನಿವ ರನತ್ರಿನಿ। ಸಿಂನಾದೆಯನ್ತಿ ದುಸಾ

ತೆಂಕಣಾನಿಸ್ಪ ಕವಿ ಶಂಕಾಕಲಾ ಕಸ್ತುರಿಂ ವಾ ಪರೆಂದು ಬಾಂದಿ ಕೆಂಯ ಬಯಸ್ಸ ಯಿತ ಪವನಾ॥ ನಿಂನ ಡಿಯ ಘ ತ್ತು ವಾ ಡಿ ಪಿಸ್ಪ ವರ ಪನಿ ತು ಯಂ ನ ಪಾ ನಿ ಸು ಡಿ ನ ಲು ನ ವ ನಂ ತ ಕೆ ಯು

ರಂ ನ್ವ ವ ಕ್ತಿ ಕಂತ ಳಿ ಡ ನ ನಾ ಬು ಗ್ಗಿಂ ಯಂ ಗನ ತ್ತಿ ಲ ವಿ ಗಾ ನಿ ತ ಲೆ ಯೆಗೊ ಘು ಧ ರಿ ಸು ವಿಂ॥೨೨॥ ಯೆಂದು ವಾ ವಲ್ಲ ನಂ ಮನ ಬತ್ತಿ ಧರಿಸಲಾ। ಬಾಂದಿ ಕೆಂಯು ಗಾ ವ್ಯಾ ಸು ತೆ ಪಾ ತಾ ಳ ಲಾ ಕ ಮ ಮ

ನೆಂ ದಿ ಸು ವಿ ನಿ ತ್ತಿ ರ ನ ನೆ ನ ತೆ ಜೆ ಡಿ ನ ಳ ಮೆ ಲೆ ಬಿ ಳೆ ಬ್ರ ಹ್ಮಾಂಡ ನಿ ಕರಾ॥ ವಂದು ಷ ನಾಲಿ ರಾ ಮ ದ ಶ ನಾ ಕ ಯೆ ಳ ದ ಕ ಮ ಮಾ ಳ್ನ ನೆ। ನೆಂದು ಬಲ್ಲ ರಂ ಧು ನಿ ಯು ಬ ತ್ತೆಂಯ ಂ ಜ ಲ ಬಿಂದು। ಬಿಂಧ ಕ ದಿ

ಕಂಮಾ ಗಿ ಕ ವಾ ಲಿ ಸ್ವ ಪರ್ವ ದೆ ಶಿ ರ್ಮ ವಾ ಸಿ ನಿ ರಾ ಥ ನಿ ಶ್ವ ಸಿ॥೨೩॥ ಅರ ತು ಬೊ ದ ಮ ದೆಂದು ಚಿಂತಿ ಸು ತ್ತಿ ರೆ ಧು ನಿ ಗೆ। ಬಿಗ ಕ ಬೊ ನಾ ವಿ ನಿ ಜ ತ ನು ವಿ ನಿಂದಿ ದೆ ಳೆ ಯ ಮೆ ತೆ ಸು ಶಿ ವ ಶ ಕ್ತಿ ಯ

ಗಳಿಂನ್ಸುಲಿರದ ಸಂಚರಿಸುತಿಪ ದಿವ ನ ಧಿ ಯಂ ಮ ದ ದೆ ಳ ಗಾ॥ ಪ ರ ನ ದಿ ವ್ಯಾಂ ಗಾ ಲಿ ಷ್ಟಿ ಕ ಜ ಲ ವೆಂದು ಪ್ರವ ಥ ಕೆ ನಿ ಜಾಂ ಜ ಳಿ ಗಳಿಂ ಪಾ ನ ಮಂ ಮಾ ಡಿ ದ ರು। ಹಾ ರಿ ಯ ನೆ

೨೪ ಲಂದ್ರಾ ದಿ ಸು ರ ತ ತಿ ಪ್ಪ ಕ ದೆ ಘು ಂ ಧ ರಿ ಪ ಪಾ ತಾ ತ್ರ ರಾ ದ ರಾ ಲಿ ದ ಗ॥೨೪॥ ಮು ನಿ ವ ರ ರ ಶಾ ಪ ದಿಂ ದು ರ್ವ್ವ ರ್ತ್ತ ನ ಗ ಳಿಂ ದೆ। ವಿ ನ ತ ತೆ ಜ ಶ ಕ್ತಿ ಸ್ವ ರಾ ಗಿ ಖೆ ಚ ರ ರು ಮೆ।

ಧಿ ನಿ ಯೊ ಘು ಂ ಫ ಲ ಥೆ ರ ದೆ ಳಿ ಧ ರಿ ಲ್ಲ ಂ ನ್ನು ನ ಪ ನ ಗ ಳ ಮಾ ಡಿ ತಂ ಮಾ॥ ಘ ನ ಪಾ ಪ ಗ ಳ ಕೆ ಡಿ ಸಿ ನಿ ಜ ಪ ದ ವ ನೆ ಯ್ದು ದ ರು। ಮ ನು ಜಾ ಳಿ ಗ ಳು ಮಂ ತು ಗೆಂ ಯ್ದ ವಿ

ಪಾ ಶ್ರ ಮಾ ಜ ನ ರಾ ದ ರು ಂ ಬಿ ಗ ಮು ಗಾ ಲಿ ಗ ಸು ಂ ನಿಂ ದಿ ಷ್ಟ ಗ್ರ ವಾ ಶಿ ಗ ಳ ರ ದ ಯಾ॥೨೫॥ ನಾ ಗ ರ ಗ ಷ ನೆ ನಾ ವ ಗಿ ರ ಥ ಂ ನೆ ಗ ದು ತಿ ರೆ। ರಾ ಗ ಗೊ ಳ ಮ ಂ ಬಿ ವ ರ ಮ ಂ

ಮ ಡಿ ತ ಜ್ಜ ಲ ಮ ನಾ ಗ ತ ತ್ರಿ ಪ್ರ ಗ ಳ ಳಿ ದೆ ಡಿ ಯ ನಿ ಸು ರಿ ಯು ಸ ಲು ಖ ಸ್ತಾ ಪ್ರ ಶ ಕ್ತ ಕೆ ಗ ಳಾ॥ ನಿ ಗ ದಿಂ ನಿ ರಂ ಕಿ ಜಾ ತಿ ಮ್ಮ ರ ಯ ಶ ರಿ ರಿ ಗ ಳಾ ನಾ ನಿ ಖ ಮ ಪಾ ಶ ಲಾ ಕ ವ ನೆ ಯ್ದು ಶಿ ತು ಬಾ ಲ। ಪಾ ನ ಗೆ

ಗಂ ಡ ವ ಗೆ ನ ಕೆ ಲಾ ರಿ ವ ತ ನ ದಿ ಗ ಕ ಸ್ತೊ ಲಿ ದಿ ತ್ತ ಬಿ ಳ್ಳ ತ್ತಿ ನ ಗ॥೨೬॥ ಘೆ ಕ ದಿ ಘ ಕೆ ಯು ಬ ಗಿ ರ ಧ ತ ಪಃ ಶಿ ರ ನಾ ದಿಂ। ಧ ರೆ ಗೆ ಬಂ ದು ದ ರಿಂ ದೆ ನಾ ಗಿ ರ ಥಿ ಯು ವಾ ಯ್ತು। ಗ ಕ ರ ದಿ

ಗ ತ ತ್ರಿ ಪ್ರ ಗ ಳ ಂ ಮು ತ್ತ ರಂ ವ ಗೆ ದು ವ ದಿ ಪಾ ತಾ ಳ ಲಾ ಕ ಕೆ ಯ್ದ॥ ಪ ರಿ ಸು ಪ್ರ ಸಿ ದ್ಧಿ ಯಾ ದು ದು ಬಾ ಗ ವ ತಿ ಯೆಂ ದು ಗ ಮು ರ ಬಿ ದ ಲಿ ಷ್ಟಿ ಕ ಜ ಲ ಮ ನಿ ಮ ಯಿಂ ಪಿ ಘ ವ ಕೆ ನ ರ ಪ ಜಾ ಪ್ಯ ವ ಗ

ವಿ ಧು ರಾ ಘ ಪಾ ಂ ಕ ಲ ಪಿಂ ದ ನ ಪ್ರ ತಿ ಮ ಪ ರಿ ಪ ರಿ ಕ ಂ॥೨೭॥ ಧ ರ ನಾ ಶ್ಯ ಕೆ ಬಿ ಷ್ಟ ಳ ಂ ಬ ನ ವಿ ಶ್ವ ರ ನ ಮ ನೆಂ ಯ ಗ। ಪ ರ ಮ ವಾ ಪೆ ಶ್ವ ರ ಗ್ಗ ಪ ರಾ ಧ ಮಂ ತೆ ತ್ತು। ಪ ರು ಳ ದಿಂ ನೊ ಡೆ ತೆ ಬ

ರುತೆ ಮುಂದೆ ಪಾದೋದಕದ ಶೋಧನೆಯಾಗ ಸ್ವಯಮಾಗಿ॥ ಗ್ಯಾತಲಿದೆಂಬ ಸವಶಸಬಿಳಿನಲು ಶ್ರಿಧರಸ। ಸರಬ್ಬ ಯೆನೆ ಪಂಚಲೋಹಂಗಳಂ ತಿದಿಯುಕ್ತಿ। ಕರಣಿಸಿರದೊಡೆ ಶುದ್ಧ ಕಲಶಾತವಾದು

ದಾಪಾದೆಗಾದಕದ ಮಹಿಮೆಯುರದಾ॥೨॥ ಶ್ರೀ ತರಸ್ವಾಗಿ ಗೌತಮನ ಸತಿಗಪುಭಿನಿಂನಯ ದೇಹ। ಮುರುಕುಷ್ಟ ಮಕ್ಕಿಂದು ಮುನಿಮುನಿದುತ್ತ್ರ ವಿಸಿಸ್ಸಾ। ಸುರಶಶಿರಂ ತದ್ಧತ ದಿಬಂನಾವ

ರಿಂಮಿಬಪ್ಸು ದುಃಖದಿಂ ನಂದಿತನಾ॥ ಪಾರೆಗೆಯ್ದು ಜಿವನಾಂಸುದ್ಧ ನಹಪರಿಯೆಂತು। ಕರುನಾಬಿಸಿನೆ ಮಾಶಾ ಕಯನಂ ಫ್ರೋಜಲದಿಂ ಮಿಂದು। ಪರಿಶುದ್ಧ ನಹಿನಿನಲು ತತ್ಪಾದ ಪ್ರಾಸ್ತಾ

ಲಿಸೊದಸದಿ ಶುದ್ಧನಾದಂ॥೧೯॥ ವರದಿಸುಕ್ಷ್ರರ ನಜ್ಜಬರೆ ವರ್ಗಾಹಂಖಯದಿ। ಪರಮಜ್ಜನೊದಕದ ರೂಪದೊಳು ಬಿಳ್ದಿಡು। ಪರಮನಿರ್ಕ್ರಿಯಸಮನೆ ಯ್ದುದುರು ಮತ್ತೆ ಕೆಗ್ಯಾಶ್ರಿತರ

ಲದಲಿ॥ ವರಜಂಗಮಂ ಬೋಗುತಿರೆಗಳ ನಪಥದಲ್ಲಿ। ಚರನಾಬ್ಬಮಂ ಬ್ಲೂಂ ಶಿಪಾದಜಲಮ ಪಿಮೆಯ ದಂ। ಥರ್ಮಿಷ್ಟ ಮಂಜುವಳಿಗಳನಾಂತಹಾ ತೆ ಸೆನಯ ಪ

ದುಬಂ ದತಂಗ್ಗಾಳಿಯುಮನು ದಂಯು। ದಲ್ಲಿತನಾಬಿಯುಂಡು ಮಲಗಿರ್ಕೆ ಪಾವದೊಂದು ಮರ। ದಲಿಕಲವಂ ಮಾಡಿ

ಚೈಪ್ಪರಿಪ್ಪ ಹುಲ್ಲಮೆಲೆ॥೨೦॥ ಮೆಲ್ಲನೆಪಿರಿ ರರಾ॥ ಘಲ್ಲನಾಗಿಗ್ನಕ್ಕ ದ್ವಿತಂದದಂ। ಮುಂ ಗನಾದಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಹೊ ಡೆ ಕಟ್ಟಿ ದೊಡಲಿ ದುಗ್ರಮ ರಥ ಪದ। ದಲಿಸು

ಬಪ್ಪ ಸೆಳನ ನತ್ತಿಬರುತಿಪ್ಪ ತಸಹ ಚರಮಪ್ಪಿ ಮೆಪಿರಿ ರಲ್ದಗಾ॥೨೧॥ ಬಡವಾದಿನಾಂಬೆಳ್ದು ನಿಕ್ಷವಿನುತ ಂಪಾಕ। ಶಿಗೆಡೆಯ್ದು ಬಸವಂ ಪಿಕ್ಷಿವದ ಗಿ

ಅಮಿದ್ದನಾಚೆಗಿನ ನಲಿರಾಗೆ ಪಾಂಕಾ ಚರಮಪ್ಪಿ ಮೆಪಿರಿ ಕೊಂಡೂ॥ ಬಡವರಂವಾ ಡಿ ಸುಕ್ಕ ರತ್ತಾನಹಂಕಾರ। ದೊದಲಾದವಿವ್ವನವುಂ ಪಾದ ದತಿದೆಂ

ಅಮಿದ್ದನಾಚೆಗಿನ ನಲಿರಾಗೆ ಪಾಂಕಾ ಗಮಂ ಪಾಡಿಕಳುತೆಕಿ ವಿಯಮುಬ್ಬಿ ಕೊಂಡೂ॥ ಬಡವರಂವಾ ಡಿ ಸುಕ್ಕ ರತ್ತಾನಹಂಕಾರ। ದೊದಲಾದವಿವ್ವನವುಂ ಪಾದ ದತಿದೆಂ

ತಮಂ ಕಲಿಥು। ಮಡಿವಳನ ಮುಂದೊಬ್ಬ ಜಂಗಮಂ ಪಾಡಿಕಳುತೆಕಿವಿಯಮುಬ್ಬಿ ಕೊಂಡೂ॥ ಯಮೊತ್ತುಹೊಳೆಯತ್ತ ಪೊಗಲಿತ್ತಾ॥೨೨॥ ಬಸವನಾವಾಕ್ತೆಯಂ ಕೆಳಿನ ಡನ ಧುನಿಕ್ಷಂ। ಕಿಸುಕರಿಗಡಿಗೆನ ಮನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಶಿವರರನಾ। ವಿ

ದು। ಕಡುಕಾತಿಯುಂ ಜಂಗಮದಮಯುಳಿಗೆ ಯಮೊತ್ತುಹೊಳೆಯತ್ತ ಪೊಗಲಿತ್ತಾ॥ ಬಸರುಪಾಂ ಫ್ರಾಗೆಮಾರಡಿಂನ ಮಿಸಿಪಾದದಿಂ। ಚುಕವಕನಾಮಯವಾಗೆ ಚಲಿಬಹಾರತ್ತ್ರಾ।

ಬರನೊಡನೆಯ್ದುತಿರೆ। ಚನ್ನಬಸವಂತಂನ ಖಂಡೆಬ ಕಿಮ ಜಿವಾಳನಾ॥ ಬಸರುಪಾಂ ಫ್ರಾಗೆಮಾರಡಿಂನ ಮಿಸಿಪಾದದಿಂ। ಚರವಿತತಿತಂನ್ನ ಮನೆಯ ಪ್ರಮುತಾಂನವುಂತಿರ। ಸ್ವರಿಬಮೊಳಿಗೆಯ ಮಾರ ರಸ್ತ್ಯನಂಬಳಿಸ ವಿ

ನಿಸಮೂಗವಂಮಾಡಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತ್ಯನಾಂಚಿಬಿದನಾ ಬಸವಿಶನಾ॥೨೩॥ ಚರವಿತತಿತಂನ್ನ ಮನೆಯ ಪ್ರಮುತಾಂನವುಂತಿರ। ಸ್ವರಿಬಮೊಳಿಗೆಯ ಮಾರ ರಸ್ತ್ಯನಂಬಳಿಸ

ಯ್ಯ। ನಿರವಿಷಯಗಳು ತಿರಲು ಪ್ರಭೃತ್ಯಂಗದಿಂ ಬಸವಲಿಂಗಾವಸರವ ಶರಣಿಗೆ॥ ಕರಬಡವರಿಂದೆ ರಕ್ಷ್ಯ ಸರವ ಪಿಂಗಳಂ। ಮರಸಿ ಮಸ್ತಕಾ ತಲೆಯೊಳ್ಳು ಮಡಗಿ ಮೆಗೆ ತಂ। ನರಭಯುಕ್ತಾಳ್ದ

ರ್ಪಕ್ಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಲಾ ಭಕ್ತನಾ॥ ೩೪॥ ಕಂಡು ಮೊಂಜಾಳಿಗೆಗಳ್ಳಿಂದ ವಿವೆಸೆರಾಯಂ। ಗಿಗಂಡು ನಾನರಿ ದಯೆನೆಂದುಸು ಕಿಮನೆನೆಭಂ। ದುಂಡು ಬೊದಾಕಿ ರಕ್ಷ

ಕಂಡೊಡೊಬ್ಬುಯ್ಯನೆ ಯ್ಯಂದು ಲಿಂಗಾ ವಸರ ವಾ॥ ಮಂಡೆವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿ ಪಾಡದನೆ ನ್ನಾಮ ಶಿ। ಬಂದಾರಿ ಬಸವನೆಂ ಮಯಬಡ ತನಕಿ ಹರುವ। ಕಂಡು ಮೊ ದನೆನ ತೆಕಲ್ಕಿಯ॥

ಂ ದಿಷ್ಟರಾಡೆ ಯಗ್ನಿತ್ತು ತದನಂತರಂ॥ ೩೫॥ ಬಂದ ಜಂಗಮ ಕೊಡಿಗೆ ಡೆಗಳ್ಳಿಂಡೊಳ್ಳಿವೆ। ನೆಂದೆಳ್ಳಕಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಯ ಬಿಪ್ಪಕೆ ಯ ಮಿಲೆ ನಲವಿಂದ ಪಾದೊದಕವ ತೆಳಿದು ತು ದ

ಸು ವರ್ಣಮಂ ಮಾಡಿ ಕುಡೆ ಜಂಗಮಾ॥ ವಂದಬಸವನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತೋರಲು ಮನಂ। ಗುಂಡಿ ಮೊಳಗೆಯ ಮಾರ ಯ್ಯನಂ ಕ್ರೋಗೆ ಶಕ್ತಿ। ಯಿಂದೆ ರಗಿತ ತ್ತರುನಾ ಮಂಪುಡಿದ್ದ

ಅ೩ ನೆಂದು। ಹಿರಿಹರನು ಸುಧ್ವನಾನಂದ ದಿಂ॥ ೩೬॥ ಶಿರಿಯ ಮಸ್ತಕಾಗ್ರ ನಾಳಿಯ ಮಾಧಾರ ಮಾಳ್ಪಯ್ಯ। ನೆರಕೊಂಡಿ ಬರ ನಾಮಂ ತೋಳ್ದ ಘಾವ ನಾಳಿಯ ಮಡು। ವಿ

ಕಿಬೊರಗೆ ತೊಂನ ಪಾಪ್ಪಂಜಾ ರಿ ಬಿಳಿತೊಂನಳಿದು ವಂ ಕಂಡು ಕುಪ್ಪಾ॥ ಪರಿಶಾ ತವಿಪ್ರಿಲಕ್ಕಿಷ್ಣುರು ನಡೆತಂ ದುಮಿಂ। ದುರು ಶು ದತನು ಗಳ್ಗಾ ವಪು ನ

ತ್ರಪದಜಲ ಹಿರಿ ಯಪ್ಪುತಿರ್ತನಮುಂ ಟರಾಘವಾಂಕ ಯೆಂದೊರೆದನಾ ಹರಿಹರ ರಂ॥ ೩೭॥ ಹಾಳ್ಯ ಬಸವಂ ಗಿನೆ ಮಿಳಿದ ಪಾದು ಶೈಯ। ಪುಲ್ಲತನ ದಿಂ

ದಮಧುವರಸ ಮೆಲ್ಲಲು ದಿಹ್ಯ। ವೆಲ್ಲ ತೊಂನಾಗಿ ಮುಳುತುಂ ಕೊಳ್ಳತು ಬಿಸಿಲೂತಿರಲಾಂದು ದಿನ ಹಳ್ಳಯ್ಯನಾ॥ ಮಿಲ್ಲ ಲಿಡಗಳಂ ತೊಳ್ದದ ಜಲವ ಮಡು ಗಳ್ಳ ರಯು। ಸಲ್ಲಿ ಲೆಯಿಂ

ದಾಸಿ ಮೊಗತರಲು ಮೈದೊಳ್ಳೆಯ। ಲಲ್ಲಿತನು ಶು ದ್ಧವಾಗಲು ಮಗಳನವರತನಯಂಗಿತ್ತು ಶಕ್ತಲನಾದಂ॥ ೩೮॥ ಚರನಾಂಬು ವಿಪ್ರರ ಮಳ್ಳ ದ್ರಸವೆಂದೆನಲು। ಪ ರಸಮಯಿ

ಗಳು ಲದ್ರಪ್ಪಮಂತೊ ರಚಿಕೆನಲು। ಶರನಾಪ ಮೊದಕವ ಕಾಷ್ಠ ದಂಡದಮೆ ಲೆತ್ತಳಿದು ಚಂದನದ ದಂಡವಾ॥ ಹರುಷದಿಂ ಮಾಡಿ ತುಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸಮಂ ಬತ್ತಂಗಾ। ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗಾ

ಗೆ ಮೂತಳ್ಳ ದಳ್ಳಿ ಮೆರೆದನೆಂ। ದೊರೆದನಾ ರಾಘವಾಂಕಂಗೆ ಹರಿಹರನು ದುರಿತಹರಿಹರನಾ ಕರನಾ ನೂ॥ ೩೯॥ ಧರನಾಳ್ವಿ। ಶರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯಲಕ್ಕಿರಳ್ಳರಲ್ ಯ್ಯ। ಸುರಪಮೊಳು ಕಾ

ದವೆಳೆಂದು ಬಹುವಿತ್ತಗಳೆ। ನಿರವಿತ್ತು ತರುಗಗಳ ತರವೆಳೆಶ್ರಿ ಕೊಂಡು ತದ್ದನವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ॥ ಪರುಷದಿಂ ದಿತ್ತು ಸುಖಮಿರಲು ಕಾಳಗಮೊಗದ। ತಿರುಘನತಿಗಳ ಬಿಡಿದು ತಂದು ಚೇಕಪಾ
ದಕ್ಕೆರಂ। ಬರವತ್ತಳಿದು ತ್ತಮಾಶ್ಚ ಗಳವಾಡಿತ್ತ ನಾಚಾ ಲಕ್ಕನ್ನನಾರು ಮುದದಿಂ॥೪೯॥ ವಾಳ್ಕಿತನೆ ಕೆರಿಗಟ್ಟಿಸಿ ನುತವರಲನಪ್ಪಂಪ। ಬಳ್ಳಾಳಪದ್ಧರಾಜಂಗೆ ಧನಮಂ ಕುಡಲು। ಪುಳ್ಳ
ಶರವರನ ಜಂಗಮ ಬೆಡಲಿತ್ತು। ನರಪಂಕೆಶೆಯ ನೊಳ್ಳಿನಿ ಕಲ್ಲನಲು॥ ಸಿಲಿತೆಯಿಂ ವಿಭೂತಿಯ ಲಿಕಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿ। ನಲ್ಲಿತನಿ ಚರಪಾದತಿ ರ್ಥಮಂ ತಳಿದು ಜನ। ಕಿಳ್ಳಬಿರಗಾಗೆ ಮುಂ
ನಿಶಿನಂತೆ ಶಿವಕೆಳಿಯಂ ತೋರಿ ಮೆರೆದನಾತಂ॥೫೦॥ ಪುರುಷನವ ಪುರಸ್ನನಾದ ಬಳಿಕಂತನಗೆ। ಚರಪಾದತಿರ್ಥಸಮಯಕ್ಕೆ ದೊರಕದೆನುತೆ। ಪರುಷದಿಂ ದಾಂದು ಕಿರುಗಲ್
ಸಿ ದೊಳು ಪಾದಜಲಮಂ ತುಂಬಿಕೊಂ ಡಿರಕ್ಕೆ॥ ಪಶುಪತಿ ಕೆರಿಯೆಂಬುದುಣ್ಟು ನಿಜ ಗೃಹವಸುದು। ತಿರೆಪಾದ ತಿರ್ಥಕೆನಾಮಂ ತಳಿದು ನಂದಿಸಲು ಪುರಜನಂ ಬೆರಗಾಗಿನು
ತಿಸುತಿ ದುರ್ದಮನಿಪ್ಲಿಬಿ ದಲಾರಾಘವಾ ಂಕಾ॥೫೧॥ ಪರುಷದಿಂ ವಿರಂ ಮದಿಂತು ಸುಖಮಿರುತಿರಲು। ಚರಪಾ [illegible] ದಜ ಲಕುಂಭದಲ್ಲಿ। ಬಯಲಾಗಿರಲು। ಪರನಾ
ಮಂಕಳೆವಡು ಜ್ಜುಗಿಸಿ ವಿಶ್ವರಸಾತ್ವ ನಾದೊಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ॥ ಚರನಾಂಬುವಂ ನಿಡಿಕ್ಕಿಲಾ ಸಮುರಕ್ಕೊಯ್ದು। ವರರು ಪ್ರಕಂಪನೆಯಂ ಮಾಡಿಸಲವಿದನೆಂದು। ಪರಿ
ಪರಂಪರತರಂ ಪುರಹರಂ ವರಕರಂ ಪಿಳನಾರಾ [illegible] ಘುವಂಗೆ॥೫೨॥ ಕಂ॥ ಶ್ರೀ ಸಮನೆತ್ರ ನಭಕ್ತಕನ ಪ್ಪತಾನೆಗಲಿ ದು। ಸಣ್ಣನೆಗಾನಾವನಿತ್ತಿ ಜಲಚರಂಗಳ ತಂ
ದು। ವಸದು ವಿಶ್ವಯನುತ್ತೆ ದ್ರವ್ಯದಿಂ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತೊಂಮೆ॥ ಬಸವೆಶಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಥರ್ಕಳಿಗೆ ಸಂತಸದಿ। ಪಾಬತಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕರತಂದವರ ಶ್ರಿಚರಣಾಬಿಸಜಮಂ
ತೊಳೆದಪ್ಪವನಾಲಿಯ ಮಡು ಬಿನ್ನೊಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರುಂ ಸೊಳ್ಳಂದದಿಂ॥೫೩॥ ಪರಮಪ್ರಸಾದದ ಸುಗಂಧ ಗಾನಾಗೊಂಡಿಯೊಳು। ಪರುಷದಿಂ ಬಿಕ್ಕಿಸುತಿಪ್ಪ ಜಲದ ಮಡುವಿನೊಳು। ತರದಿ
ಗಾನಾವ ಪಾಯ್ದುತಿಗಳು ತಿರಲಾ ಮ್ಮೆಸುರಪತಿಂ ಯೊಮ್ಮೆ ನಾಗಿಶನೂ॥ ಹರಿಯೊಮ್ಮೆ ಯೊಮ್ಮೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಬಹುವಿಧಾ। ಮರದೊಂಮ್ಮೆ ಪ್ರಮಥತತಿಂಯೊಮ್ಮೆ ತರತರದಿಂದೆ
ಬೊರವ ದಲನಂತರಂಗಿ ಶಿಜಾತೆ ಪೆರಳಪರನೆಯ್ದೆ ಬೊರವಟ್ಟು ಬಂದಂ॥೫೪॥ ಬಸವೆಶಮುಖ್ಯ ಸಕಲ ಪುರಾತನರುಂ ಸೊಡಿ। ಶಶಿಧರಂಗಾ ಗಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣತಿಗೆಯ್ಯಲಾಸಿದು

ಕವಾ ಪ್ರಸಂಬಿಗಿಯ ಪ್ರೌಢ ದಡಪಿ ಮಂಡೆಯೊ ಳುಪಸ್ತ ವಿದ್ಯಾ॥ ಸಭನೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿಜ ಕ್ಷೇಲಾಸ ಕೊಂಪ್ಪು ತಿರಿವೆ ಸಿದ ಸಿಗಳ ಲ್ಲಿ ದುಂದುಭಿ ರವಂ ಮೊಳಗಿದುದು। ವಸುಧೆ ಯಜ್ಞ ಶಿವದೆಯ ಶಿವ
ತೆಪಶಿ ಪರಸುಸುದರ್ಶನಾರ್ಕೆಷ ವಾಂಕರವಿಗೆ॥ ಕೃಟ್ಣುಂಕ್ಕಿಂ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸುರು। ಚಿರಪರ ಪಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪಾದ ತೀರ್ಥಗಳ। ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ತಿಳಿದೆಯಾ
ಸುರು ಲಿಂಗಜಂಗ ಮದ ದಾಸೋಹವಾ॥ ವಿರಚಿ ಸಿವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿ ಶಿವ। ನುರುನಾಮ ಮಂಜಪಿಸಿ ಲಿಂಗ ತ್ರಯಮಂ ಪ್ರಿಶಂ। ಬಿರವ ಶಿಷ್ಯವ ನೆರಗಿಯ್ಯ ಪ್ರಿಸ್ತರು ಪಂಗಾಗಿಸುವ ತ್ರಿ
೫೭ ವಿಧ ಶಿಷವ ನೊರವೆನಾ॥ ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಶಿವ ನಾಭಿ ಧ್ರಿಶ ಮರುಳುಗಿ। ದ್ರಾಚಾರ್ಯ ರಾಮಿದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ। ತಾರಾಚಾರ್ಯ ಚಾ ಕಮ ದೃಢಿ ನಿಂದಪಂ ದೃಷ್ಟವಂ ನಾಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಂ
ಜಿತರಾ॥ ಸ್ತಾಚಾರ್ಯ ಪದ ಸರಸಿ ರುಹ ಮದುಪ ಚಿಕ್ಕ ನಂ। ಜಾರ ಚಾರ್ಯ ರಚಿತವಪ ಪಂಪಿಯ ಪರಿಶ್ವರ ಶಿ। ವಾಚಾರ್ಯ್ಯಸು ರತರಾ ಘವಾಂಕರಂ ಕತಿಗಿಪಂ ಸೋಂ ದಿಮಸ
ಂದಿ ಸುವ ಚಾನು ರಬಿಂದ್ಧಿ॥ ೪೮॥ ಂತು ಸಂಧಿ ಗಂ ಗಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೨ ೨ ಖ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ॥ಂಕ್ಕಿಂ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಪಲ್ಲವ॥ ಗುರುಲಿಂ
ಗಜಂಗಮದ ಶಿಷದ ಮಹತ್ವಮಂ। ಹರು ಷದಿಂದಲಿಲ್ಲಂ ಡು ಮುಕ್ತರಾದರ ಕಥೆಯ। ಪಾರ್ವತಿವನು ಸುದ್ದಿ ನಾ ಭಕ್ತಿ ನಲಿ ನಿರ ಪಿಗೆವರ ರಾಘವಾಂಕ ಕವಿಗೆ॥ ಪದ॥ ಯ
ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟಾಸನ ತನು ಕ್ಷ್ಮವಾ ಲಿಖಿದ ರ। ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಮಕ ಶಪ್ರಯಾಂಖ ಜ ಜಾ। ಧಾತೃಜರು ವಸ್ಮ ಮುಖ ಪಿಯಾ ಷಟ್‌ಸ್ಥಾಳಿ ಮಕುಟ ಮನಾಭಿಕರ ನಾಚರನಾ॥
ನಕ್ಷತ್ರ ರಾಜನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಾಗಿನಾ ಶ್ರೀ॥ ಕ್ಷಮುತ ರಕ್ಷಿಸ ಕ್ಷ್ರಶ್ರವಃ ಪತಿ ಕರಟಕ। ದಕ್ಷ ಜಾವಪ್ಪಿ ಜನಿ ಪಿತ ಸುಖದಾ ಕ್ಷ ಜಯ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೆಶ ವರದಾ॥೧॥ ಪಾರುವನನ್ಯೆ ರಿಂದ್ರ ಸಿವಗೆ ಯ್ದಿ ದ್ರೂ
ಷ್ಟಿಕರ। ತಾರೆಗಳ ಬ್ರಿಚಿದಲವಂ ತ್ರಿಲಾಕ ದೊಳ್ ರಭಿ। ಮಿರಿಪಿಡಿತಂದು ಸಂಕಲೆಯ ಕ್ಕಿಯುದ ವಿತ್ತಿಂದ್ರನಂ ಮುರಿಯಲಿರಿದೂ॥ ರಿವನಾಳದ ಗುರು ವರಂಗಿತ್ತು ಸುಕು। ವಗಾರಿಯ ಶ್ರಿ
ವಶಿರನಾ ತತಿಗಳ ಲವಸ್ತುವಂ। ಸೂರೆಯುತ್ತಿ ರಪದವ ಡದರಾಜೆಂದ್ರ ಬಾಗಂ ಪಾಲಿಸು ಧೀರಮಂ ಮನಾ॥೨॥ ದುರಿತ ಕುಲಗಿರಿ ಕುಲಿಶ ಮರ್ಗದ ಪ್ರಾಲೆಯ। ಹರಿ ದಶ್ವ ದುರಿ ಖಾಡ್ಧಿ ಬಾ
ಡಬಂದು। ಪ್ಟುಖವ। ಕರಿರಾಜಪಂ ಚಾಸ್ಯ ಧಾರಿ ದ್ರವನ ವಪ್ನಿ ದುಷ್ಟಮ್ಮ ಕುಜ ಕುಠಾರಾ॥ ಹರಸು ಪ್ರಸಾದ ಕಲ್ಯಾಣಾ ಕುಸುಮಾ ಮೋದ। ಸುರು ಷಾರ್ಥ ಸುಚತುಷ್ಟಕರವಾದ ಸುವಿನೋದಾಪ

ರಮ ಪ್ರಸಾದವ ಜ್ಞಾನನಿರತಿದ ಮಪ್ಪುದು ಕಿಸು ರಾಘವಾಂಕಾ ॥ ೩ ॥ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಗಾಪುಶ್ರೇಷ್ಠಸುಮುರಾನಾದೊಳು । ಪ್ರಕಟವಿಧಂಗಳಾಗೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೆ । ಯುಕಲ್ಪಂ ಕಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲವೆಂದು ವಿಶ್ವ
ಪ್ಪವದ ಭಾವಶಿವಿಶಿ ವನಾ ॥ ಸುಕನಾದ ಕಬಿಲ ಪಾನಾಬಿ ನಿಂಯುಮಿ ಶ್ರಾಮಿತ್ರರ ಖಿಳ ಮಹಿಮೋತ್ತುಂಗಮುಷಿವಿತಾನಂಬಹಳ್ಗೆ । ಸ ಕತಿಯಿಂದಿ ಶಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೊಂಡ ದಿವ ರುಷಿಪದರಾಚಾರ
ದ್ಯಕ್ಕೆ ಪದಮಂ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಾನಾಮುರಾನಾವಿದಿಶ್ರು । ರಹಸ್ಯಪಶಿಖಾಷಿತೆ । ಶಿವಪ್ರಸಾದಮುಂಜಾನೋ । ವಿರಂಚಿಃ ಕೈಲಜೈಮಿನಿ । ಪ್ರಸಾದಶ್ಶಿವನಾಜ್ಞಾತೋ । ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋಮಹಾಮುನಿಃ ॥ ಪಾಣಿ
ನಿ ಶ್ಚ ಕನಾದಶ್ಚುಕ ಪ್ಪಿಲಾಗಾತಮಾದಯಃ । ಪ್ರಸಾದ ದಶಿವನಾಥಾನಾ । ಜಪನಾದ ಚರನಾದಖಿ । ಜಾತಾದರ್ಶನಕ ತ್ರಾರಕಃ । ಸ್ವಪಯಂ ತ್ರಿಜಗತ್ತ್ರಮಃ ॥ ವ ॥ ಕರವುಸುಚಿಯಾದ
ಡಿ ಯೊಬ್ಬಿಂನಮಯರ್ದ್ದವ ತಾದು ರವಷ್ಟಿನಾದೊಡೆ ಯುಸಕಲಾಂಗ ದೇವತಾಪರಿಭಜರಪಾದದೆಯು ನಿಯಮಂಗಳಿಂಬಹಿಷ್ಟ್ಹ ತೆನಾದೊಡೆಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ಗಿ ಶಿ
ಜಾ ವರನಸು ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ವಮಂ ಡೆ ಯೊಳು ಧರಿಪ ಮೊಡೆ ಸರ್ವಗ್ರಿಕರ ಪಾತಕಾವಳಿಯ ಮೊರಪಿಮೊಶಿವಂ ಮ ಹಿ ಶ್ವರನೆಂದು ಹರಿಹರಂ ರಾಘವಾಂಕ
ಕೆಂಗುಸುದ್ಧನಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿರಸಾ ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ । ಯತ್ಕ್ರಾಯೋಧಾರಯೋದ್ಯದಿ । ಶ್ರೀಸುಚಿಕಿರ್ಣಂನಮಯರ್ ದಃ । ಸರ್ವಪವಸ್ತ್ರಾಗತೋಹಿವಾ ॥ ಸರ್ವದೇವಪ್ರ
ವಂಯುಕ್ತಾತ್ಮ । ನಿಯಮಶ್ಚಬಹಿಷ್ಕೃತ ಃ । ತಸ್ಯಪಾಪಾನಿಭೋರಾನಾ । ನಾಶಯತ್ಯೇವಶಂಕರಃ ॥ ವ ॥ ಶಿವನಪ್ರಸಾ ದದಿಂ ಪ್ರಾಸಾಗಿ ಪಾತ್ರಮಂ । ತ ವೆಮ
ವಿಪ್ರನಸುಕಸುಬ್ಬಿಂಗೆ ಯಶ್ಶಮಿ । ದವರಯಾಗಾಯುತ ದಫಲವಪಡೆವಂ ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ॥ ಪ್ರವರನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಧರಿಪನೈವೆದ್ಯಮಂ । ಸವಿದುಪಾಟಾದ ಕವ ಪ್ರಾಸಾನ
ಂಗೆ ಯುಬಾಹುವನರಂಗಕ್ಕೆ ಗಾನಾಪತ್ಯ ಮೆಂದು ರಾಘವನೆ ಪೂದೆವನುಸುದ್ಧನಾ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಪ್ರಾಶ್ನಿ ತ್ಯೋ ಪಾತ್ರಂಯಾಃ ಕುರ್ಯಾ । ತ್ತಿನ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ತ್ತಃ । ಸ್ವಮೆದಾಯುತಂ ಶಿ
ಲಭ ತೇತಿ ನರಃ । ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಧಾರ ಯೆನ್ಮೂರ್ದ್ಧ್ನಿ ನೈವೇದ್ಯಂ ಚಾಪಿ ಭಕ್ಷಯೇತ್ । ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ ಪಿತ್ವಾ । ಗಾನಾಪ ತ್ಯಮವಾಪ್ನು ಯಾತ್ ॥ ವ ॥ ಶ್ರೀನಾಬಿನ ನಿತ್ಯಪ್ರಸಾದಾಂ ನಮಂ
ಬಿ ಕೊವ । ಸುಲದಕ್ಕಿ ಲಿಪ್ಸೆಂಚಾಂಡಾಲನ ಪನವಂಗ ನಾಬಿಸುವದಶಕ್ಯವಹನರಕವಾಲಯವವನಮನೆಸ್ಸತ್ಯವಿಮ ನಸ್ತ್ಯಾ ॥ ಮನಾಬಿದು ಶಿವಕೊಷಮಂ ಸವಿಮೊದಾ ದಿವ್ಯಾಭಿ । ಯ

ಾಪಿಂಯದು ಚರಪ್ರಸಾದವನೆದರೆ ಯಂಜಿಪಿಂಗಿಪಾ ಶ್ರೀನಾರಾಗಮಂಗೆಲುವನೆಂದು ರಾಘವ ಕವಿಗೆ ಪರಿಹರ ನೊರೆದುಪ್ಪಿನ್ನನು ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಲಿಂಗ ಮಹಾತ್ರ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವ ನಿಯ ಕ್ಷಂಚಕ್ಕಿ ದ್ರಿಷಂ ॥
ತದ್ಭಕ್ಷ್ಯ ಪಚಿತ ಪ್ರೋಕ್ತ್ವ ತದ್ಗುಪಿಕಾನರಕಾಲಯಂ । ಶ್ರೀದಿವ್ಯಾದಿ ವಿನಾಶಾಯ । ಲಿಂಗೋಚ್ಛಿಷ್ಟಂತು ಶಿವಯೆತ್ । ಶಿವ ರಾಗಪರಾದೇಂಚ । ಚರಾಚ್ಛಿಷ್ಟಂತು ಕೃಷ್ಣಿವಯಾತ ॥ ಪದ ॥ ಹರ
ನಪ್ರಸಾದಾನ್ನಮುಂ ಪ್ರಸಾದೋದಕಂ । ಚರಸಾಂಬು ಸಾರವಿಷ ಕುಜಕಿಕಿಗೆ ದಕಿಗಳು । ನಿರುತವಿದು ಮುಖ್ಯಯಲ್ಲ ನಿಶಿಜ ದ್ದಾಚನಂ । ಪ ರಘುರಾಮಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ವರಚಾ
ದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ । ಮುರು ಶಿವನೆಗಳಿಂ ಶಿವಾನುಗ್ರಹ ಕೆ ಗಾಜ । ನರು ಮೊದಲಿಂದ ನಾರಾ ಘವಗೆ ಪರಿದೆವನತಿ ಪ್ರಜೆನವನ ದಾವನಗೂ ॥ ಗಾ ಶ್ಲೋ ॥ ಪ್ರಸಾದಾನ್ನ ಪ್ರಸಾದಾಂಬು । ಪಾ
ದಾಂಬುನಿಪಿನಾ ಕನ೬ । ಸಾರ ವಿಷ ಲವ ಷ್ಪಸ್ಯ । ಕುತಾರಾ ನಾಲಿನಸಂ ಪಯಃ । ವಿಷ್ಣು ಪರಶುರಾಮೋಪಿ । ಶಿವೇನಪರ ದೀಕ್ಷಿತೆಃ । ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಾಂನ । ನಿರ್ಮಾ
೫೭ ಪ್ರಸಾಂ ನಿಷ್ಪಿವ ಕೆ ॥ ಪ ॥ ಗುರುವಿನಪಾ ದೋದಕಂ ಪಾಲ್ಕಿ ಶಪರನಿರ್ಮಾಲ್ಯ । ಮುರುತರಿಪಿ ಕಸುಖಂ ಪಸ್ತಸಂಶತಕ ರಂ । ಪರಮ ಪ್ರಸಾದ ಶಿವನೆಂಬುಂದವೋ
ಕ್ಷ್ಮಸುಖವಂ ಪಡೆವನಾವೊಂದವಿಂ ॥ ಗು ರುಸು ಪ್ರಸಾದೊಪಯೋಗವೆಂ ಪಾದಕಂ । ಚರಪಾನಮಸ್ತಿ ಮಧ್ಯವಸೈವಿದ ಭಗಳಂ ಪರಿಪರಿಮುದಾ ಪ್ರಣಾದೊಳಿಂದನಾ
ರಾಘವನೆ । ದುರಿತನಾಶಂ ಪರಿರಿಂ ॥ ಗಾ ಶ್ಲೋ ॥ ಪಾದೋದಕಂ ಪಾಶಪರಂ । ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಚೈ ವಿಶಪ್ರದಂ । ಗುರೋ ರ್ಮುಕ್ತಂ ಸದಾಕಾಲ । ಮಾಮುಷಿಕ । ಫಲಪ್ರದಂ । ಗುರು
ಪಾದೋದಕಂ ಬಿತ್ವಾ । ಯಚ್ಛಿ ಜ್ಯೋಷ್ಟಂ ಗುರಾನ್ನತಾ ॥ ಅಷ್ಟಮದ್ಯಗತಂ ಪಾಪಂ । ತತ್ಪ್ರಸಾದೆ ವಿನಸ್ಯತಿ ॥ ಪ ॥ ತ್ರಿದಶ ದಾನವ ಕಿನ್ನರ ರತ್ನ ರಾಜಿತ ಪದಂ ಪಡೆದು ಗಳ್ರಂಗಂ ನತ್ತ ದ್ವಾರತಿ
ರವ್ಯ । ವದನನುಂ ಪಡೆನೆಂಯು ಪರಮ ಪಿದ್ಯಾಸ್ತನ । ವಾರಾಶಿ ಪಾರಗನಜಂ ॥ ವುದ ಮೊಳ್ ಶಿ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಪ್ರಜನೆಗೈಯಿ ಮುದ ಕನು ಗ್ರಹಕೆನಿ ಗ್ರಹಕೆಸಾ ಮತ್ಯ ಮೆಂ ।
ಪವಿಂದ ಪಡೆದನೆಂದಂ ರಾಘವಂಗೆ ಪ ರಿ ಪರನು ನತ ಮೋಕ್ಷ ಕರನಾ ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಅಷ್ಟಾದಶಮಹಾವಿದ್ಯಾ । ಸ್ಥಾನವಾರಾಶಿ ಪಾರಗಾಃ । ಚಂದ್ರ ರಂಗಸ್ತಿತೇನತ್ಯಾ । ದ್ವಾರ ತಿ
ಪ್ರಸಾಸುರಾನನಃ ॥ ಸುರಾಸುರತಿರಾರತ್ನಾ । ವಿರಾಜಿತಪದಾಂಬುಜಃ । ಅಸುಗ್ರ ಪಿತಂ ಸಕಲಂ । ನಿಗ್ರಪಿ ತುಂ ಚವಿಲಯಾ । ಜಗಜ್ಜನಯಿತುಂ ಶಕ್ತಃ । ಪ್ರಸಾದಾನು ಮಾಪಾದ ರ್ಮಾ

ತ್ತಿ॥ ದಾನದಿಂದೆ ನುತಪದಿಂದೆ ನುದೀಕ್ಷೆಯಿಂದೆ ನುಜಪದಿಂದೆ ನುಮದೃತ್ತನರಿದಿತ್ತ। ಲಿನುಮಚ್ಚಿತ್ತಮಂಪ್ಪಿ ವಿಶ್ವಯೆನ್ನ ಕಲವರಗನ್ನೆನೆಯುವಂತಾಕೆಯಿಂ॥ ವಾನವಂ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂಧರಿ
ಫಲವನೆಂದ। ನಾನಮಿಲ್ಲದೆ ದಶಿಸಿದಾತನೆಂದಿ ಶ್ರೀರಂ। ಮಿನಕೆಯಮಗಳ್ಗಡನೆ ಪೆಳ್ವನೆ ಲೆರಾಘವಾ ಯಂದನಾ ಹರಿಹರಾರ್ಯ್ಯಂ॥೧೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಕಿಂ ದಿಕ್ಷಯಾ ಕಿಂ ತಪಸಾ [illegible] ಕಿಂ ದಾ
ನೆನ ಜಪೇನ ಕಿಂ। ಶ್ರು [illegible] ಸುದಿನಿವರಾಣಾಪಿ। ಮಧೃಷ್ಟೋಯದಿ ಮುಂಜತೆ। ಶ್ರೀ ದೆರಸಾದಾರಯಿದ್ದಕ್ಷಾ॥ ಯೋ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಲಾ [illegible] ತಃ। [illegible] ಮಿನಂದತತಿನ। ಸಾಮಸ್ತ್ಯ ಕಲಾದರಃ॥ ವ॥
ಯೆಳೆಯನಿಂತಪವನೆಸಗುವಡಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ಶುಲ [illegible] ಮಂ ಪಿಳೆನಿರ್ಮಾಲ್ಯಪಾದಾಂಬು। ನಿರ್ಮಲಸುಪ್ರಸಾದಗಳ್ [illegible] ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಧಾರಣಾ ಪ್ರಾಶನಾ [illegible] ನಾಸಿಗಳಂ॥ ನಲಿದು ವಿರಚಿ
ಸಲು ಸಾಲಾಕ್ಯಸಾಮಿಪ್ಯ। ಶೈಲದಸಾ ರುಪ್ಯಪದಗಳ್ [illegible] ನೆಂಯ್ದುವರೆಂದೆ। ನಲುವಂಗೊರೆದನಿ ಶ್ವರ ರಾಘವಾಯೆಂದನ ಪ್ರತಿಮ ಹರಿಹರೇಶಂ॥ ೨॥ ಶ್ಲೋ॥ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ॥
ಧಾರಣಾ [illegible] ತ್ತುಶ್ರೀ। [illegible] ಸಾಲೋಕ್ಯಲವ ತಿ ನರಃ। ಪಾದೋದಕೆ [illegible] ಪಾನೇನ। ಸಾಮಿಪ್ಯಂ ಲಭತೆ ಶಿವಾ। ಮತ್ಪ್ರಸಾ ದಾಪಭೋಗೇನ। ಸಾರುಪ್ಯಂ ಲಭತೆ [illegible]
ದಾ। ಸಾನ್ನ [illegible] ತಪಸಃ ಶಕ್ತಿ। [illegible] ವಬಾ [illegible] ವಿದ್ಯತೆ॥ ರಹಸ್ಯತ [illegible] ದಿದಂ ಮುಕ್ತಾ। [illegible] ಲಶಂ ಕುರು ಯ ತತಃ ॥ವ॥ ಈಶ್ವರ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ [illegible] ಪಾದಾಂಬು ವಿನ
ಮಿತೆಪುರಿ। [illegible] ವಾಸಿದಾಗತಿ ಕೆಂಮು ತ್ಯಂಮು [illegible] ವೆರಸಿಯೆ [illegible] ನುಜ। ಗಿರಿಶಪಾನವ ಮಾಡಿ ಧರಿಯಬಾರವ ಧರಿಸಿಸಾ ಮರ್ತ್ಯಮುಮನೆ [illegible] ಯ್ದುದಂ॥ ಈಶ್ವರ
ಪನಾವಾಗಿ ಸರ್ವಗನಾಗಿ ಭೋಗಿ ಶಿವನಾದಂದಿ ತದಿಶಿಷೋಪಭೋಗಫಲ। ದೆಸು ಪರಿಯಿಂ ಮೊಗಳುವ ಡಿವಾಣಿ ಬದಿಗಳ ಶಕ್ರವಿಲೆರಾಘವಾ [illegible] ॥೧೩॥ ಶ್ಲೋ॥ ಕದಾಚಿದಿ ಶಪಾ
ದಾಂಬು। ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಪರಿಮೆಳಿತಃ। ಪವನಃ ಪಂನಗೆ ಶ್ರೀನಾ। ನಿಪತಃ ಮುಂನ್ಯಕಾರಿನಾ। ತಿನವಿಶ್ವಂ ಭರಾಭಾರಾ ದುರಿನಾತ್ಮವಾಪ್ಯತೆ। ಭಾಗಿ ಶ್ವರರತ್ತಮಚಲ। ಮಿಶಭಾ
ಟನಾತಾಪಿ ಚಾ। ಸರ್ವತಾ ಚತಿ। ಜಾತಾ। ಶಿವೆಂದ್ರನವಿಪಂತ್ರಯಃ। ಸಾಕ್ಷಾ ಪ್ರಸಾದಭೋಗಿನ [illegible] ಯೋಲಭತೆ ಫಲಂ। ತದ್ದ [illegible] ಕ್ರತುನವಿಮಿಶಕ್ತಿ। ನಗಿರಾನಗಿರಾಪತಿಃ॥
॥ವ॥ ಶಿವಪಾದಜಲವ ಪಾನವ ಮಾಡಿದ ಸು ಪ್ರಸಾದವನುಂಡ ಕಾರಣಾ ವಶಿಷ್ಟನಾದಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ। ನವನೆ ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯದಶಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಪ್ರಣಾಳಿಯ ತ್ತೊಪವಾಸಾ॥ ನಿವಹಗಳು

ಗಶಿವನು ಪ್ರಸಾದದ ಗುಣನ ಕೊಟ್ಟಿ। ತವೆ ತಾಗದೊಳ್ ಹೊಂದು ಭಾಗತ್ತೆ ಸಮವಿಲ್ಲ। ವಿವಶಿಸುವ ಡಿ ದುರ್ರಾಘವ ಯೆಂದನೆ ಪ್ರತಿಮ ಪರಿರಾಯ ವಿಜಿತವಗಯಾ॥೧೪॥ ಶ್ರೀ॥ ವಶಿಷ್ಟೂಪಿಗತಿ
೨ಮಾರ್ತ। ಪ್ರಸಾದಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವತಃ। ತಸ್ಯ ತಪ್ಪದಾ ದನೆಂಬಿಯಂ। ಶ್ರೀಪ್ರಸಾದಾಂ ನಂಬೆಸ ಸ್ನೆಂಬೆತ॥ ಉಪವಾಸ ಸಹಸ್ರಾಣಾಂ। ಪ್ರಜಾಪ ತ್ಯಾಯುತಾನಿ ಚ। ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ಶಿಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಯಕಾ
೩ತ್ಯ್ಯಂತೆನಾಪಿ ಸೋ ಸಮಾಃ॥ ಪ॥ ಸಕಲ ಭುನಾಕಾಪ್ಪ ಗಂಧಾನು ತೆಪನ ಶಸ್ತ್ರ। ಸುಕರ ಮಗಮ ದತ್ತೆಲಕ ಪೂರ್ರಮಂಜನಕ। ನಕರತರಚಿ ತಾವತಂಸಗಳ ರಾಶಿವಾಹನವಸ್ತ್ರ ಸಂಖ್ಯ
೪ಹವಾ॥ ಮಕರಧ್ವಜಾರಿಗರ್ಪಿಸಿತ ಪ್ರಸಾದ ಮಂಗವಕತಿಯಿಂ ರಾಗಿಪು ದುಬರಿದೆ ರಾಗಿಸಿದಾ ಡಲು। ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತುಚ್ಚಾಂಡಾಲವಿಷ್ಣು ಮವೆನುತಿ ಸೂಕ್ತಿ ರಾಘವಾ ಯೆಂದನಾ ಯ್ಯಂ॥೪
೫॥೧೫॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸರ್ವ್ವಂ ಚ ಭುನಾ ಕಾಷ್ಟಂ ಚ। ವಸ್ತ್ರಂ ಚೈವಾನು ಲೆಪನಂ। ಗಂಧೊ ಪುಷ್ಪ ಗಪ್ಪು ದಕ್ಷೈವಾ। ಕರ್ಪೂರಂ ತೈಲಮಂಜನಂ। ರತ್ನಾಭರಣ ಜಾತಂ ಚ। ವಸ್ತ್ರಂ ಲಿಂಗ
ಲವಾಹನಂ। ಪ್ರಸಾದಮೆವ ಖಾತ್ವಾ। ಮಂ ಲಿಸ್ತ ಚಾಂಡಾಲ ವಿಷ್ಣುಮಂ॥ ಪ॥ ಲಲಿತೆಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವೆ ಲಿಚರು ಕ ಮದ। ನೋಳಿದು ತಾನು ಪಖಾಗಿಸ
೭ದು ಪ್ರಮಾದದಿಂ। ಸ್ಥಲಪಶು ಜಲಾನ್ನ ಗ್ರಕೊಡಲಿ ಲಾಗೆದುಂ ಕೊಳ್ಪಡವ ನರಕವ ಮುವ ನೆರಿಯ್ಯುವಂ॥ ವಾಲಿಡಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿರಂತರಂ ಸಂಯೋಗ। ಗಳ್ಗಾಳು ದಪಿಯೊ
೮ಗಂಗಳ್ಗಾಳು ಮನಾಪಿವನಿತು ಸುಲಿಖ ಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಸಮರ್ಪ್ಪಿಸಿತ ಪ್ರಸಾದಾಪರಾಗಿ ಲರಕ್ಕನೆಂದಂ॥೧೬॥ ಶ್ಲೋ॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾಯ ಮದತ್ತಂ। ಚರುಕ ದ
೯ತ್ತನ್ನಸಂಶಯಃ। ತತ್ರಪ್ರಸಯಿತ್ವಯಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಾ। ನಾನ್ಯಸ್ಯ ವಸುದಾಪಯೆತ॥ ನದದ್ಯಾ ದಾಜಲಾದಿಕಂ। ದದ್ಯಾ ಶ್ರೀ ನರಕಂ ವ್ರಜೆತ್। ಸಂಯೋಗಿಸುವಿ ಯೋಗಿಪು। ಚಾನ್ಯವ
೧೦ತ್ರ ಸುಖಾನಿ ಚ। ಯಃ ಕುರ್ಯಾತ್ ದಿಷ್ಟಲಿಂಗೆ ತು। ಸಾವಧಾನ ನಿರಂತರಂ॥ ಪ॥ ಪರಮಶಿವಲಿಂಗೆಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದೊಪಭಾಗಿಗಳ್ ನರನಾವನಾದೊಡೆಯುನಿಂದಿಸಲು ಘೋರತರನ ರ
೧೧ಕವ ಮುಮನೆಯ್ಯುವಂತೆಂನ ಲಿಯಪಿತಾ ಮಹರು ಸಪಿತಲನು ಮಾನವಿಲ್ಲಂ॥ ಹರನ ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ತುಳಿದೊಡಂದಾಂಡದಾಡಿ। ವರಬ್ರಿಗಳು ನಷ್ಟಮವಕ್ಕೆ ಗೆ ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಮು ಮೊರೆ
೧೨ದಿತ್ತವಂ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೆವನೆಸುತ್ತೆ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಗುರು ಪೆಳ್ದನು॥೧೭॥ ಶ್ಲೋ॥ ನ ಸ್ಪೃಸೆದ್ಯದಿಪಾದೆನ। ಲಂಘಯೆನ್ನಾಪಿ ಸರ್ವತಾ। ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯಲಂಘನಾ ಚ್ಚೈವ। ಸಿದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶಾದಿ ಜಾಯತೆ। ನಿರ್ಮ್ಮಾಲ್ಯ

ದಾನಾನ್ತರನಿಪತ್ತ ತಿಕಾಲವ ಕ್ರಂಯಂ॥ ವಿಮರ್ಶ್ಯ ಖ್ಯಾತ್ರಂ ಧಿಂದಂತಿ। ಯೊಂ ಜನಾಃ ಶಕ್ತಿ ಸಂಯುತಾಃ। ತೆಯಾಂ ತ್ರಿಪಿ ಬ್ರುವೀಃ ಸಾರ್ಥಂ। ನರಕಂ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ॥ ಟೀ॥ ಪರನಿಂದ್ಯಮಾರ್ಗ್ಯಭಕ್ತರ
ನ್ನಾಂ ಬು ಪ್ರಸಾದವಂ ಪರುಷದಿಂ ಧಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಶ್ರಿಷಿ ಖ್ಯಾಜನಂಗೆಯ್ದು। ಗುರುಮನೊವಕ್ಕಾಯ ಕರ್ಮಂಗಳಾಳು ಮುಕ್ತಿವಥ ಕುಲಂ ನಷ್ಟವಪುದೂ॥ ನಿರುತ್ತ ಸದ್ಭಾಮಸ್ತರ ಪ್ಪುಮಲತ್ತಿ ಲೆ ವ ಖ
ತ್ರ। ಚತರಿತಮಂ ಪಿಳ್ಳ ಪಿಂಕೆಖು ಸದ್ಯ ಕ್ತಿಯುಂ। ವರರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತ ಯೆ। ಂದನಾಹರಿಪ ಗೆರಾಚಾರ್ಯ್ಯಸವಿಕವರ್ಯ್ಯಂ॥೧೪॥ಓಂ॥ ವಾರಕಾನಗರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೂವ್ವಾಸನೀತರಿ ಮುಕಾ
ಶಿಯುದಿ ಗ್ಗಾಂ ಡಂತ ಎದಕ್ಕೆ ಕರವಾಯ್ದು ನಿಜ। ನಾ ಶಿಜನಂ ಬೆರಬಿನ ಮಿಖಿ ಖ್ಯಾಜನಕೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪಾಲಿಂಯಸವನಿಡೆ॥ ಲಮಾರಾಶಿಗ ಪ್ಪಿಸಿನ ವಿದುಕ್ಷಿಷಮಂ ಕೆಕ ಷ್ಟಗಾ ಲಾನಿಸಂ ದಿ
ಯೆ ತೆ ಸನಿಗೆ ಪದಬಾಹ್ಯಕ್ಕೆ। ತ್ರಾಶಿಲೆಪಿ ಶಿವಪ್ರಜತನುವಾಧನೆಂದು ಶಿಷ್ಯಂಗೆಪರಿಪರನು ಸುದ್ಧನು॥೧೫॥ ಶ್ರೀ॥ ದೂವ್ವಾಸಿನಂಬ್ಬಿ ಪ್ಪದುಮಕ್ಕಸ್ಸ॥ ಪಾದಖಾಪ್ಯಾಂಗಲಿಪನಾತ್ಸ ಸಹಸಾ
ವಲಿ ಪ್ರಜಾಯತ॥ ಪ್ರಾಲಕ್ಷ್ಮಾನ್ ವಿ ಷ್ಣುರವ್ಯಯಃ॥ ಟೀ॥ ಸದಮ ಲಾತ್ತಕಮುಕ್ತಿರೂಪ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಮುದದಿಂ ದ ಲಖಿಕ್ಷಾಂನಮಂ ಲಕೊಂಡುಮೂಗಾಂಧು। ನ
ಥಿಯ ತಿಕ್ತದಿ ಪಂಜಿಸಿ ಪ್ರಸಾದದಪ್ಪಿ ಕ್ಷನಿ ರಾಳಗೆ ಬಿಳಲಾದನೆ॥ ಅದನುಪ್ಪ ಥರಾಮಮುಂಜಿಸ್ಸಲು ಜಾಲವನಿಕಿ। ಯದಸೊಯ್ದು ಥಿವರಂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನಿರ್ವಗೆ।
ಪದಪಿಂದೆತ್ರಿವಲಾಕವಾ ದುದಲೆರಾ ಘವಾಯಿಂದನಾಪರಿದೆವನು॥೧೦॥ಓಂ॥ ಪರಲಾಕದಲ್ಲಿ ಕೆಯಕಿಯೆಂಬ ಕಾ ಂಥವ್ವಗಾಚರ ಶಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುದೆಯೆಂ ಚಿ
ಂಬ। ಪರಿಶಂಖಿಯುಂ ವರಾಪತ್ತಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಾಳುತಿರಲ್ಲು॥ ಚರಮೂರ್ತ್ತಿ ಸ್ವೈಶ್ವಕೈಬಂದು ಂಡುಮಿಕ್ಕದುಂ। ದಾ ರಕೆ ದುದಕೆ ಮುಂನ್ಪಪರಿ ಕಾಕದಿಂ ಸವಿಯೆ
ಸ್ವಾನಿತತ್ತನುಪರುಪವೆದಿಯಾದುದು ಥ ಜಾನ ವ್ಯವಪ್ಪುದದರಾಡಿಯನು॥೧೧॥ ಖಾ ಂಡು ದಿನರಾಗಸಂದಿಸಿ ರತ್ತಿಂದುಬರುಗುಡುವಿ। ನಿಂದವಿಬಿಪಂ ಲದಿಯಂಕಾದಕಾಬಾಸ್ವಾ
ಗ। ಕುಂದಾನಾಮಾದುದರಸಂಕೆಳ್ದಂತರಿಪ್ಪಿ ಸಾಸಂತಷ್ಪಲಾಪಬಿಂಡಾ॥ ಎವಂದಮಂ ಸೂಂಕಿಸುತ್ತಿರೆ ಚಿಂನವಾಗುತಿರೆ। ಚಿಂಮೊದಲಸುಖಪಿಸ್ಯಾಗಿ ಶಿವಮುರಕೆ ಮಾಂಸಾಖಿ। ಸಂದೊ
ಪವರಶೆವಂನಯಃ ಪಿಂಡಕೊಟಿ ವಿಮಂಸೊಂಕಿ ಸಲುವಸುವಾದುದೂ॥೧೨॥ ನರನಾಥತಥ್ವರಾಪದವು ಬ್ರೇಯಂ ಪಾಂಗೆ। ನಿರಿಬೊಯ್ಸನಾಂನ್ಯಾಕೆ ವರಾಪನಾಮವವಿಪ್ಪು। ಥರೆಯಲ್ಲಿ ಸ

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಮಾಡಿ ದರಶಾಖಾ ಪಾಂಕೆ ಕೆಳೆನೆಗೊಂಡ ನೃಪ॥ ಗುರು ಚರಣ ಸನ್ನಯ ನಗನ ಶಶ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಪ್ರಭಾ। ಸುರ ಮುಕ್ತಿ ದೇವನಾ ಸದ್ಧರ್ಮ [illegible]
ಲಿ ಶ್ರೀಯಿಂದದನಾ॥ ೨೩॥ ಸುಂಬಿ ವಿಶ್ರಂ ಕೆಂಡು ತುರುಗಂಗಳಿಗೆ ಪುದಿಪ। ದಿಗಂಬರ ದಮಲಿದ್ದ ಯುಗಂ ನಿಜೆಂದದು ಚತುಸ್ಸಿಷ್ಟ ಶ। ಪು ಅಬಿಸಿ ಯದೆ ಮಡಿಯಂ [illegible] ಮೊಂದು
ನಗು ತರು॥ ಶ್ರಂಯ ಪ್ರಸಾದವಂ ಮಾಡಿ ವಿಸಿಗವ ಗವಂಬಡಿ ಜ॥ ವಡಿಲ ಪನಪಾಸ್ತ ಕ್ರಿಷದ್ರವ ಶ್ರೀವ। ಚೆಂಬಾ ಸ್ವಚ್ಛಾವ ದಿಂಯ ಕಂಸ್ಕೃ ತೆ ತೊಡೆಯಲು ತಿಂದಿಯ [illegible] ಸೂ॥ [illegible]
ರಮನೆ ತುರುಗ ಶಾಲೆಗಳು ಶಾಲೆ ಮೊಗದ ಹಾದ। ಪರಿಪುರಿಯ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಬೆಯಿ ಕೆಂಗೆಯ್ದು। ಚತುರಂಗಾಂಬುರುಪ ಕರ ಗಿತಪ್ಪುಮಂ ನಿಮ ಪೆಂದು ಬೆ ಸ್ವಂಬ ಡುವ ಲೈನ ಪ ತಿಂದಾಗ॥ ಕರುನಾ ದಿಂತ್ರಿಗಿ ದಿವಂ
ವಿ ನೊವಿಲ್ಲ ವಂದಿ ಲಿಬಿಮ ಗಳಿಬಿಂ ನೃಪ ವಸ್ತೆ ಹೊಂದು ನಿಗ ಲ್ಲನೆಯ ಕ್ಕಿಯ ಮ। ತರಿಸಿ ಪಾಕೆಂಗೆಯ್ದು ಕಡಕವಿಲ್ಲ ವನುನಾಬಿಸಿ ಮರ ದನಿತ ಶಾಖಾ ವಾಂಚ॥ [illegible]
೫೮ ನೆಯ ವನವ ಮುಮೆ ನೆಲ್ಲ ಲಯವ। ಮನುಜೆಂದ್ರ ಬಿತ್ತಿ ಶ್ವಸಾನಿ ಶಿವಾಲ್ಯಂಗನಕೆ। ಮನವಪ್ಪಿದು ತಿಲಗಳಂ ಪರ ಪುತ್ರಿ ವಸಾಂ ಮೊಂದು ಬಳುವ ಲಿಕ್ಕಿರ॥ [illegible]
ಯ ದಿಂತ ದ್ವಾತ್ರಿಂಯಂ ಕಿ ಶ್ರೀನಲಿ ಲಾತ್ರೆ ಧನದ ಸಖನಮಲ್ಲಾನ ಕ್ತಗೆ। ದಿಶ್ರಾದಿ ಪ್ರಾ। ಗೃನಿವಪಂಗಳ ಮುನಿಂದ್ರ ಬಾಳ ದಿ ಕಿ [illegible] ತಾಂಬರದು ಬರ ಗೆದಿ ರೆಂದೊಪ್ಪ
ನೆ॥ ೨ [illegible] ಯಳ ಕಾಯ್ದುರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿ ತೆತ ಕಿತ್ತಿವಾ। ವಲ್ಲಭನ ಮಜ್ಜನ ಕೆ ಮತ್ತೆ ನವಾಳ್ವರು ಲಂ। ಮೊಲ್ಲು ಪರುಮೊಲಲಾಕ್ಷಿ ಕೆಪ ರನಿಗೆ ದವಿಮಿಲ ಲಾಗ ದುಂದುವ [illegible] ಮಾಗ॥
ಯಿಳರು ನಾ ಬಿದದಿ ನಲು ಯು ಕೈ ಯೋಳುಂತಿಗೆದು। ಯಳ್ಬಾ ಯೋಳು ತುಂಬಿ ಕೊಳ ಉ ಕಾಯ್ವುನ ಚರರು ಕೊಯ್ದುಪಿಡಿಶ ದಿಯಂ ಮ ಮನುಜೆಂದ್ರ ಚಾಳನೆ ಡೆ ಸೊಯ್ಲಾಡಿಂ
ತಂದ ಕೂಸಗ॥ ೨ ಬಾಪ ರನೆ ದವಿಯಿಳ ಸ್ವಾಬಿ ಮಿಲ ಂತಸ್ತ। ದಿರವನು ಸುರಿನೆ ಯಳರು ನಾಲ ಶವವವ ದಿಕಿ ಲಂ। ಶರನವಾಗ ಡವೆ ಬಿಡ ದೆನ ಲಪಾ ದಿವಂಗೆ ಪ್ರಮತ್ತ ನಪ ಬಂಯ ಕೆಂಯಿಂದಾ
॥ ಧರನಾಬ್ರಿ ಶಮೆಲ್ಲ ದುಷ್ಟ ನಿ ನಿದೆನೆನೆಲ್ಲಿ ಪ॥ ಪಾರನ ಪ್ರಮತ್ತಂ। ನಿನ ನಿಂನ ಪ್ರಮತ್ತತಿಯನ ಗೆ। ಮೊರಕೊಳಿ ಶಪ್ಪುಬ ದೊಳಿಸುತ್ತೆ ವನಬಾಂ ಯೋಳಗೆ ನಾಬಿಳ ತಂನಯ ಬಾ ಯೊಳಗ॥ ೨೮॥ ಬಿರವಿಂ
ದಿ ತೆಗದು ತುಂಬಿ ಕೊಳು ತಿರಿಪುಲಿ। ಶ್ವರ ನಿ ರಿ ಜೆಗು ಪಗ ನಾ ಪಿ ದಾ ಡವಿರಸಿ ಯಾಪ್ಪ ಸ್ಲೆ। ಚರನಸುನಾ ನೆಂದುದು ಪ್ಪನುಪ್ರಸಾದವ ತಿಲವ ಮೆಲವಿ ಪ್ಪ ರುಂಬ್ರಾಂಯ ದೊಳು॥ ಚರನಾ ಮೊಪ

ವಮಾನ ತೆಸುವರತೆಗದಭಕ್ತಶಂ। ಕರತೋಳ್ಪುಮನಾಣಿ ಮುಷ್ಟ್ರಕಮೋಳಿಲ್ಪುಕ್ಕೆಲ್ಲಾಸು। ಮುಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿತಿರಾಜೆ ವಾಂಕ್ತಾ ಯೆಂದನ ಪ್ರತಿಮೆ ಹರಿತಾಂಯುನಾ॥ ೨೯॥ ... ದುಮುಖಿಕ
ಮಳದಳನೆತ್ರಿಚಾಗ್ರಾ ಬಿಡಿ। ತಂದ ಪ್ಪುದ ಪ್ಪುಹರ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪ್ನ ನಳಿನಿ। ಮೊಂದುಬಿನ ಪ್ರ ಥಮರು ತುಗಂಡು ಬೆರಾಂದು ಮನೆಂಗೊಳು ಮಳ್ಳಿತಿರೆ ಮುಳಿಯಾ॥ ತಂದು ತಂಮವರು
ಮಿಂಬಟ್ಟಲಾಳುನಿಡಿಯುವಾತೆಂದು ಕಾಟ್ಟಸಿಳ್ಳಿಮೊಗ್ಗಲು ಮೊದಲತೆತ್ರ। ಹೊಂಢಿಸ ರಸನೆ ಗೆಸು ಸ್ವಾದವಾಗಿ ಶಿವದನ ಬಿಂತೆಗಡು ಬಟ್ಟಲಲಿ॥ ೩೦॥ ಮ ಗುಳು ಮುಟ್ಟಾನಂದ ಬಿಂಡಿಳಿ
ಮುಯಸೇರದು। ನಗುತೆ ನಿಂನ ಯತ್ರಾ ವಾಳಿಮನಾಥಂಗು ನಾಳಿಪ। ಸುಗುನಾಳಿ ಬಾಳಿನಲವಳು ಗುಡಿಗೆ ಬಪ್ಪಾಗಮು ಖಮಂಟಪ ಮೊಳಾಲಗಿಸುತೆ॥ ಮಿಗೆ ಮು ದಳ ಟ್ಟವರ್ಧನರು ಮೊ
ದಲಾದಳಿಕೆಳಿಮಿ। ಪೆಗಲಂಜಿಸು ಡಿಯಜ ಲಹಾಳಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದು ... ಮು। ಸೊಗಸಾಗಿಳಿಮಳ್ಳಾವಾ ಯೆಂದು ಬಂನಾಳಿಸುತೆ ಕರಮತಿರೆ ಶಿವನಾಗಳು॥ ೩೧॥ ಯೆನೆಲಿ ತೆಳಿ ಮಿಕರ ದ
ಬಿಯಗಳಿನಲು ಜಗರು। ವಿನಾಡಿಸು ವೆಯೆ ಳಕಿವೆನ ಮೊಳಿದ ಟ್ಟಿಯ ಬಿಷು। ದೆನುಂಡು ಕಟುಕಿಯಾ ತಕೆಯಕ್ಕ ಕಳುಪಿದಳು ಮತ್ತು ನಾಲಗೆಯ ಮೆಲೆ॥ ತಾಬಿಟ್ಟು ಸವಿಯಾ
ಗಲು ನಾಲಂಜಿ। ಮೊಹವಿಂ। ತೊನಿನೆಬ ಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲ ತೆಗದು ಕೊಂಡುಂಡು। ನಾವಕ್ಕ ನಿಡೆಗೆ ತಳುವದಿ ಬೊ ಳ ಪಾಳಿಸಗೆ ನ ಲು ನ್ನಕ್ಕಾ ನುಕಂಬಿ ಶಿವನಾ॥ ೩೨॥ ತನಗೆ ನಿ
ನುನವಿಯೊಳು ಬಟ್ಟಲನಿಖ ಕೊಂಡೆಂಜ। ಳಿನ ಹುಗ್ಗಿಯಂನಲಿನ ಲಿದು ಸವಿದು ತರಿನಮನಾಳಿ। ಕನಕವಿಲವಿಸ್ತ ವಾದಬ ಟ್ಟಲಂ ಸೆಡೆಕಾರ ಬೊಳು ಕರು ಹರಿಯ ಡೆಳಿ
ಮಿ॥ ಮನೆಗೆ ತಂಡಿಡು ವೆಡೆಂಯೊಳಿಟ್ಟು ದಂಮ ದೊಳು ಮೂ। ಜೆನೆಗೆಯ್ವ ಕರಳ ಕಾನಾದೆ ಶಿವನ ಬಟ್ಟಲಂ। ತನತನಗೆ ಕೈಗಳುಂ ಪಾಸಕೊಳು ತೆ ಶಿವನೆ ಡೆಂಯ। ಪಾಸಬಟ್ಟಲಂ ಕಂಡರೂ॥ ೩೩॥
ತ್ರಿಗಳಾ ಬಟ್ಟಲಂ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಾಳಿಟ್ಟು। ನಾಗವಾಸದರು ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ರಂಕರದು। ಸ್ವಾಮಿ ಭುಗ್ಗ ಹನಾನ ಬಟ್ಟಲು ಲ್ಲ ಮೊದುದಿ ಬಟ್ಟಲಿದೆ ಯಾರು ದೆನಲು ನೋಡಿ॥ ಮಹಾಗ ನೊಳು ಬೆರಳಿಟ್ಟು
ನೆರೆಪಾರೆಂ ಯವರು ಬಾಳಿ। ಯಾಗು ಬಬಟ್ಟವಿದು ನಿವೆವಿ ಚಾರಿಸು ಮಡಿ। ಗೆಂದು ಪೆಳಿ ಬಟ್ಟಲು ವೆಕಬ ಬಾಲಿಂ ಪಕ್ವನವು ನೆಗೆರಸಿ ಬಿಂದಾ॥ ೩೪॥ ಸಂಜ ನರು ಕದುಮ್ಮೆಗೆ ಸ
ಚೆನಂದುವ ನೆವಾಗುತ್ತಾ ಜನಂಬೆರಸಿತ ತ್ರಿ ತ್ರಿಗಳಕರಳ। ಪಾಜೆ ಯೆಗುಳಿಂವಾದವನ್ನೆ ಕಳವೆನಲವರು ಪಿದಳಿತಂಮಮ್ಮೆಗೆ ತಾವೆ॥ ಸೊಜಿಗಂ ಬದು ತೆ ಬಟ್ಟಲಹಾ। ... ಬಟ್ಟಲಂ [illegible]

ತಂದವರಾರು ಬಾಳ್ವಿ ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ಕಳವೆ। ರಾಜಶೆಖರನಿತ್ತುದು ಮಿಯುಂ ಕಸು ಮಾಡಿದನೆ ನಲ ಜರು ತಿಂತೆಂದರು॥ ೩೫॥ ತಾನಿತ್ತ ಶಿವನಿತ್ತನಿ ಮಿ ಬಲ್ಲುಲ ತೆಪ್ಪಗೆ। ಯಾನು ಪ್ರಿಯನು ಬ್ರತ ತೆಂ ದ
ನಿರಾದ ಪೆಂದಪುದು ಕರ್ದು। ಪೆನಿತ್ತ ಯಂ ಕಳೆಂಸುಂಕ ಟ್ಟು ಬಡಿಯೆನುತ ತೆತಂತ ಮಗೆ ಮೊಕ್ಕೆಲ ತಿಕಲು॥ ಲೆ ನಾಥ ನಿಂನ ಕ್ಷ್ರಿಂ ಯಂನು ಡಿನಿ ಕಾಡ್ಡ ಪಿನಿ। ದಿನಪ್ಪುವ ಜನಮಂ ನುಡಿವಿರೆಂದೆನುತೆ ಬಪ
ಮಾನಿನಿಯ ಮುಪ್ಪು ಬಾರ ದೆನುತೆ ದೂರದೂ ರವಿಗೊಳ್ಳಿ ಕ್ರೆ ತಂದರು॥ ೩೬॥ ಗೊಮುರದ ಬಾಗಿಲಾಳು ಪೊಗಲಿ ಯ್ಯ ಪೆಲಗೆನುಡಿ। ನಾ ಪಿನಾಕಿಯ ನೆನಲುಡು ಮಿಯಂ ಕರ ದುನಿನ ಗೆ
ಪರಿಯೊಳಿತ್ತ ಬಲ್ಲಲನ ಬಂ ನು ಜ ಇಂದು ಕಸು ಪೆಶಿವನೆ ಡೆಗೆ ಬಂದು॥ ಆ ಮುರಜನಂ ನೊಡು ತಿ ಶಿವಿಮ ನಾಥ ಲಿಗಾ। ಮಾಮುಲ್ಲಯ ದಸುರು ಬಲ್ಲಲನಿತ್ತ ಯೊಯುಲ್ಲ। ಬಾ ಪಾರು ಗೆ

೬ ನಯ್ಯು ತಿಪಾಶಿವ ಶೆನ ಲಿಂಯ ಬಿಪರು ಲಿಂನ ನಚ್ಚಿನ ಕಂನಿಯಾ॥ ೩೭॥ ಯೆನೆ ಪ್ರಳಯ ಜಲದ ಘೋಷ ದಿ ಕೊಳ್ಳುದುಂ ಯುಂ ಯು। ನಿನಗೆಂದು ನು ಡಿವ ಸುಡಿಯಂ ಕೆಳ್ಳೆ ಜನ ಕೆಳ್ಳ। ತನ ತನ
ನಿ ಮಾಚಿ ಮಾದುರು ನಿಮನಾಥ ನಾ ಶ್ರುತಿವೆ ಶರಬ ಚೋಳ ವೈಯಾ॥ ಕನಲ ದಿಶೆ ಸುತ್ತಿ ದ್ದೆ ದೆಗೆ ಪಾಗಿ ನೆಂ ವೆಯಾ। ಯೆ ನು ತ ಬಗಿಯ ಪ್ಪಿ ದೊಡೆ ಶರ ತಿ ದಿಯೊಳ ಡ
ಲಿಗಿ ತಂ। ನನೆ ನಾನಿ ಸ ದಕರ ರದಂತೆ ನಾಯುಚ್ಛ ಮಂಬಡ ದಳಾ ಬಾಳಿಯ ಕಾ॥ ೩೮॥ ಯೆಂನು ವಂಬಿಸಿ ಯುಯು ಮೊಪನೆ ಯಕ್ಕೆನು ತೆ ನಿ ಮಿ ತಾಂನು ಡಿಯಲವಳ್ಳೆ ಮುಕ್ಕಿ
ಯುನಿಯ್ಯ ಗಿ ಶಿ ಜೆ ಶಿವ। ನಂನೊ ಡಿ ಪರಿಶಿಹಾ॥ ಡಿಂನು ಡಿ ದಳಾ ತ್ತೆ ವವ ತಿಂಯುತ ನ ತಿಗಿ ಲಿ ನಿಂದಾ॥ ಲಿಂನೆ ಡೆಗೆ ಕಸು ಮಾದೆಂ ಜಲ ನುಂ ಡು ವಿಧಿ ಮುಖ। ಗನ್ನಿಲು ಕ ದುಖಿ

ಮಹದ ನಿತ್ತೆ ನಿನೆ ಬಲ್ಲೆ। ಲಿಂನ ಮಪಿ ಮಿಯ ನೆಂ ದು ರಾಘವಾಂ ಕನ ಕ್ಕ ತೆಪ ವ ಮ ಸು ಪ್ವ ಡಳ ವೆ॥ ೩೯॥ ಪಿಟ ವೈ ತನಗೆ ನಿ ಜ ದ ಪಿಲ್ಲ ನುಂ ಡು ಮುದ। ವಲ್ಲು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮಂ ನಾಹೊತ್ತು ದಂ ಕಂಡು ಕ ಡು।
ನಿಲ್ಲಿ ಯುಂ ಪೊಂಬನಿ ಯಮಾನ ಗಳಾಳು ನಾಳ ಕ ದೊಳ್ಳಿ ಳ ವಿಧ ಕಸ್ಸ ಗಳನು॥ ಪಿಲ್ಲಿ ಗ ಜ ಶಿಯ ಪ್ಪು ಪಾ ಯಸಾ ಡಿ ಯ ಶಿವಗೆ। ಕೆಗಲ್ಲು ಪ್ರಮುನೆ ನೆಂಬ ನಿವ ಡಿನಿ ರು ತೆಮಕ್ಕಿ। ಘಾಟ್ಟಿ ತನವೆಂದು ಮನೆದಾ
ಳ್ಳಿ ನೆಯಲ ವನಪ ಂ ಶ್ರುತಿಯ ನಂ ಮಾಶಿ ಪಿನೆಂದೂ॥ ೪೦॥ ತಂಪನಾ ವಟ್ಟಿ ರುವ ಮಾ ದಕ ಜೆಂನ ರಾಯನೊಲು। ವಿಂಪ ರಿಯಾನಾ ದಾ ಕಂಬ ಕಳವನು ನಾ ತ್ರಿ ಕ್ಷರಂ। ಗಿಂಪಿ ಬೆನಲಾ ದನ್ನೆ ದಿ ಕಯ್ಯ ನು ನಾ
ಬಾಳ್ವಿ ದಿ ದು ನಾನುಂಡು ತೆ ನಿ ನು ಡಿ ಯು॥ ಪಿಂ ಪಿಂನಾ ಬಿ ರಲು ಬಾಳ್ವಿ ರಾ ಯ ನ ಕಲ। ಮಂ ಮೂರ್ಪ್ವ ದಂತೆ ನಂ ಕ್ರಮ ದಿ ನೆ ಡೆ ವಾ ಡಿ ತೆರೆ। ಯಂ ಪ ಚ್ಛಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗಿ ಯಾ ನಾ ನಿ ಬಿ ಂ ದಾ ಡಿ

೧ ತ್ತೆಂಬಿತ್ತು ನೂ॥ ೪೧॥ ಮುಂಕಿಸೆ। ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾ ಜ್ಞಾ ದಿಗಳ ಸವಿಪಧನಿ। ತೆಂನಕ್ಕಿ ವಿಗಂಕೆಳ್ಳಿ ದಿಕ್ತಲ ತೆರೆಯ ತೆಗೆಯ। ಲಂನಾ ದಿಗ ಘನ್ಸಿ ದಿದಂ ತಿಕ್ಕಲು ಉದ್ಧತಿ ಧಕ್ಕೆದು ಸುರಗಿಗೊಡಲ್ಲಿ ವಾಗಳು॥ ಪೆಂ
೨ ನಗಧ ಕಂನಡುನಿ ಬಿಡಬಿಡೆ ತ್ತೆ ಚಾಳ್। ಚೆಂನ ಲಿಸ್ಸೋದನುಂದಂ ಬ ಕೆಳ್ದದಃ ವಿಯುವ ನೆಲ್ಲ। ವಂನಿರಾ ಕಣಿಸಲು ನಾಲಿ ಚೆಂತಹುಗದು ಸಾನ್ಸವಿನಿತ್ತೆ ಮಾನಾತೆಂದ ನೂ॥ ೪೨॥ ಚೆಂನನೆ ವೆಲ್ಲಿಪ ನೊ ಯವ
೩ ನೆಂಕ್ರುತಾತ್ತನೆಹೊ। ನಿಂನಾ ಕಂತೆ ಮೂರ್ನ್ನಮುಮಾಗಲು ನಾಬಿಸಿಯು। ಪ್ಪೆಂನವಕ್ಕಿಪ ದಾತ್ತಮಂಸವಿಯದಂ ಕತ್ತೆ ಮಾಡಿದಂಧನ್ನನಡಿಯ ಕಂಡೂ॥ ಶ್ರೀಂನೆ ಜಾತ್ತನಾ ಕ್ತನಪಿನಿಃ ಶ್ರ
೪ ಬಿಕ್ಕೆಂದು ಬಾಳ್। ಕ್ಕಂನಮಿಸಿನಗುವಿಯೆನಿ ಕಿತ್ತಾಪಪಾಸದಿಂ। ದಂನರ ಕವಲ್ಲ ಚೆಕಟುಕಿಯಾ ತಕೆ ಕುರುಪಪಿಕ್ಕುರಕ್ಕಿ ಟು ದೆಂದನೂ॥ ೪೩॥ ಚೆಂನಯ್ಯ ನಿಂನ ಕಂಪನಾವನ ದ ೯ಸುವನಾತ।
೫ ನೆಂನಯ್ಯ। ನಜಮುಖದೆವಗೆ ಮುತ್ತೆ ಯ್ಯ। ನಿಂನಾವನಾತ ನಲ್ಲದೆಯೆನಲ್ಲಂ ಚೋಳವೆಕ್ಕನ್ನಂ ಬಿರಗಾಗುತೆ॥ ಯಿಂನಾಂಬದುಳಿಕೆ ಲಿದೆಂಕಾಬಿನಾವನನೆಂದು। ತಂನನಿನಾ
೬ ಸ್ಥಿತ ಲಿಂಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಪ್ಪೊ ಡಮ ಡುತೆ। ವಂನಡದು ಬರು ತ್ತಿದನ್ನಾತನಿಪಪೊ ಕಳಗಿರಿಯತ್ತ ಸುಪ್ರುತಾತ್ತಬಿ ತ್ತಾ॥ ೪೪॥ ನೆಲನನಾಳ್ವಂ ಮಿಲ್ಕೊ ಕನಿಷ್ಠಗಳಗ।
೭ ಸ್ಕಳನಳು ಕರಿಕಾಲಚಾಳನುಮಾಪಾಳನಿ। ಪ್ಪೋವೆಗಿರಿಗೆ ಕೆಬುರು ಶಿಪ್ಪ್ರನೊ ಯಂಮೊಡನೆಯಂಬಲಿಯಸುಂಡೆನೆಂದೂ॥ ವ ಳವಿವರಮಂಕಿ ವಂಪ್ರನೆ ಕ್ಷಿಸಿ ಧುಡಿ ಲ್ಲ
೮ ಲಾ। ತಿಳಿಯ ಬಾರದಡಂಗುವೆನೆಸಮಿ। ಪ್ಪುಕೆ ಬಂದ। ನೊಳಗಪ್ಪುನ ದಕ್ತೆಂದು ಸಂಬಾಳಿಯಂನು ಡಿಳ ತಿದಿ ಕಿಂಗೆ ನಡೆತಂದ ನೂ॥ ೪೫॥ ಯಂನಯ್ಯ ಚಂನಯ್ಯ ಪರಮಸ
೯ ದು ನ ಕತಿಸಂ। ಪಂನಯ್ಯ ಚೆಂನಯ್ಯ ಶಂಕರನ ಕೂಡುಂಡ। ಮರನಾ ಥಬಚೆಂನಯ್ಯ ಸಕಲಜಗದಾರಾಧ್ಯ। ಚಂನಯ್ಯ ಮೂತುಮಲರೆ॥ ನಿ ಲನಾಳ್ಗೊಂಡೆಂನತ ಲಿಪ್ಪುಮಂ ಲಿನಿಸುಲ ದಿ
೧೦ ಸು। ತಂನಮಿಸುವರಸಂ ಲಿಗಿನಿನೆಸ ಲಿತ್ತುಳಜ ಮ್ಯಾ। ಪಂಚಾಡಿ ಮೆಂನೆಡೆಗೆ ಬರ ಲಿತ್ತಕುದಿಯನಲು। ಲಿಯಾಕನೊ ಲಿದವನೆಳುಲಜಂ॥ ೪೬॥ ಯನುತ ಕ್ಷಪದಕಮಲಮೊಳಿಪ್ಪೊಳಗಜಮಸ್ತೆ
೧೧ ನ ದೊಳಗನನಯ ದಿಕುಳ್ಳಿಳ ವಿವಿಧ ಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದ। ಮನಳಜಾಶಿಯ ನಿಕೆಯ ಕಂತರಲು ಶಂಕರಂದಿ ವ್ಯನಿಜರೂಪದಿಂದಾ॥ ವನಜನಾಬೆಂದ್ರಜಮುಖ್ಯ ಸುರನಿಕರವನು। ಮುನಿದ
೧೨ ಭಗನಾಪನ ತ್ರ್ಯಮಥ ಕಾದನಿದಿವರ್ಗಂದು। ಜನಕೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ ಬಿನಿಯಪ್ಪುದಂ ಚೆಂನನಂ ಚೋಳನಂ ಮುದದೊಳೂ॥ ೪೭॥ ತೊಳಗು ವವಿಮಾನದೊಳಗಿಟ್ಟು ಸುರದುಂದುಭಿಯು। ತೊಳ

ಗೆ ಬಿತ್ತುಗಳ್ಳಿ ಮೂವತ್ತೆಯೊಳು ಚಂಡಿಗಳು ಕಿತ್ತಿಗೆ ಸಲುವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಡ್ಡಂ ರಜತಗಿರಿಗೆ ಶಿವನುತ್ತರಮಹಾ॥ ಪಲಿತ ಪ್ರಸಾದವ ಪಿಮೆ ಯಬಿಳು ವಡೆಶಿಷ್ಟ ಗಳವಲ್ಲಭ ವಾಙ್ಕಿಗೆ ಯೆಂದನೆ ಪ್ರ

ತಿಮರೆನಲು ಘೂಗುರ. ದೇವ ಹರಿ ಹರ ದೇವ ಪರಮ ಶಿವನಿರಕ್ಷವಿಲಸಿತ ಭಾವನು॥ ಇಗಾಂಕ್ಷಿಂ॥ ಶಿವನು ತ್ತ ಸಮಯ ಕಲಸಾರ್ಥ ವಾಂಛಾಜನ. ತ್ರಿವನಧಿಕ ಸದ್ಗುಣಾನ್ವಿತ ಬಿಬ್ಬಿ ತಯ್ಯ ಶಿವನತ್ತ

ಲಿದು ಗಣಾಪದ್ರವಂ ಮಾಡ್ಡಿದೆಗೆ ಬೊಗಿಯ ತಿಬ್ಬಕ್ಕಿ ಯಿರಲಾ॥ ಅವರಶಿಷ ಪ್ರಸಾದವ ನೆಲ್ಲಾಂಡ ದಾಳು ತವೆ ತುಂಬಿಬರಂಡಿ ಯೊಳೆ ಗೊಳಿದಿಟ್ಟು ದಾತಾಂಶು. ಕವ ಮುಚ್ಚಿಗು ದಿಗಳ್ಳಿನ್ನು ಶಿಸಂಭ್ರಮ

ದಿಂದ ತಂದು ನಿವಿಸುತಿರೆ ತ್ತೆ॥ ಇಗಾವಾಂದು ದಿನ ಶಿವಗಣದ ಸುಪ್ರಸಾದವನು ನೆಲ. ಎಂದ ತರುತಿರಲು ಗೊಬ್ಬೂರ ಬಾಡ ಬರಿಮಗೆ. ಸುಂದಲ ಯಿತ ಮಾಡುವರ ಜ್ಜ ವಿದ ಬಿಡಿಸಿ ಬೆಸುಬಿ ಡದಿ

ರಲೂರನೂ॥ ಹಿಂದಣ್ಣಿಸಿ ರೆಚಿತ ಸುಕಬಿ ಕೆಂದುತ ತ್ತೂರದ. ಮುಂದೆನಿಂದೆ ಲಿಬಿಬ್ಬ ಬಾಚರಸನ ಸಂಭ್ರಮಗ. ಳಿಂದೆ ನಖಂಡಿಯೊಳು ತುಂಬಿತರುತಿರ್ದ್ದ ಬಿಯನಲ್ಲ ತನಿಂತೆಂದನೂ॥

೬ ಅಂ॥ ಹರನತ್ತ ರವು ಲ ಪ್ರಸಾದ್ದವೆಂಕ್ಷದ. ಮುಖಿ ತೆರಳವಾರಂಣ ಧಾವಪು ಬನ್ನಂಜಿವ. ಶರನಾರನಿಧಾನ ಮುಂನ್ನಾದ ಮೊ ತ್ತಮಿದುವಿ ನೆಲ್ಲಾ ವಿಪ್ರಕೆಲ್ಲ ನಗುತಾ॥ ಮರು

ಳಲ ಬಾಚರಸ ಪಲಬರುಂಡೆಂ ಜಲಂ. ಪರತರನ ಮಾಡಿಂತುಕಿ ಡುವರೆನಿನಂಮ. ಮುರವ ಮುಗದಿರೆನುತ್ತೆ. ಬಂಡಿ ಯತ್ತು ಗಳಮುಸು ದಂ ರೆಬಡಿಯೆ ಬಾಚಯ್ಯನೂ॥ ಅ॥

ಯಂ ಜಲವ್ವಿದು ವಿಪ್ರಕಮ್ಮಿಗಳಿರಾಜನ ನ. ಭಂಜನಕರಂ ಕ್ರೂರದುಃಖ ಪರಕಾಲಾಗ್ನಿ. ಮುಂಜವಿದೆನೊಡೆನುತ್ತ ನಾಬವಿನನಿತು ಂ ಪ್ರಸಾದವತೆಗದು ಮುರದದೆಸಿಗೆ॥ ಮಂಜು

ಳಕರಾಗ್ರ ದಿಂದೆತ್ತಿ ಸೂಸಲು ಪುಟು ಥ. ನಂಜಯಂ ಮುರವಸು ಡು ತಿರಲು ಬಾಚರಸ ಶಿವ. ಕಂಜನಾ ಬಸ್ತ್ರ ದಿಂಸು ದು ವ ಮುರವಂ ನೋಡಿ ನಗುವಂತೆ ನಗುತಲಿರ್ದ್ದಂ॥ ಅ॥ ಶ್ರೀ ಚಪಳ ಚಾಂಡಾಲ

ವಿಪ್ರಕೆಲ್ಲಂ ಬಿಬ್ಬ. ಬಾಚರಸ ಕಾಯಯ್ಯ ನಿಂನಯ ಸುಧರ್ಮ್ಮವಹಿ. ಮಾಚರನಾಮು ಮನಿನ ಬಿಲ್ಲಿವಗ್ಗಾನ ದಿಂಕನಾನಾನಿವಾ ವೆಂ ಮೊಳಗಾ॥ ಯೊಚಿಸಿ ದೊಡುಂ ಟಿಂಗಾಪ ದ್ವಾ ದ್ಮಗಾಂ ಲಾಕ. ದಾಚಾ

ರ್ಯ್ಯ ಪಾವ ನ ಚರಿತ್ರ ಯೆಂದ ಡಿಸಿ ರಗೆ. ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ್ಯ ಕರುನಾ ಕ್ಷ್ಮಿ ಯುಂನೊ ಡಿ ಮುಂನಿನೆ ಯು ಮುರವ ನೆರೆ ರಚಿಸಲಾಡನೆ॥ ಅ॥ ವಸುಧೆ ಚರಗಾಗಲಿಕ್ಷರ ಬಿಬ್ಬ ಬಾಚಿದೇವ. ಶರಣಾಂಗೊ

ವಿ ದು ಸು ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಷನಾಗಿ ಪಾಂ. ಲಿಖಿದ ನು ರೆಗನಾಪದವ ನುವನತ್ತ ರ. ಸು ಪ್ರಸಾದದ ಮಹತ್ವವು ಮನ॥ ಯುಸುರಲಳವೆರಾ ಪವಾಂಕ ಪಂಡಿತ ಯೆಂದು. ಶಶಿಧರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮಲ ಪ್ರ

ಸಾರೆಯುತೆ। ಸುತ್ತಲುಮತಿಪನಿದೆವಪಿಳನತಿಪರಮಾನುರಾಗನೆಱೆದಿಪ್ಪುವಂತೆ॥ ೫೪॥ ವ॥ ವಾರವೆನಿಂ ಸೊಂಪುಸತ್ತಥೆಯನಿಶೆರಾಷೆವಾ। ಶರಸಾಗ್ರಗಂ ಸ್ತ್ರಬಸವರಸ ಜಸ್ರವಡೆದಿರಲು। ಪುರಸಪ್ರ
ಸಾದವೆಮಗಂ ಸಲ್ಲುದೆಂದು। ವಿಪ್ರಾನ ರಾಷಶಬ್ಬ್ರಿಲಿಗರೂ॥ ವಿರದುತ ಕ್ಷುರದ ಶ್ರೀವಲಿಂಗಪೂಜಕರ ಸಂ। ತರುಬ ಕಾಡಲುಬಸವನಂಗಕಿಸಲುಮಾಪಂಗೆ। ಲಮೊಱೆಯುಲ್ಲ್ರಮನೆಶ್ರೀವಶ್ರೀಷಮಂಪ
ಡದೆಬಸವಂಗಾನಂಗಿಕಿಸದನೆಂದೂ॥ ಅಱ॥ ಧರಿಣಿಪತಿ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಬಸವರಾಜನಕರದು। ದೊರೆತನದಬಲ್ಪೆಯ್ಯಿಂಬಡವಕೊಡವೆಯನು। ಮಪಪರಿಸುವದುಶಿವಭಕ್ತರಾಳ್ಕ ದತ್ತೆಯೊ। ಯವಶಿವಶ್ರೀ
ಷವವರಿಗೆತೂ॥ ಪಿರಿದುಪದುಳದೊಳಿಪ್ಪುದೆ ನಲ್ಲು ಶಿವಭಕ್ತರುಂ। ಪುರಗೊಂದು ಕಾಣಿಯಂ ಸ್ತ್ರೋಲರಕೆಗಾ ಸೊಲಿಯಂ। ನೆರೆಗೆಲರು ಮುಳಿಯನುಸುರರು ತಂಮದಾದಡಂ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಿಂದು ಬಸವಂ
ಕ್ಷಣಾವೆಸಂಪಾರವ। ಮಾಡುವತಿಘೋರವಿಷಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತರಿಸಿ। ನ್ಯಾಡಿಸೊಪ್ಪುಶಿಗೆಯೊಳುಪದಮಾಡಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಶಿಶಂಗೆ ನೈವಿದ್ಯವಾ॥ ಮಾಡಿಕೆ
॥ ಅಱ॥ ನೊಡಿದಾಕ್ಷಣಾಕೊಡಿಸಿಗಂಕಿದಾ ಕೊಂಡೊಡಲಪೊರವೆಲ್ಲಪರಸಾಮುಳಡಂ। ಕೈಡನೆ ನಾಲ್ಕಿದನೆಂಮಕುಲಶೆ ಬಸವಂ ನಾನೆಂದಾ ಶಬ್ಬ್ರಿಲಿಗರಾ ಲಡ ಲಿಯೊ॥ ಅಱ॥ ಕಿಂ
ಬ್ಬ್ರಿಲಿಗರಂ ಕರದುಶೈಕೊಳ್ಳುದಿನೆ। ಪಾಡಿ । ಚಂನಬಸವಯ್ಯ ಮಿದರಕೆತನಘ್ನ ನಾಬಿಯ। ಹೊಂನಯ್ಯ ಕೊಲಶಾಂತಯ್ಯ ಮು ಖ್ಯಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತಸಂದೊಹವಿರಲ್ಲಿ॥ ಪಂನಗಾ
ನರಬ್ರಹ್ಮಮಡಿವಲ್ಲಿ ಮಾಚಿದೆವಯ್ಯ ನೆಗಂಸವಿದುಕ ಲಟಕಕಿಲ್ಲವುನಾಬಿ ಬಸ। ವಂನಾಡಿಮಿ ಲಿಮಿದನೆವಿಕ್ರಾ ಘ ಮಾಂಕಾಯೆಂದ ನಪ್ರತಿಮಹರಿರಾಯನಾ॥
ಧರನವೆತ್ರುಸಾದವಾಕಂತಮ। ಪ್ರಿಂ ಯಮ್ಯೋಗಿನಲ। ವಿತ್ತುಬರುತಿರಲಾ ವಸ್ತ್ರಿ ಮಾಕ್ಕೆತಂನಮುತ್ರನಬಸವಬಸವಯೆಂದೂ॥
॥ ಅಱ॥ ಮಹೊಂಮೆಚತುರಂಗಸ್ಸಿನಿಯೊಗದಗೊಂಡು ಬಿಮಾಸೂತ್ರಮಂಬೆರಳ್ವಿವಾಪ್ರಾಳಿಯ ತ್ರಮಂಬಸವನಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಗಿಶಿವಶ್ರೀಷಮಂಸವಿದು ಬರೆಬಿಜ್ಜಳಂ॥ ಅಱ॥ ರಾಜಬ್ಯದಿಯೊಳಿಲ್ಲುಮಾರು
ಬಿತ್ತರದಿಕರದುಪ್ರಸಾದಮಂಕೊಯೆಂಬುದಾ ತ್ತವಚನವಕ್ಕಿಳಿಯಂದಳವನಿಳಿದುಸ। ಪ್ರಾಸತ್ರಮಂಬಸವನಲ್ಲಿಗೆ... ಉನೆನಲುಸಂತಸದಿಂದ। ಕೈಕೊಳಲು ಬಿಜ್ಜಳನು। ರಾಜನುರಿಕಲಕಿಯಿಂಮಗುಳ್ದಂದನಂತೆತೆಗ। ದೊಜೆ
ಶಿವವಡಿಯನಂಗನೆಚೆಯದವೊನೆಯಿಂದಲಿರಿ ದುಕೊಳಿವೆಬಸವ। ರಾಜನೆಪ್ರಸಾದಮಮಮನೆನಲುಸಂತಸದಿಂದ। ಕೈಕೊಳಲು ಬಿಜ್ಜಳನು। ರಾಜನುರಿಕಲಕಿಯಿಂಮಗುಳ್ದಂದನಂತೆತೆಗ। ದೊಜೆ
ಉಂಡಿವಡೆಯುಪ್ಪಿಕರಿಸುಬಸವಯನ। ಲಾಜ ಗಂನುತನದಂನಾಯ್ಗಿವಾಯ್ದೆ ನೆನಗುತಿರ್ಪುನಾಥನೊಳಿದುಬಂದೂ॥ ೫೦॥ ಚಾವಡಿಯಮೆಲಿಕುಳ್ಳಿತುಶಿವನಶ್ರೀಷವೆಂ। ದಾವದೆಯತಿರ್ಪದ

ಷ್ಟಿ ನಾಮಸ್ತ ಘೋಷಿಸಿದರು। ಯಾವದು ಜ್ಜಗಿಸಲಾಶಕ್ತ ಮಂಪಾಮಕರದ ವ್ರಿಬಡಿದು ಬಸವಾ॥ ಯಾವಡಿಗಳಿರ ಡೊಬ್ಬನಂಗ ಬಿಯವಿ ವರ್ತಿದರ್ನಾ ವಹಾಂದೆನಾವು ವಗ ಪ್ರತಿನದಿಂವ್ರೆ ಪಾವಹಂ
ಷಿಳಿಸಉನಗು ತಸಾಧಾರನಾಸಮರ್ತನಪಬ ಲಿ ಸವರಾಜಂ॥೬೩॥ ಅವನಿಶನಿಂಕೆಳು ಶಿವಶಿಷ್ಟವೆಂದವಾ। ತ್ರ ವೆಸುಧಾಮಯವಪೂರ್ಟದು ಪೂ ವನಾವುವನುಡಿದು ಗಿ। ವಿಯು ಬಾರದು ಸವಿಂಯೆ ತ್ರಿ
ಮಿಮಯಮುವಪುದೆನತ್ತೈಡಗ ಯೊಳ್ಳಿ ದೋಡೆ ಯೊಳ್॥ ತವೆಮುಳುಗಳಾಗಿವಿ ಲಿವಿಲಿಯನುತ್ತು ಕ್ಕಿಪಿ। ಯವನಾಗಳಂತೆವಾ ಡಿದೊದದಂ ಬಿಸುಡು। ನಿರವಂತಿಶಿ ಲಮತ್ತಿ ಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆ
ಯುಸದನಾತಿವಶಿಷ್ಟವೆಂದವಕ್ಷ್ಯಂ॥೬೭॥ ವಿಡದುವಿಯೂಷವು ಯವಾಗಿರಲು ಬಿಜ್ಜಳಂ। ಕೆಚೆರಗಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ತಪ್ಪಿಂದು ಬಸವನಂ। ಮಕಿಯೊಕ್ಕನೆತೆರಾ ಘವಾಂಕರೆಳ ತಿತ್ತಿಂ ಮೆಯ
ಕ್ಕನಾಗಂಮಗನನೂ॥ ಧರನಾತಬ ಲಿಜ್ಜಳ ಂಮುದಬಿಯೆಕಾಂತದೊಳ। ಗಿರಿಜ ಬಸವಂನಾನಂಕರದು ಶಿವಶಿಷಮಿ। ವರದ್ರುಪದೊಳಿ ವಿಪಾಗಿ ಯುಪನಾಗಿಸಿನಲಾ ದೆಂಸಂತಸದಿ
ಬಸ್ಸವಂನಾನೂ॥೬೮॥ ವಾಳಪಿಂಕೃನಿಗ ದು ವನಿತಕ್ಕೆನಾಗಂಮನಿಕೆ। ಯೆತ್ತಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಮಿಗೆಸ್ವನ್ನಪಾನಂಗೆಯ್ಯೆ॥ ನೆಲದಿಕೆಯ ಬಿಜ್ಜಳಂರಾನು ತಪರಾಧಿಯಾಂರಕ್ಷಿಸಿಂದ
ಡಿಗಿರಗಲು॥ ಸಲಪಿದಂಪತ್ತ ದುಧಿತಾ ಪಪ ಂಬಸವೆಶ। ನಿಲೆರಾ ಘವಾಂಕಪಂಡಿತಪಂ ದನಚೆಳತ ರ। ನಲಘುಗು ರುಮೂರ್ತಿಹರಿಹರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಹಾರಿದಂತ
ವಿಶ್ರಾಂತಕಿತ್ತಿ॥೬೯॥ ಸ್ಕಂ॥ ತವಕದಿಂ ಬಸವೆಶ ಬಿಜ್ಜಳನಸಂತಿಗೆಯು। ತ್ವವದಿಂದ ಮಿಗುತಿಕೆಕ ಕ್ಕಯ್ಯಗಳುಕಂಡು। ತಿ ವನಪ್ರಸಾದಾಪನ್ನಾಗಮಂಮಾಡಿ ಬಳಿಕೆಯ್ದು
ನಿಂಬಾಕಿಸತ್ತೆ॥ ಅವನಿಪತಿಯಾಳಳಂ ಕಳುಪಿ ಬಂದಪಿನೆಂದು। ತವೆ ಮೂರುನಾಳ್ಕ ಡಿಯವಿಡಲು ಕಕ್ಕಯ್ಯಗಳು। ತಿವ ವನಮಂ ಮೊಕ್ಕುಕದವಂಪಾಯ್ಯು ಕೊಂಡು ನಡಿಯುದಬಪುದೆ ವಿಾರಿಯ
ಂದಂ॥೭೦॥ ತಿರುನಿಯಾಗಳೆ ಬಸವಬಂದು ಬಾಗಿಲನುಪಂನೆರದು ಬರಿಸ್ಸಂ ಬರಂಬಿರಿದು ಶ್ರೀಧರ್ದೆ ಯೊಳುಕಾ। ಯ್ದುರಿವಿವಿ ಲಿಕೆ ಯೊಂದು ಕಕ್ಕಯ್ಯಗಳ ಸುಪ್ರಸಾದಶಿಕ್ತವನು ಕೊಂಡೂ॥
ಘೋರವಾಂಯು ಬರಲು ಬಸವಂನಾನತಿ ಭಕ್ತಿಯುಂದು ಊಬೆನಾಂಬ ದುರ್ಂಕಿದೆ ನಿನುತ್ತದಕೆಸ ಕ್ಕರ ಕಿಂಯು। ನಿರದಿತ್ತು ತತ್ಪ್ರಸಾದವನು। ಕೈಕೊಂಡು ಮಿಗೆ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದೆ॥೭೧॥
ವೆದಂಬರದ ಸಿರಗಿನೊಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಲಯದನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿರೆ। ಸದಮಲಶಿವನ್ಸ್ತಾನಿಯ ಕ್ಕನಾಗಂಮ ಗಳು ತತ್ಪ್ರಸಾದವನು ಕಂಡೂ॥ ಮುದದಿಂದ ಸಿ ವಿ

ರ೨

ಯು ತತ್ತ್ವತ್ರಿಪದಮಹಾತ್ತ್ವದಿನಾಂ ಶ್ವಾನನಂ ಟಃ ಉಲ್ಲಾಸ್ಯಾರ್ಥ ಮುದಯವಾದಂ ಚಂನ್ನಬಸವನೆಂಬಭಿಧಾನಮೆಸೆವ ಚೆಳಿಯೊಳ್ವ ಸಿಳಿ॥ ೬೨ ॥ ಅನ್ಯನಿರ್ವಾಣದ ಜಂಗಮ ವ
೧ ಭಿಯ ಸಂತೆಸೆದಿಂಬಜಿಸುತ್ತ ಬಸವಿಶ್ರನಿಶೆ ಪ್ರಭುಮಥಿಂತ್ಯ। ನೊಸೆದು ಬಕಿ ಪರಮಾನುರಾಗದಿಂದಷ್ಟವಿಧಭಕ್ತಿಗೆಯ್ಯಲು ಜಂಗಮ॥ ವಿಸರವೆಲ್ಲಂಬಸವ ಸೊಳ್ಳು ಮುನಿಯು ಪೂಗಿ
೨ ಮಾನಸದೊಳ್ ಸಂಚಿಂತಿಯಂ ತಳೆಯಲಾ ಪ್ರಭುವರಂ। ನಸುನಗುತ ಪುಸಿದೆನಾನು ನಾಬಡಿಸು ತಸುವ ದೆವಿಚುಸವಯೆನಿಸ್ಸಂತ ಲಸದೊಳ್॥ ೬೩ ॥ ಯುರದ ಸಂಜ್ಞ ತತ್ತ್ರಿವಸಗಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಸ
೩ ಲ। ವರಸತ್ತ್ವ ಖಾಜ್ಯಾದಿಗಳ ರಾಶಿರಾಶಿಯಂ। ಗಿರಿತಂದುನಿ ಡುತಿಸಿ ವಿದುನಾಲದೆಮತ್ತೆ ತಾಶೆನಲು ಪಾಕವೆಲ್ಲಾ॥ ಸರಿಯಾಗೆ ವಿವಿಧ ದಾಂನ್ಯಂಗಳುಂ ನಿಜಲುಲಿಂಡು ಶೆಮತ್ತೆ ತಾಶೆನಲು ತಾ
೪ ಡುವೊದಲಾದವಂ। ತರಿಸಿನಿಡಲು ತ್ರು … ಷ್ಟವಡೆಂಯುದಿರಲುಂ ಬಸವ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತ್ತೆ॥ ೬೪ ॥ ಅನಲಗಣ್ಣವಸು ನಾಸ್ಗ … ರಕೊಳತ್ತೆ ಜಂಗೆ। ಯನಿತು ಸೊಡರಿನ ಚಳ್ಗಗಸೊ
೫ ತ್ವರೆದು ತೆನೆರನುಂ। ವನಧಿಗಂಧನಪ … ಂಗೆಕಾಣ್ಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಸವಡೆ ವೆನೆಂದು ಬಗೆವಾ॥ ಮನುಜ ನೆಮ … ಪುಳಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಿಕರಗಳ್। ನನಿತು ಪಾಡೆ
೬ ಬಯೊಳ್ನಿಟ್ಟು ಪಾವಿಸುವ ಸಾಧಾರಣಾ … ನೆನಿನಗು ಕ್ಕಾಣಿಸತಕ್ಕ ವನೆನಾನೆನಲ್ತು ತ್ತನಾಗಿಥಟ್ಟೆಂದು ತೆಗಿ॥ ೬೫ ॥ ಸಕಲ … ಸಚರಾಚರ ಗಳಿತ್ತ ಬ್ರಂಯನೆಯ್ದು। ತಕಲ
೭ ಶಂಕನವ್ಪ ಪ್ರಭುವಿನ ಮಲ ಪ್ರಸಾದದಿ … ಂ। ಸುಖದಕವಿನು ತಬಸವ ಪ್ರಭು ವರನಂತ ಪ್ಪವಡೆದು ಬಿಜ್ಜಳನಸುನಿತೆಗೆ … ಭೋಗಿ॥ ಪ್ರಕತಿಸಲು ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಸಾದದಿ
೮ ಂಜಿವನಿಕರಕೆ ನಾಡಿಸಂ ತುಷ್ಟಿಯಾಯ್ತೆಂದು ಬಿಜ್ಜಳಂ। ಸಕುಟಿಲಂ ನುಡಿದನುಂಡವನೊಬ್ಬನ ಬಿಳಕುಕ್ಷೆಯೊಳಿಹುದು ಸಸ್ಪಿಯೆನುತ್ತೆ॥ ೬೬ ॥ ಉಂಡುದುಂಡುಬಿಳಗಾಡಲಾಗಳಿಟ್ಟು ದುಂಡೆ
೧೦ ಂದು। ದಂಡನಾಯಕನುಸು ರಿಕಪ್ಪಿಯಂತರಿಸಿ ಶಾ। ರುಂಡು ದನಿತದಕಜು ತೆರದಿಗಳಗೆನಲು ನಿಂ ನೋಡಿಕಾಣೆಂದು ಬಸವನು ಡಿಯೆ॥ ಮಂಡೂಕನೊದಲು ಬಗಿದಿರ್ದ ಶಿಷ ವನೊಡಿ। ೧೦
೧೧ ದಂಡವನ್ನತಿಗೆಯ್ದು ಬಿಜ್ಜಳಂ ನುತಿಪದಂ। ಮಂಡೂಕಗಿತ್ತುಸುವನು ದುಕದೊಳು ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಬಸವನೆತಿರಾಘವಾ॥ ೬೭ ॥ ಓಂ ॥ ಯುಂ ನೊಂದಧಿಕ ಮುಪ್ಪುಕಥೆಯ ಸೊಲವಿಂದಸಂ ೧೧
೧೨ ಪಂನಸಾಷ ವಕೆಳುಮಂದರಾಚಲದತ್ತಿ। ಚೆಂನಸಿವಂ ಪ್ರಷವೆಂದ್ರ ಶಿವಯೊಗಲಿ ತೆಯವಿಶೆಷಕ್ಕೆ ಮನವನಿತ್ತು॥ ಚಿತ್ತಧೃತಿಶಿವಾಸಿಂನ ನಿಷ್ಠಾಂಗಯೋಗಂಗ। ಳಂನಿಷ್ಟುಬಡಕ

ಕ್ಷ ನೆ ನೆ ಗುರುವೆಂಮ ಷ್ಟಾಂಗ. ಮಂನಿರೂ ಪಿಸಿನ ತ್ರಿ ರಾಘವಾಂಕಂ ನಮಿ ನಿ ಪರಿಪರಿ ಶ್ವರನು ಸುದರ್ಶನ॥ ೩೫॥ ಯಮನಿಯಮ ವಿಲಸಿದಾ ಸನಂಗಳುಂ ಪ್ರಾಣಾಸಿಂ. ಯಮ ಮ ಪ್ರತ್ಯಾ
ಹಾರ ಧಾರಣಾ ಧ್ಯಾನವು. ತ್ತಮ ಸಮಾಧಿಗಳು. ಮೆಂ ಟತ್ತವಂ ಸ್ತ್ರಮ ಪೊಳುಸು ದರ್ಶಿಸಿನ ಕೇಳುಮ ದ ವಿಂ॥ ಯಮ ಮಹಿಂಸೆಯು ಸತ್ಯ ದಯೆ ಮಿತಾ ಹಾರ ಧೃತಿ. ಕ್ಷಮೆ ಶ
ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯ ಶ್ರಾ ಚಾರ್ಜವಾಸ್ತಿಯ. ಮೆಂಬ ಮಲದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಣಾವನಾಂತಿ ಪಸುದು ಧರೆ ಯೊಳಿದು ನಾ ಚರಿಸುವನೆ ಯಮಿ ಯರೂಪಂ॥ ೩೬॥ ವರ ತಪಸ್ಸಿಂ ತೋಷ ವಾಸ್ತಿ
ಕ್ಯ ಮೆ ದಾನ. ಪರಮಾಜಿ ವ್ರತ ಜಾಪ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸುಶ್ರವಣ. ಪರಮ ಲಜ್ಜೆ ಗಳೆಂಬ ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಣಾಗಳಾದ ವರ ನಿಪ್ಪುಣದಾನಿಯಮವೂ॥ ಯರುವ ಮ ಪದ ಪದ್ಮಂ ಮದವ ಗುರ ಭ್ರಮಣಾವಿರ. ದೆ
ಶ್ರಮ ಬಿದ್ಧ ದಶ್ರಿಟ್ಟು. ಬಲಗಾಲ ಪಾಂ. ಮಡವ. ನಿರದೆಪ್ಪ ಜದಿಂ ಮೆಲೆಮ ದಗೆ ನಿವ ಪ್ರಾಸನ ಲಾವಾತ ಕ ಪಗದ ನಾಶನಂ॥ ೩೭॥ ಮೊಳ ಕಾಲ ತೊಡೆಯ ಮದ್ಯಗಳಿಟ್ಟಿಮೆ ದಶ ಕಂ. ಗ
ಳ ಭ್ರುಕುಟಿ ಬಂಧಿಸಿ ವಸಮ ಬ್ರಿವಸ ಮಮಸ್ತ ವಕ ವಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಶನ ಮತ್ತು ಜಾನು ಯುಗಳಾ ಪಶಿಪದಾ॥ ತ ಳಯುಗ ವಿರತ್ತಿಪ ದ್ವಾ ಸನಂ ಪಾಪಕು
ಲು. ವಿಲಯಕರವಮ ಪಾ ವಾ ಸನಂಗಳು ಮನೆ ಶಂಗಳಾ ಕಲ ಪ್ರಾಣಾಮಾವಲಕ್ಷ್ಣಾವನಿಂ ಕೆಳು ರಾಘವಾಂಕಾ ಯೆಂ. ದ ನೂ॥ ೩೮॥ ಪ್ರಾಣಾವನಿ ಮಾರುತಂ ಸಂ. ಸಾ
ಶವಾ ಗಲದಿ ಸು. ಮಾ. ನಾ ಬಿಪ ಚ್ಚಿತ ಸ್ತ ಮೊದನಿ ರ್ಧಗಳಿದಮಂ. ಕಾ ಣಿಸ ದೆನೆಲಿಸಿ ಪುದು. ತದ್ಧಾಯು ವಂದಿರೊ ದಿಸಲು ಪ್ರಾ ಣಾಯಾಮವೂ॥ ಜಾನಾ ಸಾರ ಕೆ ಚಕವ ಪೂರಕ
ಪ ಪ ಕ್ಷಕವ. ಕೆ ಣಾವಿಲ್ಲದೆ ಬ ತ್ರಿ ಯಯ ಬಿಕವ ರಹ್ಮದ ಮುವ. ನಾ.ನಾತಿ ಗೊಡುವೆನೆಂದು ಂಪಾರಿಹರನು ಸು ದರ್ಶನಾ ರಾಘವ ಪ್ರವರನಿ. ದನೆ॥ ೩೯॥ ಬಲ ದನಾ ತ್ರಾ ಪುಟವ ನೊತ್ತಿ ಪಿಡ್ದೈರ ಲಿನಿಂ
ದೆ. ದಲ ಮರುತನಂ ನಿಬಿಡ ದೊಡೆರೆ ಚಕಮತ್ತು. ಹಾಲಿದೆ ಡೆದನಾ ಶ್ರಾ ಪು ಟ ದಿ ಬಾಹ್ಯ ಮಾರುತವನೆ. ಧಿಗ ಡಕಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಪೂರಕಾ॥ ಆಳಗನಾ ನಿಲನ ಮಾರವ ಡಿಸ ದೆ ಪಾ ರಗನಾಗಾಳಿ. ಯೊ
ಳಯು ಕೆನಡ ಸದೆ ಮಂಬಿ ಪುಳಕ ವ ಕಲಶ. ದೊ ಯ ಬಲನೆ ಯಿಲ್ಲದ ದೆ ಕುಂಭಕಂ ಮೂ ಶಿಶವಳ ವಷ್ಟವನೆ ಯೊಗಿಯು॥ ೪೦॥ ಪಂಚ ದು ಮಿಪ್ಪ ತ್ತನಾ ಲ್ಕುಮಾ ವಶ್ವಾರ ಪಂಚಿನಂ ವಾ. ತ್ರೆ
ಗಳು ಪ್ರಾಣಾಸಿಂಯಾಮಗೆಂಪ್ಪ. ಹಂ ನಿಲಿಕಶ್ವಿ ನಿ ವ್ಯ ಮ ಮ ಮು ಮುತ್ತಮ ಮೆನಿಕ್ಕು ಮಾತ್ರೆ ಯೆಂಬುದು ಧ್ಯಾನವಿ॥ ತಂ ಸ ಪೊ ಕಾಲ ಮೆಂಟ ಗಳಿಯಾಕೆ ಗ ನಸು ವೆಂನ ದೆಚಿ

ಯ ಚಿತಿಯೊಳನಿತ್ತಂದು ವಿನಗ್ರಹ ಮೆನಿ ತಂನಃ ಉಗ್ರ ಸುಶ್ರು ಧಂಗೆಂಯ್ದು ಮನವನಿಲಿಪುದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಗಮಾ॥ ಇತ್ಯಾ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಮಂಗಳ್ ಮಸಂಚೆರಿಸುವ ಧಂದಿಯಂ ... ವಿತ್ತಿ
ಯ್ಯಬಾಹ್ಯತತ್ವ ಗತಚಿತ್ತಮುಮನ ಚಲಿ ಸುವಕರಣಾಗ ಳಸಾಲ್ಪ ನುಂ ಬಲತ್ಕಾರದಿಂ ಪಿಡಿತಂದು ಮರಳಿ ಮರಳಿ॥ ತವೆ ಪ್ರಸುದಮಗಗನದೊಳಿನಿತಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ವಿವರಿ
ಸಿವೆಸ್ವಚಿತ್ತ ಮಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಯಿದು ಧಾರಣೆ ಸಾನದೆ ರನ್ನಿತ್ರಿವಂ ಸರ್ವಶರೀರ ದೋಷವಿನಾಶನಂ ಪ್ರಯನಲು॥ ೮೦॥ ಶ್ರೀಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳು ಚಿತ್ತ ಮಂ ತಾಂ ನಿಲಿಸಿ ಸ್ಪನಿತುಕಾಲ ಮ
ಂಯಿಲ್ಲ ತಿನೆಯ್ದುಂಯೆ ಳಿವೆ ... ಬಾಹಿಂಗುಶಕಲ್ಪಳಿಗಿತೊಳಗದಂತಿರಸ್ಸಲದು ಧಾರಣೆಯು ಮದರ ಪೆಸಿಯಿಂ॥ ಚಾಪಲ್ಯವಳಿದು ಮನಸ್ಸಂಗತ್ಯದೈವ್ಯ ... ವಿಂ ತಿಪರಮಯೋಗದಿಂದಲದಿತ
ರವಿರತ್ತಾಪಯುವೆನಿಸದುಮಾನಸವಿಂ ಮತಿಳಿವಿದನುರಾಘವಾಂಕಗೆ ಪರಿಪರಂ॥ ೮೧॥ ವಿಲಸದತ್ಯಾತ್ರ ಮಿಯುಸಕ ರ್ಲ್ಯಂ ಶ್ರೀಯಂಗಳೆಂ ಸತೆನಿಲಾಧಿ ಗು
ರುವನೆನದುವಂದಿಪ್ಪ ಸುನಿ ಮೃಗವಿತ ದವಿರಚಮಾಗಲು ಪದಯ ಮುಂಡ ಶಿರವನೆನ ಉತದರ ನಡುವೆ॥ ಸವೆಜಾ ನಿಮುದ ಪ್ರಶ್ರಾಂತನನು ಮಾನಸಿತನಂ ನೆ
ಲೆಯಶಿವಪಡಳವಲ್ಪ ದನನಿಶನಂನಿ ಲ ಗಳನವಿಮುವಂತ್ರಿಲಾಚನನ ಚಿಂತ್ಯನನಮತನಂ ಬ್ರಹ್ಮಕಾರಣಾನನೂ॥ ೮೨॥ ಶ್ರೀಪಿಮದ್ಧ್ಯಾಂತರಹಿತನನದ್ವೈತಿಯ
ನನ ಶಿವಿತನನುರು ಚಿದಾನಂದನನ ರೂಪನನುಬಾದಯಾನಂದನನ ನಿತರ ಚಿತ್ತವಿಬಿಡದಿರುಳ್ಗಗಲ್ಗ ನಿಸು ಯದೂ ॥ಶ್ರೀಧಾರದಿಧ್ಯಾನಯೋಗಮುಮತ್ತೆ ತಿಳಿದು
ಶೋಧ್ಯಾಧನ್ಯನಪೆ ಸಮಾಧಿಯತೆರನನೆಂದು ಪರ ವಾಧಿರಸ ನಾಸಂಭಶರಪರಿಪರಿಶನುಸುಧರ್ನಾ ರಾಘವಾಂಕ ಕವಿ ಲಗೆ॥ ೮೩॥ ಸಮತೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ರ್ಗೆ ಘಟಿಸಿದೊಡೆ ಮಮ
ಶ್ವ ... ಮಾಧಿನಾಮಂಗ್ಯಾತವಗ್ಯಾತ ಶಮು ಮೆಂದೆಶಳಿರೆಂದ್ವೈಯನಹಶಿವನಶ್ಲಿದ್ಯಾತನು ಮಿಲ್ಲನವಾಗಿ॥ ಸುಮನದಿಂ ಧ್ರಿಯಗಳಲು ಶರಗೆಯ್ದು ಸ್ಥಂಭಿಸೈ ಸಮವಾಗಲಗ್ಯಾತಸು
ಸಮಾಧಿಯ ಪ್ಪಮಂ ಶ್ರೀ ಬಿಮ ನಾಲ್ಯನನು ಚಕ್ರಬಂ ಧಿಸಿ ಶಿವವಿಚೆರಸುಯ ದೆಗ್ಯಾತವರ ಸಮಾಧಿ॥ ೮೪॥ ಯಿಂತಷ್ಟು ವಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗ ರಗಳಂ ಮಿಾರ್ರಿ ಯಂತಮು ನಿರಿಕು
ತೆಂತೆಃ ಶರಣಾನಾನಿಲಚ ಯುಂತನಗೆಚಿ ಮದೊರಿದಿಲ್ಪದಧಿಕಂ ಮಹಾಶರಣ್ಯನೆಂ ತದಳಿ॥ ಅಂತಸ್ಫುರಸ್ಫುರ ದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಪಲಾಶನ ನಿರಂತರಾನಂದಸಾಂತತ್ಯವಿಶ್ರಾ

ಂತನಾದಂತನೆಮಂಪೆಳ್ದದೆನೆ ಸವಾಸದಿಂ ತಿಳ್ವುವಿದಪಿನೆಂದವರ್ಗೊಳಿದೂ॥ ೮॥ ಬಲಿದುಮೂಲಾಧಾರಮಂ ಶಿಖಿಯಪಟುಗೆಯ್ದು। ನಿಲಸಂ ನಿಲಿಸುತೆಂಗಾಧಾರಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ। ಪೊಳವಮನಾಲಿ
ಪೂರಕಾನಾಪೆತವಿಶುದ್ಧಯಾಜ್ಞೆಯ ಜರಂಧ್ರವೆಂಬ॥ ಲಲಿತಚಕ್ರಗಳದಳಕುಳವರ್ಣಬೀಜಗಳ। ನುಲಿವನಾದದಮೊದಗಳನ್ ಲಿಪುಲಿಂಗಗಳ। ಬಲಪಂದು ದಿ ಪ್ರಪ್ರಕಾಶವಪಬೆಳ
ಗಿನೆಗ್ಗುಸುಬೆರಚುಚಲನೆ ಯನೆಳ್ಚರದೂ॥ ೮॥ ಸುಷುಪದಗಿಸುಷುಮ್ನೆಮುಖದೆಗಡುವಿಧಿರಂಧ್ರದೊಳಗನಾ ಭ್ರಮಿತದಸರಳಯುಕ್ತಿಸವಾಂಗಮೊನೆನಿಳಿದು ಜಿಂಪಾ ಲ್ಪಪೂರ್ಣತರವಾಗೆಸೆ
ಲವಾಯೊಳ್ಗನುಸತಿರಲು ಮಿಲುಕಿಕೃತೆ॥ ಲಲಿತಪ್ರಸಾದಲಾಲಾಜಲಂ ಪರಿಯೆ ತಾಂ। ತಿಳಿದುಸಪ್ಪಾರ್ಶ್ರುತಿಯೊಳಿರಿಸಿಪ್ಪುರ್ಮಂಮಾಡಿ ಕಲಿತ ಪ್ರಸಾದಮಯವಾದ ಕಥದಿಂ ದದಕಿಶಿಪ್ಪ
ಗಿದಾನವಿತ್ತು॥ ೮॥ ಪ್ರಿಮದಿಂ ಕಿಂಸಿ ವಿಸನವರತಖುಕ್ತಿಯಿಂ। ದಿಮಪ್ಪಾಮ ಪ್ಪದಸದಿಂ ವಿನಿರ್ಗತಮಾದ ನಿಮಪ್ರಸಾದಮಂ ಜಪಪ್ಪಶಿಷವನೆನಲುಜಿಯ್ಯ ಬರುಕಿದೆನಸುತೆ
॥ ಶ್ರೀಮನೋಹರಸುಪ್ರಪ್ರತರೂಪಶಿಷ ಂವಿಗತ। ತಾಮ ಸಂಚರಿಕಾಲತೆ ಪ್ರಪಷ್ಟವಶಿಷವಳಿ। ರಾಮವೆನೆಬಾರ್ಯಂ ತುಸಿ ವಿಸುತ್ತಿರ್ದುದದರಸ್ಗಳ ಲವಪಾಗಳಲ ಖಿದೂ
೭೪ ॥ ೮॥ ಬಂದುದಿನವಿಮಮವಿಧರಸಾ ತ್ರಜೆಯ ಪ್ರಾನಾ। ಬಂದು ಎಪಷ್ವಿಂದ್ರನಂನೊಡಲಿಚ್ಛೆಸನಲಿ। ವಿಂದಮಂಧರಗಿ ರಿಗೆಬಂದುದವ ಷ್ವುವ ಪ್ರಸಾದೊಪಭಾಗ
ವವಾಡುವಾ॥ ಕುಂದಮಂದಾರಾಖ ಮಂಗಳುವಲಲಿತಾಂಗ। ದಿಂದೆಸಿವಶಿಷನಂ। ಕಂ ಲಿಡುಸಂತಸಗೊಂಡು। ಕು ಂದದಿಂ ವಷುವರಾಜಪ್ರಸಾದವಕೊಳ್ವಫಲ
ಜಗತ್ರಯಕಸಾಧ್ಯಂ॥ ೮॥ ಯೆಂದುವನಾಂಸಿಶ್ಚಿ ವಿಸುವೆನೆನುತೆಸದ್ವೃತ್ತಿಯಿಂ। ದತಚ್ಛ್ರೈಷನಂ ವಷುವ ಪ್ರಸಾದವೆನೆ। ಗೊಂದಿನಿತನಿಯ್ಯೆಂದು ಬೆಡಲದುಕುದದೆಕೊಳಿಶಪಾಪಾ ಫಸಾ
ಶ್ರಾ॥ ವಿಂದಿವಾಣಿದಸು ಕ್ರತಫಲದಿಂದನಾಯಾಸ। ದಿಂದೊದಗಿದ ಭ್ರಮತಾನವಿತರ ಗೆಸೊಮ್ಮೊಡಲ। ಕಂದಿಸಿಶನವಬಯಸಿಬಾ ಲಯ್ಯುಡುವರಾಳಕೆಯಂದಾನವತಿರುಪ್ರಿಶಿವ
ಪಾ॥ ೯॥ ಬಲುವಿಂದಸಿಳಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಪ್ರಸಾದಮುಮ। ನಲಘುತರಪ್ರಷ ಪ್ರರಾಜನ ಶಿಷವೆ ನಗೆದೊರ। ಕಾಳುವಪರಿಯೆಂತುತಿನುತಾಭ್ಯಾಚಿಸಿ। ತಿತಿರುಗಿಬಂದು ಕೈಲಾಸದಳ್॥ ವಿ
ಲಶಿತಸುಸಿಂಪ್ಪಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ನಿ। ಮ್ಮಲಗಣೇಶ್ವರರುಪರಿವೆಷ್ಟಿಸಿ ಕೆಶಂಕರಂಜುಳಿತಿರಲು ದಾಪ್ವಾಸಮುನಿಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಶ್ರೈಮುಗಿದುಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದನಾ॥ ೧೧॥ ನಾಳಿಕಸ ಲ್ವಿನ ಭ್ರು

ನಿರಾಜಿತಚರಣಾ। ನಾ ರಾತ್ರಿಸುಬಿ ದಗಪಂ ಚಶರಸುಖತಧರ। ನಾಳಿಕಾಮಿತ್ರ ಜಾರಂ ನಾಥಾವನಳದಿ ವಿಜಾಧಿ ಘ ಕಾ ಜಾಟನೆ॥ ವ್ಯಾಳಜಾಳಾದಿ ಪಾ ವರನಾ ಸಂ ಸ್ತುತಿದೂರೆ। ಪ್ರ॥
ಲೆಯಂತ ಪ್ಪಾದ ಶಾತಪಾವಕನೇತ್ರ। ತ್ರಿಲೋಕ ಪಾಲಂ ವ ತಶೂಲಗಿರಿಜಾಲೋಲ ರಕ್ಷಿ ಮದುದಿ ಶೈಲನೆ॥ ೧೨॥ ಪರಮೇಶಪಂಚವಿಶಿ ಖ ನಮ ವಾಪಹನೆ। ದುರಿತ ಜಲಮುನಿ ತ್ರೆ
ತಿತಿ ಭ್ರಮ ಪುತನಕ್ತೆ। ವರದಶರನಾಗಿ ಬಂದು ಬನು ತಿಸುವ ಮುನಿಶ್ವರನ ಸನ್ನಿದಾನ ಕಳು ವನೂ॥ ಶರ ಮಮಂಧಾರ ಪ್ರಸೂನವಾಲೆಯತಂನ। ಕೊರಳಾಳಿ ದುರ್ದಶೆಗಿಡು ಮುನಿಪಂಗಿ ಷಡ
ಉಮುದ। ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭರದಿಂ ನಗಾಂ ತುಬಿಲ್ಲಾಂಡುಬಂದನಮ ರಿತಮು ಶಿಗೆ॥ ೧೪॥ ಗರುಡ ರುಂಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷ ಖದ್ಗ ಘಂ। ಪರಿಪರಿಯದೇವಯೋನಿಗಳೆಲ್ಲ ನಾಡವರಲು। ಪುರಹಾತ ನ್ರಿ
ರಾವತವನ ಡಪ್ಪುದು ನ ಶಲ ಸಂತ್ರ ಮದಿವಾಹ್ಯಾಳಿಗೆಂದೂ। ಪೊರವುಟ್ಟು ಬರುತ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಯಂ ಕಂಡು। ಸುರದಂತಿ ಯತ್ತಣಿಂದಿಳಿದು ಪದಕೆರಗಲವ।
ಶಿರದಿಪರಕೆಯನಿತು। ಶಿವನಿತ್ತಮಂಧಾ ರಸುಮಮಾ ಲೆಯಂಮುದದಾಳು॥ ೧೫॥ ಪಾಕಶಾಸನನಿ ಯ್ಯೆ ಕೊಂಡು ಶರನಾತೆಂದು। ನೈರಹರುಷ ದೊಳಗೈರಾವತ
ವನದ ದುರ್ಗಂ। ತ್ರಿ ಕರವೆನಿಪ್ಪ ಮುನಿಪ ರನಿತ್ತ ಶಿವನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಗ್ಗ್ಯಾನದಿಂದಾ॥ ನಾಕಪತಿ ಶಿರಿಯಮ ಸ್ತಕಕೆ ಹಾ ವ್ಯಲುಪೂವಿ ನಾಶಂಪಿಗೆರಗಿಚ ಜ್ಞರದು
ಂಬಿಗಳುತಾಳ। ದಾ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯ ಂತೆಗದು ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಿಂದೊಗರ ಸುತಿರಲು ಮದನಗ॥ ೧೬॥ ಮುನಿವರಂ ಕಂಡು ಬಿ ನಿ ಸಿ ರಿ ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯ। ವನಿ [illegible] ದಿಂ ತುಳಿಯ
ಭದೆ ನಿಂನಪ್ಪ ಕಳ ತ್ರಿಶ್ಯರ್ಯ। ವನಧಿಯಂ ಕೂಡುಗೆಂ ದೆನುತೆ ಶಾಪವನಿಯ್ಯ ಲವನ ಸಿರಿ ಬಯಲಾದುದೂ॥ ದಿನದಿನಕೆ ಸಿರಿ ಗರಮೊಗ್ಗರಕೆನಿಪ್ಪತೆಯ। ಹೊನಲು ಹೋಕೆ ಯ ಸಿರಿ ಪರಕಲಿಸಿ ಬಲಸಿದ
ನಂ। ವನಜ [illegible] ನಾ ಗಿವನಜ ಸಂಭವನಿಗೆ ಪಿಕಲಾಡನವರು ದಿ [illegible] ವಿಜೇಂದ್ರ ಸವಿತಾ॥ ೧೭॥ ಶಿವನ ಪೊರೆಗೆಯ್ದು ಚಿತ್ರಿಸು ವಿಮಗಳಿಸುತಾ। ಭವನಿಂನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಮುಮನು ದೂರ್ವಾಸ
ಕುಡೆ। ಜವದೊಳಿರಾವತಂ ತೆಗಮನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಿಂದ್ದೊರಸಿ ಮುನಿಮುನಿಯುತಾ॥ ತವೆ ನಿಂನ ಸಿರಿಯಳ್ಳನಿರಲ್ಲಿನೆ [illegible] ದವಘ ದಿವಿ ಶಾಪವಮಂ ಕೊಟ್ಟನವ [illegible] ಬಡತ। ನಪತ್ರಿ
ಸಿರಿಸು ತ್ರಿದೆಸ [illegible] ಪಹನೆ ಕಾಯ್ದುದೆಂದು ಪೊಗಳಿ॥ ೧೮॥ ಶಂಕರಂನಸುತೆ [illegible] ಕ್ಷೇಂದ್ರನ ಪ್ರಸಾದಮುಮ। ನಾಂ ಕೊಳ್ಳು ದಕ್ಕು ಪಾಯಂಸಮನಿಸ್ತೆಂದು। ಸಂಕಲ್ಪ

ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವಾರಂಭಾಧಿಯಂಕ ಡೆಯಲಾಡನೆ ನಿಂಮ ಯಜ್ಞಾಗ್ರಹಾ॥ ನ್ನಾಂಕ ನುಡಿಸು ಮಹೇಶನ ಉಮಾಶಿಯ ಪಾಮರವರರು॥ ಮ ದಗೆರಗಿ ... ಲದಕ ದೇವ ಪರಿಯನೆವುಗಂ
ಕರು ನಾನಿನಿತೆ ದೇವಯೆನಲು ಮಂಧರಗಿರಿಯ ನುಂ। ಕ ಡೆವಕ ಡೆಗೊಲ ಮಾಡಿಯತ್ತಿ ಪೃಥ್ವಿ ಶೇಷನ ತೆಗೆವನೆನ್ನಾ ಮಾಡಿ॥ ನಾಗಾಕಡೆಯಲು ಶಿಶುವ ದೆನಲು ಗ್ರಹಿಯ ಪಾಮರನರರು ಮು
ದಗೆರಗಿಬಿಳ್ದಾಂಡು ಮಂಥರಾಚಳವನುಂ। ನಡಗರ ದೊಳಿಟ್ಟು ಶೇಷನಂ ತೆಗದು ಕಾಂಡೊಲಿದು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾರಂಭಾಧಿಗೆ॥ ನಡೆತಂದು ತಡ್ಡಿ ಶಿಶಿ ಶೇಷನಂ ಸುತ್ತಿ ಗಿರಿ। ಕಡಲಾಳಗೆ ಮುಳುಗದಾಲು। ವಿಧು
ಹರಿ ಕಮಠಾಕಾರ। ವಡೆದು ಬೆಂಗೊದಲದರವಿ ಶಿಶಿ॥ ಸುರಸುರರಿಕ್ಕೆಲದಿ ಪಿಡಿದು ಕಡೆಯೆ॥ ನಾನಾ॥ ಸುರಭಿಪಾರಿಜಾತ ಸುರತರು ಜಮೂ ನಾಳಿತು ಸುರ। ಕರಿಯು ಮುಕ್ತಿ ತ್ತು ಸುರಪನಯಾಲು
ಜನಿ ಶತ್ತು ಮಿಕೆ। ಶಿರಿಯು ದಯವಾದು ದುಂ। ಶ್ಶತಕರಸೊಗಿದ ನುಂಭ್ರಾಸುರದ ಚಿಂತಾಮಣಿ॥ ಸ್ಪುರಿಶಿತ್ತು ಸಕಲರತ್ನಾವಳಿಗ ಸೊಂಬಿಪಿ। ಪ್ರವಿಶದಲುತ ನ ತನಗೆ ಯ ಷಮ
೬೫ ಹವಿಷ್ಟೆಯ್ದ್ಯ। ಬರಲಾದಂಕಂಡು ಮಂಬಪ್ಪ ದುಃಖವನ ಜಿಯದಾನಿವೆಗಳಿ ಸುರರೂ॥ ೧೦೦॥ ಮಸುಳು ಕಡೆಯ ಲ್ವುಯಕಾ ಕವ್ವಿರಿ ಪಲ್ಲಾರಿಯ। ಮಸುಕು ದುಂಗರ
ಳ ಮಂತ ದರಳದು ಶಿ ಖುಗಿ। ಲ್ಪುನಿ ವೆಸುತ್ತೆ ದ್ದುರ್ಗ್ ಬಾರ್ ... ತರವಿನಗ ದರ್ಧ॥ ಗಗನನ್ನುಾ ವಿಕತಿಯ ಮುಕ್ತಿ ಸಕಲವಸು ದುರ್ಗತೆ। ಮಿಗೆ
ಷಿ ಪರಿದು ಬರುತಿರೆ ದೇವತಾನಿಚಯ। ಬಗೆಗುಂದಿಯದೆ ಬೆಂದು ಕುಷಿ ಪರಿಯದಂತಾಗೆ ಶಿವನೊಡಿನಗುತ್ತ ದ್ರನಾ॥ ೧೦೧॥ ನಾರಾಯಣನಂ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರು
ಜ ವೆತ್ತಿ ಪಲುಬುತ್ತೆ। ವಾರಿದ್ಧ್ವವನಾಲ್ಕು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಬಾಯಿಡುತೆ। ಯಮರಿ ಪ್ರಂದಾರಾಕಾ ವ್ರಜಲು ಮೊಗಶೆಯೆನುತೆ ಬಾಬ್ಬಿ ಡುತಿರಾಕ್ಷಸನಿಚಯಯು॥ ಸಾರಿಮಾರಾರಿ ಪೆಗೆ ಕ್ಕಪೆ
ರಗರಳ ಕಾ। ವಾರೆ ವಾಶ್ರೆದು ಸಲಹೆನೆ ಕೆಳಿಮುದದಿ ಪುರ। ವೈರಿಪ್ರಕ್ಷೈತ್ತ ನಾಗಿರ್ಧ ನೆವೆಪಳಚು ವನಿತಕೆ ಸುರರನದು ವನಲಿಸಿ॥ ೧೦೨॥ ಶಂಜ ವಿಶಿಯೆಂದು ಸಗ್ಗಿಗ ಶಿಗಳಯವನಿತು। ನುಂ
... ಜರಾಸುರ ಚರ್ಮವಸ್ತ್ರ ನನುಬ್ಬುತೆ ಧಮ್ಮಿಗ ಮುಂಜ ಪ್ರಪ ತೆಂದ್ರಲನೆ ಪ್ರಸಾದವೆನಗ ತಿಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದೆನುತ್ತೆ ಹಸ್ತಾ॥ ಕಂಜಮಂ ಮುಗಿದು ಸತ್ಪ್ರಕ್ಷಿಂ ಯುಂ ಕ್ಷೈ ಕೊಂಡುಶಿಮಂಚಿ
ದನವವನಂ ದೆಂದಪರ ಮೆಶಂಗೆ। ನಂಜುಂಡನೆಂಬ ಪೆಸರಾದುದುಂ ಕೆಳ್ಗನೆಯೆಂದನಾ ಪಶುಪತಿ ದೇವ ನು॥ ೧೦೩॥ ೦ಕ್ಕೆ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಂ ಶ್ರೀ ಪತಿರು ಪ್ರಾಕ್ಷ್ಯೆ। ರತರಮುಪ್ಪರಿವ =

ಮರೆತ ಪಾದಾಂಬುಶ್ರಿಷಗಳ ಚರಮ ಬಿಮಿಮಿ ಹಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತಿಪ್ಪುದಿವರಿಂದ ಮಿರದಶಿವನಕ್ಕರಮಲಾ॥ ಚರಿತಗಳಪ್ಪುವದೆಶ್ರೆಷಗಳವಲ್ಲ। ವಿಸಾರಿ ದೆಂಬಲ್ಲನಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂತಾ
ಯೆಂದನುರುಗದರಪಾರಾವತಾರಹರಿಹರದೇವಜಿತಮದನಪ್ಪದಶಿವನಾ॥ ೧೦೪॥ ಗುರುವಿನಿಂ ಲಿಂಗಮಂ ಪಡೆದು ಜಂಗಮವ। ದಾಗದಿ ಭಜಿಸಿ ವರಭಕ್ತರು ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಗಳ್। ನಾಗವಿಗೆ ಶ್ವದಿ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಪಾದೋದಕವನಿಂಬುತೆ॥ ನಾಗಭೂಷಣನ ಶಿಷವನುಂಬನವ ಸಾವ। ನಾಗಲಿಂಕ ತಾತ್ಪರ್ಯನವನೆ ಮುಕ್ತನವನೆ ಸುಚಿ। ಭೂಗಭಮರು ಬ್ರ
ನಿಂದ ಶಿಲದಿವೆ ರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತಾಹರಿದೇವನಾ॥ ೧೦೫॥ ಶಿವನಶೇಷವನಿತ್ಯ ಶಿವಿಸುವವಾನವಂ। ವಿವರಿಸಲು ಚಾಂಡಾಲನಿಜನಾಗಲಿ ಪರಮ। ಶಿವಭಕ್ತ ಸಾತನೆ ಚಾಂಡಾಲನಾದೊಡಂತೆ
ಗವಯೆಂದುನುಡಿವುತಿರಲೂ॥ ಅವನೊಡ ನೆಯರಲಪ್ಪುದು। ಕೂಡೆನಿ ದ್ವಿಜಲಪ್ಪುದುಮವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲಪ್ಪುದು ಭುಂಜಿಸಲಪ್ಪುದು। ಮವನೊಡನೆ ಭೋಗಮಂ ಮಾಡಲ
ಪುದೆಂದುಮುಂ ಡೊಪನಿಷದಮು ಪುದುರ್ಲಭ॥ ೧೦೬॥ ಮದನಮದಹರನಪದಮಂ ಭಜಿಸುವಂತ್ಯಜಂ। ದಮಲಾತ್ಮಕನು ವಿಲಸ ದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತ್ತಮಂ
ವಿದುಜಾತನಂ ತ್ರಿಯಂ ಪೂಜಿಸಿದ ಕ್ಷ ಸತ್ಕುಲಜಭೂಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗೆ॥ ಅಧಮನವನಂತ್ಯಜಬಪಿ ಶ್ರುತಿ ಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತನಧಿಕ ಮಂ ಬಿಟ್ಟುವಡಶಿಶ್ವಪಚ
ವಿರಾಘವಾಂಕ ದಸವಿ ಪೆಕಿಗಳು ಶಿವ ಭಕ್ತ ರಲ್ಲದಿತರರರ ಭೂಗಳಲಾಗದೆಂದಾ॥ ೧೦೭॥ ಚತುರಸು ಚ ತುರ್ವೇದಿಯೆಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಗುಮಾ। ಶ್ವಪ
ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳದಿರಲವನನುತ್ತಮನೆಂದು। ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪಂಕ್ತಿಪಾವನನೆಯ ಮಾಡಿದಂಗಿ ಚಾಂಡಾಲತೆಯು ಸಂಭವಿಸುಗು॥ ಶ್ರುತಿ ಗೆತ್ರಿವಸಂ ಸ್ಮಾರುಯಲ್ಲದಿಹ ಭೂಸುರಂ। ತತಪಾ
೧೦ ತಕಸ್ವಪ ಚರಾಳಗಧಮನೆಂದು ಪೇಳ್ವು। ಪತಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಮತ ದ್ರವಮ್ಮುತ ಪ್ರಸಾದಂಮು ಹರಿಹರಿಶ್ವರ ನುಸುರ್ದನಾ॥ ೧೦೮॥ ಪರಮಶಿವ ಭಕ್ತ ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಯೊಳು
೧೧ ಪೆಲಿ। ಪರಲದೆ ಶಿವಲೋಕವಾ ಭಕ್ತನಿಹ ಗೃಹಂ। ಗಿರಿಜೇಶ ನ ರಮನೆಯು ವಿರಮಾಪೆ ಶ್ರೀರಂ। ಮುವದೆಕಿಟಕ ವಿಶ್ವದೊಳ್॥ ಖರಲುಯೋಜನದಪ ಶಿಮಾಧರಿಯು ನ್ಯಾವಿ ಸ
೧೨ ಉ। ಪರಿಯು ವಾರಾಣಾಸಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಮ ಹಿಮೆಯಂ। ವಿರಚಿಸುವಡೆ ಶ್ವವಿರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಪ್ರತಿಮ ಹರಿದೇವನಾ॥ ೧೦೯॥ ಕೆಸಲಗೆ ಪದ್ಮಮುಡಿಸುವ ತೆರದಿ ಕ

ಳ್ಳಾಳ್ವಗೆ, ಕ॥ ವರಂ ಪುಡುಚಾಳು ಮರದೆಗಳುಂ ಕಿಚ್ಚು ಜನಿಯಿಸುವಂತೆ ಪರಮ ಶಿವ ಭಕ್ತರುಂ ಪಿನಕುಲದೊಳ್ ಸೊಗೆದು ಪಲಯಿಸೆ ಶಿವಾ॥ ಶ್ರು ತ್ರಿಮುಖ್ಯಗಳ ಮಾಡೆ ಪಂಡಿತ್ರವ ಮಣಾಡನೆ. ತಿಸು
ಳು ಬೆಳ್ಗಂತಿಪ್ಪ ನಿಂತ ಪ್ರಸಾಕ್ತರ. ವಸುಧೆ ಯೊಳ್ ಕುಶಿತ್ರಿ ಸುಖದೆ ಮುಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ದರಂ ಪಾಗಳ್ಗೆ ನರಕಂ ರಾಘವಾ॥೧೧೦॥ ಯೆಂದು ಪ್ರಶಿವೆ ವನಲವಿ ಂದಲ ಷಾವರನಾ. ದಂದಮಂತ್ರಿಶಿವಾ
ಬಳಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯುತನಕ್ತೆ. ವಂದದಮವಾಾಶ ಭೇಗಳಂ ರಾಘವಂಗೆ ಪರಿಹರೆನುಸು ಧರ್ಗ ನಿ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳಗ॥ ವಾಂದ ಕ್ಷರವ ಸುಮನವ ಶಿದು ಪಿಳ ಂಗೆ ಖವ. ಬಂಧ ನವಕೆಡಿಳ ವಾಂಚಿತ ಫಲವ
ನಿವಗಾ. ವಿಂಧಲಾಚನ ಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿ ಯುಗ ಪಂಚವಂನಾಗೆಳ್ದ ನಂಜೆಶ್ವರಾ॥೧೧೧॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾಾಳಿದೆ ಶಮರುಳುಖ. ದಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಪಂಡಿ. ತಾಚಾ
ಯ್ಯ ಚಕ್ಕಾಶಮ ದ್ವಿಡಿಳಿಂದಪಂಚವ ಂನಾಗೆಳ್ದ ನಂಜೆ ಶ್ವರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪದ ಸರಸಿರುಹ ಮದು ಪಚಿಕ್ಕನಂಜಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತ ಲವಪ ಹಂಪೆಯ ಹರಿ ಶ್ರೀ
೬೭ ಕಶ್ರೀ. ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತರಾಘವನ ಶ್ರುತಿಗೆ ಪಂನೆರಡುಸಂಧಿ ಸುವಚಾ ನುಬಂಧಿ॥೧೧೨॥ ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೨ಕಂ ಪದ ನಾಗಣ್ಣ ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀಸು
ರು ಭ್ಯಾನಮಃ॥ ಪೂರ್ವ॥ ಗುರುನಿರಾ ಪ ವನಾಂತು ಪಂಪಾಂಬಿಕಕಾಂತ. ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದವಿಮಲ ಶ್ರುಪಿವ ಡಿದು. ವಿರಚಿಸಿ ದರಾಘವಂ ಸೊಮನಾ
ಥನ ಲಸಿತ್ತಾವ್ಯ ಮಂಸೊಗಸೊಗೆ ವಾಲು॥ ಪ॥ ಗೊಪಕ್ಕಂ ಘಾನಾಶಿಖಿಗಾಪಳ ತಕರನೆತ್ರ. ಗಾಪತಿಸ್ತ ಗರ್ವಗಾನಜ ಪೂಜಿತಪಾದ. ಗಾಪಾಂಕಗಾ ತ್ರವಳಾ ರಾಜ
ಲಯ ಗಾ ಗ್ರಾಸಧಿಪತಿತನುಜಾವಲ್ಲಭಾ॥ ಗಾಪಸುತ ಗಾವರದ ಗಾಪಾತ್ರ ಜಾ ಡಿಘವಿ ಗಾಪಗಿರಿ ಚಾಪಧರ ಗಾಪಲಕ್ಷಷ ಗಾವಸನ. ಗಾಪಪಾವನ ರೂಪಧ ನಿಮಿತ್ತಿವನಂ ಜೆಶಕಾದು ಗಾಪತ್ರಿ
ಯಗಾ॥೧॥ ಯಿರದಾಂಬಾಂಬಿತಪತ್ರದ ಜಾಂನಚಾ ಮರದ. ಮಂಧಾರ ದರಲ್ಲಿ ಶದತಾಶಿಗಳ ಪಾರಗಳ. ಯಿಂದಿರಾ ಬ್ರಹ್ಮಶ ಚಾರಿವವಪ ಪದದವಂ ಪಪತ್ರ ವಶ್ರೀ ಯ್ಯವಾ॥ ಪಾಂಡಿ ಸುಂಗಾಸುರ
ನಸಿಕ್ಕ ಪಯುತರ ಜನದ. ಬಂದು ದಸು ಮೆರುವರರತ್ನ ಕುಲಮಯ ಚಿತ್ರ. ಮಂದಿರವಪ್ಪಿ ಮವತಿ ವರಕರಾಬಯಪ ಸ್ವಪಕ್ಷ ಲಯನಗುಯ ಯವಿಯಾ॥೨॥ ಶ್ರೀಗುರು ವರೆಂಸ್ಯ ಪರಿಶಿಹನನಿಂತು ಪ
ರಮಾನು. ರಾಘವಿಂ ಪೆಳಲ ಪ್ಪಾವರನಾ ನುನಿಮಿಯಂ. ರಾಘವಾಂಕಂ ಶೆಳ್ಳುಂಗರುಷಾ ಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಗಾಳು ಮ್ಯವೆಚ್ಚೆ ಮಘ ಶೆ ವಾಕ್ಷ್ಮ॥ ಶ್ರೀಗಮಾಸಿಸ್ತ್ಯಸ ಪ್ರಕ ಜನಬಂಧು ಮವಿ. ಮಾಗಾರಮಣದೆ

ಗವ ಹಂಪಯ ಮನಸ್ಸ ಮವ। ವಿಗಿಬಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ ದಿಪದಿಂದೆ ಂಮನ ತಿಗೆಯುನೆತ್ತಿ ಸುತಿರ್ದನೂ॥೩॥ ಯೆತಿವರನೆ ಹರಿಹರನೆ ಶ್ರೀರಭುವಶಾಂತಾರ। ಪಸ ತವಹನೆ ಮುಂದೆ ನಾಂ ಪರಮಸ್ವಧ್ಯಸ್ಸ
ರಂ। ತತಿಗಳಸ್ತೆ ಪಾಶ್ಸ ದೋಳ್ಳಾಡುವ ತುಳಸು ಬದೊರ ಹೊಳುದಿಂ ತೆಂದೆನೆ॥ ಮತಿಗೆಡದೆ ಶಿವಸಾಸ್ತ ಆಗಾಗುತಂ। ಮನೋರಥ ಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಶ್ರೀಯಂ ಭಜಿಸುತೆ। ಪ್ರತಿಮ
ನಶಿವಶರಣ ಚಾರಿತ್ರಗಳನು ಸುಶಿ। ಮಾ ಜ್ಞಾನಪ್ರಭೂತಳ ದೋಷ॥ ೫॥ ಯೆನೆಮುಳುಕಮಂತಾಳು ಬಾಷ್ಪ ಜಲಸುರಿಯತ್ತೆ। ಮನವರಲ್ಲುದಂಡವಂನ ತಿಗೆಯ್ಯಂಮದು ಪಾದ। ವನಜಮಂ ೫॥
ನರವರಿಶಿಂ ತ್ರಿನತಿವನಕಂಡು ತಿಗದಪ್ಪಿ ಯಭಯವಿತ್ತು॥ ತನಯಕೆಯ್ದ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಮೊ ದಗದಾ ಪ್ರಣಿನ। ಗನು ವೇಗನ ವಿಲ್ಲಪಾ ಗೆಂದು ಬಿಲ್ಲಾಡೆಬಂದ ತನಿನೆಪ ದಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾ ಲ
ಸಯ ಕಿಷತಿಪರಮ ಪುತ್ರ ಶ್ರುನಜತಿತ್ರಾ ॥ ೫॥ ಬಂದುರ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಗೆರಗಿಲಸದಪ್ಪಿ ವಿರ। ದಿಂದಮಾಜಿಬಗಿ ಪ್ರಿಶಸ್ಸಜ್ಜಿ ದಾನರಿದಗ। ವಿಂದಲಾ ಚನಪಂಕಜಾಕ್ಷಿ
ತ್ರಾಂ ಪ್ರಿದಯಲಪ್ಪ ಕ್ಷಿ ದಾರೆದಳಿದ ನೆ॥ ಕಂದಪ್ಪಂ ಮಾಧರವಿಧಾರನಾಮಪಾ ಶಂಕ್ಷಬ। ಯಿಂದು ಪಿಳಿರತು ಪಿನಗಿರಿ ಸುತೆ ಯವರನಾರ। ವಿಂದ ಲಾನ
ಪ್ರಮಪ್ರಮರ ಶ್ರೀಮ ಡಿರೂಪಾ ಕ್ಷಶರನಾಗೆಂದನೂ॥ ೬॥ ಕುಳಿಪ್ಪ ಪ್ಪಿನನಾನುಗಿಯಾನಾಶ್ರೆ ಮೊಗನೆತಿಸುಳಿಬಾ ೦। ನೆಲಮು ಸುರು ಬಿಸುಗಂಮ ಮರಗಾ ಕ್ಷತ
ನಂಗನಿ ಪಲ ಮೊಗೆಲರೆಂಬಿವೆ ಕ್ಷೊಡಲಾಂತರಾ ಆಡಲನಚ್ಚಿ ದಾವರೆ ಯಡಿಯನೆ॥ ಅಲರಂಬವ ಗೆಯ ಶ್ರೀಮ್ಮೋಗನ್ನೆ ಯ್ಯಪಾಂಸೊದಲ। ದಲೆ
ನಿಶಿದನ ಆತಿಗೆ ವಲಪನಾಣಿ ಗಂಣಾಮಾಡಿವ। ಸಲಪ ಶ್ರೀನ ಬೂದಿಗೆ ಯ್ಯೆನಾಚಿಗೆ ಳ್ಳಬಿ ರ್ಲಪ್ಪ ಟ್ಟುಮನೆಯನೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ॥ ೭॥ ಮ ತ್ರಾಳಿತ ನಯ ಹರನೆ ತ್ರಕನ್ನ ಪ್ಪ ಯಗ್ಲಾ। ಸೂತ್ರಕ್ಷಿ
ಖಗಧಶಾತ ಪತ್ರಿ ಬುಪದಾತ್ತ ಬವ। ಗಾತ್ರ ಕಾನನ ವಿತಿ ಪಾತ್ರ ಮೃಗರಾಜವರ ಪರ ತ್ರಾಸ್ಯ ಧನಜುಮಿತ್ರಾ॥ ಚಿತ್ರ ವಿದುಸಕಲಧರ ಧಾತ್ರಿ ರಥ ಮಸ್ತ್ರಾತ। ಪತ್ರಸಂಸ್ಥ ವಶಿರ। ೦
ಪಾತ್ರ ಶ್ರುತಿ ದುಲಗ್ನಚ। ನೇತ್ರ ಭವಸಾಗರವಮಿತ್ರ ಜಯ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಪರಿದ ತ್ರಮೊಕ್ಷಾ॥ ೮॥ ಪರಿಯೊಳುಂರಾಪ ವೆಕ್ಷರಂಸ್ತುತಿಸಿ ಪಂಪಾಪುರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷತಾ
ಂಮಳು ಕತಾಳ್ಗು। ಕಮನಾಪ ಯೊನ್ನಿಧಿ ಪಂಚಮುಖದರಶಿಖ್ಯಜ ದಬಾಂದೊರೆದಲೆಯ ಪಣಿಗಂನಾ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಲಾಭ ತನಾಂಕಿ ತಪದರಮ್ಮಿ ಯ್ಯೊಳನು। ಲೆಪಿಸಿದ ಮದ

೭೦

೧ ನಘಾಸಿತೆದೆ ಗಾಳಿಯೆಡೆಗೆಡೆಯೆ। ರೂಪಮಂ ಪಾಳಿಸಿದ ತನಯ ದೃಷ್ಟಿಯಂ ಬೇರೆಸುತೆಹ ಶಿಷ್ಯದ ಸೋಲವ ಮಿಗೆಯಾ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀಪರೆಶ ಬ್ರಹ್ಮವಾಕ್ಯ ನರನ ನೋಚರೆನಿತ್ತು। [illegible]

೨ ಯೊಳು ರುಳ್ಳರಾ। ಭುವನ ಬಿಡಿದೆತ್ತಿತೆಗೆದಪ್ಪುಗಲ್ಲವಖಿಡಿದು ಸಲ್ಲವಿಸಿಯು ಮಿಂಯರಸ್ವನ॥ ತವೆಸಿ ಮೂರ್ಧ ಪ್ರಾಣವಂ ಮಾ [illegible] ಯತೆ ಮಗನೆ। [illegible] ಯವ ಘಟಿಸಿ [illegible] ಂನ ನಾ [illegible]

೩ ದಿಂ ಗುರು ಕರುಣಾ। ಸಮನಿಸದೆ ಜಗುಳ್ದ ಕಾರಣಾ ನಿನಗೆ ಮೊಗದೊಳಲ್ಲಿದೆನ ದೆಂತೆಂದೆನೆ॥ ೧೦॥ ಕಂ॥ ಪರಮ ನಿವಾಡಂ ಪರಮ ಗುರು ಕಾ [illegible] ಯ್ಯ ಸುರು ಮುನಿಯೆ। ಪರಕಾಯಲ [illegible] ಯನ ಸುರಾ [illegible]

೪ ಧಿಕ ಮೆಂದು ನಾಂ। ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡನೆಮುಂ ನುಸುರ್ದ ವಚನಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆ ಸುಂ ಮನಿಕೆ ಗುರು ಕೃಪೆಯನೂ॥ ಧರಿಮೊಗಳ್ವೆ ಪಡೆದು ಶಿವಶರಣಾಶಂ ಖೂಗಳ್ದ ಡಶಿ। ಬಿಡು ದಿನಕ ವಿಪ್ರವರನೆ ನಿಸಿ

೫ ಗದಪ್ಪೆ ಪುಂಸ್ತ್ರೀ। ಪುರುಷನಿನಲ್ಲ ಧಾರುಂ
೬ ಒಮ್ಮೆಘನಿಬಿನಿರ್ ಪ್ರಮಥರಪ್ಪದಾಂ
೭ ಬಗೆಲ್ತ ನಿಂನು ಬಿಡನು ಬಿಪೆದಾರ್ತ। ಭ್ರಮೆ
೮ ಸಬಿರಾಷವಂ ಶಿವಭಕ್ತಗನೊಸವಿತ

ಷಿಡಿದು ಪ್ರಮಥರ್ಕೆ ಕ್ಕೆ ಚ್ಚರಿವಡೆಲ್ಪ್ರುಗಳ್ಗನಿಶಂ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀಮದ್ಧರ್ಮಪ್ರಿಯಾರನುಕಾರುಣ್ಯ ಪ್ರಸಾದಮಂ। ಮಮತೆಯಿರಾ ಭುವನಜಿಂ ಪೆ
ಬುಜವನೆರಡಳಿದು ತುತಿ ಚ್ಚಸು ಶಿವರತ್ನ ರಾಘಗರ್ವ ಬೆಡಾ॥ ವಿಮಲಗುರುವಾ
ಸೊಳ್ದಿರುಸವಾನಾನು ನಿಂನೊಡನಿಪ್ಪೆನೆಂದು ಶಂಕರ ಬೆಸಸಿದಾ॥ ೧೨॥ ಯಿಂತೆಂ
।ಮುಂತಳದ್ದು ಬಾಂಮ ಬಂದರೆ। ಮಹಾಮಂಟಪದಿ ಕುಳಿತು। ಗುರುಪಾದಮಂ

ಸ್ಥೆಯಂ ಮೀರದಿರು ಮಿಗೆಸಕಲ। ಸುಮತಿಗೆ ಕ್ಕೆ
ದುಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದೊಳಡಗೆಸಂ ತ
ಸ್ತುತಿಸುತೆ॥ ಬಂತೆಸಾಗಸಿಂ ಪಾಳಿಸ್ತಂ ದ್ರೆ [illegible]

೯ ವನಸುರಲಂತದರದೆಸ್ಸಿಯುಂದಲೆಮಗೆಬಚ್ಚೆಯುವಾಯ್ತು। ಮುಂತೆನವರಸ್ವಮೊಸಳಿಯದನು ಕೆಡಮೆಟ್ಟಿ ಶಿವಶರಣಾಚರಿತವನು ಸುವ್ವೆನೂ॥ ೧೩॥ ಯೆಂದುಸ ತ್ರ್ಯಮಥಿಂ ಪ್ರಸಾದಿಗ

೧೦ ನಾನಾಯಕನ। ಬಂದುರದಬಾರಿ ತ್ರಮಂ ಬಿಳನೆಂತೆನಲು। ಯಿಂದಿರೆನಾಂ ಖ್ಯಾಜಮ ತ್ರಿಂದ್ರ ಗಂಧರ್ವ ಸಿದ್ಧಕಿಂನರರಾಕ್ಷಸಾ॥ ಪ್ರಿಂದವೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ್ಯಸಿ ವಿರೆಶ। ನಂದಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಮ

೧೧ ಥಗಣಾವೆರಸಿ ಕೈಲಾಸ। ಮಂದಿರದೊಳಗ ಜಾಸಮಿತನಿಶಂಬಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟರದೊಳಿರಲಾಗಳೂ॥ ೧೪॥ ನಾರದಂ ಬಂದು ಮೈಯುಕ್ಕಿ ಶರವಂ ಮುಗಿದು। ನಾರಾಯ [illegible] ನ್ನಾಕ್ಷ್ಯ ಪೂಜಿತಪಾದಕೆ

೧೨ ವಕ್ತ್ರ। ವಾರಾಳಿವರ್ಧನ ಸುಧಾಕಿರಣಾ ದುರಿತ ಪರಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಯೆನುತಿರೆ॥ ಮಾರಾರಿಕರದ ಮುನಿಯಂಕೆ ಶ್ರನಿ ಬಂದ। ಕಾರನಾವದೆನೆಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿದೆಯೆನೆ ದೇವ। ಧಾರುಣಾನಿಗೆಬೊ

ಗಿ ದೇವನಿತ್ತಿಯ ದುರಾಚಾರವನ್ನವಲ್ಲಿಪಿರ್ದದೆಂದಂ॥ ೧೫॥ ಮುನ್ನಿ ಕರ್ಣಪುರ ಪ್ರಾಶಿಕನಿಂದ್ರಯಸ್ತ್ರ ಯುದಿಸಸಕಮುಂಪಿಚಿ ವಿದವಪ್ಪಿನವರುಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಖಿಯೆಂಬ ರಾಗಮವನ್ನವೆಂಬ ಗ
೨ ಮಮ ಕ್ಷೇಯೆಂಬರುಮಾನಾಂ ಗ ಡೆ॥ ಸಜತರು ದ್ರಾಕ್ಷ್ಮಲಿಂಗಾಂಕಿತ ಶಬ್ದೆಷಪರು ಲಿಂಸ್ಸವಿಲಂಬರುಂ ಮಿಕ್ಕದೈವಗಳ ಸುರಪಾಂಸ್ಥೆ ವಸತಿ ಯೊಳಗೆನಿವಜಿನಪರವೆಂಬ ರು ೦೨
೩ ಕಿಳು ಚ್ಛೆ ನಮಕ್ಕಗ್ಗಳಿಸುತಂ॥ ೧೬॥ ಅದ್ದಿಪಾದುದುಪ ಕಮ ಶಿವ ಸಕ್ತಿ ನಿರಶಿ ಪಾದ್ದಲಿಸರುಪಾಶುಪಥನ ಯಮಗಳ್ಗನಿಂನ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿನಿ ತುಮಿಲ್ಲಂ ಪಾಪವತ್ತನೆಯು ತೆ ಶ
೪ ಪೆಚ್ಚಿ ಕನ್ನಾನಾ ದವರೂ॥ ಬುದ್ಧನೆಪರವೆಂಬ ಕಿತೆದೆವಚಿತ್ತೆಸು ಬದ್ಧಪಾತ ಕರಕೆ ಡೆಮಿಚ್ಚ ಶ್ರಿಹಾಂನತಿಯ ಸುದಶಿಸಚಿಕಂದು ಪಿಕ್ಕ ನಾನಾರದಂಕಲ್ಪಪ್ರಿಯಂ ಶಿವನೊಳು॥ ೧೭॥
೫ ಮಾ ದೇವ ಕೆಲ್ಲುಮುಗುಳ್ಗೆ ಯೊಂದಿ ಸಂ ತ್ತಸಡಿ ವಾದಿಗನಾನಾಥನಂ ಷೊ ಡಿಕರವಂ ಮುಗಿದು ಮೂದೇವರಾ ಶವ ರಾಗಪರ ಜಯಯಂಬ ಗಣಾವರ ೮
೬ ಗಿ ಶಿವಯೆಂ ದಮಾ॥ ಮೆಡಿನಿಗೆ ಬೋಗೆಂನ ಭಕ್ತಿಯನುಮುದ್ದಶಿಬಿ ಬಿಧವಾಧಿಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಮಿತ್ರರನ ನಾ ಕರ ದಿಸುರಪಾಂಸ್ಥೆ ವಸತಿಯೊಳು ನೆಲೆಗೊಳಿ
೭ ಬಿಂ ಮುಂನದಿಂ ಕೂಡೆಂದೆನೆ॥ ೧೮॥ ಮ ರವೆಯಾ ಡುಂಬಾಲ ಶಿವಡುವಗ ದಿಕ್ಕೆ ಬಂದು ರ ದಾಸಿಯಾಲಯಂಗಳು ತಾ ನಾ ಬಹು ದುಃಖ ಸ್ವರದಿ ಸುಳಿಲದಪ ಕ್ಕೆ
೮ ಯೆನಿಪ ನರಜನ್ಮದೊಳು ಜನಿಸಿನಿಂಮ ಂ ಪ್ರಿಯುಗದಾ॥ ಪರಿಚಯಿಸ್ಯೆ ನಿಯಗಳೆಂತು ಬಾಳುವೆಂದು ವವಣ್ಯಾಗ ಗಿರಿವ ಪ್ರ ದಂಡಯೆನೆ ಯಂಜದಿರು ನಾನಿಂನ ಬಿರ
೯ ನೊಳಗೆ ತೆರವಿಲ್ಲ ದಿಪೆಸುನಿಂನೆಗಳ ಕಜ್ಜಮಿಯ ಂನ ಕಜ್ಜನಂನ್ನಿ॥ ೧೯॥ ಮೊಗೆಂದು ಬಿಳ್ದ ಡ ಮೆ ಬಂದಾದಿಗನಾನಾಥ ನಾಗಸುಗಪನಾ ನನಚ್ಚಿನವೆಶಸಾರಾ ಪ್ರಚೊಳ ಗಾಗುಸಾಸ್ತುಂ
೧೦ ಗ ಶಿವಭಕ್ತರು ದರಧಿಜನಿಸಿಪ ಮ ಶಿವಭಕ್ತನೆನಿಸಿ॥ ತ್ಯಾಗಮೊಳಗೈಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಲಿಗುನಾದಿ ಸಾಗದಲಿ ಪ್ರಾಯದಲಿವಿ ವೃದ ಸುಕುಂದಿಲ್ಲ ದಾ ಗಮಾ ತಿತಸಾರಾ ಪ್ರ
೧೧ ನೊಮೆ ಶ್ರೀರನ ಭಜಿಸುತ್ತೆಸುಖ ದೊಳಿರುತೆ॥ ೨೦॥ ವಿವಿದ ರಶ್ತಾವಳಿ ಯ ಸ್ಸಾ ಂದೆಳ್ಗಾ ಶಿಯಂನವದು ಕೂಲಪ ಸಿಲಸಾವ ಯು ಕಾಸ್ತಿರ ಜಪ ದಿವ್ಯ ಗನಾ
೧೨ ಮೊದಲು ದೇವರ ಹೆಸರುಗಳನಗನಾಲಿತ ಗಳಾ॥ ಸವಿಯೊಳಚ್ಚರಿ ಯ ನಲುಹೆ ಬುದಕ್ಷನಾದೆ ಸಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಮುಖ ದಿಪರ ದರ್ಪ ರಾ ಮನಾ ಯೆನಿವ ಶಿವ ನಾ ದಿಸಿ ಕ್ಕೆ ಯು

ಬಂದು ಮಲಗಿರೆ ಕಿಯ ಮೊಳಲ ಮುಂಬಿನೊಳ್ಳಿದನೂ॥೨೧॥ ಅತ್ತ ಮನ್ಮಥನ ವಿಪತ್ತಿಯ ಹೂಗೆಯ ದತೆರದಿ। ಸತ್ತಿತೆ ಯುಂಧೋಲ್ಲೆಲನೆ ಹಾತ್ತಿಸಂತ್ರಪದಿ। ಮುಳ್ಳಶರ ಪ್ರೇರಿಯ ಪಿದಾಂಪ್ರಾಣ ಜಮಂತ್ರ ಕ

ಳ ಶಿವಶಿಷ ಮಂತ್ರ ಪಂಜಿಸಿ॥ ಶುಲ್ಲ ಶ್ರವಣಾರ ಷಿ। ಬ್ಲಮಿತ್ರಾದಿಶಿಷ್ಯ ಮಮ ದಂದ ತಿರಲು ಜ್ವಿನ ರಕ್ಷ ವ್ಯಾವಿರದ್ರೈದಿ ಸಿ। ರಶಿ ಕೂಡು ಯು ಮ ಮಿಪ್ರಿಯೆಂದು ತೋರುವಾಲ್ಪುಡುಗ ದಲ ಹೊತ್ತನಿನ ಸೂ॥೨೨॥

ಯುಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ನಾಡಿ ನಿತ್ಯಯನ ನಲ। ವಿಂದಾಂದು ಗೂಡುವಡೆ ಮನನ ಜಂಬೆರಳ ನಡೆ। ತಂದನೊ ಬಂಬಂತೆ ಸುವು ದಬಾಂಧವವ ಮೂಡಿದಂ ಮೂಡಗಡೆಯೊಳಾಗಾ॥ ಯುಂ

ಮನಿ ಖರತತ್ತ್ವ ನಾದಯ್ಯ ಮುಲಿಗೆ ಕೆಯ। ಚಂದವ ಮಂ ನಾಡವಿಳೆಂದು ಸುಖಗಾಢಗೊಂಡು। ಯುಂದು ಪಾಸ್ಪರವಿಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಬರು। ತಿರ್ಥನಾಲಾಕಿ ಸುತೆ ಪಾಸತೆನೆ॥೨೩॥ ನೂಸುರರ ನಿಳಯ ಗಳ ವಿ

ಗಭಾಂಸರಾಲಯವ। ವಿ ತಿಂಯರಳಿ ಯಂಬರೆಹು ಜನದ ಮನೆಗಳವಿ। ಉಸಿಂನೊ ಮೌತ್ರಿ ಬರೆಮುಂವೆಜ್ಜ್ರ ನಪಾರಿಶನ ಸಾಧಾರದಳಿ॥ ಮೂಸರಲ ಪೂಜಿಸುವ ಮಂತ್ರ ದಿವತಿಯೊ

ಯುನಿ। ಶಿಕ್ಷನಂಗಿಲ್ಲ ನಗೆ ಮೊಗದಲಗ್ಗರಂ ನಾಬಡ। ಬಾಸಿ ತೆಳ್ಳು ಸುರತೊಂಗಲು ರುಳವಿಮಲ ಪದ್ಮಾವತಿಯನಿ ಪ್ರಿಯದನೂ॥ ೨೪॥ ಲಿದಯ್ಯನವಳ ಮೂಸ ಜಪ್ಪನದ ಜೆತ್ತಿಕಿ

೧ಯು। ನಾದರದಿನೊ ಡುತಿರಲವೆನನಾ ಂಥಯ್ಯ ಮುವ। ನಾದವಳ ಸರಭಜಿಪ್ಪನಾತಿ ಕಂಡು ಯಸಲಳನುಗೆ ಗುಶಿಯಾಗ ಲಾರಯ್ಯನಾ॥ ಮಾಧವಾತ್ಮ ಜನು ಮೊಗನಿ

ಯುಂದೆ ಯುನಿವಿಲ್ಲ ನಾದರಂಕನ್ನ ಮೊ ಕಂತೆ ಗದು ತಪ್ಪುಗಿವ। ಶಿದವಿ ದೆಶಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಯಸಖಿಯು ಬಂ ದೊಡಂ ಅಬ ಡಿಸಿಯ ವನಾ॥೨೫॥ ಮ

ಂದರಿಕಾಕ್ಷಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ವೆ। ದಂಡಗತಿಕರದಾಯ್ಯ ಲಾದಯ್ಯ ಕುಸುಮಶೊ। ದಂಡನಾಪವ ದಿಸೂಗಸಂದವಳ ಸಂಗ ಸುಖವಡೆದಿ ದುರ್ಬಲಿಯ ದಿವಸ೦॥ ಕಂಡು

೧೦ ಮ ವಳ್ಳಾಪ್ತೆ। ಮಿಧುವಾಸಿ ನೊಳು ಮರ ಮೊರಗಿ। ಕೊಂಡಿಪ್ಪು। ಸುಮ ಮಯಿ ಮೊಳು ತನು ವಿನೊಳು ತೊಳಗುತಿಪ। ಖಂಡೆಂದು ಧರಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದು ದನಾತ್ಮನಾ ದೊಳಾಗೆ ಪಿಸಿಕೆಮನ ದೊಳೂ

೧೧ ।೨೬॥ ಪ ಕೆಪರವ। ವಾ ಚಿವ ವಿವಧೂಸಂಗ ಮೊಳ್ಳು। ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಿಸಿತು ದುಷ್ಟ ಮದನನ ಬಾ। ನಾ। ಧರೆಯಳ್ಳಿ ಶಿವ ಭಕ್ತರಾಳಗೆಂನ ತೆರದಿ ಪಾಪಕೆಮನವನಿತ್ತ ರಿಳ್ಳಾ॥ ಮರವೆಗೊಡಲಿ ತೆನೆ

೧೨ ಂದ ಘಕಿತಂ ನೊಳಗೆ ತಾ। ಬೆರಗಾಗಿ ಷಳ್ಳಿಲನೆ ಪ್ಪೊಡನೆಬ್ಬಿ ಡಿಕೆಗೆ ಬಂ। ದು ರುಚಿಂತೆ ಚಾಳ್ದು ಕಾಮಾತುರಾ ನಾಂಜ್ನ ವಯ ವೆಂಬನು ಡಿವಿಟ ವೆಂದನೂ॥೨೭॥ ಯುತ್ತ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಯಿಳ

ತ್ತತಯ್ಯೆಯೊಳು। ಚಿತ್ತವಲ್ಲನನಿಲ್ಲದರೆ ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳಲಾಗ। ಚಿತ್ತನವಸಿಕಳ್ಳೆಂತೊ ತ್ತುವ ಶುಮೊನೆಗಾನಾತೆನ್ನೆಯೆಸ್ಸಿಶಿಸಲಾರದೆ॥ ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ನೆನುರತ ದೊರೆತಾತನಿಂದ ಸು
೨ ಬಿ। ವಿತ್ತ ದಂನಿ ನನ್ನೆನಡುಮ ರಗು ತಿರೆಯಾದಯ್ಯ ನೆತ್ತಿಂಗೆಯೊವ್ವ ಸಖಿ ಬಂದುವಿ ರಸದತೆರನ। ಚಿತ್ತ ಶಿಖಿದಳು ವಿವರದಿಂ। ಅಗ॥ ಮಲಗಿನೊಳುಸೂಖದರಲುಗಳು ಹೂಸ್ಸ
೩ ಳುಗಸೆ। ನಿಳಿವಾತುಸ್ಮಾತು ತೆಂಗಾಳಿಮದನನ ಪಾಳಿ। ಲಲಿತ ಶ್ರೀಗಂಧದನುಲೇಪ ತನುತಾಪವಿನಿದೂಡ ಕಾಲಕೂಡಾ॥ ಜಲಜ ಶಿಶು ಕಿರುಣಾವವೆಳಿಗೆ ಮರನಾಬಿಂಬ್ಬಂಚೆ। ಗಳನೆದ್ದು
೪ ಮೂಚ್ಛೆಗಾಳಿಸುವಮದ್ದು ಜಿಕ್ಕೊನವಿ। ಗಳನಂನಾಶನಾಲುಬೆಳ್ಳುವಸೂಜಿಗಳ ಪ್ರನಾಲು। ಮಾಗವೆಬಾಳ್ಳಳೆಗು ನಾಮನಾಬಿ॥ ಅಗ॥ ನೆಯಿವಿ ಬೆರೆಳೆವೆಂನಾ ವಗಲಿಕಾಡಿ ದೊರೆಮು। ಶಿರ
೫ ಳನಡಿಗಳೆಮುರಂಕಾ ಮು ಗಕ್ಕಳಿ ಯೊಳು। ಪಿಶಿದೆಗ್ಗನೆಂಬರುಕಳ್ಳಾಖಿಜನಿಂನೊ ಪಳಂಪಾಲಿಸಯ್ಯಬ್ಬಂದೂ॥ ಧರೆಯಕಂದಪ್ಪು। ಯೆನೆನಂಮದಿಶಕೆಪ್ಪು ಪ
೬ ಬರವಾ ಡುದಾವೆತ್ತನಿಂನೊಡತಿಲ ತ್ತಮದ। ಕರಿಯತ್ತಬಿಂಪ್ಪವೆತ್ತಬಲೆ ಯೆಂದೆಂಬ ಕತನಿಶಯವನತಿ ಮುಬೆಗಾ॥ ೩೦॥ ತರಕ್ಷಾಕ್ಷಿ ಬದಾವತಿಯ
೭ ಬಳ್ಳಿಗೆಬಂದು ಶಿಶು। ಪಶಿನಾಲಾಜನೆ ಯಾತನೆಂಕಂಡನೊನಿಂಸ್ಸೊ। ಕೆಳದಿಯ ಬಾರದುಮುಳ್ಳಿದುದಿನ ಕಾಸಿಯಂ ತೆಂನದಿಶಕ್ಕೆ ಪಾಗುತ ಪನ॥ ನಿ ಡುತವೆ ನೆ
೮ ಸ್ಸುತಳಾಧರಿಯರಿದ್ದೆ ಯೊಡವರಲು। ತ್ತರಿತದಿಂದಾದಿಖಿಜ್ಜಿಯ ಕಂಡು ಪ್ರಿಸ್ಸದಿಂ। ಚರನಾಪೊಳ್ಳಿದೆಂದಳೆಂನ ಮಚ್ಚಿಖತಪ್ಪುಕಾನಾದಗಲು ವದುಚಿತವೆ
೯॥೩೧॥ ಯನಲಾಡಂಬಿಕನಾನಂಮಶಿಶಿಕೆ ಬೂಪು। ದಿನವಾಮದಿಂಮ ಮೆಲನಾಲಾ ಭ್ರಮಂಬಿಟ್ಟು। ಬವನಿತೆನಿಂಸ್ಸ್ರತಿಪ್ಪರ್ದಿನಲು ಭುಖಯಂನುಡಿದಮಾನಾವ ಮಾನಾಮ
ಗ ತನಗಾ॥ ಯುನನಡಗೆಪಕ್ಷಿನಿಗೆವಿಂಮುವಡಗಯುತ್ತಲಿನಿ। ಗನುನಯುಮದುಂಡಿಕಶಿಶಿಳುಕಡೆಗಿಕ್ಷಿವಿರ। ಡನಿಬೂಲ್ಲೆನಿದ ಕಿನ್ನಂಸಯಮಿಲ್ಲ ಕ್ಷಿವಜಿಯಮಾಳ್ಪನೆ ಶಿವರಾತ್ತೆ ನಾ॥ ೩೨॥
॥ ಯಂ ಂ ನಮುಳಿನಂತಿಳು ಪಿರತಿಗೆಳು ಬಿವತಿ ವೊಪ। ಮುಂನಿಲಾಳ ಪ್ಪುಡಿ ನೊಳ್ಳಕಂನಾವೆಯಲುಗು। ಮಂನೆಗಂಸ್ಸ್ರಶಿಸದತನಿನ್ನೊಪ ತೂಲರಾಸಿಗೆ ಚಿತ್ತ ಖಿಖಿಯಾದುದೆ॥ ನಿಂನವಾ

ಗೆ ತಂಬಿಗರ ದೇವ ಸುಗೆಮುನಿಯೆ ಶಿವ। ನಿಂದ್ಗಿನಗೆ ದಂಡನಂ ಸಮನಿಸ ದೆಮ್ಮಿಪಿಡೆಗೆ। ನಿಂಪೊಡನೆ ಬಪ್ಪುದು ವಶ್ಯಾತ್ಮ ನೆಂಬುದನೆಯ್ದೆ ಮತೆಮಯನೇವಿ ಷಮಯಂನಪ್ಪುದೆ ॥೧೩॥ ಅಂತೆಯುಂ ದಶಿ ಯದೆ

ಯದ್ವನಮ ದಡಿ ನಿಂದ್ಸರತಿ। ಗಂಪ್ರ ಸ್ವನಾ ದ — ಷ್ಟೆ ಭ್ರಷ್ಟಪತ್ಯಾದಿದುಃಖ। ತಂಮ ಪಾತ್ರ ಲ್ಲವಾಂಪಿಳಂ ರ ರ ತಿಶೆಳಿ ದೊಡೆ। ಗಲ್ಲು ದುಂಬಿಪ್ರ ನಾವಾ॥ ಅಂಮಾರಿವೆಂಬಾನಗೆಶ್ರಿ ದತ್ತ ಮದು

ಗಂಬಿ ಗಂಪ್ರನುಸುರು ಸುರೆನಲು। ನಾಂಪಿಳ ಸತ್ಪ್ರಾಂ ಮ್ಯನಿಂ ಮವ ರ್ಗ ನಿಷ್ಪಿಮೆನಲಿನ ಗೆ ನಿನಲ್ಲದೆ ದಂಮು ವರ್ಕಾರು ಪಿಳಿಂದ ವಪ್ಪಾ॥೧೪॥ ಇರ ವಿಯೊಡನೆ ಹುಲ್ಲಿರಲು ಖವಿಯೊದನೆನ್ನಿ ಭ್ರೆಸಲು।

ಕಾವಿಯೆಗ ದನೆನ ಡೆ ಯೆಖ ವಿ — ಸಂಪತ್ತ ಗಮ ರಂ ೦ ವಾಗದೆಖವಿಯೊಡ ನೆನುಂಜಿಸಲ್ಲೊಂ ದಾಗಿ ಚರಿಸಲ್ಕೆ। ಖತ್ತಂಗೆನ ರಶವಪುದು॥ ನವಿನಿನುವ ತ್ತರುಂ ನಾಲ ನಂಗಸು ಖವೆಮ

ಗಳೆನಿನೆಂತು ಕಾಲುಲಿಸೊಂಬಿ ನಿನಗೆಕ್ಕೆ। ಯ ವತಿಯೆನೆಪದ್ಮಾವತಿಯುವೆಳ್ಳ ಶಿವವಿತನಕೆ। ಮನ ವೆಳಸಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಗಂ॥೧೫॥ ಸ್ವಲೆಕೆಳುಮಂತೆಂದು ಭ್ರಮರ ತಂನೊಲು ಮಾ

ದ ಲೆಳ ಸ್ಸಲಂತಪ್ಪುದೆನೆನಿ ನೆಂನತೆಂದು ನಿ ಮ್ಮಗಳಿಯ ಮಾಡಿದೊಡಾಗದೆಶಾದದಧಮಜನ್ಮದಪ್ಪೊಲೆಯನ್ನಿಗಿಪ್ಪಾಗ ॥ ಪಾಲಿದು ನಿಂನಂ ತೆಯಪ್ಪಿಂಮ ಜ್ವರಿರ

ದ್ದಾಲು। ನಿಲಿಸೊಳಿಸುಲಿಂಗಮಂಬಪು ಜನ ಸು ಶ್ರುತದಿಂ। ಮಲಹರಾತ್ಮಶಖತ್ತ ನಿಂನಪದಮಂ ಸಾಧ್ಯರ ಬಿಡಲ ದೆಪಾಪವಲ್ಲಾ॥೧೬॥ ಯೆನೆಪಿನಪಿವ ರಸ್ತನ

ಯುಗಳಿಕೆಳುನಿರಿ। ತನುಜಾವರ ನ ಭಕ್ತಿಯತಿದು ಸ್ತರಂಮಾಡಿ। ಮನವಿಲ್ಲದೊಡೆ ಪಾಪ ಬಿಡ್ಡೊ ದಾಕ್ಷ್ಯನಾನ ರಶಬಿತ್ತ ಶುದ್ಧಡಿಮಾಡಲು॥ ವಿನು ತ್ತೆ

ಪ್ರಬುದ್ಧಿಯಹುದುಂ ಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ। ಯನುಗೆಟ್ಟುಮತ್ತ ಸ್ವಪ್ರವಕ್ಕೆ ಮನ ವೆಳಸಿ। ಘನಪಾಪವಿಪಾಪರದೊಳ್ಗಾಕೆ ಯಮಲಕವಲ್ಲ ಬಿಯ ಧಾರಿಯೊಳು ನಡವ ವಜ್ಞೆ॥೧೭॥ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ತ

ರಬ್ಬೆವಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸು। ವವನವ ನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಾ ಲ್ಲಿಲು ಮಾಂಸಮುದ। ಕಲುಸುರೆಯುತ ಧ್ರುಪಂ ಸ್ವಪ ಚಾಲಯದಲು ಮವಂಬಾಂ ಡಾಲ ಭಕ್ತನ ಲ್ಲಂ॥ ಶಿವನಿಲ್ಲ ವತ್ತಿಶಿವಮು

ತ್ರ ರ್ಗ ಸಲ್ಲನವ। ನವನಿಯೊಳುಖವಿಯಂನ್ಯ ದೈವಂಗಳಂತೆ ಜ। ಸದವಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಮುಕ್ತಿ ಯುಂ ದೊರಕೊಳ್ಳದಂಗ ಜನಮದದಾನಿಯ॥೧೮॥ ಸುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ

ಗಳಿ ತನು ಮನ ಧನಂಗಳಂ। ಬರಿದು ಭಕ್ತಿಯ ಲಿವಂಚಿಸದಿಯ್ಯ ಬಿಕುಶ್ರಂ। ಕರನಿಂದೆಯಂ ಕೆಳ ದಿರ ಬಿಕು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದಂ ಸುಲಭವಲ್ಲಂ॥ ಗುರುತರಾರಗನ ತಲೆಯಂಬಳ್ಳಿ ನಿಂ

ಖಿಡಿಯೆ। ಶಕ್ತಲೆಸು ಪಿಸ್ತ್ರೆಯುಂಪಿ ಡಿಯೆ ಮರಣಾಂದಿತಂ। ಪರಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿ ಚಂತಿರ ಚೆಶನಿ ಶಮೆಂದಿನೆನಾದ ಯ್ಯನೂ॥ ೩॥ ಸುರಮಾಜಮಂಕಿಪ್ಪುಚಾ ಬ್ಜು ಳಿಯನಾಗಿಸುವ।
ಪಶಿಕಾ ಮಧೆ ಸು ವಂಬಿಟ್ಟ ತಾ ತ್ತಿಯಗಡಾವಿ। ಗಿರದೆ ಬೆಟ್ಟದಿ ಬ್ರುಣಾವಮ್ಮಿಗೆತ ಡಕುವಂದ ಸುಖಕರನ ಭವನಿ ಲಿಶಿನ ಜಿಸದಿ॥ ಪರದೈವವಂ ಜಿಸು ತಿಪ ಮಾನವನ ಬಾಳ್ವೆ ಪ
ಶಮಪುರುಷನೆ ಯನಗೆ ತಿಂಗ ಮಂಥ ಶಿಖಿನಿಂ। ಚೂರಿಖ ವೆಂದ ಡಿದಾವರ ಯ ಮೆಲೆ ಬದ್ದಾ ಪ ಧ ಪತಿ ಧರಾ ರತಿ॥ ೪೦॥ ನಿನೆಂ ತಾ ಲಿಂಗವಂಥ ಶಿಖದ ಬಿನಿಂ ನವರು। ಜ್ಞಾನರ ಪಣ।
ಕ್ಷ್ಮೂವಶಿ ನಿಂನ ನೆ ಮನ ಹಾ ತು। ನಾ ಸುತ್ರಿ ವರ್ತ್ತ ಗಾಲು ಪಿಯ ಪತ್ತಿ ಯಾಗದ ಪಿ ತಿನಗವಗೆ ಕಾರಣಾವ ದಿಂ॥ ನಿ ಸೊಲ್ಲದ ದನೊತ್ತೆಂ ಖಡಿ ಪದಂ ಖಡಿವೆ। ನಾ ನಿನ್ನಿಂನ ಡಿ ಯೊಳಸು ವಿತ್ತಿನಾ ಕೆಂಬಾತ್ತೆ ಗಾಯೆನ ವಾ
ನಷು ದಿನಲು ದಿ ಶಿಕೆಂ ಬ್ರನಕ್ತ್ರಿ ಯ್ಯಲವ ಕ್ಲಿಂಗವ ಕಾಡಿ ಖದಂ॥ ೪೧॥ ಶ್ರೀ ಡಿಷ್ಪ ಹ್ಗಿಗಿ ನೂತು ಪ ದ್ವಾವತಿಯ ಶ್ರಿ ವಿ। ಲಯಾಗದಳೆಂಬು ದನ ವಶವಾ ಭ್ರುಪಿತ ರುಂಕೆಸ ಮಾ ದರ ದೊಳಿಪ್ಪ ಭಾವ ಕೆವ
ಸಳುನಮಗವಂತಂನ ದಿ ಶಕ್ತಿ ಕ್ಷೊಲ್ಲಂ ಡಗ॥ ಮೂದಪನೆವಾಯೆನು ತಿಪತ್ಯವಗೆ ಷದಿಸಲ ಸಾಧನಗಳಂ ಮನೆಯ ಷಾವಾತನೆಂದು ಕಾ। ಟ್ಟಾದಿ ದ್ದಿ ಶ್ರೈಯನೊಡಂಬ ಡಿಖ ಬೂರಿಯ
ತಿತ್ತು ಕಾಂಡನೊಲವಿಂಪಾ ಕಿ ಶ॥ ೪೨॥ ಹಾ ಶಿಶುವಶ ನಿಜ ಯಕರ ಕಾ ಬಾಲ್ಲಗ। ಮ ಶಿಯತಂ ಚೊಂ ವಿ ರಲೆಗಳಂತಿಗ ರು ದನಂ ಹೊ ಯೊ ಹೊಳಿಟು ಪ್ಪ ಪ್ಪ ಸುಲದಂತೆ ಯಾ
ಲದಯ್ಯನೊಳನಂಯು ತನವಾ॥ ಬೆರಳಿ ಜೈನರು ವೆಂಮ ಮುರದಲ್ಲಿಯುಟ್ಟು। ಕಾಂ ಜರಲು ವೊಡದ ಮಶಿಯನೆಸಗಾಲ್ಲುನಾಡೆ ನೆಲ। ಮರೆಯಕ ತವದ ಪ್ರತ್ತಿಯುರು ತಿರ್ದನ
ತಿಸಾ ಲದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನಾ ಲ॥ ೪೩॥ ಶ್ರೀ ದೈಯ್ಯಶಿ ಲವನ್ನ ಪ್ರತ್ತಿಯೆ ದಿವ್ಯತನು। ವಾದಯ್ಯ ಚರಲಿಂಗದಾ ಸೊಹವೆ ಜ್ಯೆವ। ವಾದಯ್ಯ ಜಪತಿವಾ ಚಾರ್ಯ ದಿಂ ಹೊ ಘಲಿ
ಗುರುಧ್ಯಾನಮನನ ಲನಾದ ಲದಯ್ಯನಾ॥ ಶ್ರೀ ದಯ್ಯ ಲಿಂಗದೊಳು ಲಜ್ಜನಿತ್ರವೆ ನೊಟುವೆನಿ ಲತ್ರ। ವಾದಯ್ಯ ಲವಂ ಚಾಷ್ಟಗಾ ಜ್ಞರನಾವೆ ಕೆಸನೆ। ಯಾದಯ್ಯ ಪರಶಿವಾ ದಿಶ ಲ ಸುಖಧಾ ತ್ರವ
ನಾವಿಶ್ರಾಲ ತ್ರವಾದಯ್ಯನಾ॥ ೪೪॥ ಸರಸಖ ನವಗ ಸುಬರಲುದ್ಯಾನದೊಳ ನಿರಲು। ಚರಮೂರ್ತಿ ಗಳ ಕಂಡು ಲನಮಿಖಯಾಗಗ ನಾನೆಗೆ। ಯು ಕ್ರೊಂಬಿಂನ ಪಂಗೆಯ್ದು ಲ। ಮನಿಗೆಯ್ದು ಲವ ದ್ವಾವತಿಗೆ ಸೂಚಿ
ಸಲು ತ್ವರಿತದಿಂದಂ॥ ಪ ರಮಾಂನದ ಶ್ರಸಾಕ ಶಶುಟುಮುಖ ಲಮಂ ಪರಿಪಾಕಗೆಯ್ದೆ ಸರತರವಾದನತ್ತಲಿ। ತಿರದಿಪಾಶಿ ಶನವುಂದಿರಕೆಬಂದರು ಸಾಗ ತರಸುರುಗಳ ನೆಂಬೆನಾ॥ ೪೫॥ ಹಾ ಖ
ದೊಡೆಲು ತರದತಲೆಕಿ ನಾಬಿ ವೆಲ್ಲಂ ಪಾ ಡಿಕಿ ಡಿ ನವಹಾ ಯ್ಯ ಖಿಶ ಟ್ಟುಂ ಖಡಿ ದ ಸ್ತಂ ಡಿ ಕೆಂಯು। ನನವ ನಾ। ಸು ವಚಾ ಥಿ ಕಾರ್ತ್ತಿ ರಡಿ ಕುಂ ಶಮಂ ಖಿ ಡಿ ದುಸಂ ಖಿ ಪ ಬಿದ ಸುರಸಾ॥ ವಿ ಸರ ದೊ
ಅನ್ತ

೧೧ ಉಪಾಶಿಶಿವನ್ನು ನೆಗೆಬಾರಲಾಡನವಗೆ । ಯು ಸೆನಮಂ ನಿಡು ತಿರಲನ್ನವೆಲ್ಲಂತಿರ್ದು । ಮಸ್ತ ನೂತ ವಿಷ್ಣುರಾಲುಖಿ ಶಿದು ತಿನು ತಮಿರೆ । ಪ್ರಾಶಿಶಂತವಕವೀರ ೫॥ ೪೭॥ ಲಿಂಗವಂತ ಶಿಖತ್ತು ನಿಂಬಳ್ಳಿ ವಿಗಾಲ॥ ಪಂ
ನವಾರಲ್ಲಿ ಪ್ಪು । ಧೆಂದು ನತಿಯಂಕೆಳ್ಳಿ ನೆಂನ ಸುತೆ ಪದ್ಧಾವತಿಯು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಪಗ್ಗೆ ವಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪಳಿ ಯುವ ದನೂ॥ ಮಂನನಾಚೆಯೊಡಾಕೆಯ ನೋಡಂಬಡಿಬ ತಪ್ಪುದೆಂದು । ಚೆಂನೆಬಿಡಿಯಬಂ ದು ಬಿಡಿಪ ಡೆ
ಕೆಯುಬ ಬುಣಿಂನೂಂಕಿ ಬೂಸ್ತುಗಾನವೆಲ್ಲವಂತಂದು ಜೈನನಿಗ್ಗೆ ಕಳಿಪ ಲಾದನೆ॥ ೪೭॥ ಶಿವಗೆನೆಮಿಸ್ಸದಂನ ಪುಂಜೈನಶುನಕಗ್ಗೆ ಪ್ರಾವಿಪಾಟ ಯೊಯ್ದ ನಿಂದಲಲಿತಾ ಯಂದೆಗಳ । ಯುವತಿಪದ್ಮಾವತಿಯು
ಕೆದೆನು ಡಿಲು ತಿರಿಶಿರನಾರಾಧನೆ ಬಂದಾ ದಯ್ಯನೂ॥ ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ ಸೆನಿಯ ಬೂಕ್ಕನೆಂಬು ದಕೆಳ್ಳಿಕರನೊಂದು । ತವಕದಿಂ ಫಲಗಳಂ ತಂದು ಸಪ್ಪಕ್ಕಿಯುಂ । ಶಿವ ಕರನಾರಂ ತೃಪ್ತ ವಡಿಸಿಯವಳಿಂ ತೃಪ್ತ ಪಕಳೆ ಸಾ
ಂದು ಬಿಳ್ಳಾರಿಬ್ಬು ಬಳಿಕಂ॥ ೪೫ ನತಿಪತಿಗಳಿ ಪ್ರಸಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದುಂ ನಾದತಿ ಮಾನದಿಂ ಡಿರಲು ಜೈನಪಾಶಿಶಕೆಳಿ । ಖತಿಕಂತ ಬಾತ್ತ ಡಿಸಿ ಕಲದೆಗೆಯ್ದಂದು ಮಾನವೆಕು ನಾಲಾಳ್ದದಾ॥ ಮತವೆನ ನಿಂನ
ಶ್ರೀವರು ರವುಂನಾದೆ ಮಿಗದ । ಖತಿಯೊಬಾನವ ನೊಯ್ದ ಕಲವಳ ಪಾಸಾರಾಜ್ಜ್ಞ । ಪತ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನಂ ತಂದು ನಿನೆಂಮ ನ ಕಪಾಂನೆ ವನತಿ ಯೊಳುನೆಲ್ಲಿ॥ ೪ ಗ್ಗಾಜಿನಮ ಥವಸಂಘಶಿ
೭೮ ಶ್ರೀಶಿವಮ ಥವನದ್ಧಶಿ । ವಿನೆಗ । ಮನಾಲಾತ್ತಿ ನೆಂದೆಂಬನೆಮವಾಪಿಳು । ಮುನಿ ಸೂಡಂಬಾಡಮಿನಿತೆಕೆ ಪದುಳದಿಂದುಂ ಡುಸ್ಸಿತಿಪ್ಪು ದೆ ನಲೂ॥ ನಿನಗೆ ಕಳುಕಿಯ ದೆಕೆಸಾರಾಜ್ಜ್ಞ ಮೊಡೆಯ
ನಂ ವನವಾಲಿಚುತಂಮ ಸುರಪೆಂನೆವ ಸ್ಸ ತಿಯೊಳಿಳ್ಳು । ಜಿನಮ ಥವಸಂಘಶಿಸ ದಲ್ಲಮಂ ನಾದನ್ನೆಮ ಮುಂದಿರಂ ಮ್ಯೊಗೆಂನಲೂ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಕ್ಕೆ ಸಗತ್ತುವಾಸಿ ಕೊರುತುದ ಯಕೆಂಸಾ
ವಿನಲುಮ್ಮು । ವತುದಿನಕೊ ತಾಪದಿನಕೆ ಪಾ ಪಡೆನೆ ಪಾಲು ದೆನಲುಮಿ । ಪ್ರತ್ತಿಂದ ರನೆಯ ದಿನದ ಸೂಮ ಪಾರ ವದಾ ಪ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಬಂದಗ॥ ಮತ್ತ ಜಿನಸಮಯಮಂ ಸಂ
೧೦ ಪರಿಸುವೆರಿ ಡಿಕೆಮೆನುತ ಉಪಾಶಿರನ ಗುತ್ತಶಿವನಂ ತಪ್ಪು ದಿತ್ತ ಜಿನಸಮಯಮ್ಮತ್ತ ಪ್ರಾಪಶಿಪ ಡಿತ್ತನಾದು । ಬಯಲಾಗ ಡಿಯ ವಗತಿದೂ॥ ೫೧॥ ಯೆಂದು ಪಾಶಿಶ ಜೈನಪಾತ್ಗಳಾ ದನಾದಯ್ಯ । ನಿಂದು
೧೧ ಮುಖಿಪದ್ಮಾವತಿಯ ನಿರಿಕ್ಷಿಶಿವಪಿಲಿ । ದಿಂದ ಸಾರಾಜ್ಜ್ಞ ಪತ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನ ಕಾಂಡುಬಿಂಬಿಪದಕೆ॥ ವಂದಿಸಲು ಬಿಂತ್ತಿನ ದಿರಾ ಸೋಮನಾಥನ । ಡನೊಂದಿ ಬಂದತ್ತ ದಾಂಪಡೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜಲವಿದು । ಕೆ
೧೨ ತಂದಪಿಂ ಮುಖಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾವಿ ಸುಧವಲಪಂಕೆ ಪತ್ರನೆತ್ರಿ॥ ೫೨॥ ಯೆನುತನತಿಗವಯವಂಕೊಟ್ಟು ಮೊರಮೊಳ್ಳನಾ । ಘನಮ ವಿಮನಾ ದಯ್ಯನುತ್ತರದಿ ಶ್ರೀಗಪ ಸವುನನಾಗಿ ಶಂಕಾವಂ ಕಾ
೧೩ ಸ್ಸುತವಕದಿ ಬೆಟ್ಟದ ಸ್ಸನೆಯು ಬಿಟ್ಟಿ ಶಿಲಾಖೂ॥ ಕನಲಿಪದ್ಮ ದಳಿಲಿನ ಡಿನೆಟ್ಟುಮೆ । ನಕಾಲಿಂದ । ಖನಿತನಿತು ನಡೆದು ಮೊಗಕಾಲು ಶಿದು ಸೂರಕುತ್ತಲಿನಿ ತನಿಮುಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿ ಗಿಬಾಯಾರಿಗನಸೋಮನಾಥಾಯೆನುತಲಿ॥ ೫೩॥
೧೪ ಬಿಲುಬಾತ್ತ ಸೋಮನಾಥನ ಕಡೆ ನೆಬಿಳುತ್ತ । ತಲೆಯುಳಿಯೆಳುತ್ತ ಬಪ್ಪು ಮಗನಂಕಂಡು । ಮಲಹರ । ಸ್ತ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಕತರು ದ್ಧ ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದೂ॥ ತರೆದ ದವಿಕರಬನಿಂತು ಮೊಡೆದು ಬಳಲುತ್ತಿದೆಂ । ಘಲ

ನಿಮ್ಮ ತಂಮ್ಮೊಗುತ್ತಿರ್ದ್ದ ಬಿಯಮಿಷ್ಟಿತಳ್ತಿ. ಲವಕಶ್ಮೊಗರವನ್ನಿವೆನುಂಡು ಶ್ರಮಮಂ ಕಳೆದು ಪೊಗುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ॥ ೫೨ ॥ ಹಾಗೆನೆ ನಲೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಸಲದು ಮಡಿತಳ್ತಿ ಸಲ್ಲದೆನೆ ಸಾರಾ ಪ್ರವೀತ ಸೋಮನಾಥನಂ ಸಲ್ಲಿಲೆಯುಂ ತಂದು ಸು
ರಷ್ಟಾಂನೆ ವಸತಿಯೊಳು ನಿಲಿಸಿ ಜೆ । ನರಕಾಲದಿ ॥ ಹಾಗೆ ಸಾಧುವನ್ನು ಮ ವೆನಿಸೊ ಮನಾಥನನಗಿಲ್ಲಿ ದ್ಧನೆಂ ಶ್ರುತಿ ರಗಳ ರಾ ಕಾಣಾಹವ ದಿ ದು । ಮಿಳಿನಿರ ಳಿ ಬೊ ಪ್ರಿಗ ಳೆನಿಂ ನವಂ ಥಕಳಿ ವೆಂನ ಮಾತಂ ಕೇಳಿನಿ
॥ ೫೩ ॥ ಉಂಡು ಸಾರಾ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನ ನರಸಿ । ಕೊಂಡು ಮ್ಯೊಗುತ್ತಿ ನಳಿವೈಸಾ ವಿಗಳು ಕುವೆನೆ । ಖಂಡಪರಶುವಿಜಯಯೆನುತ್ತಮುಂ ದಕ್ಷ ಡಿ ಯ ನಿಷ್ಟು ಬಿರದಿಸಿಯೆ ನೋಡಿ ॥ ಕಂಡ ಜಂಗಮವ ಪ್ರಭೃ
ಸುಮಗೆ ಯುಂವ ಡಿಸಿ ಯಂಡಲೆ ವಕ್ರಾಕದಿಂ ತಂನನುಂ ಮರೆಯೆ ಶಿವಿಯ ನಗಂ ಡನಾಷ್ಟನಾವಿದಳ್ತು ಮುಜ ಕುಂಚ ಮುಖ ತೋಳ್ಪ । ಜೆಡೆ ಶೂಲ ಥ ಮುರು ವಿರಸಿ ॥ ೫೪ ॥ ಪ್ರಿಯ್ಯಗಾಲಿ ದು ಮುಖ ದೊರೆತ್ತೆಗ ದಪ್ಪುತ್ತೆ
ಮಿತ್ರ್ಯ ದಡಿವಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ನೊಂದಿಯಾಯುಂ ನಮಹಾದಾ ದಿಗಾತ್ತ ಶ್ರಾದಿಶಕ್ತಿ ಮಿಗೆನಿಂನಕಾ ಜವೆನು ತಪ್ಪುಂ ಖೆಂನೊಳ್ಳು ॥ ನೀದವಮಂ ಮರೆಯೆಂದು ಗಲ್ಲ ವಿಡಿದುಂ ಮುದ ದಿ । ನಾಥ ಸೆನ್ನು ಡಿದನಾ ಕಿಾಕ್ಕ ಸಂತ ತವಿರಾ । ಸೋಥ
ನಂ ನವಳ್ಳಾಗ ಶಿವಿ ಜಂ ಸಾರಾ ಪ್ರಪ ತಿಸಿಗ ಮನಾಥನಾಗಾ ॥ ೫೫ ॥ ಯುಂದು ಮುಮನಕ್ಕ ನೆಂಕಾ ಮ್ಮು ಗಿಲನಿ ಜುಸಿದ । ಸಿ ರಧುಶತ ಪ ತ್ರಗ ರಿ ಗಂ ನಾವ ಕ್ಕಿಯುತ್ತೆರ ದಿ । ಬಂದು ಪಾನಂದಲೆ ದಿಂದು ಬ್ಬ
ಮನವರಲು ಕಾನಿ ವಾ ಡಿಶಿವನಂ ಪ್ರಂಯು ಗಕೆ ॥ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಲ್ಲಿತಿಗ ದಪ್ಪುವಿದ ಡವಿ । ಕಂದನಿಂ ನಿಷ್ಟು ಪೆನು ಸು ರುಸು ಕಿನಲ್ಲಿಯ ದಂಡದಿಂ ಕಳಿಸುವರ್ಸ್ಸುರ ಪೊಂನೆರಾಸತಿಯೊಳು ಜಿನ
ನಿಂಮೊಳು ಗೆಂನ ॥ ೫೬ ॥ ನಾನೆಮಮಂ ಸಲಿಸ ಚಿಷಡಿನೆಲೆಸು ನಿಂದ್ರು ಷಾ । ದಾಮ ಕಡುಲೆಸು ನಿಂಪು ರಿಗೆ ಗಮನಿಸು ಬಪ್ಪುದ ಪ್ರಿಯ ಡಿಂ ನಿಂವನಿಂ ಮ್ಮೊ ತ್ತೊಂದನೆಯ ದಿನದ ಸೋಮವಾರ
ತಿ ತಪ್ಪ್ಯಾಗ ॥ ಯಗಿವ ಪ್ರತಿತ್ತೆ ಯೊಳು ಸು ಮ ವಾರಂನಾಳೆ । ಸ್ವಾಮಿ ಮುರಮಂ ಸಾರಿ ದಬಿ ನೆಂತು ಬಪೆಯೆಂ ಥು । ಹಾಮಗ ನೆನದ ಮಾ ಪ್ರವಿಷ್ಮೊಪಿನಿ ಂ ನವಿಂತ್ತೈ ತಪ್ಪು ನಿದ ಕೆಸಾ ಕ್ಷಿ ॥ ೫೭ ॥
ಷುಲಿಗೆಳೆಯ ನಡು ವಿಧಿಯ ತಪ್ಪು ಕಾನಾಂ ಗೆ । ಪ್ಪೆಳವಂಗೆ ಕನ್ನಾಳು ಗಳು ಬಪ್ಪ ವವರಿಬೆಂ । ಬಲವಾಗಿ ಬ ಪಾರು ಸುರಷ್ಟಾಂನೆ ಬಸತಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಕದ ವತ್ತಿಗ ದು ॥ ಹಾಗೆ ಮೊಕ್ಷುನಂ
ಮನೆರೆನೊಡಿ ॥ ಂತ ॥ ವಟ್ಟು । ಸತಿಪಾತಕರನು ಸಂ ಹರಿಸು ವೆಯು ಮಲಗಿ ರಪ್ಪಿ । ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಯಲ್ಲಿ ಯೆನಿಂಕಾ ಚಿನಿಂನಕಾ ಯ್ಯ ದಸಿ ಡಿ ನಂ ನಿಯನಲೂ ॥ ೫೮ ॥ ಮಲಗುತ್ತೆ ಮುಲಿಗೆ ರೆಯ ಪೂರ್ವ್ವ ಭಾಗ ದೊಳೆಸು
ಜ್ಞವಿಸು ತ್ತಿಪ್ಪುದ್ದೆ ರಿಮೆನಿಪ ಶಕ್ತಿಯ ಮೆಪಿ । ಮಲಗಿಸಿ ತಳರ್ದ್ದ ಶಾಸನ ಪ್ರಮ ತ್ತ ರಾದಯ್ಯ ನೆಳ ತ್ತ ನಾತ್ಮನಾದೊ ಳು ॥ ಸವೆಳು ಪಾಪವರಿ । ಚಾರಾ ದ್ದಿಯು ತಮೊಗೆ । ನವಿಷ ಪದ್ಮಾವಶಿಯ ದಿಗ್ರಂ
ಕಡು ನಿಜ ಸುಮ ರಗಳ ಸ್ತ್ರಪಸಿ ಕರ ದೊ ಯ್ಯಳ ಧಮ ಷೆ । ನರ ಕಟುಕಿ ಪಾತಗ ಳು ಕಳಿನಗು ಲತ್ತಿ ॥ ೫೯ ॥ ಧರನಾಲಿ ಯೊಳಗಾದಯ್ಯ ನೊಂದು ಸಷ್ಠ ನಾಮ ನಾಲಿಗೆ । ಸ ರಿಂಯಲ್ಲನಂ ತಮ ನಾಲಿ ಯೆಂದ ಖಿಳೆ ದಿಗ್ರ
ರಕ್ಕೆ । ಪೂರೆಗೆಯು ಸ್ವ ಪೆಂ ನಾಲು ಪೊಗಳಲ್ತೆ ಬಿನಕರಳ್ತಿ । ನಾನಾಲೆ ಮೊಗದೊ ರಲಿಸಿ ॥ ಯರದೆಯು ಪರಾಂಬಾ ಧಿ ಯೊಳ್ತೆ ಡೆವಮಾ ಲ್ಕೆಯುಂ ಪಾರಿ ಯಸ್ತ ಮಿಸ್ಸಿ ಸೋಮನಾಥ ನಿದೆ ಬಂದನೆಂ । ದು ಜುಂಯೊಸ್ತಿಗೆಯ
ಂಪಿಳ ಬಂದನಾದಯ್ಯ ಗೆಂ ಬಂತೆಂ ದು ಲ ದ ಯವಾರದಂ ॥ ೬೦ ॥ ಶ್ರೀ ರ್ಸ್ನ ವಂಯ ದಳ್ತಿ ಸಾರಾ ಪ್ರಸೋಮ ರ್ಕ್ಷರ ನಗ । ರೆ ಜಾಷ ಧಾನ ನಗ ನಾ ಪವಿತ್ರ ಮುಖ್ಯ ವ ಸ್ತ್ರಾ ಸುರ ಪ್ರವುಥ ಗನಾವೆರ ಸಿ

ಸುರಮಂದು ಭೀಗಸಲಿರಮ ಮಾಮನೆ ಸುರಿಯಲು॥ ವಾಸವಾರ್ಚಿತಪಾದ ಸುರಪತಿಯೊಂನೆವ ಸತಿಯ ವಿಲಾಸದಿಂ ಮೊತ್ತ ಸುಖಮಿರಲು ಜಿನಸಮಯದ ವಿಭ। ನಾನು ಸೂತ್ರ ... ಬಂದವಿದೆ ಕರಗಸು ... ಮಾಗಿತು
ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ದಂ॥ ಲ॥ ಪಾಡೆಯುಂ ಚರಿಪಾರಿದ ಕಟ್ಟೆಗಳ ತರಿಚಲರುತಿಡೆ ಪರಮಪ್ರಭುದನಿಮಾಡೆ ಮೂಢನಾಕೆಂ ಪುನಸುದೆ ಕರ್ಪ ತೆಯ ಪ್ರಾಜ್ಞಾದೇಚತ್ರ ಸಲುನತಿ। ಧಾಡೆ ಶಿವಸಮಯಸಾಯುಜ್ಯ॥ ಮೂ...
ಬುತ್ತ ತಳನ ಮೂಢನೆ ಸುರು ಮುದಲು। ಕೂಡಿಪ ಡಿನಿಗೆ ಜನವಿ ತತಿ ಜೆ ಜ್ಞರಡಿನ। ಗೂಡೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ। ಕಿರಣಂ ಬೆಳಗಮ್ಮ ಡೆಮೊದಲ್ಗಾ ಸಮಯ ಡಿ॥ ೭೪॥ ಮದಗಜದ ಮೆಲೆ ಜಲಕುಸುಮ ಪಿಂಗಳಂ ಪೆಳೆ॥
ಧುಖಾಕರತಿಯಿಂ ಜಿನನನುಜಿಸುವಡೆ ಮಾಜಕರು। ಮೊದದಿ ಸುರಪತಿಯೊಂನೆ ಬಸತಿಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ರಜ್ಜನ ಕುಲವಾ॥ ಕೊಂದಲ್ಲದುಂ ನಾನೆಂದಾದಯ್ಯ ದಪ್ಪಾನಿದುಕ। ಬಂದ ನಾಥಂ ನಿಂನೆಯ ಸಲದಂ ಕೆರ್ಗಾತೆ। ನಿಂದಾದತ್ತು।
ತಕವಪುದೆಂದರಸು ನೋಡಿ ಸಲ್ಲಾದಯ್ಯ ಮನೆಯೊಳಿರಲು॥ ೭೫॥ ಬರರು ಬಂದಿದ್ದ ಪಂಕಲರ ಮೊದಂ ಬಾರನೆನು। ರತ್ನೋರೆಯೆ ಮೂವರ ಲ್ಲಾ ಡಿಸಿಟ್ಟುಬಡೆಗಂ ಬಂದು। ಪರನ ಕರತಂದೆಯಾ ದತ್ತಂದವೆನ್ನದು ಬಿತಪೆ।
ಬಿತಕವಪತೆಗಸರಿಯ ಬಹುದಾ ॥ ಪ್ಪರಿತ ಮೆನಲಾದಯ್ಯ ಕರಡಿಥರ ತಳಿಪ ಮೊಂಜುಳಿಗೆಯಿಂ ದುರ್ಜ ಮೊಸಕಾಸಿಯಿಂ ತನುವಿನೊಳ್ ಸಾಧ ಕಿಬದವಿಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂ ವಿರಜಿತೆಯಿಂ ದೊಪ್ಪುವತ್ತು ಬಿಡಿಗೆಬ
ಂದನು॥ ೭೬॥ ಪರಮಸುಜ್ಞಾನಪ್ರಾಕಾರದ ಂಸ್ಸ್ನಡೆತು ಲಾಡಂ ಕುರುಡಪೆರವಾಕರಂ ನಾಬಾತೆಂ ಬಸರಚ್ಚು ಕುಷಂಗ ಘುವಿಕಾಸ ಮುಮನೆಂಬ್ಬದ ಬುಜ್ಜನಾಲ್ಪ ದಿಂದಿವರಾ॥ ಬಿಡಿ
೭೧ ಮುದುಗು ದವಸಾಂತವ ಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರನಲು। ವರ್ಕತಾನಾಗಾನ ಡೊಂಡಿತ್ತು ಪೆರವಂ ಕುರುಡ। ನಿರದೆ ಮೊಗಳುತ್ತ। ಬಂ. ದಾದ ವ್ಯಾನ ಡಗೆರುಗೆಸ ಪ್ಪಜನ ಬೆರಗಾದ ದನಗ॥ ೭೭॥ ಪಾಲಹ
ರಮಣಾದೆವಡೆನ ತಮೂವರು ಬಂದಮು। ಸುರಪತಿಯೊಂನೆವಸ್ತಿತಿಗೆಕ್ಕಿವಕದವತೆಗದುರ್ಶಂ। ತರನಡಿಗಳಂ ಕಂಡುನುತಿಸಿ ಮೊವೆ ಸ್ಥರಬಿ ನಿಯಪ್ಪು॥ ತಾಡಿರಕ್ತಾ॥ ವರವಿತ್ತೆನ ... ರನ
ಸಂಪರಿಸಿರಿಂ ಸಲು ತ್ತರಿತ ದಿಂದ ಪ್ಪು। ತ್ರಾ ವಕರತತೆಗ ದಿದ್ದು ಚರನಾದಿಂದಾ ಬಿದು ಜಿನನಂತುಂಡಗೆಯ್ಯುಮೂದಲಿಸುತ ಮೊಬಿಗೆ ಬಿಸುಕೆ॥ ೭೮॥ ಮಹಿಗಿ ಪರನಾದ ಹಂಗಪರಿದುಜೈ
ನವಮುಕ್ತಿ। ಯುಳಿಕೊಳ್ಳ ಕದಿಯೆನ ತ್ತಾಕ್ಕೆ ಡಿಸಲಾದಯ್ಯ। ವರವೀರಭದ್ರೆ ಶಿಥೂಳಿಕಂಗಳ ಪೆಳವಕ್ಕೆವರುಂ ಕದವತೆಗ ದಾ॥ ಮೊಆ ಮೆಯ್ದು ಬಾಚ್ಚಿ ನಿಚ್ಚುರವಾಗೆ ಮೊಕ್ಕಿರಿದು। ತರಿಮ ಕಿರಿಕಿರಿ ವಾಗಿ ಕೊದಪುತ್ತೆ
ಕೆಡೆಗುತ್ತೆ ಸುರಸುರಾಳಿಗಳ ನಜುಟೆಯಕ್ಷಿಪರನಾಂಗೊಂ ಬಚನರ ರದುರಿಕಿರಿಕಿರಿದೆನಿಸುತೆ॥ ೭೯॥ ಸ್ಸಾ ತ್ರಿ ಮೊಕ್ಕು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವತೆಳೆಮು। ಮುಚ್ಚರಿಕೆ ಮಿಕ್ಕಾಕೆ ನಿಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕಿದ ಜ್ಜೆನ ರುತ್ತನಸುಸವಿ ತತಿಗದಿಕ್ಕುತ್ತೆ
ಡಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಬಿಗೆಡಪುತ್ತೆ॥ ನಕ್ಷತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಲಿಸಿಂ ಕುಮಾರರವಧಿಗ। ರಕ್ಕಜವವಿರಲಾಪ ಷ ತ್ತೋ ಕಲಾದಯ್ಯ। ನಿಕ್ಕತರವಿಂದೆಲ್ಲ ಕಂಮ ಪ್ಪಿಸ ದೆ ನಾಂಪ ದವಲಿಂಪಲ ಬಿ। ರಾಯ್ಯದೆ॥ ೮೦॥ ಮರ
ಗೆ ತಿಪ್ಪ ಕುಂ ದಚೆಂ ಪ್ರಾಡಿತ್ತು ನಸನಪಡೆವೆ ರಳವತೆಗ ದಿಡಿದ್ದು ಜಿನವಸ್ತಿ ಯೊಳು ಲಿಂಗ। ವರಸು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದು ದ ಕಿಸಿಕ್ಕಿವಮ ತವರಾ ಪ್ಪಾದಿಪತಿ ಪಟ್ಟವಾ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಪುಷ್ಪ ರುಧಕರಿಯನಾ
ಪುತ್ತೆ। ಚಿರಕಾಲ ಲಿಂಗಜಂಗ ಮನಜಕನಾಗಿಸು ಖಮಿರೆ ಸಿ। ಮನಾಥಂ ಪ್ರಮಥಪಪ್ಪಮಂ ಕುಡುವೆನೆಂ ಮ ಸ್ತುತಿಸಂ ತನ ಮೊಳು॥ ೮೧॥ ಪರಮ ಸಪ್ಪ ನಾಗಸಾನ್ನಿತೆ ವಿರಚಿವರುಕ್ತ। ಸರಿತೆ ಪಸ್ತಾವತಿ...

ಷಟ್‌ಶ್ರೀ ಭವನ ಸ್ತೋತ್ರ ಸೂಕ್ತಿ ಮಿಗೆ ನೆರೆದ ನಾದದಂತಪ್ಪ ನೆಮಿಶರ ಮುಕ್ತಿ ಸುಖೋಚಿತೆಂದು ಮನುಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಯ ಸುರಿಯ ಲು॥ ಚರಿಯ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಜಿನ ಸುಮ, ಯ, ವೆಗಳು ಸುವದು। ಸೂರುಮ ದಿಂದೆಂತ ಕ ಗೆ ಬಲ ವಾಣಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ
ದ ಮುವರ ಶಿವೆಂದು ಸಿ॥ ಗ ವಿಷ್ಣುರಂತಾ ನಾಮ ಶಿವ ರನು ಕರೆದನು॥ ೭೩॥ ತವೆದ ಪಣಿಯಾಕ್ಷೆತ್ರ ಪವನಿ ಯೋನು ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಲಲಿತ ಮ ರಗಳ ರಾತ್ರಿ ಪುರ ಮದ ಕ್ಷೀರಾ ಕಾಶಿ। ಯಲಘು ಭವ ಸುಮ ನೋಪುರ ಪ್ರಬಂಧ ಸುತಿ ಪ್ಪ
ದನು ಪವನ ಸುಭಾಗ ಪದ ಷ॥ ಬಾಲಿದಿರಂ ನಾಡ ದೇಶ ಕಾಲನಂ ವಿರೋಧ ವಂತಿಲ್ಲಯುಕ್ತ ನಿವೆಂದು। ಕರುಣದಿಂ ಮನಸ್ಸಂದು। ಮುಲಿಗೆ ರಿಯ ಸಿ॥ ಮತ್ತ ನಖಿಲಾದಿ ದೇಯ ಸು ನಾಶ್ರ ಬಂಧು ಕಾಣಗೊ ಕೇದ ನೂ॥ ೭೪॥ ಸಾನಾ ಪಂಗ
ಳ ಪ್ರವ್ರಸ್ತಾ ನಿ ಸಿ ಹ ಸಾ ತಾ ನಾ ದೊಮು ಸಿ॥ ಮತ್ತೆ ನೆಂದು ನಂ ತುಂಬ ಸತ್ತ ರಾ ನಾತಿ ಲುಪೊಳ್ಳಂ ಪರಿಕ್ಷಂ ದ್ರಕಾವ್ಯದ ಪದಗಳಂ ತೆಗದು ಬಗೆಗಳಲು॥ ಕ್ಷ್ಮಾನಾಲಿದೊನು ಸಿ॥ ಮನಾಥನ ಕಾವ್ಯ ಮಂಪಿನು। ಎನ್ನಾಸಿಯ ವನಿತೆ
ನಾನಾ ಬ್ಬಕಿಂ ದಂಪಂ ಚ। ಬಾ ನಾಲಿ ವೃತ್ತ ಗಾದ ನಾ ರಾಘವಾಂಕ ಕವಿ ಕವಿನಿಕರ ನಲ್ಲಿನಿ ಕವಿ॥ ೭೫॥ ಶರನಾರ ನಿಧಾನ್ನ ಸ್ವಷ್ಟತ್ವ ವತ್ಸಲನಿ ಲಿ ಗಾಪರ ಸಿಮಯ ಗಿರಿವ ಪ್ರದ ಂದರು ದಷ್ಟ ವರದ ಮುರಿ। ಕಮ್ಮ
ತ ವಾಗ ಲಿಪ್ರಿತ। ಶ್ರೀಸಿಗಮ ನಾಥ ಸುಖ ಮಿ ದ್ದ ಇಂತಿ ಕಥೆಯ ನೂ॥ ಬರದಾದಿ ಪಿಳ್ಳಿಕೆ ದಡರ ದುರಿತವಕೆಡಿಸಿ। ನಿಕ್ಷೆ ಸಂದನೆಯ ಮು ಖಕಮಲ ದಿನಕರಂ। ಪರಮಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೇಶ ನಿ ವಂಮನ್ನೆ
ರ ಧ ಪಲಗಳಂ॥ ೭೬॥ ಶ್ರೀ ಚಾರ್ಯ ಶಿವ ನಾ ಷ್ಟ ಧೀರಮ ಪುಷ್ಪ ಶ್ರಧಾ ಚಾರ್ಯ ರಾ ಮಿದೇವಾಚಾರ್ಯ ಗುರು ಪಂಡಿ। ತಾ ಚಾರ್ಯ ಚತ್ರ ಮದ್ಧದಿಂದ ಪಂಚ ವಂಸಾಬಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರಾ॥ ಸ್ತಾ
ಚಾರ್ಯ ವೃಷ ರಸುಪಮಮು ಬಿತ್ತ ನಂ। ಜಾ ಚಾರ್ಯ ರಚಿ ತ ವಪಾಪಂ ಪಿಯ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ರಶಿ। ವಾ ಚಾ ರ್ಯ ಸು ತರಾ ಪ್ರು ವ್ತಿಕ ವೃ ತ್ತಿಗೆ ಪದಿ ಮೂರು ಸಂಧಿ ಸುವ ಹೊಸು ಬಂಧಿ॥ ೭೭॥
ಲಂ ತುಸಂದಿಂ ಕ್ಷಂಪದನು ಗ ಬ್ರತ್ತಂ ಮಂಗ ಳ ಮಸ್ತು॥ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ॥ ಶ್ರೀ ವಚಾರಿತ್ರಾದಿ ಕಥೆಯನು ಸುದ್ದಂ ಪರಿ। ಹೊಮ
ಗ ಪತ್ರ ವ ಕು ಮಾರ ವ್ಯಾಸ ಚಿತ್ತ ಸಂ। ಬೆಗಾಗಿ ಪಿ ತ್ಯವನಗಪ್ಪ ಮಂ ಮುನಿದ ನಾರಾ ಷ ವಂಸದ ಲಾಪ ವಂ॥ ಪದ॥ ಸಾ ರಂಗಲಲಿತ ಕರ ಸಾ ರ ಸಂ ವಿ ಪ್ರತ್ಸಂ ಸಾರಂಗ ಗರು ದ ವಾ ಪ। ನ
ಳಿ ನಿವವ ಮುಖ್ಯ ಸಂ। ಸಾರಂಗ ಧಮಲಮ ವಿಮ ಂಸುರ ತತಿಗೆ ಸಾಖ್ಯ। ಸಾರಂಗಗಳಂ ಕುಡುವ ಡಿ॥ ಸಾರಂಗ ದಾನವನ ಸು ದೆದವಂಜರದು ನಿ ಸ್ಸಾರಂಗಗಳಂ ಮಾಡಿ ವಿಷಯಂಗಳಂ ನಾಶಿಪ। ಸಾರಂಗತಾ ತ್ತ
ಂ ಮೊ ನಿ ರಿದ್ರಾ ಯ ಸಿದ್ಧ ನಂಜೇಶ್ವರಂ ಮೊಳಗೆಂಮ ನ॥ ೧॥ ತೂರಬಾಡ ಬರಕನಕ ಸ್ತಾನ ಮಂ ಬಿಡಿಸಿ। ಬಾರತವ ಕೆಡೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಂಪಿಯ ಪರಿ ಕವಿಂ। ಚಾರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಿಂಪ್ಪಿ ಯೋನು ಬರಿಪ್ಪ
ಸೊಂಡುಕ್ಷ ನೆಯ ವಿಭೂತಿ ಸಿಂ॥ ವಿರಕ್ತಿ ಚಾಪದೆ ಶಿವ ಪಡೆದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ। ಸಾರಲಿಕೆಯ ಚಿನ್ನ ಚಾಮರಸ ಶಿವ ಕವಿಪ। ವಾರಂತೆ ಮನತಿಸು ರಾಜನಿಗೆ ಬಾಲರು ನಾಂಬಾಲ್ಲಿಯ ಕರನಕೆ॥ ೨॥ ಸಂತುಸು ದ್ದ
ರಚಿತವತ್ತಿ ಯ ಕೃತಿಯನ ತಿಗಳೆವ ಸಂ ತ್ಸವಿಸಿ ಮ ನಾಥ ನಕಾವ್ಯ ಮಂ ನಕ್ಷ ರಾಂತ ನೆಲವಂ ಪಾಗಲು ಮಂತು ಸುಧನ ಸಂ ಪ್ರಮಂ ಬಿತ್ತ ಶಿವ ಪ್ರಬಂಧ ಪಡೆದಗ॥ ಸಂ ತುಪರನ್ನ ಮಂ ಸಾಬ್ಬಿ ಜಂ ದ

ಪರಸಮಯಪ್ರಯ। ಪ್ರಪಂತವಸ್ತ್ರ ಭ್ರಾಂತವಪಶರದ ಚಾರಿತ್ರಮಂ। ಸಂತಸದಿಂ ಪಿತ್ತನವನಿತಳಂ [illegible] ಕೊಂಡಾಡೆ ರಾಘವೇಶ್ವರನಂ ತೆನೆ॥ ೩॥ ಸಗಿಗಳೆನಿಪ್ಪ ಪಸುವಿಂಗಗಯದಾನಾಸಕ ಗಳನ ಬಿಟಿತನಸ್ತ್ರ ಮುನಿನವ
ಗೆಡಾದು। ಸಗಿಗಳ ಮೊಱೆ ಯಿಡಲು ಸಂಕ್ರಸಂಸ್ಥ ಪನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುನರಸಿಂ ಬಪ್ರತನುವಿಂ॥ ಬಗ್ಗಾಗಿಸಿ ಲಗ್ನೆ ತ ಪ್ರತ್ಯಪಾನದಿಂ। ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಸೂಕ್ತಿ [illegible] ಸುತಿಕೆ ತ್ರಿಳೋಕಮಂ। ತ್ರಾಗ್ಗೆ ಪಾವಲು ಡೆಂಬಂ ಗಜಾ ಏಗಸುಮೊ
ಆಗಿಲು ತಲು। ನಾನಿಂದು ವಿಶೇಶಲಂದೂ॥ ೪॥ ಜೆಸನಿನಪಿ ನದು ದಿತ ಕೈಯೆಂದುಪ ದಕೆವಂದಿಭದವಿಶೆಶನರ। ಬಿಗಿಯ ಪ್ಪುರಕ್ಕಸನ। ಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ ಸುಡಿದು ನರ ಸಿಂಹನಿಶೆಸು। ಜಗವನರನೊಲು ಬಾಧಿಟಂ॥ ಸಗಿನಬಾಧಿ
ಸುನೆಗಡಿಗೆ ಕೊಂದು ವಸ್ತ್ರಮಂ। ಪುಬದೊವಲ ತಂದೊ ಪ್ರಿಸಿ ಮಗನಿಪಾಸಾದವಂ। ದುಸುರ್ದು ನರಸಿಂಹ ನೆಡೆಗೆ ತಂದು। ಫಲತೆರದಿಪಿ ಲವಸ್ನುಲ್ಲಂಗಿಸಿ॥ ೫॥ ಬೆಳ್ಪಿ ಡಿಳ ಪಜ್ಜನೆಯೊಳಲಂಬರಕೆ ಪಾಗಿ। ಮತಿ ತಿರಗ
ಅಜ್ಜ ಗಿಸಲವಸಿಂ ಮುಂನಗಗನ ದಿಗ। ತ್ರಿ ಮಾಗುತ್ತ ಸಕಲ ಸುತನಿಕರ ಮದವಶೆ ಪವ ತ್ರೆಜ ಸ್ತ್ರೀಚಿಂತ್ರಮಾಗೆ॥ ಸ್ವಸಿ ಸುತ್ತೆರವಿಯು ದಿರಮಿಂಚುಮು ಫೆಪಂ ಮೊಳ್ಳು। ನರಸಿಂಹ ನಿಕೆ ಪಾಪನ ಮೊಳು ಜಯ। ಜಯಯದ್ಧಾನ। ಪಿರ
ಬಿಟ್ಟಿರಮುಗಿಗಳಾಬಿದ್ದಾ ದಮಂಪದ ಕುತಿಶಿವಿ
ರಾಕ್ಷಸ ಮಾಡಿ ದಾಸ್ತಿ। ಮುಖಪದವಿನಾಳು॥
ಕವಿ ತ್ರನಾ ಪ್ರೋರನ॥ ೬॥ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋ ಕಂ
ಮಾದವಿಕಿರಿ ಜೆಸಿ ಚೆಂಚರಾಯು ಪಾ ಶ್ರೀಗಳಿ।
ನಮುಂಜಿಬಗಿನಾ ತಿಕ್ಕೆಯ್ಯೆ॥ ಭಿಷಘಂತೆ ಯೊಪ್ಪ ವ
ಕಮರ ದಿವಂ॥ [illegible] ಮೆಕುಗಿಳಿ ಯುಂಮಿೊ ರಿತೋಳ್ವ ಸು ಸೂಲತನು। ರರಾಜಿ ಸುತ್ತ ಮಿಕೆ
ಪಿರದೊಮುಖವಾದಯುಕರಡಡಿಗಳವಕೆಸಿರಿವ ಪ್ರಾಯು ರಿದದಕಡಿಗಳ್ಗಂ ಲಘುಗೆಯ್ದು
ಗಳ್ಗಂತೊಲವಾಗಿನದು। ಕದಬೆಜ್ಜರಕ್ಕೊಳ ಸುವಾಳ್ವಜಂರೂನಿಲಾ। ಸ್ವದವ ಪ್ಪುತು ದಿತು ಪ್ಪ
ಬಿಡಿಗೆವೆ ಮಿಯಂನಾಸ್ತಿ ಸುವಣ ರದಾಡಿಗೆ। ಳ್ಪುದಿದವಾಸ್ತವ ಗಳ ತ್ರ ಮೊಳು ಶ್ರೀ ಪ
ನೊಡಿ ನಿಲಾ ತ್ರುಳದ ಮಾಲೆ ಮುಂಸುತ್ತಿ। ದವಿಧಮಂ ತಳೆದು ವಿಷ್ಣು ವಿಲಶಂತಂ ವಿರಾಜಿಸಿಸ
ಮಗಗಮ ಪದಿಂದ ಘ॥ ವಾಕ್ಶೆಯ್ಯ ಪಕ್ಷಿರೂಪದಿ ಸತ್ತ
ತೊರುವನಭ ಪ್ರಜ ದಿನ ರ ಸಂ ಪನೆ ದೆ। ಗಿಡ್ಡಿ ಕ
ಗಿನಪಕ್ಷ ಯುಗಳವು ದಯಾ। ಕ್ಷ ಕಾಡಿಗೆಗಳೆ ಗಳ॥
ವಿಪ್ಪು। ನಿಜ್ಜೆ ಯೊಲು ಮುಚು ಟಂ ಮಿಸುಗಲ್ದು॥ ಗಾಗಿವ
ಕಲಲಾಕಂಗಳಾ॥ ತವೆ ಮುಖಂಗಿಪ ಪ್ರತಿಯ ಕಾಲಾಬ್ಧಿಗ
ತ್ರಿ। ರ। ರವವನೆಳ್ಗಗೆ ರಷ್ಟನಿಕ್ಷನಂ ನಿಶ್ಚಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ। ನಿಪಹಗಳ ಬೆಸು ಗೆಯ್ಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಾರಿ ವಿರಚದ್ರಂ ಪ್ರಸ್ಫುರಿಸು ತಿರ್ದ್ದನೂ॥ ೯॥ ಶಿಷ ಕಾಯದನಿ ಡಿದನಿಳಿ ತ್ರೈವಥಿ ಘೆ ತಕ। ಭಾಸ್ಪಿ ವಾಲಂ ಮಿಳ್ಳಿ ರಿಂಯೆನೆ ತ್ರತ್ರಯಂಗಳಾಂ।
ದೆಸಮು ದಿವಿಸ್ಪುರಿಂಗಂಗಳಂ ಸೂಸು ತಿಕೆ ದಿವ್ಯ ಶಾರದಾ ರೂಪದಾ॥ ಸಾ ಸುರಗಳಿಗೆ ಭಯ ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ತಳೆದು ವಿಧಿ। ವಾಸವಾದಿಗಳ್ಗಳು ಕಿನುತಿಸು ತಿರೆದು ಪ್ಪನರ। ಕೆಸರಿಗಗನದೊಳ್ ಕೆಮೆಗನಾಚಿನರು ಪತ್ತ್ರಂಗಳಿ
ಂದ ಪ್ಪುಳಿಬದಂ॥ ೧೦॥ ಮೆಲಕು ಪ್ರಿಸಿ ಮಗು ಸ್ಥಂಮಗು ಸುಮ ಪ್ಪುಳಿಸಿ। ಕಿರಾಲವಾರಾಭಯಂ ಪಡೆಯೆತನು ಬಿರಿದು। ಕ್ರಿಯೆನೆ ತ್ರಾನಲ ಜ್ವಾಲೆಯುಂ ಕುಡಿಕುಡಿಬಿರುವನಗಳ್ಪ ಘಗದಂತೆ॥ ವಾಲಾಗ್ರದಿಂ ಕೊರಲಂ
। ಮೂವಳಸಿನಿಂ ಬಿಗಿದು। ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಂತಾಗಿ ನೊಯದಂದದಿ ಚಕ್ರವಾಳಶೈಲದ ಭೂರವಳಿಯದಳ್ಳಿ। ತಿಣ್ಣೆತಿಣ್ಣೆ ತಿರಿಗಿಸು ತಿರ್ದ್ದನೂ॥ ೧೧॥ ನಾನಾ ಸಾಧವನದಿಂದೆ ಸ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರ ವಿಷ್ಣು ಮುಖಾಳಿಮೆಯಂ॥

ಮಾಕೆ ಪಾಟಿಸಿ ವಿತಾಂ ಚಿತವಿ। ತಾಸಿಯದೆ ಗೊದ ಚಿತ್ತಪ್ಪಿಯ ದಳಿಕೆ ಪಸುತಿರೆ ಯಿದೆ। ಬಿಡಿಗೆ ಗಳೆಡೆ ಯ ಮೊಂ ಸಂ॥ ಸೂಸುತಿರೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ನಸುಚ್ಚನುರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿ। ಚಾರ್ ಸಂನ ಮತಿಯಾಗಿ ತಂನ ತಾನರಿಯ ದೊಲು। ತೋಷ
ದಿಂ ಫಲತ। ಸಾಬಿರ ಸೂಲ್ಪು ಪಾರಿ ಸು ತೆಕೆಡಮುತ್ತೆ ತನಾಗಿ ಯ ಬಿದ್ದಂ॥೧॥ ಸರ್ವ್ವಮಂ ತರವೆಲ್ಲನ್ನಿಶನೆಂದು ಶಿವನಮತಂ। ಮೊನೆಯುಸುಗಗಣಂ ಚಂಬುವ ಶಬ್ದಂ ನೆಡೆಯೊ। ಗ್ರಾಂಮ್ಮೆಯುಲಿನಾಂ ಚಿಸದೆವ ತ್ರಮಂ
ಗಾಯಗಾನಿಸಿದೆ … ತ್ರನಿಶ್ಚರಂ॥ ಯಂ ಮಹಾಬ್ಲಿಸ್ತು ಮೊಕ್ಷಂ ವಸ್ತ್ರ ಚುಕ್ಕಿ। ಯಿಂ ಮಗುಳು ಮಗುಳುಂತಾಡಿಸುತೆ ಕೈಗುತಂ ಬಿಡದೆ ಮುಂ ಮೊನೆಯ ಶೂಲವೆರಡಾದ ತ್ರಿಶೃಂಗಗಳಿಂ ದಿರಿದು ಕೊಕ್ಕೆದಂ ತರಿದ
ಸೂ॥ ೧೨॥ ಸುರಿವ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ ಮುಳುಗಿಪಂ ತಿರೆ ನೇತ್ರ ನಿಯ್ಯಾ ತೆಸುರುವಿಸ್ಪುಲಿಂಗಚ ಯ। ಕಿರದೆ ಪಾವಿನಿಯ ಪ್ರತ್ತಿ। ಬಿಕ್ಕಮಾಂಸದ ರಾಶಿ ಯಿಂ ಜಗಂ ನೊಸು ಮೆಂದು॥ ಕಿಕಿಕಿರಿಯತ್ತ ಕಲಂಗಳಿಂ। ಮಾ
ಡಿ ಪಕ್ಷಾಗ್ರ। ಪರಿಚಲನ ವವಾತದಿಂ ದೆಸಿ ದೆಸೆಗೆ ಬಿಸ್ಟ। ಕೊರೆದಿ ಮಾಡುತೆ ಸಕಲಾನಂದಕರನಾಗಿನ ಕಪ್ಪನಿಯ ಕೊಲು ತಿದ್ದನೊ॥ ೧೫॥ ಧ ಕಯಮೆಲಂ ಮೊರೆಧರಕೆ ತಾವಲಾರ ನಂ। ಬರುತ ತ್ರಾಮಗಮಿತೆ ಮೊವಲು ತಂಕೆಡಪ। ತಿರವೆ

ಬಂಕ್ಲೆ ಡೆಯು। ಪುಡಿದು ಡಿಯ ಪ್ಪುದೆಂದು। ಪದು
ದಿ ಬ್ರುತ್ತಿ ಧ ನಾಶಕ್ತ ನನೊ॥ ೧೬॥ ಮುಂದೆ। ಸುದ್ದ
ಯಗ್ರ। ಧಂ ತಾವಳನ ಚುರಾ ವಂ ಶರದಿಪಾಶಿ
ಸಂಕ್ರಮಿಗ ತಿರೆ ದಿ ನಮು ಬನಾ ಗಿ। ತರಂಯ ಗ
ಟನಾ ಕ್ಷತ ತ್ತೆ ಗಾಡಿಂದೆ। ಪರಿರತ್ನ ಪಿ ನಗೆ ಸೊಕ್ಕ

ತರಲಾಪ್ಪಮದ್ಯದಳಿ॥ ಪರಿಯಸ್ತಗಳುನುಚ್ಚು ಮೂರಾಗಿ ಸಂದಿಗಳು ಶಿವಂ ತೆಕೆಡಕೆಡ ಪಿನಾ ಸ್ಸು ಪಾಲು। ಪುಂಕಾರ। ಪಶು ಮೂದಳಿಸುತ್ತ ನರಕೆ ಸರಿಯದಂ
ಪಂಕಾರಗಪ್ಪಾ … ಮೆತ್ತಿದಿನ ಗಂ ತಕ್ಕು ದಂನೆಗಳ್ಳಿ ನಾಯುಲ್ಲ ಪಾ। ಯೆನುತ್ತಂ ತರವರಂ
ಗು। ವಂತೆಪ್ಪರನಕರದುರ್ಗ್ಗ ರಗುರುವಿರೆ ಗಾತಡಿ ಂ। ಧಂ ತವೆಂಯುರ್ಗಲವನಾಬ್ರಿಪರಿ
ಮಂಮುಗಿದು ನೂರೆಂಟು ಬಿಸರನು। ಚೃಶಿಖಿಯ ವಿನಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿ ನುತಿಸು ತ್ತೆ ಶಂ
ಪಾವಕಾಲದೊಳು। ಸ್ತುತಿಸಿ ಚೊಡೆತತ್ತ ಕ್ಷಮಯ ವಳ್ಳಿ ಪರಿಪರಿ ಕಾಯಂದನಕಸಂಪ್ಟ

ಗೊಳದ ಕೊಪದಿಂ ಶರಭಸಾಳು ವಸಾ ಬ್ರಸಂಪನೆಕೈ
ಯಂತ ಮಿಬ್ಬಿಟಾಗು ಪಾಲು ಕೆಲ್ಲನೊ॥ ೧೬॥ ಶರದ
ಶರಯಂನ ತಪ್ಪುಗಳನೊ॥ ನೆರೆ ಕ್ಷಮಿಸು ತರು ನಾವ
ಸೂ॥ ೧೭॥ ಬಿಂನಪಂ ನೆಯ್ಯು ಹರಂ ಗಳಿದು ನಾತ್ಮ ಪಾದಿ

॥ ಮುಂ ಶಿರ … ಮಂದ ತಿ ತ್ತ ತಿಯು ಮಾನುನ ತವದನ। ಮಂಡಲವತಿಗದು। ಕೊಂದು ವಿಶ್ವ ಕ್ಷ ಶಂಸಕಲ ಜ ಗದಾ॥ ಬಂನವಂ ಬಿಡಿಸಿ ದೇವಾಳಿಗ ಭಯವಳಿ ಪು। ಪಂ ಸಗವಿಗೊಗೆಪ್ಪ। ನಾನ ಬಳಿಗೆಂಸ್ತ ಸಾಕ್ಷಿ
ಲಿಗ। ದಿಂ ನವಿಸಿ ವಿರಗನಾಕೊ … ಶ್ರ ಸ್ವ ಶಿವ। ಪರಮ। ನಂಧರ್ನ ಖಿತನಾಗಿ॥ ೧೮॥ ಮುಂದಿಕ್ಷ ವ್ರಿಕೆ ಶಿನಂ ಸಮೀಪಕೆ ಕರೆದು। ಪ್ರಿಂಗದಾನಂದ ದ್ರಾದ ಶಂ ಚಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಗನಿಂ। ನಿಂದ ವಿತರಿಕ್ಕೆರದು ಪ್ರಿಯವಚನ
ಮಂನು ದಿದು ನರಬಂ ತ್ರ ವರ … ಮ ೦॥ ೧೦ ಕ್ಷಿಶ್ಚಪು। ಶೃದಿಲಾಸು। ಧನು ಜದೆವಕರ್ತ್ರ। ತಿ। ಸಂ ದೊಪಮದ್ಯನಾಯಕರತ್ನ ಮಂ ವಾಡಿ ವಂದ್ಯೆಪ ಮುಗು ಕತನವಿಸೊಗು ದಕ್ಷೆ ನಿಧಳಿಸಿದ ಸಾಮ ಪಾದವನೂ॥
॥ ೧ ಗಾತ್ರತರವಿಪಾಕೆ ತನ ಮಂ … ಸಂ ಮೊಂ ಗ। ಸು ರು ಮೊದಲ ಮ ಪ್ರಂತೆ ಬಿಸು ವಂಪಾನನಗರ। ದರಸನವ ಭಾ ಸಾನ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯ ದಿಂತು ಶಂಕರಾದಿಶ್ವವಿಮಲ ॥ ಪರವಾ ಡಿರಸನಾಲತಾ ದಾ
ದ ವಾ ದ … ಸು ತು ತನಿ ದಿವಸ್ಸಾ ನಿವಾನ ನಿಯ ಸ್ನಾನ। ಗುರುದ್ಯಾ ದ್ವಿ ನ। ಮಾನಸನಾಡಿ ಸುಖ ಸಂಕಥಾವಿ ನೊವದೊಳಿದ್ದನೊ॥ ೨೦॥ ಗುರು ಪಾದಾಂ ಬುದಿ ತರು। ನಾನಿ ನಿಮ್ಮ ಲಿ ಕಲಾಧರಂ। ಶಿ

ಗೆ ಘೋಷಮಂಗಳಂ। ಬಿರಿಜಿತೆ ತೆರಳ್ಚುದಂ।ಸುರಸ ಪ್ರಾಷಾ ನಿಷ್ಪೃತಿಯುಕ್ತಿವೆ ತೆರಡೆವ ತಾನ ಜನಘಾನ ಕ್ಷಕ್ಷಂ॥ ಪರಿಪ್ರುತ ಆಚಿತ್ತ ಮಂದ ಸ್ತು ಶ್ರವಿತ ತಿ ಪ್ರಶರನಿಪತಿ ಮೃಗವಿದಂ ತುಕನ ತು ಶ್ರಿಪವ ಮಣ್ಣು
೧ ಶಿತಶ್ವನಾಕೆತುಗ್ರ ಘನವಕಪತಿಯನಲು ಮೆರೆದನಾರಾಘ ವಾಂಕಂ॥ ೨೧॥ ಧರೆಗೆಶ್ಲಿ ಜರಾ ಜನೆಂದೆನಿಪ ಯಕನಂಕ ಥೆಯ। ಧರಿಪ ಕವಿ ಯದಿಗೆ ವಿಖುದರು ನುತಿ ಪ್ಪಿ ಬಾ ಘುತ್ತೆ। ಸನುವೆನಿಪ ವಾಕ್ಷಿಂ ಣ್ಯವತ್ತೆ। ಪತಿ ಯಗಿ
೨ ಖ್ಯಾಷಾವಿದಿಂದೆ ನಿಜ ಶ್ರಾವಿಷ್ಟ॥ ಖಿರಿದನಾಗಿಖಿಲಮುದದಾ ಲವಕಿತ್ರಿ ಶ್ರೆತ। ವರನಾಗಿಧರ್ಮ ಸುರರ ನಾಮ ತಿಯಾಗಿನಾ ಸುರರಾಗಿ ತೆತ್ತನಾ ರಾಘವಾಂಕಂ ವಿಶ್ರಂ ಕಂನಿರಂಕಂ ಘುವಾಂಕಂ॥ ೨೨॥
೪ ತವನಲಯ ಧನಂಜಯನ। ಶಿಷಬುಧನಿಕರನಿವಿತ ಪಾದ ಕಮಲಯ ಮ। ತ್ರಾಸುರಮ ನೋಕಧರಮು ಜನನಿವ ತಾ ಪ್ಪ ಚೆತೆ ನಾ ಸ್ವಮ ರತಂ॥ ಮಾ ಸಿರಲನ ತಿಯಲಿದ ಕವಿರಾಜರಾಜ ಯೋಗಿ ಸನಿ ನಲಖಿಲದಿಗ ದಿ ಶ್ರಿ
೫ ನಾವಾಂಕನನ। ಲಾ ಸಾಮದ್ಯದೊಳು ಮೆರೆದನಾರಾಘವೆ ಕಂ ಶ್ರಿ ಕೊಶ್ರನಿಕಂ॥ ೨೩॥ ವಿಲ್ಲಖದ ಕ್ಷಪದದ। ನ್ನೆಲಲಿನೋಳು ಮಂಗಳ ನಾ ರತಿವ ದನನಲ್ಲ। ಅವನಂತೆ। ಸುಲಘು ಗುರು ಶಿದವಿಸ್ತಾನ ಸಾಸ್ತ್ರ ರನಂ ಡಕ
೬ ಂದಶ್ಚ ನಂತೆ ತಿಳಿಯೆ॥ ಬಲವ ಶ್ರಿ ಬುದಮನೊಳ । ಕಕರಂಕಾ ಂಡನಾಟಲದಂತೆ ತ್ರಿಯುತ। ಂಗೊವಿಂದನಂತೆನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಂತ್ತನಾರಾಘ ವಾಂಕಂ ವಿರಾಜಿ ಸುತಿರ್ದನ ತ್ರಿಪುರ॥ ೨೪॥ ಸುಕನನಾ
೭ ವನಯುತಂಕವಿತೆಯೊಳು ಪ್ರದ ಯದೊಳು। ಸುರ । ಸ್ತಾವನಯುತಂ ಮನದೊಳು ಯಪ್ತ ತನು। ಸುರ ನಾವನಯುತಂ ತ್ರಾ ನಪ್ರಭಿಸಿ ನುತಿ ಸಿ ಪ್ಪ। ತಿತರು ನುತಿ ಸಲು॥ ಪ ನಿಷ್ಟರಮ ನಿಪ್ಪದಯಂ ಶ್ರೀ ತ್ರುಘ ನೆ
೮ ಯ್ಯನರು ಪರಿಪ್ಪರಮ ಷಾದಯಂ ಕಾಕ ತಿಪ್ರಿ ಸುತೆ । ಯಲ್ಲಿ। ಪಾಷಸರಮ ಷಾದಯಂ। ಶ್ರನಾ ಗತ ನಿದಾಖಿ ಮೆರೆದನಾರಾಘವಾ ಂ ಕಂ॥ ೨೫॥ ಪತಿರಿಸು ಖಿ ಸಂಕ ಶಾವಿ ನಿವಿದ ನಿಕವಿ। ಪ್ರಾತವಿ ವಿವೆ ಷ್ಟ
೯ ಅಕ್ಷರಾಘವೆಶಂಕ್ಯರಾ। ರಾ ತಿಗುರು ತ್ರಿವಿ ಷಾ ಷಾ। ಪ್ಪ ನತಿ ಶ್ರಿಪಿವಾದಿದುಧಕರೆಮೊಗ್ಗೆಳಿವಲಾಕವಾ॥ ಜಾತಿಯುದ ಪ್ಪುಟ ಮಷಾ ದಿವಳಿಳಿ ಯರಾ ಳ। ಜಾತವಿದವ್ಯ ಮೊದಲಾದವರ ಕಗಳಂ। ಪ್ರತಿಯಿಂ ಶ
೧೦ ಯು ತ್ರೈಮಿರ ಲಿತ್ರಿ ಯೊಂ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಗರ್ವ ದಿಂದಾ। ೨೬॥ ಪರಿ ಯರಸನೆಂಬೂಕತ್ರಿವಕವಿಶ್ಚರ ನುಗದ। ಪರಸಾಕ್ತಿ ಚರಿ ತೆಗಳ ಶ್ರೀವಿಳಸಾ ತಗದ। ಮಾ ಚಿಸು ತಿಪಕಲ್ಪ ರಗವೆ ಗಿ ಗವೆ ಗರುಗದ। ಪ್ರಿಕರಿಯ ೦॥
೧೧ ಷ್ಟಿರತನಾ॥ ಖರಿದು ಬಲ್ಲವನಂ ತೆಕಲ್ಬುಗರ ನೆಲ್ಲರಂ। ಜರಿಯ ಶಿಷ್ಟಗದ ಗರ್ವದುಬ್ಬು ನಿಂಕಾಗ್ಯೆನಂ। ಧಿರದು ೧ ಯಬಿ ರಾಷಾ ಕವಿ ಪ್ರಾತವರಿಪ ಬಂದ ದಂಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ನೂ॥ ೨೭॥ ವಿದಾ ಷಾ ಶ್ಚ ನಮನಾಮ್ಯ
೧೨ ೦ ಯ ಪದೊಳಾಳಿ ಮ। ಷಾವನಸಮ ತ್ರಾ ಘವಂ ಸುಖ ಸ್ಲಂಕ ಥಾ ವಿನೋದ ಭ್ರಿಕಸಂ ದೂಷ ದೂಡನಿ ಕಲುಕಂ ಡುಘನಿ ಪ್ರರಮು ತ್ರ ನು॥ ಯು ವಿರುದಧ ನುಬಯ ಶ್ವವಿಶ್ರರನಿಕೆರುಂ ದ ನೆಂ ದಾವಾಗ ವಿದ ಗ್ರ
೧೩ ಪುರು ತಿಷ್ಟಿವನನೊಳ್ಳಿ। ವಾವನು ತೆರಯದ ವಿದ್ದ ಜ್ಞರ ಬೆಕಳ ಬಂದಂ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸ ನೂ॥ ೨೮॥ ಬಂದಕ ವಿಗಳು ಚಿತ ಮಂ ನುಡಿರು ಸುಶ್ರಿರು ಸು ನೆಂದರಾ ಕವಿಗಳೆ ಪ್ಪಾ ತ್ರನ ಶರಕವಿತೆ। ಯೊಂದಣ ಪ್ಪ
೧೪ ಭಿಚಾರಿ ಯೊವಿದಾ ದಿವಿಶ್ಪೆಯೊಳು ನ ಶಲಲಾನ್ಯ ಪ್ರ ಸ್ಪ ಬಂದಪಡಂಗಪಾಲಿ ಪ್ರದ ಕ್ರಮಜಿಷ್ಟಗಳ ಷಾಂ ದಿ ನಾಷ್ಟಂ ದಿಂ ಪ್ರಕ ತ್ರ ಯಂ ಮೆ ಕೆಯ ಮನ। ಬಂದ ಗಳ್ಳಾ ಪ್ರ ತ್ರ ಯೂ ಕೊವಿ ದರು
೧೫ ಇಷ್ಟ ಗೆ ರಪ್ಪ ಯುಚು ದುಖ್ಯಾರ ತಕ್ಕ॥ ೨೯॥ ನಿಶ್ಚಿನವ ವನಿ ಕೊಸಿಯಾದ ದಪ್ಪ ನಲ್ಲದೆ ಯೊ ದಿಕಲಿತೆ ಸು ಶ್ರಾ ತ್ರಿಮರು ಶ್ರುಮ ರಾಂಗ ಕರು ಮಂಗಳವ ಜನದಿ ರದಮದ್ಯಾ ಪ್ರಕರನು ತಿಸಿ ತೆರಪು ಕ ಷ್ಟಿ ॥ ೩೦॥

ಯಂ ಕೊಂಡ್ತಿನೂ॥ ಪವಿಯ ಪಾವಂ ಜಲಗದ ರುಶಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಿ ತ್ತ್ರ್ಯ। ಧೂರ್ತಗ ಜವ ನಿನಲು ಬನ್ನಿಸ್ತಾ ಸಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ। ಸತೆ ಮೂವರ ವುಕ್ತ್ರಮಂ ಬಧ್ರಾಂತಮಂ ಮೂಸ್ತ ತ ಕ್ಷ ಶ್ರಾ ಸ್ತ್ರ ಬಿಜ್ಞ ರೂ॥೩೦॥ ಮತಿಧರ ಯನ್ನುತಿ

ಯ ನುಡಿ ಗಿನಿ ಗ್ರಪ್ಪ ಸ್ಥಾನಮಂ। ಬಧಿಯ ಶಾನಾಥರ್ಥೂ ಜ ನರ್ಕನೆಂತುಟು ಮಿಸುಕುವ ರು। ಪೊಡತವೆಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಬ್ಬೂದ ದುಬೂರ್ವ ಮೂ ಗಿಮೂಂಸ ಚರು ವಾ ದದ ಕತೆ ಯ ನ್ನ॥ ಕಡಿನಿಯ್ಯನಮಿಬಧಕ್ಕು

ವೇದಾಂತವಾದಿಗಳು। ನಡುಗಿದರು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಾರ್ಥ ಮಂದಿ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಕಡು ಜ್ಞಾನಗಮಮಂ ಪೆಸತಾಕು ಮಾರವ್ಯಾಸನಕ ಪಂಬಡು ತಿದ್ದರ್ನೂ॥೯೧॥ ಶ್ರುತಿ ನಿರ್ನ್ನಯ ಕೈಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೊವಿದರ ರವಂ। ತ್ರಿ ತಗಿ

ಮನು ಮೊಂದಶಿ ಶಿಷ್ಟಾಸ ವಿದಿಗನು ಸೂ। ನುತ ನ ಸ್ಮೃತ ವ ಮ ಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಯೊಂದು ತಲೆ ಯೊಲೆದು ತುತಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ನೂ॥ ಚ ತುರ ತ್ರಿನಿಮ ತೃಸಿಸಿ ಸತ್ಯಲೋಕವನುಳಿದು ಚತುರ ನೈಯ ತ ಯುಕ್ತಿಯೆಗೆಲ್ಲ ಸೊ। ಮತಿ

ಯ ಪವನಾಂಶಿಲಿಂದು ಬಾರದಿ ತನ। ನಿಂದನಾ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನೂ॥ ಶ್ರೀ। ಗಾರುಡ ಕವಿ ದಾಕ್ಷ್ಯ ಯಮಾರ್ತಂಡೆಯ। ಚಾರು ತರ ಬಾಗವತ ಪ್ರಪ್ರ ಂ ಡಮತ್ಸ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ ವರಪದ ವಾಮನ ವರಾಹಂ ಕೂರ್ಮ

ವಾಯು ಲಿಂಗ ಸ್ಕಂದಲೂ॥ ನಾರದ ವ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಶೈವ ವತ್ಸ ವೈಷ್ಣವ ಮು। ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈನಿಪ ಪುರಾಣಾನಾಗಳು ಶಿವರಿ ಸೂರಿಗಳಿನಿಸು ವರಾಹ ತ್ತಾಬ ಲಸಿಸ ಮಾದಾನದಿಂದ ಜೀರಿಯ ನಿತ ನೂ॥೩೩॥ ವರಕ

ಮಿಕಂ ಯೋಗ ಜಂಚಿಂತ್ಯ ಕಾರನಾಂ ನಿಶಿಯ ಬಿ ತಬಿ ಪ್ಪ ಸೂತ್ರಂ ಸಪಾಠ ಗಮಂ। ಮೆರವಂ ಶು ಮಂತ್ರಮಂ ಸು ಪ್ರಸಾದಂ ವಿಜಯನಿ ಪ್ರಾಸ ಸ್ಥಾಯಂ ಯು ವ ರ॥ ಮಕು ತರಾನಲ ವಿರಸ

ವಂಮಕುಟ। ಗ್ರಾಸು ಕವಿ ಮಲ ಬಂ ಧ್ರಾಂಬ ಂ ಲಲಿತ ಪ್ರಾಧಿ ಗ್ರತ। ಚಿರಸ ಧ್ವಶೇ ಸಂತಾನ ಸಪ್ತಾಂಗ ಪಾಠ ಮಿಶ್ರ ಶಿರ ಸಾವಾತರೂಳು॥ ೩೪॥ ಯಂ ತುಯುಕ್ತಿ ತ್ರಿಂಯುದಿ ವ್ಯಾಗಮಂಗಳಾಳ। ಗಂತ

ಪ್ರವಶಿವ। ರಾಪ್ತಾಂಯೊಂದು ತತಿದೂಗು। ವಂಟೆ ಘ ತಿ ಕುಂ ಡನಿ ನಿಮಾಯೆ ಪತ್ತು ಪಾತ್ರ ಕಾರಕ ಮೆಂಬ ಪುಷ್ಟ ದಾತ್ವರ॥ ಚಾಂತಯೋಗಾ ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ಥಾನಪಯ್ಯಾ ಪಾದ ಸಂತತ ಪಾ ಖ್ಯಾನಿ ರೂಢ ತರ

ಪಾಂಡಿತ್ಯ। ಪಂತಶ್ರೀವಿನ ಭೂತ ಪೂರ್ವ ಗುರು ಷನೆನು ತೆ ತ ತ್ರಿ ಪ್ರ ಗೆಯಂ ಮೊಗರ ರೂ॥೩೫॥ ಮುಂ ಗ್ರಾವ ಪ್ರಾರತಿಯ ಪಂಚ ತೂದರ ಶಿವಿ ಧಾ। ಡಂಬ ಸುವಿದ್ಯೆಗಳಾಕಿ ನಾಶಿಸಿ ಸ್ಥಾಸು ವಬ

ತ್ರಿ। ದಂ ಗ್ರಾಮತಳ ದಿಂಗ್ಳ ಸುರು ಗಡಿ ತಂಗಿ ಪರಿಪರಮಪ್ರಾಕವಿ ರಾಯ ಸೂ॥ ಯೆಂಬಲ್ಲ ತನ ದಬತ್ತಿಂಹೊಯ್ಯಾ ತನೊಳಗಿ ಪುದು। ದಂಬಲ್ಲನ ಜ್ಞಸಂಭವನಾದೊಡಾ ಗವೆಮ ಗಂ ಗ್ರಾವಿಸಲ್ಲ ಬಿಡಿಸತಿ। ಮಮ

ಕವ್ಯಾಸ। ತಶಿ ದೊನದಬರಗಾಂತನ ಗ್ಯಾ॥೩೬॥ ಶ್ರೀ ಕಂಠ ಕಶಿವ ಕವಿ ಪ್ರವರ ವರಕಿಂಶರ ವಾದ। ಮ ಕರಕವಿ ಪ್ರಧ್ವಯಾಕರನಾಗ ಬಂ ವಾದ। ವಿಕಲ ಕವಿ ಜಿಂಹಾಲತಾ ವಾತ್ರ ಷು ರ ಧ್ರಪ್ರಬಂಧ ಕವಿ

ಧಾ ವ ಧಾವಾ॥ ನಿಕುಟಿಲಾರ್ತ್ತಲಂ ಶ್ರುತಿ ಕವಿ ಘನಾವಿ ಪತ್ರಿಪತಿ ಪ್ರಕಟಿತ ವ್ಯಾಂಗ ಕವಿ ಪದ್ಧಿ ಪಂಚಾ ಸ್ಪಜ ರಮ ಸು ಬವಿ ರಾಘವ ದೇವಮೂರ್ತಿ ನಾಮರಿಮ ಜರಿಯೆಂದು ಬ ಗುರು ಬೂಗಳ ರೂ॥೩೭॥

ವೇದಾಂತಿ ಸಭೆರ ನಿಗಮಗಳುಂ ಶ್ರೀನ ಡಿಯ ಶಿ। ವಿದಗ್ಧರ ಚರ್ಚೆಗೆ ನೆಮ್ಮತೆಬ ಉ ವೆ। ಯ ಂಪೆವಾಥಿ ಪ್ರಶಿಮ ಮೂಂಸ ಕರಿರತಾರ್ಕಿಕ ಶಿರಾ ತು ಟಿ ಮಿಸುಕದಿಪು ಮಚಿತವೆ। ಹಾದು ಪವಿದ್ದಂಮ ಗರ್ವ

೧ ರಾತ್ರಿಕರಿರವಿ. ಹೇಂದು ಗಾರಂರ್ತಾಷ ವಂಸಕಲಕವಿ ಪ್ರಭುದೇವ ಯೋಧಶಲ್ಯನಸಮತ್ತ ಮೊಳಮುಖ ಗ್ರಹ ಗ್ರಸ್ತಗಳು ಸುರ್ಮನಿಷ್ಠರು ॥೩೪॥ ಗಳಿಗೆಗೆ ತತ್ತ್ರಕ್ರಮ ಧಕರ ಗಳ್ದಿತೆ ವಿಶ್ವ ಜನ ಲಲಿತಮಾನಸ ನಮಸ್ಯ

೨ ಪ್ರಿಥಿ ವ್ಯಾಪಿಕ ಕವಿ. ಗಳಬೇಂನ ಚಿಮ್ಮ ಜಗ ವಿಷ್ಮವುದ ಸವಶ್ಮ ॥ಉತ್ತಮಸು ಕಿಸ್ಸು ಲವೆನಿಂಬ ಕವಿಯೂ. ತಲೆಗೆರಪಭಕೆಶ ದಿಲುಮತ್ತ ಶ್ರಿಸಿ ಪಳಿವರವಿ. ಗಳಷ್ಠಿಹಲೆರಿಮ ಮಿತ್ತರಾ ಷವಾಂಕಂಬಂಡಿರಳಕಾಂತಿಯಲರಾ ಲ್ರಿ

೩ ದ ಲಾಳಿಕೆ ವಿಳಾಸಂಗಾಂಡಿರೆನು ತೆಚುಟ್ಟರು ನುಡಿದರೂ ॥೪೯॥ ಸುಡಿದುದಕ್ಕು ತ್ತರಂಗ ಸುಡುವಕವಿ ತಪ್ಪಿಂದು. ನುಡಿಯೆ ನಿಜಕವಿತ್ತೆಯಂ. ನಿಪ್ಪ ಮಾಳಿಕಿಗೆ ಬಕವಿ. ಪಡಿಯಗಿ ಕವಿತೆಯಂ ಪಿಶ್ವಕವಿ ದಿ ತ್ತ ಶಿವಕವಿಬೆ

೪ ರತು ಮಿಗಿಲ ಕವಿಯೂ ॥ ತೊಡರ್ಪ ಕವಿಲಿಪ್ಪ ನಾಕವಿಜ್ಞಕೈ ಮೂದಲಿಪ. ನುಡಿವ ಕವಿಯುಕೆಂದು. ರಾಷವಾಂಕನಶಿಶ್ಯರೊಡನೊಡನೆ ಸಾರುತಿಪ್ಪ ವಿಂಪೊಡನೆ ಪ್ರತಿಬಟ ಬರೆ ಕವಿಗಳೆಂದರವ ರಗ ॥೪೦॥ ಮಾನವಿಮಾ

೫ ಕ್ಕನಾಮವುಂಡಿ ತನ್ನೆರದು ತಿಳಿ. ವಿಸೆಂದು ನುಡಿಯಲಂ ಮಡಿಪ ಮಾರವ್ಯ. ನಾನಂ ದವರತು ಮೊಗ ದೊಳ್ಗಾಪ್ಪು ದುಗುಡಮಂ ಮಾಜಿ ಹುಸಿನಗೆಯನಾಂ ತಾಳಿ ॥ ಆನೆಗಿಚ್ಛೆನಿಂದಿದ್ದೆ. ನಿಂದುವರೆಗಂ ಕವಿ. ತ್ವಾಸು ನವ

೬ ಕ್ಕನಾಮವುಂಡಿ ತನ್ನೆರದು ತಿಳಿ ... ರಾಷವಾಂಕಂವತ್ಸ ಮಾನಕವಿಗ ಳಾಳಿಂದು ತ್ತುತಿಗೆ ಯ್ದನೂ ॥೪೧॥ ಯಿಲೆರಾ ಷವಾಂಕನಿಂನಯ ಶಿಷ್ಯಶಿಬಟ್ಟ. ರಳವಿನಿಂ ನಯಬಿರಿಜಿನಾ ಡಂಬರವ ಮಾಗಳ. ಡಲಹು ವಷೆಯುಮ

೭ ದೊಳ್ಗಂಡಿನಿ ಗಬಿಕವಿ ವ್ಯಾಧಿ ಧಾನಬರಾಷ ವಾಂಕಂವತ್ಸ ಕಂಗೆಯ್ದು ಕವಿಯೂ ॥ ಸೆತೆ ಮೂಡೆನ ಹನುದುಗ್ಗ. ತಿಗಿರ್ದವನೆಂನವು ತಿಯೊಳ್ ಗುಗಾನಾದು ನಿಂನ ತೊತ್ತೆಂದು ನುತಿಗೆಯ್ದು ಕೆಂಗಳ ಪಬ್ಬುವಾಗೆನಿಂನ

೭೮

೮ ಯ ರಾಹಾರೆ ವಿತೆಂಮೊ ಛುಗು ನಾಶಿ ಮತ್ತೆ ತ್ತು ॥೪೨॥ ಆತನಶಿವಂಬಿ ನುವನ ಮಾಣ್ಣಂ ಮಹಾ. ವಾತಾಸನಾಧಿ ಪಂಬಲ ನಿತನೊರವಿನಾಂ. ಪ್ರಕಿರಿಯುಂ ಯೆಲೆಕುಮಾರವ್ಯಾಸರಿಕು ತೈಲಾಗಮುರಧಣಿ

೯ ಯಗಾರುವರವನೊಪ್ಪು ಮಾಜ್ಜುಗಿಕಿ ಬಂದಿನೆಂದಂ ಲಿಪ್ಪಾಗ ಪ್ರಮಾತಳವನಗಲ್ಲು ಬಸವೆತ್ತಂ ಪುರಾತನ ಪ್ರಾತವುಮನೊ ಡಗೊಂಡು ಶಿವಸ ಕಿರಿಯ ಪೂಜಿಸುನಮಸಲ್ ನಾಡಿ ಶಂಕ ಮುದದಿಂ ॥೪೩॥

೧೦ ಯ ಸಿವೂ ॥ ಜ್ಯಾತನ ಪಗನಾಹಾರು ಷತ್ತಿ ವಸುವೆ ಯೊ ಕಾರಿಯೆಡೆನೊಳ್ಳುಕುಲಿ ಶಿಬ ಕೊಳಲಾಡನ ಪಾರಮವಿಮಂ ಸುಗುಣಾಯ ತನಸ್ಸ್ಯಗನಾಹ ರುಷ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆಯ್ದುಹಸ್ತಾ ॥ ವಾಶಿಜವಳಿರದಲ್ಲಿ ಬೂ

೧೦ ಬಾರಾಷ್ಟಕಂ ಬಿಕಿರಕರಕರವು ಬಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾ ಪಾಲ್ಗೊ ವ. ಯೂಗನಾಂ ಗಸುನಾಡಿ. ಧಾರು ನಾಬಿಯೊತ್ತೆಚಶಿಶಿನಿಂನವುಬ್ಬಂ ಪಡೆದವರಿಯ ವಿವರಿಮುದೆನಗಿನೆ ॥೪೪॥ ತೆಸಾದುದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಯಂನವರಘುನವವಿ. ಶ್ರಾಸದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಪರಾರು ನಿನಲ್ಲ

೧೧ ತ್ತುಬಿಂನಪವನವ. ಧಾರುಬಿತ್ತಿಸರವ. ಯೂಗನಾಂ ... ಅಶಿಗರಾಹರುಷ ಕೆಳು ಗುಣಾಕರದಲ್ಲಿ ॥ ಪ್ರಾಸುರದ ಸು ತೆಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಮಲಚರಿತವನೆಲ್ಲ. ಪಾಸುರದೆ ಪೇಳ್ದಿ ನವರಘುಶಾ ಪ್ರಬಂಧದಿಂ. ಶಾಸನಂ ಗೆಯು ಸರ್ವ ರದ್ಯೆ ಸ್ವರಂಮಾ

೧೨ ದೆನು. ಭಾಸದಾನನಜನಕತತ ಡ ಡವಿಗರಾಹರುಷ ಕೆಳುಮಾನಿಕ ದಲ್ಲಿ ... ಪ್ರಮುಮನಾಂ ತಗನಾಹರು ಷಂ ಶ್ರೀ. ವಾನಿಧವಂಗೆರಗಿ ಬಿಳ್ಳಂ ಡುಮತ್ಸ್ಯ ದಾಸು. ಮಾನನಿ ದಿಮಹ ದೇವನಿಪ್ಪಾ ನಾರಿ ಯರ ಪಿಂಸ್ಸ್ಯಗಳ್ದೊಸು

೧೩ ದಿಂಯಂನಕಾಡಿನಲಾತನು ॥೪೫॥ ಶಿವನುಡಿನೆಹರು ಪ್ರಮುಮನಾಂ ತಗನಾಹರು ಷಂ ಶ್ರೀ ... ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಮನವಚನಕಾಯ ಕರಿ ಪಜಿಸು ತಿರ್ದಂ ॥೪೬॥ ಬಾಳಾಕ್ಷನಾ

೧೪ ಜ ವಿಷ್ಣುಮುಪದಿಂ ॥ ಮಾದರಸ್ಸರಿಂದಸುಗ್ಗ ನಡಿತ್ತೆ ಯವುಡೆದುಹಾರಿಹರಸುರುದ್ರಾಭಿಧಾನದಿಂ ತ್ರಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಮನವಚನಕಾಯ ಕರಿ ಪಜಿಸು ತಿರ್ದಂ ॥೪೬॥ ಬಾಳಾಕ್ಷನಾ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಶಂಕರನಮಃ

ಯೊಂಪೆ ದೇವ ಸರಸಿಂ ಪ್ರಭು। ಪಾರ್ಶ್ವನಾಗ ವರನನ ನಾಕರನಿವಹ ಕೊಡೆ ತನವೆ। ತಾಳಿದೆ ಶ್ರಾಯವ್ವ। ಯೊದಿಗಳಲೆಕ್ಕ ಮಂಬರವ ನಿಜವಹಿಗಳ್ಳಿ। ಹಿಳೆನಾ ವನು ಟುದೊಳು ಸೊಡೆನ ಕಲದೆ। ವಾಳಿಪವಿರಾ
ಪಾರ್ಶ್ವನಾಮಮಂಬರದ ಚವನ್ನಾವಳಿಗಳ್ಗಳ್ಗಂದುವಂಬರಿ ಯದಿಶಿಗನಾಕಶಿತಂ ಲೆಕ್ಕವರಿಯ ನೆಲದಮಾ॥ ೪ ಲಿತ ಗಂಮೊ ಠಗನಿಶ್ಚೈನ ಧಾತ್ರಿಪತಿ ಗಿಬಿಂನ ಪಂಮಾ ಡಿದರು ಪಶಿಯರಸನ ವಹಿಂಸಂತ ಬಿಣಿಯೊ
ಂ ಮೆಸೆಡದರಿಂದೆ। ಸ್ತ್ರೀನಬಾವಿಕೆ ಯಶಿಯ ಬಹು ದಾತನದು ನಿನಗೆನೆ॥ ನಿಂಮವಹಿಯಂತಂ ನಿಹಾರಿಯರಸರಿಬನು। ತಂ ಮಪಾಪ ತರುಸಿಮೊ ಡುತಿಗನಾಕನತ್ತಿಂದು। ತಾಂತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚೈ ಭಿಕರ ನಾಶ್ರಾ
ತೆಯಗನಾಕರಂ ನೋಡಲವಕೆಂದರೂ॥ ೩೮॥ ಯಮಗಿನಾಲ್ಲ ಡಿಯಾದ ಜೀವಿತಮನಿತ್ತು। ಪೂರ್ವಮಪಾಮನೆಯ ವಿಚಕಾಪಾಯ ಕೊಡೆ ತನವೆ। ಸಮನಿಸಿ ಇರಂಮವಹಿಗೆಂತು ಸಳಿಗಾನಿಸಲ್ಬನೆ ನೆಪಾಳಿಪ
ರನುಡಿದನು॥ ಕ್ಷಮದಿಗತಿ ಶಿನಪಕ್ಷ್ಮಮಾ। ವರುಪ ಂಗಳ್ಗಳ್ಗ। ನಿಮಗಾವೆಡೆಯೊಳು ಕೆಳುವಮಾನಂ ಪಿಳಿನೆನೆ। ತಮತಮಗೆ ಮೊದಪಂ ನೆರಡನೆಯವ ರುಪರವಹಿಯ ಮೊದಲ್ಗಾಂ ಡುಕ್ಕೈಳೆ॥ ೩೯॥ ಯಲವಂ
ನಿಮಗೆ ಸಿರಿವೆಳ್ಗಂನೆಗಂ ಚಾಗೆ। ನಿಲ್ಲೆಂದೆನಂನಿ ಯನುತಂನು ಡಿಷೆ ನರಸಿಂಪ್ರ। ಬಲ್ಲಾಳ ನಾಕರ್ಕನಿಕರು ಚಿಂನರಂನ ನಂಡಾರಗಳವಹಿಯ ತೆಗದು॥ ನಿಲ್ಲದೆಪಳಿ ಪ್ರಸಿಗೆಯ್ಯೆ ಶಿವಲಿಖಿತದಿಂ
ಶ್ರಿಖನಿರುತ್ತ ಕಮುಖರ ಮಾಳಿ ನೆಲದುಮ ನ ದಳಿ ಪ್ರಳಿಪರ ನೆನಮಪ್ಪಿಳಲು ಉಜ್ಜುಗಿಸಿದಂ ಚೆರಗಾಗೆನೆಲೆಯ ಜನರು॥ ೪೦॥ ಗಗ ನಮೊಳು ರಥವಡರ್ದ ಬ ಪ್ಪ ಸೂರ್ಯನ ನೊಡಿಯ
ಪಾರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾನಾನೆ ಯತ್ತಿಂರಥ ಪತ್ತ ಗುಳಿರು ಮುಂದಕೆ ನುತಾಗ್ಲಾಪನಂಗೆಯ್ಯೆ ರಥವಂತೆರಳದರ್ಕಂ॥ ಮಿಗೆ ಸುಸ್ವನಾದ ನೆಂತೆ ನೆಲು ಪಂಟಾಕನಗ ವಗ ಛತ್ತು
ಕೆಶಿನಿಂದಾದಿಡೆ ರನರಿಂಯನಿ। ಬ ಗಿಗಿಗೊ ಚರವಲಾ ಪರಿಪರಾ ಯ್ಯನಮವಾ ಮೆಯಿದು ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನೆ॥ ೪೧॥ ಶಿವ ಭದ್ರಕಾಮನಮು ತವಶೆಗೆಯು ಚೆ ದಿಂದು। ಶಿವ
ಕರ್ರಾನಾನೆಯಿ ಡಲಳು ತಂದಿಂದಂತೆ। ತವೆನಂಗ ಮೈಶನಾನಬಿಯ ಬನ್ನವನಿಡ ಲಾಗ। ಪಶಿವನಡಿ ನಿಂದಂದ ದಿಂ॥ ಯು ಪತಿಕೊಬಿಳಿಯಂನ ಮುಳ್ಳಡಿರು ನುಡಿನುಡಿರು ಶಿವನಾನನೆಂಮೆಂದೆನಲು। ತಿರು
ವಿಲಾಸಂತ ನುಡಿಲುದ ನುಳಿವಂತೆ ನಿಜಕಾರ್ಯಮುಮನುದ್ಧರಿಗಿದಂ ರವಿಮಪ್ಪೆ ಶರನಾನೆಯು ೦॥ ೪೨॥ ಯೂಪ ಬಿಜ್ಜಳಲೆಕ್ಕಮಂ ಕೊಬಸವನಾ ಗ್ರ್ಯಾಪ್ಪನರಿ ನಿಂದಂತೆಬ ಸವಪದದಾನಾನೆಯಂ ಶ್ರೀ
ಪಲಾಕೊಜೆ ವೊರೆವಿಂಯುಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಗ ದಲದಂತೆ ಮುತ್ತೆ। ತಾಪನ್ನಿಗತ್ತ ಮಮೂರು ಜಾವದ ರ್ಯ್ಯನನ್ನೋಮ। ವಿಪಾನವಾಗಿಗಮನಿಸ ದಂ ತೆಯೊಗನದಿ। ಗೊಪ್ಪನಿಂದಂ ಹರಿಶ್ಚರನಿಜ
ಸುಗರಂ ಮಿರಲಾನ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯನಾಗಿ॥ ೪೩॥ ಬಲದೇವವಹೆಯೊಳುಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಬರದು। ನೆಲಪಡೆಕೆಯ ಬಿಜ್ಜಳಗೆ ಲೆಕ್ಕಮಂ ಪಿಡಿಂತೆ। ಸುಲಗ್ನದ ಹರಿದೇವ ಲೆಕ್ಕವ ನುಸುರುತಾನಿರು ಯೆ
ಮೊಘುಕರ ತಳಪ್ಪದು ವನು॥ ಸವಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಮವನುಚ್ಚರಿಸು ತೊರನು। ಳವಡಿಮೊ ಲೆಕ್ಕದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಸು ತರಿಗೆ ದ್ರಿ ಕೊಂಡುನು ತೆಲನಪನೆ ನೆಯೊಳಿರ್ದ ನಾಲ್ಕರು ಮೂ

ದವಿಸ್ಸುತೆನೆಗಳು॥ ಅ॥ ಶಿವಪಜನೆಯಂ ಮರಮುತ್ತಿವದು — ಖಡಿಂದಬೆಳಸು ವೃನವಿಯೆ ಸುಚತ್ರಿಕನ ಮುಕನೆ ಧರೆಗೆ। ಸುವಿವೆಕ್ಕಿಯ ರದ್ಧವಸುತ್ತರವವಿರ್ಯುತ್ತಿಯು। ತಿಳಿದೆ
ಯಾರೆಸಿ॥ ಶ್ರೀ ವಧರಿಸು ಮಾಪ ಪಂಪಾವಲ್ಲಭನ ತೆರಿಂಯ ಸುವಸನಮು ಮಿಮುಶಪಾರ್ತ ದೊಳು ರಿಳು ತಿರೆನೊಂದುರಿವಹಾ ಲಾರಸಿ ದೆನೆನಲ್ಲಿಸಾರ ಪಂಸ್ತ್ಪಬಹಾಳಿ ಹಾಗೆಸಾರಂಗಿಗತ್ತೆಂ [illegible]॥ ಅ॥
ಶ್ರೀ ವಿತು ದಾರದೊಗಳಿದ್ದ ತೆರೆಯ ನಿಳಿಂ ದೊರಕ್ಕು ದನೆನೆಸತ್ತ ವೆಸಳಾ ಸದರಿದಂಡಿ ತಗೆಯ್ಯ। ಶನೆ ನಸುತಿ ಸರತವಿದಿಹಾ ಅಸಿಪತ್ತಿ ದಬಿಗಿಸಿಮಾಳ ದಯ। ದ್ಧಾಸರ ಮನದೊಳು॥ ಮನೆಗಜ್ಜಿದನಾ
ನತಮವಿಬೆಯೆಂ ದಶೆಖಿ। ದನ್ನೆ ಯೆಂಬ ತೆರದಿ ತೊ ರುತೆ ಬೆರರನಲ್ಲಿಗಮ್ಮನ ಭಾವಾರ್ತಿಯಂ ತಳಿಸಿಕೊಳುದಿನೆಬಿಂ ನವತ್ತಿಯ ಪಂಪಾಧಿಪತಿಗೆ॥ ಅ॥ ಬಾರಿಸಿಕನು ಪಲು ಶ್ರೀವಮುಖಂ
ಗೊಂಡು ಪೂಜಿಸ। ಚಕ್ರಹಿಡನೆ ನಡೆತಂದು ಬಲ್ಲಾಳನಂಕಾ॥ ಲಾಗಯ ಶಿಯರಸ ಪ್ರಂಪಿಯರ ಸನತಿ ಕೆಯನು ರಿಪುತ್ತನಂ ದಿಳದುದು॥ ದಿರುತದಿಂ ದೆನೆ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಾ। ದರ
೨೫ ದಿ ಶ್ರೀಮುಖವ ನಲ್ಲಿದನೆನತ್ತಿ। ಕೊಂಡು। ಧರಸಾ … ಶಿವಮಂಡೆಯೊಳು ತನೆದಿಯ್ಯೆಕಳ ಗಾಳಿ ತಂನು ತಿಳಿಯಾದು ತಿರ್ದನು॥ ಅ॥ ಶ್ರೀ ಪರಸುರಜೆಸ್ಸು ಸುರಪ ಮುಖ ಮಳ ತ್ಯಾಜಿ। ಭಾವಿಲಸದತುವ ಮಗಿ
ಗಸಾಷೆ ನಾಳಿ ಮಕುಟ ನಿಕ್ಕರಾ ಪಾವಿ ಶ್ರೀ ಕ … ಶಪಾದ ಪ್ಪತ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಂ ತ್ರಪಿಯೊಳು॥ ಭಾವರ ಶ್ರೀಂ ಬಳಗಿ … ರಾಯಂಗೆ ಶ್ರೀಮುಖಂ। ಪಾವನೆಸ್ತರವ [illegible]
ಮಾಗಸ ಶಿಷ್ಟ ದಶ। ಮ್ಯಾ ವಿದು ಸುವಾ ಶ್ರೀರ … ಬೊಳುಮಥಾ [illegible] ನದವ ಸರದನೆವೆ ಚಕ್ರ ಕಾಲದಲಿ॥ ಅ॥ ತೆರೆಯ ಮರೆಯೊಗೆ … ಸವಮೃಗಿ ದಮಾಪಾರ ತಿಯ। ನಿಶಿಸಲ್ಲದಂಗಾ
ರಸ್ಸಂ ಸ್ತುಷ್ಟನದಿ ತಿರ। ಸ್ತಿ ಸಾಳಿ ಬೆಸತ್ತಿರಲು … ಬಿಸಮಂ ಗಮದಾಗಂ ಮಸು ತಪ್ಪಾಪ [illegible] ನೊಂ ಬಿಳ॥ ಖೂರಮುಟ್ಟು ಬಿಗಪೂದಂ … ಮುಳು ಕಕ್ಕಳ ದಶ್ಶಿ। ತೆರನಿ ನಗರು ಮವ — ದೆಬಾ
ಮಹಾದ ವಿಶ್ವಶಂಕರ [illegible] ನಂಕರಸು ವಿರೆದಿಳಿ ಸುತ್ತ ಕರ ಗಾಳಿ ಶಂ ಶ್ರೀಮುಖವ ನೊಲಿದೊದಿದಂ॥ ಅ॥ ಮಗಳು ಮನಿಲ್ಲುನೆಗ ದಿಳತನು ವಿ … ಸೊಳು [illegible] ಪದಗ್ಗಣ ಮಾಲೆ ಗೆಯೆ ವಿಶ್ವಶಂಕರ
ತಬಲ್ಲರಾಳಿಗೆ ನಿಜಾದಾಗ್ನನ ದೊಳ್ಳಿದೆಯುತ್ತ ಕುಳ್ಳಿ ಶಿಸ್ತಿ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದ॥ ವಾಗು ಮಿಗೆಯ ಕರುಣಾದಿಂ ಶ್ರೀಮುಖವನಿತ್ತು ನಿಂ। ಮೆಗ ದೊಳು [illegible] ತಿ ಕೆಳೆಂ ದೆಸೆ ತಂದು [illegible]
ಗೆಲಾಧಾ ತ್ತ ಸಸಿಸ್ಸದ ನೆರೆ ಕವ ಮಾರಪಾ ಸಕೆ ಕೆಂದನಾರಾ ಪೂವಂ॥ ೬೦॥ ಪರಿಪರನವಮುಂ ನರಿಯೆ ದಿತನೆ ಲಿಂಗಮಂ। ದಿರವಭೂಷ್ಣವಿವತೆರೆ ಯಂಬೆಗನಂ ದಿಳಿದು। ನರದಿಳಿಗಾರ
ಮಟುಬ ಸ್ಸಿ ದ ಕಂಡೆ ವಾಳ ದಿತವೆಂದು ರಪ್ಪಿ ರುಳು ಭೂಪರಂ॥ ಚೆರಗಾಗಿ ಭೂತನಲ್ಲಿರ್ದನೆಯುರ್ದನಿದಮುನಿರುತವೆನಿರು ತ ಮರೆನಿಬಾರುನಂದ್ದ ರಿರೆಂ ಟು। ವಿಬಾರಕನರ್ದಂ ದೆವದ ರಾಗಾನೊರ್ದ
ಬಂದ ದೆಂಕೆ ಸು ಪ್ರಸಂನಿಂ ದನಸಾ॥ ೬೧॥ ರಾಲವಿಕ್ಷರೂಪ ಪವಿಪರ ನಿಂದೆನಿ ನೆಯಂ। ಸಾ ಮತ್ತೈಶೊಂ ಬು ದನರಾಕಿತ ವೆಂಮುನಿತ್ತೈ। ಸಿ। ಯಾವರಂ ಶಿಕಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಿಂವಯಿಯಿಕ್ಕೆಯ

ಕಳಿದಾಂಗನ್ಯಾಳವಿ ಕ್ಷೆಡೆಗೆ ಕೆಚ್ಚುಪುಪ್ಪಂ ನಂದಿ ಘಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನ ಮತ್ಸ್ಯ ದೊಳಗೆ ಪೂರ್ವದಿಂ ಬಾವಿಳಿಯೊಳು ಪೂಳಿಗೆ ವಟ್ಟಲವಕ್ಕೆಯು ಚಿತ್ರವಕ್ಕೆಸು ಪ್ರೆಸ್ಪಯಿಂದರ್॥ ೬೭॥ ಯಾಸಿರ್ತಿ ಬೆಳ್ಳ
ಕಲಿಗಂ ಗೆಟ್ಟು ಪುರಂತೋಡಗ। ಧ್ರಿ ತ್ರಿನಾ ಸೂರ್ಯರಿಂ ದುಪಳಿನ್ನಾಪ್ಪುತ್ತು ಷ ಟ್ರು। ಕಾಸಂಕೆ ಯಾ ದ್ಯು ಯು ಳನಿತು ... ಮುಂದಕೆ ... ತ್ರಿಳಿದಿ ದಿನೂರ್ಯ್ಯ ರಥ ವಿಧಿಯೊ॥ ತ್ರಿಪನರಾದರಿಂ ತಿರ್ದ
ರಾಮುರಜನಂ। ಪ್ರಿನ್ನ ರಿಂದಿನೆ ಬಳಂಗಾರ ಗಿದರಿನ ತಿಂನ। ದೂನ್ನರಿಂದಾದ ತ್ರಿಕ್ಕದ ತಪ್ಪು ಮಂಬಿಸಿಂದ ಜಗರಗಿ ಬಿಂದ ವಿಸದಂ॥ ೬೮॥ ಕನಕ್ಕಾಬಿಸಿಕ ಕ್ಕಪಾಂಗ ಳಂ ತರಿಸಿರೆವನ ಬಟ್ಟೆವಾದನಿ
ಂ ದಿಂದೆ ನರ ರಾಡೆ ವಿಯಂ। ಮನದತ್ತಿ ಬಂಯ। ಬಡ್ಡಿಡೆ ನರಕ ವಪು ದಿಂದದಂ। ಪರಿಪ್ಪಳಿಬಿ ಬಳ್ಳಾಳನೂ॥ ಘನಬಕಿಯುಂದೆ ಪಂಪಿಗೆಕ್ಕಳು ಹಿನಡೆತರುತಿ। ರಮನುನ ಯುದಿ ಬಿಲೂರಮ್ಮೊ ಕ್ಕಪಾಳಲ
ಳಾಪ್ರು ತಿಪ ಬನಕ್ಕೆಯ್ದು ದುಪ್ಪ ಪ್ರೈಪ್ಪ ಲವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೆಯು ತೋಗ್ಗಾಗಿ ಕುಪಕವನು ತಳಿದೂ॥ ೬೯॥ ಪರಿಪ್ಪ ರಾಜಾಚಾರ್ಯ್ಯನೆಡೆಗೆಯಂದು ಸಕ್ಕಿಂಯುಳರ ತೆರದಿ ಪಟ್ಟಣವಮೊಪ್ಪ ಪಾವನವ ಮಾಡಿರೆಯೆನು ತನರ
ದೊಡ್ಡು ಬಪ್ಪಡಿ ನಾ— ಶ್ರೀಥಿ ಪ್ರೈಪ್ಪ ತರತ್ತುನ್ನಾ ಗ್ರುಪ ದ್ಯೊಳಿಡಲುನಗುತ್ತೆ॥ ಮುರುಳರಂಗರಡು ಗೆಯ್ಯಲು ಮನಂದಂತಿದು ತಾಂ। ಪರಿಗರ್ದ್ದರಾತ್ರಿ ರತೊಳುಮಳಿಗಕ್ಕಿಯಿನೆ ಮಿಸಿದೊ।
ದರದಿಕ್ಷಂ ರಗಾದಾ ತೆವರಸಿ ಬಿರಂ ವ ಳಿ ಸ್ಪಶಿದು ದೆನೆಂಬಿನ ದ್ದು ತವನಾ॥ ೭೦॥ ಪಾಶಿಪಟಗಬ್ಬ ಗಟ್ಟನವೂಳಿಗೆಗಳುಗುರು । ವಾಶಿಪಾಷಾನಾಟ ತನದಿ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಾಗಿಕಡು। ಗಾ
ರಾಗಳಖಿಳರಳಿ ವಪಿರಿಂದು ಕ್ಷುಪಿ ಮುಳ್ಳಿನಿ ಳಿಸಿಂದುದಿವಪಿಶಿಗೆ॥ ಮೊರಪ್ಪನಾತೆಂಮ ನಿಯ್ಯ ಮಳಿನಿಂದು ದಾ ಪರಿಪ॥ ರಾರಾದ್ಯ ರಿದ್ದ್ಯಮನೆಂಯಂ ಬಳಸಿಮೂರಾ ಕು। ಮಾರಳತಿನಿಪ
ಶಲಿತಿಪ ಟ್ಟಿ ತೆಕ್ಕಂ ಮೊರ್ದ್ದ ದಿದ್ದ್ಯದ ತೃಷ್ಣು ತವಳಾ॥ ೭೧॥ ಯಂತಕ್ಕೆ ಚೆತ್ತನಂ ಬೆತ್ತು ವೃಷ್ಟವರುಸುನಿ। ಶಾಂತದೊಳಗಿದ್ದೆ ಸ್ಮ ನೆಗ್ಗಮೊಳುಸ ಮನಿಶಿದು। ದಂತವಾಗ ದಿಪ
ರಿ ಉಪ್ಪರನಾಕ್ಕೆಂದ್ದು ಬಳ್ಳಿತ್ತುಬಗುಳು ತ್ರೈಬ ಡೂ॥ ಪ್ರಾಂತದೊಳು ಷದುಳಮಿಷನಂತ ಮಕ್ಕದಿರ ಗಳಿರ। ವಂತಪ್ಪ ದಿಕ್ಕ್ರಿಸಮ ಪಂತನಪಾನಿಂ ದುಪ್ಪರಿ। ಪಂತಿಗಳುಮೊಗಳು ತ್ರಿಂನಂದು
ಕಂದರು ಪರಿಪರತಿ ನಂ ನಿರ್ನಾರ್ತ ತಿನಂ॥ ೭೨॥ ಯಾಪುರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪ ನಾವಳಾಚೆಂ ನ್ನಕೆಶವನ। ನೊಪುರ ಪ್ರಕಾರ ಮುಖ ಯು ತ ಪಾನ್ನಸಾದ। ದಾ ಪರಿಚುವನಾಗಿನೊಡೆನು। ತೆಕರದೊಯ್ಯೆ ಬೂ ಪ್ಪದ್ದಾ
ಕದೊಪ್ಪನಿಂದಿಕೆ॥ ಮಾಪಿನಂ ನ್ನಾದಿನುತಿಗೆಯ್ಯ ದಿಳ್ಳಿಪರೆಯನ। ಲಾಪಿದನಾಖಬೆಂದುದುಬುದ್ಧಮೂಳಾದು ದಾಮುರಾತನ ರಾಳಗಿನೊಡಿನತಿನಿಯೆ ದಾಸದ್ಯ ನಿಂದಿಜ ಲಿಶ್ವೆಯುರ॥ ೭೩॥
ಪರನ ನಿಪರಬ್ರಪ್ಪ ವಿಂದು ವೆಲ್ಲಪವರ ಮುಂದಿರ ದೆಶ್ರಾಬಿಯೊಳು ವಾ ದಿಪ್ಪಿಗೆಲಲು ಸಾಕ್ಷ್ಯಯಂತ ಕವೆಳಿ ವಿಘ್ನ ಕನಂನುಡಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಾಕನಸು ಮಾತನ ಲವಚೆನವಾ॥ ನಿ ರುತ ವೆನಿ ವಿನಿ ಬಿಂ
ಘುಮಾಧವನ ತಂದರು ಪುರ। ಪರವಿಕ್ರಿನಾ ಥಂಗಕರ ನಾಬಿನಿಶಿದಂ ನೈವಸರ ರಿಬಾಲುಂಶಿ ವಲೆಂಕವಂ ಕಿತೆಂ ನಾಗಳು ಬಿಕಿ ಕರ್ತ್ರ ಶಿವನಿ ಘ ನವಳಾ॥ ೭೪॥ ಶಿವನ ನಜಿಸುವ ...ರ ...

ಧೀರರಪರಬಿಸೆ, ವಿವಿಧಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಗೊವಿಂದದಿಸೆಗುವಂ। ಶಿವಭಕ್ತರಾಹರಿಯನೆನೆಂದು। ಬಗೆಯಲಿಂಬುದಕೆ ಇಯಿಲೆ ದೃಷ್ಟಮಂ॥ ತ ಪೆಕಂಚುಕ ನ್ನನಿಂತ್ರುಗ ವಿರದಧಿಚಿಯಿಂ। ದವೆ
ವಿಷ್ಣು ಬಣಸಬಯದನೆ ನಾಲಿಸಲಳವಲ್ಲ। ಪವರಘನ ವಂಳ್ನಾನಿವನಳಿಯನೆನೆಸೊಪಡಿಂ ವಿಷ್ಣುವಾಧಮಕಿಂದರೂ॥ ೨೦॥ ನಾರಾಯಣನೆಂಗೆರೆಗಬಿಷದೇವಮನುಜರಿ। ತ್ರಿಕ್ಷೆಯುಲಾಕದೆಗ್ಗಳಿಂನಿರಾಬೆಕೆಲ್ಲಿ
ಗಾರುನುಡಿಯರವಿನು ವಷರಂತ್ರೆ ಘನವಲಾಪಂ ನಡೆಶವನು ನಮಿಸಿ। ಸಾರಿನಮಿಸು ವಿನೆನಲುನಗು ತೆಬಿಯಗಂಬಿಗನಾದ। ದ್ವಾರಮುಮಸಾ ರಲಾಡ ನೋಳಿದು ಸ್ಥಂತನದಿಂದ। ನಿಕೆಟ್ಟಾಬ
ಘುಳಿಲನೆಕ ದಂಡೆಗಡು ನಲ್ಲ ಜನ ಬೆರಗಾಗಲೂ॥ ೨೧॥ ಬಂದುರಾನಂದದಿಂದಿರ್ವಗ್ರ ಧನಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆನತಿಗೆ ಯುತನುಬ್ಬಿ ಜಯ ಪ್ರಸಾದ ವೆಂದು ಶಿಶುಲತ್ತುಸಂಭ್ರಮದಿಕರದೊರೆಯು। ನಿಜರತ್ನ
ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು॥ ಮಂಡೈಸನಿಹದಿಂಚುಳಿರಿಖನಾಂ ಧಂಸ। ನಿರಾದಿಮುಂನಕಟ್ಟಿಯವತಾರದಿಂಬಿದಕ। ಲುಂ ಹೊರಿಯದಿರ್ದ್ದಡಿ ಯೂವವನ ಪರರ ಪನಿಂವ್ನದಿಗಂಡೆನೆಂದು ಸುದನಸೊ॥ ೨೨॥ ನಿರ
ದತ್ತಿತ್ತವಕಲಿನೊಡಲಂಮದೆಹದಶಿತ್ರರಸಾ ಗುಹರಿಯರಸಿ ಯುಂಮದುಗ್ಗನಾಗಳುಂ। ಪರಿಕಿಸದಿಕರುನಾನಾ ವನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷವತಾರವಿಶ್ವಾಪಕಾರಾ॥ ಪರಮಪಾವನ ರೆಪೆಂದು ಹೂಮಿ
೭೭ ವೊಸ್ವ ಕೆಡದು। ಪರಿಕಿರ್ತ್ತನಂಗೆಂಯ್ತುಲಪ್ರ ತಿವಲಾಕಪಿತ। ಚಕಿತಕಾರನಾನಸಿ ಮಹೂನ್ನಮಪಿವಾಯಿಲಂ। ಹರಿಪರಂಸಂತನಪೆ ಳೂ॥ ೨೩॥ ಪದನಾಂಗಗಳಯವಿತ್ತುನ್ನಿತಿಲ್ಲಿರಿಮು। ಪ
ದಿವರ ದ್ದಾನ್ನ ಶಿವಭಕ್ತನಡೊಳಲಪ್ಪ। ತ್ರ ಧ್ವಕಾಷ್ಟರಪರಿಶ್ರರವೈಷ್ಣವರ್ಗ್ಗಂಜಬಿಡೆನು ತ್ರಂದವಳದೊಳೂ॥ ಪದ್ಮಾಸನನನಾಗುತಿರ್ದ ಶಿವಾಧ್ವರವ। ಪದ್ಮಜಾಂಡದವತಿವೆ ಪಗಿಪಾದಿಪತಿಯ
ಪದಪದ್ಮಮಂ ರ್ಪಾನಿಸುತ್ತನಕಲಸಂಭ್ರಮದಿ ಂದಬರುತಿರಲ್ಕುಂದಿಮುದದಿಂ॥ ಜಾಸಾರಸಾಭ್ಯಾಗಾರ ವಿಮಲ ನಿಜಮೊಕ್ತದಾ ಧಾ ರಕಪುಂಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಪಹರಿಹರದಖಿಲ। ಬಾ
ರುಶಿವಭಕ್ತಜನಕಲ್ಪಗುಡಿತೋರನಾಂಗಳ್ಜಡಿಘೋಂಡುನಮಿಸಿ॥ ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ನಂಮಯಮರದ। ಮಾರರದ। ಮಾರಮರ್ದನ ಹರಿಹರೇಶಲಿಂಗವಸುದಿಯು। ನಿರಿ ಪ್ರುರ್ನದೆಂದು ಗ್ರಭಾತವಪದರಿಂ
ದಚಿರಕಾಲಪೊ ಬಿಜಿಗಳಿಲ್ಲದೆ॥ ೨೪॥ ಯನನಲು ಹರಿಯರಸಿ ಹರಿವ ಲಿರಲಿಂಗದಾಲಯಕೆ। ವಿನಯದಿಂಬರೆನಲಿಲು ತಾಬ ಕ್ಷರಾಷ್ಟ್ರಸಂ। ಮನಸ್ಸಿಜನಕಿಳ್ದಿಪದಿವ್ಯ ಗಂಧರ್ವರೂಪಿಂದಿರಗಿಮತಿಸ
ಲಾಡನೆ॥ ಮನನಾಲಿದು ಕೆಳ್ವನಿನಾರುಪಿ ಸಿಕಿಸುಬಿಕೆನಲಾಡಂ ಸುಮುಖನೆಂದೆಂಬಗಂಧರ್ವನಾಂಬನದೊಳಗೆಬೆಂಡೆಯಾಡುತಬ ಕ್ಷ್ರುನಿತರಾಳಗೊಂದುಸ ಕಬಿಯ ಲ್ತುಚದೆಗಳೂ॥ ೨೫॥ ಮದನಾರಿಯ
ರಂಗಜಸು ತಿರಲುವಿಂಗಲಮುನಿಯು। ಮದಗಜದತೆರದಿನಾಂಪಿಂತೆ ಪಜಿಗ್ಗಲವರು। ಹೆದರಿಪಿಂತಿರಿಗಿನೊಡುತ್ತಿ ಕೊಪಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಂ ವಿನಾಗಿನೆ॥ ಮದಲುಡಿಗಿನು ಡಿಸ್ಸುತ್ತೈ ದೆವಂಗಾಕ್ಷಾಪಕ್ಕೈ ಪದವಿ

ಶ್ರೀವಿನಾವಮಂಕರು ನಾಬಿಸಲವಳಾಳಿವ, ಸದವಲಾನಂದವಳ ಯ್ಯಾಸನಂ ಪ್ರಿಯ ಕಾನಾಲಿಖಿವ ದಿಶ್ರಾಪವೆಂದು॥ ಶ್ರೀ॥ ನಿಶವಿಸಲು ಬಿಳ್ದಂಡು ಬಂದುನಿಂದು ಯದುವಪ, ಬರವೆ ಪಾಶ್ವಿಸುತಿರಲೆಂದ ಪಾಶ್ವ
ವಬಲದಿ, ಪೊರಕಿದು ಮನಿಂವ ಭಿಯದರು ಸನಂಗಿ ಯ್ಯಸ್ಪಿ ಭಿನುತವಂ ಮಸುಳೆನಮಿಸ್॥ ಸುರ ಪ್ರಥವನ ಡದ್ದು ಸ್ಪೂರದಂ ವಸ್ತಂ ಪೊಹಕರ ವೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾ ಡುತ್ತಿರಲು ಶಿವನಂ ಭಜಿಸಿ, ಪರಿಹರಿಸ್ಸ ಶಲಿಂಗ
ಶಿಂದಬಿಳ್ದಂಡು ಮವಿಂದಸ್ವಂತ ಸದಿಶೆ ತಳ ದ್ದು॥ ಶ್ರೀ॥ ಪ ಯನಾಗತಿ ಯ್ಯಂ ತ್ರಿವಪುರಕೆ ಬಂದು ಮುದದಿ ಪಂಪಿಯ ರಾಯ ನಪರ ವಮುಖ ವಹ ಸ್ವಿಮನಾಥನಂ। ವಂಯ ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದ [illegible]
ಶಂಡೆರಣಿ ತದ್ರಾತ್ರಿ ಯಂಕಿವಡೆದೆಗೆಯ್ದ ನಲ್ಲಿ॥ ಪ್ರಿಯ ದಿಪಶಿಪಾರ ನಮೆಲನಾ। ನಿಜಮುರ ದೊಳು ತ। ನ್ನ ಯನಿ ಯೋಗದೊಳಗ ಯ್ಯಪ್ತ ತ್ರಿರ ದುತಿರ್ದ ದವಗೆ। ದಯದಿ ನವಿಕಾರಿಗಳ್ಗೆ ಸುದ್ದ ನೆಲ್ಲ ಗಾಂ ದೆಸ್ವೆ
ಸ್ವವಾಗಲು ಶಿಂಕರಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಯಂ ನಕುವ ಕಂ ಹರಿಹರಂ ಸ್ವಿಮ ನಾಥನಸಿದು ನ ತ ನಾನದೊಳು ನಿಲಿಸಿಯಂ ನಿವೆಲ್ಲ। ರುಂ ನಿಂಮ್ಮ ನಿಂಮ್ಮೂಳಿಗ ಕೆತಕ್ಕ ವಂ ಕೊಂಡೆಂ ನಂತಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯೊಳಗೆ॥ ತಂನಿಕೆವಂಪಾ
ಪುರಕ್ಕೆ ನಲ್ಲಿ ಚರು, ತಂನಿತ್ತಿಲನ ಯನ ನೊರೆದು ದನ ಖಿಳಜನಕುಸುದ್ದು। ನಂನಿಯಿಂ ದಕಿದು ಸಕಲರಿಂದ ರಾಪರಿ ಸ್ವರನಿಪ್ಪ ದೆಸುಲಕ್ಕೆ॥ ಶ್ರೀ॥ ಈ ರೀತಿ ನಿಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ್ಯಂಕಶು ಪ್ರದಂನಿಂ ಸು। ಖಾಸಿನ ನಾಗೆ ಶಿತ
ಲವರೆ ಚೆಕ್ಕಿ ಪತ್ತಿವಮು। ಪಿ ಶನಿಂತೆಂನ ನಿಂಮ್ಮೊ ಪುದಾರಿದನೆ ಯ ಕಜಿನುತ್ತಿ ತ್ರಿಮುಖವನು॥ ಶ್ರೀ ಶಿರದೊಳಾಂತೊ ಡಿಕೊಂಡು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯೊಳು। ಪಾಸಾಂಗ ಮೊದಲ್ಲಿ ನಲಿದಿ ಟ್ಟು
ಪ್ರಾತ್ರ ಪಂಪಾಶತಶಮಂ ಮಾರ್ಗದೊಳು ಪಿ ಪುತಂಬಂದನಾಸು ದ್ವಿವರ ಪ್ಪಾಪ್ತ ಪುರಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಬರುತಂವಶಿಷ್ಟಾಶ್ರಮದಿ ಶಿಕ್ಷಂಗ ಕ್ಕೆ। ಶರಮಿನಿ ಪತುಂಗಭದ್ರಾ ನಧಿಶಿರವಿಡಿ। ದು ಸ್ಥು
ಕೊಳಿಶಂಕರ ಶಿಶ್ವರ ನಡಿಗೆನ ಪೆತಂ ಪುನಮಿಸ್ಸಿ ಳ್ಗಂಡು ತರುಧ್ವಾ॥ ಪರಿ ಸರಮನ ಡಿದ್ದನದ ಶಿಂ ಮುಂನ ತಾಂ ಬಪ್ಪು। ಬರವೆಜಿವ ನ ಪಾನಿ ಸಂಗರಂಗೆಯ್ದು ತ। ತ್ರಿಪುರದ ಚೆಲುವಂ ಬಂನಾಬಿ
ಸುವ ದಿಶಿಪ್ರ ಪ್ರತಿಗಳಾಗ ಡಿತರರಳವೆ॥ ಕ್ತ॥ ಸುರಮುರಂ ನೆಲ ಪದ್ದವರ್ಗೆ ನ್ನಿ ಪ್ರೀವಿನಂ। ಪರಮ ಸುಖಮಂ ಕೊಳ್ದ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳು। ತಂದಿರಿಸು ಲದದೆಂಬಾ ತ್ರಿಯೆಂದು ಪಂಪಾಪುರ
ಂತಂನೊಳಿಧ ಖಿಳ ಜನಗಕ್ಕೆ॥ ಪರಮ ಸುಖಮಂ ಕೊಟ್ಟು ವೆಪಾಂತ ದೊಳು ಶಚಿ। ವರ ವಿಧಿ ವಿದು ಪ್ರಮುಖಲಾ ಕಂಗಳಾ ಕಾಂಕ್ಷೆ। ಗಿರ ಪಾದವರ್ಗೆ ತತ್ಸುಖ ವಿತ್ತು ನಿಃಕಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷವನಿಯದು॥ ಶ್ರೀ॥
ಅಲ್ಲಿ ಪರನಾರಥಂ ಸತ್ರ ಭಾಜಿಗಳು ಮೆಂ। ನಲ್ಲಿ ಪ ರನಾರಥಂ ಸತ್ರ ಶರಧಾನಿಗಳು ಮಲ್ಲಿಗ ಧಿಪಂ ದುಶ್ತ ವನನೆಲಿಸ ಲಿನ ಲ್ಲಿ ಗಜ್ಜವ ನದಿಪ ನಪನು॥ ಅಲ್ಲಿ ಪಬುಧರು ತ್ರಿದಶ್ರ ಶಿಖಿಪ ರಗಳಾಬಿ ತಬುಧ।
ರಲ್ಲಿ ಯೆವಿಮಾನಗರು। ಯಲ್ಲತೆರ ಡಿಂದೆನಗೆ ಸರಿ ಯಲ್ಲ ಸ ಗ್ಗಮೆಂದಾ ಪಂಪಿವೆಂ ಪಾಂತು ದೂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಪುರನಂ ನೊಳ್ಪ ತಾಂ। ಸ್ವಾವಶದಿ ಪುರವನಿತೆ ಯಕ್ಕಿ ಜೆಯೊಳಂ। ಲಾ
ಜಾನಾವಳಿಯ ನಾಂತಳಿ ನಿರತ್ನ ತೊರನಾ ತತಿಗಳಿ ಡೆಗೆಡೆಗೆ ರಾಜಿಸಿದವು॥ ದೇವತರುಗಳವಿ ಖವಮಂನಗುತೆತಳೆದಪ। ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ ಕುಸುಮಮಾಲಾವಳಿ ಪಲಾವಳಿ ಯು। ನಾವಳಿ

ಕೆಳಿತ್ತೆರಿಯ ವಿಮಾನಂಗಳ ಗುಡಿಗಳ್ ತಿರಿಂಮೃದಾಗಿರ್ದ್ದವು॥ ವ॥ ತಂಮ್ಮ ಗುರು ಹಂಪ ಜಿನರಾಗಿ ಹರಿಯರಸ। ನಂಮ ನಂದನಾಬಿಯ ನೋಡುವೆನೆಂದು ದಿವಿಜರು। ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ ವಿಮಾನಗಳ್ ಪಂಪಾ

ಪುರದ ವೀಥಿಗಳಾ ಗೆಲೆದೆ ಡೆಂಹೊಯ್॥ ಸಂಮದದಿನಿರ್ದ್ದ ಶಿವನ ನಗರ ಶ್ರೀಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂ ಮನೋಹರಪು ವನ್ನಾರಂಭಕದಿ ಝುಗಝುಗಿಸು। ತಂಮೊರವಕುರುಜುಗಳಗಡನಾ ~ ~ ಹಾಲ್ಪು ಮಹಿಮೆ

ದಿತ್ಯವಿಥಿಗಳಗೆ॥ ವ॥ ನ್ನಂ ತುನಾನಾವಿಧದಿ ಅಂಗರಂಗೆ ರಮ್ಯ। ಚೆಲುವಿಂ ತೋಳಪುರಹಾನಗರದೊಳಗೆ ಬರುತ್ತೆ ತಂನಂ ತೋಲಗದಿಪ್ಪಿಸುವ ಸಕಲರತ್ನಮಥವನಿಲ ತ್ತೆ ಹಾತಂನಗರಿಯಾ॥ ಪ್ರ

ಂ ಶತದೆಗ್ಗು ಸ್ಥಾನವಿಳ್ಳಿದ ರಥವಿಥಿಯ। ನನಂತರಂ ಮೊಕ್ಷ ಡಿಗಡಿಗೆ ದಂಡವಂ ನತಿನ್ನ ಸುಂತಳಿದು। ಪುಕವಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ~ ವಿರಗಹಾಕ್ಷ ನೆಡೆಗೆಯ್ದಂದ ನಾ॥ ಪ್ರಾಂ ಕೈಂ॥ ರಂಗಮದ

ದಮುಂದಿ ನಿಂಹೊಳ್ದ ಬಿಳಿತನು ಹೊಂಗಿಸಂಪಾ ಡಿಪಂಲಿಂ ಗಡಿಂಬಿಗರಮಳ್ಳು। ಜಂಗಮ ಪ್ರತಿಯುಂದು। ಬಂದೆ ತ್ತಿಬಿಗಿರ್ಮ ಬ್ರಿತಳೆಯನಾಳ್ಪಿ ನಾಸುತ್ತೆ॥ ರಂಗಲಾಳು ಚಯ ನಾರಸಂತಿವಿರೂಪ

ಡಪಿರಿ ವಿಂಗಳಾದ ದಿನಿಂಪ ಬರಿಸಿದೆಂ   ಕೆಳೆಂನ ಸಂಗಡಿಗ ಹರಿ ಹರಂಮೆನುತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ ಕೆರದೊ ರಮ್ಮಕದವಮು ಚ್ಚೆ॥ ವ॥ ನಿಜರಸ ಮಂತೋರಿ ಕ್ಕೈಲಾಸದಿ ಂತಪುವಿ। ದಜಡತ್ರ

೭೭ ತ್ತಾಂತವಿಳ್ಳವತಿಪುವಿ ಯೆಂನ ಮವಿ। ಪಿ   ಜಗಕೆ ಬಾದ್ಯ ಮೆಂಥು ನಿಂನ ಮಹತ್ತೆ। ವಬಿನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯವ ನಾ॥ ಪ್ರ ಸಜಿ ಸ್ಸ   ವಡೆನುತ್ತ ಬಯ ವಿಥನತಿಗೊಂಡು ಪಾರ್ಶ್ವ

ಸರಚ್ಛ ರಿ ರವಡೆಯು ಕರದ ಬೆಗದುಕಳು ಮಿ   ದಂ। ನಿಜರಂಗಮಂಡಪಕೆ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಪ್ಪಯನ ಥಿಂತ್ರ ಜನುತ   ಂ॥ ವ॥ ಬರಿಕಾನಬತಬಿಳ್ಳನಂದದಿಂನತಿಸು

ತ್ತ। ಪರಗುತ್ತಿ ದಿವಾಲಯಗವೃತ್ತ ಲಾಡ   ವಂದು। ಹರಿಹರಾಂಮ್ಯಗೆ ನಾಗನಾಥನ ಮುಕೊವರ್ತಿರಿಯಾದ ವ್ಯಾಪನಗ್ರುಹವ   ನಾ॥ ತಿರಪುಗೆಂನ್ನೊಲವಿಂ ದಮ ಕವ ಮಾಡಿತ್ತು

ಸಾದರದಿ ಬಳ್ಳಾಂಡು ಪ್ಪುದಳ್ಳು ತಿಪ್ಪ   ಹದಿಗಾತ। ನಿರುತಿ ~ ನೆಲೆಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ತನ್ನಿ ಶಿಚದಾಳಿ। ಗಚ್ಚರಿಂಮಾದುದಾ   ॥ ವ॥ ಚಿರಕಾಲ ಮಿಳ್ಳಿದೆ ನಿತಾನಾದೊಳಗಿರ್ದ್ದ

ತುನಿದು ಮಿಗೆ ಪಿಂ ಪರಮ ಪುರುಷನಿ ತಂಕಳ್ಳಿ। ನಿ ರವಾಲಡೆ ಯೆಲೆಂದಿಗಪ್ಪು ದಾಯನ ಗಿನುತ್ತೆ ಬಿ ರವಾಗಿ ಲಾಳಗ ವಿದ್ದಾ॥ ನೆರೆ ಬಾರಳ ಫತ್ತಿರ ಲಿದಾವನೊಂಮೆನು ~ ತ್ತನಲೆ। ಕರುನಾದಿಂ ಕ

ದಡೆಗಡು ನೋಡಿ ಬಿಕರರಸ। ಧರನಪ್ಪು ಬಪ್ಪ ರಾಕ್ಷ ಸನನಿಂತೆಂ ದನೆಂನಯ ಗುರುವರಂ ಹರಿಹರಂ॥ ವ॥ ನಿನಾರಳು ವೆನಿನಗೆಬಂ ದುದಾರಿಂ ನೀವ। ವೆನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ದಾಬ್ಬಪ್ಪ

ತ್ತ ಸಂ। ನಿನಮುಖನಾಗಿ ಬಿಂನವಿಭದಿಂ ಮೆಗಿತ್ತ ಗ್ರುಹದೊಳ್ಳಾಂಜನಮೆ ಜಯಾ॥ ಮಾನಾಥನಾಳುವಂದಿಂದಿ ದ್ದೆ ಪಾಕ್ಷ ಬಿಳ್ಳ। ವಾನ ವರನುಂಗುತ್ತೆ ಣ್ಣಂ ನಿರಲ್ ಪ್ರಾಣಾವಸಾನ ವಪು

ವೆನಗೆ ಗಾಲಂಗಳಿಗೆ ನೆರೆದಪ್ಪಿ। ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಾಮ ವಸಾಧ್ಯ ಹಾ॥ ವ॥ ಯೆನೆ ಸರ್ವ್ವಜ್ಞ ತಪಿತಶರ ಹರಿ ಕಂ ತಂನ್ನ। ಮನ ದಕ್ಕಿ ಪ್ರುಪಿ ಮಜ್ಜಿ ನಿನಂಜವಿರು ಪಂಪಿ। ಯಿನಯ ನಂಬೆರಸುವಾ

ಗಂಮುಂನ ನಿನಗೆ ಸ್ವಮಂಕು ಜಸುವೆಂವ ತ್ರ ಪೊಳೆ॥ ಮನೆಗ ಟ್ಟಿ ಶ್ರೀವನ್ನಾಕ ತತಿ ಗಂಜುತಂದುಷ್ಟ। ಜನ ಶಿಶ್ರಿ ಭೋಗದಂತ್ತೆ ಕಾವಾನಿನ್ನೊಳುಸಿನು। ತ್ರನಘಂ ನಿರವಿಸಿ ಕ್ರೈ ಕೊಂಡಿರ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಜ್ಯಸಂಲ್ಲಾಪ ತ್ರಸಾ
ಶಿ॥ ಗಾ॥ ಯಂ ಲ್ಲಿ ಮಶಿವಾಯಲಂಕಾಶಿವರಂಸು ಬಿಮ್ಮ ರು। ತ್ರಂ ತನಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಚೋರ ದಂತ್ರ ಗಣಾ। ಸ್ಸಂತ್ವತಿಯ ಕ್ಷತ್ತಿಗವಂಶಷ್ಟ ಲ್ಲಿವಾ ಪ್ರಬಂಧ ಗಳಿಂದ ವಿಸ್ವರಿಲ್ಲು
ತಿರಯಾ॥ ತಂತ ಮಗಿಬೆರಗು ವಜ್ರಾರಿ ಖದರ ಖಿಲ ಹರಿದಂತ ರಾಳೆ ಮೊಳಸು ವತ್ತಿ ನಿದವಾ ಶ್ರುತಿ ಗಳಾಲ। ವಿಂತಿ ಗುಳದೆಶ ಮೊಳಗೆಸ ವತಿರ ವಾಲಾ ರತ್ನಗರ್ಭಾ ಯನ ಶಿವಿಯಾ॥ ಗ॥ ಸಾರದ ರ
ದಾಗ ವಾಸದ ಮೆಳ ಬೊಡತಿ ಯಪ। ಮಾದೇವಿ ನಂಬಿಯಂನಾನರ ಗಳಿಮೆಂಕೆಳು। ಮೊದ ಬಿಂದಿದನು ಸುರ್ದ ಪಾರಿವಾರನನೊಳ್ವಿನೆಂದಾತ್ಮನಾವೆಪ ಲಂವಿಗೆಯ್ಯಾ॥ ಸಾದಿ ನಧನವರತ್ತ ದಿವ್ಯ
ವಸನತಿಗಳಂಗ ಪಾಡಿಗಳ ಮೆಲೆಪೆಳಿಬಿ ದಿವ್ಯಗಂಧ ಯ್ಯ। ಕಾದಾರ ಮಾದಪೆ ಂಗಳ ತ್ರಿಧವೆರ್ಪ। ಗೊ ಪುರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆಬರೆದು॥ ಗ॥ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯ ನೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿಕ್ಕೆ ಮತ ಕಾಮ್ಮಿ
॥ ಗುವರ್ತು ಜ್ಜನಿಸಿ ಭಕ್ತಗೊಷ್ಟಿಯುಂದಲ್ಲಿನ್ನ। ಶಿವನೆತ್ತ ಜನೆಯ ತನುವೆನಿಪ್ಪ ಪರಿಪಾರನ ಕಂಡ್ಡಾತನನೆ ಮಾದೆವಿಯಾ॥ ಸವಿನ ಯದಿನಮಿಸಿಪ ರಿಹರನಾವೆ ದಿಯೊಲಿಪ್ಪ
ನವನತಿಗೆ ಕೆನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಕೆ ಲಿಂ ವಾ। ಡವಳುಪಾ ಸಾರಮಂ ಪೂಕೆರಗಿ ಪರಿಪಾರನ ದಾವನ್ನಿನ ಗುಸುರೆಂದವರಾ॥ ಗ ॥ ತರುಣಾಬಿನಿನು ಡಿಸಿ ದಾತನೆಪರಿಪಾರಂ ಪ್ರಮ
ಧವರಚರಿತವಂ ಜಗತ್ತ ಖಿವಲ್ಲಿತಂದ ನೆಂ। ನುರುಸ ಮತ್ತೆ ತಿಂಯ ಜಿ ವೆಂಮ ತ್ರಿಪಂನ ಖಾವಂ ಮತ್ರಿ ಯಕಶಿವಂ ॥ ವರ ಕುಮಾರನೆ ನತ್ತೆ ಬಿಜಿ ಗಾನಿ ಧಯ ಸದ್ಗ
ಪರನೆಂದು। ಯಾಪು ರುಷನಿ ಲ್ಲಿರಪುಚೆ ರಾಂದುಪೊ। ದ್ವಿ ರಲಿಳಸಿಬಂದೆನಿಂನಾದು ದಾಗಲಿಯಾ ತನೆಯನಗಿಗತಿ ಯೆನುತ್ತೆ॥ ಗ॥ ಮ ನದಳಿನಿಕ್ಕೆ ಸಿಮಗುಳು ಹಾ
ವನಿತೆಬಾ। ಪ್ಪನಿ ತರಾ ಪು ಗೊಮುರವ ನುಳಿದು ನಿಜ ಮಠವಪೊ। ತನು ಪ್ರಿಮಚರಿತ್ರ ನಿಶಿಮಾದೇವಿ ಬಂದು ಭೋಜಿ ವಾಗಿಲಾಳು ನಿಂದುಸ್ತುತಿ ಶಿ॥ ತನಸೂತು ಕಾಮಲಂಪ ಲಕ್ಷಿ ಲ್ಲಿಯಾಗಿಬರಿದುರು
ಪನೆಸೊದಿ ವೈರಾಗ್ಯಮಂತಳೆದಳಿವಳ ಪಾ। ವನೆ ಯಮುಷ್ಪಡುವೆ ನೆಂದು ನಿನದು ಭೂರಯುಂಕೆ ಬಂದಾಕೆಂಮೊಡನಿಂತೆಂದನು॥ ಗ॥ ಯ ಲ್ಲಿಗಿತಕೆ ಬಂದೆನಿಂನ ಕವಿತೆಯು ಮನಮನೆಲ್ಲ ವಾಕ
ರು ಪುನಾಂ ಗಿದ್ಯಬಂದೆಂಕೊಲತ। ದ್ವಿಪೆರೆ ಪಿಂಗೆನೆಂಬಾಬಯ ಕೆ ಯಂ। ಪರಿಪರಿಸ್ಸದೆ ಕಾಯ್ಯಯ್ಯನಿನಗೆ॥ ಸಲ್ಲದ ಬಯ ಕೆಯ್ಯಾ ಲ್ಲಿಯ್ಯು ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಕ್ಕೆಪಾಗು। ತಲ್ಲಣಂ ನೊಂಚಿ ಪ್ರು
ಂಗಾರ ಪೊಳು ವೈಲ್ಲರಾ ಗ್ಯ ಧಳಿಸಂಚ ರಿವಗೆ ಯುಪಸು ಖಂ ಮೋಕ್ಷಮೆಂದಾಧ್ಯ ರಿಂಕೆಳಿಬತ್ತೆ॥ ಗ॥ ಪಸಿದು ಪಾಲಂಬಯಸಿ ಬೊದಂಗೆ ಪ್ರಾಣಾಧ। ವ್ಯರ್ಥ ಶರೀರ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮ ಗಳ್ತೆ ಳವ
ಸ್ವಿದೆಯನಿ। ಲಯ್ಯ ಬಿ ಸಮತ್ತ ನಪದಾ ನಿಯಾಗೆ। ಯಾಚೆ ಸಬಂದವನನ್ನಾಸ್ಯ ಕೆಂಸ ಪ್ರಶಯಾ॥ ವಿಷಮ ಸಂಸಾರದಾನಿಯನುಳಿದೆನಿಯ ಧರ್ಮವಿ ಸಮತ್ತ ಕೊಂಡು ಸಲಹ ನ

ಉಬ್ಬಪ್ಪ ರಾಶ್ಯ ಸನಕರದಾಕೆಯುತ್ತಕ್ಕೆ ಪೊಂ ಸುರಂನಗಳ ಸುರೆಸಿದನ ಪೆನೆಂಬಿನು॥೧೦೦॥ ಕಾಣುತ ಸ್ಥ ಶಿವಲ್ಲ ಶಪ್ಪುಮಂಗಿಸುನು ಜಗುಚ್ಚ ಮಂಸೊಡದೆನು ತೆರಳಿತಂನತ್ತ [illegible] ನನೆತ್ತ ದೆ

ನೆಸುತ್ತೆ ಬಿಂನ್ನಿಸಿ ಧನ [illegible] ರತ ವಸ್ತ್ರಗ [illegible] ಪಂಚಾ॥ ಬಾಸಾರಿ ಸಿತ್ತ ತತಿಗಿತ್ತುಗ ಜಪಯ ಲಪಘು। ಶ್ರೀನಾರಿಯರ ಶ್ರೀ ವಿರಹಪಾಸ್ತ್ರ ನೆರಮನೆಗೆ ಕೆರಿದ್ದ ನಾಲಾತ ನೆಗು ಪ್ರರಸು ನಾರಿಲಾಸಿಗರ [illegible] ಸುಭೀಗನ [illegible]

ದೇರಶ॥೧೯॥ ಯೆಂ [illegible] ಪರಿಶವಿ ಸಲಂತುನೆ ಯತ್ನಕೆ ಶಿರಾಗ್ಗ। ಮಂತಳೆದು ಸೂಲಕಾ ಪ್ತಾಯವ ಸನವನುಷ್ಟು। ಸಂತಸದಿ ಬಾಹ್ಯಶೆಗೆಯ ನಾಂತುಮತ ಮಂ ವಿಹುಪಾತ್ರ ರಾಜಾಂ ಗಸಾವನು॥ [illegible] ಶ್ರೀ

ನಿಮ್ಮ ಶಿವಮಾಡು ಶೈವ ಪರಿಹರನು ಸುದ್ಧ ಗಂತಿದ್ದರ್ಶಿ ಲೆ [illegible] ಲಮಾರವಾಸ ಸುಧಿಯ ಮಹಿಮೆ। ಯಂತಿಲ್ಲಿದು ಶಿವಲೆಂಗ ಶಿವಲ್ಲ ಶಿವನ ನಚ್ಚಿನ ಶರಣಾರೆ ಬಲ್ಲರು॥೧೦೨॥ ಅತ್ರೆತ ರಾಜ ಸ್ಥವಡಿದು ಹಾಶಿವರೆ ಶರಣಿಶಯು। ಶಿವ

ಜರವೆನಿಪ್ಪ ಪ್ರಾರಭಿ ಬಂದೆಲೆ ದಿವ। ಹಾ ತುನಿಂಮಂ ಶ್ರೀ ಯಂ ಸಾಧ್ಯ ಬದು ಲಸುವೆನೆಂದು ನುಡಿ ಸಲತಿಕರು ನಾ ದಿಂದಾ॥ ಶಿತಶರ ಲಧರನು ಜಿಪಾಗವೆರೆ ಸಾಧ್ಯ ಸಲೆ। ನಿತಸುವಿನಲ್ಲಿಪ್ಪು ದೆವಲಾದಂ ಬಚ್ಚಿರಲ್। ಶ್ರೀ

ತುಂಗಭಾದ್ರೆ ಲೆ ಸೊಲವಿಂಬಂದು ಮಗಳಾಗರಾ ಕದದಂಡವನು ನಡಿ॥೧೩॥ ಗದವಕ್ಕರದಲಿಪ್ಪು ದೆನಲಿಪ್ಪುದಂಡಮಂಗಗದಗದನೆನ ಡುಗಿಸು ತೆಮಿರೆ ಸಾನಮಂ ಮಾಡಿ। ಮದನಾರಿಯ ರಂಜಾನಿ [illegible]

೭೯ ತತಂನವುರದಿ ರಲ್ ಕುಕ್ಕ ದೊರೆಮಿಲ್ಲಾಯುದ್ಧ ॥ಎದದಿಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಬಡ ಬಾಸರನ ತೆರ ರದಿಸ್ಸಂ। ಸ್ಮದ ದಿತ್ರಿನಿಲ ಕಂತಂ ಮಹಾಮುಷ್ಟ ರಜ। ಜಲ್ಲಿ ರಾಘು ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ ಮೂದಿಂಗಳಿದ್ದನಾ

ಪರಿಹರಂಸಧಿಯನಡುವೆರೆ॥೧೦೪॥ ಹಾ ಶಸತ್ರಿಂಶ ರನಗಿಶಿಜಾವರನ ಪಾಪಸಂಹರನ ಕೈಲಾಸಪುರವ ಕನ ಖಂಡೆಂದುಶ್ರೀ। ಖರನಮೂಜಿಸು ತಲಿಗಜೆಶ ಮನಸಾಯ್ತು। ಗಳುನದಿಯ ನದು। [illegible]

ವದದಾಳಿರೆ॥ ಪಶಿವತೆಗಶ್ರಿಮೆ ಲ್ಲಾಂಪಿ ಸಂತಸದಿ ನಿರಾಳಿಗೆ। ಹರುಬಕ ಮೂರುಮಾಸ ಲಂಕಳಿದು ನದಿಯಿಳಿದ್ದಿಹೆ। ಪರುಷದಿಂ ಶಿವನಮೂಜಿ ಪೂಜಿಸಿದಮಾಳ್ಪಿಯುಂ ಲಿಪ್ಪಿದ ನಭವನ ಪೂಜಿಗೆ॥೧೦೫॥

ಕಿತ್ತುಹೋಸ್ತು ಕೆರಾಂತವಾ ರಸಮಳಿದಂತೆಸ ಕಿಪಿದಳಿಕಕಕದುರುಲಗ ಪಂಗೆಯ್ದು ಜಾನಂ ಚಲನಗಿರವಾಗದಂತೆ ಕಾಯ್ದಿದ್ದು ದುರ್ಶರ ತ್ರಾಕಲ ಕೀಲಿಯೆ ಪನೆಯಂತ್ರಿ ಶಿವನಾ॥ ವರ

ಸ್ಪಿಲೆಯೆಗ ರಹು ಬಾಳನೊಂದು ದಿವಸಂ ಶವೈ ಶ್ರೀ ಕವಾಸಂತ್ರ ಯೊದ ಶ್ರಿಯಲಿ ತೆಂನೊ ಡನ ಪುರಿಮಿತ ದಿಜರು ಸವ್ವಾಸ। ಸುಪ್ರಿದಷ್ಟನಾ ವಮಾಳ್ವ ವ ರಸರದೊಳಗಾ॥೧೦೬॥ ಪ್ರಭುಶರಾ

ನ ಶ್ರೀಪನ್ನಾ ಮಂ ದಿ ಮಹಿ ಶ್ರೀ ಸುಂಗಮ। ಲಿಕ್ಕಸಮ್ಮಾ ಪಿತ್ತೆತ್ತ ನಾನುಮಾಗಿ ಮನ್ನಕ ಬಾಳಿ। ವಿಷಮನೇತ್ರ ಸನಿಚ್ಚಿಸುತ್ತಿ ಕಲುಮಂಡೆ ಲಯೊಳ ಲದೆ ರು ದ್ರಾಕ್ಷ ವಿತತಿ॥ ಪ್ರಭು ಮರದ ಹೊಳ್ಳಗೆ ಪ್ರಭುದ ಮಂ

ಗೆದೆ ಬಳಿದರ ಹಬತಮು ಖರಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಲಕಾರ ಲಮಂ ದಿಗೆರ್ಯಂ। ಸಪ್ತನೆಪರಿ ಯರಸ ನೆತಕಿ ಕದ ಸೊಂಪೆಂದು ತಂಮೊಳ ಗೆಸಲಿದಿಂ ತೆಂ ದರು॥೧೦೭॥ ಮುಡಿಗೆಯುದು ಮುಕ್ತಾರ ನಾರಾ

ಲೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವ ತ್ರಿ ನೆಕ್ತ ಪವೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಕಗೆ ಮಂತ್ರ ತತಿಗಳೆಸು ಯೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ ಕೆ॥ ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವನೆಸ್ವರ ನಮಸ್ತ ನೆಂಬುದಕೆ

ಮುಡಿಗೆಯುದು ಶಿವನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆಯುದು ಪರಿವಿಧಿಗಳರಸ ಕಾನಾದದಿ ವೃಲಿಂಗಾಂಗನೆಂಬುದಕೆ॥೧೦೮॥ ಮುಡಿಗೆಸುರುವಿಂ ಪರಾತ್ಪರವಲ್ಲವೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆ

ಜಂಗಮವೆ ನಾ ಶ್ವಾತ್ವಂ ಖುವೆಂಬುವಕೆ। ಮುಡಿಗೆಪಶಿವಿಧಿಸುಕೆಂ ಬ್ರಾಡಿಗಳುವ ಖುಗಳೆಂಬು ದಕೆ ತತ್ರುಖುನಿಕೆರವಾ॥ ಮುಡಿಗೆಮಾಯಾಪಾಶದಿಂತಿ ಶಿಗಿಸುವದಕೆ। ಮುಡಿಗೆ ತತ್ರುತಿ ತ್ರಿವಿರೂಪ ಪಾತ್ರನೆಂಬುದಕೆ। ಮುಡಿಗೆಂಬುದು
ತಪ್ಪುದೆತ್ತುವರಾಗ್ಯ ದೇವವಮನುಪಾಸುಕರ್ಕೆಂಗಿಂದುಸುರ್ದನಾ॥೧೮॥ ಅತ್ತಂಯನ ಜೆಯದುಶಿ। ತತ್ತ್ವಯಂ ನಿಮಗೆ ಮುಗ್ವ ಜನವರಪಂ ಪ್ರುತತ್ತೈದನ ಭವಪ್ರಾರ್ಥ ಸ್ವಮೂಜಿತಪಾ ದವಪ್ರಮಖ ಘೂನಾರ್ಥನ॥ಘ
ಷ್ಣನಿಸು ದ್ರುಷ್ಟರೂಪಂ॥ ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಯನಾ॥ ಪರ್ತ್ತಾತ್ವತನ ಯಾತ್ರ್ಮಾನಾ। ಸುತ್ವನಾಕರತ್ವ ಮಹಾಸ್ವಾರ ಪ್ರದವಿರೂಪಾತ್ವ ನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪಯೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿ ಮುಡಿಗೆಯಂತೆ ಗವ ರಾಶಿಶಿಶಿ ಯೊಳು॥೧೧೦॥ ಯಾತ್ರಾವಿಶಿತಾ॥
ನತನಸ್ವಮಾ ಗ್ರುದ್ದ ಪ್ರ। ರುತ್ವಪತಿ ಜಾಲಂವಿಪತ್ರನರಪಯ್ಯ ತ್ತ್ರ। ದಾತ್ವಾಯನಾನಿವಾಮ ವಿತ್ವಾಜಕವಿತರರ ತ್ರುತ್ವಸದ್ಭುತ್ವ ಪತ್ರಂ॥ ದ ತ್ರುರಾತ್ಮನ ಮಂಡಲಕ್ಷತತ್ವ ರ ಗ್ರಾತ್ರ। ವತ್ವಸಿಕ್ಷನತ್ವ ಲವ ತ್ವತ್ರಿ
ಗುರುವಿ ರೂ। ಪಾತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿ ಗೆಯಂ ತೆಗವರಾಶಿಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೧॥ ತಿಷ್ಟಾಜ್ಞಲಾನಂಗ ಕ್ಷ್ಮಾತ್ವೈ ಯಕಾಪಹತ। ಸು ತ್ವೆತ್ರುದಾರುವಾ ಮತ್ರಿನಿ ವಪದೇಹ। ಲಕ್ಷತ್ವರ ರಾಜ್ಞತ್ವವಿ
ಸ್ವಾನಾಂಚಲಸು। ಶರುನಾ ತ್ತ್ರರ ಪಾರಾಕ ರಂ॥ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಕಲಜಗತ್ಕೆರುತ್ರಿ ಕೊನಾನಿವೆಶಿಸುಕ್ತಿ ಮರಯು ತಕೊಟಲಕ್ಷವಿಷಪವಿರೂ। ಪಾತ್ರನೆಪನ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆ ಯಂತೆಗವರಿ
ಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೨॥ ಘಾತ್ರರವಾ ತಾಸು ಈತ್ವನಾ ದಿನೆಶಾಂ ತಿನಿತ್ತಂಯ ಜ ವಾನ ಮಗಲತ್ವನಾಪ್ಪ ಶಿರಿರ। ವತ್ವ ಜಾನವಿಲಾಸವಿ ತ್ವನಾ ಪ್ರದಾಂಖಾಜ ತ್ರುತ್ವ ರಮಯಂನ್ನಿಗುಣಾಂ॥ ಯ
ಪ್ಪತನುಲಕ್ಕಿಜ್ಜೆತಯು ಖುತ್ವಪ್ರಮುಖಸುರಾ। ಪ್ರತ್ವಖಕ್ರಾಶಿನಮೊತ್ವಪಂಪಾವಿರೂ। ಪಾತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆಯಂ ತೆಗವಶಿಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೩॥ ಭ್ರೂತ್ವಪಮಾ ತ್ರಜನ
ನತ್ವಯ ಗವಿಧಿಪದ್ಮ। ಜಾತ್ವ ಧ್ರುಗ್ಗಾತರುಪ್ರಾತ್ವ ಪಾತಿತಸಕಲ। ತತ್ವಕಫಸಾರತ ನಾತ್ವತಜವನ್ನಯ ತವತ್ವ ತ್ವಮುಂಡವಮಾಲಂ॥ ಮೊತ್ವಕ್ಕಿಸಲಯ। ಜಟಾನತ್ವ ತ್ರಪತಿಸಕಲ।
ಸತ್ವಮಾ ಪ್ರುತಿದ ಯೂಪಿತ್ವಾವನರಂವಿರೂ। ಪಾ ತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂದಿಕ್ಕಿದಿಮು ಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೪॥ ಅತ್ವಪ್ರಮ ವಿಮಾದ್ಯನತ್ರಿನಾಸಾಮಾತ್ಯ ನಕ್ಷಿನ್ವತರತಾ
ಯಸ್ನನತ್ವತಮಹಾವಿಭವನಕ್ಷಿದಗಾಂತೆಕನ ದಿತ್ವನಾರಬಿತನಾಂತ್ವ। ನ ತ್ವಜಯ ಮುನಿ ಲಪ ಲಧ ಪಾರ॥ ಅತ್ವಪಾದೆಪ್ಪದನ ಧಾತ್ವಜಶ ತತ್ರಿಸಖ। ಲಿನ ತ್ವಪಜಯ ಪ್ರಿತ ನ ಪಾವ
ಶುನವಿರೂ। ಪಾತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿ ಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೫॥ ಭಿಕ್ಷಾವದುಪಮಂನ್ಯರತ್ವಾಗಮನಸಪಾ। ಸ್ವಾತ್ವರೂಪಸ್ವ ನಿಂದಾತ್ವಾಂತಿಸು ಪ್ರಸಂ। ನ ತ್ವರದಾಯ ರಂತ್ವಿ
ತ್ವಬಯ್ಯರತ್ವನಿತ್ವಾದ್ರ ಪ್ರುತ್ವಪಾಲಂ॥ ಪ್ಪತ್ವ ಮೂಸ್ತನಬುಖುತ್ವಗಪ ದಿಪ್ಪಾರ। ನಕ್ಷಿ ಶ್ರವಃ ಸೂತ್ರಶುಕ್ಷಿಜನರಂವಿರೂ। ಪಾತ್ವನೆಪರ ಬ್ರಪ್ಪವೆಂ ದಿಕ್ಕಿದಿಮುಡಿಗೆಯಂತೆಗವಶಿಶಿಶಿಯೊಳು॥೧೧೬॥
ಮಾತ್ರಿ ಸ್ವಾಘಮ ವಚೋರಕ್ಷಿತ ಪ್ರುಕಂಡುಸು ತ। ನಕ್ಷಿತ ಬ್ರಪ್ಪಾಂಡಕಾತ್ವಪಾಲಂ ರಮಾಧ್ಯಕ್ಷ ಕೊರಾ ಪ್ರುತಿ ಪ್ಪದತ್ವತನ ಯಂಶೆಂತ। ಮ ತ್ವಾರಲಸಿತಗಾತ್ರಂ॥ ಅತ್ವಮಂನ್ಯ ಶ್ರಿಯ್ಯಾ ಶ್ರೀ

ಯಕ್ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಿ ಸಂಭ್ರಮಿತ। ನಕ್ಷತ್ರಯ ನಿಧಾನ ಸಂಪನ್ನ ತ್ರಿಪತಿ ವಿಧಾ। ಪಾರ್ಶ್ವನೆಪರ ಬ್ರಹ್ಮವಂ ದಿಕ್ಕಿಡಿಮು ಡಿಗೆಯ ರಾತೆಗವಳಿಳಿಳಿಯೊಳು॥ ೧೧೮॥ ಬೆರಗಾದ ಕಳಿಕ್ಕ ಸಜ್ಜನ ರಕ್ಷಣವ ಕೇಳಿ। ಮೂರು ಭುವನ ಮಧ್ಯ ವೆನ್ನ
ಬಿಡಿ ಯಲು ಬಿಡಿ ವಾ। ನಿರಿಯಂ ತೆಯ ನಾಟು ಮಾತ್ರ ಮುಂಚಲಿಸಿ ದಿಶೆ ಪಿಡಿದ ಚೊಲ್ಲಕೆಲ್ಲಂ ಮುರುಟಿಲ್ಲ॥ ನೆರೆಬೆಚ್ಚರಂ ಬಿತ್ತು ನಾಶಾಂಗ ನತಿಗಳಿಂ ಸುರುವಿಶಾಯ್ದು ಯಿಂ ಮಬಿನ್ನ ಸ್ನೆಕರು ನಾದಿಂ। ಮೂರು ಬಿದ ಬೆಕ್ಕ
ಳಿಂದಿ ಸೊಲ್ಲು ರುಜುವಾದ ಲೂ। ಮವಾತನ ಮಹತ್ವ ವೆಂತೆಂ॥ ೧೧೯॥ ಧರಾಣಿಯೊಳ್ ಜುವಿದ ಗಡೆನಪು ಬಾನಿಂನಾ। ವರಮ ಕುಟ ಇಂಬೆಲಾಕ ಕೆಬಿವಬಿಗ್ರದಿಂ। ಧರಿಸ ಬ್ಯೆಪು ದಿನ ಸತ್ತಿ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರು ಬಿಂನಯ ನ್ನ
ವನಿತ ಲಾಭು ಬಂ ಡೆತ್ತನ॥ ಪರು ಪಿಥಿಂಬಂ ದ ಬಂತ ನ್ನ ಕ ಬೊಳಿಲ್ಲು ನೆರದ ಜನ ನೋಡಲಂತ ದಾನ ವಾ ದನಿ। ಶರನಿ। ತನ್ನಿನೆಗೆಂದು ನಿಕ್ಕೆ। ಶಿದರು ನಂಬಿದಪ ನಮಿನಿದರು ಮೊಗಳರು॥ ೧೨೦॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿತೆ ಚುಮಾನವ
ಸ್ಸ ಬಸವನಿ। ಪೃತ್ತಿ ರುಸ್ಸಲ ವರಗಳಿಯ ಮಾಡಿನಲಿ ಮತ್ತು। ದಾತ್ತ ಬಿಕ್ಕಿ ಯೊಳುಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ ದಿಗೆ ಯ್ಯಲಿನಿದು ಮಿಗಿಲಾದು ಬೆಂದು॥ ಪಾಲಿತ್ತಗೆಯತ್ತಿಗವ ಕೊಂಡು ಕೆನು ಂಗಿದ ಂಬಂನ್ನೆ। ಯುತ್ತ ಪಾಲ್ಗು ಬಿದಂತ್ತೆನವ
ಪಮಿಗಗರುಂ। ಚಿತ್ತ ಜಮ ಪಾಠಂ। ಸಾಧಾವ ಪಶಿವಹರ ದೇವರ ವಿಚಿತ್ರ ವತ್ತನೆ ಯೆಂದು॥ ೧೨೦॥ ಯಾಪಲಿ ಯೊಳುಂ ಪ್ರಮಥರ ಮಲನ್ನತ ಥೆಯಂ ವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷ ಬಿಕ್ಕಂ ತೆಪಲಿ ಮರಸಿನ ಸುರುಶಿರಿ। ತಾಪ್ಪೆ
ಮಿಗನ ಸೆಕ್ಕ ಬಂದು ಪ್ರಮ ಥರ ಬಿಕ್ಕ ತಿ ತಪೂ ಕಯ ಬಿ ಶ್ರುತಿ ಯೊಳಿಲ್ಲಾ। ಯೆಪ ಕಿಂಡೊ ಸುಸುದೆರಾ ಬಿಧಿಕವ ನಲ್ಲಿಗೆ ಯ್ದೆ ನಯು। ಕೊಪ ದಿಂ ಲಿಂಗದಿ ಬೆಗೆ ಯ್ಯು। ಪತ್ತರು ನಸು ಮಾ। ತೆಪ್ಪಿನಿದೆ ಯಿಂ
ಮರೆಬಿನಿಂಯ ನಿಷ್ಟನಂ ಜವೆತ್ತಿವೆಂ ಬೆರಗಾಗಲು ॥ ೧೨೧॥ ವಾ ಕೆಯೆ ತಪ್ಪಿ ಂದವರ್ತೆ ತ್ತರುಸ ಕಿಮಾಸಿದಿಂ। ಭಾ ಕದಿಕ ಥರಿಂದಿಂ ನಗ ನಾ ಚರಿತ್ರವನು ವಿ। ನ ಕಿನ ಬಿನು ವೆನು ಬರೆಯೆಂದು ತ್ರು
ತಿಗಳ ಬಿಳಿಬದನು ಶೆಕ್ಕಾಭಿನಸು॥ ಪರಮ ಮಾಹಿಕ್ಕ ಕಂಬಂದು ಕೆ ಳಿದರಲಿ ಸು ಕಿಮೂನ್ನ ಮೂಗ ದುಕ ಥಾತ ಮವೆನಲಾಪೆ। ವಿರ ಭಿವದಿನಿ ವಿರೂ ಪಾಕ್ಷನಂ ಕಾಲಿ ದಬನಾದು ದಾಗವೆಂದು॥ ೧೨೨॥
ತ್ತ ಕಿತ ಬಿಂಗನ ಪ್ರಸಹ ಮಂಬಿಲ್ಲಾತು ಮುಂಬಿನಿಂ। ದಕ ಕಪಬಿಗ ಕರಸು। ತಪ್ಪುಮ ಸಳ್ಳುಂ ಬಿಮು। ಶರಣಾ ಕಿಂದೆಂನ ನಲ್ಲೆ ಕನ್ನು ವದು ನಿನಗೆಪ ರಕೆಯಿ ಯಿಂ ಮಕಂ ತದ ಸಿಯುಂ। ಗೊರಲಂ ಪೆ ಳಿಲ್ಲ ಕಿ ವೆನಲ್ಲ
ಕಿದು ಸ್ವಿಶಿಸಿಂಬರವತ್ತೆ ಮುಂನಶೆಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೆ। ವರದೆ ವನಂ ತಾಗಲಿಜ್ಜನಾ ದಿಸಾಂಖ್ಯದಿ ತೊಂ ದಂಶಿರ ದೊಳಿ ರಟ್ಟಂದ ಬಿಂ॥ ೧೨೩॥ ಲಿಂಗಸೊಂಕಿ ಮೊದಿಲ್ಲ ತಲೆನೊಗು ಮೆಂದು ಶಿವ। ಲಿಂಗ ದೊಳು ಶ್ರೀ ಪಸ್ಸ
ಮು ದಿಸ್ಸಿ ಬಿಡಿಪ ತೆ ಕನಯು ವಿಂ ಗನಾವ ಪನ್ನಾಬಿ ಪ್ರಮಥ ಗಾಳಿನವಿ ಕಮಾನಿ ಪ್ರ ತ್ಯಕ್ಷ ನಿಕೆಂ॥ ತುಂಗ ಕೊಪ ಡಿನಿಂತು ಗೆ ಂಪ್ಪಕಿಮ ಪೃತ್ತ। ಸಾಂಗಚರಿತ ಮೊಳಾಪ್ರನಾಚರ ನಾಯುಸು ಕಿವರು। ಷಂಗಳವ ಕಿಮಿ ತಂ ಗಳಾ
ಗ ಚೆಕ ದಕಿಂದೆ ಪ್ರಪ್ಪ ಶತ ಸ್ವಪ್ತ ಕಿ ಗಳಾ॥ ೧೨೪॥ ವರಪುರಾತನರಚಿ ಚರಿತ್ರಗಳಾ ಕಾಂನಿನಗೆ। ಕಿಕಿಕ ಕಿದನೊರದ ರಗಳೆಯ ಬಿಳಿಬದೆನಿವಂ। ವರಸತ್ತರಾಕನ್ನ ವಗೆಯ್ಯು ತ್ರಿವಿಕಾ ವಮ್ಮಿಕ ಮಹಾಸುಖಿ ಕ್ಕೆ॥ ಗುರಿಯಾ
ಗವೆಬಬ ಕೆಯುಂ ತೊರದೆನಿ ಸುಮುಂ। ಧರಿಯ ದಿನಾಪ ನವನೆ ಪಗ ಬಹುದೆಯೆಂದು। ಪತಿಪರಾಯ್ಯ ಂಗೆಗುರುವಯ್ಯಂ ಗೆಪರಮ ಪ್ಯೆಯ್ಯಂ ಗೆನಿರ ವಿನಿ ದನಿಕಂ॥ ೧೨೫॥ ಶರಣಾರೆನಿಂ ಮೊದಂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂ ಗು ದವವೆ

ಳಿಂತವಾಗಿರೆ ಸುವೆ ತೆಕಂ ಪೆಳ್ದಿದಕೆಂದು ನಿಂ। ಮರುಗದಿರು ಫಲತೆರದ ಪೂವಾಗಳನಿಂಚಿನಿಂಸುವುಳ್ಳ। ಸುರುಚಿವನಲು॥ ಹಸುರುಪಡಿಂ ಕೈಸಾಂಡು ಪಶಿಕಾಲದ ಪೂಸರಮೃತರಸಮುಂಬ್ಬವಾಣಿಯಂ ಸಾದ್ರ್ಯ ಸುಮ ಪಳ್ಳಿಕಾ।
ತಡುಗಳ್ಗಂಚುಸು ಮ ಮಂಡ್ರೂತ್ತಿ ಸೆಳುತಾವೆಕಡು ಚೆಲುವಾದವಂ ಕುಡುತಿರೆ॥ ೧೨೭॥ ವರಕರಂ ಡಕವನಾಂತೆಲ್ಲ ವಂಕೈಕೊಂಡು। ಪರಿಲಿಪ್ತಿಯ ದಂಡೆಯಿಂಡೆಗಳನ ಲ್ಲಿಯಿಕರ್ಬು। ಹರಿಹರಂ ಪಂ॰ ಪಾವಿರೂ ಪ
ತ್ತ ನಿಡೆಗೆ ಲ್ಲಿ ಯಿಂದ ಬ್ದಸುತಿರೆ॥ ಚಿರಕಾಲದಿಂ ಮನದಸು ತ್ತೊಂದುದಿನಲತಾ। ತರುಶಕ್ತಿ ದತ್ತ ಮುಪ್ಪಂ ಗಳ್ಗಂ ಸ್ಸಿಕರಿಸಿ। ವಸುಚಿ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪದಾನ್ನ ನಾತ್ರಿನನಾ ಗತ್ರಿದ ಸಂತ್ತಿ ತ್ರಿನಪ॥ ೧೦೮॥ ಪರವತ್ರವಿಪೂ
ಮಾಪಿಯಾವ ಕಾಲಂತಪ್ಪಿ। ಹರನಿಂ ದ್ರಗಾ ಜ್ಞಾ ಪಿಸಲು ಪಿಳ್ದ ದಶಿದಾದ। ಕರಕಾನಿಲ ಶವಿಸ್ತನಿತನಿಕರ ಪ್ರಜ್ಞಯಂಸುರಿಸಿದಂ ಜಗತ್ತಿ॥ ನೆರಯುತ್ತಕಾ ಲಾದಕ ಪ್ರತಿಯವೆನಿತು ತಿಪ। ಪರವಡಗವ ಡಿಗಡಿಗೆ ಪರವಗಸುರಾಗ
ಗಮ। ಬ್ಬುಳಿಸಿ ತಿತ್ತಸ್ತು ತಿಗಳ್ಗಂ ಬಿಘ ತಿರ್ದ್ದನೆನಿಂ ಲಚಿನಚ್ಛರಿಯ ತರವಾ॥ ೧೦೯॥ ಯುತ್ರಿಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರ ರಮಲನಕ್ಕಿಯ ಸೊಡ। ಲೆತ ಸಮಳ್ಗೆಗರನಿ ದಾಲು ತ್ರಿತಿಯಾನ ಚಂಗಳ್ಗಿಯ। ಕಲಘುಮನಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಮಳ್ಗೆಯಂ
ಗುಣಿಸಿ ದಂತಿ ತೆರುವಾಳ್ದುವರಾ॥ ಫಲವನೊಡು ಪಳಿಮಳ್ಗೆಗಳಿ ದೊಲು ಪೊಂನಯ್ಯಗಳ ದ್ರುಡವೆನರಿಯುತ್ತೆ ಮಳ್ಗೆಗರಳ ದೊಲು ಮುರಘ। ಕಳವರಿಯತೆಂದು ಮಳ್ಗೆಗರಪದೊಲು ಪರಿಪರನ ಮೆಲಿ ಪಿಮ್ಮ
ಗತನಿದಂ॥ ೧೧೦॥ ಹರಮನವನೊಡುವರಿಸಿ ದ ಕಾಮನಮಿಳಿಸುರಿಸಿ ದೊಳು। ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಮಳ್ಗೆಗರ ಸಿದಂ। ಹರಿಹರನಮನದ ಬತ್ತಿ ಯಂ ನೋಡಲೆಂದು ತ ಪ್ರಭ್ರಯೊಳುಮದ್ದುರು ವರಂ
॥ ಹರಹರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವ ಶಿವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವರಕರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪರತರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಸುರನರಗಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಯೆಂದಿರದೆ ಮೊಗಳ್ಗೆ॥ ೧೧೧॥ ಶ್ರೀಮದಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ
ಗಡೊಳ್ಗೆ ಹರಿಹರಮಪ್ರಾಮಹನಕಡಿವಾ ಯೊಳ್ಗಾಸುತಿಪ್ಪ। ದಿವ್ಯಲಾ॥ ಲ ಮುತವನಿಕ್ಕೆ ಗಳ್ಗಿಂದಾಂತುನಿವಿಸುತ್ತಿರೆ ಪದರಿಗು ರುಕಿಳ್ಗಯು॥ ಹಿಮ ಕೂಟಿತ್ರನೆಂದಂಬವ ತ್ರುತಿಕತ್ತ
ವಾ ಪ್ರಮು ತಂಥ ಸಾಲಿಯೊಳ್ಗಿತನವಾಗದೊಲು ಶ್ರೀದಾಮಂ ಜುಳ ಶ್ರೀ ತ್ರಿಬಿಂದ ತಿಶಂಯಂಜ ಲೆಕರ ಕಾಗಲು ಸವಿಲು ತಿಪ್ಪಿನೆಂದಂ॥ ೧೧೨॥ ಶಿವ ತಿಯೊಳ್ಗಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ
ಮಾಸಗೆ ಪಿಂ ಪ್ರಾದಿಸ್ತು ರತತಿಗಳ್ಗ ತಿಯದಮಪಾ ಪುರಾತ ಧಿನರಸ್ವತ ಥಿಗ ಳ್ಗಂ ರಘಚಾ ಪ್ರಬಂಧದಿಂ ಮೊಗಳ್ತತಲಿ॥ ಶ್ರೀವರಮಮಪಿಮಾಯಿಲಂ ಹರಿಶ್ರೀಕಸುಪಂ ಪಾಪುರಾಧಿ ಶ್ರಸೊಲವಂ ಪಡೆದು
ಸ್ತುಶಿದೊಳಿಪ್ಪ। ನೆಪತಿಂಕೊಳಾ ತನಂ। ನೊಳಿರೆಂದಾಸ ಮಯುಸದು ಚಿತರ ವಚನವವನು ಪೆಳ್ಗಂ॥ ೧೧೩॥ ರಾಗನಾಪಿ॥ ಶ್ರೀ ವನೆನಬಹುದು ಮತ್ರಾವಗಳವ ಜ್ಞಹು ಮ। ಶ್ರೀವನೊಳ್ಗಿಪುದು ಕವಿತಾನುಸಾ ಪಶ್ರೀವ
ಮೊಳ್ಗನಾಗಿಬ್ಬತ್ತಿಪು ಪತ್ರಿವಕವಿತೆಪಾರಿದೆ ವಕವಿಸುಮ ಯಶಗ್ಗಳನೆನಿಪಬಿರುದು॥ ೧೧೪॥ ವರಕವಿಕರಂ ಪವಾಕ್ಯವಿಕಕುಲಕಿಮಾರ್ತ್ತಂಡ। ನರಕವಿಕುಲ ಶ್ರೀ ಚಯಕುರಿಶದಂಡಾ॥ ನಿರುತಕವಿನಿಕರ ಕವಿಜ
ಯದಗಂಡ ಥಗಣಾದಿಮೊಳು। ವಿರಚಿಸುವಕವಿಗ ದಕವಿ। ಶರಣಾಸೆಕುಂಡಾ॥ ೧೧೫॥ ವರ್ನ್ನಕವಿತಾಧಾರಕವಸ್ತುಕವಿವಿಸ್ತಾರ। ಕರ್ನಾಟಕಾದಿ ಕವಿತಾವಿಹಾರಾ॥ ಸನ್ನಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಪನವರಸಪೂರ್ನ

...ರಾತ್ರವಿಶೇಷ ಸುಸುಧಾಸಾರನೆನಿಪ ಮದಿರಾ ॥ ೧೩೫ ॥ ನವರಸ ರಸತರಂಗ ಶಿವಕವಿಗಳ್ಗೆ ಶೃಂಗ ಭುವನನುತ ಜಿಷ್ಣುಕವಿಪತಂಗಾ ॥ ವಿವಿಧ ಸುನಾದಿನಾ ಕವಿ ಮಲಬುದ್ಧಿ ವಿಹಾರ ಭುವನದೀಪ ...
...ಶಿ ... ॥ ೧೩೬ ॥ ತರ್ಕಕವಿಯ ದೆಸೆಯಿಂ ತತರು ನಾಕವಿತಾಕಾಂತ ಮಾರ್ಗಕವಿನಿಕರ ... ಯಂತಾ ॥ ಸತ್ಕವಿ ... ವಂತ ಕವಿಬಲವಂತ ಮಿಕ್ಕಿದ ... ವಿದಂತಿನಿಕರ ... ದಂತಾ ॥ ೧೩೭ ॥
...ಶ್ರುತಿ ಯಶಾದಲ್ಲಿ ವಾರಿಜಾಸನನ ನಾಲಗೆಗೆ ನಲ್ಲೆ ॥ ಧಿ ... ಶುರದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ... ಮಾರಹರಿಯರಸ ದೇವರ ... ॥ ೧೩೮ ॥ ... ಗುರುಸುತಿಯ ...
...ಯ ಕವಿ ... ಶಾಂತ ... ಮದಟಕವಿನಿಕರ ... ದಂತೆ ಹಂಪೆಯ ರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತ ಸುಜಯತ್ತ ... ಖಂಡನಗೆ ॥ ಶಾಂತ ... ಸಲಾಕು ... ಮೊದಲಾದ ... ಮೋಹಾ ...
...ಕವಿ ... ಯಮಿತ್ರ ... ಹ ... ಜನದಿಂದ ಕವಿರಾಯ ... ॥ ೧೩೯ ॥ ಇಂದು ... ಹಂಪೆಯ ಹರೀಶ್ವರ ನಾಥ ... ರಾಘವರಾಯ ಜಯಸಕಲಕವಿನಿಕರ ಬಂಧು ...
...ಕವಿತತಿ ॥ ಸಂದು ರಾಗರಸಾ ... ವಿದ್ಯವಂ ... ಬಂದವಿದ್ವಾಸ ... ಶಿವ ಬಂಧುರ ದರಾಗಮಂ ಮಾಡಿ ... ವರವಿಯ ...
೮೦ ... ಶಿವಪಾದ ಮನಸಿತ್ತು ... ರಾಘವರಾಯನು ... ಕಥಾವಿನೋದದಿ ... ಪ್ರತಿಮನ ...
... ಶಿವನೊಲ ... ವಿಂಶ ಧನಂಜಿಕ ... ಕವಸುರಾಗದಿಂದಾ ॥ ೧೪೧ ॥ ... ಚಾರ್ಯ ಶಿವ ...
... ಚಾರ್ಯ ... ಪಂಚವಂಶಾವಿಗೆ ... ಧನಂಜಿತ್ತ ... ಚಾರ್ಯ ... ಮದು ...
... ಚಾರ್ಯ ... ತಿಗೆಪ ದಿನಾ ... ಸುವಚಾನು ... ಥಿ ॥ ೧ ... ॥ ... ಮಂಗಳ ...
... ಚಾರ್ಯ ... ॥ ಶ್ರೀ ... ನಮಃ ॥ ... ಧವರ ... ನಿತ್ಯ ಶಿವ ... ರಾಮ ... ರಾಘವ ...
... ॥ ಶ್ರೀ ... ॥ ... ದಿನಾ ಕಾಲ ... ಚರ ... ಶಿತ ... ಜಯ ... ನಿವ್ವ ... ದಾಯ ...
... ಪ್ರತಿಮ ಕವಿ ... ಶ್ರೀಕ ... ಸಾಂದ್ರತರ ... ಜಲಜಾಕ್ಷ ... ಕೃತ ... ಸಂಜೆ ... ನಂದದ ... ॥ ೧ ... ॥ ...
... ॥ ವಿಂದ್ರಿ ... ಪಡಿವ ... ನಲ್ಲ ... ವಿತ್ತ ... ಪೊಡಿಗೆ ॥ ... ಪ್ರತಿ ... ಸಿಗೆ ...
... ಶರಣಾ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ... ಶೈಲದಕ್ಷಿಣ ... ವೆನಿಸು ವಸುಧಾ ... ಸಂದ್ರ ...
... ॥ ... ತನ ... ಗುರು ...

ಎಸಿ ಶಿವದೇವನೆಂಬಾ॥ ಯಾಮ ಕವರಲಿಂಗ ಗುರುಚರಪವಾ ಬ್ಬಸಿ। ವಾಸದ ತ್ವಂತ್ರಿವ ಸ್ವತ್ರಯಾ ತ್ರಾತ್ರಿ ಸ್ರಾಲಾಸ ಯುಗ್ಮವಂತ ರಾಮುರಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಹರಿಹರಂಗೆ ರತ್ನಬಂದ ವಿಖಿರಂ॥ ೩॥ ದಿವ್ಯನ ಶಿಸು ಕೃತ ತ್ರಿಸಾ ಹೊಡೆನಂ

ವಪದ ಪಿವಿ। ಯನೆಮಾಡು ತೊದು ಶಿಹರಾಪ ವಾಂಕನಬಿವಿ। ರುನೆತೂಡಿಸು। ನಿನ್ನೊಡು ಸುವಿನೆಂಥ ಕ್ತಂ ಣ್ಣಾಮಂಪಡೆದು ಮಗುಳು ಮೌವನು॥ ಬುನೆಗೆಯ್ಯುವ ಶಿವೊಳಿಕೆ ಕಿಡಿದು ದಿನದೊಳಿಸುತಂ ಬನಿಬದಂ ಶಿವನ

ಶಿಕ್ಷಕ ಚಿತ್ರಮಂಪದೆದ ಮನ ಮನೋರಥ ಕಿಕಿರಿಲವಿ ಸದು ಕಿಮುನಿ ಯಪ್ಪು। ದಿನಕಿ ಯೊಳಗ॥ ೪॥ ಶಿವದೇವನಾನ ರದ ದಿಂದವಮುತ್ರಿ ಕೃಪ। ಸುವಿವಾಹ ವಿಧಾ ನಮಂರಚಿಸಿ ನಾವೆಳ ದಶವಿನಿವಹಮಂ ಬಿ ಕ್ಷರಗಳಿಡಿಸಿ

ಸುಮತ್ತ ನಪ್ಪನೆಂದರಿದು ತಂದೆಸು ತಗೆ। ಶಿವ ನಿಷ್ಠಿ ಮಾಪ್ಪಯವ ನಿಟ್ಟುಗಳಿರ್ಕ್ ಪ್ರಾಕಂ। ಸಮನಿಸಲು ಪಂಚಿಗೆಂಕರ ತಂದು ಹರಿಹರಂಗ ವನಸೊಳ್ಳುಬಿ ನಿಜಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೊದನಾನಂದ ದಿಂದತ ಮಿತಂ॥ ೫॥ ವರ ತನಯನಂ

ಗಸವು। ಶ್ರೀಬ್ರುಳಿಮ್ಯಾದನಾವಕ್ಕೆ ಹರಿಹರ ಶಿಶಂ ಬೆರಗು ವಪ್ಪುರಾಸವನ ಪ್ರತಿಶಿಕರ ದಿನವಖಿಳ ವಿದ್ಯಗಳ ನಿತಂಗೆ ಕಲಿಸಿಂದು ನಿರವಿಸಲಾದಂ॥ ಗುರುಹಿರಿಂದಾ ವಿಶಿದನೊದು ಬಬ್ರುಕ ತಂಗೆ। ಬರಹಾನುರಾಗದೊಳಗ

ಡಿಮುಗುಸುತ್ತಿರ್ದ। ಕ್ತರಿಸಾಗ್ಗನಿ ಧಿಯನಿಪವ ಂಪಾವಿ ರೂಪಾಸ್ಪನಂಜಾನಿಸು ತ್ತಿವೆಯೊಳು॥ ೬॥ ನವಿತಾದಿ ವಿದ್ಯಗಳ ಕಲಿಸಿ ಹರಿಹರನಪಾದದ ಕ್ರಾಣಿಖ್ಖದೊಡೆ ಕಲಿಮ ದನೆಲ್ಲವಂ ಕಲ್ಲಿ। ತದಿಸಂ ತಪ್ಪಂದೆ

ಶಿಮ ಕವಿತ್ರೆಯಂ ಬಿಳಿನಲು ಬ್ರಮಂಗಿ ದಂದ ಕವರಚಿಕಿ॥ ಅವನ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿ ಸಂಮಯ ಕವಿತೆ। ಶಿವಮಕ್ಕರು ನಾಮುತ ಮ ಮಪ್ಪುದೆಂದುರಾ। ಭವನ ಶ್ರೀಪ್ತಾತ್ರ ಮಂಖಿಮ ಕವಿಯ

ಂಕೆಸುಪ್ಪಿದಂಖದ್ದ ವಟುಮುರಕ್ಕೆ॥ ೭॥ ತಂದೆಯ ಂಕಂಮಸಾ ಪ್ರಾಂಗನ ತಿಗೆಯ್ಯುವಲವರದಬಿಂ ತುತಿಸಿ ಬಗಿಯುಲ್ಲಿ ಮೊರ್ದ ಪ್ರಾಸಾದಿ ಂದಬಂದಾಕಂದ ಯೆಂಮ ಮಂನಿಕಲಿತವಿಪ್ರಾ

ಚಿರಿ ಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯು॥ ಸಂದಶಿವ ಕವಿನಿಕರದೊಳು ನಿರಣಗನೆ ಮಿಕ್ಕ। ಪಂಚವಾನೆ ಯಮಂಡೆ ಯೊಳ್ವೆ ಮಹಲೆ ಪವಿನಿಂದುಪರಕೆಯ ನಿತ್ತ ಪಲಕಲಿಯ ದಿನಕಿ ಶಿವದೆ ವಶಿವಲಿಂಗ ವಾರಂ

೧೧॥ ರಾಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿ ಶಿವ। ಶ್ರವನಾರಚರಿತ್ರ ಮಂಖಿಮ ಶಿವಕವಿ ಗಿಳಿಸು। ತಿಕಿಪಾಲಕ ಕಿಕೆಸೊ ಮಿಶ್ರರಂ ಶಿವದೆವಸುಂಸ್ಥ ಸ್ಥದಳಿಬಂದೂ॥ ವಿರಚಿಸು ಬಸವಮುರಾನಾವನೆಂದು ನೆ

೧೦ ರುನಾದಿಂ। ದೊರೆಯತೆಕ್ಕ ತ್ತಹರಗನೆ ನೆವಮಂ ಪ್ರದಿದು। ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಗಾಧರಿಸು ವಂದ ದಿರಚಿಸಿ ಸುಖ ಮಿರ್ದನತ್ತಮಿತಂ॥ ೯॥ ಕವಿವಿವಾನಾ ಂಬಾಜ ಕವಿತರನಾಸುರರಿಮಾಜ। ವಿವಿಧ ಪಿದ್ಯಗಾಧಾಮನಾ

೧೨ ಕತ್ತಜಿತ ಕಾಮ। ಶಿರವಕ್ರುಪಾಸಿಂಗಾಂತರಂಗಮ ಜನಕಶವಿನಿಚಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಜಂಗಾ॥ ಅವಿರಳಾನಂದಕರ ಮಂಜ್ಞರಶಾಸ್ತ್ರಕಂ। ತವೆ ದಿವ್ಯ ಕಿತ್ರಿಯುತ ನನಿ ಶಯಾ ತ್ಯಸುತಂ। ಶಿವಕವಿ ಸ್ವರರಾಪ ೧೨

೧೩ ವಾಂಕಪಂಡಿತ ನಿರ್ದಬಾಧ ನಿಕರರತ್ನಸಾನು॥ ೧೦॥ ಶಿ ವಪಕ್ಕಸಂ ಮೊಹಮೊಡನೆಸು ಭಮಿರುತರ್ಕಾ। ಘವದೇವಪರಮ ಶಿವಪಿದ್ಧ ರಾಮಿ ಶ್ವರಂನ। ತವೆಸತ್ತಧಾ ರ್ಮುತವನೊರೆದನಾಶ ರ್ವದವಿಬುಧ ಕತ್ತಿಯೆಂತೆ

೧೪ ರಡೆನೆ॥ ದಿವಿಜರಾಕ್ಷಸ ಮನುಮುನಿ ಪ್ರಮಥಗನಾಸಿ ವಿತೆ। ಶಿವನು ಕೈಲಾಸದೊಳು ಬಂಪ್ಪಖ್ಖಾತದೊಳಾಪ್ಪು। ವವಸರದೊಳ ದಿಶಿರ ರೂರ್ದ್ರಶಿರ ನಿವ ಗಂಧರ್ವನಾಯಕಮ ತ್ರಹಾ॥ ೧೧॥ ಹೈಮ ಹರನೊಲ

ಗತೆಬರು ತಲ್ಲಣಂಗಿರಿ ತಿಯಂಕಂಡು। ದಿ ಪಶಿವ ಮುಖಿರಾಗ ಲಿಂನನಾಡಿದಾಡುನಸು। ವೆನಿಖಯುದರಿಂದ ಲಜ್ಞ್ಯಾನಖವಿಮ ಶೃನದಂಪತಿಗರಾಗೆಂದೆನೆ॥ ಸೊರರಿಮನನಿಗಂದು ತುತಿಗೆಯ್ಯನಿಶ್ರಾವಮುಮು।

ಕರುಣಾಬಿಸನೆಲಾಗದ್ವಿಸಿದುಂ ನಾಡಿಪಸುಗ್ರಾವಿಗರು ವತಾಪಸಿವಿಮನೆಸ್ವತನಾಗೆ ಮುಕ್ತಕನಲಿಂತಪ್ಪನೆಂತಾಗುವಂ॥ ೧೨॥ ಯೆನೆ ಲಿತ್ರನಂಕೆಷ್ಟು ದೆಂದು ಲಿತ್ತಂ ಗಿಶ್ವರಂ। ಕಿವಿ ನಂದಬಗಲವರನವನ ವಿನೆಯುಂದು

ಕೆಷ್ಟನಮುವಿಮನೆಲ್ಲಾತಂಗಿಲಿಖಿಯುಂದ ಲಿಂ ಲತಾದೆವೆನಲವಲಿಗನ್ನಯ ವಿತ್ತೂ॥ ಜಿನುಗದಿಲಿಯಾತನೆಂದಂತೆ ನಿಂಮಂಗಲಮಾವೆನು ಬೊಗಿಲಿಮ ತ್ರ್ಯದ್ಧೊ ಶುಬೊಂನಲಾಮುಲಡಿ। ಜವಿನಿ ಮೊಳ ಜಿಯಮುಕ್ತ ಗಾದ

ಸುಗತೆಯೆಂಬುದಂಪೆತಿಗಳಾ ನಿರುಪಿಲಿ॥೧೩॥ ಸತಿಪತಿಗಳಿಗೆಪಾಯ ಜಾಲಿಮುಪ್ರುಡಬರಲಿ। ಪತಿಕಳಿಗಳ್ಗನಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂತಕವರತು। ದ್ರುತಿಸುಂದಿ ಲ್ಯಾರಲಿ ವ ನಾಬಿದ್ಧದಲಿಕಂ ಬಂದುಸುಗ್ಗತಿಯ ಲಾತನೆ॥ ಯ ತಿರಾಯ

ನಪ್ರತಿಮುಲಿವರಾಯನಿನಗೆಾಲಿದು। ಸುತನಪ್ಪನಾತಂಗೆಭಿ ದ ತ್ತಂ ಮನ್ಯುಯೆಂ। ಬತಿಲಿಯದನಾಮ ಮೆರದಿಂಕಲೆಚ ದೆಂದೊರ ದುಂಬಿಳಲವರು ಕೆ ತುನವಪ್ಪರಗ॥೧೪॥ ಲಿವನಾಬದ್ದದಲಿಕ ಮೊರೆದುಮೊಗಲಾ। ಪ್ರಾವೆಗಳಿ

ಗಾಬಿಂದಗಿಪಂಚವಗಸದೊಳ್ಪುವಿ। ದ್ರಾವಿ ದೂರೆಯಾಗಿ ಧಿಮಲಗಿರ ಲುನದುವಿರುಳಿನೊಳು। ಲಿವರೂಪತಿಶುಊ ಜವಿಸಿ॥ ಧೆವಿದು ಪ್ರಾಂಗನೆಯ ಲಾಡನೊಂದು ಬಂದುಸರುನ್ನಾವಲ್ಲಾನನ ದಿಂದನೊಡಿಜಾಗುಳ್ವಾಡಿ। ಬೂವ

ಲಿಸುಲಿಶಪಪರಾಮನಾಮದಿಕರದುಕ್ಕೆಲಾಸ್ಸಗಿಲಿನೆ ಬೂಗೆ॥೧೫॥ ಕನಸಲ್ಲವೆಯೆನುತೆಕನ್ನರದುನೊಡಿಲಿತು। ವನೆಕಂಡು ಪತಿತೆನೆಂದಾಗನಿರಮನೆಯಮುಂ। ಮನೆಯುಬಿನ್ನ ಕ್ಕ ಲಂಕರಭಿನೊಡುತ್ತ ವರುಬರಗಾಗಿ ಬೂ

ಪರಿತ್ರಂ॥ ತನಗರವ ಬದ್ಧಗುರು ವರೆದು ದ ೦ಮರದು। ಮನೆ ಲ್ಯೊಳಿಪದೂಳಿವಾರಾಳವಿಸ ಲಿಂಕಲಿಯೆ। ಮನುಜಲಿಶುಗಳ್ತೆರಕಿಜಾರ ಗಾಗಿಸಪ್ಪವಡ ಕ್ಷಣಾಳಿಯುವನಾಗಿದ್ದನೂ॥೧೬॥ ಪಸಿ

೫೧ ಮುನಿರಕ್ಷಿವಿಡಿಗಳಿತ್ತರು ವ ಕಾಯುಸಿದಾ ಧಿವನಾ ಬಲಿಸನೆಯೆಂದುಕರು ಪೆನ್ನ। ತನದಿರಾದೂಲಿವಾಕಾಳನಂಕರದುಕರುಗಾಯೆಂದುನೆಮ ವಿತಾ॥ ಮಶಲಮತಿಲಿಂಗಬೊಜಾಸುಬದೊಳಿರುತಿರಲು

ಕಲಿಧರೆರಂಬಿಜ ದೊಳಿಪಪ್ಪತದೆಂಳಿಪಿನೆಂನ। ಖುಸುರು ಲಿಮಲಿಕಾಜ್ಞಾನನುಪಜ್ಞಕ್ಕಿಯಂ ಮೆಲಲೆಕ್ಳಿಬಂದೆನೆನಲೂ॥೧೭॥ ಕಲಮಿಸಿವಕಂಮ ನವನಾಬೆಯಪಾಲುದೆನೆಗಳಂ। ತಿಲಿತಿ ಲಿದು ತಂದುದು

೧೦ ಕಸಿದುನಾಲಿಂನೆಮನೆ। ಪ್ರಾಕ ದಿಕತ್ತೊಗರವತ್ತಾ ಕೆಸುತಾತನಂ ಕಳುವಿಲಿವಬ ಯುಲಾದನೂ॥ ಗರುವಲಿವಳದ್ಧರಾ ಮಂಬಂದುಮಾತಿಗ ಲಿಕ್ಕರುಣಾವುಂ ತೊಲಿಕಬೊಗರಂಗೊಂಡು ಬರೆ। ಪತ

೧೧ ವಿಲ್ಲದಿರಬೊಲದೊಳಿರಬಿಬೆಂದಾಗಿ ಬಪ್ಪಿಯೊಳಿಘತಿಜಾರಳು ತಿದ್ದನಂ॥೧೮॥ ಸರನಾವಿದಿದಖಿಳಸಂ ಭ್ರಮದಿಂದಪಪ್ಪತೆ ದು। ಪುರುಷಿಬರುತಳುವಮುಸುಳನಂ ದುಜೆಳಲ್ಲಿ ಗರುವನೆ ನೆ ರೆಯ ಪಪ್ಪತಮಲಿಕಾ

೧೨ ಜ್ಞಾನಕಾನಾದಳುತಿದ್ದವಿನೆನೆ॥ ಪರುಷ ದಿಂದೆಂ ಮೊದನೆ ಬಾನಾ ಪುಪ್ಪತದ ವರಮಲಿಕಾಜ್ಞನನ ತೆಪ್ರವೆನಲ ವರಾಡನೆ। ಗುರುಮಲಿಕಾಜ್ಞನನಧ್ಯಾನ ದಂಬೊಗುಲಿಳ ಲಿತ್ತ॥ ಜೆ ಗೆಕರುಗಳ್ಗಳ॥೧೯॥ ಮನೆ

೧೩ ಗೆತಾವೆಬರಲ್ ಮಾತಾಬತರ್ಕ್ಕಂ ದುಮನಸೊಂದು ಪಲುಬುತಲಸುತಿರ ತ್ರಿಶ್ರರಂ। ವಿನಯ ದಿಂಪತಿಕನೊಲುಬಂದು ನಿಂಮ ಯಮು ತ್ರಿ ಪಪ್ಪತದಬದುಳಿಯೆಂದನೆ॥ ಲಿಸುನಯದಿಬಿಗುತ್ತ ಪಾನಿದಿ ತವೆಂದು

೧೪ ಕಾರು। ಪನೆಲಿಳಲಂನಾಬಾಂ ಮಂನಾನಾಂಕರತಪ್ಪಿನೆನುತಪಂಬ ಕೆಮ್ಮಂ ಬೆಬಿಧರಾಮಂಪರುಷಿಯೊಡನೆಪಪ್ಪತವೆಲ್ಲ ದಂ॥೨೦॥ ನೆರವ ಲಿವನತ್ತ ರುಂಬಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನಂ ಕರವಬಲಿದಿಗಿ ಯ್ಯಲಿಂಗವತೊಲ

ಲೆಂದುಮರಳಿಫಲಬಾ ತ್ತಾ ಪಪ್ಪತದೊಳ್ಗಿಂನಾ ... ದು। ಕರುನಾದಿಂಮುಂನಲಾಲನೊಳು ಮೊಲಿಬಿದರಾಪ। ನರದ್ಯಗತೊರು ತೊರ ಮೊದಲಿದೆಂ

ರಮುಮತ್ರ್ಯಂಯ್ಯುಯೆನೆ ಮೊರೆಯಿಕರೆಯುತ್ತ ... ತಿಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಯರಮು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದ ವರಶಸ್ತ್ಯಂ ನಿನಿವಿತ್ರ್ಯ ಯುಕ್ತ ಇನ ಕುಂದಿಲ
ಯಮಾಂ ತು ಆನದ್ದು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಲನ ... ಧಾಳಶನ್ನ ರಾಮುರಗಾ ... ತದವ ಮತ್ತೆ ವಿಂಮುಂತೊರಿಸಿಂದು ... ವತನತರದನು ।। ... ವಿಶವಿಸಲು ... ಪಾದವ
ಕಾಂಡ ವಿಧಿ ಪರಿಮುನ್ನ ... ಅಂಬದಸ್ತ್ರ ರತಾ ... ರದಿಂಯೆ ತಂನಿಂದಮುಂನಲಾಳ ಮೊಗ್ಗ ನೋಡುತ್ತೊಡನೆ ಬರಲು ನೋಡಿ । ಗರವೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ... ರವಂತ್ತಿವನತ್ತಿಗೆ ... ತರಯಿಂ ಕರೆ ... ಬಿಗಿ ...
ಕುಲಸಿರಸಿ ಚಾಂಡ್ಯ ... ಂದುನಸು ತಿಸಿ ನಿಂಸಿಂನಲಾಯು ರಕ್ಕೆಕೊನೆಂ ನಲಾಡನೆ ।। ೨೪ ।। ದೇವನಿಂನಡಿಗೆರಗಂ ವಿಂಗಿ ಬಾಳಿನ್ನು ವರ । ಜಿವಿಗಳ್ವಮಿದ್ದು ಮೊಗ್ಗನಂ ದುಗಿಕವ ಪಾದಲಾವ ... ದೇವ ಬಗಿ ...
ಳದಿರು ಬಂದು ನಿಂನತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ।। ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಾದಿ । ದಂಡೊ ದುವಿನಾಂ ತಳರಿಸೆತ । ಪಾ ವಾರುಧಿಯೆ ನಂಬಲೆನಂ ಬುಡಿರವೆದಿ ... ತ । ನಾಯಿಂಸೊಡನಗಲ ದಿ ... ತರಿಸಂ ಬಿಡಿತಿ ವರೆಯನ ಡಿಗಳ್ಗೆಯೊ ವಿಧಿ ।। ೨೫ ।।
ಡಿಸಿಯೆ ಬಿಟ್ಟಂದು ... ವಿ ತಿಬರು ಪರಸು । ಬಂದಂನಾ ಬಾಂಮಂನಾನೆರಗಲಾಡನೊಡಗೊಂಡು । ಬಂದು ಶ್ರೀಸಿಂನಲಾ ಮುರವವಿರವ ದಿ ... ಶಿವನಂ ... ತತ್ತಿ ।। ... ದಿನ ...
ದಿಲು ಜಂರ್ಯೊವಾತ । ದಿಂದದು ದಿನವಾನೆಮಂದಾರದಿಡೆಗೆ ಸಾ । ನಂದ ಡಿಂಬ್ಯೊಗಿಳಿಂಗ ವತಂದುನಿ ಜಂಗ ... ತಿರಲ್ಲ ।। ... ತರಿಯ ... ದೇವಾ ...
ಮಾಕಾಳಂಗೆ ಚಕ್ರವಂ ಮಾಡ್ಡಿ ವೆನಿ । ಕೆಳಿಸಿದ್ಧಂ ದ್ರಕೊಪಂದಳೆದು ತದ್ರೂಪವ ಬಿಡಲುಂನಾ ಬಾಂಮಂನಾನು ।। ವೆಳೆಯೊಳು ತಂನೊಡನೆ ಬರಲವನೆ ಡಿಕ್ಕೈಯದ । ಯಾಳು ವಿತ್ತೂರ ಬೊರ ಮತ
ದೊಳಿರಿ ಬಾಮತ್ತೆ । ನಾ ... ಸ್ವನಾದ್ದೆ ಯರಮು ರಕಿತಕ ನಿಮ ಕ್ಷೆತ್ರವನಿತ್ತರ ತಿಸುಕ್ಕಿಯು ।। ೨೬ ।। ತ್ರಿಮೂರವಂರಚಿಸ ಬಿಕೆನಮತ್ತು ಜ್ಞನಿ ... ಶಿ । ತಲ್ಲನಾವಿಸು ವಂನಾಬಾಂ ಮಂನಾಂಗೆ ವಿಗೆ ಧನವ
ಸ್ವಿರೆಯುಂ ತೆಗಿದಿ ನೆಸುಲವರಶಕ್ತಿನಿ ... ವವಮು ಂನಪ್ಪಿ ರಿದ ತೆರದಾಳು ।। ಯಲ್ಲರುಂ ಬಲ್ಲ ಬಡಬರ ... ದು ಗವಿವೆಯ ಗರ್ವ । ದಲಾಗೆದ ... ಪ್ರಸನ್ನಂ ಬಾಬಾಂಯ್ಯ ... ನಿಂದಯೆತ್ತಿ । ವಲ್ಲ ...
ಗಮಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ... ಶಲಸ ದ ಮತ್ರ್ಯಂಯ್ಯುಯೆಂದು ।। ೨೭ ।। ಪಿಸ್ಸಿ ... ತು ತನುರಕೆಯಪ್ಪ ... ರುವ ... ರಪ್ಪ । ಚಿಸಿ ನಗಳಾಳು ಚಾಯ್ಯುದು ಮುರವ ಬಲವರು ತಳಲು ... ಗಿನಗಸಮ ಪಿಸಿತ ಗುಡಿಗಳಂ ಕಲ್ಲಿ ... ಸುತತ್ತಿ
ಯಸ್ಥ ಮಂರಚಿ ... ಪಾ ।। ಸನಿ ನೆಕೆ ... ಗಕ್ಷಿಯ ಪಾಸಶ್ರಿತಿತ್ವ ಗಳು । ಗಾಬಿದಿಂಬುಗೊಳ್ಳು ಮಾದೊಂ ಸಗಳ ಸಲಪುತ್ತ । ಶತ್ರಿಧ ... ರನನೆಮಗಳ ನಡಸು ತ ... ಕುಲಚ ... ರಸು ಖ ಮಿರುತಿರೆ ।। ೨೮ ।। ... ಂದು ದಿನ
ಕೆ ... ಯನದು ವನಾಜಾವಿ ಸುರುವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಚ್ಚನನ ... ತುವಿಸು ಶಿವಯೊಗ । ದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಂದರಲೆ ಬಂದು ಶ್ರೀವಳ್ಳದ ರಾಮಂಯ್ಯನಂಗವನೊರಸಲು ।। ಕಂ ।। ... ರದು ನೆಪ್ಪ ನಿತರತ್ತಿ ಮುಗರೂಪಿಡುಸುಂಧರ ...
ಮಾರಕ್ಕೆ ವಡೆದು ಬಂದಡಿಗೆರಗಿ । ನಿಂದನಂ ನೋಡಿನಾಮು ಮಾವಾ ... ವಾರನಾಗ । ಪಿಸರೆನೆಂನ ... ।। ೨೯ ।। ಜರಜಾತಕೆ ... ವತಿಮು ... ಧನವದನಸುಶಂ । ಸುರಿಮೆ ಘ ಜಾಡ ... ನಂದೆ ... ರುಗ ತಪು । ದೊಳು ವಿವ
... ಯಾನ ... ವಾಲ್ಯಮುನಿಯುಂ ಶ್ರೀಯುಂ ಬಾಂ ಜಲಾತಂ ।। ಮುರಿದು ಮುಗವಾಗೆಂದು ಶಾಪವನ ನಿಂಯ್ಯೆ ನಿಂನಮೊಲ ವಿಂದ ಶಾಪವ ಳಿದು ... ವ ವಧ ... ಮುದಿ । ಯಲವು ಕೈಕೊಂಡು ನಲಪೆನುತ ಸುರಗೆಯ ನಿತ್ತವಂ ಬೂರಿ

ಖದಿಂದ್ರವೆಯು ... ತಾಂ ನಾಡಿಸಿದಮು ... ವಾ॥ ಬಗೆ ಬಂದು ಮೂಗಲಂತಿರಿವಾಗಲಾವ ... ಮಿಗೆಸಿ ... ಯೆಂದು ... ಬಗೆ ಸುತ್ತ ... ಬಂದ
ನೆಗಳದು ದಸ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮತರಂ ತ್ರವನೊದಬದಂತರಂ ದು। ಬಗೆಗಂ ಡಿ ಬಂಧನಾ॥ ... ದ್ರಾಮ ... ವನನಾ। ... ಮುನಿ ... ಗಡಿ ... ದಿನಾ
ಹವಬೊದುದಿಗ ವೊಲಸಾಮಿ ನಾಮಯುವಗ್ನಿ ದನೆಯದಿತ್ತ ... ವಂ॥ ನಿಂ ನಿಂ ... ವಾದುದು ... ಮನಿ ... ವಂ ನಿಂನಸಿ ... ಗಡೆಯ ... ಅಧ್ರ
ಪಾ॥ ೩ ॥ ಅತುಳಬಲ ಸುಧ್ರನಾಗುವನು ನಾಗಾರ್ಜುನ ... ವೊ ... ಮಾಯದುದು ಬಲಿಯೊಳಗಿದ್ದಾರು ... ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ... ವಿಗೆಯ
ಬಿಳ್ಳಾಂದು ಬಂದವನನಾ ಕಂದ। ಮುತನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಬಿಸಿಂದಿ ನಂದದಾಳ ... ಬಂದೂ॥ ೩೪॥ ... ನವಿನ ... ದ್ರುವಿದಾನ ... ಶ್ರೀಗಂಗ ... ಯಾರು ... ಶಿ
ಯ ಡಿಯೆಂಳ್ಳಗೆ ಕೊಡಬಿಡಿದೆತ್ತೆ ಸುಕುಮಾರನಾಗೆ ... ರಗಸೆಳೆ॥ ... ಬವಿತ್ರ ... ಚೆಲುವ ಮಗನಾ ... ನಂಬ ... ಗಿ ನಿಂಮಿ ... ಮದನಾ ...
... ದಿಸಿ ... ದಿ ... ನಿಸಿ ... ಬಿಳಿಲಾಡ ... ನವ ... ದಲಾಸು ದ್ರುಮಗವಾ
... ಒಂದೆರತಿಯಾ॥ ೩೪॥ ... ನನಮ ... ಒದೆ ... ಗಳೆಯ ... ಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ ... ನೊ ... ಲಿಂಗಮಂ ... ರು ...
... ಮುದದಿ ... ತಾರ ... ಕೆಯುತ್ತಿ ... ವದಿಮುತನಂ ... ಮಿರು ... ಬಂದೊ ... ವರ ... ಕುಮಾರ ... ನಾರು। ಯೆಂದೆನಿಸುಗಂಧ ...
... ಯೆಂತಿ ... ಮಂನಾ ... ಶಿವ ... ತಿಲಕ ... ಯಂ ನಸಿಸ ... ಮುವ ... ರಂ ... ಸೌಗಂಧ ... ವಿಷ್ಣು ...
... ಗಂಧ ... ಮೊ ... ದಿಂ ... ವಿನ್ನಾ॥ ೩೬॥ ಯಂ ನಸಿಸಿ ... ಮುನಿ ... ದಿಯ ... ಮುನಿ ... ಬೊಲ ...
... ಸಿ ... ದಿ ... ಶಿರು ... ಯಂನ ... ತಿ ... ಜಿನಾಂಬ ... ಲದು। ... ಮುನಿ ... ಕೆಯ ... ಗತ್ತೆ ... ಲಿಂಗಂಗ ...
... ಹಿಮ ... ತ ... ಗಳಂ ... ಮುಂಮ ... ತರದ ... ಬಯ್ಯಲು ... ವೇನ ... ನಂದಿಂ ... ಶಿವ ... ಲಿಂಗಂಗ ...
... ಮಹ ... ಪಂಚ ... ಪಂ ... ವಿನನು ... ರಂಕದುನಿಂ ... ದಾದೆನೆಂದಂ॥ ೩೮॥ ಅವನ ... ಗುರು ... ನಿಲವಿ ... ಗಳಂ ಶಿವನೆ ...
... ಶಿಯ ... ಗೆ ... ಮನಂ ... ದಂ ... ಸ್ಥಿರ ... ಶಿವ ... ಮುರಳು ... ಬಂ
... ಪ್ರಸಾದ ... ಮನಂಗೆ ... ಮೆ ... ಪರನಿಂ॥ ಅವನೆಯ್ದು ... ಬೆಂನಾ ... ಜಿಲಿಂಗ ... ಳ ... ವಸ್ತ ... ತಿಯ ಬಿಳ್ಳಂ ... ಮೂದನ ... ಶಿವನಿತ ... ಬಂ

೧ ದು ಮೊರಬದ ವಿಪ್ರರಗ॥ ೩೧॥ ಗುರುವರನಪುರದೊಳಿ ಡಿಗೆಯು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೂ। ಸುರಕೆಯ್ದು ಧೂಪಿಸುತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೆ ತಜ್ಜಲದೊ। ಳು ರಮು ಘಳಿ ಪ್ರಾರಮದದಮುಂನವಾಯ ಸಮವರತ ತಲೆಯ ನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರಲು॥ ಮಾರಮಡುವ
೨ ಪೊಗುವ ಬೆವಸ್ಸದಿ ಬೆಸನು ಕ್ರೂರರು ನಾಂಚಿಬಡಿಸಿಕೊಳುತರ ಬರೆಂದುಲಾಕ್ಷಿಕೆ। ಗುರುವಿಂಗೆನಮಿಸಿ ದಿನ್ನವಜ್ಜ ಕ್ರುಬಿಪಡದು ಬಳ್ಳಾಂಡುಬೊದ ರೂಸ್ಗಾಳಿ॥ ಪರುಷದಿಂ ಬೆಲ್ಲೆಂ ದ್ರಸುಬು ಮಿರುತತ್ತ್ವಳಾಸ। ನಿರಿಗಯ್ದಿಗ
೩ ಚಿ ಮಾಡುವ ಯೋಗಮಜ್ಜನದ। ತೀರನ ಶಿದುಬಂದು ತ್ರಿಕಲಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಚಾ ಶಿವಮಂ ಮೆರಸಿತೆಂದು॥ ಇವ್ವಿದು ಮಜ್ಜನವಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಾಂ ದುವಾ। ಸಕರಿರುಳಿಮು ರವಬಲ ಪ್ರಮುತಿರತ್ನ ಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ। ಕರಿಮುಖಂ ಬಿಂದು
೪ ಪ್ರಾ ತಿಸಿ ತಂದುನಿತೆಗಾಳಿಪಲಾಪ್ಪರವಿ ಬುಗಳಿ ಯೋ॥ ೪೧॥ ಬೆನಕನಂ ಬೆಡಲಾಯ್ತೆಂದಪ್ಪನನಿಯ ನಿಯ್ಯ। ಲನುನ ಂತುವಿಯೆತ್ತುಗಳ ಮಾಡೆಳಸಲಾಂದೆಳಿ। ನನಿತು ಮುಂದಕೆ ಸಾಗದೆ ಕೆಬ್ಬೆಸರಿಂದವರು ಪೊಗಿಕಳ್ಳಿ
೫ ತಿಗಳ್ಗೊಂದಾ॥ ಮನಸ ಜಾರಿಂಯು ಶಿಷ್ಯಮಂಬಿಡಿಸ ಲುವಿಷವ। ನನಲನೆತ್ರಂಗಿತ್ತು ಕುಡು ಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬುರಿಗರನು ಗೆಳ್ಳುಪೊಗಲದನಮದನ ನುಣಿಸುವತೆರದಿತಂ ನಕ್ತಿಪ್ಪ ಗ್ನಿಮುದದಿ॥ ೪೨॥ ಪರುಷದಿಂದು ನಾಳಿಪ ಸ್ವಾಮಿರು ತ
೬ ನಿದ್ರೆಂದ್ರತಾಂ। ಮರವಬಲವರುತಿರಲ್ಲಾ ವ್ವರ ಕ್ಷಬಬಂದು। ಖಿರಿದಾಗೆ ಪೆದರಿಸಲ್ಲಳ್ಳ ದಿರೆನುತಿಗೆಯ್ದುನಿಂನದೇಷ ದರಕ್ತವಾ॥ ಕರು ನಾಳಿಸಿನಲದ ಕಾಡಂಬಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಕಾಳು ವೆನ। ಲಿರಿದರಿದಾ ಡಂಬಲ್ಲದುಳ
೭ ನಿಕಲಪೂಳಿರೆ ಕಂಡು। ಕರಬಿದರಿಮಸುಳ್ಳು ನುತಿ ಸಿಮತ್ತದೆನೆಂದು। ಕೆಳನಾಸಿದಪತಿ ರಯ್ಯು॥ ೪೩॥ ಯೆಲೆಯಯ್ಯನಿನ್ನೊಡಲಾಳೆಂನ ಪೊಗಿ ಸಾಚಿತ್ತ। ಕಳಸಿದ ಡಗಂ ತಿಂಬೆನೆನೆನುಂಗಲಾತನೊಡ।
೮ ಲಾಳಗ ವಪ್ಪುಪೊಕ್ಕು ತಂನಂತಪ್ಪುರಕ್ಷಸಿ ದಯತ್ತಿ ವಮುರವಲಿಂಗಗ ದ್ದಳನ॥ ಬಲವರುವಸಿದ್ಧರಾಮನಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ। ಯೆಲೆಸ್ವಾಮಿ ನಿಲಲಾಕೆನಾಂಪೊರ ಮಡಿಸಿ ಸುತ್ತ। ವಳು ಕಾರುಂನ್ಯನಿಧಿ
೯ ಶಿದ್ಧವತಿಯ ದಾ ರದ್ವಾರದಿಂಪೊ ರಮಡಿಸುತ್ತೆ ॥೪೪॥ ಆರಕ್ತಸಿಗೆತನಾಶಿವನಿತ್ತು ಕಳು ಮುತ್ತಜ ಗೆ। ದ್ವಾರಾದ್ಯನಿರ್ಕೆಶಿವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮುಂ। ಸ್ವಾಕಾಮಬಾಯೆಂದು ಕರಮೊಯ್ದು ಪ್ರವತೆರದ ಪ್ರಸಾದ
೧೦ ರಾಮುಗಳನಾಂತು॥ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ನಯಂಬದಿ ಸಲಂ ಜಡೆರೆ ೨ತಯ। ದಾರಿಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗೆ ಚಾ ಸುತೆಮನಂ। ವಾರಯೋಗದೆಪೊ ಗಳ್ತಿಕಸಲಾ ದಂಪಿದರ। ನೆಂದಿ ಶಿನೊಳಿದಿಂತೆಂದಸೂ
೧೧ ॥೪೫॥ ನಿಂನಪುರಕನಿಲದಿಸಿಮೊಳು ಯೋಜನಾಂತರದೊ ಳುಂನತಮಹಾಲಿಂಗವಿಷುದವಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸು। ನಿಂನಮೊಳಲೊಳಗೆಂದು ಬಿಳ್ಕಾಡಲು ಬಂದಖಿಳಸಂಭ್ರಮದಿ ರಥದ ಮೆರೆ॥ ನನ್ನಿಯುಂ ಲಿಂಗಮಂತಪ್ಪಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನದೆ
೧೨ ಯೆನದಡದ್ದು ನಿಲಲಿ ನಿಲ್ಲು ದಾರ್ತಧಂ। ತಾಂನಿತ್ತಿಂತೊಳತ್ತುಗಳ ಬಿಡಿಸಿನಾಂಬಪ್ಪ ಗವೆಗಂನಡಸಿದಿರಿ ಸಂಡಿಯಂ॥ ೪೬॥ ಯೆಂದುಸುದ್ದರಿಗೆನಿರವಿಸಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ನೆಡೆಗೆ। ಂದಿನಂದ ಶ್ಬಬಂದು ನಿಜಂತ ತ್ರಮಂತಿಚ್ಚೆಗ ಬಂದದು
೧೩ ದರಿಯಾ ಚ್ಛನಂಗೆ ಯ್ಯಾಡಿ ಲಿಂಗನಂತಪ್ಪನೆಂದು ಬಂದಬಳುಪಾನಿಂ॥ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿತ್ತುಗಳ ಪಾಡೆಂಯ। ಲಂದಸುವನಿಗೆತಂ ನಡೆಗೆ ಬರಲತಿವ್ಯೆಗ। ದಿಂದಕ್ಕಿಗೆಯ್ದುಜಿವವಪಡೆವ ಪುರಿಗೆ ಲಿಂಗವ ತಂದು ಗುಡಿಯೊಳಿಟ್ಟು
೧೪ ॥೪೭॥ ಸುಧೆಯಧರಾ ತ್ರಕೆರಪೆನಣಿಸವಕಿಸಂಭ್ರ ಮದೊಳಿಪ್ಪುದೆಂದು ಸಕಲಸೊಸರಿದುಳಿವನಕಂ। ತೊದಗಿಸುಧೆಯಂ ಕುಡೆನೆನಾಗಲಾಕಮೊಳಿಪುದು ತುಂಬಿಕೊಂಡೊಯ್ದುದೇವಲು॥ ಶ್ರೀದರಲಾಕ ಕಿಪೊಗೆತನನಂ

ಜವಾಲುತ್ತಕ್ಕೆ। ಪದಕಂ ಜಟಾ ಹಸ್ತವೆನೆಂದು ಕಾವಲ ಪಗೆ। ಮದನಾರಿ ಸತ್ತರಾನೆಯ ನಿದು ಉದೆಂದು ಸುರಿಸಿ ಪೊಗಡಾನಾನೆಯನಿಟ್ಟರು॥ ಆಗಾಲ ಕಾತೆಯಂ ಶೆಲ್ಲಿಸದ ಸಮಸ್ತ ಶಿವಸಂ ಮುಖ್ಯರುಸ್ತಿಯು ಬಿಜ ದೇವರೆಂದು
೨ ಮಾಡಿಕರುಣಾ ದೊಳು ಕೊಂ। ಡಾನಾನೆಂತೆ। ನಿಮಗುಣ್ಯಮತ ಶ್ವಶೆಮಗಿಸು ಧ್ಯಮಂತೆಂದು ಸುರ್ದ ವೆಳ್ಗೆ ನಿ ಲಿಂಗಕೆ ಪಾನಾನು ನಿತ್ಯ ಪಗೆಯು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ವಿವ। ಡಾನಾತೆಯ ನಿಯ್ಯ ಸುತ್ತ ಪ್ರಬಿಂಯ ದಿತ್ತ ಶ್ರೀಯಪ್ತಾನಾ ಬಿತ್ತರು
೩ ಪಗಿಡಗಾ ಶೈವಿಸ್ಯ ಶ ಮುತ್ತಿ ಶ್ವರನ॥ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಪಿ ದಕ್ಷಂದರು॥ ಆನಾ॥ ಶರಿದ ಜವ ನಾತ್ಮಗಿನೆವ್ವ ನೊಂದು ಮದಿಸಿ ನೆಂ ಸಲು। ಮುರಮ ಸಿ ಮಿ ದೆಯಂ ಕ್ವತ್ತ ಸುತ್ತಿ ನಲ್ಲ ತೆಂ ಪ್ರಮಿದ ಕಾಲಿತ್ತ ಕಾಂಚಿ ಪಪ್ತೆ ತೆಮು
೪ ಶಿನಾನೆಯ ತ್ರಿದಗಾ॥ ದಶಿ ದಯ ಶಿಂ ಯೆತ್ತ ರುವತ್ತ ಯಿಪಿದ ನತ್ತೆ ಪ್ರಾರ ಗುರು ಆಚಾರ ವಿನಾಪಾಶ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ನಗಳೊಳು। ಶಿವ ಶಿಪ್ಪತಿಂ ಶಿತ್ತ ಮೊರದ ಜಗನ ನಂ ಬಾಲು। ಪ್ರಮು ಮಂತೊಳಿನ ನಲ್ಲಾ॥ ಆಳಾ॥ ನರ ದೊ
೫ ನನವ್ವ ರಂತ ಬಳಿಸಳು। ಮುರಪಂಚಬ ತ ಹಳಿ ಪಪಿದನ ಸುಂದರ ಕಾಯ್ತ ಧ ಶಿಂ ಬಿಸ್ಸಿನು। ಶ್ರೀ ಬಾಮರ ತೆನಾಂತ ಸ್ತುಳಿಪ ಕಂಗಿಸ ಮವಾದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ॥ ವರಮುಂ ಸ್ವತಿರ್ತನ ಲಿಲ್ಲ ವೆಂದ ದನು ತನ್ನಾಂ। ನರದೆಮ್ಮ ನೆಂ ಸುದವ
೬ ಲ್ವತೆ ಬಿರೆಕ ಜಲ। ತರಬದ ಮತಿಸಾ ಜ್ಞಾನ ನಸಿ ಪಾರಿ ವೆಸುತ ಮಿನೆಯು ಕದನ ಪೆನ್ನ ವಚಿತ ಕರಿ॥ ಅಳಾ॥ ಕರದಲ್ಲಿ ತಳಿ ದು ಬತ್ತುಂ ಬೆರಳು ಮೊರಳಾದ। ವರಾಯು ಪಲ ಕಿಪ ದಿ ವಿನ್ನನಿ। ತಿರು ಪುತ್ತಿರಲು। ನೆರದ ಪಾತ್ರ
ಪ೩ ೨೦ ಮನೊ ಶಿವಿಶಗಾನಗಿ ಪಂದಿ ಸುತೆ। ಶೆಗಾನಿ ವಿದ ಮೆಂದರು॥ ದು ಕಶತಪ್ಪುರ ಜಾಗಿ ಜಾಗಿ ವಡಿದ ತ್ರಿಳ ಬಕೆ ನಾತ್ತ ಗೆಯ್ದ ಪಲ್ಲ ರಾಮನಕ್ಕೆ ತಿ। ತರನ ಯಂ ಪರಿಕಿಯಿ ನೆಂದು ಶಿವನಾಮಗೆ ನಿತರ
ನಿಮ ಅಣ್ಣ ದಸಗಾ॥ ಪ್ತ॥ ಪಾ ವಿ ಮೆತ್ತ ಲ್ಲಿಲ ವಿತ್ತ ವಿಂದು ಬೆರಗಾಗಿ ಬಿಂ। ನವಿಸಿನೆ ತ್ರಾ ನಲ ಗಾನು ವಿನೆ ಲ್ಲಿ ಜ್ಯನಂದಿ ಪ್ವ ಪುತ್ತಿ। ಡವ ಸುರುಚಿ ಜಾಗಿನರಗದ ನಾ ಮಂ ಬಿಂ ಬತ್ತಿ ಬ್ರಾ ದಿ ನೆಯ್ಯಸ್ತಿ ತ್ತು
ಕಯಾ॥ ತಮಿತ್ತ ದರಿ ಕೊ ಹಾರ ಸುತ್ತಿ ದತ್ತಿ ಪ್ರರು ಪಿರಿ। ಯವನ ಪುಗೆಸುಪ್ಪು ರಬ ಯುಳಿ ಮೊದನು ಶಂಪಿ। ನವನ ರಲವ ನಿತ್ತು ಕಪ್ಪುರನ ನೆಪ್ಪು ಪ್ರಮುರನ ಮುಂದಿನೆಲು ಮಾರಿ ಮರದಂ॥ ಆಳಾ॥ ರು
೧೦ ಪಿ ದಿಂದಿರುತ್ತ ಮತ್ತಿಗಾಲ ದಿಲಕ್ಷಿ ಲಿವ ಪುವಿತಳ ಕ್ಕೆ। ಯ ತ್ರಮಂ ಬದ್ದ ಪತಿಯಂ ಭ್ರಯಂ। ದರುಪ ನಂಗಿಯು ಮುದವದ ವನೆಂದರ ದಳಿ ಶಿವಿ ಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಪಿಕರಿ ತೆಂದು॥ ಕರದ ಮುರ ಗಿಯು
೧೧ ಶಿ ದು ನಗೆ ಹಪಾ ತ್ರಿ ಬ್ಯು ಕ್ರಂ। ಶರತು ಮಸಿನನಗ ಜಾಸ್ಯ ಸುಶಿಪ ಜ ಭ್ರ ಮರನ ತಮುರಿತ ಹರಮಿ ಎಂದು ಮೊಗಳಕ್ಕೆ ಶಿ ಮೊಗ ದೊಳಿ ಬದ್ದದ ಗಿಂತೆಂದನು॥ ಆಳಾ॥ ಧರಗೆ ಮ ಪ್ರಪಿ ಮಯೆ ನಿತು ಶಿಪ ನನೆಮುಮಿ ನಿರುಪ
೧೨ ದುಚಿತ ವೆಸ್ತ ಶಿ ಲಕ್ಕಂ ದರಂ ಬಿ ಡಿಸಿ॥ ಶ್ರೀ ನಿರಿ ಶ ನಂತ ದಾನನಾಗಿ ಪ್ರಭಂ ದ್ರ ಕರನೊಂದುಸುರ ಗಿಯನು ಬಿ ಸುತು॥ ಸುರವ ಬಲ ವರುತಿರಲು ತಪ್ಪ ಪುನ ಕಂಬನ್ನ ದು। ತರನಾ ಮೊಗು ಬ ನೆ ವಿರಲು ಶು
೧೩ ಧರ ಕಂಡು। ಸುರವಿತ್ತ ರು ಮಿ ಪರ ಶರ ನದನೆಂಮ ದಿ ವ್ಯ ಗ್ರಾ ನಿ ಯಿಂ ತೆಂದನು॥ ಆಳಾ॥ ಶಿವನೊಲ ಗಕ್ಕೆ ವಗಂಧ ಪ್ರಬಂದು ವಿ ಗೆ। ತವಕ ದಿಂದ ದಂಡ ವಂನತಿ ಗೆಯ್ದು ಮೆಸು ತಿಪ್ರ ಗ ನಾರ ದೊಳು ಪ್ರಮು
೧೪ ಉಸೆಂಬನ ನಾ ವರನ ತಾಗ ಕ್ಕಾಯು ಮುನಿಲ ತಾ ತಂ॥ ಶಿವನಿಯ ಜ ಕಾ ಕ ಶು ನ ಕ ನು ಮಾ ಡೆ ನ ಲ್ಕಾ ಪು। ಕವ ನಕ್ಕೆ ಯ ಕವನಂ ತುತಿಸಿ ನಿನಂ ಜ ದಿರು ತವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದ ಮಂ ಸ ವಿ ದು ಸೊಂ ನಲಿಗೆ ಯೊಳು ನಿಜಾ ದೆಯ ದಿ

ಂದುಮಿಳಿ ॥ ೫೮ ॥ ಯೆಂಮೆಡೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಶುನಕನು ಮಾಗಿ ಬಂದನಿದ। ಕಂಮುದಭಿಮಧ್ಯಾಪೃಥು ಪಾಪ್ರಸ್ನಾವಸರ। ಮಂಮಾಡಲುಗೆಯೆಂಬುದಿದರಿಂದು ಫಿ ಕಾಳನೆಂಬ ನಾಮಂದಾನಪುಂ॥ ಎಂಮಪ
ದಿಕ್ಷುಡುಉದಿನಲವರಿ ಯೆಸ್ಸದೆಸುಳಿವನಂಮಿಷುಲ ಕಾಲಮಿದಳಿಯೆ ಮುಸ್ಸುಕಡೊಳಗೆ। ದಂಮೆರಳಿ ತಾನೆ ನಿಸ್ಸೈಪಿಸಿದ ನಖಿಳ ನಿವಕ ಮುಕ್ತಿಕರದಸ್ಸು ನಾ॥ ೫೯ ॥ ಮುಕ್ತಂನಾಕವಿಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಮಪಾ ಮನೆಯ
ಬೆಕು ಶಿಚಿ ನೋಳು ಬಿಡ್ಡೆ ಸುಗಳಿಯಲಾಡನದರ। ಮಕ್ಕಳ ಧರುಚುಶಿ ಕಲುಭಿದೆಂಡ್ರಕಂಡು ಪ್ರಕಷೆಯಿಂದ ದರ ಶಿಬಕಸ್ಸುವನಾ॥ ಚಕ್ಕನೊಳಿದಿ ಶ್ರೈನಹಿಕ ಚ್ಚಲಳಿದ ಕಾಳಪ್ಪೆ। ಗಕ್ಕರಿರಿತ ಪ್ರಶಿಯುರೆನಚ್ಚಿರಿ
ಕವಶಿ ಪ್ರಮಂಗರಕ್ಕಿಳಿದನಾಕೆಯುಂ ಸಕಲಜನಮಲ್ಪಶಿಯನಾಂತು ಭೋಗಳುತ್ತಮಿರಲೂ॥ ಅಗ್ರಾಂಕ್ಕಿಂ। ದಾರಿದ್ರಪಿಚ್ಚಿ ದಾಯಾದ್ಯರ ದವೆಯ ಕೊಂಡು। ಊರಾಳಗೆ ಪಲರಳಿ ಸಾಲಮಂ ತೆಗದು ಮುಡ್ದಿ।
ಗಾರಿಕೆಯೊಳ್ ಡಿಬಂಧದ್ರಾಕ್ಷೊಂನಲಾಪುರಡೊ ಕತಿಸಾಧುಸಜ್ಜನಸದಾ॥ ಚಾರಿಯೊಲುಬಿತ್ತೆ ಶಬಾಂಮಯ್ಯ ಸಂಬಿದ್ಧ। ರಾದ್ಧರಿಂ ಡಿಕ್ಕೈವಾಡೆದೆಕ್ಕೆ ವಿಂಡಿನೊಡ। ನೊರಂತೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಸ್ಸಿ।
ವೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದನೆ ತಿಗೂಢತ್ತ ತಕಮ್ಮಿ ದಾಯೂ॥ ೬೦ ॥ ಯುತ್ತಧನ ಮಂನಿಗಿ ಕೊಂಡಳಲಿಗಳುನಿಲ್ಲ। ದೆತ್ತ ಹೋದನೊ ಯೆನುತ ಸೊಂನ್ನಲಾಪುರಕೆಬೆಂ। ಬತ್ತಿ ಬಂದೆ ಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಬೆಡಲು ಕು ಡಲು ಕುಡದೆಮ
ಗುಳ್ಳು ಮವರಂ ಕಾಡಲೂ॥ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮರು ಸುತ್ತಮವರು ಮೊರೆಯಿಡಲುಳಿ। ದೊತ್ತಮಂಕೆಲ್ಲಲವರ ದರಲ್ಪತ್ರಾಂತಮಂ। ಬಿತರಿ ಸತೆಲಹಾ ಕುಡುಕು ಡುಮಿಬರ ಧನವ ಕನೆನೆ ಕುಡೆ
ನೆ ಕಲ್ಲಿಂಮ ಮಾತಾ॥ ೬೧ ॥ ಮಿರದಿಯೆನೆಯುದ ಂಮಿರಿದೆನೆನಲ್ ನಿಪಾ। ಧಿರರಾಗಿ ಘನಂನ್ಯಾಯದಿ। ಸೊರಿಸುತ್ತ ಧನ। ವಾರಿರಿನಡಿರನಂ ನಡೆಕೊಳ್ಳು ದಿನೆ ಧರ್ಮ ಸಾಗಿಗೊಯ್ಯುಲತನ ನೊಡಿದಾ
ಡಿದಾರಿಷಾ॥ ನಾರುಗೆಂಡಳಿಳಿ ಬೆಸ್ವರಸ್ತಿಳಿಂದ ವಜಕಿರಿದ। ಗಾರಾಗಿ ಸಾಧ್ಯಲವನ್ನಿವ ಸಾಲವನು ಮನ। ಪಾಕೆಬಡವರಿಗಿತ್ತು ಕಳು ಪಿಂಬಿ ಕತೆಕ್ತಬಾಂಮನಚಿಸು ಭಿಕ್ಷದವಗುಳ್ಳಾ ಭೂ॥
೧೦ ॥ ೬೨ ॥ ಹಾಂಡು ಶಿವಶಿವ ಸುಸ್ವಿಗಿಮಿಗನಿತ್ತಿ ದಲ್ಲಾರ್ದ। ಗಂಧರ್ವಸಾಧಿವಣದ ಮುಸ್ಸುಕವನಿಳಿದು ನಲ। ವಿಂದನತಿಗೆಯ್ದುನಿನಾರು ನಿಂಮ್ಮಿಂತು ದ್ಧನಾರು ಲಕ್ಷಿ ಕಾಳಸಾಪು॥ ತಂದೆ ಬಿಂನವಿ ವನವ
ಧರಿಸ್ಸುದ ಕ್ರುತಡೊದನಿ। ನಿಂಡೆನ ಕಂಡ ಡಾನಿರಯದೊಳಿರಲುತ್ತೆ ಗವನರ। ದಿಂದಕಾಲನನಗರಿಗೆಯ್ದುರ್ದ ನಲ್ಲಿನಾಂಕಂ ಡೆನೊಂದ ಚ್ಚಶಿಯನೂ॥ ೬೩ ॥ ಸತೆನಿಂಮಗುಡ್ಡ ಬಿತ್ತೆ ಶಬಾಂಮಯ್ಯನ। ಗ್ಗಳನ
ರಕದೊಳು ಬಿದ್ದು ಮಾಳು ಪೆಳ್ಳು ತಲತಿ। ಬಳಸಿದ್ಧರಾ ಮಯ್ಯ ಸಿದ್ಧರಾಮೆಶರಮೆಂಬೊರಲುತಿರ್ದ್ಧಪನು ಮೆಪನಾ॥ ಸಲಪ ಚಿಕೆತೆ ದೆವನಿಂಮನಾಮವನು ಡಿವ। ನೊಳನೆನೆಲ್ ನರಕದೊಳು ಕುಂದಾಗ
ದೆವನಂ ನಳಕ್ಕೆ ಬಿಂನವಿಗೆಯ್ದ ದವನು ಧರಿ ಸಿವಗ್ಗು ಪಾವಬಿರಿಕ್ಷ್ವುಸದೆಂದೆನೆ॥ ೬೪ ॥ ಅವನ ನೊಡಗೊಂಡು ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು ಶಂ। ಭುವಿನರಂಕರನ ಬಳಿಗೆಯ್ದು ವಂದಿಸಿ ನಿಲಲ್। ಕುವರ
ಶಿಂದಳ್ಳು ತೆಗೆದಂ ಬಿಟ್ಟುಳಿರಿಕಿಂ ದ ಬೆಂಬಂದಿಯನಲೂ॥ ತವೆನಂಮಗುಡ್ಡ ನಿರ್ದ್ದಪಷ್ಠಾಲನರಕದೊಳ। ಗವನತಿಗೆಯಲ್ ಬಿಚು। ಪ್ರವಿಯಾಗೆನಕ್ಕೆಕೆ। ಭು ಪಿಲಿಯುನಿತಕ್ಕಿಂನ ಬಿಗೆ

ನೆರೆ ಕಿಡೆಂ ಪ್ರೆಬಂಧನಂ ತಕನಗಳಿನೆ ॥ ೬೩ ॥ ಬಳಿಕಾನಬ ತಂ ಕಾಲ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲಿ ಕ್ಕಿ ಪ್ರು । ಕರವಿತ್ತು ಗುರು ವಕಶತಕೆ ನಾರಕಿಗಳ ಸೊಳ್ಳು ಕೆ ಬಂದಿ ಪೆನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದದ ಕರಪರ ಧ್ವಾರ । ಗರನು ನಾ ಪ್ರಾ ವಿನಶಾ ॥ ಸುರು ತಲ್ಲಣ
ನಿಪ ಗೆಯ ಕಪತು ಸವ ಬಸ ನಗಳ್ಳು ಹಾಕಶಿ ಕನಾ ಗಾಪಂ ಪ್ರೆ ಪ್ರು ಪುಪಕ ಹಾಂ ಸಾಪ ಕಕ । ನಿರು ತಧ ವರ್ಗ ಪ ಪರರ ಬ್ರಪ್ತ ಹತ್ತಾ । ದಿಪಾ ಟುಗಳ ಮಾಡಿದ ವರಾ ॥ ೬೪ ॥ ಹೊರಿ ಪು ದಂಕರಗನ್ನ ದಿಕೆ ತ್ತು ವದು ನಾ ಚೆ ಯಿಂ । ದಿರಿ
ಉದಂಸು ಶಗಿಯಿಂಪ್ಪ ಗು ಪದ ಚಾರಿಯಿಂ । ಕಿರಿಕಿರಿ ಧಮಾ ಬಿಖಂಬಿಸು ತಿಪ್ಪು । ರುಳಿಯಿಂದ ಕರಮ ದಂಸ್ತು ರು ಬಿನಿಂದಾ ॥ ಉರಿವ ಪೆನ್ನಿ ಚ್ಚೆ ನೊಳ ನಿಕ್ಕಿ ಸು ದು ಮದ ಕಾದ । ಗರಿಂದ ಚೊರ್ಚ್ಚ ಮದ । ಮುದ್ದರ ದಿಚ
ಬಿಬದಂ । ಮರಿಪರಿಯ ಪಾಪತ್ತೆ ತತ್ತ್ವ ಬಾ ಧೆಯ ಮಗಳ್ಸು ಸಂತೆಗಿಬಿದಂ ಕಾಲನಾ ॥ ೬೫ ॥ ಸುಡು ವಬ್ಬಾಪುವ ನಿಳವಸಂದುಸಂದಂ ಮುರಿದು ಕೊಡೆ ತೆಗ ಪಪಿಯ ಪ್ಪುರಿ ಪು । ಮಿಂಡಿಪ ರಿದ ಕನು ತಿಪ । ಬಡಿದು । ಬಾಗಾತ್ತಿ ಹೂರಿವಗ
ದುತಿಪ । ಕಾಬಾಗಿನ ಬಿಬಾಸಿದ ಮೆಡು ವಿನತ್ತಿ । ಪು ದುಕುನಿರ ಪ್ರುತಿಪಕ ಬಿದು ಕೊಪ್ಪು ರಿಗೆಂ ತೊಪು । ಗದು ವಮಾತಂಗಳಿಗೆ ಬರಿಗೊಡುವ ನರಕ ದಾನು । ಕೆ ದ ಪುತಿಪಳಿ ತೆರದ ಬಲ್ಲಾ ತೆಂಯ ಬಾಬ್ಬಿಂಮ ಬ್ಬು ರಾಯವ
ಶ್ರಿರುತಿ ಪುದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಯಿಂತು ನಾ ನಾ ತೆರದ ಬಾ ಧೆಗಳನೊ ದುತ್ತೆ ಕಂತುಮ ದವರ ಬಿದ ರಾ ಮ ಕೊತ್ತರಿಸು ತ್ತೆ । ಮುಂತೆ ಬರೆಬರೆನೊ ಡಿಂಯುಸುಮ ನಾಯಕನರಕ ಚೂಪ ದಾಗು ಬದ್ದಾ ರುತ್ತಾ ॥ ಅಂತಕಾಚ
ಕಪಿದ್ಧಕಾ ಮಯ । ಪೊಕೆಯೊಯಿಂ । ದುಂಪುತಿ ಪ್ಪಗಾಯ್ದು ದುವ ಬಿಲ್ತೆ ಶ್ರಿಬಾಂಮ್ಮನಂ । ಚಿಂತಬ ಡಿತ ಮಗನೆ ಬಾರೆಂದು ಕರದ ಗಹುಥವ ಪುಡಿಖಡ್ಗೆಂ ದ್ರಮಾ ॥ ೬೭ ॥ ಆ ಪೊಳ ಪುಳ ವಿಬಿಯ ಅ
ಚನಿ ಕದು ಕಾಲ್ವರಂ । ತವಕ ದಿಂ ಖಿದಿ ದವರ ಕಾಲರಂ ಪಿ ಡಿದಿಲ್ಲ । ತೆ ವೆಬಳಿ ವರಿದು ಶ್ರೀಗುರು ಖದರಾ ಮಿತ್ತ ತೆಗೆಯದ್ಯು ಯೆಂ ದಾರ ಲಲೂ ॥ ವಿವರಿಸಲ್ ಕಾವಗನಂ ತೆಗೆ ವಿನೆಂದಾ ಬಿಬ
ಂದಿ ವರನಾಂ ತೆಗಯ ಪನು ಬಿ ಪಕೆಳಿ ಬಹಿನೆನುತ್ತೆ ವಳಿಗಳುವ ಯು ವನಿತ್ತು ತ್ರಂ ಮ್ಮ ವಂ ಖೂದ್ರಿ ವಂಧಿಪ ಸರ್ವ ನರಕಿಗಳನೂ ॥ ೬೮ ॥ ತೆಗವದ ಪ್ರನಾತೆಯ ನಿಯ್ಯಸಲಾಪಂ ಶಂಕರಂ । ನಮ್ಮತ್ತಿ ಮಗಲಿಂ
ಚಪಿನ್ನ ಪೆನೆಂ ಪಿ ನೆಪ್ಪಿರಿ । ಬಗೆಸುಂಪ ಚಾ ದಿರಿಂ ಗೆ ತ್ತೆ ಪುಂನೆರದು ಸಾ ಖಕೆ ಸಲಗಿ ತುಪ್ಪು ದಿಂ ದಾ ॥ ಅ ಗಲದ ಮ ಪಾ ಬ್ರಿಚಕಂಗೆ ಯ್ಸು ನಿರ್ಧನ ಕ ಶಿಗೆ ಸಾ ಖ ಕರವ ನೊಂದುಲಸ್ಯ ದೊ ಪು ವಿ ಗಿವಿ ವಾ ।
ಪಗ ಳ ಮಾಡಿಸ ಬಪ ದ್ದಿಗಳಿ ತೆಗೆ ಯೆ ನಲುಬಿ ಧ್ವ ಪ ತಿ ಯಿಂ ಶಂ ದನಾ ॥ ೬೯ ॥ ನಿನೆನಿಂನೆರಯು ವಿನೊ ದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಬಯೆಬರ । ಪೂನು ರಾಗ ದೊ ಭುಕ್ತಿ ಕಾತೆ ಗದ ನಾಂ ಮಾಳ್ಬು ದಿನ ಶಿದು ಸೂ ತ್ರಮಂ ಗಾಡಿಯ ದಿ ಸು ವ ಕಾರ ಗಾಯುರು ಪ
ಬೆರಿದು ತಿಕೆ ॥ ತಾನ ದೆಂ ಬಾರ ನತ್ತಿ ಗೆ ವ ಪಂ ಚಾ ರಿಶಿನೆ । ಮಿ ಸಾಂಕ ಪರಯೆನಲ್ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಲ ಲಾವ ಕಮಂ ಸಾನಂದ ದಿಂ ದೊ ಬ್ಬು ಡಿಯ ಶಿ ಗು ಬಜ್ಜರದಕಟ್ಟ ಕಾಜಿದನ ಮುದ ದಿ ॥ ೭೦ ॥ ತಿಳಿದು ಪ್ಪು ದೊಳಗಿದ್ದೆ ತಳಿಯೆ
ಗದ ಪೆಳೆ । ಪಂಗಿಸಾ ಖಿ ಪಾ ಗಿಂ ತೊಂ ದಿಗಂದು ಪನಿಂಯು ನಾ । ನೆ ಲಿದು ಕೈ ಕಾಳ್ವೆ ನೆಂದಿ ತ್ತ ದಂಬಿಳ್ವಾ ಡಿಯು ಬಂದೊಪ್ಪೆ ವ ದನ ನಾಗಿ ॥ ಪ್ಪ ಲೆ ಯೊಂ ನ ಮುಃ ತಿ ಪಾಂ ಪೆಂದು ಮೂ ರ್ಚ್ಛೆ ಬಾ ನದ ತಿ ನು ಡಿ ಯ ತಾ ಮಾ ತ್ತೆ
ಬಳ್ಳಿ ವರಿದು ಂ ನ ಕಿ ನಗಪ್ರೆ ಕದ ತೆನೆ ಯೆ [illegible] ಲಿ ವ ಗಿ [illegible] ದು ಮಿಂ ನೆಂ ದನಾ ॥ ೭೧ ॥ ಕಂನ ವಳ ಲಾಗು ಜನಿಸ ಗುದ್ಧ ರಾ ಗ ಲು ಮು ತ್ತೆ । ದುಂ ನಿ ವೆ ನು ತ್ತ ಬಳ್ಳಿ ಡ್ಡು ನಿ ಜಮ ರ ಕೆ ಬಂ । ದುಂ ನಾ ತೆ ಚೆ

ಜಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಜ್ಜನವ ಮದುವೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮ ಬೊಘ॥ ತಾಂವ ಲಿದು ಮಾಡಿಸುವದು ಜ್ಜುಗಿಸಿ ತವ್ಪುರವ। ಚಂದನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಾವನು ಪ್ರಾಯ್ಯ ನಲಾಡಂ। ಮಂಬಿಸಿದೆತ್ತನ ತನಗೆ ಪ್ರಾಯ್ಯ ತೊಡಗಿದರು ಮವರಿ ಪ್ರಕಂನದಲ್ಲರಲಿ॥
॥೨೩॥ ನೆಲ್ಲಗಾ ಡುವುತು ವರೆಚನಾಕ ಮುದ್ದುಬಳಿ। ಯದು ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಧಾನ್ಯಮಂ ಪ್ರಾಯ್ಯ ಬಳಿಸಿ ವಿಗೆ ಪರಿಡಿಪ ಪ್ಪುಗಂ ಪರಿಪರಿ ಯ ಸಂಡಗೆಯ ಮಾಡಿ ತರಲು॥ ಮತ್ತಿ ಕಾರ್ಜುನ ನತಿಮಹಮನೆಯ ತುಂಬು ತಿ
ಲ್ಲರಿಪ ಶರಣ ನಮುಗಿದೆ ವನವ ನೆಗೆ। ಯಲ್ಲಸರಿತೆಯ ಲಿ ಶೋಟ್ಟನಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಮು ಬಿಳ ದ್ವಂದ್ವ ದ್ರನೂ॥ ೨೪॥ ಶರಣ ಕಿಳಲು ನಮ್ಮ ಗೆತೆರ ಪಾಲುಪರಿಕ್ಷಿಸಿಡದೆ। ವರ ರಶ್ರಿ ವರಿಗೆ ಸಲ್ಲದಿಕಜ್ಜಮು। ನಿರುತವನೆ ಶ್ರೀ
ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮತ್ತೆ ಶರಣ ಸಿವೆ ತಾಂ ಸಲ್ಲದೆಂ ಬಾ॥ ಪರಿಯೆನೆನಲ್ಲ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ತಂ। ಪರಿದು ನಿಮ್ಮಗ್ರಸಿನ ಮಗನೆನ ಲಿಂತಪ್ಪ। ಬೊರಿಗಳಿಂ ಮೂರಾಳಿಗೆ ಯುರಸಲ್ಲವೆನ್ನಿಂ ಲ ಮವು ರವೆ ಮಗೆ ಸಲ್ಲವೆಂದು॥ ೨೫॥
ಬಂದು ಬಂಡಾರ ನೆಲ್ಲಾಂದು ಹೊರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಂದದಿಂ ನೂಲ ನೆಲ್ಲಾಂದು ಹೊರೆಯ ಮಾಡಿ। ಬಂದಿಸಿ ಯತಂಥ ಕ್ರಿಯಾಸಾದನಗಳ ನೆಲ್ಲಾಂದು ಹೊರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ। ಸಮುಂದ ನೂರಿಗೆ
ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ನೊಂದು ಹೊರೆಯಂ ತಪ್ಪು ವೆಂದೆರಡು ಬೊರೆಗಳ ಲಿ। ವಿಂದದ ದಂಪತಿಗಳಾಯ್ಯಲು ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾನೊಂದು ಪಾತ್ರ॥ ೨೬॥ ಕಳುವಿ ಬರಲಿತ್ತ ಬರ್ಧಂ ದ್ರನೆಂದಿನ ತೆರದೊಳಗಾಲಿ
ದುರಿಂಗಾಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಗೆಯ್ಯುತಿರಲು ಹೊ ತ್ತ। ತಲೆಬುಗುಟು ನೊಲುತೆದಿ ಮುಟ್ಟ ದಿರು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಯೆನಲ್ಲಳಿ ನಿಂದು॥ ಯೆಲೆದೆವ ನಿಂಮ ಶಿರಸೊಂದವರಿ ಯೆಂತು ಬೆನಲಾಲಿದು ಬಿಟ್ಟ
ಯ ಹೊರೆಯ ಹೊತ್ತೆ ತಿವಳಕಗೆಗ। ಮಲಪ ರನೆ ನಿಂಮ ಶ್ರೈಬಿಟ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ದಭಕ್ತ ಪುಂಗವನಾದನೆ॥ ೨೭॥ ಯಂ ನಸುಕಿ ಯಕ ನಾಲಿಯು ಯಂನಚಿಂತಾಮಣಿಯು। ಯಂನ ಸ್ವಾ
ಧನಿಧಿಯು ಯಂನ ಕ್ರುತ್ರಿಂಪ ಸಿದ್ಧಿಯು। ಯ ಂನಯ್ಯನ ಲಗಿದೆವಯ್ಯ ನಂನಿಂಬೊರಮಡಿಸಪ್ರೈನಾನವರ ಶಿಶಿಯಾ॥ ಯಂ ನೆಗಂಬೊ ತ್ತ ದಕ್ಕಿ ಬಂದೆನೆನೆ ಬೆಚ್ಚುತ್ತ। ಯಂ ನೆಗುವೆಂ ಕನ್ನೈಲ
ನಯಿಕ್ಯ ಮಹಾದೇವ। ಯಂನವರ ಕ್ರುಪಿಯನ ಗದೆಂ ತುಸಮನಿಪುದೆಂ ದು ಬಾಯ್ದುಡುತೆ ಪಾರಮಟ್ಟನು॥ ೨೮॥ ಅಪರಾಧಿ ನಾ ಸುಸ ಲ ಪ್ರೈಯ ಮುಗಿದೆ ವಯ್ಯ। ಕ್ರುಪೆಯಿಂದ ಸಲಹು ವ
ನಮ ಲಯ್ಯ ಮುಗಿದೆವಯ್ಯ। ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯನಿಂ ಸಿವೆಗೊಂಡನು ಮನ ಸದ್ಧುತ್ತ ನಿನಮುಗಿ ದೆವಾ। ವಿಮುಳಸ ಧ್ಯಾನ ನಿಧಾನ ನೆಂಯ ಮುಗಿದೆ ವಯಂ। ದುಪದ ಕ್ಕೆಬಲೆಂದರಾಗಿ ತುತಿಗೆ ಯ್ಯುತಿರಲು। ಮಲ್ಲಿಪರಿನಾ
ಮದೊಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಮರ ಬೊರಮಡಿಸಿ ಬಗಿಸಿ ವರಲಾರೆ ವಸ್ತ್ರ ಮರಲಾ॥ ೨೯॥ ನಂ ಮಿಂದನಿವ ಮಗಪ್ಪು ದೆನೆನ ಲ್ಲು ಪಿ ಮಾಡು। ದಮ್ಮಯ್ಯ ಮೂಗರಿದು ಕಂನ ದಿ ಯ ತೊರುಲಾದು। ನಿಂಮ ಗುಣಾ ವಿದ ಯ್ಯ ನರಿತಯೆ
ನೆಲಕ್ಕೆ ಪಿಪುಟ್ಟಿತಗೆ ದಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಪತಿಯಾ॥ ೩೦॥ ಮ ಪಡಿತೆಂನೊಡನೆ ಬರೆ ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯ। ನಂ ಮುನ್ನ ಬೊತ್ತ ಬೊರೆಯಂ ಸಿದ್ಧರಾಮೆತ್ತ। ರಂ ಮಸ್ತಕದೊಳು ಹೊತ್ತ ಲಿಳ್ಳಸಂ ಭ್ರಮದಿಂದ ಕರೆತಂದು ಗುಹೆ
ಗಾಳಿತ್ತೊ॥ ೩೧॥ ಆವರ ಕ್ರುಪೆಯಿಂ ಪಡೆದು ಸಿದ್ಧಪತಿಯುತ್ಸವದಿ। ತವೆಂಯಜ್ಜ ಮಜ್ಜನಗನಾರಾಧನೆಯ ಸಮಂತು ವಿವಹಗಳ ನೊಂದುಲಕ್ಷ್ಮದೊಳಗೆಸಗಿ ಜಗವೊಗಳು ತಿರೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ॥ ಶಿವಪೂಜಿಸುತ್ತ

ಶಶ್ರುರವಬಲವರತಚಿ । ಶವನು ಮಿಶ್ರಸುತ್ತಾಜ್ಯ ಮಜ್ಜನವವಮಾಡಿಸುತ । ಶಿವಗೆ ಪಗಳಚಳಸುತ್ತ ಕರೆಯಗುಳಿಸುತಸು ಉದೊಸಿದು ಶಿವಪ್ರಸಗಳೊ ॥ ೧ ॥ ನಂದದೊಳ್ ನೆಲಸುತ್ತಿಯೆ ಪಕ್ಷಿಗಳೊಳ್ ಬಂದುದರ

ತಾ ಲಿಂಗವಮಂಕರದೊಳ್ ತಾಂ ತುಪ್ರಮು । ವೆಂದೆಂಬ ದನಿಯಶಿವಂತಾನೆಕೆರೆಗಳುವ ಗುಡ್ಡ ಕಡೆಗೆಯ್ದುಮುದದಿ ॥ ಬಂದುಕೆಳಂ ಗುಡ್ಡರಾಮಯ್ಯನೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೆಂದು ಕಳ್ಳಿ ದಿಕಲು । ಬಯಲ ನಿಲ್ಲಂತಾಗಲು

ದನಿದ್ದ ಪತಿಕೆಳಿಂಯವರ ಘನವಾ ॥ ೧೨ ॥ ತಿಳಿಯಲು ಲಲಿ ಯದೆಕುಟಿಲಬಿದನೆಂದೆಬಗೆದು । ಶಿವೆ ಶಿವಶಾಪದಿ ನೊಸಲಕಂಣ ತೆರೆದಿಗೆಯ ಲುಕಿಚ್ಚನು । ಶಿವ ಶಿ ಡಿಳಿ ಲೆಸುತ್ತ ಬರಲಲ್ಲಮಾ ಪ್ರಭುಮುವರಂ ಕಾಣುತ

ಲಿಂಗಾ ಲಿನತಿ ॥ ಮಾಡಿದಕನಿಸುತ್ತಾ ತನಂನೊಡ ವೆಳ್ಳಿಂದು । ಕಳುಪ್ರಿಮಗುನ್ನಂ ಕಿಚ್ಚು ಮೂರವರ ಪಿಸುತ್ತಬರ । ಲಲಘುತರ ಮಹಿಮ ನೆಂದವಿದು ತಿವ ಸಿದ್ಧರಾ ಮಯ್ಯಂ ಪಾದಮುಟ್ಟಿ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದಲ್ಲಮಾ ಪ್ರಭುವಿ

ನಂ ಪ್ರಸಗರ ಶಕ್ತಿಯಿಂ । ವಂದಿಸು ತಶಳಂಕಮ ರಪಿಪ ಚರಕರ ಶ್ರು ದಿಪ್ಪಾ । ಬರೆದು ಪಾಲಿಸುದೆಂದು ಮತಿನಿ ಶಿರವಿಡಿ ಪತ್ರಳಾದಗೆಂ ಘುನಿಜನಿಕಯಕೆ ॥ ಬಂ ಮಸಂಪ್ರ ಮದಿ ಶಿಜಿಪಾಗವರ ಕರಚೊಳ್ಗಾಲ್ ।

೧೭೧ ವಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ದಿರವಂ ಕೆಳೆಬ ಸವರಸ । ಲಿಂದಿ
ಲ್ಲಾದ ಸೆಂದು । ವಿನಯದಿಂ ಬಂದು ಕಲ್ಯಾಣಮಂ
ವೆರವಾಂ ಚಿಳಿತ್ತ ಶಿದ್ದಂ ಪ್ರಪ್ರಮ ಡಿತ್ತಾಸು
ನಾಲ್ಕಂ ಮುಗುದ್ದರಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗುರುವಸಾ
ಪ್ರಭುರಮಲಿ ವ್ಯಾಕ್ತಿ ಕುವಲಯ ಚಂದ್ರನಾ

ದರಪುರಿಯನೆಲ್ಲವತಿಳು ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬಿಂಬೂದನ ಡೆಕಲ್ಯಾಣಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ಯೆನಲು ನಾಂಬದುಕಿ
ಮೂತ್ತುಬಸವೆ ತ್ರಿನದಿಗಳನುಕಂಡಗಾ ॥ ಘನಮಹಿಮನು ಪುಟ್ಟಲ ಪ್ರಭಿ ಯವಚಂನಬಸ
ಗರವ ಸುಖರಸವನಗಾ ॥ ೧೫ ॥ ಫಲಕೆಲದಿವಂ ಸವಿದು ಸುಖಮಾಧಿದ್ದುಗ ಬಿಳ್ಳಾಂಡು । ಹಾಲಿದು
ರಾಧಿಖದರಾ ॥ ಅಲಘುಮತಿಮನವಚನಕಾಯಕದಾಗ್ಗಾಂದಿಯೆಕ । ಬಳಿಖದ್ದಮ ಲೆಯ್ಯ
॥ ೧೬ ॥ ತನ್ನಯ್ಯ ಮಧುವಯ್ಯಗಳ ಕನ್ನಳಿಗೆಧರಾ । ವಲ್ಲನಂಬಿಜ್ಜಳಂ ಮುನಿಯೆ ಬಸವಂ ಪ್ರ

। ವನಕೆಯ್ಯ ವಿರಕ್ತಿ । ಹಾಪದಿಕಿಕಾ ಬಿಸಿ । ದನು ಪ್ರಭು
ಸೊಂ ನಾ ಗಿಗೆಯ ಕಲುಸಂ ಪ್ರಭುಮಬಿಂದ । ನಡಿದಿ ದಿ
ನಂಗಜಿಸು ತಿರ್ದನೊ । ಜ್ಜಳಮ ಪಿಮ ಶಿದ್ದಂ ಪ್ರನಿಸ್ಸಂ
ಮಥ । ಶಿಲ್ಲರಾ ದವರ ಕಳ್ಳಿ ಬಿಗೆ ಪಾದ್ಯಾಗು ವಾಗೆಪ್ರ

ಪಿನಂ ಕೊಲಲು ಜಗದೇವಗೆ ॥ ನಿಲ್ಲ ದಪ್ಪು ನಾನೆಯೂಯೆ ಶರದೊಳ್ ತಾಂತ ದನುಸ್ನಾತೆ । ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರನಾಡಪನಂಕೊಂದು ತಂನಯ ಭಾವ । ಮೊಲ್ಲೆಬಾಂಮ್ಮಯ ವೊಸ್ವ ಕುಡುಂ ಬವೆರಸಿ ಕೈಲಾಸಕೈ ಮಿಗದ ಮೆತಿ ॥ ೧೭ ॥

ಪ್ರವನ ತಂಮಂಡನಾಗೆ ದಿವನೆಂ ಬಂತನಗೆ । ಸುಧನಾಧಿಪತ್ಯ ಮಂಧಿ ಫಾನ ಯುವಂಬ ಯನ । ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನಿಂದುತ್ತ ವಾನಬಿಕೆಂದು ಖಡ್ಗರೆನು ಕಳುಪೆ ॥ ಅವರು ಸಾಂನತಿ ಗಿಗೆ ಯನೆಂದು ವುಣಾವಿಷ್ಟರವ

ಬ । ತಮಗೆಕಾಣಾ ಕೆಂಯೊಯ್ಯ ಪರಿಪಶಿನ ಪಟ್ಟಿಗ । ಪ್ಪು ವರೆ ಬಿಂನವೆ ಗೆಯ್ಯ ಲಾತ್ತಿವೆನೆಸಾ ಯಮುಜ್ಜಗಿ ಸಿಬಿದೆ ಂದು ನಿತಿಸಿ ॥ ೧೮ ॥ ಕಪಿಲಮಲ್ಲಯ್ಯನೆ ಬಲ್ಲನೆನಿದಂ ಬಿಗೆಯ । ಚಪಲದಿಂ ಬಾಚಿಗುರುವಂ ವಾರಿ

ನಾಳಿಶಿಸು ಪ್ರಭುಧರ್ಪದಿ ಕ್ವಾ । ಸಕಲ ನಿಶಾವಾಗಿಯೂ ವತ್ತುಬಾವ ಲಿಂಬಿಳಿ ಬಿಕಾಂಡಗಾ ॥ ಸ್ವಪನೆಡಿಗೆ ತಂದಿಪ್ಪನೆಂದು ಮುಂನಯ್ಯ ಬಿಗಾ । ಪ ಬಿಳಬಂತಿಳಿಯದೆನೊ ಡಿಕಾನಾದೆಯ ಂನನುಪವಾಸಗೆಯ್ದು ರೆನೆ

ಸಾಕ್ಷ್ಯಯಂ ನುಡಿಸಿ ಮಸುಳ್ದುಂ ಕಳುಪೆ ಬಂದ ಶಿವಪದು॥ ಆಸ್ತಾ॥ ಗುರುವ ಕಂಡೆರಗಿ ಕರದರಿಂ ಭರವಿನೆವ್ನೆ ಶಲ್ಲಾ। ವಿರಿಧು ಹೋಗಲು ಜ್ಜುಗಿಸಿ ಕವಿಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಿ ಮುರವ ಭೂರವಕ ಪಲಿಯ್ಯ ಸಾಯಬಿದಂ ನಾಗವಿರಾ॥

ಯೆನೆಲು ಬಂದಿದಂದು॥ ವಿರಿಯ ಬಿಯ್ಯಗವ ಚೆಲು ಕಂಚಳ ಚಿಬ್ಬಿಗೆಂತೊ। ವಿರಿಸ್ಮ ಮು ಶ್ರೀವಮಾಡಿ ಬಿತ್ತುಗಳು ದನಾವಿದು ನಡೆ। ತರುತಿದ್ದರಿ ಬತ್ತಕಲ್ಲಾನಾಕಿಸ್ಥ ಪತಿನಿಜ ಮುರಲ್ದಾಗಿ ಕುತಿರ್ದ್ದ ಮೋ॥ ನಿಂ॥

ಕಥದವಿತ್ತಿಗೆಯ ತ್ರಿಪಿಸ್ಥ ಕತಿಯುಳ್ಳ ಡಿರುಲ ತ್ತಿದು ಸುಡದಿಂ ಕಸ್ತೂರಿ ದೇವನಿಕೆರಿವಾನತ್ತು। ತತಿನುತಂಸಾತ್ತಿ ನಕರನಾ ಬಾಚರನಯ್ಯ ನಿಂತೆಂದನ ರಸಕೆ ಲ್ಯ್ತಾ। ಯತಿವರಂ ಭಾಕ್ತಿವಶನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಬ

ವ್ಯು। ಚಿತ ವಕ್ರತೆನಿತೆ ಮೊಗಿಕರ ತರಬಿಸು। ದತಿ ತ್ವೇಗದಿಂದಿನಲು ಸಿಗಂನಲಿಗಿಗೆಯು ಗುರುವಂಕಂಡೆರ ಗೆನಗುತ್ತೆ॥ ಗಗ॥ ಶಿವನಕು ಂಟುನಾವಿಂಟೆ ಬಾಲತರ ಬಾಂಬಿಂದು ನಾವ ಸಿ। ತವನಿಂತ್ಯ್ರತ್ತಿ ಕೊಂಡು। ಕೂಡಿ

ಕಾಂದಿ ಕಾಂತಿ। ನಿತಸು ತಿನಿ ಬೊಗಿ ಮನು ಜರುಕಾನಾದಂ ತಿಸಿಗಂ ಸ್ಥಲಿಗೆ ಯೊಸು ತಾನಿಷ್ಟ್ಯು ದಾ॥ ವಿವರಿಸು ತೆಸಿಗ ಕ್ಷಕ್ಕವೊಳ್ವಿತ್ಯ ವಾಗೆಂದು ಕಿನಿ। ರವಿಸಿ ಬಿಳ್ಳ ಜ್ಞಾತಿ ವಯೋಗಿ ಬಿಂತಾಮನಾವಿ ತ್ರಿ। ಗುವನ ಕರ

ಕಮಾ ಕಾರನಾ ತ್ಯಾಗನಾಪಿಸ್ಥರಾ ಮಿಕ್ತ ದಿವಂ ॥ ಅನಾಹರುವುದಿಂ ದಿಂತಿ ರುತ್ಪದ ಪತಿ ಕೆಲದಿವಂ। ಹರನ ನೆ ಕಾಂತವೊಳು ಕೂಡಲಿತಿರ್ದ ದಿನ। ಕರದು ಸುಕ್ಷ ರುಗಳಂ ವನಿತ ನಿತ್ಯ ತ್ರಮ ೦

ಬಿಡದಿ ಮತಿತಿ ನಾ॥ ವಿಕೆ ಚರಂಗೆಯು ತಿ ಶಿನಾಮ ಬರುವಂನವರ। ಕಾರನ ಬಿರಿಕರಗ ಬಿರಿ ಬೆದರ ಬಿರಿ ಬೆಳ್ಚ ಬಿರಿಸುರು ಕವಿಲ ಬದ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ನಿಂ ಮುಂ ಮೊರೆವನಿಂ ದವರಿಗ

ಯವಿತ್ತೊ॥ ಸ್ವಾ ಶ್ರೀ ವಿರಕ್ತಾಗತಕಪಿಸ್ಥ ಕೌಲತಿ ಲಕಪಿಸ್ಥಿಂ ಶ್ರೀ। ಶಿವಸಮಾಧಿ ಯತಂನಕರಿ ಯೊಳಗಿರ ಬಿಸಿಮಾ। ಧವ ಕವಿಲ ಸಿದ್ಧಮ ತ್ರೆತ್ತರನ ನಮುಂ ಪ್ರಹ್ಲದಯ ದಾಸು

ಕೆ ಬಿಡ್ಡ ಸೊಂತಗ॥ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಗಿದ ಂತಸ್ವಮಾಡಿ ಯೊಳಗವನಿ ತಳಂ ಮೋಗಲಿಸು ರರುಷಿ ಯ ಮುಪಿಯನಲು। ವಿವಿಧ ಮ ಬಿಸುತು ರನಿರು ಪ್ರಗನ ಸಾತೆ ನಲಿದಾ ದೆ ಶುಮುಸಂತಸ

ದರಿಗಳು॥ ಗಕ್ಸಾ॥ ಕ್ಕಿಂ॥ ಧರೆಗೆ ಚತ್ರೆಲಸಾ ಂನ್ನಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯುಗನರರಿಗ ನಾಬಿ ಶಿರರು ತರುವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪು ತರು ಸುರಬಿ ನಲ್ ಮು ಸುಗಳ್ಳಿಂಸಿ ದರನಮ ಜಲವೆಲ್ಲ ಮಾಸಿದ್ಧ ರಾಮಂ॥ ಶಿವಶ್ರೀವಂತಷ್ಟ

ಮಿದನಾವನ ತೆಂದ ವಾನಿರದತಿವಾ ಮಹಾದುಕೆಯ ನಿಸುಪು ದೆಂ। ನಿರು ತವೆಂದಾ ಬಿತತ್ತ ಥಿಯ ಸತ್ತ ಗಾರದನಾ। ರಾಘವಾಂಕರಂ ತ್ರು ಶಾಂಕರಂ॥ ಗಜ॥ ಯಾ ಶಿವಯೋಗಸಂ ಸಕಲ ಬುಧನಿ

ಕರ ವಪಾದಿನ ॥ ತಾವಸ್ಸಿಗತ್ತ ಮಹಾಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರಮಂ। ಶ್ರೀಪರಮಾರಾಘವೆಶ್ವರನುಸುದು ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದಮೊಳಿರ್ದ್ದನಾ॥ ಯೆಸ್ವಿ ಯೊತ್ತಾ ಮೊದಿ ಕಥೆ ಯೊಳ್ಳಾಂದ ಕ್ಕರವ। ನೆಪಬಿಸಿ ಬರದೊ ಡಿಕೆ ರಘುಮಂ

ಶಿಬಿ॥ ಶ್ರೀಪತಿ ಚವಂ। ನಾನೆಯ ಶಿಷ್ಟನಂ ಚಿತ್ರಿರಂ ಮನಡಿಪ್ಪು ಕರನಪ್ಪು ಮಾ॥ ಗ॥ ಶ್ರೀ ಚಾರ್ಯ ಶಿವನಾನಿದ್ಧಿತ ಮರುಸು। ದ್ವಾಚಾರ್ಯ ರಾಮದೇವಾಚಾರ್ಯ ಸುರುಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾತಕ ಮಧ್ಯದಿನಿಂ ದವಂ ಚ

ವಂನಾವಿ ಕೆಪಿಸ್ಥನಂ ಚಿಕ್ಕರಂ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರರನರಬಿರು ಹಮದು ಪಚಿಕ್ಕನಂ। ಜಾಚಾರ್ಯ ರಚಿತವಹಂ ಪಂಪೆಯ ಪರಿಕ್ಕರ। ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸುತ ರಾಘವನ ಕೃತಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಸಂಧಿಸುವ ಚೊನು ಬಂಧಿ॥ ಗ॥ ೨ ॥ ಶ್ರೀ ೦

ತುಸಂ ಶ್ರೀ [illegible] ಪವನನಾಗ [illegible] ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥ ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಮನ ಚರಿತ್ರಮಂ ಪೇಳ್ದ ರಸ್ಸ್ಯ ನಿರಸನ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂದು [illegible]

[illegible] ಬಂದು ಮಂಗಸುರ ವಿನಿಂತಳ್ಲ ಸದನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾ [illegible]॥ ಶಿವದ ನಷ್ಟದ ದನ ಶಂ [illegible] ಯುಲು ಹಾನುರು [illegible] ಪರಾಜನತನಾತ್ತಾರ ಮಂಕಳು। ವರತನು [illegible] ಬಂದರೆಂಬ [illegible]

[illegible] ಯ ದೊರಗನಾಲಿಂದಾ॥ ಪರಶಿವ ಬರ [illegible] ಲಿಂಗನ ರಣೆಯು [illegible]। ವರ ಶ್ರೀ ಶಿರಾರ್ಧ [illegible] ಶಂಡು ಪಿಂ। ತಿಳಿನಿಮ್ಮನೆಯಂ ಬಿಗುವ ರಮಿನ ಕಿರಿಯ ನೋಡಿ ನಗುವ ವರ್ಧನಾ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ಪಂನೆರಡು ಬೋನಂ ಪಡೆದು। ಧರೆ ಮಾಗ [illegible] ಜಂಗಮವ ತೃಪ್ತನವಗ [illegible] ದು ಪ್ರವಿನಿತ ಧನ ವಿತ್ತ ವಿಟ ಜಂಗಮಕ [illegible] ದಿಂದಾ॥ [illegible] ಶರ [illegible] ಪಂದಿಸಿ। [illegible] ಬಂದ [illegible]

[illegible] ಭುವನ ತಾತ। ಗಿರದೆ ಶ್ರೀ ವಿರಕ್ತಿ [illegible] ಭುವನಿ [illegible]। [illegible] ಯಪದರಸ [illegible]॥ ಶ್ರೀಪರಮಶಿವ [illegible] ಕುಲೋತ್ತುಂಗನಮಲ ಪಂ। ಪಾಪುರಾಧಿ [illegible] ವಿರೂಪಾಕ್ಷ [illegible]। [illegible]

[illegible] ಬುಧ ಚಯ [illegible] ತಾನಾ [illegible] ಪತರ ನಾಗ [illegible] ಪನ ನುಪಮನ [illegible] ಭುವನ [illegible] ತಿಮನುಂ। ತಾಪ [illegible] ಮರಾಘವಾಂಕ [illegible] ನಯ ನವಿಶರ [illegible]

[illegible] ವಿಶ್ವನಾಥಪದ ಕಮಲ ಮಧು [illegible] ಕರ ನಮತ। ತಮ ಮಿನು [illegible] ತನನು ಪಮ ಶಾಂತ। ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ ವಿ [illegible] ಜಂಗಮ [illegible]। [illegible] ತನಿಸಿದಂ ಪುನಿತಾ॥ [illegible]

[illegible] ದ ಭಕ್ತ [illegible] ಗರ್ಭ [illegible] ವಪ್ಪ [illegible] ಶಕ್ತ [illegible] ಶರುನಾ [illegible] ಗಂ। [illegible] ಶೆಯಪದ್ದರಸ ನಿರ್ಮಲ [illegible] ಹೃದಯ [illegible] ॥೪॥ ಧರೆಗೆ [illegible] ನಗರದೊಳಿ [illegible]

[illegible] ಪ ಬಲ [illegible] ಮಾತ್ಯ [illegible] ಪ ಮಂ। ನೆರೆ [illegible] ಶರಾಜ ಯೆನಿಸಿ [illegible] ನಾಗನಾಂ [illegible] ಯೆನಿಸಿ॥ [illegible] ಮಾತಾರ [illegible]। [illegible] ಯೆತಿಗ [illegible]

[illegible] ತನಸುತ [illegible] ಶಿಷ್ಯರಾ [illegible] ಪವನ [illegible] ಯಾಶ್ರಯನಾದಾ॥ ೫॥ ವಿಶಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು [illegible] ಯಾಗಿಪ। [illegible] ವನಿತೆಯ [illegible]

[illegible] ಗಂಗನೆಯಂ [illegible] ಕವಿತಾಂಗ ನೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ [illegible]॥ ವಿರ [illegible] ಮುಕ್ತಾಂಗ [illegible] ಗೆಯಂ [illegible]। ಮೂರು [illegible] ವಿಲಲಿ [illegible] ಪುರ [illegible]

[illegible] ರಾಘವನ [illegible] ದಳುವಿರು ತದಿಂ॥ ೬॥ ರಾಘವಾಂಕನವಿ [illegible] ಮಲಭಾಕ್ತಿಯಂ ಯುಕ್ತಿಯಂ। ರಾಘವಾಂಕನ ಪರಮ [illegible] ನೆಯ ವರ್ತನೆಯ। ರಾಘವಾಂಕ [illegible]

[illegible] ಪವಿತ್ರ [illegible]। ರಾಘವಾಂಕನ [illegible] ತ್ರಿಯಂ ಶಕ್ತಿಯಂ। ರಾಘವಾಂಕನದಿವ್ಯ ಯೋಗಮಂ ತ್ಯಾಗಮಂ। ರಾಘವಾಂಕನ [illegible] ಗುಣಂ [illegible] ॥೭॥ [illegible]

[illegible] ರಾಘವನ ಪದಕಮಲ ಮಂಕಾ [illegible]। ಯೆಂದು ರಾಘವ [illegible] ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಗೆಯ್ದೆನೊ। ಯೆಂದು ರಾಘವನ [illegible] ಲಿಂಗಾ [illegible] ನೆಯನು [illegible]॥ ಯೆಂದು [illegible]

[illegible] ಬಂದು [illegible] ಪಂ ದವಂ ದಾರನಿ [illegible] ತಗಾ [illegible] ಬಂದು। [illegible] ರಧಿ ವಿಶ್ವನಾಥಾ ಯೆಂದು ಪದ್ಮರಸ [illegible]॥ [illegible] ಧರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ [illegible]

ತವನಸೌಧ ಜಂಗಮರೂಪಿಮಂತಾಳ್ದು। ವಿಸ್ತಾರದಿರಾಘವೇಶ್ವರನುಸುಧ್ವನಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರದಾ॥ ಪುಸ್ತಕವಬಿಡಿದುನಡೆದಂ ಸಕಲದೇವಮುನಿ। ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಾಂಘ್ರಿಯುಗನುಪಾದ್ವರಸನಂ। ತನ್ನ ದಿವ್ಯ

ಶಿವಶರಣರಿಂದುಂ ಪರಕೆಗೊಡ ಬಿಟ್ಟದ್ವರಸನಮಿಸಿ॥ ೧೯॥ ಶ್ರೀ ಶರಣಡಗೊಂ ಡುಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿನಲಿ। ದೇವರಪಾದಾಂಬುವಂ ನಿಂತಿವಿಗೆ ಸುಪ್ರಸಾ। ದವನಿ ದುಕ್ಕಮೂಕ ಶಿವಕ್ಕೆದ

ಬಿಡಿಯನಿತ್ಯನಿತ್ಯಿಯುಂ ಸತಿಗೆಯ್ದುತೆ॥ ಅವಿರಳಾತ್ಮಕಪದ್ವರಸಂ ಶಿಳ್ಳಂದೇವ। ಭವನವಾಗಿದ್ದು ನಿಂಮಪಿಸಿಕೆನು ಬಿಡಿದಿವ್ಯ। ತವಶ್ರೀ ಪ್ರವೆನು ವಿಳಿಂದುಮುಗದಿಂತ ವಿಮಲ್ಲಕ್ಕಿಲಂಪೆ ಆನಂದವನಾ॥ ೨೦॥ ನಾ

ವಿಪ್ರಿಯವಾತೆ ಗಂಘಂ ಪೊಯಿಗೂ ಗಾದಾನ। ವಿವಿರೂಪಾಶ್ವ ದೆಬೆಕ ಪಮಿಮಸ್ತಕಂ ಚೌವಿದಂ ರಾಘವೇಶ್ವರನುಸುಧ್ವನಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರಮಾ॥ ಶ್ರೀವಿಪ್ರರ್ ದಿಕಥೆ ಯುಮೆತಿ ಮಗಪ್ರಮಬಿಡ। ವಾವ

ಗಾದು ತಿವೆನಲ ಪದ್ವರಸಸಂತಸದಿ। ದೇವಯುದರಾಳಗಿನಿತಸೌದಿಕೆಳಿಸಿ ವಂಂ ಮಪಾವನತಮಾಳ್ದುದೆನಲು॥ ೧೧॥ ಶಂಭುವು ಕ್ಕಕದೆ ಗೆದುಮಧುರವಂಧುರತಾಗ। ವೆಂಬತ್ರಿವಿಧಸ್ನಾನದಕ್ಷಿಸಿಸಿಗಮುಪವಿಧು

ಂಬಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂ ಬುವದೆಯಲು ಶುದ್ಧಸ ಂಕೀರ್ಣಸಾಳಗಗಳಿಂ॥ ಸಂಭಾವ ಸಂಬಡೆಯೆ ರಾಗಗಳು ನಾದಮಯ್ಯ। ನೆಂಬು ಬಂದಿಪ್ತಿಸಿ ವಾದಳಾ ಡಸಿದನ ದೆ। ನೆಂದೆನಿ ನಿರಸು ದಸ್ಸೂಲ್ಪ ನಿವ

ಸ್ತೋನೆಗೆರೆವಂ ತೆಸಕಲರುಂ ಮಾಚ್ಚ್ರಯ ಗೆ॥ ೨೦॥ ಶ್ರೀದಿವ್ಯಮಥೆಂದ್ರಪದ್ವರಾಮನಕಥೆಯ। ಮಾದೆವಚ ಶ್ರೇಷ್ಠನುದ್ದುತಿಕವಿದ ರಸಿ। ನಾದರದಿಪಾಶ್ವ ತುರವಾವಿಸ್ತರಕೆ ಶ್ರಾವ ರಸ್ಸ ಕ್ಷೆಹರ

ವರಿಕ್ಕೆವಿರಿದೂ॥ ಮೊದಲಿಂ ಪದಪವಕೆತ್ತ ತಿದ್ದು ಗುಹಾಲುಗಾನಾ। ಶ್ರೀದಿವ್ಯಗಾನಮಂಕೆಳಿಯೆವೆನದಿಸಿಯೂದಿಕೆಳಿಸುತ್ತೆ ಹಲಕೆಲಪದಂಗಳುನಡೆ ಯೆವಾದಿದಂಮು ತೊಂದ

ಸೂ॥ ೧೪॥ ಧರೆಗೆ ಶ್ರೀಸಾಂಸ್ತ ಲಾಘುರವೆಶೈಲಾಸ ಗುಡರುಗಳಿಗ ನಾತಿಶ್ವರರುಮರ ಗಳಳ್ಗಿಂ ಕಲ್ಪ। ತರುಗ ಳುಂಮಡ್ವಗಳೆಲ್ಲಂ ಬದರ ಪ್ರದಮದು ಶಿವನೆಯಾಚರಣಮಂ॥ ವರನಾವನಾಗಿದ ನೆಲ್ಲವೆ

ಂದೆನಲ ತನ। ಶಿರ ವಾಳಿದ್ದು ವೆಸೆಂ ನವಾಮ ಪ್ರದ ಪಾದು ಕೆಯ। ನಿರುತಮಿದು ಮದ್ವಾಪ್ತಿಯಿಂದು ರಾಘವಶಿವವೆದನಪದ್ವರಸ ಕೆಳಿ॥ ೧೫॥ ವೆನವಾಳುಪ್ರಿದ್ದು ನಾತಿಗೆಂಯ್ವರಾ ಸೆಂ

ವಪಂಡಿ। ತನಪಾದಮಂನಿಶ್ರಿಸ್ತು ವಡೆನಗಿ ದುಸುಸಾಂಧನವಾದುದೆಂದುಪದ್ವರಸನ ಳಾಲನಂಗೆಯ್ದು। ವೆಸುದ್ದಿಂತೆಂ ದನೂ॥ ತನ ಗಿ ಪ್ರದನನಿಂತು ಬಿತ್ತದನೂ ಚಿತ ಜಗ। ತ್ಸ್ವನ ವೆಮಂನಿದೊ

ದುತಿರೆಸ್ಸುಂ ಮನಿಕ್ಷೇನಾ। ತನಕಂ ಡುಸಂಕಿಸುಬ ದುಚಿತ ಬಿಂದಾಡಬಾರದಲೂ ಮಹಾಜನಕ್ಕೆ॥ ೧೬॥ ಪದ್ವರಸನಿಂತೆಂದುನುಡಿ ದಿರೆ। ಮುನಿ ಜನಸ್ತು ಮು। ಶ್ರ ತದಿನಮುನಾಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇಶಿಕನ ಮುಖ। ಪದ್ಮಮೋ

ಸಿಮಂದಪ್ರಾಸಂ ಮೊಳೆಯ ವೆಂದ ನಿಂತೆದೆವೆಸ್ವರಾಘವಂ॥ ಪದ್ಮಜಾಂಡದೊಳಗ್ಗಳಿಯೆನುತಂನಯಪಾದ। ಪದರಕ್ಷೆಂಯುಬಿರದಾ ಳಿಳುವಿದಲ್ಪದೆಬಿಡಿಂ। ಪದ್ಮಾಸ್ಯಶಾಭಲಂಪೊ ಪರನಸುತನೋಳಾಡ

ಸಲ್ಪದೆಕ್ಷತ್ರಿರಾ॥ ೧೭॥ ಯುದಕಳ್ಳಿ ಪೊರೆಸಾಕು ವವರಿಲ್ಲಪಾತನೆ। ಪದುಳದಿಂ ಬಾರಲಿ ಬಾಡಿನಬಿಂಕೆದಂಕೆ ದೆಗಂ। ವಾದೆವನಾಂ ಕಂಡಪೆಂ ತನನು ಬಿಯುಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಕೊಂಡೊದೆರಿಯಬಹುದು॥ ೧೮॥ ತಮು ಕರವ ದ್ದ

ಸನಿಂತೆನಲಾದಾಮುನಿ ಕೆವಕಂ। ಮುದನವ ಶಿಶಿರಮುಗುಡ ದಿಂಪುಸ್ತಕಂಗೊಂಡು। ಮದನಹರಕರೂಣಾರಾಘವಕೆ। ವಿಪ್ರವರನ ಡೆಗಿಡ್ದುಂದನಿ ಕೆನಂದನೂ॥ ೧೯॥ ಬಂದ ತಭ್ಭಂಗಮ ಕೈ ಪರಮುನಿದಾ

ಯುವಂ ಸಂದಿಸಿ ತ್ರೈಭುವನ ದಭಾವನಸನ್ನಿಷ್ಠ। ಪಂಚವಿಂಶತಿತ್ತ್ವಾಳಮುಮಂ ಚಾರಗೆಯ್ದು ಭಕ್ತಿವಿನಯವಚನದಿರಾಘವಂ॥ ಯಂದನೆಲೆಯ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತನಿಗಾವದೆಸೆದಿಂ। ಬಂದೆನೆರವಿಸು ಬೆಸನಸಹಾಯವ್ಯ ನಗರದತ್ತ

ವನದೆತಂದವೆಗಳ ಸುಕವಿಗಳಾಭುನಿನಂ ದುನಿಂನಯನವಿಕ್ರಿಯಾ॥ ೧ಗಾವಾ ದಿಸೆಸೆಯೊಳವಮಂನನಾಕಿಗೆಪಡಾ ದೆ। ವೈ ದಿಡಾ ಬಿಸದಿಕವಿತೆ ದುಬಿಕ್ಕವಗನೆ ನೆ। ದಿವನಿನಾವಕಾವ್ಯದೊ। ಭಾದಿ ದೊ। ಖದ್ದಾ ಮಹಾ

ಶ್ರವದ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪದವಾಮುಖದ ಪ್ರಾಮುಕೆಯೆನಿಪಪ್ರತಿ। ಗಾ। ವಚನವಿಹಪದನನದಕೆಳು ಶ್ರುಶಿಸದೆ। ಯಾವನೆ ರನ್ನಂ ದನಾಜಿದನ ಕುರುಹಂಪಿಕ ತೆಗೆಂಬ್ಬೆ ಯೆನಲೆಂದನಾ॥ ೧ನಾವಿಕಚಿಬದಿದ ದಕ್ಷನತ್ವದನ

ಲಾ ಶ್ರೀ ಭವನ। ಖರದತ್ತಿ ಬೊಂಬಿ ಬದಿರತೆನುತುಹಾರೆಂಬಿಗಾಬಿ। ನಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಗೆತಳುವಿರಕೆನಿಂ ನ್ನುಮಗನಾನಸ್ವೈನೆನರಖಂಡ್ಡಬನ್ನಿಳಸಾ॥ ವರಸಬಿವೃದ್ಧರ್ನನವ ನಜಾವಳನೆಂದು। ಬಿರಿದಾವಿದ್ದಬಿರುಕವಿತೆ ಯುಕಮಿಕೆ

ತ್ರಿವನಪ್ರಬಿ। ದಾರಕಾಂಡವಂ ನಿಂನಸ್ವವನರಿದು ದಾನ್ಯಗಳ್ವದಿ। ದೆ ಪದನತೆಗದು ಬಿಸುಟುಕೂ॥ ೧೦॥ ಯೆನೆರಾಘವಾಂಕ ಶಿಕ್ಕಳತಿಕೊಪವ ಮಂತಾನು। ಜನವರಿ ಯುಕೆಂದಂತೆಪ್ರತ್ಯಗಿವಾಮುಕೆಯನಾ। ತನಖರದಾಳಿಕುಬಿ

ತಸ್ಸಿನಿಸ್ವಾಂಬರದಿಶಿ। ಬಿಬಿದಾಂಶನಷಿನೆ ಧ ಕಿಗೆ॥ ಯುನತುಬಲುಷಂಕ್ಕಾಬಿಬಕೆಬಾರವೊದ್ದೆಕಳೆ। ಯುನಬಲುನನುನಗುತಿದ್ದನಂ। ಬಿಕಲಿಕಾಮರ್ಗಿಭನಕಲಹಮುಮನಿಕ್ಕಿಪ್ರಪಿಂಮ್ಯದಪಂಪಾಬಿ

ರಗವಾತ್ಮವಿಜಿತಾಕ್ಷನು॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀಸಕ್ಕಾ ಯು ಯುನ್ಯಂಗೆನಕಿಪ್ಪಬಿಲ್ಲಂಡುಮೆನಾ। ರಾಘವಂವೆನಸುದಂದಾಗ್ರಕ್ಕೆ ತಂನೆದದ। ರಾಗ ಪದಪಾದುಕೆಯನಳಿಂಗ ಕಿತ್ತಖಂಬವಿಬಿಖಿಬಂದು

ಚೆರರಿ॥ ಭಾನುಸ್ವಿಯಕಿವಿಕ್ಕರಬಸಾರಂಡ ಜಲ್ಲಯು ತಿಂದು। ಹಾಗುತಿಪಕವಳಿಗಳ ತಕ್ಕಕವಿಕುಲರಾಜ। ಕಮಿಷ ಜಂಝೂವಾತ ಯೆಂದು ದನಿಗೆಯ್ಯ ನಿಸ್ಸಾಳಗಳಗದ। ಡಿಂದಾ॥ ೧೨॥

ರುಭಳತಪವಾಗಾದಕವಿಸಕಿವಿಗೊಂತನೆಂ। ದುಕಿಬಾಗಳ ಪಾಡುಕಾವಳಿಗಳಿಂದಂದಳ। ವಿ। ಪರುಷದಿಂದದಡ ದ್ರ್ಯಹಾದ್ಯಗದತಲು ೦ತಗದ್ದ। ಬಿರುಕಿಪ್ಪ। ರಾ ವಾಂಕಂ॥ ಪರಶಕ್ತ್ರನಿಸಪು

೧೦ ದ್ವನಿಕಿಳ್ಗಂಮುದದಿ। ಪುರವಪ್ರಂಗಾರಗೆಯ್ದು ತ್ರಿದ್ವಗಬುದ್ದರವನ। ಕರಿದಾಗೆಫಲಯುಗುದಿ ತೋರಣಗಳಿಂದು ದೊಯವಿಥಿಗಳನೆನೆಂ ಬೆಸಾ॥ ೧೩॥ ಯುರದೆಸದಿಗಜ್ಜಾಜಿಮುದರಿಂದಂದಿಸ್ವಾ

೧೧ ಕರನಕ್ಕಿತೆನಾನಾಪ್ತರತ್ನಗಳ ಸುತ್ತಸವ। ಧರಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದುದರಿಂಕತಾಕರಂಬಾಯುಂ ಫಲವಾಸುದಾನರಗಳಿಂ॥ ಸುರಲತಾವಾಟಿಯೊಲು ಜಂಗರಂ ಬೆತ್ತಿ ವ। ಕುಡುಜಗಳ ನಿವಹದಿಂ ಕ್ರಾಕಸುಂಧಾ। ಬ್ರಿಂದೊಯು।

೧೨ ಪರಶಕ್ತ್ರನಾಗಮನಕೆಂ ದು ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿದ್ದ ಪುರವಿರಾಜಿಸುತಿದ್ದುದಾ॥ ೧೪॥ ಪರಿದುಬರರೆಂಬುಬಂದಂ ಸಮಿಪಕ್ಕೆನು। ತೊರೆಯೆರಥವಿತತಿ ಭಯಂಕರಿಘಟ್ಟಗಳುಂನಾದಿ। ತುರುಗನಿವಹಗಳು ಪರಿಜನಮುಕೆಜನಂಗಳು

೧೩ ೦ವ್ಯಗಿಶಿನಾನಾವಾದ್ಯವಂ॥ ಪರುಷ ದಿಂದೊದವಕಲುಪ ದ್ವರಾಳಂಸಕಲ। ಮತಿಭಕ್ತದಾ ದೆಗೊಂದುವಿವಿ ಧಸಂಭ್ರಮದಿಂದ। ಪುರವಹೊರವಂಕ್ಕೊಂದುಯು। ಜನಾಂತರಕವಿವರಂದು ರಾಘವನಾಂ

೧೪ ದಾ॥ ೧೫॥ ಬಿಂಯತೆ ಕ್ಷ ಕವಿಸಕಿವಿಗೊಂತಕವಿಬಲವಂತ। ಜಯ ಸುಜನಕವಿಕಲಾಧರನಾಥ ಯಸಂಹರನಾ। ಕುಂದು ಮೂಘ್ನಕವಿನಮೂಪದಗಂಡಲ। ಮನ್ಮಾಯ ಕವಿತ್ರಯರುದನು॥ ಜಯಕರನಾಗುನಾಲಾಭ ಶ್ರೀ

ಗತಿವ್ಯಕಿರುಲದ್ವಿಪಿಜ ದಮತರವನಿಸವಂ ತಿಜನತನಿಕರಸುರನಾಜ। ಜಯವಿಜಿತಬುಧಪಾಲ ಜಯನಿರುತ್ತರಶಿಲರಾಘವಾಂಕಂ ನಿಶಾಂಕಂ॥ ೧೬॥ ನೆರವಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾದಿಕಣನೆಂದು ಮುಂದದೆಂದೊ। ಭುಕಿವೆ। ದಂಡಾ

ದೇವನ್ನವನು ಸಾಯುಕೆಯು ಪುತ್ರರು ಕರೆವೆ ಯೊಳುಬಿ ತುಕುನಾರಿ ತುನಾರಿ ದು ನೆಕ್ರೆಯು ಬ್ರಿಗದರಾಂಬದ ಜಲಯ॥ ಸತಿಯತಂಪುಲಕ್ಕಿರದಿ ಕೀರ್ತಿಯುವ ಶ್ರೀಕಂಠಪ್ರ ಧರ್ಮಸಂಗನಾಕ್ಷಿ ತಸುರ ಸರಂಗ ಭವ ತ್ರಿವನಂ ಉತ್ತಯದ [illegible]

ರಿ ಸ್ತಾ ನಿತರೆಬಡಿಸುತ್ತಲಂದವನ ವಿಳಿದು ನಡದ ದೀಗ॥ ೨॥ ಹಿದರುತ ಬಂದುಪದ್ಮ ರಸಿಕಂಭ್ರಿಗಳ್ಳಾಳು ಮದುವುದು ಗಿನಾಳು ಮಗನು ಉಮಗನುಡ್ಗ ಮ [illegible] ನಗುತ್ತೆ ಗೆ ಸೇರು ಹೃತ ತ್ರಿವಿಧಲನ ನೀನ [illegible]

ಕಿಂಕೆ ಜವನೆವೆಂಬ॥ ಕೇದು ಕುಳಿಯಕು ಪುಶಿ ಕುಬ್ಜಿತವ ಗುಖ್ಯ ನಾಸಸಿಂ। ದುಧ ಕಪಾಲಕ ಕಪುಟ್ಟ ಬಕ್ಕೆನತಲ್ಲುತಿ [illegible] ರಾಜಂ॥ [illegible]

ಸಂತಾಪಿ ಮುಂದಾಡುತ್ತೆ। ಕಗಕವ। ನಲ್ಲಾಕೆ ಕರವು ಬ್ರುರಚಿ॥ ಯೆ ಕಾನಾ। ದಗಜಾದಿಪತಿಯ [illegible] ಬೀಡಿ ಧನಸ್ತ ನಿನವಾಡುತ್ತೆ ಹೋತೆಯದು॥ [illegible]

ಗಿರು ಮುನಿಯು। ಮಗ ಧರಾಂಕ ನಬತೆಯಿಂದ ಪ್ರುಕಾ ಶ್ಯಕಾಂದನು ಮಿಲ್ಲ ಕಳಿಂತೆನೆ [illegible] ಬಲದಿಂದ [illegible]

ಡಂದ ಮಿಕೆ ಖಂಡ ದೇವಯ್ಯು [illegible] ನವಹು॥ ಸರಸ ಜಪವನ ತ್ತು ತದಲುದ್ದಿಸಿದ ಪ್ರುಬನು ದಿವ್ಯ ರುತ್ತುದದಿ [illegible] ಮುನಿಸಂದ ತನನಿ [illegible]

[illegible] ಮಂತ್ರ ಜಪ ತಪ ಧ್ಯಾನಾದಿಯಿಂ ಚರಾ। [illegible]

[illegible] ತ್ರಿಯನಿಗೆ। ಬಿ [illegible] ನಿಂದ ಜಂಬಿ [illegible]

[illegible] ಇಂದಸುವ ನ್ನೋಡಲ್ಲಿನಲೆ [illegible] ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ [illegible]

[illegible] ಮಂತ್ರ [illegible]

[illegible] ನಂಡರಿ [illegible] ಯುದ್ಧ [illegible]

[illegible] ಮಂದಾ [illegible] ಪಂಡವ ಜ್ವಾಲೆ [illegible] ತ್ತ ಮಂ [illegible]

[illegible] ದಿಂ॥ ೨॥ [illegible]

[illegible] ವಿತುಕ್ತೆಂದು [illegible]

[illegible] ಮನಿ ಸಮಮಿ [illegible] ಮುಂತು ಮುನಿವಿದರಿಂ [illegible]

ಗವಗಳ ಹೊರವಡಿವೆ ಸೆಂ ಕ ವರ್ಣನೆ ವಿಪ್ರ। ಡಾಸುಕಾಡಿ ಗೆಲ್ದ ಬಾರ್ಕಂಪನುಮಂ ನಿಜ ಪೊಡರಿಂದುಡೆತ್ತುಪನ ಸ್ವದೇವ ಸಿಖೂಷ್ಣೂ॥ ತಳಿಗೆ ರಾತೆಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ಬುಾ ಮತೆಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ...

ಗಿಜಿಯಾ। ಪತೆಗೆ ನೀಸುವಿನೆಂದು ಚಕ್ರದಿಂ ವಿದಳಿತ ರಾಮಂಗಳಾಗು ತೋಡದು ಮುಕ್ತಾ ಪದದೂ॥ ೩೬॥ ಬೆರಗುವಡೆದಿರ್ದ ಲಿನಿವಳಗಾಳು ದಧಿ ಚಂದಿನಂನೆ। ಪುರಿ ಚರಣ ಪೊಡೆದು ದಕ್ಷಿ ಣೆ ಬರು ಕುಸುಮದಿಸು ತುರುಪ್ರ

ತಗಡಿ ಸೊಡೆ ಬೊಡೆ ವಿಷ್ಣು ವಿಶ್ವರೂಪಂ ತೋರಲಿ ಕ್ಕಿಸುತ್ತೆ॥ ಪಾರ್ಥ ಸುತನೆಂನ ಮುಂದಿವರ್ಣಯೆ ಪೊಂಬುದೆ। ನೆಲಕೆ ತೊಪ್ಪಿನಾಂ ವಿಶ್ವರೂಪ ವನೆ ಸತ್ತು ಹೇ। ಪ್ರೈರಲತಿ ತೋರಲಕ್ಷಿ ತನಾಗಿ ಪ್ರವಿ ತ್ರಿರೂಪಿದೆಂತೆ

ಸಂನಿಶಿಲಾರಕೆ॥ ೩೭॥ ಯುದ್ಧಸಾಕ್ಷಿಪಂ ದೂರದೊಳ್ ಗಿಡು ಕಂಡಬಗೆ। ಬೆದರಿಯುದ್ಧೆ ಡೆ ಮೊದಲಾಂಡ ದಿಗದ್ವಿಗೆರಗಿದಯಾ। ಸ್ಪುದರಕ್ಷಿ ಪಿನ ತಿನಸ್ತಾಂಗದಿಂ ಸಮಿಸುತ್ತೆ ಬಂದ ದ್ವಿಬಾಣೆ ದಿ॥ ಅಧ

ಗನ್ನ ನಿಯಾಂಪಾಲಯಾಂ ವಿರನ। ನೋಡೆ ದನೆಂದ ಸ್ವಭಿಂ ಈ ಯ್ತ ಪ್ತುಂ ಮಂನಿ। ಪದೂಡೆ ಮನ್ನಿಮು ದಲ್ಲ ದೂಡೆನಿಂನವುನಕೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡೆನುತ ಕ್ಷುಪಸೂ॥ ೩೮॥ ದಿನೆಯು ಬನಾಗೆ ದಿರೆತ ಪ

ಕೆಮಚಿ ರ ವನೆವಾರನಿಂ ನೊಬ್ಬು ಬಳ್ಳಿದ ನಬ ಜಿಬ ನಿಂನೆನಿಜ। ಮಾನ ಸ್ನದೊಳು ಳಪ ಗೆತನವನಿಂತಿ ಚ್ಛಿ ಕಾಳ ದಿರೆಳಾಕ ದಲ್ಲಿನನಗೆ॥ ಮಾನಾತಿಹಾನಿಯು ಪ್ಪುದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಗ್ಗ ಮೆವ್ಯವಾ

೮೮ ವನೆ ಸ್ವವಳಾಯೆನೆ ದೆಪವಾಗಳಿಸುಗಿಸಿಕೆಂ ನ ಬಿಯು ಶ್ರೀಗಿವೆಯೆನೆನಗುತಿ ಕಳ್ಳಿಯ ನಿನೆಂ ದಿನಂತೆ॥ ೩೯॥ ಸು ಖ ದಳ್ಳಿರಾ ಜಸ್ಯದಿಪ ತಿಯಾಗಿ ಬಾಳು ಪಾ। ಗಮ ಬಿಲರಲಾತಿ ತನಸಕ್ಕರ

ವರಾಳ್ ಚಕ್ರಕೆಯ ನವನಿ ಯ್ಯದಿಶೆನ ಲ್ಲಿದು ದುನಿಂದು ಶ್ರೀವದಿಶ್ವೆ ಗೆಯ್ಯದಾಡೆ ಕರು ನಾ॥ ಪ್ರಕಟವಾಗದು ಶ್ರೀಪ್ಯನಪ್ಪಿನೆ ನೆಪ ಸ್ವಮಾ। ಸ್ವನ ಯೊಗವಾಂ ಮಾಡಿ ಕಳು ವಿದೇಗ ಡೆಸ್ಸು

ಪುತೆಸ್ವನ। ಪ್ರಕಟರಾಸ್ಯವಪಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದ ನಿತೆಪದ್ಧರಾಳ ಕರು ನಾ ಬಿ ರಾ ಜಾ॥ ೪೦॥ ಶ್ರೀವತ್ಸ ರಾಡನೆಗ ಬ್ರಿಸುಳ ದತ್ತಂ ತೆಕ। ಪ್ಪುಪ ದಿವನಿಯ ಪಾದು ಕೆಯ ತ್ರಿರಮೊಳು ತಾಳ್ದಿನೆ

ವದಿಯಂನಯ ಪ್ರ ದಯ ತಳ್ಳನಾ ಸ್ವತಿ ವಿಪಾಪ ಬಂದಿತೆಂನೆ ಗೆಯ್ಯೆ ನೂ॥ ಶ್ರೀವತ್ಸಿವಾಂಯೆ ನಳಿವ ಪರಿಯಿಂದ ಲ್ಲಾಡೊ ಬಿಡು ಡ ಂ। ತವೆಜ ಕೆದುದುಂ ಯುಕ ವಿತೆಂಯು ನಿಂನ ಬಿ

ಮಯಿಾ ರಾಮವನ ದೊಳು ಸು ಪ್ರತಿತ್ತ ತಮ ಗವೆಳಿಂದು ಪೂತೆ ನಿದಕಣ ಜ ಬಿಡಾ॥ ೪೧॥ ನಿಂನಪ್ಪದ ಮಂತ್ರಾನಾವೆಳಿಂದು ಯಾತೆರ ದೊ। ಘಂಸ ದಿದು ಬಳಿದೆಂತೆ ಸಾರಿತೆಂನಳ್ಳಿ। ಬೆಂನ್ನಿನ ನೆಬಾ

ಶೆಂದು ಗಸ್ವ ಮಸ್ಕ ಕ ದ ಮೆತೆತ್ತು ರಿಪ ರಾಜವನನೂ॥ ಎಂನ ತೆಗೆ ಗೆಚ ವದಿಂ ದೆಪ್ಪುರತನೊಳ್ ಮೂಕು ಬರು। ಲ್ಲುಂ ನೋಡಲಿ ಚ್ಚೆ ನಿಬ್ಬರ ಪ್ರಭುರ ಜನದ ನಿಗಳ ಗಂನಾಡೆಬಂ ನಾನಿ ಸುಲಿವ ಡರಿ ದಾ ದುಗ್ಗೆವೆ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರತಿ ಮುದದೊಳಗ॥ ೪೨॥ ಬಾ ಪಂನ ಸಂಮು ಪೆಪ್ಪುವು ದುಃಖ ವಮೂಸಲೆನ। ಬಾ ಪಿಸಪ್ಪರಿಖತಾ ಕ್ಷತ್ರಾತ್ಯಮಂ ಜನವಿ ಡುವೂ। ದ್ವಿವೆರೆಂಮುಳ್ಳ ನಾಪಲ್ಲವಾಧ ಕನಿಸು ವಿರಿಂಮು ವಸವಿದಂ

ಶ್ರೀ ವಿಭು ಧರಾಪವಂ ವುಂಚಿಮೂಸುವನು ನಡೆಗಾವಳಲಿ ನಮು ದದಾನೆಂ ಯೆಂದೊವ ಚ ದುಃಸಿಖಿ। ತಿವಿ ದುತ್ತ ವದಿಸು ಪ್ರಲಿಸೆಂಮ ದದ ಪಾಡತಿ ರತಿರಪರ ರಿ ಬೆವರಾನೆಲ ತ॥ ೪೩॥

ಂಪ್ರೆ ಧುಸ್ತ್ರಿ ನಾಲ್ವ ದ ಬಾಬ್ಬ್ರ ಯು ದರ ದೊಳಿಕ್ಕಸು ವಿಪ್ತಿ ಯುಂದಪಾಂ ಪಾಡವಂ। ಪರಿದೆಂಯ್ಯ ವಾಗವಿರು ರವ ನಿರಸುಂತೊಲಗಿ ಬೆಂಗ ಡೆಯ ಮು ದಿಯ ಗಂಜಗಾ॥ ಬರಿದು ಕೃಷ್ಣಳನೆ ನವಿರು ತೆದರ

[illegible] ತೆಯ। ತ್ರಿಶರಣ್ಯ [illegible] ಶಿತರಕಂನಸ ವಿಕ್ರಮವನಿತ್ತಳ್ಗಂದೆ [illegible] ಸಂಬೆಸು ॥ ೪೪ ॥ [illegible] ನ್ನಗಣದೊಡೆಯ [illegible] ನಿಧಿರಾ [illegible]
[illegible] ವನಿದು ಕಾಷ್ಠವನಾವನೆನಲು [illegible] ಯ। [illegible] ನವಬಾಹಾಕ್ಕೆ [illegible] ಮದಗಜದತ್ತಿರದಮೆ। [illegible] ನೋಡಿಸುತ್ತ [illegible]
[illegible] ॥ ೪೫ ॥ [illegible] ಸೆಂದಗೆ [illegible] ಕಲವರುವ ವಸ್ತ್ರದ [illegible] ಜಡಿದು ಕಾಷ್ಠವನ ಸುಡುವತ [illegible] ಬಲು [illegible] ನಡುವಿಧಿಯ [illegible] ಬೆಳ್ಳಿಗಿಳಿಯತಿಗ [illegible] ಬಾಗಿ। [illegible]
[illegible] ಶಿಗಳೆ [illegible] ದಮುದಾನಿ [illegible] ಶಿತದಿನೆಲನ। [illegible] ವಿವತಿರದಿಲಂಬ [illegible] ವಾಯುನಗುತಿ [illegible] ॥ ೪೬ ॥ ಯಂತುಕ್ಕೆ [illegible] ಮುಮನಾಂತು [illegible]
[illegible] ಮೂಲಕಶರ [illegible] ಶಾಂತಮಂ [illegible] ಕಾಷ್ಠವನ ನೋಡ [illegible] ಸಂತಸ [illegible] ಪ್ರಾಸನದ [illegible] ಕಾಷ್ಠವನ [illegible]
[illegible] ಯಕ್ತಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ॥ ೪೭ ॥ ಶಿವನ [illegible] ಮುಮನಂದು ಸಂತಸಗೊಂಡು। ನವಪುಳಿಮ [illegible] ಬದಳ್ದು। [illegible] ತಗಂಧ [illegible]
[illegible] ಶಿವ ವಿತ್ತೆ ಯವಳಿ ॥ ವಿವಿಧಶಕ್ತಿಯೊಳಿತ್ತವರ [illegible] ಯಂಬಿಗತು। ಶಿವಶರಣರಾ ಕಾಷ್ಠವಿತ್ತ [illegible] ತದಾ [illegible] ಸಂಗಸು [illegible]
[illegible] ದೆಂತೆನೆ ॥ [illegible] ಪ್ರಸರಾಯಬಸವರಾಜನ ಮನೆಗೆ। [illegible] ಯುಂ [illegible] ರಾಧನೆಯ ಮಾಡಿ [illegible] ಲಿಂಗಾಮ [illegible]
[illegible] ॥ ಕಲಾಧರದ [illegible] ಲ ದೇವಿಯರ ಮನೆಗೆ। [illegible] ದಂಕೆ [illegible] ಸಿದ್ಧ [illegible] ಮುಕ್ತ [illegible] ರಾ [illegible]
[illegible] ರಶಿಶ್ರರನ ಮನೆಗೆ ಗವಿದು ಸಂಬೆಂ [illegible] ಬಕೆ। [illegible] ಪ್ರಮ [illegible] ದುರಸು। [illegible] ರಾಧನೆಯ [illegible] ಮಾಡಿ [illegible]
[illegible] ಸಾರಸು [illegible] ರರು [illegible] ಕೆ। ಶಾರುಂ [illegible] ನಿಧಿ [illegible] ಕಲಾನಿಧಿ [illegible] ಶಾರವಾದವ [illegible] ರಾಷ್ಟ್ರವದೆ [illegible] ಶಾನ [illegible] ಯಕ್ತಿ ॥ [illegible]
[illegible] ವಿದು ಪ್ರವಿನತ್ತಿ [illegible] ವಮುಂಗುರುಲಿಂಗ। ವಿಮಜಂಗಮಂ [illegible] ತರು [illegible] ಶಿವಮಂತ್ರ [illegible] ಪ್ರಸಾದ। ಯಿದುರಾತ್ತೆ [illegible] ವಿದು [illegible] ಲಿಂಗಾಂಗ। ವಿದು [illegible]
[illegible] ಪ್ರಸಾದಿಯ [illegible] ಚಾರವಿಂ। [illegible] ನಾಚರ [illegible] ಶರಣರನು [illegible] ಲಿಂಗಾನು [illegible] ಬಸವರಾಜನ [illegible]
[illegible] ರಾಷ್ಠವನವಿ। [illegible] ಮನ [illegible] ಗಕಲಕಮ [illegible] ॥ ಮಾಪ [illegible] ಮುನಿಗಳ [illegible] ದಿವ್ಯರೂಪ [illegible] ಚಾರವ [illegible] ದುವಿಂಬಿಂ [illegible]
[illegible] ನಾದ [illegible] ಶಿವ [illegible] ದೇವನಿಂಮಂತ್ರಿ ಯಂಕಂ [illegible] ದುಕಿದೆನಿಂನು। [illegible] ವಿರೂಪಾಕ್ಷ [illegible] ರೂಪ [illegible] ದಾವರೆ [illegible] ನಿಂ [illegible]

ಬಂದಪೆಂತೆ॥ ಆವಪೇರಿಂ ಬಂದಲ್ಲಿ ಮಡಿದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾವುದೆಂಬೆದರು ತಿದೆಯಂ ಸಮನವೆನಿಸಿಂಮ ಸ। ಪೆವೆತ್ರ ಸಮಲ ಸವೃತ್ತನೆಂದುಂ ಬಾಜಿಸಿ ಶಾಪಮಂ ಕೊಡಬೆತ್ತಿನೆ ಗುರು ವಿಸೋಧುಗುಣಾವನಂ ಶಿಂಗ
೨ ಗದೊಳು ಲಿತ್ತನಾವ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ। ಪುರುಷನೆಗೆ ಪ್ರೆತಷ್ಟು ನುಂ। ಗರುವನೊಳು ಚತುರತೆಯನಾ ನಾಲಿಯ ವನೊಡೆಯ ಹೊರ್ಗೆ ಗರಸ ಅಶ್ವನಾವ ನರಕಂ॥ ಧರೆಯೊಳ್ಗಾ ರಾ ದಾಡಂ ಹರನೆಂದು ಬಿಬ
೩ ಮೆನಾತನೆಂದು ದಾಖನಂ ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂದಿನ ಧರ್ಮ ವರತುನರಕವನೆಯ್ದುವಂ ವಂಧನೆಯಮಾಡಿ ನಿಂದಿಖ ಮೊದೆನ ಪ್ರುನೊ॥ ಖ॥ ನಿಂನ ಪದಯುಗಳ ಮಂಕಾನಾ ಲೆಂದೆಳ ಸಿನಾ। ಮುಂನ ಬರಿಖಯೆ ಮರಳಿ
೪ ನನೆಶ್ರಾಪವನಿಯ್ಯ। ತೆಂನ ಶೈವಿ ಲಿಜಿಯಶಿವ ನಾನಂ ಜುಪೆಂಸು ಖದಿ ಖೊಗಿನಲ್ ರಾಘವಾಂಕಂ॥ ರಂನವಖ ರಾಳನಿ ದಂಶಳಿಯ ದಿಶೆಗ ನಾವರರು ಮಂನಿಸ್ವರಳ ಯೆಂದು ನನೆಂದು ಶ್ರೀಗಿದ ದಿರಲ್। ನಿಂನ ಗುರು
೫ ಕಾಯಹರಿಯ ಲಿಸ್ವರಂ ಲಿಕೆವ ಮೊಗೊಳಯ ಲವ ಕೆಕರ್ತ್ರ ಹು॥ ಅಖ॥ ಯೆಂದು ಪದ್ರುಸ್ವ ರಾಘವನ ಬದಿ ದೆತ್ತಿ ನಲವಿಂದ ಹೊಂದಾ ದಿನ ತಿಗೆಂಯ್ದುಬಿ ಭ್ರಾಡಲಾದನ। ಮಂದಬೆಗದಿ ಲವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಹೊಕ್ಕಿ
ಪು ಪುತ್ರ ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದು ತೆಂನಾ॥ ತಂದೆಗುರು ವರವಂ ಕೊಯಂ ಕಂಡು ನತಿಸಿಪಲವಂ ದದಿಂ ಸತಿಸಿತ್ತ ಮುಗಿದು ಪಾದದದೆಸಿ ದು। ಸೊಂದಿನಿಂದ ಶಿಸ್ತಿ ತಿಯುಂ ದಲಾಕಾಶಂ ಸ್ತ್ರೀ ಮೂ
ಲತ್ತಿಯೊಡನಿಂ ಶೆಂದವನ॥ ೫೬॥ ಯೆಶೆಯಯ್ಯ ಬದರನ ನೆಂನಕವಿ ತೆಯ ಮೀನ। ಗಳಿರನೆಂ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾಕ್ಷೆಶಿರಂ ಬಿಳಿನಾಂ। ಚೊಲಬ ಶಿಯದಿಲ್ಲಿಂದ ಲೆ ಪಾದು ಕೆಯ ಟಡಿಸಿಕಾಂ ಲದು
ಶ್ರೀಗಲುಕಾನಾಬತೆ॥ ನಲಿದು ತಲೆಂ ಹೊಘವಕ್ತಿ ಯೆಂದ ತಾನೆಖೂರಲ್ಲ ಲವಲಿ ದದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮೆನೆ ಸ। ಲ್ಲಾಲಿರು ನಿಂಮಂ ಕ್ರೆ ಯಂ ತೋರಿದರು ನೈ ಪಿ ಯೂಗೆನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಯಕ್ಷನೆ
ದರಂ॥ ಖ॥ ಬಸವರಾಜನ ಕೊಲ್ಲ ವೆಳೆಂದು ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ। ಶಶಿಧರ ಲವೆತ್ರಮಂ ಮರೆಸೊಂಡು ಬರೆಲಾಡಂ। ಬಸವರಾಜನ ಪ್ರುಸಿ ಯೊರಾತನಿಜಸಕ್ತನಾಗಿ ಶಶಿರನ ರಾಳಿರು ತಿರೆ॥ ಬ
ಶಿವರಾಜನ ಮೆರೆನ ತಸಿದು ಪ್ರೆಕೆ ಲಿಕೆ ಕೆ ಮು ವಸ್ತು ಧೆಯೊಳು ಚಿಕ್ಕಯ್ಯಗಳನಿರಿದ್ದ ದದಲಿಂದ। ಸುಖನೆನಿ ಜಮೊತ್ತವೂದುದುನಿ ನಗೆಂಯಾ ತೆರದೊಳ್ಳಾಗಯ ಲಿದು ಕದೆಯೊಳ್ಗಂ॥ ಖ॥
ಶಂತುಮದ್ದನ ನಿರಂತಾಕ್ಷನಂ ಕ್ರಿಯ ನೆಕ್ಕರಂ ತವರಿಂಯಡ್ಡೆನ ದಸಿ ಪುಡ್ರಿಕಮುಂ ಲದರಿಯ। ದೆಂ ಖುಬಿ ಧುಪದು ಧರೆಯೊ ಲಿನಿದೆವಯು ಶಿವಪರಿಯಂ ಶಿರವಿನಿಂದ ರೆಗಲು॥ ಚೆಂತೆ ಬಿದಿ ದಕೆವವಿ
ರವಾಪೆ ಶಿರನೊಲಂ ತೆಲಂರ್ತಿ ಶಿವದೆನ ರಾಘವಸು ಪಂಡಿತಂ। ಸಂತಸಂ ದಳಿದು ಹರಿಹರನಂ ಕ್ರಿಯೊಳ್ ಬೊಗಳು ಪರಿಕಿತ್ತ ನಂಗೆಯನು॥ ಅಗ॥ ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಪ್ರಮುಖರಿಸು ಜಗಾದ ಹರಿಹರನೆ। ಹರಿ
ಹರನೆನ ನ್ನೆರಮುನಿದ್ದ ದಪ್ರುಹರಿಹರನೆ। ಹರಿಹರನೆನಗೆ ನೈಜ ದಿಕ್ಕುನಿ ಶ್ವಾಸ ಮಾರುತಶಕ್ತಿ ತಹರಿಹರನೆ॥ ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಪ್ರು ಸಿಂದಿಸುವ ಸುಕ ಹರಿಹರನೆ। ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಶಿವಾಮೂನಾಕ್ಷ ಹರಿಹರ
ರನೆ। ಹರಿಹರನೆನಗೆ ಶಿಪ್ತುರರನಿದ್ದೆ ನಿಂಗುರು ಯದ್ವೈ ವಹಾ ಲಿಗ ಹರಿಹರನೆ॥ ೬೦॥ ಹರಿದೇವಯಂನ ದಶ್ರೀ ವತಶಾ ಮೂಲವಂ। ಹರಿದೇವಯಂನಸು ತ್ರಿದಹಂ ಯೆಯುರುಖರೆಯು। ಹರಿದೇವಯಂನರಂ ಸ್ಲ

ದ್ಭುಜಂದಹ್ನಾ ನವಿಲಲವ ಹೊ ಪಾರದೆವನ॥ ಪರಿಧೆವ ಮಸ್ತುವಿಶ್ವತನ ಪಾಶಮಂ। ಪರಿದೆವ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಬಂಧಂಗಳಂ। ಪರಿದೆವ ಮಹಿಸ್ತಕೆ ಬಸ್ವೀಶ್ವರ ಮದುರುವ ಕರುಣಾಜಾಪರಿದವನ॥
ಪ್ರಿಪಾಶ ತತಾಪ।ಪವತಿಮಿರ ಶ್ರುತ ಮಿತ್ರ ಮಿತ್ರವಕ್ರ ಸುಗಾತ್ರ। ಶಿವ ಶರಣಾಗಿ ತ ರಕ್ಷಕನಿಪ ಬುಧ ಜನ ನವಿ ಮಲ ಚರಿತ್ರ। ಗಾವಿತಾ ರನಿ॥ ಶಿವಮಿತ್ರ ಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಧನಾತ್ರ ಮಹಾತ್ರಯ ಕತೆ
ರ್ಯರ್ಣಾಪತಾ ಚಾರ್ಯ॥ ತ್ರಿವಿಧ ಮಲ ಕಾಂತಾರ ಧಾವ ಪರಿಹರ ದೆವ ಸಲಹು ಮಹಿಮ ಪ್ರಸಾವ॥ ಬಳಿಕ ಭವರಹಿತನಿಂದರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ತುತಿಸಿ। ಮಹ ಪ್ರಸಾದದಿ ಮಾಡಿ ವರ್ಧನ ಪರಮ ಪರಿಹರ
ತಿಜರಲ್ಲದ ವೃ। ನಾಗಿ ಪಂ ಪಾಧಿಪತಿಯ॥ ಹಾದಿದು ಹಾಡಿ ಸುತ್ತಿ ಪೂರ್ಣ ಧಂದನಾರಾಜ್ಯವಂ। ನಲಿನ ಜಾತ ನಾಪವನ ತಿಗ ಜಂಗಮ। ಪರಿಗಳ
ತಘೆಯೊಳ್ಗಾಂ ದೇವರವನೊವಿದು ಮಿಗೆ। ಬರದೊಡಿ ಬಲಿಕೆರಿದರೆದು ರತಂಗಳಂ। ಬರಿ ಪರಿಭಮನ ದಕ್ಷಿಣೆಯೊಳು ನಿಂದು ವಾಂಛಿತ ಫಲ ಪ್ರತತಿಯಂ
ಮಹುಪ ಪುತಿತ ಶರಣಕ್ಷಿತ ಚರನಾ। ಗುರುಪಂಚವಂ
ಬಾಗಿನ ಮೆಚ್ಚು ಬಿಣಿದವಂಚವಂ ಣಾಗಿ ಬದ್ಧನಂ ಜೆ
ನಂದಿಸುವ ಸಾನುಬಂದಿ॥ ಲಿಖಿತ॥ ತುಸು
ಸುಮನಸನಿಸಾರ ಕರ್ತೃ ರಪು ವಿ ಯೊರು ಗಣ ವಿಚೆತ
ನಿತ್ರಚರ ಸ್ಮಾರ ಪಿಚತ್ರು ಪತ್ರು ನಾದರ ಧನಸು ಮುಕ್ತಾ
ಪಾಲಿಸಿಂ ಪಡು॥ ಗುರುಪರನ ಚಿಸನಿಂ ದೆಶಮಂತೆ ಜಿಸಿ ಬಿಗ ಗಿಮೆ। ಸ್ವಾಮಿ ಸಾಮೊದಲಾಗಿದರ್ಶ ಲಿಂಗ ಮಂಧರಿಸಿ ಬಂಧುರ ಶರಣರ ಯನಿಲಿಸಿ ಜನರಂಗಾಯ್ತು॥
ದು ಸತ್ಯ ನೊಪಿ ವಸು ವಿತು ಚರಮೂರ್ತಿ। ಯೊಳು ಕಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟು। ಚುರಿ ಪರಸವ ನು ಜಿಸಿ ಲಿಂಗ ಕ್ಕೆ ಜಯರವರ ಜರತ್ತಿಸಿ ಹಾ॥ ಪರನು ಕರಾಘಾತ
ಮೊಗೆ ಕಾಯ ಧಸೂಜಿ ಮೆತಿವ ತಶಿಲತಿಗ ಳಿಂ ವಿಮರು ತುಪಸುಂ ತಿಸುಲ್ಲು ಪೂರ್ಣ ಸೀಲವ ನಿಷ್ಠಾ॥ ಧರ್ಮ ಯತಿ ಮಾರಂಗಿ ಮಮಸ್ನೆ ಪರಿಯೋಗ ದ ಶ್ರೀಶೈತ್ಯ ಮಾಂದ್ಯಗಳ॥
ನಂ ಮುಕೆಲ ಕಂ ವನಂತಂ ಬಂದು ದಿಖಿ ಜನರಂನ ವಿಸುತಿ॥ ೩॥ ಸರ ದಲ ಮಹಾನ್ನ ಪರರುಣ ವರ್ಗ ವಿಪುಲ ಶ್ರಮ ರ। ನಿಕರ ಪರಿದಾ ಡಿಸಾರ ಸ್ವಸ್ತಿ ಪೃಥ್ವಿ ಮಾಂದ್ಯ ಗಳ। ಪ್ರಕಟಿಸು ತಮರು ತಂತಿ ದೆವಾ ಮರ
ದಶ್ಚಿ ಚೊಕ್ಕೆಳಂ ಧನಿಯಮಾತೆ॥ ಮರ ರಕ್ಕೆತನ ತಾಪ ದಿಂದ ಮುನಿಸಂಬಿಸು ಮು। ವಿಕಟ ಸ್ತ ರಾಗಿ ಕೈ ನೃವ ನು ಬಿದು ಪ್ರಾಣ ನಾಯಕರನೊದಗೂಡೆ ವಾಮಾ ಕ್ಷಿಯರುಮ ಘ ಮಾ। ಮದುವಾದುದವನಿಯ

ರಿ॥೪॥ ನಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಸುವ ವಾತೆಂಪೆನಿಪ ಸೂಜಿಂದ ಶ್ರೆ। ಯತಿಕು ಡು ವೆಂ ಜಘನ ವೆನಿ ಬಿಘುಳ ಜ್ಞ ಹೆಡೆ। ರಮಣಿ ಕಂಠಾಗಾರು ಮಧ್ಯ ದಾಗು ಮದನಾಗ್ರಾ ಸೂ ತ್ರ ವಿಡಿದು ರಯ್ಯ ಶಿ ಯನಾ॥ ನಳ್ಳಿತೆ ನಯಾದು ತ ದು

ಕಿ ಪ್ರಮುತ ವ ಪಸುಂಡು ಸುಖಾದ ತೆಂ ನ ಮಜಲ ತೆ ಗಳ್ಗೆ ಕಣ್ಣುವ ಡೆದಿಕ್ಕೆ ಮುಲ್ಲ ಕರಸಿಖ ಮಾಸ ವಿ ಧರಾಳಾಂ ಡೊಂ ಪ್ರ ಗ್ರಾಲ ವೆಚೆ ವಿಡು ನೊಸ ಡಿ ದ [illegible] ॥ಶ॥ ಮಳ್ಳಿನ ಸೃ ಕಂ ಗಳಾಳು ಶಾ [illegible] ಯಂ ಬಿತ್ತಿ ವ ನ

ಳಿನ ವಿಧ ಪರಸಿಗಳ ಮಹ್ಚಾ ಜೋ ಳು ಮುತ್ತು। ಗಳ ಸೂಡಿ ರಾಜಿಸುವ ನವ ಲತಾ ಗುಲ್ಮವಾಟಿ ಯೊಳು ವಮುಪ ವನ ಗಳಲ್ಲಿ ॥ ನಲಿದ ಶ್ರೀ ಕಂ ದ ನವ ಧರಿಸಿ ತಳಿ ಪ್ರಾಸಿನೊಳ। ನೆಳೆ ವೆಂಣಾ ಳಿಪ್ಪುದೆ ಯೊ [illegible]

ವಜ್ರದ ಘಾಳಿ। ಸೊಲಿ ದು ತನು ಚಿತ್ರ ಗಳ ಗಳ ಸಂಬೋಷದಿಂದೆಸೆದು ದುವ ಸಂತಮಾ ಸಂ॥ ೬॥ ಸುರೆ ಗಿಮಳಿ ಗೆಜಾ ಜಿಸ್ವಿವಂ ತಿಗೆಂಯು ಮೊತ್ತೆ। ಕರವಿರನಳಿ ನ ಚಂ ಪಕ ಬಕುಳ ಪಾಡ ಳಿಯ್ಯೆ। ಮರುಗ ಮಾಂ ದ ಳಿ

ಕ ಶ್ರಾ ಕೆ ಕಳು ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಪುಷ್ಪ ಪುತ್ರ ಗಳ ಗಳ॥ ತಿರಿದು ತಂದಾ ಕಾಲ ದಳಿರವ್ಯ ಸ್ಥಳ ದಿ। ವರ ವಿರಮನ ಪಶ್ರರಾವಳಿಯ ನೊಡ ಗೊಂಡು ರ, ಪರ [illegible] ಕರಾ ಘವಂ ಲಿಂ ಗ ಮೂ ಜಾಸು ಖದೊಳಿರು ತಿರಲ್ ಸಿವ ಜ ನ

॥ ಲ್ಪ ಪಲ್ಲವದಿಂ ಶ್ರೀ ಸ್ಥ ಪಕ್ಷದ ಪುಂ ಗಾಮೆಯೊ ಪುಸುರ। ಪರವಿ ಶಾ ಪಾಶ್ವ ಲಿಂಗದ ತೆರಪ ಬ್ಬಿ ಕೆಂದು ರೆಪಲ ಪಸಂ ಭ್ರಮವ ಮಾಡ ತೊ ಡ ಗಿತ್ತ ದಂ ವನಿ ಸುವ ನಾವ ಕವಿಯಾ॥ ಪರಿವಳಿ ವ ಪ

೧೦ ವಿ ತಪತಳಿಯಿಂದ ತಾರ ಗಾ ಡ ಬಿ। ಸುರು ಜ ಗಳ ನಿ ನಪ ದಿಂ ಸುಡಿಗ ಳಿಂ ಸಿ ಗಾಂ ತು। ಪ ರಿಸೂ ಖ ಶ ಪು ಪಂ ಪಾ ಮು ರಂ ಪರು ಷಿ ಬ ರು ತಿ ದಿಂ ಸೌ ರ್ಶಿ ಗ ಳಿಂ ದಾ॥೮॥ ಪತ್ತಿ ದಲು ಪ ದ್ದ ಜ

ಗಳಿಂ ವಿ ರಾಜಿಸಿ ಬೆಳೆಯ ಮಿ ಕಿ ಗೆ ಗಳುಂ ಸೊ ಗ ಪಿ ಚೆಲು ತಿ ಪ ಚಾ ಮರದ। ವೊ ತ್ತ ಗಳು ಕರ ಮೆಸೆಯೆ ವಿವಿಧವಾ ದ್ಯಗಳು ಲು ಪ ದೆ ಸಿ ಯ ನಳ್ಳಿ ರಿ ದ ಪ್ರು ಲೂ॥ ಮತ್ತ ಗ ಜ ಪಯಾರ ಭ [illegible]

ಯೊದವ ಕಲು ಪ್ಮಾ। ಪಿ ಗ್ರ ವಾ ರೆ ಗ ದ। ಕ ರಂ ಜಿ ಸ ಉ ಧ ರೆ ಬೆಸೆಲಾ ಚೊ। ಪೆ ತ ನಾ ಶಿ ದೊ ಡೆ ಜಯ ಜಯ ಯೆಂ ಬ ನಿ ನದ ದಿಂ ಪರು ಕ್ಕ ಬಂ ದು ದು ವಿ ಭವ ದಿಂ॥೯॥ ನವರ ತ್ನ ಪ ಚಿತ

೧೦ ವಪ ಬಾ ಗಿಲುಗಳಿಂದ ಪಾಸ। ಪವಳಿಗಳೊ ವಿ ಯಿಂ ಪಾಂ ಬರಪ ದಿಂ ದಿಸ ವ। ವಿ ವಿಧ ಪತ್ತಾ ವಳಿಯ ಕೆತನಗಳಿಂ ಸು ವ ರ್ಣ ದ ಪಂ ಚ ಕಳ ಶ ದಿಂದಾ॥ ತವೆಸು ಚ್ಛ ಮು ದಿ ವಾಳ ನ ಳ ನೆ ಸು ಪ್ರ

೧೧ ಸ್ತ್ರ ಬ ಕ। ನವಳ ದಿಂ ಕಾಂ ಗು ಜಂ ಬಿರ ಕ ದಳಿಯು ತೆಂ ಗುಸ್ನ ವಿ ಗೊಲು ಮುಂತಾದವಾ ಸ್ನ ಚಯ ದಿಂ ತೆ ರುಪೆ ಮಾ ದ್ರಿಯಂತೆಸೆದುದ ಗ॥೧೦॥ ಪರನಶಂ ಕರನವಿ ಪು ಪತಿ ವಿ ಗಾ ಪಾ ಕ್ಷ ನ೦। ಪರಿ ಪರ ರಾ ಪ ವಿಕ್ರರ ಮ

೧೨ ಚ್ಛ ಶಿವಪಕ್ಷ। ವರ ಬು ಧಾತ ಮರು ಕ್ರಿ ಪಾ ಶಿ ಸುತ್ತಿ ಕಲ್ಲುಂ ಮು ಖಂ ಗ ರಂ ಬೆತ್ತ ಮು ದ ದಿ॥ ಪರಿ ವಿ ಕಿಂ ಚಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಧೊಳು ಸಂಜನಿಸಿದ। ತ್ತು ರು ತ ರ ಮ ಹಾ ಲಿಂಗ ಕರ ವಾ ಗಿ ಸಂ ಭ್ರಮದಿ। ಮ ರ ನ ತ ಶಿ ನ ಮೆ ರೆ ಮೂ ತಿ ಗಾ ಳಿ ದ ಸ

೧೩ ಮಾ ಮುಕ್ತಿ ಗ ಸೆ ಯೆ ಜಯ ಯೆನು ತಲಿ॥೧೧॥ ವಿವಿಧ ವಾ ದ್ಯ ಧ್ವನಿಯ ಘೋಷ ದಿಂ ಛತ್ರ ಗಳ। ನವ ಪಿನ ದಿಂ ದೆಸೆವ ಜಾತ್ರೆ ಕ್ಷಿ ರಾ ಬ್ದಿ ಯುಂ। ತವೆ ಸಿಂಗರಂ ಬೆತ್ತ ತೆರು ಮಂ ದರ ಗಿ ರಿ ಯ ಮು ಪಿ ರು ಪೆ ಬಾ ಸು ಗಿ ಯ

೧೪ ಗಲೂ॥ ಸೆವೆಯ ಪ್ರೆ ಕ್ಷ ಯೆರ್ಕ್ಕ ದ ಯಕ್ಕೆ ಕ ಡೆ ಯಲು ವಿಡಿದ। ದಿ ವಿ ಜಾ ಸುರರ ನಿವ ಪ ದಂ ತೆ ಪರಿ ರಾಜಿಸಿ ತು॥ ೧೨ ವ ಪ ರ ವಿ ಘು ಪಾ ಶ್ವ ಸಾ ಭ್ಯವ ದತ್ತ ರ ಮಿ ನಾ ಗಿ ವಿ ಡಿ ದ ಜ ನ್ನ ರ ಕ ನ್ನಾ ಸೆ॥೧೨॥ ಮ ರ ಪಳು ಂ [illegible]
ಬುಧರ

ಶಿವಮನಸ್ಥೋಲವ ನಿರತಿಶಿವನೆಂಬ ಶಿವನಂ ಶಾಶ್ವತನೆಲದೆರು। ಪರಿಸೂಸ್ತುತಿಯು ದಂತಿ ಜಗವ ಪ್ರಸುದಯ ಚರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಪುರ್ಣ॥ ವರನ ನಂತೆ ದುರ್ಗದ ಜಯ ಜಯ ಎಂಬ [illegible]
ಜಲಸುರಿಯೆ ಉಬ್ಬಿ ಶಿವನಾತೆ ಜನ। ಪರವಶರಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಿವಶಿವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಾಮ ಘೋಷ ಶಿಯ ನುತಿಶಿ॥ ೧೩॥ ಮಾತಂಗ ನಗದ ದೆಶೆಗೆ ಪೋ ಮಳೆಯೊಳ್ಳು ಮೆದ। ಉಘಾ ನಾಕಂ ವರದರು ಬರುವುದು [illegible]
ದುರಧಂ। ರಿಯಾತೆಳ ದೊಳ್ ಶ್ರತನೆ ಘನವನುತನಿ ವಿಜದ ಜಯಸ್ತಂಭವೆಂಬಂದದಿ॥ ಘಾತಿಶ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಭಕ್ತಜನ। ರಾತು ದೆಸುಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುತ್ತೆಂದರುಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಂದಿ ಪಾಟದನವರು ನಾಂಗೆ
ತಿಳುವರೆಂದರಂಬುನಿಧಿಗಿನ್ನಿಳಿದನು॥ ೧೪॥ ತುಂಗೆನಬ ಚರ್ಮಧರ। ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಗಂ। ರಂಗೆಸೆವ ಮಂಗಳಾರತಿಯ ನುಂಪೂರ್ವಕಚು। ಬಂಗನೆ ಬೆಳಗಿದಪೆ ಶಿನಲ್ಲೆ ಪುಂನು ಮೆಯನೆಸೆ। ದಿಂಗಳು ದೆಸುತ್ತೆ
ನಿದುದೂ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ರಾಘವಾಂಕನಾ ಸಮಯದೊಳು। ಜಂಗಮಾವಳಿಯ ಸೊದೆಸೊಂಡು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ। ಸಾಂಗಮಾಗಿಯೆ ಮಾಡಿ ಸುಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಶಿವಯೋಗದವ್ವಿರುತಿಶೆ॥ ೧೫॥ ಪ್ರತವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದ ಶಿರ ಘಳಿದು ಶಿಂಗನಿರದೊ ಷುಳಿಯ ಕಲಸ ತೆಂದು ಸುರವರನಿಳ ವರಚುಕ್ಕಂ ಕುಮದಮುದ್ದಿಯಂತೆ। ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳು ಮೆರದು ಧರವಿಂದ ಮಿತ್ರಂ॥ ಗುರುಚುಳಾಂಬು
ಧಿ ಚಂದ್ರ ರಾಘವಾಂಕ ಜನ। ವೆರಸಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಿವಶ್ರೇಷ್ಠಮಂ। ಹರುಷದಿಂ ಸವಿದು ಪ್ರಕಂ ದನಂಗಳಧರಿಶಿಸಂಭ್ರಮಂ ಬೆರುಮುದದಿ॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಸಮಪ್ರಾಮಂಚವೆಶೆಬಂದು। ಕೊವಿದಂರಾಘವೆಶ್ವರ ಬುಧರಸಂದೊಹ। ತಿವಿಪರಿವೆಳ್ಳಿ ಭರನಪ್ಪತ್ರಗಳವಾದ್ಯ ದಸೆವಚಂದ್ರನಂತೆ। ದಿವ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರವರ ನಿರಳ್ವಿ ಪುಳ್ಳಿತಿರಲು। ನಾ
ವಡಿವು ಖಗಂಡಿಚೆತುರಕವಿಯೆನಿಪ ಬುಧ। ನಾವೆಳಿಯೊಳಗದ್ದ ಬಿದು ನುತಿಸುತ್ತಿರ್ದನ ಪ್ರತಿಮಕವಿ ಪನೆಂದೂ॥ ೧೭॥ ದೇವಕವಿಸು ಕವಿವನ ಧಾವಕವಿತೆ ತಾನು। ನಾವಕವಿನ
ವರಸವಿ ನಾವಕವಿಸು ಊವಿತನು। ಜೀವಕವಿಮಹಿತೆಪ್ರ ಪಾವಕವಿ ಘ ವಿಗತ ಪರಿ ನಾವಕವಿ ಗಣನೆಗೆಯ್ಯೆ॥ ಪಾವಕವಿನೆತ್ರ ಕವಿಗಿವ ಕವಿಮನದೊಲವ। ನಾವ ಕವಿ ನಿನ್ನಗೆ ಪರಿಸಾವಕವಿಗೆಸು
ಗವರ। ನೊವಕವಿಗಸುವಿನ ಮತ್ತಾವ ಕವಿಗಸು ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲ ನೆಲೆ ರಾಘವಾಂಕಾ॥ ೧೮॥ ತರ್ಕಕವಿ ವಾದಿ ವದಭಾ [illegible] ನಲಂ ಚತುಲ ತರ। ಮೂ [illegible] ಕವಿಜಯದ ಮೂಗಿನ ಕತ್ತಿ [illegible] ಯುತ। ನರ್ಕ
ಕವಿ ಪ್ರತತಿ ಪ್ರಮದಯ [illegible] ವಶಕವಿ ಪಂಕರಸೆ॥ ಶ್ರೀ ಕರ್ಣದ ಶೃಂಕೆಗೆಯ್ಯಾಳ್ ಕವಿ ಜಿಂ [illegible] ಯಂ। ನೂಕ್ತ [illegible] ದಿಯವಾಗ್ವಿದ [illegible] ವಿಪಶಿವನ ತ್ರಿಪಿಯ। ಮಾರ್ಕಾಂಡೆ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ
ರಾಘವ ಚರಿತೆ ಎಂದು [illegible] ಸೂ॥ ೧೯॥ ಧರನಬಿಯ [illegible] ಕವಿಶ್ರೆ [illegible] ರುಂಡೆ ನೆಂ। ಬವಿ [illegible] ದಿನಿಂಮೆರ ವಕವಿ ರಾಯನೆಂ ದು [illegible] ಕವಿ [illegible] ಪರಿ
ತಪಾದಪಂಕೆ ಜನೆಂದು ಕವಿವರದನಿರದೂ॥ ನೆರೆ ಕೆಳ್ದು ಬಿಂನಮತಿ [illegible] ಕ್ಕೆನೆಂನಯ ದೂರು। ಪರಿಕ್ಕೆ। ಯ್ಯ ರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತ ಯೆಂದು [illegible] ಸಂಗೆಯ್ದು ಬುಧವರನ ಕಂಡು ಹಾ [illegible]

ಶ್ವಾಸ ಕರಂ॥೨೦॥ ನಸುತಂ ಜಟೆ ಡಿತ್ತಬಾರಂ ದ್ರುತಂ ನಯ ಬೋರಿಗೆ ಶರ ದುನಿಷ್ಟಗಾದ ಮಸುಡವನು ಶಿವನಲಿ ಮಿಗೆ ಯೋರುಗಳರು ಪ್ರಭು ತಾಪಸನನಿತೆ [illegible]

ಶ್ರುತಸುಬಿಡೆ [illegible] ಗ್ರಾಹಿಗಳು [illegible] ಗದಂ ತಿಪರಿ [illegible]

ನಿಂದ [illegible] ದಾ ಗ್ರಾಹಿ ಯು [illegible]

[illegible]

೧ ಶಿಶ್ವರನೆ ಶೆಗೆ ಬಂದುವಿ। ಗೆದಂಡವನಶಿಗೆಯ್ದು। ಪುರುಷ್ವದಿಂದೆಲ್ಲವಂ ಪೆಳ್ವವರ್ಣವು ನಾಮಂ ಪಡೆದು ಬಿಳ್ದಾಂಡುಮುದದಿ॥ ಬಿರಿದ ಬಿತ್ತರಿಪ ಚಾಪಕಾರವ ಧಿಪಾಂತಕರ। ನೆರವಿಯಿಂ ನಂದರಲವ ನದೆಯ್ದು

೨ ನಿಸ್ಸ್ವಶ್ವರ। ಬ್ಜುರದಿಂದ ದಾಜಿತು। ರಶವಿಯ ನೋಡ ಗೊಂಡು ಬರು ಪತ್ತಿರ್ದ ನಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಮಂ॥ ೨೯॥ ಯಿತ ಲಾರುಂಗಲ್ವಕವೀಡ ಕವಿಗಳ್ನಿ ಶಿಯು। ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಪತ್ತೆ ಬಾಪ್ತು ಮನೆಯಮೊರ ಮಲೈಳ್ಗಾ। ಸ್ವಂ

೩ ತ್ತ ಗಳ್ನವಗವೆಂದಿರು ಕನಪ್ಪ ನೊಪು ಸರಂಗೊಳ್ಳಿಸುತಿಪ ರಾಕವಿಗಳು॥ ಬಿತ್ತರದೊಳ್ಪ್ರಿಕ್ರಿಸು ವಕ್ತ್ರಿ ಪಿಡಿಯೊರ ಲುದನುಠೆ। ಪತಿನಡುಗಂಬ ಚಿಲ ದನುಸ ಪ್ಪ ದಿಕಂದು। ದಾತ್ತದುಃಖಾಬ್ದಿಯೊ

೪ ಗಾಳು ತೆಳು ತ್ತಿ ರ್ದರವು ದು ಕೆಡಿನು ಶತಮುಗೆ ೧೩೦॥ ವಿಶೆಶ್ವರನಚಿತ್ತೆವಲದುರ್ದಂಗಾಳ್ಕೆತ್ತು। ಧಾಶ್ರೈಯಿಸ್ಪ ಪ್ಪದೊಳು ವಿರರು ಧ್ರಂಗೊಳಿದು। ವಿರಶಿನೊರೆದ ನೆಂ ನೆಯ ಮುತ್ರರಾಘ ವಾಂಕಂ ಶಿಂದೆ

೫ ಬಂದವಂ॥ ಚಾರುಸದೃಕ್ತಿಯಿಂದು ಚಿಚ ರಿಸುನುದಿದುದಂ। ಮಿಕ ಡಿಪು ಪೆಂದು ಖಗ ನಾಥನೆ ತ್ತುಮಖ। ಪ್ರೈರಿ ( ) ವಿರಚಪ್ರಿಶನಂ ಪ್ರಿಗೆ ಬಂದುವ ಮಿಸೆ ಸುಖ ದ ಲಿರ್ಧನಾ॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀ

೬ ವಿರುಪಾ ಕ್ಷಲಿಂಗದ್ವಾನವಿಡಿದಿತ್ತ। ಶೆಗಿ ದೆಪ್ರುವರಕಾಘವ ಪಂಡಿತಂ ಬರುತ। ಸ್ವಾಮಿನಸತಮುಂ ಸ್ತ್ರಾಬಿಲಿಮೊಕ್ಷ ದಾಗರಂಸ ಕಲಲಿದ್ವಿಗಳ ನೆಲೆಯೂ॥ ದೇವಮುನ ಮುವಿಪ್ರಮ ಕ

೭ ಗಾದಿಪ ಕರೆ ವಿಮುಲ್ಲ ಪಾವಸಕ ರಾಸ್ಯ ದಯ ಪರಮನಿಜ ಶೈಲಾಸ। ಧಾವ ಜಾ ಪಪ ಮಳ್ಲಿ ಕಾಜ್ಞ ನನತಾಳ್ಪ ಶ್ರೀಗಿರಿ ವಿರಾ ಜಿಸಿಕೆಂದನು॥ ೩೨॥ ಸುರತರುಗಳುದ್ವಾನವ ನ

೮ ದಿಕ್ಷೈ ಸ್ಟರಬಿಗಳ। ನೆರವಿ ನೆಲಸಿದಪ ಶ್ಚಿಚಿಂತಾಮಣಿ ಪ್ರಕರ। ಶಿರವಾದ ಮೊರಡಿ ಗಳಮುದ್ದುದಾನಾ ದಂಬಿದ್ದರಸ ಹುಪ ವಿತ್ರಶಿವಿಕ ತಂ॥ ಯುರುತರಸ್ಸು ನ ವಾ ಸಾನಾ

೯ ಕಾಶಿತಲದು। ಸ್ಪರತಸುಶ್ವರ ನಾದ ಕಾಷ ಶೈವಸತಿಯಾಗ। ಪರಿರಾ ಜಿಸಿ ತ್ತು ಪರ್ವತಂ ವಹಿಮೆ ಬಂ ಸ್ತೊಸಿಸಲಕವೆಂಯ ಜಂಗ ರಿದಾಗದು॥ ೩೩॥ ಯುದುಶ್ರಿವನೆ ನಗಲದೆನೆಲ್ಲ

೧೦ ಹಸ್ತಜ್ಞೈ ವನೆಸತೆತ। ಮಿ ದುಗಿಶಿ ಪೆರ ಶ್ವಂ ಶಿವನ ಜಕೆಯಲ್ಲಾತ್ರವಧಿ। ವರದಗಿತೆಂದ ಜನು ಮುಕ್ತಿಯ ರಮಿನಿ ತನಗಗ ಮ್ಯಾಗಮನದು ದಾರ್ನಷಕೆ॥ ಪರವಾದೆನೆಂದು ಕಪುನಾಯಕಂ ಬಾವನಾಸಾವಧಿ

೧೧ ನಿತ ನಗಂ ಪ್ರಷ್ನಪತತ್ಯ ಷೆವಾ ಯಿಂದು। ಪ ದಿಪಶಿ ಪ್ರ ದ ಕ್ತಿಸ್ತಾಂಗೆಯ ತಾನಾವೆ ನುತ್ತ ರಾಘವಾಂಕಂ ಸುತಿಸಿದಂ॥ ೩೪॥ ವಿಷ್ಣು ದಕಂಮ ಡುಗಳ ಪ್ರುತದಸರಸಿಗಳು ಮಾಪಗಾಳಿ

೧೨ ದಾಗಳುದೆಸಮುಂ ತಳ್ಗೆ ವಿಪಣಿ ಕೆಗಳುಂ। ನ ಸುಶೋಂಕಿ ದವ ಯವತಖಿಲೆ ಗೆಯ್ದ ಶ್ರೈಲಾದ ಕದ ಖ್ಯಾತಿಗಳುತಂ ವೋಳು॥ ವಸನ ದಿರ ಕಲಿ ದಲು ತೆಂಡು। ಆದಿಗಳ್ಬಸ್ತು ನಾ। ಕಿಸೆ ವಕ್ಷ ಪಾಕಮಂ ೧೨

೧೩ ಮಾಳ್ವ ಹಿಸ್ತವ ನಿಗಳು। ಸುಮನ ಪ್ರಶಿ ತ್ತಂಗಳಿ ಪ್ರ ( ) ಶ್ರೈಲಮಂ ಕಂಡುವಂದನೆಗೆಯ್ದನು॥ ೩೫॥ ಯಿದು ವೆಳ್ಳಿ ವಂತೋಗಿ ಮಲ್ಲರ ಸುರುಂತ ಪಗೆಯ್ದು। ಪದೆದು ಶಿವನಾಥ ತಾನಾ ಮುಮ ಗ

॥ವರ ವಾದ್ಯಮಿಂ ನಡಿಗೆಯು ಸಕಲ ಶಿವಾಚಾರ ಸಂಪ್ರತು ಗುರು ಪ್ರಸಾದಮಂ ಪಡೆದಿಡೆಯು ದಾ॥ ಯಿದು ಚಂದ್ರವತಿ ಮತ್ತಿಕಾಕನ ಸುಮಧ್ಯಾಮದಿಂ ತೊಡರಿಗೆ ಮೂಜಿಸಿ ಮತ್ತಿಕಾರ್ಜುನನೆನಿಪ್ಪನಾ। ಮಡಿಕೆ ರಪಲ್ಲದ ಮಲ್ಲಿಲೆ ವಳ್ಳಿ
ಂದು ಶಾಖೆವ ಸುತಿಸಿಸ ಮುದನಾದಂ॥ ೨೮॥ ಯಿತ್ತಿವ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ಪ್ರತತಿ ತ್ರಿಲೋಕ್ಯ। ದಳ್ಳಿಲ್ಲ ವಿಲ್ಲಲ್ಲದಿ ಹಮ ಸೋಪ ರವಿಸಿ। ಯೋಲ್ಲಾಸವಾಂ ಚಿತ್ತಫಲ ಪ್ರದಚರಾಚರ ಮವಿಮೆ। ಚತುರ್ದಶ ಜಗಮೊಳು॥ ಯಲ್ಲಿಯಾದು
ದೆಯುಂ ತೋಸು ತುಸು ವರ್ಷನ್ನ ನರಕಿ ಸಲ್ಲನಿಪ ಪರಕೆಂದು ಚತುರಕವಿಯೊಳು ಸುಖ ಶಿವ ಲಿಂಗವಾದಿ ಚಯ ಮೂರ್ತಿ ಸಂಶಾಫ ವಾಂಕಂ। ಗಿರಿಗೆನ ಮಿಬದಂ॥ ೨೯॥ ಶ್ರೀ ಶೈಲದ ಮಂಚಿತ
ಜೊಳುನೆನಿಯೆ ಸತ್ತಜನ್ಮಾಸ್ತ್ರದು ಸಪಾಪ ಪ್ರಣಾಶ ಮಪ್ಪುದು ಯಾತ್ರೆ। ಯಾಶಕ್ತಿಯುಂ ಹೊಂದಿರಲ್ಲರು ಪಕ್ಷಿಯುಡಿ ತಂನಕುಲಕೊ ಟಿಗಳನಾ॥ ಶ್ರೀಸುವಿಸಿ ಮುರ್ದ್ದಳಿಸುವಂದಿಸ ಪ್ರಜಗಂದಿ। ವಾ ಲ್ಲಿಸು ಕ್ಷೇತ್ರಂಗ
ಳಾಳಗಿವುಂ ಪ್ರಾದು ದುಂ। ಸಾಸಮಾನಮು ಮಾಗಿ ಬರಲು ಪದಿದಕೆ ಸಪ್ರ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಮಿಲ್ಲಿಯು॥ ೩೦॥ ವಾರಕಲಶಿಯದುಸು ಕ್ರಮವಿನಂಗೆ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಶ ರನದರು ಷ್ಟನಮು ಮಿತ್ತಾಸು ಮಾಡಡಿಶನ। ಶ್ರೀರಡುಗಿ
ಮೆಳಗಾಲಚಿಪ್ಪಿಂ ಕಳದು ಬಿಸುಟತಿ। ಮರನಾವ ಂಪಡಿಲು ದೆಂದಾ॥ ಹರನವಾರ್ಕ್ಕಂ ಕಾಶಿ ಯಶ್ರಿಸತಂಗೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಜಿಕರವಕಂಡವಂಗೆ ಶರೆನಾ ಮಂ। ಮರನಾಮಂ ಮರಯಿಸುವತ್ತ ನಾಶ್ರಿಸಿ
ದವಂಗೆ ಮರು। ಮಮುದ್ಧುಮ ಟಿಟ್ ದೆಂದಾ॥ ೩೧॥ ತರುವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪ ತರು ಶಿಲೆಯಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗದಿ। ನೆರೆಶಲ್ಲ ರುದ್ರ ರುಲೆಯಶಲ್ಲ ಶಿವಿ ಯರು। ಮರದೊರಗಿದುದೆ ಶಿವಧ್ಯಾನವೆ ದೆಯಾ
ಚವೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂಸಿಲಾ ಪವೆ॥ ಹರಮಂತ್ರಮು ಂದುದೆ ಶಿವಾಷ್ಟಶೇರಂ ವಿಷಂಡುಗ ರ್ಳ। ಪಶಿಕರವಸಾಂತು ರಶಿಶಿವಾಚರ್ನೆಯು ಜಲ ವೆಲ್ಲ। ಸುರತರಂಗಿ। ಗಿರಿಯೆನುತಿಪ್ಪ ನಗಜಿಗಿಶಿವ
ಚತುರಕವಿವರನೆಶಿಗ್ರ॥ ೩೦॥ ಗನನ ಬೊಳುತಾ ರಕೆಶನಮತ್ತ್ಯ ಲೋಕದೊಳು। ವಿಗೆಮಪಾಕಾಳಿಶ್ರಿ ರನನ ಛೊಮುವನ ದೊಳು। ಬಗೆಯಯ ಜತಂಪುದು ವಾಗಿಗೆ ಶನಂಕಂಡೊ ದಶಮುಕಿ ಶ್ರೀ
ಗಿರಿಯೊಳು॥ ಯುಗ ಯುಗಿಸು ವಷ್ಟದಿ ಸ ರಂಗಳು ಸನಂಚಲಿ ಸು। ವಗನಾಲಿತವು ವಿಮಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನಕಂಡಸು ಕೃ। ತಿಗೆಸಾಸ್ತಯಂ॥ ಮನಿಸದು॥ ತ್ಯವೆಂದುರಾ ಘವ ಚತುರಕವಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಂ॥
॥ ೩೯॥ ರಾಯಹಂಪಿಯರಾಘವಾಂಕ ಶ್ರೀ ಲದಸ। ದಾಯತವದೆನಿತು ವಿಸ್ತರ್ನ ಮೆನಿತು ಪ್ರಿದ। ಮಾಯೊಜನ ಪ್ರಮಾಣವದಿವ್ಯಲಿಂಗಂಗಳೆನಿತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಮೆನಿತು॥ ತೋಯರಾಜಿತನದಿಗಳೆನಿ
ತೆಂಬುದಂ ಪಿರೂಡಿ ಯುಕಿಂತುಂ ಕೆಳು ಶ್ರುತ ಶ್ರುತನ ಪೆಸಂಬಾಧಿಯುತಚತುರಕವಿ ಗಿರಿಹರಿಹರೆಶ್ವರನಸು ಕುಮಾರನಾನಾತಿಯುತ್ಸನಾ॥ ೪೦॥ ನಿಡಿದು ಮೂವತ್ತು ಯೊಜನವ ನಿತು ಯೊಜನವಿಗ ಡಿವರವಿಸು ಚ್ಛೆ
ದವೊಂದು ಯೊಜನಮಿಂತು। ಪಡಮ ಬೊಳುವ ಶ್ರೀಗಿರಿಯೊಳು ಪಾದಾಂಗ್ರಾಜ ಖಚಿತ ಸಕ್ಷ್ಮ ಸುಪ್ತ ಶವಿಧಿ॥ ಯೆದೆಗೊಂಡ ಲಿಂಗಂಗಳೊಂದು ಖರ್ವಂ ವಾಹೆಮೆ। ವಡೆದತ್ತಿಕಿ ಗಳೊಂದು ಸ್ಪರ್ಶ
ಕಂಪಿಲರಾಮು। ವಿಡಿದನ ಧಿಗಳು ಕೊಟಿಪರಿವೆಷ್ಟ। ನಿ ರಕ್ರಮ ಶಿಂಮೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಶನಿಪ್ಪುನಂ॥ ೪೧॥ ಶ್ರೀ ಖರೆಶತ ಪ್ಪುರುಚ ಮು ಖವಾಗಿ ವಾಮ ದೆ। ವಕ ವದನ ವಾಗಿ ಫಂಟಾ ಭಿಧ್ಯ ಸುಮಹೋರ। ಮು

೯

ಗಿಸ್ವಾಳಿ ತೆತ್ತಗನು ಪಿತ್ತು।। ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂಲಲಸಾರ ರಂಗಶ್ಟದಂ।। ಸುಕರವಾಗಲು ಮೆರವ ಶ್ರೀ ಶೈಲನಾಥಂಗೆ ಪ್ರಕಟಿತವಪ್ಪ ಪ್ರಾಕಾರ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಂ ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದ ದ್ವಾರವಾಗಿಪ್ಪ
ವಜ್ರನಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಚತುರಕವಿನ್ಯಾಯ।। ೪೫।। ವಷ್ಟಿಸಾ ದಿಗಾರ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗ। ವೃಷಭ ತರಕಶು ದ್ವಾರ ಮೊಗ ವಿಶ್ವರಂಬಿ ಮಾಸರ ಮನೆಗಳ
ನಾಲ್ಕುಂ ದ್ವಾರವ ಮತ್ತೆ ಬಿರಿಗೆ।। ವರಮನೋಹರ ಕುಂಡ ಮಲ್ಲಿಕಾಕುಂಡ ಡಲುಡುವರ ಕುಂಡ ಪಾತಾಳಗಂಗೆ ರವಿಕುಂಡ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಲವಿಲ ಪಂಗಳು ಸುಸನ್ನಿಧಿ
ಹೂಗಳಿಂ ತಿವಳಾಕ ಮೊದಲಾದ ಲಾಕಂಗಳಂ ತೊಳ್ಪ ವಿಗಳುಂ ಮೆರೆವ ದೇವರ ಸಿಂಹದ್ವಾರದಿಗಳ ಭುವನಂಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತುಕೊಂಡಾಯುಗತಿಪ ಗಂಡಶೈಲಂಗಳಿಂದಯು ಮೊಗದಾ।। ಕವಿತೆಗಳು ಪತಿ
ಶಬಿಯ ಶರಭ ಮೃಗವೈಮೊ। ಗವಪಾಂತ ಗಂಡಭೇರುಂಡಂಗಳಿಂ ಶ್ರಾವ್ಯ ಶತವದನ ಪುರುಷಮೃಗ ವಿಶ್ವಹಯ ಲೆನಿದರ ಹನ ಲಿವಾ।। ೪೬।। ಯುಕ್ತಿ ಶೈಲಮಂ ಬೊಗಳು ತ್ತಸತೆ
ಂದನಂತ ವೇದಾಂತ ಶ್ರೀ ತಾನನುತ್ತಾ ದೃಶಂತ। ಮುಂತೋರದ ಶ್ರಾಂತ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನಿವ। ಶ್ರೀಶೈಲಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಾ।। ವಂತೆ ಸಂ ಲಿವಾ ಪ್ರತಿ ನಾಂ ತೆಸಂಚಾ
ತಿತಾ ತ್ರಾಂತನಂ ಪ್ರಮತ ಭವ ದಾಂತ ಸಂ ಭಜಕ ದುಃಖಾಂತ ನಂ ಪ್ರಸಾದ ಮಠಸು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂ ಗೆಯ್ಯು ತೊಳ ಪಾಪ ಕಂಠಾ।। ೪೭।। ಶಂಗಳಗೆ ಯೊಂದ್ಯು
ಭುವಿಸುವ ಪರು ಪ್ರಾಪ್ತ ಗಸ್ಥ ಕೋ ಬಿದೆರದ ಂತೆ ದಳ ದಳ ನೆಸು ಶಿವತಿರಿ। ಯಲಕರವೆದ ಭೂಸವಳಿ ಯಂತೆತೆಸುವಲ್ಲಾದೆ। ಮುಗಾ ಂಗ ನಾವ ಚವದಾ।। ವಿಲಸತ ದೊಸು ದಿಸ
ಮಗದ ಬದ್ಧ ರಂ। ಕರ ಯೊಗ ಪ್ರಗ ದಿಂಗಳ ಮಲತರ ಭಕ್ತಿಯಗಳಿಸಿ ಮಗುಳ್ಚುಂ ಮಗುಳ್ಚು ಂನತಿಶಿಖರ ಮಾನುರಾಗ ಜಿಂತು ತಿಗೆಂಪ್ಪನ।। ೪೮।। ಸುಪ್ರ ಮಧುಗ ಪಾ
ಚಿತ ಪ್ರದೆಸು ಧಾಂಶುವ। ಪಿ ಪ್ರಕಾರ ರಲ್ಲಾಚನ ಪ್ರಪಂ ನಾನಾನಶು। ಭುವ ಪ್ರಕಟ ದಕರ ನಾಮ ಚಿತ್ರ ಭಾಮಯ ಬ ರಾಜ ಪ್ರಿಯ ತನೂಜ ದಹನಾ।। ಕ್ತಿ ಪ್ರಸತಜನಂ
ದು ಪ್ರಭುತ ಪ್ರಸಾಶನವಿಜ್ಞ। ರೆಪ್ರತತಿತೆ ಜಾಪ್ತ ಪ್ರಸಾಪನಮರನ। ಧಿ ಪ್ರವಾಹಕ ಪರ್ದಸು ಪ್ರಣತ ಮುನಿ। ನಿಕರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಜಯ ಜಯಾ।। ೪೯।। ಅರ್ಜುನ ಕಿರಣಾಕಂದ
ಮ ಂಡಿತಕ ಪರ್ದಮದ। ನಾರ್ಜುನ ಮಹಾ ಪ್ರಿಯ ದಹನ ಶ್ರಿಪವಿದ್ದಿಡ ಜ್ಜುನಗರು ದ್ರಾಹವು ಖನಿ ಖಿಲಮ ಖಿಲಾಜಿಸು ಖರ ರಸ ಮರಕರಣಾ।। ಕರ್ಜುನವ ಕಂ ಭೂತಿಸು ರತ ಪ್ರಿಯ
ಪ್ರಪಲಿ। ತಾರ್ಜುನ ಮನೋರಥವಿ। ಜಮಿಂದುಶ ಶಿನವ ಮಾಲಿ। ಕಾರ್ಜುನ ಶಶಿಶರ ಪ್ರಮರಾಂ ಭಿಕಾದವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೆಸಲ ಪಾಂಮನಾ।। ೫೦।। ಖ ವ್ಯಾ ಂಬ ಬಿಡಾಂ ಬಕವಿಗ ವ್ಯಾ ಪಹಸ್ತನ
ಗಿವಾ ನಾತ ರುದ್ಧತ ಗಿಷ್ಟಾ ನಾಶಾಬ್ಧತತಿ। ವಾರ್ಷ್ಟಾಯ। ಸತ ಬಿವ್ಯಾಕ ಜಾಪ್ತ ಗಗನ ಭಿಕ ಜಿವಾ ಂಗನೆ।। ವಾರ್ಧನಾಥ ಕರಿ ಮೂರ್ಧಾ ಮರಾರಿಖಲಿ। ಪತಾ ಭಿಖಬನಾ ಕಭವ
ಗಿರಿಪ್ರಾಂತಗ ಭೂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪ್ರತನಿವಾಸ ವೆದಾ ಪ್ರ ನಾಮ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಜಯ ಜಯಾ।। ೫೧।। ಫಲವಂದದಿಂದಿಂತು ತುತಿಸುತಿರೆ ರಾಘವಂ। ಮಲಹರಾಷ್ಟಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಮುಳಕ

ಮೆಮ। ತಳ್ತುದತ್ತಾವ ಜಟಂ ಬೆಮುಖದಿಂ ವಿರಾಜಿಸುತ। ಪ್ರಫುಲ್ಲನಾಗಿ ಮುದದಿ॥ ತತ್ತದಡವಿ ಬನಿಯ ಪ್ಪುಮುಂಡಾಡಿಯಂನ ನಿರ್ಮ್ಮಳ ಮಪ್ಪ ಮೆಯಂ ಸರ್ವ್ವರಾಧಕ್ಕೆ ಕೋಲಿಯಂ ಬೆಳ್ಳ। [illegible]
ಂನ ದೆವಕಿ ಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಮಿಗೆ ಕರುಣಾಪ್ರಸಾದವಿತ್ತು॥ ಅ॥ ಕಳುಹೆಬಿಳ್ದುಂಡು ಸುಖದೆಳೆದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳಂ। ದಳವ ನಡದು ಪರ್ವ್ವತವನಿಳಿದು ಬರೆ ಮುಂದೆ। ತಲತಾವಿ [illegible]
ರುಹಾವಳಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧ ಖಗನಿಕರದಿಂದಾ॥ ಫಲಫು ಪ್ರಮುಗಸಂದಾಣದಿಂದಂಕಿರಾತಸಂ। ಕುಳದಿಂ॥ ಗಾವರಗಳಿಂದ ನಗದ ತ್ತೆನಾಲಿಂ। ದಿಳಿ ವನಿಜ್ಜ್ಹರ ಜಲದಧ್ವಾನದಿಂದೆ ಸೆವಕಾನನವ ಕಂಡರಾಪ
ವಂ॥ ಅ॥ ನರಗಂ ಪುನೆಳಲಿಂತ ಜಾಲದಿಂದಾಲದಿಂ। ಮರುತಂ ಮುಪ್ಪುಸುರ್ರಿದಿತಮಾವಿನಿಂಬೆ ವಿನಿಂ। ಪರಿಮಳಂಬೆತ್ತ ಸುರಹೊಂನೆಯಂ ಪೊಂ ನೆಯಂ ಚಂನಂಗಿಯಿಂ॥ ತರತರದ
ಶಾಖಿ ಸುವತಾರೆಯಿಂ ಧಾರೆಯಿಂ। ಕರಮೊಪ್ಪುವ ಮಲಖಿಖಿಂಡದಿಂ ದಿಂಡದಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯಿನಿಸುರ್ದ್ದ ಯೆತ್ತೆಗದಿಂ ತೆಗದಿಂ ಕಾನನಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುದೂ॥ ಅ॥ ಪರಿಯನೆಳವೆ ನಿಸ್ಸರ ವಾರಾಸಿಯ
ಂತೆಸಾ। ಸುರನಿಕ್ಕರಾಸನಂತೆ ಶಕ್ತಿಧರಂ ಮೆಘದೊಲು ಕರಮೆಸೆವ ಕುಶಿಧರಂ ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತಂ ಧನಂತೆ ಶೃಂಗಾನ್ವಿತಂ ವಿದ್ಯಾಚರಂ॥ ಸರಸಿಜಾಂಬರನಂತೆ ಗೋತ್ರಯುತ ವಿಪ್ರನೋಲು। ಮಹ
ದೆವಸೆಯಂತೆ ಕಾಳಿಕವಿರಾಜಿತಂ। ಪರಹರನೊಲುಂನಿಲಕಂಠ ಶೋಭಿತಮಾಗಿ ಕಾನನಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದೂ॥ ಅ॥ ಯೆದುಕಿರಿದತಳ್ಳಿ ನಿರಮಡುಗಳಿಂ ನಿಮಗಳಿಂ। ಕದುಬಿಕ
ರಂದಾಪ್ತ್ಯ ಮಳ್ಳದಿಂ ಕೊಳ್ಳದಿಂ। ನೆಡೆಯನಿಂಬುಂಗೊಡದ ಜರಿಗಳಿಂ ದರಿಗಳಿಂ ಗರ್ಜ್ಜಿಸುವ ಕರಿಗಳಿಂ ದಾ॥ ಕೆಡವನಿರ್ಜ್ಜರ ಜಲದಘನಿಗಳಿಂ ಧ್ವನಿಗಳಿಂ। ದಡಮುಯನಿಗವಪ್ರಮುಗಫಲ
ಗಳಿಂ ಫಲಗಳಿಂ। ಕರುಕ್ರೈಯ್ಯಮಾದ ಫಲಸಿರಿಯಿಂ ಬಾಳೆಯಿಂ ಕಾನನಂ ಕಂಣ್ಗೆಸೆದುದೂ॥ ಅ॥ ಕರಚರನಾಮಂ ದಳಿರಶಾಕೆಗಳುತ ಸುಲತೆ [illegible] ಯಿಂ। ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲ ಘಗಸಕರಿ
ಹಂಸಕುಜಯುಗಳ। [illegible] ಶ್ರೀಮತೆ ಗಂಗಾಂ ನ್ನಯಯೂರಕನ್ಯರಿಯ ಯುಗಳಿಯ ಮಸವಿತಾತು ಲಿಸೆವಾತು॥ ಪರಿಪರಿಯಪರ್ಣ್ಣಗಳಿ ಚಿತ್ರಾಂಬರಮು ಮಾಗೆ। ಕಿರುವಕೆಯದಂಗನೆಯ ಜಾಲು ಶತ್ರಾಂ
ತಾರ। ಪರಿರಾಜಿಸತ್ತು। ನಸ್ತ್ರವಿರಾಯರಾಳ್ಪ ವಾಂಕನಕಂಣ್ಗೆ ದಿನೆಂಬೆನೂ॥ ಅ॥ ವಾಡರಾರಳಿಸಿ ಮುದ್ದಾಳನ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಗಳಿನೊ। ಖ್ಯಾದಿಜಂನಿವರದಿಂದೆ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಲಿಡದೆ। ನುಡಿವನಾಲ [illegible]
ಯಿಂಕೆಸೆಂಜೆಡೆಗಳಿಂದೆ ಳಿಲ್ಲರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂ॥ ಮಧನವೆರೆನಿ ಧವನು ಮಿಪ್ರದುಷ್ಟಿಯಿಂದೆಸೆ। ವದಿಡಿಪದಕಬೋಧನರು ಬಲ್ಲಾಳಿವಿಗಳಿಪ್ಪ। ಮರ್ಣ್ಣದುಗಳ್ದ್ದೆ ದೆಯನಿಖುಂನಾನ್ಯ ಶ್ರಿಮಂಗೆ
ಯಮ ನೆಲಬರ್ದ್ದರಾವನದೆ। ಘು॥ ಅ॥ ಕೆಲರುವೆದಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳ ನೊದುವ। ಕೆಲರು ಶಿಷ್ಯಗೆ ಬೊಧಿಸುತಿಪರು ಯಗ್ನಗ ಕೆಲರುಮಾಡುತ್ತಿಪರು ಮುದ್ರೆ [illegible]
[illegible] ಶಿವಮ। ಡುವವರೂ॥ ಕೆಲರುಮೊನಂ ಬಲಿದು ಮುಟ್ಟು ಸದಳಕುಳದ। ನಲೆಯರಿದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರೋಪಲಿ ಮಾಡ್ದಾರು। ದೊಳಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮ್ಮಯಾನಂದ ಶಿವತತ್ವದೊಳ ದಗೂಡಿ ಕೆಲರಿಪ್ಪ [illegible]

...ಧರೆ ಯಮೆಲ್ಲ ಕನ್ನಾ ಗ್ರಮೂಮೆ ಸ್ವಾಗಿ ಯಾಗ ಸಕ್ಕೆ ಕರಯುಗವನೆಗಪನಾಲ್ಕೆ ನಿಯಲಿ ಪಾವಕಗ। ಶಿವಿತೆ ಗ್ರಿಷ್ಮದೊಳ ನಿಮಿಷಿಕ್ಷ ನಾ ದಿರವಿಯ ನೋಡು ತೆ ಶ್ರವನನಿಜ ಮಹಾತ್ತ್ರ
ಯಾ॥ ಚಿರಳಿ ಬಗೆಮಾರೆ ಯುಲ್ಲ ದಿಶೆನಿಷ್ಟಿಯುಂ ದಿತರು। ವಶಿಯದ ತಪಷ್ಟಿಗ ಘುಮಿರವ ದಿವ್ಯ ಶ್ರಮಗ ಳು। ಳಿರವ ನೋಡು ತೆನದೆತ ಂದ ನಾರಾಘ ವಾಂಶಂ ಚ ತುರ ಕವಿಸು ಮೆ ತಂ॥ ೬೦॥ ತಾದಾನ
ಂದೆ ಚಿದಿ ಕಗಳಿಂದೆ ಪಿಚ್ಚಂ ದಿಧಾ ಡೆಯಿರದು ದಿಸರ್ದ ಮುಕ್ತಾಫ ಳಂಗಳಂ। ನಿಧು ಮೊನೆಯಂ ಬಿಂದಿರಂ ದ್ರುಮಂ ಮಾಡಿಫ ವನಾಳಿದ ಳಿ ಶಿನೂ ಲಿ ಳಿಂಬೊಳ್ಗ॥ ಗಾದಿ ಕಾತಿಯರ ಕೊರಲಾಳ ವುಳುವಂದೆಗೆ
ಳಿ। ಯಾದು ತಿಪನ ವಿಲಳಲ ಬುದ್ಧ ಮಂಸಾ ನಿಸುವ। ಬಿದಿ ರಿಂದೆನೆ ವೆ ಪಾಳೆಯ ಗಳಿಂಗ ಜನಬಿತಂ ಪಾಲು ರಾಜಿಸಿದ ಮಾ॥ ೬೧॥ ಪರಿ ಸಾಲಾಬನೆ ಸುಧಾ ಕರ ವದನೆ ಕಮಲ ಮುದು। ಕರೆ ಮುಕಂ ಗಜೆಕ್ಕೆ ಚಿ
ಕರೆ ಮುಕ್ತಾ ರಧನೆ ವಿದ್ರುಮಾಧರೆ ಕೆಕ್ಕಿದಂ ಮಿಲ್ಲೆ ಮುದಿರನಿಲಂಗಿ ಯರುಜಾ ಡಾಗನಿಂದು ಮುದ ಶಿ॥ ಸ್ಪರವೆತ್ತಿ ಕಾಡೊಡೆಯನಂ ತಂಮ ವಲ್ಲರ। ಪರಿಪ್ಪಿ ಯತ್ರಾಗಣಗಳಿಂ ಪಳುಕಿ ನೊಂದಲರಿ। ತ್ರಾರದಿಬಿ
ದಿರಕ್ಕೆಯಂಬ ಳಸುತ್ತೆ ಪಾ ಡಿದರು ಶಿಡಿದೊನ ಕೆಗೊಗೆಯ ತಳಿಗೂ॥ ೬೨॥ ಮಾರಮದದಿರಾ ಪಾದರ ಬಿಟ್ಟಬಲೆ ನಿಂನಬಂ। ದುರ ದಿಫುನಲಾ ಬನೆ ಕುಬಯುಗಕೆ ಪಿನಾಲಿಂಗೆ। ವರಮ್ಮ ದೈ ಕದರಕ್ಕೆ
ಯ ಕರಿ ಯೆಂದು ಮೆ ತಗಜ ಧ ಮುನಿ ಕಮುಮೆ ಂದೂ॥ ಪಿ ರಿಂಯುರು ಗನೆಂದು ಕೆತರಿಂ ಯೆಂದು ತಳಿರೆಂದು। ಮುರುತ ರವ್ಯ ಘ್ರಹರಿ ಕೆಕ್ಕಿರಿ ರನ್ನರು ಕಂಗಳಿರ ಗಿಕೊಲ್ಲ ವೆನು ಲತ್ತೆ ಶಬರ
ರವದು ಶ್ರಾಸಿಗೆ। ಬುದ್ಧಿ ಯುಪಿಳು ಬೆಚ್ಚೆಸಿ ದಫ ॥ ೬೩॥ ಸಿರಗಿ ನೊಳು ನವಿಲ ಗರಿ ವೆರದ ಕಾಗಿನ ದಟ್ಟ। ಮೆರೆಯೆನದು ವಿನೊಳುನ ಲ್ಪವಿರಿದಿರೆ ದುತನು ವಿನೊಳು। ಪರಿರಾಜಿಸ ಯುಕಾಯ ದಾಳಗೆ
ಕಾಮ್ಮುಗಿಲಂಜನವ ಕಲಭ ತನಿ ರಸಿದಿಗಳೂ॥ ನೆ ರಿಮೂರಳಿ ದನಿಲ ಮುತ್ತಿಕೆ ಗಳಂತೆನಿ। ಬ್ಬುರದಿ ಬೆಂಡೆಯನಾದ ರೆಂದು ನಡೆತಪಕ್ಕಿ ದಿರಾ। ತರತನ ಸ್ಸವಿ ಮುಸುಕಿ ದುದಿ ನವಾರಾ
ಬೆಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲು ರಾಜಿಸಿದು ದೂ॥ ೬೪॥ ಪ ಸುರುಗು ಪ್ಪುಸನವಿಲಗರಿ ವೆರದರಿ ರಗಿನಿರಾದೆಸವ ತಳಿವ್ವ ರಾಸಾದಸುರಿಯ ಸಿಲೆಗಾ ರಾಜನ್ನುಗಂಧ ದಿಂದರಚಿಸಿದ ನೊಸಲ ಬಾಸ್ಸು
ಗಜಶರ ದಿಪಂದಿಯ ದಾಡೆಯಿಂ॥ ಪಿಸವೈತ್ತುಮ ಜ್ಜದೊಳ್ಗ ಷ್ಟದಾ ಡಗನ ಯಾವ। ರಸವ ನಾಭಿದನಿ ಗ್ರವದ ಬಳಿಗ ಳಾವೆಗಳ। ಮೊಸ ಮಿಂಡಿ ವೆಡತಿ ಯರಿನಿ ಯಗೆಸ ಪ್ಪರು ಷ್ಟದಂ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿನ ಕ್ಕೆತಂದ ರೂ॥
॥ ೬೫॥ ತೊಳಗು ಪಚ್ಚೆ ಕೆಗಂ ಣನಗಿ ಮೊಗದ ಪಿ ಡೆತಿ ಯು। ಲತಿತೆಂ ಧ್ರನಿಲ ಪಿಂಸವೆದ ಬಾಗರಿಯ ಪಿಕಿರಂ। ಪಳಿವನು ನ್ಬುಳು ಮೊತೆ ಗಳ। ಮೊತೆಗೆ ಕಂನ ರಿಯನಿಟ್ಟು ಸಿಪ್ಪ ಗುರಿಂದಲಿ॥ ಾವೆ ದೊರೆವೆದು ಮುಡಿದು
। ಬಾಜಿಸಿ ಪಾದು ತಿ ಕರಿ ಪಸುಳಿ। ಗಮು ಮಿನತು ತೊಲ ಗದೊಡ ವರಲವರ ಕೊವೆಗಳ ಸುವಾಲು ಮುಬ್ಬಿನಿಂ ಜಬ್ಬುನ ತೆನಿಯ ನೆಗಂಗಾನ ದೆವತೆಯಂತೆ ರಾಜಿಸಿದಳ್ಗ॥ ೬೬॥ ಬಡಿಕೊಯು ಜಾಂಉಲಂಪಾಸುವತಿ
ಬಿಸುವರೆ। ತಡಿ ಕೆಕ್ಕಾಳ್ಗಂ ನಾರಟು ಗಜ ನೆಯ ಬೆಂ ಗಳಿ। ತೊಡಕುವರೆ ಕಂಬಿ ತ್ತಿತ್ತಿಯು ಜಾರೆಯ ಬಾರು ಡಿಗಳು ಬಿಲ್ಲು ಕೊಂಬಿಯ ಸರಲ್ಲ ಘೂ॥ ವಡಿದು ಮಡದಿಯರನದಿ ನೊಳ್ಪು ಕಡಿಗಂಸ್ಲಿನಿಂ। ಕುಡಿ

ವಿಶ್ವನಾವೆಲ ಮಂತ್ರಿಕೆನಾತೆಂಯಾಡ ನಲುಬಿಗಳಿಂ ಮಾರ್ಗನ್ ಭ್ರಮವನಳಿಯದ ದಟವಿನಾಸು ಬೆಂತೆಯಾದುತ್ತಿರ್ದ ರಾ॥ ೬೩॥ ಯು ದುಷು ತ್ರಿನವ ಪತ್ತೆಯು ದು ಮರೆಯ ವಿಕ್ಕೆ ತಾ। ನಿದುಷೆಂದಿ ಗಳ್ಪಟ್ಟಿ ಯು ದು ನಗ್ಗ
ಸರ್ವಗನಿ। ಯುದುಕಾದವೆಂಯ ನೊಗೆಯು। ಶಲ್ಲು ಕಂಕೆದಡೆ ದೆ ದೇಯು। ಯುದುಗ ಜಂಪ್ರಾಯದಪಾದಿ॥ ಯಿದುನಳಿಯ ಗುಡ್ಡಿದುಂ ಕಶಿಂ ದನು ಳಿದುಪ್ರಳಿದಿ ದು ಬಂದು ತಂಮಿಗೆ ತಾವಿಮತಾ
ಡುತ್ತೆ। ಬೆದಶುತ್ತೆ ಭ್ರಮು ಕುಲವ ಬಿಡವಡೆನದದು ದಂತರನ ದಾತರದಚೊಲ್ಲಾ॥ ೬೪॥ ಮತ್ತಂ ಗಗ ಜವನೊಂದೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಕಾ ರಾ। ನುತ ಪಿಗಗನಾಚಿದೊಳ್ವುಕಿ ವಿವರಂತೆಗದುನಡು। ನೆತ್ತಿಯೊಳ
ಡೆಯಚ್ಚ ನಜ್ಜನನುಶಗದತ್ತ ನಾನೆಯುವಿಚ್ಚ ನೆಂಬಂದಡೆ॥ ಮತ್ತೆ ಖ ಶಿಕ್ಕೆಂ ದುಧರೆ ಗೆಬಿದ್ದಲು ಪೊಗಿ ಭ್ರಮುತ್ತುಂ ಜಂಗಮಂಗ ಚಾ ಸುರನ ಶೆಗೆ ಕುವತೆರ ದಿ। ನೆತ್ತಿಯುಂ ಬಿಸು ಮು ತಂತೆಗದು
ನತಿಗೆ ದೆ। ನೊರೆಯ ಬಿಡಪ ಮೊಗಳ್ವ ಹಾ॥ ೬೫॥ ಮುಲಿಗಜ್ಜೆ ಸುತಬರಬ್ಬಿಲ್ಲಾಲದಕ್ಕೆ ವನಿತೆ। ಶಾಕನೆಸೊಕಾನೆ ಮೆಲ್ಲಳಿಯೆ ಬಿಲ್ಲಂಬನಾ ಗಕ್ಕೆ ಯೆ ದ್ದೆ ಯೆ ಬಿಸಪು ದ ಟನೆನ ದು ಮದಳ
ಕಿಬಿರವ ಬಿಳಿಯಲಾದಿದಾ॥ ೬೬॥ ಲು ಗಿಕಾರೆಬಂಕಿತ್ತು ಮುಬಿ ಯ ತಲೆಯೊಡೆಯುತ್ತು। ಕಸುವಿರು ಜವರ್ವ ನಾನೆದತೆ ಮುತ್ತ ಕ್ಕೆ ತಂ ನ್ನಲು ಮಿ ಯುಂಗನೆ ಯ್ಯ। ಬೊರೆ
ಯಕಬರೆಯಲ್ಲ ತರವತ್ತಿ ಮೊಗಳ ರವನಾ ॥೬೭॥ ಪರನರ್ತನಂಗೆಯ್ದು ತಿಕೆನವಿಲು ಬಿಡಕಂ। ಡರದೆಳ ಯೆನ ಶೆಂನ ಮುಡಿಗೆ ಪಡಿ ಯ ದಿಕೊಳ್ಳ। ದಿರೆನಿ ಪ್ಪು ಮಾ ತು ವಿಂಬೆತು ಮುಸುಳೆಹಾ
ತಂಬಿ ನಿಂದೆಬು ತಮೊಪಂ ಬನಾ॥ ತ್ತರತ ದಿಂಕರತ್ತಳಿನ ಶ್ರಬರಿಮುಚ ದಿಂಗಾಡ। ಟರಿರಂಬ ನಾಂಗೆಯ್ದು। ಕಮುತ್ತಿನೊ ಚ್ಚರವ ವನ। ಪ ರಿಯು ರ ದೊಳಿಪೊದನೆ ಬೆಂಡಿಯಂ
ನೊದುತ್ತೆನಲ ಕಪ್ಪೆಯು ತಂಮೊವಥಾ॥ ೬೮॥ ನಲ ನ ಮೂಗಿಂಗಾಳಿ ಪಿಂಡನೊದದೆಕ್ಕಲಂ। ಪ್ಪಳಿಗದಿಗ ಳ್ಳಿನೊಳು ದಾ ಡಿಯಂಮ ನಿವ ಪದ। ಗಾಳಿಸುವನಿತಕ್ಕೆ ಪಾಂಯಳಕಂದು ಪಾಂಯಲದ
ಗಂ ಮು ಂನ ಪಾ ಮಬಂದಾ॥ ತೆಗೆಸುವಕ್ಕಾ ಳಿಯುಂದಿ ರಿದು ದ್ಧಾಡೆಯ ಮುತ್ತ। ನಿಳಿದುಕಾದ ಶೆಯಕ್ಕಿಗಿ ಯ್ಯನೊ ಡಲು ನಿಲ। ದೊಗು ಪೊರೆನಗಲಾ ದಂರಂನ್ನ ವಾಗಲು ಚಿತ್ರವೆಂದ
ಸ್ತ್ರೀದಪ ನಲ್ಲನಂ॥ ೬೯॥ ಮೊಲನೆಳಿರ ರ ದಿ ಮರನೆ ರಿ ರಲು ಗಜ್ಜೆ ಸುತ್ತೆ। ಮುಲಿಬರಲು ಬಿಲ್ಲಂಬ ನೊಂದಾನಿಪ ದಿಡೊ ಬಿ। ಮೊಲಲ ನ ಕಂಗಾಳ್ಳಿ ದಿದುತಿರುಪಿ ಡ್ಡುಮರ ದೊಳಿಪ ಬಲ್ಲುಕನ ಧರೆಸುರುಳಿ॥ ಫ
ಳಿತನಲಾಗೆ ತಿತು ಮುಟನೆಗದು ಆಗಸು ತ। ಮುಲಿಯ ಬೆಂಗ ಡೆನೆಯ್ದು ಯುರಿಮುಕೆದಪಿ ದನೊರ್ವ ಬಲವಂತ ಬೆಡನಾಗಳು ನಲರೆ ರಾಲರೆಂದು ಬಂನಾಳಿ ನಿತುಬಿ ದವಡೆಯಾ॥ ೭೦॥ ಬಡಿಕ್ಕೆಗಿಲಿನಿ ಟ್ಟು ಮೊಲನಂ
ಕನವಿ ಯಾನೆ ವಶೆ। ಯೊಗಡೆಯವಿಚ್ಚಂ ಕಾದ ಕೊಳಾಗಳ ವಿಮ್ಮಡವ। ತದೆಗಡಿದು ಪಿ ಬ್ಬೂರ ತಿಯ ಸ್ತಾಳಿಳ ಗವನಿ ರಿದು ಯಕ್ಕಲನಪೊಪ್ಪ ತಿವಿದ್ದಾ॥ ಬಡಿದು ಬಲ್ಲುಕನ ಕಾದವೆಂಯ ಕ್ಕೆನಿರೆ ವಿದಿದು। ನದುಬ್ಬಿ
ತಿಯಂ ಭ್ರಮುಗ ಕುಲಕ್ಕೆಬರ। ತೆಬೆಡ। ವಡೆಗಪ ನದೊಳುನಡೆ ದುದಾರಾಘಿ ವಾಂಕವಂಡಿತನೊಡುತ್ರೈ ತರು ತಿರೆ॥ ೭೧॥ ಪದರಿ ತಿರು ತಿ ರು ಗಿನೊಡುವನೊಟ ಮ ಯ್ಯಳನಿ। ಪೊದರಾ ಡಿದರ್ಘ ಮನಲ್ಲ ಂಬಿ ನ

ಬಂದಸಲ್ಲದೆಸುಶಿವಭಕ್ತಪೋದಯಕ್ಕೆ ಯತ್ನವಡೆತನನೆ ದಂಡನಾಳಿನಿ ಯೋಡಿಬರುತಾ ॥ ಮರಸಾಲಿನತನವರಾಷವೆತ್ತರ ನಂದಳದಮುಂದೆಬಿಳ್ಳಿಬಂದೆರಳೆಯದಂಶಲ್ಲದು । ನರದ ಅವಕಶರು ॥
೨ ಶ್ರೀಯಂ ದೆಳವಿಳಿದು ಯತ್ತಿಮೆ ದಶಹೊಳಾಡನೆ ॥ ೭೫ ॥ ಚಕಚಕ್ಕಿಸುವಮಲದೆಷಡಿಸಿದುದನೆಸವನವಕಶತ್ತು । ಮನು ಅಡಿಕ್ಕಿ ಡಿವ್ಯಾಂಬರದಿನೊಪ್ಪು ವರಡನೆ ದಮು । ಮಕರಕೆತುವನೊಲ್ದು ಮುಗರಗಟವ
೩ ಂಕಳೆದು ಸಂಧವರ್ತಿವದಳೆ ದೂ ॥ ೭೬ ॥ ಕಳಶರಾಘವಾಂಕನಪಾದಯುಗಳಕ್ಕೆ । ವಕತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಕರವಂಮುಗಿದು ನಿಲಲಾಡಂ । ಸುಕವಿಶಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾರಮಗನಿಸು । ಕೆ ನವೆಂಬಂದೆಯ
೪ ದಾ । ದಾತಂ ॥ ೭೭ ॥ ಕೆಸರಿಯೊನಿಪ್ಪ ಸಂಧಪ್ರ ಮಾಪಾಲಕನ । ಪ್ರೇಮನಾತ್ತಜನೆಂನಪ್ಪಸರುತಾಂ ಸುಮನಸವಿ । ಹಾಸದಿಂಷೆ ಮಗಿರಿಶಂಧರ ಧ್ರೋಳುಂಬೆಂತೆಯಾದುತ್ತೆಕ್ಕೆ ಮು ಗವನೂ ॥ ಶ್ರಾಸುಶಂದಿ
೫ ತ್ತಿ ಬಲಂಬವದನವಿದಿಕೊಡ್ತು ಬಿಳೆ । ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದಿನಗಕ್ಕೆ ಯದರ ದೆದವೆಂದು ಯೊಗಿ ಶಶಾಪವನಿಯ್ಯತಾಂ ಬೆದರಿ ಸತಿಸಬ್ರಾಡನತಿಕರು ನಾಡಿಂದಾತನೂ ॥ ೭೮ ॥ ಧರೆಯೊಳ್ಳಿನವರು ಪರವ
೬ ತ್ತಿವಕವಿರಾಯ । ವಕರಾ ಘವಾಂಕವಂಡಿತ ನ । ದ್ವೆಸುವನವಂ । ಕರುಣದಿಂ ಸ್ಸೊಂಕಳಿಶಾಪವನೆ ಬಿಳ್ಳಂಡು ಬಂದು ನಿಂಮಂ ಶ್ರೀ ರಾಮುಗವಾ । ನೆರೆಮೂರ್ತಿ ನಿಜವಡವೆಸ್ಸೆಂನವೂಡ್ತಾ ಬರ
೭ । । ದುರೆನಿಂವಮುಖಿವಿಮಯಂವಣ ಶ್ರುತಾಸ್ತ ನಮಾಡಿ । ತೆಚಿಕೆಯಗ್ಗಾನಕೆಂಯೆನುತ್ತೆರಗಿ ಬಿಳ್ಳಂಡು ಸಗ್ಗ ಕೆಮ್ಮೊಗಿಸು ಖಮಿದ್ದನೂ ॥ ೭೯ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊ ಳ್ತು ತಿಮನಲ್ಲದೆನಿಸ ಘಾನಳಿತೆ ।
೮ ಯತಿರಾಯವಂಪೆಯವಶಿಶರನವಿಮಲ ಕೆ ರ । ಸುತರಾಘವಾಂಕವಂಡಿತನೆ ಜಯಮಘನವಶಿಮ ದಾಳಿ ತಿಮಿರಾರ್ಕನಯೆ ಂದೂ ॥ ಚತುರಕವಿ ಭಿಮಣಿಯು ಬಿಗಳಾಡೆನ ।
೯ ಂದಳವ । ನತಿಪಾಸುಕದಿಂದ ದಮಸ್ತಮ್ಯ ಗತಿಯಿಂಬಂದು । ನತ್ಸಂ ಭ್ರಮಂ ಬಿತ್ತರಾಜಿಮ್ಮೊರುಂಗಳಿ ಸುಪವನವಕರೆಂಡನಾ ಗಂ ॥ ೮೦ ॥ ಮಾರುಪಥವನದರ್ಪಚೆಂದೆಂಸುಗಳ ಕಾ ।
೧೦ ಂಸುಗಳ । ಪರಿಮಳಂಬಿತ್ತ ಶಿರಿಖಂಡಗಳತೆಂ ಡಿಗನ । ಪರಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ನಾಗಬೆಗಳ ಜಂಬುಗಳ । ತುಂ ಬೆಗಳಿಗಿಂಬನಿತ್ತೂ ॥ ಕರ ಮೆಸಿಯೆ ಪೂತಮೊಸ ಜಾಜಿ ಗಳ ರಾಜಿಗಳ ವರ
೧೧ ವೃತರವಾಲಿ ಜಾಲಗಳ ಚೂತಗಳ ಪಲಿವಳಿಯ ಪುಷ್ಪ ಸಂಕುಳಗಳಾಳುಗಾಳಗಳ ತಿ । ಸಂ ಭ್ರಮದಿವನತೆಸಿದುದದೂ ॥ ೮೧ ॥ ಬಾಳೆಬಾವಂನಂ ಪಾದರಿ ಕುರಿವ ಕಂಬ ಕುಳ । ಜಾಲ ಚಂಪಕವಲಸುವಿ
೧೨ ಬಿಲಂಮಾವು ಪೇರ್ಲೆಳ ಜಂಬೀರ ಪುಂನಾಗದಾಡಿಮ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಪಿಪ್ಪಲಿಯು ಪಾರಿಜಾತಾ ॥ ಮಾಲೂರ ಸುರಗಿ ಕಾಸ್ಟರಜಂಪ । ಚ್ಚ ಮುಡಿವಾಳ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಶಾಕೆಯು ಜಾಜಿ ಕುಂದಕೆತ್ತೆಳೆಯು
೧೩ ಮುಂತಾದ ಭೂಗುರುಹಲತಾಗುಲ್ಮತತಿಯಿಂದ ರಾಜಿಸಿರ್ಥಪವನಂ ॥ ೮೨ ॥ ಪರಮುಟ್ಟಪೂವಕ್ಕಿಗಳ ಶಿಖಗಸುವಿಂಚರವಿ । ನರೆವಸ್ಸುದುಂಗೊಂಡ ಪೆಸುಪ್ಪ ಕ್ಕೆಯೊದಿನಿಂ । ದಿರದಿ ಬಿತ್ತರದಾಳ ತ್ರೈ
೧೪ ಪಬಾಸ್ಲಾಕ್ಕಿಯಿಂನಚ್ಚನಾಪನವಿಲಿಸಿಂದಾ ॥ ವ ರನವರಸಂತುಳ್ಳಿಪರಿಮಾಳಿಪಕಾಲ್ಗಳಿಂ । ದಿರದಿ ಕೆಳ್ತಿಮುದಂದಳೆದಬಂಡಿತ ಜನದ । ತೆರ ಸಾಲಾವೆದಾಡುತಿಪವಿ ಪ್ರೈಳಿಸ ಪವನಂ । ಬುಧನುತಿ

೧ ಗೆ ತೊಡಾ ಮದಗ॥ ಛತ್ರಾಸುರಲಾಕೆದಂತೆ ಮುತ್ತ ಮಂಮರ ರಸಾಲುಹೂವಿನಿಂಯ ಲ್ರತುರು ತಿಲಿಮ್ಮಿ ಖಮಯಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆ ಬಂ। ಮರತ್ರಿವಮಯ ರಕ್ಮಿಲಿಪ ಶ್ರೆಯಂತೆ ಮಿನೆ ಮುಂಡಲಿಕ ಮಯ್ಯ ವನದಂದದಿ॥ ಪಿ

೨ ಮಸಾರಸವಯಂ ಮಿನಕಾಧವನಂತೆ ವರತುಷಿನ ಮಯವಮಲ ಮಲಯಡವೃತ್ತದಂತೆ। ಚರಮಸಾರ ಖಮಯಂ ತಪ್ಪನ ದಕಾಸಾರ ಕ್ಕಾಲಮಂಗಳವಿ ಹುದೂ॥ ಛಾವನಮಾಲೆಯಂತೆ ಮಂಗಳ ದೆವತಾಶ್ರಿತ

೩ ಂ। ವನಜ ವಜ್ರ ಸೊಲು ವಂಸ ಪದ ನಾಗಧರನಂತೆ। ವಿನುತ ಕಮಲಾತಂಸರತ ಸಾನ ವಿನಂತೆ ಯನಿಮಿಷ ಪ್ರಚರಂಮ್ಮಿ ಹೂ॥ ಮನಖಜನ ಕೊದಂ ದದಂತೆ ಭ್ರಮರಾಕಲಿತ। ಘನಸದಾಚಾರಯುತ ಸತ್ಪುರುಷ ಸೆ

೪ ಖಸೆವೃನ ಜನಸಿ ವೃಮಾಗಿ ತದ್ದನದ ಚಾಸಾರಮುಂಕಸಾ ಮಂಗಳವಿತು ಮಾ॥ ಶಿ॥ ಯಂತೆ ಶಿವವನವನಾರಾಘವಂಸೊ ಡಿಯ। ತನ್ನಂತೆಸುವಿಲಾಸದಿಂ ಕಂಸೆ ಜ್ಞಾಲಂ ಕೈಯ್ಯ। ನಂತಕೊ ಮಲಮುಮಂಮ ನಕೆಮಂಗ

೫ ಪವಹಿಲಾ। ವಿಂ ತೆ ಪೃರ್ ಕುಸುಮಜೆಯವಾ॥ ಪ ೦ ತಸದಿ ವಿರಿ ತೆಂದುತ ನಾಗರನ ಮದ್ಯ ದೊಳ। ಗುಂತರು ಶ್ರಿಶ್ವರಾಧರನ ಹೂಜಿಸಬ। ನಂತ ದುರ್ಬರದುಕೆಂಡದಂ ನಾಡೆ ರಿಪುರಾಯುರೆದೆಯುರುಳ್ಳಿ

೬ ಸ್ಕೊರುಗಳ್ಳಾ॥ ಉಣ॥ ಹೂರಿನಿದಗಳುವಾರಕತ್ತೆ ತೆ। ರಿಯ ಮೊಲ್ಲಿರಲ್ ಪರಿವೆಷ್ಟ ಖದ ಕಾಂಚಿಚತ್ರ ವಾಳಕನಗಂ। ತರತರದಿ ನೊಳವ ಬಿಸಿ ಬೆಸುಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆಯಗಳು ಸಪ್ತಾಂಗಾಧಿಯೂ॥ ಮೈರವಕರಿ ೬

೭ ಗಳಿನವ ಖಂಡೆಗಳು ಮೃದ್ಯದಾಳು ವರವಿರು ದ್ರತಿಶರನ ಗಾಮುರಂತಾನಿ। ಖರಿಯರ ಜತ್ರಾ ಚಲವ ಪಾಲ್ತಿ ರಲ್ಲಾಮುರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂ ತಿರ್ಮದೂ॥ ಉಣ॥ ಮಂಧವಿರಾಮ ಕ್ಷಿರವಾರಾಶಿ ೭

೮ ತುಮಿ। ನೆಂಮಮಂಧಾರ ತಾರಾಘನಾಳಿಪ ಕೆತ್ರಿಸುರ। ಇಂದುರಾಮು ತವಚಾ ದಿವತ್ರಾರಾನಾರ ದಾರಿವಗಳ ಕಿಲ್ಲ ಡಿಸುತಿ ಪರ್ವ॥ ಬಂದು ರಾನಂ ಧರವಿರಖದ್ರನ ಗಾಮು ೮

೯ ರಂಧವಕ್ಕಮಾಗಿ ರಾಜಿಸಿ ಕಂಡುರಾಘವಮು ।ದಂಡಳಿಯುತಂದಳವನಿಳಿ ದುಮಿಗಳುತ್ತನ ಡೆತಂದ ನಾಕವಿರಾಯ ನಾ॥ ಉಣ॥ ತವಕವಿದ್ಯಾನಾಳಿ ಪ್ರಸುವಯದೊಳು ವಿರಿಶ್ವರನ। ನಿವಸಿತೆಗೆಬ ೯

೧೦ ಪೃಗ್ ಸಿತಗಳಗಿ ಬಿಡದೆ ಪ್ಪೆ। ಭುವನಾಧಿಪರ ಮಂಡಲಾಧಿಪರಮಂನೆಯರಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಾವಂತರಾ॥ ತವೆ ಮಚುಟುವ ರ್ದನರನಾಯಕ ರಬುಧ ತತಿಯ ವಿವಿಧವಾದ್ಯಗಳ ಪಾಠಕ ಜನರ ೧೦

೧೧ ತಿಂಧಿ ಣಾಲಿಂ ರೆಗ। ರವಸಿ ಕರುಡ ಪ್ರತಾಪವಿರೆಶ್ವರನ ಪಿಜಿ ಸಂಚಣ ಲಯಶಂಡಂ॥ ಉಣ॥ ನೊಡಿಸಂನಿಧಿಗೆಯ್ದೆ ಹೂಡದಿಕೆ ಖಂಗಡೆಗೆ। ನಾಡೆ ಖ್ಯಾನಿಮಸ್ಮೋರ ನಂತರ ರಖನಂಖೊಗಳ। ನೊಡು ವಚ್ಛರಗಾಗೆ ತಂನ ೧೧

೧೨ ತ್ತಲ ಖಿಮುಖದವಾಳ್ತಿನೆಂದು ಜ್ಞಗಿಖದಂ॥ ಹೂಧಿ ಯೊಳಗಿಕ ಧಾರಂಲ್ರಮಂ ಕಿಳು ಕೊಂಡಾಡಿಬರದೊದಿಖಿಳ್ಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರಂಕರ ಬಂಧ್ರ। ಚೂಢ ತ ಗುರುಖಡ್ಡ ನಂಜೆಶಿ ವಿಷ್ಣಾರ್ತ್ರ ಖಿದ್ದೆಯಂ ಕುದುವ ಸೊಲಿದೂ॥ ಲ್ರನಾಗ ೧೨

೧೩ ಚಾರ್ಯ ರ್ವೆವನಾ ಪ್ರತ್ರಿ ಕಮಕುಳು ಖ। ಪ್ಪಾಚಾರ್ಯ ರಾಮದೆವಾಚಾರ್ಯ ಸುರುಬಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾರಕಮ ದ್ಯದಿನಿಂದಪಂಚವಂಣಾಳಿಗಳ ಧ್ವನಂಜೆಶ್ವರಾ॥ ಸಾ ಚಾರ್ಯ ಪದಸರಖ ರುಹ ಮಧು ೧೩

೧೪ ಪಚಿಕ್ಕ ನಂ। ಪಾಚಾರ್ಯರಚಿತ ವಪ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಶ್ವರಕಿ। ವಾಚಾರ್ಯ ಸುತ ರಾಘವಾಂಕನ ಕತಿನೆ ಪದಿನೆಳುಸಂಧಿ ಸುವಚಾನು ಬಂಧಿ॥ ೧೭॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೨೦ ಶುಭಮಂಗಳ ಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ೧೪

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಪಲ್ಲವ ॥ ಸ್ತುತಿಸಿ ಶಿವ ಕೃಪೆವಡೆದು ದುರುಳ ಶವಿಗಳಗೆಲ್ಲು । ಕ್ಷಿತಿಪಂಗೆ ಬಯಲ ಧನಮಂ ತೋರಿನತ್ತಿ ಸೊಂಡು । ಸಿತಿಕಂಠಲಿಂಚನದಿ ಘಾಯ ವಡೆದ ದಾರಾಪ ವಂಗುರು ವಿನೆ ತೆಗೆಬಂ
೧ ದಂ ॥ ಪದ ॥ ಜಿಷ್ಣು ಮುಖ್ಯಾಮರ ಪ್ರಾತನತಪದಯುಗಂ । ಕಾಪ್ಪಾಂಕ್ಷು ತಾರಕ ತಾನಾಯ ಕಾಂಬರ ನವಿಮಲಾಕ್ಷ । ಷಸುರದಿಗ್ ಕಾಜಾಟರಜತಗಿರಿ ವಾಸ ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಸ್ಥ ॥ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸುಖದಾಯಿಯ
೨ ಂಬಾಜಬಿಪದ ಕಂಧರ । ನಿಷ್ಠಾ ತವರದ ದಧಿಚಿ ಪ್ರಿಯಂ ನೆತ್ತಾ । ವಿಷ್ಣು ಮಾರಂ ಬೋರಗೆ ಬಿದ್ದನಂ ಜಂಕವ್ವ ವಿ ಷ್ಣು ಕರ ಕಾಲಧರಸ್ಥ ॥ ೧ ॥ ಲಿಂಗಮಂ ನುತಿಸಿ ಲಿಂಗಕೆ ಕೆಶಮಂ ತೋ ... । ಜಂಗಮವ ಪಾ
೪ ಜಿಸಿ ಜಂಗಮಕೆ ಘನಾಸೆಗಂ ನಾಲ್ಕಿ ತು । ಪೆಂಗಳಂ ನಿ ಜಜಂಗಮವ ಮಾಡಿನರ ಪಂಗೆ ಪಡಿ ಪೆಂಗಳಂ ತೋರಿಸಿ ॥ ಪೆಂಗಳಂ ಚರಕಿತು ಬೊಂಗಳ ರಸನಗೆ ಸ ಲಿಸಿ । ಯುಂಗುರಂ ತೆಗೆದೆ ರನಿಗೆ ದುರ್ಗೆಯ ನುರುವಿತಾ । ೪
೫ ಯ್ಯಂಗಜಾ ಪಹರೂಪ ಬನ್ನ ವೆದಂ ಡೆಕ ಮಂಗಳಮ ತಿಯ ನಿತ್ಯ ಸಲಪಾ ॥ ೨ ॥ ಬಾಸುರ ಕವಿ ಪ್ರವರ ರಾಘವಾಂಕಂ ಮುದದಿ ನೆ ಶಾಲಯದ ಬೆಂಗಡೆಯೊಳಾಲು ಕುಳಿತುಮೂ । ನಿ ಶಪ್ಪುದಿಯೊಳಾರು ಮೊ ೫
೬ ಗಳು ದಿಲೆಂನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಮು ಮದು ಕಾರ ಣಂ ॥ ಮಿಾಸಲ ಕವಿತ್ವ ವೆಂದೆಂ ಬಪ್ಪನ ರಿಕ್ಕುತಿಗೆ । ಪೂಷಣಾವಲಾಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಿ । ನಿಪಿಸ ಶಿಷ್ಟು । ಶಾಸ ನೆಂಗೆಯ್ದು ನಿಳಿ ಮೊಗಳ ವಿರ ಶ್ರರ ನ ಸತ್ವ ಥೆಯ ೬
೭ ನೆರವೇಂ ಬಿನೆ ॥ ೩ ॥ ಪ್ರಕರ ರಸು ಕ್ಷೆಲಾಸದಾ ಳಗೆ ದಾಪ್ತಾಯ ಮನ್ನಿ । ವರನ ಜಿತ ಮ ಶ್ರುತಿ ವಿತಾನ ಸೊಲಗ ದಾಳುಂ । ಪರಿಶಿ ಕಲ್ಪತಮ ಪಾ ಪಾಕಶಾ ಸನಂ ಮುಂತಾ ದಪ್ರಾಂಚಾರ್ಯರ
ಪ್ರತಿ ತಿಯಾ ॥ ಕರಮೆ ಸವದ್ಧಾದ ಶಾದಿತ್ಯ ರುಗಳಿ ಕ್ರಿಯ್ಯು । ತೆರದ ವಿಶ್ವೆ ದೇವರ ಸ್ವವಸುಗಳು ತುತಿಜತ । ಶಿರದೆ ಮೂವತ್ತಾ ರೆರಡು ತೆರದ ವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವರರು ಚತುಷ್ಪಷ್ಟಿ ವಿದದೇವ ರು ॥ ೪ ॥ ಯೆ ೪
೯ ಕಾನಪಂ ಬಾವರ ಶಾನಿಲರು ಮಪಾರಾಜಿ ಶಾಕಾ ಲಿ ಜಿ ಲ ಲಿಂಪೂರ ಶಿವ ತ್ತಾರ ರಾರುರು ದ್ವಿ ಕಾದಶಂ ಪಂನೆರಳ ರದನ ಸಾದ್ಧರುಂ ಸಕಲ ಗರು ಧ ಪ್ರಚಯ ಯಹ ॥ ನಿ ಕರಂ ಬೋ ಪ್ಪು ರಾ
೧೦ ಕ್ಷನ ಯಕ್ಷರ ಪ್ಪರರ । ನೈರ ಕಿಂನರ ರುಗಂ ಧರ್ವ ರುಂ ಗುಪ್ಯಕರು । ಶ್ರೀ ಕರ ಸುಖದ್ದರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾದಿ ಗಳು ಯೆಡಬಲ ದೋಳೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದ ರು ॥ ೫ ॥ ಕೃಸಮ ರುಷಿ ಗಳು ಪ್ರಮಥ ಗಣರ ಮಧ್ಯದೊಳು ಗಂ
೧೧ ಕಾ ತ್ರಿಕ್ಕರ ದಿಂ ಮಣಿ ಖಚಿತ ಸಿಂಪ್ಪದ್ರಿ ತದೊಳು ವಾ । ಮ್ಮಸಿತಿ ಸಮೆತ ದಿಂ ಪರಮೇಶನಾ ಡುತಿಪ ಸಂಗಿನಾದ್ಯ ಕೆಮನವನು ॥ ಬಾಸದಿ ತ್ತು ನೊಡುತಿರಲಳಿಯ ನಿಂ ಘುತ್ರಿಯಿಂದ ನವಸದಿ ಬಹುನಂ
೧೨ ಮೂ ನ ಮಂಪ ಡೆವೆನೆಂದು ದ । ತ್ತ್ವಮ ಗ್ರಮೊಷ ದಿಂ ನಡೆತಂದನಾ ಮಹಾ ದೇವನ ನಾಸ ದನ ಕೆ ॥ ೬ ॥ ಬಂದು ಮಸಖಿ ಯಂಬೊಕ್ಕು ಸಾಪ್ಪಾಪ್ತಿ ಪ್ರಪ್ಪ । ವಂದ ಶಯದ ಳಿಯ ನೆಂ ದೆರಗ ದೆ ಸಮಾಪದೊ ೧೨
೧೩ ಘು । ನಿಂದಿರಲು ವಿಷ್ಣು ವಿಧಿಗಳಂದು ಪ್ರಾಂತನಿ ವನೆಂ ದೆ ದಿಸಲು ಸಕಲರು ॥ ವಂದ ನಂಗೆಯ್ಯುಂ ಮನಿಪರಿ ಪಾತ ಕಯೆ ಸು । ತಂ ದ್ದೂಪಸ್ಥಾಂಗೆ ಯ್ಯ ಕ್ಷಿ ಶಿವೆ ಯುಂ ಕ್ಷಿವಸು । ಮಂದ ಹಾಸಂ ದೆಯ್ಯೆ ತಂ ೧೩
೧೪ ನೊ ಳಗೆ ಚ್ಚೆಯ್ಯುತ್ತೆ ತಳದ ರೆ ನಾ ತಾನಾ ದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಬಿರು ಸ್ತೋಪ ತಸುವ ನಾಥ ಶಿ ಬಿಯಂ ನಂ ನಿರಾ । ಕರಿಸದ ವಸಂ ನಿರಾಕರಿಸ ದಾಡೆದ ಪ್ಪನೆಂ ಬರೆ ಸಕಲ ರೆಂದು ಜನ್ಯವ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಪಶಿಸು ಲವ ೧೪

ರಾದಿಸುರರಾ॥ ವರಮುನಿಗಳ್ ಶಂಕರನಿಕೃಪ್ತಾಶ್ರಮ ಸ್ವಮಿಪಕ್ಕೆ ಪರಮಕನಕಾವೆಂಬತಾನಾದೊಳು ವಿಶ್ವೇಶ ಮ್ಮರಚಿತ ಪಾರ್ಣಾಯದ ಯಗ್ನವಾಟ ಮೊತ್ತು ವಿಶಾಲ ಗಂಗೊಭಿಂದನೂ॥ ೮॥ ವರಿಶಾರ್ತ್ರ ಯತ್ತಿವಿ
ಧವಮಖಮಂ ರಚಿಸಿ ಮಿರಗ್ಗ ಗ್ರಮಾ ಲ್ಸೆ ಬೆಂಬಿಸ್ತ್ರ ತಂಗೆಹರನೆಬಿಸಿ ಪರಿಚರ್ಯ್ಯೆಯಂ ಕಾಂಬ ದಕ್ಷ ಮರ್ತ್ತನೆನಿಸಿ ಕೇಯದೆಂ ಬಪ್ಪಿನೆ ಪ್ರನಾಕೆ॥ ತ ಕರಯುದೊ ದ್ವಿಜಂನಮೂಗಿ ತಮಪ್ಪು ದಿಸುರಗುಣ ರವಿತರ ವಿ
ಪ್ರವಿತನನ್ನ ರ್ರಮಿಸಲಾವಿಕೆಯನಲಾಡೆಂಬಿನ್ನು ದ್ರಸು ರರಖಿ ಕವನ್ನು ನಿಗಳ ನೋಡೆ ಒಂಬದಿಖನಿಂದನರ್ಭಿಗ್ರಾಗ॥ ಮೊದಲಿ ದಧಿಚಿಯಂ ಕರಿಯಪ್ಪಿ ಪಾದಚರ॥ ನೋದನಿ ದಕ್ಷನಜನ ಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುದೆನಲಲ್ಲಿ ಮದನಾರಿಯಪ್ಪನೆ
ಯಪ್ಪನ ನನ್ನೆ ಪೂವನದೆನಮಿಖಬ ದುಕುವನ ನುತ್ತೆ॥ ಮುದದಿಂದೆ ಬಂದು ಮುನಿ ನಿಡಿ ದೊಡಿಜ ರವ ಖಂ ಗಿದತನುವಿನಂತೆ ತತ್ತಮಿಯರ ಉದಕ್ಷ ತನಗಿ ದಿಪ್ಪಾದು ಖಮ ಮಾನಮಂ ರಮಾನ್ಯದಂಗನಾತಿನದಿ
ತನಂಬೆದಕಿಚೆದಕಿ॥ ೧೦॥ ಕಾ ನಾರಿ ಮಹಿಕನಂ ತರಪ ಶಿಸ ಲಾರದೆಲೆ ಮಾನಾಮಾ ಖಮುಖವದ ಕೃಪಾತರನೆಂನ ಗೊಣಾಂಗೆ ಪರಿವತಂದೈದಿಂನನಂ ಬಿಬಂದಿ ಸುರರು ಕೆಲ್ಲರ್॥ ವನಾಂನೆ ಬಾಧು ರಿ ತಿಕಲಿಯಿಂದ
ದಿಮು ಕ್ಷಿಪ್ರನಿಸಿ ಕ್ರಿನಾನಾಂಯುಗಳ ನಾಡಿದೆ ಬಂದ ಮುನಿಗಳಂ ಪೂನಾನೆಪಾಕಿ ವರಾರ್ಘ್ಯದೊಳು ಕೆದದೆ ಕಿಂಕರನ ಕೂರ್ಮ್ಮ ಮುಖಮಂನ ಧಪ್ಪಿನಿ॥ ೧೧॥ ಕದುಕು ದಿ ಪತ್ರುಪ್ಪು ದೊಳು ನಿರೆರದ ಶರದಿ ಖದಿ
ಮುದಿನೊಳು ತಿಹರಿಗಗ್ರ ಪೂಜೆಂಯುತೆಂ ದುದ್ರ ರಾ ದನೆಪುಂ ನೊಂದಿಪ್ಪ ರಾಂಪಾ ನೆ ಸದಿಯ ದು ಚ್ಛಾಸನ ದೊಳಿದರ್ಪವನನೂ॥ ಬಿದುವಿನಿ ಬಂದಿಪದೆ ಖಾನ್ನ ಧಂಗೆ ದವನಂ ಮದುದು ನಿರದ್ದುವೆಂ
ಪೊಗದಾದೆ ಬಹುವನ್ನ ನಾದವಿ ಪತ್ತಗಳಿಧನ್ಗ ಪೂಜೆ ನಿವಗಪ್ಪುದೆನೆಸು ದಿದಂದಧಿಚಿಮುನಿಯಾ॥ ೧೨॥ ಬಂಗದಮರಿಗೆನಾಯ ಮೊವಿವಾಲ್ಲ ಹಂಗೆ ಶವಂ ಗಾಂ ಶ್ರರನಾಗ ಕೃ ತ್ತಂಶರ ಶ್ರಾಪಿನಿ॥
ಬಿಂಗಿತವನಾಯದಯ್ಯಂದಹಾಪತೆನಾಕು ನಿಮಿನಾದರ್ದ ವಿಕ್ಕಿದ್ದೋರ್ದೆ॥ ವಿಂಗುಸು ತಪಃಫಲಂ ನಿಂನಕೊಪ್ಪಿನು ಗಾರಿ ತಾಂಗುನಾವನ ರಿಯದ ಫಲುವನಂದು ಚಾಬ ಹೇನು ತಂಗಜರಿತ
ತ್ರನಾವದರಾದವರ್ಗೆ ಕೋಪ ದೊಳಿರಾಪವನಿ ತ್ರನೂ॥ ೧೩॥ ದು ರುಪಾತಕದಪ್ಪನಿನಗೆ ಕುರಿದವೆಯಕ್ಕೆ ಸುರರಾಜನಿಂನಮು ಜಕರಿವದಿಗೆನೆ ವಗನಕಂ ಗಾರಿಗೆ ಬೂಷನಪಲಲುದುಗೆ ರಾಷಾ
ತಿಯತು ದಿಮೂಗುಕ್ಕೆಗೆ ಪ್ಪುದೆನು ನಿ॥ ಸುರಸಿ ಜಾಂಬಕನತನು ಕೂರಂಬಿಗಕ್ಕೆಸುರಿ ಮರುತನಖರಸನಾಗ್ರ ನಾಲ್ಪೆ ರ್ಕ್ಕ ಕದಿವದೆಗೆ ಖರಿಂಯಿದಲು ಚರನ್ನಾಗ್ರ ಷಪ್ಪನಾಂಬದಿ ಮುಕರಿದಕೆಂದು ರಾಪವಿತೆಂ॥
॥ ೧೪॥ ಗತಿಗೆಳು ಕೂಳಿಂಬದ್ದಿ ತಂದ ಸುರರಿಸುವಿ ಪಾತಿಪರಿಪರಿಯೊಳಕ್ಕೆಯ ದಿತಿಯ ಕುಚಾ ಕ್ರಮಳಿಗೆನೂನ ಪಾತ್ರ ತಿಯ ಬಲದನಾನಾ ಮುಜಕೆದದಮೂರಿಗೆಕೆ ದದಸುಗೆ॥ ಜತಿಕಂತರನ್ವಿತಯಾಗದಾ
ರ್ದ್ದವಾನಿತ ವತಿಗ ವರಬಿಂದಿರ್ಗೆ ಮಾನಖಂಗಮುವ ರಕ್ಷೆ ನುತರಾಪ ವಿತ್ತುಂ ತಳದ್ದನಂದದಿ ಚಿ ರಿವತಪ್ಪಾಂಮ ತಾ ಬಿವಿಜ॥ ೧೫॥ ತಿರುಗಿತಂ ನಾಶ್ರಮಕೆ ಬಂದಿರಲ್ಕೆ ಪದನ ಹರನಿ ದ
ನೆನಾರದಂ ಪಿಕಿಚಾತ್ಸ್ಯಾಯನಿಯ ನಿರದೆನೋಡಲ್ಕುಮೆಯುದುರುಳನಪ್ಪಾನಿಯವ ನಾಂಬುದ್ಧಿಪಿಕ್ಕೆನೆಂದೂ॥ ವರದಿ ಬಂದೊರ್ಗೆ ಮೆಪಲವಂದದಿಂ ಬಿಡೆಂದು ನರಕಕೆಳ ದೆಯು ಖಿನ್ನು ಸಲುಹು ರಿದರೆ

ಯಚ್ಚೆ। ಪರವಾದಿನಿನಗೆಂದು ತಂನ ಯತ್ರಿ ಶರವಂ ಮಾಯ ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರನಾಂ॥೧೬॥ ಯಿಲ್ಲವೆನಿಸುವೆನಖಿಳಲೋಕಗಳ ನೆನು ತುದ್ರ ನೆಲ್ಲರಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿ ಪ್ಪುದಿಪ್ಪುದಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಯು। ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರು ದಿವ್ಯ ಪಂಚಾಸ್ತ್ರ
ರಿ ರಿಯ ಜಪಿಸಿ ಘ ನಾಗೆ ನಾಳಿಕ್ಸನವಾಗಿ॥ ಕೊಲ್ಲದಿರೆ ತನ್ನ ಪ್ರದಿಂದಾ ಡನೆಡುಂ ಮಿಕ್ಕಿರ್ಪಸಾಲ್ಲನಾಳಿಸಿ ಬಾವಾ। ಸಹಸ್ರಾಯುಧ ರಂಗಳಿಂ ಬಳ್ಳಿವೆನ ಗಂತ್ರಿವನ ಸ್ತುತಿ ಗೆಬರು ಪ್ರತಿಬೆಸನೆ ನೆನ ಲಗೆ ನಿರವಿಸಿ
ಂದಂ॥೧೮॥ ಶ್ರೀ ರುದ್ರರು ದ್ರು ನಿಕರ ಮೂರ್ತಿ ಸಯಂಕೆಂಡು। ಮಾರಾರಿ ಮೊಗು ದಕ್ಷಂಗೆಬು ಕ್ಷಿಯ ಪಿಳು। ಬಾರೆನಲಾಡಂ ಸಕಲ ರುದ್ರಗನಾತಿಯೊತ ಗನಾಸಂಕುಳಂಗಳ ಸಯವಿತತಿ ಯಾ॥ ಬಿರು ತಂಗಿರಿಗಳಂ
ಕಿತ್ತಿಡುತಪು ಶ್ರದಿಗಳ್ ಪ್ರಿರು ತಂಬಾಬ್ಬೆ ಯಬ್ಬರ ದಿಂದಲಾಡವರಲು। ವಿರಭ ದ್ರೈ ಶ್ರೀವನಿಂದ ಕಾದ್ರ ಶನಿ ದಕ್ಷನ ಮಖ ಕೆನಡೆ ತಂದನು॥೧೯॥ ಸುರ ವಿತತಿ ಕಂಡು ಯುದ್ದಕೈದು ಬರಲಾದಂ। ಬ್ರಿರು
ಗಾಪದಿಂ ಚಲ್ಲ ವಾಡಿದು ದೇವತೆಗಳಂ। ಪರಿಯನೆ ಬ್ಬುಂಕೆಡಪಿ ಶ್ರಾರದೆಂ ಯಷ ಡಿಮೊಗ ಕೊರದು ಶಿತ್ರ ನಾಮ ಜಪನು॥ ತರಿದು ಮೂಸನ ಪಲ್ಲ ಮುರಿದು ಚಂದ್ರನ ಕಾಲಾ। ಘಾರ ಧ್ವಯ ಚಿತ್ತಿಯ ಪ್ಪೊಳೆಯ
ಕೊಯ್ದು ದಕ್ಷನ ತಲೆಯ। ಪರಿದು ಪೊಂವ ದೊಳಿಟ್ಟು ಸಖಿರಸನೆಂಯಂಕೊಯ್ಯು ವಂಗಿಸಿದವ ಲ್ರತಿವಮನು॥೧೯॥ ನಾಗನಕಂನಾ ಡಿದಿವಿಮಪ್ರೈಶ್ರಾನರನ ಸತಿಯ ಸ್ಸೊಗ ಯುಸುವವಾಮಸ್ಲ
ನಾಥ್ರನಾಸೆ ಸ್ಪು ದ್ಯುವಂ। ಮಿಗೆ ಕೊಯ್ಯು ರುಪ್ಪ ವಿತ್ತಾನವನವರಸತಿಯ ರಂಪ್ಪೊಲಿ ವಾಂದದಿಂ ಪಂಗಿಪಿ॥ ಅಪಕುಲಾ ಪಪ್ಪನಿರೂಪಾ ಕ್ಷ ಶಂಕರ ನೊಡನೆ। ಪಗೆಗೊಂಡ ಫಲವನನು ಪಕ್ಕೆ
ವಿಸಿಂದು ಮುದಲಿಸು। ತಗನಾ ತಂ ನಿ ಕೆತ್ರನೆ ಲ್ಲರಂ ಕೊಂದಿತ್ತ ನಖಿಳ ಮಾತೃಕೆ ಬಲಿಯಂ॥೨೦॥ ಮರುತಾಪ್ತ ರಸನಾಗ್ರಗಳಿ ಪಕ್ಷಿಗ ಕೈ ಪುರಂಧರನ ಕೈ ಪಡಿಗೊಲು ದಕ್ಕು ಖರ ಚಂಡಾ
ಗಲು ತೆಲಗೆ ಪೋಡೆ ಚೆಂಡುಗಳ ನಾಡಿ ಸಾರ ಲ್ತಿಯ ಮೂಗ ಜೆಕ್ಕೆ ಳಿವಿಗೆ ಕೆ ಯ್ಯೂ॥ ಪರುಷದಿಂ ತಕ್ಕದಾ ಕುಳಿಗಳಂ ಮಾತಗ ನಾ। ವರವೀರಭದ್ರ ಶ್ರೀನಂ ಮೊಗಗು ತಾ ಡಿದಲು। ಕು
ಶಿದಲೆಯ ದಕ್ಷನ ಗಿರ್ಶ್ರೇ ಶಸೊಪ್ಪಿಸಿದ ನೊರುಂ ಗಲ್ಲವಿರೆಶನು॥೨೧॥ ಯೆಂದು ದೆಸೊಲದ ಪಿಂಗ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ತುನಲ। ದಿಂದನು ತ್ರಿಸು ತ್ರಿಶಲು। ಪದಪದಕೆ ತದ್ದುಪಾಂ ರಂ ಪದಿಂ ತಿರುತ್ತಿರಂ
ರುಗಿ ರಾಘವೆ ಶ್ರೀಶರನಿಗಖಿ ಡುಖವಾಗಿ ವಿರೆಶ್ವರಂ॥ ಬಂದು ರಾತ್ರವಕೆಂದು ತ್ರಿಪುಂಗರಿಸಿದಾ ಭರನಾ। ವಂದರೆಯ ದಿತೆಗದು ರಾಘವನ ತ್ತಬಿ ಸುಡೆಲಾ। ನಂದದಿಂ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರೆ ದಿವ್ಯರ ಕ್ಷಾಕಲಿತ
ಪದಕ ಮಂತೆ ಗದು ಪಿಡಿದೂ॥೨೨॥ ಮಚ್ಚಿ ದೆಂ ಮಚ್ಚಿ ದೆಂ ಕೊಮ ಗನೆ ಯೆಂದು। ಮೈವೆಚ್ಚಿ ಕರವಂ ನಿಡಿ ಜಗದಾದಿನಾಯಕನ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿನೆನಗೆ ಗಮಚ್ಚಿದುದು ದಿತ್ರ ವಾಲಿ ಚೊ ಚೆ॥ ಮೊ
ಚ್ಚ ಬೊಸಿ ತ್ರಿಲೋಕಕ ಕೆಂಬಂ ತೆನಿಂನ ದೆನೆ। ಯೆಚ್ಚೊ ತ್ರಿ ಮರೆವ ಕಲ್ಪದಕಮಂ ಪಾಲಿಸು। ದಚ್ಚಿಗ ತುಳಿ ಶ್ರೈವ ಮೆಲ್ಲ ದಿಯ ಯೆನಿಮೆ ದಂದಕೆದು ವಿ ಕೆಶ್ವನ ಗುತಾ॥೨೪॥ ಅಂತಕ್ಕೆ ಯೆ ಧು ಕಲ್ಪದ ಕಮಂ
ತೆಗದು ಚೌ। ದಂತಕ ವಿರಾಘವ ಪ್ರವರ ಕೆಗೆ ಮೆನಲು ೧೦।ಸಂತಸದೊಳಿತ್ತೆಂನ। ಬೂರೆವ ದುಳ್ಳಾಡೆಯ್ ಳಿಗೆಯ್ದು ತ್ತುರಕ್ಷಿಸಿನಲೂ॥ ಅಂತ ಕಾಪಪ ವಿರಭದ್ರ ಪದವಿಡಲು ನಾ। ಕಾಂತೆಯ ಡಿಪ ಡಿಗೆ ಮುಳ

ಕಂದರ್ಪನಿಂದೆ ಪಿಗಮಳಿಯೊ। ಘುಂತಾಮರಸನೇತ್ರ ವಿಧಿ ಶತ್ರಶರಾಳಿ ಮುಕ್ತಿಪಾಶಿಸಲು ನಡೆತಂದನು॥ ೭೪॥ ಸುರವಿತತಿ ಜಯಜಯ ಎನಲು ದಿಗ್‌ಗರನಿಕಾಯಮುಂದರುಹೆ ದಿದುಕ್ತೆಯನರ್ಸಲು ಮುನಿಸಂದೋಹ।
ರವೆತ್ತಿ ತುತಿಸುತಿರೆ ನಾಡೆ ಭ್ರಮತ ಪ್ರತತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ನರಸಿಂಹ ಗರ್ವ ಪರ್ವತ ವಿಧಾರಣಾಶಂಖ। ವರದ ರತ್ನಕ್ಷೈ ಕೊಂಬುಧಿ ಬಾಡೆ ಬಂಕರನಾ। ಸುರಪೂಜ್ಯ ನಿತ್ಯವ ತ್ಪುವಿರಹ ಪ್ರಕಾಶನಡೆ
ದರಾಘವನಲ್ಲಿಗೆ॥ ೭೫॥ ಬಲಿಯಲಂದು ಗೆಯುವಾ ದದಲಿ ಬಾಣಾಂಚಕಂ। ಥಳಥಳಿಸಿವಂ ನಗಾಚರಣಾಗಳು ಖಾಗರ್ ಶಿಂಯೆ। ಬೆಳವೆಕಿಂಯು ಪಾಲ್ಗುರಾಜಿಸ್ನಿ ಕೊರದಾಡಿಗಳು ಕೂಗಲು ಸುರರ ತಲೆಗಳು॥ ತಳಿರ್ವ
ನಾದಂ ತೆಸುವಕಿನ್ನುಚೆ ಡೆಗಳಾ ತೆಯೆನಳ। ನಳಿಷು ತೊಳುಗಳಾಶ್ಲಿಯರು ಪತ್ರಸಾಲ್ಗುನಿ। ಮೃಗ ವಸ್ತ್ರ ಪಂಚಕಂಕಂಜಿ ನಲುಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶನಡೆದರು॥ ೭೬॥ ರಂಗಮಧ್ಯಕೆ ಬಂದು ಪ್ರತೃತ್ತು ಮಾಗಿಕವಿ। ಘುಂಗವನಿಂತೆಂ
ದು ಬಗಿಬಿಗಿಯ ಬ್ಬಿಮುಂಡಾಡಿ। ಕಂಸೊಳಿಪ ಕಲ್ಪದಕೆ ವಿಡಿದು ಕೊಮಗನೆ ಕಸಿನೆ ನನು ತರಾಘವ ಪಂಡಿತಂ॥ ಅಂಗಜ ಮದಾಪಹನೆ ಯಾಗಲೆನ ಗಿತ್ತು ನಿಜ। ಸಂಗ ವಿಪ್ನಿದೊಡೆ ಜಗಂತೆಳಿವ ಪರಿಯೆಂತು ಜಿ। ರಂ
ಗಮದ್ಯಾಳಿಪ ಧಕವ ಪಿಡಿದು ನೆಲಸು ಬಾಳಿಯರ ಬಲ್ಲ ಹನೆಯನಲು॥ ೭೭॥ ಜಗಳ ಗಧಿನಾಯಕಂ ಪಂಚರುತ್ತಾದ್ಯ ಧೀಶಾ। ಸಗುಣಾನಿರ್ಗುಣ ಮೂರ್ತಿ ನವಿರುಪ್ರಶರಂ। ಬಗಿವೆ ಚ್ಚಿನಿಂದನಾ ಸಕ್ತವತ್ಸ
೧೨ ಕ್ಕೆ ರಘು ನಾತನತ ಬಂಧೂ॥ ಗಗನ ಚೊಳುಸು ರದುಂದುಬಿ ಯು ಮೊಗಳಿ ಪ್ರಮಥಗನಾ। ರುಗಳು ಗಿ ಯನ ಲಾಡಂಪಾಳಿಯ ಜೆಂಡ್ರಾದಿ ಗಳು। ಹಾಗು ಮಿಗೆಯ ತವಕ ಧಿಂದ ಪ್ರತಿಮನಿಂ
ದು ರಾಘವನಕ್ಕೆ ತ್ರಿನಿಪೊದರು॥ ೭೮॥ ಬಿತ್ತ ಯೊಳು ಬರ ದಚಿತ್ರ ದಬಾಂಬೆಯಂ ತೆನು। ಪಾತ್ರ ವಾದ್ಯ ಖಿಳ ಜನಕೆಲ್ಲರುಂ ಕಂಡು ನಲಿ। ವೆತ್ತು ನೂತರ ಚೊಳುಂ ಜಾವಳನ ಧಳಿತ। ಸುತ್ತುಂ
ಗಮ ತಿಮನೆಂದೂ॥ ಚಿತ್ರ ವಲರುತ್ತ ಛಲವಂದದಿಂ ಕಿತ್ತಿಸಲು। ದಾತ್ತಸಕಿಯೊಳು ರಾಘವನಂ ಪ್ರಿಯೆಂಗಿರದಿ। ಪಾತ್ರ ರು ಪ್ರಪ್ರತಾ ಪಂಚಿಗಗಳು ತಿದ್ದ ನಾವನ ಪಾಗಳ ನಂದಿಯಂತ್ರ
॥ ೭೯॥ ನಾರು ಪ್ರಸ್ಸರಗ ಪನಿವರ್ಗ ವಂದ್ಯಜನದಿವ। ತಾ ಪ್ರಮಕವಿ ಪ್ರವರದು ಮ್ಮದಾ ಗ್ನಾನಕವಿ। ಪಾಡಿ ಸ್ತಿರು ಪ್ರತಿರವಿ ತವಿಬುಧಗ್ನಿತ ಸುರಸಾರ್ದ ಪ್ರದಯಾಂಗಿ ರುಪಾ॥ ಚದ ಪತ್ರಕಾ ಭಿತಕೊಳ
ನಾತಕರು ನಾನೆ। ಮುದ್ರಿಪಾಡಿ ತನಿಸ್ಲ ನಪ್ರತತಿವರವಿಗ। ನಪ್ರಮುಖಕರರಾಘವಾಂಕ ಜಯರು ದ್ರಾಕ್ಷ ಧರವಿಗ್ರಹಾ॥ ೮೦॥ ಯೆಂದು ಧರಣಿಕ ಪ್ರತಾಪರು ಪ್ರಂ ಮೊಗಳಿ। ತಂದೆ ನಿಜ ಮಂದಿರವ
ಪಾತ್ರ ಪಾಲಿಪು ದೆಂದನೆಂದೆನಲು ರಾಘವಾಂಕಂ ವಿಶೆಂಪ್ರನಿಂಬ ಪ್ರದಕಸ್ತ್ವಂಪ್ರಮ ದೊಗಳು॥ ಗಂಧಸಿಂಧುರದ ಮಸ್ತಕ ದೊಳುಂ ಪುಳಿಸಿ। ಬಂಧುರಾತ್ನವ ದಿನ ಜಿತಂದು ರತ್ನಾಕಲಿತ। ಸಿಂದೆಸಿವ ಖಂಪಾಸನದಾ
ಪ ಕುರಿ ನಿಜ ಖಾವಾವಗನನಿಯುತ್ತಿರತ್ತೆ॥ ೮೧॥ ಅಕಸಂದಾದ್ಗಿಸಂದಾತ್ರಿಸಂದಾ ಗ್ರಾಪಿ। ಕಾಕರುಂ ಪ್ರಪನ। ಶೆಯಂ ಪೊತ್ತರು ರತರಪನಿ। ಪಾಕಾನನವ ಪೊಗು ವಪಾ ವಿ ತತಿಂ ತೊಲು ಪರಿಸ್ಕಗೆ ಪತಿಯ
ಕುಳಿತ್ತರು॥ ಶಿಕವಿ ಪರಾಘವನೆ ಸುಪ್ರಪ್ರತಾಪನೊಲಿ। ದ್ವೇಕಚಿತ್ರ ದೊಳುಮಾಡು ವಸಕ್ತಿ ತೆಜಗಳ। ನೆಕಂದು ಮತ್ತಾ ತಿರ್ಕೆ ಕದಿಂ ತರ ಪಾಸಲಾರದಾ ದುಷ್ಟಾತ್ಮರು॥ ೮೨॥ ಖಗರಾಜ ಸೊಳು ಸಿನಾಸುವ ನಿಲಿತಾ

ನಾದವನಾಗೆ । ಶ್ರೀಮುಗರಾಜನೊಡನೊಡನೆ ಮಾರ್ಗವಕವಿ ನಿಚಯ ದಾಲು । ಗಗನಮಣಿ ಗಿಡಿ ಕ್ರಾಂತು ಜಯವ ಚಿಡದ ದಬಿನೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತದಂತೆ ॥ ಮಿಗೆ ವಾದಮಂ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಸೂಚನಿಂದಗಣಾಶಿತೆ
೭ ಶ್ವಾಸ ರತಿಜನ್ಮರುಷನಪ್ಪುದೆನಿ । ನಗೆಬಪ್ಪು । ವಿದ್ಯೆಯಾವಾವವೆಮ ಸುತ್ತರಂ ಕೋಳ್ಳು ಜಯಸ್ಸಿ । ಯಂದರೂ ॥ ೩೩ ॥ ನೊರಜಮೊರ ದೆಳೆಸಿಂಚ ಶಿಸುದಿಷ ಹದಳಿಶಿಯ । ತೆರದಿರಾಘವಪಂಡಿತಂ ಮಹಾನದಿಂ ದಿರಲು ॥ ೭
೭ ಪರಮಸ್ತವಿಗರಾಯನು ಸ್ವಯಮಕವಿ ಶಿಶು ತಿರುಂಡಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ । ದುರುಳ ಕಬ್ಬಿಗರ ಮೂಗಿನ ಕತ್ತಿ ಮೂರ್ಖಕವಿ । ಗಿರಿವಜ್ರದಂಡ ತರ್ಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವಕವಿ । ಕಳಿಪಂಚವದನ ರಾಘವಗೆ ತೋಣಾಟಿಯ ೭
೭ ದರಾರೆಂದೆನಾಚತುರ ಕವಿ ಠಯೂ ॥ ೩೪ ॥ ಶ್ರೀನಿಲಾಸನಾಧಿಪನಿಗೆ ಬಿರಿಕ ಸ್ವರ್ಗಗಳುಂಟೆ । ಯಸುಪ್ರಮನ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ಕೆಳ ಶಿವಜಾ ನಾಲಿಂಗಿ । ವನಜಸಂಭವ ಗಿಮೆಲ್ಲಾಗ ಯುಂಟೆ ಯಾತನಿಂ ಪಂಡಿತನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ಡಿ ॥ ಕಿನಿಸಿ ೪
೩ ಂದವಾಧಿಸಿ ಜಯಂಬಡೆದೆನೆಂಬು ದಕೆ । ಕನಕಾಧರನಸ ತಿಗೆವ ಯಾಗುಂಪಿಸ್ಸ ಲಿತನ । ವಿನಗುಂಟೆನುತೆರಾಘವಾಂಕನೊಳುಮಾರ್ಗವಕವಿಯಾವನುತಳ್ಳದಾ ಗ್ರಹ ॥ ೩೫ ॥ ಯೆಲಿ ಚತುರ ಕವಿಸುರತ್ರಾಣನಿಲ್ಲಿಗು ಮಾ
೮ ಗಂ ಸುಡಿದು । ಹಾಲುನು ಡಿವೆನಿಂನ ಬತ್ತೆಯ ಮಿವಂ ಖ್ಯವವರು । ದಾರಕೆನೃಪತಿಯುಂ ಮೂಜ್ಞನಾದೊಡೆನಾಂ ಯು ಕವಿಯೆನಿಸಿ ಕೊಂಡೆಂದು ವರಿಗೆ ॥ ಬಲುಗಿಪಿ ಸುಮುಂದೆ ತೋರಿದಪೆಂಮೆ ಕಾರಣಿ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಪೂರ್ವ
೭ ಕವಿಗಳ ಮಾತೆಗಂಟಿಕ್ಕಿ । ತಿಳಿಯುದರ ಮುಂದೆ ಜಾನಾಂ ಮಿರವಾಳಿಳಿ ಮೊರದ ಡೆಯಾ ತನಿಜ ನಾನುಂ ॥ ೩೬ ॥ ಯೆನೆ ಚತುರ ಕವಿ ಕೋಪದಿಂದ ನೆಲೆ ಖೂಳ । ಮನುಜ ಶಿರನಿಜದಿನಾ ವಂಪಟಾಕಿಗಳ ಥಗವನು ನಾ ಡೆಮನವಾರೆಯನು ೭
೪ ಖತ್ತಿಗ ದೊಡೆ ಯುವರು । ಮಿಂದನಿಸ್ಸುರ ಔಳುಕಳಬಾ ॥ ಜಿನುಗರು ವಿಗುಸುಳ ತಂಬುಲಕೆ ಕಿರಿದ ಕಾಳ । ಮನವಲಸಿ ಬಿಜ್ಜಂಜಲಿಂಗೆ ಮುಡಿದಲಶಿಂತೆ ಸುವನೊಪ್ಪು ಸಿದನವನೆಂದು ರಾಘವನ ಕಬ್ಬಗಳಿಲ್ಲ ಸಾರುತ್ತಿ ೭
೬ ಪಲಾ ॥ ಕೃಷಿ ಕಬ್ಬ ದಿಂದ ಕಸನಂಮಿ ಛೆಸುವೆನೆಂದು । ಮನಲಬ್ಬ ಬಂದನ ಕವಿತೆ ಮಂಕೆಳು ಸ್ಸಿ ಶಿಖದಿ । ತಬ್ಬಿ ಬ್ಬಿ ಗೊಳಿಸಿ ಕಸಂಧಾದಿ ಪಾರಶಕ್ತಿ ಯೊಳಿವುಂ ಸುಸುದುರ್ಚೆಂದೂ ॥ ಕಬ್ಬಿಗರಗಾರು ಮಾಡಿದ ಪಾತಕವಿ ೬
೧೦ ನಿಂಮು ಕ್ಕಿ ಕೊಬ್ಬ ಮುರಿವಡೆ ತಂದುದ್ವಿಪವಾಮರುಚ । ನಂಟ ಬ್ಬ ರಿತ್ತ್ರಸಿ ರುದ್ರನೃಪತಿನಿಂದ ಮುಂಕೊರ ಮಡಿಸುವನಿ ತ್ರನಾದೊಳನಲು ॥ ೩೭ ॥ ಮುಂನೆಂಮೊ ಡನೆವಾದದಿಂಗೆದ್ದಿ ಯಾತನಂ । ನಿಂನಂತೆ ಗೆಲಿಸ ಬಂದೆಯೊ ೧೦
೧೧ ಯಾಸ ಶಿಯೊಳಿತ । ನಿಂನಾ ಡೆಬಳಿದರು ಬಂಗಮಂಬಡೆದು ಕೊಡುವಕ್ಕೆ ಪರಿಸಂಕೆಯುಳ್ಳ ॥ ಮಂನ ನಾಚೆಂಯು ಸೂವನಿಂದಿ ತಂಗೆ ಕವಿತೆಗಂ । ಮಂನನಾಚೆಂಯು ಸಾಲದೆಂಮ್ಮ ರಾಘವನ ಕಬ್ಬ । ಮಂನಾಲಗೆಯೊಳು ಚರಿಸು ಕಾಣಾಬಹುದೆನು ೧೧
೧೨ ತ್ತತ್ತಿಗಾವಿಲರುಸುಡಿದರು ॥ ಕೈನಾಕನಲಿ ನುಡಿಯ ದಿರಿನಿಂಮಯ ಯನಾಲಗೆನೆಮಳ । ನೆಮುರಿಯ ಡಿರಾಘವಾಂಕನ ಕವಿತ್ವಮೆಂ । ದೆನುತೆ ಮಿಸಲಗವಿಷ್ಟದೊಳು ನಾಂ ಡಿಯ ವೊದಲ ಪದನ ಸೋಡಿದೊಡೆತೆ ತ್ತುಮನೆ ॥ ಘನತರದ ಥಂ ೧೨
೧೩ ದದೊಳೆ ಪ್ರಶಿತಪುತ್ರ ವವಲ್ಲ । ವೆನುತೆತಡಬಡಿಸಿ ಗ್ರಾ ವಿಸಲ್ಲೆ ಯೊಚನೆಯ ಮನ । ಶೃವಿತರಾಳುಮೂವರೆ ಯೊಡಿ ಮೂರ್ತ ದಕವಿತೆಯಲ್ಲಲಾ ಯೆನುತೆನಗಲು ॥ ೩೮ ॥ ರುದ್ರಪ್ರತಾಪ ನೃಪತಿ ಕೇಳಿ ಬೆಱಗಾಗಿ । ಕ್ಷುದ್ರ ಶಿವ ೧೩
೧೪ ಂಡೆನೆಗೆಸ್ತವಿಂದ್ರಾವ ಮಾನದ್ರಾವನಿಮನಿಸಿದು ದಪ್ಪಕ್ಕಿತ್ರಿಗ್ರಾಜನನಾದೆಂತೆ ವಕ್ತಿವಾಯೆನುತ್ತೆ ॥ ಚಿ ದ್ರೂಪರಾಘವಂಗೆರಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿವರ । ಭದ್ರಶಿವಪ್ರಭುದಂ ಕಿಳಿದುದುರ್ಮ್ಮಗ್ನನ । ರುದ್ರಮಂಮಾಡವೆ ಳಿನಲಂ ೧೪
ಗಣ್ಯರಂಗವ ಮಾಡಿ ಪೂರವಡಿ ಸಂದಂತವಕದಿ ॥ ೩೯ ॥ ಯೆನಲು ಮೂವರ ಕಾಲಬಡಿಸಿ ಸ್ತವಯುಂದೆಳಸಿ । ಕುಸಕನು ಚೈಯ ಪೆನಾಯ್ತು ಮಿ ನಿಗಳ ತರಿಸಿತಲೆ । ಯನೆಮೂರು ಪಲ್ಲಿಯಂ ಮಾಡಿ ಬಾಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ಕವಿಯಾಗ

ನೆತ್ತಿ ಕೋಯ್ಯಾ॥ ಘನವಮಿ ಮಹಾಘವನೊಡನೆ ತೆತ್ತರ್ಗೆಂತು ಘಳ, ವಸುಧಾವಿಳಿಯೆಂದು ಕಳೆಯ ಮೆಳೆಪುಳಿಳಿ। ಜನದಕ್ಕಿಯುಂ ಲದಿಯುಂ ದಿದಿನ ಮುರವ ಪಾರಮ ದಿಳಿದಂ ಕಾಕತಿ ಪನಾ॥ ೩೨ ॥ ನಾಲಿಕೆ ಬಾಗುರೆಯ ಮನೆಯ ಕವಿಕರ
ವರಮಂಡ, ಬುಳಿಯೆಗಾ ತೋರ ನಾಟಿನಗೆಯ ದಡಕ ದಿಬಾ — ದಂಥ। ಜು ರತ್ನ ಸತ್ತ ವಿರಾಯ ಹಂಪಿಲಯ ಹ ಧಿ ಶಿತ್ರ ರನ। ವಿಮಲ ಕಾರುಂ ನ್ಯಾಯ ರೂಪ॥ ಬಳದೂತ್ತ ಕವಿ ನಿಕರ ಮೆಘ ರುಂ ರಘಾ ವಾತ। ವಿಲ ಸ
ವಿಚಿತ್ರ ಕಕ ವಿಭ್ರ ಮತಿ ವಾರುದಿ ಚಂದ್ರ। ತಲದಂಕರಾ ಘವಾಂಕ್ಯ ಜಯ ಜಯಾಯೆಂದುದ್ದು ನಿಯಲ್ಲ ಮಿಗಳು ದಾಗಾ॥ ೩೩ ॥ ಮಿ ಸಲಗ ವಿ ತ್ತ ಮಂತ್ರಾ ಘವಂ ಮುದ ದಿ ಧರ। ನಾಯ್ಕ ಶಂಗೆ ಕ್ಷಿಸಲು ಲ್ಲ ಪತಿ ಸಂತ ಸವ ಲ್ಲುಗ
। ಧಾ ಸುರಾ ತ್ತ್ವ ವದಿತ ತ್ತಾ ವೃ ಮಂಮೆರಸ ಬೆಕೆಂದು ನಿಜ ಮುರವಿಭಿಯಾ॥ ಲೆಸಾಗಿ ಶಿಂಗರಂಗೆಯ್ಯು ರಬಹ ದಾ ಬ್ಬು ಜಿಯೊ। ಕಿಸಾಮ ಜಾತ್ರಿ ರಥ ಸುಪದಾತಿ ಗಜ ಬರಿಸಿ। ಶ್ರೀ ಸುಸ್ವಾದಯ ಪಾಸ್ಪ ಕಮ ರಾಘವಾಂಕನಂ।
। ಪಟ್ಟದ ಗಜ ಶಿರದಾ ಳಿಯ್ಯು॥ ೩೪ ॥ ಯೆತ್ತಿದ ಪತಾಕೆ ಬಿಸು ಶಿ ಪಳಿಯು ಬೆಗ್ಗಾಡೆಯ। ಮೊತ್ತವಂದನ ದ ಗೊಂದಳ ದಜನದ ಜಂಗುಳಿಯ। ಮತ್ತ ಹಸ್ತಿಗಳ ಗಸು। ತುರು ಗಜಯರ ಧ್ವ ನಿಕರ ಭಾಗ ಕರೆವ ವಾ ದ್ಯ ವಿತತಿ॥ ಯತ್ತ ಸೊ
। ದಿವಾ ಕತ್ತ ತಿ ವಿ ಕ ನ್ನ ನರಿಸಾಳಗಿ ಪ್ರವಾ ಮರದ ವಿಧಿಗ ಳಾಳಿತ್ರಿ ಯುಂ। ಚಿತ್ರಶಿವಲ್ಲ ನಾವಂ ರಾಘವಾಂಕಂಗೆ ರಾಜ ಮಾಡುವ ತೆಜವಾ॥ ೩೫ ॥ ಧವಳಾತ ಪತ್ರಗಳಿ ಪಿ ನವ ನಿತಾನ ಛತ್ರ ನಿವಹ ವಿಬಾ
ಳಿ ಮಿಸ್ಸುವ ದಾಳಿ ಸುವ ಬಾಮ। ಕವಿತಾನಳಿಕ ರಗಳಾನೆ ಗಿರಿ ಶಿಗಳು ಸುಧಾವಿ ಸ್ವರ ದ ಸಾಧಗಳ ಕಾಂತಿ॥ ನವ ಜಲಂಬ ಗು ವಾದ್ಯ ರ ವಮೊರಹು ಸರ ದಿಯೊಲು। ಧುವನಿ ಶಿ ಪದ ಪ್ರತಾ
। ಪರಾ ಘವಪಂಡಿತ ವರೆಂಬ್ಯ ನಂ ಕೂಮರ್ಗ ವಾ ಕ್ರಮ ಕವನಾಬಿಗೆ ಪರಿಕಾ ಜಿಳ್ಳ ದು ದಿ ಳಗೆ ಬಿ ತ್ರಂ॥ ೩೬ ॥ ಘುಲ ಪರ ತ್ತಾ ಕಲಿತ ದಿಂದ ಕ ಲದಾತಗಳ। ಕಗ ಸಗಳ ಕೊಂಡಲ್ಲ ಳಿಂ ದಿಕ್ಕು ಸಲ್ಲದ
। ವನ್ನಾ ಲಲನಾ ವಿತಾನನಾ ಪ್ಪುರ ಪ್ರಕಸಂ ಚಾರ ದಿಂ ಷ್ಟೆ ರುವ ನಲು ಮುರ ದಾ॥ ವಿಲಳಿ ತೊ ನಯ ವಿಧಿಗಳ ಸಾಲ ಳ್ಳಾ ಸು ನಾಡ । ತೋಳ ಗುತಿಪ ನವ್ಯ ಹ ಮ್ಯ ಪ್ರ ತ ತಿಯೊ ಬ್ಬುದಯ।
। ತಲದಂಕರಾಘವಾಂಕನ ಸೊ ಭ್ಯ ಜನ ಪ ಧರೆ ಬಿಸ ನಾದು ದನ ಲೆಸ ದುದೂ॥ ೩೭ ॥ ಗುರುಪಯೊಧ ರೆ ಪ್ರತ್ತ ಜಘ ನಿಪ ಪ್ರದ ನಿಲ। ತರ ಪ್ರಮು ಘುಲದಂ ಮಿ ತೆಲ ಮೊ ಹನ ಪ್ರ ದ ಪ್ರ।
। ಕರ ಯತಿಮ ಹೊವ ರೆ ಸುತ್ತ ಭ್ರಮುಂ ಜುಳವಾ ನಾದಿ ಸುಮ ಶರ ಪ್ರಾಶಿಗಾ ತ್ರ॥ ಸ್ಪುರ ದಲಂ ಕಾರ ಶಾಲಿ ತೆ ನವರ ಸಾನಂದ। ಕರಿ ಕಾಘವನ ಲಕ್ಷ ತಿಗ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು ನಿಜಾರ ಕ। ದಿರಿ ದಾ ಕ್ಕೆ ಯಲೆಂದು
। ನೋಳ ದೊವ್ಸಗಾ ವಂನ ಕೆಳ ದಿಯೆಂಕರ ದೊಯ್ದ ರೂ॥ ೩೮ ॥ ಕಳಿಗಮ ನೆಬಿನ ಮಾಗು ತಳಿರ್ಪ್ಪ ಗಿರಿ ಪ ಯೊ। ಧ ಕಿನ ರಾಲಾಸಿ ನಿಳಿ ಕಾರಾ ವಿಪೆ ನಾಬಿನಿಂ। ಕರೆಯೆ ಕೆಳ ದಾಳೆ ಲ್ಲಿಗೆಯ್ಯದ ಬನಾಂಬ್ರಂ ನೋ । ರ ಪತಿಮ
। ದ್ಯ ಕಲಿಸಾ। ವರರ ದನೆ ಕೆ ಕ ಬ ಶಿಯು ಕಳ್ಳಿ ಯರಡನೆಯ್ಯ ಶರ ಸಂಡ ಜತ್ತಿ ಬುದ್ಧರಾಜ ಸೊಗಸಾ ಳುವಂ। ರಗರು ವರಾಘವನ ಕರನಾ ಸುಂದ ದಕ್ಕೆ ರನಲ್ಲ ದ ರವು ನಿರ ಚಿತ್ರಂ॥ ೩೯ ॥ ನಾ ಬೂ
। ನದಿರುವ ತ್ತಗ ಜಗವ ನೆನಿಂ ನಾದ ನೆ ನಾ ಂ। ರಾ ಘವನ ನೊ ದಲಿಚ್ಚ ಳಿ ಬಂದ ಬಿ ತಧು ವ ದೆಗ ಮಿ ಸು ಳಿ ಯೊ ಪ ಕ ರ ವ ದೆ ನೆ ಯಿಂ ದು ಸಾ ಧ ವ ನೆ ಶಿ ಮುಂ ಸು ರಿ ಯಿ ಸೆ ಗಾ॥ ಶ್ರೀ ರಗರು ಪೆ ನಿಂದು ನೊ ದಿಲ್ಲ ಬ್ಬು ದು
। ಮ ಪ್ರಸ್ಥ। ನಾಗಿ ನಿ ಮ ನಾಸ ಬಂ ಬ ವ ಕಬ್ಬೆ ನಿಂ ದಂ ತೆ। ಶ್ರೀ ಗೆನೆ ಕೆಯಾಗಿ ನಿ ದು ಜ ದೆ ನೊ ಳ್ಳ ಬು ಧ ಜನದ ಕನ್ನಾನ ಕೆ ಸೊ ಬಗ ನಿ ತಂ॥ ೪೦ ॥ ಸು ವ ಸು ಮ ತ್ತ್ವ ವ ಳಿಂ ಪ ಶಿ ರ ದ ಮು ಪ್ಪಿ ಸಲ್ಲ ಳಾ। ಘು ವ ಸ್ಸ ಳಿ ನಾ

ಪುಷ್ಪಮ ದಂಡಕಶತಕೋಟಿತೋಡ। ದವಿಮಲಶ್ರೀಗಂಧದಿಂರಾಜಿಸುವವ ತೆಗಸ್ತಿತಾವತಂ॥ ತವೆಪೂರ್ವ ಘುರುಷ್ಮಂಗದಾ ಚಾರದೊಳು ನೋಡೆ। ವಿವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಕರಂಧ ಬ್ರಹ್ಮಗಾ ಸದಂದು ಪ್ಪಾಥವಸೆಗಳ ಪ್ರತ್ತ
ನೆಂದೊರೆದುಸಾದತಿಬಗೆವೆತ್ತೆಶರವಂಮುಗಿ ದಘು॥ ೫೧॥ ಯಾತನೆಪಾಂವಾವಿ ರಣಿವಾಷ್ಟ ಸೋಲಪಾಂತ। ನಿತನೆನ್ಗುಶ್ರುವಿನಿಂದು ಮರ್ದಬಾಲಕ ಪಡೆದ। ನಿತನ ದಶೆನ ಕವಿತ್ರಿತಾ ಹಂದ ನೋಡಾ
ಜಸವಕ್ಕಡಾತನು॥ ಯಾತನ್ಸೋಗಳಿಕೆ ಮಾರಪ್ವಾಸನಂಗೆಳಿದ। ನಿತನಿಗಳಿಪ್ರಮಥರಂಬಯಾನಿಸುವಕವಿಪ್ಪ। ನಿತನಿ ನತೆನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಶಿದ ನೆಯ್ಯು ಪದ್ಯ ಸವಡಿಗೆ॥ ೫೨॥ ಯಾತನೆಸುವನ ಸನ ಸವ
ನಿಡಿದಾಡಿದವ। ನಿತನೆ ಶ್ರಿವನರಂಗಸ್ಥಲಕೆ ತಂದು ಕಲ್ಲುದಕ ಮಂಪಿಡಿದ ತನು॥ ನಿಡಾಡಿದವ। ನಿತನೆ ದೆಸುಲದ ಬಾಗಿಲಂತೆರುಹಿದವ। ನಿತನೆ ಶಿವನರಂಗಸ್ಥಲಕೆ ತಂದು ಕಲ್ಲುದಕಮಂಪಿಡಿದಾತನು॥ ಯಾತನೆ
ದುರುಳಕವಿಗಳ ಭಂಗಪಡಿಸಿದವ। ನಿತನೆ ಕಾಶತೆಪನಿಂಮೂಜೆವಡೆದಾತ। ನಿತನೆ ಕವಿರಾಘವಾಂಕನೆಂದೊವ ಸಿಂಕರವಂ ಮುನಿದಘು॥ ೫೩॥ ಸಕಳ ಜಾತಿಯ ತನೆ ಶ್ರೀಯುಕ್ಕಿ ಖಿದೆಯಾವಿಲ್ಲ। ತರ ವಿಕನಿ ತಾತ್ತ
ತಾಂಬಕಿನಿಶಿಕ್ಷಿಖಿಡೆಯಾ। ಬರಚಕೋರಾ ಕ್ಷಿಯಾಳಾಕನಂಗೆಯ್ಯೆ ಯ್ಯಾಲಾಲಪಾತನ ನಂಮನೆಯೆ॥ ನೆನೆ ನೋಡಿದಾಬು ಧೊತ ಮರಾಘವಾಂಕನಾಧರದಿಂದ ತಂದು ತಂಮೊಪ್ಪಿತಾವಿವ
ತಾಡು। ತೆರಗೆ ರಗಿನಿಟಿಸು ತಿದಗರಾಮರ ದಕಾಂತಾಪನಂ ಸಂತಸ ದೊಳಗ॥ ೫೪॥ ಯಂತುನಾನಾ ಸಂಭ್ರಮಂ ಬೆತ್ತುಪುರ ದೊಳುಂ। ಸಂತಸ ವಿರಾಘವಾಂಕನ ಮೆರಸಿಕಾಂ
ದುಘು। ಚಾಂವತೆಶ್ರೀ ವೀರಭತ್ತೆ ದ್ರೆಶನಾಲ ಯಕೆನಡೆತಂದೊಳಗ ವನುಕೊಟ್ಟು॥ ಕಂತು ಮದ್ರ ನಾನತ್ತ। ರಾಘವಕವಿಪ್ರವ ರ। ಮೂಂಕಾ ದಬುಧರು ನೂರೆಂಟಕ್ಕೆ ವಸುನಸ್ತಾವ। ವ
ತಳುವದೆವಾಡಿಸಿ ಫೈಕೆನುತ ಬುಜ್ಜಗಿಸಿದ ರಕಾಕತಿಪಸು॥ ೫೫॥ ಪ್ಪಂನೆರ ದುಸಾಳರಂ ಮೊಂಗಳಾಂದಾಂದರಳ। ಗುಂನಾ ಡಿತ್ರಿ। ವಿರಾಜಿಸುವ ಬೊಂಗಳ ನಗಳ ಮುಂನ ನಾತ್ತೆ
ಯೊಘುಂ ಪ್ರಘುತಿತಳಿ ಖಿರಾಘವ ಮುಖ್ಯ ಕ್ಷೋತ್ತರ ಶತಕವಿಗಳ೯॥ ತಾಂನಲಿದು ಕನಕಸ್ನಾಪನಂಗೆಯ್ದು ವಾಗ್ಬರಣಾ। ಮಂನವ ದುಕೂಲ್ಲಮುಮನಿತ್ತು ರಾಘವನ ಪದ। ಕಂನ ಮಿಬಯ
ಅನನುಧ್ವಶಿಬಿಮಪಿ ಮಾಗಾರ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯನಲೂಗ॥ ೫೬॥ ನರನಾಥಗೆ ಪುಶ್ಪಲದಿಂ ದಿರುನಿನುಗುರುಪಾವಿಶ್ವ ರಸಂ ಭ್ರಮೆಯಿಡೆ ಗಿಜಾದಪಿಪೆನತೆ ತಿವವ। ಹರುಷದಿಂ ವಿಪಿನ್ನಾನಂಗೆಯ್ದು ಬಾಂಗ
ಅಶಿಕ್ಷ್ಯಸುಖದುಬಕಲರೂ॥ ನೆಕನಿಳತೆಗದು ಕಾಳದಿರಲು ತದ್ಧನವ ಮುಟ್ಟದುಮವಂಕ್ಷೆಕಾಂಧು ಯೆಂನಪಾಲಿಸುದೆ ನಲೂ ಧರ ವೊಗುಸುಂ ಮುಂದು ರು ರತಮುಗುರಿಷ್ಟವನೆ ಬುದ್ಧ ಬಂಗ ದಂ॥
೫೭॥ ಹಿಲ್ಲ॥ ಲಾಕದೊಳು ಕನಕಸ್ನಪನಂಗೆಯ್ದುಬಳಿಕವ। ತಾಕ ನಕ ಮಂ ಬುಧರುಕ್ಕೆ ಕಾಳರುಕೆನಿಂಖಿ। ನಾಕಿಂಯೊಲ್ ನಿಕವಿಗಳಧವಿಪ್ರತೆ ಯಕ್ಕಿಹಿಂದು ಕೆವನಿರಾಸಿ॥ ಪ್ರಾಕಟನೆನಲು ರಾ
ಘುವಾಂಕನೆಂದಂಪಾವ್ವಣಿ ತಾಂಕಾಂತಸುತ್ತಗಿರದ ಧಿಕತ ರವಲ್ಲ ಶೆ। ರಾ ಕನಕತದ್ಧರವಂ ಡಿರವಿರೂಪಾವಷ್ಟ ನಿಜ ಜಂಗಮಾಚಾರದಿಂದಾ॥ ೫೮॥ ಮಿರನವೆಮೆಯ್ಯಸಕ ನಿಜನಿಳಯಕೊಲ್ಲು

ಶರತ್ತನ ನೆಸ ತೆನೆಗಳಿಂದ ನೆಗೆದಿರ್ಪಂತೆ ಸತಿ । ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ತೆರಪಿಲ್ಲದ ಕಾಪಿಂತೆಯು ನಿತ್ಯಲಾಘವಕೈಮುಟ್ಟಿ । ಸಮೋಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿದಾ ... ಪುಷ್ಪಗಳ ॥ ಕರೆಚದೆ ವಸ್ತ್ರನಿಗೆ ಲತೆಗಳು ತೈನಿಮಗಿಕ್ಕೆ । ವಶಿಶಿ ...
ನಿಂದ ಉಪಯ ... ಸಾಹ ಮನೆ ನಸುತಿದಂತೆ ವಮಧಾನಿಯ ... ಕೆನೆ ಒತ್ತಿ ಎಂದು ಮಡನಿಸ್ತೋಗೆ ॥ ಅನ್ಗೆ ॥ ದಿವದನದ ಪುಷ್ಪ ಕೈ ಮೋದ ಸದ್ಧಾಶನದಿಂ ಸೋಂಕಿ । ಮಧುರ ... ನಾಶಿ ... ತಳ್ತಬಂದದಾ ...
ದವರು । ಪುಷ್ಪದ ಘುಟಿಕೆಯ ದಿತ್ತಾರೆ ಸಲ್ಲಿ ರಿಯೆ ಪಾ ಮದನೆ ಸಹರ ಬಿಡ ದೆಕ್ಕಾಪ್ಪಲಿ ತಿರಲು ॥ ದಿವದಿಂ ದನಿ ಮಗಪ್ಪ ಫಲ ವಿನಿನ ತೈಲು । ಹದಮಿತಿ ಮಡಗೆ । ಪರಣಾರವಪ್ಪು ದೆನಪ್ಪಿ ಮುದದ ವಿದ್ಯುಂದ್ಯಗಪತ ಂ
ನಕಂಕುಕ್ಕಮಂ ನಾತಿಗದುಗಸ್ಸಿಗೆಯ ಸ್ವಮಾಡಿ ॥ ೬೦ ॥ ಪರಗಂಪ್ಪಲಿದರಿಂದಲಿನಪ್ಪು ದೆನಲಾದಂ । ಬಿರುಗಾಳಿಗಂಟಿಯೆ ಕಿಳ್ದೆ ... ಯುಕಾಬ್ಬುಗಸುತ್ತಿ ತದಿಂಕನಕಪಪುದೆನ ... ಲುಪಾನಷ್ಠಾಕ । ನದಮತ್ತಿಂದುವಿ
ದಿಯೆ ॥ ಮಧುತತ್ತ ಧೃುತಿಕೆಯಂ ಬಿಂಕಿಕಿರ್ಗಿ ಪಲಾ ಹ । ನಿರಿಯ ಮೆಲ್ಲಿರಿಯೆ ಕಲದಾತವಾಗಲು ಕಲವಿ । ಕರಣಾಪ್ಪುದು ... ಭ್ರಂಗೆ ಕೊಳ್ತಿತಂ ಕರನಿತಿಮ ಪಾತ್ರನೆಂದಂ ರಾಘವಂ ॥ ೬೧ ॥ ನಕನಾಪನಸುತಿಂ ಧನಪ್ಪ
ನೆವುಗತಿತಿಮಂ । ಪ ... ನತ್ತಕ್ಕರುಪುತಿಕ ದೆಯೊಗೆ
ಕಂಡೆಮಗೆ । ಕರುಣಾದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಕ್ಕುರರಾಗಿ ಸಂಚರಿಪ ... ನತದಂ ಕಟಕಿ ಯೆಂದು ॥ ... ಮಹಾವಗ್ಗಕವಿಗಳ ಭವರಾಘವಂ । ಧರಪಾಡಿ ಮುಖ
ನಾದಿ ಸುದಿವನ ಪಿಕ್ಕರವಿ । ಶ್ರೀರಾಮ ದೆಲೆಂದು
ನಿಕ್ಷಾತ್ತಿತ್ತೆ ತಿಲಿ ವಿದಿದಿರೆ ತ್ರಿಶುಕ ಕನಲಾಗುದು ॥ ೬೨ ॥ ಪಸುವದ ಭಯಸನ ದುರಬಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಪಾದದ ಯತ್ತಿ । ಪಸನದೊಕಿಯ ದೆ ಧರಿದ್ರತಿಯುಂದ
ಕಾದತಿವ । ವಿಟ್ಟಂಯುಮಂಪ್ಪಿಳನೆ ನಾರದಿ ಪದನ
ಮತ್ತೆ ತಿಯೊಳುತ್ತಿ ನೆನುಪುಲಯ ತಿರದಿ ॥ ತತ್ರಿಧರಾ ಬಕ್ಕ ಕರಿಂದು ನಿಂದಿನಿ ಕಟು ನಾದಿ
ಂದ । ಪನ್ನ ವನ್ನನಮು ಖ್ಯಮಂಕ್ಕೆ ರಾತ ದುಸಂನಾ
ಕ । ವಿತಿವ ದುಃಖ ಪಸುತ್ತ ... ಸುಕಿಂದರಿಯ
ದಿ ಳನರಂನರಕಕೆಡೆಯಪ್ಪುನು ॥ ೬೩ ॥ ನರರ ಮತ್ತು ಮರ್ತ್ಯಗಳ ಪರಿಪಾಲಿಸು ವಿಚ್ಛೆಯಂಪ
ಕಳಾಕದತ್ತನಿಂದಿರಿ ತಿಂದು ... ಚಿತ್ರವಂ । ಮ
ರಿಕೊಂಡುಸಂ ಟೊರಪ ರಿವ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಡು
ವತ್ತಾನಾಶನಗಳ್ಳದೆ ॥ ಪರಿದುನಿಕ್ಕತಿಯುಂದ ಗತ್ತಿನೆ ಪ್ಪುಬೆಳ್ದಿನೆಂದರಿವ ... ನಾಕ ದಾಳಿ ಪನಿಂದುರ ವಿಯುಕ್ಕನೆ । ವರಮದ್ರುತ ಮಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕ
ಗೆನ ಬದತನ ವಿಲ್ಲ । ಮಿದಕಿ ತೊಬ್ಬಿಗಂ ಧೃಷ್ಟವಾ ॥ ೬೪ ॥ ಸೂರ್ಯಮನನೊಡರಿ ದುರಾಘವಾಂ ಕಂಮುದದಿ । ವಿರೆಶವಿದಿರಾ ಗಿನಿಂದು ಕರವಂ ಘಟನಿದು । ದಾರಕ್ಷಿವ ರಿಕ್ಕಜ ... ನಮುಂದಾರನತ ನಿಕ ಕಾಣಿ
ಸುರಧೆನುದುಃ ಖಾಪಿಹಾ ॥ ಧಾರಿದ್ರಕಾಂ ತಾರ ಧಾವ ಖವಗಿರಿ ವಜ್ರ । ಕಾರುಣ್ಯವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧನ ಪೂರ್ಣ ಪಾಮಹಾಸು । ಸ್ತೋರನರಖಂಪ್ಪಮದವಿ । ಫಜಧಿ ಘೂವಾತ ಪ್ರಕತ್ತನ್ಪಧ ವಿರ ಭದ್ರಾ ॥
॥ ೬೫ ॥ ಪ್ರಕರ ಕಲಧರ ಪ್ರತು ಕುಟಿ ಮುಕದರುಶಿ । ನಭ್ರಷ್ಟ ತೆಜಾಬ್ಜ ತಾ ಭ್ರ ಮುಪಗಾಬಿಸುರ । ದಿ ಧ್ರಾಂತ ದತ್ತಯುಗ ಭ್ರಂಶಕರನಿಜಾಜಿ ಭ್ರಮನಾಗಾನನಿಕರಾ ॥ ಖ ಭ್ರಮಂತ್ರಿ ಪುರಾ ಸು
ತಾ ಪ್ರಜಂರಘೂವಾತ । ಬಭ್ರು ರಿಪುವಲ್ಲಭ ಪರಿಧ್ರಾಜದುರುಮಕುಟ । ಬಿಭ್ರಾನಾವಿಕಿರಿ ಶುಭ್ರ ತರಾಂಗವಿಜಿತ ಭ್ರಮರ ಸಂಚ ರಮ ಜಯ ॥ ೬೬ ॥ ದಾನವಾರಾತಿನುತ ದಾನವಾರಾತಿನುತ । ವರನಿಲ

ಯ ಬಲಿಸತ್ತ ಪಾನಿಲ ಯ ಬಲಿಸತ್ತ ಪಾನಿಗ ನವಶ್ಶಿಡ ವಾನಿಗ ನವಶ್ಶಿಡ। ಬಾಧಿತೆಸುಠಾವನಕರಾ॥ ಶಾನಧಕಾನಕಸ್ಸ ಭಾನಥಕಾನಕಸ್ಸ। ಮಾನರಕ್ಷಿ ತಾಡಿಕವಿ ವಾನರಕ್ಷಿ ತಾಡಿಕವಿ। ಕಾನನವಿಭ್ರ
ತಪರಿನಾಕಾನನವಿಪ್ರಷ ತಪತಿಗಾಕರ ಕನುಪ ವವಿರಪಾವಿ॥ ೭೭॥ ವಿಕಶಿತಪತ್ರಮಂದಾರಕ ಕಾರುಣ್ಯರಸ। ಪೂರಪರಿಶತ ತಸಂಸಾರಪರಶಿವಮತೇ। ಧಾರ ತ್ರಿಯತನ ಜನಾಧಾರಸುಗಾನ
ವಿಸ್ತಾರ ದುರಿತ ತೊಪದೂರಾ॥ ಶ್ರೀಗುರುವರ ಬಂಧುಸಂಹಾರ ಪಾವನಸುಖಾ। ಕಾರಕವರ ಜಗದ್ವೀರ ವಿರ ಶಂಕರ ರಸ ತು। ಮಾರಹಾರು ಸಂಗಲ ವಿಕಜಯ ಪಾರವಿ ಗಿರಿಶಿರ ಸಾರಸೂರಾ॥ ೭೮॥ ವರ ವಿ
ಶರ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದೂನು ತಳುವದಿ ಧರಾ ಶ್ರೀತಾಂ ಧನಾಯುಧನ ಯುಲ ನುಗದಶಿವ ಭಾಸ್ತ। ರುಚಿರಧರಿ ದ್ರರು ರುಕ ಕರನುಶಿದ ವಂದೆವಯೆಂದು ನುತಿಗೆ ವೈನ್ಯರದಿಂ॥ ಸುರಿದುದು ಕನಕ
ಬೈ ಚೋರ್ಗೆ ನಿಂಬಾಗ। ಸುರಿದ ಮೋಹ ನಾಯಿಯ ರತ್ನ ಪಾಪಪೀತಿಯ ಚಿಮ್ಮೊಳುಸಂ। ಪಾರಿಯಾ ಸ್ಸುರಿಸಿ ದೊಳು ಕಾಕ ಶಬನಿ ಬಿರಳಿಸವೆ ಜನ ಭೇರ ಗಣ ಯು॥ ೭೯॥ ಬಂತ್ಯ್ಯಯ ... ಶಂಕ್ಮ
ಭ್ರಾಂಗ ವಿವರ ರಿಮೊಂದಿನೊಲು ಪ್ರವಿಧಿ ಕವಿ ರಾಘ। ವಾಂಕಪಂಚಿತ ಸುರಿಸಿದಂಜ್ಞಾಂಗಳಂ ಮವಿನಾ ಥನಬಿರಿ ದೆ ಕೈಲುತೆ॥ ಶಂಕರನ ವಿಜರೂಪು ಬ್ಸುತಿ ಕವಿತ ಕವಿ ನಿಕರ। ಪಂಕಜ ಸಪ
ಪ್ರ ಪ್ರಾಯಾಸತ ವಿಕಾಸಗಳ। ವಂಕ ದುರಗಾಶ್ಚಿ ಂಮರಬಲ್ಲಹನಿ ಕಾಯಮ್ಯ ರಾಘವಾಯೆಂದು ಬೀಗಳ್ಗಂ॥ ೭೦॥ ಲಿ ಸವಿ ಮಮಪಾವ ಪಿಮುಸಕ್ತ ಗಾಬಿಸ್ತ್ಯ। ಮು ಜನ ತಾಮರಸ ವಾಕ
ಮುಕವಾಸು ಸ್ತಾನರ ವಿನು ಕವಿಕೆಶರ ದೆತ್ತೆ ಪಾರಕಲ ಶ್ರಾಬಿ ಪ್ರಮು ಗಲಕ್ಷ ವಿಗ್ರವರದಾ॥ ಜನನ ದುಃಖಾವಹ ಕಳಿವರಜ ಮದನ ನಗಾ। ಶನಿ ಜಯ ದರಿ ದ್ರತಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ಕರ ಮುಕನಾದ ದರ ಬರ ನಾಪ್ರ ಪಂಜಸ ರಾಘವಾಂಕಕ ವಿರಾಯ ಶಾಕಲಿತಕಾಯಾ॥ ೭೧॥ ಯೆಂದು ಫಲವಂದದಿಂ ಕಿತ್ರಿಸುತಂ ಸಯ ದಿಂದೆಯಾನಂದ ಭ್ರೂ ವಿಂ
ದೆಗಳ ಪರರಿಂ। ದಿಂದಿರ ಪ್ರಾ ಕಂಡು ಕೆಯುಂದೆ ಪ್ರಮುಪ ಸ್ನೊಪ್ಪಿ ಪದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೂ॥ ತಂದೆ ನಿಂಮಯ ಘನವನ್ನೊದಲಾ ನೆನಿ ತರವ। ಸ್ಪಂದನವಸು ನಾವಂ ವಿ ಚಾಕಿಸದೆ ಪಾಲಿ
ನಿಗಳು। ವಿದರ ರಾಘವರಾಯ ನೆಂದು ಬೀಗ ಕೆಳು। ಕರುಣಾ ದಿಂದೆ ಪ್ರತ್ತಿ ಯ ಘಯ ವಿತ್ತರಂ॥ ೭೨॥ ತದ್ದ್ರವ್ಯ ಮಂಸ ಪ್ರಜನಕೆ ಹೊಲ್ಟ ವರಶಿಧರಿ ದ್ರತಿಯ ತೆವರಿ ರಾಘವ ಪಂಡಿತಂ ವಿರಾ। ಭ
ದ ಶಾಂದ ಬಿಣ್ಣಂದು ಬು ಖಮರು ದ್ರುವ ಶಿಂಗಯೆಂದು ಮಿರೆಪರಕೆಯುತೂ॥ ಸಾಧ ದಿಂದಾಂದೊಳಿ ಕೆಂಪು ನಡರಿ ಶ್ರೀರದಸ। ವಯ ದ್ರವತಸು ನೊಗಿದು ಬಹಕ ರಾನಿಧಿಯಂತೆ। ಬಿಲ ದ್ರಪ ನೆರು
ಗಲ್ಲ ಂಬಿರದ ಕೊಂಡ ಬೋಳಿ। ವ ಕ್ಷುಸಂ ತೋಷ ದಿಂದಾ॥ ೭೩॥ ಚತುರಕವಿ ಮಂಕರದು ಶ್ರೀಹಸ್ತ ಮಂತ್ರಿರದಾ। ಗತಿಪರುಷ ದಿಂದಿ ಕೃಷ್ಟ ತೆಗದಲ್ಲು ಮುಂದವಿ। ಪತಿಕಂ ತೆ ಸಂಕಿತಸುತ ಲಿರು
ನಿಂಗ ದಾಂಬಕೆ ವಿನವನು ಜಬಿದಾ॥ ನಿ ಸಂತ ಮಿಸಿದು ಬಿಣ್ಣಾದಲು ಜಗತಿಯೊಳೆ। ನವಕಿರುಣ ನುಡಿಯನು ದಾಸನದಿನೆ ಇದ ಕಾ ವೈನಿ। ನತಿಶಿರ ಯಾನಂದಕರ ರಕ್ತ ರವಿರಾಜ ನೆಂದು

ಶಿವದೇಶಿಕನತಿಸುಖಿದರ್ಶನಂ॥ ೭೫॥ ಸಕಲಮಸ್ತವಿಶ್ವ ಮಪ್ರಮಿತ್ರಬುಧವನಚಿತ್ರಿತ್ರ। ಗುರುಪದಧ್ಯಾನಾಂತರಂಗ ಕೀರ್ತಿನಿಜಂಗ। ಪರತತ್ವರಸಾಸ್ವರೂಪ ಯುಗವರಸನಗನಾಯಕ। ಶಿವಪಾಶಬಂಧವಮು
ನತ್ರಾ॥ ಧರೆಯಾಸಿತನೆ ಗಧಿಕ। ಸುತ್ರಾಂಯ್ಯ ಪಾಪವಂಶವರ್ಯ। ಚಿರಕ ನಂದರಸಮೂರ್ತಿವ ಸುಖಸಾರ। ಧುರಿತ ದುರ್ಗ ಪ್ರಳಯ। ಧಾವರಾಘವ ದೇವ ಪಾವಿಶಿತ ಸತ್ಯವಾ॥ ೭೬॥ ಗುರು
ಶಾಯನಿಂವುವ್ವನ ಪಾದುಕೆಯನಾ ತಕೆಂ। ಶರರಕೆ ಅಂತರನೆಂನಮೆತೆಸತಿ ತುಷ್ಟಿಯುತ್ತೆ ಕರುಣಿಗಳ ದೇವ ರಾಘವಪುರಿ ಶಿತಾಂತೆಂದು ಬಿಳ್ದಡೆಲು ಚತುರರವಿಯೂ॥ ಗುರುಸಲಾಂಬಾಸಾ
ಶರವ್ಯನಂಪಿಗರ್ವಿವಮುಖವಾಗಿ ಪಾದಪದಧ್ಯಾನದಿಂ ಬರುತಿರಲಿತ್ತ ಲಾ। ಮುರದಲಿ ಖಂಗಂಬ ಡಿದು ಪಾದ ದುಃಖ ವಿಗಳಾಂ ದ್ವತಾನಾ ಬೊಳು ನೆರ ದೂ॥ ೭೭॥ ಯಂವುನ ವವಾನ ದಿಂಸಾಂಕಿನ ವ
ಸಾ ಪವಾಂಶರಂ ಮಡಿಲು ದಕ್ಷ ನಸಾಂಯ ಲವಂ ದಾದೂತ್ತರಿ। ರುಂವುಂತ ಸಾಂಗಿಯ್ಯ ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂ ವುಡಿಸಿ ಬಹು ದೆಂದು ತಿಳಿದೂ॥ ತಂಮವಿತನ್ನೆ ಪ್ರಂಗೆತ ದ್ರೂಪಮಂ ಬೆಗ। ಧಿಂವಾಡಿಕ
ಸುಪೆ ಖಿಪ್ರದವಿಗ್ರತಂದು ಖ ಕ್ತಿ। ಯು ೦ ಮುಂನ ಪಾ ಘವಂ ಬಪ್ಪು ಬಟ್ಟಿಯಕಾ ಯ್ಯು ನೆಲಸಿ ದ್ವನತಿಶಲ್ಪುದಿ॥ ೭೮॥ ತೋಡದ ಬತುವಾಸ ತ್ರಿಮುಳ್ದ್ರದಿಂ ಕೊರಳಾಳಾಶಿ। ದೆಡೆವಿಡೆದನೆಲ್ಲರು
೧೦೦ ದ್ದಾತ್ರವಾತೆಗ ಳಿಂದ। ಸು ಡಿವಶಿವಮಂತ್ರ ದಿಂಲಿಂಗದಿಂ ಧರಿ ಸಿಪ್ಪು ಕಂಥೆ ಮಂ ದೆಸೆವಕಪ ಟಾ॥ ಮ ಧವುೂತಿಯಂ ಕಾ ಸು ತಂದರವನಿರಿದು ಮೆಲ್ಲದಿನಿರಾಘವನ ತ್ತಯ
ಂಬೆರನೆವುಘುಕೆನಿಂ। ಕಡುಗಮಂತೆಗಧಿರಿದ ನಾವಿರ್ಗಾಂಕರಯ್ಯಗಳನಿರಿದ್ದಾನ ರಸೊಲೂ॥ ೭೯॥ ಚರರೂಪಿನಿಂಬಂದ ದಾಯ ದಿಸ್ಸಿದಿರಾ। ಜರನಿರಿದತೆರ ದಿರಾಘವಪುಂಡಿ
ತರನಿರಿಯಲು। ಚರತ್ತು ಸೊಪದಂ ಕೆರಳ್ದುಬ ರಲಾದಜ ಡಿದು ಮಗು ರಂ ಮ ಗುಳು ಮೆರಸುತಿರಲೂ॥ ಸುರಿಗೆಯಂ ಬಿಸುಟು ನಡನಡುಗುತ್ತ ಲಾಕ ಪ ಟ। ಚರರೂಪನಿರಿದ
ವ ರುತ್ತನಂಖಿತ್ತುಖದೂ। ಮುಕಿ ಬಿ ಪ ಬೆಡೆಂಬ ರುಂಡಿ। ಸ್ರುಕ್ಷ್ಭತಿಲಯಂಗೆಯ್ಯ ಕತ್ರ್ರುನಿ ನೂ॥ ೮೦॥ ಯೆಂದುಪಲ ವಂದದಿಂ ತುತಿಸಿ ನಿಂಮಯಪ್ರಸ್ನ। ನೊಂದವಕಟಾಕರಿನಾಡಿಪಿನಾ
ಹಿಮ ದುವಾಸಿ। ನಿಂದೆಸೆವಘನವುಹಿಮಯೆಂದು ವಿನಯೊ ಕ್ಕಿಯುಂದುವಚ ರಿಸುತಿರಲಾತ್ತನಾಂ॥ ಬಂದುರಪ್ಪು ಪ್ಪಮಂ ಸೂಂಕಿದವಲಾಪಮೊಳು। ಬಂಡಿಸಿ ದರಿವರೂಮುಬಲಿದು ಸುಗ್ಗ್ಯಾನಬಲ।
ಮುಂದುವರಿಯಲು ರಾಘವಾಂಕನಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿ ದನೆ ಪ್ರ ತಿ ವನೆಂದೂ॥ ೮೧॥ ಡಿವಿಜಾವಳಿಯು ಘಯು ಘೆಯೆಂದು ಮೂಮಳೆಯ। ತವೆಸೂರಿಯೆ ಜಯಜಯ ಧ್ವಾನದಿಂ ಶಿವದೂತ। ರುವಿ
ಮಾನಸಮಿತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯವಾಗಲು ರಾಘವಾಂಕ ತಜ್ಜಂಗಮವನೂ॥ ಸು ವಿಲಾಸದಿಂ ಚುಪ್ಪುಕದೊಳುಕಳ್ಳಿರಿಸಿ ವರ। ಶಿವಲಾಕಕಂಕಳು ವಿದಂಶೂ ತಕಂ ಬೊಗಳೆ। ಶಿವನನುತ್ತಕೆಗ್ಗ ವಿಕ ಗೆಯ್ಯು ಲಿಂಗಾಯ್ಯು ಪೂಜಿ
ನಿಷೆದವ ಸುಖ ಕೆಕ ಡೆಯೆ॥ ೮೨॥ ದಸರಿದೆವಂ ಶ್ರುತಿಗೆ ಜಂಗಮಂ ಬಂದುಕೊಲ। ಲಾಸಿರು ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತ ತೆರಡಿಚರರೂಪಿನಿಂ। ದಸವಸಿ ದಿಕೊಂಡದ ಮೊಟಕ್ಕೆಗ್ಗೆ ಸಿವಕ್ಕೆ ದಂಡೆ। ರಾನಿ ಜಮಸ್ತ್ರ ಚಿತ್ತ

ಂದಗಾವ ಸುದಯೊಳು ರಾಘವಂಶ್ರೆವಾಳ್ವುಪದವಿತ। ನಳಿಯುಂ ದಿಶಿದ ಜಂಗಮಾ ಕ್ರುತಿಯು ಕ್ರೊರಗಂ। ದನಿತಗೆ ಶಿಷ್ಯತ್ತಲಾಲ ವಿಂಕಿತ್ತಿನಿದರಾ ತನ್ನೊಡನೆ ಪ ಥ್ರುದಾ ಳು ಬವ್ರುಗಹ॥ಳಾ॥ ಲಿಂದೆಳವೆ
ನದ ಥುರಾ ಘುವಪಂಡಿತಂವ ವಿ ಲ। ದಿಂದೆ ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಶಿಷರನಪಾ ದಾ ಕ್ಕ। ವಿಂಡ ಮಂಠಾ ಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನತಿಗೆಯ್ದು ಭೂಗಳುತ್ತಿ ದನಿಷ್ಟಿ ಹೆಕಿಯುಂ॥ ಮಂದ್ರೆಪನಿಷದಿಂದಶ
ಶಿಯ ಬರದು ನಲಿ। ದಿಂದೆಗಾದಿ ಕರ ಗೆಗ। ಸಿದ್ಧನಂಜೆಶನೊಲ ವಿಂದಸಕ ಲ್ರಿಶ್ರಿಯ್ಯ ಮಂಕೊಳ್ಳು ಪಾಲಿಸುವ ನತಿಕರು ನಾದಿಂದೆಸಿತತರಿ॥ ಛ॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯ ಗಿವಸಾಬಿದ್ಧಿ ಶಿ ಮಗುಳು ನಿ ಗ್ರಾ
ಚಾರ್ಯ ರಾಮಿ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ದ ಸಹಿಪಂಡಿ। ತಾಚಾರ್ಯ ಚಾ ಕ ಥಮದ್ಯದಿ ನಿಂದ ವಪಂಚ ವಂ ಳಾನಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಂಜೆ ಶ್ವರಾ। ಸ್ವಾಚಾರ್ಯ। ಪದಳು ಸರಶಿರುಷ ಮದುವ ಚಿಕ್ಕನಂ ದ್ರಾ
ಚಾ ರ್ಯ ರಚಿ ತವ ಷಾಗಂ ವಿಯ ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಶಿವಾಚಾ ರ್ಯ ಸುತರಾ ಘವ ಶ್ರುತಿಗೆ ಪದಿನೆಂಟು ಸಂದಿನ್ನು ದಿವಚೋಸು ಬಂ ದಿ॥ ಛ॥ ಅಂತು ಸಂದಿ ಗ ಛ ಕ್ಕಂ ಪದನಾಗ್ನ ಳಾ ಕ 4
ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀ ಸುರು ಬ್ರಾ ಸವಾಕ । ಗುರು ಭವಾಗ್ಗೆ ವಿಡಿದು ಶಂಕರ ನೊಲಿದು ಕೈಲಾಸ। ಮುರಕೆ ಬಾರೆನಲಾತ್ತೆ ನೆಂದು ಬಿಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೆ ಪರುಷದಿಂ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಶಿ ವೆ ಭವ ಗಿ
ಲೊಳ್ಳಿತಿ ಪದವ ದೇವ ಶ್ಯಾಷ ವ ರಕೆರಿ॥ । ಪದ॥ ಅಗ್ರಸರಳ ಭರುಪಾಹವಾ ಗ್ರಮು ಖ ನಕಲಪ ಪ್ರಾ ತ್ರ ಭ್ರುತ ಜಾಂಬೂನ ದಾಗ್ರೆ । ವಚಾಪವಾಮ। ಗುಗ್ರ ಷ್ಟುಮರು ತಸಖ ದ್ರುಗ್ರವ್ಯ ವಿಗ
ತಹೀಮ ಯ ಗ್ರಾ ಪ್ರಸು ಕಪಾರ ಜಯಾ॥ರು । ಗುಚಿರಮ ನಾವಿವಾಯು ರುಗ್ರಾ ಜ ಸೂನ್ನ ನಾಸ। ಮಗ್ರಸು ಖ ದಾ ಯುಮ ಹಿಮಾಗ್ರ । ನಿ ಸುರಾದಿ ಮಥ। ನಾ ಗ್ರ ಪಮ ಹಾದಂತು ವಿಷ್ಟ
ಗ್ರಾ ಸ್ಸಜನ। ಪಶಿ ಗ್ರಪ ನಿಖಿದ ನಂಜಾ॥ಗ॥ಶ್ರಿ । ರ ನ ನೊಲಿ ಸಿ ಶ್ರೀಪಾಪ ದೆತ್ರವ ಪಡೆದು। ದಂಶು ಜನನ ಶಿವಂತ್ರೆ ಶಾ ರಾ ಶ್ರೀ ಯು ಶಿಯುಂ । ದೆ। ಪಂಕಿ ಜಲಾಚನ ಪ್ರ ಥುಮೆ ಗಳ್ಸು ಳ್ಳು ರಿ ದದಿವ
ರಂಮನೆ ಗಲ ನದಾ॥ ಶಿಂಶ ರಮಾ ದಿದಾ । ಸ್ವಯ್ಯಗಳ ತವನಿ ಧಿಯ। ಮಂಕರ ಚಿಕೊಂಡು ಮರೆ ಯೊರೆ ಮಗು ರಿ ತ ಪ ಷ । ಶಾ ಂಕಾವತಾರ ಶಂಕರದಾ ಸ ನಿಜ ದಾ ಸನಿಂ
ದೆಂನ ಸ್ಥಲ ಪಗೆ ನಿಂತತಂ॥ ಗ॥ ಗುರುವೆನತಜನದ ಸುರತರುವೆ ಭಮರಿತಾಪ ಪನೆ। ಪರಿಧಿವ ನಿ ಲ ಪ್ಲಾಲು ವಿರಮಾ ಪಶಿ। ರರಸ ದತ್ತು ಪಾ ಪ್ರಸಾದಂ ಸ ಮನಿಸತ್ತೆನಗೆ ಸೊ ಡೆಂದು ಗಾಯ ಮು ವ ಸಾ॥
ನಿಶಿ ಶೆಂಶಿ ಮತ್ರ ಳಾನವ ವಿತೆ ಸಾಕಿಂನು। ಪರಸೊ ರಿ ಶ್ಯಂ ಬಡೆದು ಬೆರಾಗದಿಪಪ್ಪಧವ। ಸುಖಿಬ ಯಿ ಸು ಶಿದ್ಧ ಮೂದು ಬಿತವೆಂ ರ ದೈರಗಿ ಚೆನ್ನ ಗೊಂಡನಾಗು ರುವರನನೂ॥ ಳ॥ ಚರವರ ಪ್ರಭುದೇವರ
ಜ ಗಂನಾರ ಲವಂತೆ। ಪರಮ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಬಪ್ಪ ದೊಲ ಳಗಡಶಕಹಾ ಮೆನಾ। ಗುರು ಶಿವಸಾ ಬಿದ್ಧನ ಶಿಯಮಂ ಪ್ರಜ ಪೈಚಸ ವೆತ್ತನಿಲಂಪು ಸೂ॥ ತರ ರಿ ಕೊಸೂರ ಕೊಡಗೂಸಿ ನೊಲು ಲಿಂಗದೊ ಳ। ಗೆರಕಹಾ
ಪಕ್ಷಿ ಪಾ ಗಂ ವಿಸ್ತಾರ ಧರಾಲು। ಚರ ಮೂರ್ತಿ ಯ ಶ್ರೈಶ್ಯ ಪಾಮರು ಳುಶಂಕರ ನೆಗಿಲುಂ ಪ್ರಸಾದ ಪಾ ಶ್ರೈಶ್ಯ ವಾ॥ ಳ॥ ಯಿನೆ ಬಾಲ ಸಂಗಯ್ಯನುಂ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ। ಘನತ ವಿರಶಿಮಯ್ಯ ಚಿಕ್ಕ ಮಾದು

ಸಾಂಕೆ। ನನು ಪವು॥ ಮಗಿಬಿ ಸುಖಾ ವುಯ್ಯಗಳ ತೆರಬಿನಿ॥ ನಗೆ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಮಾಧಿ॥ ಅನಘಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲು ಮೆಯಂ ಪಡೆದು ನಿಜ। ತನು ವಿರಲ್ ಕೈಲಾಸಕೊಪ್ಪೆಯ್ದುವ ಪರಿಯಿಂ ಪ। ಘನ ವಲಾಶಿವ ಸಮಾಧಿಯ ಮಗನೆ॥

ಗಾ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗದವ ಪಡೆ॥ ೨॥ ಹಾರಿ ಶಿವನಿಂ ಕಿನಲಾ ಪಂ ಪಕು ಷ್ಟವಂತಾಳ್ದಸು ಪವರ ಸಮಾಧಿ ಮುಕ್ತರೆ ವಡೆವಸ್ಥಲ ವಾಯ ಬವಾರಿಕೆ ಮನು ಬಿಂಡಿ ನಲಿ ಪಾಗು ಚೆಳು ರಿಂಗಿ ಪನ್ನ ಸನಸು ಸಮುಯ್ಯಂ॥ ಪರಶಿವಾಗಮವಿಧಾನಂ

ಚೆರಸಿ ಧರೆಯರಿಯೆ ವರ ಶಿವಸೊ ಭುವಕಸಾಳ ಸುವನವ ಸಂಹಾಬಿ ವಿದರೆರಬಿ ದಿಂ ನಂಸಾಬಿಸು ಪನಿದರಿ ಸಂ ಪಿಹಬಿಲ್ಲಿ ಸಲಿಪಾಷೆ ಪಾಂಕ೦॥ ೬॥ ವರುಷ ದಾಘುನನದಂತೆ ಪ್ರಿತಮು ಬ್ಬುರಿಸಿ ತಂ। ಚೆರಗಿ

ತರಸೆ ಲಾಂತಲ ತ್ತೆ ಯಂತೆನ ಡುಕ ಕೆಡೆ ಯ ಗಿ ತನು। ಪರುಷ ಬಿಜಂಗಳಗೆಯೆ ನೆಮೊಗಯೆ ಮುಕ್ತಕತತಿ ಬಿದರಿ ದವ ಕನಕಗಿರಲು॥ ಸರವನಂಗಿಕ ಶಿಸ್ಸಿ ಗದುಗದಂಗುರು ನಿರು॥ ಪರಸಾಂ

ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಸು ತೆಸುವಂ ದವಿನಮ ಸ್ಸುರಿಸು ತ್ತೆ ಮಗುಳೆಮಗುಳೆ ಪರವಸಂಕ್ರಮಿಸು ರಾಷ್ಟವಂತು ತಿಗೆಯ್ಯನು॥ ೭॥ ಗುರುವಿ ತಾಯಿ ಶ್ರಾತ ತಾತನೆನೆ ದವಸುರ। ತರುವೆ ದಾ ತಾರನೆ ತ್ರಾತಾ

೧೧೧ ರನೆ ಬು೦ನ್ಯಾ। ಧಿರವೆ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣ್ಯಗತಿಯೆ ಮತಿಯೆ ಶ್ರೀಯ। ಜಿಯ। ಶರು ಗನಿಗ ಳಿ ಕೆಯನೆ॥ ಹಾ ತರೂಪ ಪುಳಿತಾವ ಪರನಾ ವರ್ಧನದೆವ। ಶರಣಾಶ್ರಯ ನಾನೆಯು ನಹರಣ ದ

ಪಾರನಾವ ವಿತ್ತ। ಮ ರತಿ ಶ್ರಮ ದಶ್ನುಲ್ನು ದಳನ ಪರಿಷ್ಪರಿ ಲ್ಪಕ ರಗ ಸುರ ವನರ ಪರಿ ವರರೂಪಾ॥ ಲಾಘುರಾಷ್ಟ್ರ ಮದಮ ತ್ತ ವಿದಂಡ ದಳನಕರ। ಶಿರವನಸ್ತ ವೃಸನಸ್ತಾ

ಪ್ರವರಶುನವ। ಧಾರಿ ನಾನಿ ಧರಕಾಲಿತ್ರ ಸ್ಲತ್ರ ಪಂಚಾಸಮೆ ಘ। ಚೆನಾಗಂಧ ವಾಹನಿರ ಕಾ॥ ಮಗರಾಂತಕಾದಿಜಯ ಶ್ರೀಮಿರಾ ಪ್ರಚಂಡ ಶರ। ಸಾಶಿಷ್ಪದಗಾ ಕಿದು ಬಿದುಗಾ

ಸಲನೆ। ಭಾಗಿಮ ಪೀಮಗಾರ ಪಂಪಿಯ ಹರಿ ಶ್ರೀ ರಮದು ಯರಾ ಯರಕ್ಷಸೂಳಿದಾ॥ ೯॥ ಶತ ಪಿತ್ರನೆ ತ್ರಾತೃ ಸಂಭವ ತನೂಜಾ ಲ। ಪು ತ ವ ಪಂಚಕ ಪಾದ ಸರಸಿರು ಪದ್ಮಾಸನ

ಚತ ಶ್ರು ತೃಪ ಶಿಮಗ್ಗ ಚಂಚ ನೆತ ರಂಪತ್ತಿ ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತ ತನು ಕೆ ವಿ ಸುವೆ॥ ಜಿತ ವಿಬುಧರಾಜ ದ್ವಿರಾಜ ಶ್ರಿಕರ ಖಿಮುಖ। ವಿತತ ತಿಮರು ಪನಿ ರಾಜ ಮನ್ನನೊ ವಾ॥ ವಿಲ। ನತೆ ಭೃಸು

೦ನ್ಯ। ದಾ ಬ್ಬುಲಿ ಯೆ ಪಂಪಿಯ ಹರಿ ಶಿ ಗುರುರಾಯಮ ನಷ್ಟ ವಿಯಾ॥ ೧೦॥ ಫಲವಂದದಿಂ ದಿಂತು ಗುರು ಹರಿಶ್ವರ ರಂಪಾ। ಗತಬಂಸಾರಿಸುತ್ತ ತತಿಮೆ ದಳದ ತಾನಾಂಗ ನ್ಯಾಗ ಗೊತ್ತಿಕೊಳು

ತಿ ರಲು। ತೆಗದು ಬಿನಿಂಯ। ಕ್ಷಿ ಮೂದ ಘಾನಾ ಮಂವಿರಚಿಸಿ॥ ಲಲಿತ ಮಾತಿಯ ವಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ। ನೆಲ ಮೊಗಳಿಸು ಪಮಾಧಿಯೊ ಘಟಿರಬಸು ಖಿಯಾಗು। ಬಲವಂತರ ವಿಗ

ಘ ವಾ ಯೆಂದು ಪರವಬಿಳ್ಳಾ ರ್ಧನಾಪ ಶಿವ ರೆಶಂ॥ ೧೧॥ ಸುರು ವಿನಿಂ ಬಿಳ್ಳಾಂ ದುರಾ ಘವಮುಪಾ ಕ್ಷವಡಿ। ವರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಾಲರೆನ ಡೆತಂ ಬೆರಗಾ ಸರವತ್ತಿ ನಾಗಾ ಕ್ಷ ಪಗ ನವ ವೃಂದ

ಶ್ರೀಕರ [illegible] ನೆ॥ [illegible] ಕಾಂತಾರ [illegible] ತರ [illegible]
[illegible] ॥೧೨॥ [illegible]
ಮಂದಿರ [illegible] ಜನಕ [illegible]
[illegible] ॥೧೪॥ [illegible]
[illegible] ॥೧೫॥ [illegible]
[illegible]

ನೆನಿಂದ್ರವಳಿಕೆ ನ್ಯಾ। ನವೈರಾಗ್ಯ। ಪರಶಿವಂಗೆನ್ನುತಿನೆ ಸುಖಿ ತಳೆದ ಅಳಲಿಬರಿದಿನ। ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲೆಗಂ ವಿಮಲತ್ವಾಂ ತಿನೆ ಮಚ್ಚಿ ದೆಂನಿಂನೊ ಭ್ರಾತೃರೆಂ ಮುಂದ ಯನ್ನಕ್ರಿಯಾ॥ ಪಾಲನೆ ಬಳ್ಳ ವಳೆಂ ಮ ಹೊಂಬ ಡಾಡುತಿದ್ದನಾ ಪ

ಶಿವೆಯಸ್ಸದ್ದಿ ರಾಜಿ ಪವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ। ಬಳಕಿಥನಪ್ರಮಥಗಣನೊಡಿತಲೆದೂಗಿ। ದರುಬಲವನ್ನವಾ ಚತ್ತನೆಂದು॥೨೦॥ ಪರವೆಬ್ರಹ್ಮಹರಿಮುಕಂಥರಮನುಮುನಿಪ್ರತತಿ। ಯಿರದೆ ನೊಡಾಶ್ಚರ್ಯ। ನ ಳ ಅತ್ತಿಚ್ಚಿ

ಳಾಗ। ಮುಳ ಕೆತೊಳಗುವ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬಾರಾ ಘವಾಯೆನ ತೆಂದರನು॥ ಪರನೆನಿಂನೊತ್ತೆಯಂ ಪಡೆ ದುಶ್ಚೈತ್ಯನತ್ತೆ। ವರಮುಷ್ಟ್ರಚಾರಗ ಡನಾಗಿ। ಪ್ರಾಪ್ತದಶಿಂದಪಶಿದಳಿಶಿವನ ತಾಧಿಯೊ ರ ಡಂಗುವಡೆಂ

ಡನೆಂ ಮಯಗುರುಸ್ವಾಮಿಯಾ॥೨೧॥ ಯನಲಾ ಡಂ ಪರಿಮುಖಾ ಮರಮನುಮುನಿಪ್ರತತಿ। ಋರದೆನೊಡಾಶ್ಚರ್ಯ ದಳೆಯ ತ್ತೆಚ್ಚೆ ಲಾಸ ಫನತ ಪವನೆಸ್ಸಗಿ ಬಹುಕಲ್ಪಂಗಳ ತ್ರಿದು। ಮಿನುಸು ವೆಂನಯ ಮೂತ್ರಿ। ರಾಮಂ

ಗಾ ಸ್ತುದತಿದುನ್ತರಂ ನಾನೆ ತಬಂದೆ ನಿಂದು॥ ವಿನಯದಿಂ ಚೆಲಿದು ಕೈಲಾಸಕ್ತೆ ಕರಿಪವಪದ। ವಸುನಿ ಕಾಶರಿಪು। ಸಾಖ್ಯಗಳಾಳವೆ ಯಿನೆ ದಿವೆ। ಅವ್ಯನಗೆ ನಿಂಮಯನಿರೂಪವಮಾರ ಬಾರದಾದಡೆ ಬಿಂನ ಪ್ಪಂಗೆಂಮ್ಮೆನು॥೨೨॥ ಗುರುವಿ

೧೦೨ ಸಿಂ ದ ಡಿರವಿತ್ತೆಂದು ಗುರುವಾಸ್ಸ್ಯಮಂ। ಗುರು ಚತ್ತ ರುದ್ರಂ ಗಿಸಲ್ಲಾರದೆಂದುನಿ। ನುಶೆಕ್ತೆ ಪ್ರಸಿ ದಾದಿ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯರಕ್ಷಿಪನೆಂದು ನಿಂನಸಾಪ್ಪವೆಜಗದೊಳು॥ ಚರಿದಾಗಿ ಸಾರುತಿದೆ ರಾಯಂ ಬೆರಬಿನಿಂನ। ಪುರ

ರಕ್ಷೆಯಸ್ಸವರರೆಂ ನೀ ತಾಡಿಸ್ಸನಾ ನಿಪ್ಪುದೆಂ। ನೆ ಕವಿತ್ತೆ ರಕ್ಷಮಿನು ತ್ತಿಗುರುಪರಿ ತ್ತರನೆನ ನಿನರವಿ। ದನಂ ಶಲ್ಲದೆ॥೨೩॥ ಪರತರಸ್ವಾ ತಂತ್ರ್ಯ ದಿಂನಿಂನಮ ಚ್ಚಿಚ್ಚಿ। ವರಪರಾಶನರವಚನಂಗಳುಂ ಅದರಿಂದೆ

ಪರಿಪೂರಿಸುವಪುದೆ ಭಕ್ತಾಗೆಯಂ ನಿಂನ ಪಾದ ಕ ರಶಿಶೆಗೆಂದ್ಮೆ ನಿಂನು। ಕರುಣದಿಂ ನಿನೊರ ದೊಲ ಅವಾಳ್ಕಿನೆ ನಿಶವಿ। ಕ್ಷರನಲ ನಿಂನಿರು ತ್ತ ರಮು ಖನೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ। ಪರಮೆಶನಪ್ಪಿಂನಮಾಪ್ರಕಾರಿಯ

ಶೈಯ್ಯಬಾಂಬೆಸುಂಬಿಸ್ಸ ತಂತ್ರ ಕ್ಕಿ॥೨೪॥ ಯನ ಲಾ ರಾಘವನನು ಡಿಗ್ಗೊಳತಲೆದೂಗಿ ಕ್ವಾ। ಪಿಸತತಿಗ ದಳ್ಳಿ ಮುರಡಾಡಿಯ ದಬಲವಾ ಕಿಪ್ಪ। ಘನತರಪ್ರೆಮಥಗುವನಂದಿಮು ಖ್ಯರ ನೊಡಿಯ

ರಿದ್ದಿ ಮೂಲಾಕ ದತ್ತಿ॥ ಯೆನತ ಪಾತ್ರೆಯಂಬಿ ಡ್ಡುನಿಜಬಲದಿಸುಸಮಾಧಿಯ ನೆಪಾಕ್ಷುಗಳಂನ ನೊಡಸಾಡಿ ದಪ್ಪಿನೆಂಬ। ಪಾವನಶಿಲರಿ ತನ ಂದಿಗರೆನುತ್ತೆರಾಘವನ ತೊರಿಶೊಂಡಾಡಿ ಬಳಿಕಂ॥೨೫॥

ಸಂ ತಸ್ಸಡಿಸುಸಿವಗ ಧಿಯಂ ಪಾತ್ರುಯೆಂನನ। ತ ಂತಶ್ರಿಲಬದೊಳು ಕರಕ। ಜಲಧಿಯೊಳುಮುಳಿಗಿದಂತೆವಡವೆರಸಿಂದು ಪರತ್ರಿಬಳ್ಳಾಳ್ಳು ಲಿಂಗಮೊಳಡೆಗಿದಂ ಶ್ರಿಂಕರಂ॥ ಶಂತು ಮಯ್ಯನವಿರಗಪಾ

ತ್ತ್ರಂಗೆನಮಿಸನಲ। ವಾಂತುಪಾಂ ನಂದಳವ ನಡದ್ದು। ಚೆಲುಗೆ। ಚೆಾದಂ ಥಕವಿರಾಘವಾಂಕಂ ಬಂದನ ಥಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ಭಕ್ತಾಳಿವೆರಸಿ॥೨೬॥ ಪದರಸಕ್ತಿನೆಕೆ ಪುರವಪ್ರಿಂಗರಿಸಿಪ್ಪು। ಶೃದ್ಧ ವಿಖಸನಮಾಡಿ

ಪ್ರಾನವದಿಂದಿದಿವ್ಯಂದು। ಪದ್ಮಿನಿವಲ್ಲಭನಚಮ್ಮ ಧರ್ರನತ್ತರಾಘವನ ಕಂಡು ವಂದಿಸಿತಂನಯಾ॥ ಸದ್ಭಕ್ತರತಂದುಲಿಂಗಾನುಭವವದೊಳ್ಳಿರೆ। ಪ್ರಧ ಕ ಸರಂ ಭೋಗರಾಘವಾಂಕರನಮಿಸಿ। ಪದರಿಪುನಿಖಿನ

ನಿಜರೂಪಯಂನ ಬಿಂನಪವನೆವಥ ರಿಸಿಂದನು॥೨೭॥ ಧರೆಯೊಳಿಪಲಿಕೆ ಸಾಕಿಂನು ಶಂಕರನನೊಡ। ವರವಸ್ತು ಪರಪಾಲಿಸಿಂದು ಪರಿ ಯರಸ ರಡಿ। ಗೆರಗಲಾಡನವರು ಸುಸಮಾಧಿಯೊಳು ಶಿವನ ಕೂಡಿ

ಸುವ ನಾಪತ್ತರ ಸಸು॥ ಪರುಷದಿಂ ಮೊಗೆನಲ ಬಂದೆ ನಿಶ್ಚಿಗೆ ನಿಂಮ್ಮ। ಚರಣವೆಶರಣಾತೆನಗೆನಲ ಕೆಳಿ ತ ತ ಪ್ರತ್ಯ। ರೆಚಿಯ ಪಣಿಯರಸ ಕೆಂದಂತೆಮಾಡುವೆನೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಂಗಾಳುತಿದ್ದನು॥೨೮॥

ಚನೆಮೂರ್ತಿಗಳ ದಿವ್ಯಯೋಗ್ಯತ್ರಕಶನಸಮ। ತರಸದ್ಭಕ್ತಿಪ್ರತತಿಯಂ ಹತ್ತಸಂತುಳವ। ಪರಮಶಕ್ತಿಯೊಳು ಬಸಿತವನಿತ್ತು ವಿನವದಿಂದಿದಿ ಗರ್ಗಡು ಕರದು ತಂದಳು॥ ಪರುಷದಿಸ ವರ್ಗಾವಸ
ಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಮುಂದೆ ವೀರಶೈವಪ್ರಮುಖಪ್ಪ ಧ್ವಜವ ಮೆರೆಸುತ್ತ ರಾಘವೇಶ್ವರನ ಸ್ತುದುತ್ಸವವನೆಸಗಿದಂ ಪದ್ಮರಸನೆರೆ ಯೆಯ್ದೆ ಬೆರಗಾಗಲು॥ ೧೧॥ ಬಸವಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರೀ ಧರಸಾನಿ
ಯ। ಲಾಸಿದುಪಲವಂದದಿಂ ಮೆರೆದನತ್ತ ಧಿಗಣಂ। ಬಸವ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರು ಬಿಳ್ಳವಜನಗಳ್ ರಾಘವನ ಸಂನಿಧಿಯೊಳಗು॥ ಕುಸುಮಶರಹರ ಭಕ್ತಸಂದೋಹವೆ ಯೆಸೆಗಂ। ತನ್ನದಿನೊ
ದಿಸು ರತಲ ತ್ರೈಸುತ್ತ ಕೆಳು ಹರ। ವಸರ ರಾಗಿಸ್ವರಂಗಳೊಳ್ ಸುಖಿಯಲಾನಂದಜಲ ಮಿಗೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಪ್ರಿಯರು॥ ೧೦॥ ಬರುತಿರ್ದುದೆನಗೆ ನಿಯಮ ಬೆಸ ತಾ ಮುದದೆಂಬಂತೆ ಪರಶುತ್ತನಿಂದ ದೊಮಸಂಗ್ರಾಮ
ದಿ ರಾಘವೇಶ್ವರನೆ ದಕ್ಷಮಂ ಸೊಳ್ಳರ ದಿವ್ಯದ್ದರ ಸಾಂಕ ಮುದದಿ ತದ್ಭಕ್ತಗಣಾವಾ॥ ವರವಾದ್ಯಗಡಣಾದಿಂ ಡಿದಿಗರ್ಗಡು ಕರದು ತಂ। ದು ಮುಖಿ ವಿವಿಧ ನಾಕ್ತಿಯಿಂದು ಮಹಶಿಖು ಶಿರ್ದನಾ।
ಸುರುಕುಲಾನಯ … ರದಿಜಂ … ಧ್ವನಿ ಸ್ಪಂದದಪುರಸ ಮಯಾಬ್ಜನಾಮ ಜಿಂದ್ರಾ॥ ೩೧॥ ಯೆತ್ತನೊಡಿ ದೊಡೆ ಪನ್ನೀರ ಚಳಿ ತೊರನಾಳ್ಕಿ ನೋಡಿ ದಾಡೆ ಫಲ ತೋರದಗು ಡಿ ಕುರುಜ ಗಳು। ವ
ಲಿನೊಡಿ ದೊಡೆನೆ ಕೆಕ್ಕನಸ ಕಂನಡಿ ಯಂತಲ್ಲಿ ವ ಹಾತ ಮಾನಿನಿಯರು॥ ಯೆತ್ತ ನೋಡಿ ದೊಡೆ ವಾದ್ಯದ ನಿನದ ಜಯ ಯೆಂಬ। ಸ್ತೂಲ್ಲದಿಳ್ಳವಾ ಮೊರದಲ್ಲಿ ಹಾವಗಾತಿ। ವಲ್ಲಿ ಸನೊ
ರಘುಂರಾಘವಂಬೆ ರವಸಂಭ್ರಮಕೆಪದ್ಮ ರಸರ ನಾಗ್ನಿಯುಂದಾ॥ ೩॥ ವಿವಿಧ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದವಿಂತು ಶಿವಭಕ್ತಗಣಾ। ಕ … ರಾಘವಾಂಕನಂ ಪಾವಿ … ಖಿತಿಶಾ
ನು ಭಾವಗಳ್ಕಿ ಯತ್ತಿಪ್ಪ ಸಿ ಮಯ್ಯದಿಗ್ಗ್ ಪ್ತ ಪದ್ಮರಸ ಸಂತಸದಿ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ॥ ಅವನಿಯರಷಡ್ ವೃಸಂಮಾರ್ಜನಾಲಂಕ್ರು । ತವಮಾಡಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಂ ರಚಿಭಿದವ … ಗ್ರಾಂ
ಚಾರವಪ್ಪಾ ಸ್ವರ … ದಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಬರದು ಪಾ ದಾದಕವನು ತಳಿದೂ॥ ೩೩॥ ಶರನಾಸಂತಾ ನಸಾಘವದಿವ ಚಿತ್ತೆಸು। ಪರುಷದಿಂ ಗದುಗ್ ದಿಗಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಗ್ಗಿ … ರಮಾವ
ರಾಗದಿಂ ಬೊಡವಳ್ಳು ನಿಂಮಪಾದಾಂಬು ಪ್ರಸಾದ ಮುಮನರು॥ ನೆರನಿ ದಿಪ್ಪೊರೆದಿ ಕೊಂನಿರಿ ದುವರೆಗಂ ಶಿವನ। ಬೆರಳಬೆರಿ … ದಿಹಾಸು ಖ ಮೊಕ್ಕಾಳಿಮುದಿಂ ರಸು। ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಶಿತಾ
ಶಿಗಳಿರ ನಿಂಮ ಪ್ರಮ ತ್ಯನಿಂದು ರಾಘವನುತಿಸಲು॥ ೩೪॥ ತನತನಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಗಣರೆಯ್ದೆ ರಾಘವಾಂ। ಕನಪ್ಪುಸುಯೊಳಂಘ … ಯನಿಳ್ದುಮುಂ ಡಾಡಿಕರ। ವನೆ ಶಿರ ಮೊಳಿ … ಮಾ
ವರಸೊಳ್ಳಿಕ್ತ್ಯವನೆಯ್ದು ರವಿಯಿನು ದಿಳ್ದದಕ್ಕಿ ರಣಾ॥ ದಿನ ಪ್ರತ್ಯ ದಾಳು ಚರಿಸಿ ಚರ ಮಕಾಲದಾತಯ್ಯ। ಮನೊಕ್ಕಡ ಕವಾದಂತೆ ನುತೆಪರಸಿ ರಾಘವಾಂ। ಕನಪಸಿಯ ಮಿಡಿ ಕುಳ್ಳಿ

ರಸಪದರಸನಿಜಲಿಂಗಮೊಳಡಂಗಿರ್ದಡೆನೆ॥ ೩೫॥ ವಸಿ ತನ್ನೂಳಿತನಾಗಿ ವಿಮಲರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಸೊಸೆದಲಂಕರಿಸಿವೆ ದಾತೃ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ। ಸುತ್ತಮಲಯಜಾಕ್ಷತ ಕುಸುಮ ಧೂಪದೀಪ ವಾರ ತಾಂಬೂ
ಲದಿಂ ಪೂ॥ ಶಶಿಧರನ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರು ದ್ರಿಯ್ಯಮುಷ್ಟಿ। ವೇದಸು ಸಿದ್ಧಿ ಶಿವಸೂತ್ರಗಳನೊದಿ ಸದ್ದಾಸನಸಮಿತನಾಗಿ ಪ್ರವಚನನ ಬಳಿದು ಶರೀರ ವಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರನ ಮವಂ॥ ೩೬॥ ಭಕ್ತರಾದ ದಾರಾದಿರುಳ್ಳ
ದಳಿಮಿಗೆ। ಮಿರವವದನ ಕುಳಿವರ್ಣ ಬಾಜಕರ ಭಕ್ತಿ ನಾಸೂರ ದಿವ್ಯಲಿಂಗಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಬಲ್ಲವರ್ಗದು ಬಳಿಕಂಸು ಪ್ಪುಮ್ಮೆಯೆನಿಪಾ॥ ಗುರುಮಾರ್ಗ ವಿಡಿದೆಯ್ದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಾಗಿನವ। ಪರಮಪ ತ್ರಿ
ತ್ರಿದಶಾ ಯ್ರಾಜ ಮಧ್ಯದಿ ಶೋಭಿ। ತರನಾಗಿ ಕಳ್ತು ದಿವ್ಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಯ್ಯಪ್ರಜಿಸ ತಳದ ಲ್ಪುತ್ರಿಮ ದೆಸೆಯೊಳು॥ ೩೭॥ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ನಿಷ್ಠ ನಿಮ್ಮಲದಿವ್ಯ। ನಿರಂಜನ ನಿರಾವರಣ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಜ
ನಿರಂಸಿ ಪ್ರನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರವಯವ ನಿಸ್ಸಂಗ ಮನಿಶ್ಶಬ್ದಕಾ॥ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಧಾರ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಿಃಕಾಮ। ನಿರಗನಿಗುರ್ಣನಾದಿ ರಾತ್ರಿ ವರ ತತ್ತ್ವ ದೊಳು। ಬೆಳ್ಗಿದಂ ಬೆಳ್ಗಂ ತ್ರಿಭುವನ
ವಸನ ಶ್ರೀಗುರು ಮೂರ್ತಿಮ ರಾಘವಾಂಕರಂ॥ ೩೮॥ ಮಾಳಿತವಾದಂತೆ ಶೀಲಾಗು ಪ್ರಾಲುಷ್ಟು ಕ್ಕುಷ್ಪ ದಾಳು ಮಾಡಿದಂತಿಹ ಮೊಳ್ಗು ರನ್ನ ಬೆಳ್ಗಿದಂತೆ। ನಾದದ ಬಿಂದು ಜ್ಞಾನಾಶ ದಾಳದಂ ನಿಡುಂಕೆ ತಾನಾವಲಿಂಗ
ಕೊಳ ಲಿಸಿಖಿಲ ಶಂ॥ ನೆಲಸಿ ತಾನೆಂಬುದರಸಿದೆ ಯ್ಯಪ್ಪಿ ಕ್ಕಾಗವಾಗಿಪ್ಪಾ। ವಳಿಯ ನಮರರುಸು ರಿಂಪ್ಪೆ ದುಂದುಭಿ ಗುಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಗನಾ। ಪು ಲಿನಲಿದು ಪೆಂಯು ಪೆ ಯೆಂಬರವನ ಖಳರಂ ಮೂಜ್ಪ
೧೦೩
ಸಿಳಿಸುದಾಗಳ ಭೂ॥ ೩೯॥ ಪರಮ ಚಿದ್ರೂ ಸಲಿಲಿಂಗ ಧೊಳು ರಾಘವೇಶ್ವರಂ। ಬೆರಗುದಂಪದ್ದರಸ ಮುಖ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತಗನಾ। ವ ಶಿದು ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಯುಬ್ಬಿ ಶ
ವಾಗಿಂಚ ಕಂಚುಕಿ ತರಾಗಿ ಸು ಶಿವಭ್ರು ಜೆ ಮುಕ್ತಿಗದ ದಸ್ಸರವೆರಸಿ। ಪರವಸಂಬುಗೆಯ ನಾವಶಿಲಾಡು ರತಿ ಪ್ರಾಪ್ತು। ತರ ಶಿ ಶಿವಲಿಂಗವಾಕಿ। ನಿಂನವ ಮಹಿಮೆಯಂ ಶಿವ ಡಾ
ಗಳ ತೆಂದರಸ॥ ೪೦॥ ಚರಪಾದ ಜಲದಿಮ ಖದಾರತೆ ದುಗ್ಗಿಸತವಧ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀರ ದೊಳ್ಗೊಂಕಾರಮಂನಮವರ್ಣಗಳಾಮ ಜದಾಳುರ ದಾಳು ಶಿಖಾರ ಲವ ಮಂಪ ದಗಳ್ಗಾಳು ವಮುಕಾಂಗಳ
ನ ನಳ ತದಿಂದ ಬರದಾ। ವರಚಂದನಾ ಕ್ಷತ ಕುಸುಮ ಧೂಪದೀಪ ಫಲ। ವರಿಮಳಂ ಬೆರದ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ಪದ್ಮರಸ। ಪುರುಷದಿಂ ಯಜಿಸಿದಂ ರಾಘವೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಮಂ ನಿಕರ ಹ ಪ್ಪಂಗಮಂ॥ ೪೧॥
ಶಿವ ಭಕ್ತ ಸಿರಿಯ ದುಂಕಳಸ ಕಂಸ ಡಿ ವಿಡಿದು। ನವ ರತ್ನಮಂಟಪಾಡು ತಬಳಸಂ ಭ್ರಮದಿ ರಾಘವಲಿಂಗ ಶಾಲಗವನಿತ್ತಿರಲು ಶಿವ ಶರಣತತಿಗೆ ಪದ ರಸಯ್ಯನಾ॥ ತವೆ ಭಕ್ತ ತವಿಳಿಂವ ಗಳಿತ್ತು
ಪಾರಂ ಭದಿಂ। ಶಿವನ ಸಮಾಧಿಯನತುಳ ಮು ಪ್ಪುಕವನಾಗ ಮೋಕ್ತ ವಿಧಾನದಿಂದವನಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನನು ಪಮ ಮಹಿಮನೊ॥ ೪೨॥ ಬಾವಂನ ಕಂಬ ಇಂಕ ಬಿಸಷ್ಟ ಪ್ಪಾ। ಪೂವಳಿಯ ಸು
ತ್ರಿಪವಳ ವಿಚಿತ್ರ ತರವೆನಿಪ। ಲಾವೆಗಳ ನಾಗಿಸಿ ಯೆಮುತ್ತುರತ್ನದ ಸೂಸಕಗಳ ಪಾಂಗಂ ಪೆಗಳನು॥ ಮೊವಿನೊಳು ಮಾಲೆಗಳ ಝುಳ್ಳಿಗಳ ತರತರದಿ। ತಿವಿಬಂಧಿಸಿಸುವರ್ಣ ದಪಂಚ ತಳಸಪ್ರಾ ವಿಸ್ತರಮು

ವಗಣಿಮುಖ್ಯರೆಂ ರಾಜಿಸಿತು ಪದರಸ ರಾಗ್ನೆಯಿಂದಾ॥ ೪೩॥ ಮಿಸುವಿನಗಳಿಸ ಗಳಿವಧನಗಳಾನಿ ದ್ವಜಗಳಿಂ ಮಿಸುವ ಬಾಹುಗಳಾನೆ ಪವಳಲಂಬನಾಗಳ್ಗೆ ಕಿಸುವಂ ನಾಜಿಡೆಯಾನೆ ಬಿಳಿಪಾದೆ ಗಳ್ಗೆನಾಡೆ ಪಾಂಚಗ
ಳತಿಂದವಾಗಲೂ॥ ಪ್ರತಿಧರಂ ಪುಷ್ಪಚಾ ಕಾರದಿಂ ಮೂಡೆಯೊಪ್ಪುಮು। ನಿಶಕಾಂಡು ಪ್ರಾಗ ತ್ರಿತಂದನೆಂಬಂತೆ ರಾಜಿಸಿದುದಾ ಮುಕ್ತ್ಯಕಂಠೋಪ್ತು ಸೊಡರ ಕನ್ಯಾನಗಳಿಂ ಶಿಖಿಯ ಪಡಿದೂ॥ ೪೫॥ ಚತಿಲ
ಲು ವಾರಿವೆಂಕೊಳ್ವುವು ಮಂಪೂರ್ಗೆಡೆಡೆಯಾಗಿಮಂ। ಗಳಮುಕ್ತ್ಯತ್ರಿ ತಾಳಗೆದ್ದಿದುವ ಲಿದ ಚೌಕ। ದಳತೆನವಪದ ಘಾತದಕ್ಕನಾದಬಿತ್ತಿ ಯೊಳು ತ್ರಿಪದಂ ತ್ರಿಕೆಂನಾಮಾನಿ॥ ಬಾಳನೆಗುಣವ
ಂರಚಿಸಿ ಯಮುತ್ತರದ್ವಾರಿತ್ತಿ ಯೊಳ್। ಗಳವ ದ್ವಿಸಮೂರಸ್ವಾ ಪಾನಗಳ ಟದ್ದವ್ವ। ಲಿಲಿ ಗಳಾಳಿಲ್ಲ ತ್ರಾನಾದೊಳೂ ಸವಾ ರ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿ ರಂಗವಲಿಯುಕ್ಕಿಮುದದಿ॥ ೪೬॥ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಗಳನಾಲ್ಕೆಸಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ತಾಪಿಸಿ ಸುರಂಗಮೆನಲಾಳ್ದ್ರ ಪದಮಂಡೆಯೊಳು ಕಮಲಮಂ। ಕಂಗೊಳಿಪ ರಚಿಸಿತಳಿದಾ ರನಾಂಗಳ್ಗತ। ಲಿಂಗಗಳಿಗಪ್ಪುವಿದ ಧಾ॥ ಸಾಂಗಮೂರ್ಜೆಯನೆಸಗಿದು ನೆಯ ಚೆಳಗೆ ಚನ। ಕಂಗಳಿಂ
ಸ್ವೆವದಸುಸುಮವಸ್ತ್ರವಿಮೆತ್ತಿಸಿ ಕದಿಂಗಾಮು ರಾಕಾರದಿಂ ಮಂಟಪವರಚಿಸಿ ಧ್ವಜಪಲದಿ ಗಳ ಕಟ್ಟಿ॥ ೪೭॥ ನೆರೆನಿಸ್ವಾಳಮದ್ದಳೆ ರವಪಳೆಯಾಲು ಜಂ। ಶಾಶಿಂಬಳಿಂರ ತಂಬಟ ಕರ
ಡೆಜೆಗಂಟೆ। ಬೀರನಾಂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಾ ದ್ಯದನಿನದ। ವೆನ್ತೆಸಿಯ ನಳಿಶಿಯಲೂ॥ ವಾರನಾರಿಯರನರ್ತನ ವಿರಾಜಿಸಲು ಶ್ವೆ । ವಾಶಿಸುವ ವಂದಿಸುತಿ ಪ್ರಮುಂದಮಂದಂಬಡೆದೆ
। ವಾರಪಾರಭಕ್ತರಾನಂದದಿ ಸುಷಿ ಯುಷಿಯ ನ್ವತಿಸಮದಾಸಮಾಧಿ॥ ೪೮॥ ಯಿಂತು ವಿನವವಿಮ ಪ್ಪುಕವನುಂ ಸಮ್ಮೆ ಡಿಯಂ। ಸಂತಪ್ಪದಿಪದ್ಧರಸನಾಗಮೋಕ್ತದಿರಚಿ
ಸಿ। ರಂತು ಪಾರಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪೊದಸ್ಸುವನ ಮಾದಾ ನ। ವಿಷ್ಣತಿರಲಾಪ್ವದ್ವಿಜನೂ॥ ತಾಂತವನದಿಂ ಬಂದು ದಾನಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯಾನೆ। ಪ್ರಾ ಂತೆಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಲಿದಾನಕರ್ಮದಿ ನೆಂತ
ಪ್ಪುದವಿಗಂಚುದಲ್ಬ್ರಿರಂಚುತಸುಳ್ಳೆವಿ ಪ್ರಾಳಿಕೆಳಿ॥ ೪೯॥ ಯಲ್ಲರುಂ ವೆರದು ಕೊತ್ತಳಿವಿಂಡಿನಂತೆ ಮೂರರೆಲಿದ ಲಿಗಜ್ಜ ಭಜಿಸುತ್ತ ದಾನಕ್ಕೆ ದ್ವಿಜಪ್ರ। ರವೆಂದು ಪದರಸತ
ಗುಳ್ಗುತಂಕೆಳಿಕೆ। ಯಮದಂತೆ ರತಿಯಾರಾ ಘುಪಂ॥ ಯಲ್ಲರಶಿಯಲು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನಲ್ಲವೆ ಯುಮಾ। ವಲ್ಲನಾಂಕಿತನೆಂದು ಪಟಂಕಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಯೆ ಧರನಿಂ। ಯಮಲಿ ಗುತಗಳು ಮೂಳ್ಗಿ
ಉದಮಾಡುರತಿ ಚರ್ಮಂ ವಿಜಧರ್ಮಮು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೂ॥ ೫೦॥ ಮುಂನೋವರ್ಗ ಸುಪ್ತಜಂಗಮಕೆ ಪ್ರಸಪ್ಪುನಿಧಿ ಲಾಳುಂ। ಪೊಂನಸುಮ್ಮೆಯವನಮಾಡಿದ ನೆಲಬ ಕೆರೆಗೆ ನು ತಂನನಿಕರ
ನಿತ್ತ ಧನವವಿಟ ಜಂಗಮಕೆ ಕೊಟ್ಟುಪದ ಜಲಂ ತಸಿತದಿಂ॥ ತಾಂನಿಡುಗೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ತೊದುರ್ಗ್ರ ಮಾವನತಾತ। ನಂನಾಡೆಭೂಲಿ ಲಸಿ ಲಯೆ ಶಿಷ್ಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಂನಕ್ಕೆ ಕೆಲಯಂ ಮಾ

೧೦೪

ಥವೆ ಶ್ರೀಗುರುವಂ ನೆಂತು ತ್ರಿಕಾಲ ಗುಡುವ ಸಾಸೋ ಡುವಾ॥ ೫೦॥ ಯೆನುತ ವಿಪ್ರಾಳಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಕಡೆಗೆಯ್ತಂದು। ಜನಕಶಿವಾಲಯಕ್ಕಾಥವಂ ವಿಪ್ರನಾತಗೆದ್ದ। ಜನಕ ಕರ್ಮಸಲ್ಲುಮೆಂದಿನಿಸ ಮೂದ್ದಯ ಮಾಡಿ
ತೆಂವ ಮತಕೆ ಷಾಸ್ತ್ರ॥ ಅನುಚಿತದನಿಂಮವಾ ಭುವನುಳಿದುಹೋಂದಿ। ಬ್ರಹ್ಮವನುಗೆ ದಾರಿ ಪರಕರ್ಮಂ ವಮಾಳ್ವಿ ವಾವೆನಲು। ಘನಮಹಿಮ ವಾಥಿವಾರಣಾ ರ್ಥನ ಪ್ರಮುಗರಾ ಜಟ ಆರ್ಥರ ನಿಂ ಥಿಂದನಾ॥ ೫೧॥
ರಪ್ರೋಕ್ತರಮುನ್ನವಘ ತಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಚಾರಣಾ ಬುರಾ। ಚಾರಬಾ ಧರ್ಮಕರ್ಮಮಂತೆಜಿಸಿ ಸೂತಕಕೆ। ದೂರಸನಾ ನಿಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಚರಣಾಂಬು ಪ್ರಸಾದವುಮುನ॥ ವಾಕ್ಯಕಿಸ ಕ್ರಿಯುಂಸವಿಮ ನಿ
ಜವೆಂಪ್ರದಾ। ಕಾರವಾರ ತುಳಿತಾ ಭವಪಾರ್ವನಪ ನೆಂತು। ವಿರಕ್ತ್ರಿವಾ ಚಾರಸಾರಾನುವರ್ತ್ತಿ ಯಾತಂ ಸಮಾಧಿಗೆ ನಿಲ್ಲನು॥ ೫೨॥ ಶೆತ್ತು ತ್ರಿಜಕರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದೆಸೆವಿತ। ನಿಟ್ಟ ಕ್ರಿಯಂ ಷಂತ್ತೆಪುವೆದಾ
ವ್ರಯನವಿಧಿ। ಸಿದ್ಧಸಾರಾಘವನಿರಕ್ಕೆ ಬಿಂಗನಾಗಿನ ಡಬ್ಬಿದಾ ಡಿಮಗೆ ಕಾತನಾ॥ ಬಜ್ಜೆ ಬಹಗಸನಾಸೆ ನಿಮಗಳಿ ಪಾಸನೆಯ ಕಡೆಗೆ। ಸುಜ್ಞಲಿದೆಂದು ಫಲತೆರ ದಿಗಳಹಲುನೆರ ಧ್ವನಿಳ್ಪರಂ ದುಷ್ಟತಂನೊ ಬಿ
ಪ್ರಭ್ಯರಸನಿಂತೆಂದು ಯೊಚಿಳ್ಳದನಾ ರಗಾ॥ ಅ೫೩॥ ಪುರವಾಧಿಗಳೆಂನಮುಂ ದೆನಿಂದಿಂತು ನುಡಿ। ಕೃಪಾಕಿಜಿಂಪ್ರೆಯುಂಪಿ ರಾಘವನೆ ನಿಜಲಿಂಗ ವೆಂ। ದೀ ಮುವಡಿಲಾಕೈಯ ಕತಂ ಜದನಿಹುಂನಿ
ಗಳ್ಳಿಸಿತನೆಂದು ತಿಳಿದು॥ ಪರಮೆ ತಿಗೆತಿಂಗ ಥಾರಿಗೆದಪನಸ್ಸಲ್ಲವಿ। ಘುರುಪ್ನಗೆಸಮಾಧಿಯಂ ಮಾಡುವೆಂಬಳಿ ಕಶಾ। ಬಿರಿನಿವೆನಿಂಮದ ಪನಕ್ಕಪ್ಪುನೆಯನಿತ್ತೆ ನಥಮ ಕರ್ತುಮಾಗೆಂದನಾ
॥೫೪॥ ಥಕಗೆನೆ ತ್ರ್ಯವೋಸತ್ಯ ಮಸ್ಥಾ ಕರ್ತ್ತುಮದಿ। ತರೃತ್ವಕ್ಕನಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಿಯಾದುಬಳಿಕ್ಕೆ ಬೋರಧುದೆ ಸಾಕು ನಿಶ್ಚೈಪಿಸಿದ ತಬ ಮಂತೆಗದು ದಪಿಸ ಹೊಳ್ಳಿರಿಸುತೆ॥ ಭರಿಯತನ
ವಿಮಗಾದುರೆಂಪ ನೆರದಿನವಿ। ಪ್ರಮ ಸರಿಮಪಾದರವರತೆ ವಿತ್ತಂಮನೆಗ। ಹರಮುದಂ ಚಿರಸುತ್ರಮುಕ್ತನಪಾ ಡಿನವ ಧನಸ ಮುಪ್ಪುಕಾಂಜಲಿಯ ನಿಪ್ಪನ॥ ಅ೫॥ ತಿನವಿ
ಅಗದುತ್ತವದಮೂರ್ತ್ತಿಯಂ ಜಂಮ ಯೆ ನಿಪ। ರವದೆಗಪುಂತೆರೆ ನಡೆರಿಸ ಆಯ ತೆರದಿರಾ। ಘವಲಿಂಗವಂ ತೆಂದು ಪುಷ್ಪ ಕಾರು ಡ ಮಂಮ ಜಿಳ್ಳಿಯ ಘೆ ಯೆಸವತ್ತಿ॥ ತಿಷ್ಠಾತೆ ಲಾಲಿದ
ಮುಕ್ತ್ರಿಕವಾಂಪನ ಡಯಿತಾಂ। ಭವಗನಾಂತ್ರಿವನಂ ವಿಮಾನದೊಳು ಬಿತ್ತು ಇಮಾ। ಮವಸಮಂ ಸ್ನೋಡಲೆಳ್ಳಂ ದರೆಂಬಂದಮಂಸ। ಕಲನ್ನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ರೂ॥ ೫೬॥ ದಿವಿಜಪತಿ ಚೆವರ್ಪೂನ ಮಿಸುತ್ತೆ ಕೆಲರಲ
ಕ್ತ ವರನೆರುವವಿಮಾನವೆನುತೆ ಕೆಲರುಹಾಂ। ಭವಪುಷ್ಪದತ್ತ ಮ ಪ್ರುಕವೆನೆ ತಿಕೆಲರು ಬಂನಾಬಿಸುತ್ತೆ ವೇಗ ನನ್ನ ದೆ॥ ತವೆನೊಮುಶಿರೆ ಸಾಮ ಸೂರ್ಯ ವಿಥಿಗಳನಡು। ವೆಳಿರಾಜಿಸುತ್ತೆ ಕವಿ ಕುಲಚ ತ್ರವತ್ತಿ
ವೆ ಚಾರಬಾಂಬಾಳವ ಡದುಗದಿಗೆ ಜಕ್ಕೆ ಹಾರಮಟ್ಟನೆನೆಸಡದು ದೂ॥ ಅಲ್ಲು ಪಿಡಿದ ಬಿಳ್ಳಾಡಿಗಳಿತ್ತಿದ ಪ್ರಪಗ್ರವ್ವ ಜಗಳಿಡೆ। ವಿದದೆ ದಾಳಿಸುವ ಚಾಮರವಿತತಿ ಪಾಳಿಕರಾಗೆ ಡೆಣಾ ತಂಬ ಜಿ ನಿನಿಸಾ
ಮುರು ಜೆಂಯಾಲು ಜಕರಡಿವರದುಂ ದುಣೆ॥ ತುಡುಮು ಮಥ ಕಿದಕ್ಕೆ ಘಂಜಿ ಬಿರನಾ ಡಾಡೆ। ಬಿಡ ದೆಸೂ ರುವ ಶಂಕ ಪಲ ತೆರದಶಹಳಿಗ ಘು। ಸಡಗರಂ ಚಿತ್ರನಾನಾವಾದ್ಯ ದಪ್ಪು। ರವಿರಾಜಿಸಲು ಪುಷ್ಪ ವ

ನೌ॥ ಅಲ್ಲಾ ಮೆರೆಸುತ್ತು ಫಿಯೆನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂಜಲಿಯ ಮನೋವರದಿನೆಡೆಗೆ ಡೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಿಳ ನಕ್ಕ ಜನ. ನೆರಳಿ ಪದರಸ ನತ್ತ ಧಿಕ್ಕೀಂ ಭ್ರಮದಿಂ ಸಮಾಧಿಗಂತೆಂದು ಮುದದಿಂ॥ ಶರಣು ಪ್ರಿಯ ಹ
ನಾರಾಣಿಯ್ಯು ಯುತ್ತರದಾ ಕ್ಷಿ ವೈರುತರ ಪಜಯದ್ವಾನದಿಂದಿ ಫಪ॥ ಮಾಹೇಶ್ವರರಪದಾಂಬು ವರಾಘವೆಶಿ ಲಿಂಗದ ಲಿ ಮಿ ವೈಶಿಷ್ಟ ಚುಕ್ಕಿ ವಶ್ಶಿವಯೆನುತವಿ॥ ಭ॥ (ನ) ನಘ ತರಕ್ಷಿ ವ ಲಿಂಗ ಮಂ
ಪ್ರಜ್ಜೆಯರಮನೆಯು. ನನನ ಯ ಬಿಜಾಗಿಸು ಬಾಲು ರಾಘವೆಶ್ವರ ಲಿಂಗ. ವನು ಸಮಾಧಿಯೊಳು ರಾಜಿಪ ತ್ರಿಶೋ ನಾಬಿಯೊಳಾದ್ಯು ಜಯಯೆಂದು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ॥ ವಿನಯದಿಂ ಚಪ್ಪವಿಧ ಸಾಂಗಮಾ
ಜೆಯನೆಸಗಿ. ಕನಕಾದಿ ಪಂಚಲಾಪದ ಚೊನ್ನಾ ಮ್ಮಂಚಿರದ. ಘನ ನವ ಸಿತ ಮಂಜಳ ಶ್ಯಾಮ ಯುಗ ಪಾದ ಯ್ದೆರು ಯುಗ್ಗ ವೆಂಬೆಡೆಗಳ ಶ್ರೀ॥ ೬೫॥ ವಾಂದೊಂದು ಬಳ್ಳ ಪ್ರವಾಗ ಮಂನಿ ಡಿನಲ. ವಿಂದ
ಬಳ್ಳಿ ದಳಗಳಂ ತರತರದೆ ಸಾಗ. ಇಂದಶಿಖಿ ನಾ ಪ್ರುತದಿದಿಪ ಮಂ ತುಂಬಿಯ ಕ್ಕೈಲದಾಳೂ ತುಮದಗಿ॥ ಚಂದನದ ಪಾಲಗೆ ಯುಂದೆಂ ತ್ರಿಕೊ ಸ್ತ್ರೆಯ ಮುಚ್ಚಿ. ಯುಂದು ಧರ್ಮಾತ್ತಗೆ ಸ್ತ್ರಾಂತ್ರಿವಶ್ರಿವಾಂಪೆ
ನೆಲ್ಲಾ ಸುತೆ. ಧೂಂದದಿಂ ಸಮಾಧಿಯ ಮುಂಮು ಳು ಮೂರಿತನೆಯ್ದು. ಜಯ ಜಯಯೆನುತ್ತ ಬಳಿಕಂ॥ ೬೬॥ ಮೆಲೆವಿಡಿ ಕೆಯನುಂರಚಿತ ದೈ ಡಿಕೆಯ ಮೆಲ್ಲಾವ್ಯ ವಿಶ್ವವಾ ಪ್ತೆ ಶರಣನಿಳಿವರ
ಮೂಲಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸು ತಪ್ಪ ವಿಧದಿಂದಂ ಘೂಯಂಸಾಂಗಮಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ॥ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಗಕನ ವಕ್ಕಶಿಲೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ. ಲಿಲಿ ಯುಂ ಮಾಡುತ್ತ ಫಿಯು ಫಿಯೆಂ ದುನಿಜ. ಮಾ
ಲಿಯೊಳು ತ ಜಂಗಮದ ಪಾದಮಂ ಪಾತ್ತು ನಳಿದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲು॥ ೬೭॥ ಸುರದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿಯು ಫಿಯು ಫಿ ಯೆಂಬ ರವ. ಸುರಿವ ಪೂಮಳೆ ಮುನಿವನ ಮಂ ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸೆ
ಲಾಧರದಿ ಸುರಮನು ಮುನಿ ಪ್ರಮಥಗಣಾಮ ರುತಪಥದಲ್ಲಿ ದಿಂಗಣ್ಣಾಗು ನಾನಿ ಮತಾ॥ ಮರುಕ ದಿರುಕಿ ಚಾಂಗು ಮಾತು ಶಾಮು ಶಿವಲಕೆ. ಪರನೊಳ್ ಕ್ಕಂ ಬಡೆದರಾಘ ವಾಂಕ್ಷಾ
ಯೆನುತ್ತು ಶಿವಮಾಗಳು ದಂಕೆಳ ಪದ್ಧರಸು ಮುಖ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತಗಣಾಸುಂ ಲತ್ತಸದಾಘಾ॥ ೬೮॥ ಘಲತೆರದಿ ಬಂನಾಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ಮತ್ತನೆ. ನಸ್ತೊತೆಯಳಾಗಾಗಿ ಮೂಳವರುತಿ ಲಿ ಬಿರುಗದಮುಂ ಸಗಳ ಗಳ ನೆ
ಪ್ರಾಣಿ ಶಬಮಂ ಪತಿಗದ್ದು. ಸು ಜ್ಜಳಿಸು ವ ಡಿವೆಸಮಯ ವೆಂದು॥ ಯಲೆಗೊಲು ಗುದ್ದಲಿಗಳಂ ಪಾತ್ತು ಕೊಂಡು ಬಂದೆರೆಯ ಮ್ಯ ಗೆಳರನಿಂ ಮದವನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. ಗಳಲಿ ಶುದ್ಧ ನವಾದಿ
ವಸಿಸು ಛದನೊಡಿಕೆಂದೆನೆ ಪದ್ಧಶಸ್ತ್ರ ನ್ನ ದನು॥ ೬೯॥ ವಲಗೆ ಮುಡಿವತ್ತು ಛದೆಯಾಗನಿಂ ಕರಪ್ರಾ ವಕೆಶಿಳಗಮುದೆ ಮುಗ ಪ್ರುಷ್ಟಿ ಯಳ್ಳಿ ನಿರಂಜು ಡಿವ. ಡಳವೆ ಷ ಡಗಮ್ಮಿ ಗ ಳ ಸುಟ್ಟು
ಬೂಧಿಯ ಮಾಡಿ ಬಾಜಿ ಪಾ ಪೆ ವಾಂಕಂ॥ ಪಾವೆಗಳಿ ದಿರ ಹಂಗಿಗನೆ ಪಾತ್ರ ರಾಲು ಬಂದ. ಖಳಕು ವಿಪ್ರ ರಿ ಕಗಳ ಪದಿತೆ ಗವಿಯುಕೆ ನಿಂಮ. ಬ ಹುವನೊಡುವೆನೆನಲಾ ಪಾ ವ ಶರ ಬಿ ಕಾ ನಾದೆಸ ಮ
ಧಿಯ ತಾನಾಮಂ॥ ೭೦॥ ನರನ ಪ್ರುಷ್ಯನ ಮಪ್ಪು ದರಿ ದ್ವಿಸ ಮಾಧಿಪ. ಧ್ವರಸನ ಮಪತ್ವದಿನ ಪ್ರುಷ್ಟ ಮಾಡುದುಕುಯಕಿ. ತರುವಲಿಗಳಿ ಪುಷ್ಪ ಜಾಳಿಗಳ ಪಾತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯಂಕ ದು ಕೊಂ

ರೂ॥ ಪರಿಶಾಸಕಿ ಢಾ ದೆವೆಂದು ತಂಮೊಳಗೆ ಸೂ। ಸುರರು ಚಿಂತಿಸೆ ಸುಂಮನಿಕ್ಕಿ ಬಿಡದ ಕಾರ್ಯ್ಯಕ್ಕೆ ಪಿರಿದೆ ಡೆರು ಬಂಧೊಡೆಂ ಬಿಡ ಕ್ಲಾಗ ದೆಂದು ಕೆಲಬರ್ದು ರುಳ್ಳಿಂತೆಂಬರೂ॥ ಅದು ತಲೆಸೆ ನಿಜ ಶರಸಿವ್ಮಾ

ದಿಯಮಾಯಮಂಮಾಡಿ। ಕಲಿಖಾದನು ಚಿತ ವಧಮ ಶಿರನಿಂಮ್ಮ ಚರ್ಮ್ಮಕ್ಷ್ಮಾ ಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು ಮ್ಮು ಕ್ತನಪ್ಪ ಮಾಧ್ವಿಸಲಂತ ಪ್ಪವಂತೋರ್ನ್ನಿಮಗೆ॥ ಖಿಲುಕುವ ದುಕಾಣಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯಂ ತೋರಿ ದೊ। ಡೆ। ಬಲವಿಕ್ಕಿಸಿ

ಅವನು ತಂನಿಂಮ ಪಿಡಿರ್ದು ತುದು ನೆಲೆಗಾಣಿಸಿ ದೊಡೆ ದೂರಿಕೆ ಮಗಿ ತ್ರೆತಿಯ ಂದಡಾ ಪಾಪ್ಪಕ್ಕಿಂ ತೆಂದರೂ॥ ಅದು ಯುಕ್ತಿ ತೆರಿಸಿಕೊಡಿಕ್ಕೆ ಕಾಡದೆ ಯೆಂಬ। ಸಿಂದಿಂಗೆ ಮುಂನವೆ ಸಮಾಧಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೆಲರು

ತಲ್ಲಣಂಗೊಳುತಿರದ ಸಂಸಾಣಿಯ ತಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಸಿ ಕೈದಾದುರುಳ ರೂ॥ ಖುಲ್ಲ ದಿಂಡೆಯರಿಂದ ಖನನಮಂ ಮಾಡಿಸಿದೊಡೆ ತ್ರಿವ ಪುಣ್ಯ ರಂ ಪುತ್ರಪ್ಪ ಮಾಗಿರಕಂ। ಡೆಲ್ಲರವು ತ್ರೆ ಸ್ವಾಂಗನತಿಗೆಯ್ದು

ಪ ಡ್ಮರಸಂಗಮ ಸುಕ್ಕಿಂದರೂ॥ ಅ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ಲಾಘ ಹೊಟಯಂತ್ರಮಿಸು ವಮಸರ ಮೂಳ। ಸುಪುರುಷನ ದೇಹಲ ರಿ ಕೊಂಡ ಕಪ್ಪುರ ದಂತೆ। ವಿಪರ್ಶಿ। ತವೆಮಗೆ ಕಾಣಿಸುದ ರದ ರತ್ರ ತ್ರಾಂತಮಂ

ಪಿಸು ರಕ್ಕಿಸಿನಲೂ॥ ಅಪಘನವನೊಯ್ದು ವರಿದಲ್ಲವಾ ತರಗೆ ರಂ। ಮದ ಪುರಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಗೆ। ಖುಂದೆಂಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂ। ದು ಪಮಿಸಲು ಪರಸಮಾಧಿಯಂ ಪಡೆಯೆಶಿವನಾಸ್ತ್ರಯುಂ। ಪ್ರ

೧೦೫ ಸಿನ ತಾಬಂದುದಾ॥ ಅ॥ ತಂನೊಡಲಾ ಳಿಂಬುಗೊಂಡತಿಪರುಷ ದಿರದ ಶಿವ। ಸಂ ನಿಧಿಗೆ ಮೊದವಿ ಯತ್ನಮಂ ಕಾಣದು ಜ। ಗಂನ ಚಿಕ್ಕಿ ದಿಜ್ಜ ಭ್ರಮದಿ ಕಾಣಾ ಬೆಕ್ಕೆಂದು ನಿಜ

ಪವನಿಮಾಘಯ ಶ್ರಿ॥ ತ್ರಾಂನವೆಗೊಳಿಸಿ ದನಾ ದಿತ್ಯಂವ ಷ ನಂವಾದ। ಕಂನಿಮಗೆ ಜಿಂಪ್ಪೆ ಯತ್ನನಾದಂತು ಮಲ್ಲರಾ ಡೆ। ಕಂನ್ನಿಬ ಂಗಡ್ಡು ಸು ಪಾ ಣಾರ್ವ್ವಂತೆನಿಂಮ ಯಜಗಳವೆ

ಂಬುದಂಕಾ ಒತ್ತೆ ನೆಂರೂ॥ ಅ॥ ಅಭ್ಯ ಯ ಮುಮನಿತ್ತೆ ಬೊಗಿಕೆ ಯೆಂದು ಬಿಳ್ಳಾ ಡು। ಶುವೆ ಕರಾನಂದ ಕರ ರ ಕವಿಸರಾ ಬಾ ಸ್ವಕರ। ತ್ರಿಭುವನ ಭವ ಪ್ರವಿಜ್ಜೈದ ಕರ ರತಂಕರ

ಮ ಶಾಬ್ಧಿಬಿಯೂಷ್ಠಕರನೆ॥ ಯಭ್ರ ಯ ಕವಿ ರಕ್ಷ ನೆರುಂಡ ಕಿತ್ತಿಪುರಮನದ ಹಿ ಮ ಥ ಪ್ರ ದಪಶಿಕ್ಷರನಸು ತರಾಘವಾ। ಪಿ ರುವೆ ಮುಕರ ಶ ರಾ ಮ ಣಿ ಯೆ ನಗಾರುವ

೧೦ ಡಿಯೆಂ ಚುಪುದ್ದರಸ ಮಿಗಳ್ಗಂ॥ ೭೧॥ ಯದ್ದತಮ ಪಾ ಮನಿಮಗೆ ತದು ಖಿ ದುಕ್ಷ್ಯಾನಿ। ರುದ್ಧ ಬ ಶ್ರು ದಪ್ಪ ಪಸಹಸ್ರ ನಾ ಕಿ ತ್ರ ಪಿ। ತ್ರಿ ದಕಿತ್ತಿ ನಿ ತಾನನತನಿ ಕಾಸಂತಾನ ಸದ್ಯ ಕ್ತಿರಸಿ ವಿಲಿನಾ॥ ಬದ್ಧ ಮಾ

ಯಮಾತ್ರತಿಲ ಮಿತ್ರ ಸಂಜನ ಸು ಪ್ರ। ಶಿವ ಕ್ಷವಿರಾ ಯ ರಾಘವದೆವತಿ ವಮತಸ। ಮುದ್ಧರನ ಜಯಶ್ರಿಂ ರಾತವಿತಸಪ್ರ ಥ ಗ ಜಗದಾಲಿನ ತಪದಯುಗಾ॥ ೭೨॥ ದುಷ್ಟಾ ನ್ವಮತಮ ತ್ವಗ ಪದ ನ

ಸಿಂಪ್ಪ ಪಶಿ। ತುಷ್ಟ ಪಾಂಗಿಸ್ತ ರಪ್ರ ತತಿ ಕವಿ ಕಮಲಾ ಪ್ತ। ಪ್ರ ತ್ತಿ ಪಾವನ ಮಹೊಜ್ವಲ ಕಿತ್ತಿನ ತ ಜನಾ ನಿಷ್ಟಫಲಸಂಧಾಯ ಕಾ॥ ಕಷ್ಟ ಸಂ ಪ್ಪ ತಿಸ ಜ ಕು ತಾ ರನಿಜ ಸಿವ ಕಾ। ಶಿಷ್ಟಾ ಳ ಸಹಲ್ಲ ಪಥ ಬದಮನ

ಕ ಬಿಲಸದು। ಶ್ರೀ ಸ್ವ ಮ ವಿ ಮಾ ಭ ರ ನಾ ಜ ಯ ರಾ ಘ ವಾಂಕ ಕವಿ ಪಾ ಪ್ರ ಮ ದ ವಿ ದ್ವಂ ಸ ಕಾ॥ ೭೩॥ ನತ್ರಾಂಕ ಮಥ ಕನ್ನ ಸ ಪ್ರಾ ಪ್ಪೆ ನಿ ಕರ ಕ ವಿ। ಚ ತ್ರೆ ಶಿಲಿಂಗ ವಿಷ್ಟಾ ಪು ಪ್ರ ಪರಿ ದ ವ। ಏ ತ್ರ ಮ ಪ್ರವ

ನಿಮ್ಮಲ। ಪ್ರುದಯದ ಲಿತ ಚರಣಾ। ಶಾಂತ ಬುಧನಾಯಕಾ॥ ಶಕ್ರಾದಿದೇವ ತಾಸ್ತುತಿ ವರದ ಸ। ಕವಿಭಾನು। ಪ್ರ ತ್ರನಿವ। ತ್ರಬುದ್ಧಿ ತ್ರಿಸ ಬಿಕ್ಷಿತ ದಿವ್ಯಗಾ॥ ೭೩ ಕೇವಲ ದ್ಯುಚ್ಚೆ ಪ್ರಕೃತಿ

ನುಜ ಧರಾ ಚರಣ ನುತ ಜಯ ರಾಘವಾ॥ ೭೪॥ ಚಿತ್ರಭವ ವಾರುಧಿ ವಹಿ ತ್ರಿವಿ ಪ್ರುತ ಸ್ವನುನಾ। ಸುತ್ರಘನ ನಿರ್ಮ್ಮಲ ಚ ಚಿತ್ರ ಜಂಗಮದ ಯಾಸ್ತ್ರೆ ತ್ರಿದಾರಿದ್ರ ವನ ಚಿತ್ರಭಾನು ಪ ಸುತ ದಾತ್ರಿ

ಧರಾ ಮರವರಾ॥ ಶಿತ್ರುರ ರುಸಿಂತಾನಚಿತ್ರಾಂಗಮರಿತ ಶಿತ। ಪತ್ರಸಾಮಜ ಬುಧ ಶ್ರಸಂಚಯ ಜಯ ವಿ। ವಿತ್ರ ಸ್ವರೂಪ ಗುರು ಮುತ್ರ ರಾಘವ ದೇವ ಗಾತ್ರ ರುಧಾ ತ್ರನಿತಾ॥ ೭೫॥ ಯೆಂದು

ಪಲವಂಚ ಡಿಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರಕೃ ಬಂದಜಯಯೆನಲು ರಾಘವನ ಹೊಂದಾಡಿನಲವಿಂದ ಮಾಡಿಯೊಳು ಪುತ್ರ ಪ್ರಸನ್ನಾದ ಬಸಿವೆಶಿಸಾವ್ಯ ಯೊತ್ತಡಿಂ॥ ವಾಂಡಿ ಯಾತಾನಾದೊಳ್ ಸುಪ್ರ ತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ಚಂದನೆನೆ ಮಂಟ

ಪವರ ಚಿನ್ನ ಸದೃತ್ರ ಪುರ। ಚಂದನ ನಂಜ ಕಳಿಶ ಮಲ್ಲ ಯ್ಯಗಳ ಜೆಸ್ಸನರದನಂ ನಿಜನಿಳಯಕೆ॥ ೭೬॥ ಸ್ನೇ ತ್ತನಿ ಬಂ ದು ಲಿಂಗಾರ್ತನೆಯ ಮಾಡು ತೆಗೊಳ। ವಾಂತು ಶ್ರೀ ವಿರಮಾಹೇಶ್ವರ ರವಿಸುತ। ತ್ರಂತಸುಲ

ದೊಳ್ ಪಂಚ ವಾರಂಗಳಂ ನೆಲು ತಪ್ರ ರನಾಗತರ ದಾ ಶಿಯಾತಾ॥ ಚಿಂತಿತಾರ್ತ ವಸ್ತುಸಂದಾಪ ಕೇಳು ತ।ಕಂ ತುಷ ಕಗ್ಗಿ ತಪ್ರ ಬಂಧಗಳ ಮಾಡಿಸುತ ಶಾಂತಳಿದ ಸಕ್ಕಳು ವಿದ್ವರಸಿಸು ಖಂಸ್ತುಂ

ವಿನೋದ ದಾಭಿದನಾ॥ ೭೭॥ ಕಂ॥ ಕರಡುವಮುಖ ಲೀಲಾವಿಲಾಕನ ಪ್ರಿಯಶ್ರೀ ಸತ್ವ। ವಾರುದಾರು ತರಂಗಿನಾಳಿ ಪಿನ ಗ್ರಾಮಿಳಿತ। ವರತ ರಸವರ್ದಾಶಿಮ ಭಾಮಿನಿ ಶೆಷ್ಠಾನು ಪ್ರುಪ್ರಜನ

ಕಲ್ಪದ್ರುಮಾ॥ ಪರಿತನಾಗವ ಚಿತ್ರಯ ಪ್ರೈನ ತೆಯಾಷ್ಟವರದನಿ ಶ್ರಿಸ್ವ ಗಮನಾಗಮನ ವಿಷ್ಣು ರಥ। ಪರಮ ಪ್ರಪಪಾಲಿಪಾಲಿ ತ್ರಮು ಕಂದು ಜಯ ಬದ್ದ ನಂಜೆಸಿಸಲವ ಸತತಂ॥ ೭

ಶ್ರೀ ಸ್ವನಿಪಿರಂಗ್ರಾ ಜತ ಕೆಂದ್ರ ಮುಖ ದ ವತಾ। ಮಸ್ತಕ ಕಳಿಟ ಕಳಿತದಿವ್ಯ ಮನಾಳಿಗನಾ ಗ।ಬಸ ಪ್ರಲಾಲಿತಾಂಘ್ರಿ ದ್ವಯ ನಜೆಯ। ನಾದಿತ್ಯ ಕವಿ ಮಗಂಬಕ್ಕಾ॥ ವಿಸಾರಿತಾ

ಸ್ತಾತ್ರ ಕರಮನಿಗ ಸ್ತೂಪಯೊ। ನಿಸ್ಸಗ ಯಮಾ ನನಾನಾಸ್ತಾಚ ದಾನನೆ। ಜಾಲ್ವಕಮನೋರಥ ದ ಚ ಶಂಚ ವಂಗಾಳಿಗಸ್ವದ್ಧ ನಂಜೇಶ್ವರ ಕ್ಷ್ಮ ಘೊಳಿ ದೂ॥ ೭೯॥ ಕ್ಷಿಮವತ್ತಾನನಸ್ವಗಾ ಜಮದಮ

ಧುಪಾಯ। ಕಾಮಾಂತಕಾಯ ಕಾಲಪ್ತಂಸನಾಯಭವ ವ। ಸ್ವಾಮು ಜಾತರದ ಪ್ರೃದಶನ ಮುಗರಾಜಾಂಮ ಸಕಲ ತತ್ವಾತ್ಮಕಾಯಾ॥ ನ್ಯಮ ಕೇಶ್ರಾಯವಾಳಿ ಜನೆತ್ರನೆತ್ರಪದ। ತಾಮರಸ ದಯುಗಳಾಯ

ಗಂಗಾತ್ರ ಮಾಂಗಾಯ ಭೀಮಾಯ ಶಿವಾಯ ತ್ರಿಭವ ದನಂ ಜೆತ್ರ ಸು ಖ ಕರವ ಮಾನಮನ್ಮಿ॥ ಲಂ॥ ಗಿರಿಸುತಾ ವದನವಾರಿ ಜ ಲಿಂಗಚಂದ್ರಿಕಾ। ದರಕನಲಯೊರುತರಕರ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ। ಸುರುಚಿಯೊಡ

ರಮಂಚ ಮಾಂಕಿ ತೆಗರ್ದ ಳಂಮೆನಕಾಸನುವರಾರಿ ಯಾ॥ ವರುಷ ಪುಷ್ಪರಲಾಲ ಕಲಹಂಸನಂಬಿಕಾ। ವರಯವ್ವನೋದ್ಯಾನ ಪಂಚಸಾಯಕ ಸಖಂ ಮೂರಿಗೆಂನ ಪಾರ್ವತಿ ಶ್ರುಂಗಾ ಕಲಶಾ ಬಿಶ್ರೀ ತರ

ಕಸಿದ್ಧನಂಜಾ॥ ೮೧॥ ವ। ಧರದಿ ಮುಗರಾಜವರಪತ್ರ ಸರಸಿಜ ನೆತ್ರಿ। ಶಾರಿಸುತ ಜನಿಗಳದ। ಭುಗನಾತ ಗಿರಿಜಾತೆ। ಪುರವಣಾಜನ ಬಾಲಲಿಲಾಕ ಚಿತ್ರ ಪಿರದನೆ। ಮೂನೆಗ್ಗದು ವದನ್ನೆ॥ ಪುರ

॥ ೮೨॥ ಯ ಶ್ರುಸರಸಿದ ಶಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಶಕಲಹ। ಸ್ತನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ನವಪ್ರಾವ ಚಾಮರಹಿ ತುಸದ್ರ ಹರುಮರ ಶಸ ಪ್ರಂಮ್ಯೈಕ್ಷತ ವಿಗ ತಪ್ರಿಗ ಪವರರ ಕಂಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ರಮಣಿ ಶಿವ ಯು। ಭವ ಜ ಬುಳುಗಾನ। ಸುಪ್ರಸಿತ ದಾ ಮಹಿಮಾ ಶನಿಸ

ಕಾಶಿ ಮತ। ನಾತ್ರ ಮಹೀ ಧರಯವಿ। ಪ ಗ್ರನ ನಜನಪ ವಿಶ್ವ ಸಿದ್ಧ ನಂಜಾ॥ ೮೩॥

ತ್ರರಾ ಖಳ ಮಂತ್ರ ಮೂಪಿನ ಗರ್ತೆ ತಾಪಿ। ದುರಿತಾಪ ಹ ಪ್ರತಾನಾಶಿತೆ ಪಾವನ ಚರಿತೆ। ಸ್ಮರಿತ ತಾತ್ತಾ ತರಳ ಪಾರೆ ಮತನಾಧಾರೆ ರಕ್ಷಿಣಿ ಚಿತ್ತಸು ಸವಾನಿ॥ ಧಾತ್ರಿಧರನಾಥವರ ಸುತ್ರಿಪಾಲಿತೆ
ಜನ। ತ್ರಿತಂಪಿ ನಕಲಾಷೆ। ಚಿತ್ರಿಪರಮಾನಂದ। ಧಾತ್ರಿ ಗಾರುತ್ತ ತನು ಗಾತ್ರಿ ತ್ರಿವರ್ಗನಾಚಿ ತ್ರಿಚಿತ್ರಿತಸ್ಥಾಂತಸ್ಥಿತೆ॥ ನೇತ್ರಿತ ವಪಾ ಪ್ರಲಯಮಾ ಧಾತ್ರಿ ಜಗದಪನೆ ಸರ್ವ್ವಗ। ನೇತ್ರಿಸುಪ ಗಣಪತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಪಿ
ಸ್ವಾಸ್ಥರ। ತೆತ್ರಿಶರಸಾಗತ ತ್ರಾತ್ರಿ ಸಲಪಮಜ್ಜನಿ ತ್ರಿಶ್ರಾರ್ತ್ತಿವಿಗತಸಿವೆ॥ ಧಾಕನ ಶರತಾರ್ಣ ಘಕಾಶ್ರಾನಗಣ ಪ್ರಮುಷ್ಟಾಂನ। ವಸತಿಯ ರುವಮುಂತಾದ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳನು ಆರತಿ। ಮನವರಿ ಸುಜಂಗಮ
ಕಂಚೆ ದೆವರು ನಾತಿಲ್ಲ ದಿತ್ತು ಜಸವ ದೇಮ ಮುದ ದಿ॥ ಮನು ಜೆತ್ರ ಚರಗಾಳಗನಾಚಿತಪವಾದ ಗಳ। ವಸು ದಿನಂ ಮೆರಯ ಘುತಶಿವಭಕ್ತಿಲತೆಯ ಮಧಿನಿಂತೊಳುಂಚೆಳಪ ಧನ ಪಪುಚುವ ರಂದೆ ಶಮನ
ದಿಪ್ಪ ವಿತ್ತು ಸಲಾ॥ ಮಡಿವಳ ಯ್ಯಂಗೆ ಮಾದ ರಸಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಗನೆ। ಪಡಿಪಾರಿಬಸವಂಗೆ ಮೊಳಿಗಯ್ಯಗೆ ಸವನಾ। ವಡೆಯ ನಸುರೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ದ್ದಕ್ರಾಂತರಾಮಂಗೆ ತ್ರಿರುದ್ರ್ಯನಿ ಸಂಬಂಧಿಗೆ॥ ಪಡೆಪದ ಪ್ರಿಂನಾಂಗೆ
ಹೊಲತ್ರಾಂತ ಅಂಗೆಯುದು। ತಡಿಯುವ ಪ್ಪ ದಿವಿ ಗಂಕಿಂನ್ನರಗೆ ಪ್ರಮವರಗೆ। ಕಡವಲ ದನಂಚಿಗಂಚಂನ ಬಸವಾದಿಗಣ ಕುಲಕೆನಾನುಬಿವಂದಿಪೆಂ॥ ಲ॥ ಮಕುಘುಮತ್ರ್ಯ ದ್ರಾಗಮ
೧೦೬ ಲಂನಿರಾಕ್ಷರಿಸದೆ ನೆ। ಮರುಳ್ಗುಸಾಲಾಚ್ರಾ ದಿಪದಗರ್ಣ ಬಯಸುವವ। ಮರುಳ್ಗುದಿಪಾದಿಸು ನಾಗಳ ಬಿಟ್ಟು ತಿವತತ್ವಕೊಳಿದುಮ ನವಿದದಪುರುಷಾ॥ ಮರುಳ್ಗುತ್ರಿ ವಿಧಪ್ರಸಾದ
ವನು ನಾದ ಬಾಯಸುವಿ। ಗಿರಿದವನು ತೆಲಾ ಶವನು ಮರುಳ್ಗಾ ದಿಕಾ ಬಸ। ಮುರು ಜಿಗುನಿ ಮರುತ್ರಾಯ್ಯ ಕಡಿಗಳಂ ನಿದೆ ವನೆ ಯೊಳಗಲದಿಕ್ಕೆ ನಿರಂತರಾ॥ ಲ॥ ಮದನಮದ
ದಮನ ಪುರ್ಗ್ಗನಿ ಶಿಪವಿಯಪ್ಪ। ಮದಶರ ಖಿಪಂಚಾಸ್ಯ ಗಿತ್ಯ ದುರಿತಾ ಪಹನೆ। ಸದಮಲಾತ್ಮಕಪ ಲ್ಲಳಾ ಬ್ರಪ್ಪಮಾಗರ್ಗಾರಿ ಪವರದಸರ್ವ್ವ ಜ್ಞನೆ॥ ವಿದಿತ ಬಸವಾದಿಗಳವಚನ
ಮಂಜಂಗಮ ಶಿ ಮುರವಿಯಗ ಜ್ಞಾನ ಮಂ ಖಿಳಪಾತಲ ನಚಿಶಿತಪ ಮುಳ ದಿಂದೆಂನುವಂಘಿಗೆರೆಗುಂ ಭಿಮ್ಮಗಾ ಮೊರದ ಭದಲಿಂಗಾ ಚಾರ್ಯರಿ॥ ವ॥ ಖಾದೆವರ್ಥಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಪ್ಪಿಸ
ಟ್ಟುಯೆಡೆ। ವಿಹದಿಸುತಿ ಗಳಿತ್ತ ಜಗ ಬೆಳ್ಳಿಬಂದ ದಿನೆರಗೆ। ಪ್ರಾಸಾದವಿಯಲ್ಲ ರಿವ ಕಿಚಂಪರಿವಪಾ ಸಾಗಾಮತ್ರ ದಂದನಿಲಿಸಿ॥ ಕಡು ಜನವದಿ ಕಟಗಳಲಿ ಮೂರೆ ಸ। ಅರಿವಿದಿದರಿದರಂ
ಪರಿದು ನಾಜ್ಞಾ ತ್ರಲಿಯುಗದೆ। ಕಡನೆ ಕಣ ಶ್ರರನ ನಿಸಿ ಮರದ ಸಲೆಕಾರ ಪ್ಪುರಚ ಶ್ವವಸು ರುಸಲವೆಂಮ ಸೋ॥ ವ॥ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಗಾನ ವೆರಾಗ್ಯಗಳ ತಾನಾ। ರವಿಲ ಜ್ಞಾನಂದಿ ಯ ಸುಧಾಮ
ಹಿಯ ಪ್ರದಯ ನಿಶ್ಚಿಂತ। ವದದ ವಾಚಾ ಶಿದ್ಧ ಪುಟ್ಟಿ ಲಾಚಾರಸಂಪಂನ ಶ್ರಾಶ್ವತಮ ವಿಮನೆ॥ ಚರಚರ ಸವರ್ತಿ ತ್ರಾಸುರ ದಿ ಪ್ಪಮೂರ್ತಿ ಶಿಂ। ಕರಚಾದವ ನನನಿದಾರ್ಗತ ದುಃಖ
ಪ್ರಾತ। ಶರಣಾಕ ವ್ಯಾಂಘ್ರಿ ಪದಯಾದವಾಂಗ ಧಿಜೆ ಡೆಯ ಶಿವಲಿಂಗದೆ ವಾಸ್ಯ ನಾಲಪಾ॥ ವ॥ ಆನೆ ಘನ ಸಚರಾಚರಾ ತ್ಮ ರನವ್ಯನ ಪ್ರತಿಮಾ। ನನು ಟಿವ ಮಯ ಪಾ ಮದಿ ಮ।

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನಿಕರ। ವಿನುತನಿಸ್ಪ್ರುಹ ನಿಕಾತಂಕ ಸಂಶ್ರುತಿಲತಾಶಂಕುಲಗುಣಾಪ್ರಜೈತ್ರ॥ ಘನಶಿಜಮದಾಪಹಂಸತಲಾ ಶ್ರಿಗನತ। ಜನಮನೋರಥದನಾವಾಗಶ್ರಿವತತ್ಪೆಗಳ।

೨ ನನುನಯ ಶಿಲೆ ಕ್ಷುಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಲೆಕ್ಕದ ಕರಿಯ ಸಿದ್ಧಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊರೆಗೆ॥ ೧॥ ಪರಮಶ್ರಾಂತಿಯ ಸದನಮುಂನ್ನ್ಯದೊಬ್ಬು ಶಿವಶಕ್ತಿ। ದುಃಖಿತ ವಸಧಾವನತ ಜನಸುಖ ಪ್ರದತ್ತ ಪಾತ್ರ

೩ ರದಿ ಕಾಮಾದಿಷಡ್ವರ್ಗ ಪಾತ್ರ ಚೈತ್ರಿದಯ ಶ್ರಿಪದ ಮನನ ಲಪ್ತದಯಾ। ಚರವರ ಪ್ರಮಥ ಕುಲನಾಥ ಬ್ರಸವಾರಾಧ್ಯ। ನೆರದ ನೆಯ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಘನಾಪಾರನಿಯಮವಾಂ

೪ ತುರುವ ವಿಮನೊಪ್ಪುತ್ತಿ ಶ್ರಿನಘ ಶ್ರಿ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪಾಲಿಮ ದೆಂಮನಾ॥ ೨॥ ಸುರಮನು ಮುನಿಪ್ರಮಥ ಸಂಕುಳ ಶಿವ ಚ ಕುಜದ। ಲವರಮೂಲದಿಂ ಹುಟ್ಟಿತು ಸಕಲ ವೆದಾಗಮ। ಕ್ಷರರಹಸ್ಯಂಗ

೫ ಳಂ ಬಾಧಿಸುವ ದಕ್ಷನಾ ಮೂರ್ತಿಯಂ ದ ದಧರೆಯೊಳು॥ ಪರತರಶ್ರಿ ವಿರಮಾಹೆಶ್ವರಾವಳಿಗೆ। ಗುರು ಬಸವಮುಖ್ಯ। ಪುರಾತನರಾರಿದ ವಚನಗಳ। ಪರುಷದಿಂ ಬಾಧಿಸುವ ಗೂಡ ಕರಬಿದ ವಿರ

೬ ಶ್ರಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಲಪಾ॥ ೩॥ ಧರೆಯೊಳುಂ ವಿರಮಾಹೆಶ್ವರಾಚರಣೆಯಂ। ವಿದಿದು ಪ್ರಕಟಂಗೆಯ್ದ ತೊಂಟದಾರ್ಯ ಶ್ರಿಪದಯ। ನೆರೆ ವಿಡದು ಜಗವರಿವಾಲುಂಸಕಲ ವೆಷವಗಳಿಂದ ಶ್ರಿ ವೃತ್ತ

೭ ರೆಯುಂದ॥ ವಿಬಿಚರಿಂಸಿಯಂ ಕೊಂದವರ ದುರಿತಮಂ ಕೆಡಿಸಿ। ಶರಣಾಗತರವಾಂಛಿತ ಪ್ರದಮಹಾಮಹಿಮ। ಚರಚತ್ರವ ತ್ರಿಸಪ್ತಿಯರಾಯ ಶಿವಬ ಲದೆ ದೆಂಮ ಪಾಲಿಸು

೮ ಂತತ॥ ೪॥ ತೋಳಪಜಡೆ ಮುಡಿಯಿಂದ ಲಚಿತ ಶಿವತಾಂಗದಿಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲಿಂ ವಿಮಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಿಂ। ತನಧ್ಯಲಿಚರಣ್ಣಸು ಂಡಲದಿ। ಕಾಶಯವಸನದಿ ಸುದಿವ್ಯ ಶಿವಮಂತ್ರದಿ

೯ ೦॥ ಲಲಿತಕರತಳ ವಟ್ಟಿವಲಿಂಗದಿಂ ಕರುಣಾರ ಸಿ। ತುಘುಸುತಿ ಪಲಾಚನದ ಸೊಪ್ಪು ವಡದಳು ಥನಿ। ಮೃನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರವಕಂ ಶರಿರಚರ ಲಿಂಗಮಚಿತ್ರಮೊಳು ನೆಲಸಿರಲಿ ನಿಶಂ॥ ೫॥ ಶ್ರಿಚಾ

೧೦ ರ್ಯವರದ ಪರತಾಳನಂಜೆಶ್ವಿಮು। ವಾ ಚಾರ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಿದ್ಧವಿರೆಶ್ವ। ರಾಚಾರ್ಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೆವ ಶಿಂಗಳ ದೆವ ಸಿದ್ಧ ಬಸವಾಚಾರ್ಯರೂ॥ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಚೆಂನವಿರೆಶ

೧೧ ಲನಂದಿಶ್ವರಸಿ। ದಾಚಾರ್ಯ ಬಲೆ ಯೆಡೆದು ವಂನ ದ್ಗಾನಿಶ್ವರನಿಲ ಜಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಪರ ಮಾನಂದ ದೆವಲ ಬಸವಾಚಾರ್ಯ ಕಂನ ಮೊರೆಗೆ॥ ೬॥ ಬುಧ ಕೆಯ ಮರೆಂದು ನಿಧಾನವಸ

೧೨ ಜನದ ಬಲದಿ। ಮೊರಸ್ಸು ಸುವಂತೆ ಕಾಯದ ಮರೆಯ ಜ್ಞಾನಮಂ। ಗುರು ಕರುಣಾದಿಂ ಪ್ರಕಾಶಂಗೆಯ್ದು ಮಾಳ್ಪೆ ಯಿಂರಾಘವಾಂ ಕವತ್ರುತಿಯ ನೂ॥ ಚಿರದ ಯಾನಿಧಿಮುಂನ್ನ್ಯದೊಬ್ಬುಳ್ಳಿ ಸುಶ್ಶಾಂತ ಬಂ

೧೩ ದು ರಸಂ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಪ್ತತಾನಯ ಕವಿತ್ವಾ ಯು। ಲರಿಜ ರಾಮನಾಯಿನಿ ಪನಂದಿತ ಕವಿಯ ಕ್ರುಪೆಯಿಂ ಪ್ರಕಟಮಂ ಮಾಡಿದೆಂ॥ ೭॥ ಪರತರಸು ವಿರಶ್ರಿವಾಚ್ಛಾರ್ಯ ರಮಾರ್ಗಸಂಚರಣ

ಕನಾಗಿ ತಿರೆಕವಿತ್ತಸೊಬಿದವಿಮಲ । ಗುರುಪಂಚ ವಂಣಾಗೆಯ ಬಿಷ್ಟ ನಂಜೆಸ್ರಾಂ ಘ್ರೂಕಮಲವ ಘುಪಾಯ ಮಾಸಾ॥ ತರನಾ ಬನತಿತ್ರಿನಿಸೆರಂಗ ಸಾವನನೆಮ ಸಿಘ್ರು ರು ರಾತ ವಪ್ಪ ಯಗಾರಾ ಬ
೦ನ ಯಸುಗಾರು ಕರುನಾಜಲ ದಿಂರಾಘವನ ಪ್ರತಿ ಯವಿದ್ವಿಕ್ಷ್ಯ ದಿಂ ಪಾರವ ಯುಟ ಬದಸಾ॥ ಗಣ (ಶ್ರೀ) ವನಿಂದೊಮುಚರಿಸುತಿಪ ವಿರ ಮೊಹಿಸ್ತರ । ಪ್ರವರ ರಾಪದ ದಿಂದ ಮ ನಸೊಮ ದೃಧಾಳ್ಪು । ಲಿತ
ತಿವಮಾತ್ರಗೆಂಡು । ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪದವನ ತಿಶಾಂತಿ ಯಾ॥ ಕವಿತಾ ವಿಲಾಸ ವಪ್ಪಾ ವರಣ ನಿಷ್ಠಿಯಂ । ಸವೆಯ ದಾನಂದವ ಮಂಸಲ ವಿಷ್ಟಮಂಕೆಗಳ್ಪು । ತಿವಳಿದು ಖ ಪ್ರತತಿ ಯಂರತ್ನಸು
ಗೆತಂಮ ನಾಬ್ಬಗನ ನಾಗನಂ ಪಂ ... ಮಾ॥ ನರಾ॥ ಗುರು ಕರುನಾದಿಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನೊಲವಾಂತು ಮದನ । ಸುರದನಗಳಂ ಟಡೆದು ಪ್ರಮತ್ತಾಳಿ ಯಂಪೊ ಗಳು । ಪುರವಾರಿ ದಿಗಳ ಗೆದ್ದು ಸುಮನ ಸಂ
ಗಾತಿದು ವಿರಶ ನಿಂಕಲ್ಪ ದಕವಾ॥ ನೆಕಪದ ದುಮುಃ ಖವಿಗಳಂ ಜಯಬಿಪಾಂಮ ಳಿಂಯ ಸುರಿಬಿ ಶಿವ ಜಂಗಮಕೆ ಮೊತ್ರ ವಿತ್ರಿ ಶ್ರರಂ । ಕರದ ತಾಲ ದಿಸಮಾಡಿ ಯೊಳು ತನುವಂ ಬಳ್ಲಿ ಮಾದಿ ರಾ
ಪ್ರೆವಮೆರವನಾ॥ ನಗ ಯುಂತಿಲಿವಾ ದಂಗಳ ಲಿನಿತುಸಂದೆಶ ವಾಂತ ನವನೆಯು ವಂ ಘೋರನರಕಾರ್ಣವ ವ । ಶಾಂತಿನಿಂದನಿತ್ಲ ರ ವೆಂದು ಸಂದವಿ ಬಬಿರಾದ ಧಿ ಕ ವರ ವಾದಿ ಗೆ॥
ತಾಂ ತೊಡದು ನಮುದಿಗೆ ವಿಸನಸ್ಪೂರ್ನ ಬರ ಲಿಮಧು ಗ ಭೂಮುಂತಾದ ದಿಬ್ಬ ಇಗ ಳಂಗೆ ಧು ತೊದ ವನ । ಕಾಂತಮಂಪಾ ಯುಸುವೆನಿಪ್ಪ ತಿನ್ನೆ ಗೆಮರವ ಮಲವ ಖಳ ನಿಲ್ಲ ವಿ
ಧಕೆಂಕೊ ಗಾ॥ ೧೦೦ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿರಪಿಕ್ಷಿ ಯುಂ ... ವಿತ್ತರನ । ಚರನಾ ಕಮಲ ದಾಸನೆ ಶಿಸೊಂಡನಿಜ ಭಕ್ತಿಯುಂ । ವಿರಚಿಸಿ ದನಿ ಪ್ರತಿಯನಾ ಕನಲು ದಿಮಲ ಸ್ವರುಸಾಗಂ
ಬರ ದಿನಮನಾನಿ॥ ಇತರ ಕರ (ಕವ) ತ್ರಿಕಾ ವಲಿಯೆಂದೆನಿಪ ವರ । ಮುರದ ಸಂಸ್ಥಾಸನಾಧಿಪ ಬಂಚವಂಣಾಗೆಯ । ಸುರುಬಿಷ್ಟನಂ ಚಿತ್ತರನ ತಿಷ್ಯಬಿಕ್ಷ ನಂಜೆಶನಾಂಶರನಾರವಸಾ॥
ಣದಗ॥ ಯುತಿಗೆನಿಬಿ ಮೃತ್ಯೆಯಕ್ಕೆ ಮಾನಕ್ಕೆಮಾ ರು ಮತಿಗಳು ಬಿಡ ದೆಬಕ್ಕೆ ಸುರ್ಗಾದಿಗಳು ಕೊಡವಾಲ ಕರು । ಗಳ ತನಾಬಿಮ ನೆಯವಗನಾಕರಿ ಗೆಸಕಲಜನ ಶಿವ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿಸಂಮಾ॥ ಚಲ ಚಿ
ತ್ರ ದೆ ದರುಬಡತನವಬಿಯ ದದೆ ತುಬಿಕಂ । ಗಳು ಕಂದದತಿ ಚಾರಂಬಾಳಿ ಪಾವನಮಪಾಂ । ಗಳು ಚಿಚ್ಚ ತಿಕ್ಕೆ ಪಂಬಿಯರಾ ಪ್ರೆವಾಂಕ ಲಿಕ್ಕತಿಯ ಶಿಶಯದ ಮ ಖಿಮಿಯುಂದಾ॥ ೧೦೨ ॥ ಶ್ರೀ ರ
ನಾರಾಘವನವದಾ ಶಿಗೆ ವನಧಾಮ । ಶರನಾಬರಾಘವನ ವಿಭುವೆ । ಸರ್ವ ಸುಖ ಶುಭ ಮವಿ । ಶರನಾಬರಾಘವರಾಯ ವಿಜಿತದುರ್ನವಮಾಯ ಸುಷ್ಟ ದ್ವಜ ಬತಕರಾಯಾ॥ ಶರನಾಬರಾಘವ
ಧ್ರುವ ರತ್ನ ಪ್ರಮಥಸ ತಿಚಿವ । ಶರನಾಬರಾಘವ ಶತನಾಸ ಕ್ಷತ್ರಿ ಸುಖಕರನಾ । ಶರನಾಬರಾಘವ ಕವಿ ಪದುರಿತಾಳಿ ಯಂತವಿಪಧಿರ ಶಿವಳ ಥವಿಚಾರಾ॥ ೧೦೩ ॥ ಕವಿರಾಜ ಮದನಮದದ

ಮನಾಂ ಶ್ರೀಕಾಸಾರ। ಶಿವಮಧುಪವಶಿವೆವಚರಣಾಬ್ಜಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾಂ। ಶಿವಗಣಾವಳಿಕೀರ್ತ್ತನಾಮೃತಾಸ್ವಾದನಾನಂದೋರು ಜಿಂಪ್ರನಿರತಾ॥ ಶಿವಶಿಂಯೂಪಪಶಿತ್ತವಯ್ಯ ನಿದಾನ್ತಾ
ಘುನಿವಹಕಾರುಣ್ಯರಸಪೂರಿತಕಟಾಕ್ಷ ತ್ರೈ। ಶುಚಿವನಸುತಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪರಾಘವದೇವ ಮುನ್ಯಂನಮೋನಮಃಸ್ತು॥ ೧೦೪॥ ಚರಪಾದ ಶತಪತ್ರ ರಜ ವಿರಾಜಿತ ಶಿರಾಃ। ವರಮಹತರು ದ್ರಾಕ್ಷಿವಕ್ತ್ರ
ಶ್ರೀವಪದವಮನನಾಪ ಕಮಪಾದಾಂಬುಪ್ರಸಾದ ಪಾಪ್ಮತಕಾಯದಿ ಸ್ಪುರಿತ ಕೀರ್ತಿ ನಿಚಯಾ॥ ಗುರು ಕೃಪಾಶಿಶಿತಾಂತರಂಗಧ್ರುತಶ್ರೀ ವತಿಂಗಕರು ನಾರಸಪೂರಿತಾಂಬಕ। ಶಿವ ವರದವಿಸ್ಫು
ರಿತಸ್ಥಿತಾನನಕವಿಪ್ರವರ ರಾಘವಾಂಕಾನಂದಕರನಮೋನಮಃಸ್ತು॥ ೧೦೫॥ ಸ್ಪಗೆನನಂದನಮನೋರಥದಗಾಚಿಗುರ। ನಾಗ್ನವಿಪ್ರೋಚ್ಚೈತ್ರರಥವಸಂತಾಕ್ಷಿಪದ। ಸ್ವರ್ಗ ಶಿವಕರಕ್ಷಿಪಂಚಾನನ

ಮದ್ವಿ ವಿಘ್ನಮದ್ಗಾಂತಜಾತವೇದಾ॥
ಬಿ ಲಿಂಗನಂಜೆಶಪಲಪಾ॥ ೧೦೬ ಹರಿಶ
ತ್ರೈಮಿಗೆಬಸಿಶ್ವ॥ ವರರಾಘವಾಂಕಸ
ಚರಶೈಲಮುದಿ॥ ೧೦೭॥ ಶ್ರೀವನಾಗ

ದುಗಾರ್ತ್ತ ಭವವೈರಿಪುತ್ರೋರುಗರ್ವಪರ। ನಿರ್ಗುಣಾಮದಾಪಘನಜಾರಾತಿಸ್ಪ
ಧರಸತ್ರಹಾನಿಧಿ ಲಿಂಗಯುರುತರಪ್ರಸೆ। ಶ್ರರದಿವ್ಯಧವಳಾಂಗಕುವಲಯಾನಂದಕರ।
ತ್ರುತಿಮಗ್ಗವಾರಾಶಿ। ನೆಲಿಬಿಚ್ಚಿ ದುದು ಭಕ್ತಜನಚಕೋರಿನಿಮನೋಹರವಾ
ಲಿಬದ್ದಿಕ್ಕಿಯುಂದಲಿಕಥಿಯವ। ಸಾರ್ವಳಿಯೊಳಾಂದಕ್ಕರವಬರಮಕೆಳ್ಳಾಡಿ। ದಾವಿದಗಂಗಿಂದ್ರಭೋಗ ಮಂಕವಲಜಾಯುವಪ

ಗ್ರ್ಗಾಪ। ವರ್ಗಸುಖದಾಯಿ ಶ್ರೀಗುರುಪಂಚವಂನಾರಿಗೆಯ
ಪರಮಲ್ಲನದುತಕರಬಿದ್ದನಂಜೆಶನಯಶಾಜಾ
ಯ್ಯುಪರಮಶಾಂತಿಯು ಮಾಯ್ಯುಸರ್ವ್ವಸಚರಾ

ರಿಯರ ಲಿಂಗಸಾಗ್ಯವಾ॥ ಶಿವಜನರೂಪಸ್ಥಾಯ್ಯನತೆಜಮಂಚಂದ್ರ। ನಾವಿಮಲಶಾಂತಿಕೆಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ। ನಾದವಗಂಪಂಚವಂನಾರಿಗೆಯಾಯ್ಯನಿದ್ದನಂಜೆಶನಾನಂದದಿಂ
ದಾ॥ ೧೦೮॥ ಸುರಚರಿತ್ರೆ ಕೊನವಿಂಶತಿಸಂಧಿಗಳಿಶ್ರಾವಿ। ಮೆರವಸಾವಿರದನಾನೂರಯಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಶಿಶಾಬಿಸು ಪದಗಳಿಪ್ಪತ್ತ ರಾಘವಾಂಕ ಪ್ರಬಂಧವೆನಿ ಸಾ॥ ಸುರನರ ಚರಿತ್ರ ಚ
ವದಮನದಿಪ್ಪವಾ। ಲಿಂಗದರಶಿಂದಲಿಖತ್ತರಾ ಜಿಸಿಮಶಿವನದೋಳು। ಗುರುಪಂಚವಂನಾರಿಗೆಯ ಸಿದ್ದನಂಜೆಶನಾನಾತಿಯಮದನಾಪಂಡುಬಿಡದೂ॥ ೧೦೯॥ ಶ್ರೀಚಾರ್ಯರಶಿವನಾಮಸಿದ್ಧಿಕ್ರಮ
ರುಷಬಿದ್ಧಾಚಾರ್ಯರಾಮಿಬೆವಾಚಾರ್ಯವರಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಚಾರುವದ್ಯವಿನಿಂದಪಂಚವಂನಾರಿಗೆಸಿದ್ಧನಂಜೆಶರಾ॥ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯಪದಸರಸಿರುಹಮಧುಪಚಿಕ್ಕನಂಜೇಶರ

ಸ್ಮರಣೆ ಲ ತ ವ ಪ ಸಂಬಿಂದು ಪರಿಶ್ರೇಣಿ। ವಾಗ್ದೇವಿಯ ಸುತ ರಾಘವನಂತ ಶ್ರೀನವದಶಕ ಸಂಧಿಸು ವಚನಮ ಬಂಧಿ॥ ೧೧॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕ್ಕಂ ಪದನಾಗ ೪೭೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ॥ಚ॥ ಸುರಪಾಲ ದಯ್ಯ ಬರದ ಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ಚ॥

ಅ ಸಲ್ಲಾಸ ಲ ಗ ನ ಕ ರಂ ಯಮ್ಮ ನ ರ

೧೮

ఉదంత్రి ఉదంశీలం దేవ చూడ్యరులు గనః

[illegible]

ಶ್ರೀ ಸುಮತಿ ಜಿನನಲಿಂಗಾಂಗಯೆನೆ ಸಮನೆ ॥ ಗಾವಟಂತಾರೆತ್ತ ಬರಲ್ಲು ದತ್ತೆ ಸುಸಮು ಸು ॥ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಬಾಳ್ದಾಯನ ಕಾವ್ಯ ॥ ರಾಗ ನಾಟಿ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಶ್ರೀ ವಿಮಲಗುಣನ ಮಾರಗುಂಡ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷರನಷಿ ವಾನಿ ಮಿತ್ರ ಬಂದಿ ಕಿಂಡೊಳ್ಗೆ

ಪ್ರಣಾಮ ವಿವಹಂಚಾತ್ರಿ ಭಿಂಗುಣಿತ್ರಕಳದಂ ಸುಲಕ್ಷ್ಣರಿಯ ಗಾನಂದದಿಂದಾ ॥ ಪದ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಸದಾನಂದವಾಗಿ ಕ್ಷವರದತು ಪಿನಾಗ ಜಾದ್ವಾರಂಗ ಮಪಿ ವಾಗ ಶಿವ ಮಾಚರನಾನ ಕಲ್ಲ

ಗಮ ಸ್ತುತ್ರಿಶಿಳಿ ಭಾಗಗಮಾಳ ತಮ ಕುಲಯೆಂಗಿ ಜನ ಪ್ರು ಂನಿವಾಸಾ ॥ ರಾಗಾದಿರಹಿತಸು ಖನಾಗರನಲಾಭಿನು ಭಾಗಮ ತ್ರಿಶಬಿದಡಿಗ ಮಂನಯ ಶ್ರುತಿಯ ಭೂಗಗನ ಡಿಗ್ವಿಶತಮಾಗಿ ವನಿ ಶಿಸು ವಿಬಿಂಸಾಗಿಸುಲ ಪ

ಶಿಂದೆ ॥ ದ ಪ್ರಥ್ವಿ ಭಿಶಾಷನಾಗ್ರದಾಂತಿಷ್ಟದೆಂದು ಗ್ರಪಪಬವಗನೀಖ — ಧ್ರುಗ್ರಮಿ ಶಿಷ್ಯನಾವಿ ಶಿಗ್ರಮಿತಪಕ್ಷ ಜನ್ನರು ಪ್ರುಪ್ರಭ ಗ್ಗಬಳು ದಿಗ್ರಮನಾವಿ ವಸು ಸಾಟು ॥ ವಾಗ್ರದಸಾವಿ ವಾದಗ್ರಮೃಷು

ಗಂಡಸಿಂವಸ್ತ್ರುಗ್ರುಗಿ ಶ್ರೀ ಪೂಜಿತ ವಿಗ್ರಹಾಷ್ಟ ಪ್ರ ಜಪ್ರಗ್ರಚಿತವರಚಿ ತ್ನಮಗ್ರಜಯತಮ ರಸುಂದಾಗ್ರಾದವಸತಿಸದ್ವಾರ ॥ ೨ ॥ ತಾಡೆಯನ್ನಿ ಕ್ಷಿದಕಂಬಿಕಾವೂ ತ್ರೈವ್ಯಾ ಜದಿಂಜದವನಿತೆಶಿರ

ವನದರ ಲಿಷ್ಪನಾತಡಿಯೆತಲಿಜಿ ಡಗಳ್ಟ ಯುರಿಯೆಪನಾಬಿಗಂನಾಚಿದದಕಂನಾಂದಿ ಬಲಗಂನಾಬಕೆಂಪದ ತರಲು ॥ ಬಿದಿ ದಿಮೈ ಯ್ಯಲು ದಾರಿಮಲಿನ ಕಂತ ದಾನ್ಯುನ್ಯಾತಡಿಯ ದಂಗದಸಿಂ ಮ

ಮಾಗಿತೆಂ ಮೈಯ್ಯಂಗಿ ಪಾಡೆಯುಶಿತೆಂದು ಬಾಯಾರಿಗು ಪನಂನೊಡಿನಗುವತಿ ರವರಕ್ಷ್ರುಬಿಂಮಾ ॥ ೩ ॥ ಪಶಿಷನಂಗ್ರಿಂಮ್ಮೆ ಡಿ ಕ್ಷ್ಮಾ ತ್ರಿಗನ್ಹನಲಿಚಿತ್ರರನಾಬಿ ವಿಸ್ಪುಶಿನಿಪನ್ನಾಬ್ಬವಿಕನ್ನನವಾ

ಗಿ ಪರತರಬ ಪ್ಪವಿ ರುಪ್ಪನ್ಚಿತ್ತುನ ಪ್ರುರುಕ್ಷಿಭಾ ರತಿಯನಕ್ಷಿಪಡಿದೂ ॥ ಕರುನಾದಿಂದಿವರ್ಗಿ ಪಶಿನಾಯಂಗೆವಸ್ಸುನಾ ಶ್ನುರವಾಯ್ಯ ಯಾಕ್ಷಿ ಕೆತನಾಯ್ಯರಾಹಿಪ್ಪುವರ್ನಿ ಕ್ಷಮಶ್ರೀರಾಜ

ನಗುರುವಿಜಯಪರಾತ್ಪರವಿಮತ ಲ್ತುತರುವಿ ॥ ೪ ॥ ನೆಟ್ಟನಾ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಶಿಯ ಜಿಂದ್ರಪದವನೊಡಿದಾವಗಂ ನಿಜ್ಜವಭವಿದಿಗ ಕ್ಷಿತಿಶಾಮದ್ಯದಾಕ್ಷಿಂದು ಬಿನ ಡಿಸು ತ್ರಿರಿಂದಿ ॥ ಪ

ಕ್ಷಿಪ್ರನಾಲ್ಕುಮೂರೆರಡ ಡಿಗಳಿಂದಲಿನ ವಜ್ರನಂ ಡಿಕ್ಕಸ್ತುಂಬಿಶವಿರಿಕ್ಷರಿ ಬ್ಬುಯ್ಯುಗಿ ಕ್ಷಿತಿಯನವರನ ದವಿಷ್ಟವಮತಿಯ ಕಾಮ್ಮುರಕ್ಷ್ಮಿಮ ದಕ್ಷಿಯಿಂ ॥ ೫ ॥ ನಿರುಪವಾನ ರಂಗನಿವಿಳ್ಪಿಮಾ ಪ್ರಮದಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಂಗಮಿತ್ರ ನೆಂದೆಂಬ

ಸಿ ವರನ ಪವಾಲ ಪ್ರಸಾದಾಂಗಿಯ ಪಟಣ ಬಸವೆನ್ನರಿ ವರಂಪ್ರಕವಲು ॥ ಪರಮ ಪಟ್ಟಲಾದವವನುತಿಸುವೆಂನನು ಡಿರುತ ಪಟ್ಟು ಡಿಯಾದ ವಿಲ ಕಮಲ ಪಾಂಡದೊಳು ರಿಕಲಿ ಪನಿಸು ಗೆ ಚರಸು ಪಶಿವಾಚ ನಿಜಮನಮ ಶ್ರ

ಹಂಬರುತಿ ॥ ೬ ॥ ಪರಿಯನಗವಂಗಿವಂದನೆಗೆಯ್ಯುವಿ ಯಂಬರದಕ್ಷಿಕಟ್ಟಿಮಾಡ್ವ ಕ್ಷಿಗಪಡಿದು ನಿಪ್ಪುರವತ್ರಮಂದತಿಪ್ರದ ದುಗ್ಗು ನಾಗಳ ಪ್ರೈಕ್ಷವಬಿಪ್ರಪ್ರೈನಕಿಂಬು ॥ ವರದಾತ ಪುತ್ತ ದುಕ್ಷಿಷ್ಟವಂದಿ ಬಿನಶಂಕರ ರತಿಂವ ಮ

೧ ೦ಚಂಗಳ ಶ್ರೀಪತಿ ಶ್ರೀಧರದೇವ ಸುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತ ತ್ರಯವಾದ ಶಿಂಮುನಿವರಾಗಗಳಿಗೆ। ಬುಧರಿಯ ರತ್ನ ಸಿದ್ಧನು ಗತಿಯೊಳು ಶಿವಸಿಂಗಿ ಕ್ರಿಯಲಿಂಗಂ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಮೊಳ್ಳಿ ಶಿವಕರು ಗಾಣಿಂಗಂ ಧವಳ

೧ ರಂಸಲವಿ ವಿಷಯ ಭೃಂಗರ ಗೆಲಿದ ಮೋಕ್ಷ ವೈತ್ಯಯಾ॥ ಪಾರ ಮರಪ್ಪು ನಗೆಲಿದು ಮಬಿದಲಂತೆಗ ಮು। ನರಕ ಗೆಲ್ದ ತ್ಥಾ ವಿಬಹು ಮ ಪಾಮೆಯಂತಕ್ಕೆ ವಾ। ಗುರು ಬಸ ಧಾರಾಮ ನವರಸ ಸಿದ್ಧ ನೆಂಮ ಚುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡು ನಿಷ್ಠೆ

೨ ಷ್ವಮಂ॥೪॥ ಕಾಮಿತಾರ್ತ್ಥ ಮೃತರಸಾ ದಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೌಮ್ಯರಾಮ ನಿಯ್ಯತಪದಾಲಂಕಾರ ಗಳಿನಿಜ। ಬಿಮೆಯೆನಿಸು ವಶಿಪನಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ಕೊಡು ವಚಿರಂ ತಾರತ್ನವೆನಿಪ ಪುಂನ್ಯಾ॥ ನಾಮನಂಸತ್ಯ ನಾಸ್ತ ಮನಂಬು ಧನಾವ್ಯ ನಾಮನಂಸ ಜ ೩

೪ ನೆಪ್ಪಿ ಮನಂಶಿಲವಿ। ಶ್ರಾ ಮಸಂಪಾಲ್ಗು ಅಕೆಸಾ ಮನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮುದ ಧಾಮದೊಳ್ಳಿನಿಜಾನಿಪೆಂ॥೧೫॥ ಪರಮಸು ಖವಾಸನಂ ವರಶಾಂತಿದಾಸನಂ ಕರವಾನಿಜಾನಾನಂ ಶರಣಾನಷ ಬಾನಾನಂ ನಿರುಪಮವಿಚಾರನಂ ಗುರುವ ಮಯ್ಯ ೪

೫ ರನಂಪದ್ಧರಸನಂ ಸುರಸನಂ॥ ಪರಿಪೂರಕವಿಶನ ಂಗುರುಭಕ್ತಿ ಕಾಷ್ಠನಂ ಪರಿನಕಂ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಮೃಗನಾಗಿ ತನುಮನವಿತ್ತ ಪರಿನಾತರನೆನದು ಕೃತಿವೆಳೆಳೆ ನಗ್ಗಿ ಮೋಗಂ ನಿವಿಷ್ಟತೆಯನಿಯ್ಯನೆ॥೧೬॥ ನಿನಾಥಗೂಢ ಶಾಂತದೇವ ೫

೬ ರಕ್ತಿ ಮೋನಿ ನಿಯದೆಂಬಂದೆಂಯಾನ ದೊಧರೆನಿ ಶಿಯಾತಾನಾಲಗೆಗಳೆರಡ ಸುಜ್ಜ ವರಪಾದ್ದ ಮಂಡಲಾಗ್ರದ ಗೋತ್ರದಾ॥ ಸ್ಥಾನಮಂ ಸಾರ್ದ್ಧ ಗ್ರಾಮು ಖರಗೆ ಪಂಪಾಕ್ಷ ಡಾ ನೃಜ ವಚನಾ ಖಯಪ್ರದಂ ಸೋಂಬು। ಜಾ ೬

೭ ನನೆಂಪೂಕೆ ಶಾಂತಿಯ ಸುಗ್ರನಿಂ ನಡೆಗೆ ಬಂದೆಕೆ ಶಿಲೆ ಚಂದ್ರಮಾ॥೧೧॥ ಶರಣಪ್ರತ್ಯುಮುದ ಪಿಮಕೆರನಾಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಪರನಾಶ್ರುನಾಕರನಾಗ ನಾವ ರನಾನಿರುಪಮ ಕೃಪಾಖರನಾಪೂರಿಯ ಜನಮಿತಚ ೭

ರನಾನರ ಮನಸೂ ವಕರಸಾ ದೊಪ್ಪು ವಿದಾವಗಂ॥ ಕರದಲಕ್ಷ್ಮಿಸುತಲಾಡವೆರದನೋಟದವರಾಪ್ತರ ದತ್ತ ದತ್ತಿ ಗಳ ಪಾರದ ಮಗುಸುಂಮಗಾಮ ರದಶಾಂತೆಶಗುರುವರದನ ಡಿವಳಿದು ನಾನೊರದ ಪ್ರತಿಮೆ

ಅಯದರಿದೆ॥೧೯॥ ಲಾಲ್ಲುವೆತೆದಿಪನಿಂ ನಯವಚನ ಸುಕ್ತಗೆ ಮೂಲ್ಲುವೆಂನಯ್ಯನಿಂ ನುರುಶಕ್ತಿ ನಾಮ ನೈಮ್ಮಲ್ಯನಿಂ ನಯ ಕತ್ತ ಯಖ್ಯದಿಕ್ಕೆ ನೊಪು ಯತಿರಾಜನಿನಾದಕ ಥವಿಂ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಾಡಿಬಸವೆಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮಮಂ ಕಲ್ಯಾಣಮೂಗಿರ

೧೦ ನಾಗರ ಮಹೆಪ್ರೈಶ್ರೀವನ। ಕಲ್ಯಾಣದುತ್ಸವದನಾಗವರ್ತಿಂಯಮೆ ರವ ಶ್ರೀವಪೂ ಜೆಂಪಾ — ಯ್ಯಕಿ ರನಾ॥೧೪॥ ಯಿತೆ ಮಲ್ಯನಾಯ್ಯ ಕಲ್ಲ ನಿಂನಯ ಖಿತಾ ಮಪಂ ಲಲಿತವಾತುಲ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಟಿಕಂ ಮಾಡಿ ನಲಿದಾಗಮ ಗ್ರಂಥವ

೧೧ ಚನವಿಂ ಗನಾನಾಪೃರತ್ನಮಾತೆಯರಚಿಸಿದಾ॥ ಸುಲಬನನ್ಯಯನನೆಮ ಪೃತ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯ ದಲಘು ಮಾರ್ಗ್ಗಾ ಧರನಾ। ತ್ರಿಂಭಚಾಳ ನೂಲಲನಾದಿಪ ನಕೃತಿಯ ನೊರಿಯಂದ ದೆಶಿಕಾ ನಾಥಯಿಂದಲಂ ತೊಡಗಿದೆಂ॥೧೫॥

ಮನತತ್ತ್ವಾಧಿಪನಸಿ ವಾಗ್ಯ ವಿವರ್ಧಮಾನದೊಳು ಷಟ್ಸ್ಥಲಾಂಗ ವತೆವೆ ದು ದಶದಿಕ್ಕಿತಾನ ದೊಳು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಾ ದೆಂದ್ರಿಯಾದಿವಾಯು ಪತ್ರನಾಯ್ಯದನ ಷಾ॥ ಧ್ಯಾನಮಂ ಸಂತತಾಮಾನಸವಂ ಶರಣಸಂತಾನವಂ

ಶಂಕರಸ್ನಾನಮಂ ಬಿಷ್ಟುಷ್ನಾನಮಂ ಚಿಕ್ಕಬಸವಾಂಕನಲಿ ಸತ್ತಿಯಾಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಗಲಿಲ್ಲವೆ॥೧೫॥ ಕುರುಗಾಸುವ ವಮರ ಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರ್ಯ್ಯರ ನಿಹಾವದ ನಿಶ್ಚಿತ ಹೂಲವೆರದ ಮಹಾದ್ರುಮದಾಸೆಯಂ ನಸ್ವಯಾಂ ಬುರು
ಹ ಬಿನ ನಾಥ ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾಚಾರ್ಯ್ಯರಾ॥ ತರುನ ಗುರುಭಕ್ತಾಪ್ಪಗರ್ಭ ಚಂದ್ರಮಂ ವರ ಬಸವ ಪುರಾಣಾದರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಯ್ಯನ ಘ ಹರಿಶ್ಚದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಶ ಗುರುಚರಣಾಸುರ ಕುಜಂ ಮೂರ್ತಿಗಾಮಿ ವಿರಾಜಿಸಿ
ಯಲು॥೧೬॥ ತಂದವ ಮೋಹದ ನಿಶ್ಚಾರ ಪಗಂಕನ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಪ್ಪವ ನಿನಲಿ ದೇವನಿಂ ಮಡಿಗಲಿಂ ದೇವ ಜನದ ಜಾಡ್ಯ ಪರಿದುಳಿ ನಂಬ ಡೆದೆ ನರ್ತ್ಯ ಸತ್ಪುಂತ್ರ ಬಾಳಿ॥ ಮುಂದ ಶೈಲಾನ್ಯ ಕಯ್ಯುದ ಕಥೆಯ ನನಗೆ ಕಪ್ಪಿಯುಂ ನಿರ್ಹ ವಿ
ಸಿಡಾವ್ವ ವಿನ ಚಿನಿತ್ರ ಧರೆಗಳ ಸ್ತವಂ ನೆಗಂ ಪರಕಲಿಸಿ ಮಾರ ಉದಿನಲಾತಂಗೆ ಪಿಸ್ಕಿನ ಬಂದದ ಬಿಂದೆ॥೧೭॥ ಶ್ರುತಿಯುಪಲ್ಲ ವತಿಂದತಿ ಮಾನ ವಪ್ಪುಂನೆ ಗಿ ಶ್ರುತಿಯೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಉದದಾಂದುವ ದನಿಲ್ಲ ತ್ಪ ತಿಗಳ ಮನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ಸಾವಚಿಂತಾ ಶತ್ತಪೆಂಬ ಪ್ಪಿಸ ಶಿಕಾವ್ಯನೆ॥ ಪತಿ ಯಮರ ಗುಂಡದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕಥೆಯ ಶಿವಯತಿನಾಗವಲ್ಲಿಯುರು ಶಿವಪೂಜೆಂ ಆರ್ಯ್ಯನ ನ ಮ ತ ದಾಳ್ಗಾ ಕದೆಂ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ್ಯ ಕನಲಿದು ಸುಜನವ ದನಗ
ನಿಗಷ್ಣಾವಹಾಗ ವಿ॥೧೮॥ ತ್ರಿಮ ಮ ಚಂದ್ರನ ಕರಡು ವಾರ್ಧಿ ಪ್ರವೆಷ್ಟು ಗುಂಪಿ ಮಕಾಂತ ಶರಗುಸು ಮದ್ಯಿಕೆ ನಾಂಬಿ ಉರ್ಯ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಲಂಗ ಕ್ಷಪ್ಪುದರಂ ತೆಂನಕ ಬ್ಬುಬಿಂದಿ ಸಜ್ಜನರಿಗಕ್ಕುಂ॥ ಶು
ಮತಿದುಜ್ಜನರು ಪರಿನಾಮಿಸ ವಿರತಿನಾಯ್ತುಕ ಮಲಾರಿ ಪೂನೆ ತೆ ಯೋಗಳಾಗೆಯೆ ಕಾನ ಬುತ್ತರ ಧೃಮದಜಲ ದಪಿಂಚಿಕ ಸ್ತಲ್ಯಗಳ್ ಜ್ಯಕರಗಮೊ ಡೆತ್ತಿರಿಗ ದುವಾನಿಯೆ॥೧೯॥ ಶ್ರುತಿ ಕಲ್ಪಸೂತ್ರ ಕಸಮ
ನಿತ ಪ್ರಿತಸಂದಿಗಳು ಮಹಾತ್ತಂ ಶಾಪ್ಯಯಾಖ್ಯ ತಕಿದಗಳ್ ತಿಳಿದು ಯತಿ ಶಂಗಾರ್ಥ ಸೂತ್ರ ಮುನರು ಕ್ತ್ರಾರ್ಥ ನಿಮದಿಕ ಮುವಾಖ್ಯಾ॥ ಕಲ ದಲಂಕಾರಚತ್ತಾರ್ಥ ಕಸ ಪ್ರಾವಮಿಗ್ಗಳ ಸಿತಿರ್ದೂರು
ಶಿವನಾತ್ತ ರಹಕವಿಗಳು ತ್ರಿಮರುದಜ್ಜನಥ್ರಾ ತಪೂಚರವಿಗಳು ಶಿವನ ಕವಿವಾ ಯೆನೆ ಕಸವಿಗಳಾ॥೨೦॥ ಕಸಜಿವ ಸೂತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ದ್ದ ಷನೆ ಲೆಯಾದ ಪಾಸರಂನಮಂ ತೆಂದ ಬಿಂನ ಬಿಗಡಂಗಳ್ ದುಸಿ
ತಿನಿಪಾರ ಕಲಿಚಿದ್ರಂಗಂಡೆ ವೆಂಬಾಲಿಂತಿಕಾವ್ಯರತ್ತದಲ್ಲಿ॥ ವಸದು ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷಣಾಕ್ಕಿ ಯಲಿಯ ದೆಕುಜನವಿಸ್ತರ ವಿರ ದೂಲು ತಪ್ಪುಂ ಕಂಡೆವೆಂದು ಮಗ್ನವಿ ಸುವರೆಕ ದುಗುಣ ಕೆರಾರ್ಣ ಹೃದಯ ಸೂಷಣಮೆಂ
ಮನೆರೆನಂ ಬದೆ॥೨೧॥ ತ್ರಿಣಾಳಿಯನ ನಾಗಂತಿರುಗ್ಗಳನಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ನಾಬಿಯರ್ದೆ ಜಿನಮಥವಿಧಾರ ನಾಂಗೆಯ್ದು ಧಾ ದುನಾಲಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಪಾಠ ಪಚಿನಾರುಸಾವಿರವ ನೋಕ ಪತಕ್ಕುಲಕ್ಷ್ಮಿಯಗೆ॥ ಪ್ರಣಾಮವಂ
ಚಾತ್ತ್ರಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳುಪಿ ಸದ್ಭುಣಾಲಿಯಪ್ಪ ಸತ್ಪುಂತ್ರಬಾಳ ಸೂಪನಕಥಾ ಬಣಿತೆಯಂ ದ್ರಾವಿಡದಾಳ್ಗ ಕಿದು ದಂ ಶರಣ ಡದ ದಿಪಿಕ್ಕಿನಾಲಿಸಿ ಸುಜನರ॥೨೨॥ ತಯ್ನಾಲಿಪಾರೆ ದಣುಗನಷ್ಟ ದಹುರದಹತಿ
ಯಿಂದ ಗರಸತ್ತ ನಲಿಯಲದ ಕಸ್ತು ಹೋತಿಯಂ ದಮರ ಪರಿಕಿಸಿ ನಿಜಾತ್ಮಜಂ ಮೊದಲಿತೆಂದನು ಬಿಗಾಮುದ್ದು ಮಗನತಲೆಯ॥೨೩॥ ರಿಯು ಪಿಡಿಯೊಳ್ಕತ್ತಿ ಸತ್ತವಧೆಯೆಂದು ನಿಜಜಿರದಾ ದನೆತಿರಿದೆಂತು

೧೧೮

ತೆತಗಳಂಪಚೆದುತ್ತಂ। ಕರನಾಗ್ರ್ನೆ ಪಾದಸತ್ಯಂದ್ರ ಬಾಳನಕ ಥೆಯ ನಿದಬೆಳ್ಳಶಿಶ್ರೃತಿವಹೊಶ್ರೈನಾ॥೨೩॥ ಪ್ರತಿಯಂತಿದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ದೆಂದೆನೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಂತೆ ಕಾಂತಾನುಕೂಲದಿಂ ಕಾರವ। ಕ್ಷಿತಿವಾನನ್ನಿನೆಯಂ ತಾ
ನಾಯಂ ವಿನಾನೆಯಂತಾ ಪ್ರವಾಳದಿಂದಾ॥ ತ್ರ ತುಗಾಜರನು ಡಲು ಗರಳವನು ಗುಣ್ಣಲಾಚನ ಶ್ರುತಿಪನಂ ತಚಲಾವ್ರತತ್ತ ದಿಂಕ್ರಪ್ಲನಿಶಿ। ಸುತರನೊಳ ಕಾಂಡುತ ದ್ವಿಗಳಗಜ್ಜಿ ಸುತ ತೆರದಾಳಾಪ್ಲುತು ಸಮುದ್ರಂ॥೨೪॥ ಶ್ರೀ ವಾ
೭ ಶ್ರೀ ಮದ್ಯುಮವನಜಕನಿ ಕೆಯೆಕಾತ್ತುದೊವನಿತೆಗಿನಕುಲದ ನೃಪನೊಸಗೆಗ ಷ್ಟದ। ಜಿವನಿಧಿವಸನದಾಡನೆ ಸವರವಿಂಯುಂಗುರವಾ ಬಾಂಮನೆನಿಸುವ ಸೂತ್ರಿಕಂ॥ ದೇವತೆಗಳಿಂ ಬಹಾಷಿಗಳನಾದಿ ಪಕಂ ನವಾವಿಬಾಳಿ
೭ ಶ್ರೀ ಬೆಡಂಗಮದ್ದು ಕಂಣ್ಣಿಡ್ಡವಾ। ಯೊವಳಿತೆ ಜದಗ್ಗದ ಮೆರುಗಿರಿರಾಜವಿದ್ರುತಕಲ್ಪುವನಜಾ॥೨೫॥ ಉಡುವರಂದಶ್ರುಸುತೆಯರವುದುವೆಂಪಾಗಿ ಬಪ್ಪಿಡೆಯೊಳಿಂ ದಿಶಿಜಾಗ್ರಜನ ನುಕಿಬಾನಿಲಲಿತ ಡೆಯಲ ಚಲತ್ತ ದಿಂದಿಡ್ಡ
ಗಂತಿಶಿಪ್ಪ ಮೆರುವಿನ ಸಾನಿಧ್ಯದಕ್ಕಿ॥ ಕಡುಮೊಹದಿಂ ಸುತ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಾಲ್ಲಡಲ ಜಾಧ್ಯಶಿಗೆ ಭಾವಿನಿ ಗಾತ್ರವಾಗುತಂ। ದುಡುತಮುಸುಕಿತ್ತುತಂಬರವನೆ ನೆರುಗರುಗಿಸುತಾಪ್ಪುತ್ತು ರಜತಾಚಲಂ॥೨೬॥ ಪಸುವ ಸರಲ್ಲಕಳಾ
ಗೃವೆನಿಪಸುತತರುಗಳಿಂ ಶಶಿಕಾಂತದೆಳೆಯಿಂ ಕೆಂಗದ್ಮಗಳಕರವೆ। ಮಿಸುಪಚಿಂತಾರತ್ನಶಿಖರಿಗಳ ಬಿನಾಪ್ಪಿನಿಂಕನಕ ಪಂಕಜಸರಸಿಯಾ ॥ ವಿಸರದಿಂ ಕನ್ನೆಯ್ದುತಿಂ ಮೆರವಡೊ ನಚೆಗಳಿಂದೆಸ
೭ ದತ್ತು ಪಂಚವನ ವೆರಸನೆಯಾದವಾ। ಪಸಜ ನಾಖಿಲಸು ಖರಸದಾಲವಾಲವಾಪಾಶ್ರಾ ಷುರಜನತಶ್ರೈಲಾ॥೨೭॥ ಬಾಮೂವಿಳ್ಳ ಸಡತನಗೆ ಕುಸು ಮಸರನೆಂಬಪ್ಪಿಸಿರಾವಕಾರನಾವಾದುದಳಿ ಯದೆರಾ
ನಾಗಿಲಾ। ಕಾವಳಿಯಗೆಲ್ಲಬನ್ನೆಯೆಂ ತುಪಿನ್ನಾತ್ತ ಕಂಕಾಂದುಕೂನಿಡುವತನಗೆ॥ ಕಾಮನೆಂದೆಂಬಪ್ಪಿಸರಿ ವ್ಯಯಶಯಬಾರ। ದಾವಿಗಡವನವಿ ಶಿಖಾರದಿಂ ಸಂಗಪಜ್ಜವಂ। ಗಾವಳಿವೆಂದು ಮಾರನ
ಜರದುತಪವಿದ್ದ ರತಿವಕಪನ್ನಗಳಾ॥೨೮॥ ಶ್ರೀರಜತಪರ್ವತಾಗದೊಳು ಪಿಯಾಷಪಿಖಾರಚಿತಷೆ ಮಪುವಾಕಾರಮರಕತಮ। ಹಾರಮ್ಯ ವಪ್ರ ಪ್ರಷುಪಟ್ಟಜಗಳಿಂ ದಮ್ಮನಿದೆ ನೆಗಳಿಂ ಬಮ್ಮ
ಮಯದಾ॥ ದ್ವಾರ ಬಂಧಾದಿಕ ಕವಾಟಂಗಳಿಂ ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀರವನ ನಾಶಿನ್ನ ಮಪ್ಪುಕಾತ್ರಳಗಳಿಂ। ರಾರಾಜಿಸ ತ್ತು ಶಂಕರವಾಸಕೈಲಾಸ ವಿಮಲಮುಕ್ತಿಯವಿಲಾಸಾ॥೨೯॥ ವೇದಮುರುಷರ ಮಂತ್ರದೇವತೆಗಳ ತ್ರಿಮುಂಣ್ಯನಾದ
ಮೂರ್ತಿಗಳ ಲಿಂಗೆಂದ್ರಿಯಕ ಸಂತತಂ। ನಾದರ ಗುನಾ ರಂ ಕಿತರ ಷಟ್ಪುಲಪ್ಪಿಗಳ ಪಾವನಸ್ರುಪಗಳಿಂದಾ॥ ಶ್ರೀದಿವ್ಯರತ್ನದುಪ್ರಶಿಗೆ ಧವಳಾರಗಳ ಬದಿಗಳ ಚೆಲ್ಲಿನಿಂ ಚೆಸವಪುರ ಮಧ್ಯದಾ। ಧ್ರಾ ದೇವನರಮನೆ ಬೆಡಂಗಾಗಿ
ಮೆರದುದೆ ದಳಾಪ್ಪುವನ ದೆಂವಂ ನುಪಿಂ॥೩೦॥ ನಾಲ್ಲಂ ಕದರಬೆದ ಗಳೆ ಲಂಪಾಂನ ಮ್ಮೆಗಳಾದಕೆಜವತಿಮೂರಾರು ರಂನಂಗಳಿ। ಕೈಲಾಸನಾಗಿಗೆ ಡದೊಡಲನಿತ್ಯ ಶ್ರಿಮಂಡಿಸಿದ ಶಂಕರನಳಿಯಂ॥ ಶ್ರೀಸೊ ತ್ರೈಂ
ನುನಿನಾ ನವುದು ನಾಳ ರಿರೆಯಂ ಕವಿರ ಲ್ಗಾ ತ್ತನಯ್ಯ ಮೊದ ಳುದಸನ್ನಿಗ ರಮ್ಮೆ। ಸಾಪ್ಪಿಡಿದುನಿಂದಾಲಗಂಟಳಜ್ಜನೆ ಮೆರದುದಯ್ಯಯ್ಯಸ್ಪಿಪದೆಂತೊ॥೩೧॥ ಪರುಷಜಲದಪಶ್ಚಗಳ ಮುನಿಗಳಿ

ತಮ್ಮಿನಿಗದೆಂದವನನೆಟ್ಟಾಂ ದುವಂ ಪರಮ ಶಾಪ್ಪಶಿಂಪೆ ನಿಯೆಮ್ಮ ಕ್ಷಿರನಾಂಗಗ್ಳಾ ಡನೆ ಕನ್ನ ಜ್ಞಮಾನಂದ ದಿಂದ ಸಾಖರದಿಕ್ಕಾಬ್ಜವಿನಾ॥ ಪರಮಯೋಗಿಶಂ॥ ಪ್ರಾಸನಾಂಗಳಿಂ ಪ್ರತಿ ಸುಗ್ಗಾನಂದ ಶರಣರ ಮಾರ್ಗಮಿಂ ಪ್ರತಿಂ
ಪರಮಾನುರಾಗಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಸಿ ಕೆಯಷ್ಟು ವಿಧಮೊಜೆಯನೆಕಂ ಚೆಸುದುಮಾ॥ ೨೨॥ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೆರವತುಂಬುರನಾರ ದಕ್ಕಲಿಂದೆಸಿವ ಶಕ್ತಿ ತ್ರಯಗಳಿಂ ದವೆದಂಗಳಿಂ। ಮಸುಪ ಸ ನಕ್ಷಾದಿದೇವಗೀತ ದಿಂದ ಧ್ಯ
ನಾದಬಿಂದುಗಳಿಂ ಮಾತೃಕೆಗಳಿಂ॥ ಪದಂಗಳಿಂ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂ ದನಿಕವಿಶ್ವದೇವ ವಿಸರದಿಂ ರುದ್ರರಿಂ ರವಿಗಳಿಂ ಶರನಾತಿ ಶಸರದಿಯನೊಳ್ಳೆ ಸುತಿಪ್ಪಿನ ಮನುವರ್ಗದಿಂದ ಪಾವನೋಲಗ ದಿ ಸದು ದುಮಾ॥ ೨೩॥ ಸುವಿಯುದಿ ತಾಳ್ದ
ದಿಪುತ್ತಿಲಗುವಾಗ ದೇವತೆ ಪಾರಿಂಯ ಸ್ಥಾನಂತರನಾಳ್ಗಸು ರದಿದು ಕಮಲ ಭವ ಕಾಲಕಂದರನ ಮುಂಬಿನೊಳು ದುಗಿಗಪ್ಪ ಗಳನಿ ರದಾದಿ ಸುರರುಂಡಾ॥ ಮಾಳಿಯ ನವೆಯಲ್ಲಯು ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಯಭಿಕಿಯ ಮುರಹಾಲ
ವೆಂದಾಗೆಗೆಂಬುದೆಸದರಾನಂದು ಪುಗಾರಾಳ ದುಕಶಕಪವಿತ್ರಲಿಲಶಿಂ ಮೊಡಯನ ವಿಶಾಲ ಬೆಗ್ಡೊಲಗದಾಳ್ದು॥ ೩೩॥ ಕರಮ ೫೦ ಪ್ಪ ನವದಸಂನಿಧಿಗೆಗ ಜಪವು ಬನನುಣಗ ದಂಕನಾದಕರ ದಿಂದ
೧೧೧ ಪಿಖವಾಹಸನ ಖರವತಡವ ತ್ರಿಕತಿಗ್ನಿಯವ್ಯ ಲಿದಿಮಲುದಿಯೊಳಿದುತವಳಿಯ ಪೆಂದುಮರ॥ ಪರಿತೋಷಮಂ ಬಿರುತ್ತೆ ಶಿವ ಶಂಕರನೆ ಪ್ರಾಮಿತಿ ಶಿವದೇವ ಮಲಾವ ಕೆರಿಬಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಲಿಗಳಿಂದುತ್ಯ ಯೆತ್ರಿ ಚಂಡಕಿರ್ತಿಗಪ್ಪ ಗಪುತ್ತಿರ್ದರು॥ ೩೪॥ ಕಡುಲಾಸ್ಯವಡಿಗೆಗೊಂಡು ಗತಿಗೆಯ್ದು ತಿಂಯಲ್ಲದಡಳಿಯನಾಳಾಳ್ವಿ ಶಿವನಿದಾನ ಪ್ರ ಮಂಕರಿಂಯೆ। ಪ್ರತನನ ಪ್ರಭವ
ಪ್ರಮಾಲಿಂಗ ರಸಾದ ಕೆ ನಾಪ್ಸಿ ವೆಯ ಡಿಪ್ಪಗ॥ ಪಿಡಿಗೆರಂನಂ ಬಡಿ ದುಗ್ಗ ಜಪರಾಕಮಡಿಂದನದದು ಪಿವಗಿಗಳಾಗಿ ಯವು ದುರ ನುಂ ಬ ವಗಿಗಿಂ। ಮಾದಿ ಕಿಂ ತ್ರಿಯೆ ನಿಖಲದಷ್ಟ
ಶೆ ರಂಬಲರು ಶಿವನಮ ಬಿಂಗರಸು ತ್ರಿಧರರು॥ ೩೫॥ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಶಿವ ಪಂಚಮವಾದ್ಯದಿಂ ನವರಸಂಗವ ಬಿನಮಿಸುವೆ ದೆಯೊಳು ಸತ್ತಿರಸವೆ ಪಪಂಗರ ಮದಾನೆ ತಾಂ ಡವಮು ಜ್ಯಪ್ರ
ಪಾಳಿಂದ ದಾಮಾದಿ ಮಾರ॥ ಲಿಂಗದಿಂ ದಂಗಾದಿ ಸಂ ಪತಿಗಳಸು ಚಿತಸಾಂಗ ಪ್ರಾವಂಗಗಳಿಂ ಶಿವನ ಭವೆಯೊಳಿದು। ಖಂಗಿ ವಿಂಸತಿಯ ಪ್ರಮಂಗಿ ಬಿಖವಿರ್ತ ಸಲುಗನಾತ ಶಿಯ ಭಾಳಿ ಮತ್ತಿದ್ದರು॥ ೩೬॥
ತಸ್ಯಂಗಿತ ಮುಖ್ಯರಂ ಮುರಿಯಲ್ಲು ಸಪ್ತಸಾಪಾಂಗದಿಂ ನಿಜ ಕುವಾ। ರನಗುಪ್ತನ ನಿತ್ಯಸು। ತಂಗಜಾರಾತಿ ಬಾಂಮನನೊ ಡೆವೆದ್ದು ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದಾ॥ ಯಂಗಿತಕಿದೆಸು ವಿಪರಿತ ವೆಂದಿ ಪ್ಪಿಗನಾ
ಲಿಂಗಳ ಜನಾಗ ಬಿಂದ್ರನವಿಖಿದಂ ಜಯ್ಯ ಕುವಾ। ರಂಗಪ್ಪ ರವನರು ಪಲಿಂನ ನಿಜದ ನಿದಂ ದೆ ವಚಿತ್ರಿ ಸ್ವಿಂದನಾ॥ ೩೭॥ ಪ್ರನಯ ಕಾಲದೊಳು ಪರನಾಗಾರ ಕೆಂದ್ರ ಮತ್ತನನ ಸಂಗದಾಗೆ ದೇವಗಳ ಬಲ್ಲಿ
ನೇನಾರಮಂ ಜಾರೆಯ ತೆಂ ನ ಶ್ವಿದಿ ದರ್ಶಿಮಂ ಕೆಪಿ ದಂ॥ ಮೊದಲಸ್ಥಾಯಿಂ ಗೆಳ್ವಮಾತು ಲಘು ವೆನವೆಂನಗ ದರುತ ಕಸಾದಂಡ ದಿಂ ಬೊಡೆವನದ್ಯ ಮ। ಸ್ಥಿ ದಸ ಪ್ರ ಬಿಪ ಸಿಕ್ಕೆ ಪಾರಕ ಸುರನಕಾ

ಂದರಥತೆಂನಂಬನಗೆವನೆ॥ ೯೧॥ ಪಾಡಿಯನ ಕುಮಾರ ತಂಬಾಯ್ಲಲಿ ಬಳಿ ದಂತಪಡೆ ಯೊಗ್ಗೆಗೆಯ್ಯೆನೆಂದರೆ ಸುಜ್ಞಾಕಗಳ।ಗದ ನಾಲ್ವರೆರಡು ಸಾವಿರದಿಂದ ಬಳಿದಿಂ ಪ್ರನಾಮದ ರ್ಶವನಿತಗೆ॥ ಜಡಮತಿನ್ನು
ಪಾಶಮತ್ತೆಂನ ಜರದೆದ್ದು ನಿಂಮಡಿಯ ಮುಂಬಿಗೆ ಬಂದನ ರ್ಯಾನಾ ನರಿಯೆನೆಲೆ। ಮೃಡ ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಕರ್ತ ಪವಿರಗಳಿನಲ್ಲ ವನೊರೆದಂ ಪ್ರಮಥ ರ್ಗಾನಂದನೆ॥ ೯೦॥ ಸ್ಥಾನಲ ತೃಪ್ತಾದಕ್ಷಂಗ ವಿಂಶಿವನೊರೆ
ಯಲಾಶವಾರಂ ಕರಾಂಬು ಜಗಳಂ ಮುಗಿದು ಗಂ।ಗಾಕ್ರಾತ ಕೆಳ್ವಿ ಯ್ಯಬಾಂಮನಂ ಜಡ್ಡ ನೆಂದುದೆಂ। ನದಿಪ್ರರಾಧವನೆಲಾ॥ ಯಾಕಟಕಿಬೆಡ ಪ್ರಪ್ರನಾಮಕಿನಿತು ಸುಕಿನೆ ಮಹಾಕಾಚಿಬಿನೆರಡಿನ ತೈಚಿಂತಿಸಿದಂ
ಬಿನಾಶಿವ ಮಜ್ಜಿಂಪ್ರೆಯಿಂದಾವಕಾಲದೊಳು ಪೊರಮಡುವಗೆಸಾರ್ದಪೆಂದಾ॥ ೯೧॥ ವಾಂದೆಕಾಟಾಕಾಟಿಯು ನದಾಸು ಜಲಪ್ರಾಣಿಯೊಂದ ನಿರಲಿ ಯ್ಯದಚ್ಚಿ ಯೊಳುಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶಿಳ್ಳಂದು ತನ್ನಾತೆಯನವಿಭುದಿಂದಾ
ಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಕೆಳೆದನಲಾ ಪ್ರತಿಯಿಂ॥ ಯಂದಳುದು ಚಪಲಿಳಿನಲು ಗಡ್ಡುಗೆಯ ನಿಳಿತಂ ದೆಯಾಂ ಮೆಲಿದು ಪಿಳ್ಳಿನೆನೆ ನಸುನಗುತ।ಯಿಂದು ಧರನಾ ತ್ಪೂರು ಪ್ರಿಪುತ್ರನಾ ಮಾಳಯೆಂಬ ಶ್ರುತ್ವಾ ರ್ಥದಿಂದಾ॥ ೨॥ ಯವಕಾನೆಯಮ
ದೆಂದು ಸಂಶೋಧದಿಂದು ಮಾಧವನಂಗ ಸಾಲಾ ಕದಳಿಪ್ರಗನಾತತಿಗೆ ಸತೆ। ಸವಿನಯ ಪ್ರನಾಮದರ್ಶವನರುಬಕ್ಕು ತಕ್ಕು ತ್ಪರಂ ವಾಡೆಲೆಂದು ನೆನೆದಿಂ॥ ಶಿವನೊಡನೆ ಮೂರು ಸಾವಿರಗಣಂಗಳ್ಳಿಯ ಸವಿಲಾಸದಿಂ
ಗಾಮಿಯಂ ನೋಡಿ ಬಂನಿಯ ನ।ಶಿವಕೆಂದರೆ ತಿದಿವನಿಂಮಪಾದಂಬಿಟ್ಟು ಶಮ್ಮನಾಮಿಗೆ ಪಾಪಿ ಫೆ॥ ೯೩॥ ಯಾಪತ್ರಿಯ ಸುದಿವಕಿಯಂನಗ ನಾತತಿನಿಳು ಭ್ರಮಪವಿತ್ರಾರ್ತ್ಥಜನ್ನಿಬಕ್ಕ ಪಾದದಾಶಾವ
ಮಂಶಿದ್ಧಿ ಪಿರಾಂಬನಾದತಿಲ್ಲ ವಿಳಾಂದನಾ ಂಷ್ಟಯರಾಗಲು॥ ಪೊಮ ಬೆಂದೊರೆದು ತಪ್ಪನಾಮದರ್ತ್ಥವನರು ಪಲಾಬಿತಾಮಹನವಾಗಿಶ ನಾಗಳ್ಳುವು। ತೊಪತಂನನಾಗನತಿರುಸ್ತಾನಸಂಬಂ
ಥಿಯಾಗವಿಶ್ವ ಜ್ಜಲಬಮಂ॥ ೯೪॥ ತ್ರಿಕಾಳಿಯ ದಿಶ್ರೀವಂ ಗೊಗೆದು ಶಂಭುಗಿರಿಜಾಕರ ನಾಮಂಪಡೆದನಿಕಮಹಿಮೆಯ ಮೊರೆದು।ಕಾ ಕಜ್ಜಿನ ರಕ್ಷಾಲ್ಪ ಪಥದೊಳವರಿಂಗೆ ಶೂಲಂಗಳಂ ಸವ
ದಿಶ್ವಿನಿಧಾ॥ ಅನಾಕುಲ ಶಕ್ತಿಯಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಂಯನ ಬೋಧಿಲಾಕಗುರುವಪ್ಪಾಡಿಯ ಪಿಳ್ಳಿಯ ಸಧ್ಯನಾ।ಸ್ತೋಕ ಸತ್ಯಂದ್ರಚಾಳನ ಕಥೆಯನೊರೆದುದಂ ಪಿಳ್ಳಿನಾ ಶಿಶುಜನರು॥ ೯೫॥ ಪಿರಿದಲ್ಲಿಯ ನಾಳ ಗಗ ದ
ಬಗ್ಗುಶಿವೆಂನಾನೆರೆದವ ಳಿದಬಿನ।ಜಗಳಾತುಳಿಲೆ ಧ್ವಜನರಕ।ನಾರಮೆಗಳಿಗುನಾಟ್ಟ ವಪಾಂಧಾವಕಿಗಳಾ ಮೈನಾತಿಕುವರರ ಸುವಿನಿಸುವಾ॥ ಮರಿ ರಿಯಂಚೆವಿಂಡಾಡು ವಲರ್ನನವಿನಳ್ಳಿ ಮಿಗೆಮೆರೆವ ಪ್ರ
ಕ್ಷೆಯಮಹತಿನ ಪಾದಪಂಕಜಗ।ಪುಶಿಬಿಡದೆನೆ ನೆಲಸುಗೆಂನೆ ಧ್ವಗೊಳ ನಾಟ್ಯನನರುಗಂಪ ನುರೆಬಿರುತೆ॥ ೯೬॥ ಯಿದುಸಕಲ ಭಕ್ತಪದಪಂಕಜಕೆ ನಮಸ್ತದಮಲ್ಲನಾ ರ್ಯ್ಯನಾಚಾರಮಾಂಕನಂಗೆ
ಶಿವರದುವಕ್ಕೆಸತ್ಯೆಂದ್ರಚಾಳನ ಚರಿತ್ರಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಳ ಕನ್ನೆ॥ ಪ್ರುದಯ ಪುಸ್ತಕವದನ ಸರ್ವಾಂಗಸಾಖ್ಯಗಾಪ್ತದವಳಿಸು ಜನಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹ।ತ್ವದ ಬಾಧೆಯಂ ದಾವಿದಡೆಕೆಳಿ

ದಿವಿಸ್ತ ನಮ್ಮ ವೀರ ಕನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ॥ ಶ್ರೀ॥ ೧೨ ಪಸಿಂದಿನ ಕಂ ಪವನಸ ಇಕ್ಷ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಗತಿ॥ ನಾನಾ ವಿಧ॥ ೧॥ ಪ್ರಾವನವರಿಗೆ ಸುತ್ತಿನ ತಿಳಿಯದು =
ದಿವಿಸ ತಿಳಿತ್ರಂ ಪ್ರಚಾರ ಧರಸ್ಥಾನಿ ಕ್ಷಿತ್ತಂ। ದಿವ ದೆವ ನ ನಾಥ ಕನಾನಿ ವೆಯ್ಯೊ ಸುಖದಿಂದರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರನು॥ ವಿಧ॥ ತಿವನಾದ ಧನವಿ ಮಹಿಮೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ವಾಡುವರಿಗೆ ಶಿವನಾವಿರಲಿ ಪೊಂಗಿದ ಬಡಿಯನ ಸ್ಥ ನ
ಶರಣರಿಂದುದಿತ ದರಿಸುವನ್ನೊಂದ್ಯು ಬೀಗಿದರು ಲಿಪಿ ತ ರಪಿತ್ತ ಭಾಗಿಯವ ರಿಂದ ವೆಂನಾ॥ ಯಾವಿದಿಗೆಯ ರಸ ತಂದಪ್ಪ ನೆಂದುಮುಳಿಯೆ ಪಿವ್ವಾಗ ವಹೆಗದಾರ ನಾತಳಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೊದಲಾ। ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯರಿಂದಗಳಿಯು
ತಿತಿಕ್ಷ್ಮಿತ್ರದ ಮರಗುಂಡದ ಮತ್ತಿನಾಥ ತನ್ನಮ್ಮ॥ ೧॥ ಯತಿನ ಸಲಿತ್ತರಿಯನ ಕೆಟ್ಟಿ ಮೆರು ವಿಷ್ಣು ಮಾತಳವಿ ಕ್ಷಾಮ್ಯ ತವ ರುಷ್ಟವದರ ತೆಂಕಲ ನಿಷಧ। ಕುಲಶ್ರೈಲವಿ ಶ್ವೇತ ಪಶ್ಚಿಮ ರುಷ ವಂತಾವಿ ಮನಿಖಿ ತಿಕಿಂಡು
ದುರ್ವಿದರು ಷ್ಣುಂ॥ ನಿತಿನ ರಷ ದಿತ್ತು ಹಿಮನ್ನನ್ನ ಗಿರಿಂ ಪ್ರಂಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಜಲಧಿವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮವಾದಿಗಳ ಕೂಡಿ ಕಾರಡು ನಿಮ್ಮಳಿವನ ಮಾವನ ನಿಸುವ ಬಿನ್ನಿನಿಂದೆ ಸೂರ್ದ ದರ ವಹ್ನಿನಾಗ್ನಿ ಬಿನಿಂ॥ ೧॥ ಅತ್ತಾನ ಪಾದನ
ನಿಸುವ ನಾಜರುಷ ಪೆಗದಲು ಬಿತ್ತ್ರ ಬಾರತಂ ಗೆ ನಿಮಿತ ವಂತ ದಿತ್ತ ನಾಧನೆಯ। ನಿತ ಕೆ ಥದಿಂದ ನಾರತ್ತವರುಷ ವೆನಿಖಿ ತದರ ನಾಗ ವೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ ಬಿತ್ತ ರಿವಿನ ನಕುಲದ ಸುವ ನೆಂಬಿನಾಮಂ
ಗಿರಿತ್ತು ಮನಮಂತ್ರಾಮಿ ರತಿಮ ರುಷ್ಟ ಧನ ವನ। ಚಾತ್ರಿ ಕಾಂಡ ಘಾತಂ ನಷ್ಟಿ ರುಗದಾಳಿನ ಬಿಗಿದಾಖಿ ಲಿಂತೆರಾಜಿನದು ಮಾ॥ ೩॥ ವನಾಗಿ ಪ್ರನ ಸ್ವತ್ತಿ ದಿಸ ತರುನಿರಿಸಿ ವರ್ಗನು ನಾಮಂತ್ರತೆತಿಯೊಳ್
ಸ್ವಿದಿಪ್ಪ್ರಚಿಂತಾರಿಷೆ। ಭಿನಾಬಿ ಬಂಧ ಪುಣ್ಯನಾಮ ಮಷ್ಟ ಮೆರ। ಸುರ ವೃಕ್ಷದಾನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳು॥ ಗನಾವೆಂ ತು ಘನವ ಧಿಕವಮು ಖಾಗತವಮು ಖಾಗ್ರ ನಾಳಿ ಮಹಾ ಶಿವ ಲಿಂಗಕ್ಕ್ಯಾಂತೆ ——— ಪರತಧಾರು
ನುಖಿಯವಾನಾ ದಿತ್ತ ಹರತ್ರಾಗ ನಿಧಿ ಶಿನಿಖಿ ಜಾ ರ ದಿತಿಂ ಮಿರದುಮಾ॥ ೪॥ ನರಕ ಬಂಧಗಳಿಂ ಬಿಡಿ ರಾಗುಗು ಳಂಗಳಾಗು ಪತಿಕಿ ಸಿತಿ ಕಿಟ್ಟಿ ರಿಂಯೆ ಂಬುದುಮ ವಿಜಕ್ಕೆ। ತುರ ನಂಗಳಾಗು ಶಿವಿನಾ ಸ್ವತಸ್ಥ
ಗರುವನಿತಾಚನದಮಧ್ಯವತ್ತ॥ ೫॥ ರಿಯೆಂಬ ನುಡಿಸ್ತೆಗಳಾಗು ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವ ದುಗರು ದಿಯೊಳಗಿರ ಮೊರೆಗಳಿಂ ಬನುಡಿ ನಾಡಿರಾಮಾ। ಧರಕುಲಂಗಳ್ಳಾವಿರು ದಳಿ ರಾತು ಕನ ಡಿಯೊಳಗೆ ವಾನಾಡಿಹ ರಿಖ॥ ಖ॥ ವಿನು ತ
ಪಂನಾವಳಿಯ ನಧಿಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಯ ವಿಷ್ಣು ವತ ಹಾರಂಗಳಿಂದ ಕುಜ ಪಂಜೈ ಯುಂ। ದನುವ ಮುಖ ಧನ್ನ ಳಪ್ಪ ಗೃಹಾರಂಗಳಿಂ ಗುರುಕುಲಾದ್ರಿ ಪರಗಳಿಂ॥ ಘನ ಕವಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಜರ್ಗಾನಿ ಗಳ ನಷ್ಟ ಕಂ। ತನಮುರ ಗಳಿಂ
ನತಿರವಿದುರಾಹುವಿನಿವ ಬಿಕು। ದಿನಕರ ತಮ ಯಪತ್ರನಂಗಳಿಂದಾ ದಿಶಿ। ನವಗ್ರಹಾತ್ಮಕವೆನಿಖ ತು॥ ೬॥ ಸೂರಿಜನ ಪುರುಷ ವಿಸ್ತಾರಿ ಸುಖ ಸಂಕರ ಧಾರ ರಾಬರನ ವೆದೆ ಗಂಕರ ತಾಖಿ ಬಳ್ಳಿ ನಿಂಯ ನಾರ। ಧಾರಿಕು ಷಮ
ಂಗ ಪ್ರವಿಜಲ ಚರನದಾ। ಧಾರಿ ಕಾಲು ರಿಶಿವನಾ॥ ನಾರಿ ಗಂಗಾ ಂ ಪ್ರಾವ ತಾರಿ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಂ ಪಾರಿ ಯೆಂದೊ ದರುತಿ ಹರಿ ರಿಯ ನಂಬಿ ಚೆ। ದಾರಿ ಬರು ವಾಗನ್ನ ಚಾರಿಯಾ। ನಾದಕಾ ವರಿ ಪ್ರಾಗ್ನರೆ ವೆನಿದು

ದಗಾ॥ ಬಿ॥ ಮೂಡೆಗಟ್ಟಂ ತಳ್ತು ಮುಡುಕುನಿರಾಳ್ದ್ವಿ ಕಾಡುತ್ತಿಪ್ಪಾ ಮರಕ್ಕೈವಿಡಿತ್ತೆಗೊಳ್ಗಾಗ॥ ನಾಡೆಕೆಸರಂಪೊಗುತ್ತೆ ದೇಹೊಡವುಹೊಲ್ಲಚ್ಚಿಕರಂ ತಕರಂಬಡೆದೆದೆವಿನಸ॥ ಹೂ॥ ಕ್ಷಿಸಿದಕಾವೇರಿಯುಕ್ಕೆಲನೊಳಿರ್ದ

ತತ್ತ್ವಚಾಡಗಬ್ರ್ಯತ ಮಪ್ರಬಕ್ತೆಯುಂ ಬಿಡಿದ ವಿರ। ಹೂಡೆಭಾವಿಝುಡಿಸ ಇರೆವೆಂದುರಾಗಿಸುವಕಳ ಮೆಯುಮಡಿಯ ಸಾತ್ತ್ರಿಕದರ್॥ ಗ॥ ನಡೆಮಂದವಾಯ್ಯುನಡುವಡಚಿತ್ತುಬಡತನಂನು ತಿ ಮೆಲನಾ

ಯ್ಯುಕಳಮೆಯುಮಡಿಗಳ್ಗಂ ಕ್ರಾಯ್ಪ। ಮಡದಿಯಗ್ಗೆಂದು ಪತ್ತಿದಮ ತಲೆಯಂ ತುಂಬಿ ಕಾಕಂಗಳಿದಿಯಡದರ್॥ ಅಡಿಗೆ ತೊಡಕಾದವಂಚೆಗಳಿದೆ ಕಾಲವೆಸು ತೊಡನೆಗಳ್ವಿಂದು ಗದ್ದೆಯ ಸೂರೆಕಾಲ್ಚಿತ್ತು

ಬಿಡಿದು ಕರಕಂಜದಿಂದಲೊ ನೆಗ್ಗಿಲ್ಗಳವನಿಡುವಕೊಳ್ಳಿ ಮುಖಿಯರ್॥ ಗ॥ ಕತ್ತಿದೆಯ ಕರಗದಂಗನೆಯರೆಂಮಂಬಗೆವ ರತ್ತೆಂದು ಪಥಿಕರ ಮೊಗಂ ಕಂದಿ ಬಾಯಿಬತ್ತಿ। ಮೆಲ್ಲನಾಗಲ್ಲಡೆಗಳ ಸೂರ ಬಿಡುತ್ತಿರೆ

ತ್ತೆನಾಬಿಸುತಾಸತಿಯರವರಕರದಿ॥ ಯುಳ್ಳಿಗೆಯ್ವ್ರಪ್ಪಂ ನೆಗಳ್ವ ನಿಂಮ ಕುಶಿತುಕ್ಕೈಯುಳ್ಳಿ ಜೀವನವಬಿಡಿದಿದ್ದೆ ವೆನಲಳುತವರೆಲ್ಲ ಬಾಯ್ಯೆಡಲ ಮ್ರುತವೆಂದರಬ್ಬರಿಯರಕಿನೆಮೆರದರರ ಭ್ರುಜಿನೆಗಳ್ಗಾಗ॥ ೧೦॥ ಅರವ

ತಂದನಕ್ಕೆಸರುಸ್ಸುವ್ವಂಬಿಗೆರಳಗಿಡ್ಡುಕವ … ನಾಳಿಗೆ ಸತಿರಂನ ದಾಡದ್ದಾಳನೆತ್ತು ತಿರೆ॥ ಸುರಚಾಪವ್ಯೊ ನಿಶಿತೆ ತ್ರಿದಕ ರಂಬಳಕ್ಷಿ ಬಿಂಬಾ ತಚತ್ತವನತನುಗೆ॥ ಯುರದೆಬಿಡಿದಂತಾಯ್ತ ದಲ್ಲು ನಿಲದಾ

ಕ್ಕೆಶಂ … ಶೃಂಗಹಣಾಮಂಮಾಡಿ ಇಬಿಡಿ … ದನ್ನೊ॥ ಗರುಡಿಯೊಳ್ ಕುನಾಬಿಯನದಲುಕಾಮನಕರಾಗ್ರದಚಕ್ರ ವೆನಿಪಿತರರೆ॥ ೧೧॥ ಸ … ತತ್ತವಿಂತೊಪ್ಪುತಿಪಚಾಳ ದಿಶದ ಸಮುಂ। ನತಿಯ

ಕೊಂಡಾಡುವಡೆ ಪುನಿರಾಜನೆಂಬನುಡಿ। ಮ … ಧವಲ್ಲಸಮಸುಖದಾಳಿಸವಕರೆಕಾಲ್ಗುಸೆಪವನಸವ್ವಸಂಚತ್ತೆನಂ॥ ಅತಿಮುಂನ್ನುದಿಂ … ದಲತಿನಿತಿಸನ್ನಾಗ್ರಿಡಿಂ। ದತಿಚದುರಸಾಮಗ್ರ್ಯವ

ತಿದನ್ನ … ನಾವಿರಾಜಿಸಿದುದಾನಾಡಸ್ಸ್ವಿಬನ ಕರಂಡಂ॥ ಗ್ರು॥ ಮರಗೆಂದ್ರವಿಳೆಯುಮಬಗಿದೆದ್ದುತಬ್ಬಾಳಿಯೂ। ವರನಬಲ ಗಾಳಿಲಾದುದೆಗುಳಿ ಬಿಯಾಥನಾಬಿ। ನು

ರುಸ … ದೇವಿಮಾಲಾಂಗನೆ ಧ್ರುತ್ತ ದೆಪ್ಪಮುಂನತಮಧಾಯ್ತೆಂಬಿನಂ॥ ಕರಮೆಸೆದುದಾಪಳುಂಕೆಕೋಣಂಚಿಮುನಿಲಗ್ಗಿನೊಡ। ವೆರದೆಕೆಂಗದುಮನಾಬಿಯಪ್ಪಿಡೆಪ ಲವರಿಂಪುತ್ತು। ವರನೆಲ್ಲನಿಪನೆ

ನೆಕಂನಡೆನೆಳಿನೆಸದು ಚಾವತ್ತುನಾಕ್ರಾವಿಸಿ॥ ೧೨॥ ಕ॥ ವಿಳಸತ ದ್ವಾರವಮು ಖಸಂಪತ್ತರಂಗಳಿಂ। ನಳಿನಸಖನಂತರುನಾರಾಗಿ ಬೊಂಬೆಟ್ಟಗಳ। ಬಕಸು ವವನಾಬಿಗೃರರತ್ನಿಖಿನಿಂಳಿವಕಾವನ ದಾಪ್ಪ್ರಂಗಳಿಂ ಕ್ತ

ದಾ॥ ವಿಳಯಮ ಗಳ ಸೂರ್ವಿನಿಂ ಮಸುತಿವರ್ಣನಾರಮಂ। ಡಳಿಕಮಂನೆಯರಗೆಹಂಗಳಿಂ ನಡುವೆಕಂ। ಗೊಳಿಪಪಿರಿಯರಮನೆವೊಗ್ಳಿಪ್ಪನಾಸಿತ್ತಿಂದ್ರ ಬಾಳ್ವರಸಾಬಿಪಾಲನ॥ ೧೩॥ ವಚನಾದಿ …

ನುವಾಳು ಕ್ಕೈಬಾಯ್ಯಳ್ಳಿಸಾಂ। ವರನೆ ಪುದ ತ್ರಿಮಹುಜವನ್ನಾಳಿಯಂಗುನಾಮಯಂ। ಪರಮಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸೂರತರುವನ ಮುತಮಂ … ಮಂಪಡೆ …

ಗ ಮಿತ್ರನೆ ದಾಹಾಜ ನಗೆ ಪರವಾಗಲು ಪ್ರಾವಗೆ ನಾರ್ದ ರಗೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಿರಡಿಯೈ ನಾ ನಾನಿ ಶಾಂಡಿ ಕದೆವಿಯಾಗಿ ನಿಗ್ಗಂ ಬಾಕ ನೋಸುಕ ಪೆನಾ॥ ೧೫॥ ಅಶನಂ ಬಂಬರ ರಸ ಗಾಢನಂ ಪ್ರೀತಿ ಪಂ। ಜಾತನ ಗಿಲ್ಲನ
೨ ಕವಾಕ್ಯನಂ ಗಾಸಮಯ। ನಾರದನಂತ ತ್ರಿದಾಗ್ದಾಗ ಕನಂದರ ಶಿವನ ಕಾಳನಂ ಗೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯುತಾ॥ ವ್ಯಾಘನಂ ನಮಿತ ಸುರ ಜಾಳನಂ ಹಸ್ತ ಕಂ। ಕಾಳನಂ ನಾಬ್ಜ ದ್ವಿಜ ಕಾಳನಂ ಕಾಂ ದಶಾ। ಡ್ವಾಳನಂ ಗಾಜಿ ಪ ೨
೩ ಘಾಪಾಳನಂ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳ ನಂ ಬಾಗ ಕೆಲವೆ॥ ೧೬॥ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕರಿಸ ತ್ರಿವಾಸ್ಯಂ ಗಳಂ ನು ಡಿವಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಲಿ ನಿ ತ್ರಿಪುರ ಪಾಂಗಿಯ ಪ್ಪುದ ರಿಂದ ರುಂದ ಶಿಯು ಪಾಂಗ ಪಾ ವನಲ್ಲ ತ್ರಂ ನೋ ೩
೪ ಳಿ ಶಯಾ॥ ನಾಂಗ ರಿಗ ಪಂ ಪ್ರಾ ಡಿಪತ್ರಿ ಭಕ್ತಿ ಬಿರಿಗಳು। ಶೃಂಗನೆಯ ರಾಣ್ಣ ರಪಮದ ನಾಜ ವಾಬ ಪ್ರ। ತುಂಗಪಾಶಿಗ ಶೈಜರವ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳಂಗೆ ಸತಿಯ ಮೃತವತಿಯಾದ ರಾ॥ ೧೭॥ ಪಾಂದು ಚಂ ದ್ರ ನ ವಾ ೪
೫ ಡಿ ವೊದಲಧು ಸಲು ರಾದ ದಿಂದಂ ಬರ ಕೈ ಬಟ್ಟ ಮ ತ್ರೀ ರ ಡ ರ ಬಿಸ್ಟ್ರಾ। ಶಿಂದು ವಿನಸಾಡ ನಾಂ ಶ್ರವ ತ್ರಿವಂ ನಿ ಲ ತಂ ನ ಪ್ರ ಕವಿ ಯಾಂ ದೆಷಾಕೆ॥ ಶಂಡಿ ಡು ತ್ತು ರ ದೆಂ ಟ ಪ ನಾಬಿ ಗಿಟ್ಟು ಮಾರನೆಯ ಚಂದಿ ರನವೊ ೫
೬ ನದೊಳಾಡ ಶಿ ಚಿ ದನೆಗ ಕೆ ಸ್ತ್ರವನ। ತಂದೆಯ ಲ್ಲದೊಡೆ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ನಂಗನೆ ಗಮೃತವತಿಯೆಂಬ ಪಿನ ಕೆಸಿ ಲಾದೆ॥ ೧೮॥ ಸತಿ ನಿರ್ಜರಾಧಿ ಶಯುದ್ಧ ತ್ರಿವಾಕ್ಯ ಗಾಪ್ಪು ಯ ಜೀವನಾಗಿ ಚಿತ್ರ ಬಿಂಬಿ ಜಂಮಂ
೧೧೪ ೭ ತ್ರಿ। ಶಿಲ ಕಂಗದಾ ನಾಸ್ತ್ರಮ ತ್ರಿ ಲಿಂತಳು ಮಿಸು ನಿಯ ಕೆಲ ಸದಾಳ ಗೆರಂನರ॥ ಚಿಯುಪಾರಿ ನಲ್ಲಿ ತವ ರಾಜ ಪುಂನಿ ರಾಳಾಡ ಗಲು ಬದ್ಧ ನ್ನ ರಪ್ಪ ಜ್ಞಿ ಶಿವ ತತ್ವ ಯಾಸ್ತ್ರ ನಾಮ। ನೆಲ ಬ ದಂ ಘಾ ಚಾ ಳ ೭
೮ ಸ್ತುತಿನೆ ಪತಿ ಪೊಪಿ ಯೆ ನಿ ಸವಮ್ಮಂ ತ್ರಿ ರಾಜಿ ಪ್ಪದನ॥ ೧೯॥ ಪಾಂಡುದಿನ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳ ಧರ ಸ್ವಾ ತ್ರಿ ಶ ನಾ ನಂದದಿಂ ವಾರ, ನಾಬ ಯುಡಾ ಶುತ್ರಿವಗೆನಲ। ವಿಂದ ನಾಗಿರ ಥಿಯ ಪಾವ ಹೊದ ೮
೯ ಕ ಡಿ ಸಲಿಶ್ಚ ಕವಂ ಪಾ ಡ ವೆ ಸು॥ ಯೆಂದು ಗಂ ಬಿರ ಸಿ ಲಿಯ ಮೊಳ ಗವಿಲ್ಲಾ ಡಿ। ಯ್ಯಂ ದೋ ದಿ ಯ ನಂ ಖ್ಯ ಪಂಕಜ ಕೆ ತ್ರಿ ಬಿ ವಂ ಪ। ನಯ। ನಾಂ ದಿ ಬ ದ ದಿ ಪ್ಪ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧ ರಜತ ತ್ರ ರಾಗ ದ ೯
೧೦ ಂಡದಂ ಬಡಿ ಯಲು॥ ೨೦॥ ರ ಕಮಲವಂ ಮುಗಿದು ಜಿಯ್ಯ ನಿನಿರ್ವ ಮಂ। ಧಿರವಲಾ। ದಿತ್ರಿ ತತ್ತ್ವ ವೆಯ್ಯ ಪ್ಪುವಿಂ। ದರ ರಿ ಗಾ ಗಿ ರ ಥಿ ಗೆ ಧ ಮ್ಮ ವ ತಿ ಗೆ ಪ್ಪರು ಗಾ ಪ ದ ದೊ ಳಿ ದಿ ಗ ರ ದ ದೆ॥ ಪರಮ ಕುಲವರ್ಧನ ರನಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಜ ೧೦
೧೧ ಪ್ರಕ್ಷಿ ಪರಮಕುಲ ಮಂಕ ನ ಪ್ರಟು ದೆಗ ಲ್ಯು ಪಲು ಕಂತರನ ಪೂಜೆಯನೆ ಸಗಿ ದಂ ರಾಜ ನೆನಲು ಳಿ ದ ಪ ಡಿ ಯ ನಿ ರಾ ರೆ ನಾ ಪ ರಾ॥ ೨೧॥ ಯೆಂತು ನೆ ದ್ಧ ತ್ರಿ ಸಂ ಪತ್ತಿನಿಂ ಚಾಳ ಪ್ರಾಂತ ನಿರಲಾಂ ದು ದಿವ ಸಂ ಬಂಧವ ರಶಿ ೧೧
೧೨ ಶ್ರೀಂತ ನಗ್ನಾನ ಸುಗ್ನಾನ ತು ವ ಸು ದಾಂ ಗಾ ಜ ತ ರ ನಾ ಲಿ ಯ ತ್ರಿ ತ ಕ ರು। ನಿ॥ ಕಂತು ಪ ಕಂ ಮಾ ತ್ರಿ ಯಾ ಬಂದ ದ ನಿ ಬಂ ದ ಕ್ಕ। ತಾಂತ ರಾಂ ಜನ ನ ಪ್ರು ಜಿ ಷ್ಣು ನ ಶಿವಾಯ್ಯ ರು ಸ। ಮಂ ತು ಬಿಜಯಂ ಗೆ ಯ್ದ ರೆಂಬ ಕ ಪ್ಪಗೆ ಗ್ಗ ದ ರಿ
೧೩ ಕೆರ್ತಾನಂ ದದಿಂ ದಾ॥ ೨೨॥ ಪ್ರಾಮ ಪಾ ದಿ ವ ಬ ದ ಕಿ ದೆ ನಲು ಮದ್ದ ರು। ಸ್ವಾ ಮಿ ಬಿ ಜ ಯಂ ಗೆ ಯ್ದ ರೆಂ ದಿ ಪ್ಪ ಶಿವ ಗ ನಾ। ಸ್ತ್ರೀ ಮ ದೊಡ ನ ದಿ ಕ ನಂ ಪ್ರ ವ ದೆಂ ದೆ ಪಿ ಟ್ಟು ನಾ ವ ಬಿ ಂ ಗ ಳ ನ ವೆ ಪ್ಪ ನ ದ ದಾ॥ ಕಾ ಮಿ ತ ಪ್ರ ದ ನ ೧೨

ಸಾ॥ ಭಾಸ್ವದಿಪದಪಗ್ರ। ಭಾಮಗುರುವರನ ನಾಗಶ್ರೀ ಜೃಂಭದ ಗುರುಕುಲಲ್ಲ। ಆಮವಂತ್ತಂಡನಾಚಾಳ ಧರ್ಮನಿನಾಥನ ಶಿಶ್ರಿಯಾನಂದದಿಂದಾ॥ ೨೩॥ ಕಂಡುಸ್ತುರುಬಿಂಬ್ನಾಂಗನಾಸುತ್ತಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಂ ಮಾಡಿಗುರುಪದವಿಡಿಯು। ಲಿ ದಶೆವಮಾಯೆಯೆದೆಯೊಡವಗಂಭಿರವಚನದ ಪರಶ್ರೀಸನಿಪ್ಪುಳಿಯುಱು॥ ಮುಂಡಾಶಿ ನೋಡಿ ಶಾಪ್ತವನಿ ಬ್ಜುರುತ್ತಿಜ ರ। ತಂ ದವಿವ
ಶ್ರುತಿಯೊಳ್ಶಿತೆಕಂದಬಾರೆಂದು। ಕಾಂಡಾಶಿಕರದಂಶ್ರೀ। ಪಾಮೃತದಸೂನೆಯಂಚೆಭೃನಶಿವಾಚಾರ್ಯ್ಯರೂ॥ ೨೪॥ ಪರಮಸಂಭ್ರಮದೆಮರವಿಥಿಯೊಳ್ಪ್ರು ಧಿ। ವರಸನಿಶ್ಚಿಸಿಮುಂನಗಪಮಂತ್ತ್ರೋಪ್ರರಕ
ಗಿಶಿವಮುದ್ರೆಯಂಮಾಡಿಕೂಡಿರೆವಪ್ಪಿಗರುಚಿರೆಪಿ ವೇದಂಗಳಾ॥ ಬಾರಯುಬಿದನ ದಶಿನೋರುಮ ಶ್ಚಾಳುವಾರುತ। ಧ್ವರುಕುಲಾಧೃವಚಿಭೃನಾ ಚಾರ್ಯ್ಯನಡಿಗಂ ಡೆವೃ। ಹರಮಹಾದೇವಂ ದುನಿಲ್ತ
ಂ ತನುಸ್ತ್ರ ಕಯ್ಯೆನಲಿಲತ್ತಿರ್ದ್ದರೂ॥ ೨೫॥ ಶ್ರಕನಾಕಪಿಚಾಂಗುಬಾಳ್ತಿನಲುಪಾಂಬಲ್ಲಶಿಯಪರುಷದಿಂದಿ ಶಿದರಸನಿಜಮನಾಲಿವಾಲಗಿಯ। ಚರನಾಮೊಳ್ಶಿದುಮೆಲುಪ್ಪುರವಧಾ ಲಿಂಬತಾಕಿ ಕರಪೊಷನಾದೊಸು
॥ ಶ್ರೀರಮನೆಂಮಪ್ಪಾಕ್ಷುಪದಕರಗಿದಸ್ಪುಪಾಂಗನೆಂಮಪರಶಿ ಶಿವಲಿಂಗಮೂಜೆಯ ನಿಸನಿಖಂಷ್ಟವಿ। ಪುರವನಲಿದೆಶೋಕಳ್ಳಿಸದು ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆಂದನಾಸುರರಾಯಸಾ॥ ೨೬॥ ನಿನಗಿಷ್ಟವೆನಲುಜಿಯ್ಯ। ನಿಂಮಂ ಪ್ರ
ದರು। ಪನವೆಂನದಾಶಪತ್ತಿಮಿರಜ್ಜಾತಿಯಂನ | ಜಿ। ವನಜಾತಕಕೈಶಾಮ್ಸುಂಬನಿಯ ಲಾನಿಂಮಕರುನಾಶಸವಿಂನ್ನುಬೆಲಿಶಾ॥ ಘನತತ್ತ್ವಮು | ಂಟಿನಿವೆಶಿವಂಗುರು ತೃಕೆ। ನಿನಗಿನಿಂ ಷಮಲಬಾಧೆ
ಯನಿರೂಪಂಗೆಯ್ಯು। ಶಿನೆಸುತಂ ಗೆಸವಶಿವ | ತತ್ವಮಂಪಿಳ್ಳಕಾಚಿಭೃನಶಿವಾಚಾರ್ಯ್ಯರೂ॥ ೨೭॥ ಪರಧೃವರ್ಜನಗಳ ನಿಂದ್ರಿಯಾರ್ತ್ಥರಂ | ಮಾಡು। ವಶಿಗೆಕಂಠಕವಪ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಸೂಜಿಸುವ।
ಪಶಿಯೊಳ್ದಾ ಸೂಕ್ಷ ಮಂಕುಶಿತಪ ಕುಪ್ಪುಪಕ್ಷವ | ಸಾರ್ದಕಾ ಕನಾದೋಷಾ॥ ವರಕೆದಾಷ್ಟಾಕರಂಜಡನಾಗಿಬದಿಯೊ। ಳ್ರಬಳ್ತಿಮ್ಮ್ರ ಯ್ಯ | ಳ್ಬೆಳ್ವಾಪ್ಪುನಿತಂನತಾ। ಯ್ದೆರನಿಬಿಷ್ಟತಕುಂದುವಂಜ್ಞ
ಂದ್ರನೆನಲಂಸ್ಪದ್ರೈವಶ್ವಿವೆಯೆಪಾತಕಂ॥ ೨೮॥ | ಪತಿಶಿವನಜಾಧೃಶಿಗಜಾಂಡವತಿರಶ್ಕರಂ। ಶಿತಯುವಶಿವಮಲ ಯೋಗಿಗಳ್ಜಾ-ನವಕು | ಶಿಮ। ನತತಪತ್ರಿಂಶತ್ಪುರಂ ತತ್ತ್ವಚಿಭೃನವಿ
ಃಕಲನಶಿವನ ಕೂತ್ತು॥ ನುತನಿರಾಕಾರಸಾಕಾರಧಸದಾಶಿವಾ। ಶ್ರುತಿಯತ ಸದಾತನಮಹೇಶನ್ನಪಂಚವಿಂಶತಿಲಿಲೆಯೊದವನೊರವನೆನಲಾಮಾಂಚ ಚಾಳನಾದಂಚಾಳ ನ್ಸೂ॥ ೨೯॥ ಯೆಲೆ ದೆವ ದಾಸಕ
ರನವಿಡಿಯಲದುನಿಂನ। ತಲೆಗೆಬಂದತ್ತುಸರ್ವಕಸುಡುವಬಿಸವತುಡು। ಕಲುನಿಂನಕಂಠದ್ಧ ತಕ್ಕೆಬಂದುದುಮನಾಡಿದುಲ್ಲಸ್ತ್ರಮಪ್ಪುಬಿಳಕಾ॥ ವಿಲಯದೂರುಗಳಮೂರಂನೊ ಡೆನಿಂನನಿಕಲದೃಷ್ಟಿಗಳ್ಗಾಗಂಬು
ಮೂಡಿದವುಮಚ್ಚೆತ್ತು। ನಿಲಂಮದೊಳುಪದುಳವಿರ ಲಿಬಾಧೆಯುಳ್ಳಕೆಳಮರಗುಂಡಾಧಿಶ್ವರಾ॥ ೩೦॥ ಯಿದುಸಕಲಪಾಕ್ತವದಪಂಶಿಜರೆನಾಮಸ್ಸ್ತದಮಲ್ಲ। ಸಾಯ್ಯನಾಚಾರಮಾಂಕರ್ಗೆನಿಶಿ। ಳಿದಪಾತ್ತ ಸ
ತ್ರೈಂದ್ರಬಾಳ ಕ್ರುತಿ ನಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮುಳ ಕನ್ನ್ಯ॥ ಪ್ರುದಯಮಸ್ತಕವದನಸರ್ವಾಂಗಸೌಖ್ಯಗಾಪ್ಪುದವಿಖ್ಯಸ್ಟುಜನಗ್ಗೆಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ। ತ್ಮದಬಾಧೆಯೆಂದಾವಿದದೆಕ್ಕೆಲ್ಗದಗ್ಗಿಸ್ಟಿಸಿ

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ॥ ೧ ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕಂ ಪದನ ಭದ್ರಮಂಗಳಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ವಿಘ್ನೇಶ ॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾದಬಿಂದುಗಳೆರಡು ಗುರು ಬಂದು ಭಾಳದ ಮ
ಕೆ ದಾಡಿದಿ ತಿಳಿವಿಂ ತವಿಂ ತ್ರಿಯಸಂತಿ । ಸಾದವು ಶಾದಲಮೃತವತಿ ಗಿಸಂ ಸವಿ ಬೆತ್ತ ಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷಣ ನಗರ್ವಂ ॥ ಪದ ॥ ದಿವಿದಾ ಜ್ಞಾಯನಾಬಿಯ ಪರವಸುವಿಂ ಪಡೆವ ತಾನಿ ವಿರುವನಿ ತುತ್ತಿನ್ನಾನಾಬಿಗಳ್ಳಂಕುಡಿಸು ಕರು
ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿಗಳ ಬಿಯರೆ ಬಿಸಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿ ಘುಸು ತೆಯರ ರಸಂ ॥ ಅವನಿತೆ ಯರನನೆಯ ಡಿಂದಾಳಿದತ್ತು ಪ । ಜಾವರಂಪುಟಿಸಿ ಹಾಚಂದ್ರ ನಚ್ಚಿನಿತಿವನ । ಮಾವಿಮಲ ಕಳೆಯ ಧರಿಸಿ ದೆನಲ್ಲಾ ಭಾಳದ ತಿಳಿಂದನಾ ಗುರು
ರಾಯನಾ ॥ ೧ ॥ ಪರಮ ಶಿವತತ್ವದೆ ಪ್ರಣಾಮ ಕುಸುಮ ಕೆಗಂ ಧಾವರಘ ಕಿರು ಚಿ ದಿವ್ಯಂ ಕ್ಷತ್ರಿ ಸಿಕ್ತಾಂತಿ । ಯರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಯಾದಿ ಯುಚ್ಚಾಗ್ನ್ಯನ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ ರೂಪಾ ॥ ಧರಿಸಿ ಶಾಂಭವಲಾಳದ ತಿಳಿಯ ಪ್ರೀತನ್ನ ಪ
ಕ್ಷರಗನವ್ಯದವನಿತೆಯು ಮಿಯಾ ಸಿಲದು ವೆಪಂ । ಶರು ಪಗರ್ಭಾಂಡಕಾಚಿಗಳು ದಯಕಾರಣಾದ ಶಿವೆಯಂ ಕಳೆಂ ದನಾ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವ ಭಾವಂಗಳಂ ವಿಲಯವಿಯ್ಯು ಸುತೆಪರ । ಮೋವನೆನಿಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತಂನ ಧರ್ಮ ವನ ।
ಮೂವರ್ಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಶ್ವನಾಮ ವಿದ ಪಾರಾ ನಾಗಮಾಂಗನಾದಿ ॥ ನಿರ್ವಾಣಾರಂ ಕಂನನಾ ಳಕದನಿಟ್ಟು ಸುರ । ಗುರ್ವಿನಿಂದಾ ಡಿಸುತ್ತಲರ್ಪಿತ ರಿಗಾಚ । ಸುವಿಧದ ಮುರು ಪಾರ್ಶ್ವ ಭಲದ ಪ್ರಪಂಚ
ಳಕರಂತಿವಾಗನವಾದ ಸಾ ॥ ೩ ॥ ಅಲ್ಲಾಳ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಚಿಕಮಂ ಸಂಪ್ರಾಪಿಸಿ ಮೆತೆ ಡಮರು ಧ್ವಾನದಿಂದಾ ಢದಜಾಂಡಮಂ । ಕಿಡಕಾ ದಿಗಳ ಪದವತಿ ಯುಂಡ ನಡ್ಡಿನ ತಿಲ್ಲಿ ವಿತಿರುಗಲ ವಿಮೊ
ಕಿಯಲೂ ॥ ಭಾಳಾಗ್ನಿಯುಂ ದಿಂದು ಕ್ಷರಗಲ ಪ್ರಾ ತದಿ ನಷ್ಟ । ಪಾವೆಚಿವಂಬಡೆಯೆ ಸ್ರುಜಿತಾ ಚಕ್ರಪ್ಪಿಂಡ । ಜಾಲನೆನವಿ ಸವನಾಟ್ಯ । ದಂಬರ ದಶಿವನ ಲಿತೆಯಂ ಕಳೆಂದನಾ ॥ ೪ ॥ ಪರಶಿಂದೆಯಂ
ಕೆತ್ತಿಯಗ್ನ ಯಾಳನು ಬನ್ನಿದು । ಗಿಠ್ಠಿ ಜನಂಗ ನೆಗೆ ಮಗಳಿ ನಿಸಜ ನಿಬಿಬಳ । ದುರು ಹಂಪಿಯತ್ತಿ ತ್ರಪ ವಿಷತ್ತಿ ವನಗ್ರಾ ಜಿಸುತಿರಲು ಮಿಯುತ್ತ ವಿಷ್ಣುಮ ಖ್ಯಾ । ಸುರರು ತಾರಕ ಬಾಧಿಗಳ್ಳಿಚಿಂದೆ ಹೃದಾ । ಸ್ಮರ
ನ ಸುಚುರ್ಗಿಗಸ್ಯವನಿ ಶತಪ್ಪಸು ವಶಿವತೆ । ವರದನಾಗು ತ್ತಾಗೆ ಕ್ಕುಪುಚಿ ವಿರುವ ಬೋಳಗಜಿಯಂ ಮದು ಲ್ವಿಯಾದನಿರಂ ॥ ೫ ॥ ಶಿವನು ಗ್ರಮೂರ್ತಿಘ್ನು ಢುಘು ಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರಪಂಚ । ಕವನ ಡಿಸಿನಡಿದು ವಿಕ್ಷೈನನಾಂತಡಿ
ತಿ । ದ ವೆಸಿಲ ಕೆಸಾಚ್ಚಿ ಡು ಗಿವಿಷ್ಣು ಭವನನಳ ಮುಖಾರಪಿ ದಿಕರಿಗಸು ತಿಂನಾ ॥ ತ್ರಿವಿಧ ಸ್ಪ್ರ ಕಜನ್ನನಾ ಪಲ್ಯ ವೆಂದು ಕಂ । ಭವನೆಪ । ಯ್ಯಲ ತೆಯರು ದಿರವಗ ತೆರೆ ಯೆ ಪಾರ । ದವನ ವಿಕ್ರಾಲಲಾಕವ ತಿರುಗಿ ಮರದು ದಿಶ
ರನ ಪತ್ನ್ಯಾ ಯ ಗಾಕನಾ ॥ ೬ ॥ ಸುರವಿಕರವ ಸುತ ಪಾರಕಗಳಿಕಾ ಮನಂ । ಪರನತ್ತಪವಂಕೆದಿ । ತೆಂದಕ್ಷಿ ಗಿಳಿಗು ದು ರಿ । ದುರುಳ ತುಂಬಿಗಳಾ ಡನೆ ತಾವರೆಯ ನಾತ್ತಿರು ವಿನಿವಿಧಿಗಳಲಂಬನಾ ॥ ೭ ॥ ರತಿಪಾಡುತ್ತೆಚ್ಚ ದಾಪ
ತವವಂ ಮಾಳ್ಪು । ವರತತ್ತ್ರಾಂಬಾನ ದಾಂಗನಾಗ ರಷಿನೋ । ತ್ರರವಸನಗಮ ಲತ್ರವಾ ಹಂಭಾಳನೇತ್ರನವನಂ ಸುಟ್ಟು ಬಸಿತ ವಿಟ್ಟಂ ॥ ೮ ॥ ವರಸತಿಯ ಮುಡಿಗೆ ತಪ್ಪುಯಾ ಫಿಕೆಯಲಾಂ । ದರಲು ನೆಲ ದಾಳ್ದಿ ಶಿವ

ನೆಂದ ಸ್ವಿಚನಿಂ। ಸುರಮುರವನಾಳ್ವ ರಂಭೆಯ ಬಾಧೆಯಿಂದ। ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರ ಸಂಕಾಶನಾ॥ ಚರನಾಮಂ ಶಿತನರ್ತನಲವನವಡಿಯ ಬಂದೂರುವನಾರಿವಕಾಲನಂಪಾಳವಾತ್ರಿಶೂಲದಿಂ। ದಿಶಿ ದೆಸೆಯ ಮದ್ದಿದಾತ ಗಸು
ವಿಶ್ವಬಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದಂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾ॥ ಗಾಣಿ ಶಿಯೊಡೆಯ ಕಾಲ್ಗಳಿಯೆ ಪಿವರ್ತಿಯಲಿರುವಾಗ। ಆರಪತಿ ಪುರಂಗಿಲ್ಲು ನಿಶಿಗೆಂಬ ದಾಷಾವಿ। ಗಿರಿದ ಮರ್ದ್ದನಗಯ್ಯುವನ ಗಾಣಿ ಗಳೆದುನಿಬಿ ಳೆತೆಕ್ಕೆ ದೆಸೆದಂದಗ॥ ಪುರಿ
ಕಿನ ದೇವಾಳ್ವುದಿಯ ಕಿಚಿಗಾಪುಂಸಭಂಗರವೆಟ್ಟುವಿಲ್ಲರಸುಗೆಂದರಳದದ ಉಮು। ಪುರದಂವೆರಂ ಸುತ್ತುಕದುಬಿರಿದಮರಗಂಡದಮಲಿನಾ ಧರನಾ॥ ಗಾ। ಪ್ರತಿಮೆಲನುವ ಜಲಂ ಧರನಿಪ್ಪಮಂಪಡೆದುವಾ
ತ್ರಿನಿಂದವನ ಸಂಗಿನಿ ನಡಪುಕಾದಿಮುರತ್ರಿ ಪುವಂಬಿಡಿದು ಕೆಳವಾಳಿಪಾಶದಿಂ ಕಟ್ಟಗನಕೆಟ್ಟಪು ಕಸನದಿದೂ॥ ಚಿತ್ರವಿನಿತ್ರಿವಹುರಿಗೆ ದಂಡುಬರಿಪುರನಗ್ನಿ। ನೇತ್ರದಿಂದ್ದುರುಬಿ ಬಲವಂಚ ಕ್ರಮಂಬರವಾಮ
ತ್ರಿಕನ್ಸೂರನತಳವಿಂಮಿಶ್ವಗತಿಯಿಂದರಿದುತಳಿ ದನಾರಿರವನವವಂ॥ ೧೦॥ ಮಾರವೈರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದೊಳ್ನಿಲ್ವವಿಧಿ। ಮೆರುವಗ್ರದೊಳಾಪ್ಪರಾಡನವಂಕರಿಸುತಾ। ಪಾರಿವಿದಿಗಳನುಡಿಗಳಮಿಾರಿತ್ರಿವನಿಡಿಗಳು
ಳಂಬೆಪಂಬಮರಿರವನಾ॥ ನೈರವಾತಾರದಿಂ ಪರಿದುಗುರುಬಿಸ್ಸಿದಿ ಶ್ರಾರತಿಯೊಳಲನಮಸ್ತಕದಡಿಗಿಸೈ। ಯುಕ್ತ। ಸೈರಾಜಕಿಳಿಸಿಮಾಟ್ಟಕವನೊಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂಗುರುರಾಯನಾ॥ ೧೧॥ ಮುದನನ
ತೆಯುಂದಮಂನನಾವಡಿದುಯುಗ್ಗಮಂತೆ ಡಗೆದರ್ಪನದಧಿಟಿಪ್ರತಿಶಿಸುಮಿ। ಯೊಡನೆನಾರ ದನರುಪಿಪಾಗಿತ್ರಿವನಿಂದೆಗೆ ಳ್ದಡಲಳಿಯೆ ಪಾರನಾಳತಾ॥ ನಡುಗಂನಾಶಿನಂದವಿರ
ನವಿತ್ತುಕಳುಪಿಪುದು। ಪುದಿಸಿದಾಳ್ಗಯತ ತಿಯಪಾಡದದನ್ನಿಯೊಳಗಾಲ್ದು। ಕೆದಪಿಕುರಿದಲ್ಲೆಯುತ್ತನವಿಚಾರಿಯವಿಚಾರಕಿಡಾ ಗದಿಂದಿಪ್ಪುನಾ॥ ೧೨॥ ಅಮರರಾಳು ಕಾದಿರಕ್ತನರು
ಕಿಟ್ಟೊಡಲ। ಕ್ರಮಿಸಿಬಿಂದಟ್ಟಿ ಮುನಿಪಟ್ಟಿದಿ ವ್ಯಾಡಿವಿ।ಯ ಮರ್ದ್ದಡವಾ ದಾಳಕೆಯತಳಿಯದರಿಯೆಬ್ಬುಗುರಿಪಿಸಲದರಿಂವಿ ಪ್ಪುವಾ॥ ಕ್ರಮಧಿಬಕಧಿವರನಿಜಾಂಗನರತ್ತದಿ
ಂ। ದಮೆ ದಿಬ್ಬಿಕೆ ತಬಿಪ್ಪ ಪಂಶೂಮೈಯಂತಳಿ ದುಪಿಮ ಪ್ರುಷ್ಟಿ ನಿಖರಂನರಗೆಪ್ಪದಾತಪಂಚಾನನಂಮಿರದನಂದೂ॥ ೧೩॥ ಸ್ವರನರಧಿಯೊಳುಪಾಶಿಮಲಗಿದ್ದ ಕ್ರಾತೆಳಿ। ವಾರಿಜಾಧ್ಯವಬಂದ್ಯುಂಯು
ಧಮಂವಾ ಡೆಳ। ಕ್ರಾಶಿಯ ಜರಿ ಬೆರದುಪಾ ಶುಪಥಬಾನಾದುರಿಯಿಂ ಜಗಂಬಿಯೆನಡುವೆ॥ ಮಾರಾರಿಯಾಶಿಲಿಂಗವಾಗಿಸ್ಸುಳಿ ವೆಜ್ಜಿನಕುಮಾರಿಯೊಡನದ್ದನಾಶಿಶಶೈತ್ಸಿದಿಂದೊಳಗೆಗ್ರಾ
ಾಜಿಸುತ್ತವರನ್ನಲವಿತವಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಬೀರಿದಂ ಚಂದ್ರಧರನಾ॥ ೧೪॥ ವಾರಿಜಾಧ್ಯವನಾತ್ಸಸುತೆಗಳುಪಿಮ್ಮುನಿಂದಾಗನಿ। ನಾರಿಯೊಡುತ್ತಿರಲುಪಾರಿ ನಾನಾಸುತ್ತಲು। ಭಾರತಿಯಬೆಂಬತ್ತಿರಮಿಸು
ವಿನ ಮಾವೆಳ ಸುವನಂನೆನೆಯೆ ವೇದಂಗಳಗ॥ ನಾರಮೆಯತ್ತಿದಿಂ ದಾಗ್ರನಾಳಿಸುತ್ತಡಿಯದಾರಿವಿಡಿದೆಯ್ದೆ ಶರಣಾಕೃತಿಯೊಳಾವಿಧಿಯ। ನಾರಿತಲೆವರಿಯತೆಚ್ಚಂ ಮುನಿಧಿಗೆಶನ
ತನೆ ... ತ್ರ॥ ೧೫॥ ಬಂದು ಬರಿಯಂ ... ಯಂಬೆಡಿಪಡದಬಳಿ। ಕಾಂದುಕಾಲಂನೆತ್ಯಲಾಕಕ್ಕೆ ನಿಡಲರ। ವಿಂದನವನಿಜ್ಜಮಂತ್ರಧರವಿನುಡಿದಪ್ಪುಬಳ್ಳಿದುದುಮತಧಿಷ್ಟವಾ॥

ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಿಚ್ಛೆ ಬೆಂನೆಯು ಪವಮಿಡಿದವಂ । ಮುಂ ದಕ್ಷ ತಲೆ ವಾಗಿನ ಡಪ್ಪದಕೆ ಪರಿತಂದ । ಪಿಂದ ನೆನವಿರಲ್ ಪ್ರೇಮ ಸಂನಿಧಿಯೊಳಿಂದು ಕಂಠಾಳ ಪಂಚಿಡಿದನು ಭವಂ ॥ ೧೬ ॥ ಕಿಲಾರಮಂಗಾಯ್ದ ಕಾಲದೊಳು
ಮಲ್ಲಿಂಪನಾಟ್ಯ ಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿಲಾಲತೆ ಯಾನಚ್ಚಿಸುತ್ತೆ ಪ । ಬಾಲಚಂಡನ ತಂದೆಯಾಲಾಕಿಸು ತ್ತಿರ್ದೆಯೆಂತಾಲಿಯಾ ಬಲಿಕನಿಷ್ಟಂ ॥ ಸೂಲಪರ ಸುವನಾಕ ಪಾಲಿಯುಂ ಪಡೆದವನ । ಕ್ಷಾಲಕಿಲಿಸಿದು ಪಾದ ದಾಲ
ಭವಂ ಮೆಚ್ಚಿ । ಶೈಲಸ ಕೊಯ್ದಡೆ ವಿಶಾಲಗನಾ ತಲೆಯ ಪ್ರಸಾಲಾರ್ಘಾ ಶರಣಾ ಮೆರೆದಂ ॥ ೧೮ ॥ ಕಾಳಿ ಸೂಡಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ದೂವಾ ನೀಲಾಲ ಮುನಿ ಕುಡಿನಿಶಿತ ವ್ಯಾಲ ಕುಂಭಕಿಚ್ಚು । ಡಾಳಕು ವಲ್ಲಭವ ಸೂಲಸಾಧ್ಯಂ ಬಿಗ
ದಕಾಲದೊಳಗಸುರ ಸುರರಾ ॥ ಶ್ರೀಲದಬ್ಧಿಯ ಮಥನವಿ ಲೆಯೊಳಗವಿ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯುಂಬೆವ ಬಲ ಮೂಲರ ಸುಮಿಷ್ಟರಭಯ । ಜಾಲಮಂಪರಿದು ಗ್ರಾಹಾಲಾಹಲವನ ರಕಿಸೂಲಿಕರೆ ರಮೊಳೆತಗೆದ ॥ ೧೯ ॥ ಬಾಲ ಪ್ರಳಯ
ಕಾಲದೊಳು ಹರಿಯಜರಶಿ । ವ್ಯಾಜದಿಂ ಪಳಚಲುದಯಿ ಶಿವಲಿಂಗದಮಲ್ಲಾ । ತೇಜಸ್ಸು ಶತ್ರು ಮುದ್ರದವಡುನ ನಂತೆನಿಯ ಲೆಡಬಲದೊಳಿಂದ್ರನಿಲಂ ॥ ಯೋಜಿಸಿದತತ್ತರ ಸಾಕಮ ಷ್ಟರಾಗಂಗ ಳ್ಳಾ ಲಾಜನಾದ್ರಿನಿವಿಡಿಗ
ಳಿರೆ ಚಕ್ರ ಶಂಕಗಳ । ನಾಜಲಧಿಯಾವರ್ತ ಶಬ್ದಂ ಗಳೆನಲಿತ್ತನುವವನಂದಾ ವಿಷ್ಣುಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಮಿಸುಪವಿದ್ಧಂ ಮೋಗದ ಕಯ್ಯುಳ್ದಾನಮ ಯಾರಜ ಕಂಠಿಯಾ ಚಾರನಿಂ ಬಂಧಗುರುವಿನ । ಪ್ರಿಸ್ತ ಪಗನಾಪಂ
೧೧೫ ನಾರವೆನೆಂದು ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೂದಿವ ಸಾಡಿತ್ರ ಸೂ ॥ ವಸೆದು ನಿರವಿಸಿ ಕಿಳ್ಳನಿ ವೆನಮೊಡೆಯಂ ಬಳಲಿ । ನಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಯ ಪೆನಿಂಬಪನಾಬಿಬಂ ಧರಾ । ಜಿಸುವ ಪುತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನ ಸೂಡಿಪರುಚ್ಚಿಸು
ವನುವವನಿತೆಬಾಳಕೆಳ್ಳಿ ॥ ೨೦ ॥ ಮನಮೊಲ್ದಿತಿ ಪ ನಗಜೆಯಂ ಯಮಿ ಸುತಿಕಿಸುರರು । ಧನುಜಾರಿಯ ಕಣಿ ದಗ್ನಿಯಂ ಕಣುಪಿ ಬಂದು ಸಾ ೦ । ಭುವನವಿಯ್ಯ ಮಂಕಾಳಯುಗರ್ವವಾದ ಮರ
ಕುದ್ದಾಶಿಸಲುಸಿರ ಲವನಾದಿಮೊಳು ॥ ಅನಲನಂ ಬಂಧಪುತ್ರಿಕೆಯ ಲಾಗಿದಾಶಿಡಾ । ನನನಸಾಗಿಸ ಲಿಂದ್ರನಂ ಜಂಯ ಪಿಸಿಸಾರಿ । ದಿನಪಿಳ ಗಾತ್ರಾರಕಾರಿ ಯಾದಂಚಿತ್ರ ಗಾನು ಗಿಹವಾದಕಥ
ಡಿಂ ॥ ೨೧ ॥ ಪರಶಿವನ ಧರ್ಮ ವೇಷ ಪ್ರಹುಸಾಕಾರ ಡಿಂಬೆರಡನೆಯ ಶಿಂಗುವಿನಿಸುವಬಿಸ್ಸ್ನಿ ನಿಂದಬಂ । ಧುರಕ್ಷುತಿಯುಗಂತ್ರೆ ತೆಯುರ್ದ್ವಾಪರಂ ಕಲಿಯುಗಂಗಳಾಳ್ದು ನಾಲ್ಕು ಮೂಗಾ ॥ ಪರಿಯಾಯದಿರ ದೊಂ
ದು ಪಾದಗಳನಟ್ಟಿನಿಂದ ಧರೆ ಸಿ ಮರುಷಾರ್ತ್ಥಂಗಳಾಳುವ ಮೊಕ್ಷಮುಖ್ಯವಾಂ । ದರ ಸಕಳಂತೆ ಮೆರೆವ ಪಾದದ ಶಿವನ ಲಿಲೆಯೆಂದಾ ರ್ಯ್ಯನೊರೆದಂ ॥ ೨೨ ॥ ಗೌತಮಂ ಕ್ಷಾಮದೊಳ್ ಸುಪಾರ್ವರಂ ಸಲಹಿ ಬಳಿಕಾತಂಗೆ
ಗೋವಧೆಯನವರು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪಡಿದ । ಜಾತನಿಂಗಂಗೆಯಂ ಪಾರ್ವರಿ ಶಪಿಸಲ್ಕಿ ಚದರ್ಪ ನಗಳಾಗೆ ಬಳರೂ ॥ ಸೋತು ಕ್ರಿಯಾಗ್ಲಾನಿ ಯಕ್ಷ್ವಪಾದಂಗ ಭವನಿ ತುನಿರವಿನಿ ನಂದಿಯೆನಿಸು ಭವ ಪ್ರಾಮೂರ್ತಿ । ಸೂತನಾ
ಚಾರ್ಯ್ಯಂಗನಯ ನತ್ರಯಂ ಬಾಧೆಯಿಂ ಧರ್ಕ್ಷಿಸಿದನವರಂ ॥ ೨೩ ॥ ಧಾರುವನದೊಳ್ ಕ್ಷಿ ಶಿವಗೆ ಮುಳಿದಂದ ಪಸ್ಮಾರಪನಾಡಿಮರುಮುಖ್ಯಗಳ ಜ್ಜಿ ಮುನಿಗಳವ । ಮಾರಾರಿಯಳವಡಿಸಿ ಕಾಂಡು ತಾಂಡ
ಬ್ಯಿ

ವಮನೆನೆಗುತ್ತಬಯಲಾಗಲವರೂ॥ ಸಾರಿಕಿತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತದ ಮೊದಲಾಶ್ರಿ ನೆತ್ತ ಕೊಟಿರಾದಿಯಿಂದ ಕ್ಷ್ನಾಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ಮುಖ ಸ್ಥಾರು ಹಗ್ಗಲರಪು ಸ್ತರವಿಡಿದು ನೋಡಿ ಬಾಧಿಸಿ ಮೊರೆವ ನಾಯತಿಗಳಂ ॥೨೪॥
ಳ್ಪಡಲವಗಳಿನಿಯ ನೋಡನೆ ಬಾಂವಂ ಸರಿಮಿಗಿಲ್ಲೆ ಕಿನಿನಿಂ ಬಿರಿಕೆ ವಿರು ಪಮಿಂಚುಗಳ ಬಂ। ಬಲ್ಲಳ ಗ್ಗಳ ಮೊನ್ನಳ ಮದು ಗಯ್ಯವರನೆ ಸಜ್ಜುಲವ ಝುಗ ಝುಗಿಸುವಾ॥ ಬಲ್ಲಿಚ್ಚ ಪಳಿವ ತಿಂಗಂ ಮ್ಯೂ
ಡಿ ಕರಂ ನಿಟ್ಟುಕಾಲ್ನಾದಾದನ್ನೆ ಕೌಶ್ರಿಯ್ಯನಘತತು। ಳಿಲ್ಲುಂಡಿನಾಲ್ಗಗಂ ತವೆಗಂಡನೆ ಶಿವನ ಬಳ್ಲೆನಾಡೆ ಯಪಾಲ್ಲವನೂ॥೨೫॥ ಯಿಳೆಚಾಳಪಂಚ ವಿಂಶತಿ ಲಿಳೆಗಳಕ ಥೆಯವಲಿದು ಕೆಳವರಕ್ಷ ಮದಗಳಂ
ಕಿಡಿಮೆಟ್ಟಿ। ಯಲದು ಸಪ್ತವ್ಯ ಶೈಸನದೆ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ವೈರಿಷಡ್ವರ್ಗಮಂ ಕಿಳ್ತುಬಿಸುಟೂ॥ ಬಲದೊಳಂ ಶಂಕರನ ಚಾತುರ್ಯಂಗಳ ಗ್ಗಳಿಕೆಯಂ ತಿಚ್ಛ್ರಿಪಡವರು ನಾಗ ಮೋಕ್ಷಂಗ। ಳಲ ಭುಪದ ವಿಂಯನಂ
ದುಬಿಳ್ಕನಾ ಬಿಧ್ಭುನಾಶಿವಾ ಯ್ಯ। ನಷತಿ ಗಮಿರಸಗಯ್ಯ ಗ್ರಿ೬೪ ಯೆಂತೆಂನ ಪರಮಾರ್ಥ ದಾಳಿದ್ರಕೆಂದು ಚಿತ್ತಾಂತ ಗುರುವಂ ಕೆಳಲಾಶಿವಾಗಮ ಲಿಖಿತ। ಪಂತಿಯೆನಿಸುವ ಸಾದಸಂಗಳಿಂನೆಲೆಯ
ಶಿದು ಕಾರಿಕಾಲಂಮೆ ಕಾಲೂ॥ ಮುಂಪಾಗಿ ನಡೆಯೆ ಸುಗ್ಗ್ಯನಂಜನವನಿಕ್ಕಿ ಶಾಂತಮುರುಗಕೆ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಾಗುತ್ತಿಕೆಮು। ಕಂತಕೆಂಮ ಧಿಕಪುರವಸುವಂ ಕಂಡ ರವರ ಡಿ ವಿಡಿದು ಬದು
ಕೆಂದನೂ॥೨೬॥ ಯಿಂಮ ಚಿಧ್ಭುನಶಿವಾಚಾ ಯ್ಯ। ಶಾ ಬಾಳಯ್ಯಾ ಕಾಂತಂಗೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪ ಡೆಯೊಳಾಸ್ತುಪನ। ಕಾಂತೆಸದ್ಭುನಾ ಯಮ್ಮುತವತಿ ನೋಡಿ ಕೆಳಡಿಯೊವ ಗ್ರಾಳಿಂದಳ್ತಾನಂ
ದದೆ॥ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಹರವಪಂಚ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಸಂತತಿಯ ನಿಳೆಕ್ರಿವ ಕರದಾನಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ। ಮುಂತೆರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ್ಪ ಶಿವಕೆಸ್ರಪಿಯಂ ಪಡವೆನೆಂನಶಿಷ್ಟವನೆಂತೆನೆ॥೨೭॥
ಪಿಂದೆಂಮವ। ಂತ್ರಿಪತಿವೊವಿ ಯನುಗನನೆ ಂನಕಂದನೆಂದೆ ಬಗೆದು ಸಲಹುತಿರ್ದ್ದಪ್ಪನಾ। ನಂದು ಕೆವನಾದ್ಯಕೆಂದ್ರಪದಂಯುಗ ವತೆಳ್ಳಿಗ ಕಳ್ಳಿಸಿಜ್ಜನೆನೆದೂ॥ ಬಾಂದು ಮುಂನುಳ್ತ್ರಿ
ಗಿನಾಡೆಗಂ ನಸ್ವಾತನೆಂದೆಂಬಿನಂಮೆರದ ನಂತೆ ಮಧುರ ಕುಪಿಂಯೊಳಿಂದುಸುತನೊವ। ನಂಮದ್ಧ ಘನಸರಥಯೊಳುಪಡವಿನಾನೆಂತೆಂದಾಡಿ॥ ೨೮॥ ಚಳಿಗಂಗಳ ಮಿನುಗುವರಳಿಲಿ
ಯಮಾಗಾಯ್ಯ। ಘುಲ್ಲಸಡಿಂಮಿರುಗುತೆಳೆನಗೆ ಯಮ್ಮೊಳ್ಳೆವಳ್ಳ। ಗಳ್ಳಿವೆಡೆ ಯೊಳಗೊಸವ। ಲಾಲಾ ಜಲಾಂಮೃತದಾಳಚ್ಚಿಂಬಸುತನ ತೊದಲೂ॥ ಸಾಲ್ಯನಾಲಿಸಿನೋಡಿತೆಗಿದು ಮೂರ್ದ್ದಿ ಹ್ರಾಣದಳ್ಳಿತ
ಕ್ಕೈ। ಸಿಬಾಂತೆಗಿಳ್ಪ ಯನಿಟ್ಟಕ್ಷ ರಳಿಮುಂಡಾ ಡುವೆಂ ಪಾಡುವೆಂಮುದ್ದುಮಗಳ ಚೆ ಡುವೆನೆನುತ್ತನತದೂ॥೨೦॥ ನೂಗೆಗಂಗಳವನಿತೆಮನದೊಳ ಗೆನಕ್ಕಿಸುತಲಾಗಳೆಯುಂದುಗುರು ಪದಕೆವಂ
ಶಿವನಿಂದು। ಶ್ರೈಗಳಂಮುನಿದು ಬಿಂನಪಜಿಯ್ಯ ಬಾಳಯಕಲಕಮಲಬಾಲಾರ್ಕನೆ ನಿವ॥ ಚಾಗಿಸುವರನಿತ್ತು ರಕ್ಷ್ಸಿಸೆನೆ ವಿಶಿಕರಂ ರಾಗಿಸುತಂ ಮಗಳಿ ಕಾಳೆನುತೆ ಕೆರ್ಪ್ಪುರ್ದ। ಯೊಗತಾಂ ಬಾಲಪ್ರಸಾದದಾದನಿತ್ತ
ಡಿಯುತ್ತರನಂದದೆ॥೨೧॥ ಪಾರು ಬಿಸ ವಯ್ಯ ದಯಕಮಲಮನಲಚ್ಚಿಸಂ। ಖಿರಶಿವಭಕ್ತಚಕ್ರಂಗಳಿಗೆನಲವಿತ್ತು। ಸಾರಿದವೆರಗ್ಗ್ಯನತಿಮಿರಮಂ ತಿಚ್ಛ್ರಿ ಸ್ರುಪನಂಗನೆಯಪರು ಪವಿಂಬಾ॥ ಪಾ

ಪನಘನಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಗಂಧ್ರಾದಿ ಸೇವೆ ಸತಾರಮಂತ್ರಿ ಕಾಂತಾ ಗನಾತಿಂಥ ನಾರಿಯ ಚಿರಿಯೋ | ಧಾರಾ ದ್ರವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ವಿಜಯಂಗೆ ಯ್ದ ನಮಲ ಚ್ಛಿ ಖಾತರಂ ನಿಜವಾಸಕೆ || ೩೨ || ಯಿತ್ತ ತಿ ಚಾಳ ಧರನಾಥ ಪವಿತ್ರ ಪೂಜೆಗೆ | ಯಿತ್ತ ತಿವಿ ತ್ರಿನಗ
ತ್ರಿಯ ಸು ತಿರಾಗ್ರಾಳಿ ಮುಳು | ಗಾತ ಗವಾಚಿಸ ಡೆಯವ ಮುಖ್ಯ ಧಾರಾನಾಪ್ರ ಸಿಂಗ ಧೋಳ ಗೋಳಾ ಡುತಾ | ಸತ್ಯ ಸದ್ಧ ನಾರಿ ಶಾಂತಿ ವಿರವಿ ತರ ನಾಗ ಳಿಂತ ತ್ತರುನಾಸಿ ತಿತ ಚರಳಿ ವಿಸ್ಟಿ ಯತ್ರ ವೃ | ವತ್ತಾ ರುಪ್ಪ ದ ನೃ ಮತಂ
ನಸಿಸ್ತಿ ಶಿರಾ ಜ್ಯವಾ ಸುತಿದ್ದ ನಿಗ || ೩೩ || ಅ ರಿಶಾರಾಯಣ ಶಿವ ಜ್ಞದಂಡ ನಘವ ನಕಾಲ | ಸರನಾರಿ ನಿಕ್ಕಲದ ಮ್ಯಸಿಂಪ ಂನ ಸುಗ್ಗಾನ್ನ | ನಿರುತಿ ಶಿ ವಸ್ತಿ ಕಿ ಪಾಪ್ರಾನ್ನಿ ತಂಪಾವನಂ ರಾಜ ರಾಜಂ ವೃದ್ಧಿ ಶಿಂ || ಧರನಾರಿಯ
ಥಿನಾಥ ನಘಸ ತ್ರಿಂದ್ರ ಚಾಗ್ರವರ ನರಪತಿಯನಂತ ಗುನಾರಿಯಿಂದು ದಶದಿಕ್ಕೆ ನೋಳ್ಪರಿದಾ ಡಿದವು ಕೀರ್ತಿ ವಾನಿನಿ ವಿಳ ಸಿದಿಂ ಶಿವನ | ಸ್ಯಜಬಲದಂ ದದೆ || ೩೪ || ಅಂಬುನಿಧಿ ಪರಿತ್ವವ ಸುಮತಿಯನಾಘವ
ಸ್ರವತೆ | ಧ್ವಂಬ ಕಾಚಿರ ಮಂಡಿತ ಪದಂ ದಿಗ್ಗನಾ ಮು | ಯ ಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಿತ್ತಿ | ಬೋಳರುನಾ ನ್ನಯ ಸ ಮುದರನಾಸಿತನಾ || ಬಿಂಬಾ ಧರೆಯಗರ್ವದಿಂದಾಗೆ ವನೆಂಬುದನಿ | ತಂಬಿಳ್ಳಿಯ ಚೆಲ್ವಿನಂ ಬರದಳ್ಳಿಕಾ
ನಾ | ಯ್ಯಾಂಬಂತೆ ಮಾನ್ಯಬಿರಂಗಂಡರ್ಥಂ ತಾ ನೃಪನರಾನಾಬಿಗುರು ಮಂತ್ರವಾನಾಬಿ || ೩೫ || ತಿಂಡ ಬಿರು ವಿಳಿಯ ಬಿರು ವಿಕ್ಕಿ ಕೂಡಾದರ ಬಿರು ಬಂಡರಿಕೆ | ನಾರಿಯಾನಘ ತನಿಂನ ಮೆಕೈ ಗಾಂಡು ಪಾದಾ ಬ್ಬ
ಬಂ ನಕ್ಕೆ ಸಾದ್ಧ ಸಾಳೆ ನೆಂದಿರ್ದ್ದ ನೆಲೆ ತಾ ಯೆ ಸಾತ್ಮ || ಮಂಡಿ ಯೊಳ್ಳಿಯು ಡೆಲು ನಂಬಿ ದೆನ ನರಜು ಮುಂ | ಗಾಂಡು ಮುಡಿ ಮಾಡಿ ಪಿಡ ಗಯ್ಯು ವಾಳಿಳ್ಳಿಂನ | ಗಂಡಗಿದು ತೆಸಿವಿ ಳಿಂಬಳ ರದಿಂ
ಬಿಂಮರಾ ಜಿಸಿದ ಧೀ ವಾನಿನಿ || ೩೬ || ಯ ಂತುಬಾ ತುತ್ತಿ ರಸ್ತ ನಮಂ ಮಾಡಿಸ್ಸುವ | ಕಾಂತೆ ದೆವಾಂಗ ವಂತೆಗ ದುಳ್ಳು ಸತ್ವ ಪಾ | ವ ಂತನಂಪಡ ವಸ್ತ್ರಿಂಬಜ್ಜ ಮುತ್ತು ದಾಡಿಗೆಯ ತೊಳ್ಳು
ಸುರಿ ಪಲ್ಲ ಥಾ || ಕಾಂತಿ ಮುಖ ದೊಳ್ಳುಳ್ಳೆ ಯೆತ್ತು ನಿತ್ತಿ ಮುಂದ್ರ ಬಿಂ | ದಂ ತಳ ಚೆಲ್ವಘ ನಾರಿಯುಂ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗ | ಳಿಂತರಳೆ ಮುಸು ಲಾಕತ್ತ ಮದು ಗರವ ಚೆಂದಿರ ಮೊಗದಾಳಿ ಲ್ಲಿರ್ದ್ದ ರೊ || ೩೭ || ತಿಲಕ
ಸುಮದಾಯ ಸಂಬಗೆ ಯೆಂಬ ನಿಂದೆನೆ | ಮಲ ಸ್ರಾನ ನಕ್ಕೆಯ ವಮು ಖಾಬ್ಜ ಮಂನಾರ್ದ್ದ ನಳೆ | ಯಲು ನಾರಿ ಕರಂಚ ಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ್ಯರ ಶಿಡ ಬಲದೊ ಳ್ಳಾತ್ತಿಸಿ ಲಾಚಾರ ಶಿಂಗಂ || ನಿಲಯ ವಾಯುತಿ ಪರವಸ್ತುವಂ ಮರಿ ತೆಂನ
ಕ ರೆಯ ಡಿರ್ರಿ ಸುವಿಂತ ಪ್ಪನೆ ನುತರಂ ಮುಕ್ಕಿ | ನೆರೆ ಗಾಂ ಡ ಾಲಮು ತವತಿಯ ಮೂಕುತಿ ದ್ಯು ಪಿ ಮ್ಯುತ್ತುರಾರಾಜಿಸಿದುದ್ದಾ || ೩೮ || ಶ್ರುತಿಗಳ ಭವನನರ ಬಣ್ಣ ಲಿಶಿವ ಮಯವ ವೃ | ನತಿಯನಯನ ಗಳ್ಳಾ
ರಿಕಾಡ್ರಿ ನೆ ತೆಯಾ | ದತಿ ಶಯದ ಳಾವಂನ್ಯಾರ ನವ ಶರ ಗುತ್ತ ಶಂ ನಾಬಿಜ್ಜು ಕಿವಿಗೆ ನವೆ ಯತ್ತಿ || ಚತುರಾಸ್ಯ ನೆಂಬ ಕ್ಕ ಸಾಲೆಯರ ದಪ ನೆಂಬ ಮತಿ ಚೆಡವೆನವೆಸದ ವಾರನೆ ನಯನ ಗಳು | ಪತಿ ನಕ್ಕೆ ಗಾವಗಂ ಕಂಡು ಕಿತ್ತ
ರ ಸಂಗ ವಗಲ ದೆರದರು ಘನಂತೆ || ೩೯ || ಗುರು ತರದ ಕುಚದಿಂದ ಚಂಪದರ ಕು ಸುಮ ಬಂಧುರ ಲಘು ಸ್ತನ ನಾಶಿರ ಬಿಂಡ ಕಾರ ನೋರ್ಪ | ಪಂಚಿನ ಕಿ | ಗಳಿಂದಳಾ ಪಾದ ಮಸ್ತ ಕಾಗಾರ ನಾಗಳ ಪಾಲ್ಲಿನಂದಾ ||

ಸೊಂಬುಬಾಳುಕಗೆಡಂದೊವಿಳಿದಮಂಪೆರಮಕವಿಪ್ಪುದಯದಕಿಕೆಯ ನಲಂಕಾರಗಳ। ಪರಿಣತಿಯಱಿಸುಮುವೋ ಚಾಯ್ಯ ಳಿನ ರಾಜಿಸಿದಳ್ವಾರಾನಾಲಿಕಮಲಪಾಣಾ॥೪೦॥ ಮೊದೆಯೊಳಗೆಪಾಗಲಿ
ಯ್ಪುದೆಂಮನ ಪಾರಮಡಿಸಲು। ವಿಧಿದಕ್ಕೆಬಂದು ದ್ವಾರಿ ದ್ರುದಿಂ ದಂನವಧು। ನಡುವನಾಸ್ತ್ರಿಸಿದಿನಾಲಿ ಮಂಡಲದಿಂಪ ಯೊಧರ ದಪ್ಪಮೆಗಾಗಿ॥ ನಡವೆನೆಂದೆಯುತಪ್ಪುಗಾಪ್ಪೆಯಂತಂಮನೆತೆ। ಯೊಡೆಗೆ
ಕ್ಕದೆಯ್ಯರಲು ಮೋಹದಿಂದಂತಡೆ ಯ। ಬಾಡಬಳ್ಳಕುಚಗಳಿಂದೆಸೆದಕ್ಕಾನಾರಿ ಕಂದಪ್ಪುರಾಜ್ಯದಿಭಿಚಾರಿ॥೪೧॥ ನಳಿತೋಳ ಮೊದ್ದನೆಂಬಬಾಹುಯುಗಮೆಂಬನುಡಿಗಳಿಂದೆಯುಂ ಮೊದಲ
ವಧಿಕಬಂಧಕಮಾತಿ। ನಳಪಾಂಗಿನಿಂದಿಪ್ಪು ದಾಳ್ಗೆ ತಾಯುಗಳಿಂದವುಮ ಮನ್ಮಥವಿರನಾ॥ ನಿಳಯದಗಗದಗಂಧಸಿಂಧುರಪೊಪ್ಪ ಕಾಮಳಿಯೆಂಬುದಂ ಕುಚದ್ವಯ। ವನಡುಬ್ಬಿತೆಳೆಗ। ಭಾಗ
ಕಾಣಾಬದುದೆಂಬಂತೆಸೆದಳ್ವಾಚಲ್ಲನಾಳಿಸಿದ್ಧನಾವಿಚಾರಿ॥೪೨॥ ಯರಳಿಗಂಗಳವೆಟಫಳಾಧರದಬೆಳ್ನಗೆಯ। ಪರಮುತ್ತಮಿಹಸುಪ್ರಕಾಶವಪಶಿರದಬಂ। ದಿರಮೊಗಕ್ಕೆಳಸುತಾ ನಾಲಿವಾತ್ರಿ
ರದಿಂ ಗ್ರಾಪ್ಪಿಯಪಕ್ರ್ಪಪ್ಪಸಪ್ಪು॥೦॥ ಬರಿ ರಾಜನಾಳುಸಾಲಿಜ್ಜುಬಳ್ಳಿಯಕಟ್ಟು। ಉರುಘನಾಲಿಯಪಿಡೆವರಲುಕುಚದಮಧ್ಯದಾಳಿಪ್ಪು ಘನಾಲಿಯ ಮನಾಲಿಮ ಯಮದ್ಯದಮಲನಪ್ರತ್ರೆ
ಮಾಳಿಕ್ಕೆ ಮೆರೆದುದಾವನಿತೆ ನಿ॥೪೩॥ ಕು ಮುದದಿಂಪ್ರಶಿಕೂಲದಿಂ ವಿಜಾತಿಗಳಸಂಗಮದಿಂದಜಡಜಿವನೊಪಾಯದಿಂ ಭ ಂಗಸಮಿತೆಯುಂತಿಪ್ಪು ತಾವೆ ನಾಳಂಪತಿಯಪ
ಕುಘಾಸುಹೂತೆಯಸತ್ತುವಾ॥ ರಮಿಂಯ ಸುತ್ತಮಶಿವಪತ್ರನಾಲಿಯನರುಂಗದುತ್ತಮಮೂರ್ನ ಚಡ್ರವದನೆಯನಾಳಿಸರಸಿಯೊ ಂ। ದವುಲತ್ತಕಸಿಬೆಯಲ್ಲವೆನಕೆಸದಕ್ಕಾಚೆಲ್ವಪಿ
ಕ್ಕಿಬಾಹ್ಯಾಸುಜನಕರಂನಾ॥೪೪॥ ಕಂ ನೆಯ್ದುಲಗ್ನಲೆಗಳಡಿಗೆಶಶಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಕಂನಕ್ಕೆ ಮೊರೆನಕಳಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿಗೊಳಕೆಮಿಂಗೆ। ಲಂನೆರವ ಬಾಗ್ನಿಗಂನಾಳಕಮಾನ ನಮಧರಕುಚಯುಗ
ಮೆಸವನಾಳಿ॥ ಮುಂನಮೆಂಸಿರಿಯೆಂಬಬತ್ತೆಪಾರವಾರಧಿ ಕಾವಂನಬುಚಿತಂ ಕಥ್ಯವೆನ ವೆಸದಕ್ಕಾಚೆಲ್ಲು। ಕಂನೆಯ್ಯಾಯುಜನ ಮನದಂನೆರಕ್ಷಕಧಿಯೊಳು ಪ್ಪಂನೆಸದುನಾಕ್ರಿಂನೆ॥೪೫॥ ಪೊಡೆಮ
ಲರನಳಿನನೆಯಮನೆಯಸತಿಯಯಗಾಳ। ನುಡಿದಸಿಂಗಳದಿರಮಾಕಾಂತೆಯೊಳ। ನೆಡವಿಡದೆಪಗಲುಪಕ್ಕೆಯೊಳಿಪ್ಪು ನ ದುದಾಷವೆಂದು ಮನದಾಳ್ತೆನೆಯದೆ॥ ಯೊಡೆವಿಡದೆಪೂರ್ಯ್ಯನಾ
ತಾಂಯ ಮನಸಿಸಿಕಾಂಬ। ರಡೆರಿವನಸುದುಹು ನಿಶಾಳಿಕೆಯದಿರದೆಂದು। ಮೊಡವಿಯೂಡುವಮಾತುಗೆಡೆಯಾಗಿರವಿಪ ಡುವಗಡಲಾಳ್ವಾಪೊಬಿದ್ದನಾ॥೪೬॥ ಲೋಸದಜನಂಗಳಿಂನಾ
ಮಗನಪಶಿರವೆಂಬ। ನೆಕಿಲಿಂರಾನಡ್ಡಿನೆಯುಂಯಮ ದೆಳ್ಪುಯೂ। ಲಾಶಿಸುತನೆರದ ಕಂದನನ್ನೈದೆಮುಂದಾದಿಬೆಳಗಂನಕಿಪ್ಪುನೆಂದು॥ ಜಾಕೆಯುಂಪಾಲ್ಗಡಲುನಡೆತಂದುತಾರಕಾ। ಬಿಕವೆಂದೆ

ಯಮುತಂ ಕೊಟ್ಟು ದಾಯನಯು। ತಾ ಕಂದುವಂಬಳಿ ನಕ್ಷತ್ರದೆಳೆಯಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆನಿಸಿ ದಿರ್ದುದು॥ ೪೩॥ ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಾರಮನಾನೆಳ್ತಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ। ಚಾರಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾ
ದಮಂ ಸವಿಯಲುಳಿದುದ ಕಾಂದ್ರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ॥ ನಾಡಿ ಸಿಜ್ಞಾಗ್ರ ಪದದಿಂ ಸೆತಾಳದತ್ತೆ ಪ್ರದಾರನಾದಸಾಖ್ಯದಡಿ ಕಿಲ್ಲಾ ಗಿನೊಳ್ಪತಿಯ ಸಾಲಿಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲ ಸವಿಯೊಳು ಮನವೆಯ್ದುಗ್ಗಕನುವಾದರು॥ ೪೪॥
ಯೆನಗೆಸಾಕೆತಾರವಾರೆನಿಂದರ್ದ್ದ॥ ನಿದಿಮತ್ತಡಿಗ ಡಿಗೆವಿದ್ದು ಕೆರಾಳಿರಾ। ಜನಿತದಂ ಮಿಕ್ಕಿಕೆತಾನಿಂ ನನಗಳೆವತ್ರರಕೆ ಡಿಯವಸಿ ಯತ್ರಿ॥ ಘನಕುಚತ್ರಿ ಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳ ಕಂಡಿದೆ ದೆಯೊ। ಳನುಸೊಳಿಸಿ ದೆಂಥ ಶ್ರಿ
ಯೊಳ್ಪುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಶ್ರೈತ್ರ। ವೆನಿತವರಮು ಕ್ಕಗಳ್ಳಿಂಸೊಳಾ ಳವೆಂ ದುರಮಿಸುತಿರ್ದ್ದನಾ ಚಾಳನಾ॥ ೪೫॥ ಯಸವಂಗ ಪರಿಮಳಂಗಳನಾಳಿಕೆ ದಿನಿಂತಿ। ಮಿ ಸುಪ್ರದೆರಗಳ ಪಿರ್ದು ಚೆತ್ತೆ ಗಂಗಳಾಳು ನಿಜ್ಜೆ ಸುತಲಮದ ಪ್ರಸ್ತುತಂ
ಸ್ಪ್ರೃಷ್ಟ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಾಳು ಲಲ್ಲೆನುಡಿಯಿಂ ನಿದು ಹೇಗೆಳ॥ ವಸದು ನೆರದರು ಸದಾಚಾರದಿಂ ಗುರುವಿಗ। ಪ್ರಸು ತಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸುಪ್ರಸಾದಂಗಳು ಸುಗಳೊಡೊಂದಾಗಲಾ ಮಹಾಲಿಂಗನಾಗಿಗಳು ಸುರತವನೆಸ
ಗಲು॥ ಅಂತು ಲಾಕಕ್ಕೆ ನಾಮಿತ್ರನೆಸ್ಸ ಸತಿ ಶಿವಗನಾ। ನಿಕಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನುದಯ ಪನಿಲ್ಲಿ ನೊಳ್ಪನಾ। ನಿಕೆಯ ಪವಿತ್ರ ಕುಕ್ಷಿಯನೆಂದು ಮೂರ್ವಗಾತ್ರ ದೊಳುದಯವಾಗೆ ಮಿತ್ರಂ॥ ಅಕಾಲದೊಳ್ ಗಮ್ಯತವತಿ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಿಂ
ದ। ಪುಗಕಾಂತನೊಡನೆ ವಿರಚಿಸಿ ಸುಖದಿನಿರೆ ಗು ರು ತ್ರು। ಪಾಕಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯದು ತ್ರುತ್ತಿ ಬಿಜದಮಾಳೆಯಿಂದೆ ಗರ್ಭ್ಭಂ ದೊಳುತು॥ ೪೬॥ ವಿಳಸದೊಂ ತಾರಬಿಜಂ ಕಂದವಾಗಿ ಪಾಡೆ। ಯೊಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಳಿಸಿ
ಸಾ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ। ಸುಳಿದಾರವೆದೆಯನ್ನಿ ಕೆಪ್ಪ ಸುವರ್ಣಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಧರದಾಳುತಲಿರುದೊ ಕೆ॥ ನಳನಳಿಪ ಕುಚಕುಟ್ಮಳಂ ಮೆರೆಯೆ ನಾಡೆ ಕ ಂಗಳು ಮಲಕೆರಾಜಿಸಿದ ಕ್ಯಾಕಾಂತೆ ಚಾಳ ಸಾ। ವಲ್ಲಿ
ಯಾ ದಿವಪನಿನಿಪ್ಪ ಪಲ್ಲವಿ ವಕಲ್ಪಲತೆಯೆಂತೆರಂ ಸಾನಿನಿ ವಬಿ ನಿ॥ ೪೭॥ ನಲಿದು ಗುರು ಕರುನಾದಿಂ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮರದ ಬಾಗಿಲು ದೊಪ್ಪಸಂದ ನಂಪ ದವಿನೆಂಬಿನಾಪ್ಪಿ। ನಲವೆಳಿತೆಂಬಂತೆ ಸಾಕ್ಷಿನ ಳನಳಿ
ಖತ್ತು ಭಳಾರ ದಾರಿತ ನ ದೊಳಿಪರ್ಪ್ಪ॥ ಲಲನೆನಿನ ಮಾಬಡತನಂ ಬಿಸ್ಸಾಯ್ತು। ನೆಲವೆಂ ನಾಬ ತಪ್ಪುತಿಯ ಬೆಡಿಯಡಿ ಗ ಡಿಗೆಪದ। ಬಲಜಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಿವತಿ ಲಮಂ ಮಾನ್ಯಾಂತೆ ಚೆಲ್ವನೆಡಿಮಂಧವಾಯು॥ ೪೮॥
ಶಿವಲಿಂಗವಂಕರ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಬುದಿ। ಯುವತಿಯ ಕ್ರಿಗಳಿಗೆ ಡೆ ಯೆತ್ತೆ ವಂತಲ್ಲದಿವ। ಳವಯವಕ್ಕೆ ಪ್ರಿ ರೆಯಾ ದೆವದು ಮಲ್ಲದಿ ಸತಿಯ। ನೆಡೆಗೆ ಡಿಪ್ಪ ತೊಂಡಿದೆ ನಾ॥ ಭುವನ ಕರುನಾದ ಪಿಂಡ ವಿಗ ರ್ಭವಂ ಬೊ ಕ್ಕು॥
ದಿವಗವರಂ ಥವೆಂ ಬಲ್ಲ ಕುಚಿದದ ಹೊ॥ ತ್ರುಟು ಯವೆಗಂಗಂಡಿದ ದವಾ ಭರದ ತೆಯನಂನೆನವ ತ್ತ ಮ್ರುತಮಾಗಂಬಡ ದಪಾ॥ ೪೯॥ ಹುದ ಯಿಸುವ ಮತ್ತನಿನ ಸಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬುದನರುಮು ವಂ ಶರಲ್ಲುದಿನಾ
ಯಿತಪುತ್ತಂ। ಸವಮು ಅಲ ಚಾರಿ ಯುತ್ರು ತ್ತಿ ಯಾದಪನೆಂಬ ಮಾತ ದೆಗ ಘುನವಪಾಕ್ರದಾ॥ ಪುಶಿಳಬಲ್ಲ ರ್ತ್ತು ಸಡಿ ಲುವತ್ತೆರ ದೆಸ ಡಿಲಳಾಂಗರ ಬಿಗುಪ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ನವಮಾಸ ಪೂರ್ನ ಮಾ। ದುದು ತಡಿಲಾಖಿ ನಿಯಸ
ಂತೆಸೆದ ಮುಂದೆನಸು ಬೆನೆಯ ಂ ಪೆಳ ಲಹುದೆ॥ ೫೦॥ ಮಿಗೆಸಾರ ದುಪ್ರದಿಂ ಚಂದ್ರಮಂ ರಾಪನಾದನಗ ಡಿಂದ ಚೆಲ್ವರೆಸ್ನಂ ಕಾಮ ಧೆನು ಪ್ಪಂ। ಸಾಗಳವ ಪಾಳ್ಳಿ ರುಪ ತಾಂ ಬ್ರಪನ್ನೆ ಯ ಸಂಬನಿಂ ಮುತ್ತು ಮಾವಾ

ಶ್ರೀ ರಂ॥ ರುಗ ಯುಗವ ಬಾಳ್ವೆ ನಾದಯುಕ್ತ ವನೆಂದೆಂಬ ಬಗೆಬಿಡ ಪುಷ್ಪನಾಮದಿಂ ಮೂಲಮಂತ್ರತಾ। ನೊಗೆದಂಡದಿಂ ಧುಯ ವಾದನಾ ವನಿತೆಯುಧ ಕೊಂದಿನ ವಲಳುಕುವ ಮಾರನೂ॥ ಅಱ॥ ಯಾಮುತ್ರನ ಧ
ಕಬಲನಿವ ನಾತ್ಮದಾಳ್ದು ದಿದ। ಪಾಲವ ಕಳ್ಳುವಂ ಮಪ್ಪುತ್ತ ಗಗಳ। ಕ್ಷೆಪೆಯೆಂದ ಕಾಣ್ಬ ನೆನತಿಸವ ವಲಮುಸಲ ಖಚಮಂಡಪ ತೆಂಗಳಿಂ॥ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಪಾರಮಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಧಾನದಾ।
ಳಾಪದಿಂ ರಂಜಿಸು ವಪೂಜಿತಾಗಿಹ ಕಾ। ಕ್ಷೂಪತಿ ಶ್ರೀ ಯಸುವರನಸದಂ ರತ್ನಮಯ ಕನಕ ಪುರಿನಾಯನಾವ ಪೃಥ್ವದಲ್ಲಿ॥ ಅಱ॥ ಸಲ್ಲಸಗಂ ನೆಲಕೆ ಕಾಲ್ಪೆ ಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಬಂ ಬಳ್ಳಿ ದಿಧುನ ಡೆತಪ್ಪ ಬಲ್ಲಡೆ ಗ
ಳಮ ಚ್ಛತ್ರಿಯ। ನ್ನಾಲ್ಕು ದಿಬ್ಬದಂದ ಮಾರಿದಿಂ ಗಾಳ್ಳಿಲ್ಲ ಸ್ಪ್ರಿವನು ಕರಿಬೊಲ್ಲ ಮುಬ್ಬು। ಗಳ ರತಿಯಾ॥ ಗೆಲ್ಲ ಬೂಬಗಿಂದು ಕರೆ ಕುಕ್ಕಿಲ್ಲಕ್ಕಳಿಂದೆಯ್ದೆ। ಜಾಲ್ಲ ಮುಡಿಯ ಬಳೆಯ ಕೆಳ್ಳುಮಗದ ಮಳಿನ ಧಾರೆಕ್ಕಂ
ಣಾರಿಂ ನಾಡಿ ಬೆಲ್ಲ ಕೆವ ರನಸಾಗಸುತ್ತಾಳುದಿ ಯೂವಳ ದಾಹ॥ ಅಱ॥ ಯಾದು ಸಕಲ ಶಿರತ್ನ ಪದ ಪಂಕ್ತೆಜ ರೆನಾಬಮನ್ನದ ಮಲ್ಲಗಾ। ಯ್ಯ್ರನಾ ಬಾರವಪೂಂ ಶಂಗೆ ಪೀಳಿದ ರುಕ್ತ ನತ್ರೇಂದ್ರ ಬಾಳ ಕೃತಿಗಾ ಪವಚಿ
ಂತಾ ರತ್ನವಮ ಳಕನ್ನ॥ ಪೂದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಚಾಪ್ಯಗಾ। ಪ್ಪದವ ಖಳಸು ಜನಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ। ತ್ತದ ಬಾಧೆಯೆಂದೊವಿದ ಡೆಕಳಿ ದರಿಗಿಪ್ಪ ಸಿದ್ಧ ನವ। ಶಿಗಪ್ಪುದೂ
॥ ಅಱ॥ ರಿಂ ಮಸಂಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರವ ದನಾಗ ಇ ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ತ್ರಿಸುರು ವೆಗತಿ॥ ರಾಗ ತಸ್ತಂ ಶ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಹಾಗೆದು ಮಾಧವನ ಕರುಣಾದ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮ
ರಿ। ಬೂಗಸುವ ಗ್ರಜ ಮೊದಲ ಬಾಲಲಿತೆಯ ಕಳಿ ಯೆ। ಮಿಗೆವ ಸಂತಂ ಬರಲು ವನಕ್ಕೊಳಿಯಲಿ ಮರದಂ ಬಾಳಚ ಶ್ರಿಶನೂ॥ ಪದ॥ ಗಿರಿಜೆಯ ವೆಗಂಬಲ ಕುಟ್ಟ ಮದೊಳ್ಗಂ ಮೊಳೆಂಪ। ಸರಬ ಮೊಳ್ಳೆರ
ಬತಾವರಿಯೆಂದು ಕೈನಿಡಿ। ಖರವೆತ್ತಿ ಕಿಂಪಾ ಸ್ಸ್ರಗನಾವರ ನಕಂಡೊಡೆ ಬಪ್ಪ ತಂ ಮನನ ವಿಳಿಗೆ॥ ಮರುಗನ ಘ್ರತ ಸರಿಯೆ ಕಟ್ಟಾ ಡೆದು ಝಳಿದು ಮೊತ್ತ್ಯಾಡದು। ಸುರಿಯಲುಂದ ಲಿಗೆಬರ್ದ
ಲ್ಲುಬಿ ಗಜ್ಜಂ ಮಕರಜ್ಜ। ಕರಿಮುಖನ ಮುದ್ದು ಬಿಡದ್ವೆಸಿಗಂ ಡಿಲನಿಡೆನಗು ತಳಿವರ ಕ್ಷಿಸಿಂಮಾ॥ ಗ॥ ಶ್ರೀ ವಳೆಂಪ ಳಿಕೆ ಸಡಿಯ ಕಿಯ್ಯೋ ಪಿರಾಸಗೆ। ದೇವ ಬಿಂನಪ ಚೆಲ್ಲ ಕುವರ ನುದಯು ಬಿದನೆನೆ। ಮೂವರಂ ಚಿತ್ರ ನಾಮಿಯೋಗಂ
ಶುಪರು ಷದ ಬ್ರಿಜ ಮಂಬಿತ್ತಸ್ವಾಗಂ ಗವಾ॥ ತಿವಿದಗೆಯ ನೆರಾ ಮರಾಜಿ ಮವರಿಡೆಗೆರದ ಪಾವ ನೊದಕ ವೆಂಬಿನಂತ್ನಿದ ಮುನ್ನಿನ। ಕತ್ತಾವಳಿಗಳಾಂಯೆಂದು ನಲಿಂಯೆ ಪರಕಲಿಸ್ಪ ಪಬ್ಬಿ ತೃತ್ತುಸುವಾತ್ರೆ ಧ
ಕೆಸೆ॥ ಪಾರಜನ ವೆಯ್ದು ಪರುಷಾಮೃತಂ ದಳಿ ಮತಿರೆ। ಪಾರಿಂದು ಬಹುವಾದ್ಯ ಸಂತತಿಗಳುಲಿಯುತಿರೆ। ಚಾರು ಮುಪ್ತಾಂಜ ಳಿಗಳುರಂಬಿವಾಳಿಯ ರತ್ನಗಳು ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ॥ ಲೋಕೈರ್ಯ್ಯ ಪರಕಲಿಸಿಮುಕುರ ತೋರ
ಣಾ ಮುಖ್ಯ। ಚಾರು ಪ್ರಕಾಶವಾ ವಾಸಕಾಲದೊಳು ಮಂಗಾರಂತೆ ಬಿದ್ದುನ ಶಿವಾರ್ಯ್ಯ ಕೆಯ್ಯುತಂದರು ಕ್ರು ಪಾವರುಷ ವಂಟಕೆರೆಯಲೂ॥ ಳ॥ ಭೂತನಾಧಿಪನಿದ್ದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗೆ। ಸಂತ್ರಿಯುಂ ಪರಶಿಶುವರಂ

ಗೆ ಸುರುತರನ ಕರ ಜಾತಕರ್ಮಮಂ ಮಾಡಿಲಿಂ ಸೊಪದಿ ಶಪ್ತನಾಮಂ ಜಮಂ ಕರುನಾಬಿಸಿ॥ ಅಂತಾ ತಂಗಿಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ ನಾಮ ವಿತ್ತುತಂ ನಾತ್ರೆಯಿಂ ಸತ್ರ ಶಿಶಿವೊಡವ ಡಿಶಿ ಕಾಂಡುವಿ ಖ್ಯಾತನೆಯ್ದದನು ನಿಜವಾಸ
ಕ್ಕೆ ಪರಮಸುರರಾಜನ ತಕ ಪ್ರಸೂಜಾ॥ ೪॥ ಅಬಳಿ ಯಂದೆದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಕಲಜನ ದನಿಬಿವಂತೆ ಮಾಡಿ ಯಾರಾಧನೆಯು ಸತ್ತಂ ಧಿನಬಿಗೆ ಕುಮಾರಿ ವಿಟಿಕೆವೆರಸಿ ಶಿವಮರಂಗ ಕುಸುಮ ಪ್ರಸಾದಿಯಮಾ
ಡಿ॥ ಗನಾಪಡ್ವಂ ಕನಯನೊಗೆದಪಂನೆರಡು ದಿನ ಮನಬಿದೊಬ್ಬಿಲು ತ್ನಪದಾಳಿಸನಿಸು ಖದಿಂದದಾಯನಾಬಿಯಪಾಲಿಸುತೆಲಾಪ್ಪದನು ಚಾಳೆಂದ್ರ ಮುದನೆಮಯಾಬ್ದಿ ಮೂರ್ನ ಚೆಂದ್ರಾ॥ ೫॥ ಪ್ತಿಶಿಮಾಮಿ ಪರವ
ಕ್ಷವನೊದೆವತೆರದೆ ಚರಸ್ಸಾರವಿಂದವನಾಡಿ ಪಂಥನ ಗೆಮುಂದೆ ಮಾ ರಾಶಿಪ್ಪನಂ ಕಾಲದೊಳ್ ನಸದೆಬಪ್ಪ ಮನಾಬಿ ಕಪಿ ಚಿತಮ ಪ್ಪುಕವನು॥ ಅರಿವಕೆರ ದಲಂಬನಾರ ತಕಂ ತುಕಮ ಪಾರಾಗವುತ್ತಿನೊಪ್ಪನ
ಗವೊಪಿಗಳ್ಗಂ ಕುಮಾರನ ಪಿಪಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಂತೆನಸುನಗುವ ಸ್ತೆಬಾಲಲಿತೆಯಶಿ॥ ೬॥ ದೆಪ ಮೊಪದವಿರಾಗದ ಪಂನಾನೆನ ಗೆಮುಂ ನಾ ಪಸಿ ಶಿಯಾಳನ ನಾಬಗಂಸೆವಿದನ ದುತನನೆ ಬಿಪುದೆಂದ ಕ್ಕೆಗಳ
ಯುವಂತಳಂ ತುಂ ವಿರಸಾಮಪೆ ಯಂನುಂಗಿ ದಾ॥ ನಾ ಪಾಸ್ಪ ವಿಬಿಡುನಿಂನ ನೊಳ್ಕಾಂಡೆ ನೆಂನ ಬಿ ದ್ವೆಪ ದೊಳಗೆಂದು ಬಿ ಪವನೊಡಿನನು ವನು ತ್ತಾಪದಿಂ ಪಂಚ ಕ್ಷಿಯರನಿ ಕೆವಿ ಡಿವಾಲ
ಬತೆಂಯರವುಂದತೆವಿಡಿವಸ್ಸಾ॥ ಖುಪ ಸ್ಸುಗಾ ವಖೊದ ದಂತಾವ್ವಾ ಪ್ಪಪಾದನಡಿ ಬಿಸೆಜಮಂತಾಳಂತೆಶಿಕಲಿಟ್ಟಮಲಿಯುಗುರಿ ನೆನಕಡಿಂ ಪ್ರೂಮದೃದರಕತಿಪ ಕಿಷ್ಟಿ ಸಿಂಬಂದದ
ರಕೆಲೆಯಚೆಲ್ಲಾ॥ ನೊಸಲಿನಿಂ ಪಲವಾಸನೆಯ ನಾಪ್ರಸಾದಮುಖರ ನವಮಾಡುವೆನೆಂಬಿನಂ ಮೆರದುಕ್ಕಿವಿಗೆರಂ ಜಿಸುವಮಾಗಾಯ ಂಬಿಸದನಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಂಕಿಂಯಾಗ್ಯಾನಪ್ಪಂ॥ ಯಾ
ನಗಿಸಿಕ್ಕೆ ಪೆರಳೆಂದದ್ಯೆಯಂಜಕ್ಕುಶಿಸಿ ಮಗನೆ ಬಾಂಪೆಂದು ಬರಸಿಳ ದಪ್ಪು ಶಿರಕೆಕರ ಯುಗವಿಡು ತ್ತಾನಂದದಿಂದ ತೂಗಿಜಾಗುಳವಾಡಿ ವಾಸನೆಯ ಕರ್ಮಲಗ್ನೆಳಾ॥ ಅಗಜಾವಿಪ ತಗಪ್ಪುನುತ್ತಿ
ತ್ತು ಯತ್ತದಂಸೊಗಸಿನು ಡಿಯುಶಿ ಪುತ್ರನಂ ತಂದೆವುಶಿಸು ವ ಬಗೆಮೊದಲ್ಪುಂ ಚಾತ್ತ್ರಶಿಯಮೊಪ ವಲ್ಲದಿಲಾಕವಸ್ಥೆ ನೆಂಯಪ್ಪುದಿ॥ ೧೧॥ ದಾಪಮಂ ಕರಂಡ ಡಂಬಪ್ಪು ಕ್ಕುವೆಂ ಶರನಾರೆನ ಗಾನಿಖಂಗಾಡಿ ವಿ ಡಿ
ವೆಂತ್ರೆದಾಬ್ಬಮಂ ಖಾಸುರಾಚಾರ ದಿಂದಲ್ಪ ಡಿಯನಿಡುವೆನಾ ಮಿಳ್ಪುವಿನನ ಡುದಲೆಯೊಳ್ಗು॥ ಮೊಸ ದಿಂನೆಬ್ರು ದಾಡಾಳವೆನಗನ ಧನದಾಸಿ ಯೆಂಬ ಂತೆ ತ್ರೆಶಾಲ್ಲಳಿಂದರ ನಡದು ತಿನಿನಿ ಪಬಿ
ತ್ರಿಯಂ ಖಡಿದುಮೆಲ್ಲಡಿ ಯುಟ್ಟು ಪರಿವಾಡಿದಂಕುವಾರಂ॥ ೧೦॥ ಅಂತಾರಮೊಕಶಿಮುಂನ ಮಂತ್ರಿತನಗಿತ್ತುಸುಕು ಮಾರಮಿತವಚನ ನಂಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಕನನೊ ಯಾರದಿಂ ಸರಿಯಕ್ಕರಿಂ ಲಹರಾಮಲಕ್ಷ್ಮ ನಾಲ
ಕಳ್ ನಗಡಿವರಾ॥ ಪಾರಗೆಯೊಳುಶಿಬೆಳದ ಕೆಂಬುದನು ಬಿತಕಾಮವೈರಿಯಾಲಯದ ಕಂಪವಮುಶಿದ ಬುದ್ಧನಖಿ ದಾಶಿಖಿದ ರಿಮಯ್ಯ ಶಿಚಯ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ಪೆಯುಂದ ಬೆಳದರು ಬಳರಾ॥ ೧೧॥ ವಿ ರಿ

ಯಮುಗನಾಡು ತಿರೆ ತಿಂಗಳನೆ ದಿಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿ ರಲರುವ ಲವನೆಸುವ ಬಿಡೆ ತಿಂಗಮಂತ್ರಂ ಡು। ಧರಿಸಲಾಡ ನೆಲವ ನಂತಂದ ಭೋಗಕೆ ಜರದಾಶಿರಿಯನಂಪರಿಕಿಸಿ॥ ಯಿರುಳಯ್ಯನುವನಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಳಿ

ಯಲವನರುಣಾದಂಡ ದಾಳಿಯ್ಯೆ ಜಿವಿಸಿಸ ತ್ರಿಶರನಾ ಚಾಮಯ್ಯನ ನಾಗರ ಪಾಲ್ಗನ್ನವ ಕುಮಾರಕರು ಬದ್ದಿರಂಬೇರ ದಹ॥೧೧॥ ಅಮೆವಾಮೆ ಸಂಪೂರನಾಬಿಚ್ಚಾಯೆ ಪ್ರೆಮವತ್ತಿ। ಸುಮನಸ ಸಾಜಾತೆ ತ್ರಿ। ಸದಾ

ಕಾಂತಿ ಸುತ್ರಿಗಳ ಮಡ್ಡಿದರ್ಪ ಕವತಿ ತ್ರಿಶಿ ತುಲ್ಗಿ ಮುಕ್ತಿಗಳಾದನೆ ತನ್ನನೆ॥ ಅಮೃತಾಬ್ಧಿ ತಾಡಿಶಿ ಕಲ್ಪಾರಿತ ಮಾನ್ಯ ಚಿಂ। ಧ್ರುಮನಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಪಡಿನಾರು ಬಳಿಕ ದಾಳು। ರಮನಾಯ್ಯವಾದ ಸನ್ಮಗ್ರಜ

ನೊಸು ಕುಮಾರಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ವಾಕ್ಸು ಧಾಳಿ ಮಾಡಾ॥೧೨॥ ಸ್ವರವಿಕ್ರಮಾಂಕ ದಿವೇಂದ್ರಯಕ್ಸತ್ರರಂ। ಶಾತಿ ಸ್ತ್ರಕರಿ ತುರಂಗ ಸ್ವಾಪದ ತ್ತಿ ಶಿ। ದೊರೆಕುವಹಾರಂಗೆಂಬುದನು ಚಿತಂತ್ರಿ ಮರಸಂಹರನ ನಿಸಾದಿನಾಥಾ॥

ವರನನಿರಿ ವತ್ತಾಂಡೆಯರ ಬಾಕ್ಕನ್ನೆ ನಾರ। ಕರುಣಾದೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ನೆಸಲು ಚಿತವಾಲಕೆ। ಧರಗುಣಾಳಿಯ ಶ್ರೀವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕುಲಕಿ ಗಾಮಣಿಯ ದಿವ್ಯಗ್ರಾನ ಗಗನ ಮಣಿಯಾ॥೧೩॥ ಯಿಂತು ಕುವರರುನಾಡೆ ಮೆರೆಯೆ ಜ

ನಕೊಂಡಾಡೆ। ಸಂತಸದ ಚೈತ್ರ ಕಾಲಂ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣಾದಿ। ಶ್ರಾಂತ ವೊಳಿಲರು ತಂನ ನಾನೆ ತಿಡೆ ಕಾಕಿಲಂಗಳು ಕಾರಲ್ದೆರಮಾ ಡೆ। ಕಂಕುಣಲಿದಾಡೆ ವನಿತೆಯರಸುಖಿಸಿಂನೊಡೆ। ಮುಂತೆ ಪಾರ್ವಲವ್ವಕ್ಕೆ

ರ್ಯ್ಯಿಂಕಾರದಿಂ ಪಾಡೆ ಕಾಂತಸಪಕಾರಗಳಂ ದಕ್ಷಿಗ್ಗ ಕ್ಷಾಡೆ ರಾಜಿಸಿದುದಾ ವಸಂತಂ॥೧೪॥ ತಂಡುವನಪಾಲಿನಾ ಸುರಗಿಪ್ರಸೂನಮಂ। ಕಾಂಡುಪ್ರಸಕ್ತ ಕರವಿರನೆಳಂದುಸು। ಮಂಡಲಾಧಿ

ಪಕೆಸುಕಾಮಚಕ್ರೆ ಶರನದಂಡು ಬನ ದಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು॥ ಮಂಡರಿಕಾಕರಂ ಬಂಡಾಯ್ತು ಶುಕಬಕಂ। ತೊಂಡುಗಿಡ ಮಕೊಗಲಳಿನ ಮಿಸುತ್ತ ನಾಯ। ಗಾಂಡು ಪಲ್ಲಿರ ಯತ್ತವಿದಾಳಿಂಬ ಬಿಂ

ನಾವಸಂತವಿಳೆ ರಂದನು॥೧೫॥ ಯೆಂದದತಂಕೆಳು ಸೂತನಾನಂಗನಾ। ನಂದರ ಶಿಲೆ ಹಿತವೈಭವದಿಂದ ಪೌರಮಣ್ಣು। ಬಂದೆ ರ್ಕಾತಾ ಕಾಂತಿ ವನಿತೆಯರಸಾರಂಭದಿಂದ ಮೃತವತಿ

ನಡೆಯಲು॥ ಬಂದಲ್ಲಿ ವನವಚಾಕ್ಕಂದಾ ವಸಂತನಲ। ವಿಂದಸ್ತು ಖದಾದವಿಯ್ಯ ವಿಂದಾನುಸವೈಶ। ನಂದಯಾನಿಧಿಯನಾ ಸ್ಯಂದಪತನಂ ಪೂಜಿಪಂದಮಂ ಮಾಳ್ಪನೆಂದಾ॥೧೬॥ ಕುಸುಮರಜದಿಂದ ಘಳರಗಂ

ಸಿದಿಂದನಾಡೆ ನ। ತ್ರಿಗಸುವ ಸಿಖಿಯಾಂದ ತಂಬೆಲರಿಂದನಂತರಂ। ಜಿಸುವ ಕನಕಾಬ್ಜವಂಜಿಗಳ ನಿರ್ಮಳ ಜೀವನಂಗಳ ಬೀನಾವರಗಳ॥ ವಾಸದುಸಾರ್ದ ಪ್ರುತಿಪಹಂಸ ಮಿಥುನಂಗಳಿಂ। ದೆಸೆವಟ್ಟ ಮಾಳ್ಪ ವತಾ

ದತಪ್ತನ ದೆವಿ। ವಸುದಾಧಿಪತಿಯನುಪಚರಿಪಂತೆ ಮೆರೆದುದಂತಾ ವನಂ ಮಿಗೆ ಪಾವನಂ॥೧೭॥ ಕಳ ಮಾರ್ಗಬೆಂತಾಮನಾಬಿಕ್ಷಿತ್ರ ಮಧ್ಯದಾಳ್ಗಾಳಪವನ ದೊಳಗಮೃತದಿಂದನಿಮಿಷಾಳಿಯಿಂ। ನಳನಳಿಪ

ಪ್ರಾಶಿಜಾತದಿ ಮಾರುತನ್ನುಶಬಿಂಬೊಗೆಸಳ ಕರಗ ರ್ಕಾ। ತಳೆಗಿದರುತಿಹ ಶಿಖಿಗಳಿಂ ಧರ್ಮ್ಮರಕ್ಷಕರಂ। ಜಲದಿ ಮುದ್ರಿತ ಧರಾಧಿಪ ಪಾವನ ಶಿವನ। ಕೆಳೆಯಂ ಶಚಿನ್ನಾನಿ ನಿಶಸಾರಂ ಬಾಳಿಯುಂಡ ನೆ ತೃಂತ್ರ ನಿಸಿ

ಗದಂ॥ [illegible] ಸ್ತನದ ನಯನದ ಸಮಾ। ಶಿರ್ನವಪಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಲಸ್ತಾ ಡೆಗಾ ಜಿಪನ। ವಿರ್ನ ವಶದಾಘ ಡಿಂಯ ಕರ್ನೆ ಯು ದಿಲ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಯು ದಿರ್ನ ತಾಪಸ [illegible] ದಾ॥ [illegible]
ತಗಪ ಹೊನ್ನ ನಿಮ ತಾಂ ಬಾಲ ಪನ್ನ ಮಗಂಗಾಡು ವಲನ್ನ ಯು ದಬಿ ಜ್ಜರ ದಾವ ನ್ನ ನೆಯ ಸತಿಯ ಕಾಳು ಮಾ ನ್ನ ಡೆದರ ರಪ್ಪುಖದಾ ನ್ನ ವದತೆರೆ ಗರಂತೆ॥೨೦॥ ಯಿಂತಿವರಾಸ್ತ್ರೆಗ ತಿಗಾಶಮಾ
ಪ್ರಮುಖಶ್ರೀ॥ ವಿಂಥಿನಿಸಿ ತಾರಾಜ ಹಂಸಗಮನಂಬ ಕಿಶ। ಬಂದ ಗಜಯಾನ ಡಿಂಧಾರಿರಿಗೆ ಹೋಗಾಗಿ ಚೆಲ್ವಿನೊ ಪ್ಪುವ ಪಾಪ್ಪಿಗೆ॥ ವಿಂಧಾ ದಿವೆಂದ ದಿರುವಂತೆ ನವಷಾ ಅವಾ ಅರಿಂದಾ ಪ್ಪುವಾ ಸತಿಯ ತಾನಂದದಿಂ
ದತೆಯು ತಂದಗಾಕಿಂಯ ಕೂಡಿ ತಾ ಸರುಕಿಲ್ಲೊ ಡಿಕ್ಕಾ ಮನಲ್ಲರಂ ಬಟ್ಟಾಡಿ॥೨೧॥ ಯನಗಳ್ತಿರಾವತಾದಿತವಾದ್ಯ ಪೆಂದು ನಿರ। ವಿಸುತಲಾಟು ಂಡಶಿಕಾಶರಂ ಬಾಗಲುರಂ। ಜಿಸು ಹಾಮನಃ ಪ್ರತಿ ಯುಂದಚು ಮದಾಂಜನಾ
ಅಂಬ್ಯತಾತ್ರಿಯರಬ್ಬದಾ॥ ಓಸಪು ಪ್ರದಂತರಾಗದ ರಾಗದಾಘಸಮ। ರಸವಾದನಿರ್ದ ಗುಂಕಿದರುಹಾಯೆಂ ದುಘ। ಲ್ಸಿಸು ತಲಂತಾಸಾಪ್ಪ ಗಾತಾ ಮನಮಪ ಸುಪ್ರತಿ ಕಮಂ ನೆರೆ ಮುಸುಕಲು॥೨೨॥ ಕಂಬುಕಂಧರೆಯ
ರಾತಂಬ ನದತ ಮಯ। ತಿಂಬಾಂನಿಸಂಡೆಗ ಳತುಂಬಿಪರಿಮತ್ತ ಮಿಸ। ದಂಬುಗರಶಕ್ತುಕ ಕ್ಷುನಾರೆಂಬರವದಬತೆಯರು ಮುಂಬಿರಿದು ಚೆಲ್ವಾಗಾ॥ ಅಂಬರದಾರೆಯ್ದೆ ನೆರೆ ಬಿಂಬಾಸು ವಸು ತಚಾಪ। ಯೆಂಬಾ
ಘಟಿಯಿಂಧನ ವಷುಂಬಿಸ್ಪವ ದಾಧಾ ಕಿ। ಕಂಭತಾಂಚಿ ತನ ಕಾರಂಬ ವಿಳಿಕೆಯ್ದವೆನೆಂಬಿ ನಾ ಜಲ ಕೇಳಿಯಾ॥೨೩॥ ತಡೆಗಂಣಾತಾಂತಿಸುಲಿ ಪ್ಪ ಳ್ಳೆರಗುನಖ ದಚೆ। ಸ್ತು ದಿಕ ಪುಸಳಿನಿ ಕೊಳನ ಜಲವೆಯ್ದೆ
ನಿತ್ಸು ತ್ತಳ್ತಂತೆ ಮಿತೆಯು ಮುಸ್ಸಂತೆ ನಿಂದಮುತ್ತ ಪತಿಸಾಕ್ಷಾತ ಕವಮಲೆಯು ವಳಾ॥ ಯೆಡೆಯೊಗ್ಗಾಂಸ ತ್ತ್ರಿಂದ್ರನಿರೆನೆಂದುಪಾರಮ ಡಲುಕಡೆಗೆನಿಪುರು ಷಾತ್ತಮಂ ಪಾಗ ಚೆಡನಾಂ। ಬಿಡೆ
ನೆರಿದು ವರಾ ಕದಬಿನಿತಳ್ವಂತೆ ಕಿತ್ತಿದರು ನಿರ್ವಣ್ಣಿಗೆದರಲ್ಲಾ॥೨೪॥ ಯಿಂತು ಜಲ ಕೇಳಿಯಂ ರಚಿಸಿ ಘೋರ ಮತ್ತು ಮಿಗೆ। ಸಂತಸದೊಳಿಂದ್ದೆ ದನಾಲಿಬವನುತ್ತು ಪನೆಯೊಳ್ಪುಸ। ಮಂತು ಸನಿತವನಿಟ್ಟು
ನಂ ಪರಿತಾರತ ನತ್ತುಲಕಾರ ವಸ್ತ್ರ ಗಳ ತ್ತು॥ ಕಾಂತೆಯರ ಕೆಲ ಬರಂ ಕುಸುಮ ಕೈಬಿಳ್ತುವುಂತೆರಚಿಸಿರ್ದ ಗ ದ್ದುಗೆಗೆ ಬಂದಳ್ವತ್ತು ತಿಂ ಥಿ ಗಾ ದುಪಶರನಾ ಮಂಶಿವಕುಮಾರ ನೃಪನಿತ್ತ್ರಿಸಲು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು॥೨೫॥
ಗಂ ಅನತಿಮೃತ ಸುಕ್ತರಾನಾರೆದಾಳ್ವನ ಮಾಗರಲ್ಲಾ ತೊಡಂಬಿಗಳು ಪಡಿಲ್ಲಶ್ರೀ। ಟಕ ನಿ ಕಾಯಮು ಕೆ ಸಾರ್ಧಪುರ ಮಿಗಳು ಮುಸುಡಿತ್ತು ಪಿರ್ದ ಮುಪ್ಪ ಗಳ ನುರಿದಾ॥ ತನಿಗಂಪನಿವ ಸೂಂಬಿಂದಲರೆ ವಿವಿದ ಚೆ। ಲ್ವಿನ ಸೂಗ
[illegible] ರತಿದ ಪಚತಿಯರು ಹಾವನಮಲ್ಲಿಕಾಪ್ಪಿರಕನಕಪ್ರಭಾಂಗ ಸಾಂಧರ ಜಾತಿಪದ್ಮಿನಿಯರಾ॥೨೬॥ ಅತ್ತೆ ಸವಮಾವನಳಿಯಂ ಮಗವುನಿ ಪಕಂಪು। ಪತ್ತುಸುಮ ವನಿತ್ಸಿ ಸೂನಿ ಟುತಂ ಮನದಾಳರಂ।
[illegible] ಸತು ಸ ರ ತನ ವೆಂಡು ಗ್ರಾವಜಂ ತೆಂ ಪ್ಪೆದನೆಯ ಬಾನಾದಾ॥ ಪುತ್ತುಮದಶನೆ ಂಪ್ಪ ತೆಂಬ ಕನ್ನುಚ್ಚಿದನೆ। ನುತ್ತನಾದಿನಿ ದು ಗರಂಖಂನ ಗುವತಾವರೆಯ। ಮೊತ್ತಮಂ ನೊಡೆಂಬ ನೆವದೆ ಬಂಧುಗಳನೆನೆ

... ಯಮಸ್ತಕದ ಸರ್ವಾಂಗ ... ಯಿಂದ ಪೂಜಾಸಮಯದ ತಂದೆ ದೇವ ಚಿತ್ರಸ್ವಿ ವ್ಯಾಘ್ರಶಿರ ವೇತ್ರ ರಾಜಿಸುವ, ತಾವರೆಯ ಮಿಸುಪ ವನಜಾ ಕರಗಳ ಚೂತ ದಾಳಿಗಳ ಕರ್ಣಂ ಮಣಿಗೆಗಳು ॥ ಪೂವ
... ನಯವಿಲ್ಲ ... ಮಸ್ತಕದ ಮಹಾವಿಶ್ವ ಶಂಕರ ... ಸಂಕುಲ ವ ನಿವೇದಿಸುತಿದ ಪುಷ್ಪಗಳನೆಂದ ಮತಿ ... ರುದ್ರಾಯ ನಾನಂದಿಸಿ ॥ ... ಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಜ್ಞಾತ ವಾಮದೇವ ಘೋರತ ... ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನ ದಿ
... ಕರಜಲಜಾನಲ ವಹಿಲ । ತಾರಸಿದ್ಧ ಮಪಲಿಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತ್ಯತೀತ ॥ ಕಾರನಾದಕ ಕಪಿಲ ... ಮಲ ಚಿತ್ರ । ನಾರನಂದಾ ... ಮನ ... ತೆಯ ಸುರಭಿ । ಯಾರ ... ವಿ ... ವಿ ...
... ರಾಜ ... ರಕ್ತಂಯಂ ದಣ ॥ ... ನಂದದಿಂ ದಂ ... ಪ್ರಾಂಗ । ತಪನಾಗ ತಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರ ... ಯಿಂ ... ಮರಾಶಿಯ ನನದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನಾಗ ಮಕ್ರಮ ... ॥ ಶ್ರೀ ಪಂಚವ
... ಮಂಜಿ ... ಸುತ । ... ನವವೇದ ನಾರುದ್ರಮಯಿಂ ... ದಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನಾಗಿ ... ಮತ್ತಾ ಚಾರ ಸೂ ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ ... ರುದ್ರ ... ನಾಯನಾ । ಪರಿಪ್ರತಂತತ್ವ ... ಶಾ ...
... ಭಗವ ... ಯುಗ ... ಭಾವ ... ತೆ ... ಯಂತಾ ॥ ಮರಡು ಮುಂ ... ಕತೆಗಳೆ ವ ... ಯ ... ದತ್ತಿಯ ... ದೇವ ... ಲಗ ... ದೇಪದ ನಂ ...
... ಮಾಡಿರು ಪ್ರಾಣ ... ವ ಪರಗಳಾದವವ ... ಗೆ ॥ ೩೧ ॥ ಚತುರ ಷಡುದ ಶರವಿಶಕಾ ... ಗುನಾದಾಂ ... ಶ್ರೀ ತದ ... ವಾಸ್ತಾಧಿಷ್ಠ ... ಮನು ... ಯುತದನಾ ... ವಿಶು ... ಯಾ
... ತಪಿಧಿನಾ ... ಸುರದನು ವಿನಾ ॥ ವಿತತತರ ... ತ್ವಾಬಧಾ ಚಾರ ಗುರು ಶಿವಚ । ... ಸುಪ್ರಸಾದ ಮಹದಾ ... ನೆರಿ ... ಲಾ । ಶ್ರೀ ತಪು ಪ್ರ ... ಕಾಶಿ ಗುರುದತ್ತ ಲಿಂಗದ ಕರದೊಳಿವ ... ದಂ ...
॥ ೩೨ ॥ ... ವ ... ನಾದಮೂರ್ತಿಯಂ ನಾದವಾ । ಚಾಮತಿಗೆ ಗಂ ... ಶ್ರುತಿ ತತಿಗ ... ನಂ । ಶ್ರೀಮನೋ ... ಕರನಾ ದಲ್ಲಭನ ಸುರುಗುನಾ ಶಕ್ತ ಕಾಲಾಂತಕ ವನಂ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಶುದ್ಧ ವಿದ್ಯಾರೂಪ ನುಂನ ... ಮಿಶ ತ್ತ್ರಂ
... ತಜ್ಞಾತ ... ಸುವಂ । ಭೂಮಿಪಾಲಂ ನೋಡಿದಂ ... ದೇಪಾಡಿದಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ಬೆಳೆದನು ॥ ೩೩ ॥ ಶಾಂನಿ ತಂದೆಗಳ ನನುಮೂರ್ತಿಯಾಂ ... ಕ್ರಿಯಾ ತ್ರಯಂ ... ತದ ಮಾಡಿದ ವಗಳ ಪರದ ತಾತ್ಪರ್ಯ । ರಂನಾಡ ... ವಯಂ ...
... ಯನಾರು ... ಕಾಲ ಚಾ ... ಸ್ಥಾನ ॥ ಬೆಂನಿ ಧಾ ನದರ ... ತಂದೆಗಳ ಪಾದಮಂ ತಾಂನೆನ ಮಲಸದಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆಯಂ ... ದಂನವ್ಯ ಸುಗುಣಿ ... ಪಾಲನುತ ... ವಿ ಶಾಲ ... ಲಾ ॥ ೩೪ ॥ ಮಂದ
... ನೆಳ ... ದರ ... ವಿಷ್ಠದ ... ಶಂಕರಾ । ಖಂಡಿತಾ ... ಮೃತ ಕಿರಣ ಜೂಟ ಗಂಗೆ ಕಮಲ ಗರ್ಭ ... ಶಾಂ ... ಪೂರ್ಣ ... ಕೀರ್ತಿ ಮಯಗೆ ... ರ ಪರ್ವತ ವಾಸಗೆ ॥ ಕಂಡು ನು ... ದರಮನ ದಂನ ... ಶಿವನ ಶರ
... ಖಂಡ ... ಪ್ರಸಾದವ ನಿತ ... । ಕಂಡು ತ ... ನೆಯ ... ಯೋಗ ... ಶರಣು ಬಡಿಂ ವಸಂತ ಮಾನವ ... ದನು ॥ ೩೫ ॥ ಪರತತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರ ತಸಂ ತೃಪ್ತಾ ॥ ಧರತರ ... ರೆಂದು ... ಶರತ ...

೧೨೦

ಸ್ತುತ್ಯರಾ... ತ ಸುಖವ ಧ್ಯಪಾ । ವಿಂತ ವನತನ ಜನ, ಮರತ ಯಾಕ್ಕೆ ವ ಗವರದಾ ॥ ಕರತಳ ತ್ರಿನಾಥವರ ತತ್ವ ಜಯ ಸುಮುಕ್ತ ಹರತನು ಜನಿತ್ತು ನಿಜ ರತಚ ನಿಷ್ಪನ್ನವ । ಶ್ರೀರವಾರ ಫಲ ವಿನುತ ನಿರತ ವರನಿದ ಪಯಾ

ತುರಗತಂ ನೃಪ ವಿಶ್ರಮ ಗೆ ॥೩॥ ಮಯಿದು ಮಸಕಲ್ ವರ ತ್ಯಪದ ಪಂಕಜರನು ಮಾನ ದಮಲ್ಲ ನಾದ್ಯನಾಚಾರ ಮಾಂಕಂಗೆ ಪಿ । ಬಿದು ಕತ್ತ ತ್ರ್ಯಂದ್ರ ಚಾಳ ಕೃತ ಶರಾವ ಚಿಂತಾರತ್ನ ವಮತ ತನ್ನಾ ॥ ಹೃದಯಮ ॥

ಕವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಾಮ್ಯಗಾಸ್ಪದವ ಖಿಳ ಸುಜನ ಗೆಪರಚಾತ್ರ ಶಿಯ ಮಹಾ । ಪ್ರಥಬಾಧೆಯೆಂದಾಡಿದ ಡೆಕೆಳದ ರಿನಿಷ್ಟ ಬದ್ಧಿ ಪ್ರಗಿಗಳ್ಳುದು ॥೨॥ ಲಂತು ಸಂದಿಕಕ್ಕಂ ಬದನಾಂ ಲಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮ

ವಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಗತಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗೆಲಿದು ಸಿಂಪ್ಪಳ ಸ್ವರ ಬನತತ್ತು ತ್ರಿಯರಮಂತ್ರಿ ಸುಲತಸು ಕುಮಾರಗೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿಮಾ । ಲಲನಾಧಿಪಂ ಚಾಳನಾದಾ ಧಿಸುತ್ತಿರ್ದನಂ

ದುಮಾವಲ್ಲಭನನಗಾ ॥ ಪದ ॥ ಬಿಡವಿಡದೆ ವಯಂ ಮೊ ಳಗರ್ವ್ವದಿಂದ ನಗನಾವಾಡಿದರೆ ಪುರುಳಿಗನಂಬಿ ಯೆಕಾಂತದಾಳು । ಕೂಡುವಂತ ನೆಯ ಪ್ಪುಪರವೆಂನ್ನಾ ಕುಚ ಮೊಳಗೆ ನಿಂತ್ರಿಯ್ಯುನಿ ಡಲಾ ತ್ತೆಂ ॥ ನೋಡುತೆಲವೆ ದೇವ ಯಿ

ಂದದಲ್ಲು ಶ್ರೀ ಕಾಂಡಾಡಿನಾ ಸುರಮ್ಹಾಂನತ್ತಿತ್ತಮ ಪ್ಸ್ವ ವನಿಗ ಲಾಡುವೆಂಶರನಾಗಳ ಧೃತಿಕನಿ ನೆಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಲಂಬವಿತ್ತು ಬದುಕಗಾ ॥೧॥ ತ್ರಾವಸಂತೋತ್ಸಾಹಮಂಕಳಿದು ಸಂತೋಷ ವಿತ್ತನದೆ । ರಾವರಂಮ

ರಾತ್ರಿ ಯವೇಗ ಗಂಜೊಡಿ ಪ್ರಿಯಕರಿರಾ । ಜವಳಾ ಚತನೆಯಮೃತವತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಗಳ ತೆರ ವೇಪ್ಪಾ ॥ ಪಾವನ ಲಕೆನ ಡೆತಂದು ತುರುಗ ವನದ ರುವಾವಳಿಯೊಳ ಗಾ ಪೂರ್ವಿ ಶುಭರನಾಯಕನನಿಜ

ಗಾವಿದ ಸ್ತನ ಕಂತ್ತುಶರದಿಂದ ಉಗವಿಸಿ ಡೂರದಾ ಳಗವನ ಬರವನರಿದು ॥೨॥ ಕನ್ನನಾಯ್ತಿ ಶನಿಷ್ಟ ಸುವ ವೃಷ್ಟಿ ವಿದವನರಿದು । ಜಾನಾರನಿಸಿದರ್ಕಂ ಬಿಯ ಕಳಿಗಳ್ಳನಾದೆ । ಕಾನಾನಿಸಲು ಶರಸು ರನವರಂಕ

ಂಡು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಮಿಸಿ ನಿಂದ್ದು ॥ ಮಾ ನಾಕತವನರ ಸಂಗ್ರಕಾನಾಶಿಯು ತ್ತಂತಲ್ಲಿ । ಮಾನಾದ ಡಿಗಡಿಗೆಗಂಭಿರ ವಾರಾಸಿಮ । ತ್ರಾನಾಜಯ ಜಿಯ್ಯರಕ್ಷ್ಮಿ ಮುದೆಂದು ಕಿತ್ತಿ ಸುತ ನಿಂದನಾ ಸಮಯದ

ತ್ತಿ ॥೩॥ ಶ್ರೀ ರಂನವಧಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಮಂನೊಡುತ್ತು ಮಾರಮನಾನಧಿಕವನಾಬಿ ಜರಮ ಶಿಕ್ಷ್ಮ ಪುವೆನೆಮ । ಪಾರಾಯ ಚಿತ್ತೆ ಪ್ಪು ನವ ಕೊಬ ಬಿಳೆ ಯೆ ಮನಲು ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಬಾಳಿ ಯ್ಯುಸಿ ॥ ನಾರಕರಾಸ್ತು ನವಿನಲು ಜಾರಗಾ ಪಾಂಗನಿಂ

ಯ । ಬಿರುರವಸಿಯಂತು ಚಿಂತಾರತ್ನ ವಿನೆತ್ತಿವಿಧ । ರೂರಸಂಪತ್ತು ಲಾನಾರದ ಮುನಿಶನವಮ ನೊರಾಗವೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ॥೪॥ ನೆಟ್ಟನಾ ಪೌಢವನಾಬಿ ಜಗಗಂಗ ಚಿತ್ತಮಂ ಕಾಯ್ದು ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳಾಧಿಶ್ವರಂ ಚರನ । ನಿಚ್ಚ

ಸಲು ಜಿಯ್ಯ ಬಾಂನ ಪದಕ್ಕ್ನಾಂ ಬುಧಿಯ ಸಿಮೆಯ ಕಿರಾತನಗರ ॥ ಮುಟ್ಟಿ ದೂರಳಿಗಧಿಪನ್ನಂ ಮವನಿ ನಮ ಘ್ನುಗಳಲೆಂಕರಾನಾಯಕನೆನಾಮವಳ । ವಜ್ರಪ್ಪ ಕಾಳ ಮೆಪ್ಪಂ ಸುಖದಾಳಿಕೆಮ ಪಾಪ್ರಿಸ್ನ

ಕಾಲಂ ಬಂದುದು ॥ ಭಾ ॥ ಸ್ಪುಟಕವೆಂದೆಂಬ ಕಂದಡಿ ಸೊಗೆದು ನಾಡೆ ಚಿನಾಬಿ । ಡಿಟವೆಂ ಬಕಡಿಗಳಿ ವೊಳಗರಾ ಸೂರ್ಯ್ಯನು । ತ್ಕಟದಕರನಾಂಗಳಿ ವಜ್ರಿವಗ್ರದ ಗಾಗ್ರನೆ ಪಳಂ ಪತ್ತ ವಾಗಿ ॥ ಮುಟವಿರಿಯ ಕ್ಕೆ

ತಂ ಬಹ್ವಂತ ಪೆಂಪಿಂ ಬಹ ಪೊಗರ ಸಂತತಿ ವಿತತನಿಮ ಛಿಚಯ ಜಲಂ ಪೊಳು ವಾಗಲಾಗಿ ಬೆಸನಿಳ್ತಿಳ ದ್ರುಮಸಾನ್ತ ದಿಶೆ ದೆಸೆ ಚಿತ್ರಿಸಿಂದದಮ್॥೭೫॥ ಸೂರಕಿರಣಂಗಳಿಂ ಬೆಂದು ತಲೆ ಬಿರಿದು ಮದ । ವಾರಣಂ ಮುತ್ತು
ಗಳಸೂಸಿಂಯೆ ಕೆರೆ ಯಸುಗೆ ಕಾರ್ದ್ದು । ಇಳಿಂದಮೈಯ್ಯ ಸಂಮಥಸುಗಿದು ಬೆಳ್ಗಾನೆಯಾದ ಬಳಿಕಿಳೆಯೊಳಿರದೆ॥ ಸಾಲಿತ ದುಸ್ಸಗ ಮಂಖಂದಬ್ಬಿಯಂ ಖದಿರಧಿರ ಕುಂಭಜ ನಾಮ ವಾಮನಾಬಿ ಗೆಸಿಲ ಲ ಲಘುಕಿ । ವಾರಿ
ಯ ರತಾತಟಾಕಂಬಿಟಿವರಿದು ದೆಸೆಂಬಿ ಚೆಸ ಗೆಯುಗ್ರಮಂ॥ ಬಿಸಿಲಿಂ ತಪ್ಪು ಕಾಲದಾಳು ಬಿಡವಡೆಯಿಂ ಮೊರವನಂತೆವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ತಳ್ಳಲುಗಳ ಮಿರುಪ । ಕಾಂತಿಯುಂ ಬೆತ್ತಿ ಗುಜ್ಜ ಗಿಳಿ ವಿಟನಕೆ ನಡೆ
ತಿನಪ್ಪಿ ಶರತತಿ ಯ ಕರಪ॥ ದಂತಿಗಳ ತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳು ದುರೆಬಳಿ ಮಾರಾಂತ ಕಾಡು ಳ್ಳಮ್ಮ ಗಕೆಂನಲು ಬ್ಬಕಸಿನೆ । ಯಂತೆಕರ ಅಶಾಪಿಸುತ್ತ ಳಿಗೆಯ್ದು ದಂಕಾಳ ಮೆಘಂ ಪರು ಘದಿಂ॥ ಗಾ॥ ಶ್ರೀ ಗಮ್ಮತ್ತು ಪತಾಳ
ಘುರ ಪ್ರಾತ ಶಾಂತ್ಯೈರ್ಯ್ರಾಗಿಸುವ ವಿಖಾಜ ಟಿವಾತ ಶಶ್ಯದಿ । ಯೊಗ ಡಿಂಮುಸ್ತುಕಗಳಂತಾ ದಧಿಚಿ ಪಾಲಿಗಳ ಯುಗರಂಗ ದಂತೆ॥ ಮಿಗಪಿಕ್ಕನಾದರ ತ್ತಿ ಘುದಿ ನದ ವರಗತಮಾಗಾರ ದಂತೆ ಸುರಮು ಲಿಯಂತೆ ವರಾ
ಮಪಾ॥ ನಾಗಯ ತಿಂಯಂತೆ ಕಾಳ್ವವಸಿನೆ ಯಂತೆ ಕಾಜಿಸುವ ಪಿರಡವಿಯ್ಯಳಿ॥ ಗಾ॥ ಯುದೆಯ ನೊಲಿವೆಂ ಯೊತ್ತಿ ನೊಳುಸಿಂಪ್ಪದ್ದು ಗುಸ್ಸಾನಿ ವಜ್ಜ್ರಿಯು ದಿಸಾಮ ವಳಿಯೆಡೆಯೊಳು ಮೊಲನ ಕಾಲುರುಮು ।
ಯುದೆರಾಜ ಪ್ರಶ್ನದ ಸಮೀಪ ಮೊಳಗಿರಲೆಗಾ ಲಿಂಗುಳಿದ ನೆಲನರಾ ಲೆಗಾ॥ ಯುದೆ ಬಿಲ್ಲು ಮೂಲದಾಳ್ಸು ಲಿಯನಖ ಬೆಂಪ್ಪವಿಂತಿದೆ ಸಪ್ಪನ್ನು ಗಪತ್ತಿ ಗಳಪತ್ತೆ ಯೆಂದು ಪಳಿ । ದಾದರು ತಿಪಪ ಡೆಸವಿ
ತಬೆಂಪಿಯಾ ಪುತ್ತಿದ್ದನಂದು ಶ್ರೀರಾಧಿ ಶಸೂ॥ ೧೦॥ ಕೊಶವೆ ಡಿತಿ ಯಂನಕೆ ನಾನ್ಗೆನಾನೆಯೆ ನಿವೆಸುತ್ತಾರು ತೆರಲೆ ಗಳಿಸಿಯ ಲದುತ್ತಾ ಗಿತಿಳ್ವದೆಂ । ಕಾರಣಂ ಕೆಳ ನಲಿಯಾವೆಂದು ದಿಲ್ಲವದುಕ
ವಿವಚನಮಿನಲು ಮಳಿದೂ॥ ಹೂರಂಬನಿಂದ ತೆಚ್ಚ ಡೆಕಂ ನಾತಾಗಿ ತಂತಾರಾಚ್ಚನ್ನಾಯ್ಯ । ಸುತ್ತನ ನದು ನಿಮಿತ್ತ್ಯಂವಿ । ಚಾರಿಸಲ್ಲವ ಗಾಂಡು ಕಂನಾಲ್ಲ ದದು ಪ್ರುಷ್ಟ ವಲ್ಲದಿವಳಂಬು ಪುನಿಯೆ॥೧೧॥
ಯುಪ್ಪರಿಯ ಬೆಂಷಿಯಗ ಮುತ್ತಿರಲು ಸಿಂಪ್ಪಳ ದ್ವಿಪದಿ ಂಥೆಂಮ ತಾವಿಂಗೊಂಡು ಸಿಂಪ್ಪವಾ । ಶ್ವೊಪದಿಂ ಬರ ತೆಂಮ ಬಲವೆಯ್ದೆ ನಾಯೆಂದು ಬಾಬ್ಬುಳ್ಳುಕವಿಯಲಗಿ॥ ಕಾಪದಿಂ ದಜ್ಜಿತ್ತು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಖಾ
ಪುರೆಸಜ್ಜಿಗಿ ಜ್ಜೆರಂದು ಮಳ್ಳಾದಳಿತ್ತು । ಯೆಕ್ಕಿತ್ತಿನ ದರ್ಬಲಿಪಳ ಯ್ಯೆಕಂಡೊಡೆಯ ನತ್ತಿಸರಸ್ತ್ರ ಸದಾಳದಿರಾ ದನೂ॥ ೧೨॥ ಪಾಡೆಂಮ ಚಿತ್ತ್ರಸುನಿಂನರುಮ ಬಂಚನದಿರಾಗಿಕ ಮುಗದಾಳಿಳಗೆ ಮಿಂಚಾರತ್ತ ವಾ
ಥಾಕಿ ಪತೆಯೆ ಘುಡು ಘುಡಿಸ ಪಾಡದಬ್ಬುರಂಬಡಿಲುತಲೆರಂನ ಮಿಸು ಪಿಂಡ್ರ ನಾ ಪಂ॥ ಕೆಡೆಯುತ್ತು ಪರಿಕಾಳ ಮೆಘ ನಿಂಬಾಪಿಂದು ಸುಡಿಯುತ್ತು ಸಕಲಪರಿವಾರವನಿತಕ್ಕೆ ಬೆಂ । ಬಿಡದೆ ಬರ್ದುದು
ತ್ತು ಬಿಂಪ್ಪಳ ಸ್ವಪನ ಬಿನೆಯಾರ್ಣದಿಸುತಂತ್ರಾ ತೊವಿನಿಗೆ॥ ೧೩॥ ಬಂದು ನಂಮಯ ನಿಮಿಯದು ಸಿಂಪ್ಪವಿಳ್ಳಿ ಗೆಳ್ತುಂ ದುದಿದು ನಂಮ ದೆಂದಾರ್ಣ ದಿಸಲವರುಮಗಿ । ತೆಂದೆಸು ತೆಕಾಳ ಮೆಘಂ ಪರಿ

೨೨೧

ಯಮಸ್ತಕವಳಿಸುತೆಂಗಳದ್ರುವನಾಳಿಯನೂ॥ ತೆಂದಿಂ ನಕರದೊಳಿತ್ತೊಡೆಯನಪ್ಪದಾಂಬುಜದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಂನವಿಷು ದಿಪ್ಪದನನೆನುತಖಾ।ಯೆಂದು ಬಾಚ್ಛಿರಿದು ಕಾದುತ್ತವನೆಕಜ್ಜವಿದು ಜಿಯ್ಯಬೆತ್ತೆ
ಞಿಂದನೂ॥೧೫॥ ಯೊರತ್ತ ಕಸ್ತರದ ರಾಜಮನಾಳಿಯು ಂಟೆಂದು ವಾಳಿದಿಯ ಮದ್ಯದಾಳ್ಲತನವನೆಂದೆನೆಮ।ವಾರಾಯಕಪ್ಪುವವನಿಂ ಬಂದುದಿತ್ತೆಂದು ಕೂಡೆ ಕರನಾಳಿಕರಗಾದಲೂ॥ ಮೂರಮನಾನುಗ್ರದಿಂಗಮಿ
ಘಲುಜ್ಜನಿಶಿಕರವಾರಿ ಜವಮುಗಿದು ತಬೆವಂಜಿಯ್ಯನಿಂಮಪೆಟು। ವಿರವಡುವಂಗಾ ತನಾಟನೆಪಕ್ಕಿಗೆತಕೆಪಾಶುಪಥವೆಂದನೂ॥೧೬॥ ಶ್ರೀಕತಿಗನಾತ್ತೆರಂಸೂಳಿನಂಬ್ಬತ್ತಮವಿಮಾಕರಪ್ರಷಾಧಿಪಂಟೂಸತೆ
ಯಾಂಧರುಸು। ಶ್ರೀಪೂಗಂನಾನುಂಬಾಟರಸರ ಯ್ಯೆಮಾರಜಾವೊಪನೊಚ್ಚ್ಯಾಟನಂ॥ ಶ್ರೀಕೃತಸ್ಸಂಭನಂಪ್ರದಬಿಕರಂನಾಮಿಸವಾಕರುಷನಾದಿತ್ಯಟ್ಟ್ಯಮಾರ್ತ್ಯಗನನಾಖಿ।ನಾಟಾದಡೆಮಾಡಿದವರನಾಬಗನಿ
ನನಗೆನಾತೆಯೆ ಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಟಕಗಳೂ॥೧೭॥ ಮಂಜಲಧಿಕಮನಾಳಿಮಕುಟಪದವಿರದಾರ್ದಂಡದನಿವರಮನೆಯ ಪಾಕ್ಕುಸುಖವಿರಿನಾನು।ದಂಡೆತ್ತಿಪಾಗು ವೆಂಕರಿಪಯವದಾತಿರಥಮುಖ್ಯಚತುರಂ
ಗಬಲದಾ॥ ಮಂಡನದೆನಡೆದುಬಿಂಪ್ಪಳ ದರಸೆಕಜ್ಜಮುಂಕೊಂಡು ಬಡಿತರೆದಾಳ್ಬಸುವೆನೆಂದುನಪ್ಪನಬಿ।ಳ್ಗೊಂಡು ಕಿಮುಕುಮುದ ಮಾರ್ತಂಡದನಹಾತೊದ್ರೆಕಷಂಡಗಿರಿವಜ್ರದಂಡಾ॥
॥೧೮॥ ರಾಯನತಿವೃತ್ತಿವದೆಗಳರಮನೆ ಯಪಾಗಲಿತ್ತಬಾಯಿದೆರದಿಕ್ಕೆ ಘೂರ್ಮಿ ಪೆಂತೆನಿಸ್ಪಷ್ಟನಿ।ಕಾಯಕಲಿಜಿಗಳದಾಂಧನಾ ಕವೆಂಪಾನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಯಬಾಹುಬಲಂ ಗಳಿಸಿ॥ ಯಾ
ಯವನಿಯಗಲಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಸುವಟರಬೆ ರಣಿತೆಗಂಯಜದಘಾತದಿಂಕೆಂದೂಳಿಮಸಗಿಸೆ।ಪ್ಪೂಯೆಂದು ಬಿಂಪ್ಪಳಪದಾತಿಮುನಿದ್ದಾ ವಿಸ್ತರಥಿಯದಾಂಬಿ ಬೆಂಬತ್ತುತೆ॥೧೯॥ ಕೂರ
ಂಬಿನಿಂದಂಬುಧಿಯಮೂಲ್ಲದಿತಮಗಿದಾ ರಿಯಾಗತ್ತಮಾಗೆ ಪ್ಪದಮಖಾಯೆಂದುಸಕಲಪತಿ।ವಾರವಾಮಂತ್ರಿಯನಿರೂಪದಿಂದೆದಡಿಟ್ಟುಮೊಪ್ಪುಬಿಬಾಚ್ಛಿರಿಯತಿರಲೂ॥ ವೈರಿಗಳವಿಬ್ಬಲಂಬಾಳ್ಕಿ
ತ್ತಿಪೊನಾರ್ದ್ರದೆನಿವಾರನಾಂ ಗೆಂದ್ದಕಿಷ್ಪುಕಿಕಾದಿಗಳಮುರಿದು।ವಿರೂಪಟರೆವಿಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿದವರುಮಾಮ್ನಲಾತುಬಂದಿದಿರಾಗಲೂ॥೨೦॥ ಪುಡುಪುಡಿನಿಸತ್ತಿಂದ್ರಚಾಳನಮಹಾಬಲಂತಡೆಯಕಾಲದಕಿಚ್ಚಿಗಂ
ನಂತೆ ಯಮಭಟರಂತೆ। ಪಾದವಿಯಂ ಬಗಿದೆದ್ದರಕ್ಕಸರಪಡೆಯಂತೆ ಬಿಲಯದೊಘುಧರೆಯಮೆ ಗದಾ॥ ಕಡಲಂತೆ ಬಿರುಘಾಳಿಯಂತೆಯ ಪ್ಪಗ್ರಹದಗಡನಾದಂತಾಪ್ಪಳಿಂಯರುದ್ರನುಗ್ರತೆಯೆಂತೆ। ಕ
ಡಿದಿರಿದುಸತ್ತಿಯಂಗಗಳನೆಬ್ಬಿರಿದಿಸುಬಳಿಯ ಕಾಡುಕಿರ್ದ್ದುದರಿಪಿನೆಯಂ॥೨೦॥ ಕೆಪ್ಪೊಡಿಕೊಂಡಿಯಂಪೊತ್ತುಬಿಂಪ್ಪಳನುಪೆಂಕಜ್ಜರಸದಾಡನೆಮಗೆ ವೈರವೆಕೆಂದುಗುಡಿ।ಗಜ್ಜಿತನ್ನಂತ್ರಿ ಕಿಸಂ ಕಂಡುತಂನಕು
ನರಿಯಶಿವರ್ಕಂಮನಾಳಿಗಳಾ॥ ಪಟ್ಟುವಸ್ತ್ರಗಳಗಜಂಗೆಯವಸ್ತುಮುಖ್ಯಗಳ ಕೊಟ್ಟೊಡನೆಬರಲಚ್ಚಿಯಂ ಮತಿಳಿದಿಂದ್ರನಂ। ನೆಚ್ಚನಪಾ ಸ್ವಮಂಮಾಳ್ಪಂತೆ ಪತಿಮೊವಿತಿರುಗಿದಂ ಧರ್ಮವತಿಗೆ॥೨೧॥

ಕ್ಷ್ಮಾಣಿಗಳಿತನಂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ಗಜಹಯಮಣಿಶ್ರೇಣಿವಸ್ತುಗಳನೊಪ್ಪಿಸುತ ಸಿಂಪ್ಪಳ ಸ್ತುಪನ। ಕ್ಷಾಣಿಪಯುನಿ ಜಕುಮಾರತಿಯ ಶಿಷ್ಯರಕ್ಷಾಣ್ಣೆಯುತ್ತಂ ಕುಮಾರಕಗೆ॥ ಮೆಣಾಲಾಚನೆಯ ಶಿವರ ರವಿಸುಪ್ತದಿಂದ
ಕಲ್ಯಾಣವಂ ಮಾಡೆಂದು ನಮಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕಾಳುತವಾಕ್ಷ್ಮನಾಮಂತ್ರಿಯ ಮೊಗಗಳಲಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದವಂ ಭೂಪಾಲಕನೆಂದನು॥೨೫॥ ಘೋರಮಜ್ಜ ದೇವ್ಣರು ಗೌಪದದಾಳೆಡೆವಿಢ ದೇವಿಯರುಪಮಣಾಶಿಮ ಕುಟವರ್ದನರು ಶಿವಿಸು
ತಿಪ್ಪುಗ ರಶಿದು ಸಪ್ತದ್ವೀಪದಾಣ್ಣ ಶಕ್ಷುವರು ತ್ರಾಯದಿಂದನಷ್ಟು ದಕ್ಷಾಣ್ಣೆಯ॥ ಜಶಿವದಿಗ್ಧಂತಿಗಳ ಸೂರ್ಯನರಥಾಶ್ವಗಳನಿಶಿದಗನಾನೆಯ ಸ್ವಾದಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ। ಜರದಮಶರಣಾಬನೆ ಕಾಯ್ದ ನಿಂನಬಶ್ತೆ ಯವೆಮಾ
ಡಿತಾನ್ಯೆ ತರವನೆಂದನು॥೨೬॥ ದಿವಸಿಂಪ್ಪಳನ ಫಲಪಿನಲವನ ಮಂನಿಸಿ ಮೆಪಾಖಿವದಿಂ ಕಮಲೆಯೆಂ ಬಳಂ ಪ್ರಶ್ನರವಿ। ಭಾವನ್ನಮಿತವಚನನೆನಿಪಶಿಯಂಗೆಕು ಮುದಿನಿಯ ನವನಸುಜನಪ್ಪು॥ ಆ
ವಿಮಳಕರಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣಗೆ ಕಳ್ಪಿಸುತವೈವಾ ಹದುಷಹಕೆ ಸ್ತುಪನಮಾತ್ರನಕೂಡಿ। ಭೂವಳಿಯದ ಬಳ ದಶಾದಿಪರಕರಸುಸಾದನಗಳಂ ಕೂಡೆಂದನು॥೨೭॥ ಕಡುಚೆಲ್ವೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಾ
ಡಿಗಳಗಡಣಾಮಂಧವಳಿಸಲು ನೃಪಕೆತ್ತಿದ ಕದಿಕ್ಕು ನೆಡೆಗೆ ತಿವಿದತೆರ ದಾಳಿಸಿಯೆ ವೈವಾಹ ಮಂಟಪ ವರಶಿಚತುರಂಗದಾ॥ ವ ಡನೆಮಿಸುಪಿಶಿದಕಾವ ಪಿಡಿದಿದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂ ಕಡೆಮಾ
ಡಿತೊಡವೆವಿದು ಚಿತ್ರವನೆ ಬರೆದರಶಿ। ಯೊ ಡೆಯ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚಾಳನಪರಾಕ್ರಮ ದಂತೆ ಬಿತ್ತಿಯೊಳಗತಿಕುಶಲರು॥೨೮॥ ಮೆರು ಣಹನಾಪವರ್ತಂಗಳಿಂದಿ ನೃಪಕುಮಾರಕರಮದು
ವೆಯಂ ನೊಡೆ ಚತುರತೆಯಿಂದ ಸಾಶಿಕಂಬ ವಚಿತ್ತಿಯಂ ನೆಂಮಿಲಾವಿಗಳಪತ್ತಿರಿಕರಗಳನಡೆದು॥ ಅಶ್ರೈಯ್ಯೈ ಫಲಲುರೂಪಾದಂತೆನಿಮ್ರ್ನಿದಕಿರಣದ ಘೊಸಪೊಂನಮಣಿಗಿಲಸದಿಂ ಮೆರ
ದು। ದಾರತ್ನಗಳ್ನಿದಿಪತಿಯಳ್ಳಿಯನೆಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಸುಭಮಂಟಪಂ॥೨೯॥ ಕೂಡಿದರು ದೆಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಶಿಂಗರವ ಮಾಡಿದರು ಮುರವಕ್ಷು ವಾದ್ಯಂಗಳಾದರಿಸಲಿದಾಡಿದರು ವಾರವನಿತೆಯ
ರು ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಪಾಡಿದರು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾ॥ ನೊಡಿದರು ಸರ್ವರಾನಂದದಿಂ ಬುಧರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸ್ತುಪನವಂ ಶ್ರಾವಳಿಯ ನಂತವರ್ಗೆ ನಿಡಿದರು ಚಾಗವಂ ಗಣಾಪರ್ವವಂ ರಚಿಸಿ ನೂಡಿದರು
ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ॥೩೦॥ ಲಾಳನಿಂ ಬಾತ್ನಸದಮನೆಯ ಮುದ್ರೆಗೆ ನಿಲ್ಲು ಗಾಳನಿಂ ಸಂಶ್ರೈಸು ಗಾಯಕರ ತಿದ್ದುಗಪಂ। ಚಾಲನಿಂ ಸಿಲ್ಲಿಗಳ ಗಜ್ಜರನೆ ಕಾಯ್ದು ಪ್ಪುನದರಮನೆಯೊಳಗಾಗಿಲ॥ ಜಾಳಂದ್ರನಿಂಬತ್ರ
ದುಪ್ಪರಿಯ ನಲಂಕರಿಸು ಮಾಳಿಗವನೊಂದೊಂದ ಮಾಡಿನಿವಳಿಳನು। ಪಾಲರೆಂದೆಯ್ದೆನಿಮಿಸುತಿದ್ದನಾ ಮಂತ್ರಿವಾಂಯ್ಯನೃಪನಾಪ್ತಕಾರ್ಯ್ಯಗೆ। ತೆಗಾನಿಲಕುಂತಳದನವಪಾಷಾರುಣಾಪ್ತನೆಯಲಾಲ

ಸುತ್ರದ ಕನಕ ಮುತ್ತಳಿಯ ವೆರೆದವರ । ಬಾಳಿಯ ಕುವಿದ್ರುಮಾಧರದ ಗಾಮಿದಾಗ್ರೆಯೆರುವ ಜ್ರುಮಾನಾಳಿಕ್ರುವಾ ॥ ಮೊಲು ತಿಪದಂತೆ ಪಂಕ್ತಿಯ ಪಚ್ಚೆ ಪಚ್ಚವರಿಯ । ವಾಲತಿತರತಿಯ ನಿಟ್ಟ ವಕ್ಷಾಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟವಿ
ಯ ಸವ್ವಕಾಲು ಗುಗ್ಗ ದ್ರುವೆಂ ನಾಳಾಕ್ಷಿದರು ನವರ ತ್ರುಮಾಳೆಗಳ ಪಾಂಗಿನಿಂದಾ । ಬಿನಾಯುಂಡಿನದಿನಂದಿವ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಗೆ ಪಿರಿಯಕಂದ ಮಿತ ವಚನಂಗಿಕನಕ ಮಾಕ್ತಿಕಮಣಿಗಳಿಂ । ವಿಸವ ಬಾಳಿಂಗಳಿಳ
ವಕ್ಷಸ್ತ್ರುಹಾಸ್ತ ವಾದು ದೆಂದರೆ ಸಗರುವಿ ॥ ತಂದು ಕುಮುದಿನಿಯ ಕಮಳೆಯ ಬಂಗರಂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದ ದುತ್ಸಾಹದಿಂ ದಾಕುಮಾರನ್ನಿ ವಿ । ಬಂದ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದಂ ಮಂತು ಸಜ್ಜನರು ಪರಬ್ಬಿನಿಯ ನಿ
ಕ್ಷಯಾ ॥ ೯೦ ॥ ಶ್ರೀವಾಪನಾಗವಳ್ಳಿಗಳ ಚಾತುರ್ತಿ ಕಸು ಖಾವಹಂಗಳ ಮುನ್ನ ಮಂ ಮಾಡಿ ಧನ ಕನಕ ದೇವಾಂಬರಾದಿ ಮುತ್ತಾಭರಣ ಕರ್ಪೂರ ವಿಚಿತ್ರಾದಿಗಳ ನಿತ್ತು । ಮಾವಿಸಿಂ ಪ್ರಳಮುಖ್ಯ ರಾಜರಂ ತಂಮ ದೆ
ಶಾವಳಿಗೆ ಬಿಳ್ಕೊಡಲು ವಿಗ್ರಹಕೆ ದಾನು ಬಾಳ । ಯಾವ ರನ ಧವಳ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಮಯ ವಾಗಿ ಪರಕಳಿಸ ಮಡಲಿರಿದುದು ॥ ೯೧ ॥ ಯಿದು ಸಕಲ ಭಕ್ತ ಪದಳಂ ಕೆಜ ರೆಸು ಮಸ್ತದ ಮಲ್ಲಿನಾಯ್ಯ ನಾಚಾರ ಮಾಂಕಂ
೧೨೨ ಗಿಪಿ । ರಿದ ಭಕ್ತ ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚೋಳ ಕ್ರುತಿ ಖಾವಟಿ ಂತಾರತ್ನ ವಮತ್ಕನ್ನ ॥ ಹ್ರುದಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಾಕ್ರುವ ಬಳಸು ಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ । ಕ್ಷದ ಬಾಧೆಯೆಂ ಮೊದಿದ ಡಿಕಳಿದ
ರಿನಿಷ್ಣವಿಧ್ಧಿ ಸವ ರಾಗಪ್ರುದು ॥ ೩೨ ॥ ಅಂತು ಸಂದಿ ಪಕ್ಷಂ ಪದನು ೭೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು । ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ಗತಿ ॥ ರಾಗ ಶ್ರೀರಾಗ ॥ ಪಲ್ಲವ ॥
ಶಿವಾರಮ್ಮ ನಾಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚೋಳ ಧರನಾಳಿತ ನಾ ಸಾರಮ ಹಿಮಾಕರನ ಶಿವ ನ ತತ್ಕಾಲಗಳು । ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾತ್ರಿ ವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡಿ ದರು ಸುಕುಮಾರಹಾ ॥ ಪದ ॥ ಹರನೆಂದು ದುಗ್ಧವಾರಿಧಿ
ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಂಕರನೆಂದು ತಂನ ತಿಂಗಳ ತಿಕುವ ಕೊಡಲದಂ । ಹಶಿವನಿ ಮೊಗೆ ಶಿವಹಾ ಪಿ ರಿವಕ್ತ ಬ್ಬನ ಮೊರೆಂಮೊಳಿ ರಿಪ್ಪಲ ದುಸಂನಿವಣ್ಣೂ ॥ ಶರೀರವೆಲ್ಲಂ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ತಾಪವಾಇಂನ ನೆರೆಯ ಲಿರ್ದೆ ನಮ್ಮಯ್ಯ
ತೆಯ ಗಾಂಯತೆಂದೆಂಬಾ । ನಿಶಿಸು ತೆಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಮಚ್ಚಿ ಮರಳ್ಳಿ ಬ್ಬಿದಿಕ್ತೆ ರಸಲಹು ನಿನೆಂವ ಮನಾ ॥ ೧ ॥ ಅರಾರ ರೆಹ ನಿಂತು ಸುಖವಿರಲು ಜಲಜರನಧಿ । ವಿಧಾರನಂತ ಶ್ರೀ ಪಲ್ಲನಂದದಿಂ ಮದುವೆಂದಾ । ಗಾರ ದಂತಾ ಮುಸಲಿಯ
ಂತೆ ಪತ್ರ ರಥಂತೆ ಸ್ಟ್ರೀತ ವನಾಳಿ ಜಾತನಂತೆ ॥ ಪಿರರೆಯ ತೆರೆಪ ಜಲಟುಂ ಜಡಿಂ ಮಿಂಚಿನಿಂ ಚಾರು ಮೊಳಗಿಂದ ನಿಲಾಂಬರ ದೇವರು ಹುಗಳ । ಧಾರೆಯಿಂದಿಂದ್ರಗೋಪಗಳಿಂ ಘನೊಳ್ಪಲಂಗಳಾಳಿ ಮುಂಗಾಬಂದು ದಾ ॥ ವಿವ
ರ ವಳಿ ಪ್ರದಮಿತ್ರ ನಮಿಳಿ ಪಗಲುಸಂಗವ ಮಾಡಿ ದೊಪದೊ । ದನೊಂದಿದು ದರಿಂದಳು । ಮವನನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮಂ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಕಂನಾರನೆಡೆ ವಿಡೆ ದೆಕರದು ॥ ತವಕ ದಿಂ ಘನ ಘೋಷದಿಂದಳ್ಳುಪ ಕ್ಷಿತಿಯ ಯುವತಿಯ
ರಮು ಖಳು ಗಿದು ಮದುಕರಧ್ವನಿ ಗಳಿಂ । ತವೆ ಪುಲುಂಬುವಾ ತೆಸ ದು ಪಾವರು ಕ್ಷ ಕಾಲವಾಪಾಪಬ ರನೆ ದೆಸಯ ಸಾಲಾ ॥ ೨ ॥ ಆರಾತ್ರೆಂ ಕೊಳು ಜಲಂಧರನ ಮುಖ ಶಶಿಗೆ ಮಾರಾರಿ ಯುಕ್ಕಿದ ಚಕ್ರವೆನಲು ತೇಜಂಗುಂ

ಇ-ಶಾ ಶಿವಿಶಾ ಧಿಯ ಪ್ರಶಿವಿಷದಿಂದಾ ಪ್ಪುತಿಪ್ಪು ವೆಳೆಯೊಳು ಚಾಳಾ॥ ಪೂರ್ವಮನಾನೆಯೈದೆತ್ತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಿಂದಾಶ್ರೈದು ಕರದಲಿಂಗವಪ್ಪದೆಪೂಜಿಸುತ। ರಾಗನಾತ್ಮಕ ಪುರಾತನಗಣಂಗಳ ನೆಲೆಪಾಡುತ್ತೊಡ
ನಿದನೆಳೆಯುಂ॥೪॥ ಪಿತನಳಿದಡನು ಜಂಗಿಮಾನೆ ಗಣ್ಣುಳಿದರ್ಥ ತತಿಯೊಳನು ಜೆಯ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೆಂದು ಸಿತಿ ಗಳನವಶಿಕತ್ತುಪಡೆ ಗೆರುತ್ತಗ್ರಜಂಗರದಿಯೊಳ್ ಡಿಯೆತಂಮ್ಮಂ॥ ಅತಿಬಾಧೆಯುಂ ಬೆಡೆದಿಧನ
ದನವರಂ ನಾನಾ ಶ್ರುತಿಯೊಳೆಯ್ಯಂದವನಯುಕ್ತಿಯಂ ಕರುಣಿಲಾ। ಶತನುಋಷಿ ಸದಿದು। ಬಯಲಾಗೆ ಮೆರದಾಶಿವಪ್ರಿಯ್ಯನಾ ಚೆಯದಿಗೆ ಶರಣಾ॥೫॥ ಪರನ ಪೂಜೆ ಫಲಕೆ ಹೊಂಡಾಡು ತಿರೆ ಶರಣಾರುರುವವಜ್ಜೆ
ಷಿಗೊಳಿದಿಷ್ಟವನೆನೆಲು ಶಿವ। ಕರನಿಂದಶಾದ್ದೂ ಗಾಳದನಬವಬಡದು ಸಂಪಿಗೆಯ ಮರನೆರಿ ಬಳಿಕಾ॥ ಶಿಶಿರದಲ ಘುತ್ತ ಮಂಚಿರಲ್ಲಂಗಳೆಂತಳಿಮವ ಶಿಖತಪದಬತೆಯಂ ಜನಿಸಿದನು ಗಂಗವ್ಯುತ। ಶಿರಧಿಂಯರವನ್ನೆ ತ್ತ
ಗವನಿತ್ತಿಯ ಬತ್ತ ವಿಷ್ಣು ಮೆರದೈ ಪು ಲಿತ್ತೊಡೆ ಯ ಶರಣಾ॥೬॥ ವೈರದೊಡೆಯರ ಕರಷೆ ತಿಗಂಗವಿತ್ತು ಮದನಾರಿಯ ಯಳಾ ನಗುತಿರೆ ಕಾಮನಾಳ್ಕರದ್ದು। ಸಾರಿಯಾಲದಮರನ ಕೊಂಬಡರಿದ್ದುಂ ವಿಕ್ಕಳಾಗಿಪಡಿದೊಯ್ಯೆ ಚಾ
ಶಾ॥ ಸೂರಮೆನಾನಿ ಶಂಗೆ ನಿಂನನಗೆ ತಾಳುವಾ ಂತಾರಿಂದು ಬಾಯತಿಲ ಮಂಕರದು ಮೆಲಲಿಹಾ ತಾರಾಯಸಚಿತಪರಸೊಳು ಬೊಪ್ಪು ಮೆರದ ಶಿವರುನಾಬಿಕ್ತನಡಿಗೆ ಶರಣಾ॥೭॥ ಯಾಳಾಲನನಾಬಗ
ನಾನೆಗಳ ದಾಂಟಿಪ ಬಾಲ ವಿಲೆಯ ವನಿಪೆಟ್ಟ ಮಕುಟಮಂ ಧರಿಸಿ ಸ್ಪಷ। ಜಾಲವಳು ಕುತಲಾಡನೆಕ್ಕೆ ಧರೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಬೊಂನಾಂಬೆಳ ಧ್ವಾಶನಂ॥ ಆಾಲಯಮೊಳಂತದಮ ವಿಷದಿಂ ರಜ
ಮಡುಗು। ತೊತ್ತಿನ ಬಳಿಗೆ ದರಿದಾಪ್ರಸಾದಂ ಗೊಳಲು। ಸೂಳಿಮರವಿಪ್ಪೊಳಗುಮಾಡಿ ಕಾಂಡಾಭಕ್ತರೈವಡಿಯನಾಗೆ ಶರಣಾ॥೮॥ ಪಾ ಶಿಯೊಳಗಣಾ ಶಿಷ್ಟ ಪಂಪುನ ಕನು ನಾಶ್ರೆಯ್ದೆ ಕೈಲಾಸದಿಂ
ದಿಳಿದು ಶಿವನ ಕರುಣಾದ ಶಿಖಿಯ। ಚಾಳನಾಗಿ ದರಿದು ಬಂದೆಱಗೆ ತಿಳಿದು ಶಂಕರನಿಲಯಕೆಯ್ದು ಕರದಾ॥ ಕೆಳವವ ನಿವ ವವನಿತ್ತೈ ಪ್ರಸಾದಗೆನೆಂ। ನಾಸುತನವನೆಂದು ಮುಖವತಿ ವಿದದೆ ಪರಂ। ತೊ
ಳಿರದಾಂಡಿ ವರಶ್ಚುಲಂದೆಸದನ್ನೈ ಯಾಳನಾಥಡಿಗೆ ಶರಣಾ॥೯॥ ಯಾತರ ದೆವರುಷಕಾಲದಾಳುಪಮ್ಯರಿಗಳಾ ಪುಗ್ಮಾತಳಾಗ್ರೆಶ್ವರಂ ಸಕಲಮಾ ಹೇಶ್ವರ। ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಸ್ನಾಗಂಗಳಂ ಸಲಿಸುತಂತತ್ತ್ರಪ್ರಸಾದಸುಖದಿ
ಂ॥ ಶಿತ್ರಕರಥರನ ಪೂಜಾನ್ನಾ ಪ್ಪುದಿಂಘನಮು। ರಾತನರವಚನಾಗಮತ್ತ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಪ। ಗಿತಗಳ ಸ್ಮಾಗಬ ನಿಂದಿರೆ ಬಂದು ದಾಳರತ್ತಾಲದಿಗ್ಗಜಯ ಮೂಳ॥೧೦॥ ಕಾಲರ ಜಕರಂ ಮಲಿನ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನಾ ವಿ। ಶಾ
ಲಶಾಂತಿಯ ಮತಿಯೊಳಾಗೆ ಮದಕ್ಷಂಗಿವ್ಯ। ಉಲಾ ಕಿಸುತ್ತ್ರೈದೆ ಬೆಳಗ ರಸಲಪಾದದಿಂ ಯುಂಗೆಧವಳಾಂಬರವನಾ॥ ಮೂಲವೈರಂ ಬೊನೆದ್ವಿ ವಳಿ ಗೆಯೊಳರದು ಮೆಲದಂ ಪೊದಪಿ ಪರಸುತ್ರಕ್ಷ ತೆಂಯನಿಲ್ಲುವಾ
ಉಾಪ್ಪುದಂ ಶರನ್ನೆ ಘ। ದಾಳ್ ಬಂದ್ರಮಂ ತಾರಕಾವಿತ ದಿಂದಾ॥೧೧॥ ಧಾವಲ್ಯದರ ಬಿರವನ್ನಾಳುಮುತ್ತರಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಿಮು ಡಿಯ ಮ್ಳಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಗ — ಳರಶಾರ ಹಾ। ದೆವಿಂಯಂ ಪಾಲ್ಲಿಂದುಮುಖಯರದರಾಮೃತಂಗ

ಶರಕಂತಂಗಳ್ದಂ ತೆ॥ ಸಿವಿಭಿಸುಖಂಬಡುವ ಕುವರರಂ ನೋಡಿ ಶರಸಾವಳಿಯುತ್ಸುಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರಾಣಸುತ ಪಾಲಿಪ್ಪಂ। ಕಾವಳಿಯ ನಿಂತು ಸುಖ ವಿರಮವಿಪಾಲನೈತಂದು ದಾವಿಮದಕಾಲಾ॥ ೨೨॥ ಗಂಗೆಯಂ ಪನಾಡಿಯೊಡ್ಡಿಮುಂ

ದಾಡಿಯನಲಕರದಿಂಗಿರಿಜೆಯಂತಡವಿಜಲಜ ಭವವಾಹಿಸಯನಂಗೊತ್ರ ಖಿಂನ್ನೆಷವಾಹನಾದಿಗಳ್ ಬವಿಮುಖರಮಾಡಿ ಮವಿಯಾ॥ ಪಾಂಗಿತಲೆ ಕೆಳಸುವಾಡಿವಿಮವ ಮರುಳ್ಪಾಮು। ಖಂಗಿಸಿದ ನುವನಂದಾರಾ

ಮುಹಾವಿಮ ಕರನ ನುಂಗಲವಿಗಳು ರಸಾತಳಕ್ಕಿಳಿದವೆಂದಡಾವಿಮರಾಜನೆಂವಿರನೊ॥ ೧೩॥ ಅಂಜನದಳ್ಳಿಂಯಂತೆ ವರ್ಷದಾಗಿಪಾಂಗಿ। ನಿಂಜಲದಿಸಯನ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ವನಿತೆಯರ। ಮಂಜುಳ್ವಯೊಧರಂ

ಗಳಸಾವಬಗೆಯಲ್ಲುಹ್ಸಾಂದರಂಗಿಷ್ಟವಿತ್ತು॥ ರಂಜಿಸುವಶಿವಲಿಂಗದರುಷನಸ್ಪುರುಷನಸ್ಪ ಮಂಜನದೆಧೂಪದೀಪಾದ್ಯಕ್ಷತಯುನೈವೇದ್ಯ। ದಿಂ ಜಂಗಮವನರ್ಚಿಸುತ್ತರಸನಿರೆ ಬಂದು ದಂತಳಿಶಿಶಿರಕಾಲಂ॥ ೧೪॥ ಶಶಿಶಿ

ರವನೆರಿದಂಗಂಗೆ ತಲೆಯುಡರಿದಪು। ನೊಸಲಗ್ನಿ ಶಂನಾತ ಂಪಾದುದೆರಡಚ್ಚಿ ತಂ। ನಾಸಿ ದಿಂದ ಸಮವಾದವೆಂದು ಮಾನವಮಿಸರವಿಡಿಯ ದಗಜೆಯವಾಮದಾ॥ ದಶಿಗೆಸಾಚ್ಚಿದ ಶಿವನ ಶರಸಾಪ್ತುಣಾಮಯದ। ಬಿಸಿ

೨೨೩ ಲಿಂದಲುಪಿಜಳಿಸಿತ ತ್ರಾಲ ಮಂಕಳಿದು। ವಸು ಧಾಧಿಪತಿ ಸುಖದಿನಿರಲಾಂದು ದಿವಸವಿನನಸ್ವಾದ್ರಿಯಂ ಸಾರ್ದನೊ॥ ೧೫॥ ಅಂದೆಂನ ಶಂನಾಪ್ಪಿಯು ತುಪಲ್ಲಹುದು ದುರಾತುಮುಪ್ಪಿನಿಂದ್ವಿಗ

ಸವದೆನಿನಿಯಳಪ್ಪದ್ದಿನಿಯನವಿ। ನೆಂದು ನಾಂನೊಡಿಚುಂಬಿಸಿನೆರವೆನೆಂದಿನಂ ಸಾನ್ನುಶರಧಿಯೊಳು ಬಿಳ್ದೆ॥ ನೊಂದುಪ್ಪುದಯದಾಳು ಪ್ರಾಕರಂ ತುಂಬಿಜನಿಗಿಕಾಯಿ। ಬಿಂದನಿವಾಸ್ಥಕಮ

ಳಿನಿಪಲುಂಬಲುಜನೆಂ। ಕಂ ದಿತೆಗೆ ಕರುಣಾದಿಂ ದೆಂಬಂತೆ ಪವ್ವಿನ ದಕ್ಷ್ಯಸಿದ ತಮಂದದೊಳಗೆ॥ ೧೬॥ ಭೂಮಿಯಂ ಸುರುಳ್ವ ಚ್ಛಾಯ್ದನರಿಕಾ ಸುರಂ। ಗಾವಹಾಧವನದೆಶಿಯೊಳ್ತಾಯಿತು ಶಂಗಂಸು

ರವಿ। ನಾಮುನಿಶನಿಪತ್ನಿಗಳು ಪಿಖಾಂಡಿಕದೆಪವಾದು ದದಶಿಂಕಳ್ವರಾ॥ ಭೂಮಿ ಪಾದಶಿಗರಿತಕೈಸುಹನಂಪ್ರಣಾಮ। ಸಾವಹಾತ್ಮ್ಯಚಾರನಿಂವಹಾನಕಂ ಜಾರನಂ। ಪ್ರಿಮದಿಂನೆನದೆಂದು ಧರನಪೂಜೆಯುತ್ತರಿಸಗುತಿ

ರೆಚಂದ್ರನೊಗೆದಂ॥ ೧೭॥ ಮಾಸಿದಂಬರಯಳಿದು ತಳೆದು ದವಳಾಂಬರವ। ಶೆನ್ನಿನಿವಿ ತಾರಹಾರವ ತೊಟ್ಟು ಲಾವಂನ್ಯ। ಭಾಸುರಸಮುದ್ರವಂ ಪಿಚ್ಚಿಸುತಲಿಂದು ನೆಯ್ದಿಲ್ಗಂಗಳಿಂ ನೊಡಲು॥ ಶ್ರೀಸಮಯದಾಸುಸಾ

ವ್ಯರಾಜಪುತ್ರರು ವಿಂಗಿವಿಲಾಸದಿಂ ಬಂಗಳಿಸಿರಾತ್ರಿ ವಿಹಾರಕೆಮ। ಹಾಸಕರಾಳ್ದಿ ದಿಹಾರಮಟ್ಟುಗನಾಬಿಕಾವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತಿರೆ ಬದಿನೆ॥ ೧೮॥ ಕತಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಗನೊಗಸಿವಪ್ಪಂ। ಸುತಮನೊರಥದವು

ವಸು ಂಬಿ ಸುಂದರ್ಥ। ಮೊಂನಶಕುಚಂಗಳಸಂಪದಾಧಿಸಯವೆಸವಾಜಿ ತೆಂದ್ರಿಯ ರಗೆಲೈನೆಂಬಾ॥ ಅತಿವಿರದಂಗನೆಯರೆಸೆದರಾಮನ್ನಥನ। ಚತುರಂಗಬಲವೆಯೆಂಬಂದದಿಂ ಚಾಳ್ಪ॥ ಪತಿಯಸುಹ

ಹಾರಶ್ರೆಯ ಪ್ಪಿಡೆಂತೆಹೊಳಾಸ್ತ್ರಿಪು। ಗರದು ಸಿಂಗರವವಿ ರದಾ॥ ೧೯॥ ನಡೆಯೆಂದು ಕಳುಹು ತಂದಿ ಹದಂ ಚೆಯನೆಂಮ। ನಡುವಿಪ್ಪು ದೆರಡು ಸಿಂಪ್ಪವ ತುಂಬಿಗಳ ಸಾಲ್ಗೆ। ಕಾಡುತನಾಷಿಯ ಬಳಿ ಕಲೆ ಹಾಸೆವಕ್ಕಿಗ
ಳನೆದೆಯೊಳಪ್ಪು ದಯರೆಗಿಳಿಯನೆಂಮಾ॥ ನುಡಿಯ ಮಿಾರದಿರೆಂದು ಮಿಗವನ ಮಳ್ಗಂನಾಳ್ಗಳ। ವಡಿಸನವಿಲಂ ಮುಡಿಯೊಳಿಳ್ದು ತವೆಯ ಲಸಂತ। ವಿಡುವಾಲಿನೆಯನಸಿಜ್ಜೆವನೆಯ ಹಾಸು ಬಾಪ್ಪ ಜಾಣೆಯ ಕೆಂ
ಡರಾಷು ವರರಾ॥ ೨೦॥ ನಡುವಂದು ಬಿಡಿಯನಲು ಜಪ್ಪನದಸೂಕ್ತಾನೆಯುಡುಕಿ ರಿನವೊವೆವೆಜ್ಜನೊಳ್ಗಂನತಲೆಯನಿ। ಕ್ಷಿಡನಳುವಿಷು ರುಳ್ಳ ಸಿಂಪ್ಪಂ ಮದ್ಯದಳಿದು ಗುಗ್ಗಾನೆಗಳಿಂ ಹೊಡೆಯಲು॥ ಸಿಡಿದೂಪ್ಪ
ಕಿಕ್ಕಿಲಕೆ। ಸಾಲಿಟ್ಟ ವಕಾಕ್ಕಿಕದ। ಗಡನಾವೆನೆರಾಗಾ ಧರೆಯ ಕಂತವಗೆ ಲೆಚೆ। ಳ್ಪಡೆಯೆ ವನ್ನ ಥಯುಗ್ಗಕು ಜ್ಜಗಿಸು ಬಾವ ಬಾಲಕಿಯ ಸದಳಾನೆವೆಯೊಳಾ॥ ೨೧॥ ಮೊಗಶಿಳಿಯ ಕಳೆಗಳು ರೆಮುತ್ತು ಬಿತ್ತಾಗಲವ ನಗೆಲಾ
ಯಡಾದಮ್ಮುತ ಬಿಂಬಫಲಮಂಸವಿವ। ಬಗೆಯ ದಲ್ಲಲ್ಲ ಮದ್ದುಗೆರಗೆ ಬಜ್ಜರವಲ್ಲಿಸಿರು ವೆಯ ಮಾಣಿಕ್ಕದಾ॥ ಸೊಗಸುವೆ ರಿಂವೊಳು ಕ್ಷ ವಿನಿದು ಗಾಂಬಂತೆನಾ। ಲಗೆಪಲ್ಲುಗಳ ಭಾಗ್ಯವೆನಿಪ ಧರಮಂ ಖಪ್ಪಗಾಹುಸು
ಡರೆಸದವ ನಿತೆಯ ರಮನೆ ಗಳಾಳು ರಾಜಪು ತ್ರರೆಂತ್ತ ಪಾಪ ಗಳಾ॥ ೨೨॥ ಹಂನತಪ್ರಾ ದನಂಗನೆ ಗೆವಿತ್ತವ ಹಾಡದೆ। ಚಂನ ನುಡಿಹೂಡಂಗಳಿ ಂದಕ್ಕಾಲ ಪ ಕಳಿಲು। ದಂನೊಡಿ ತಾಯಿ ದೂದವಿಸಂ
ಕಟಂಗಾಂಡುಮ್ಮಗಳಕಹಡಿಂತೆಂದಳಾ॥ ನಿಂನ ನಿನಶಿಯಲಾಕು ಚಯುಗ್ಗವೆಂದೆಂಬ ಹೊಂನಕರಡ ಗೆಯ ಬಿಡದೆ ಮರೆಯ ಮಾಡಿರಾ। ಳೆಂನ ಲಂತವನಳಿದು ತಳಪ್ಪ ಬದುರನ ಕಂಡು ನಡದರಾಕುವ
ರಕ್ಷಾಹಾ॥ ೨೩॥ ಪೆಂನಾತೆ ಕೆಳಾ ಬಳ್ಳಾ ಬದುರನ ಂನೆ ಡಿಗೆ ಕಡೆ। ಗಂನಾದಳಿಯನಜ್ಜ ದಪ್ಪಳಿಂದ ಡವಳ್ಳಿ। ಸಂನಾನ ಡುವಿನ ಚೆಲ್ಲಿನತ್ತಿಗೆಯ ವಂಗಿದಿವ ಂದು ಮನ್ನ ಥಯುಗ್ಗಕೆ॥ ತಿಂನಾ ವೆಂನ ವೆನಿ
ಂದಳೆಕೆಂದ ದ್ವಿವಳ ತಾಯಿ। ಹಂನಾ ಹದು ಳದಾ ಳವನ ಭಿತ್ತನೊಳಿದ ಹಳೆಂದು। ಬಂನಾ ದುಟಿಯ ಬಿತ್ತೆ ರಿಯ್ಯರು ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಗುತ ಸತ್ತ್ರೆ ಂದ್ರನನಾಗರುನಡೆಯಲು॥ ೨೪॥ ಯಕ್ಕಳಗಂಗಳಸಗ್ಗ ವೆಂನಲು
ಗಳ್ತ ತೆರೆಂನೆ। ಪ್ರ ರಕತಿಪನರುಷು ಯಲ್ಲಂಪ ನತ್ತ ವಳಿಬಂ। ದುರತ್ರ ಖಿಯ ಪೊಲ್ಪ ಮುಡಿಯ ಳಿಸ ತಿಲ ಮದ್ಯಳಿರಾ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾರನಯನೆ॥ ಉರುತರ ವಿಲಾಸ ವಿಭ್ರಮ ಪಸ ಕಲರತ್ರಿನಿ। ಪ್ಪುರವಚನ ದಾ ಳಿದ್ರಿ ಹಾಖ್ಯಪ
ರವಸಿನಿರನೆ। ವರಿಸ ದನಬಾಕಾಹ ದೆಂದುನ ತಿಸಿ ದಳಬ್ಬಿ ಹೂ ಚಿಸಿದ ಶಾವಸ್ಥೆಯಾ॥ ೨೫॥ ಯುನಿಯನ ನಗಲ್ಲು ವಿರಹಾಕುಳದಿನಾಂ ಚೆಲ್ಲ। ಬನವ ಹಾಗು ತಿರಲು ಮುಯಳೆ ಪರಪ್ಪುಟ್ಟಂಗ। ಳನಿತರೆ ಬಸಂತನಾಸ ಹಾ
ರರಗಪನಾನಿದ್ದು ಬಂದಳಿಗನೆಳಿಸಿಪಾ॥ ಘನವಪ್ಪು ಮೊಗಗಿಳ್ಚ ತಾಳಿದಂವು। ಸ್ರೆಯ್ಯೊ। ಳನವರ ತಮಿದ್ದು ಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಬ ಗಿಳಿಗಳ್ಗೆಂ। ಮನೆಕಂಡು ಮಾಸುಗೆಚ್ಚ ನೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಗೆ ಥ ದಪ್ಪ ವೆಂದಳಾಬ್ಬುವನಿತ್ತಿ॥
॥ ೨೬॥ ಕೆಳು ನಿನೆನ ಗಾಪ ವನತೆಯೆಂಥಂನನಿ। ಚಾಳಿಸದೆ ಯಾತಕನು ಕಂಪಿಪ ತೆಯ ಜಗಂಧಿ। ಯಾಳಾಚ ನಂಬ್ಬಿಡ ದೆಹ ವೆರಡಲ್ಲದೆಂನೊಳು ಹರನಾನಿಂನ ದಾಂದಾ॥ ಬಾ ಳೆವಿಗ ನ್ನಂನಾ ಬವೆಮುನಿಂದು ಬೆಡೆ

ಂದೆನು। ತಾಳ್ದಿ ಗೊಳ್ಳುತಂ ಜದುರನಂ ಗನೆಯ ಬುಜ್ಜಿಸಿ। ಮೆಳ್ದಮಂ ವಾಡುತಿರೆ ಲಾಲಿಸುತ್ತಂ ನಗು ತನದ ದರ್ಶಕ ವರಕ್ಕೆ ರ್ಥಾ॥೨೮॥ ಮತ್ತೊಪ್ಪ ವಿಟ ಗೆದ್ದಾದವಿ ಸದಿದಳೆತ್ತಿ ನಿಂನ। ಚಿತ್ತದಂ ನಳ ಮಿ ಸುಪ ಸಾಬಗಿ ಸೊಳ ದಲಾ
ಭಾಪ್ಪುತ್ತ್ರಪ್ಪ ಚೆಲ್ಲ ವೊಗವೆಂಬ ಡಿ ಪದೊಳ್ಪು ನಿಂಬಯುಳಿ ದಿವ್ಯ ವಹಾರದಾ॥ ಮುತ್ತುಂ ಟುವಜ್ರಲುಂ ಪ್ರಪವಳಯುಂ ಟಳ್ತ್ರಿ। ಮತ್ತಲ್ಲಿ ನಿಂಘುಳಿಸಿ ನಿಲಲುಂಟಿಗನಿಂ। ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೊಂನ ಕೊಟ್ಟಾದ ದಂ ಕಾಂಬುದು ಚಿ
ತವೆಂದ ಳು ಬದ್ದಿಗನಿಂ। ಭಾಳರವೊಗಳ ಕಡು ಚೆಲ್ಲ ಮಡಿ ಮಿಸುಪ ತಾವಶೆಯ। ನರು ಗಂಪಿಗೆಳ್ವ ಮೆಲಕಿಯ ದಾಳಬಾಗಲು ನಿ। ಸರು ವಮುಳು ಗೆ ವುಗಿಯ ಲುಂಬೊರ ಮಡುವಶಿಂನಾ ವತೆರನಿಂ ಬ ಮಾಳ್ದಿ ಯುಂದಾ॥ ಮೆ
ರವಿ ಮುಜಂಗರಾ ಪರಿ ಮಿಂಡಿ ಯರಕಾಂಡಿ। ಗಿರಿಗಿಬಿ ಡಲ್ಬಳ ವಲ್ಲ ದಾರಲಿ ಕಾಲ್ದೆ ಟ್ಟು ಬಾ। ಪ್ಪರದು ದೈನ್ಯಂಬಟ್ಟುಮರು ಗುತಿರೆ ನೊಡಿ ನೆಲನೆಶಿಯರನಾ ಗರುನಡದರು॥೨೯॥ ನಡು ವೆಬಡತನವಾ ಯ್ಯು ನಿವುಗೆಂ
॥ ಮುಚುಂಣವುಂ। ನು ದಿವಕುಚ ಗಳಿನದು ವೆಂ ದು ದಿಲ ಲೆಪೊಂ ನ। ಗಾಡನೆಂಬ ಬಗೆಯ ನರಿದತ್ತ ವಿತ್ತಬ್ರ ಜಿದು ಕತ್ತು ರಿಯ್ಯ ಕೆಸರಕಾಡಿ॥ ನಿಡುಗಲ್ಲ ಪಿರಲದು ಕಾರಲಾರವಾಗಲಿ। ತ್ತಿಡೆಗೊಂಬನಿಂಮ ಸುಂದರಿಯ
೧೨೪ ಕೃಪಾಪ್ಷಿಯುಂ। ಬಿಡದೆಂಮ ಜಕ್ಕೆ ಮಿಕೆಂಬಂ ತೆಸವನದು ವಿನ ಪಾಲಿಯರು ಕಂನ್ನೊಸಿ ದಿದ್ದ ರೂ॥೩೦॥ ಯೊತೆ ರದ ಗನಾಬಿ ಕೆ ಯರ ಕೆಳಿಗ ಳ್ಳಾ ಪಾನಿನನಿ। ಕೆತನಂಗಳ ಬಿಂಗರಂಗಳಂ ರಚಿಸುಸು
। ಪ್ರತಿಗಳ ಸೊಬಗಳ ವಿರವಿಗಳ ಹೊಡಗಳಜಾ ಲ್ಲೆಗಳ ಘಾಂಧರಿಯ್ಯ ದಾ॥ ರಾಗ ತಳಾಧಿಪನಕು ವರರು ನಾಗ ಶಿಕನೆಂ। ಬಾತನಿಂ ಕೆಳ್ವಾ ಡವಂದ ರಂಕಸು ಬಿ ವಿ। ಖ್ಯಾತರರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕೆ ಡೆವೊ
ಳಾಚೆಂ ದಂಗೆ ಬಿ ತಲುಳ ತ್ಕ ಲೆ ಗ ಳೂ॥೩೧॥ ಪ್ಪೊಂನ ಬೆಡ್ಡ ವಬ್ಳ ಬಿದೆಂ ಸಜ್ಜನ ಗ್ರಂದು। ಪೊಂ ನೊಶೆಯನಿತ್ತು ದಿ ಕೈತ ಶಿರ ವೆಂದುಮಿಗೆ। ಪ ಂನತಿಕೆಯುಂಪೂರ್ವ ಗಿರಿದುರ್ಗ ಮಂ ಕೊಂಡು ಬಿಯ
ಲ್ಲನಾಡಂ ಸಾಬಿಸಿ॥ ದಿಂನಿ ಚೆಯ ದಾಳ ಪೆಮ ಕರಗಳಂ ಬಿಜ್ಜತಿ। ಜಾಂನ ವಕ್ಕಿಗಳೆಂಬ ಬುಧಗ್ರಗಳಂ ತನಾಬಿಮೊ। ತ್ತಂನಾ ಡೆಜಲದುರ್ಗಮಂ ರಾಜ ನೆನಲಿಂದು ಪಡು ವಗದಲಂ ಸಾಧ್ದನಾ॥೩೨॥ ದೆಪ ಕಾಂತಿ
ಗೆ ಮುನಿವತರನಾಬಿ ಸತಿಯಂ ಬಿಡಿದು। ಕಾಪನಿಜ್ಜನ ಜೆಲತ್ಸಿಯ ನೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಪಡೆ। ಮೊವಿ ಕೊಂಡಿರೆ ಮುದ್ರೆಯಿಜ್ಜ ರಾಜಂಗೆ ಕೈ ಸಿ ಖಿಯ ತೊರುವೆ ನೆ ನುತ್ತಾ॥ ಲಾಪಚಕ್ರಂಗಳಂ ಜಾದಿಸುತ್ತಿರ ಧಾ। ರಾಪನಾಗುತ್ತದ
ಳ ಮಂಕೆದ ಶಿ ಪು ಡಿಮಾಡಿ। ಬೆ ಪಳಂ ಮಂನಿ ಪಂ ತಂಭು ಜವನಲರಿ ಸುತಲಿ ನನು ದಯ ಗಿರಿ ಯ ಡದರ್ಸಾ॥೩೩॥ ಯಿದು ಸ ಕಲ್ಲುಕ್ತ ಪದಪಂಕೆ ಜರೆನು ಮನ್ನದ ಮಲ್ಲ್ಪ ನಾ ಯ್ಯ ನಾ ಬಾರ ಮಾಂಕಂಗೆ ಪಿ। ಳಿದು ವತ್ತ
ಸತ್ರಿಂದ್ರ ಚಾಳ ಕ್ರುತಿ ಸಾವಚಿಂತಾರತ್ನ ವಮಳಕನ್ನ॥ ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕವದನ ಸುಪ್ತಾಂಗ ಸಾಖ್ಯಗಾ। ಪ್ಪದವಬಿಳಸು ಜನಗೆ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಶಿಯಮಪ। ತ್ರಿದಬಾಧೆ ಯೆಂದೊದಿ ದದಿಕೆ ತಿದ ಶಿನಿಷ್ಟ ಶಿದ್ದಿ ಸರ್ವರಿಗ ಪ್ಪು
ದಾ॥೩೪॥ ಅಂತು ಸಂದಿ ಟಕ್ಕಂ ಪದನು॥ ೨೪ ಗಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೆರುವೆಗತಿ॥ ರಾಗಪಹಡಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಶ್ರೀ ಚಾಳರಾಯ ಸೊಳಗಗಾ ಲ್ಲೆಯೆಂದು ಬಂದಾಚ

ಮಾತ್ತೃಕಿಯ ಪ್ರಿಯ ಸುಗವಂ ಕೊಟ್ಟದಾ। ಅಚಿನಾದಿ ಕೃತ್ಯ ತ್ರಿಣ್ಯಾಳಿಯಂ ಮೊಗಲುಜ್ಜಗಿಬಿದರು ಸುಕುಮಾರರು॥ ಪದ॥ ಚಿಜ್ಜನಾನುಗಿಯ ಡಮಯ್ಯನ ಡಪ್ಪರತ್ತಿವೆಂಗಾಸು। ನಜ್ಜನಡುದ ಲೆಯೊಳಿರೆ ಮಿನೆರೆಯ ನೆಲರು
ನಬೆಗೆ। ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡದ ಟುಗನಾಗೆ ಮುದರ ಪಸುಪನೊ ಡುಶಿರಲು ಬಲದೊಡೆಯನೆರೆ॥ ಬಜ್ಜಲಾಳ್ವಲ್ಲಂದ ಪತುಳಿವೆ ನಾಗಲಿ ದಿದೆಯ। ಕೊಟ್ಟು ಕವಿರಾಜಿಸುವನೆಂದು ಶರಣಗೆ ದೊರೆ ಟ್ಟರಗೆಯ್ವ ಶಿವಲಿಮ್ಮಗೆ
ತರಿಪ್ಪುದಕ್ಕ ವಳ್ಳಿಂನ ಪುದಯದೊಳಗೆ॥೧॥ ಲಾಗಗಳ ಕುವರರ ಧಿಕಸ್ನಾನಮಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ವಿಂದೆಸೆವ ಶಿತದಳದ। ಮೊಗಳಿಂ ಸದ್ವಿಧಾನದೊಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿ ಪಲಿಮನಳು ...
॥ ಯೆಗ ಮಿಸುವ ತತ್ಪ್ರಸಾದದ ತಾಂಬೂಲಕರ। ರಾಗುವನಿತಕ್ಕರಸನೆಯ್ದೆ ಭೂರಮ ಟ್ಟನೆನೆ। ಕ್ಕನೊಪ್ಪು ಕೆಲಬಲ ದಾಳಾಳ್ವಿ ಬಕೆನಡದನತಿ ಚಾತ್ರಾಧಿಕನಾ॥೭॥ ಪ್ರಿಳಿದರ ನಾಬಿ ಪಾಲಸಿಂದೊಹವೆಂಬಕಂ। ಶಿರವ
ಕೆಕರಬಿಮ ಕಳುಗಾ ಟುಮೆಲುಪ್ಪ ರಮ। ಹಾರಾಜರಾಜ ಶ್ರೀರಮಣ ಜಯ ಜಿಯ್ಯ ಯೆಂದು ವಿಯೆ ಕುಚುಕೆಗಳಿ॥ ಮಾರಮನಾಸತ್ತೆಂದ್ರ ಚಾಳ ಸ್ವಪ ಸಿಂಪ್ಟಾಳ ನಾರೂಡವಾದ ನಂದಪ್ಪಸಿಂಪದವತ್ರಿಪು। ರಾ
ಶಿಯಿಂಪಡದ ನೊಲಗವ ಬಂಚಿಸುವಡೆಂನಳ ವೆಬಲ್ಲಂತೊರವೆನು॥೩॥ ಸಾರಮಂತ್ರಿಕರಿಂ ಕಾರನಾಪ್ತ ಗ್ರಿರಿಂ। ವಿರುಪಚರಾ ಗ್ನಿನಿಂ ಪ್ರಕರಾಧಿಶರಿಂ। ಚಾರರಿಂ ಮನಾಬಿ ಮಕುಟಧಾರರಿಂ ಪುರಲಪ್ಪದಾ
ರಣಾದುಧಾರ ಗುನಾರಿಂ॥ ಧೀರನರಮಖ್ಯ ಂವಗಿರತಂತ್ರಂಗಳಳವಿ। ಚಾರದಮ್ಮ ಜಂಗ್ರರಿಂದ್ರಾರ್ಕ್ಯ ಯ್ಯ ದಿವಿಮ ಕ್ಷ್ಮಗೆ ವಾರಸಾತಳ ಸ್ವಾರಾಕಾರವಾದಂತೆಸಧುದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ॥
॥೪॥ ಪರಮ ವ್ರಿತ್ತಿಂ ಪರಿಂದ ಪುಂಡರಿಕ ಕ್ಕಿಯರ। ತರದಿಂ ದಸೂತರಿಂ ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕು ತುಕತ್ತುಗ ಹಾರು ಪರಿಂ ತಳಲಗುಗಳ ಮರಿಚೆ ಗಳಿಂದ ದೆಸೆವಸಂಗರ ದಕ್ಷರಿಂ॥ ಮರಳಿವಿಜ್ಜರಗು
ರುವಳಾಲ್ಪವಿನ್ಯಾತ ದಕ್ಷರಿಂ। ಪರಮುನಿಯ ಸಬಿಯಂತೆ ಸದ್ಭಪ್ಪಸಭೆಯಂತೆ। ಸುರಚಿತಿಯ ಸಬೆಯಂತೆ ವೆರೆದುದಾರಾಯನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ಶ್ರೀಬಿನಿಂದಾ॥೫॥ ಮರೆಯದಿರು ಜಿಯ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷ
ಪಿಂದು ಹಾಥಮಂ ಮರೆಯದಿರು ಮಮರುಹ ಶಿಷ್ಯವನಿತ್ತುದಂ ಹಾತು। ಮರೆಯದಿರು ಬಿಯಗಳಂ ತಿಚ್ಚಿಯು ಪಮನ್ಸುವಂ ಶಿವನ ಸಾಕ್ಷಿದ ಮಂತ್ರಮಂ॥ ಮರೆಯ ಬೆಡಯ್ಯ ಬಿಳ್ಳಿಯನಾರು ಮತಿಮೆಯಂ। ವಂ
ನರೆಂದು ಕರೆ ಸ್ನಕು ಶಿವಾ ಯೆಂದೆಂಬುದೆನುತಲೆ। ಭಕ್ತಿಶಿ ರಾಪಿತ ದಯುಟ್ಟಿ ಗಾಲ್ಲಳಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ತಿವಿವಶಿರ್ವ ರುಚಾಳನಾ॥೬॥ ಹರುಷದಂತಾವೆದ। ದತ್ತೆ ಗಾಲಂತೆನಿ। ಜ್ಜತ್ತಿ ಧೆನುವಂ ಶಿಪುಶಿಬಿಕ್ಕಿಯಂ ತಮ್ಮುತಸಾ
ಗರದಂತೆ ಮುಖಲಾಡನಾಸಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂ ಶ್ರುತಿ ಕಾಟ್ಟ ಜಿವಾಳದಿಂ॥ ಸಾಕೆವಾತಿನಿಂ ಕಜ್ಜಿ ಬಾಳಿಪ ದದಾಸ್ವದಿಯ। ಮುರುಪನೊಪ್ಪ ದಿವದಾರದ ತೆರದೆ ರಂಜಿಸು ವಾಕರ ತಪ್ಪಾಳದಿಂ ವೆಸೆವ ವಂಡಿಗೆ ವಿಡಿದು
ನಾನಾ ನಂಪಾದಿದಂ॥೭॥ ಪಾಲ್ಲದಲಚೆಲ್ಲ ಬಂಬಟ್ಟೆರೆಯ ನಿಳ್ಳಾಂಡು ನಾಲ್ಕೆಯ್ದ ತವರಾಜ ನೊಡವೆರಪಿಡನಿದದೆಂ। ಸಾಕ್ಷಿ ಜೆನಯ್ಯ ಕಂದಲ್ವಾಗಮ ಸಾಜಿಯೆ ಪ್ಪನ್ನಿಗರ ಮೊಂಗಾಡನೊಳಗಾ॥ ಮೆ

ಲ್ಲುಕ್ಕುವ ಮದೆನಾಡೆಯ ಜೋವ ದಸ್ಸೂತಿಯರ। ಕಾಶ್ರೆ ರಣಪಡದನೊಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾಪಿಂದು ಮೊಗಳ್ಗುರುವಗಾನನಂ ತಾರಾಜಶಿಖೆ ಶೆಪ್ಪು ದಾಳ್ದಿಡಿ ವೆತ್ತಿರ್ದರ್ ದೂ॥೮॥ ರವಿವಂಶ ಮಯರತ್ನದಗೆಗಳ್ಗಾನಾಡೆ ವಾಲ್ಪು
ವಶಾಹಸಾದ್ರಿಗಳ ಸಂದಸ್ಸಲಿಂಗಳಿಂ। ದಿವರಮಸ್ತ್ರಕ ದಿಡಿಗೆ ಬಂದಮಣಿ ಪುಂಜ ಮೊಚ್ಚಿಸ್ಟ್ ಕುಂದಿನಶರಧಿಯು॥ ನವರತ್ನಗಾಭಿಗಳಾಂಭಿರನಿಧಿ ಬಾಳ್। ಭುವನಾಧಿಪನಸ್ತುತಿಯಸಾರ್ದವಾ ವಳಿಯಿಂ
ಬವಾಲಾಪ್ರಾತಿಹ ಮಹಾಟವರ್ದನರ ಸ್ಪಿಂಖ್ಯಾತಿ ಶಿದ್ದರ ರಾಡ್ಡೋಳಗದೊಳು॥೯॥ ರಾಯರು ಪಾಡಿರಶ್ರೈನ್ನಶಿವಾಗ್ನಿಗಳು। ಬಾಯುದೆರ ಪಾಡಿಶಿಕ್ಷ್ನಿಪವರ ಕಾಡಿಕೆ। ಭಿಯುವನಿಧಿಪ ರತ್ನಮಂ ತಂದು ಮುಂದಿ
ಟ್ಟು ಬಿಂನವಿಸಿಡಯುವಳ್ಳಿಲ್ಲು॥ ರಾಯನಂ ಸ್ಸಿವರ್ಗ ಬೃಕಾಯನಂ ನಿರಘನಿ। ಮೃಗ್ಗಯನಂಸಂತತಾ ಪ್ರಿಯನಂ ನಿರ್ಜಿತಾ। ಪಾಯನಂ ಕಾಣ್ಣು ದಾಹಿಯೆನುತ್ತಿರ್ದರ್ ಶೈನ್ಯಂಯದಿಂ ದಂಡಧರರು॥೧೦॥ ಶ್ರೀಗ
ರಾಯನಿಂತು ಪ್ರಿನವದಿಂದ ಬಾಳಗದಿ। ನಾ ರಸಿ ಖದಿಂ ದಾಳ್ಪು ತಿರೆಶಿಂಧು ದಿಶಿದಮ। ವಿಕ್ರಮಣನಪಿಳ್ಸಿಂಪತ್ತಿನಿಂನ ಡಿತಂದು ಗಜಮಸ್ತಕದಿನಿಳಿಲುತೆ॥ ತೊರೆಮುತ್ತುಗಳ್ ರಂನಗಳ ನಂಜಾಳಿಗೆ ವರಿಸಿಶಿಸಾಗ
೧೨೫ ಪ್ಪೆಂಗದಿಂ ನಮಿಸಿನಿಂದಿನ ಕುಲ್ಲಮ। ನೊರಥ ಸೆಹಾಯಂಗಳ್ ಪ್ರತಿಜಿಯನೆರಡ ತಂದು ಕಾಣಸೆಯನಿತ್ತನು॥೧೧॥ ದೂವಾರ್ಸವಮುನಿತ್ರಾ ಪ್ರದಿಂ ದಂದು ಭೂಪಸುರ। ರಾರ್ಪ್ರ ಮಂಬೆಡಿಮತಿ
ಯುಸಿ ದರಂತಪ್ಪಿಂಧು। ಪ್ರಾರ್ಮ ರಾಮರ ರಬಳ್ಳವಪಡಿಸು ತುಚ್ಚೈಶ್ರವವೆನಿಪ್ಪ ಹಯವಾ॥ ಸಾರ್ಪಬಾಧಿಯೊಳಿತ್ತ ನಂತಲ್ಲು ನಿಜಪ ಕುಪಾದುವಿನಿಂದಿಳಂಧುನ್ನಪನೆರಪ್ಪುದು ರೆಗಳ್। ನು
ಪ್ಪರಾಧಿಪನಿಂಮ್ಮುಳರಶಿಸಾಪಿಂಚೆನುತ್ತೆ ವರಾನಂದಿಪದರು॥೧೨॥ ಶ್ರೀನೆರದ ಪಸಿಚೆಯ ಬಿಳ್ಳಟ್ಟನಾಗಶಿಷ್ಟಗ್ರೆಸಿ ಯೂನೆರದುಕು ದುರ್ಗೆಗಳ್ ಕಾಡುವೆನೆಂದಿ ತ್ತರಪ। ನಾನೆಪ್ಪದಿಂಪಿ
ಂಧುನ್ನುಪನಬಿಳ್ಳಟ್ಟದವನಾನೆಗಳ್ಗಳದಿಕ ವಪ್ಪು॥ ಶ್ರೀನೆಯ ಪಂಸ್ಸಲವ ಸಿಂಧುರಾಜಂನಡೆದು। ತಾನೆಯ್ದೆ ಪೋಗಲು ಚೆಲ್ವಿನ ಸಾಖ್ಯಮಂಧಿರವ। ನಾನೆಗಳ್ ಸಿಂಧುವಂಶಾತ್ಪನಿಂನ ನೆಲ್ಲ್ನ್ಯದಾ
ನೆಪ್ಪು ನೊತ್ತೆಯಿಂ ದಾ॥೧೩॥ ಬಗಲುಕದಿಗಾಲಬಿ ತಮವೆಂಬನಿದು ಗಂಗಳ್। ಭಗದಧಿ। ಮಣಿಗಳುಬಿಸುತೊಡಿಮನೆ ಮನೆಯಗೂ। ಡುಗಳ್ ಮೊತ್ತೆ ದಿಗ್ಗಿಗಿಲನರಿಯಲಂತ್ಯ ದೆಸನಾವನಾರು ತಪ್ಪುತ್ತ ಮಾಗಿ॥
ವೆಗನವೆ ಯ್ದೆಹಿತ್ತಿ ಪೋಗಲುತ್ತಿ ಪ್ಪೂರ್ಣಿಯುಳಿವ ದಿಪಗಳಸಿಂತ್ರೈಪತಿಯ ಕದಂದ ದಿಂ ಪೂರ್ವಗನಗದನ್ನ ದೊಳು ದಯವಾದನಾತ್ರ ರಾಜಿ ಕನ್ನಾ ಲ್ಲಿಪರವಳಿಯಸಗನಾಧಿ॥೧೪॥ ಲಾಕಬಾಂಧವನು ದಯವಾಗಲು
ಪ್ಪುವಡಿಸು ತೆ। ಲಾಕುಮಾರಮನಿ ತೃಪ್ತ ತ್ಯಂಗಳಂರಚಿಸಿ। ಭುಮಾಕಾಂತನತ್ತ ನಾನ್ನತುರಂಗದ್ವಯಂಗ ಘುತಂ ಸಿತಾಂತದಲಿ॥ ಜಾಕೆಯಿಂದಿ ದೇವಂತರಿಸಿ ರನ್ನಸಲಕ। ನೆಕಮಂನೆಯಮಕುಟವರ್ದನರುಸ
ಮಿತವಾ। ಲಾಕೈಸುತ್ತಿದ ರಾನೆಂದ ದಿಂನ ಲಿದು ಹೊಂಡಾ ಬಿಹರುಷವನುಪೊಡಿ॥೧೫॥ ಪಾತಾರಪ ಹುವರರಂತಾ ವಾಜಿಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರ। ವಿನಾರಂಕರದಿವಪ್ಪಕೆ ಬ್ಬಿಸಿಂದೆನೆಜಿಯ್ಯಕಾನಾತವಿಧ ರೆಂತೊಳಿ

ತಪ್ಪು ಸಾಮ್ಯಗಳನಿಂತಿವರಪ್ಪು ತ್ತಮಲಗಣಾಗಳಾಘೂ॥ ಮಿನಾಬಳಶಿಖತ್ವಂಗಳಾಗಳು ಮನವದರಿನಿಂ। ದೆನಾಮೂರುತಗಳಿಂ ಮಿಗೆವಿಗ ಪಂಚಕಶ। ಜ್ಞಾನಾವಿದೆವಮನಾಲಿ ದೊರೆಸುಳಿಗ್ಗಳಿ ವೆಯುವಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮನಾವನಶಿ
ವನಿಕಂ॥೧೬॥ ಯಂದವಮಾ ತಂಕರುತಾಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಾನಂದದೆ ಮನೊಜವಾರನಾಸಾಮ್ಯಗಮನನೆ। ಹೊಂದಳಿದು ಮೆಲ್ಲಶಿದುಬಿರೆ ತುಡುಂಕುವ ಬದಿಗನಿಯನವಿಲಾಸದಂತೆ॥ ಮುಂದುವರಿವತಿ ಮೊಹ್ರ
ದಿಂದ ಮಿತವಚನನೊದಿ। ನೆಂದನ ಶ್ರೀಯುಕ್ಕಳಿವ ಶಿವನ ದರಿನಾ। ವಿಂದು ವೈದ್ಯಾಳಿಯರವಾಡ ಬಿಕೆಂದು ಕಿರುನಗೆ ಮೊಗಮೊಗ್ಗಾಗಿಯೆನುಡಿದಂ॥೧೭॥ ಶ್ರೀಮಾನುಡಿಯಕ್ಕೆ ಮಿತವಚನನೆಂದಂತಂವು। ನಿನ
ಶಿಯುಳಾ ಮುಂದನಾಗುವಿಗಂತಂದೆ। ಮುನ್ನಳಿದಮ್ಮದರಂತೆನಾಶಿಸುತವಮೊಹಿಯೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾಗ್ರವಿರಳು॥ ಜ್ಞಾನಿಶಂಕರರು ಕ್ರವರ್ಗಕೆಂ ಮಿಂದನೊ। ವಿನಾನುಮಾದೊಡಾತ್ತಜಕೆಂದುಮಂನಿಸುವ।
ವಿನವ್ಯಳಿಲುಕಂಗಳನೊಂಮತೊಡೆವುದಂಗಳಿಗೆತಿಷ್ಠಿಸ ಶಬಿಷುದೂ॥೧೮॥ ಕಾರಿವಂನಾಂಕುವರನಂ ರಂನವಮೊತ್ತು ಶ್ರೀಯು। ವಾರುವಂಗಳನವ್ಯಕೂಟದೊಳು ಬಾಲ್ಯದೊಳು। ಚಾರುನೆತ್ತ್ರಮಿಮಸುಳಿದಿದೆ ಡೆ

ಯೊಳಿಯೆ ತತ್ತಾಲದೊಳುಳಿತ್ತನಾಲಿಸುತಾ
ಗೆಂದನಾವುಳ ತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಂ॥೧೯॥ ನರುಗ
ಬಿಜ್ಜಗಾದಿನ ಮಾಲೆಯ॥ ಸ್ಪರಿಮಿಂಡಿಶಿಜ್ಜಿ

॥ಶ್ರೀಮಾರಮನಾರದರಲಂತಸ್ಪರ್ಶನಕಾಲಶಾನಾರಚಿತಕರ್ಮದಶ್ರದತ್ರೆಗಳಿನು ರ
ಂವನೆನಾಪ್ಪಿಸಿಗೆಬಿರುವಲವ್ರಂಡುನಾ। ಪ್ರರಮೆಗಳಿಗೆಂ ವಿಚಾರಮೆ ಯುಮದುರ್ಮೊರಿ
ವನೆಯುನಿಯನಾಲಿಂಗನಕೆ। ವಿಶಿನೊಂಕಲಿದಿರಾಗೆಬಿದದಜ್ವರಬಾಧೆ। ಯುಶಿಲಾದೆ

ವಿ॥ ಚಾರದಿಂದಾಳಗುಮಾ ದಳ್ಳೆಪು ದೆನಲಂನಾ
ಬಾಂನಾಲಿ। ಗೆರನೆನಾವಿನಿದು ಮಂಪಿವಕ್ತಿಕಿರಂಗೆ
ಕೆಳಗಂನಾ ತಂದೆಯಿಗೆಯ್ವನಳಿಯಕೆಡಿಸಿ ಬಿಡೆಂದ

ನೂಲಂ॥ ಯೆವೆತರಮಕಸಧರ್ಮಜನುದಕ ಮಂಗನನ। ದುಲುಬಿಂಗೆಬಿಜ್ಜನು ಜರಂಬಡದನದುಬಿಡ। ಮಲುಪನಾನೆ ನಿಪ್ರುವರಂತಾನೆಯ್ದುನಿಮಿಷಕೆ ಮಲುಪನಾಲಿಯನು ಡಿಯಕೆ॥ ಮಲಪರಸ್ತ್ರ
ದಿಂಕ್ರೈಲೆ ಮಂಪಿಉಗನೆ। ಸತೆಸಾಶ್ಯಾಹಾಪಕೆಳ್ಗೆ। ನಿಂನವ್ರೆಯ್ಯಗೆದದ। ಹಾಲುಸ್ತ್ರಿಶಿನಲಯ್ಯಮುನಿವನವೆನೆ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಗಗ್ರಜನೆಂದನೂ॥೨೧॥ ಖತನಕಾಲ್ದಶಿಯನೆಚರಡೆಶ್ವರಂ ತಂನಾಸಿತಿಯಪಾಡೆ
ಯಂಖಿಳನೆಜಾಳನಂಗನೆಯ। ನತಿಣಾಪದಿಂಕ್ರೈ ಗಳರಿಯನೆಕಲಿಕಂ ಬನಯ್ಯನಕಾರ್ಲ್ದಶಿಯನೆ॥ ನುತಗಾಲ್ದರಂನಿಂಬಿಮಗನತಲೆ ಯೊಡೆಯಳಿ। ಖತಕಿರನಾಜಾಲನ ಶಿತಗ್ಗಿವನರುಯಕರ। ಯುತ
ಜಗಪ್ಪುತ್ತ್ರಹರಿನೆತ್ರಾಳಿಪ್ರೆಯಸುವನನುಗ ಗ್ರನಂಹಿತಂನವಗ್ಗನಸೂ॥೨೨॥ ಅದುಕಾರನಾಂವಿಚಾರಂ ಬೆಸು ದೆನಲಂನಾಯಿದಕಿಂನುಸಂಚೆಹವಿಕೆಶಿವಯಕ್ಷರಾ। ಪಿದನಿಜ್ಜಮುಲ್ಕನಜಹರಿಸು

೧೨೭

ಶಪೆರಿಂ ತಂಮ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತೆಯಿರಂದಾ॥ ಅದನೆಯ್ದೆ ತೊಲಗಿಸಿದು ದಿಲ್ಲವಾ ವ್ಯಾಘ್ರ ಚರ್ಮವಿಯ ಧಂಗಾಧರಂ ಯ ಮಥಂಸಿವಾ। ದಿದಬಾಧೆ ತಪ್ಪಿತಿಯತ್ತೆ ತಾಪತ್ರಯಂ ಬೋರ್ದವೆಂದುಂ ಬಕ್ಕರಂ

॥೭೩॥ ವರಮಣ್ಣಿ ಕಾಣ್ಣರ ಪೆಲ್ಲು ನಾನೆಸ್ಟದ ಸಹಾತ್ರರ ಪ್ರೆದ್ಯ ವಿಶ್ವತಃ ಚಕ್ಷು ಹಾಸಂಗೆ ಬಂದುದೆಸು। ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಸೂತ ರಾಜಧರ ವಿಶ್ವಪತಿಯಸಾಬಗಂಗೆಸ್ಸ ಹಜ ಲಿಂಗಾ॥ ಚಿರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಸ ಖಗ್ಗೆ ವರಾರಾಧ್ಯಗ್ಗೆ

। ನಿರುಪಮಿತ ದಂಣಾಯಕಗ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯಂಗೆ। ಯಿಂದು ನಿಂನಿಂದಾದ ತಪ್ಪು ನಂನ ದುಕೆಯು। ಸಂದೆಗಂಬಿಡವೆಳೆಂದಾಡಂ ಬಡಿಸಿ ಪ್ಪೆಗ। ದಾಂದು ಚಿತ್ತದಾಸು ಗಂಭಿರ ಬೆರಿಗಳಾದರ ಲೆಂದಲ್ಲಿ ನಿರವಿಷದ ಹಾ

ರನಮಹಿಮೆಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರರಿದಾ ಚಿಕ್ಕದಂಣಾಯಕರಾವ್ಯಹಾ॥೭೪॥ ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಕೆಳಂನಾ ಪ್ರಿಪಾಳಿ ಬಿಡೆಂದ ಡಾಂನಿತ್ತೆಂಬ ವಿಷ್ಣು ತ್ರುದಂಗಳಾ। ವಂದಂಗಳಪ್ಪುವೆಂಬುದರಿಯ ಬಾರದ ದ

ಕಂದ ಪ್ರಿಹಂನೆಬಲ್ಲಾ॥ ಯಿಂದು ನಿಂನಿಂದಾ ದತಪ್ಪು ನಂನ ದುಕೆಯು। ಸಂದೆಗಂಬಿ ಡವೆಳೆಂದಾಡಂ ಬಡಿಸಿ ಪ್ಪೆಗ। ದಾಂದು ಚಿತ್ತದಾಸು ಗಂಭಿರ ಬೆರಿಗಳಾದರ ಲೆಂದಲ್ಲಿ ನಿರವಿಸಿದರಾ॥೭೫॥ ಯಿದು

ಸಕಲಗಣತತ್ವಪದಪಂ ಕೆಜಕನಾಮಸ್ಥದಮಲ್ಲ ನಾಯ್ಯನಾಚಾರವಹಂ ಕಂಗೆಸಿ। ಇದು ಚಕ್ರಪ ತ್ರಿಂದ್ರ ಚಾಳಕ್ಷು ತಿಸಾವ ಚಿಂತಾರತ್ನವ ಮಳಕಸ್ಸಾ॥ ಹುದ್ಯಯ ಮಸ್ತಕ ವದನ ಸವ್ವಾಂಗ

ಸಾಖ್ಯಕಾ। ಸ್ವದವ ಖಳಸು ಜನಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷ ರಿಯ ಮಹಾ। ತ್ರುದಬಾಧೆಯೆಂದೊದಿದಡೆಕಳದಗಿಸ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ಸಪ್ಪ ಗಳ ಗಪ್ಪುದು॥೭೬॥ ಂತು ಸಂದಿ ಚ್ಚಂಪದನಾ ೭೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ವೆಗತಿ॥ ರಾಗವರಾಳಿ॥ ಜ್ವಲ॥ ಜಾತೆಯಿಂ ಪ್ರಿಪಾಳಿ ಬೋಗಿಸುವ ಕರು ತಿರುಗ। ಲಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ವಚನ ನಷ್ಟ ದಖರದಿ। ಶ್ರೀಕಂಠ ವರ ಶಂಕ್ತವೆನಲು ತ್ರಿಂಶರನ

ಸದು ದಂಕೆಳಿದಂಬಾಳನಾ॥ ಪದ॥ ಚತುರನಾಕ್ಕೆಸು ತನೆರಗೆಸ್ತಖಗೆ ಹಸ್ತ ಶ್ರವಣಾ। ದುರು ಗಗಳಲಿವೆತ್ತೆ। ಸೊಲಧರವೆನಾಗಂಗ। ಶಿರದಹಿಪನಾ ವ ಸಾಳಿಗಳಾಳ್ಗಂಗೆ ಯೊಳಗಳ್ಳಿಪ ಸಾಬಿ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಬಿಂಬಿಸಿ॥ ಶರಪದನಖಂ

ಗಳಾಳಿಗಹಿಸುಹಾಸ್ತ್ರಿಗಳೆಸಿಯೆ। ಖರದೆ ಹತ್ತುಂಗುರದ ತ್ರೈಯ್ಯ ಳಿಹತ್ತೆ ನಾ। ವಿರವಂಖು ಗಳಾಳುನಾ ಅವಿಪ್ಪು ತ್ತುಕ ನಪ್ಪಿಗಳಿಯ ತೆಸವ ಗಂಗಾಧರ ಜಯಾ॥೧॥ ಉಮಾಸಮಯ ಬಾಳುಕಾಳ ಹಸ್ತ ಬಳಿ ಕಾವಾರ। ನಾಸಿ ಮಯಂ

ವಿನಿಸುವಾನೆಯ ಪಾಜನಿಂಪಪ್ಪಗ ಶಾಸಬಾ ಚನದ ನಾಗಕಾಸ ಖಗ ತ್ರಿ ಪ್ರದಪದಾತಿ ಬಲದೆಳೆಯಿಂದಾ॥ ನಾಸುರದಶಕ್ತ ಗಾಂಧರ್ವ ವರನಸಾಬಗರವಿಲಾಸವಹರಥ ಹಯಗಳಿಂ ಚಾತುರಂಗಬಲ। ವಿಶ್ವನ

ಕ್ಕರಪಿಂಪಿನಿಂ ನಾಮ ಹಡಿತ್ತು ನಾಮಿಬಿಸ ಲಾದಂ ದವಿ॥೨॥ ತದಿಯೆಂಬಕ ರೆಯಿಂದ ತವಿ ವಕೆಯಿಂದಲು। ಗ್ಘ ಡದ ಝಳ್ಳಳಿಪಿನ ದಿಂದಲು ಶಿಗೆಜ್ಜೆಕಾಲ್ಗದ ಹಬ್ಬಾಸ್ಸುಳಿಕೆ ಮೊರಮುಗಳಿಂದಲಲಪ್ಪು ವಿಗ

ಇಸೆ ನೆಲೆಯಿಂದ ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ಪ್ಪು॥ ಪಡಗಿನಿಂಕಿ ರಣದನವರತ್ತ ಕೆಳೆಯಿಂ। ಕಡಲೆ ನಿಳ್ಪಸಂಜಾಗದಮಲ ಸ್ಫಿಂದವಗಳಂ। ಬಿತಿದ ಶಿಕ್ಕೈಲದಲ್ಲಿಸಾನಾಬಿಗಳು ಬಂಗ ಶಿಖಿ ಮೊರಮಜ್ಜಿ ರಾ ಷವರೂ॥ ೪॥ ನವ ಸುರುಳಿ ಪ
ಶಿವಕೆಯ ದಂ ಬು ಜಾಸ್ಯದ ಸೂಳೆವೆಣ್ಣಳಾಡವೆ ಅಷ್ಟಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಪಡ್ಡಿಮೊಪ ಶಿಖ। ಜಾನಾತೆಸ್ಲಂ ತೊಷಿ ಘು ತವಂದಿಗಳು ಜಯ ಜಿಯ್ಯಬ ಲರೆ ನಾಬಿಂದುವಿಯಲು॥ ನಾನಾದೆಯ ಲ್ಲುಕಮ್ಯ ಸವರ ತ್ವಿಸಗ
ತಂಸ್ನಾಂಪಿನಿಂಪರಿಗಳಂ ಕುವರ ಕೆಯ್ದೆಮೆ। ಗನಾತೆ ನಾಂ ಕನಲಿಡಿ ಬಿ ದಿಯರಲ್ಲಾ ಡೆಯ ಮೆಯಿಗನಾರುವ ರಂಜರದರೂ॥ ೪॥ ಕಂಗಳಿ ಗಳಿನ್ನ ರಾ ಮೊಲೆ ರಥಂಗೆಮು। ತಬ್ಬಂಗಬ್ಬೆ ತ್ತಗಳು ಮಾಷನಾ ಬಾ
ಟ್ಟಿಯ ಬ್ಬರೆರು ವಂಗಳು ನಿತಂಬಗಜಗಳಿ ರಿಗಪಾವ ತಿಪಸಿ ನ ಪಯಗಳ್ ಪೆರಿಗಳು॥ ಪಿಂಗಳಿ ಜಿ ಪಬಟ್ಟ ದುರುಬು ಪರಿಸಗಳು ಕಮ। ಕಂಗಳಾ ಶೃಂಗಾರ್ಥವಿವರರವಾಡಿ ಗ ಳಪಾಂಸು ಬೆರದಂದ
ದಿಂದೆ ಯ್ದುದಕ್ಷು ವರ ರಾಡನಂಗನೆಯ ರತಿಸುಬಡಹು॥ ೫॥ ಅಂದಂನ ಸು ತ ಶಿ ಮನಂ ಮುಳಿದು ಬಿಲ್ಲಾಪ್ಲಿ। ನಿಂದಿರಿದ ಕರ್ನನೆಂಯ್ಯಂ ನಿ ನಲಕಾ ದಬಿ। ಕಂಡ್ಲಿಯ ರಾ ಜಾತಿಯುಂ ಕಾದಿದಾಳಿಷ್ಟು
ಪಾಯು ಹೊಂಯ್ಯನೆಮುತ್ತಿದಾ॥ ಚಂದದಿ ಂಪದಮಾಳಿರವಿಯ ಮುಸು ಕಲ್ಪಿರೆಗು। ಗುಂಡೆ ತಪ್ಪಂಸ ಜರ ಬಲತ್ತ ಕಿ ರನಾಂಗ। ಳಿಂದು ಂಡುಮಾಡಿ ನಲಾಹಾವಿ ನಲ್ಲೆ ಪಿಬ ಡೆನಡ ಮದೆನಂಬೆ
ಸೂ॥ ೬॥ ಕೂಡದರಸರವನಾಬಿ ಕಿರಿಡಸಾಮ ಗ್ರಿಯ್ಯ। ಕೊಟಾನಕೊಡಿಮನಾಬಿ ಮಾಡುಪ್ರಹಾಳಿಯಿಂ। ಮಿಡುಪ್ಪುಬಿದ ಗಳನೋಡದಬ ವೆಯರ ಪ್ಪುಳಾಡರದ ಸಂತೊಷದಾ॥ ಅರಾಡಿಂ
ಪಾನಷ್ಟ ದೂಡದಳಿಗಳಸಮು। ಚ್ಚಾಡನಶ್ರ ತೆ ಯುಗಸ್ತ್ರಾಡನದಕರಿಗಳಿಂ। ಘೊಡ ಕಂಗಳನ ಡರಿ ಯೊಡ ಗಳನೆಯ್ದೆ ಶಶಿಜಾಡನ ಮಜಾ ದಂಡರೂ॥ ೭॥ ಬಿಸೊಮಸೂಯ್ಯರ ವಿಧಿ
ಯಳಿಬರುತಿರೆಸಾ ವರ ಶಾಮನಸುಗರು ಮುತ್ತರಂನಗವ ದಿವ್ಯಪ್ರ। ಶಾಮಯಗಳಿಂ ಸೊಳ್ಪವನಿತೆಯ ರಪ್ಪುದ್ದಿದನ ಕುಮುದಕಮಲಂಗಳಲರಿ॥ ಶಿವನ್ನಪಾ ನೆತ್ತವೆ ನಸುವ ಚಕಾರಗ
ಘು ಕಾಮನಾಬಿಯ್ಯ ಕಮಿಥುನಕಾಕಪುಬಗಳುನಲಿಯೆ। ಪ್ರ ಮೆರುರೆ ಪಾಳಿ ರುಳ್ಳುಪಗಲಾಂದು ಗೂಡಿದಂ ತಿರ್ದುದಾಸಮಯದಲ್ಲಿ॥ ೮॥ ಸ ರಂಖ ದೊಡವರಸ ಘೂರ ತಿಶ್ವರ ರೂಪ। ರಾರವಾ ಕರಮ
ರದ್ವಾರವಂಮೊರಡುಗಂ। ಬಿರವಾದ್ಯಂಗಳ್ವಮ ಪಾರವಗಳ್ಳಾಬ್ಬ ಡಿಸಲಾರಂತ್ರನಡದು ಬಂದು॥ ಸಾರತರವೈಪಾಳಿಯಾರಮ್ಯ ಘುಸ್ಥಲವ। ನಿಕಲಿ ಕೈಲದಲ್ಲಿ ಪಾರಜನವಿಕ್ಷಿಸಿಕು। ಮಾಕರ ರಬಲದಸಿಂ
ಗಾರ ವೆಸಮಂನತಿಯ ನಾರಯ್ಯ ಬಂನಾಬಿ ಸುವರೂ॥ ೯॥ ಗಜಘಟಾಕಾಚಿನಿಂದಲು ಮೂಡಲಾಳುರಥ। ಪ್ರಜವಿನವರೂಥಾಬಿ ಮು ಖವಾದ ಪಶ್ಚಿಮದ। ನಿಜದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೆಳವಿಸಿದಲು ವಾಜಿಗಳ ತೆ
ಳ್ಳುಕವಿ ದುತ್ತರದೊಳು॥ ಖುಜಬಲದರಾಉತರ ಸಗ್ಗಯಿಂ ಮೊಪ್ಪಿಗಜ। ರಾಜಿಸುತಿಪ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಾ ತೆರೆ ಕಲ್ಪಿ ದಿ। ಗ್ವಿಜಯವಾಗಿ ದ್ದರ್ಶಂ ತಾಕುಮಾರ ರಂಬಲವಬಂನಾಬಿ ಸುವರಾಳಿಯೊಳು॥ ೧೦॥ ೧೦॥

೧ ತಿರ್ದುಬಳಾಕಾಳಾಕ ಪೆರ್ವ ತಾಗ್ರವನಿಂತು। ತಿರುಗುವ ಂತಿರ್ದಂಗೆ ಶಿವರಾವಿನುತ್ತಬಿ। ತ್ರಿಪ್ಪಂತೆ ಜಲಧಿ ಪರಿಶ್ರು ತಧರಾಮಂ ಡಲಾಧಿಶ ತಿತೆಯ ತೋರುವಂತೆ॥ ಹರನ ಕೈಲಾಸಮಂ ಮೊತ್ತಮೆರೆವಶಂ। ಕರನಬ

೨ ಳಗೊಂಬಂತೆ ವಾಜಿಗಳ ತಿಣ್ಣೆಂದು। ತಿರುಹುತ್ತ್ಯ ಡೆಯವನಿಕ್ಕುತ್ತಿರ್ದ ರಾಹುವಗಾರು ಳಾಕ ಕತಿದಿರ್ದರು॥೧೧॥ ಗಂಮನಿಕ್ಕೆಲ ದಳಿಸಿನೆ ಪಾಜಿರ್ದುಂನಾ। ಕಂಮಂದಿರದಿ ರಾಗಿ ಖಾಯಿಂದು ಸಲವಾ। ಧ್ವಂಹೊ

೩ ಭಗೆ ಬಾಬ್ರಿಡು ತರಥ ರಥ ಕೆಕರಿ ಕರಿಗೆ ಹಯ ಹಯ ಕೆ ಬಹು ಬಹುಗ್ಗೆ ನಾ ಕಂವೊಳಗೆ ತಾಖುಪಿಗ್ಗಾಳಿಗದ ವಾಳಿಯಿಂ। ದಂ ಮರಿಮ ಮೊನಾದ ರಾಗಿಗಜವ ನಾಬಿಕಮ ರಗಾಳ್ಳಿಂ ಮುಗಿಲ್ಲ ಸುರೆವೆ ರದುದು

೪ ರಾಹು ಚತುರವೈಹಾಳಿ ಹರುಳ್ಳದವದಾಳಿ॥೧೨॥ ಕಡುಬಿನಿಂವೆಡೆಯದ ಬಿದಿಯಂ ತಿವ್ರದುಸ್ಸುಡದ ಬಹು ಗಮನದಿಂ ಲಂಘಿಸುತ್ತ ಬಳಸುತ್ತ। ಬಿಡಿಸರಿಸದಿಂದೊಡೆ ಚಾರಿವರಿದಾಡಿಸುತಹರಿನಾ ವಾಯು

೫ ಗಳಬಳಿಕಾ॥ ವಡೆನಸುಗೆಯೆಂಬ ಮಾರುವ ಬಿಜ್ಜಗಳ ಮನದ। ನಿಡುವೆಗಮಂ ಜರಹತಿಪ್ಪ ತುರಂಗಂಗಳಂ। ಪಾಡವಿಕನಸಾಗರ ರುತ್ತವೈಹಾಳಿಯುತ್ತಪ್ಪ ಮಂಕಳಿದರಾಗ॥೧೩॥ ತಿರುಗಿದರು ವೈಖವಲಾ

೧೨೨

೬ ರಾಹುಮಾರಕ್ಕರಾ। ಶರನಾ ಕಿತಿನೊಡಿವಾ ಕ್ರಿಸಿ ಮರುಖ್ರಾಬಿವರ। ತುರಂಗಂಗಳಾ ಮಂದರಾದ್ರಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಕನಕಾ ಚಲಕ್ಕದಿಬಳಿಕಾ॥ ಹರನರಾಜತಗಿರಿಯ ಹಾತು ಶಾಂಶಿವಲಾಕ

೭ ದುರುಗನಾಡಂಬರದೊಳಿವರುಗಳನಿದಾ ಡ। ದಿರವೆಂದು ಹಾಗಳಿ ಅಾದ್ರುಗಳಿಂ ನೊಡುತಿಹ ರಬಂದು ಮರಮಂಹೊತ್ತ ಹಾ॥ ೧೫॥ ಳಾಕನೆತ್ತನಹಲಾದ್ಯವ ಕುಮಾರಕರ್ತೃರಿಂ। ಕಾ

೮ ಕಹಚಿಯರು ಕನಕಪ್ಪಮ್ಯಂಗಳಿಡಿಯೊಳಾ। ಲಾಕಿಪಕ್ಕೆಲರುಜಾಲಕದಿ ಡಗಳಾಳಿ ಲಘುಸಾಲುಖಂಜಿಕೆಗಳಿಡೆಯಾ॥ ಜಾಕೆಯೊ ಳಿಲರುಳಿದ ಮರಿಗಳಾಳಿಲಕೆಲಂ। ನೆಕ ಪ್ರಕಾರ

೯ ದಿಂನೊಡುತಿಪ್ಪ್ಯಡಿಯೊಳಾ। ನಾಕಾಧಿಪನಸಿ ರಿಯಜ ರದುದಂತವರ ವಾಹಿನಿಗೆ ಕಲಜನಮೊಹಿನಿ॥೧೬॥ ತಾಲು ನೊಡುತ ದಿಜ್ಜ ರಗಲು ಕುಮಾರರ ದೆಹರಾ। ಹವಂಟ್ಯರಸದಾಳಗೆ

೧೦ ಮಾಬ್ಬಿರ್ಗೆಳಿಹ ತಿರೆಚಾಕ। ಯುವರನೆ ಮಜ್ಜದೆ ವೆಂದ್ರನತಿಶಯ ಭಾಗದಿಂದಲಿಂಪಯ್ಯಾದನೊ॥ ಶ್ರಾವಿಚಾರಮದಲ್ಲು ಬೆಂದಕಾಮಂತೆಂಮ। ಭಾವದಿಂದೊಗೆದು ಸಾಕ್ಷಾದಮಳರೂಪಾದ। ನೊವಿಚಾರಿಪಿ ೧೦

೧೧ ವೆಂಬ ಹಾಲಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿರ್ದ ರಾಮುರದನಾ ಪ್ರೆಂಡಿರು॥೧೭॥ ಗಂಗಾಧರನಕ್ಕೆ ತಿರುಕಾಸವಿನಾಟಿಯೆಂ। ಬಂಗನೆ ಪವಿತ್ರ ಜಲಘಟವ ಸುರಿ ಹಾತುಪಿರ। ಖಂಗದಿ ಹೊಪಂಚವರುಷದ ಕುಮಾರಂ ಬೆರಸಿಯು ೧೧

೧೨ ರನ ತಾಂ ವಿರದಿಕಸವಾ॥ ಲಿಂಗವಂತರ ರಮನೆಯ ಪಾತ್ತು ಪರವಿಯ ನಿಘುವ। ಲಂಗನಾದೊಳಿರ್ದ ಸಮಗ ನಾರಾಜವಿಧಿಯೊಳು। ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಳಾದೆಗಿವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಬಪ್ಪ ಸಿನೆಯ ನೊಡೆಬಿರ ಮಟ್ಟನಾ॥೧೮॥ ೧೨

೧೩ ನಡುಬಿದಿಗೆಯ್ದು ಬಾಲಕನಿಪ್ಪವಳ್ಳಿ। ಬಡಿಕೆ ವಿಯಿಬಿರೆಗು ವಚ್ಚಿರಲುದಾರೆ ಪಾ ಜಬಂ। ದಾಡನೊದಗಳಿಜ್ಜನಾಬಿಪ ಜನದತ ಡಿಕಾಲ್ಲಳಿಂ ದಾಸು ತಂಬೂಡಿಗೆ ದೆಯಲು॥ ಕಡುತವ ರದಿಂಬಪ್ಪ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂ ೧೩

ಕಂಡು। ನಿಡುದೆನಿಂ ಹೊಳ್ವ ದಶಿ ತೆಜಿಯ ದಾಂ ಚಿಚ್ಚದನಾಹ। ತೊಡರೆರ ರಾವ ವನಶರನಾರಾಚ ತುವ್ಪಿ ಧೃಪದಕ್ಕೆಂ ಬಂದ ದಿಂ ತಪ್ಪುತೆ ॥೧೮॥ ನೋಡಿ ಕಯ್ಯೂರಿ ಬಾಲಕ ನೆಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಸೂಡೆ ಬಂದೊ ದಗಿತ್ತು ಮಿತ್ತ
ವಚನನ ಶ್ರಮ ರಿ। ಜಾಡಿಸುತ್ತಾವ ದಾಂ ಚಿದ್ದುದ ದವಿಸ್ಕಿ ದಂ ಪರಮ ಪಾದಿವ ಯೆಂದೂ॥ ಅಾ ಡಿ ಪರ್ವ ಕೆ ಖುರಂತನೆಯನ ಕಾರಳ್ಳಗ। ಲಿಡಾ ದಿ ದಾಲ್ಪ್ರಿ ದುಮಿ ಟನೆ ಗೆ ಯೆ ದಾರೆಯುಳ್ಳಿ। ಗಾದಿಯವ
ತಾರಪಾ ರಂ ಕೊಸುಗಲ್ಲಕೆಗೆ ಬಿದ್ದು। ದುಶ್ರಿರಃ ಚಂದ್ರಮ ೦॥೧೯॥ ಕ್ಷಂದುಪರಪರಮಪಾದಿವ ಯೆಂದಾಗಸ್ಸು। ಮಂಡಲಾಧಿಪನ ಸವರರು ಮಕುಟವರ್ಧನರ। ಖಂಡ್ರವಿ ತಕ್ಕ ಯುದಾಳ
ಕಲಿಗನಾವರಂ ಖಂಡೆಯ ದಾಕ್ಷರಿದು ಪಾದದಾ। ತುಂಡವೆನಲಿ ದೆ ಶಿವನಪ್ರಕ ವಧೆಯಾದುದಿದ। ಖಂಡಪ್ರರಸು ವೆ ಬಳ್ಳನೆ ನಾಯ್ಯುವಡವಡಾ। ಗಂಡರಾ ವತ್ತೆ ಮಾರಿದಡೆ ಕೈಲಾಸ ವಾಂ ಸೂರೆಯ
೦ ಕಾಂಚಿವೆಸುತ್ತಾ ॥೨೦॥ ಸೂರರಾ ಮೃತಿ ಕರ ನಾಸಂಗ ದಿಂ ನಿಜ ಪ್ರದಯ ವಾಣಿ ಜವನೆಲಶಸು ತನಡದುರಾಜಾಲಯದ್ವಾರದೊ ಳ್ಸುನಿಂದು ನಿಶ್ಚೆಳ್ಳರ್ವರ ರಯ ಧಾತ್ರಮ ಧಿಂದ ಬಿಳ್ಳ ಮೂರ್ಛೆ ರಾ॥ ವಾರುವಂಗಳ
ನಿಳ್ಳದು ಬಾಳಸ್ಯಾ ಮಿಶನಕ್ಕು। ಮಾರ ರರಮ ನೆಯಂ ಪೊಗಳ್ತಿತ್ತಲತ್ತಲ। ಪೌರಜನವಾರಯಂದಮಂ ಮುಂಡಮಂ ಕಂಡು ಶೋಕ ರುಗಿ ನುಡಿಯ ತ್ತಿದ್ದ ರಾ॥೨೧॥ ಅಂದುಸಕ್ಕನಬಡಿದು ಮಾ
ರುಡಿಗೆಯಂ ನಾಚಿ। ತಂದೆಯಂ ನಿಗಿಬ ತ್ತವೆಗ ಳವನಾಕ್ರೆಂ ದ। ಗಾಂದಲಂ ನ್ಯಾಯವೆಲೆನಾಡ ಬಾಳಂ ಬಜ್ಜರಂ ಬಳಿಕಲುದಯ ಸಾಸಿರ॥ ಮುಂದೆಗೆಲ್ಲರ ದರಂ ತತ್ತೆಂ ಮ ನ್ಯಾಮಿ
ಶ। ನಿಂದುಧರ್ರುವಜಕನಿಂ ಶಿಶಿವ ದ್ಯಾಪವೆ ಯು। ತಂದು ದಿದ ಕಳಲೆಗೆಯ್ದು ನೊತಿ ವಶಿವಮಹಾದೇವ ಯೆನುತಿರ್ದನಾ॥೨೨॥ ಯಾವಿ ಧದಾಳ ಖಳಜನವಳಲುತಿರಲಿತ್ತಲಿಂ। ನೆವೆಳೆನತ್ತ
ಲವರಂ ಮನಿರ್ದ್ದಂಗನಾದ। ತಾವಿನೊಳ್ಸು ತನಕಾಣದೆ ಪಿದಶಿ ನಾಲ್ದೆ ನಿಗಳಂ ಮೊಡಿ ಹಂ ಮ್ಮೃಸುತಾ॥ ಜಿವನವನುಳಿದ ಪ್ಪ ಟಸಪಿತಪಾರಮಚ್ಚು ಶಾಕಾವಸ್ತಿಯುಂದವಿಸರಂ ಬಡಿದು ಶೋಕ
ರಾ। ಅಾವಿಡೆ ನೆ ಪೊದೆವ ಗನೆಮಗನೆ ಯೆಂದು ಪರಿದಾಡಿ ಕರಯುತ್ತಿರ್ದ್ದ ಳಾ॥೨೩॥ ನಾರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬುಡುತಿರ್ದ್ದ ಡಿವ ರಾಕು। ಮಾರ ಕನತಾಯಲ್ಲ ದಿರಳ ದಂ ಕೆಳ್ಲು ನಾ। ಪಾರುವಕ ಚಾಜಿವ ವಾಂ ಕಾಂಡು
ಬದುಕ ಬಹುದೆ ಶಿವಂ ಬಲ್ಲನೆನುತಾ॥ ಪೌರಜನವಿಂ ತೆಂದು ದೆವೆಯಂ ಮನಿನ ದೆಂ। ಕಾರನಾಂ ಪಂಬಳಿಪೆ ಯೆನತೆಂನಕಂದನಿಂ। ತಿರಾಜದಳ ದೆಡೆಗೆ ಬಂದನಾತವನ ರಸಿ ಕಾಸಿನವೊಬ್ಬುಯಂದಳಾ॥೨೪॥ ಮುಂದು
ಸೆಟ್ಟಳಲು ವಾಕೆಗೆ ಕೆಲಂ ಬಿಸಿಪಿಲ್ಲ। ರಿಂದಿಗಲರಸು ಗುದುರೆಯ ಪದಘುರಾಗ್ರಹತಿ। ಯಿಂದೊ ಪ್ಪ ಸುತನಳಿದನ ದೆನೆರವಿ ಯೆನೆ ಕೆ ಪ್ರಾಮಹಾದೆವಯೆಂ ನಾ॥ ಕಂದನಂ ಕಲ್ಪ ಕುಜ ದಂತನಂ। ವಿಮಲಗು
ನಾತ್ರಂದನಂ ಸಾಕ್ಷಾತನಂದ ನನನವಿಚಾರ। ದಿಂದಾವ ಕೊಂದನೊ ಎಂದು ಪರಿದಾಜನಂ ನಿಂದಳಿಗೆ ತ್ತಂದಳಾ॥೨೫॥ ಮುತ್ತಿದ ಜನವನಸರೆ ಬಗಿ ದೊಳ ಪೊಗುತಲ। ನೆತ್ತರಂ ರುಂಡಮಂ ಮುಂಡವಂ

೧೨೮

ಕಂಡು ಹಾ।ದ ತ್ತನು ಜಹಾ ಕಂದಹ।ಮುದ್ದುಮಗ ನೆಹಾ ಹಾಕೆಜ್ಜಿನೆಂದೊರಲುತ್ತಾ॥ ಯಿತ್ತ ಕೊಂಡಾ ತಲೆಯನೆದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಮ।ವಾ ತ್ರಿಶಿವಧೋಯೆಂದು ತನುವನೆಲಕಿಡಾಡಿ।ಮತ್ತೆ ಧ್ವಬಿದ್ದು ಪೊ

ರಳುತ್ತ ದುಃಖದ ಕಡಲಿನ ಸಾಡುವಂತಿರ್ದ್ದ ಹೊ॥೭೬॥ ತೋರಿದ ಜಲಂತಾಯ ತಲೆವೆಜ್ಜನಕ್ರಿಕಾ। ಬಾರಿಸು ವರದ ಕಂಧರ ಸ್ಥಲ ದೊಳ್ತಾ ಸುದುರಿ। ಯೆರಿದ ವಕರ ವಾಳಿ ನೊಳ್ಳಿಂಬಿ ಮುದನ ಕಂತದ ಸರಂಬರಿದು ಬಿದ್ದ ಹೊ॥

ಬಿಕಾದ ತಾವಿನೊಳಗಾಲಿ ವರಲುಗಳಾಗಿ। ಚಿರುವಂ ಗನೆಯ ಬ್ಬುರದೊಳಾದ ವಿಪ್ಪ ಡಿಲಘು ವ। ಮೂರು ಧನಿಯ ವಕ್ಕಂನಾಳ್ಕರೆಯೆ ಮಳೆ ಸಾಕವರು ಷರುತ ಪನಲೆಸದುಹೊ॥೭೭॥ ಯೆತಿಮಗನೆ ನಿಂನ

ಯವಿಲಾಚನಂ ಕಂಡಿದವೇಸತಿ ಕಳ್ಳಿರು ಮೊಲ್ಲಮು ಖವಿಯ್ಯೆಕೊರಗಿತ್ತೆಮಂ। ಗಲಜಾಮೃವರಷುದೆ ಗುರುಕುಪ್ಪಿಯದೆ ನಾಯ್ಯುಸಕಲಕಾವ್ಯಂಗಳಾಳಗೆ॥ ಸುಲ್ಲವಸ್ತಾರಿಗಳು ಮುತ್ತನೆ ವೊಹತಮಗೆಂಬ ರಾಜ

ಲವಿಶಿಂದಿಹಾವಿ ಯುರಲು ಸಾಕೆ ತುರಗ।ದಲ ಘುಚ ರನಾಕ್ಕಿ ಬಲಿಯಾದಲಾಗ್ರಹ ಬಲಂತಪ್ಪಿತ್ತಲ್ಲೋ ಯೆಂದಹೊ॥೭೮॥ ಜಾನಾನಂಬ್ಯಂನಾ ನನಾಯಗನ ವೋಸಳಿ ನುಂಗಲು। ಯೆನಾಲಾಚನೆನಂಗೆಯುಘು

ವಂತೆಕಿಂನರನ।ಪ್ರಾಣಾಮಂತ್ರಂಬು ತಂನೆಗ ಳಗುಮಾಡೆಲು ಬಸವರಾಜನೊರಲುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ॥ ಮೆನಾಮೃ ದಶಿಶು ವಿಗಂಮಪ್ಪಿಸಾ ಕಿಪ್ಪತೆರದಿ। ಮಾನಾದಂಗನೆ ಮಕರಕೇತನಧ್ವಂಶಿಯು

ತ್ರಿನಾಷ್ಕರವಿಧಾನವೆಮರನಾರಮಿತಸ್ವ ರಿಸ ಗರಿನೆಂದತ್ತಹೊ॥೭೯॥ ಚಿರಿಬ್ಬಳ್ಳಾರಲಿ ಬಂದಕ್ಕಳಿದ ತಂನಸುತ। ರಾರುಂಡ ತಾನಾ ದೊಳಗಾರುಂಡಮಂಬ್ರೈತು। ನಿರಸು ಸು ಮಾರನೆ ಚಿ

ಳ್ಳ ಕಂದಾಸುತನೆ ಹಾಯೆಂದು ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ॥ಸಿರುತಕ್ಕವಳಿ ಮತ್ತ ಸಪ್ರಾರಿಗೆಕರ ಸುನಾಮಂ। ತೊರುತರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಗಿನದದು ನೆರೆ। ಸತ್ತಿಂದ್ರ ಬಾಳಕನಾರ ನಾಥ ಶಿವ ಹೊ। ಬಂದು

ಮೊರೆಯುಳ್ಳಹೊ॥೮೦॥ ಯೂಪರಿಯ ದುಃಖವಾರ್ದ್ದಿಯ ಮೊರೆಯ ಕರ್ನ್ನಧಾ। ರಾಹೊನ್ನಮಪ್ಪಂತೆ ಕಿಳಿವಕಿವಯೆನುತ ಭೂಪಾಲನಿದು ಶಿವನ ಸಾತ್ತಗ್ಗೆ ಬಂದವಧಿಯೆನ್ನು ದಂಡರಿದು ನೊಂದು॥ ರಾಹಾರಿಯುಬ

ಳ್ಳಿಂತಿದರ ಬಗೆಯ ನಾವೆಪರಿಕ್ಷಿಸಿ ಬಿಸುಡೆಂದಧಿಕರ ಧನಾ। ಲಾ ಪ್ರವೆಳ್ಳಿಯ ದೆರಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬರದು ದೇವಾರಿ ಕಂಕ್ರೈಮುಗಿದನು॥೮೧॥ ಜಿಯ್ಯಬಿಂನಪ ವರಿದ ತಲೆಯ ಪಿಡಿದಾಚ್ಚ ಬಲೆ। ರಾಯಜವಿನಾ

ಶನಂನೆನಮ ಮೊಕಿ ಯುತ್ತಿರಲಿ। ಬಾಯಳಿಯುತ್ತ್ಯ ಧಕೆದಯ ಭಾರಿತಸಂ ಧನ್ಯ್ರವನಾ ನಾತಿಂಮೆಗಾನಿವಕಂ॥ ಅನಾಯು ವಳಿಯಂಸಸ್ನಾಮಂ ಟಿಪವ ಪುಗಿಸಲು। ರಾಯನಿದಿರಿನೊಳು ಕಂದನ ತಲೆಯ ತಂದಿ

ಟ್ಟು। ಹಾಯೆಂದು ಬಿಳ್ಳಾರಲು ವಾಕೆ ಯರಂ ಕರು ನಾಡಿಂಬಿಸಗಿಂಡೆನಾಗಳು ಹೊ॥೮೨॥ ಅನಾರನಿನಿವೆಶಾಂಸೆಪರಿ ದಿರ್ದ್ದತೆವೆ ಘಾತ। ನಾರು ಚೆಲ್ಲನಾಗನಂ ಕೊಂದದುಃಕ್ರುತ ಕರ್ಮ್ಮ। ಯಾರುಳಿವರಿವರಿಪ್ಪ

ಘ ದೆನತೆಪ್ಪು ನೊಸಲ ಜಕತೆರಕ ಮಲ್ಲಮಂ ಮುಗಿಯುತಾ॥ ನಾಶಿತೊಡಕಿದ ಕೋಟಿ ದುಃಖದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ। ಕೂರಂಬಿನಂದದಿಂ ಪೊಕ್ಕುದ ಯಮಮಂ ತಲ್ಲು ನಯ। ಊರಾ ಯನಾಶಿಸು ತ್ತಿರೆ ನಾ ಜನ

ಮರುಗಳಾಯುತನೆಂದಳಗಿ॥೪॥ ದಿವನಿಂ ಮಯಲಿಟ್ಟ ನಾದಸಕಲವನಾಲಿ। ಜಾವಳಿಗಳಾಳಿಗಾದ ಮಾರ್ತಂಡನಾಮಿಯ ಯೂ। ಶ್ರಿವಸಂಪಿಂನ ನಾಗಿಪ ನಿಲ್ಲಿಯ ಖಳಸಿಂಬತ್ತಿ ನಿಂಕಿಪ ಪಾಕ್ಕ ರಾ॥ ಚಿಕ್ಕ

ಯೆಪ್ರಾಣವಾಗಿಪನುತ ತೃತಿಯ ಅಸು ಜೆವಿಸುತೆಗಂಡು ಮತ್ತೆ ನರುವರಂಪಡದಿ। ನಾವಿಶೇಷದಭಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತನೆಯು ಬಿ ರಮನಲು ಸು ಖವಿದ್ದೆ ನೂ॥೩೪॥ ಯೆಂನಬತಿ ಮಾರ್ತಂಡ ದವನಾನಿ ಜಾವ ನೊಗ

ರಮೆನಂ। ಪಂನತೆಯ ಕ್ಷಿತ್ರ ದೊಳ್ ಸ್ತುಗಳ ತನಗುರ್। ಪೊಂನಲ್ಲವಂ ತುಂಬಿ ಜಲಮಾರ್ಗದಾಳ್ಪುಟ ಕಾಲದೊಳ್ ಪದ ಗೊಡೆಯಲೂ॥ ಮುಂನಿನಾಳ್ ಸ್ತ್ರ ಮುಯ ವಾದನಾ ಜಿನ್ನ ದಬಿಶಿ। ತಂನಯ ತವ ಮ್ಮನೆ

ಯ ಪೊಗುವಂದದಿಂ ಮುಳುಗ। ಅಂವೆಂ ಮದ ರೋಗಗೃದಗ್ಗಳ ದದುಃಖಮಂಚಿತ್ತೈಸು ಬಾಳಯಾಪ॥೩೫॥ ಲಾಕಕ್ಕೆ ಕಂನಾಗಿ ಬಾಳಿಂ ಮುಮಿತ್ರನಾ। ನಾಕಸ್ತನಾದನೆಂದಾಳ ರಳಲು ತ್ತಿದ್ದ। ರಾಷು

ಮಾರಕರುವರಂ ನೋಡಿ ಜಿವವಿಡಿದಿರಲು ಪತಿಯಳಿದವಂದಿನಾ॥ ಅ ಕಾಲಕೊದವಿರ್ದ ಮೂರುತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ। ನೂಕೆತ್ತು ಬಳಿಕ ಧಿಕದಾಶಿದ್ರ ಪಡೆಯ ತ್ತು। ಮೋಕಾಂತ ಕೆಲ

ಯ್ಯ ಮೆಲೆ ಬರಬಿಡಿ ಲಂತೆ ಬಪ್ಪಿಂನ ಬಹು ದುಃಖಮಂ॥೩೬॥ ಆರಾರು ಪಕ್ಕೆಳು ಗಳಿಳ್ಳಂ ಮಡಿದ ರಷ್ಯಾಕೆ। ಆರು ತಿಂಗಳು ಡಿ ನಕೆಯೆಗರಳಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿದ್ದ। ರಾರು ಮೊಗ ನಯ್ಯ

ನೆಂನಂತ ನಳನಿಲ್ಲುಂ ದು ತಿರು ಕಾಳವಿನಾ ಚಿ ಕೆಳೂ॥ ನಿರನ ಪಸು ಕಲಮಾ ರನುದ ಯ್ಬುವಂನಿನಗ ವಂತೊಗಿಪಂ ಮುಕ್ಕಿ ಯಂ ಚಿಂತಿಪವಿ ಕನಲ್ಲು ನಲ। ವೆರಿವೆಸಲಾದೆನ್ನ

ಪುತ್ರನಂ ನಿಮ್ಮ ಬಚರಿತ್ರಸು ಬಗಾತ್ರನ ರ॥೩೭॥ ಕಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಾನ್ನನಳಿದ ಚಿಂತೆಯದನಂ। ಗೆಡಲು ದಾರಿದ್ರವಾದಳಲನಾಪು ತರಾರು। ಮಡಿದ ಬೆಗೆಯ ನಾಶಿದನಾಗಿ

ಶರಕರನೆನಿಪ್ಪನಾಮವನು ಕಾಣ್ಣೂ॥ ಕಾಡನಿ ರಪೂ ತುಪೊರ ವವಳು ನಿಂನಯಕು ವರ। ರಡಕಿಬಿನ ದಿಪ ತುರಂಗದ ಕಾಳೆ ಬಲಿಯಾಗಿ। ಪಡದೆನೆ ಮುದ್ದು ಮಗನಂ ಶಿವಾಯೆಂದೊರಯುತಿರಲು ಖೂರು

ಜನೆಂದನೂ॥೩೮॥ ಮನುಬಾಳನರಸನೆರಥಾಂಗದಿಂ ಪಸುವಧೆಯ। ತನಯನಂ ಕರಯೂರಬಾಳ ನಿಬವಿರಿದು। ಕನಿಗೆ ತಲೆಗೊಡನೆಪ ಗಳ್ಳಾಳನಿಯ್ಯನೆ ಜೆಡೆದಲೆಗೆ ತಾಮುಡಿದ ದಲೆಯನೂ॥ ಪೆ

ನುತ್ತತ್ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಖಕ್ಕಾಂಗನ ಪ್ರಕೃತ್ತ। ಜನಬರಾರ ತ್ತನನಾಗನವರನಾವಕಟಳಿಸಂ। ಮನೆಪೊಗದ ಬತಿಕೆಳಿಂದಾಗಲ ರಸನು ಕುಮಾರರಂ ಬರಕ್ಕೆ ನೂ॥ ಅತಾರಾ ತಾತಪಾವಿಸುಕಾರ್ಯತಾಳಿಸಂ ವಿ

೭೭೯

ಸುತತ್ರಿತಾವಸ್ಥೆಗಳ ಜಾಮಾತ್ರಾತ್ಮಕಯೋಗಸುಖರು। ಪೂರ್ವಾಸುರಾರಿ ಮುಖವಾತಾಪ್ತಲಪನವರಚಿತ್ರಾಳತ್ಪಂದಮಧುರಾ॥ ನಿತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಸುವಾಕ್ರಾಗನಾಟ್ಯವ ಸು। ಶಿತಾಬ್ಜಕಾಂಬರಪ್ರಿತಾದಿಪಾಂ-
ಶಕವಿ। ದೂರಾಘ ಗುರುರಕ್ಷ ಪೂತಾತ್ಮವಂಶಾಂ ಯಜ್ಞಾತಾಕ್ಷ ವರಶಿವಜಯಗ॥೪೧॥ ಯದು ಸಕಲತತ್ವ ಕಟದ ಪ್ರಂಚ ಜರೆನುಮಾನ್ಯದ ಮಲ್ಯನಾರ್ಯ ಸಾಚಾರ್ಯಮಾಂತರಂಗ ಪ್ರಿ। ಳಿದರ್ಕಸತೆಂದು
ಚಾಳಚತ್ರಿಸಾವಚಿಂತಾಪರತ್ವವ ಮಳ ಕನ್ನ॥ ಹೃದಯಮಸ್ತ ಕವದನಸವ್ಯಾಂಗ ಸೌಖ್ಯ ಚಾಸ್ಪದವ ಬಳಸುಜನಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾತ್ಮದ ಬಾಧೆ ಯೆಂಬಾದಿದವೆಕ್ಕೆ ದಗ್ಧ ಪ್ರಪಂಚ ಸವ್ರಾಗಸ್ಥ
ದೂ॥೪೧॥ ಅಂತು ಸಂಧಿಗೆ ಕ್ಕಂ ಪದನಾಲ್ಕುಂ ಅಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ನಮಃ॥ ರಾಗ ಹಂಮೀರ ನಾಟಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಅಂಮ ಸಲುಗೆನಬಳಿಗೆ ಸುತನ ಕಾರಳೆಯಸಿದ
। ಸಂಮಂಧಕರಿದ ತೆಗಳಗಳಿತ್ತು ನಿಜಶಿರವ ನಸುಂ ಮಹದೇವ ದೇವಜ್ಞ ಮೂರ್ತಿ ಯೊಡನೆಯ್ದು ದಂಡ್ವೆ ಲಾಸ ಚಾಚಾಳನ॥ ಪದ॥ ಲಿಂಗನವನಿಂತ್ರಿಪುರದಿಂ ಯ ಸತರು ದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಸಂಗಮಾ ಹಲನಿಮಗೆ ಕಂ ಠಿಕಜ್ಞಗೆ ಕ
ಪ್ಪುಗ। ರಂಗಳ ನಿಜಾಸುರನ ವಿಷ್ಣು ವಿಧಿಗಳ್ಸದೆದು | ಬಳ್ಳಿನಿಂ ಪಿಳಿದು ಕಾಂಡ್ರ॥ ಲಿಂಗಳಿಂ ದಿಕ್ಕಿತ್ತ ಹಾದ ಜಡೆಪಕ್ಷ ಹೃದಯಾಂಗನಾದ ಸುಖ ಹೂಗನಾ | ಸಂಸಾರಿಯ ಪ್ರದ್ಧ ಜಂಗಮಂ ನಿನಿಮ ಹತಿಗೆ ನಾವೆ। ಯ
ತ್ರಮರ ಗುಂಡವರ ಮತ್ತಿನಾಥ॥೧॥ ನೈಜರ | ಕವಿರದೆ ಕರಾಡಿ ವಾಳಾಧರನ। ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಾರವ ಮುಕ್ತು ಕುಪರರು ನಡೆದು। ರಾಜ | ಸತಿಯಂ ಪಾಪ್ತ ಕರಕವುಲ ಮಂವುಗ ಯೆ ನಡುವ
ವಹೃದಯ ಪಾಪ ಗ್ರಹ॥ ಬಿಜವಗೆ ದಾರುತಿ | ರಲ್ವನಿ ಶ್ರೈ ದುಃಖಿತ್ರಿ ವಮೋ ಜಗವಪ ಬ್ಬು ವಂತಿ ಜವ್ವನದ ಸರಿಯ। ತೆಜ ದಿಂ ಶಿವತತ್ವನ | ಂಕಾಂದಿ ಶಿಂದು ಘು ಡು ಘು ಡಿಪ ಬಳಿಕೆಂತೆಂದನಾ॥೨॥
ಚಕಲು ಪಾರಿನೋಳ್ಪಂತವರಾಜ ನೋಳ್ಪು ಯಪಿ। ಸುಲಲಿತದ ಮುತ್ತಿನೊಳ್ಪಂ ನಲಿತ್ತ ಮಗುನ್ನಾ॥ ವಳಿಂ ಯಸ್ತಿಲಾಸ ವಪ್ಪುವ ಸತ್ಯದಾಳ ಗಸ್ತುತ ವತೆವಿರದನರು ಗಂಟನಾ॥ ಅಲರ ನೋಳು ಮುತ್ತಿನ ಪಾಚಾರ ಮೊಳ್ಪ ದು
ತಿ। ನೆಲನಿದಂ ತೋಗ ವಿಶ್ರೈ ಮತ್ತುಳ್ಳ ದಾ ಳಿಂದರಸ। ನತೆಯೆಮನಾಳಿ ಮಹು ಟವದು ಹೃದಯ ಕಾಪಾಗ್ನಿ ತಲೆದೊರಿ ತೆನ ಲಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಚಾರುಶಶಿಧರ ಭಕ್ತರದನಗಂ ಪಾಪಿ। ಪಾ ರಿಜಾರವಾಂಡ ಕಾಟಾ ಕಾ
ಡಿಮ ಡಿಮ ದುತು। ಪೂರಕನಾ ಕಾಟಿ ಯಂಕ್ಷಸ ನಾಟಿ ಯಲ್ಲುಗಡ ನಿಂಮಳೆಲುತನ್ನರನಾದ॥ ಮಾರಗ್ಗೆ ಯೆನಲ್ತೆ ನರಕಂ ಮೊಗಳೆಂದಿಕು। ಮಾರಕನ ತುರುಗ ಸುರಪತಿ ಯುಂ ವಕಾಂದಾತ। ನಾರೆಂಬು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಿ
ತವಚನ ನಕ್ಕರಿಂ ದಯ್ಯನೊಡ ನಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ಚಿಂತ್ಯ ನಾ ವಿಪ್ರರು ಂ ಪ್ರೈಪಾಳಿಯಂ ಪಾನಿ। ರಾಯರಾಪ ತರಾದನೆಬಪ್ಪಿಡೆ ಯೊಳಕ್ಷ್ಮಿಸು। ತ್ರಿಯ ಸುಗನೆ ಡಪಿ ಬದ್ದ ಡೆ ದಾಂ ಟಿತನು ಜನನ್ನಂ ಮ ತ್ತುರಂ

ಗಮಿಸಿ ದಾ॥ ಗಾಯದಿಂ ಮಡಿದನವರಿಂ ಬಂದುದೆನಗಿಂದು ಪಾಯ ವೆಂತಯ ತತಿಯ ನೊಳು ದೇಹ ಧರ್ಮದಿಂ ದಾಯ ತಿಕೆಯುಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ದಪ್ಪು ದಾಡಿದಂ ಬಿಂತ ವಚನ ನಾ ಯಾಗೆ॥ ೫॥ ಅರಾದಡಿಪ ಗೆ
ಮಿತವಚನಸ್ಮತ್ತ ಮಸ್ಕರು ಚ್ಚಿದನಂ ಮಾಡಬಿಕೆಂದರಸನುಡಿಯ ಲಾಪ್ಲಾದದಿಂ ಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷಣ ತಂನ ಕರಕಮಲ ಮಂ ಮುಗಿದು ಬಿಂನವಿಸಿದಂ॥ ಅರಾಧಿಸು ಬಾಪ್ಪುಯ್ಯ ನನಗೆಯಂ ನಾಂಡೆನಂ ಪಾದನೆಗಳ
ಂಟನ್ಸತ ವೆಂಸಜಿಂಪ್ಪಿನೆ ಪಾಪ್ಪೆ। ಮಾಡಿದಿಯಂ ಬಿಕ್ಷಿಗಂ ಮಿಯೆ ನಾ ಖಾಗಿಯೆಂದುಪ ನಾಲಿ ಪತಿ ಮುನಿಯನೆ॥ ೬॥ ನಾಪ ಚಿತ್ತೈಸ್ಯ ಯ್ಯತಾಪಸ ರುದ್ರಾರುವನ। ದಾಪವಿತ್ರಸ್ಥಲ ಧಾಳಾಪತಂ ಮಾಗ ಮಾ। ಲಾಪದಿಂ
ತಿಳಿದ ಖಿಳ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಯೊಂದನೆಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿತಾ ಗಲಾ॥ ಅರಾಪಾತಕಂಗಳಂ ತಾಳಿದು ದನ್ಸುತವನ ಲಿಪಿಯ ತಪ್ಪುವೆಂ ಪಾಪಿರ ತಾ ಧಿಪ ಮ। ಲಾಪಾದ ಪಾಲಂಬನಾಪಘನ ನಪ್ಪಿಂನ ಕಾಪಾಡಿ ಯೆಬ
ಳ್ಳನಾ॥ ಉಯಿಂದುಪ್ಪೆ ಪಾಳಿಯಂ ಪಾಲಿ ಯಂನಾನಿಂ। ನಿಂದಬಂದ ಬಾಧೆ ವೆಂದದೆಂದಾಡಿದಂ। ಬಂದಪಿತ ವಾದ ತಪ್ಪಿಂನ ದಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ ಶಿವ ಭಕ್ತ ಶರಧಿಯ ಪ್ಪಾ॥ ಕರದ ಶಂಕರನ ಶಿರ ಕೆಂನ ಶಿದತ ಲೆ
ರಂನ। ಡಿಂದಸತ್ತು ಶಿಪ ಚೆಕ ಯ್ಯ ಬಾಪ್ಪ ಯ್ಯ ನಿಂ। ಸಂದೆಗಂ ಮಾಡಲನು ಚಿತವೆಂದ ಮಸ್ತ ಕವ ಪರಿದು ಪಳಿಳಿ ಯ್ಯಂದಮಾ॥ ೯॥ ಯೆಂದು ಕುವರಂ ಪರನಾದಾಸಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ದೃತಿ। ಯಿಂದಾಡೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಪಶಿನಾಮಿಚ್ಚಿತಪ್ಪಿದಗೆ। ಬಂದು ದಂ ತಿಳಿದು ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ನುರೆತಂನ ಜೀವಸ್ಥರೂಪದ ಮಂತ್ರಿಯಾ॥ ಅಂದುಗ್ರ ದಿಂ ನೊಡು ಶಿವನ ತ ತಿಯಂ ಪಾಡದು। ತಂದು ಪಳಿಗಿಯ್ಯನಿಪ ಸಾಧವಿ
ನುತರವ ನೆಯೊ। ಳಿಂದು ದರಪ್ಪ ಜೆಯಂ ಮಾಡೆಂದುಸು ಕುಮಾರನಂ ಕಪುಟ ತಾ ಶಿಚಿವನಾ॥ ೧೧॥ ಕಳುಪಿಸು ಕುಮಾರನಂ ಪತಿ ಮೊಪಿ ತನ್ನಂತ್ರಿ। ಗಳ ನಗಳನೆ ನಡದು ತಂನಾಲಯಂ ಬಾಪ್ಪನಿ। ಮ್ಮ
ಶರಾಜ ಪುತ್ರನ ಕತ್ತೊಡೆಯನ ವನತಲೆಯ ಸಿ ಪ್ಪದಕೆ ಮುಂದ ನಾನೆ॥ ಅಳಿವೆನೆಂದೆನು ತಪ ಸ್ಸಿಂದ್ರನ ಮಡಿಪನಿ। ಮ್ಮಳ ಖಪಿತಗಾತ್ರನಲ ರಗಂ ಬಿಡಿಯೊಳ್ಳ ವ ಡಿಪ। ಕಳ ತಳಿಸಿ ತಂನ ಕಂಠ ಕೆ ಪಾನಿ
ಸುತ ಶಿವ ಶಿವ ಕಾರಿಯಲನುಗೆಯ್ದನಾ॥ ೧೦॥ ಬಿಡೆ ಚಾಳರಾಯನ ಶಿರಪ್ರಧಾನಂ ಸಬಿಯ। ಪಿಡಿದ ನೆರಡಿಲ್ಲ ಡಿಪ ಪತಿಮೊ ಪಿಯೆಂಬಂ ತೆ। ಜಡಿದು ಪಾನಿಪ್ಪದ ಖಡ್ಗ ದ ದಾಳು ಘುಳಿಘುಳಿ ಘಳಿಲನ ಶಿವನಾಗಂ
ಮೆಸ್ತೆಕವನಾ॥ ಬಾಡೆಯನಾಗ್ನೆ ಯ ಮಿರದಾನ್ನಿ ನನುಗನ ತವೆಯ ಕಡಿಯಲಾರದೆ ಪಿಪ್ಪ ಮರಿಕು ಶಿತು ತಂನತಾ। ಮಡಿದನ್ನೆಮರು ಖಾಸಿನುತ್ತ ಕಿತ್ತಿ। ಸಮರು ತಿರ್ದ ಕಾಗಿಸು ಜನರಾ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀ ಕಪ್ಪು ಪನಕಾ
ಂತಿತೆಪನಲಾ ಚನಸ್ಸಾಯ್ಯಗ। ಕಾಕಿದುಗಳಿಗೆ ರನ್ನಿವಿನ ತೆಯಾಧುಪ ದದ। ಸಾ ತಾನಿ ಧಾನಮಂ ಖಗರಾ ಜನೆಂದಿದೆಲ ವಂತಂನ ಪ್ಪಸ ಣಾಡೆಯ ಕ್ತಾ॥ ಅರಾ ಕರಿಸ ರಾ ಮಕುಲಮಣಿ ನಾಲ್ಲನಿಂ ತಂತೆ। ಭಾ
ಕಾಂತಿ ಶಿಮುಗಳಂ ತಡೆಗಡಿಯ ದಾಡೆಯನಮ। ಪಾ ಕುಮಾರನ ಕಾಳ್ಗಲಾರೆನೆಂದಳಿದ ಮಂತ್ರಿಶನಂ ಶ್ರುತ ಮಂನ್ಸಾ ನಾ॥ ೧೩॥ ಯೆಂದು ಸರ್ಪ ಫಮರು ಗುತಿ ರಲತ್ತಲಿತ್ತ ಪ್ಪೆ ತಂದು ಬಾಳನ ಕುಮಾರಂ ಸ ಸಿ ತರು

ಪ್ರಾತ್ರೆ। ಯಿಂದಲಂ ಕರಿಸಿ ಕಾಪಾಲಿಯಂ ಶೂಲಿಯಂ ದಕ್ಷ ಯಜ್ಞಾಪಹರನಂ॥ ಹೀಂದ ದ ಮತ್ತಾ ಪಡಿಂತಳಿ ಗಮನ್ನೋಡಿ। ಪುರದದಿ ಪುಷ್ಪವಿಧಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಯಾ। ನಂತ ದಿಂದೀಡವಿ ಪೊಂಡಾಡಿದಂ ಮ

ಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಂ ಶಂಕರ ಪ್ರುಪಕ್ಷ್ಮ॥೧೪॥ ಮಾದಿವನಂ ಪುವರನ ಜ್ಞಿಸು ಕೆ ಸಂಸರ್ಗ। ಸಾದ ಕಾಲ ದಾಳಿತ್ತ್ರ ಲಿರಸು ಕು ವರನಶಿರು। ಥೆ ದನಂ ಗಿಂಮ್ಯಲಾನಿತಿ ಯುತ್ತ ವಾತ್ರೆಯಂ ಕೆಲ್ದು ಲಿರಿತಂ ದಂ ಮನಾ॥ ಪಾದಕ್ಕೆನ ಮನ್ನಲ ಬಿಗ್ಗಬಿ

ಗೆ ಬರಸಿ ಳದಪ್ಪಿ। ವೊದದಿಂ ಮೊಗನೋಡಿನು ಬಿದನೆಂಸಯ ಕರಾ। ಲ್ಲಾದೆದೆ ಯೊಳಿಯ್ದು ವೆಡೆಯೊಳಗ ಮೃತವತಿ ತಾಯೆ ನಿಂನ ನಾನೆಂಮ ರವೆನೆ॥೧೪॥ ಚಿಂದ ನಾಟಸ ಶಿಲ್ಪ ದಾಯ ಸವಷ್ಟು ಗುರು ಕರುಣಾ। ದಿಂ ದೆಂನ ಬಿ

ತ್ತ ಬಾಲ್ಯದ ಮುದ್ದು ನರುಪರರಂ। ದಿಂದೆಸವಬಳಿಯ ನಡೆನೋಡಿ ಧಂನಾನೆ ದನಾ ಪಿವ ಕಾಲದಾಳು ನುಡಿ ತಪ್ಪುಗೆ॥ ವಂದೆ ತಾನೆ ಕಾರಲ್ಗ ಯ್ಯುಸಿದ ಲಿನೆಂದು ನಿಂ। ನೋಂ ಧರಿಧ ಮೃ ವತಿಪಿತ್ರ ಲಿತಿ ಮಹಾಗ್ರ ನಿಂ। ಬೆಂ

ದೆಂದ ವಪ್ರುವ ದ[illegible] ಮರುಗಟೆ ದವೆಲೆ ಕಾಯೆ ಚಿತ್ರೆ ಪಿಂದ ಮಾ॥೧೮॥ ಮಡಿದಕು ವರನತಿ ಗದು ತಕ್ಕೈ ಬಿ ಕೆಳೆಂನ। ಕಡವರವಿಚಿಂತೆ ಯನಗೆ ಕೆಯಂ ನಾಟ್ಯ ಸುಗ್ರಡದ ಸ್ತೃವಕು ಶಿಶು ಖತ್ತಂಗೆ ನಿಂನ ತಲೆ ಗಾಡುವೆ

೨೩೦ ದೆಯೆಗ ಳೆಂನ ಚಿತ್ತಂ॥ ಪಿಡದ ಕಂದನ ನಾಲ್ಗಾದ ನೆ ತವ ವರಹಾರ ತಾ। ಮೊಡೆಗ ಳಟ್ಟುವಂದ ಧೃಪಿತ್ತ ಪ್ರೆಪಾಪ್ಪತಿಯ। ತೊಡೆಯೊಳಿ ಮುದ್ದುಗೊಡು ಪಾಗಿಂ ದುಬಿಳು ಕಾದು ಪಂಮನೆಂ ಕೃತಕ ಪುತ್ರ್ಯಳ॥೧೮॥ ಮನಸ್ಸು

ದ್ಧವಪನಿಂಬಿಯಕ್ಕ ಸಂಪಾನೀದ। ನನದಬಲ್ಲ ಯ್ಯುಗಳ ರಾ ನಾಬಿಯ್ಯಂದೆ ಶಿದೆ। ಶಿನಿ ಕಾಯ ದಾಳಿನು ತಚಿಲಾಳನಂ ಮನಂವನಿತೆ ಯಂ ನಾಲದವಿ ಯಂ॥ ನೆನೂ ಶಿವರಾದಿ ಲಿಂಗಾರ್ಜನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ತನು

ಜರಳಿವಂ ಶಿಕ್ಷಸದ ವಾಳಿಯೆ ಮಂತ್ರ। ವಿನುತಪ್ಪು ತವತಿಯು ಬಿಳ್ದಾಳ್ಪಳಂ ದಾಕು ಮಾರನ ಮೊಪ ನಾಕಾರನ॥೧೮॥ ಸುತನಿಂ ಮವದ್ಯ ಸಂಸರ್ಗ ನಾಗುತ್ತ ನಿಜ। ಖತನೆ ರಗಲಿವನ ತವೆಯ ಶಿಖದ ಕೆಮಂ

ತ್ರಿಗಾನಾತಿಯುತ್ತೆ ನೆಗೆ ಯನನೆ ಪಿಯ್ಯ ನಿಂವಾಗ್ರ ಯಂ ಮಾರಡಿಕೆವರನಾ। ಪತಿಸ ದ್ವಿತ್ತ್ರ ರಲಿಗ ಜೆಗೆಯ್ದು ಬಪು ದೆಂದು ಕಳು ಖುತ ಶಿಗೃ ಗತಿಯೊ ಕಾಲಯ ಕೆಯ್ದು ಕೆಂದರಾ। ಕೃತಿ ಮುಳಿದು ನಿಜ ಮನ್ನ ಕಂದರಿದು

ಕಾಂಡಳಿದನವನೆಂದ ರಾಪಿ ಇತ್ಯ ಹೂ॥೧೮॥ ಯೆಂದಡ ದಕೆನು ನಾವಿದ್ದರ ವೆನುತ್ತಲಿ। ಮುಂದಿದ್ದ ಸ್ನಂದಾಯಿ ಯೆಂಬಲೆಂಕನ ಮುಖವ। ಮಂದಹಾಸದಿ ನೋಡಿ ನಿಗಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಶಿರಾಬ್ಜವನು ಪರಿದೂ॥ ತಂದು ಶಂಕರನತ

ನಿಗೆ ಪ್ರೆಲಿಯನಾ। ನಂದ ದಿಂದೆನೆ ಪಸಾದಂ ಜಿಂಯ್ಯ ಯೆಂದು ಸ್ತುಳಿ। ನಂದನನ ತೊಳ್ವಿದಿದು ಜಡಿವ ಖಂಡೆಯ ಸಪಿತ ನಡದ ಧನ್ಯ ಪ್ರುತ್ಯನೂ॥೧೯॥ ಪಿಳಿನರಮ್ರುಗ ರಾಜ ಚರ್ಮಾಂಬರನ ಖತ್ತ। ಬಾಳನ ನಾಬಗನ ತಲೆ

ಯ ಬಿಡಲು ದೆಬಿದಿಯೊ। ಬ್ರಾಳಬಿಡಿ ದೊಯಿವಾಗ ಅಜನಸಂಬಂಧಲಿಖ ತಕ್ರಮಾನಾದಜೀವಿಯಿ॥ ಅ್ರಾಳಾ ಚನ ದಿನಂನಾನಿಂ ಬಂದ ತಪ್ಪಿ ಪ್ಪೆ। ವಾಳಿಯೊಳ ಗಿಂನ ದೆಂದಾ ಡಲಿಂ ತಾ ಯೆಂದು। ಪೊಳಿ ಟ್ಟುಟು ರಜನಂಪ ರಿ

ಜನಂ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಿರ್ದ್ದರೂ॥೨೦॥ ಬರಿದೆಸ್ಸಿಂಧವಸ್ತ್ರ ಪಂಚರ ವೆಕೆಸಿ ಬಿ ಯೊಳಿಳಿ। ಯ ರಯ ಗಾನ್ಯೆಗೆ ತುರಂಗಗ ಳೆ ಕೆವಸು ಧಿಶ। ನಿರ ಕದಿಂ ಕುವರರಿಗೆ ಕಾಡ ವೆಕೆರಾಗ ದಿಂ ಪ್ರೆಪಾಳಿಪಾನಿಸಾಬ

ಗಾ॥ ಮೆರವಕೊಳತಲೆಯೊಳೆ ಜವ್ವನಿಗನಪ್ಪದಿಂ। ಕಿರುಗೂಸು ಮಡಿಯ ಲೆತಕೆ ಬಸವರಾಜನೆ। ಅರಿವನಿವರಾದಿಯಂ ಕುವರನಿಂತಾಯ್ತೆಂದು ಮರುಗಿದರು ಸುಜನಕ್ಕೆಗೆ॥ ೨೧॥ ಮೈಸಲಿಂಸಡದ ಮಬ್ಬಿರುದ್ಧಾ

ನದೊತ್ತಿಸೊಳ। ಗಾಸುತಂತಪ್ಪುರುಷಮೂರ್ತಿಯಂ ಮೊಡಿಪ। ದ್ವಾಪನದಾಳಾಪರಬ್ರಂಹ್ಮಮಂನೆನೆದು ಶಲ್ಕಿರಲು ಸಂದಾಯಿಪಾರ್ದ್ರ॥ ವಾಸಶಿಸಿ ಖರವಭೂಮಿ ಯೊಳುದ್ದಿ ಖಡವವಿ। ಆಸದಿಂ ಜಡಿದು ಷಿಡದತಲೆಗೆವೊಲಿ

ಬಿಸುತೆತಿ। ಯಾಸುಬಟನಾಲ್ಕುಸುಕುಮಾರಂಗೆ ಬಂನವಿಸುತಿರ್ದ ನಿಂವಂ ಗಾಸುವೆಸೂ॥ ೨೨॥ ದಿವಬಿ ತ್ರೈಸ್ರಿಯ್ಯಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನಿಖವುಶಿಯದಿಶಕ್ಷಿಯುರಪರಿದುತಲೆಬಿಖು। ವಾವೆಳೆಸಿವ್ವಾವಧಾನಬೆಕ

ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಪಂಚವದನ ನೆನಲು॥ ಅಗಾವಚನಮಂ ಕೆಳಿ ನಸುನಗುತಲೆಲವಾಕೆ। ಶ್ರೀವನ್ನಪಂ ಚಕದ ಮಂತ್ರಮಂ ಮರವಾದಾ। ದಿವೆಳೆ ನಾಖುನು ದೈವವರಲ್ಲವೆ ನೆಜಿಯ್ಯನುಡಿಯ ದಿಶಲೆಕೆಂದನು॥ ೨೩॥

ಶ್ರೀಮಂತ್ರಿಯಂ ನಬಿತನಾಗ್ನೆಯಂ ಮಂನಿಸವೆ। ತಾ ಮಡಿದನಯ್ಯನಾ ಗಾತಿನಿಂನಲೆಂಶ ತನ। ವಾಮಾಳೆ ಯಪ್ಪುವೆಂದುಬ್ಬರಿಸಿಯೆನೆಜಿಯ್ಯವಾನಿ ಯಾಕಪ್ಪುದೆಂನಾ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಯನಿರೂಪಕ್ಕೆಯಂನಾಸ್ತುತ್ತಿತೆಗೆಂದಾ। ಡಿಗ

ಮಂತ್ರವಖಿಳಮೂಲಸಂಖ ವಿಂಶಿದರ। ನಾ ವಾತ್ಪದಿಂ ಖಡ್ಗಖುಟನಗಖುದಲ್ಲದ ಡಿಬೂಮಾತೆಯಪ್ಪುದೆಂದಾ॥ ೨೪॥ ಅರಾದಡೆಲೆಜಿಯ್ಯಯಂನೊ ಡೆಯನಾಗ್ನೆಗೆವಾನಿ। ಯಾದಾಡೆಂನಂನಪ್ಪು

ತ್ರುತೆಕೆಳ್ದಡೆನಯ್ಯ। ಮಾದೆವನಂನೆನೆಯದಕ ಟಬಡುಗಾಯ ದಾಖುನಿನಖಿಯಲಷುದಿಯನಲು॥ ಗಾದೆಬಿಡಂತಾಗಿಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಕನಾಮ। ವಾದುದಂಕೈಯ್ಯೊಡನೆ ತೆಗಪ್ಪಿನೆನಗಾಂದರಿದೆವಿ

ದವೆಷಾಯಿದುನೊಡೆಂನ ನಾವಾತ್ಪಮಂ ಯಂದನಾಸಂದಾಯಿಯಾ॥ ೨೫॥ ಅದಿಯ ದೆವಪಾದೆವಪಾಯ್ದನಾಪಾಯ್ದನ। ಗ್ಗದ ಚೆಲ್ಲ ಕುವರನಂತ ಲೆಬಿರ್ದ್ದ ದಯ್ಯಯ್ಯಮದನಾಶಿ

ತ್ರೈಂಯ್ಯಖಿಷಿಖಿಷಿನಿಂನರೂಮದಾ ಕೆಂದಗ ಜಿಯಾಗಸದೊಖು॥ ಪಾದರಿಪೊ ಪಿತವಕವೆತಕಾ ಮುಂದೆಕಾಂಯ್ಯದನಿಷ್ಪುರುಂಡಬಲೆಯೆಂದುಮನಾಲಿಮಯವಿಮಾ। ನದೊಳುಳ ವನಿರ್ದ್ದನಂ

ತ್ರಿನಿಸಂದಾಯಿ ಖಡ್ಗವಜಡಿದು ಬಾಬ್ಬಿರಿದನು॥ ೨೬॥ ಹರಹರಮಹಾದೆವಷಾಡೆಂಮಕೊಂಧರಪರಿದು। ಶಿರವಂಬರಕ್ಕೆಸುಖನೆಗೆಯೆ ಕುಂಡಲಿಯೆಖಿರಿ। ಯುರುಗನಪನಾ ಮನಾಲಿಪ್ರಬಿಯೊಪ್ಪುದ್ದಿಲಿ ಪ್ರಕಾ

ಶಿಮೊಯನಲ್ರಜ್ಞಿಯೆಂ॥ ಪ್ಪುರಿಶಿರತ್ತದಧಾರೆಷಿ ಸ್ಕೆಬ್ರತ್ಯನವಾಮ। ಕರವಸ್ತೊಡಿ ದಡಲಿ ಮಂಡಿಸುತೆಮಪಕರ। ನಿರದಿಂನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನಡಿಗಡಿಗೆಬಿಡ ದಾದರಿಶಿ॥ ೨೭॥

ಕರಿಪಿಡದಮೂರ್ದ್ಧಕಳ್ಳಾಖಡ್ಗ ಶಿವಚುರಕೆ। ಕರ ವಾಳಿನನು ತ್ತಲಾಗಸಕ್ಕೆದ್ದು ಕಾಡಿ ಶಿರಂ। ಕರನಪಲಿಗೆಂದೆಳೆದಮಸ್ತಕವನೆಡಗ ಮ್ಯಾಳಾಂತು ವಕ್ಷ್ಯನಾಕರದೊಳು॥ ಪ್ಪುರಿಷಖಂಡೆಯವಿಡಿದು ಪಂಚಾ

ಕ್ಷರಿಯನೊದರು। ವಶಿಧತೆಯಂ ಕಂಡು ಪುರಜನಂಪರಿಜನಂ। ಶರಣಾಂದುಮರುಗಿಕಿತ್ತಿಸುತಿರಲು ಸಂದಾಯಿ ಪ್ರಪಸಖಿಗೆನಡೆತಂದನು॥ ೨೮॥ ಕರದೊಳನಮಃ ಶಿವಾಯೆಂಬತಲೆಗಾನು ತ್ತೆರೆ।

ವಿರದು ಬರ್ಪಾಡಿಗಳ್ಗೆ ತಿಳ್ಪನಾಗಿಪ್ಪ ॥೨॥ ಪತಿದೇವ ದುರ್ಮುಖ ಜನಂ ಪೊಗಳ್ದು ಜಯ ಮಹಿ ಯಮಹಿಚಾಂಗು ಬಲರೆನಿತರ್ಪರ್ಪ ॥ ಗಿರಿಜೆ ನಾನಿಕರದಿಂ ಸುರರುಂ ದುರಿಯ ಮೊಗ ಗಾಲಕಲಸ ಶಿವ ತಿಗರೆಯಲ್
ಪ್ಪುಗಿಸಿ ವಮರರಿಂ ಪತಿ ಮುತ್ತನಾಗಿಸಿ ದಿಗಳಿಪ್ಪ ತ್ರಿರೆಸಿ ನಿಗೆ ಬಂದನಾಪೋ ಪ್ರತ್ಯತ್ನನಾ ॥೨॥ ಬಾಳುದವೆಸ ವಿತನದ ತಂದು ಪ್ರತ್ಯಂತಿರ್ವ ಚಾರ ರಾಯನ ಬಲದ ಕೈಂಪ್ಗೆ ಕುಡಿಸಿಂ ಸಾರಿ ತಾಳ್ದವ ನಿಬಿಯೆನಿಪ್ಪ
ಕಿಶತುಂ ವಿದಿದೆ ದದ ಕರ ದೋಳ್ವ ವಡಿಸಿ ಕಾಂಡು ॥ಕಿ ಸುಸಂದಾಯು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂಬ ವನಸುವ ಮಿಳ್ಳ ದೆನಿನದ ರಾಳಿಜ್ಜ ಮನದಿಂದಪರಿ ದೇವತ್ತ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ ನಮಸ್ಕರಂ ಜಪಿಸು ಶಿದೆ ಮಾದದ ಬಗೆ ವೆಳಿನೆ ॥೩೦॥
ಮೂದಲಿಯ ವಾರಾದು ಬಿಂನೆ ಸುದೆವಳಿ ನಾಧಳಿ ದೆಸು ತ ಕುವರನ ಕರದು ಕಾಂಡು ತಾಂ ಮೊದುದನ ವಂಚುಳಿತು ದಂತನನು ಡಿಯನಾತನ ಮಾನ್ಸುಡಿಯನಿತ್ತ ಯಾ ॥ ವಿಧಿಮಂ ತೋರಿಸಂದಾಯು ಬಾಳ್ಪಿದೆ ಸಿವೆಪ್ಪ ಪ್ರಾ
ಪೆವೆಯನ ಲಾಲು ತಂನ ತಲೆಯಂ ತಾನೆ ಪಾಡದೆ ತಂನಿ ಡ ದಕ್ಷೈಯೆ ಪ್ರಾಣನ ಲುಶಿರಂಬಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೊದರೆಲಾ ॥ ಶಿತಾ ॥೩೧॥ ಕಡು ಚೆಲ್ಪ ಕುವರನಂ ಕಾಲ್ಗಳರ ದೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಡಿದನ್ಪೆ ಸಲೆ ಅರಸನಾಗ್ನೆಯಂ ಮೀರಿದಂ ದಾ
ಡೆಯನನಿಕಾಳಿಂದದ ನಾಗನಂತವೆಯಬಿದು ತಂನ ಶಿರಮಂ ಪ್ರತ್ಯತ್ನನಾ ॥ ಮೊಡದು ಕೊಂಡರಂ ಬಾಳಿಸುತ್ತ ಸುಶಿ ಕೊಂಡಾಡಿನಡ ದಕ್ಷಿಮ ಪ್ಪಕವ ನ್ರುಪನ ಬಲಸೈನೆ ಕಾಳಿ ಮಡಿಯೆಗಾ ಚೆಳ ದಿಂ ಘಾಸಿದಿಂದು
ಕ್ಷ ಶಿಸಿ ತವ ಮಳ್ಪಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನಾ ॥ ಶಿ ॥ ನೊಡಿ ಕಲಿಪ್ರತ್ಯ ಶಿರಮಂ ಗನಾಚಿತ್ರ ರರಕಾ ಡಾಡುವ ಕಪವಾರ ಮಸ್ತಕಮಂ ಮಹೀಶರಂ ಗಾ ಡಿಯುಂನು ಡಿದನಂಗದ ನಿಂನ ಮಗನ ತಲೆಯೊಂದ ತೆರ್ತ
ಡೆಂಡಿರಿಸಲು ॥ ರಾಡಿಳಿದಕ ತಿಗನಾಚಿತ್ರರನಂ ದುಡಿತ್ತೆ ಯಂ ಮಾಡಿಶರರ ಗಾರವಕರ್ನ ಮಂತಂಗಳ್ಗಾನಾಡಿಳಿವೆ ಮೊರವ ಸೂರಿ ಯ ಕಾಳು ವಸ್ನೂಚನ ನಗಳಿನ ತೆಸಿದ ವಿಕ್ಕಿಲು ದಾಳಾ ॥೩೨॥ ಯಾರದು ತಲೆ
ನುಡಿವ ವಾಂತ್ರಾ ಪ್ರತ್ಯ ಡಿ ನಾಗರಂ ಕರ ನ ತಲೆಗಸು ಬಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೊದರೆ ಯರಳು ತನ ವಿಚಾರನಂನ ವನ ತಲೆಗೆ ನಾಡೆಯ ಪ್ರಿನಿಂನ ಮಗನ ರುಂಡಾ ॥ ವರರಾತ್ತ್ಯನೆನಿನಗೆ ಸಂದಾಯು ಮನ್ನಪಿ ಶ್ವರನವನ ತಲೆಗೆ
ವಳಿ ಯಂ ನ ತಲೆಯೆಂದರಿದು ತಿರು ಕೊಳ್ ವಿನಾಚಿ ಪಡಗಿ ದಾಡಿ ಮುತ್ತ ವಿಯೊದವೆಯೊದಳಿತ್ತು ಶಿವನಾಮಮಂ ॥ ೩೪ ॥ ಲಾನಾಳಿ ಚಿತ್ತಂಗೆ ತಲೆಗಾಡಲು ಬಾಧೆಯುದು ತಾನೆನಗೆ ಪಳಿಯಾವೆನೆಂದು ತಳಿ ಸಲ್ಲಾ ಪ್ರದಾನಿಯ
ಶಿರಕ್ಕೆ ಅಸು ಬಂದು ನಾಲ್ದಿ ನಿಗೆ ಕರ ಸಂನಾಲ್ಕು ತವೆನದು ವನಾ ॥ ಗ್ಲಾನಿ ಶಿಂಶರನ ತಲೆಗಿ ಸುರುಕಳ ಪೆಂನ ತಲೆ ಯೆನವ್ರ ಕಳಸಕ್ಕೆ ಕಾಣ್ಬುದೆಯೆಂದಾ ಚಾಳಿ ಭೂನಾಥನಳಿ ಡಿಳಿದ ಮಂತ್ರದು ಶ್ವರನಾಸೆಪತನ ಜಮಸ್ತ
ಕವನಾ ॥೩೫॥ ಲಾರು ತಲೆಗಳ ಕಂಡು ಮಿಕ ವ್ವಚನನಕ್ಕರ ದಿರಸಂ ಹೊಂದ ವಂನಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಂಗೆ ದೂರು ಬಯಲಿಂಗಾಯ್ತು ತಿತಿ ಪ್ರಿತವ ನಪ್ಪು ಸತ್ವ ಂಧ ವನಾಗಂ ॥ ಬೆರುಳ್ಳಿಯೆ ನಿವ ಡಿಳಿಗೆ ನಂನ ಹರನಾವರಿಂ

ದು। ಮಾರುತ ವಿನೆಸುತ್ತತಂನಯಕ್ಕೋಕಲನರಿದು ನಲ, ವಿಶಿಷ್ಟಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಘನಸ್ಫೂರ್ತಿಪ್ರವಿತನಿಜಮಸ್ತಕವ ತರಿದಿರಿಸಿದಂ॥ ೩೬॥ ಪರನೊಡನೆ ಶಂಕರನ ಮನಮೊಂದು ತವೆ ಮಂತ್ರಿ। ಪರನನು ಮಹೇಶ್ವರನ ನಿತ್ಯತೆ ಮಂತ್ರ
ಲಕ್ಷ್ಮಿನಿ। ಶ್ರೀ ರನಕ್ಕೆಲ್ಲಪಮಂ ಮುತ್ತತೆ ಬಂದಾಯುವಿರುವ ನಾಸುತವೆ ಶಿವನಾ॥ ತಿರುಕೊಳ ವಿನಾಚಿಯ ಯುದು ತಲೆ ಸತ್ಯದ ಸುಖವ ನರಪನರಿಬ ಯಸ್ಸಿ ಬಾಯ್ಗೂರ ತಲೆ ಮಿತ ವಚನ। ನರು ಚಿದಂಬು ದಿ ರಿಮಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣ
ಗುತ್ತಿ ಘಂತಲೆನಿತ್ತಿ। ಬತಲೆಗಳ ಕಾಣ್ದರು॥ ೩೭॥ ರಾನಾರಿಯಂ ತಕ್ಕುವರ ಮೊಳಿದ್ದು ಕೈಘಫಲಗೆ। ಗಾನಾನರಿದವ ಕನಿಬಕೆನೆ ತಾಯೆಚಿತ್ತೈಸು। ಮೆನಾಬ ಶಂಕರಗೆ ನಿಂನನಾಬಗನ ವರಂ ಮಂಗೆಸಂದಾಯ್ವ ಶಿ ಹೋಪಿಗ॥ ೨
ಷ್ಟೋನಾರಿಶ್ವರನ ಪರಿದತಲೆ ಸಮ ಮೊಳಿದ್ದಪೆಲು। ಕಾನಾತೆ ವಾಮಿತವಚನ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ನಾನೆಯನಂ। ದೆ ನಾನಯ ನೆಯರುಶಿ ಶಿ ಮುಖದ ಮುತವತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಲು ಯಥಾಕ್ರಮವನ॥ ೩೮॥ ಯೆಲ್ಲುತ್ತಲೆಗಳ ಬಗೆಯ
ಶಿಪುತ್ತಲೆ ನಡೆವರು। ತ್ರೈಘುತಲೆಗಳ ಕಾನುತಾಘು ತಲೆ ಸಂತಪದಾ। ಳಿಘು ತಲೆಗಳು ಪ್ಪುಳಿ ಹೋಗಿಘು ತಲೆ ಬದ್ದಿನಿಂದೆಘುತಲೆ ಚಿತ್ತಾಂತೆಯಾ॥ ಅಗಾಘು ತಲೆ ಮೆರಪು ತಿರ। ಲಿ ಘುತಲೆ ಮಂತ್ರಮಂ। ಪ್ರಿಘತಲೆ ಬಾಧಿಸು ತ್ರೈ
ಘುತಲೆ ರಾಜಿಸಲು। ಬಾಘು ದಲೆ ವೇನಲಾಪ್ಪುವೆ ಘುತಲೆಗಳ ಗುನಾವನಿಘುತ ತಿಸುತ್ತಿನಿಂದಘೂ॥ ೩೯॥ ಲಾಕವ ಶಿವಂತಿನೆ ಸತ್ತೈಂದ್ರ ಬಾಳನ ರಾನಾರಿ। ಯಾಕೆ ಮಿತವಚನನ ಶಿರಕ್ಕೆ ಪತ್ತಿಗೊಡ ಬಿದ್ದ ಗಾಳಿಕೆಂನ ಕಿಶ್ರ
ಕನಾ ಕೆಂದುನಿಶ್ಶೈನಿ ಖಡ್ಗವ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದು ಬ ಳಿಕಾ॥ ತ್ರಿಶಂಕನೊಡನೆ ಚಂಡಿಕೆ ಯಾಪನಂ ವ ತಿಯ। ನೆ ಕಾಂತ ಮಕ್ಕೆ ಮಾಡ ತಲೆ ಬಿದ್ದಾಮ ಕ್ತಿಯಮ। ಪಾಕ ಪಾಟದ ಬಿಯ್ಯಗದ ಕಯ್ಯೊಯ
ನಲಮ್ಮುತವ ತಿಕಾರಲ್ಲ ಮರಿಸುತ್ತಾ॥ ೪೦॥ ವಿರ ದಪಗಲ್ಲಾ ಘ್ರಮಾರವ ನಾ ನಿಜಲಿಂಗ। ಧಿರಬಿ ಕೈಯ್ಯುಸು ಕುಮಾರ ಬಿಲಾಳ ಗಂ। ಬಿರದಪ್ಪುಂನಾ ಂಗಳಾರಾಮತಂದೆ ಜಂಯ್ಯಾರವು ಹಸಾಳ ದಿವಂ॥
ಸಾರಗೊವಿಂದ ಭಟ್ಟಾರಕ ಶಿವಕ್ಷ್ಮಣ ಧಾರಾ ನಿಶ್ಚಿತ ದಾ ಚಾರಬಂಕಂ ನಾಂಗ। ಳಾರಮ್ಯ ವಪ ಪಾದ ಸಾರಸ್ಸಧ್ಯಾನದಿಂದಾ ರಾನಾರಿ ಶಿವನ ಪೂಜಿಸಿ॥ ೪೧॥ ಪರಿದಿಪ್ತ ಶಂಕರ ಸರವ ಮಂಪಿದವಗು ನಾರಿಕಾರ। ಲ್ಲಾರಲ ತಿ
ಕೆಕ್ಕೆ ವಿಡಿದು ಕೆಂಜೆಡೆಂಪ ಪಿರಿಯ ಬಾಂ। ಮೊರೆಥ ಲೆಂಯಪ ಪ್ಪುಕುಂಡಲ ದಪ್ಪನಾನಿ ಗಂನಾ ಮೂಪ ಬಿಪ ಗಾರಳ ಪಂಚಮು ಖದಾ॥ ಮೆರವದ್ಧ ದೇಹದ ಗಜಿಯಗಜಾಜಿನ ವಸನ। ದುರುವದಶ್ರುಮ ಜಡುದಿಯ
ಮುರಿದೊವಲ ತೊಡವಿನೊ। ಳಿಶದಾಯುಧ ದಕಾಲ್ಲಂನಾನಂ ದಿಯನೆರಿದವ ವಂಪ್ರಸಂನನಾದಾ॥ ೪೨॥ ಶಾ ಪಿಕಾಮರಘಳಿವ ಶಂಭು ಮುಕಾಂಗನೆಂಯ ಬಿಟದವರಿಗೆ ಕುಸು ಮಸರಗಳಂಕರಾವಂತಿ। ಮಾ
ಕಿಶರನಾರವದಿರು ಘಲಂಗಳು ಬಗೆಪ ವರಲ್ಲಮು ಪ್ಪುಂಗಳಿ ವಪ್ಪು॥ ಮೊಟವೆಗಳ ಕೈಲಾಸ ಮೊಳಗೆ ಂದುಗನಾ। ಕೂಟಂಗಳ ಯ್ಯೆದೆಚಿಕೆ ದಾವೆಳನಲು ಶಶಿ। ಜಾಟಪ್ರಸಂನಕಾಲದೊಳು ಸುರದುಂದು

ಸರಸಮಾಸ್ತೆಗಳದರು॥೪॥ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಯನ ಭಿಯ ನೆತ್ತಿಸುತಿರ್ದರು ನಾಡೆ। ನರುಗಂಪಿನ ಸಲಂಬ ನಯ್ಯಾಚಿದಿಯಮರ್ದ್ದಂಬಾಕೆ ಮುಡೆಯದೆನ್ನಿಯಾ ನಾಕೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಗಳು ಕಮ್ಮನಾರವ ಪಿಡೆ ವಸೆಯು
ಬಸದಳಕರು॥ ಯಿತಮಿದದಬಚ್ಚಿಯ ರಿಧಜತಿಗಳಾಗಾಗ। ಮರವಸ್ಸಗ್ಗದ ಚೆಲ್ಲ ಸ್ವರಿಮಿ ಂಡಿಯರು ಪಲ್ಲ। ಮ ರಿಮೊಗನಮ ದೆಬಿಯರ ಕದರು ಮೊಗನೊ ಡನೆ ಕೆಗ್ಗೆ ಗಾರಲ ಸೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದ ಸಾ॥೪೪॥ ಶ್ರೀಸಂ
ಹಿನಾಥ ಗ್ರಸ್ಯಂಗಿರಿತಿ ವಿಶೇಶ್ವರಮ। ಹ್ರಾಂದ ಮುಖ್ಯಸತ್ವ ಮಥರಿಂದ ಧಿಕರು। ಹ್ರಾನಿಕ ಡಿಂಮುರಾತನವಸ್ತ್ರ ದಿಂಪದ್ಧ ಸಾಧ್ಯರ ವಿಲಾಸದಿಂದಾ॥ ತಾನೊಪ್ಪು ತಿಪ್ಪುದ್ದ ಸ್ಪತ್ತೆ ಶರಂ ಸದ್ವೃತ್ತ। ಮಾ ನಿನಿಗೆ ಧರ್ಮ್ಮ ಸಾಲಾ
ನ್ಯಾಡಿಗಳಾಳಿಪ್ಪ। ವೆನನಾದ ಡೆಗಾಡುವ ಕಾರುಂಣ್ಯ ದೆಳೆಯುಂ ಸವಿನುಡಿ ಯ್ಯೊಂತೆಂದನಗು॥೪೫॥ ಸತಿಕೆಳು ನೈವಿನಿಬರಾಳಗಾಪ್ಪನಸುವಿಗ। ನಾತಿ ಯುತ್ತೆವಂಮನಿನಗಾಬದ್ದು ಕಬಿಕೆನಲು। ಪತಿಮಾತ್ರ ಮು
ಖ್ಯರಳಿದಿರ್ದ್ದ ದಂಲೆಕ್ಕಿ ಸಡಿರಿರು ಕಾಳವಿನಾಚಿಯಾ ತ್ತಾ। ಸುತ ಶಂಕರಂಗೆ ಪಾರ್ವತಿನ ಕಾಡಲುದೆವನಮ। ಗತಿಶಯದಸುಖವಲಾಭಕ್ತಸಂತೋಷದುಂಗ ನತಿನಿಂಮನಲ್ಲದೆಳ ನಿಜನಮಗೆ ಭೋಗಮೊತ್ತಗಳಿಂಮ
೧೩೨ ಭಿಯೊನಾಕ್ಷ್ಮ॥೪೬॥ ಯೆಂದವನಿತೆಯನುಡಿಗೆ / ಪತಿನಾಮುನಿಸಿ ಮೊದಲಾತ। ನಿಂಡಿನಿಬರಳಿಯ ಬೆಸಾಯ ತವಂ ಬದುಕಿಮೆ। ನ್ಯಾಂದೆಳ ಶಿವಶಿನಾರಿ ಸುನಿನಬ ತೆಯನಲು ಶಂಕರನ ತಲೆ ಮೊಲು ಕಾಂಡ
॥ ವಂದಿಕೆ ದೇ ಮೂರುನಾಲ್ಕ ಯುದಾರುಕಾ / ಡತಿ। ಭಿಂದಮಾತ್ರ ದೊಳಿಲುಜ್ಜ ಗಿನಿಬಳಿಕಮಾ। ಶೆಂದು ತಿವ ದೆವ ವಾದ್ಯಂ ಶ್ರಗಾತತಿ / ಯ ಜಯಜಯಧ್ವಾನಗಳಿರದಹಾ॥೪೭॥ ಲಿಬ್ಬಿ
ಬದ್ದಿರ್ದ್ದ ಅಪ್ಪಿಗಳ ತಮ್ಮ ತಮತಿ। ಯಮು ಸ್ತಿ / ಪದಿಂಬಂದು ತಲೆಗಳಂ ಶ್ರೈಯರಡಾರಳಿಖಡಿ ದೆತ್ತಿ ನಿಜ ದೆಹ ದೆವಾಲಯದ ಪ್ರುದಂಯಾಜ್ಜ / ಖ್ಯಾತ ದೊಳಗೆ॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ಸತ್ತ್ಯಾನಾರಿಂಗಮಂಬ
ಯುತಸುತ್ತ್ಯಾಲ್ಲ ಪತಿರಳಕಮಲ ಶೊಭಿಯ ಮಚ್ಚಿದಂ। ತಿಲ್ಲರು ಮಹಾಪಸ್ತ ಕಂಬ ಡಿಯೆಗನಾತತಿಯ ಘಿಯೆಂದು ಕಿತ್ತಿರ್ಪದರ॥೪೮॥ ಧರೆಗೆ ಸವತ್ರಂಕರಂ ಸುಗುನಾವಾರು ಧಿಮಂತ್ರಿಯಯುರುದಾಪ್ಪವ
ನವಸ್ತ್ರಿಮಂ ತ್ರಿಲಚ್ಛರಿರು ವಿಯ। ಹರನಾಸಿಂಗಿ ಯುಚಿ ದ್ಯಾಮನಸ್ತ್ರೈಧ್ರ ಬಾಳಂಚಂದ್ರವದನೆಯುಪ್ಪ॥ ತಿರು ಕೊಳವಿನಾಚಿ ರವಿ ಕುಲದಿಪ ಮಿತವಚನ। ಪರಮಾತ್ಮೆಯು ವ್ಯುತ ವತಿಯರು ಕೂಡಿ ಸಾ
ಸ್ತ್ರಾಂಗ। ವೆಳಪದಂ ಡಪ್ರಹಾನಾ ಮುರಮ ಜಿಕಿತ್ತಿಸ್ಸು ತಿರ್ದ್ದರು ಮಹಾದೆವನಂ॥೪೯॥ ಜಯ ಜಯ ಗಿರಿಶ ಜಯ ಜಯ ತ್ರಿಪುರಹರ ತಿಜ। ಜಯ ರುದ್ರ ದಾರ್ದ್ದಂಡ ಜಯ ಚಕ್ರ್ಯ ನಾಪಿಂಡ। ಜಯಬ
ಯುಗಧ್ವರುವಿಚ ಯಜಯ ಸಿತಾಪ್ಪರ ಪಿ ಜಯ ಸರ್ವ್ವನಾಪ ನಿಶಿವನೆ। ಜಯ ಮೃತ್ಯುಧ್ವಮಹಾರಕ್ಷ ಜಯ ಹರಲಲಾಟ ನೇತ್ರ। ಜಯ ಶಕ್ತಿ ನಿಜ ರೂಪ। ಜಯ ದಿಶಿಕಾಲಾಪ। ಜಯ ಪರಿಚಕ್ರ ತ್ಯಸಂಸ್ತುತ್ಯಮ

ರ್ಧಂ ಚೋಳರಾಯ ನೃಪಮೃಗ್ಯಾಚಾರ್ಯಾ॥ ೫೦॥ ಲಿಖಿತಕನವರತ್ನ ಖಚಿತ ಕಳಸಪ್ರಕಾಶಿಂತು। ಕನಕಮಯ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಲಿಂಗಗಳಿಂ। ಘನಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಂದು ನಂದಿವಾಳಿಗೆಯೊಪ್ಪಿರಲ್ ಕುಳಿಶಿಸುತ್ತಿಬಿನ್ನಗ
ತದ್ವಾರಾಲಕದ ಮಣಿ ಮಕುಟಗಳ ಕದ್ರು। ವಿನಮಕ್ತಳ್ಗೆ ಮಲ್ಲ ನಾಗಗಳ ಕೆತ್ತಿ ಕಂಡ। ವಿನಲುತವ ತ್ತಿಂಬ ಬೆಳಗಿಂದುಳಿ ಯನಲು ನೆಗದ ವಾಗಸ ವಳ್ಳಿಗೆ॥ ೫೧॥ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಪಯೋಧರಂ। ತ್ರಾ
ವಡೆಗೆ ತೋರಿಯೆ ತದಪಾಂಗದಾಳ್ಕಿಂಚೆ ಕುಸು। ಮಾವಳಿಯ ಪ್ರತ್ಯಗಳ ಕರೆಯೆ ಮುಂದಿಲ್ಲರ ಬಿದೆನೆ ಬೆಳದ ಫಲ ದೊಪ್ಪಿಲು॥ ತಿವಿಮ ನಾಬಿರಥ ಮೊಳಗ ವಸ್ತುದಿಂದ ಶರಂ ಸ್ವಧಾವಿಸು ವೆನಿಪ್ಪ ಶಿವನಾಲಯ ಕೆ ಕಾಂಡೊಗೆ
ಯ್ದು। ಭಾವದಿಂ ಸಪ್ಪಲಾಕಂನ ಮಿಸಿ ಘುಪ್ಪ ಕಂಬಂ ದವಾಕ್ರೀಲಾಸಕೆ॥ ೫೨॥ ಬಂದು ನಂದಿಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲಾಳ್ಗೆ ಪ್ಪವತಿ ಯುಂದ ಲೆತ್ತಂದವರು ಮುಪ್ಪ ಕಂಗಳ ನಿಳಿದು। ಮುಂದೆಯದೆಳ
೧ ಶಿಂಪ್ಪಾಸ
ನಾಳವನಾದ ಸತ್ವೆಶ್ವರನಸ ಚೆಯ ಪಿಗಾರ್ಹ॥ ನಿಂದೆಂದು ನಿಷ್ಠರಂ ತೆಗದು ಬಿನಿ ದಪ್ಪುತಾ। ನಂದಿಸು ತನಂದಿಶ ಪ್ರಂಗಿರಿಟಿ ವಿರಗನಾಪ್ರಂ ದಕ್ಷಿಯಮಹ
೯ ರಸಂಡ
ದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರ ತೋರಿಬೋಗಳುತ್ತಿರ್ದನಾ॥ ೫೩॥ ಶ್ರೀ ತಕಂಠನುಕ್ತ ಶಂಕರನಪ್ಪದಿಂ ಮಡಿದ ಕಥದಿಂದೆ ಸಂದಾಯು ವಿತಿಮೊಖಿ ಮಿತ ವಚನ। ರತಿ೬
೭ ನಿಪ್ಪಿಯಂ
ಮಡಿಯೆ ಪಳಿಗೆ ಪಳಿಯಾ ಮಂತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿರುಕಾಳ ವಿನಾಚಿ॥ ಸುತ ಬಾಳನರಿದ ತಲೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮೊದಲ ಮೃತವಾಸುವ ಮೃತವತಿ೨
೮ ನೊಳಿದು
ಬಿಡೆನಲಾತ್ತ। ತತಿಯು ಳಿದು ನಂನವನ ಬಯಲ್ಪದಳ್ ನೋಡಿ ವರಗನಾಕರ ವೆಂದನವ ವಂ॥ ೫೪॥ ನೋಡಯ್ಯ ಸಂಧಿಶ ಧಮ ಪತಿಯ ಸ್ನಾನ
೯೦। ನೋಡು
ಪ್ರಂಗಿಶ ಪತಿ ಮೊಖಿಯಂ ವಿಶೇಶ। ನೊಡು ಸಂದ್ರಾಯ್ಯ ಯಂಮಿತ ವಚನನಂ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಂ ಶಂಕರನನು॥ ನೋಡಿಗನಾಪ ಸ್ಕಂದ ಮಪಮ ಸ್ಮೃಗ
೧೦ ಘನಿಲ ನೋಡಿತಿ ರುಕಾಳ ವಿನಾಚಿಯ ನಮ್ರುತ ವತಿಯ। ಕೊಂಡಾಡಿರೆ ಗಂಗೆ ಗ್ಗಾರಿಯರೆಂದು ತೋರಿಪ್ಪೆ ಶವದಿಂದ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದರ॥ ೫೫॥ ಶ್ರೀ ಮಿಷಮುಖ ನಮಿ ತಂ
೧೧ ಬಿರಪ್ರಪುರ ಪ್ರಿಯಂ ಶ್ರೀ ಮಿಥನರ ಪ್ಪು ಕಿಂನರ ನಾಯಕರ್ತ್ಕರ್ಗೆ ಟಿಕೆ। ರಾವಪುರುಶಿಪಾಡುತಿರೆ ಸಿಂಪ್ಪಮದ್ಯದ ಕಂನಿಯರು ತೊಳಲಂತೋಲೆಂಯಲು॥ ಬಾಮರವನಿತೆಪ್ರಾ
೧೨ ಶಿಕಪ್ಪಜಂದನು ವಿಡಿದ। ವಾ ಮಕರಸಾ ಶಿಶಿ ವಿಸ್ಪಿ ಸುಂಧಾ ಕುಚ ವಿಗಾನ। ಕಾಮಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಿದ್ಧ ಕಂನೆ ರುಜಯ ವಿಡೆದಯಾಗಾಳಿ ಮೆರದಂ॥ ೫೬॥ ಮೆರವತಂಗ

೧೩೩

ದ್ರುಗಳ್ವಮಂಟಪದೊಳಮದುರಂಬು। ಕೆಳೆಯ ಮೊದಲಾದ ವರಸೆರಿ ಮಿಂಡಿಯರು ಗಳಿಂ। ದುಶಿವಸಂಪ್ರಮಾದಿ ಕುಳಿಪ್ಪೆ ಣ್ಣಾನುಗಿ ಯೊಡನೆ ಪುಸಿನಿಂದು ಕೆಂಬಲರತೆಳೆಯಗ॥ ಮರು ವಾವಿಸಂ
ಗರ ಪಶ್ಚಿನಿಡಿಕೆಂಡಡಂಜುತ್ತಿರಿಶಿವಾಂಯೆಂದು ಗಂಡನಪಿಸ ಕೆನುತ್ತವೆ। ಯರಗಿನಾಣ್ಣಿದಸ್ಥಿತಿಯನೊಡಿನಸುನಗುವ ಗಂಗಾಧರಂ ಸಲಮುಗೆಂಮಾ॥ ಅಬುಬಾನಾಗುನಾವಾರ್ದ್ಧಿಯುದುಸಂದಶತವರುಷದಿ
೦। ಮಿಸಾವಲವತ್ಸರಂ ತ್ರಿಮುಖಂಕಾತ್ತಿಕದು। ಶಿನಾವಪ ಸುದ್ಧಸಪ್ತಮಿಸುಕ್ರವಾರಂ ಶ್ರವಣಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ॥ ಜಾನಾನಾನಾಗಲಿಂಗಯ್ಯಗಳ್ಸುತಶಿವಪ್ಪನಾಲಿಂಗಪ್ಪನ ನೇಗಂಟಿರಮಾಂಶಗ। ಕ್ಷ್ಮಿನಾ
ವಿನೆಮಲ್ಲಿನಾಯ್ಯಗಾನಿರೂಖನದನಿರ್ಣಾವಚಿಂತಾರತ್ನಮಂ॥ ಅಶಾಶ್ರಿಮುಖಾಬ್ದದಾಳಿದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತಿದಂ। ಪ್ರೀಮದಿಂದೋದಿದಡೆ ಶ್ರಾವಮಂ ಪ್ರಗ್ರಹಮ। ಪಾಮನಪ್ಪಂಗಿವ ಧಾತುಲಕ್ಷ್ಮಿನಾಗ
ಖಂಖಿಶ್ರೆಂಬಹುದಾಂನ್ನವಾ॥ ಸಾಮಗ್ರ ಧನರಾಜ್ಯವೃದ್ಧಿ ನವಂಗಳ್ ಜನ। ಸ್ವಾಮತ್ತೆತಾಂ ಶತಾಯುವೃದ್ಧಿ ಪುರುಷವಚನ। ಸ್ವಾಮನ್ಯದಾಯ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವನ
ಗಜಾಶ್ವಮನಾನಾ॥ ಅನಾಶರಸಾರಶ್ರುಪಾ ಮೃತದವರುಶದಾಳಗಳಿಯಲ್ಲಿ। ಸುಖಿಗಳ್ಕೆಯಲಿಶಿವಪ್ರಸಾದಿಚ್ಛಾಕರ। ಕರುಣಾದಿ ಸುಬಿಕ್ಷಂಗಳಾಗಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜನವಖಿಳ ಸುಖದಿಂಬಾ
ಳ್ವಿ॥ ಪರಸುಪರುಧರ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಂದಾಳಯಾ। ಪ್ರಕೆಯಲಿ ಶ್ರಾವಚಿಂತಾ ರತ್ನವಿನಚಂದ್ರಾದಿರವಿತನ ನೆಲಮಾಳಿ ಶ್ರೀರರು ಆಳಿಸಲಿ ಪಾಳಿಸಲಿ ಕೊಂಡಾಡಲಿ॥ ೬೧॥ ಪಾ
ಪಾಮವಿಮಸ್ಥಾನಪಾವಿತ್ರಾವಗುಣಾಲು ನ। ಪಾವಿಜಯಜಿತಕಾಮ ಪಾವಿಗಿರಿಜಾವಾಮ। ಪಾವಿಚಿದ್ಘನಕಾಳ ಪಾವಿನ ತ್ರಿಪುತಪಾವಿ ಪಾವಿದೇವಾಸುರಾವಾ॥ ಪಾಪಿನಿರ್ಮ್ಮ
ಲಕಾಯ ಪಾವಿನಿಗಮಾಜಿಯ ಪಾವಿ ಪಂ ಚಾಕ್ಷರಿರೂಪ ಜಯನಿಃಪಾಪ। ಪಾವಿಯಂ ಮಮರಗುಂಡದಮಳಿನಾಥಶಿವಮ ತ್ರಿಸ್ಸು ಸುರಾವಮಸ್ತು ಸತತಂ॥ ೬೨॥ ಮನುಸಂಭವಾ
ಗ್ರದಕ್ಷಿನಿಶರಾಜಿನಬಾಳ। ಕನದಲಘುತರ ಮಹಾಕ್ಷಿದ್ದ ಮುಖಕ್ಕವಲಾರಿ। ಜನಮುಂಡಶಿಕವಾವಾಧಾರ್ಗವಂ। ದೊಡ್ಡತಮ ಹನಿಯ್ಯಮಾನಸ್ಥರಾ॥ ಘನಸ್ಥಾವ ರತಶಾ ಚಿತ್ಕಾಶಿತೆಜಾವಿಲಾ। ಚನಮು
ರನಂತಸರಾಯಸುವಿಶ್ವಂಪಂಡುಜನಿತೊಸ್ಥ ಮಾಲಿಯನಿಪಮರಗುಂಡದವೃಲಿನಾಥರಕ್ಷಿಸುದೆಂಮನೊ॥ ೬೩॥ ಯಿದು ಸಕಲವಿಕ್ಷ್ವಪ್ಪದಪಂಕಜಕೆನುಮಸದವಮಲ್ಲಿನಾಯ್ಯಗಾಚಾರ
ಮಾಂಕರಂಗೆ ಬಿ। ರದವಾತ್ಸ್ಸ ತ್ರ್ಯಂತ್ರಬಾಳ ಶ್ರುತಿಸಾವಚಿಂತಾರತ್ನವಮಳಕನ್ನಾಗ। ಪ್ರದ ಿಯಮಸ್ತ ಕವದನಸಪ್ತಾಂಗಪಾಠ್ಯಕಾಪ್ರದವಖಿಳಸುಜನಗ್ರೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಾ। ತ್ರೈದಬಾಧೆಯೆ
೦। ಮೊದಿದಡೆ ಕೇಳ್ದರಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವ್ವಾಗಪ್ಪುದು॥ ೬೪॥ ಅಂತು ಸಂಧಿಗಕ್ಕಂ ಪದನಾಳಿ ಬಾಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ...

೧॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಯೆಳಂದೂರ ಷಡಕ್ಷರಸ್ವಾಮಿಯ ವಚನ॥ ರತ್ನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಲಾಂಛನಕ್ಕೆ ಶಿಲೆ ತಾಂ। ಪಾಸಿರ ಸಲಿಂಗಿತೆ। ಪ್ರಾಂಪ್ತಾದೆ ಕರ ಶಕ್ತ ಮಹತ್ತು ಚಿತೆ

೨ ಯೋಗ್ಯಮ ಗೂಡ ತ್ತಾಪಯೆ। ಕೊಕ ಶ್ಯಾದಿನಿ ಖಾಗ ಖಾಜಿ ಜನಿತಾಂ। ಲಂಘಿ ಕವಿ ಲಾನ್ಯಕೆ ಬಾತೆ ತಿ ಶ್ರೀರಮಣಾವತಾರ ದ ಶಿಕ್ತ ಬಾಳ್ತೆ ಖವ ಕ್ತಾನ್ಯನೆ॥ ರಾಗ ತ್ರಿರಾಗ॥ ಯ್ಯು

೩ ಗಮಕ ಗೆಂಡ ಮೊನಸು ನಿರತ್ನನೆ ಸಿಗುಖಗುಳ। ಮ್ರುಗ ಶುಖ ನೆತ್ರಿ ನಿಂನ ಮುಗೂಡ ಪೊಳೆಗಳು। ಪಾರಿಯ ದಶ್ರಿ ನಾವ ತಾಂದ ಬಗೆಯಾ ಸೂಲ್ಬಿ ಸುತಿವೆ ಶಿವ॥ ಪೆಲ್ಲ॥ [illegible]

೪ ನಿ ಜವರ ನೆಕಾವನ ರಜ ಸುರುತ ನು ಧರಿಸಿ ಮ ತ್ತು ನೊಳ್ಳಿ ವೆಣಾ। ವರಕ ಲಿಗ ತ್ತೆಯಿಂದ ದಳ ರುಣಾವಿ ಡರ ಕಗ ಮ್ಹ ಕರು ಮು ನೆತೆಯು ಬಿಳಿವೆ॥ ತರುಣಾನಿನಿಂನ ಯ ಕಾಂ ಶಿರ

೫ ನವ ನಾಂತ ತಿ ಚೆಲ್ಲ ವೆರ ನವಖಾವ ವಿದೆ। ವರುಣ ವರ ಬ್ರಹ್ಲಾದ। ನೊಡ ಗೂಡಿಸಿ ನಾಸಿಕ ನರ ಸಿಂಪ್ಯ ಸಮ ಮ ವೃಳಿ॥ ೧॥ ಶ್ರಮ ದಿಂದ ಬೆಳ ದು ಕ್ತಾ ಮುಖ ರಾ ಗ್ರಾಪ್ತು ವಮ್ಮ

೬ ನಿ ಶ್ರಮ ನಾ ಗುತ್ತಿದೆ ಖ್ಯಾತಿಸಿ॥ ರಮ ಣಿ ಸ್ಮಾ ಭ್ರಮ ಮುಗಾಳರು ಗರ್ವ ವನ ಗೆಲ್ಲ ಜಮ ದಗ್ನಿ ಸುತ ನಂ ತಿವೆ॥ ಭ್ರಮರ ಪಂತಳಿ ಪೊಕ ಕ್ಷೊಡಸಿ ನಾಸಿಕ್ಯ ತರವು

೭ ಲಕ್ಷಾ ಗುತೆ ಖ್ಯಾತಿಸಿ॥ ಬಿಮ್ಮವೆ ನಿಂನಂಮಬೆ ಲ್ಲ ಖಾಗ ಕೈನೆತೆ ಯಾಗಿ ಗೆಮ ತಿನಿ ಪದ ಕ್ತಿಷ್ಣಗೆ॥ ೨॥ ಗಳಹಂಸೆ ಗಮನೆ ಕಾಮಿನಿ ಯರಾ ಘೋಷವಾ। ಮಾಳಗಿಸ ಬಹ ದಾನಿಸಿಸ

೮ ಸೌಕ್ಷಿ ರಿಂಗಾಗಿವೆ ನಾರು ಮೊತ್ತಕೆ ಜೆಲ್ಲ। ಕಲಿವಗೆ ಧರೆ ಯಾಗಿವೆ। ನಳಿನಾಯ ತಾ ಕ್ಷೆ ಕೆಳ। ಖಕ್ಕೆ ಸಂತತಿ ಯಾನು ಸಲ ಹುವ ನಗಾಶ್ರಿ। ಶಿವಾ। ವಲ ವಿನಲಲನೆ ಕ [illegible] ನಿಂನ

೯ ಯ ವೊಲೆಗಳು ಕಂಕ್ಷೆಹ ಲಲಾ ಬೆಗೆ ಯು ಭ್ಯ ರಿವೆ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಪಂತು॥ ವೆದತಂತ್ರವ ಮಾಡುವವೆ ಶಿಲ್ಲಾ। ಯಂನ ಬಾಧಿಪ ಕಾಮ ಬಲಕೆ ಕಾವ ಸೊಡನೆ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಮೆಕಾಮನಿಂನ

೧೦ ಮ್ಮ। ತೆಂಮ ಮನೆಗವಳಿಗೆಸಿ ತೆ ನಿಂನ ಪಗೆಯ ಮಾಳಿಯ ಸುಸಾದ್ರಿ ಹಾನಾ। ಬಲು ದೊಷ ಚಂದ್ರ ನಿತನ ನಂಬ ಬೇಡ। ವೊಂದೆಲೆ ನಿರಕ್ಷಿಯ ಕಡ ರಕಾರ ಧಿರು ವಂತೆ॥ ೧॥ ಮುಗುಳಂಬನಿಂನ

೧೧ ವೈರಿಯ ನೆತ್ರ ದೊಳ ವಗೆ ಮಿಗೆನಂತು ನಿಂನಸು ಗಂಧ ಕೊ ಶಿವನ॥ ತೆಗದು ಕದ್ದೊಯ ಸಂ ಚಲನಾ ನೆಚದಿರೆಂದು। ಮುಗನತ್ರಿ ಮಲೆಯ ನಿಲ ನ ಮೆ ವೆಮ್ಮುನಿವಂತೆ॥ ೨॥ ಸ್ಮರ ನಿಂನ ತ

೧೨ ಲಿ ರಂಬ ಮುಳಿಪ ಥಿ। ವಿಕ ನಿಂನ। ನರ ಬಿಜಾಪ್ತ ವ ಕಂಡಿಪ್ಪು ಮ ಕಳಹಂಸ। ಶ್ರೀ ರಗಳಿ ನಿಂನ ರಿಮು ವಮುನಿ ವೆ [illegible] ತುದಿವ। ತೊರೆಂಮೆಂದು ನ್ಯರೆ ಅವರಾಗು ಕಾವ ಪುಟ್ಟು ವಂತೆ॥ ೩॥

ಶ್ರೀ ಗುರು [illegible]॥

ಮದನನ ದಿಗಿಳಯನೆ ಬೋರಮ ಢ್ಯವ ಕಾಲದೆ ನುಷ್ಟಾ ದಿಪ್ತಾದ್ಧದು ಬೆರಸಲಾ ॥ ಪದುಪಾನಿಂನಂ ಬುಗಲ್ಲೆ ಮೊ ನೆನೆದಿಸು ವರ್ತೆಂದು । ಸುಧಕ್ತಿ ಕೆತ್ತವ ರಾಗಾತೆಗೆ ಸೋಬುಮು ತ್ತು ವೆಂತೆ ॥ ೪ ॥ ಗ
ಕಾಮ ವಸಂತನಸ್ವರ ಚೆಂದವನ ವೆಲೆ ಪ್ರಿಮವ ಬಿಡಿ ಹುತ್ತಿ ಕೆತ್ತಿ ಸ್ವರ ಬೆಳವಾ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಡಿ ಷುತೆಂನ ಕಾಂತ ಗಾ ಶಿಶಿಸ । ಕಾ ಮಿನಿಕ ರೆಯೆ ನಿಂ ನಗೆ ಮ ಚ್ಚ ಗಾಡುವೆ ನಾ ॥ ಮ ಚಿ ತ್ರಿತ್ರಿ ತ್ರಿ ತ್ರಿತ್ರಿ ತ್ರಿತ್ರಿ
೨೩೪ ರಾಗತಿಂಡಿ । ಸು ಗಿಸು ಗಾನ್ತಾಯ ಕ ನಿಂನಾ । ಸಿಂಗರಗಿ ಯೊಡನೆ ಮುನಿದಗ ಳಿರುವ ದುಪಂತವೆ ॥ ಬಲ್ಲ ॥ ಸ್ವರಮದದಾನ ಮಾ ಪರನತ್ಯ ಬಿರಿಕಾವ । ನರಗಿಳಿಯ ನಿಜ ಮಾಡಿ ಸಿ ತೆಗ ರುವಾ
॥ ಅರಸಂಬೆನದೆಯಾ ವೆಮ್ಮ ಡಿಯ ಸಿರಿವಚ್ಚ ಡಿಯಾ । ತ್ರಾವರೆಗಂಗಾಗನ ನಿತ್ರ ಬಿ ನಿಂಯಾ ಮಾನಸ ನಿಯಾ ॥ ೧ ॥ ಮಸಿದಲೆ ರಂಬು ವಾಸಿದ ರಂನ ಬಾಂಧ್ಯ ರಾಜಿಸುವ ಳಾವಂ
ನ್ನಾದನಿ ಧಿಂಯೆ ನಿವಾ । ಬೂನ ಯು ವೃನದ ಹೊಗ ರಾಗು ವ । ಹೊಂಚಕ್ರಿ ಮ್ಮಿಂದ್ಯಾ ಸುಮಗಂಧಿ ನಿಯಾ । ರತಿಗೆನಿ ಯಾಬಿ ... ಗ್ಗನಿಯಾ ॥ ೨ ॥ ಬೋಗಿನ ನಸ್ಸಿ ಮೆ ಸಂಗರದ ಪಾಲ್ಲ ಗ
ಡಿಲಾ ಬೆಲ್ಲ ಗಲದಂಗಜ ನಾಕರಂನ ಡಿ ಯೆ ನಿವಾ । ಮುಗುಪ್ತ ಮೊ ರಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಮೊಳ ನಾಂನ್ತಿಯ । ನ ಗಲಾದೆ ಹಾಡಿ ಮಂನಿಸೂಗೆ ಶಿಂಯ ರ ನಾ ॥ ೩ ॥ ೭
ಬಿರಾಗಮ ಚುಮಾಧರಿ ॥ ಪಿಗಲ್ಲದ ರಿ ಯಾ ಬಾರದು ನಿಂನ ತೃ ಕಾವ । ಹಾನ್ಯ ಯನ್ನ ನಿಂನಾ ಮನ ಬಂದರ್ಲಿ ಗೆರ ಮನಾ ॥ ಬಲ್ಲ ॥ ಅರಳ ಮಾಲೆಂಯ ಪ್ತಾಗ ಡಿ । ನೊಸಲ ಪು ೪
ರಾಸ್ತು ರಿಯ ತಿಲಕಾವನಿ ತ್ತು ದಿವ್ಯಾ ವಿ ಕನಾಗಲಾ ॥ ತವಿದು ಸಂ ಲ್ಗರಿ ಬ್ಸ ಬಿಧಿ ಯೊಳು ಬಿಗುತ ಲಾವ್ಯ । ಲಲ್ಪನೆಂದ್ಯಾ ಕಂಗಾಸಂ ನೆಯ ಮಾಡಿರೆ ರಮ
ಂ ತ್ರೆ ॥ ೧ ॥ ನಿಂನ ಬೈಗಿ ನೋಳಾ ಪ್ರ ಮ ನೆಯಾ ಮುಂದ್ಯ ಬೆಲ್ಲ ಬೆಂನಾ ದಕಂಬಾವ ಮರೆಸೊಂಡು ನಿಂದಾ ॥ ಕಂನ್ಯೆ ಯೆ ವ್ರ ಸುಕಾರಸಂ ನೆಯ ಮಾಡಲು ರಂನಾ ದುಂ
ನಗ್ಗಾನವ ಳಿನಿ ತ್ರಿ ಮೆಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯಾಳಿಂದೆನ ಬೆಡ ನಿಪ್ಪಾ ವಂಚ ನೆಗಾಳ । ಮರತ್ನೆನಿ ನಿಮಾ ಡಿ ದಾ ಳತಾಗಳ ರ ಮ ಸ್ಗಾ । ಯರಕಾ ವಿ ಧ ತ್ರಿಗಿ ಬೋಗೆಂಬಾ ನಳ್ಳಿ
ನರೆ ಜಾಗಾ ನ್ತಿರಿ ಕ್ರತಿವ ಹಿಕ್ತಾ ಡಿದನಾ ॥ ೩ ॥ ತ್ರಿತ್ರಿ ತ್ರಿ ॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ॥ ಯೆಸುತ ಪ್ರಸಂ ಡಾ ನಂ ಮಾ । ಯಂನೊ ಳಿನೆಯ ಮು ನಿದು ಬಾರೆ ನಿ ನಿತ್ತೊಗಿ ಕರದು ಬಾ
ನರೆ ನಿ ನಾ ಬ್ರಾನ ನೆ ॥ ಬಲ್ಲ ॥ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ ಸತ್ತೆ ನನ್ನ ಮಮ ತೆ ಯುಳಾದೆ ನಿನಿಗೆ ಡಿ ವೆನನೆ । ದ್ವಿತಿ ದಪ್ಪನ ಡ ಧೆ ನಿನ್ನ ನಿಳಾ ಕುಂತಳೆ ॥ ಪ್ರಿತಿಯುಳ್ಳ ದೆಸ್ತೊಂಕೆ ದೆನೆನೆ ಪ್ರಿಯಾನನೆ
ಸ್ತೃಗಳ ಬಿ ಪ ದೆನನೆ । ಕಾತು ರವಿಳ್ಳಾ ದಪ್ಪಿ ದೆ ನೆನ । ಕಮಲಾಲಾ ಚನೆ ॥ ೧ ॥ ನಾ ಕನಾ ಸುಗಳ ದ ದಾ ದೆನೆ । ನಕ್ಕರ ಬೆಂ ಮುತ್ತಿ ಯು ದಿದಾ ದೆನೆ । ಗುರು ಪ ಚ ಗ ಳ ನು

ರದಾಗ್ರಾತ್ರಿಮುದ್ರಿಸದಾವಿನೆ॥ ಕರಣಬಂಧವನೆಸಗದಾಚಿನೆ। ಚಳೆಯ ನೆಲೆಯ ತುಟ್ಟುಕದಾದಿನೆ। ಶರಗಿದಂಗವತಂಸ್ಥೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಭು। ನೆರೆಯಹಾದಾದನೆ॥ ೨॥ ರಧ
ನನ ಭದಿಪತಿಯ ಪುರುಷ। ರಮಣಿ ರತಿಯೊಳ್ ಭಿ[illegible] ದಾದಿನೆ। ಚೆಧುರನೆಂನಾ। ನಿಶ್ಚದಂಗಾವತಾನಿನ ಶಿಯುನೆ॥ ಸು[illegible]ರೆಂನಳಿರ ರಧುತಾಶ್ರೆ। ಸುಸುಗಾಗ
ಶಿಶ್ರರನಬೇಗ। ಮೊದಲಲಿ ಯೋಗಾವಗ ಸುರುತ ಸುಖವಾನಿತೆಸಾ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ನಾಗಶ್ರಂಕಾರ ಪರ್ಣ॥ ನಿನೆಮು ನಿಶಾ ವಿನವ್ಯಾ। ನಿನೆಯು ನಿಧು ದಿಸಂಯು। ನಿಶವನಿನಗೆತ್ರಿಯಾ।
ನಾನುಕೊಟ್ಟಸುಪ್ರಾಂಗಗಾಹಸುರಗಾಳಿ ಕಲಿಗಾ॥ ಲಲ್ಲ॥ ಕಂನೆತ್ರಯ ದ್ವಿಶೀನ। ಕಾಂತೆ ಬಾರೆ ದುಕರಹಾ। ಮಂನಿಖನವಿಗವೆಯಾ। ಬಿರುಕಿಪ್ಪಾದಿಧ್ವಂನಮು ಗುಣಗಾವೊಳೆಯಾ। ಹೊತ್ತಿ
ಗುಂಬಿಖ। ರಂನದುತ್ತಿಯನೆಲೆಯು। ಮಾರಿಮುಕ್ತಿಖ ವಂನಿಖನೆಹಾ ದಿನದಿನೊಡಿ। ಮೂರ್ಪುಕಮೂಡಾಲುಂನ ತೊಪ್ಪ ಮೊಳಾಪ್ಪಿ ಕೂಡಿ॥ ಮಟ್ಟಿಖರುನಾದಂನತ ಪ್ರುವದಾವ ಗಾಡಿ।
ನತ್ತುಜನದಾ ಬಿಂನವಾ ವನಿಂ ದುಕಳಿ। ಬಾರದ ವಿಡಾ ಯವ। ಕಾ ಡಿನಿಂ ನ್ನಾಹಾಂಯುತ್ತ। ಹಾಗ್ನಾನಿಂನ ಮಾಯವ। ಪಂನಗೆಂದ್ರಗ್ರಾಪಿತಾಂ ಗಪಾಧಂನವೆದಾ
ತುರಂಗಾ॥ ೧॥ ಅತ್ತಲಾಪ್ಪ ಗ್ಗಾಳುರ ತಿಯಾಯುಕಾಗಬಿಕಾವಾರ ಭ್ರಾಂತ ಕುಚವಮೊನೆಂಯುಸುಂ ಕುಮುಕನ ಪತಿಚೂರುಗಾನೆಯು। ಕವೆಗ ಪ್ರುತಿಡುತ್ತಿವೆ
ಬೈತ್ವವ। ನಿದ್ರಾ। ತಾಳಿದರತಿದಿತ ಗಾದುಕಡೆಗಂಗುಕೆಂಮು। ರಂನದುತ್ತಿಯೊಗ್ಗಾತಿ ದಿಂದ್ವನಿಲನೂಂಮು। [illegible] ತಾಂಬೂಲರನಾವತಿದಗಳದಲುಂಮು।
ಗಾಗಿಮಾಜುವೆ। ಮತ್ತೆವಣ್ಣದಂನ್ನ ಗ್ಗಾಡೆ। ನಾಡಿದನಿತ್ರಿನಾತ್ತವ। ಕೂಡಿದ್ದೊಂದುಕೂಟವ। ಮಾಡಿದಬಗ್ಗೆ ಉವ। ಕ್ರುತಿವಾನಮೆರುಡಾವಕಾಂತಮೊಹಂ ನ್ನಹಾತ್ತಾ॥
॥ ೨॥ ನಂಬಿಖಕೆಗಿತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಲಮನಲ್ಲ ನಿಮರೆದವಗಾ। ಕುಂಭ ಕುಚವನಪ್ಪಿ ದಿ ಬಿಂಬಾಧರವಾಚುಂಬಿಸೆನೆ ದಾಪ್ಪಿದೆ। ಜಾನರನಗೆ ಗಿಂಬಾಗಿ ವೆ[illegible]ದಪ್ಪಿದೆ। ಮತ್ತೆಯು
ಂನವಂಬಲಿಸಿಬ ಪ್ಪುರದಾವಚಂದಾ। ಕಾಪಾಟವಕ್ಕೆ ಕೊಂಬುದಾವನೆ ಸಗವೆಯಂದ। ನಿಂನಮಿಚಾರವೆಂಬು ಚನಗೆ ಸುಸಂಬಂಧ। ಯೆಂದೆನೆ ತೆಂನ। ಯುಂಬ
ಶಿದುಪ್ಪೈನ್ನವಾತಿನಿಂಮೊಳ್ಗುಮಾಡಿದೆ। ಮಾಣಾದಪ್ಪಿ ಕೂಡಿದೆ। ಅಂಗನೆ ಸ್ವೃಮಾಡಿದೆ। ಕಂಭುರತ್ತಮಂದಾರ ಶಾಸ್ತ್ರತಗಾಳಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆವಾ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ನರಾನೆರಸುತ್ತ॥ ಕರದು ಶಾರ್ಙ್ಗವನು ಕೊಂಡತನಬಿಗನಿ॥ ಪೊಗಿ॥ ನ್ನ ಕಬಳಿಕೆತಕ್ಕೆ ಬಾಣದಿಂ ಪೊಳಚಿದ॥ ಪೈಪ್ಪ॥ ಮಾನಿಬಂಧವ ಮದಿಸುತ್ತಾಪವ। ದಮನವಿಷ್ಕರಿಸುವ। ಕೆಸಗಿಲೆ ರಯ ಮಲಭಟ್ಟರ ನೋಡುತಿರದ
ಬೇಕು। ಯಾನೆ ಬಂದು ಲಿಪಿ ತಲಿ। ಕೆಲವ ಕೊಳ್ವ ಕೈಗಳ। ಚ್ಚೆ ಗಕ್ಷರಿಕಾಂತ ಬಿಡಿ ಯಲಿಕತುಬಿಕ್ಕೂ॥ ೧॥ ಸುಳಿ ಸುಳಿದು ಜೆಂಕಲಿ ಸತಾಪವನು ಕೈಬಿಡಿಸುವ। ಅಳಿಯ ಸಂಪಗೆಯ ವನೆಯ ಸ್ರ
ಕಲ್ತ ಬಿಕೂ। ಬಳಿವಿಡಿದು ಬಂದೆಂನ ವಿರಹಾವನು ಕೆಡೆಸುವ। ಗಿಳಿಯ ಪೈ ದೂಂಯ್ಯ ಸೆಂಜರಕ್ಕೆ ಕೃಬಿಕೊ॥ ೨॥ ತಾವರೆಗೆ ನಗೆಮೊಕಲ್ಲು ನೈದಿಲೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಸಮ್ಮಸುನಿ। ತ್ರಿವಿಧ ಸರ ವಿಯು
೧೨೫ ಬಗೆಕವ ತೋರ ಬೇಕು। ನೇಮ। ವಿನೆಳೆ ದೆಳರು ಮಳಿಗೆ ಅಸ್ಮಾಗೆ ಗಳಪ್ರವಿದ್ದು ಶಾವೆ ಹಾಗಿಲಿಗೆ। ತೆಗೆ ಕಣಗಪ್ಪ ಬೆಕು॥ ೩॥ ಬಂದು ಬಂದಲೆ ದುವಿರಹವನು ನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ। ಮಂಧ ಪಗರು
ತನ। ಜೆಡೆಯ ವಿಷೂದಿಂಪಬೇಕು। ಯಿಂದುವಮುಖಿ ಬೆಳದಿಂಗಳನು ಕರದುಲ್ಲಳಿಸುವ। ಚಂದಿರಗೆ ಕಪ್ಪಿದ ಮುಡಿ ತೋರಬೈಕೊ॥ ೪॥ ಮದನ ಜಾಪವ ಮುರಿದು ಪೊಂಡಿ ದಾಳಿಯ ವಿಬೇಕು। ಚ
ದುರಸಾಳ್ತ ಶತಾಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೂ॥ ಸುದ [illegible] ಜನೆ ಸೌಂಧಯ್ಯ ಸದಸುಗದ। ತಿಂಬಾಗನ್ನಿದೆ
॥ ಪಂಕುವರಾಳಿ॥ ॥ ಬಂಗಾಸ್ಸು ವರಕ್ಕವೆ। ಆವಕಳಿಗೆ ಬಂಗಾಸುವರಕ್ಕೆ॥ ತಂಗಾಗಿ ಗಕ್ಷಯ್ಯ। ಬಿರುವಕಾಂತಿವತ್ತ [illegible] ನಿಪಬಿಪುಸುಗ್ಗೆ [illegible] ವಗಳ [illegible]
ವಿಂಯೆನಿಸುವಾದ್ರಿಜೆಯ। ಬಂಗಾವಳಿಯ ದ ನಾವಮಿಸುಗುವ। ತಿಂಗಾನೆ ನಿನ್ನು ವಸ್ಮಾವಗಿನ್ನುದವಾ॥ ಪು॥ ತಾರಗೆ ಗೊರಗೆವೆ ಒಟ್ಟದ। ಚಾರು ತರಹಾರಿ ಮುದ್ದ। ಬಂದವಾ॥ ೧॥
ರಾಗ। ಮಾರನ್ನಬಿನ ಡಿಗಾಡಿ ವಿಗಾಡಿಯ ಜೆಂಗೆ ಯಮುಧಪಾ [illegible] ಡೆಯಾ॥ ಶೃ॥ ಮಾಧರಾಧರನಿತ ಮೂಸುತ್ತಿರಂಗು। ವಡಿದಕನ್ನ [illegible] ಗಳಾರಗ [illegible]
ನಿಡಿದಾದಕುಡಿಹುಬ್ಬು ಗಳ ಬಿರೆನೆಗಸ್ತಾಕಪ್ಪುಡಿ ದ್ದಳಿಸ್ಸ [illegible] ಗಸ್ತ್ರಯ್ಯ ಡಿಯಾ। ಜಡಿವ ಮುತ್ತಿನ ಬತ್ತ ತೋರ ಮೂಸುತ್ತಿರಂಗು। [illegible]
ಕಣ್ಣಾ। ಬಂದಿಬಳಿಯಲ್ಲಿ। ತೊಡಿ ನೆಕಾರತಿಂಯ ದಾಮುದಿಸ ಕ್ಷವ॥ ೧॥ ಶೃಂಗಾರರಸದ ತೆರೆಯ ಮಿಗಿಲ ವಳಿಗಾಳಿ। ಭುಜಂಗ ತ್ರಿಂಗಿಗಾಯು [illegible] ಮಾವಳಿಯಾ। ಬಿಂಗಿನ ಮಿತೆಯ
ಚೆಂಪಕದ ವಾಲೆಗಳ। ಬಿದಂಗಿನ ನಳಿತೊಳ ಕೆಂದಾವರೆಯಾ॥ ಪಾಂಗಿನಂದದ। ಕರತಳದ [illegible] ರಸುಳಿಯ। [illegible] ರಗೆ [illegible] ॥ ೩॥ ಮಿಸುನಿ ಅಂಬರಮ ಗಾಕಂಪು ಕಳಂಕು
ಮ। ಕನ ತಿಲಕವ ಸೂಡಿ ದಾವರವಾತಿ ಗಳ। ಮಸುಪ ಶೃಂಗರವ ತಾಳ್ದಿ ಶಿವಿರ ಪುರದರಂಬಿಸುತ [illegible] ಸಾಧ್ಯ [illegible] ಗಿಯೆಂಬನಿವಾ॥ ರಖಕಸುಜನರ ನೊಸದು ಸಲಪುವ। ಕುಸು
ಮಗಂಧಿ ಅಗಜೆಂದ್ರ ಪ್ರಾತೆಂಯಾ॥ ೪॥

॥ ॥ ತಗಪಾತ್ರದ ಸಾಧ್ಯತೆವೆಂನು ತಾಯ್ಯ್ರ ಬಿದು ಕೆಳು ಶಿಷ್ಯ। ಶ್ರಾಬಾಸ್ನಾಶಿವನೆನಿನಂಗಾ ಸಾಧಿಸುವಂಗಾ ॥೪೦॥ ವಹಾನವೆಂದು ... ಸುವಮು ಸ್ವಪ್ನ ಪಡವಾಗಿ। ಗಾನ ಪಡದಳವ ಬಗೆಯಂಗಾ

ಸಾಧಿಸುತಂಗಾ॥ ಧ್ಯಾನವೆಂದೆನಿಸುವ ತತ್ವ ಬಿಟ್ಟು ... ಶ್ರೀನಂದವಾನ ಶ್ರೀಧರಂಗಾ ॥೧॥ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರಗಳೆಂಬ ಶ್ರೀಗುರು ಕಟ್ಟಿನ ತನು ಪಾಕವ। ಧಿರತ ... ನಡಳಿಯ ಬಿಡಿಯಂಗಾ। ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳೆಂಬ ಮು

ಚರಳ ಮದ್ದ ಪಾಯ್ಯು। ಮೂರಾಯ ತವಾನ ಮಾಡಂಗಾ॥೨॥ ಯೂಧವೆಲಗಳೆಂಬ ಜಾಡುಗಂಡಾನ ಗಾನೆ। ರೂಢಿಂಬಗ ಜವ ಜಡಿಯಂಗಾ। ಕೂಡಿಪ ತತ್ವವೆಂಬ ಕೂರಿರಳಿ ಜ ಕ ತೆರೆದು

॥ಗೂಡಿಗೆ ನು ರೂಹಾವಿನೆ ಪಾತಂಗಾ॥೩॥ ಸಾಳಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ। ಶ್ರೀಸವನ ನಳಿನವೆಂಬ ಶ್ರೀಧಾರವಾನೆ ಬಲಿದುಸ್ನಾ ಸಾದೆಯ್ಯ। ಶಿನಿಳ್ಳಂಗಾ॥ ಸಾಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ನೊಗನ ನಡಿ ಜ್ಞಾನನೊಡಿ। ವಾಸರ ಬಿಗಿಗೊಡ ಡಿರ

ಂಗಾ॥೪॥ ವೆಂಶಿವನಾದಗಳೆಂಬ ಚರಳ ಬಾಪ್ಪಿಯನಿ ಷ್ಟು। ಶಿವಧಾತ್ರಿ ತಿಯ ನಳಿಯಂಗಾ। ಗುರು ಚಿದಾನಂದನೆಂಬಗು ರುವಿಂಯು ಬ್ರಹ್ಮಮಧ್ಯ ದಳಿಗುರಿಯಾತಾಗಿ ನಿಲ್ಲಂಗಾ ಸಾಧಿಸುವಂಗಾ

॥ಭ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ॥ಸುದುಗುಡಿರಾಗ ಸುದುಗೂಡಿ। ಯಿಂತೆಗುಡುಗೂಡಿತೆಕೊಳ್ಳಿಗುರು ಮುದ್ರಿಗಾದವರು॥ಪಲ್ಲ॥ ಆಸನ ನಳಿನವೆಂತೆಂಬ ಸಿಂಬೆಯ ಮಾಡಿ। ಪ್ರಾಣ ಪಾಶರಿರ

ವಚಾಯಮಾಡಿ। ಗಾಸುರಶಕ್ತಿ ಯೆಂತೆಂ ಬನಿರನೆ ಪಾಯಿದು। ಸುಷುಮ್ನವೆಂದೆಂಬ ನಿಗನಂಗಿಯನು ಹೂಡಿ॥೧॥ ಶ್ರೀ ತ್ರಿಕುಟಿದೆಂತೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂಲೆಯ ಚಾರಿಗೆ।

ಗ್ರೂಕಾರಿ ಪಂಮುಯೆಂತೆಂಬ ತೊಪ್ಪಯಾ। ಸಾಕಾರ ನುರು ಪೆಂದೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಹೇರಿ। ಯೆಂಕಚಿತ್ತ ವೆಂಬ ವ್ಯು ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾಸ ಮುಚ್ಚಿ॥೨॥ ಸೋಹಂ ಯೆಂದೆಂಬ ಸ

ಳವಿಯ ನೆಪ್ಪಿ। ಬಾಹವಗರಕೆಸು ಡ ನಿಶ್ಚಿಧುತಾ ಶ್ರೀಗಾಹಾಕಿ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಹಾಗೆಯ ನೆಬಿಡು ಹಾತಾ ಮಹಾ ಕಂ ಸ್ವರ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೋಗೆಯು ಸಾಸು ಡಿಯತ್ತಾ॥೩॥ ಸುಡ

ಸುಡುವೆಂತೆಂಬ ಮೆಪ್ಪ ನಾದವವಾಡಿ। ಸುಡುಮಾಯೆ ಯೊಂದು ತನು ಸೃಣೆ ಉಸುಸುತಾ। ಬಿಡಗಾರದು ಯಿದು ನಿತ್ಯವೆಂದೆನುತಾಲಿ। ಅಡಿಗಡಿಗಾರಿಯನೆಬ್ಬುಸು ತಾಲಿತೆಗವಿಡಿಕೊ॥೪॥ ಗಾ

ರ ತು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವೆಂಬರು। ಯೆರಿಪ ಪೂನ್ನಾನಂದ ದಳಾಪರಿ ಮಿರಿಪ ತನುವಾನವೆಳ್ಳ ಮರದು ಚಿತ್ತ ಸಿರಿ ತು ಚಿದಾನಂದ ಮೊಗನೆಗಾ ಪರಿಸೂಡಿ॥ ಭ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥

॥ಶ್ರೀಗುರು ನಿಗಶಿ॥ ರಾಗ ... ಪದ॥ ವಿಧದಲಲನೆರುವ ನೆಗಳುವ ದುತ್ತಾ। ಬಳಿದು ಲಿಂಗದಿಮ ನಲಿನಲ್ಲಿಕೆ। ಚಲಿಸ ದಿಪ್ಪ ಶಿವನಂ ಶಕಲ್ಪದೇವರಶಿಗೆಂತಹುದೊ॥ ಪದ॥ ಮುನಿದ ನಲ್ಲನಲಕ್ಷಗರದತ್ತಿ ವಿನಿಯ ದಿಂದಲಿ ತೊಂದ
ಚ್ಚವನುವಿನಿಯನಿದಿಯೊಳುಸ್ವಾಚ್ಛೆ। ಯದರವ ಜಿಂಪ್ಪಿ ಯೊಳಗಿರಿಸಿ॥ ಮುನಿಸುತಿಳಿಯದಡೆಂತೆ ಶೊಲ್ಲೆಂದಮನುತ ಮುದ್ದಿಸಿ ದ್ವಿನ್ನಗಳವಳ। ಮನದಿ ನಿನೆಯದೆಯುಳ್ಳನುದ ದುತ್ತಾಗರಶಿಗೆಂತಹುದೊ॥೧॥ ವಲಿ
೧೩೭ ದಮರುಷನವಿನಯ ದಿಂದಲಿ ಯತ್ತದು ಮಂಚದ ಮೆಲಿಮಲಗಿಸಿ। ಬಲುಪಿನಿಂತಾಂಬೂಲಗು ಟುಕನು ಶೊಟ್ಟು ಬಗಿಯುಪ್ಪಿ॥ ನಲಿದು ಅಧರ ಪಾನವಿದು ನಿರ್ಗಗಳಂಬಳಲು ಗಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿತೆರೆವಳ
ನುಳಿವದಮು ಶಿವನಂ ಶಕಲ್ಪದೇವರಶಿಗೆಂತಹುದೊ॥೨॥ ಕುರುಹು ಕುಣಿಸಿ ಲತಮುತ್ತಿನೊಲೆಯ ಮುರುಗು ಪೋಳಲತೆ। ಕಾರಳ ಮುತ್ತಿನ ಸರಲು ಕಲಕು ತತೊರಕು ದಯುಗವದು ಪುತ್ತರೆಬ
ಳಿಸ್ವಾ॥ ಸರಗಿನಿಂದಲಿ ಬೆಮ ತನಲ್ಲನವರಸಿ ಮುಖವನು ಮರಳಿ ನಿಶಿವನ। ಮರಹದೆದು ಶಿವನಂ ಶಕಲ್ಪದೇವರ ಶಿಗೆಂತಹುದೊ॥೩॥ ತೊಡೆಗಳಿಂದಿರೆ ನಡುವನೆ। ಲರಮುದಿಯ ಕೆಹಿ ಶಿವನ
ದುತೆಚ್ಚಿತ್ತಲೆ। ವತನೆಗಂಚಿಕ್ಕಿರ ಉತಿಲು ಕಲಚಿ ಮರಿಸಿಂದಿರೆಂಯ॥ ನಡುವೆಮುತ್ತಿನ ಬಟ್ಟುಪ ಗಾಯೊಳು ಮುಡಿದಕುಸು ಮದಬಾವದವಳನು ಬಿಡುಲ ದದು ಶಿವನಂ ಶಕಲ್ಪದೇವರಶಿ
ಗೆಂತ ಹುದೆ॥೪॥ ಸುರತದ್ವಿನ್ನದಿ ಬಳಲ್ಲಿದಾ ತನವರಗಿಸು ತಕುಚ ಯುಗದವು ದ್ವಿಪರವಶದಿ ಮರದಿರುವಚೆಲುವೆಗೆ ಸಕ್ಕಿ ಬಿಡುಲ ದಕ್ಕೆ॥ ಪರಕೆ ಪರತರ ಶಿವಷ್ಷದಾಕ್ಷರ ಪರಮ ಲಿಂಗದಿವ
ನಲು ನಟ್ಟಿ ಕಿಹೊರಗಿಮರದಿ ಪಾಶ ರಣಗಳದಿನ ರಶಿಗೆಂತಹುದೊ॥೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗಮುಖಾರಿ॥ ಶರಣನಂಗ ವಲಿಂಗಷ್ಟೆ ತ್ರಿವಿಧ ಶಿಖಾದೆ ಚಂದವಾಮಾ। ಅಯ್ಯವರಶಾರಿವೆಯ
ಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದಳಿಯದೆ ಚಂದವಾಮಾ॥ ಪದ॥ ಚರಸೂಕ್ಷ್ಮತನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದರಿಯದೆ ಚಂದವಾಮಾ। ಪರಮ ಕಾರಣ ಕಳೆ ವರ್ಗಾವಲಿಂಗಲು ಚಂದವಾಮಾ। ಶರಣನ ಘ್ರಾಣ ವಾಚಾರ
ಲಿಂಗದಮನೆ ಚಂದವಾಮಾ। ಗುರುಲಿಂಗದಾಯ ಲಜಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿದು ನೊಡೆ ಚಂದವಾಮಾ॥೧॥ ಶಿವಲಿಂಗದಾಶ್ರಯನ ಯನಸು ಬುದ್ಧಿಯು ಚಂದವಾಮಾ। ಜವನ ವಿತ್ತ ಕ್ಷ ಜಂಗಮಲಿ
ಗದೇವರಿ ಚಂದವಾಮಾ॥ ಶ್ರವಣಾತ್ರ ನಾದಲಿಂಗ ದನುಖಧಾಮಲ ಚಂದವಾಮಾ। ಶ್ರೀವಿರಳಪ್ರದಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಧರಮನೆ ಚಂದವಾಮಾ॥೨॥ ಆಧಾರದೊಳಗೆ ನಿರ್ಜ್ಯಾತಲಿಂಗಲು ಚಂದ
ಮವಾಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನವಿಪಾವ ದೇವಲಿಂಗದಗ್ರಹ ಚಂದವಾಮಾ। ಮಾದಿವಗಡೆಯನ ಘೋರಮುಖದ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾಮಾ। ನಿಧವಿಲ್ಲದೆ ಮನಾವಿಬೂರಕ ದೊಳು ತೋಪ್ರ ಚಂದವಾಮಾ॥೩॥ ಅನ

ಪಾತ್ರೆ ಚಕ್ರ ತತ್ತ್ವ॥ ರುಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸಂಗ ಚಂದವಾ ಮಾ। ಅನಘ ಯೀ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೂರುತಿ ವಿಶುದ್ಧದೊಳಿಪ್ಪ ಚಂದವಮಾ। ಅನುಪಮ ಮಹಲಿಂಗ ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರದ ಮೊರೆ ಚಂದಮಾ। ಯಿನಿದಪ್ಪ ಬ್ರ
ಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿ ನಿಃಕಲ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾ ಮಾ॥ ೪॥ ನಿಚ್ಚ ಶಿಖಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಪರಮ ಶೂನ್ಯ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾ ಮಾ। ಪಶ್ಚಿಮದೊಳಗಿರುವ ನಿರಂಜನ ಲಿಂಗ ಚಂದವಾ ಮಾ। ಇಚ್ಛೆ
ಗೆಂಗಾ ಭಾವಗಾಲಯವಾಗಿ ಶರಣನು ಚಂದವಾ ಮಾ। ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಗುರು ಚೆಂನಬಸವಾನತಾನಾದ ಚಂದವಮಾ ಮಾ॥ ೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಮುಖಾರಿ॥ ಅಂಬರದೊಳಗೊಂದು ಅಮೃ
ತದ ಶಿಶಿಪ್ಪ ಬ್ಬಿ ರಾಮ ತಂಮಾ। ರಪದುಂಬಿ ಪಂಗಾ ಮುತ್ತು ಸವಿ ಪೋಗುನಿಯಂನ ರಾಮ ತಂಮ॥ ಪದ॥ ಸೊಕ್ಕ ಜವ್ವನೆಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯನನು ಹಿಡಿಗೆಳೆ ರಾಮ ತಂಮ। ನಾನು ಪ್ಪೊ
ಕ್ಕಸಿ ಬಿಬಿನದ ಅಕ್ಕದಾರಿಯ ಹೇಳು ರಾಮ ತಂಮಾ। ಮಿಕ್ಕ ವರಿಗೆ ಕೆಳೆಯ ಮಕ್ಕಳರಳವಲ್ಲ ರಾಮ ತಂಮಾ। ನಾನು ಹೊಕ್ಕುನೆ ಬಿಪಿನದ ಊಕ್ಕದಾರಿಯ ಹೇಳು ರಾಮ ತಂಮ॥ ೧॥ ಹೊಳೆಮೂ
ಮುಳಿದಿರುತ ಹೊಳೆಯುಲ್ಲ ಅಂಬಸ ರಾಮ ತ ಂಮ। ಮುಂದೆ ಬಲು ಗಳನುಂ ಹೂಬ್ಬ ಕಳೆಯಲವನಲ್ತ ರಾಮ ತಂಮ। ನೀರಾದಾಡು ತಿಪ ಕೆಳು ಬಲು ಮೂಂನ್ವೆಯ ಕಳ್ಳಿ ರಾಮ ತಂಮ। ಅತರು ೪
ದುಮುಂದಕೆ ಹೊಗಿ ಬೆಳುವ ಕೆಳ್ಳಿಯ ದರಾ ಮ ತಂಮ॥ ೨॥ ಕರಿ ಠುಬಿಂಟುಗಳು ಸೊಕ್ಕಿ ಯಿರು ತಿಪ್ಪವವ ತಪ್ಪಿ ರಾಮ ತಂಮ। ದೊ ಡ್ಡಕರ ಡಿಮ್ಮ ಸನು ಹಲ್ಲ ಕಿರುವ ಪಂಚಾಸ್ಯನು [illegible] ರಾ
ಮ ತಂಮ। ಮೊರವಂತೆ ಫಟ ಟಸ್ಸೃ ಡಿರುಗುವ ಪ್ರೆಸುನಿಕಾವ ತಂಮ। ಶ್ರಾವನ ಕೆರಿಗಂಡು ಅಂಜದೆ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಬಯವಿಲ್ಲ ರಾಮ ತಂಮ॥ ೩॥ ಪುರವರುಪಂ [illegible] ಖುವು ಂದಿರುವದೊಂದ
ಬಪ್ಪುರ ರಾಮ ತಂಮ। ಹೊಕ್ಕು ಪರಿಯನರದತ್ತವರ ರುದ್ರಪುರ ಮುಂದೆ ರಾಮ ತಂಮ॥ ಅರಸು ಶಿವನಪುರ ಪರಶಿವಪುರ ಮೆಕೆ ರಾಮ ತಂಮ ಸೆಳು ನೆರೆ ಸದಾಶಿವನತ್ತಲಿರು ದಳ್ಳಿಗೆ ದಾರಿ ರಾಮ ತಂ
ಮ॥ ೪॥ ಯೆಣಿಕೆಗೆ ಕಾಣದ ಗುಣ ತಕ್ಕೆ ಬಲು ಕಾದ ರಾಮ ತಂಮ। ಪುಂಗ್ಗ ಪ್ಪುಗಾವದ ಪಲವ ಮನೆಗಾಣಿಯ ಕೆಳೆಂನಯ ರಾಮ ತಂಮ। ಗುಣಿ ಚೆಂನಬಸವನೆಂಬ ನಿವಂಗಾ [illegible] ಗುದ
ದ ರಾಮ ತಂಮ। ಬೆಡಿದ ಗಾನಿದಂಡು ಸುಕಿಯಾಗು ಮಗಾನಿಯಂನ ಮುದ್ದಿನ ರಾಮ ತಂಮ॥ ೫॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ॥ ಕಂಡು ಮನದೊಳಿಸ ಸಚನಿಮ ನಾವಿರತ ನಾ। ಪುಂಡವಾಕೆಳನ

ನೆಯ ರತ್ನಿ ಜಪಯ ದಿ ಯ ಪಿ ರಾಸ ವಾ॥ ಪಲ್ಲ ೧೫ ಕಳಿ ಶಪಡೆ ಯಪ ದದ ನಬ್ಬ್ರ। ವಳಿದ ಬಕ್ಷ ದೊಡೆಯ ಮಳಿನ ನಾಗಳನಿ ಕೆಂಬ ದಲ್ಪ ಮಥ್ಯ ಳದದದನ ಬಾನೆ ಯಾ। ವಳಿಯ ನುಳಿಯ ಮೊಲ್ಪನಾ ಮಿತೆ ಳುವ ನಿರಬವ

ನ್ನಶಳಸು ದಳವ ವಳಿವ ಮೊಳವ ಬಕ್ಷು। ಮೊಲೆಯ ನೆಲೆಯ ನಿತ್ಕೆ ಯಾ॥ ೧೫॥ ವಿನು ನಿಲಕೆ ಯನಿ ಜಪ ಋಚು ದಾ। ಬಿಸಚು ಪಾಣಿ ಯು ಗಳಕೆ ಕಶಿ ಯಸ ಳಮ ಸು ಳಿಮ ಸರ ಪಾ ಗರ ಕೆಂಬು ಕೆಂತ ದಾ। ಮಿ ಸು ಪ ಮು

೧೩೭ ಪ್ಪಮೊ ಗದ ಪು ಥಿಯ ಕಸ ವ ಬು ಸ ವ ಬಂ ಗಾ ಮ ಟಿ ಯ ಅ ಪ ಯ ಪಾ ರೆ ಯ ದಂ ಗ ಕಾಂ ಕಿ ತಾಂ ಬಿ ತ ಳು ಸ ವಿ ನ ಯ ಳಾ॥ ೧೭॥ ಘು ಗಝು ದಿ ಸು ವ ವ ಪ್ರ ಮ ಗಾ ಲಿ ಯ ನ ಗು ವ ದಂ ತ ಗ ಳ ಸಂ ಪಿ ಗೆ ಯ॥ ಮು ನು ಳು ಮೊಲ್ಪ ನಾ

ಪಿಕ ದಾ ಸ ಕೊ ಜ ಪ ಳ ಗಳಾ। ಮಿ ಗು ವ ಬಾ ಗ ದಿ ಗಂ ಗು ಸೆ ಳಾ ಗ ವ ಮೊ ಗರು ಜೆಲ್ಪ ಗಲ್ಲ ವ ಡಿ ದ ಸ। ಬಿ ದಿ ದ ಮೂ ಬಿ ನ ನೆ ಳೆ ಯ ಜಂ ಪ್ರ ಗೆ ಗಾ ರೆಂ ಯ ಪ ಗಾ ಲೆ ಯ ನಲ್ಲ ಳಾ॥ ೩॥ ಘು ಳಿ ತ ಘು ಳಿ ಕೆಂ ಮ ಲಿ ಯ ಲಂ ಮ ಗೆ। ಮ ಲ ಪ ನ ಪ್ರಿ ಪ

ನ ಪಾ। ಯ ಬು ಳು ಕೆ। ಮೊ ಲಿ ಗ ಳ ಲು ಗೆ ಘು ನ ದಿ ಕ ೦ಬು। ಬಿ ೦ ಬು ಚ ಪಿ ಯ ಲೂ। ಬ ಳ ಲು ಮು ಪಿ ಯ ನೆ ಪ ಠ ಸು ತ್ರ ಕೆ ಲ ದ ಸ ತಿ ಯ ಕೆಂ ಯ ೧ ಕ್ಟೆ ಯ ೪। ಬ ಳೆ ಗ ಳ ಲು ಗೆ ಮೊ ಯ್ಪು ವ ಗು ವ ನ ಲಿ ಬ ನ ಟ ನೆ ಗಾ ಕಿ ಯಾ॥ ೪॥

ರಂ ಬೆ ಗು ರು ಳ ಪಿ ಕ ಮ ಡಿ ಯ। ಮು ಂ ಬ ಶ ಪ ಮ ನೊ ಸು ಶಾ ಜ ನಂ ಬ ನ ಗಾ ಕಿ ಪೆ ಸ ಳು ಗಂ ಗಾ ಮು ಶ ಪ ನೊ ಟಾ। ಯು ಂ ಬು ವೆ ತ್ರ ಮು ಪ್ಪ ಮೊ ಗ ದ ಬೆಂ ಬು ಳಿ ವಿ ದಿ ದ ಮು ಸ ಳು ನ ಗೆ ಯ ಶಾಂ ಬ

ರಾ। ಶ ಯ ಸ ಕೆ ಯ ಸ ಂ ನ ದೊ ಲ್ಪ ಸೊ ಮ ಲಾ ೦ ನಿ ಯ ಪಾ॥ ೫॥ ಕ ರ ದಿ ಕೆಂ ಗ ಡಿ ವಿ ಡಿ ಪ್ಪ ನೆ ಡಿ ನ ಶ ದ ಕು ರು ಳ ಶಿ ದ್ಧಿ ಮಾ ಬ್ಬ ಗಾ ನೆ ಕ ದ ನ್ಯಾ ವಿ ಕ ಸ್ತು ಶ ಯು ಂ ದ। ಕಿ ಲ ಕ ವಿ ಪ್ಪ ರ ಗಾ। ಗ ಶ ದ ಮು ಡಿ ಯ ಪ ಶ ಮ ಳ ಶ್ಮೆ ಬೆ ರ ಸಿ ಕ

ವಿ ವ ತು ಂ ಬೆ ವಿಂ ದಾ। ಕ ರ ಮೊ ಳಿ ಪ್ಪಾ ರೆ ಮ ಳ ಡಿಂ ದೆ ಮೊ ಪೆ ವ ನಿ ಬಾ ಬ ಗಿ ನ ಬಾ ಲೆ ಯಾ॥ ೬॥ ಪಾ ಂ ಗ ಳ ಕ ಪಿ ದಿ ೦ ತು ಮೊ ಪಾ ನಂ ಗ ಕೆ ಳ ಪ ಕಂ ನ ನೆ ಳ ಸು ಪ ಂ ಗ ಪಾ ಪಾ ವ ಶ್ಚೈ ತ ಶ್ರೆ ಕಾಂ ತ ರಾ ವ ನ ಡಿ। ಪೊ ೦ ನಿ ರ್ಯ ಯ ವ ಡಿ ಶ ಬು

ಶಿ ವ ಲಿಂ ಗ ದ ಲ್ಲಿ ಚಿ ತ್ರ ಪ್ರ ತ್ತೆ। ಸೊ ಂ ನಿ ಮ ತ್ರೆ ಶಾ ಂ ತಿ ಮ ಳ್ಪ ಬು ಪ ವಿ ದ ದ ವಿ ನೊ ದ ವಾ॥ ೭॥ ಶಾ ಗ ದ ಕೆಂ ಕ ರಾ ರ ಗಾ॥ ಸಂ ಗಾ ತ ಮಾ ಗಾ। ಬಾ ಥಿ ಬ ಪ್ರಿ ಳಿ ದು ತ್ರ ಶ। ವಿಂ ನಿ ಶ ವ ಶ ದು ಶ್ಚ ಳ ನ ದ ವ ನೆ ಬ ಲ್ಲ ವ ನೊ। ಪಲ್ಲ ೧

ಬು ಶಾ ಶ ಬೆ ನಿ ಕೆ ಪಾ ಅ ದು ನಿ ಂ ದೆ ಜೆ ವ ನಾ। ವೆ ರ ಳಿ ದ ಮ ಶ ಗಾ ಪಾ ಲ ಬ ಜೆಂ ಕ ತೆ ದಾ ವಾ। ಶ ಶ ಶ ವ ಸ ವ ಲ ಪಾ ಪ ಚು ವ ಕ ಪಿ ರ ವೆ। ಕಿ ೦ ಕ ಕ ಲ್ಪ ತ್ರಿ ಯಾ ಲ ದ ಳ ನ ಸ ಳಿ ಯಾ ಸಿ॥ ೧॥ ೧ ಸು ಲಿ ಸು ರೆ ನೆ ಯಾ ಲ

ಪಾಮನಿಗಾಂದಕ್ರಿಮೆಯನಾಪಳವಪಹಾನರಣಪಾಲುದುನಪ್ಪಿವೆರಾ। ನವಿಯಕ್ಷಿತಳದಂಡಪಾಲುಮತ್ತ್ರಮೆನುಧಾರನಧಾರೆಯಾಲುಮಯಿನ್ನೆಮ್ಮದುವಚನಾ ॥೨॥ ತಪವಪಿಯಾಪ್ಪುದಾಲುಮ
ಧಾಪಾಷಾರಣಾ। ವಕ್ಷಳಿರೆಯಾಲುದುನಾಚರಿತ್ರಲ್ಲಿಮನುಜಾ। ಕುಲುಜನನವಲಾಪಪಾಲುದನಾರೆಂದು। ಕಿಳಿಲುದುವಿರಪಾಲುದುರೆಂಬುವಿಜೆಂಯಾ॥೩॥ ಗುಷುಕನಪಾಲುದಿಳಿಯಗೊಳಯಾಚನೆಪರ
ತಸ್ನುಖಪಾಲುದುಬಳಿಧಾಗವರತಿ। ಪರಗುಣಪಾಲುದುಧಾರವಪ್ಪಳಿಯಾದುಧುರಣಪಾಲುದುಬುಗೆಗೊಳಿಸುವವಿಪ್ಯೊ॥೪॥ ಮತಿಗೆಮಂಗಳವಿಲುದಾಲುದುಮತ್ರಮನಂಬುವತಿನಿಷ್ಟೆವಿಪಿಲುದಾ
ಲುದುಜಾರನಮಂಧ್ಯಾ। ಚಿರತಪಾಪಾದಿಪಾಪವಿಗೊಳುಧಮ್ಮರರನದುಾಗತಿಯಲುಾಪಿಚೆರ್ಪಂಬುಲಿಂಗಪಾಪಿಪಾದುಾ॥೫॥ ಮಂಗಳವದು॥ ಜ್ಞಾನಿಬೆಳಗುತಿವಿಮುಲವರಂಜ್ಯಾತಿಬೆಳಗುವತಿಪೆ।
ಪಾಪಪಾನೆರಪಿಂಪತ್ರತ್ರನಾಶದಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ತಿಪ ಧಮ್ಮನಾಳಪೆಂಪೆಂಬುರಂಬುಪವಿತಿ। ಸುಪಿಂಪೆರಪ್ಪುದಯಾಪ್ಪುವನುಳೆಯೊಳಗಾ। ನಪೆ ಯುದನಪ್ತ್ರಕ್ರಿರನಕ್ರಿಲಕ್ಕಿವಿದ। ವಿಮಲಮಾನಸ
ವೆಂಬುನಪ್ರಸ್ತ್ರಿಬಧಿದುಾ॥೧॥ ಮನುಮುಸುಕುವವಿ ಘಮಚಾರಂಗಬಿದ್ದುರುಳಿರಾಮನಬುದ್ಧಿಯೊಂಬುರತ್ರಲೆಲ್ಲಿಯೆ। ಮನನೆಸುಜ್ಞಾನ ಪೆಂಪೆಂಬುಮಪಾಪ್ರರುಮೊನಮನೆಮಾಯಯಾಳಿ
ರಿಮೊಜ್ಜರದನಾವಮಾ॥೨॥ ಪ್ರಣಾಮವಾರದಿಂದಹುಣಾಮಯಾರವಯಕ್ಷತಿಗಣಾನೆಗರಿರಗಳನೆರೆಗುಕಾ(ಅ)ಣಾಮಯೆಬಿನಗಳ್ಳುದಮೊಷಜಂರ। ಮಣಿಯೆವಿಸುವರ್ಪಂಬುಲಿಂಗಚಿತಾನಾಮಿ॥೩॥
ಬಾಗಮುಖಾಕ್ಷನಿವರಿಕುದ್ಧಿರೆಪಳಿನಹಿರಂಗ್ದಿರಪಾಪಿನಾನಿತ್ಯಗಳಾಂದೊಂದನೆಗಿವಿದುರೆಘುಪೆನು॥ ಪಲ್ಲ॥ ತರಣಾದಿರಾಳಾಲುವನೆರಕಂದದುದು। ಹಾರನತನುವೆಂಟಗಲದೆಲ್ಲಿಕೂದಿಯಾದೂದೂ। ಯರವನೆಯಮಾ
ದು। ಮರುವತ್ತಿಪೂದಾವನೆಲೆತನುಣಾರನಪಾಲುದರರದೆಖುರಲಹುದುಾ॥೧॥ ತಿವನತ್ರಿಗಳಿರವುರಾಣಾವುತ್ರಿಪಾವೆಲ್ಲಿ(ಅ)ವನಡಿಪ್ಪುದವನರುಮುವಮಾರ್ಗವೆಮಾ। ಳಿವಯೋಗಮುದ್ರಾವುನವದವಿರಪಾಲುದಾ
ಬಿಳಿಸಿನ ಪಿಪೆಂದಾಪಿರವರುಾ॥ ಪ್ರಿಸರಪಿತಿದನವಿಷ್ಣುಗಾ। ಬ್ರಹ್ಮದಾತ್ರ್ಯುವಿನಸರತಿತ್ರಾದಿಪ್ಪುವಿನಿಸುವರ್ಪಂಬುಲಿಂಗಾ। ಗುರುಮರದೊಳಾವದಿನಿಯಂದಬಂದದುಮನದುವರಗ್ರಣಾ। ಮಾಪನನಪನ

ದಕ್ಷಿಣಮುಖಜಾತವದೋ॥ ೧ (ಶ್ರೀ) ೫ ಓಂಕಾರಾ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಶರಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶಿರದಾಲುಗಂಗೆಯನೆಸುಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆನಿಸಿದ ಮೋಹನ ಮಹಿಮಾತ್ಮ ಸುತ್ರಿಪುರಹರನೆ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಪಾರ್ವತಿಪತಿ ನಯನ ತ್ರಯ ಸುರುಷ ವಿಡಿದಿ ಮಹಾದೇವ ಗುರು ತ್ರಿಂಭುವ
ನನ ನಿಂಮಯ ದಿವ್ಯ ಪಾದಾ॥ ಪದ॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನಾನು ಧರಿಸಿ ಜಲವನೆತ್ತಲಾತ್ರಿ ಬಿಲ್ವೆ ಪುರರಸಕಲಶೈ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ನೆಟ್ಟನಂದದಾಸುರನೆಡೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಶರಣ ದಕ್ಷನ್ನು ಲೆಕಿತ ಪಾಡುಮ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಬಾಲ್ಪ್ರಿ ನೊಷ ಯರೆದ ಜನ್ಮ ಪನಿತ್ತೆ
ಜಲಂಧರ॥ ನಿನೆ ಹೊಟ್ಟ ಶಿರ ಮಹದು ದುಃ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಶಿಷ್ಟನೆ ಶಿರು ಮನವ ಮುಪ್ಪೊಳಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೆನಸು ಬ್ಜು ಪುಯ ಖದ ಸಪ್ತ ಗನಿಂನ ಪಾದಾ॥ ೧೧ ಪ್ರಮನ ಹೂಮುದ ಕಿ ವಘು ದರನರಸ ಉತಂಬ ಬಳಿ ದೊಳಕಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ ನಿಂನ ಪಾದಾ॥
ಬಾಲಮುಪಾಲಕ ವೆಳಸುಳ ದಿಳ ದತ್ರಲತ್ರ ಮಿನೆಮಾಶಮಿರೆ ಮಮ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ನಿಗಮನಿಕರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಲಂಗಳ ನಾರಂಗ್ಯ ಹೊಗಳು ಮನಸೋಪ ವೈದಿನಿತ್ರ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ನಗಜಾಧಿಪ ಶಿನಿರು ಪಮನಿ ಶರನಿರ ವಧಿ ಜನದಂಶ
ಯಗಾ ಮಿತ್ರ ವನಿಂಮಪಾದಾ। ೧೫ ಭಕ್ತಿಂದನು ವಿಯಂ ದವಾದಿಮುಂದಿ ಶಿರಂದಪ್ಪುನಂನು ಬಂದು ಶರು ಪಾದಿ ಶಲ್ಲಾ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಶಂದಡಿ ಕೆಯ ಂಬರತವಂದು ನಾನಲಾಕದೊದ ನ್ನೊಂದು ವಂತ್ರೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ದುದು ನಿಂನ ಪಾದಾ। ತಂದ ತಂದ ತಿಂದ ಕಾಳಿದಾನ ಮೊಪ ಪಾದಕ ವಿಭ್ರಾಂದ ವೆಂಷ್ಟೆ ಬಂಗಾಮ ದು ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಯಂದು ಕಂದ ಪ್ರೋತ ಹಾರಪುಂ ದಶರ ಪಾಂಮರಂಗ ಮಂದಾರಮುಂದಿ ಶರಾರ ನಿಂನ
ಪಾದಾ॥ ೩ ಗಮ ನಮುನಿನನಾದಕ ನುಜ ತಿಡಿಪರಂನು ಡಿನ ಹೊಗೂ ರಾಜಿ ಮುದು ನಿಂನ ಪಾದಾ। ವಿನಮಿತ ಸುರ ವಿನರ ದಮ ಮಕುಟದ ಮಣಿ ಭುವನ ಶೆಬ ದೊಡನಾಡಿ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ನೆನದ ವರಷ್ಟೆ ಶಮನ ಮಾನದ ಹಾವ ನುಶ
ಜನವನರು ಹರಕ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಶವಕ ಸಕಳ ದಿಜನಿರಯ ಪನಾದ ಸಣುಜನನರಹಿ ಶರಾವ ನಿಂನ ಪಾದಾ॥ ೪॥ ಪ್ರಣವದ ನೆಲೆ ಮಂತ್ರ ಗಣ ಧರಾನ ದುಗಾ ಮುಗಿ ಕುಲಜಲ ನಿಧಿ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ೫ ಗಣ ಮಗದಿ ಕರ ಜನನದ
ರಾಗಮಿ ಸುರದಪಂದ ಳಿಸಕಾ। ಭುವದಾದು ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಕಗಾಶಿ ಶಿ ಗತಿ ಮದುರ ಗವಿನಕಷ್ಟ ದಗಾ ಮುರಿ ಶಿ ಯುಗಿ ನಿಂನ ಪಾದಾ। ಪ್ರಣವಕೆಂಕಗಾಶರು ಸಾರನರ ಕಶಿ ಕ್ಷೇಗಾ ಸುರು ತ್ರಿಯು ಲಿಂಗ ನಿಂಮ ಪಾದಾ॥ ೬ ಗಣ
ರಾನಪಾದಕಾ ಮುಕ್ತಿ ॥ ಶ್ರೀ ಯುದಿಡಿದಾ ಶ್ವರಾ ಬಿದಿಪರ ಶಿರಮುಕ್ತಿ। ಸುಪಾಯ ಬಿದು ದಿಜುಭಿವ ಮಂತ್ರವಂಗೆಂ॥ ಪದ॥ ಶ್ರೀ ವಿಭವ ರೆಂಬುದೆ ನಾಯ್ಕೆ ತಿ ಯುಗಾ। ಶಿವ ವನದ ಮಾನವ ರೊಂದು ಕಾನಾಗಲಿ। ಶಿವ ಮಂತ್ರ ವಿದನು

ಮೊದಮೊಳಗೊಂಪೆತ್ರಿವಮಂತ್ರವಿದನುಸುಶಿ॥ ಸತ್ಯದುಕ್ಷಾರವಸ್ತ್ರೀಗಾಪಂಚಾಕ್ಷರಮಪಾಮನೆಗ॥ ಸರ್ವೇಷಾಮವಿಜಂಶಗನಾಂ ಸರ್ವಪಾಪಕ್ಷಯೋಭವಶಿ॥ ಯನಲಾದಿಯುಂಶೆನಲಾದಿತ್ರಿಶಿಯನಲಾದಿಯುಂತೆ
ನಲಾದಿ॥ ಪಾವನಾಸಬಾರದಶಲುಷವಕ್ಷದುರಾಚಿಸುವರುದಿ ಲಗ್ನಶೆಯೆಂದೆನಲಾದಿ॥ ಗಯಿಬಿತಾದವಕುಜಾತ್ರಿಜದಯೆಬಿಯಗಾಘನಶೆಯೆಂಶೆಸಿವಾರುವಗಾ॥ ದವನವಿದುಮನವಾಜಹಾರ್ತ್ರಬಾಧಕಾವಿಕಮೊಘೊ
ಲದವನವಿಜಪಾರಬಾಧಕಾ॥ ಯಾಷಮಂತ್ರೀಮಹಾತ್ರಶಿ॥ ಅಕ್ಷ್ಯರಶಿಪ್ರತಿಪಾದಕಶಿ॥ ಸತ್ಯದುಕ್ಷಾರಗಾದೇವಾ॥ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಶಿ॥ ಯನಲಾದಿಯುಂಶೆನಲಾದಿತ್ರಿಶಿಯನಲಾದಿ॥ ದಿನಹೊಳೆನಾನೊಂದುಪತ್ರ್ಯಧಜಪಸ
ದೊಪೆಶದನೆಬೆಡಿದನಿಬುದೆನಲಾದಿ॥೨॥ ಶಿಮವಾಮದೇವಾಯೆಬಿಯಗಾಪ್ತಿಶವಕ್ಷಿಷ್ಟನಾರದನಕಾದಿಮನಿಶಮುನಿತ್ರಸ್ರರರೂಜಾಕುಷುನಿತ್ರಶಮುನಿತ್ರಸ್ರರರೂ॥ ವಕ್ಷಿಷ್ಟವಾಮದೇವಾದ್ಯಾ॥ ಮುನಯೋಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಷಿ॥
ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಂಸಿದ್ಧಾಃ ಮಹಾಶೆಪಸ್ತಿನೊಂಪವಿಶಿ॥ ಯನಲಾದಿಯುಂಶೆನಲಾದಿತ್ರಿಶಿಯನಲಾದಿ॥ ಪಾಕುಷವಿನಿಮಂತ್ರವಿದದುವಕ್ತಿಯೊಳುವಿಷ್ಣು ಶಿಶಿಂದೆನಿಜದಕೆನಲಾದಿ॥೩॥ ಸರ್ವಿಷುಯವಸುರಪಾ
ಯಮಿಖಿಯಗ್ನು॥ ನಶರತ್ರಿಮುಖದೆವಕೆಹಪು ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಗುಪ್ತವದಿಂದೆಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಾಂ ದೇವಾನಾಂ॥ ಜಗತ್ಸ್ರಷ್ಟಾದಿಕಷ್ಟಗಾ॥ ಮಂತ್ರಸಾಕ್ಷಿವಮ
ಪಾಶ್ಯಾಸ್ತಮತವ್ಯಮುಪಾಸಾಯಕಿ॥ ಯನಲಾದಿಯುಂಶೆನಲಾದಿತ್ರಿಶಿಯನಲಾದಿ॥ ಸುರಜೆರಜಗದುದಯಾದಿತ್ರಕಿಗವಮಾಷ್ಟಿಸಿಕವಡಿದಿಪ್ಪುರೆಂದೆನಲಾದಿ॥೪॥ ಮುಂನಸಾನಂದರುಷಿಯೆಬಿಯಗಾ ಸಂನಿಧಿಯೊಳುನು
ದಿದೆಂದವಮಕ್ಷಿವಯಂನೆದುಂನಂತಮೊಹಕಿದಗಾಶಾಗು ಶವೆಸಮುಂನಂತನಶರುಕಗ್ರಾ॥ ಮುಶಸಾನಂದಯೊನಿಂದ್ರಶಿಖಿವಜ್ಞಾನಪರಾಯಣಾಶಿ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ॥ ನರಕಮುದತಾರಯೆಶಿ॥ ಯನಲಾದಿಯುಂತೆನ
ಲಾದಿತ್ರಿಶಿಯನಲಾದಿ॥ ಜಂನಿಧಿಮಾರುದ್ರಂಗುಲಿಂಗದಪದವಿತ್ರ॥ ಮುಂನಿಜಮೊರಿವರೆಂದೆನಲಾದಿ॥೫॥ (೧೦) ಗತಾಗಕೆಲುಹಶಾಶಬಾದಿ॥ ಶಿವಮುಂಗ್ಯುಬಾಲಿಂಗಮೂಜವಿಧಿಯನುಗಾವವಮುದನಶಜನ್ನ ಹೊಗ್ರಹನ
ಪಾವಿಶಮುಳ್ಳುಹೊಳಶವಿ ನೊಡಿದಿಗಮಗಮಾವಕ್ಷಿಶಾಗದಸಾದಳವಿದೂ॥ ಪಲ್ಲಗಮೊದಲುಲಿಂಗದಶಳೆಯನುಗಾವಿದುವರಶಿ॥ ಪ್ರದಂಯಮೊಗ್ಗಾಂದ॥ ಗುಡಿನೆನೆವರಶಿಸದಮಳಲಾಜಸಹೊಳುನಿಟ್ಟಿ

ಸುವರ ಶಿವ ಭವ ವಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವರಿಂ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||೧೧|| ಮೂರು ಭರಿಸ ದೇವರು ಮಜ್ಜನ ಕರೆದವಿಂ ಮಾತ್ರಾ ಸುರವಸ್ತ್ರ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಕಹೂ ಮಾವಿ ಧೂಪ ದೀಪ ಮನ್ನಿಸಿ ವಲರನು ಶಿಂ ನಿರಿಸು ವಿಂ ಮಾ ವರದ ಪಾದ ರಶಿಗಳನ್ನೆ ತ್ರವಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಗರ

ಸಮೋ ನ ಶು ವ ಪವಿತ್ರ ನಾ ಮೂವನು ರಾಗ ವಿನೆವ ರಾಂ ಖೂಲ ವನೈತ್ರ ವನು ರಾಗಾ| ಮಿನು ನಿಯ ವಸ್ತ್ರವಾ ಮರ ವಿಕ್ಷ ವನು ರಾಗ| ಮೊನಿ ಪು ವಪ್ರ[illegible] ವಿ ಡಿವನು ರಾಗಾ||೩|| ಹ ಪೆ ಬಿಕ್ಷೆ ಗೌತೆಯ ನೊಡಿ ಬಿನು ವ ಲೆ ಸು ನಾ ಪಿ ವಬಿ ಬಲ

ಗಳ ಕ್ಷೆಗಳ ವಲೆ ಸು| ಮೂರು ಮರ ರ ನು ಮು ಧ ರ ದೊಳು ಪಾ ಮುವ ಲೆ ಸು| ನೋ ಮು ರ ನಂ ದಾತ್ರ ಸು ಶಿವ ಲೆ ವಗ||೪|| ಹಿಂ ಗದ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ್ಯ ಪ್ಪನು ಖ ವ ರಿ| ಬಿಂ ಗ ರ ವಿ ನಿ ಬಿ ಬಂ ಖ ಸು ವನು ನಿ| ಮುಂ ಗಳ ಮ ಯ ರಂ ಭು ಲಿಂಗ ವೆ ನಿ ಸು ವಿಪ್ರ

ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ನಂ ಪ್ರಿಯ ದ ಮ ಲಾ||೫||(ಶ್ರೀ) ಗ ರಾ ಗ ವಿಶ| ಸ ರಿ ಪ ರಿ ಗ ಧ ವ ರ ದ ಮ ರ ರಿ ನು ಖ ದ ಭೂ ಪು ವೆ ನೆ ಪ್ರ ತಿ ಯು ಂ ಟೆ ಲಾ ರ ದೊ ಳು ನೊ ಪೆ ಲ ವಿ ರಾಂ ದಿ| ವ ದಾ| ಸಂ ಗ ಭೂ ಶ ನ ಸೊ ಮ ನು ಯ ಬ ಪಿ ಥಿ ಯ ನ ಮು ವೆ| ಬಂ ದ ರ ವ ನ್ನಿ ಲ ವ

ರ ಮ ನೆ ಯ ಮ ಧ್ಯ ದೊ ಳು| ರಂ ಗು ವೆ ಧ ದೆ ಸ ವ ಸೆ ಜ್ಜೆ ಯ ರ ಸ ವಿ ಮುಂ ಬ ಪಿ ಪಿ| ಸ ೦ ಗ ವಿ ಬಿ ಬಂ ಮು ನ ರ ದೊ ಳು ರು ವ ಧ ಗೊ ಂ ಮೂ||೧||೧|| ಕಿ ಸ ಮು ಲು ರಿ ರೆ ಕಾ ಮೆ ಕೊ ಟ ರಂ ಜು ರೆ ಗ ಳಿ ಯ| ನೆ ರಿ ರ ವ ರ ವ ವ ಶ ಂ ವೆ ಮುಂ ದು

ವ ಕಾ ಪೆ| ಮು ಶ ದೊ ಪೆ ಲ ಕ್ಷ್ಮೆ ನಾ ಡಾ ಲಿಂ ಗ ವ ದ ಸೊ ಗ ಸು| ಮೊ ರೆ ಯೊ ಳ್ ಭಾ ಪು ತ್ರಿ ಸ ವಿ ಗ ಲೆ ಯೊ ಳ್ ಪು ತ್ರಿ||೨|| ಬೆ ರ ಸಿ ದ ರೆ ನಿ ಸ ದೆ ರ ಹಾ ರ ನ ವ ರು ಗ ಳೆ ರ| ಸು ರ ನ ವಾ ದಂ ತ್ರೆ ವ ರಿ ಶ್ರ ಲು ಲಿಂ ಗಾ ತ್ರ ರ ನ ರಿ ಯೊ ಪು ನು ಡಿ ವ ರ ರ ಗಾ

ನ ಂ ದ ದೊ ಳ್ ಪಾ ವ ರ ವ ಶ ದೊ ಳ್ ಪು ದ ನು ಪ ಮಿ ನ ಲು ಬ ಪ್ರ ದೆ|| ೩||(ಶ್ರೀ) ಗ ರಾ ಗ ನಾ ವ ರಾ ಯ ಶ್ರೀ| ಶ್ರೀ ಸು ವ ವ ಶ ನೊ ಪ ವಿ ತ್ವ ವ ನಾ ರಿ ಬಿ ದಾ ಗಾ ಳ ಭ ಮು ನ ರ ಭ ನಿ ಮು ಕ್ತಿ|| ಪ ಲ್ಲ|| ದು ಶ ತಾ ತ ಮ್ಮ ವಿ ನೊ ಳ್ಳ ದಿ ರು ಮುಂ ನ್ಯು ಖ ವೆ ಮು ಮು

ಭ ರ ವ ದ ವಿ ದಿ ತ್ರಾಂ ರ ಸೊ ಮ ನಾ ದೊ ರ ರಾ ನಾ ವಿ ತ ರ ವಿ ಶೈ ವ ಶೊ ಳು ವ್ರ ತ ವಿ ಧ್ವ ನಾ ಸು| ಪೊ ಗ ಶೆ ಪೊ ದಿ ಧ ರ ನೆ ೦ ಮು ಬೆ ನ ನು ವಾ||೧||೧|| ನಂ ದಿ ಬ ನು ದಿ ಯಾ ದಿ ರಾ ನಾ ನು ಮ ನ ಬಿ ಗೆ ಬಂ ದಂ ತ್ರೆ ನೆ ಳ ದಿ ಯಾ ದಿ ಶ ವಾ ದ ಕ್ಷು| ಮುಂ ದು ವ

ದೆ ಯ ದಿ ರು ನಾ ವಾ ದಿ ಯ ನು ಬು ಯ ದಂ ದು ಶ್ರೈ ವಿ ದಿ ಬು ನು ತ್ರ ಹೊ ಸು ವಾ||೨|| ಗ ವ ವ ಮೊ ಳೆ ಗ ಲ ನು ಪೂ ಜ್ಞ ಯ ದಿ ರ ಪ ರು ಖಂ ಮು| ರ ಖ ಮು ಲ ಂ ಬ ವ ದಿ ರು ನ ಂ ಪ ವ ದೊ ಳು| ರ ವೆ ಮು ದ ವ ರಿ ದಿ ರು ರ ತ್ತೆ ಸ ಂ ರ ರಿ ಯ ನು| ವಿ ಖ ಮ ನಿ ನೊ| ದೆ

ಮು ರಿ ಭಾ ದು ವ||೩||ಗ ಗ ಸ ದಿ ಗೃ ಶ್ರೈ ರ ವ ನು ಬಾ ಷ್ಟ ದ ಕ್ಷಿ ರ ಟ| ನೊ ಳ್ ಗ ರೊ ದಾ ವ ನೆ ಯೊ ದ ಗ ದ ಗ| ರಿ ನಿ ದು ನು ಯ ನಿ ಶ್ರೈ ನ ರಿ ವೆ ದಾ ವಿ ದ ಶ್ರ ಕ್ತಿ| ಗ ಳ ನಾ ಗ ಲ ದಿ ಶ ರಿ ಂ ದು ನು ಖ ವಾ||೪|| (ಶ್ರೀ) ರಾ ಗ ನಾ ನೆ ೦ ದ ದಿ ಬಾ ಶ ಮು ವ ವ

ಶಿವನಿಂ ಶಿವ ಸುಕೃತನೆಂದು ಸುಜ್ಞಾನ ಮಹಾ ಸುದರ್ಶನ ಸತ್ಯಂ ಶುಲಿಂಗವನೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಾ ಸುಖದೊಳಿರೆಂದರು ಮಹಾ ||೫೧|| ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞಾನ ಮಹಿಮಾ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಗುರುವಚನದಿಂದ ಧೃಢ ನಿಷ್ಠೆಯುಂಟೆ | ರಾಗದಿಂದಾಚೆ
ಕರವಹಿಸುವುದುಂಟೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನರಜನ್ಮದಿಂದ ಮಹಾದೊರೆಯಿರಲುಂಟೆ | ಕರಣ ವಿಷಯದಿಂದ ಕೆತ್ತಿತನಮುಂಟೆ | ಧರಣಿಗೆ ವ್ಯಾಪನೆನಿಂದ ಲಘುತರಮುಂಟೆ | ಪರಬ್ರಹ್ಮ ದರುಶನದಿಂದ ಭವ ಜಾಡ್ಯಯುಂಟೆ ||೧|| ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂ
ದಿವ್ಯ ಸುಕರಣವಸ್ತುವುಂಟೆ | ಮದದ ವಾದದಿಂ ಮರಣವುಂಟೆ | ಯದೆ ವಿಷಯ ದಿವ್ಯ ಸತ್ಯದಿಂ ಶಿವಮುಂಟೆ | ಶಿವ ಸದ್ಗುಪ್ತ ಮಾನದಿಂದನಮುಂಟೆ | ಅಗಣಿತ ನುಡಿದ ನುಡಿ ದಿಂದ್ರಬಾಲದಾಟವುಂಟೆ | ನೆನೆಗೊಳಿದಿಂದೆ
ನೊಯುಸು ಲಿಲಸುಂಟೆ | ಯುದಿಯು ಶಿವ ಪೂಜಾದಿಂದ ಪ್ರಚಾರಮುಂಟೆ | ತನಗಿಂದ ಶ್ರೀಯ ಪಾದ ಶಿಷ್ಯಮುಂಟೆ ||೨|| ಆ ಮೆಯುಂದೆ ಯುಕ್ತಿ ಸಾಧನ ಪಿರಕುಂಟೆ | ವಿಮಲ ಮಾನನದಿಂದೆ ತ್ರಿಗುಣ ತೀರ್ಥಮುಂಟೆ | ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಿಣವವು
ದರ್ಶನ ಶಿಷ್ಟಮುಂಟೆ | ಮಮಕರದಿಂದೆ ಮುಕ್ತಿನ ಬಂದವುಂಟೆ ||೪|| ಶರಣರ ದಿಂದ ಶಿವಯ ಪದ ಮೂರ್ಛ ನಮುಂಟೆ | ಯುಕ್ತಿಯುಂದಿ ತರಸಂಪದ ಸುಖಮುಂಟೆ | ವರಯುಕ್ತಿಯುಂದಿ ಸತ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಮುಂಮುಂಟೆ | ಗುರುಕೃಪದಿಂ
ದಶಿಂ ಪರದ್ವೈವಮುಂಟೆ ||೫|| ರಾಗ ನಾದ ಕಾಮಹಿ || ಮಾಡಿದ್ದ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನಂತ ಶಿಂಗ ಪೊತ್ತು ನೋಡಿ ದುಃಖಮಯ ಸಾಧನಂಗಳಿಂದೊಳಿ ಮಾ ||ಪಲ್ಲ|| ತಾರ ವಿಸ್ತಾರ ಪಾದ ಶರಣರೆಂಬುದ ನನಗೆ
ಶಿಶಿವ ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣ ಪರಮಶಿವ ಪದವೆ ಜಗದೆಂಬುದೆ ಪಾಪ ವ ದು ಪುರುಷ ಪಾರು ಶಿಯು ಭವನ ಪೂದೆಂಬುದ ಪೂರ್ಣ ||೧|| ಪಾಪ ನಾಶ್ವ ಕತ್ರಿಕರನೆಂಬುದಾಚ ಮದ್ರಿಯ | ಪಾಪ ಮತ್ರ ಮೆಯೆಂಬ ಶಿವ ಮತಿ
ಶಿಕಾರ ಪದ ವಿಷಮಾನ ಪಾಡುದ ವಸ್ತ್ರ ಪಟಿಕ ಸುಲ | ಪಾವನ ದಿಪಾವಿ ದಿವ್ಯ ಯದುಯಜ್ಞ ಸೂತ್ರ ಆಗಮಿ ಜೆಯುಂಗಳಾದ ಯವಲಂಕಾರವನು ತಿಪದ ದಿನಗಡಿಲಿ ಪನವಷಿಕ ಕರಣ ಪಕ್ಷಿಯಾ | ಬಳಿಯಾರು ವಿಸ್ತರಿಸುವಾ
ನನೆಯ ವಿಲ ಪೂವೆ ದೂಪ | ಪಗಲ ಸುಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಮಾಡಿ ಪವಡಾದ ||೨|| ಆದವ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆ ನೈವೇದ್ಯ | ಪನವ ಮಾಡಾದ ಸತ್ಯಾದಿ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾಂಬೂಲ | ಪಾದನವೆ ಪರನಾದವ ಮಾಡು ನಿಗಮಾಂಗವೆ ದಾಥರ
ನಿಶ್ಚಯ ಮಂದ ರಾಜ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ||೩|| ಬಸವ ತತ್ವವನು ಮಾಡಿದನು ವರದು ನವಸ್ಥಾನ | ಪವಮಾನ ಮುದ್ದುರುಪ ಲಿಂಗ ಹೊಗು ಕೆಂಪು ವನ || ವಿಹಿತ ವಸಿಸು ಪರಮಾನಂದದಿಂ ದೊಡವಿಶಿಸಿ ಸಹಜ ನೈವೇದ್ಯ ಪಡೆದ ಪದೆ ವಿಸ್ತೃತನವ

...ಸುವಾ॥ ವಲ್ಲ॥ ಯಂನ ಸವಾಸಂಪವನು ವಿಂನವ ಶಿಣಾ ಮಕ್ಕಳೆಂ ನಾದಿ ನಳಿನು ಪೆಂಪಲಿತ್ತಿಂನವೆ। ಪವ॥ ಯಂನಪ್ಪಾದ ಯಬಾದಿ ಮಗೆಲಂನ ತವಮನೆಯೊಳ್ ಯಲ್ಲ। ಯಂನ [illegible]
ನೊಪ್ಪವಾ। ಯಂನ ನವಜತ್ರ ನಪುಬಿಂನ ಗಾದನವನೆ ಶಿಂಮಪಾಂನ ಲಪ್ಪ। ಶಿನೆಯಾದಿ ಪ್ಪದ್ರೆಯಗ್ರ॥ ೧॥ ಯಂನ ಪ್ರಾಕ್ಷ ಮಲವಮದಂನ ಕೆ ಜೆಕ ನಳಪ್ಪಾಬಿಂನ ತ್ಯಯನ ಕೆ ಮಂಜವಾದಿ ಪ್ಪರವು। ಯಂನಗ್ಗಾ ನ ಲವಿಮಗೆ
ಗಳಿಬಂನ ತಿದತಿದೆಂಬು॥ ಯಂನ ವಾಜಾರವೆಜ ರಣಾಬ ಬಲಗಾಗ್ರ॥ ಯಂನ ಸಿಗಾತ್ರ ಜನಿಮಗುಂನ ತಿದನು ಡಿಗಳನು ಖಿಂನ ವಿಲ್ಲಪೆಕೆಳ್ಳ ದಾಖನಿಮನೆ। ಯಂನ ತ್ಪಕ್ಷತ ಮಜೆಲ್ಲ ನಿಂನ ಚರಣಾವ ತೊಳವ। ಮಂನಣಿ ಯ ತ್ಪೋತ್ರಾ ದಿಂಯಪ್ಪ
ಪ್ಪಯಪ್ಪ॥ ೩॥ ಯಂನ ನಯದ ವದಿ ಮಗೆಶಂ ನವೆಗ ನಪ್ಪಾಲೆ। ಯಂನ ಪ್ರಾಣ ಬನಿಮಗೆ ನಂದ ವರಣ। ಯಂನ ಜಿಂತ್ತೆ ಯಚ್ರಿ ವನಿಂನ ರಾಂಬಾಲದ ಮಗುಪ್ಪಾಂ ನವ ದುಗವದಾನಿ ಮೆ ರ್ಥಪ್ಪರು॥ ೪॥ ಯಂನ ತ್ಪಾಯ ವಪ್ಪವೆ ವಾ।
ಶಿ ನವಾದವ ನೊಳಿ ದುಜೆಂ ನಾಣಿ ತೊಳಿದ್ರು। ಕೆಂಪಕ್ಕ್ಯ ಯಪ್ಪ। ಯಂನ ನಾಯನಳಿ ಶಿಮನಿಂ ನವಮಪ್ಪ ನಗಳಿ ಪೆಂನಿ ನನತ ರವವ ತೊತ್ತಿ ದ್ವಿಯಗ್ರ॥ ೫॥ ಯಂನ ಪ್ರಾಣ ಬವವಿದ ಮನಿಂನಿ ರತಿನು ಖಳ ದಿಂನ ವಿಲ್ಲ ದಯಪ್ಪನ
ಡಿಯಾಖಿಕ್ಕ॥ ಯಂನ ಮನವ ದುಬಿದ ವೆಯಂನ ನಿಂನನು ಕೆಂದು ಜೆಂನಾದಿ ವಂಪ್ಪ ಮಾನು ವಕೆಳ ಡಿಯಾ॥ ಬಾಯಿತ್ತು ನವಾಸಂಪವದಮ ಮಂಕೆಮನ ಪ್ರಾಣವಮ। ನಂಶಶಂ ನಿಂನ ತಾತ್ರ ಹೊಳುಶಿ ಶಿ ಗ್ರಾಂಪರ
ವಮ್ಮಂಯ ಪ್ರಾನೆಂ ಕೆಯಂ ವ್ವಾತ್ಯೆಯ ಶಂಮಪಾರ ಶಿವ ಪಡಾ ಪ್ಪರವಂನ ಪೆಂ॥ ಬಾ ೫ ವಾಗೆ॥ ವಲ್ಲ॥ ಶಿವ ನೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾನ ಪ್ರವ ನೊಳಗೆನಂ ಬಿಯು ಶಿವ ನೊಳಗೆ ಮೊವ ವಿಕಿರಾ ನಶಿವನು॥ ವಲ್ಲ॥ ೧ ಮಗಯ ಪಕ್ಷಿ ಯಕಂದು ಪಾರವಂ ದುಪ್ಪಾಗ
ವಿಮನ ಸುಶಿಯ ವಾಲನು ಕರದು ಕಂಪೆ ಕಮಕಾ। ಯಶು ಶಿರಲಕಿ ಪತಿ ಕಿಪ ಕಿಂಮ ಕೆಡಿನಳಾ। ಶಿವನ ಪವ ವಿಶ್ವಾನ ವಮ ನೊದಿಕೆ॥ ೧॥ ಸಾಮಿಪೊಳಗ ಶಿ ಮನ ಸಾಮಿ ನಿಲಯ ಶಾಡಿಲ್ಲ ಮೊಮ ಧರ ಶತ ರೂಪಿನಿಂವಖಂ ದು ಕಾಮನಿಂಯ ಮ್ಮದೆ
ಕಾ ಸಾಮಿ ಮನ ವ್ಯಪ್ರಾ। ನಾಮಪಾ ವಿಶ್ವಾನ ವಮ ನೊಡಿ ಕೆ॥ ೨॥ ಯೆಣಾಂ ಕಥರ ನಿಕಲು। ಬಾಣೆ ಯಾ ಗದ ಮಯೆ ನುಶ ಕ್ಕೆಣ ನರ ಕಾಣಿ ಕ್ಕರಯು ಗವಕಡಿ ಮಾ। ಪ್ಪೋಣಿ ಪಂ ಪಶಿಯ ಬನು ಶಿಖ ಜಾಗ ಕಿ ರವ ನುಪಿದಿ ದಾಖಣ ನಂಷ್ಮಿಗಯ ನೊಡಿಕೆ॥
೫॥ ಪ್ರಾಯಶಾಂಯ ಸತಂನ ನಾಳಿಗೆಗಿ ನವ ಯಾ ಕಿ। ಬಾಳಿ ಶಾ ನುಂಬು ದವೆ ನುಳಿ ದು ಬಣ್ಣ ಕಾ॥ ಳಿ ಲೆ ಯುಂ ವಳಿ ಕ್ಕಪ್ಪೊ ಕ್ಕಾಳಿ ಮನಾಕ್ಕಿ ದವನಂ ಮ। ಜೊಳಿಯಕ್ಕ ನವ ರವೊ ಮಾವನು ನೊಡಿ ಕೆ॥ ೪॥ ಯುಂ ಕಪ್ಪ ವಿಶ್ವಾ ನಯುಂ ಕಪ್ಪನಂ ಯುಗೆ ಯು। ಯ

ಶಿವಪ್ರಮಾಣತನದಿಲ್ಲದವರಾ॥ ಸ್ತ್ರೀಶರಂದಿಂದ ಪನುಡಿಯಂಶಿ ಮಾಡಿ ನುಡಿ ಶರಣಯ್ಯ ಯೆಂಶೂಲಿದವನ್ನೆಪ್ಪದಾ ಕ್ಷರ ಶರಂಗಮಾ॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವಲ್ಲ॥ ಪ್ರಸಾದ ನಿನಾದಿಂ ಮಲ್ಲಿವರ ವರವ ಬೇಮವನೆ ಹೊಂದ ವಸ್ತ್ರ ಶರಣರಿಗೆ

ಅಕ್ರಿಯನಾಥ ಶಿಶಿವಿಂ ನುವಾ॥ ವ ದಾ॥ ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಹಾವ್ಯ ಶಿವ ನುಡಿಯುಲ್ಲ ಲಿಂಗವೆನತ ಶರಣರ ನಡೆ ನುಡಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾ॥ ಅವರಂಗ ವ ಬದಿ ಶಿವ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಮಾಡು॥ ಅವರ ಘನ ಕಿಂನೆನಸಹ ಯ ಶಾಣೆ॥ ೧ ॥ ಅವರ ಶರಣ ನಾಥ

ವರ ಪಾದ ವವ ಹೊಳ ಮಾ॥ ಅವರ ವ ದು ಗವ ಬೆಳ ಶಿವ ದಂ ದು ನಾ ನು॥ ಅವರ ವಾ ಪತಿ ವಿಡಿ ಮಲ್ಲಿ ವರ ಪಡಿ ಸಹ ಳಂ ವ ರಚಿ॥ ಅವರ ಚಿಕ್ಕೆಯಾ ಳ ಸ್ಪರ್ಶ ವರವ ವೆನ ನಗೆ॥ ಅವರ ಮಂ ಮ ಮಾ ಕ್ಷ ದ ನ ಲಿ ವರಂ ಮ ಬಿ ಪ್ರ ದ ವ॥ ಅವರ ಪಾದ ದ ಶಂಬಾಲ

ವನತಿ ಶಿನಾ ನು॥ ಅವರ ಂಗ ಳವ ನುಡಿ ತಿ ಲಿ ಅವರ ಬಾ ಗಿ ಲ ಕಾ ಲ್ಲು॥ ಅವರ ಶಿ ಳಿ ಲಿ ಬಿ ಶ ಕೊಂ ದಿ ಸ್ಪರ್ಶ ದಾ॥ ಅವರ ಯಿತ್ತಾ ದಿ ನಾ॥ ಅವರ ತೊತ್ತಾ ದಿ ನಾ॥ ಅವರ ಬ್ಬ ನ ಲಿ ನು ಬ ಮ ಪ ಶಿ ಪ್ರಸಾದ॥ ಅವರ ಬಾ ಗಿ ಲ ಶಿ ಪ್ರ ಸ ವ ಸೊ ನಾ ಗ ದ ನಾ॥ ಅವರ ವ

ಶರಣ ವ ದ ಗ ಳ ದೊ ಳ ಶಿ ಪ್ರ ಸಾ॥ ೪॥ ಶಿವನಿಂ ಮುಕ್ತ ವ ಕಿಂ ವ ಅವರ ಘನ ವ ಶ ಳ ಶಿ ರ॥ ಅವರಂಗ ಳವ ಪ್ರ ತಿ ಯ ಕ್ಕೆ ನ ವ ಲ ಗಾ॥ ಅವರ ವ ವ ವ ದಿ ವ ಮ ಪಿ ಯ ಪ್ರಸಾದ ವ ಮಾ ಶ್ರೀ ವ ಷ ಪಾ ಕ್ಷ ರ ವ ರ ನೆ ಪಾ ಶಿ ನೆ ವ ನೆ॥ ಗುರು॥ ನು ನು ಮ॥ ಯ ಲ್ಲ ಶ ರಣ ವ ನೆ

ನ ದು ಯ ಲ್ಲಿ ನಾ ನ ಶ ನಾ ಗಿ ಯ ಲ್ಲ ರ ತ್ನ ಂ ದೊ ಂ ದು ಬೆ ಡಿ ಗೆಂ॥ ಜೆ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಭಕ್ತಿಯುಲ್ಲದೆ ಶರೆಯ ವ ಸ್ತು ವಾಗಿ ರ ಶಿ ರ ಬ ಭಕ್ತ ತ್ರ ಯ ವ ಶ ರಿ ದಿ ಮ ಕ್ತ ಶಿ ದ ನಿ॥ ಮುಕ್ತಿ ಪದವ ಶಿಶಿ ಶಂ ದ ನ ಸ್ತ್ರ ಸ ಭ ವ ವ ಸ್ತ್ರ ನಿಂ ಭಕ್ತಿ ಶಿ ಪ ವ ನಿ ದಿ

ಸ ಲ ಹು ಯ ಂ ನಾ॥ ೧॥ ಶಿ ವ ಮೊ ಳ ನೆ ಸ್ಪ ರ್ಶ॥ ಮ ನ ಶಿ ವೆ ಶಿ ಬಿ ॥ ಪೊ ಶಿ ಶ ರ ಳ ಮ ಸ್ತು ವ ನ ವೆ ಲ ನೊ ಳ ಪ ರ ವ ಳ ವ ನ್ನ ಯ ದಿ॥ ಶಿವ ನಾ ದಿ ಪ್ಪ ಶ ರ ವ ಶ್ಚ ದ ನಾ ಮ ಯ್ಯ॥ ಬ॥ ಶಿ ವ ಯೊ ನು ಶಿ ಪ ವ ನು ನಿ ದು ಯ ಮ ಶೆ॥ ೧॥ ಮಾ ವ ವಿ ಶ್ವ

ಯ ಂ ಬು ಕ್ತ ದಿ ವಾ ಗ್ಗಾ ಮ ನೆ ಯು ದಿ॥ ನ ವ ಶ ಶ ನ ಂ ತ್ರಿ ಸ ಳ ಸ ಗ ವ ನ ಶ ದಾ ಪ ವ ನ ಶಿ ಶ ವ ಶಿ ದ ನ ವ ನು ಬ ಮ ಪ ಶಿ ವಿ॥ ನಿ ವಾ ಗ್ಗಾ ಶಿ ವ ನು ನಿ ದು ಯ ನ ಶಿ॥ ೩॥ ಯ ಯ ಶ ಮ ಶಿ ವ ಸೊ ಳ ಗೆ ಸ ಲ್ಲ ಮ ದ ನು ದಿ ಶಿ ಸ ಮಂ ೨ ನಿ ಯ ಬ ವ ನ

ಶಿ ಳ ಶಿ ನು ದಿ ಸ ಳ ಶ ಮ ಸ ಗ ಶ ಶ ನಾ ದಿ ಪ್ಪ ಯ ಂ ಬು ವಾ ದ ಬ ಸ ಂ ಗಾ॥ ಗಂ ಬು॥ ಶ ಲ ಶಿ ವ ನು ನಿ ದು ಯ ನ ಶೆ॥ ೪॥ ನಂ ಮ ಶ ರ ಣ ರ ಬ ಬ ಪ ದ ಷ್ಮ ಮ ದ ಹು ದಿ ವ್ಯ ಸ ಶ ನು ವಂ ಮೆ ಯ ಂ ತ್ರ ಶಿ ವ ನು ಯ ಲ್ಲಿ ಂ ನ ಹು॥ ನು ಂ ಮ ನ ನ ಮ ನ ಬ ಗ ಮ್ಮ ಶಿ ವ ನು ಂ ದು

ನ ಯು ವೆ ನು ತಿ ವ ಸ್ತ ದಾ ಕ್ಷ ರ ಲಿ ಂ ಗ ವಾ॥ ಜಂ॥ ೧೧ ॥ ಗ ಪ ಲ್ಲ॥ ಶಾ ಯ ಮೊ ಹಾ ಬಾ ಯ ವೆ ಂ ಮ ಶ ಯ ಮೊ ಹಾ ವ ಂ ನು ಮ ರ ದು ಮಾ ಯ ವೆ॥ ಶಿ ಶಿ ವ ನೆ ನೆ ಲ ದೆ ಂ ದಿ ಸ ಪ್ಪ ಯೊ॥ ಪ ದಾ॥ ಪ ದ ನು ನಿ ದ್ರೆ॥ ನಾ ಗ ಕೆ ಯು॥ ಬಿ ದ ಪೆ ಸ ದಿ ಲ ತ್ತಿ ಯ ಮ ನ ದೆ

ವ ದ ನೆ ಯು ದ ಶೆ ನು ಳ ದು ದ ವ॥ ನಾ ದು ಶಿ ಪ್ಪ ಸ ದು ಗಾ ವ ದ ಲ ಮ ಚ್ಚು ಶಿ ವ ನ ನು ಬ ಪ ಶೆ॥ ದಿ ಶಿ ಶೊ ಂ ಬೆ ಶ ನು ವ ನಿ ದ ನು ವ ವ ಶ ಬಾ ದಿ ನ ಂ ಶೆ ಶಾ ಬ ದೆ ಂ ದಿ ಸ ಪ್ಪ ಯೊ॥ ೧॥ ಹ ಗ ಲು ಯ ಪ ಕು ವಾ ಸ ರ ವ ನೆ॥ ಬು

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಶಿವಯಶಿವರುಕಿಳಿಯಶಿವರು। ರಾಜಗಳಿವರು ಮಿತ್ರಶಿವರು। ರಸಶಿವರು ಬಂಟಶಿವರು ಯೆಂದು ತೋರದು। ಶರಣಾಪುರಣಾವಿಲ್ಲ ಶಿವಗಕಿರಣಾ ಬಾಗಿ ಹಾರಕೆ ಪುರದು। ಯುರುವನಾನಿ ಹಿಡಿದು ಕಿಳಿ ದುನಾಗ ಬಾರದು।।೪।। ಯು
ದುವೆಸುಖಲುಯು ದುವೆ ದುಖಲು। ಮದುವೆಯು ದುವೆ ಕಿಳಿನಾವಿದು ವಿಲುಷ್ಟುವಿ ದುವೆ ಯೆಂದು ಶೋರದು। ದುಬದಿ ಷಡು ಶಿವಯ ಶಿಂಗವವನಿ ಕಾನೆಯಗಡನಾ ಯುಡಿ ಶಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಿಳಿದು ನಾಗ ಬಾರದು।।೫।।(೦)।। ರಾಗ ಮಲ್ಲ।।
ಯೆಂದಿಗಪ್ಪು ದೋನಿಂಮನೆನಪ್ಪು। ಯೆಂದಿಗಪ್ಪು ದೋನಿಂಮನಿಜಲು। ಯೆಂದಿಗಪ್ಪು ದೋನಿಂಮನಿಜವ ವುಗಾಳ್ಸುಸುಖವದು।।ಪ।। ೩ಂದುಬ ಳಿಯ ನಡಿಯ ಶೋಗನ। ೩ಂದು ಬಳಿಯ ಮಪ್ಪುವತ್ರೆ। ೩ಂದುಬಳಿಯ ನಿಂಮ ಮಾಹೆ ಮಾದ
ಲಾಲ್ಲದೆ। ೩ಂದ ೩ಂದ ಲೂರಕಿದು ಗಿ। ೩ಂದು ೩ಂದ ಮನೆ ಯಹಾಪ್ಪು ೩ಂದು ನಾಯ ಪಾಳಿರದಿ ಕೆ ಬಿಕ್ಕೆನಕ್ಕಟು।।೧।। ಶಾಲಘರನಬರಣ ಯುಗವಲಿ ತೆಯುಂದವೆನದು ನೆನದು। ಕಾಲಕಾಮರುಗ ಳ ಕೆಲಿದು ಮು ನು ಶಿವದೆ ಯದು। ಹೊಲನ ಕಡ್ಡಿ ಶಿರುಸ ಕಳ್ಪು।
ಮೂಳವಾಂಡಿಯ ಂತ್ರೆತ್ರಿ ದಿದು। ಹೊಲನಜ್ಞನಿಂಮನಿಜವ ವುರದೆ ನಕ್ಕಟು।।೨।। ಯಳಿಯ ಚಂದ್ರಧರನಿ ಗೋಲಿದು। ಯಳಿಪದಂನ ವಸುಖವ ನಂದಾ। ತಳಿಸಳ ರದು। ವಿ ತಳಸುಖವ ವಚಿಯ ಲಾಲ್ಲದೆ। ಯುಲುಲುವರ ನು ತೋಗಲ ಮು ದಿದಾಹಳಿಗವಂನು ಹೆ। ತ್ರಿನಾ
ಮಾಹಾಲಿಯ ನಂತ್ರೆ ನಿಂಮು ವುರದು ಕೆಟ್ಟೆ ನಕ್ಕಟು।।೩।। ನತ್ತು ರುಗಳಗೂದುಲಾಡಿನಿಕೈ ಳಿವ ನ್ನುಜಿ ಖ ನುಳಿನಿ। ವುಕಳವ ತ್ರಬಾರದಂತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಶೋಳ್ಪ ದೆ। ವರ್ತ್ರನಾ ಗಿ ಕೆದು ವಹಿಂಗು ಬಿತ್ತು ಯುಮುಗಳ ನು ೩ಂದು। ಕತ್ತ್ರಹಾ ತೆಯನಾ
ನುನಿಂಮು ವುರದೆ ನಕ್ಕಟು।।೪।। ಶ್ರೀತ್ರಿಯೊಳಿ ದಿಯುಡಿ ಬನಾನು ಶ್ರೀತ್ರನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯ ಶೋಳದೆ। ನಿಷ್ಟ್ರಯು ಲ್ಲಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ಪವಾ ನಪ್ಪಿ। ಕಪ್ಪ ಕದುವಮರಳಿ ನಿಂಮು ನಿಷ್ಟ್ರ ನಿಜವ ದಿತ್ತ ಕರುಣಾ ಪ್ರಪ್ರಯಲ್ಲಿ ನೋದು ಪ್ಪದಾ ಡ ಶಿವಯ ಲಿಂಗವು।।
೫।।(೦)।। ರಾಗ ಪಲ್ಲ।। ಬದಲವಿದಿ ದುಬದು ನಾನು। ವದು ಯ ವಿಲ್ಲ ದು ದ ದನಿ ನು। ಬಾಡೆ ಯ ಬನಿ ನ ಬಾ ಳಿಯ ದವಕ। ಬಾ ಳಿಪ ವಾವಿ ನೆ।। ಪ।। ದುಹೋಳವ ಮರದ ದದಿ ಯೊಳಿದ। ಉಳವಬಯ ಬಿಬಳಲು ವಂತ್ರೆ ಬೆಲು। ವಹೊಂಗಾನ ದವು ಪ್ರಪ್ರ ಬ್ರಿ।
ಬಯ ನು ವಂಬ ಡಿ। ಯಳಿಯ ಚಂದ್ರಧರದ ಸುಖ ಮಯ ಳಪ ಪಾಸು ದೆ ಯದ ಗಳಿವದೆ। ಬಾಳ ದು ನಿ ಡೆನ್ನ ನಿ ಪಕ್ಕರುಣಾ ಬಾಗ ದಂನಕಾ।।೧।। ಬಾಬಯರ ನ ಬಯ ಬಿಸಿರಗವಾನಶಿನು ವಹಾಂಗೆ ಮುದು ದು। ಘೋನಘಂಟೆ ಬಾ ಮರ ವ ಮು ಬ ನ ದ।
ವುದದಿ। ವದಿ ಯಗಂಮನಿತ್ರ ಸುಖವ ಬದುವನಾನು ಬಯ ನಬದು ದೆ ಬಿ ದು ದಿ ನಿ ದು ಕರುಣಾ ಬಾ ಳಿದು ಕರುಣಾ ಬಾಗ ದಂನಕಾ।।೨।।
ಬಾಳ ದೊತ್ರ ಕನಕ ಚಿತ್ರ। ನಿ ಳಿ ಗಳ ನು ಬು ಮ ಸುವಂತ್ರೆ। ಲುಗ ಳ ಂತಳ ವದು ಯರಲಿಪ್ಪ ನಿ ದಂದ ದಿ।

ಶಾಲಧರನನಿತ್ಯನುಜ್ಞ ಮಾಡಲ್ ನಾನು ಜಯಪಲಮ ಪೆಳ್ವಲೆಯುಂಬ ವಿಂನ ನಿನೆವಲಿಯ ರಪಂನಕ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪಷಶಿಗತ್ರ ಸುತಶಿಗೆ ತ್ರು। ಘುಘಾ ಧರಣಿಘ ನಪ್ಪನಿತ್ತು। ಪಡೆವಶ್ರೀ ಸಿಶ್ರಿವನ ನುಖ ಮುಖ ಶಿವೆ ಬಪ್ಪುದೆ। ಪಡ್ವಿಯ ಷ

ಮಾಘಶಿಯಲಿಂಗ ಬಡವನಿವನುಯೆಂದು ಬಿಡದೆ। ವಪನೆಕರುಣ ವಾಗದ ನಕಯಂನೊಳಪ್ಪುದೆ॥ ೩॥ ಅ॥ ಪಲ್ಲ॥ ನಾನು ಬಾರಿ ದುಃಖಲವದೆ ನುಡಿ ನುಖಾಲಿಯ ವನಕಶಿವನೆ। ಯೆನಮಾಡಿ ಫಲವದೆ ನು ಬಯಲ

ಶ್ರಮೆಯ ದಾ॥ ಪದ॥ ಜಪ ವ ಮಾಡಿ ಫಲವ ದೆನು ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೆನು। ಅ ಪರಮ ಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠಿಸಿ ಫಲವದೆ ನಲ್ವ। ಶ್ರೀ ಮಹ ವೈರಾಗ್ಯಂ ವ ಕಾನೆ ಮುಪಥ ಮೊಗವಲಿಯದನಕ। ಉಪಮೆಯುಂ ವ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ

ಕೆಟ್ಟು ಮೊಪದು॥ ೧॥ ಷೆಂಣ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವ ದೆನು ಷೊಂನ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವದೆನು। ಮಂಣ ಬಿಟ್ಟು ವಿರಾಗಾಶಿಯಾ ಪಡೆ ನಪ್ಪೆ। ಪಂನ ಗೆಂಪ್ರು ಪರಣ ನೋಲಿ ಮಾತೆಂನ ಕಾನೆ ವ ವಿಮ ಕೆ ಯುಣ। ಅಂನ ಉದು ಸಗ ನೊ ಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಮೊ

ಪದಾ॥ ೨॥ ಗಿಶಿ ಗಪಳ್ಳಿನ ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರ ರ ಸವಿ ವಿ ಸೊಂಪುತ ... ನುವ। ಮರದುಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತ್ರ ವಿಷ್ಣು ಫಲವ ದೆನಪ್ಪೆ। ಪುರನುಕೆಂ ವ ಕಾನೆ ವವಿಮು ಕರುಣಾವಾದ ... ದನಕ ಕಾನು ಪರಶನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕುಡಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಷೊಪದು॥

೩॥ ಕೊಂಡ ಪಲ್ಲ ತುಡಿಯ ಮೆಲೆನ್ನೆ ಡಿ ಕಾಲ ಗಸದ ನಾಗಿ। ಹಾ ... ದೆಮರ್ತ್ರ ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೆ ನಪ್ಪೆ। ಕೂಡಿ ನಿಶ ಕರುಣಾ ಷಾಲ್ಟ್ರಿ ನೊಡಿವಲಿಯದನಕಪ ... ಕಶಾನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕುಡಿ ಕೆಕೆಟ್ಟು ಮಿಪದಾ॥ ೪॥ ಮುಂನ್ನೆ

ಮಾಡಿದ ವರತಂದ ಮುಖ ನುದೋಡಿ ವಾಡಿ ಬಳವಿ। ಬಂದಬ ಮತ ಬಳಲು ಕಿರಲು ತುದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಮೊಪದಾ। ಕಂನ ಕಾನೆ ಮುಪಥ ಮೊಗ ಕಂನ ಕಾನೆ ವಕ ಕೆ ಬುರಲು। ಕಂನ ಕಾನೆ ಷ ಪಾಷಶಿಯಲಿಂಗ ನೊಲಿ ವನಾ॥ ೫॥ ಅ॥ ಉಗಗವಲ್ಲ॥

ಹಂನೆಂಪ್ರು ವರಣ ... ನಿಂದ ವಿಕೆ ಳ ವಸ್ತ್ರಯಲ್ಲಿ। ಯಂನ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡು ವಪಾಂಗೆಯೆಂದಿ ದಪ್ಪು ಮೊ॥ ಪದ॥ ಯರಳಿ ಕಿ ಶ್ರಮಯ ಕಾಯ ಕೆಟ್ಟು। ಅರಿಜಿ ಅರಸಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ। ಧುರ ದೆ ಕಾಯ ವಿಕಳ ಕೆ ಯವಿಸಾವ ತಿರ ನೊ ...

ಮರುಗು ಕೊಂದು। ಬುರುಬುದಾಗಲು ನೆವದು ನೆನ ದು। ಪಾರಣ ಬಿಡು ವಪಾಂಗೆಯ ನಗೆಯೆಂದಿ ದಪ್ಪು ಮೊ॥ ೧॥ ಕಸವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷಕಾಂ ಶಿವ ನಿಮು ಮುರುಷ ಬಾರದಿರ ಲು। ನಖ ನಿಲಿವನ ವಿಕಳ ಕೆ ಯವಿ। ಸಾವ ಕ್ಷಣ ಕನ್ನೊಳು। ನನ್ನಿಯ

ದಕಳಿದವನೆ ನಿರುಣ। ಹಳ್ಳಿವನಶಿ ಮುವಿಕಳಕೆಯವಿ। ಅನುವಬಿಡು ವಪಾಂಗೆಯನಗೆಯೆಂದಿ ದಪ್ಪು ಮೊ॥ ೨॥ ಹದನವ ಬಹಾಳ ಕಳಿದಿ ದವ ನುಕನು ವಬಿಡು ವಿ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ। ವನ ದ ವಿಕಳ ಕೆ ಯವಿ ಸಾವ ... ವನೆ

ಗಳು॥ ಮನಸಿಜಾಕ್ಷಯಂ ಸುಪ್ಪಜ್ಞ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ವಿಕಳತೆಯಲಿ । ತನುವ ಬಿಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ನರಯೆಂದೆ ಸಪ್ಪುದೋ ॥೩॥ ಬಂದು ವರ್ಗ ಲಕ್ಷ ನರನು ಸಂದು ಪೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ । ಕುಂದದ ವರ ವಿಕಳತೆಯ

ನಾವರೆ ರನೋಲು । ಯುಂದು ಥರ ನದೆನೆದು ನೆನೆದು । ಕುಂದಿ ಕಸ್ತು ದು ವಿಕಳತೆಯಲಿ । ಪಿಂದೆ ಮರೆದು ತನುವ ಬಿಡುವದೆಂದಿ ಸಪ್ಪುದೋ ॥೪॥ ಯೆಲ್ಲಿ ಮಚ್ಚ್ಯ ಯೆಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಯೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಿಮು । ಯೆಲ್ಲಿ ಲವರ

ವಿಕಳತೆಯವಿ । ನಾವರೆರನೋಲು । ಯಲ್ಲ ಪಿಂದು ಮುಂದು ಮರದು । ಯಲ್ಲಿ ಷಡಾಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಯೆಂದಿ ಸಪ್ಪುದೋ ॥೫॥ ಶ್ರೀ॥ ರಾಗ । ಪಲ್ಲ॥ ಯಂತೆ ಬಯಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿನಗೆ ನಾ ಕುವರ ರತಿ ಭುವಾದ

ರವಿ । ವೆಳಿಯಾ ನಿನಿಂ ನವಿನೆ । ತಿಳಿದು ನೋಡು ಲ್ರೀ । ಪದ॥ ತಂದ ತಾನೆ ಪಕ್ಷಪಾದ ಪಾಂಗು ತೊಪ್ಪರಳ ಜಬಿಷ್ಣು । ಮುಂದಿ ನಂತೆ ಪಾತ್ರ ಬಲ್ಲುದೆ । ಬಂದ ಬದು ವಜಿಷ್ಕ ತಿಕ್ಷ ತಂದ ನಿಜ ಪವಳಿ ಕ್ಷದಲಿ ನಾತ್ಯ । ಮುಂದಿ ನಂತ್ರೆ ಲಾರ ದ ವರ ಕಗ

ಭುಬಲ್ಲನೆ ॥೧॥ ಹಾಕ್ಷಿಯ ಕಾಯ ಮೊಲು ದುರಂದು । ಬಿಕ್ಕಿ ಯಕೋಕ್ಷ ಮುಕ್ಕಿ ಕಿಯು ದಲು । ನಕ್ಷಿದು ಕೆದು ವದಲ್ಲದ ದುವೆ ದಕ್ಷ ವಪ್ಪುದೆ । ವಕ್ಷಿ ದು ವಕ್ಷ ಲಿಕ್ಷನು ನಂನು ಸತ್ತಿ ವೆ ತಿಭು ಪಿಲಿಣಾ ದಿಕ್ಕಿ ದೋದೆ । ಲಿನ ಮು ಸ್ನಾನಿಯಾವಿ

ಶಿ ಲ ನ ಬೆ ರವ ನೆ ॥೨॥ ಸ ರಳ್ಳ ನ ತವ ಯ ವಾ ನ ನಿ ಕ್ಷ ಕ್ಷ ಮೆಯು ದಮೆಯು ಶ್ರಾಂತಿ । ಪುತ್ರ ಮತ್ತ ವಿರಲು ವಕ್ಷಯೆಂದು ಲಿ ಕ್ಷ ಲು ಮು । ವಲ್ಲೆ ನೋಡು ಲವರ ಮನವ । ವಸ್ತ್ರ ಬಯಿದು ಪೋಯು ದು ನೋಡ ಚಿತ್ರ

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತ ವಾ ನಿ ಕಾಣ ದಿಪ್ಪುದೆ ॥೩॥ ಪಾಪಿ ಯ ಬು ಪಾಕು ದು ದಂ ಬುಕ್ಷ್ಟ । ಕೋ ನ ರು ಕೋ ಬ ಸಂಚ್ಯ ತ್ರಾ ದಯಾನು ಸು ಭುವಿ ಷಯ ವಿರಳಾ ವಕ್ಷ್ಯಂ ಯೆಂದು ಲಿ ಕ್ಷಯ ದು । ಶ್ರಿ ನೆಲಿ ವರ ಕರೆ ನಾ ಕಿ ನೋಡು ಕಿನು ಸು ಭು ತ್ಸ್ಯ ತೋರು ತಿ ಪಾ ದುವ ವ ನೆ ದಲಿ

ವರ ತಿ ಭು ಬಿ ತ್ರಿ ರ ಕಾ ರ ಪ್ಪು ರೆ ॥೪॥ ಯು ವ ತಿ ನಿ ದ ವ ಕ್ಷ ಯ ದ ನ ಕ । ಲಿ ವರ ತಿ ಭು ಪಿ ಬ ಲ ವ ದೆ ನು ಲಿ ವ ತಿ ಪಾ ದ ಲ ವ ರು ತ ನ ಪೆ ತೋ ರ ತಿ ಬು ಪ್ಪು ದು । ಯ ವ ದ ತಂ ದ ಬು ಳಿ ರ । ಳಿ ವ ನ ನಿ ಜ ಮ ತಾ ನೆ ಬು ಪ ದು । ಳಿ ವ ಷ ದಾ ಕ್ಷ ರಂ ತ । ನಂ ದು ಕ್ಕೆ

ನಾರಪ್ಪುರು ॥೫॥ ಮಂಗಳ ॥